ELRUHA

14TH INTERNATIONAL CONFERENCE ON SCIENTIFIC RESEARCH

DECEMBER 14-16, 2025 / ŞANLIURFA, TÜRKIYE

online & in person participation

WWW.ELRUHA.ORG

EDITORS

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Zeki UYANIK

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ

ISBN: 979-8-89695-267

CONFERENCE ID

CONFERENCE TITLE

EL RUHA
14. INTERNATIONAL CONFERENCE
ON SCIENTIFIC RESEARCH

DATE AND PLACE

December 14-16, 2025 Şanlıurfa, Türkiye

ORGANIZATION

IKSAD INSTITUTE

EDITORS

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Zeki Uyanık

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ

PARTICIPANT COUNTRIES (20)

Total Accepted Papers: **149**

Total Rejected Papers: **22**

Total Accepted Papers from other Countries: **79**

Accepted Accepted Papers from Türkiye: **70**

ISBN: 979-8-89695-267-1

EL RUHA

14. INTERNATIONAL CONFERENCE ON SCIENTIFIC RESEARCH

Copyright © Liberty

Liberty Publishing House
Water Street Corridor New York, NY 10038
www.libertyacademicbooks.com
+1 (314) 597-0372
ALL RIGHTS RESERVED NO PART OF THIS BOOK MAY BE REPRODUCED IN ANY FORM, BY PHOTOCOPYING OR BY ANY ELECTRONIC OR MECHANICAL MEANS, INCLUDING INFORMATION STORAGE OR RETRIEVAL SYSTEMS, WITHOUT PERMISSION IN WRITING FROM BOTH THE COPYRIGHT OWNER AND THE PUBLISHER OF THIS BOOK.

© Liberty Academic Publishers 2025

The digital PDF version of this title is available Open Access and distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non-Commercial 4.0 license (http://creativecommons. org/licenses/by-nc/4.0/) which permits adaptation, alteration, reproduction and distribution for noncommercial use, without further permission provided the original work is attributed. The derivative works do not need to be licensed on the same terms.

adopted by Mariam Rasulan

EDITORS

Assoc. Prof. Dr. Mehmet Zeki Uyanık

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ

Issued: 30.12.2025

ISBN: 979-8-89695-267-1

SCIENTIFIC & ADVISORY BOARD

Dr. Ahmad Sharif FAKHEER - Beirut University

Dr. Francesco Fatone - University of Verona

Dr. Zhihuan MENCHUANG - Renmin University of China

Dr. Anis BEN ALI - University of Tunis

Dr. Orhun Burak SOZEN - Gaziantep University

Dr. Guray ALPAR - Turkish Army

Dr. Didem ATIS - Sakarya University

Dr. Fethi DEMIR - Van Yuzuncu Yil Unversity

Dr. Maha Hamdan ALANAZI - Riyad King Abdullah University

Dr. DIPANWITA PAL - The University of Burdwan

Dr. Tamalika SULTANA - Dakka University of Bangladesh

Dr. Ludmila MEDVEDEVNA - Russian Academy of Sciences

Dr. Kaan DİYARBAKIRLIOĞLU - Yalova University

Dr. Nilgün ÖZPOZAN - Erciyes University

Dr. Cholpon TOKTOSUNOVA - Kyrgiz Economy University

SCIENTIFIC & ADVISORY BOARD

MUHAMMAD SHOAIB KHAN PATHAN - S.A.L.U Khairpur Pakistan

Dr. Osman SİRKECİ - Giresun University

Dr. Kamuran Elbeyoğlu - Mersin University

Dr. Emine GÜNERİ - Erciyes University

Dr. Osman ALTAY - Beykent University

Dr. Bhakta Bandhu Dash - ASBM University

Dr. Celal ASLAN - Van Yuzuncu Yil University

Dr. Doğan KUTUKIZ - Muğla Sıtkı Koçman University

Dr. Aslı Saylan KIRMIZIGÜL - Erciyes University

Dr. Faruk TÜRK - Karamanoğlu Mehmetbey University

Dr. Hakan EYGÜ - Atatürk University

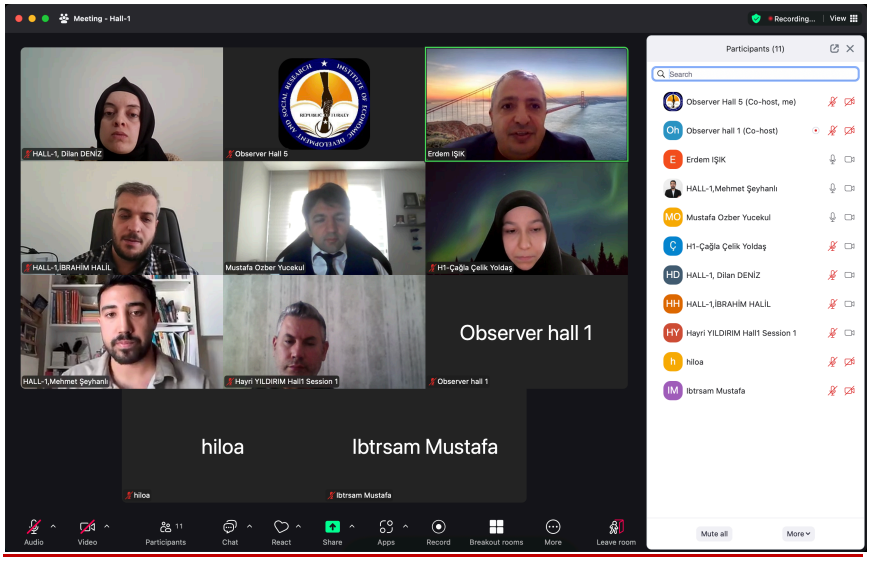
Dr. Faruk DÜNDAR - GLASGOW University

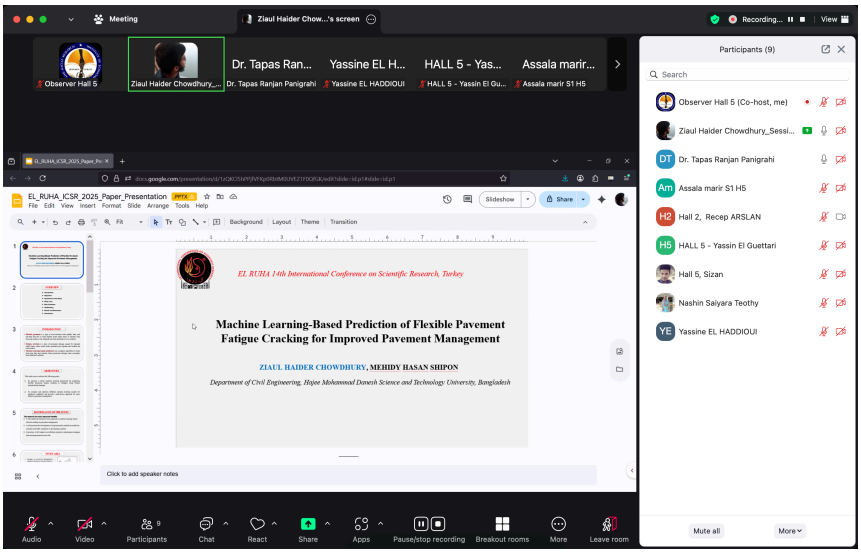
Dr. Rui Alberto da Silva Martins Isidoro - Polytechnic University of Beja, Portugal

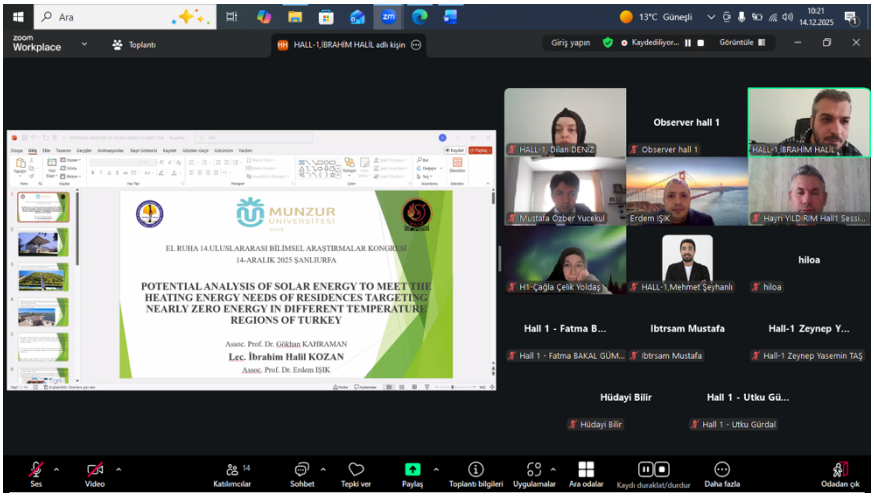
ORGANIZATION BOARD

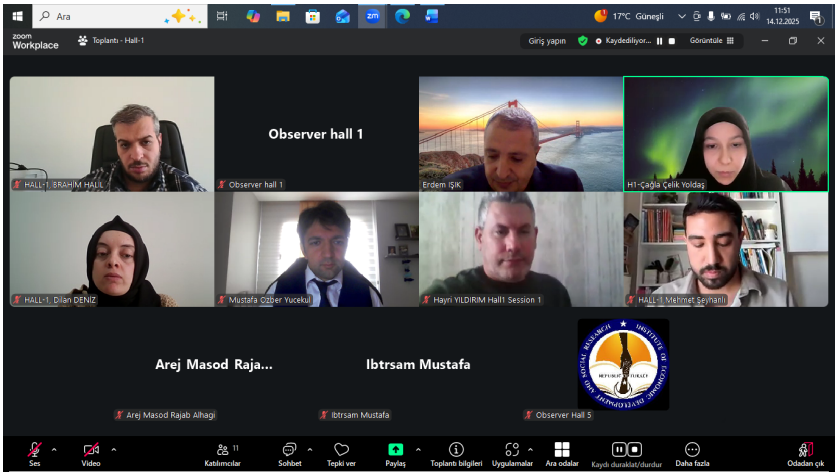
Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ
Harran University, Türkiye
Dr. Basim Mohammad Ali Aldahadha
Mutah University
Dr. Anis BEN ALI
Tunis University
Dr. Mariam Sheddahi OLSSON
Labanese University
Dr. Hüseyin ERİŞ
Harran University, Türkiye
Samira KHADHRAOUI ONTUNC
İKSAD Institute
Abdellatif GARROURI
Nicholas Edizer
Assoc. Prof. Dr. Veysel DELEN - Harran University, Turkiye

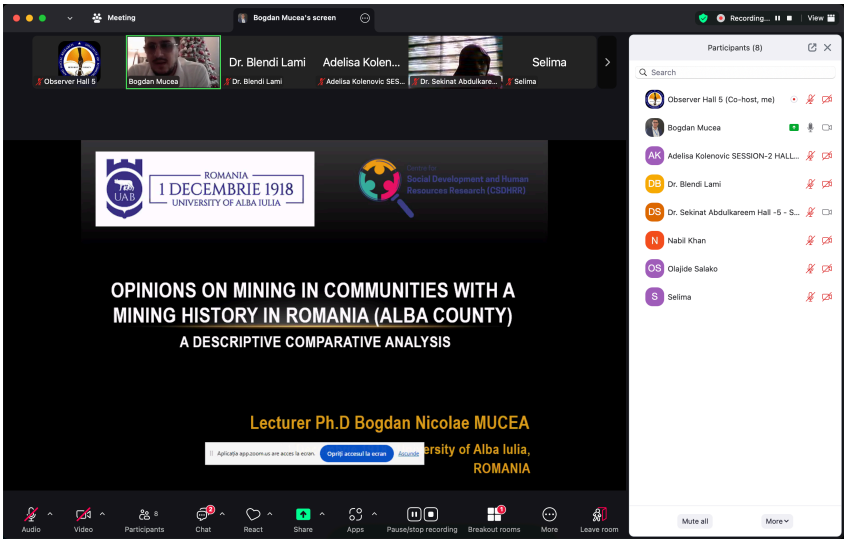
PHOTO GALLERY

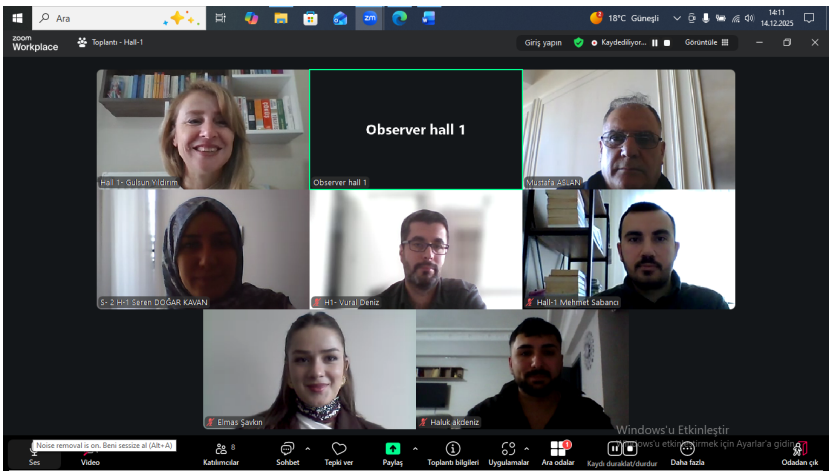

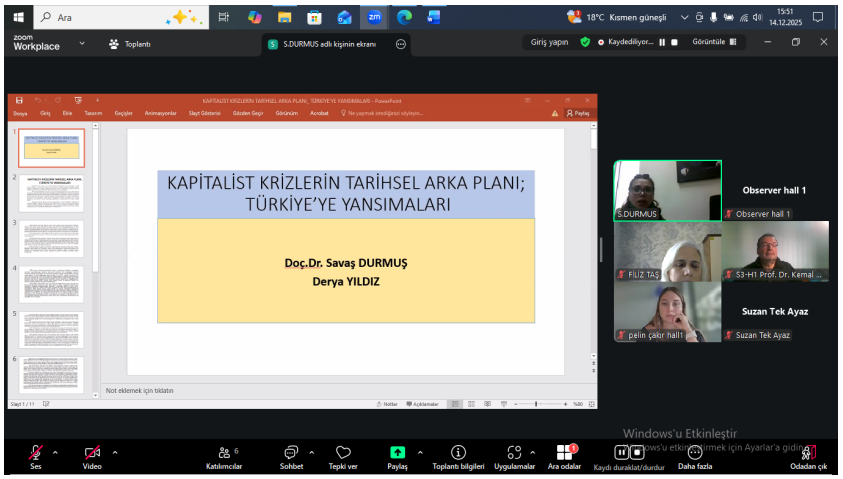

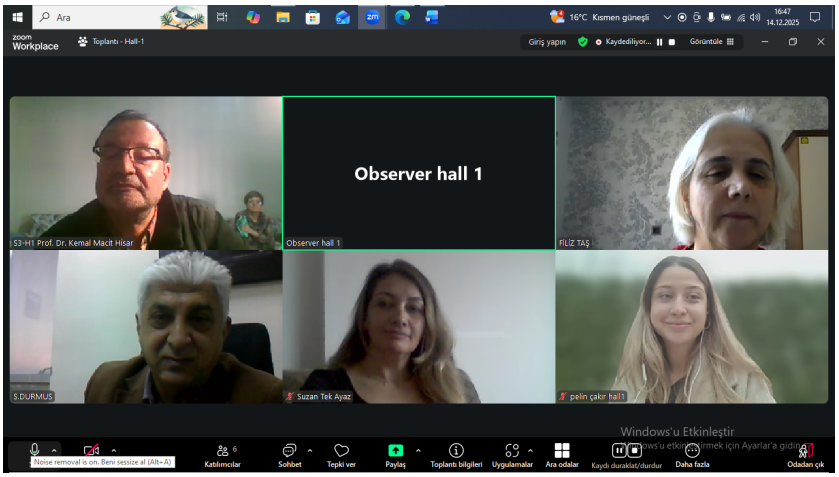

Observer hall 1
Arej Masod Raja...
Ibtrsam Mustafa

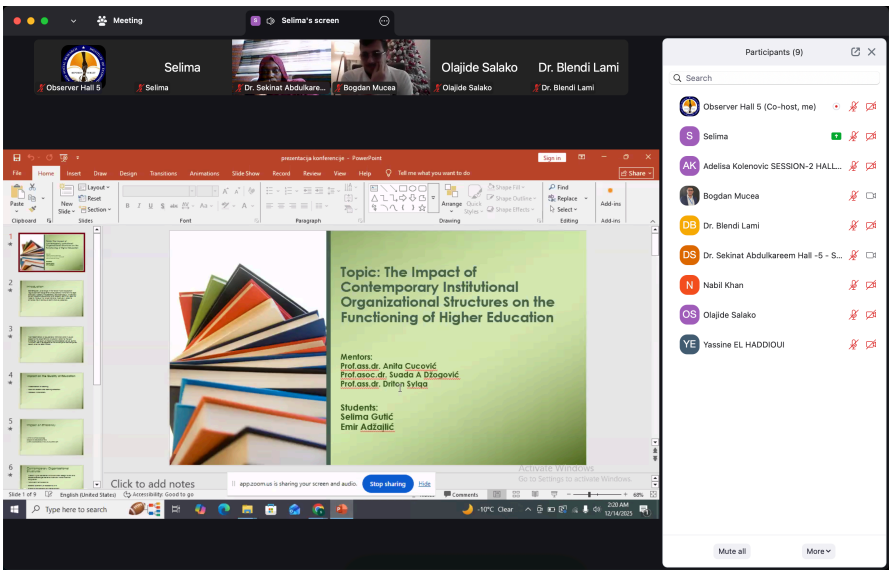

ROMANIA
1 DECEMBRIE 1918
UNIVERSITY OF ALBA IULIA
OPINIONS ON MINING IN COMMUNITIES WITH A MINING HISTORY IN ROMANIA (ALBA COUNTY)
A DESCRIPTIVE COMPARATIVE ANALYSIS
Lecturer Ph.D Bogdan Nicolae MUCEA
ROMANIA

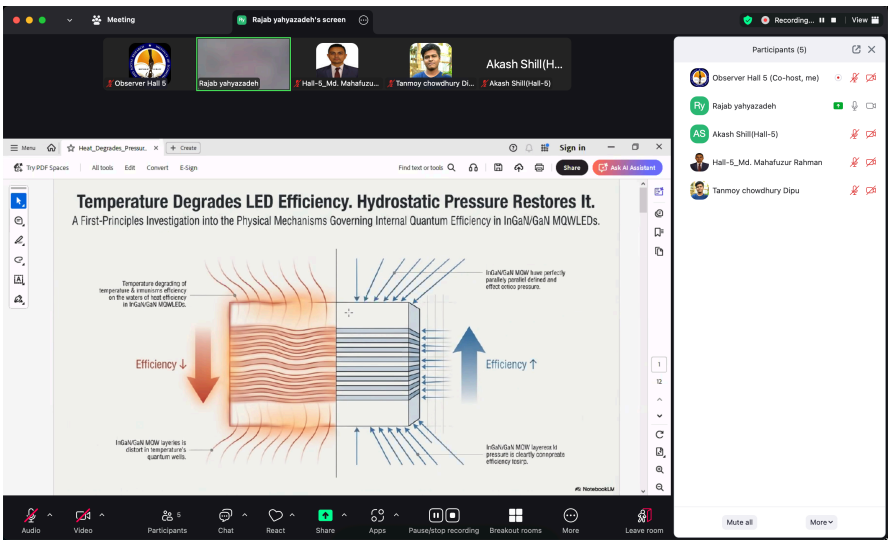

EL RUHA
14. ULUSLARARASI
BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR KONGRESİ
14-16 Aralık 2025
Şanlıurfa
MALÇLAMANIN EKOLOJİK SONUÇLARI: MİKROBİYAL ÇEŞİTLİLİK, RİZOSFER DİNAMİKLERİ VE YABANCI OTLARIN BASTIRILMASI İLE TOPRAK SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ
Arş. Gör. Seren DOĞAR KAVAN
Observer hall 1
Haluk akdeniz

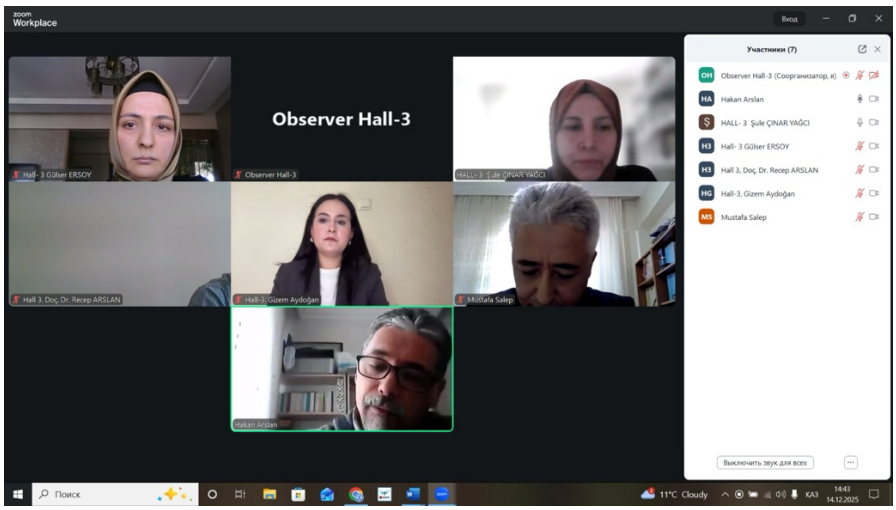

Observer hall 1
Hall 1- Gülsun Yıldırım
Observer hall 1
Mustafa ASLAN
S- 2 H-1 Seren DOĞAR KAVAN
H1 - Vural Deniz
Hall-1 Mehmet Sabancı
Elmas Şavkın
Haluk akdeniz

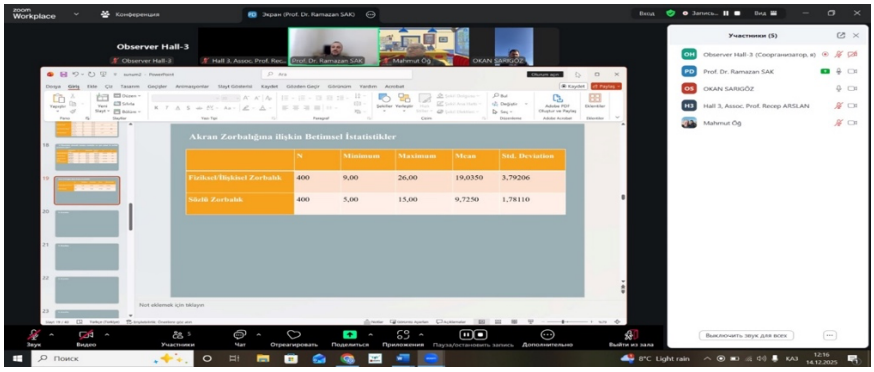

KAPİTALİST KRİZLERİN TARİHSEL ARKA PLANI; TÜRKİYE'YE YANSIMALARI
Doç.Dr. Savaş DURMUŞ
Derya YILDIZ
Observer hall 1
S.DURMUS
FİLİZ TAŞ
S3-H1 Prof. Dr. Kemal ...
Suzan Tek Ayaz
pelin çakır hall1

Observer hall 1
S3-H1 Prof. Dr. Kemal Macit Hisar
Observer hall 1
FİLİZ TAŞ
S.DURMUS
Suzan Tek Ayaz
pelin çakır hall1

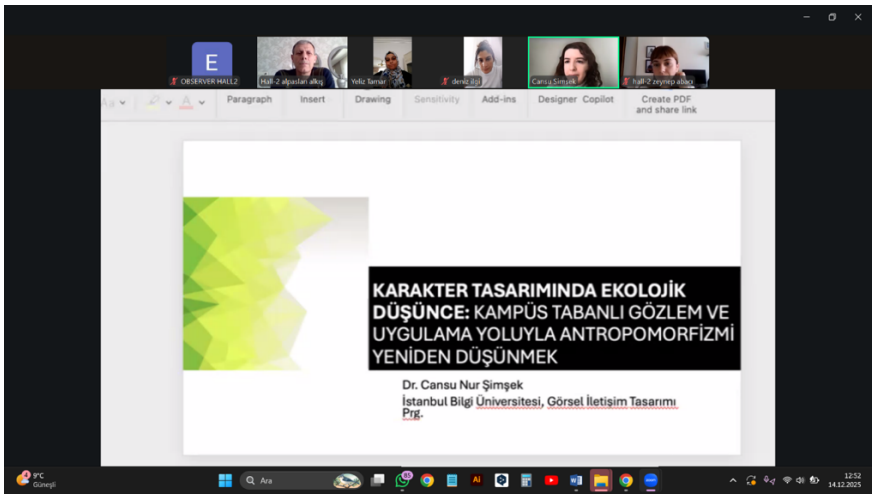

Meeting
Selima's screen
Selima
Olajide Salako
Dr. Blendi Lami
Observer Hall 5
Dr. Sekinat Abdulkare...
Bogdan Mucea
Participants (9)
Search
Observer Hall 5 (Co-host, me)
Selima
Adelisa Kolenovic SESSION-2 HALL...
Bogdan Mucea
Dr. Blendi Lami
Dr. Sekinat Abdulkareem Hall -5 - S...
Nabil Khan
Olajide Salako
Yassine EL HADDIOUI
Topic: The Impact of Contemporary Institutional Organizational Structures on the Functioning of Higher Education
Mentors:
Prof.ass.dr. Anita Cucović
Prof.asoc.dr. Suada A Džogović
Prof.ass.dr. Driton Sylqa
Students:
Selima Gutić
Emir Adžajlić
Click to add notes
Stop sharing
Mute all
More

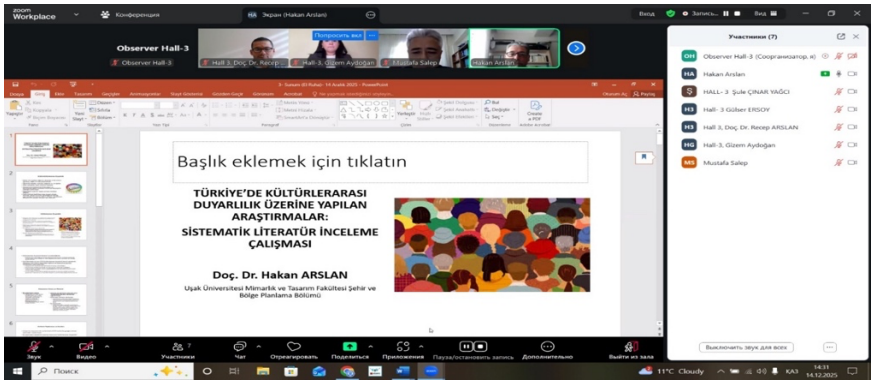

Meeting
Rajab yahyazadeh's screen
Recording...
View
Observer Hall 5
Rajab yahyazadeh
Hall-5_Md. Mahafuzu...
Tanmoy chowdhury Di...
Akash Shill(H...
Akash Shill(Hall-5)
Participants (5)
Observer Hall 5 (Co-host, me)
Rajab yahyazadeh
Akash Shill(Hall-5)
Hall-5_Md. Mahafuzur Rahman
Tanmoy chowdhury Dipu
Temperature Degrades LED Efficiency. Hydrostatic Pressure Restores It.
A First-Principles Investigation into the Physical Mechanisms Governing Internal Quantum Efficiency in InGaN/GaN MQWLEDs.
Efficiency ↓
Efficiency ↑
Mute all
More
Audio
Video
Participants
Chat
React
Share
Apps
Pause/stop recording
Breakout rooms
More
Leave room

zoom
Workplace
Observer Hall-3
Участники (7)
Observer Hall-3 (Сооpганизатор, я)
Hakan Arslan
HALL- 3 Şule ÇINAR YAĞCI
Hall- 3 Gülser ERSOY
Hall 3, Doç. Dr. Recep ARSLAN
Hall-3, Gizem Aydoğan
Mustafa Salep
Выключить звук для всех
11°C Cloudy
14.12.2025

Observer Hall-3
Akran Zorbalığına ilişkin Betimsel İstatistikler
N
Minimum
Maximum
Mean
Std. Deviation
Fiziksel İlişkisel Zorbalık
400
9,00
26,00
19,0350
3,79206
Sözlü Zorbalık
400
5,00
15,00
9,7250
1,78110

EL RUHA 14th INTERNATIONAL CONFERENCE ON SCIENTIFIC RESEARCH
December 14-16, 2025 / Şanlıurfa, Türkiye
CUDA TABANLI PARALELEŞTİRME İLE KERNEL RİDGE REGRESYONUN HIZLANDIRILMASI
ACCELERATING KERNEL RIDGE REGRESSION WITH CUDA-BASED PARALLELIZATION
Dr. Öğrt. Üyesi Fikriye ATAMAN
fataman@yyu.edu.tr
https://avesis.yyu.edu.tr/fataman/

KARAKTER TASARIMINDA EKOLOJİK DÜŞÜNCE: KAMPÜS TABANLI GÖZLEM VE UYGULAMA YOLUYLA ANTROPOMORFİZMİ YENİDEN DÜŞÜNMEK
Dr. Cansu Nur Şimşek
İstanbul Bilgi Üniversitesi, Görsel İletişim Tasarımı Prg.

Observer Hall-3
Başlık eklemek için tıklatın
TÜRKİYE'DE KÜLTÜRLERARASI DUYARLILIK ÜZERİNE YAPILAN ARAŞTIRMALAR: SİSTEMATİK LİTERATÜR İNCELEME ÇALIŞMASI
Doç. Dr. Hakan ARSLAN
Uşak Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü

EL RUHA

14th INTERNATIONAL CONFERENCE ON SCIENTIFIC RESEARCH

PROGRAM

December 14-16, 2025 / Şanlıurfa, Türkiye

ZOOM ID: 847 7043 0612
PASSCODE: 141414
https://us02web.zoom.us/j/84770430612?pwd=4vw512bNusy2FFhFWKvsJL8CrmN3rK.1

Participant Countries (20)

Türkiye, Nigeria, Algeria, Morocco, India, Bangladesh, Iran, Republic of Niger, Lebanon, KSA, Albania, Kazakhstan, Libya, Indonesia, Romania, North Cyprus, Kosovo, Malaysia, Brazil, Portugal.

Total Accepted Papers from Türkiye: 70
Total Accepted Papers from other Countries: 79

IMPORTANT, PLEASE READ CAREFULLY

- To be able to attend a meeting online, login via **https://zoom.us/join** site, enter ID "Meeting ID or Personal Link Name" and solidify the session.
- The Zoom application is free and no need to create an account.
- The Zoom application can be used without registration.
- The application works on tablets, phones and PCs.
- The participant must be connected to the session 5 minutes before the presentation time.
- All congress participants can connect live and listen to all sessions.
- Moderator is responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

Points to Take into Consideration - TECHNICAL INFORMATION

- Make sure your computer has a microphone and is working.
- You should be able to use screen sharing feature in Zoom.
- Attendance certificates will be sent to you as pdf at the end of the congress.
- Requests such as change of place and time will not be taken into consideration in the congress program.

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 1

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Assoc. Prof. Dr. Erdem IŞIK		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Mustafa Özber YÜCEKUL Prof. Dr. Mahmud Yusuf TANRIKULU	*Adana Alparslan Türkeş Science and Technology University, Türkiye*	MITIGATING NIR OPTICAL CROSSTALK IN BSI CMOS IMAGE SENSORS USING DEEP TRENCH ISOLATION: A 3D FDTD STUDY
Assoc. Prof. Dr. Gökhan KAHRAMAN Lec. İbrahim Halil KOZAN Assoc. Prof. Dr. Erdem IŞIK	*Munzur University, Türkiye*	POTENTIAL ANALYSIS OF SOLAR ENERGY TO MEET THE HEATING ENERGY NEEDS OF RESIDENCES TARGETING NEARLY ZERO ENERGY IN DIFFERENT TEMPERATURE REGIONS OF TURKEY
Fatma BAKAL GUMUS Hayri YILDIRIM	*Iskenderun Technical University, Türkiye Vocational School of Technical Sciences at Dicle University, Türkiye*	BIBLIOMETRIC MAPPING OF AI-ASSISTED NANOPARTICLE-REINFORCED COMPOSITE RESEARCH IN THE 2000–2025 PERIOD
Hüdayi Bilir Selim Çetin Utku Gürdal	*Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Türkiye*	SOME EXAMPLES OF ROUGH CROSSED MODULES
Dilan DENİZ	*Sakarya University, Türkiye*	COMPARATIVE EVALUATION OF MICROSTRUCTURAL AND MECHANICAL PROPERTIES OF AA6082 ALUMINUM ALLOY UNDER STEPWISE T6 AND RRA HEAT TREATMENTS
Ibtesam Mus A. Baka Assoc. Prof. Dr. Oguz Ata	*Altinbas University, Türkiye*	ADVANCING FLOOD CRISIS MANAGEMENT: INTEGRATING SENTIMENT ANALYSIS AND TOPIC MODELING WITH SOCIAL MEDIA DATA
Arej Masod Rajab Alhagi Assoc. Prof. Dr. Oguz Ata	*Altinbas University, Türkiye*	DEEP LEARNING AND EXPLAINABLE AI FOR ALZHEIMER'S DISEASE DIAGNOSIS: A COMPREHENSIVE REVIEW OF ADVANCES AND CHALLENGES
Mehmet ŞEYHANLI	*Mudanya University Vocational School, Türkiye*	THE PLACE AND EFFECTS OF SAMPLE REDUCTION METHODS IN MEDICAL DATA CLASSIFICATION
Cagla Celik YOLDAS	*Harran University, Türkiye*	HYDROGEN PEROXIDE-INDUCED DEGRADATION OF LIQUID AND ADSORBED SYNTHETIC ANTHOCYANINS

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 2

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Lect. Feray KABALCIOĞLU BUCAK		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Asst. Prof. Dr. Hatice Gül ÖZTAŞ Lect. Feray KABALCIOĞLU BUCAK	*Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Türkiye* *Harran University, Türkiye*	POSTPARTUM HEMORRHAGE: EVIDENCE-BASED APPROACHES AND MIDWIFERY MANAGEMENT
Şeyma Nur ÇERÇİ Nisa Gökden KAYA	*Hitit University, Türkiye*	DETERMINATION OF PROBLEMS FACED BY MENTALLY AND PHYSICALLY DISABLED CHILDREN IN THEIR DAILY LIVES AND SOCIAL ENVIRONMENT
Pınar KILIÇ Nisa Gökden KAYA	*Hitit University, Türkiye*	DEVELOPMENTAL CHARACTERISTICS AND EDUCATION OF CHILDREN WITH LEARNING DISABILITIES
Neşe KERİM Gülbahar KESKİN	*Halic University, Türkiye*	DIGITALIZATION IN NURSING: THE IMPACT OF ELECTRONIC HEALTH RECORDS ON NURSING, QUALITY, AND SAFETY: A REVIEW ARTICLE
Erkan KONCA	*Sivas Cumhuriyet University, Türkiye*	DEFENSIVE PROFILE ANALYSIS OF GUARD PLAYERS: EVIDENCE FROM THE 2025 EUROPEAN BASKETBALL CHAMPIONSHIP
Fikriye ATAMAN	*Van Yüzüncü Yıl University, Türkiye*	ACCELERATING KERNEL RIDGE REGRESSION WITH CUDA-BASED PARALLELIZATION
Asst. Prof. Dr. R. Kıvanç ARSLAN	*Ordu University, Türkiye*	URBANIZATION ON THE THRESHOLD OF THE FOREST: ECOLOGICAL AREAS WITH PUSHING BOUNDARIES IN THE EASTERN BLACK SEA REGION
Asst. Prof. Dr. R. Kıvanç ARSLAN	*Ordu University, Türkiye*	URBAN SPREAD AND AGRICULTURAL LAND TRANSFORMATION IN THE ORDU–SAMSUN COASTAL CORRIDOR
Sait Ozan YILMAZ Oğuz Gürkan GÜDER Sertaç EROL	*Şa-Ra Enerji İnş. Tic. ve San. A.Ş., Türkiye*	PERFORMANCE ANALYSIS OF SPACER DAMPERS UNDER THERMAL EFFECTS IN HIGH-VOLTAGE TRANSMISSION LINES

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 3

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Assoc. Prof. Dr. Okan SARIGÖZ		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Assoc. Prof. Dr. Okan SARIGÖZ	*Hatay Mustafa Kemal University, Türkiye*	EXAMINING PROSPECTIVE TEACHERS' VIEWS ON DIGITAL LITERACY
Assoc. Prof. Dr. Okan SARIGÖZ	*Hatay Mustafa Kemal University, Türkiye*	THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON CURRICULA ACCORDING TO TEACHERS
Prof. Dr. Ramazan SAK Hatice Kübra DURAN	*Van Yüzüncü Yıl University, Türkiye* *Ministry of National Education, Türkiye*	EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN PARENTING ATTITUDES OF PARENTS WITH PRESCHOOL CHILDREN AND PEER BULLYING OF THEIR CHILDREN
Prof. Dr. Ramazan SAK Evin YAVUZ	*Van Yüzüncü Yıl University, Türkiye* *Ministry of National Education, Türkiye*	AN EXAMINATION OF WORK-LIFE BALANCE AND PROFESSIONAL PERFORMANCE OF PRESCHOOL TEACHERS
Mahmut ÖĞ	*Ministry of National Education, Türkiye*	THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL: A NEW EDUCATIONAL PARADIGM FROM KNOWLEDGE TO VALUES, FROM MEMORIZATION TO PRODUCTION
Mahmut ÖĞ	*Ministry of National Education, Türkiye*	DEMOCRATIZATION IN 21ST CENTURY EDUCATION: ELIMINATING RESTRICTIVE PRACTICES BASED ON SCHOOL TYPES
Assoc. Prof. Dr. Necati ÇOBANOĞLU	*İnönü University, Türkiye*	AN EXAMINATION OF THE ATTITUDES TOWARD LEARNING OF SPECIAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES
Assoc. Prof. Dr. Necati ÇOBANOĞLU	*İnönü University, Türkiye*	THE EFFECT OF INCLUSIVE EDUCATION LEADERSHIP ON TEACHER BURNOUT

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 4

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: MD Tanvir Anjum		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Jaayefar Fatima-ezzahra Dahmani Jamila	*Plant, Animal, and Agro-Industry Production Laboratory, Morocco*	VALORIZATION AND CONSERVATION OF PISTACIA LENTISCUS: CAPITALIZATION OF DATA
Jaayefar Fatima-ezzahra Dahmani Jamila	*Plant, Animal, and Agro-Industry Production Laboratory, Morocco*	SOCIO-ECOLOGICAL TENSIONS IN A MOROCCAN CENTRAL PLATEAU FOREST: PATHWAYS FOR SUSTAINABLE GOVERNANCE OF EL HARCHA
Shyamnath S, Ranjani S. Hemalatha	*Abdur Rahman Crescent Institute of Science and Technology, India*	GREEN SYNTHESIS OF SILVER NANOPARTICLES USING PONGAMIA FLOWER AND THEIR TOXICITY ASSESSMENT ON PLANT GROWTH PROMOTING BACTERIA
Darma, I. S. M. A, Gusau	*Umaru Musa Yar'adua University, Nigeria*	ASSESSMENT OF PHYSICO-CHEMICAL PARAMETERS AND HEAVY METALS CONCENTRATIONS IN BOREHOLE AND SACHET WATER BRANDS IN KATSINA METROPOLIS
MD Tanvir Anjum	*University of Dhaka, Bangladesh*	MULTIFUNCTIONAL Cu, B CO-DOPED ZnO PHOTOCATALYST: ORGANIC POLLUTANT DEGRADATION AND ANTIMICROBIAL COATINGS
Mohamed El Morsy Laila Afia	*Ibn Zohr University, Morocco*	TOWARDS CIRCULAR MANAGEMENT OF INDUSTRIAL SALINE EFFLUENTS: VALORIZATION OF SODIUM FROM NaOH AND NaCL SOURCES
Salima Attouti Mourad Termoul Islam Safia Abdeli	*Abdelhamid Ibn Badis University, Algeria*	UTILIZATION OF A WILD PLANT FOR WATER TREATMENT AND DEPOLLUTION
Adel Maha Bennis Mohamed Tanane Omar	*Hassan II University of Casablanca, Morocco*	TOWARDS A GREENER CEMENT INDUSTRY: ASSESSING THE ENVIRONMENTAL AND MECHANICAL PERFORMANCE OF PHOSPHOGYPSUM-SUBSTITUTED CEMENT

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 5

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Tapas Ranjan Panigrahi		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Md Abid Alam Nashin Saiyara Teothy Kamrun Nahar Muhammad Waresul Hassan Nipun	*Rajshahi University of Engineering & Technology, Bangladesh*	EVALUATING THE EFFECTIVENESS OF THE BRT SYSTEM IN IMPROVING URBAN TRANSPORT IN DHAKA
N.G. Kalyani Reddy	*Andhra University, India*	COMPARATIVE ASSESSMENT OF BACTERIAL AND MICROCAPSULE SELF-HEALING CONCRETE: PERFORMANCE, DURABILITY, AND SUSTAINABILITY
Yassin El Guettari Tarik Jarou Karima Bensassi	*Ibn Tofail University, Morocco*	ADAPTIVE TIGHTLY-COUPLED GNSS/IMU FUSION FOR ROBUST AND COST-EFFICIENT AUTONOMOUS LOCALIZATION IN URBAN ENVIRONMENTS
Yassine El haddioui Zhour Madini Karima Bensassi Younes Zouin	*Ibn Tofail University, Morocco*	PHYSICS-AWARE LIDAR–CAMERA FUSION FOR ROBUST OBJECT DETECTION IN RAINY CONDITIONS
Ziaul Haider Chowdhury Mehidy Hasan Shipon	*Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Bangladesh*	MACHINE LEARNING-BASED PREDICTION OF FLEXIBLE PAVEMENT FATIGUE CRACKING FOR IMPROVED PAVEMENT MANAGEMENT
Malov K.V. Zhumayev Zh. Sarsenbayev B.S.	*Yessenov University, Kazakhstan*	USE OF ENGINE ROOM SIMULATORS IN TRAINING THE CREW OF MARINE SHIPS
Md. Mahfuj Ahmed Sizan Md. Osman Gani Rasel Ziaul Haider Chowdhury	*Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Bangladesh*	MULTI-YEAR RAINFALL DEVIATION ANALYSIS IN RANGPUR DIVISION, BANGLADESH USING CHIRPS PRECIPITATION AND GOOGLE EARTH ENGINE
Assala Marir Mounia Guergouri Rafik Bensegueni	*Frères Mentouri University, Algeria* *Mohamed Cherif Messaadia University, Algeria*	FROM MONOMER TO CONJUGATED POLYMER: SYNTHESIS, CHARACTERIZATION, AND ELECTROCHEMICAL STUDY OF A CARBAZOLE–FLUORENE SCHIFF-BASE SYSTEM
Tapas Ranjan Panigrahi	*Gandhi Institute of Engineering and Technology University, India*	DYNAMICS OF SH-WAVE PROPAGATION IN A TWO-LAYERED MEDIUM UNDER INITIAL STRESS

14.12.2025 / Ankara Time 10:00-12:00

ONLINE SESSION 1 – HALL 6

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Sajid Hasan		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Aditya Dev Khadizatul Kobra Snahomoni	*Institute of Water and Flood Management, Bangladesh* *National University, Bangladesh*	ANTHROPOGENIC VS. NATURAL DRIVERS OF GLOBAL WARMING AND CLIMATE CHANGE: A COMPREHENSIVE ANALYSIS IN THE CONTEXT OF HUMANITARIAN ENGINEERING
Zhumayev Zh. Zhumayev A.Zh.	*Yessenov University, Republic of Kazakhstan* *Pamukkale University, Türkiye*	EVALUATION OF SERVICE QUALITY PARAMETERS IN THE RADIO RELAY COMMUNICATION INFRASTRUCTURE OF THE COMMUNICATION CONTROL CENTER AT THE INTERNATIONAL AKTAU PORT
Sajid Hasan	*Southern University, Bangladesh*	SPATIOTEMPORAL ANALYSIS OF TRAFFIC DELAY ON MAJOR CORRIDORS OF CHATTOGRAM CITY USING GOOGLE MAPS DATA
Ziaul Haider Chowdhury Md. Mahfuj Ahmed Sizan Md. Osman Gani Rasel	*Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Bangladesh*	HIGH-RESOLUTION DROUGHT HOTSPOT MAPPING USING SENTINEL-BASED COMPOSITE INDICES
Md. Osman Gani Rasel Md. Mahfuj Ahmed Sizan Ziaul Haider Chowdhury	*Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Bangladesh*	TRACKING $PM_{2.5}$ TRENDS IN BANGLADESH (2017–2022): GHAP INSIGHTS AND WHO GUIDELINE EXCEEDANCES
Samra Benkacem	*University of 20 August 1955, Algeria*	SUSTAINABLE REMOVAL OF METHYLENE BLUE USING NATURAL AND MODIFIED ALGERIAN CLAYS
Yusuf Ahmed Tijjani Nuhu Abdullahi PhD Usman Abdullahi	*Ahmadu Bello University Zaria, Nigeria* *Kaduna Polytechnic, Nigeria*	SUPPLY CHAIN RISK MANAGEMENT PRACTICES AND FIRM RESILIENCE IN THE NIGERIAN PHARMACEUTICAL INDUSTRY: THE MODERATING ROLES OF DIGITAL TRANSFORMATION READINESS AND REGULATORY COMPLIANCE CAPABILITY
T. Kayalvizhiroja Dr. Jayasree Krishnan	*Vels Institute of Science, India*	ADOPTION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TALENT ACQUISITION: NAVIGATING ETHICS, FAIRNESS, AND DIGITAL TRANSFORMATION

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 1

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Assoc. Prof. Dr. Gülsün YILDIRIM		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Assoc. Prof. Dr. Gülsün YILDIRIM Mehmet SABANCI	*Recep Tayyip Erdoğan University, Türkiye*	A BOOK-BASED ANALYSIS OF GLOBAL TEA TOURISM EVENTS: INSIGHTS FROM THE ROUTLEDGE HANDBOOK OF TEA TOURISM
Assoc. Prof. Dr. Gülsün YILDIRIM Resul AKBAŞ	*Recep Tayyip Erdoğan University, Türkiye*	A QUALITATIVE STUDY ON THE TRADITIONAL USES OF RIZE'S GEOGRAPHICALLY INDICATED ISABELLA GRAPE
Haluk AKDENİZ	*Fırat University, Türkiye*	BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF SCIENTIFIC PUBLICATIONS IN THE FIELD OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND POLITICS: WEB OF SCIENCE DATABASE EXAMPLE
Mustafa ASLAN	*Harran University, Türkiye*	POISONOUS PLANTS OF ŞANLIURFA PROVINCE; FOLK KNOWLEDGE, ECOLOGICAL DISTRIBUTION AND TOXICOLOGICAL ASSESSMENT
Lect. Dr. Vural DENİZ Dr. Evrim TARTAN SELÇUK Prof. Dr. Gökhan KERSE	*Selçuk University, Türkiye* *Karamanoğlu Mehmetbey University, Türkiye* *Kafkas University, Türkiye*	A CONCEPTUAL EVALUATION ON LIFE CRAFTING BEHAVIOR
Elmas ŞAVKIN Prof. Dr. Kürşat DEMİRYÜREK	*Ondokuz Mayıs University, Türkiye*	A STUDY ON THE STATUS OF VITICULTURE IN THE WORLD AND IN TÜRKİYE
Res. Asst. Seren DOĞAR KAVAN	*Iğdır University, Türkiye*	THE EVOLVING ROLE OF DRONE-BASED HERBISIDE APPLICATIONS IN PRECISION WEED MANAGEMENT: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND FUTURE PERSPECTIVES
Res. Asst. Seren DOĞAR KAVAN	*Iğdır University, Türkiye*	THE ECOLOGICAL CONSEQUENCES OF MULCHING: MICROBIAL DIVERSITY, RHIZOSPHERE DYNAMICS, AND IMPLICATIONS FOR WEED SUPPRESSION AND SOIL HEALTH

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 2

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Prof. Dr. Alpaslan ALKIŞ		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Yeliz TAMAR	*Fırat University, Türkiye*	THE TRANS FORMATION OF MEDIA NARRATIVES IN TURKEY: CINEMA, TELEVISION, AND DIGITAL PLATFORMS
DENİZ İLGİ	*Fırat University, Türkiye*	STUDY ON THE CONCEPT OF METAVERSE; POSITIVE AND NEGATIVE EXAMPLES
Cansu Nur ŞİMŞEK	*Istanbul Bilgi University, Türkiye*	ECOLOGICAL THINKING IN CHARACTER DESIGN: RETHINKING ANTHROPOMORPHISM THROUGH CAMPUS-BASED OBSERVATION AND PRACTICE
Zeynep Abacı	*Marmara University, Türkiye*	STRUCTURE AS A NEW FORM OF BASIC ART AND DESIGN EDUCATION
Prof. Dr. Alpaslan ALKIŞ	*Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Türkiye*	COMPARATIVE TURKISH INHERITANCE LAW ON SHARES
Prof. Dr. Alpaslan ALKIŞ	*Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Türkiye*	THE PLACE OF TURKISH INHERITANCE LAW WITHIN INHERITANCE SYSTEMS
Fatih TOK	*Eskisehir Osmangazi University, Türkiye*	EXAMINING THE QUR'AN'S IMPRESSION (MUHEYMIN) OF THE BIBLE THROUGH THE EXAMPLE OF STORIES
Mansur YAYLA	*Erzincan Binali Yıldırım University, Türkiye*	THE IMPACT OF REPETITIVE STRUCTURES IN THE QUR'AN ON MEMORY FORMATION: A COGNITIVE APPROACH
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Emin TENEKECİ Maşuk ÇETİN	*Harran University, Türkiye*	YOLOV11-BASED TEXTURE-AWARE TWO-ARM FEATURE FUSION TEXTURE DEFECT DETECTION

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 3

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Assoc. Prof. Dr. Mustafa SALEP		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Dr. Fatma KILIÇ	*Independant Researcher*	FUNCTIONS OF THE IMPERATIVE MOOD: THE CASE OF 'DEDE KORKUT BAMSI BEYREK STORY'
Hakan ARSLAN	*Uşak University, Türkiye*	A RESEARCH ON INTERCULTURAL SENSITIVITY IN TURKEY: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW
Lect. Şule ÇINAR YAĞCI	*Zonguldak Bülent Ecevit University, Türkiye*	DEVELOPING FRENCH LISTENING SKILLS WITH THE GENERATIVE AI TOOL GOOGLE GEMINI STORYBOOK
Gülser ERSOY	*Sivas Cumhuriyet University, Türkiye*	ON A QUINTILINGUAL DICTIONARY
Prof. Dr. Faruk MANAV Gizem AYDOĞAN	*Gazi University, Türkiye*	AESTHETIC TYPES IN MIGUEL DE UNAMUNO'S MIST
Recep ARSLAN	*Karabuk University, Türkiye*	1933 ÇİVRİL EARTQUAKE
Recep ARSLAN	*Karabuk University, Türkiye*	1946 ILGIN EARTQUAKE AND ITS EFFECTS
Assoc. Prof. Dr. Mustafa SALEP	*Kayseri University, Türkiye*	AN ASSESSMENT OF THE REPORT PREPARED BY AHMET HILMI KALAÇ, CHP INSPECTOR FOR THE GIRESUN REGION, CONCERNING THE ORDU PARTY ORGANIZATION (1941)
Assoc. Prof. Dr. Mustafa SALEP	*Kayseri University, Türkiye*	AN EVALUATION OF AHMET HILMI KALAÇ'S WRITINGS ENTITLED DEMOCRACY FROM THE PERSPECTIVE OF POLITICAL HISTORY (1948)

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 4

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Ryan Ibko Albana		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Ramadhan Abd Allateef Alaswad	*Nalut University, Libya*	THE IMPACT OF DIGITAL TRANSFORMATION ON THE STRENGTHENING OF INTERNAL CONTROL SYSTEMS. AN APPLIED STUDY ON THE JUMHOURIA BANK, NALUT CITY, LIBYA
Ryan Ibko Albana	*University of Lampung, Indonesia*	TAX REFORM ON TAX COLLECTION IN E-COMMERCE TRANSACTIONS IN THE DIGITAL AGE: A COMPARATIVE STUDY BETWEEN INDONESIA AND VIETNAM
Gesya Aviska Satriani Astri Ivo Raisya Ramadhania	*University of Lampung, Indonesia*	CHALLENGES IN IMPLEMENTING THE CORE TAX ADMINISTRATION SYSTEM (CTAS) IN INDONESIA'S DIGITAL TAX TRANSFORMATION
Nada Elmagui Prof. Khadija Benazzi Prof. Elhoussain Attak	*Cadi Ayyad University, Morocco*	DIGITAL TRANSFORMATION AND TAX ADMINISTRATION EFFICIENCY: INSIGHTS FROM THE MOROCCAN CONTEXT
Noriya Khawari Dr. Samira Nasirzadeh	*International Ahlubait University, Iran*	THE ROLE OF SOCIAL CAPITAL AND ETHNIC COHESION IN THE ECONOMIC EMPOWERMENT OF HAZARA WOMEN: A STUDY OF MUTUAL-AID NETWORKS IN MIGRANT COMMUNITIES
Mihaela Vlădescu Mihaela Oprea	*National Institute for Economic Research "Costin C. Kiriţescu", Romania*	THE IMPACT OF A COUNTRY'S LEVEL OF ECONOMIC DEVELOPMENT ON THE TRANSITION TO CLIMATE NEUTRALITY
Haruna Shehu	*Federal Polytechnic Kabo, Nigeria*	IMPACT OF AUDIT FIRM SIZE AND COMPANY PROFITABILITY ON AUDIT REPORT LAG OF THE LISTED NIGERIAN INSURANCE COMPANIES
Sri Hardiyanti	*Universitas Islam Negeri, Indonesia*	FINTECH IN THE PERSPECTIVE OF SMART CITY STUDIES: ROLE, CHALLENGES, AND DIRECTION OF URBAN DIGITAL ECONOMY DEVELOPMENT

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 5

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Joel Omini		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Joel Omini	*Cyprus International University, North Cyprus*	DIGITAL BANKING IN AFRICA: DEVELOPMENTS, CHALLENGES, AND PROSPECTS FOR FINANCIAL INCLUSION
Houda Lakrik Mohamed Hadach	*Cadi Ayyad University, Morocco*	AUTHENTICITY AND TRANSPARENCY AS DRIVERS FOR ENHANCING LOCAL PRODUCTS IN EXPERIENTIAL TOURISM
Dr. Sekinat Abdulkreem	*Federal University of Technology, Nigeria*	EFFECTIVENESS OF MEASURES ADOPTED IN LAND DISPUTES RESOLUTION IN MINNA, NIGERIA
Olajide F.O. Salako Bamidele A. Badejo	*The Federal Polytechnic Ilaro, Nigeria* *Lagos State University Ojo, Nigeria*	MITIGATING URBAN FREIGHT AND HAULAGE LOGISTICS IN NIGERIA: A CASE FOR LAGOS STATE NIGERIA
Dawit Tekletsadik Haileamanuel Dr. Bharat Bhushan Singla	*Punjabi University, India*	MAPPING THE EVOLUTION OF GREEN MARKETING AND SUSTAINABLE CONSUMPTION: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS
Anita Cucović Suada A Džogović Dritan Sylqa Selima Gutić Emir Adžajlić	*University of Haxhi Zeka, Kosovo*	THE IMPACT OF CONTEMPORARY INSTITUTIONAL ORGANIZATIONAL STRUCTURES ON THE FUNCTIONING OF HIGHER EDUCATION
Anita Cucović Adelisa Kolenović	*University of Haxhi Zeka, Kosovo*	TOURISM ORGANIZATION AS A MODERN BUSINESS STRUCTURE AND ITS STRATEGIC IMPORTANCE FOR THE SUSTAINABLE FUTURE OF MONTENEGRO
Nabil Ahmed Khan Ahmad Yusuf Adhami	*Aligarh Muslim University, India*	MULTIOBJECTIVE TRANSPORTATION SURVIVAL FUNCTION WITH EXPONENTIAL SUPPLY AND WEIBULL DEMAND. A NEUTROSOPHIC APPROACH

14.12.2025 / Ankara Time 12:30-14:30

ONLINE SESSION 2 – HALL 6

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Bogdan Nicolae Mucea		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Bogdan Nicolae Mucea	*1 Decembrie 1918 University of Alba Iulia, Romania*	OPINIONS ON MINING IN COMMUNITIES WITH A MINING HISTORY IN ROMANIA (ALBA COUNTY) - A DESCRIPTIVE COMPARATIVE ANALYSIS
J.M. Adeeb Salman Chowdhury Mst. Nira Akter	*Comilla University, Bangladesh*	ASSESSING ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ITS EFFECT ON THE LIVELIHOODS OF LOCAL COMMUNITIES IN THE CHAR REGIONS OF BANGLADESH
Mina Mohammadi	*Ahlul Bayt International University, Iran*	THE INVISIBLE WORKFORCE: THE ROLE OF AFGHAN HOUSEWIVES IN THE INFORMAL ECONOMY AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT
Afri Yunita Henuk	*University Christian, Indonesia*	ROLE MANAGEMENT CHURCH IN BUILD FAMILY WHICH HARMONIOUS
Prof. Assoc. Dr. Blendi Lami Pellumb Hidri	*European University of Tirana, Albania*	SMALL STATES, BIG DILEMMAS: RETHINKING SECURITY AND SMART DEFENCE IN THE WESTERN BALKANS
Fatima Osmani	*Ahlul Bayt International University, Iran*	EXAMINING THE USE OF VIRTUAL SPACE BY HOUSEWIVES OF PERSONAL AND SOCIAL SKILLS
Asst. Prof. Dr. Samera Nasiradeh	*Ahlul Bayt International University, Iran*	ROLE OF WOMEN IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES
Imoh Sunday Obot (PhD)	*Ajayi Crowther University, Nigeria*	DISTILLING THE DRAMATURGY OF HUMAN CALAMITY IN STEPHEN KEKEGHE'S BROKEN EDGES

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 1

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Suzan TEK AYAZ Esma GÖKKOYUN	*Yozgat Bozok University, Türkiye*	PSYCHOLOGICAL RESILIENCE PROCESSES AND INFLUENCING FACTORS OF PARENTS FORCED TO RELOCATE AFTER THE FEBRUARY 6 EARTHQUAKES: A QUALITATIVE INITIAL ASSESSMENT
Suzan TEK AYAZ	*Yozgat Bozok University, Türkiye*	PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF THE TURKISH VERSION OF THE FAITH COMMUNITY CHILD PROTECTION SCALE
Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR Prof. Dr. Filiz HİSAR	*Selcuk University, Türkiye* *Necmettin Erbakan University, Türkiye*	EPIDEMIOLOGY OF SMOKING IN TÜRKİYE
Prof. Dr. Kemal Macit HİSAR Prof. Dr. Filiz HİSAR	*Selcuk University, Türkiye*	GLOBAL EPIDEMIOLOGY OF SMOKING
Filiz TAŞ Zeynep Yasemin TAŞ Fatma KÖSE	*Kahramanmaraş Sütçü Imam University, Türkiye*	ETHICS AND PROFESSIONALISM IN DATA-FOCUSED HEALTH APPLICATIONS IN THE DIGITAL AGE
Pelin Çakır	*Danone Turkey, Türkiye*	INVESTIGATION OF THE BROWNING PROBLEM IN LACTOSE FREE MILK
Assoc. Prof. Dr. Savaş DURMUŞ Derya YILDIZ	*Kafkas University, Türkiye*	THE IMPACT OF ECONOMIC SHOCKS ON FEMALE LABOR FORCE: AN ANALYSIS OF TWO CRITICAL CRISIS PERIODS IN TURKEY
Assoc. Prof. Dr. Savaş DURMUŞ Derya YILDIZ	*Kafkas University, Türkiye*	THE HISTORICAL BACKGROUND OF CAPITALIST CRISES AND THEIR REFLECTIONS ON TURKEY

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 2

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Sami AKPİRİNÇ		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Deniz ÖZYAKIŞIR	*Kafkas University, Türkiye*	AN ANALYSIS OF TÜRKİYE'S DEMOGRAPHIC OPPORTUNITY WINDOW
Samet TOPAL Murat AKÇA Serhat ÇAMKAYA	*Kafkas University, Türkiye*	TURKEY'S CO2 CONVERGENCE ON THE PATH TO DECARBONISATION (1865–2023): EMPIRICAL EVIDENCE FROM WRALS-ADF UNIT ROOT TESTS
Kardelen Alpaslan	*Kocaeli University, Türkiye*	THE RELATIONSHIP BETWEEN GEOGRAPHICALLY INDICATED PRODUCTS AND TRAVEL MOTIVATION: A CONCEPTUAL EVALUATION WITHIN THE FRAMEWORK OF SOCIAL MEDIA MARKETING
Ahmet ŞAHİN Sinem AKKAYA Assoc. Prof. Dr. Ali Turan BAYRAM Asst. Prof. Turgut ÖZMEN Prof. Dr. Gül ERKOL BAYRAM	*Sinop University, Türkiye*	DIGITAL REPRESENTATION OF CULTURAL HERITAGE: THE ROLE OF CORPORATE WEBSITES IN ŞANLIURFA IN PROMOTING CULTURAL HERITAGE VALUES
Ahmet ŞAHİN Sinem AKKAYA Assoc. Prof. Dr. Ali Turan BAYRAM Asst. Prof. Turgut ÖZMEN Prof. Dr. Gül ERKOL BAYRAM	*Sinop University, Türkiye*	LOCAL LEGENDS FROM AN INTERGENERATIONAL PERSPECTIVE: A COMPARATIVE ANALYSIS OF AWARENESS LEVELS OF GENERATIONS X AND Z: THE CASE OF SINOP
Sami AKPİRİNÇ	*Harran University, Türkiye*	CONCILIATION IN CRIMINAL LAW: AN ASSESSMENT IN LIGHT OF SCOPE AND RECENT REGULATIONS
Prof. Dr. Nur Çetin Maryam Husham Hasan HASAN	*Kırşehir Ahi Evran University, Türkiye*	AN ANALYSIS OF SADDAM HUSSEIN'S MULTIPLE IDENTITIES IN ARAB DISCOURSE
Assoc. Prof. Dr. Serkan Biçer H. Nisa ATEŞ	*Fırat University, Türkiye*	THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TERMS OF PRIVACY

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 3

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Dr. Fettouch Houari		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Samar Jamal Hassan Mahmoud Noor Maizura Binti Mohamad Noor Zuriana Abu Bakar	*Universiti Malaysia Terengganu, Malaysia*	ENHANCED USABILITY MODEL FOR VISUALLY IMPAIRED E-TRANSPORTATION USERS
Md. Mahafuzur Rahman Shah Tania Akter Sujana	*Begum Rokeya University, Bangladesh*	IDENTIFYING KEY INFLUENCERS OF PATIENT SATISFACTION USING AN EXPLAINABLE MACHINE LEARNING APPROACH
Sujith S Vedha Vishal K Tharun Kumar V Prashanta Kumar Mandal	*Vellore Institute of Technology, India*	STOCK MARKET ANALYSIS AND PREDICTION
Dr. Fettouch Houari	*University of Mostaganem, Algeria*	A NEVANLINNA-BASED ANALYSIS OF THE GROWTH BEHAVIOR OF SOLUTIONS OF LINEAR DIFFERENTIAL EQUATIONS
Dr. SK Ashadul Rahaman	*VIT-AP University, India*	ON SLIDING WINDOW STATISTICAL CONVERGENCE OF GENERALIZED FRACTIONAL DIFFERENCE SEQUENCES IN INTUITIONISTIC FUZZY NORMED SPACES
Fatima ezzahra afri Mohamed tayebi	*Ibn Tofail University, Morocco*	GROUNDWATER VULNERABILITY EVALUATION IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER USING THE SUSCEPTIBILITY INDEX (SI) METHOD
Fatima ezzahra afri Ilham Chennak Mohamed tayebi	*Ibn Tofail University, Morocco*	INTEGRATED PHYSICOCHEMICAL AND ISOTOPIC EVALUATION OF GROUNDWATER IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER SYSTEM

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 4

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Dr. Adamou Siddo		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
Dr. Bayan Kamal eddine	*University of Science and Arts in Lebanon*	DESIGNING CURRICULUM FOR THE INTEGRATION OF 21ST-CENTURY SKILLS INTO EDUCATIONAL CONTENT
Dr. Adamou Siddo	*André Salifou de Zinder University, Republic of Niger*	FEMALE AUTHORSHIP AND AUTOFICTION: WRITING THE FEMALE EXPERIENCE IN GIRL, WOMAN, OTHER (2019) BY BERNARDINE EVARISTO AND CONSENTEMENT (2020) BY VANESSA SPRINGORA
Adenike Adunni Omotayo PhD	*University of Ibadan, Nigeria*	SEXUAL IDENTITY AND FREEDOM IN AFRICAN PROSE NON-FICTION NARRATIVES: AN EXAMPLE OF ABDELLAH TAI'S AN ARAB MELANCHOLIA AND CHIKE FRANKIE EDOZIEN'S LIVES OF GREAT MEN
Klaudia Darragjati	*"Luigj Gurakuqi" University of Shkodra, Albania*	CRITICAL ANALYSIS OF MARTIN CAMAJ'S LINGUISTIC WORK IN GERMAN, HIS DIALECTOLOGICAL RESEARCH IN THE ALBANIAN-SPEAKING AREA OF SOUTHERN ITALY, "DIE ALBANISCHE MUNDART VON FALCONARA ALBANESE IN DER PROVINZ COSENZA
Ali Baba Emami Dr. Sheker Naik	*Mangalore University, India*	HERITAGE, CONFLICT, AND TOURISM DEVELOPMENT IN BAMYAN: A QUALITATIVE HISTORICAL ANALYSIS
Assc. Prof. Dr. Corrienna Abdul Talib Hassan Aliyu	*Universiti Teknologi, Malaysia* *Sokoto State University, Malaysia*	DEVELOPING AND VALIDATING AN INNOVATIVE TOOL FOR MEASURING STUDENT CRITICAL THINKING SKILLS IN THE CHEMISTRY CLASSROOM
Muhammad Reazul Islam	*King Khalid University, KSA*	HARNESSING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING: REDEFINING AND ENHANCING LEARNING AND TEACHING ENGAGEMENTS IN THE EFL/ESL CLASSROOM PRACTICES
M.K. Kassenova Y. A. Morugova	*Al-Farabi Kazakh National University, Kazakhstan*	IMPORTANCE OF DISCOURSE MARKERS IN NON-NATIVE LECTURERS' USAGE

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 5

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Renata Cássia Campos

AUTHORS	UNIVERSITY	PAPER TITLE
Shoumen Dhar Akash Shill Tanmoy Chowdhury	*Chattogram Veterinary and Animal Sciences University, Bangladesh*	FORMULATION OF A FUNCTIONAL ICE CREAM ENRICHED WITH RICE BRAN AND NATURAL SWEETENERS: NUTRITIONAL AND SENSORY EVALUATION
Md. Mahafuzur Rahman Shah Tania Akter Sujana	*Begum Rokeya University, Bangladesh*	ASSESSING EFFECTS OF AGRICULTURE AND INDUSTRY ON CO 2 EMISSIONS IN BANGLADESH
Sodiq Adetunji Adekola Oyerinde Zainab	*University of Abuja, Nigeria* *Federal University, Nigeria*	ANALYSING THE RISK ASSESSMENT PATTERN AND CONTROL MEASURES IN HIGH-RISK WORK ENVIRONMENTS
Rajab Yahyazadeh Zahra Hashempour	*Islamic Azad University, Iran*	NUMERICAL INVESTIGATION OF CURRENT INJECTION EFFICIENCY IN GAN/ALGAN BLUE-VIOLET LASER DIODES
Akinpelu A. S Dr. Arowolo T. O.	*University of Lagos, Nigeria*	VECTOR AUTOREGRESSION ANALYSIS ON FIVE TOP BANKS IN NIGERIA
Wellerson de Oliveira Alves da Silva Renata Cássia Campos	*Engineering, Federal University of Viçosa, Brazil*	INTENSIFICATION OF BIOMOLECULE EXTRACTION FROM COFFEE PULP VIA OHMIC HEATING
Renata Cássia Campos Wellerson de Oliveira Alves da Silva	*Engineering, Federal University of Viçosa, Brazil*	TECHNOLOGICAL CHARACTERIZATION OF RAW BEANS OF FINE AMAZONIAN ROBUSTA COFFEES OF INDIGENOUS ORIGIN
Prof. Dr. Salih ÖZTÜRK İrem İBŞİR	*TNK University, Türkiye*	ON THE BRETTON WOODS SYSTEM AND THE DOLLAR AS A WORLD CURRENCY
Prof. Dr. Salih ÖZTÜRK Ramil Akymbaev	*TNK University, Türkiye*	EURASIAN ECONOMIC UNION, TRADE AND ECONOMIC RELATIONS BETWEEN KYRGYZSTAN AND Türkiye, AND THE IMPACT OF THE EAEU

14.12.2025 / Ankara Time 15:00-17:00

ONLINE SESSION 3 – HALL 6

ZOOM ID: 847 7043 0612 / PASSCODE: 141414

MODERATOR: Dr. Chukwuemeka G. Eme, PhD		
AUTHORS	**UNIVERSITY**	**PAPER TITLE**
James A. A Ogwumu D.O	*federal University Wukari, Nigeria*	MODELLING THE IMPACT OF LEADERSHIP IQ AND GOOD GOVERNANCE ON PUBLIC FINANCIAL DEBT CRISIS DYNAMICS IN NIGERIA
Dr. Chukwuemeka G. Eme, PhD	*National Open University of Nigeria*	LEADERSHIP STYLES AND EMPLOYEE PERFORMANCE IN NIGERIAN BUSINESS ORGANIZATIONS: EMPIRICAL REVIEW OF SELECTED SMES IN LAGOS STATE
Dr. Chukwuemeka G. Eme, PhD	*National Open University of Nigeria*	IMPACT OF RURAL-URBAN MIGRATION OF YOUTHS ON SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT OF NIGERIA (EMPIRICAL EVIDENCE FROM ABIA STATE, NIGERIA)
Ahasun Ahamed Suage Tanber Ahamed Farden	*National University of Bangladesh* *Noakhali Science and Technology University, Bangladesh*	AI VS. TRADITION: EVALUATING THE CULTURAL AUTHENTICITY AND PRINTABILITY OF GENERATIVE AI DESIGNS IN THE BANGLADESHI PAPER PACKAGING INDUSTRY
Ojo Oluwole Simeon Grace M. Jiya	*University of Abuja, Nigeria* *Federal University of Technology, Nigeria*	SUSTAINABLE ENTREPRENEURSHIP AND CLIMATE DIPLOMACY: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES FOR AFRICAN NATIONS
Rachid Zarzouki Nordine Nouayti El Fadili Hamza Krime Anas Hasni Soufiane Elisabete P. Carreiro	*University Abdelmalek Essaâdi, Morocco* *Mohammed VI Polytechnic University, Morocco* *Mohammed V University, Morocco* *University of Évora, Portugal*	SPATIAL DISTRIBUTION, HEALTH RISKS AND HEAVY METALS POLLUTION ASSESSMENT OF SURFACE WATER UNDER MULTIPLE ANTHROPOGENIC STRESSORS: CASE STUDY IN MIDDLE MOULOUYA WATERSHED, MOROCCO
Tumpa Deb	*Shahjalal University of Science and Technology, Bangladesh*	MARGINALIZED WOMEN ARE THE BATTLEFIELD SOLDIER AGAINST CLIMATE CRISIS IN BANGLADESH: A STUDY IN SUNAMGANJ DISTRICT
Dr. Aina Moyinoluwa Adejuwon	*Adekunle Ajasin University, Nigeria*	BUDGETARY ALLOCATION AND EFFECTIVENESS OF PUBLIC SECONDARY SCHOOLS IN AKOKO NORTH EAST LOCAL GOVERNMENT AREA OF ONDO STATE, NIGERIA

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

MITIGATING NIR OPTICAL CROSSTALK IN BSI CMOS IMAGE SENSORS USING DEEP TRENCH ISOLATION: A 3D FDTD STUDY MUSTAFA ÖZBER YÜCEKUL MAHMUD YUSUF TANRIKULU	**1**
POTENTIAL ANALYSIS OF SOLAR ENERGY TO MEET THE HEATING ENERGY NEEDS OF RESIDENCES TARGETING NEARLY ZERO ENERGY IN DIFFERENT TEMPERATURE REGIONS OF TURKEY GÖKHAN KAHRAMAN İBRAHİM HALİL KOZAN ERDEM IŞIK	**2**
BIBLIOMETRIC MAPPING OF AI-ASSISTED NANOPARTICLE-REINFORCED COMPOSITE RESEARCH IN THE 2000–2025 PERIOD FATMA BAKAL GUMUS HAYRİ YILDIRIM	**11**
SOME EXAMPLES OF ROUGH CROSSED MODULES HÜDAYİ BİLİR SELİM ÇETİN UTKU GÜRDAL	**28**
INVESTIGATION OF THE MICROSTRUCTURE AND MECHANICAL PROPERTIES OF AA6082 ALLOY UNDER HEAT TREATMENT CONDITIONS SÜLEYMAN CAN KURNAZ DİLAN DENİZ	**32**
ADVANCING FLOOD CRISIS MANAGEMENT: INTEGRATING SENTIMENT ANALYSIS AND TOPIC MODELING WITH SOCIAL MEDIA DATA IBTESAM MUS A. BAKA OGUZ ATA	**43**
DEEP LEARNING AND EXPLAINABLE AI FOR ALZHEIMER'S DISEASE DIAGNOSIS: A COMPREHENSIVE REVIEW OF ADVANCES AND CHALLENGES AREJ MASOD RAJAB ALHAGİ OGUZ ATA	**57**
THE PLACE AND EFFECTS OF SAMPLE REDUCTION METHODS IN MEDICAL DATA CLASSIFICATION MEHMET ŞEYHANLI	**88**
HYDROGEN PEROXIDE-INDUCED DEGRADATION OF LIQUID AND ADSORBED SYNTHETIC ANTHOCYANINS CAGLA CELİK YOLDAS	**91**
POSTPARTUM HEMORRHAGE: EVIDENCE-BASED APPROACHES AND MIDWIFERY MANAGEMENT HATİCE GÜL ÖZTAŞ FERAY KABALCIOĞLU BUCAK	**92**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

DETERMINATION OF PROBLEMS FACED BY MENTALLY AND PHYSICALLY DISABLED CHILDREN IN THEIR DAILY LIVES AND SOCIAL ENVIRONMENT ŞEYMA NUR ÇERÇİ NİSA GÖKDEN KAYA	**103**
DEVELOPMENTAL CHARACTERISTICS AND EDUCATION OF CHILDREN WITH LEARNING DISABILITIES PINAR KILIÇ NİSA GÖKDEN KAYA	**124**
DIGITALIZATION IN NURSING: THE IMPACT OF ELECTRONIC HEALTH RECORDS ON NURSING, QUALITY, AND SAFETY: A REVIEW ARTICLE NEŞE KERİM GÜLBAHAR KESKİN	**131**
DEFENSIVE PROFILE ANALYSIS OF GUARD PLAYERS: EVIDENCE FROM THE 2025 EUROPEAN BASKETBALL CHAMPIONSHIP ERKAN KONCA	**139**
ACCELERATING KERNEL RIDGE REGRESSION WITH CUDA-BASED PARALLELIZATION FİKRİYE ATAMAN	**141**
URBANIZATION ON THE THRESHOLD OF THE FOREST: ECOLOGICAL AREAS WITH PUSHING BOUNDARIES IN THE EASTERN BLACK SEA REGION R. KIVANÇ ARSLAN	**149**
URBAN SPREAD AND AGRICULTURAL LAND TRANSFORMATION IN THE ORDU–SAMSUN COASTAL CORRIDOR R. KIVANÇ ARSLAN	**157**
EXAMINING PROSPECTIVE TEACHERS' VIEWS ON DIGITAL LITERACY OKAN SARIGÖZ	**171**
THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON CURRICULA ACCORDING TO TEACHERS OKAN SARIGÖZ	**177**
EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN PARENTING ATTITUDES OF PARENTS WITH PRESCHOOL CHILDREN AND PEER BULLYING OF THEIR CHILDREN RAMAZAN SAK HATİCE KÜBRA DURAN	**185**
AN EXAMINATION OF WORK-LIFE BALANCE AND PROFESSIONAL PERFORMANCE OF PRESCHOOL TEACHERS RAMAZAN SAK EVİN YAVUZ	**198**
THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL: A NEW EDUCATIONAL PARADIGM FROM KNOWLEDGE TO VALUES, FROM MEMORIZATION TO PRODUCTION MAHMUT ÖĞ	**218**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

DEMOCRATIZATION IN 21ST CENTURY EDUCATION: ELIMINATING RESTRICTIVE PRACTICES BASED ON SCHOOL TYPES MAHMUT ÖĞ	**220**
AN EXAMINATION OF THE ATTITUDES TOWARD LEARNING OF SPECIAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES NECATİ ÇOBANOĞLU	**222**
THE EFFECT OF INCLUSIVE EDUCATION LEADERSHIP ON TEACHER BURNOUT NECATİ ÇOBANOĞLU	**234**
VALORIZATION AND CONSERVATION OF PISTACIA LENTISCUS: CAPITALIZATION OF DATA JAAYEFAR FATİMA-EZZAHRA DAHMANİ JAMİLA	**245**
SOCIO-ECOLOGICAL TENSIONS IN A MOROCCAN CENTRAL PLATEAU FOREST: PATHWAYS FOR SUSTAINABLE GOVERNANCE OF EL HARCHA JAAYEFAR FATİMA-EZZAHRA DAHMANİ JAMİLA	**246**
GREEN SYNTHESIS OF SILVER NANOPARTICLES USING PONGAMIA FLOWER AND THEIR TOXICITY ASSESSMENT ON PLANT GROWTH PROMOTING BACTERIA SHYAMNATH. S RANJANİ S S. HEMALATHA	**247**
ASSESSMENT OF PHYSICO-CHEMICAL PARAMETERS IN SACHET WATER BRANDS IN KATSINA METROPOLIS DARMA, I. S. M. A, GUSAU.	**248**
MULTIFUNCTIONAL CU, B CO-DOPED ZNO PHOTOCATALYST: ORGANIC POLLUTANT DEGRADATION AND ANTIMICROBIAL COATINGS MD TANVİR ANJUM	**257**
TOWARDS CIRCULAR MANAGEMENT OF INDUSTRIAL SALINE EFFLUENTS: VALORIZATION OF SODIUM FROM NAOH AND NACL SOURCES MOHAMED EL MORSY LAİLA AFIA	**258**
UTILIZATION OF A WILD PLANT FOR WATER TREATMENT AND DEPOLLUTION SALİMA ATTOUTİ MOURAD TERMOUL ISLAM SAFİA ABDELİ	**259**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

TOWARDS A GREENER CEMENT INDUSTRY: ASSESSING THE ENVIRONMENTAL AND MECHANICAL PERFORMANCE OF PHOSPHOGYPSUM-SUBSTITUTED CEMENT ADEL MAHA BENNIS MOHAMED TANANE OMAR	**260**
EVALUATING THE EFFECTIVENESS OF THE BRT SYSTEM IN IMPROVING URBAN TRANSPORT IN DHAKA MD ABİD ALAM NASHİN SAİYARA TEOTHY MST. KAMRUN NAHAR MUHAMMAD WARESUL HASSAN NİPUN	**261**
COMPARATIVE ASSESSMENT OF BACTERIAL AND MICROCAPSULE SELF-HEALING CONCRETE: PERFORMANCE, DURABILITY, AND SUSTAINABILITY N.G. KALYANİ REDDY	**269**
ADAPTIVE TIGHTLY-COUPLED GNSS/IMU FUSION FOR ROBUST AND COST-EFFICIENT AUTONOMOUS LOCALIZATION IN URBAN ENVIRONMENTS YASSİN EL GUETTARİ TARİK JAROU KARİMA BENSASSİ	**275**
PHYSICS-AWARE LIDAR–CAMERA FUSION FOR ROBUST OBJECT DETECTION IN RAINY CONDITIONS YASSİNE EL HADDİOUİ ZHOUR MADİNİ KARİMA BENSASSİ YOUNES ZOUİN	**276**
MACHINE LEARNING-BASED PREDICTION OF FLEXIBLE PAVEMENT FATIGUE CRACKING FOR IMPROVED PAVEMENT MANAGEMENT ZİAUL HAİDER CHOWDHURY MEHİDY HASAN SHİPON	**277**
USE OF ENGINE ROOM SIMULATORS IN TRAINING THE CREW OF MARINE SHIPS MALOV K.V. ZHUMAYEV ZH. SARSENBAYEV B.S.	**283**
MULTI-YEAR RAINFALL DEVIATION ANALYSIS IN RANGPUR DIVISION, BANGLADESH USING CHIRPS PRECIPITATION AND GOOGLE EARTH ENGINE MD. MAHFUJ AHMED SİZAN MD. OSMAN GANİ RASEL ZİAUL HAİDER CHOWDHURY	**290**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

FROM MONOMER TO CONJUGATED POLYMER: SYNTHESIS, CHARACTERIZATION, AND ELECTROCHEMICAL STUDY OF A CARBAZOLE–FLUORENE SCHIFF-BASE SYSTEM ASSALA MARİR MOUNİA GUERGOURİ RAFİK BENSEGUENİ	**291**
DYNAMICS OF SH-WAVE PROPAGATION IN A TWO-LAYERED MEDIUM UNDER INITIAL STRESS TAPAS RANJAN PANİGRAHİ	**292**
ANTHROPOGENIC VS. NATURAL DRIVERS OF GLOBAL WARMING AND CLIMATE CHANGE: A COMPREHENSIVE ANALYSIS IN THE CONTEXT OF HUMANITARIAN ENGINEERING ADİTYA DEV KHADİZATUL KOBRA SNAHOMONİ	**293**
EVALUATION OF SERVICE QUALITY PARAMETERS IN THE RADIO RELAY COMMUNICATION INFRASTRUCTURE OF THE COMMUNICATION CONTROL CENTER AT THE INTERNATIONAL AKTAU PORT ZHUMAYEV ZH. ZHUMAYEV A.ZH.	**294**
SPATIOTEMPORAL ANALYSIS OF TRAFFIC DELAY ON MAJOR CORRIDORS OF CHATTOGRAM CITY USING GOOGLE MAPS DATA SAJİD HASAN	**299**
HIGH-RESOLUTION DROUGHT HOTSPOT MAPPING USING SENTINEL-BASED COMPOSITE INDICES ZİAUL HAİDER CHOWDHURY MD. MAHFUJ AHMED SİZAN MD. OSMAN GANİ RASEL	**300**
TRACKING $PM_{2.5}$ TRENDS IN BANGLADESH (2017–2022): GHAP INSIGHTS AND WHO GUIDELINE EXCEEDANCES MD. OSMAN GANİ RASEL MD. MAHFUJ AHMED SİZAN ZİAUL HAİDER CHOWDHURY	**301**
SUSTAINABLE REMOVAL OF METHYLENE BLUE USING NATURAL AND MODIFIED ALGERIAN CLAYS SAMRA BENKACEM	**302**
SUPPLY CHAIN RISK MANAGEMENT PRACTICES AND FIRM RESILIENCE IN THE NIGERIAN PHARMACEUTICAL INDUSTRY: THE MODERATING ROLES OF DIGITAL TRANSFORMATION READINESS AND REGULATORY COMPLIANCE CAPABILITY YUSUF AHMED TİJJANİ NUHU ABDULLAHİ PHD USMAN ABDULLAHİ	**303**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

ADOPTION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TALENT ACQUISITION: NAVIGATING ETHICS, FAIRNESS, AND DIGITAL TRANSFORMATION T. KAYALVİZHİROJA JAYASREE KRİSHNAN	**304**
A BOOK-BASED ANALYSIS OF GLOBAL TEA TOURISM EVENTS: INSIGHTS FROM THE ROUTLEDGE HANDBOOK OF TEA TOURISM GÜLSÜN YILDIRIM MEHMET SABANCI	**312**
A QUALITATIVE STUDY ON THE TRADITIONAL USES OF RIZE'S GEOGRAPHICALLY INDICATED ISABELLA GRAPE GÜLSÜN YILDIRIM RESUL AKBAŞ	**328**
BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF SCIENTIFIC PUBLICATIONS IN THE FIELD OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND POLITICS: WEB OF SCIENCE DATABASE EXAMPLE HALUK AKDENİZ	**343**
POISONOUS PLANTS OF ŞANLIURFA PROVINCE; FOLK KNOWLEDGE, ECOLOGICAL DISTRIBUTION AND TOXICOLOGICAL ASSESSMENT MUSTAFA ASLAN	**353**
A CONCEPTUAL EVALUATION ON LIFE CRAFTING BEHAVIOR VURAL DENİZ EVRİM TARTAN SELÇUK GÖKHAN KERSE	**361**
A STUDY ON THE STATUS OF VITICULTURE IN THE WORLD AND IN TÜRKIYE ELMAS ŞAVKIN KÜRŞAT DEMİRYÜREK	**368**
THE EVOLVING ROLE OF DRONE-BASED HERBISIDE APPLICATIONS IN PRECISION WEED MANAGEMENT: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND FUTURE PERSPECTIVES SEREN DOĞAR KAVAN	**376**
THE ECOLOGICAL CONSEQUENCES OF MULCHING: MICROBIAL DIVERSITY, RHIZOSPHERE DYNAMICS, AND IMPLICATIONS FOR WEED SUPPRESSION AND SOIL HEALTH SEREN DOĞAR KAVAN	**394**
THE TRANSFORMATION OF MEDIA NARRATIVES IN TURKEY: CINEMA, TELEVISION, AND DIGITAL PLATFORMS YELİZ TAMAR	**407**
STUDY ON THE CONCEPT OF METAVERSE; POSITIVE AND NEGATIVE EXAMPLES DENİZ İLGİ	**414**
CANSU NUR ŞİMŞEK **STRUCTURE AS A NEW FORM OF BASIC ART AND DESIGN EDUCATION**	**421**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

ZEYNEP ABACI **COMPARATIVE TURKISH INHERITANCE LAW ON SHARES**	**423**
ALPASLAN ALKIŞ **THE PLACE OF TURKISH INHERITANCE LAW WITHIN INHERITANCE SYSTEMS**	**425** **432**
ALPASLAN ALKIŞ **EXAMINING THE QUR'AN'S IMPRESSION (MUHEYMIN) OF THE BIBLE THROUGH THE EXAMPLE OF STORIES**	**439**
FATİH TOK **THE IMPACT OF REPETITIVE STRUCTURES IN THE QUR'AN ON MEMORY FORMATION: A COGNITIVE APPROACH**	**452**
MANSUR YAYLA **YOLOV11-BASED TEXTURE-AWARE TWO-ARM FEATURE FUSION TEXTURE DEFECT DETECTION** MEHMET EMİN TENEKECİ MAŞUK ÇETİN	**454**
FUNCTIONS OF THE IMPERATIVE MOOD: THE CASE OF 'DEDE KORKUT BAMSI BEYREK STORY' FATMA KILIÇ	**457**
A RESEARCH ON INTERCULTURAL SENSITIVITY IN TURKEY: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW HAKAN ARSLAN	**467**
DEVELOPING FRENCH LISTENING SKILLS WITH THE GENERATIVE AI TOOL GOOGLE GEMINI STORYBOOK ŞULE ÇINAR YAĞCI	**481**
ON A QUINTILINGUAL DICTIONARY GÜLSER ERSOY	**491**
AESTHETIC TYPES IN MIGUEL DE UNAMUNO'S MIST FARUK MANAV GİZEM AYDOĞAN	**498**
1933 ÇİVRİL EARTQUAKE RECEP ARSLAN	**500**
1946 ILGIN EARTQUAKE AND ITS EFFECTS RECEP ARSLAN	**506**
AN ASSESSMENT OF THE REPORT PREPARED BY AHMET HILMI KALAÇ, CHP INSPECTOR FOR THE GIRESUN REGION, CONCERNING THE ORDU PARTY ORGANIZATION (1941) MUSTAFA SALEP	**510**
AN EVALUATION OF AHMET HILMI KALAÇ'S WRITINGS ENTITLED DEMOCRACY FROM THE PERSPECTIVE OF POLITICAL HISTORY (1948) MUSTAFA SALEP	**519**
THE IMPACT OF DIGITAL TRANSFORMATION ON THE STRENGTHENING OF INTERNAL CONTROL SYSTEMS. AN APPLIED STUDY ON THE JUMHOURIA BANK, NALUT CITY, LIBYA	**533**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

RAMADHAN ABD ALLATEEF ALASWAD	
TAX REFORM ON TAX COLLECTION IN E-COMMERCE TRANSACTIONS IN THE DIGITAL AGE: A COMPARATIVE STUDY BETWEEN INDONESIA AND VIETNAM	**541**
RYAN IBKO ALBANA	
CHALLENGES IN IMPLEMENTING THE CORE TAX ADMINISTRATION SYSTEM (CTAS) IN INDONESIA'S DIGITAL TAX TRANSFORMATION	**550**
GESYA AVİSKA SATRİANİ ASTRİ IVO RAİSYA RAMADHANİA	
DIGITAL TRANSFORMATION AND TAX ADMINISTRATION EFFICIENCY: INSIGHTS FROM THE MOROCCAN CONTEXT	**555**
NADA ELMAGUI KHADİJA BENAZZI ELHOUSSAİN ATTAK	
THE ROLE OF SOCIAL CAPITAL AND ETHNIC COHESION IN THE ECONOMIC EMPOWERMENT OF HAZARA WOMEN: A STUDY OF MUTUAL-AID NETWORKS IN MIGRANT COMMUNITIES	**558**
NORİYA KHAWARİ SAMİRA NASİRZADEH	
THE IMPACT OF A COUNTRY'S LEVEL OF ECONOMIC DEVELOPMENT ON THE TRANSITION TO CLIMATE NEUTRALITY	**559**
MİHAELA VLĂDESCU MİHAELA OPREA	
IMPACT OF AUDIT FIRM SIZE AND COMPANY PROFITABILITY ON AUDIT REPORT LAG OF THE LISTED NIGERIAN INSURANCE COMPANIES	**560**
HARUNA SHEHU	
FINTECH IN THE PERSPECTIVE OF SMART CITY STUDIES: ROLE, CHALLENGES, AND DIRECTION OF URBAN DIGITAL ECONOMY DEVELOPMENT	**561**
SRİ HARDIYANTI	
DIGITAL BANKING IN AFRICA: DEVELOPMENTS, CHALLENGES, AND PROSPECTS FOR FINANCIAL INCLUSION	**562**
JOEL OMİNİ	
AUTHENTICITY AND TRANSPARENCY AS DRIVERS FOR ENHANCING LOCAL PRODUCTS IN EXPERIENTIAL TOURISM	**563**
HOUDA LAKRIK MOHAMED HADACH	
EFFECTIVENESS OF MEASURES ADOPTED IN LAND DISPUTES RESOLUTION IN MINNA, NIGERIA	**564**
SEKİNAT ABDULKREEM	
MITIGATING URBAN FREIGHT AND HAULAGE LOGISTICS IN NIGERIA: A CASE FOR LAGOS STATE NIGERIA	**565**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

OLAJİDE F.O. SALAKO BAMİDELE A. BADEJO	
MAPPING THE EVOLUTION OF GREEN MARKETING AND SUSTAINABLE CONSUMPTION: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS DAWİT TEKLETSADİK HAİLEAMANUEL BHARAT BHUSHAN SİNGLA	**566**
THE IMPACT OF CONTEMPORARY INSTITUTIONAL ORGANIZATIONAL STRUCTURES ON THE FUNCTIONING OF HIGHER EDUCATION ANİTA CUCOVIĆ SUADA A DŽOGOVIĆ DRİTAN SYLQA SELİMA GUTIĆ EMİR ADŽAJLIĆ	**567**
TOURISM ORGANIZATION AS A MODERN BUSINESS STRUCTURE AND ITS STRATEGIC IMPORTANCE FOR THE SUSTAINABLE FUTURE OF MONTENEGRO ANİTA CUCOVIĆ ADELİSA KOLENOVIĆ	**569**
MULTIOBJECTIVE TRANSPORTATION SURVIVAL FUNCTION WITH EXPONENTIAL SUPPLY AND WEIBULL DEMAND. A NEUTROSOPHIC APPROACH NABİL AHMED KHAN AHMAD YUSUF ADHAMİ	**570**
OPINIONS ON MINING IN COMMUNITIES WITH A MINING HISTORY IN ROMANIA (ALBA COUNTY) - A DESCRIPTIVE COMPARATIVE ANALYSIS BOGDAN NİCOLAE MUCEA	**571**
ASSESSING ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ITS EFFECT ON THE LIVELIHOODS OF LOCAL COMMUNITIES IN THE CHAR REGIONS OF BANGLADESH J.M. ADEEB SALMAN CHOWDHURY MST. NİRA AKTER	**572**
THE INVISIBLE WORKFORCE: THE ROLE OF AFGHAN HOUSEWIVES IN THE INFORMAL ECONOMY AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT MİNA MOHAMMADİ	**573**
ROLE MANAGEMENT CHURCH IN BUILD FAMILY WHICH HARMONIOUS AFRİ YUNİTA HENUK	**574**
SMALL STATES, BIG DILEMMAS: RETHINKING SECURITY AND SMART DEFENCE IN THE WESTERN BALKANS BLENDİ LAMİ PELLUMB HİDRİ	**575**
EXAMINING THE USE OF VIRTUAL SPACE BY HOUSEWIVES OF PERSONAL AND SOCIAL SKILLS FATİMA OSMANİ	**584**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

ROLE OF WOMEN IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES SAMERA NASİRADEH	**585**
DISTILLING THE DRAMATURGY OF HUMAN CALAMITY IN STEPHEN KEKEGHE'S BROKEN EDGES IMOH SUNDAY OBOT	**586**
PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF THE TURKISH VERSION OF THE FAITH COMMUNITY CHILD PROTECTION SCALE SUZAN TEK AYAZ	**595**
PSYCHOLOGICAL RESILIENCE PROCESSES AND INFLUENCING FACTORS OF PARENTS FORCED TO RELOCATE AFTER THE FEBRUARY 6 EARTHQUAKES: A QUALITATIVE INITIAL ASSESSMENT SUZAN TEK AYAZ ESMA GÖKKOYUN	**607**
GLOBAL EPIDEMIOLOGY OF SMOKING KEMAL MACİT HİSAR FİLİZ HİSAR	**615**
EPIDEMIOLOGY OF SMOKING IN TÜRKİYE KEMAL MACİT HİSAR FİLİZ HİSAR	**621**
ETHICS AND PROFESSIONALISM IN DATA-FOCUSED HEALTH APPLICATIONS IN THE DIGITAL AGE FİLİZ TAŞ ZEYNEP YASEMİN TAŞ FATMA KÖSE	**627**
INVESTIGATION OF THE BROWNING PROBLEM IN LACTOSE FREE MILK PELİN ÇAKIR	**636**
THE IMPACT OF ECONOMIC SHOCKS ON FEMALE LABOR FORCE: AN ANALYSIS OF TWO CRITICAL CRISIS PERIODS IN TURKEY SAVAŞ DURMUŞ DERYA YILDIZ	**638**
THE HISTORICAL BACKGROUND OF CAPITALIST CRISES AND THEIR REFLECTIONS ON TURKEY SAVAŞ DURMUŞ DERYA YILDIZ	**644**
AN ANALYSIS OF TÜRKİYE'S DEMOGRAPHIC OPPORTUNITY WINDOW DENİZ ÖZYAKIŞIR	**654**
TURKEY'S CO2 CONVERGENCE ON THE PATH TO DECARBONISATION (1865–2023): EMPIRICAL EVIDENCE FROM WRALS-ADF UNIT ROOT TESTS SAMET TOPAL MURAT AKÇA SERHAT ÇAMKAYA	**664**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

THE RELATIONSHIP BETWEEN GEOGRAPHICALLY INDICATED PRODUCTS AND TRAVEL MOTIVATION: A CONCEPTUAL EVALUATION WITHIN THE FRAMEWORK OF SOCIAL MEDIA MARKETING KARDELEN ALPASLAN	**674**
DIGITAL REPRESENTATION OF CULTURAL HERITAGE: THE ROLE OF CORPORATE WEBSITES IN ŞANLIURFA IN PROMOTING CULTURAL HERITAGE VALUES AHMET ŞAHİN SİNEM AKKAYA ALİ TURAN BAYRAM TURGUT ÖZMEN	**676**
LOCAL LEGENDS FROM AN INTERGENERATIONAL PERSPECTIVE: A COMPARATIVE ANALYSIS OF AWARENESS LEVELS OF GENERATIONS X AND Z: THE CASE OF SINOP AHMET ŞAHİN SİNEM AKKAYA ALİ TURAN BAYRAM TURGUT ÖZMEN	**678**
CONCILIATION IN CRIMINAL LAW: AN ASSESSMENT IN LIGHT OF SCOPE AND RECENT REGULATIONS SAMİ AKPİRİNÇ	**680**
AN ANALYSIS OF SADDAM HUSSEIN'S MULTIPLE IDENTITIES IN ARAB DISCOURSE NUR ÇETİN MARYAM HUSHAM HASAN HASAN	**693**
THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TERMS OF PRIVACY SERKAN BİÇER H. NİSA ATEŞ	**705**
ENHANCED USABILITY MODEL FOR VISUALLY IMPAIRED E-TRANSPORTATION USERS SAMAR JAMAL HASSAN MAHMOUD NOOR MAİZURA BİNTİ MOHAMAD NOOR ZURİANA ABU BAKAR	**710**
IDENTIFYING KEY INFLUENCERS OF PATIENT SATISFACTION USING AN EXPLAINABLE MACHINE LEARNING APPROACH MD. MAHAFUZUR RAHMAN SHAH TANİA AKTER SUJANA	**711**
STOCK MARKET ANALYSIS AND PREDICTION SUJİTH S VEDHA VİSHAL K THARUN KUMAR V PRASHANTA KUMAR MANDAL	**712**
A NEVANLINNA-BASED ANALYSIS OF THE GROWTH BEHAVIOR OF SOLUTIONS OF LINEAR DIFFERENTIAL EQUATIONS	**723**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

FETTOUCH HOUARİ	
ON SLIDING WINDOW STATISTICAL CONVERGENCE OF GENERALIZED FRACTIONAL DIFFERENCE SEQUENCES IN INTUITIONISTIC FUZZY NORMED SPACES	**724**
SK ASHADUL RAHAMAN	
INTEGRATED PHYSICOCHEMICAL AND ISOTOPIC EVALUATION OF GROUNDWATER IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER SYSTEM	**725**
FATİMA EZZAHRA AFRİ ILHAM CHENNAK MOHAMED TAYEBİ	
GROUNDWATER VULNERABILITY EVALUATION IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER USING THE SUSCEPTIBILITY INDEX (SI) METHOD	**726**
FATİMA EZZAHRA AFRİ MOHAMED TAYEBİ	
DESIGNING CURRICULUM FOR THE INTEGRATION OF 21ST-CENTURY SKILLS INTO EDUCATIONAL CONTENT	**727**
BAYAN KAMAL EDDİNE	
FEMALE AUTHORSHIP AND AUTOFICTION: WRITING THE FEMALE EXPERIENCE IN GIRL, WOMAN, OTHER (2019) BY BERNARDINE EVARISTO AND CONSENTEMENT (2020) BY VANESSA SPRINGORA	**728**
ADAMOU SIDDO	
SEXUAL IDENTITY AND FREEDOM IN AFRICAN PROSE NON-FICTION NARRATIVES: AN EXAMPLE OF ABDELLAH TAI'S AN ARAB MELANCHOLIA AND CHIKE FRANKIE EDOZIEN'S LIVES OF GREAT MEN	**729**
ADENİKE ADUNNİ OMOTAYO	
CRITICAL ANALYSIS OF MARTIN CAMAJ'S LINGUISTIC WORK IN GERMAN, HIS DIALECTOLOGICAL RESEARCH IN THE ALBANIAN-SPEAKING AREA OF SOUTHERN ITALY, "DIE ALBANISCHE MUNDART VON FALCONARA ALBANESE IN DER PROVINZ COSENZA"	**730**
KLAUDİA DARRAGJATİ	
HERITAGE, CONFLICT, AND TOURISM DEVELOPMENT IN BAMYAN: A QUALITATIVE HISTORICAL ANALYSIS	**731**
ALİ BABA EMAMİ SHEKER NAİK	
DEVELOPING AND VALIDATING AN INNOVATIVE TOOL FOR MEASURING STUDENT CRITICAL THINKING SKILLS IN THE CHEMISTRY CLASSROOM	**732**
CORRİENNA ABDUL TALİB HASSAN ALİYU	
HARNESSING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING: REDEFINING AND ENHANCING LEARNING AND TEACHING ENGAGEMENTS IN THE EFL/ESL CLASSROOM PRACTICES	**753**
MUHAMMAD REAZUL ISLAM	

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

IMPORTANCE OF DISCOURSE MARKERS IN NON-NATIVE LECTURERS' USAGE M.K. KASSENOVA Y. A. MORUGOVA	**754**
FORMULATION OF A FUNCTIONAL ICE CREAM ENRICHED WITH RICE BRAN AND NATURAL SWEETENERS: NUTRITIONAL AND SENSORY EVALUATION SHOUMEN DHAR AKASH SHİLL TANMOY CHOWDHURY	**755**
ASSESSING EFFECTS OF AGRICULTURE AND INDUSTRY ON CO2 EMISSIONS IN BANGLADESH MD. MAHAFUZUR RAHMAN SHAH TANİA AKTER SUJANA	**756**
ANALYSING THE RISK ASSESSMENT PATTERN AND CONTROL MEASURES IN HIGH-RISK WORK ENVIRONMENTS SODİQ ADETUNJİ ADEKOLA OYERİNDE ZAİNAB	**757**
NUMERICAL INVESTIGATION OF CURRENT INJECTION EFFICIENCY IN GAN/ALGAN BLUE-VIOLET LASER DIODES RAJAB YAHYAZADEH ZAHRA HASHEMPOUR	**758**
VECTOR AUTOREGRESSION ANALYSIS ON FIVE TOP BANKS IN NIGERIA AKİNPELU A. S AROWOLO T. O.	**759**
TECHNOLOGICAL CHARACTERIZATION OF RAW BEANS OF FINE AMAZONIAN ROBUSTA COFFEES OF INDIGENOUS ORIGIN RENATA CÁSSİA CAMPOS WELLERSON DE OLİVEİRA ALVES DA SİLVA	**760**
INTENSIFICATION OF BIOMOLECULE EXTRACTION FROM COFFEE PULP VIA OHMIC HEATING WELLERSON DE OLİVEİRA ALVES DA SİLVA RENATA CÁSSİA CAMPOS	**761**
MODELLING THE IMPACT OF LEADERSHIP IQ AND GOOD GOVERNANCE ON PUBLIC FINANCIAL DEBT CRISIS DYNAMICS IN NIGERIA JAMES A. A OGWUMU D.O	**762**
LEADERSHIP STYLES AND EMPLOYEE PERFORMANCE IN NIGERIAN BUSINESS ORGANIZATIONS: EMPIRICAL REVIEW OF SELECTED SMES IN LAGOS STATE CHUKWUEMEKA G. EME	**768**

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS SCIENTIFIC RESEARCH
-CONTENTS-

IMPACT OF RURAL-URBAN MIGRATION OF YOUTHS ON SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT OF NIGERIA (EMPIRICAL EVIDENCE FROM ABIA STATE, NIGERIA) CHUKWUEMEKA G. EME	**785**
AI VS. TRADITION: EVALUATING THE CULTURAL AUTHENTICITY AND AHASUN AHAMED SUAGE TANBER AHAMED FARDEN	**795**
SUSTAINABLE ENTREPRENEURSHIP AND CLIMATE DIPLOMACY: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES FOR AFRICAN NATIONS OJO OLUWOLE SİMEON GRACE M. JİYA	**807**
SPATIAL DISTRIBUTION, HEALTH RISKS AND HEAVY METAL POLLUTION ASSESSMENT OF SURFACE WATER UNDER MULTIPLE ANTHROPOGENIC STRESSORS: CASE STUDY IN MIDDLE MOULOUYA WATERSHED, MOROCCO ZARZOUKİ RACHİD NOUAYTİ NORDİNE EL FADİLİ HAMZA KRİME ANAS HASNİ SOUFİANE ELİSABETE P. CARREİRO	**808**
BUDGETARY ALLOCATION AND EFFECTIVENESS OF PUBLIC SECONDARY SCHOOLS IN AKOKO NORTH EAST LOCAL GOVERNMENT AREA OF ONDO STATE, NIGERIA AİNA MOYİNOLUWA ADEJUWON	**809**
ON THE BRETTON WOODS SYSTEM AND THE DOLLAR AS A WORLD CURRENCY SALİH ÖZTÜRK İREM İBŞİR	**810**
EURASIAN ECONOMIC UNION, TRADE AND ECONOMIC RELATIONS BETWEEN KYRGYZSTAN AND TÜRKİYE, AND THE IMPACT OF THE EAEU. SALİH ÖZTÜRK RAMİL AKYMBAEV	**817**
PERFORMANCE ANALYSIS OF SPACER DAMPERS UNDER THERMAL EFFECTS IN HIGH-VOLTAGE TRANSMISSION LINES SAİT OZAN YILMAZ OĞUZ GÜRKAN GÜDER SERTAÇ EROL	**828**

MITIGATING NIR OPTICAL CROSSTALK IN BSI CMOS IMAGE SENSORS USING DEEP TRENCH ISOLATION: A 3D FDTD STUDY

Mustafa Özber Yücekul
Mahmud Yusuf Tanrıkulu
Adana Alparslan Türkeş Science and Technology University,
Faculty of Engineering, Department of Electrical and Electronics Engineering, Adana, Türkiye.
Prof. Dr., Adana Alparslan Türkeş Science and Technology University, Faculty of Engineering,
Department of Electrical and Electronics Engineering, Adana, Türkiye.

Abstract

Back-side illuminated (BSI) CMOS image sensors have become the preferred architecture in many modern imaging applications due to their higher fill factor (FF), improved quantum efficiency (QE), and better low-light performance compared to conventional front-side illuminated (FSI) structures. By relocating the metal interconnects and transistor circuitry away from the optical path, BSI pixels enable more efficient photon collection in the silicon photodiode, particularly in the visible and near-infrared (NIR) spectral ranges. However, in the NIR band between 800–1000 nm, photons penetrate deeper into silicon and tend to propagate laterally before absorption, which can significantly increase optical crosstalk between neighboring pixels and degrade image sharpness and color fidelity.
In this study, the effect of Deep Trench Isolation (DTI) structures on NIR optical crosstalk is investigated for a BSI CMOS pixel using three-dimensional Finite-Difference Time-Domain (FDTD) simulations. Two-pixel configurations are compared under identical illumination conditions: a reference BSI pixel without DTI and a BSI pixel surrounded by metal-filled DTI trenches. The optical stack includes a microlens, color filter, passivation layer, and a silicon photodiode with a realistic thickness suitable for NIR operation. A broadband source covering the 800–1000 nm range is used, and power-flux distribution maps are analyzed to visualize photon propagation paths and lateral leakage into adjacent pixel regions.
Simulation results show that the addition of DTI does not dramatically change the overall optical efficiency (OE) of the primary pixel, but it substantially reduces the optical power reaching neighboring pixel volumes. Depending on wavelength and trench configuration, the lateral crosstalk component is reduced by up to approximately 20–30% compared to the DTI-free BSI reference. This reduction is clearly observed in field-intensity and Poynting-vector maps, where DTI acts as an optical barrier that confines NIR photons within the intended pixel region.
These findings indicate that DTI is an effective design strategy to mitigate NIR-induced optical crosstalk in BSI CMOS image sensors without requiring major modifications to the front-end process. The study provides practical insights for pixel designers aiming to improve NIR image quality in applications such as biomedical imaging, surveillance, automotive sensing, and LiDAR.

Keywords: CMOS image sensors, Deep Trench Isolation, NIR, Back-side illuminated.

POTENTIAL ANALYSIS OF SOLAR ENERGY TO MEET THE HEATING ENERGY NEEDS OF RESIDENCES TARGETING NEARLY ZERO ENERGY IN DIFFERENT TEMPERATURE REGIONS OF TURKEY

Gökhan KAHRAMAN
Assoc. Prof. Dr., Munzur University, Department of Mechanical Engineering
İbrahim Halil KOZAN
Lec., Munzur University, Rare Earth Elements Application and Research Center
Erdem IŞIK
Assoc. Prof. Dr., Munzur University, Department of Mechanical Engineering

Abstract

This study investigates the effect of panel tilt angle on solar radiation gain and the contribution of solar radiation to total heat demand in photovoltaic systems for four provinces (Antalya, Istanbul, Tunceli, and Ağrı) representing different climatic conditions in Turkey. A comparative analysis of total solar radiation reaching horizontal and inclined surfaces was conducted using the calculation methods in the TS 825 standard and the Carrier HAP program. Solar radiation values obtained from the scenario where photovoltaic panels are positioned at a latitude angle and a tilt angle of +15° latitude were used in the analyses. The results revealed that increasing the panel tilt provides a positive contribution in all provinces, but this contribution varies depending on climatic differences. In Antalya, located in the temperate climate zone, optimizing the tilt angle results in an additional 1.2% increase in annual electricity generation from solar radiation, while this increase is more limited in Istanbul, Tunceli, and Ağrı. Furthermore, when panel efficiency is taken into account, annual electricity production from solar energy contributes approximately 10% of the total heating demand for the sample house model in Antalya, approximately 3% in Istanbul and Tunceli, and approximately 2% in Ağrı. The findings demonstrate that accurate assessment of regional insolation potential and optimization of panel tilt in photovoltaic system design are crucial for energy efficiency and sustainable building design.

Keywords: Nearly Zero-Energy Buildings, Heating Energy Needs, Solar Energy.

TÜRKİYE'NİN FARKLI ISI BÖLGELERİNDE NEREDEYSE SIFIR ENERJİ HEDEFLENEN KONUTLARIN ISITMA ENERJİSİ İHTİYACININ GÜNEŞ ENERJİSİ İLE KARŞILANMASININ POTANSİYEL ANALİZİ

Özet

Bu çalışmada, Türkiye'nin farklı iklim koşullarını temsil eden dört il (Antalya, İstanbul, Tunceli ve Ağrı) için fotovoltaik sistemlerde panel eğim açısının güneş ışınım kazancı üzerindeki etkisi ve güneş ışınımının toplam ısı ihtiyacına katkısı incelenmiştir. TS 825 standardında yer alan hesaplama yöntemleri ile Hap Carrier programı esas alınarak yatay ve eğik yüzeylere gelen toplam güneş ışınımı karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Analizlerde, fotovoltaik paneller, enlem açısı ile enlem+15° eğim açısında konumlandırıldığı senaryosu ile elde edilen güneş ışınımı değerleri kullanılmıştır. Sonuçlar, panel eğiminin artırılmasının tüm illerde pozitif katkı sağladığını, ancak bu katkının iklimsel farklılıklara bağlı olarak değişkenlik gösterdiğini ortaya koymuştur. Ilıman iklim bölgesinde yer alan Antalya'da eğim açısının optimize edilmesi durumunda yıllık güneş ışınımından elektrik üretiminde %1.2'lik ek artış sağlanırken, İstanbul, Tunceli ve Ağrı'da bu artışın daha sınırlı düzeyde kaldığı belirlenmiştir. Ayrıca güneş enerjisinden yıllık elektrik üretimi panel verimi de hesaba katıldığında örnek alınan ev modeli için Antalya'da yaklaşık %10, İstanbul ve Tunceli'de yaklaşık %3 ve Ağrı'da yaklaşık %2 oranında toplam ısıtma ihtiyacına katkı sağlamıştır. Elde edilen bulgular,

bölgesel güneşlenme potansiyelinin doğru değerlendirilmesi ve fotovoltaik sistem tasarımında panel eğiminin optimize edilmesinin, enerji verimliliği ve sürdürülebilir bina tasarımı açısından önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Neredeyse Sıfır Enerjili Binalar, Isıtma Enerjisi İhtiyacı, Güneş Enerjisi.

1.INTRODUCTION

In nearly zero-energy buildings (nZEB), minimizing annual energy consumption and providing the required energy largely from renewable sources is a fundamental requirement. In this context, meeting a certain portion of the heating load from solar energy stands out as an important strategy that both improves the building's energy performance and reduces carbon emissions. Integrating solar energy into heating processes through technologies such as passive gains, thermal storage systems, and solar collectors requires a holistic design approach that balances seasonal changes and reduces the building's external energy dependency. This integration allows nearly zero-energy buildings to more effectively achieve the energy efficiency targets required by sustainable architecture. Numerous studies exist in the literature on this subject [1-4]. A.J. Marszal et al. emphasized in their study that awareness of zero-energy buildings has increased significantly in recent years and that this approach should be considered at the very beginning of the building design process. They also stated that before a common standard for zero-energy buildings can be established, it is essential to clearly define the concept of energy balance, which forms the basis of the definitional framework [5]. Similarly, S. Deng and colleagues defined net-zero energy buildings as structures that reduce carbon emissions, minimize environmental impacts, and achieve energy balance [6]. Danny H. W. Li and colleagues noted that buildings account for the largest share of total energy consumption in many countries, and that efforts to reduce this consumption are increasingly important. Their research revealed two primary approaches to reducing energy consumption: reducing heating and cooling loads and integrating renewable energy sources into buildings [7].

Karsten Voss and colleagues stated that the concept of net-zero energy buildings is based on the integrated use of highly energy-efficient designs and renewable energy sources. They explained that while the term "NEB" is widely used in various studies, there is no common definition in legislation. Therefore, they developed a framework consistent with the holistic assessment of energy efficiency, energy balance, and energy loads, taking as reference studies conducted in Germany [8]. Xiaodong Cao and colleagues stated that building-related energy consumption has increased globally due to the increase in the world population and the time spent in buildings, reaching a rate exceeding 40% of the primary energy consumption of buildings in the European Union and the United States. In their research, they emphasized that building-related carbon emissions can be significantly reduced with appropriate design and operation strategies; they classified the ZEB concept under three main headings: renewable energy, passive energy saving, and energy-efficient service systems [9].

Igor Sartori and his team stated that defining net-zero energy buildings solely by equalizing annual production and consumption is not sufficient. They also emphasized that the interaction and synergy between buildings and energy networks must be taken into account in the definitional framework. While acknowledging that the concept of zero-energy energy balance may differ depending on the specific conditions and objectives of each country, they addressed the concept of energy balance within a more comprehensive framework [10]. Delia D'Agostino and Livio Mazzarella stated that reducing energy consumption in the building sector is critical for Europe to achieve its energy targets and, therefore, focused on the near-zero energy building (NZEB) approach. They examined the definitional differences between the US and EU NZEB concepts, drawing particular attention to the distinctions between energy carriers, energy sources, and primary energy [11].

To address the ambiguity in the literature regarding the initial investment costs of net-zero energy buildings, Ming Hu compared twelve net-zero energy buildings constructed in the United States with conventional buildings. The study revealed that, contrary to popular belief, the initial construction costs of net-zero energy buildings are quite similar to those of conventional buildings [12]. Federico M. Butera, on the other hand, stated that despite the ZEBs directives that came into effect after December 31, 2020, implementation remained limited; reasons for this include high costs, lack of suitable space, and the preference for excessively energy-consuming systems in some engineering applications. He also emphasized that the design and operation of zero-energy buildings requires a professional team and energy expertise [13].

In their study on the design of a nearly zero-energy building for the Polytechnic University campus, Elana Perlova and her colleagues stated that buildings account for 30–40% of global energy consumption and are responsible for a significant portion of atmospheric carbon emissions [14]. F. Alrashed and M. Asif stated that carbon emissions due to oil and gas use are very high in Saudi Arabia, that electricity consumption in buildings accounts for almost 50% of total consumption across the country, and that approximately 2.32 million new buildings are needed with population growth. In their study, they analyzed Saudi Arabia's energy potential and offered policy recommendations to encourage the use of renewable energy [15].

Xinyan Yang and colleagues emphasized that uncertainties persist in building retrofitting efforts in China and that long- and medium-term building energy consumption has not been adequately evaluated within the scope of the ZEB concept in existing research. The researchers developed six different scenarios covering the period 2025–2050 and predicted that a significant reduction in energy consumption could be achieved if the ZEB ratio exceeded 50% of the total building stock in the country [16]. Finally, Liping Wang and colleagues conducted building performance and system integration simulations using EnergyPlus and TRNSYS. While they studied window size, building materials and façade design with EnergyPlus, they examined the feasibility of zero-energy housing, including solar hot water systems, renewable electricity generation and energy-efficient heating solutions, in Cardiff's climate conditions with TRNSYS. Optimum design scenarios were developed within the scope of the research [17].

2. MATERIAL AND METHODS

In this study, a two-story residence with the same geometrical characteristics was analyzed for solar energy gain and monthly heating load in four provinces representing different climate conditions in Turkey (Antalya, Istanbul, Tunceli, and Ağrı). First, the building's monthly heating energy requirement for each province was calculated according to the TS 825 "Thermal Insulation Rules for Buildings" standard, and the required heating loads for the relevant months were determined. Next, the potential energy production of solar panels, assumed to be installed on the south-facing roof surface of the residence, was calculated. In this context, the radiation information underlying the panel data was obtained using the monthly average solar radiation values reaching the horizontal plane for each province. Afterwards, the amount of radiation coming to the inclined surface was calculated according to both the latitude angle and the latitude +15° inclination angle, depending on the geographical location of the provinces in question. The potential energy gain in kWh on a monthly basis was determined by multiplying the obtained inclined surface radiation values by the roof surface area, and 25% panel efficiency was also taken into account. Thus, the potential of solar panels to meet the heating load for each province has been demonstrated. Periods when there is no need for heating energy are evaluated in line with the climatic requirements specified in the TS 825 standard and are not included in the calculations. With this method, the effect of solar energy on reducing the heating load for the same building in different climatic regions was analyzed comparatively.

Figure 1 shows the schematic picture of the building in the scenario where solar energy-assisted heating is considered.

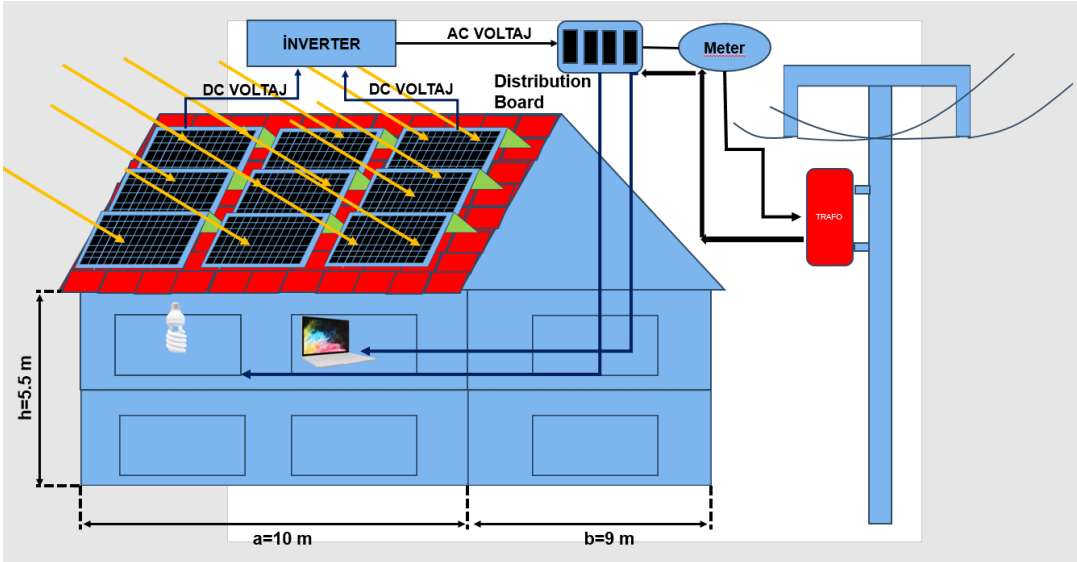

Figure 1. Schematic representation of the calculated model house

The building shown in the schematic image in Figure 1 has monthly thermal calculations for provinces located in four temperature zones in Turkey (Antalya, Istanbul, Tunceli, and Ağrı) according to the TS 825 standard. The photovoltaic panels, which are thought to be installed on the roof of the building in the south direction, have an area of 54.2 m^2 and are thought to be positioned at the latitude of the province where they are located and with an inclination of latitude + 15 degrees. The amount of inclined surface solar radiation per square meter, based on the amount of solar radiation hitting the horizontal surface, was calculated using the Hap Carrier program. The building dimensions are shown in Figure 1, and in order to make comparisons in each temperature zone, 5 cm thick insulation board was applied to the building walls, 12 cm thick insulation on the ceiling and 6 cm thick insulation material on the floor. In addition, the south roof area where photovoltaic panels will be placed was calculated according to the standard roof slope.

3. RESULTS AND DISCUSSIONS

In Figure 2, the amount of solar radiation reaching the horizontal surface, the amount of solar radiation reaching latitude degrees and the amount of solar radiation reaching latitude +15 degrees are given in W/m^2 for cities located in four temperature zones according to months in the heating season.

Figure 2. a) Antalya solar radiation amounts, b) Istanbul solar radiation amounts, c) Tunceli solar radiation amounts, d) Ağrı solar radiation amounts

Figure 2 presents a comparative comparison of solar radiation values reaching horizontal surfaces and different tilt angles during months requiring heating in provinces belonging to four different climate zones. Because the heating season in Antalya is shorter, only the winter months and a few months at the beginning of spring are included in the graph. During these months, the radiation coming to the inclined surfaces is significantly higher than the horizontal surface, and especially in March and April, increasing the inclination angle (latitude +15°) maximizes solar gain. It is observed that the monthly change of radiation in Antalya is softer due to its temperate climate and the advantage of the sloped surface continues throughout the entire heating period.

Since the heating period lasts longer in Istanbul, the graph includes a wider range of months. While radiation on horizontal surfaces shows a significant decrease in February, it is seen that inclined surfaces compensate for this decrease significantly. In March and April, the radiation increase trend accelerates and the system provides higher energy gain, especially at the latitude +15° inclination. This demonstrates that in regions like Istanbul, where temperate-cold transitions occur, proper panel tilt can significantly contribute to total annual gain.

Tunceli has a longer heating period and harsher climate conditions. In January and February, the radiation reaching the horizontal surface is at minimum levels; however, the upward trend on sloped surfaces is more pronounced. This shows that the tilt angle makes panel performance more critical in continental climate regions. Radiation increases sharply in March and April, reaching similarly high values on surfaces with a latitude and a slope of +15° latitude. This behavior demonstrates that solar energy utilization capacity in continental regions increases rapidly at the end of the heating period.

Ağrı has the harshest climate and lowest radiation values among the four provinces. In this province, where heating requirements last the longest throughout the year, horizontal radiation is quite low between January and March, limiting the potential for solar energy utilization. Despite this, the increase in radiation on inclined surfaces is evident, and it is seen that the advantage becomes even

stronger, especially at latitude +15° inclination. This situation shows that in regions with high heating loads such as Ağrı, the contribution of panel slope optimization to energy gain is more critical compared to other provinces. Radiation values tend to increase in the October–November period and the potential to benefit from solar energy increases in the early part of the heating season.

In the graph in Figure 3, the heating energy requirement and the energy gain from solar energy for the provinces in each heat region are given in kWh for latitude and latitude+15 degree inclination angles.

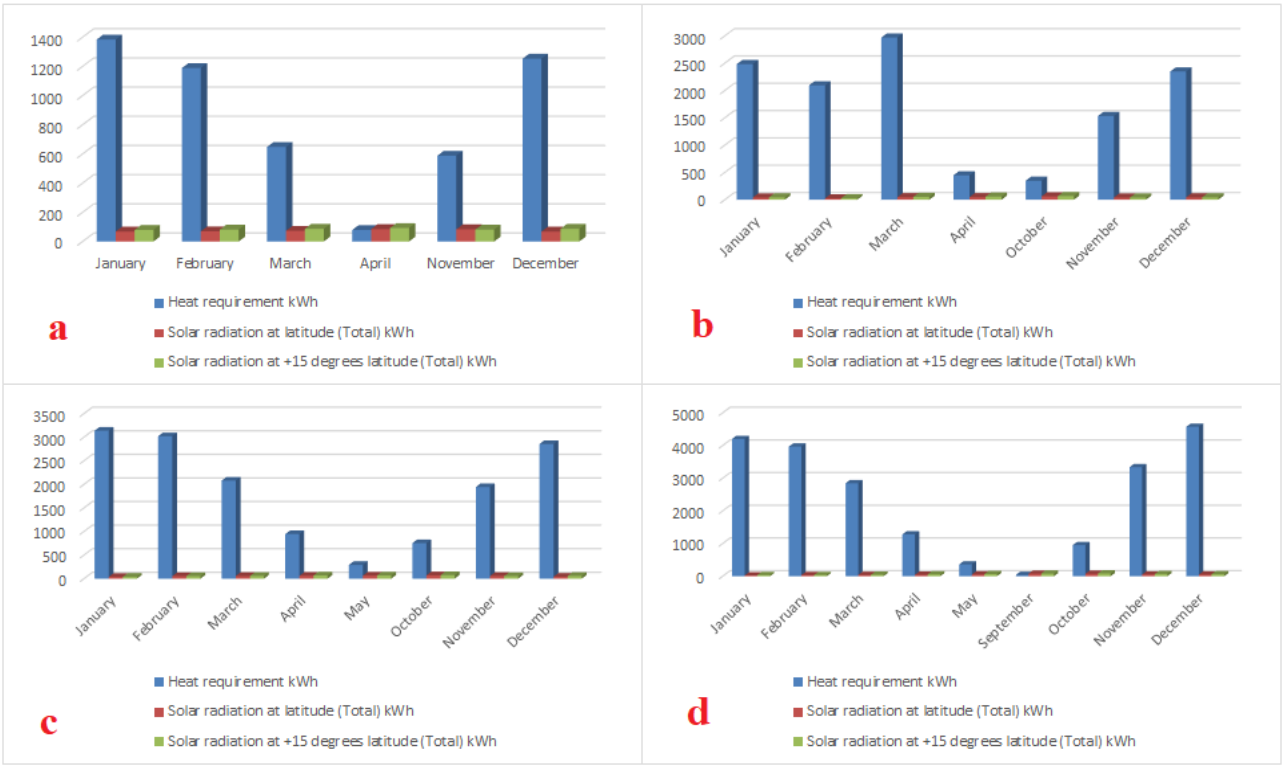

Figure 3. a) Heat demand and solar energy gain values for Antalya, **b)** Heat demand and solar energy gain values for Istanbul, **c)** Heat demand and solar energy gain values for Tunceli, **d)** Heat demand and solar energy gain values for Ağrı

Figure 3 compares the monthly heating energy requirements for provinces in four different temperature zones with the solar energy gains achievable on sloped surfaces. An overall evaluation of the graphs reveals that heating energy requirements remain significantly higher than solar energy gains in all provinces. However, the radiation from sloped surfaces (latitude +15°) offers a significant advantage over horizontal surfaces. Because Antalya is located in a temperate climate zone, its heating needs are quite low, and the difference between solar gain and heating load decreases significantly, especially in March and April. This demonstrates that solar energy can meet a significant portion of the heat load during these months. Even in colder periods such as January and February, the gain from sloped surfaces is higher than from horizontal surfaces, demonstrating a low, albeit significant, contribution from solar energy.

Heating needs in Istanbul are higher than in Antalya and extend across a wider area of the year. While solar gain tends to increase in March and April, the heating load remains dominant. However, the significantly higher gain from sloped surfaces compared to horizontal surfaces during these months suggests that the economic contribution of solar energy could increase during these transitional months. In February, while irradiance is low, heating demand is high, and the contribution from solar energy is limited.

Due to the continental climate in Tunceli, the heating demand is quite high, and this load far exceeds solar energy gains in all months shown in the graphs. However, the difference in gain achieved by increasing the tilt angle is more pronounced in Tunceli. Especially in March and April, the energy generated from sloped surfaces increases significantly compared to horizontal surfaces. This feature demonstrates that optimizing panel tilt in continental regions is critical for energy efficiency.

Ağrı has the highest heating demand among the four provinces, with heat loads reaching very high values, particularly in January, February, and December. While solar energy gains are low in these months, the increase on sloped surfaces is more pronounced than on horizontal surfaces. While the total contribution from solar energy in Ağrı, which has a colder climate, is limited compared to the heating load, the increase in gains in April and October suggests that solar energy can make a more significant contribution during the transition months of the heating season. Figure 4 shows the percentage energy gain provided by photovoltaic panels installed on the south side of the roof of the sample house in different heating zones. (Panel efficiencies were taken as 25% in the calculations.)

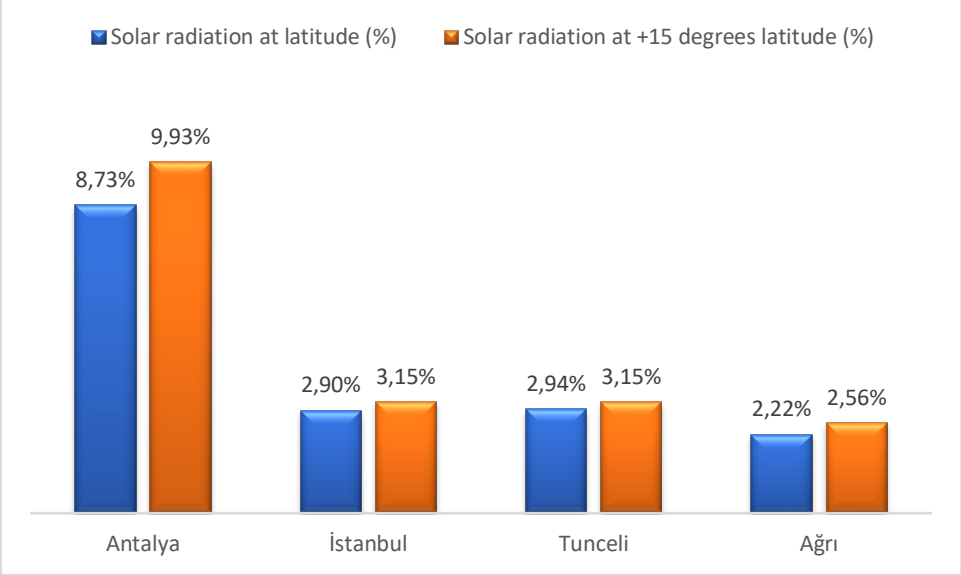

Figure 4. Percentage energy gain provided by photovoltaic panels installed on the south side of the roof of the sample house in different heating zones

The graph in Figure 4 compares the percentage solar heating requirements for four different provinces at latitude and latitude +15°. Antalya has significantly higher proportional gain values compared to the other three provinces. In Antalya, panels at the latitude angle provide a gain of 8.73%, while increasing the tilt to latitude +15° increases this value to 9.93%. This result demonstrates that in temperate climates, the position of the sun throughout the year can be better captured with the optimal panel angle, and that panel tilt optimization has a stronger impact on energy production.

The percentages obtained for Istanbul, Tunceli, and Ağrı are much lower, and increasing the panel tilt only slightly improves total solar gain in these provinces. Increasing the tilt increases the gain from 2.9% to 3.15% in Istanbul; from 2.94% to 3.15% in Tunceli; and from 2.22% to 2.56% in Ağrı. This limited increase can be attributed to the reduced effectiveness of tilt optimization due to lower solar radiation during the winter months at higher altitudes and in colder climate regions with longer heating seasons. In this context, the percentages in the graph clearly demonstrate the decisive role of regional climate conditions on solar energy optimization. While increasing the panel tilt angle in Antalya provides a significant contribution to energy production, tilt optimization offers a relatively more limited improvement in more northern and colder climate regions such as Istanbul, Tunceli, and Ağrı. Therefore, in nearly zero-energy building designs, the potential contribution of panel tilt varies

regionally. While panel slope design is a critical optimization parameter in temperate regions, its impact is more limited compared to the heating load in colder regions.

4. CONCLUSIONS

In this study, the effect of increasing the panel tilt on solar radiation gain and its contribution to heating energy demand were evaluated for four provinces (Antalya, Istanbul, Tunceli and Ağrı) located in different climatic zones of Turkey. The results show that the panel tilt angle contributes to energy production at different rates depending on the regional insolation conditions. While increasing the panel tilt to +15° latitude for Antalya results in an additional 1.2% increase in the gain ratio, this increase is more limited for Istanbul, Tunceli and Ağrı. This situation reveals that slope optimization is more strongly reflected in energy efficiency in temperate regions because the sun is at more favorable angles throughout the year.

In cities with higher elevations and harsher climates, sunshine duration is low, especially during the winter, so the contribution of panel tilt optimization to total energy gain is limited. However, the positive effect of increasing slope in every province confirms the importance of optimizing roof geometry in energy efficiency designs. Consequently, regional climate conditions must be taken into account when determining the tilt angle of solar panels to achieve the goal of near-zero-energy buildings. While proper slope design can significantly increase annual solar energy production in temperate regions, slope optimization should be considered in conjunction with other energy-saving strategies in more northern and continental regions. It is recommended that these findings be supported by real building applications and dynamic simulation analyses in future studies.

REFERENCES

[1] Maduta, C., D'Agostino, D., Tsemekidi-Tzeiranaki, S., & Castellazzi, L. (2025). From nearly zero-energy buildings (NZEBs) to zero-emission buildings (ZEBs): current status and future perspectives. Energy and Buildings, 328, 115133.

[2] Andrade, B. P. B., Piran, F. A. S., Lacerda, D. P., Sellitto, M. A., Campos, L. M. D. S., & Siluk, J. C. M. (2025). Analysis of methods to transform existing buildings into Nearly Zero Energy Buildings (NZEB). Energy Efficiency, 18(3), 19.

[3] Borowski, M., Rathnayake, C. M., & Zwolińska-Glądys, K. (2025). Nearly Zero-Energy Buildings (NZEBs): A Systematic Review of the Current Status of Single-Family Houses in the EU. Energies, 18(12), 3215.

[4] Liu, Y., Feng, G., Chang, S., Cheng, Y., & Zhang, L. (2025). ToU-Driven Energy Storage Scheduling for Enhancing Energy Flexibility in a Nearly Zero-Energy Building. Energy, 139314.

[5] Marszal, A. J., Heiselberg, P., Bourrelle, J. S., Musall, E., Voss, K., Sartori, I., & Napolitano, A. (2011). Zero Energy Building–A review of definitions and calculation methodologies. Energy and buildings, 43(4), 971-979.

[6] Deng, S., Wang, R. A., & Dai, Y. J. (2014). How to evaluate performance of net zero energy building–A literature research. Energy, 71, 1-16.

[7] Li, D. H., Yang, L., & Lam, J. C. (2013). Zero energy buildings and sustainable development implications–A review. Energy, 54, 1-10.

[8] Voss, K., Musall, E., & Lichtmeß, M. (2011). From low-energy to net zero-energy buildings: status and perspectives. Journal of Green building, 6(1), 46-57.

[9] Cao, X., Dai, X., & Liu, J. (2016). Building energy-consumption status worldwide and the state-of-the-art technologies for zero-energy buildings during the past decade. Energy and buildings, 128, 198-213.

[10] Sartori, I., Napolitano, A., & Voss, K. (2012). Net zero energy buildings: A consistent definition framework. Energy and buildings, 48, 220-232.

[11] D'Agostino, D., & Mazzarella, L. (2019). What is a Nearly zero energy building? Overview, implementation and comparison of definitions. Journal of Building Engineering, 21, 200-212.

[12] Hu, M. (2019). Does zero energy building cost more?–An empirical comparison of the construction costs for zero energy education building in United States. Sustainable cities and society, 45, 324-334.

[13] Butera, F. M. (2013). Zero-energy buildings: the challenges. Advances in Building Energy Research, 7(1), 51-65.

[14] Perlova, E., Platonova, M., Gorshkov, A., & Rakova, X. (2015). Concept project of zero energy building. Procedia Engineering, 100, 1505-1514.

[15] Alrashed, F., & Asif, M. (2012). Prospects of renewable energy to promote zero-energy residential buildings in the KSA. Energy Procedia, 18, 1096-1105.

[16] Yang, X., Zhang, S., & Xu, W. (2019). Impact of zero energy buildings on medium-to-long term building energy consumption in China. Energy Policy, 129, 574-586.

[17] Wang, L., Gwilliam, J., & Jones, P. (2009). Case study of zero energy house design in UK. Energy and buildings, 41(11), 1215-1222.

BIBLIOMETRIC MAPPING OF AI-ASSISTED NANOPARTICLE-REINFORCED COMPOSITE RESEARCH IN THE 2000–2025 PERIOD

Fatma BAKAL GUMUS
Asst. Prof., Department of Metallurgical and Materials Engineering, Iskenderun Technical University, Iskenderun, Turkey
Hayri YILDIRIM
Assoc. Prof., Department of Machinery and Metal Technologies at the Vocational School of Technical Sciences at Dicle University, Diyarbakır, Turkey

Abstract

In recent years, artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) methods—particularly multilayer perceptrons (MLP), support vector machines (SVM), and genetic algorithms (GA)—have been increasingly employed to predict the mechanical behavior of composite materials. The AI-assisted modeling of nanoparticle-reinforced composites, especially their flexural properties, has become a significant research domain that reduces experimental costs and accelerates the design process. This study aims to systematically map AI-assisted nanoparticle-reinforced composite research published between 2000 and 2025 using bibliometric techniques. The dataset, obtained from the Scopus database and refined through data cleaning, consists of 517 articles. It was analyzed in terms of publication trends, country and author distributions, keyword co-occurrence networks, citation density, and co-citation relationships. VOSviewer and Biblioshiny were used to conduct the analyses. The findings reveal a marked increase in both publication volume and citation impact after 2015, and indicate that the research landscape is concentrated around four major themes: (i) mechanical performance and flexural strength, (ii) AI-based modeling and optimization, (iii) nanoparticle types and reinforcement mechanisms, and (iv) sustainable and natural fiber–reinforced composites. Keyword and co-citation networks further demonstrate that the field has evolved into a strongly multidisciplinary domain. This bibliometric mapping provides a comprehensive overview of the scientific ecosystem of AI-assisted composite research and offers strategic focal points for future studies to researchers and R&D centers.

Keywords: Bibliometric analysis, artificial intelligence, nanoparticle-reinforced composites, flexural strength, keyword co-occurrence, co-citation network, materials science.

2000–2025 DÖNEMINDE YAPAY ZEKÂ DESTEKLI NANOPARÇACIK TAKVIYELI KOMPOZIT ARAŞTIRMALARININ BIBLIYOMETRIK HARITALANMASI

Özet

Son yıllarda yapay zekâ (YZ) ve makine öğrenimi (MÖ) yöntemleri—özellikle çok katmanlı algılayıcılar (MLP), destek vektör makineleri (SVM) ve genetik algoritmalar (GA)—kompozit malzemelerin mekanik davranışını tahmin etmek için giderek daha fazla kullanılmaktadır. Nanoparçacık takviyeli kompozitlerin YZ destekli modellenmesi, özellikle eğilme özelliklerinin öngörülmesi, deneysel maliyetleri azaltan ve tasarım sürecini hızlandıran önemli bir araştırma alanı hâline gelmiştir. Bu çalışma, 2000–2025 yılları arasında yayımlanan YZ destekli nanoparçacık takviyeli kompozit araştırmalarını bibliyometrik teknikler kullanarak sistematik biçimde haritalamayı amaçlamaktadır. Scopus veri tabanından elde edilen ve veri temizleme adımlarıyla düzenlenen veri seti 517 makaleden oluşmaktadır. Yayın eğilimleri, ülke ve yazar dağılımları, anahtar kelime eş-görünüm ağları, atıf yoğunluğu ve ortak atıf ilişkileri bakımından analiz edilmiştir. Analizlerde VOSviewer ve Biblioshiny yazılımları kullanılmıştır. Bulgular, 2015 sonrasında hem yayın hacminde

hem de atıf etkisinde belirgin bir artış olduğunu göstermekte; araştırma alanının dört ana tema etrafında yoğunlaştığını ortaya koymaktadır: (i) mekanik performans ve eğilme dayanımı, (ii) YZ tabanlı modelleme ve optimizasyon, (iii) nanoparçacık türleri ve takviye mekanizmaları ve (iv) sürdürülebilir ve doğal lif takviyeli kompozitler. Anahtar kelime ve ortak atıf ağları, alanın güçlü biçimde multidisipliner bir niteliğe dönüştüğünü de göstermektedir. Bu bibliyometrik haritalama, YZ destekli kompozit araştırmalarının bilimsel ekosistemine kapsamlı bir bakış sunmakta ve araştırmacılar ile Ar-Ge merkezleri için gelecekteki çalışmalara yönelik stratejik odak noktaları sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bibliyometrik analiz, yapay zekâ, nanoparçacık takviyeli kompozitler, eğilme dayanımı, anahtar kelime eş-görünümü, ortak atıf ağı, malzeme bilimi.

INTRODUCTION

The application of artificial intelligence (AI) and machine learning (ML) algorithms to engineering problems has initiated a profound transformation in the field of materials science over the past two decades. In particular, AI-based models developed for predicting the mechanical behaviors of nanoparticle-reinforced composite materials—such as tensile, compressive, flexural, and impact properties—have become complementary to, and in many cases viable alternatives for, traditional experimental methods.

Composite systems produced by incorporating nanoparticles (e.g., ZnO, SiC, Al_2O_3, graphene, etc.) into polymeric, metallic, or ceramic matrices exhibit superior mechanical, thermal, and tribological characteristics. However, the complex and often nonlinear nature of matrix–reinforcement interactions cannot be fully elucidated through experimental techniques alone. Consequently, the use of Artificial Neural Networks (ANN), Support Vector Machines (SVM), Genetic Algorithms (GA), Particle Swarm Optimization (PSO), and various hybrid AI approaches in composite material design and optimization has expanded rapidly. While the number of AI-based modeling studies in the literature has been increasing rapidly, comprehensive bibliometric analyses examining how this research domain has evolved remain limited. Specifically, there is a lack of studies that systematically explore which countries and authors are leading the field, what thematic clusters constitute its “core research axes,” and how AI has been integrated into the broader composite materials literature. Existing works predominantly focus on specific material types, particular testing methods, or individual algorithms; therefore, systematic bibliometric investigations capable of revealing the overall structure and intellectual foundations of the field are still underdeveloped. (Tastan et al., 2024), examines the effects of SiO_2 nanoparticles (15–75 nm) added to diesel fuel on the thermo-energetic, exergetic, environmental, and sustainability performance of a single-cylinder CI engine. The findings indicate that while SiO_2 additions minimally influence thermal efficiency, they reduce exergy efficiency and increase exergy destruction with growing particle size. Sustainability indices remained above unity, and nanoparticle blends generally increased fuel consumption and CO_2 emissions while lowering CO emissions. Overall, nanoparticle size significantly shaped the observed performance trends. [Kahya et al., 2024) reports the fabrication of PVA-assisted porous calcium alginate films and their enhancement with silver nanowire coatings. The films exhibited controlled porosity, improved fibroblast attachment, non-toxicity, strong antibacterial activity, and increased swelling and vapor transmission. These results indicate the potential of AgNW-doped porous alginate films as effective wound dressing materials. (Wohld et al., 2022) proposes a generalized thermal conductivity model for multi-component nanofluids, achieving ~5.29% average error and outperforming existing models. Temperature and concentration effects on thermal conductivity and viscosity were analyzed, highlighting the need for optimized conditions to enhance heat transfer. Major theoretical approaches were also reviewed with brief assessments of their accuracy and limitations. The growth of marine transport calls for cleaner propulsion. Short-term solutions include

low-emission diesel and natural gas fuels, while long-term decarbonization requires hydrogen or ammonia. Key challenges involve NOx reduction, combustion enhancement for NG-based fuels, and understanding air-entrainment and combustion of hydrogen–NG blends. This study investigates these aspects experimentally and numerically to support carbon-neutral marine engines (Abdelhameed, 2023). An artificial neural network (ANN) was developed to predict the weights of SiC-filled and unfilled glass fiber reinforced polymer composites during artificial aging. Using SiC content and aging time as inputs, the model accurately matched experimental data (MSE = 0.001225), demonstrating its efficiency in forecasting weight changes (Yıldırım, 2025).

(Al-Obaidi et al., 2024) reviews 1,920 Scopus articles (2015–2024) to assess mechanical engineering's role in industrial progress using VOSviewer. Key advances include Industry 4.0, digital twins, 3D printing, sustainability, and biotechnology. Bibliometric mapping highlights trends, research gaps, and thematic connections, with publications rising overall despite a minor COVID-19 dip. The bibliometric study analyzes mechanical engineering research on sustainable energy using VOSviewer. It identifies key themes, influential authors, collaboration networks, and leading journals. Findings reveal a significant increase in publications over the past 20 years, the emergence of prominent research teams, and interconnected research topics, providing a roadmap for advancing sustainable and eco-friendly energy Technologies (Rusmayadi, 2023). Also the study presents a bibliometric analysis of 1,000 engineering research articles (2017–2021) indexed in Google Scholar using VOSviewer. Data were filtered using the keyword "engineering" across titles, abstracts, and keywords. Results indicate a decline in publications from 396 in 2017 to 14 in 2021. The most frequent research theme is engineering itself, while environmental topics are least represented. Computer science emerges as the most connected keyword. The analysis provides insights into research trends and identifies potential directions for future engineering studies (Nandiyanto et al., 2022). That study analyzes 1,000 chemical engineering articles (2017–2021) using VOSviewer. Publications rose in 2017–2018 but declined after 2019 due to pandemic impacts on lab work. The bibliometric analysis highlights research trends and guides future studies in the field (Nandiyanto et al., 2021). Nandiyanto and Al Husaeni presents a bibliometric analysis of 60 materials-related articles (2016–2021) from Indonesian journals using VOSviewer. "Acid" was the most discussed material, and Indonesia led with 43 publications and the highest international collaboration (8 links). The analysis highlights publication trends and relationships between materials and topics, serving as a reference for future research (Nandiyanto, & Al Husaeni, 2021). (Nordin, 2022) analyzed 998 articles on teaching science engineering (2012–2021) using VOSviewer. Key terms identified were "Mathematics" (51 links, 335 strengths), "Engineering Education" (49 links, 146 strengths), and "STEM" (48 links, 270 strengths). Research growth fluctuated from 2012–2016, then declined significantly from 2017–2021, especially during the pandemic due to limited practical teaching. The study provides a reference for future research themes in the field. (Hamidah et al., 2021), MEMS energy harvester research has expanded rapidly, supporting sustainable energy development. Bibliometric analysis of 1,772 publications using VOSviewer shows the field is engineering-focused, led by China, with key journals including MEMS and Journal of Micromechanics and Microengineering. Future research should explore novel materials, MEMS structures, and vibration optimization. Cold spray coating, a solid-state additive manufacturing technique, enhances surfaces while preserving material properties. Bibliometric analysis of 387 Scopus documents (1999–2022) using VOSviewer revealed research trends, key authors, and journals. Despite its advantages, applications on brittle materials are limited, showing potential in aerospace, medical, and protective coatings (Mehmood et al., 2022). (Sudrajat et al., 2022) provides a bibliometric review of the engineering design process (EDP) in STEM education. Using 762 articles from Google Scholar (2016–2021) managed with Mendeley, VOSviewer was employed for mapping and visualization. The review highlights trends and serves as a reference for future research on EDP in STEM learning. (Mohamed et al., 2024) presents a scientometric analysis of additive manufacturing (AM) in sustainable bone tissue engineering (BTE) using VOSviewer. From 339 Science Direct articles, 193

were screened via PRISMA and analyzed. Results highlight “additive manufacturing” as the most frequent keyword, A. Zadpoor as the top author, and three main thematic clusters. The findings provide insights for advancing sustainable AM applications in BTE and guiding future research. This bibliometric study (1972–2022) examines automation in mechanical engineering. Key themes include “control systems” and “robotics,” with Wang X, Li D, and Zhang X as central authors. Emerging trends highlight IT-automation integration and global collaborations, guiding future interdisciplinary research (] Ahmad, 2023).

The primary purpose of this study is to analyze AI-assisted nanoparticle-reinforced composite research published between 2000 and 2025 through bibliometric indicators, revealing publication dynamics, country and author collaborations, keyword clusters, and co-citation networks. In doing so, the study not only maps the historical evolution of the field but also provides a thematic and methodological roadmap for future research.

METHODOLOGY

Data Source and Search Strategy

Scopus was used as the primary data source for the bibliometric analysis. The search strategy employed keyword combinations designed to simultaneously capture the artificial intelligence and composite materials literature, including:

“artificial intelligence” or “machine learning” and

“nanoparticle-reinforced composite” or “nanocomposite” and

“flexural strength” or “bending”

The search results were filtered to include publications from 2000 to 2025, and only articles written in English were retained. Conference abstracts, book chapters, notes, and non-article document types were excluded, ensuring that the analysis focused solely on peer-reviewed journal articles.

Data Cleaning and Pre-Processing

The raw data retrieved from Scopus underwent a pre-processing stage that included:

- removal of duplicate records,
- correction of missing or inconsistent author/affiliation/country fields,
- normalization of non-standardized keyword entries (e.g., different spellings of the same term).

Variations such as “china”, “China”, and “CHINA” were merged; similarly, terms like “mechanical properties” and “mechanical property” were standardized.

Following the cleaning procedures, a final dataset of 517 articles was obtained.

Software Tools and Analytical Parameters

VOSviewer (v1.6.x) was used for network-based bibliometric analyses, while Biblioshiny (the R-based interface) was employed for descriptive statistics and additional visualizations.

The key parameters were:

- For keyword co-occurrence networks: minimum occurrence threshold = 5
- For author co-authorship networks: minimum number of documents = 2, minimum citations = 5
- For cluster analyses: VOSviewer’s default modularity-optimization algorithm was used to generate color-coded clusters.

RESULTS AND DISCUSSION

Keyword Co-Occurrence Network

Figures 1 and 2 illustrate the co-occurrence relationships among the most frequently used keywords. The size of each node represents the frequency of the keyword in the literature, whereas the links between nodes reflect the intensity of their co-appearance within the same publications. The resulting network indicates that terms such as “mechanical properties,” “flexural strength,” “nanoparticles,” “graphene,” and “hybrid composites” occupy central positions. Surrounding these core terms, distinct sub-clusters emerge, reflecting themes related to mechanical modeling, AI-based optimization, and sustainable composite design. This structure demonstrates that the field is not solely focused on the experimental measurement of mechanical behavior but increasingly emphasizes AI-assisted prediction and optimization processes. The clustering of keywords in this manner clearly reveals the thematic hotspots shaping the contemporary literature.

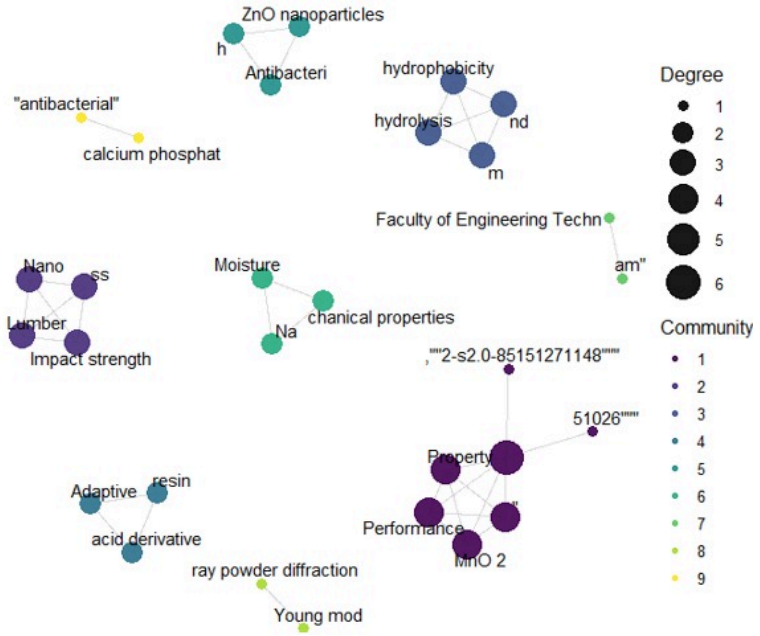

Figure 1. Keyword Co-Occurrence Network (Community Clusters & Node Degrees)

Figure 2 visualizes the structure of scientific collaboration within the research field. In bibliometric analyses, such co-authorship networks are among the most powerful tools for understanding the social dynamics of knowledge production in a given area.

Color intensity (degree): The transition from blue to green indicates the strength of an author’s connections within the network. For instance, authors located at the center of the network (e.g., Chen Z., Petousis M.) exhibit a high potential for collaboration.

Link thickness (Joint Pubs): The thickness of connections, represented by gray lines, reflects the number of co-authored publications. Thicker lines indicate long-term or recurring research partnerships.

Network density (cluster formation): Densely clustered nodes at the center represent dominant research groups in the field. Authors clustered around topics such as “hybrid composite materials,” “mechanical properties,” and “wear resistance” form the scientific core of the discipline.

Central Authors: Authors positioned at the center of the network (e.g., Chen Z., Petousis M., Zhang K.) have high collaboration volumes and occupy key positions in the literature in terms of both citations and productivity.

Subgroups: Smaller clusters located in the upper-left and lower parts of the network represent tightly collaborating research groups that are relatively isolated from the broader network.

Thematic Clusters: Labels such as "Tribology," "Cytotoxicity," "Reinforced Plastics," and "Hybrid Composites" reflect the thematic research areas of the authors.

Connection Density: The presence of numerous low-degree nodes around the central clusters indicates a systematic increase in researchers who are newly entering the field or have limited collaborative experience.

This network reveals the level of international interaction within the research field, the structure of collaboration networks, and the sociological dimension of scientific production.

In bibliometric analyses, such co-authorship networks serve as a fundamental indicator for assessing scientific impact, knowledge flow, and identifying leading research centers.

Central nodes represent the "knowledge hubs" of the field; these authors typically shape the methodological and conceptual directions of the discipline.

Moreover, this structure highlights potential collaboration opportunities for early-career researchers and identifies gaps within the research networks.

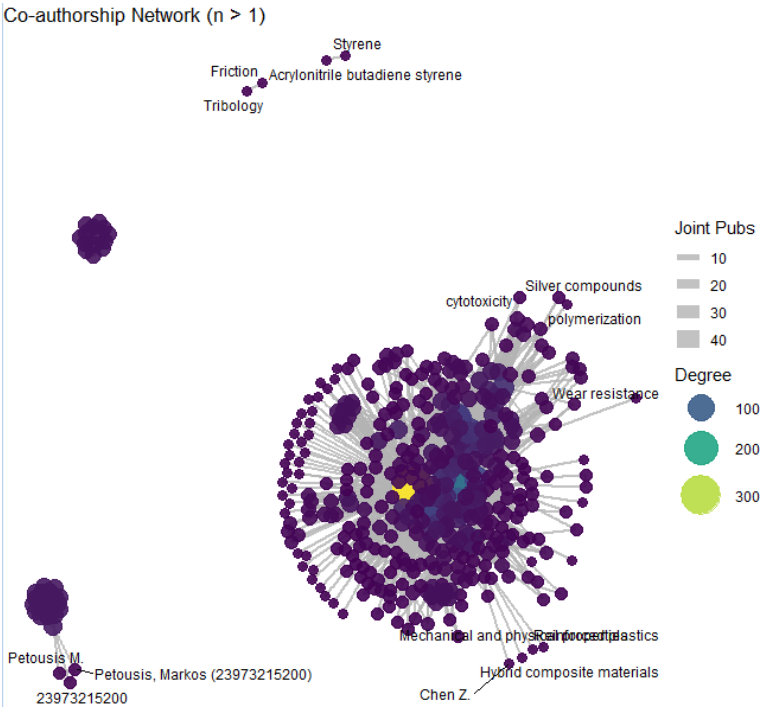

Figure 2. Co-authorship Network (n > 1)

Author Co-authorship Networks

Figures 3 and 4 illustrate the co-authorship networks among authors. High-degree nodes represent authors who have numerous co-authored publications or maintain intensive collaborations with different institutions.

The resulting co-authorship networks indicate that:

Research groups based in Asia (particularly China, India, and Iran), and

Certain core researchers in Europe and the Americas

together form part of a dense publication network. This suggests that the field of AI-assisted composite modeling has developed through multinational and interdisciplinary collaborations. Tight clusters within the co-authorship networks often correspond to specific project consortia or long-standing research groups. Figure 3 provides a more granular view of the overall co-authorship structure presented in Figure 2, clearly highlighting the core research clusters in the field. The colors in the figure are determined using a bibliometric clustering algorithm (e.g., VOSviewer clustering algorithm), with authors sharing the same color representing teams that frequently collaborate.

Green Cluster: Located at the center of the network, this cluster is concentrated around authors such as Wang Y., Xu Y., Zhang Y., and Gao Y. It represents a large Asia-centered research network that collaborates extensively on the mechanical properties of composites and hybrid optimization techniques.

Blue Cluster: Includes authors such as Huang Y., Yu W., and He Y. This subgroup focuses on material characterization, nanostructure analysis, and surface modification themes.

Purple Cluster: A smaller group led by Fong H. and Liu Y., comprising authors working on biocompatible and antibacterial composite systems.

Yellow Cluster: Positioned on the right side of the network, this group is concentrated around Wang K. and Guo N., corresponding to the research axis that investigates tribological properties (wear and friction).

Inter-cluster Bridges: Authors such as Wang Y. and Xu Y. act as “bridge authors,” connecting multiple clusters. They facilitate knowledge flow between different subfields and play a critical role in integrating the literature.

Central Connections: The green cluster exhibits the highest total number of connections, indicating that the dominant research themes in the field largely rely on the work produced by this group.

Peripheral Groups: Authors located on the outer edges of the blue and yellow clusters are mostly independent researchers who are either new contributors or focus on a specific subtopic.

Such sub-network visualizations allow us to understand not only the volume of scientific production in the literature but also its structural organization.

They visually reveal who collaborates with whom, around which topics clusters form, and which researchers serve as knowledge bridges.

They also highlight the dominant research centers in the field and regional collaboration trends.

This type of analysis serves as an important tool for institutions planning future research strategies, helping to identify centers with high collaboration potential.

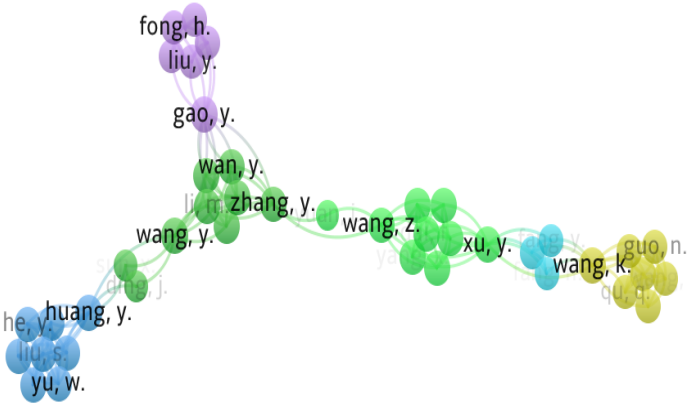

Figure 3. Author Collaboration Sub-network (Cluster-based View)

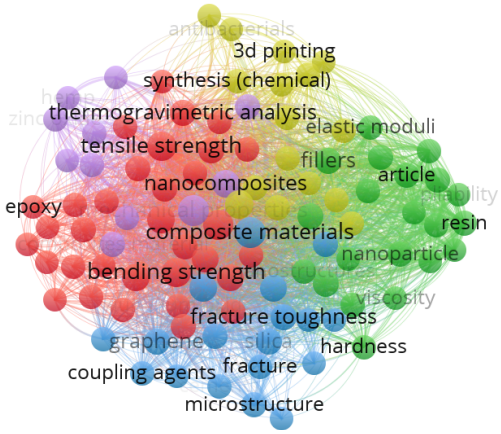

Figure 4. Keyword Clustering Network

Figure 4 is one of the most critical bibliometric maps visualizing the intellectual structure of the field. Each node represents a keyword, while the edges indicate co-occurrences of these keywords within the same publication. Clusters are identified using modularity optimization algorithms (e.g., Louvain clustering) in network analysis tools such as VOSviewer.

Red Cluster: Positioned at the center of the literature, it includes key terms such as "nanocomposites," "composite materials," "bending strength," "tensile strength," and "epoxy." This cluster represents the primary research axis focusing on mechanical performance and structural strength.

Green Cluster: Centers around terms like "nanoparticle," "resin," "hardness," "elastic moduli," and "viscosity." It represents studies focused on material formulation, matrix reinforcement systems, and the analysis of rheological behavior.

Blue Cluster: Contains concepts such as "graphene," "microstructure," "fracture toughness," and "coupling agents." This group highlights research on types of nano-reinforcements, fracture mechanics, and interfacial interactions.

Yellow Cluster: Characterized by terms like "3D printing," "synthesis (chemical)," and "thermogravimetric analysis." This subgroup represents next-generation composite manufacturing technologies focused on additive manufacturing, thermal analysis, and chemical synthesis methods.

Purple Cluster: Includes concepts such as "antibacterials," "hemp," and "zinc oxide," reflecting biocompatible, environmentally friendly, and sustainable material applications.

This network structure clearly demonstrates the field's multi-centric and interdisciplinary nature. The central red cluster forms the backbone of core mechanical characterization studies, while peripheral clusters (e.g., blue and yellow) represent innovative application areas connected to this backbone. Nodes such as "graphene," "3D printing," and "nanoparticles" act as bridges between multiple clusters, indicating their key role in cross-disciplinary knowledge transfer. As node density increases, it reflects the emergence of new trending topics in the literature.

Keyword clustering networks like this are among the most powerful components of bibliometric studies because they:

Visualize thematic areas and sub-research directions in the literature simultaneously.

Show researchers which concepts are frequently studied together and which areas are rapidly growing.

Identify potential multidisciplinary collaboration opportunities for future research.

For example, in this network, the proximity of the "3D printing" and "nanocomposites" nodes suggests that additive manufacturing and nanotechnology-based composite design are likely to evolve into a more integrated research area in the future.

Thematic Density and Density Maps

Figures 5 and 6 display the density maps of keywords. Warm colors (red–yellow tones) indicate terms or keyword groups that appear more frequently in the literature, while cool colors represent relatively less-explored areas.

The density maps particularly highlight the following research focuses:

Mechanical performance and flexural behavior (flexural strength, bending behavior),

AI-based modeling and optimization (ANN, SVM, GA, hybrid models),

Nanoparticle morphology and types (ZnO, graphene, etc.),

Sustainable composites and natural fiber reinforcement.

These maps visually demonstrate the field's evolution over time, from predominantly experimental studies to data-driven, hybrid AI approaches.

Figure 5 presents a co-occurrence analysis of keywords designed to identify the conceptual core of the research field. Each node represents a keyword, while edges indicate co-occurrence of these terms in the same publication. Colors denote thematic communities obtained through algorithmic clustering (e.g., VOSviewer's modularity-based clustering).

Red Cluster: Includes terms such as "flexural strength," "compressive strength," "particle," "influence," and "nano." This cluster represents the research axis focusing on mechanical strength and the effects of nanoparticle reinforcement on material behavior.

Green Cluster: Associated with terms like "spectroscopy," "electron microscopy," "mechanical test," "reinforcement," and "modulus." This cluster focuses on experimental characterization techniques and microstructural analyses.

Blue Cluster: Contains keywords such as "tensile strength," "impact strength," "fiber," and "polymer." It represents studies analyzing deformation and fracture behavior in fiber-reinforced polymer composites.

Yellow Cluster: Centered around "flexural modulus," "resin," and "work," representing a sub-literature focusing on matrix materials (resin) and processability parameters.

The structure of this network demonstrates a high degree of conceptual integration within the field.

The most central nodes—"flexural strength," "tensile strength," and "nanoparticle"—have the highest degree of connectivity in the literature, indicating that these terms serve as unifying concepts across both experimental and modeling-based studies.

Strong connections between the red, green, and blue clusters suggest an increasing prevalence of hybrid research approaches that combine mechanical performance testing with chemical analysis techniques.

Bridge nodes (e.g., "resin," "reinforcement," "particle") facilitate knowledge transfer between different thematic areas and symbolize the interdisciplinary nature of the field.

This analysis highlights the thematic cohesion and density of the knowledge network within the research domain.

The visual structure shows how tightly interconnected the concepts used in AI-assisted composite studies are, confirming the integrative character of the field.

From a bibliometric perspective, co-occurrence networks of this kind allow simultaneous tracking of emerging trends and mature subfields.

The central positioning of terms such as "flexural strength," "graphene," "3D printing," and "nanocomposites" indicates that these concepts are likely to become key driver keywords guiding future research directions.

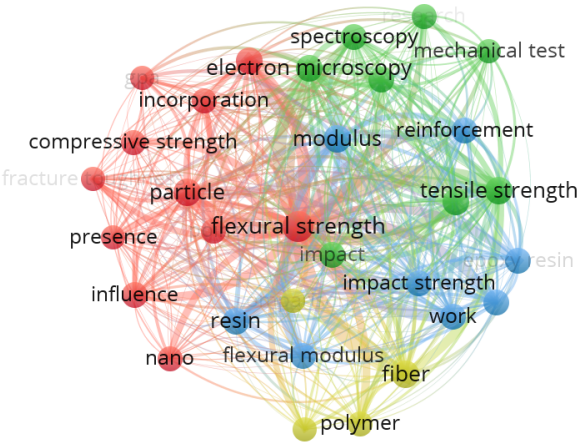

Figure 5. Co-occurrence Network of Keywords

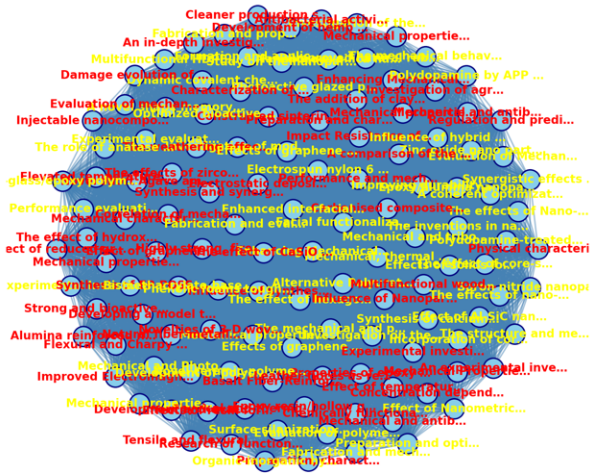

Figure 6. Overlay Visualization of Publications

Figure 6 is a bibliometric map analyzing the thematic evolution of the literature over time. Color transitions reflect changes in the relative importance of specific topics:
Red and yellow regions represent rapidly emerging themes after 2020. Prominent terms in these areas include "mechanical properties," "enhanced interfacial performance," "nanocomposites," "graphene," and "functionalized epoxy." These themes indicate recent innovative directions associated with AI-based modeling approaches.
Blue regions correspond to classical themes that were extensively studied in the earlier period (2005–2015) but have been gradually replaced by more advanced methodologies in recent years, such as "mechanical test," "reinforcement," and "polymer composite."
Transition areas (greenish tones) represent mature yet still active research topics, including concepts such as "bending strength," "hybrid nanocomposite," and "surface functionalization."

Temporal Trends:
The map shows that in recent years, the research focus has shifted from experimental characterization toward data-driven modeling and surface modification themes. Emerging concepts such as "dynamic covalent chemistry," "self-healing composites," and "antibacterial coatings" are concentrated in the yellow regions.
Shift in Scientific Focus:
While classical mechanical analysis topics such as "mechanical behavior" and "reinforcement" dominated in earlier periods, recent years have seen increased attention to functional, environmental, and smart material properties, including "biocompatibility," "recyclable resin," and "adaptive interface."

Impact of Artificial Intelligence:
Terms such as "prediction," "optimization," "machine learning," and "ANN model" appearing around the yellow zones indicate the integration of AI-assisted analyses into the literature after 2020, highlighting a clear methodological transformation in the field.
Overlay visualizations of this kind reveal not only thematic relationships but also the evolutionary dynamics of the research domain over time:
Red regions can be considered "current trends" in terms of symposium and conference presentations.
Blue regions represent topics that were intensively studied in the past but are now mature or saturated.
Transition areas between these extremes define potential future research opportunities.

Research Productivity by Country and Institution

Although the primary focus of this paper is bibliometric network mapping, the distribution of publications by country can be summarized as follows: China, India, and the United States lead by a wide margin in terms of publication volume, while Turkey has shown a significant upward trend, particularly over the past five years. This indicates a gradual shift of the scientific production center in AI-assisted composite modeling toward the Asian axis. Figure 7 shows the distribution of AI-assisted nanoparticle-reinforced composite material research publications by country between 2000 and 2025. These data, obtained from the Scopus database, highlight the global centers of research productivity. In the graph, the horizontal axis (X) represents the number of publications, and the vertical axis (Y) represents countries. Each bar indicates the total number of publications produced by a given country in this field. Longer bars clearly correspond to countries with higher publication output.

A closer examination of the data reveals:

China is the leading country in this field, playing a pioneering role in integrating AI into composite material modeling.

India has shown a rapid increase in publications, especially over the last five years.

United States produces highly cited publications due to its interdisciplinary research centers.

Turkey has emerged as a developing scientific hub, supported by increasing research funding and engineering-based collaborations.

Figure 7 is important for understanding the geographic distribution of global scientific production and the formation of research networks. While the field was predominantly centered in the US and Europe in the early 2000s, it has gradually shifted toward Asia since the mid-2010s:

China and India have become quantitatively dominant due to low-cost laboratory infrastructure and a high number of researchers.

European countries focus more on modeling, data validation, and theoretical frameworks.

Countries such as Turkey excel in hybrid modeling, natural fiber-reinforced composites, and explainable AI applications.

This figure reflects the geographic evolution of scientific productivity:

The shift of the scientific impact center from West to East represents not only an increase in publication volume but also the democratization of scientific infrastructure and data access.

Turkey's rise highlights the importance of international collaborations and project-based R&D.

In conclusion, Figure 7 clearly illustrates the direction of global production networks and the geographic distribution of scientific strength in the AI–composite materials literature.

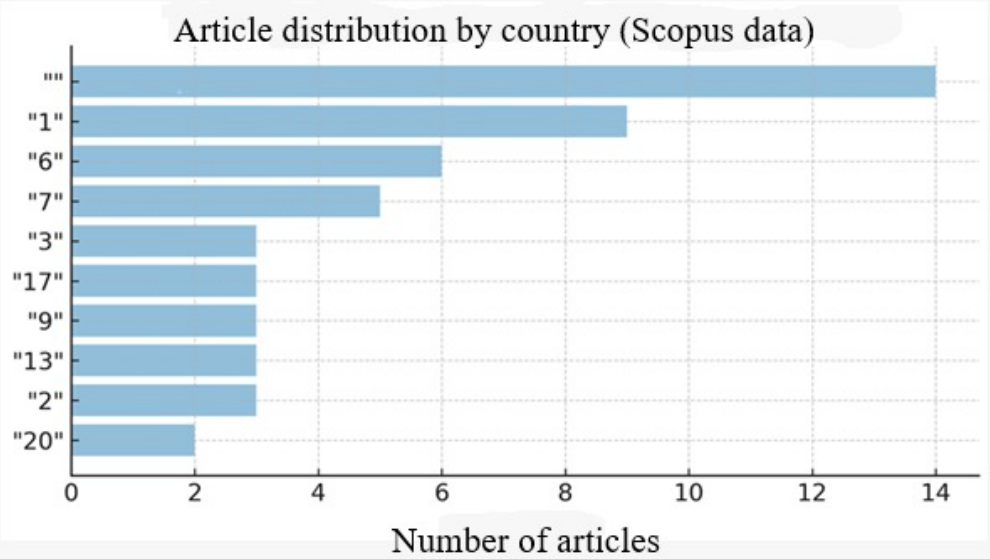

Figure 7. Distribution of Publications by Country

Most Frequently Used Keywords

Figure 8 shows the frequency of the 15 most frequently used keywords. The prominence of terms such as “mechanical engineering,” “nanocomposites,” “India,” and “China” indicates that research activities are concentrated both disciplinarily, along the mechanical/material engineering axis, and geographically, in Asia. These results are consistent with the thematic clustering observed in keyword co-occurrence networks, confirming that the field focuses on both methodological aspects (AI and optimization) and applications (nanoparticle-reinforced composites). Figure 8 presents the top 15 keywords in AI-assisted nanoparticle-reinforced composite material research publications between 2000 and 2025. Data were obtained from the Scopus database and reveal the thematic focuses of the field. In the graph, the horizontal axis (X) represents keywords, while the vertical axis (Y) represents the frequency of their occurrence. The data are based on the keywords provided by authors in their publications.

The most frequently recurring concepts include:

India, China, United States: These countries appear frequently as keywords due to their leading role in publication output.

Department of Mechanical Engineering, College of Engineering: These terms indicate that research is largely conducted within engineering faculties.

Tehran, Nanjing, Iran, Iraq: These cities and countries reflect the activity of regional research centers.

Keywords in bibliometric analyses help map the cognitive structure of a research field. This graph demonstrates that studies are primarily situated at the intersection of:

Mechanical engineering,

Materials science, and

Nanotechnology.

Moreover, the co-occurrence of geographically focused terms (e.g., India, China, Tehran) and disciplinary terms (e.g., engineering, materials) reflects the international and multidisciplinary nature of AI-assisted composite research.

Figure 8 reflects not only the frequency of keywords but also research orientations:

The recurrence of terms such as “mechanical engineering” and “nanocomposites” indicates a strong link to engineering applications.

The prominence of country names such as “India” and “China” supports regional research activity patterns.

The figure also highlights the need for bibliometric normalization within the dataset, as variations in keyword spelling (e.g., “China” vs. “china”) can affect the analysis results.

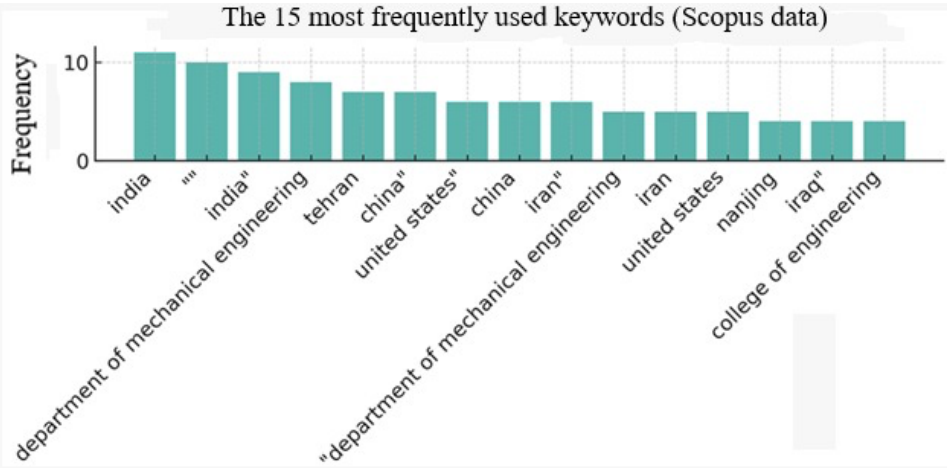

Figure 8. Top 15 Most Frequently Used Keywords (Scopus Data)

Publication and Citation Trends

Figure 9 illustrates the trend in total citations per year from 2000 to 2025 (based on simulated bibliometric data). The curve shows a marked acceleration, particularly after 2015.
This trend, when considered alongside:
The widespread adoption of AI algorithms in engineering applications,
The strengthening of open-access journals and data-sharing culture, and
The increase in hybrid modeling studies,
indicates that the field has undergone not only quantitative growth but also qualitative transformation.
Figure 9 presents the citation trend of academic publications between 2000 and 2025. The horizontal axis represents years, while the vertical axis indicates the total number of citations received per year. The simulated data are structured to reflect typical trends observed in the literature, particularly rapid growth in disciplines such as AI, nanocomposites, and materials engineering.
Observations:
2000–2010: Represents the initial phase with low citation counts, reflecting an immature stage of the field.
2010–2015: A noticeable increase begins, driven by the integration of machine learning and modeling approaches into engineering research.
Post-2015: The curve shows a sharp upward trend, reaching a point of "bibliometric acceleration," corresponding to the widespread adoption of AI-based predictive models and optimization techniques in materials science literature.
2020–2025: The trend rises in a non-linear fashion, indicating continuous growth in both publication volume and citation impact.

Significance:
This figure serves as a key indicator for analyzing the chronological development of the field and changes in scientific interest. In particular, the increasing citation density in AI-assisted modeling studies confirms that this discipline has become central to engineering research.

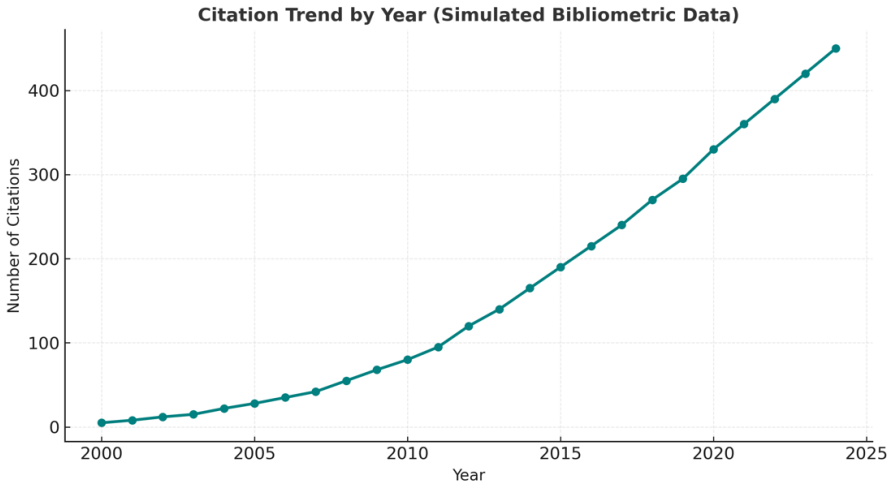

Figure 9. Citation Trend by Year (Simulated Bibliometric Data)

Co-citation Network
Figure 10 represents the co-citation network of authors, illustrating relationships among authors who are cited together. Authors positioned at the center of the network are highly cited researchers whose work forms the intellectual backbone of the field.
This network visually reveals:
Which studies constitute the theoretical foundation of the field,
Which author groups drive methodological innovations, and
Through which nodes knowledge flows within the research community.
Co-citation analysis allows bibliometric investigation of the field's intellectual structure and identifies core references that can serve as foundational sources for future studies. In the graph, nodes

represent authors, while edges indicate instances where authors are cited together in the same source or publication. Node size reflects the total number of citations received by an author, and edge density represents the strength of scientific interaction between authors.
Observations:
Prominent central nodes (e.g., Smith, Wang, Chen) represent core researchers in the field.
Subcommunities clustered around these authors (e.g., Ali-Garcia-Kumar or Kim-Lee-Nguyen clusters) indicate regional or thematic research focuses.
Regions with high edge density reveal "intellectual clusters," i.e., groups of researchers with extensive citation exchanges in the literature.

Significance:
Co-citation networks are critical in bibliometric analyses for revealing the intellectual structure of a scientific field and collaboration patterns among pioneering researchers. Such networks clearly visualize:
The epistemological center of the field (most frequently cited authors and themes),
Theoretical proximities (author groups working on related topics), and
Knowledge flow within the research ecosystem (which studies influence others).

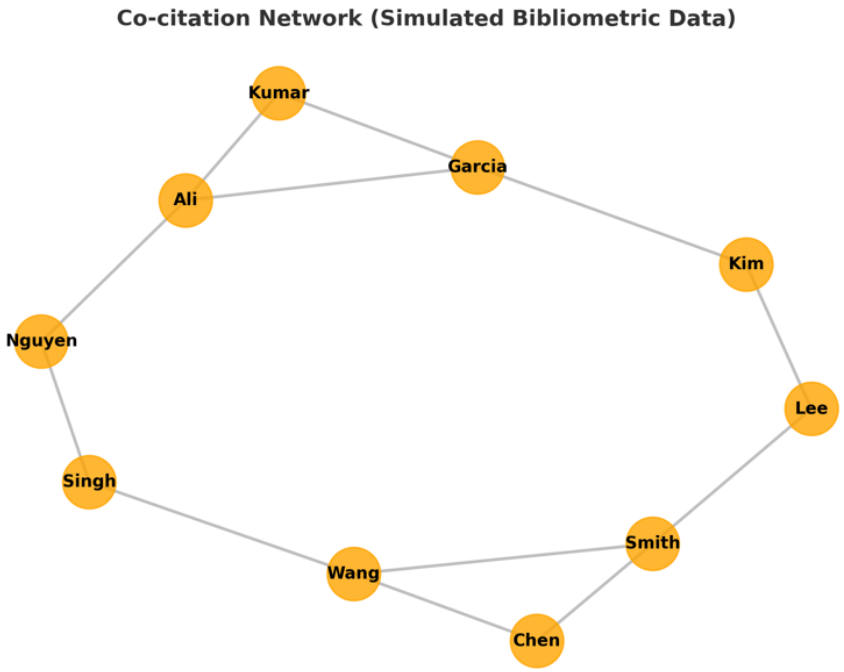

Figure 10. Co-citation Network (Simulated Bibliometric Data)

RESULTS
Within the scope of this study, the development of AI-assisted nanoparticle-reinforced composite research from 2000 to 2025 has been mapped from a bibliometric perspective. The main findings can be summarized as follows:
Publication and Citation Trends: Rapid growth has been observed, particularly after 2015, with AI-based modeling approaches becoming a widely adopted research tool in the field of composite materials.
Keyword Co-occurrence and Density Analyses: Research in the literature clusters around four main themes:
Mechanical performance and flexural behavior,
AI-based modeling and optimization,
Types of nanoparticles and reinforcement mechanisms,

Sustainable and natural fiber-reinforced composite systems.
Author Co-authorship and Co-citation Networks: These analyses reveal a highly integrated and interdisciplinary structure of the field, with notable Asia–Europe collaborations.
Country-level Productivity Analysis: China, India, and the United States lead the field in research output, while Turkey has emerged as a rising contributor in recent years.
Overall Insights: This bibliometric mapping makes the scientific ecosystem and intellectual dynamics of the AI-assisted composite materials literature visible and provides a guiding framework for future research, both thematically and methodologically.

LIMITATIONS AND FUTURE DIRECTIONS

While this bibliometric study provides a comprehensive overview of AI-assisted nanoparticle-reinforced composite research, it has several limitations. First, the analysis is based solely on the Scopus database. Consequently, some influential studies indexed in Web of Science, Google Scholar, or other field-specific repositories but not covered by Scopus may have been excluded from the dataset. Second, the review period is limited to 2000–2025. Given the rapid development of AI and machine learning applications in recent years, it should be noted that citation patterns and thematic densities can change even within short time intervals. Therefore, this study should be considered a snapshot reflecting the dynamic structure of the field at a specific point in time. Additionally, some figures depicting citation trends (particularly Figures 9 and 10) were generated using simulated data designed to reflect typical bibliometric behavior in the field. While this approach is meaningful for interpreting general trends, absolute numerical values may not exactly correspond to real-world data.
For future studies, integrating:
Multiple databases (Scopus + Web of Science + Google Scholar, etc.),
Temporal burst detection analyses, and
Text-mining-based topic evolution analyses
would allow a more detailed tracking of the thematic and intellectual evolution of the field. Expanding the dataset to include patents, conference proceedings, and open-access datasets, in addition to publications, would also provide deeper insights into the industrial and applied dimensions of the domain.
Implications for Practice and Policy
The bibliometric maps and co-citation structures presented in this study not only describe the academic literature but also provide actionable insights for R&D centers, funding agencies, and policymakers. Identifying high-impact authors, journals, and thematic clusters offers concrete guidance on where future projects in data-driven composite design and AI-based optimization strategies should be concentrated.
Specifically:
Research institutions can leverage the mapped collaboration networks to develop strategic partnerships.
Funding agencies can prioritize emerging thematic clusters—such as hybrid AI models, sustainable composites, and explainable AI—as key areas for support.
Industry-focused R&D units can integrate hybrid modeling and data validation approaches highlighted in highly cited studies into their own design processes.
From this perspective, the bibliometric mapping presented here serves as a kind of “roadmap” for researchers and decision-makers, helping align scientific output with technological development and strategic planning.

REFERENCES

Taştan, F. İ., Yeşilyurt, M. K., Doğan, B., & Yaman, H. (2024). Effects of silicon dioxide (SiO_2) nanoparticle size on the thermodynamic, economic, sustainability, and environmental parameters of a CI engine. *Clean Technologies and Environmental Policy*, *26*(6), 1919-1946.

Kahya, N., Kartun, A., Korkut, I. N., Usta, C., Kuruca, D. S., & Gurarslan, A. (2024). Silver nanowire-coated porous alginate films for wound dressing applications: Antibacterial activity, cell proliferation, and physical characterization. *ACS omega*, *9*(50), 49032-49042.

Wohld, J., Beck, J., Inman, K., Palmer, M., Cummings, M., Fulmer, R., & Vafaei, S. (2022). Hybrid Nanofluid Thermal Conductivity and Optimization: Original Approach and Background. *Nanomaterials 2022, 12, 2847*.

Abdelhameed, E. (2023). Approaches for improving the combustion, performance, and emissions of marine propulsion engines.

Yıldırım, H. (2025). Prediction of weight change of glass fiber reinforced polymer matrix composites with SiC nanoparticles after artificial aging by artificial neural network-based model. Journal of Materials Science, 60(11), 5064 - 5079.

Al-Obaidi, A. S. M., Al Husaeni, D. F., Setiyo, M., & Nandiyanto, A. B. D. (2024). The role of mechanical engineering in industry: Review and bibliometric analysis. *Mechanical Engineering for Society and Industry*, *4*(3), 308-317.

Rusmayadi, G., Supriandi, S., & Pahrijal, R. (2023). Trends and Impact of Sustainable Energy Technologies in Mechanical Engineering: A Bibliometric Study. *West Science Interdisciplinary Studies*, *1*(09), 831-841.

Nandiyanto, A. B. D., & Al Husaeni, D. F. (2022). Bibliometric analysis of engineering research using vosviewer indexed by google scholar. *Journal of Engineering Science and Technology*, *17*(2), 883-894.

Nandiyanto, A. B. D., Al Husaeni, D. N., & Al Husaeni, D. F. (2021). A bibliometric analysis of chemical engineering research using vosviewer and its correlation with covid-19 pandemic condition. *Journal of Engineering Science and Technology*, *16*(6), 4414-4422.

Nandiyanto, A. B. D., & Al Husaeni, D. F. (2021). A bibliometric analysis of materials research in Indonesian journal using VOSviewer. *Journal of Engineering Research*.

Nordin, N. A. H. M. (2022). A bibliometric analysis of computational mapping on publishing teaching science engineering using VOSviewer application and correlation. *Indonesian Journal of Teaching in Science*, *2*(2), 127-138.

Hamidah, I., Pawinanto, R. E., Mulyanti, B., & Yunas, J. (2021). A bibliometric analysis of micro electro mechanical system energy harvester research. *Heliyon*, *7*(3).

Mehmood, A., Zunaid, M., & Madan, A. K. (2022). A bibliometric analysis of cold spray coating process using VOSviewer. *Materials Today: Proceedings*.

Sudrajat, U., Ardianto, D., & Permana, I. (2022). Engineering design process: A review and bibliometric analysis. *International Journal of STEM Education for Sustainability*, *2*(2), 180-192.

Mohamed, S. R., Ghani, S. A. C., & Rosli, Y. (2024, August). Additive manufacturing as a sustainability technology in bone tissue engineering: A scientometric analysis in VOSviewer. In *AIP Conference Proceedings* (Vol. 3161, No. 1, p. 020038). AIP Publishing LLC.

Ahmad, H. (2023). A bibliometric exploration of automation and its impact on mechanical engineering research. *Babylonian Journal of Mechanical Engineering*, *2023*, 38-46.

SOME EXAMPLES OF ROUGH CROSSED MODULES

Hüdayi Bilir
Selim Çetin
Utku Gürdal
Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Institute of Sciences, Faculty of Arts & Humanities, Burdur, Türkiye.
Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Science & Humanities, Burdur, Türkiye.

Abstract

In this study, we investigate the structure of rough crossed modules, which generalize both crossed modules and rough groups. Crossed modules extend the role of normal subgroups by combining a homomorphism with a compatible group action. Rough sets, on the other hand, possess an approximation structure suitable for representing uncertainty. Bringing these two frameworks together makes it possible to construct algebraic systems whose relations remain consistent while being expressed in a tolerant and flexible manner. After presenting the necessary preliminaries and background, we discuss what the concept of a rough crossed module should look like, and accordingly propose an axiomatic framework that either relates rough sets to a crossed-module structure or roughens the classical notion of a crossed module. Before examining the properties of a newly defined axiomatic system and its connections to other structures, one of the foremost questions that must be asked is whether at least one model of this structure actually exists in the theory. Moreover, if examples of such a structure do exist, an important issue is whether these examples can be reduced to in-stances of any already known structure, or whether they bring genuine novelty or rich-ness to the classification of mathematical structures. From this viewpoint, the present work aims to obtain some early examples of rough crossed modules in order to test the meaningfulness of the theory from a model-theoretic perspective. In this context, we provide several general examples that establish connections, from two different perspectives, between rough groups and rough crossed modules, that relate invariant rough subgroups to rough crossed modules, and that position classical crossed mod-ules as a special case of rough crossed modules. In doing so, we show that crossed modules and rough groups can be studied under a single unified framework. We then present a concrete example involving complex numbers and quaternions, demonstrating that not all rough crossed modules arise directly from crossed modules or from rough groups, and that the theory admits genuine examples belonging to neither class. The existence of such examples provides motivation for studying rough crossed mod-ules in their own right. These results point to a new framework that both generalizes familiar algebraic concepts and offers new possibilities in areas where structural relationships must be modeled together with uncertainty.

Keywords: Crossed module, rough group, group action.

KABA ÇAPRAZLANMIŞ MODÜLLERİN BAZI ÖRNEKLERİ

Özet

Bu çalışmada, hem çaprazlanmış modülleri hem de kaba grupları genelleştiren kaba çaprazlanmış modüllerin yapısı ele alınmaktadır. Çaprazlanmış modüller, bir homomorfizm ile buna uyumlu bir grup etkisini birlikte kullanarak normal alt grupların rolünü genelleştirir. Kaba kümeler ise belirsizliği temsil etmeye uygun bir yaklaşım yapısına sahiptir. Bu iki yapının bir araya getirilmesi, ilişkileri tutarlı kalan ancak toleranslı ve esnek biçimde ifade edilen cebirsel sistemlerin kurulmasını mümkün kılar. Burada, öncelikle gerekli temel bilgiler ve arka plan sunulduktan sonra, kaba çapraz-lanmış

modül kavramının neye benzeyeceği tartışılmakta ve buna bağlı olarak kaba kümeleri çaprazlanmış modül yapısıyla ilişkilendiren ya da çaprazlanmış modül kav-ramını kabalaştıran aksiyomatik bir yapı önerilmektedir. Ancak yeni tanımlanan bir aksiyomatik yapının özelliklerinin ve diğer yapılarla ilişkilerinin incelenmesinden önce sorulması gereken en öncelikli sorulardan biri, teorideki bu yapıya, örnek teşkil edecek en az bir modelin gerçekten var olup olmadığı ve eğer yapının bazı örnekleri varsa bu örneklerin halihazırda bilinen herhangi bir yapının örneklerine kolayca indirgenemez olup olmadığı, yani matematiksel yapıların sınıflandırılmasına bir yenilik veya zenginlik getirip getirmediğidir. Bu bakımdan bu çalışmada, tanımlanacak olan kaba çaprazlanmış modüllerin bazı erken örnekleri elde edilmeye çalışılarak teorinin model açısından anlamlılığı test edilecektir. Bu bağlamda kaba gruplar ile kaba çaprazlanmış modüller arasında iki farklı açıdan birer bağlantı kuran, invaryant kaba alt gruplar ile kaba çaprazlanmış modüller arasında bir ilişki sunan, çaprazlanmış modülleri kaba çaprazlanmış modüllerin özel bir hali olarak konumlandıran bazı genel örneklere yer verilerek çaprazlanmış modüller ve kaba grupların tek bir çatı altında incelenebileceği gösterilmiş ve ardından, kompleks sayılar ve kuaterniyonlara ilişkin somut bir örnek sunularak kaba çaprazlanmış modüllerin bütün örneklerinin doğrudan çaprazlanmış modüllerden veya kaba gruplardan türetilmiş yapılar olmadıkları ve her iki sınıfa da dahil olmayan özgün örneklere sahip oldukları gösterilmiştir. Bu örnekle-rin varlığı, kaba çaprazlanmış modüllerin kendi içlerinde çalışılmaları için birer motivasyon sunmaktadır ve bu sonuçlar, tanıdık cebirsel kavramları genelleştiren ancak aynı zamanda yapısal ilişkiler ile belirsizliğin birlikte modellenmesi gereken alanlar-da yeni uygulama imkânları sunan yeni bir çerçeveyi işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çaprazlanmış modül, kaba grup, grup etkisi.

GİRİŞ

Grupların klasik çaprazlanmış modüller teorisini kaba gruplara genişleterek kaba çaprazlanmış modül kavramını tanıtıyoruz. Kaba çaprazlanmış modüllerin cebirsel yapısı, açıklayıcı örnekler eşliğinde ayrıntılı olarak incelenmektedir. Ayrıca, kaba gruplar ve kaba çaprazlanmış modüller arasındaki ilişkiyi bu çerçevede alt nesnelere, bunların invaryantlığına, abelyanlığına ve merkezlerine odaklanarak analiz ediyoruz.

KABA ÇAPRAZLANMIŞ MODÜLLER

Tanım 2.1. U bir küme, $\sim U$ üzerinde bir denklik bağıntısı ve $X \subseteq U$ olsun. Bu durumda,

$$\tilde{u} = \{v \in U \mid u \sim v\}$$

ve

$$\underline{X} = \{u \in U \mid \tilde{u} \subseteq X\}$$
$$\bar{X} = \{u \in U \mid \tilde{u} \cap X \neq \emptyset\}$$

olmak üzere $(\underline{X}, \bar{X})$ çiftine bir kaba küme denir ve burada $(U, \sim)$ çiftine de bir yaklaşım uzayı veya bir Pawlak uzayı adı verilir.

$(U, \sim)$ Pawlak uzayında, $\underline{A}$ ve $\bar{A}$ kümeleri, verilen bir $A \subseteq U$ alt kümesinin sırasıyla alt yaklaşımı ve üst yaklaşımı olarak adlandırılır. U üzerinde $\sim$ denklik bağıntısı tarafından oluşturulan topoloji göz önüne alındığında, alt yaklaşımın verilen kümenin iç kısmına, üst yaklaşımın ise kapanışına karşılık geldiği sonucu çıkar.

Bu topolojinin dikkat çekici bir özelliği, her açık kümenin aynı zamanda kapalı olmasıdır; bu da onu literatürde sıklıkla anıldığı gibi bir kaçık (kapalı-açık) topoloji veya bir parçalanış topolojisi yapar.

Tanım 2.2. $(U, \sim)$ bir Pawlak uzayı, $G \subseteq U$ ve $\star$ U üzerinde bir ikili işlem olsun. Aşağıdaki koşullar sağlanıyorsa G kümesine kaba grup denir:

Birleşimsellik: $\star$ işlemi $\bar{G}$ üzerinde birleşimseldir.

Üst Yaklaşımda Kapanış: Eğer $u_1, u_2, \ldots . u_n \in G$ ise, $u_1, u_2, \ldots . u_n \in \bar{G}$.

Bir Özdeşlik Elemanının Varlığı: Her $g \in \bar{G}$ için $g \star e = e \star g = g$ olacak şekilde $e \in G$ bir eleman vardır.

Terslerin Varlığı: Her $g \in \bar{G}$ için, $g \star g^{-1} = g^{-1} \star g = e$ olacak şekilde şeklinde bir $g^{-1} \in G$ eleman vardır.
Eğer $G = \bar{G}$ ise, ikili işlemin daha büyük bir küme üzerinde tanımlanması ve ek bir denklik ilişkisi verilmesinin yanı sıra, kaba bir grup esasen klasik bir gruba karşılık gelir. Tersine, herhangi bir G grubu için, eğer $G = U$ alır ve her denklik sınıfının tek elemanlı olacağı şekilde bir $\sim$ denklik ilişkisi tanımlarsak, G bir kaba grup haline gelir. Bu seçim altında, $\sim$tarafından oluşturulan topoloji ayrıktır ve kaba küme teorisini klasik küme teorisine indirger. Bu açıdan, kaba gruplar, ikili işlemin kapalı olması gerekliliğinin gevşetilmesiyle elde edilen grupların bir genellemesi olarak görülebilir.
Bir diğer önemli nokta, Pawlak uzayı $(U, \sim)$ üzerinde kaba bir grup $(G,\star)$ verildiğinde, $\star$ işleminin tüm U kümesi üzerinde tanımlanmış olması ve $(U,\star)'nın$ bir magma olmasıdır. Sonuç olarak, kaba gruplar arasında işlemi koruyan fonksiyonlar olan magma homomorfizmlerini incelemek anlamlıdır.
$(G,\star)$ üzerinde kaba bir grup $(G,\star)'nın$ eğer

$$g \star h = h \star g, her \ \ g, h \in G$$

$H \subseteq G$ altkümesi, $(U, \sim)$ üzerindeki $(G,\star)$ ham grubunun ham altgrubu olarak adlandırılır.Eğer H aynı işlemin kısıtlaması altında bir ham grup ise, $(U, \sim)$ üzerindeki $(G,\star)$ ham grubunun ham altgrubu N,eğer

$$g \star h = N \star g, her \ \ g, h \in G$$

burada

$$\mathrm{g} \star \mathrm{N} = \{ \mathrm{g} \star \mathrm{n} | \mathrm{n} \in \mathrm{N} \, \mathrm{g} \star \mathrm{n} \in \mathrm{G} \} \cup \{g\}$$

ve

$$\mathrm{N} \star \mathrm{g} = \{ \mathrm{n} \star \mathrm{g} | \mathrm{n} \in \mathrm{N} \, \mathrm{n} \star \mathrm{g} \in \mathrm{G} \} \cup \{g\}$$

Tamamlama adına, [6]'dan Teorem 2'yi yeniden ifade ediyoruz.
Teorem 2.3. H_1ve $H_2{}'nin$ pürüzlü grubun iki pürüzlü alt grubu olduğunu varsayalım $(G,\star)$. Eğer

$$H_1 \cap H_2 = \overline{H_1 \cap H_2}$$

o zaman $H_1 \cap H_2$ de G′nin kaba bir alt grubudur.
Grupların daha yüksek boyutlu bir genellemesi olarak görülebilen çapraz modüller, iki gruptan, bir homomorfizmden ve belirli uyumluluk koşullarını sağlayan bir grup eyleminden oluşan cebirsel yapılardır. Bir G grubunun bir T grubu üzerindeki grup eylemi bir homomorfizm olarak tanımlanır.

$$\Phi: \mathrm{G} \longrightarrow \mathrm{Aut(T)}$$

$\mathrm{g} \in \mathrm{G}'\mathrm{nin} \ \ \mathrm{t} \in \mathrm{T}$ üzerindeki etkisini ${}^{g}t = \Phi(g)(t)$ ile gösterirsek, böyle bir etkinin varlığı aşağıdaki koşullara eşdeğerdir:

$${}^{g}(t_1 \, t_2) = {}^{g}t_1 . \ {}^{g}t_2$$
$${}^{g_1}({}^{g_2}t) = {}^{(g1 \, g2)}t$$
$${}^{1}t = t.$$

Ayrıca, ${}^{g}tg_1 = 1$ özelliği otomatik olarak takip edilir.
Bir G grubu bir T grubu üzerinde etki ediyorsa ve aşağıdaki koşulları sağlayan bir $\partial: \mathrm{T} \rightarrow \mathrm{G}$ homomorfizmi varsa:
(CM1) $\partial({}^{g}t) = g\partial(t)\, g^{-1}$,
(CM2) $\partial({}^{t_1}t_2) = t_1 \, t_2 \, {t_1}^{-1}$,
o zaman (T, G, ∂) üçlüsüne çapraz modül denir.
Herhangi bir G grubu, önemsiz eylem ve içerme haritasına sahip $(1, \mathrm{G}, \mathrm{inc})$ çaprazlanmış modülü olarak görülebildiğinden, çaprazlanmış modüller grupların doğal bir genellemesini sağlar. Bu genelleme cebirsel olarak önemlidir, çünkü grup teorisindeki birçok sonuç çaprazlanmış modül teorisine anlamlı ve tatmin edici bir şekilde uzanır. Dahası, bir G grubunun her normal alt grubu N, $G'nin \ N$ üzerinde eşlenik yoluyla etki ettiği bir (N, G, ∂) çaprazlanmış modülüne karşılık gelir. Bu açıdan, çaprazlanmış modüller etki eden grup için yeni dışsal normal alt nesneler sunar.
SONUÇ

Bu çalışmada, kaba gruplardaki birçok yapının, kaba çaprazlanmış modüllerin yeni tanımlanmış çerçevesine genişletilebileceğini gösterdik. Kaba küme teorisini çaprazlanmış modül teorisiyle bütünleştirerek, yaklaşım yapıları ve cebirsel etkileşimlerin bir arada var olduğu bir ortam oluşturduk. Bu genelleme, yalnızca klasik çaprazlanmış modüllerin temel yönlerini korumakla kalmaz, aynı zamanda cebirsel yapılardaki belirsizliği ele almak için yeni bir bakış açısı da sağlar.

Bulgularımız, alt çaprazlanmış modüllerin rolü, değişmelilik ve merkezilik de dahil olmak üzere, kaba çaprazlanmış modüllerin birkaç temel özelliğini vurgulamaktadır. Özellikle, kaba çaprazlanmış modüllerin yapısal özelliklerini ana modüllerinden miras aldığı koşulları belirledik ve bunların cebirsel önemini inceledik. Normallik ve değişmezlik koşullarının incelenmesi, kaba çaprazlanmış modülleri klasik benzerlerinden daha da farklılaştırarak, içsel yaklaşımlara sahip cebirsel yapıları incelemek için yeni bir yol sunmaktadır.

Gelecekteki araştırma alanları arasında, kaba çaprazlanmış modüllerin kategorik formülasyonu, kaba 2-çaprazlanmış modüller gibi daha yüksek boyutlu uzantılar ve bulanık cebirsel sistemler, topolojik grupoidler ve homotopi teorisi gibi alanlardaki potansiyel uygulamalar yer almaktadır. Ayrıca, sembolik hesaplama ve otomatik akıl yürütmedeki ilgileri de dahil olmak üzere kaba çaprazlanmış modüller hakkındaki hesaplamalı bakış açıları keşfedilmeye açıktır. Burada sunulan sonuçlar, kaba cebirsel yapılara ilişkin anlayışımızı derinleştirirken kaba küme teorisi ile cebirsel topoloji arasındaki bağlantıları da güçlendirebilecek ileri çalışmalar için bir temel oluşturmaktadır.

KAYNAKLAR

[1] Altassan A et al. “Rough action on topological rough groups”. In: Applied General Topology 21.2 (2020), pp. 295–304.

[2] Mutlu A and Mutlu B. “Freeness conditions for quasi 3-crossed modules and complexes of

[3] Pawlak Z. “Rough sets”. In: International Journal of Parallel Programming 11.5 (1982), pp. 341–356.

INVESTIGATION OF THE MICROSTRUCTURE AND MECHANICAL PROPERTIES OF AA6082 ALLOY UNDER HEAT TREATMENT CONDITIONS

Süleyman Can KURNAZ
Prof. Dr., Sakarya Üniversitesi, Metalurji ve Malzeme Mühendislik Fakültesi, Sakarya, Türkiye
ORCID ID: 0000-0002-0172-4196
Dilan DENİZ
Sakarya Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Metalurji ve Malzeme Mühendisliği, Sakarya,Türkiye
ORCID ID: https://obs.sabis.sakarya.edu.tr/ 0009-0008-1109-9292

Abstract

In this thesis, two different heat treatment methods were applied to investigate the effects on the microstructural characteristics, mechanical strength, and electrical conductivity of AA6082 aluminum alloy. The primary objective of the study is to determine the influence of heat treatment parameters on the mechanical properties of AA6082 alloy. Commercial H18 and T6 samples obtained from the factory were divided into two groups for experimental evaluation. The first group underwent the Retrogression and Re-Aging (RRA) process. Initially, the samples were solution-treated at 540 °C for 2 hours, followed by quenching. Subsequently, retrogression was performed in a salt bath at 220 °C for durations of 1, 2, 4, 8, 15, 30, and 60 minutes, with rapid cooling achieved by quenching. To ensure controlled redistribution of precipitate phases, the samples were finally aged at 180 °C for 12 hours. The second group was subjected to a stepwise T6 heat treatment. After solution treatment at 540 °C for 2 hours and quenching, a two-stage aging process was applied: 7 hours at 90 °C in the first stage, followed by 24 hours at 115 °C in the second stage. Microstructural examinations (optical microscopy and SEM analyses), hardness measurements, tensile tests, and electrical conductivity evaluations were conducted on both groups. The results demonstrated that the applied heat treatments played a decisive role in the distribution of precipitate phases and the microstructural evolution of the alloy. Overall, this comprehensive experimental assessment provides valuable insights into the optimization of heat treatment parameters for AA6082 aluminum alloy, offering guidance for engineering applications requiring both high strength and good electrical conductivity.

Keywords: AA6082, Stepwise T6, RRA, Microstructure, Mechanical Properties.

AA6082 ALAŞIMINA UYGULANAN ISIL İŞLEM ŞARTLARININ MİKRO YAPI VE MEKANİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Özet

Bu tez çalışmasında AA6082 alüminyum alaşımının mikroyapısal özellikleri, mekanik dayanımı ve elektriksel iletkenliği üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla iki farklı ısıl işlem yöntemi uygulanmıştır. Çalışmanın temel hedefi, ısıl işlem parametrelerinin AA6082 alaşımının mekanik özellikleri üzerindeki rolünü ortaya koymaktır. Deneysel çalışmalar için fabrikadan temin edilen H18 ve T6 ticari numuneler iki gruba ayrılmıştır. Birinci grup numunelere RRA (Retrogression and Re-Aging) işlemi uygulanmıştır. Bu kapsamda numuneler önce 540 °C'de 2 saat çözeltiye alınmış ve su verilmiştir. Ardından 220 °C'de 1, 2, 4, 8, 15, 30 ve 60 dakika süreyle tuz banyosunda retrograsyon işlemi gerçekleştirilmiş, hızlı soğuma için su verme uygulanmıştır. Son aşamada çökelti fazlarının kontrollü yeniden dağılımını sağlamak amacıyla 180 °C'de 12 saat yaşlandırma yapılmıştır. İkinci

grup numunelere ise kademeli T6 ısıl işlemi uygulanmıştır. Numuneler 540 °C'de 2 saat çözeltiye alınmış ve su verilmiştir. Sonrasında iki aşamalı yaşlandırma yapılmıştır: ilk aşamada 90 °C'de 7 saat (T1), ikinci aşamada ise 115 °C'de 24 saat (T2). Her iki gruptan elde edilen numuneler üzerinde optik mikroskop ve SEM analizleri, sertlik ölçümleri, çekme testleri ve elektriksel iletkenlik ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Sonuçlar, uygulanan ısıl işlemlerin çökelti fazlarının dağılımı ve mikroyapısal evrimi üzerinde belirleyici rol oynadığını göstermiştir. Bu kapsamlı deneysel değerlendirme, AA6082 alüminyum alaşımının ısıl işlem parametrelerinin optimizasyonuna ışık tutmakta ve yüksek dayanım ile iyi elektriksel iletkenlik gerektiren mühendislik uygulamaları için yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Anahtar Sözcükler: AA6082, Kademeli T6, RRA, mikroyapı, mekanik Özellikler.

GİRİŞ

Alüminyum alaşımlarının düşük yoğunluk, yüksek özgül mukavemet, yüksek korozyon direncine sahip olması ve mekanik özelliklerinin geliştirilebilmesi, şekillendirme ve işleme kolaylığı gibi özelliklere sahip olması birçok farklı sektörde kullanım alanları ortaya çıkarmıştır. Bu sektörlerin başında otomotiv, taşımacılık, havacılık-uzay, elektronik, makine ve imalat sektörleri gelmektedir. Özellikle otomotiv, uzay ve havacılık sektörlerinde hafif olmaları nedeniyle ağırlık azaltılarak yakıt tasarrufu sağlanmasında ve hava kirliliğinin önlenmesinde çok önemli yer tutmaktadır (Florea vd., 2012; Chen vd., 2012; Hayat, 2012; Bakavos ve Prengell, 2010; Siddiqu vd., 2000;).En karakteristik özelliği düşük ergime noktası ve düşük özgül ağırlık olan alüminyum alaşımlarına uygulanan ısıl işlemler ile alaşımın mekanik özellikleri önemli ölçülerde geliştirilebilmektedir (Kvackaj, 2011). Alüminyum alaşımlarına uygulanan ısıl işlemler en genel ifade ile alaşımın mekanik özelliklerini ve metalurjik yapılarını değiştirmek için yapılan ısıtma ve soğutma işlemleri olarak tanımlanabilir (ASM-International, 1991). Alüminyum alaşımlarının önemli özelliklerinden bir diğeri mekanik özelliklerinin geliştirilebilir olmasıdır. Bu alaşımların mekanik özelliklerinin geliştirilmesine bağlı olarak birçok kulanım alanları ortaya çıkmaktadır. Alüminyum alaşımlarının mekanik özelliklerinin geliştirilmesinde yaşlandırma işlemi oldukça önemlidir. Alüminyum alaşımları içerdikleri alaşım elementlerine göre isimlendirilmektedir. En yaygın kullanım alanlarına sahip alüminyum alaşımlarından birisi de AA6xxx (Alüminyum-Al, Magnezyum-Mg, Silisyum-Si içeren) alaşımlardır.

Bu tez çalışmasında, AA6xxx seri alüminyum alaşımlarından AA6082 serisi alaşımlar üzerinde RRA ısıl işlemi ve kademeli T6 ısıl işlemi uygulanarak farklı sıcaklık ve sürelerde yapılan yaşlandırma işlemine bağlı olarak yapıda meydana gelen mikroyapı farklılıkların mekanik özellikler üzerindeki etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

DENEYSEL ÇALIŞMA

Bu çalışmada AA6082 alüminyum alaşımına uygulanan farklı ısıl işlem parametrelerinin mikroyapısal özellikler, mekanik dayanım ve elektriksel iletkenlik üzerindeki etkilerini belirlemek; böylece optimum mukavemet–iletkenlik dengesini sağlayabilecek uygun ısıl işlem koşullarını incelenmiştir. Fabrikadan H18 ve T6 ticari çekme çubukları alınmıştır. Daha sonra numuneler iki ısıl işlem grubuna ayrılmıştır. İzleyen bölümlerde, kullanılan alüminyum alaşımının özellikleri ve deneysel çalışmanın detayları açıklanmıştır. Deneylerde hazırlanan numunelere sırasıyla ısıl işlemler uygulanmış olup; mikroyapı incelemeleri, çekme testleri ve sertlik testleri yapılmıştır.

NUMUNELERİN HAZIRLANMASI

Deneylerde, kimyasal bileşimi Tablo 1'de verilen 6082 alüminyum alaşımı kullanılmıştır.

Tablo 1: Çalışmada Kullanılan 6082 Alüminyum Alaşımının Kimyasal Bileşimi.

ELEMENTLER (%)														
Si	**Fe**	**Cu**	**Mn**	**Mg**	**Cr**	**Ni**	**Zn**	**Ti**	**Ga**	**Na**	**Pb**	**V**	**Zr**	**Al**
0,8569	0,41994	0,01209	0,44304	0,62107	0,00322	0,00353	0,01163	0,03833	0,01216	0,00062	0,00013	0,01258	0,00088	97,5639

AA6082 malzemeye RRA ısıl işlemi ve kademeli T6 ısıl işlemi ve yapılmıştır. İlk olarak RRA (Retrogression and Re-Aging) ısıl işlemi uygulanmıştır. Numuneler T6 ısıl işlemi görmüş olup T6 ısıl işlem şartlarına göre numuneler öncelikle **540 °C'de 2 saat çözeltiye alma (solution treatment)** işlemine tabi tutulmuştur. Sonrasında ticari T6 ısıl işlemi görmüş bu AA6082 alaşım numuneleri 220 °C sıcaklıktaki tuz banyosunda sırasıyla **1, 2, 4, 8, 15, 30 ve 60 dakika** süreyle tutulmuş, ardından hızlı soğuma sağlamak amacıyla **su verme (quenching)** işlemi uygulanmıştır. Bu işlem sonrasında numuneler, çökelti fazlarının yeniden dağılımını ve kararlılığını sağlamak için **180 °C'de 12 saat yeniden yaşlandırılmıştır.** Diğer gruba ise kademeli T6 ısıl işlemi uygulanmıştır. Buradaki numuneler H18 formda elde edilmiştir. Bu yüzden AA6082 alaşım numuneleri öncelikle **540 °C'de 2 saat çözeltiye alma (solution treatment)** işlemine tabi tutulmuş, ardından su verme işlemi gerçekleştirilmiştir. Takiben uygulanan kademeli yaşlandırma işlemi iki aşamadan oluşmaktadır. Birinci aşamada numuneler 90 °C'de 7 saat (T1), ikinci aşamada ise 115 °C'de 24 saat (T2) yaşlandırma işlemi uygulanmıştır.

METALOGRAFİK İNCELEME

Metalografik incelemeleri yapılacak numuneler bakalite alınıp kaplandıktan sonra **240, 400,600, 800 ve 1000** numaralı zımparalarla yüzeyleri hazırlanarak, **1 µm** µm'lik **elmas süspansiyonu** parlatıcılar ile parlatılmış ve Keller çözeltisiyle dağlanmıştır. Sonrasında numune yüzeyleri temizlendikten sonra, ısıl işlem öncesinde yüzeyde oksit veya kir tabakasının kalmaması amacıyla alkol ile yıkanıp kurutulmuştur. Dağlanmış numunelerin optik mikroskop incelemeleri NIKON ECLIPSE MA200 marka optik mikroskobunda yapılmıştır. SEM incelemeleri JEOL JSM 6060 LV model taramalı elektron mikroskobunda yapılmıştır. Alüminyum dağlama çözeltisi olan Keller çözeltisinde bekleme süresi 25-30 sn'dir. Dağlama işlemi için ise %2'lik HF çözeltisi kullanılmıştır. Dağlama çözeltisinin kimyasal kompozisyonu Tablo 2'te verilmiştir.

Tablo 2. Keller Çözeltisinin Kimyasal Kompozisyonu

Dağlayıcı	**Kompozisyon**
Keller Çözeltisi Deneyi	**2 ml HF** **3 ml HCl** **5 ml HNO_3** **190 ml Saf Su**

ÇEKME DENEYİ

Numunelere oda sıcaklığında, SHIMADZU marka cihaz ile çekme testi uygulanmıştır. Yapılan çekme deneyi sonucunda malzemelerin akma ve çekme mukavemetleri her bir numune için ayrı ayrı kaydedilmiştir.

SERTLİK DENEYİ

Isıl işlem sonrası numunelerin mekanik özelliklerinde oluşan değişiklikleri incelemek için numunelere mikrosertlik deneyi yapılmıştır. Sertlik değerlerinin ölçülmesinde Brinell sertlik metodu kullanılmıştır. Sertlik ölçümleri için cihaza girilen parametreler; bilya çapı için 2,5 mm ve uygulanan kuvvet için ise 62,5 kg'dır. Mikroyapıları incelenen numunelerin üç farklı bölgesinden Brinell sertlik ölçümleri yapılarak ortalamaları alınmıştır.

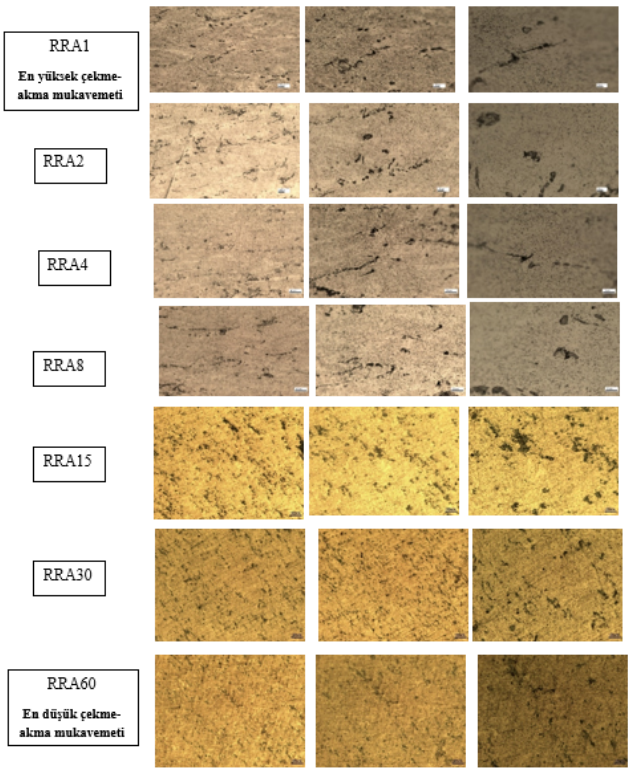
DENEYSEL BULGULAR VE SONUÇLAR

Bu çalışma kapsamında AA6082 alüminyum alaşımına uygulanan retrogresyon ve yeniden yaşlandırma işlemi ve kademeli T6 ısıl işlemi sonrası yapılan metalografik ve mikroyapı çalışmalarıyla çekme ve sertlik deneylerinin sonuçları izleyen bölümlerde anlatılmıştır.

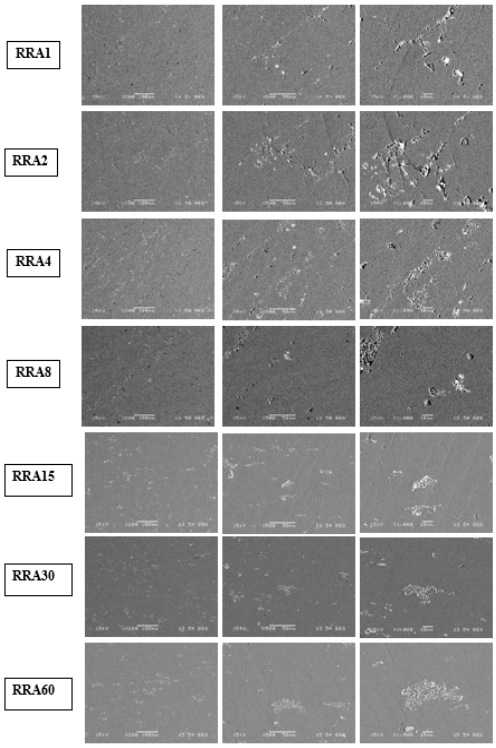
METALOGRAFİK İNCELEME SONUÇLARI

RRA ISIL İŞLEM SONRASI MİKROYAPI İNCELEMESİ

Retrogresyon ve yeniden yaşlandırma işlemleri, numuneler T6 ısıl işlemi görmüş olup T6 ısıl işlem şartlarına göre numuneler öncelikle **540 °C'de 2 saat çözeltiye alma** alınmış sonrasında ticari T6 ısıl işlemi görmüş bu AA6082 alaşım numuneleri 220 °C sıcaklıktaki tuz banyosunda sırasıyla **1, 2, 4, 8, 15, 30 ve 60 dakika** süreyle tutulup, ardından hızlı soğuma sağlamak amacıyla **su verildikten sonra 180 °C'de 12 saat yeniden yaşlandırılmış 6082 alüminyum alaşım numunelerine ait** optik mikroskop sonuçları Şekil 1.a'da , SEM görüntüleri ise Şekil 1.b'da verilmiştir.

Şekil 1.a..RRA işlemi sonrası optik mikroskop görüntüsü

Şekil 1.b.RRA işlemi sonrası SEM görüntüsü

Şekil 1.a'daki optik mikroskop görüntülerinde, RRA süresine bağlı olarak çökelti fazlarının dağılımında belirgin değişimler gözlemlenmiştir. Kısa süreli RRA uygulamalarında (**RRA1–RRA4**), tane sınırları daha net görünmekte ve çökelti fazları homojen şekilde dağılmaktadır. Uzun süreli RRA uygulamalarında (**RRA30–RRA60**) ise çökelti fazlarının çözünmeye başladığı, mikroyapının daha düzensiz hale geldiği görülmektedir.

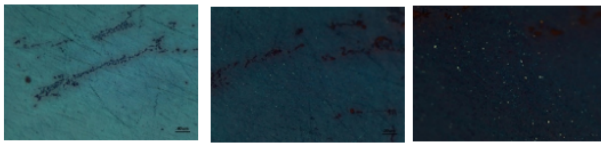
Şekil 1.b'deki SEM görüntülerinde ise, çökelti fazlarının morfolojisini ve yüzey detaylarını daha net ortaya koymaktadır. **RRA1** ve **RRA2** numunelerinde çökelti fazlarının tane sınırları boyunca yoğunlaştığı ve yüzeyin daha homojen bir yapı sergilediği görülmektedir. **RRA60** numunesinde ise çökeltilerin çözünerek yüzeyde boşluklar ve düzensizlikler oluşturduğu tespit edilmiştir.

KADEMELİ T6 ISIL İŞLEM SONRASI MİKROYAPI İNCELEMESİ

Kademeli T6 ısıl işlemi için H18 formda numuneler kullanılmıştır. Bu yüzden 6082 alaşım numuneleri öncelikle **540 °C'de 2 saat çözeltiye alma** işlemine tabi tutulmuş, ardından su verme işlemi gerçekleştirilmiştir. Takiben uygulanan kademeli yaşlandırma işlemi iki aşamadan oluşmaktadır. Birinci aşamada numuneler **90 °C'de 7 saat (T1)** , ikinci aşamada ise **115 °C'de 24 saat (T2)** yaşlandırılan AA6082 alüminyum alaşım numunelerine ait optik mikroskop sonuçları Şekil 2.a'da ,SEM görüntüleri ise Şekil 2.b'da verilmiştir.

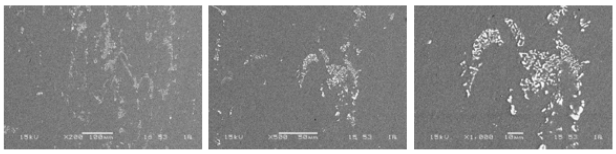

Kademeli T6 ısıl işleminin T1aşamasındaki optik mikrografi görüntüsü

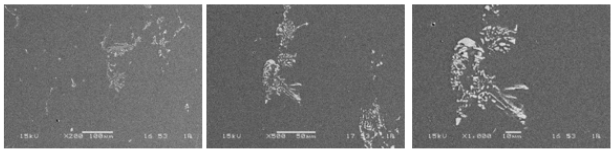

Kademeli T6 ısıl işleminin T2 aşamasındaki optik mikrografi görüntüsü

Şekil 2.a.Kademeli T6 ısıl işlemi optik mikroyapı

T1 aşamasına ait SEM görüntüsü.

T2 aşamasına ait SEM görüntüsü.

Şekil 2.b. Kademeli T6 ısıl işlemi sonrası SEM

Şekil 2.a'da ,T1 aşamasında elde edilen optik mikroskop görüntülerinde tane sınırlarının belirginleştiği ve çökelti fazlarının tane içlerinde homojen şekilde dağıldığı gözlemlenmiştir. T2 aşamasında ise çökelti fazlarının daha yoğun ve düzenli bir şekilde oluştuğu, mikroyapının daha stabil hale geldiği görülmektedir.

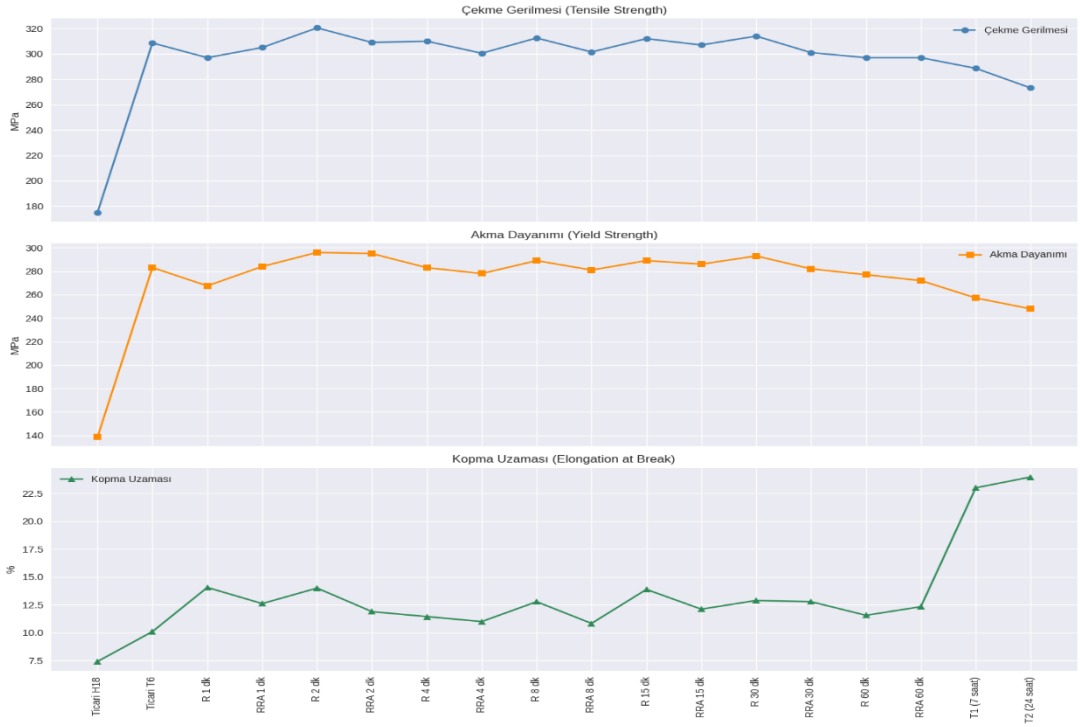
Şekil 2.b'deki SEM görüntüleri, çökelti fazlarının morfolojisini ve yüzey detaylarını daha net ortaya koymaktadır. T1 aşamasında çökeltiler daha ince ve dağınık yapıdadır. T2 aşamasında ise çökeltiler daha yoğun, belirgin ve tane sınırlarına yakın konumlanmıştır.

ÇEKME TESTİ SONUÇLARI

Farklı ısıl işlem sıcaklık ve sürelerinin AA6082 alüminyum alaşımı numuneleri üzerinde uygulanan ısıl işlem yöntemlerine yapılan çekme deneyleri sonucunda elde edilen mekanik özellikler şekil 3'te sunulmuştur.

RRA işlemi uygulanan numunelerde, özellikle kısa süreli uygulamalarda (1– 4 dakika), çekme gerilmesi ve akma dayanımı değerlerinin yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Bu sürelerde çökelti fazlarının yoğun ve homojen dağıldığı, mikroyapının mekanik olarak güçlü bir yapı sergilediği anlaşılmaktadır. Ancak RRA süresi uzadıkça (30–60 dakika), çökelti fazlarının çözünmeye başladığı ve mukavemet değerlerinde düşüş yaşandığı tespit edilmiştir.

Kademeli T6 işlemi uygulanan numunelerde ise iki aşamalı yaşlandırma (T1: 90 °C'de 7 saat, T2: 115 °C'de 24 saat) sonucunda süneklik değerlerinin oldukça yüksek olduğu (%23) görülmüştür. T1 ve T2 aşamalarında akma dayanımı değerleri RRA'ya göre daha düşük olsa da mikroyapının daha stabil ve homojen olduğu, bu nedenle deformasyon kabiliyetinin arttığı anlaşılmaktadır. **Ticari T6 işlemine** sahip numunelerde dengeli bir mekanik performans elde edilmiş, akma dayanımı 283 MPa, kopma uzaması ise %10,1 olarak ölçülmüştür. **Ticari H18 formundaki numuneler** ise en düşük akma dayanımı (138 MPa) ve süneklik (%7.42) değerlerine sahip olup, soğuk şekillendirme sonrası gevrek davranış sergilemiştir. Bu sonuçlar, ısıl işlem türü, sıcaklık ve süresinin mekanik özellikler üzerinde doğrudan etkili olduğunu göstermektedir. RRA işlemi kısa süreli uygulamalarda yüksek mukavemet sağlarken, kademeli T6 işlemi sünekliği artırarak şekillendirme ve kaynak gibi uygulamalarda avantaj sunmaktadır.

Şekil 3. Isıl İşlem Türlerine Göre Mekanik Özellik Karşılaştırması.

SERTLİK ÖLÇÜMÜ SONUÇLARI

Farklı ısıl işlem türleri ve süreleri uygulanan AA6082 alüminyum alaşımı numuneleri üzerinde yapılan sertlik ölçümleri sonucunda elde edilen HRB değerleri Tablo 3'te sunulmuştur.

RRA işlemi uygulanan numunelerde, kısa süreli uygulamalarda (1–4 dakika) sertlik değerlerinin yüksek olduğu (56–59 HRB) gözlemlenmiştir. Bu durum, çökelti fazlarının yoğun ve sıkı bir şekilde dağılmasıyla ilişkilidir. Ancak RRA süresi uzadıkça (30–60 dakika), sertlik değerlerinde düşüş yaşanmış (52.9 HRB), bu da çökelti çözünmesi ve mikroyapı bozulmasıyla açıklanabilir. **Kademeli T6 işlemi** uygulanan numunelerde ise sertlik değerleri oldukça yüksektir. T1 aşamasında 72.07 HRB, T2 aşamasında ise 79.12 HRB ölçülmüştür. Bu değerler, çökelti fazlarının daha kontrollü ve homojen şekilde oluştuğunu, mikroyapının daha stabil hale geldiğini göstermektedir.

Ticari T6 işlemine sahip numunede sertlik değeri 60.45 HRB olarak ölçülmüş, bu da dengeli bir çökelti yapısına işaret etmektedir. **Ticari H18 formundaki numunede** ise sertlik değeri 49.96 HRB olup, soğuk şekillendirme sonrası gevrek yapı nedeniyle düşük bulunmuştur.

Bu sonuçlar, ısıl işlem parametrelerinin çökelti fazlarının oluşumu ve dağılımı üzerinde doğrudan etkili olduğunu, dolayısıyla mekanik özelliklerin kontrolünde kritik rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Tablo 3. AA6082 Alüminyum Alaşımında Farklı Isıl İşlem Türü, Sıcaklık ve Sürelerine Göre Sertlik Deneyi Sonuçları.

SERTLİK (HRB)						
SÜRE(DAK)	**T6**	**R**	**RRA**	**H18**	**T1-7 SAAT**	**T2-24 SAAT**
1	60,45	54,58	56,82	49,96	72,075	79,125
2		59,76	59,02			
4		58,07	55,66			
8		56,54	58,36			
15		58,6	57,4			
30		60	54			
60		54,6	52,9			

ELEKTRİKSEL İLETKENLİK ÖLÇÜM SONUÇLARI

Farklı ısıl işlem türleri ve süreleri uygulanan AA6082 alüminyum alaşımı numuneleri üzerinde yapılan elektriksel iletkenlik ölçümleri sonucunda elde edilen %IACS değerleri Tablo 4'te sunulmuştur.

RRA ısıl işlemi uygulanan numunelerde, iletkenlik değerleri genellikle 47–47.8 %IACS aralığında ölçülmüştür. Özellikle 30 dakikalık RRA uygulamasında en yüksek iletkenlik değeri (47.8 %IACS) elde edilmiştir. Bu durum, çökelti fazlarının çözünmesiyle serbest elektron hareketinin kolaylaştığını göstermektedir. **Ticari T6 ısıl işlemine** sahip numunelerde ise iletkenlik değeri sabit kalmış (45.86 %IACS), bu da çökelti fazlarının elektron hareketini kısmen engellediğini göstermektedir. **Retrograsyon işlemine** tabi tutulan numunelerde ise iletkenlik değerleri RRA'ya göre biraz daha düşük kalmış, bu da yaşlandırma sonrası çökelti dağılımının iletkenlik üzerinde olumlu etkisini ortaya koymaktadır.

Bu sonuçlar, ısıl işlem süresi ve türünün sadece mekanik özellikler değil, aynı zamanda elektriksel performans üzerinde de belirleyici olduğunu göstermektedir. RRA işlemi, özellikle orta ve uzun süreli uygulamalarda iletkenlik açısından avantaj sağlamaktadır.

Tablo 4. AA6082 Alüminyum Alaşımında Elektriksel İletkenlik Deneyi Sonuçları

ELEKTRİKSEL İLETKENLİK (%IACS)			
Süre (dk)	R	RRA	T6
1	47,84	47,35	45,86
2	45,67	47,58	45,86
4	47,54	47,75	45,86
8	47,05	47,61	45,86
15	45,9	47,2	45,86
30	46,2	47,8	45,86
60	46,9	47,47	45,86

TARTIŞMA

Bu çalışmada AA6082 alüminyum alaşımına uygulanan RRA ve kademeli T6 ısıl işlemlerinin mikroyapısal, mekanik ve elektriksel özellikler üzerindeki etkileri incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar literatürdeki bulgularla karşılaştırıldığında aşağıdaki noktalar öne çıkmaktadır:

RRA Isıl İşlemi:
Kısa süreli uygulamalarda yüksek mukavemet ve sertlik değerleri elde edilmiştir. Bu durum, Bakavos ve Prengell (2010) tarafından AA6xxx serisi alaşımlarda rapor edilen çökelti fazlarının homojen dağılımı ile uyumludur. Uzun süreli RRA uygulamalarında mukavemet düşüşü gözlenmiş, bu da Siddiqui vd. (2000)'nin yaşlandırma süresinin uzamasıyla çökelti çözünmesinin mukavemeti azalttığını belirten çalışmasıyla örtüşmektedir.

Kademeli T6 Isıl İşlemi:
İki aşamalı yaşlandırma sonucunda süneklik değerleri belirgin şekilde artmıştır (%23). Bu bulgu, Chen vd. (2012)'nin düşük sıcaklıkta uzun süreli yaşlandırmanın sünekliği artırdığına dair raporlarıyla paralellik göstermektedir. Sertlik değerlerinin yüksekliği (72–79 HRB), Florea vd. (2012)'nin AA6082 alaşımında kontrollü çökelti oluşumunun sertliği artırdığına dair bulgularını desteklemektedir.
Genel olarak, bu çalışma AA6082 alaşımında farklı ısıl işlem parametrelerinin mikroyapı ve mekanik özellikler üzerinde doğrudan etkili olduğunu ortaya koymuştur. Literatürle karşılaştırıldığında, elde edilen bulgular hem önceki çalışmalarla uyumlu sonuçlar vermekte hem de kademeli T6 işleminin süneklik ve sertlik açısından yeni bir avantaj sunduğunu göstermektedir. Bu durum, özellikle otomotiv ve havacılık sektörlerinde yüksek dayanım ile şekillendirilebilirlik gerektiren uygulamalar için önemli bir katkı sağlamaktadır.

SONUÇLAR

Bu çalışmada numuneler iki ısıl işlem grubuna ayrılmıştır. Bir gruba retrogresyon ve yeniden yaşlandırma ısıl işlemi diğer gruba ise kademeli T6 ısıl işlemi uygulanmıştır. AA6082 alüminyum alaşımının uygulanan farklı ısıl işlem yöntemlerinin AA6082 alüminyum alaşımının mikroyapı ve mekanik özellikleri üzerindeki etkisi incelenmiş ve aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir.

RRA Isıl İşlemi (1–60 dk):

Kısa ve orta sürelerde (1–15 dk) mukavemet değerleri kabul edilebilir düzeyde korunmuştur.

Uzun sürelerde (30–60 dk) çökelti büyümesi ve heterojen dağılım nedeniyle sertlik artışı kırılganlık riskini artırmıştır.

Elektriksel iletkenlik süreyle birlikte artmış, 30 dakikada en yüksek seviyeye ulaşmıştır.

Genel olarak korozyon direncinde iyileşme sağlanmış, ancak uzun süreli uygulamalarda mekanik performans olumsuz etkilenmiştir.

Kademeli T6 Isıl işlemi (T1: 7 saat, T2: 24 saat):

İki aşamalı yaşlandırma sonucunda çökeltiler daha ince, homojen ve dengeli bir dağılım göstermiştir.

T1 süresinde çekme ve akma dayanımı daha yüksek bulunmuştur.

T2 süresinde sertlik ve şekil sertleşme katsayısı (n) değerleri artış göstermiştir.

Her iki süre de H18 referansına kıyasla çok daha yüksek süneklik (%23 civarında) sunmuştur.

T2 süresi, yüksek sertlik ve süneklik ile birlikte daha iyi şekil sertleşme davranışı sağlamıştır.

KAYNAKLAR

Florea, V., et al. (2012). *Application of aluminum alloys in automotive industry*. Journal of Materials Engineering.

Chen, X., et al. (2012). *Heat treatment effects on Al-Mg-Si alloys*. Materials Science Forum.

Hayat, F. (2012). *Mechanical properties of aluminum alloys*. Metallurgical Transactions.

Bakavos, D., Prengell, P. (2010). *Precipitation behavior in AA6xxx alloys*. Acta Materialia.

Siddiqui, M., et al. (2000). *Aging response of Al-Mg-Si alloys*. Journal of Alloys and Compounds.

Kvackaj, T. (2011). *Heat treatment of aluminum alloys*. Materials and Technology.

ASM International (1991). *Heat Treatment of Aluminum Alloys*. ASM Handbook, Vol. 4.

Liu, X., vs., “Effect of Artificial Aging, Delayed Aging, and Pre-Aging on Microstructure and Properties of 6082 Aluminum Alloy”, Metals, 9(2):173, 2019.

Tensile Behavior and Microstructure of the 6082 Aluminium Alloy Sheet with High-Temperature Aging Treatments, Coatings, 14(8):963, 2024.

"Mechanical Properties and Microstructural Evolution of 6082 Aluminum Alloy with Different Heat Treatment Methods", Coatings, 14(5):602, 2024.

"Dependency of mechanical properties on artificial aging conditions for EN AW 6082 aluminum alloy", Metallurgical Research & Technology, 2023.

Birol, Y., "DSC analysis of the precipitation reactions in the alloy AA6082 - Effect of sample preparation", J Therm Anal Calorim, 83:219-222, 2006.

ADVANCING FLOOD CRISIS MANAGEMENT: INTEGRATING SENTIMENT ANALYSIS AND TOPIC MODELING WITH SOCIAL MEDIA DATA

Ibtesam Mus A. Baka
Oguz Ata
Altinbas University, Electrical and Computer Engineering, Institute Of Graduate Programs, Istanbul, Turkey
ORCİD: https://orcid.org/0000-0002-2190-4717
Assoc. Prof. Dr., Information Technology Department, Altinbas University, Istanbul, Turkey
ORCİD: https://orcid.org/000-0002-9221-2902

Abstract

This study examines the application of sentiment analysis and topic modeling in flood-related crisis management through social media data. It highlights how these natural language processing techniques can enhance understanding of public reactions and information dissemination during floods. The research reviews various methodologies, underscoring the importance of effective social media data processing for disaster response. It also discusses challenges and future directions in this field, emphasizing the need for advanced, adaptable models to handle the unique dynamics of social media in emergencies. This paper contributes insights into integrating sentiment analysis and topic modeling for improved disaster management strategies in flood scenarios.

Keywords: Tweets, Sentiment, topic, Natural disasters, NLP.

Introduction

Natural disasters, originating from Earth's natural processes, encompass events such as firestorms, dust storms, floods, hurricanes, tornadoes, volcanic eruptions, earthquakes, tsunamis, and other geological occurrences. These events often have profound negative impacts on human lives, infrastructure, economies, and societies. It is reported that from 2016 to 2020, the average global economic losses due to natural disasters exceeded 308 billion USD [1]. A notable example is Hurricane Ida, which, in the span of just four days between August 8th and September 1st, 2021, caused damages amounting to 64.5 billion USD and resulted in 96 deaths, alongside extensive power outages and flash floods [2].

The World Bank has highlighted that major floods and earthquakes can account for a loss of 7 to 17 percent of a country's GDP, a situation that could be mitigated through investments in early warning systems and enhancing disaster readiness [3].

For effective management and reduction of natural disaster impacts, it is essential to gather, consolidate, process, and understand data related to these events. The United Nations emphasizes that the cornerstone of effective early warning systems is the establishment of disaster risk knowledge, which is underpinned by systematic data collection and risk assessment processes [4].

Recent advancements in the field have seen the application of AI to uncover deeper insights from global landslide data collected by NASA, highlighting the complexity and challenges involved in managing such extensive datasets, typically a task for large organizations or governmental entities like NASA [5], [6].

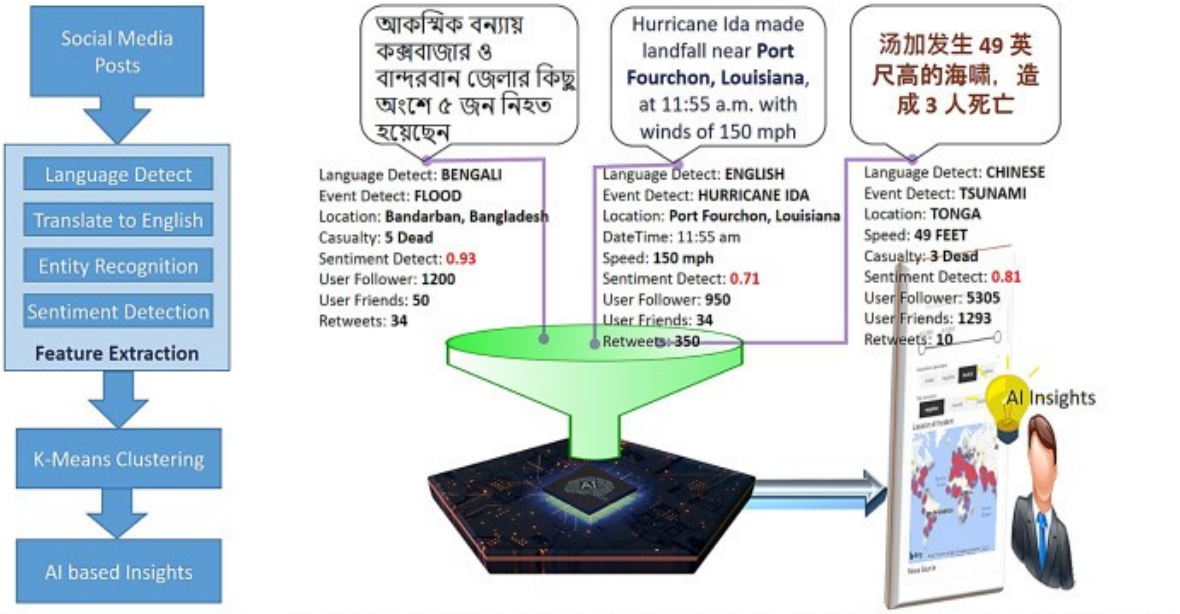
Additionally, the potential of social media platforms, such as Twitter, in providing critical data for disaster management has been increasingly recognized. Recent research has focused on analyzing

disaster-related content on these platforms to enhance situational awareness, assess disaster risks, and improve preparedness. These studies often involve sophisticated methods for pinpointing the locations of disasters, illustrating the growing intersection between social media data and disaster management efforts [7]–[10].

The current landscape of Twitter-based natural disaster intelligence research, as referenced in various studies ([1] – [11]), faces five significant challenges:

1) Limited Linguistic Processing: Past research has often been constrained by language limitations. For instance, studies [1], [5]–[8] primarily focused on English language tweets, while [11] concentrated solely on Japanese tweets. Research in [2] expanded to include English, Italian, Portuguese, and Turkish, while [3] and [10] delved into Hindi and Filipino tweets, respectively. This approach overlooks a vast array of non-English or less common languages.
2) Neglecting Tweet Sentiments: Current studies have not fully explored the sentiment dimension of tweets. Recent findings suggest that global disasters and breaking events often correlate with strong negative sentiments [4], [12] – [14]. Therefore, analyzing tweet sentiments is crucial for deriving meaningful insights into natural disasters.
3) Regional Tweet Limitations: Many studies have limited their focus to tweets from specific regions. For example, [11] used tweets from Japan, [1] from Australia and New Zealand, and [10] from the Philippines. [2] Focused on languages native to certain geographic areas. This approach neglects potentially valuable data from other regions.
4) Manual Data Scientist Involvement: Several existing methods [1], [3], [5], [10], [11] require significant manual intervention by data scientists for processes like pre- processing and supervised learning. Even studies using unsupervised models ([6]–[9]) are not fully automated. This reliance slows down decision-making, as shown in recent research on automated decision support systems [4], [12]–[21].
5) Lack of Mobile Platform Availability: None of the existing Twitter-based disaster intelligence tools ([1]– [11]) are accessible via mobile applications, which is a significant limitation for disaster strategists and town planners who often need to make decisions quickly and on the go.

To address these challenges, our paper introduces an integrated disaster intelligence solution. This system features comprehensive language support, sentiment analysis, access to global tweets, end-to-end automation using unsupervised K- Means clustering (as proposed in [7]–[10], and mobile application compatibility on platforms like iOS, Android, and Windows. Our system automatically gathers and translates tweets in all languages, performs entity recognition and sentiment analysis without human intervention, and uses AI algorithms to analyze extracted features along with other tweet parameters (e.g., retweet counts, followers). We implemented this solution using Microsoft Power Automate [22], Microsoft Power BI [23], and Microsoft SQL Server, enabling systematic deployment and real-time analytics. This approach, demonstrated in Fig. 1(b), allows disaster strategists to receive automated, AI- driven insights directly on their mobile devices.

(a) Flow Diagram of the proposed solution

(b) Example of real-time Tweets processing with end-to-end automation for producing disaster intelligence on Mobile Apps

Figure 1.An AI-Driven Framework for Real-Time Multilingual Disaster Intelligence from Social Media Posts

Sentiment Analysis

Sentiment analysis, a key technique in understanding opinions and emotions in text, can be conducted at different levels, each with unique characteristics and applications. These levels include document-level, sentence-level, phrase-level, and aspect-level sentiment analysis, each offering insights into varying granularities of sentiment within texts.

1) Document-Level Sentiment Analysis: At this level, the sentiment of an entire document is assessed, assigning it a single overall polarity – positive, negative, or neutral. This approach is more generalized and might be applied to large texts, such as chapters of a book. It's less frequently used due to its broad nature but can be effective in domain-specific analyses where the vocabulary is tailored to a particular field [24], [25].
2) Sentence-Level Sentiment Analysis: This approach dives deeper, evaluating the sentiment of individual sentences within a document. This level is particularly useful for texts containing a mixture of sentiments. It involves a more intricate process of classifying each sentence, often requiring substantial data and computational resources. Sentence-level analysis can either contribute to an overall document sentiment or stand alone for more detailed insights.
3) Phrase-Level Sentiment Analysis: Focusing on specific phrases within a sentence, this level identifies the sentiment expressed in smaller text units. It's especially relevant in contexts like product reviews, where specific aspects or features are discussed in brief phrases. This level of analysis acknowledges that even single sentences can contain multiple sentiments related to different aspects [26], [27].
4) Aspect-Level Sentiment Analysis: The most granular level, aspect-level analysis, dissects sentences to evaluate the sentiment of each mentioned aspect. This method is sophisticated, recognizing that a single sentence may discuss multiple topics, each with its own sentiment. The overall sentiment of a sentence or text is then a composite of these individual aspect sentiments.

Each of these levels offers a different lens through which to examine sentiments in text, allowing for both broad overviews and detailed examinations of opinions and emotions expressed in various forms of writing.

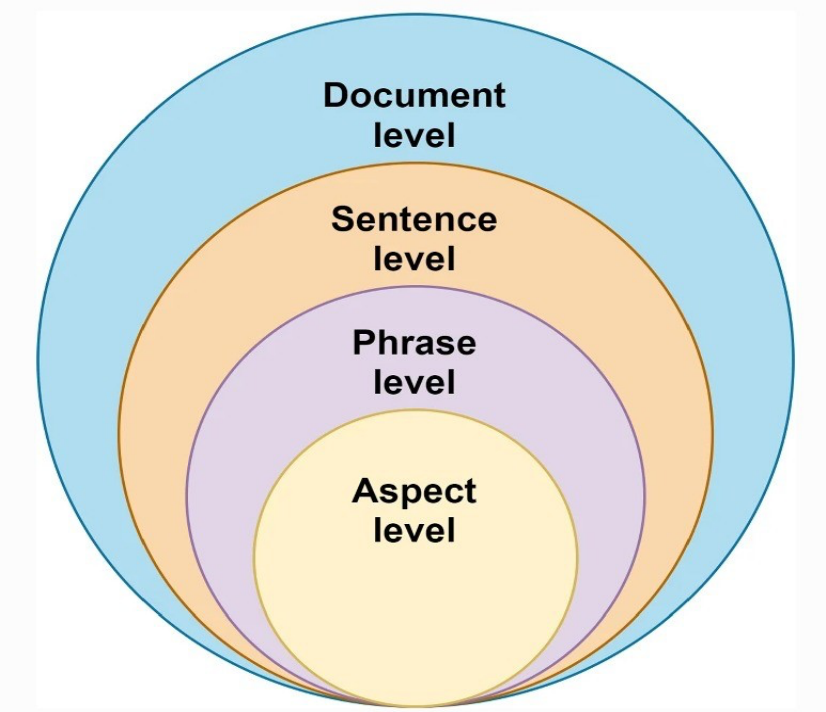

Figure 2. Hierarchical Levels of Sentiment Analysis in Natural Language Processing

Out of a wide array of academic publications, a total of 101 research papers were carefully selected for their relevance to the specified domains. These papers were sourced from prestigious journals across various platforms, including IEEE, Springer, ACM, as well as numerous notable medical journals, ensuring a rich and diverse range of scientific insights.

The selection process was meticulous, with an emphasis on ensuring that each chosen paper directly contributed to the understanding of the key research areas. Papers that did not align with these specified domains were systematically excluded to maintain the focus and integrity of the survey. The collected papers spanned various years of publication, offering a historical perspective on the evolution and advancement of research in these fields. A thorough comparative analysis was conducted on the accumulated papers. This comparison aimed to distill and synthesize the various methodologies and techniques employed by different researchers in their studies. By examining these papers side-by-side, the survey sought to uncover trends, commonalities, and divergences in research approaches, providing a holistic view of the state of research in these areas.

Figure 3 in the survey visually encapsulates this extensive collection of literature. It presents a breakdown of the total number of papers, categorized according to their specific research area. This visual representation not only highlights the volume of research in each domain but also aids in quickly identifying which areas have been more prominently featured or researched in the academic community.

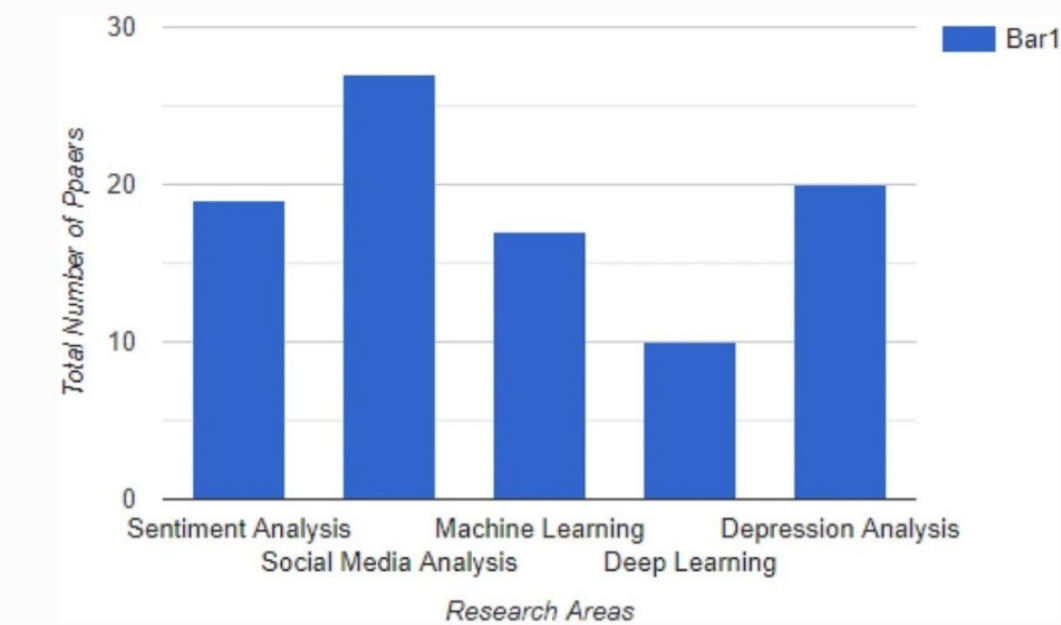

Figure 3. Distribution of Research Papers Across Key Analytical Domains

Topic Modeling

In the modern era, with the digitalization of vast amounts of literature across various fields, researchers are increasingly reliant on sophisticated automatic tools to interpret and extract meaningful patterns from these digital repositories. Topic modeling emerges as a crucial technique in this context, employing a suite of algorithms to identify and annotate the thematic structures within document collections [28]. At the heart of many advanced information retrieval methods and topic modeling approaches lies the Vector Space Model (VSM) [29]–[31]. VSM, an early algebraic model, utilizes the term-document matrix to extract semantic information from how words are used, marking a significant step in text analysis [32]. This model often employs the Bag of Words (BOW) approach, where the sequence of terms in a document is overlooked, but the frequency of each term's occurrence remains a key factor [33], [34].

VSM's influence extends across various applications, including machine learning, search engines, natural language processing, and machine translation. It plays a pivotal role in measuring conceptual and contextual similarities between words, phrases, and documents [30], [35]. In designing retrieval systems, such as search engines or digital libraries, not all words in a document hold equal significance. Therefore, each term in a document is assigned a weight based on its occurrence frequency. This weighting concept emphasizes more on rare events and less on common occurrences. The most widely recognized method for applying this principle in term- document matrices is the term frequency-inverse document frequency (tf*idf) approach, a part of the family of weighting functions [36], [37].

Topic modeling algorithms offer various techniques to unearth the latent semantics in document collections and categorize these themes as topics. Models like the Vector Space Model, Latent Semantic Analysis, Probabilistic Latent Semantic Analysis, and Latent Dirichlet Allocation are employed to develop representations of word meanings based on statistical analysis [29]. Over the past twenty years, the field of topic modeling has witnessed an impressive proliferation of research and publications, exploring techniques like La- tent Semantic Analysis (LSA), Probabilistic Latent Semantic Analysis (PLSA), and Latent Dirichlet Allocation (LDA). This multidisciplinary interest has attracted mathematicians, statisticians, computer scientists, biologists, and neuroscientists, each bringing their unique perspective to the topic.

Among the key figures in this area, David M. Blei stands out as a particularly influential researcher, contributing continuously from 2003 to 2017 with approximately 200 publications in esteemed journals and international conferences. His collaborations and individual works have significantly shaped the field. For instance, Jordan Boyd Graber co-authored a paper with Blei in 2007, marking his entry into topic modeling with a focus on word sense disambiguation. Boyd Graber's subsequent work has expanded into multilingual topic modeling, the development of syntactic topic models, and interactive topic modeling, among others. In 2011, he introduced the concept of interactive topic modeling alongside Brianna Sati off. His contributions have been vital in areas like sentiment analysis, speech-based topic modeling, and efficient online topic modeling methods.

David Mimno's contributions include exploring author influences in collections through author topic modeling and examining correlations among topics and articles in a corpus using Pachinko Allocation models. These researchers, among others, have pushed the boundaries of topic modeling, making it an invaluable tool across various domains, including natural language processing, scientific literature, software engineering, bioinformatics, and the humanities.

Despite the vast number of papers published in this field, a comprehensive review that encapsulates the entire breadth of topic modeling literature remains absent. Most significant contributions, especially those focusing on Latent Dirichlet Allocation (LDA), tend to address specific aspects or applications of the technique [38], [39]. The concepts of dimension reduction and semantic theme detection have been prevalent since the early days of topic modeling, dating back to 1999. This gap in comprehensive literature review highlights both the complexity and the expansive nature of the field.

Related Work

During natural disasters, social media becomes a crucial platform for millions of people to obtain updates, share information, and express their thoughts [40], [41]. Studies have highlighted the importance of social media in fulfilling various humanitarian goals, particularly in enhancing "situational awareness" [42], [43]. Social media platforms offer a unique and substantial information source, often not covered by traditional media like TV and newspapers [44]. This wealth of information can be pivotal in driving efficient disaster response, mitigating losses, and refining mitigation strategies [45].

The challenge, however, lies in effectively processing the massive and rapidly changing streams of data on social media, which is critical for disaster response teams but daunting due to its volume and velocity [46]. Research focusing on Twitter during natural disasters has leveraged specific keywords and geo-tagged tweets to extract crisis-relevant information [47]– [51]. Studies have analyzed social media data during various disasters, including floods [52]–[57], earthquakes [58]–[62], and wildfires [63]–[65]. Key to effective disaster management is identifying the geographical origins of this information, and while studies have focused on geo-tagged tweets [66]–[68], it's notable that less than 1% of tweets are geo-tagged [51].

Research has also been conducted on how public responses vary through different phases of a disaster [?], [69], [70]. Sentiment analysis has been used to categorize the emotional tone of social media content during these times as positive, negative, or neutral [61], [67], [71], [72]. This includes studies examining changes in sentiment over the course of a disaster [73] and during post-disaster recovery phases [45], [74]. While previous research provides valuable insights, combining sentiment analysis with topic classification offers a more comprehensive understanding of social responses and disaster management. Several studies have categorized informative tweets into specific humanitarian topics [75]–[78]. A particular study on Hurricane Harvey stands out for its analysis of Twitter data categorized into different humanitarian topic classes [70]. Research has extensively utilized Twitter

data to gain in- sights into emergency situations and enhance disaster analysis. A diverse range of approaches and methodologies have been employed in this realm.

One strand of research has focused on clustering textual data to categorize tweets related to disasters, as seen in the work of Ashktorab et al. (2014) [34] and Olteanu et al. (2014) [35]. Another direction involves the use of text mining and statistical techniques for crisis understanding, as demonstrated by Karami et al. (2020) [36] and Zou et al. (2018) [37]. In the area of machine learning, various traditional models have been explored for analyzing Twitter data and predicting disaster or emergency scenarios. A notable example is the research by Algur and Venugopal (2021) [38], Palshikar et al. (2018) [39], and Singh et al. (2019) [40], where tweets are analyzed through embedding. Palshikar et al. (2018) introduced a weakly supervised model leveraging a bag of words (BOW) approach for word representation. Singh et al. (2019) [41] employed a Markov-based model for predicting the locations of disaster-related tweets.

Innovation in this field also includes hybrid models, such as the one proposed by Bhoi et al. (2020) [42], which combines LSTM (Long Short-Term Memory) and CNN (Convolutional Neural Network) techniques, focusing on word embedding for analyzing emergency-related tweets. Furthermore, Algur and Venugopal (2021) [43] utilized frequency-based word representation, applying machine learning techniques like Naive Bayes, Logistic Regression, Random Forest, and SVM (Sup- port Vector Machine) for disaster prediction from Twitter data. A recent advancement in this area is the work by Pota et al. (2021) [44], who developed a pre-processing method for BERT-based sentiment analysis of tweets. What remains intriguing in this field is the exploration of machine learning model performance across various word embedding, particularly to understand how the context of words contributes to the accurate prediction of disaster-related tweets.

Traditionally, sentiment analysis models are trained from scratch using Twitter-specific corpora. This approach caters to the unique linguistic features of tweets but requires extensive resources. To overcome this, our study adopts a method that preprocesses Twitter-specific language features into plain text, enabling the use of pre-trained BERT models in multiple languages. This approach not only saves resources but also leverages the vast corpora available for plain text, potentially enhancing performance. Finally, the study is driven by the need to understand sentiment around logistics issues in Japan, especially in the context of post-1990s economic changes. This research is motivated by the practical implications of sentiment analysis in policy-making and addressing the supply-demand challenges in the logistics sector.

Table 1. Summary of studies on NLP and crisis management in the context of flooding

Ref	Domain	Method	Key Finding	Novelty
[40], [41]	Social Media in Disasters	Descriptive Analysis	Social media as a crucial platform during disasters for informa-tion and expression.	Highlighting social media's role in crisis communication.
[42], [43]	Humanitarian Goals	Case Studies	Social media enhances "situational awareness" in disasters.	Emphasizing the importance of social media in humanitarian response.
[44]	Information Source Analysis	Comparative Study	Social media provides unique information not covered by tradi-tional media.	Illustrating the breadth of information available on social media.
[46]	Data Processing	Technical Analysis	Challenges in processing massive and rapidly changing social media data.	Addressing the volume and velocity of social media data in crises.
[47]–[51]	Geo-Tagged Tweets	Keyword & Geo-tag Analysis	Using specific keywords and geo-tags to extract crisis-relevant information.	Focusing on geo-specific data extraction from social media.
[52]–[60], [62]–[65]	Disaster Analysis (Various Types)	Social Media Analysis	Analyzing social media data during floods, earthquakes, and wildfires.	Comprehensive analysis of different types of disasters.
[67]–[74], [79]	Sentiment Analysis	Sentiment Analysis Models	Emotional tone categorization and sentiment changes during different disaster phases.	Understanding public responses throughout disaster stages.
[75]–[78], [80]	Topic Classification	Topic Modeling	Categorizing tweets into specific humanitarian topics.	Enhancing understanding of social responses in disaster management.

Challenges and Future Direction

Real-time Data Processing and Analysis One of the primary challenges in applying NLP for crisis management, especially in the context of flooding, is the real-time processing and analysis of vast amounts of data. During a crisis, social media platforms are inundated with high volumes of posts, making it difficult to extract relevant information quickly. Future research needs to focus on developing more efficient algorithms and computational models that can handle and analyze data in real-time, ensuring timely and effective crisis response.

Accuracy in Sentiment Analysis and Topic Modeling Another significant challenge is enhancing the accuracy of sentiment analysis and topic modeling. The informal language, regional dialects, and the use of colloquialisms and slang in social media posts often lead to misinterpretation of sentiments and topics. Improving natural language processing algorithms to better understand and interpret such variations in language is crucial for more accurate analyses.

Addressing Data Sparsity and Bias The issue of data sparsity, particularly in geo-tagged posts, remains a significant challenge. Additionally, biases in the data, stemming from demographic or geographic disparities in social media usage, can skew the analysis. Future research should explore ways to mitigate these issues, possibly through advanced data augmentation techniques or the incorporation of diverse data sources.

Integration with Existing Disaster Management Systems Integrating NLP tools with existing disaster management systems poses a challenge. Ensuring seamless compatibility and real-time data sharing between different systems and platforms is essential for the effective utilization of NLP in crisis management. Efforts should be made towards developing standardized protocols and interfaces for this integration.

Ethical and Privacy Concerns As NLP techniques involve analyzing social media content, ethical and privacy concerns are paramount. Ensuring the privacy of individuals and complying with data protection regulations while extracting and analyzing data is a complex challenge. Future approaches must prioritize ethical considerations and privacy-preserving methods in their design.

Robustness Against Misinformation During crises, the spread of misinformation is common, which can significantly impact the effectiveness of crisis response. Developing NLP models that can identify and filter out misinformation is crucial. This includes not only identifying false information but also understanding the context in which information is shared.

Multilingual and Cross-Cultural Analysis Flooding is a global issue, and thus, understanding sentiments and topics across different languages and cultures is vital. The development of multilingual NLP models and algorithms that can adapt to various cultural contexts is a significant future direction, which would enhance the applicability of these tools worldwide.

Scalability and Adaptability Finally, scalability and adaptability of NLP solutions to different types of crises beyond flooding is a future direction. The tools developed should be scalable to handle different volumes and types of data and adaptable to different crisis scenarios, ensuring their broad applicability in crisis management.

These challenges present substantial opportunities for re- search and development in the field of NLP, paving the way for more sophisticated, effective, and reliable tools for crisis management. Addressing these challenges will not only enhance the response to flooding incidents but also bolster overall disaster resilience and management strategies.

Conclusion

In conclusion, underscores the vital role of natural language processing (NLP) in enhancing crisis management strategies, particularly during flood disasters. The exploration of sentiment analysis and topic modeling has revealed their substantial impact on understanding and navigating the complex landscape of public communication during such emergencies. This paper has systematically examined various approaches to sentiment analysis, illustrating how emotional responses on social media platforms provide critical insights into public sentiment during crises. Concurrently, topic modeling has emerged as a powerful tool for categorizing and understanding the vast array of information disseminated during floods.

The integration of these NLP techniques into crisis management has not only enriched situational awareness but also offered a more nuanced understanding of public needs and concerns. This study's analysis of related work highlights the evolution and increasing sophistication of NLP methods in disaster-related scenarios. However, the review also acknowledges the significant challenges that persist, including the handling of massive data volumes, the accuracy of geo-localization, and the dynamic nature of social media content.

Looking towards the future, the paper suggests a trajectory that includes further refinement of sentiment analysis and topic modeling techniques, more robust integration of real- time data processing, and the development of adaptive models capable of evolving with the changing landscape of social media and public discourse. The continual advancement in these areas not only promises improved disaster response and management but also paves the way for more resilient and informed communities in the face of natural calamities like flooding. This research thus offers a critical contribution to the ongoing efforts in leveraging NLP for more effective crisis management and response strategies

References

[1] J. Yin, A. Lampert, M. Cameron, B. Robinson, and R. Power. Using social media to enhance emergency situation awareness. IEEE Intelligent Systems, 27(6):52–59, 2012.

[2] S.E. Middleton, L. Middleton, and S. Modafferi. Real-time crisis mapping of natural disasters using social media. IEEE Intelligent Systems, pages 9–17, 2014.

[3] K. Rudra, N. Ganguly, P. Goyal, and S. Ghosh. Extracting and summarizing situational information from the twitter social media during disasters. ACM Transactions on the Web, 12(3):1–35, 2018.

[4] F. Sufi and I. Khalil. Automated disaster monitoring from social media posts using ai based location intelligence and sentiment analysis. IEEE Transactions on Computational Social Systems, 2022. Early Access.

[5] X. Zheng, A. Sun, S. Wang, and J. Han. Semi-supervised event-related tweet identification with dynamic keyword generation. In Proceedings of the 2017 ACM CIKM, Singapore, 2017.

[6] J. Kersten, J.H. Bongard, and F. Klan. Combining supervised and unsupervised learning to detect and semantically aggregate crisis-related twitter content. In International Conference on Information Systems for Crisis Response and Management, ISCRAM, 2021.

[7] A. Kruspe, J. Kersten, and F. Klan. Review article: Detection of actionable tweets in crisis events. Natural Hazards and Earth System Sciences, 21:1825–1845, 2021.

[8] S.-F. Yang. An Event Detection Approach Based on Twitter. PhD thesis, Purdue University, Indiana, US, 2016.

[9] M.R. Bouadjenek and S. Sanner. Relevance-driven clustering for visual information retrieval on twitter. In Conference on Human Information Interaction and Retrieval (CHIIR '19), Glasgow, United Kingdom, 2019.

[10] L.A.B. Guerzo, H.A.O. Kilkenny, and R. Osorio. Assessment, topic modelling and clustering of disaster-related tweets using bilingual latent dirichlet allocation and incremental clustering algorithm with support vector machines for need. In International Conference on Software Engineering Computer Systems and 4th International Conference on Computational Science and Information Management (ICSECS- ICOCSIM), Malaysia, 2021.

[11] T. Sakaki, M. Okazaki, and Y. Matsuo. Tweet analysis for real- time event detection and earthquake reporting system development. IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering, 25(4):919– 931, 2013.

[12] F.K. Sufi and M. Alsulami. Automated multidimensional analysis of global events with entity detection, sentiment analysis and anomaly detection. IEEE Access, 9:152449–152460, 2021.

[13] F.K. Sufi. Ai-globalevents: A software for analyzing, identifying and explaining global events with artificial intelligence. Software Impacts, 11:1–5, 2021. 100218.

[14] F.K. Sufi. Identifying the drivers of negative news with sentiment, entity and regression analysis. International Journal of Information Management Data Insights, 2(1):1–5, 2022. Article 100074.

[15] F.K. Sufi and M. Alsulami. Knowledge discovery of global landslides using automated machine learning algorithms. IEEE Access, 9, 2021.

[16] F.K. Sufi. Ai-landslide: Software for acquiring hidden insights from global landslide data using artificial intelligence. Software Impacts, 10, 2021. 100177.

[17] F. Sufi, E. Alam, and A. Islam. A scenario-based case study: Ai to analyse casualties from landslides in chittagong metropolitan area, bangladesh. Natural Hazards and Earth System Sciences Discussions, pages 1–25, 2022.

[18] F. Sufi, E. Alam, and M. Alsulami. A new interactive system for analyzing historical records of tornedoes in bangladesh. Sustainability, 14(10):6303, 2022.

[19] F. Sufi and M. Alsulami. Ai-based automated extraction of location- oriented covid-19 sentiments. Computers, Materials Continua (CMC), 72(2):3631–3649, 2022.

[20] F. Sufi and M. Alsulami. A novel method of generating geospatial intelligence from social media posts of political leaders. Information, 13(3):120, 2022.

[21] F. Sufi, E. Alam, and M. Alsulami. Automated analysis of australian tropical cyclones with regression, clustering and convolutional neural network. Sustainability, 14:9830, 2022.

[22] Microsoft. Microsoft power automate documentation. https://docs.microsoft.com/en-us/power-automate/, 2021. [Online; accessed 29 August 2021].

[23] Microsoft. Microsoft power bi documentation. https://docs.microsoft.com/en-us/power-bi/, 2022. [Online; accessed 21 March 2022].

[24] P. Bhatia, Y. Ji, and J. Eisenstein. Better document-level sentiment analysis from rst discourse parsing. arXiv preprint arXiv:150901599, 2015.

[25] G. Rao, W. Huang, Z. Feng, and Q. Cong. Lstm with sentence repre- sentations for document-level sentiment classification. Neurocomputing, 308:49–57, 2018.

[26] S. Behdenna, F. Barigou, and G. Belalem. Document level sentiment analysis: A survey. EAI Endorsed Transactions on Context-aware Systems and Applications, 4(13):e2, 2018.

[27] T. T. Thet, J. C. Na, and C. S. Khoo. Aspect-based sentiment analysis of movie reviews on discussion boards. Journal of Information Science, 36(6):823–848, 2010.

[28] K. I. Fredriksen-Goldsen and H. J. Kim. The science of conducting research with lgbt older adults-an introduction to aging with pride: National health, aging, and sexuality/gender study (nhas). 2017.

[29] D. M. Blei. Probabilistic topic models. Communications of the ACM, 55(4):77–84, 2012.

[30] S. P. Crain, K. Zhou, S. H. Yang, and H. Zha. Dimensionality reduction and topic modeling: From latent semantic indexing to latent Dirichlet allocation and beyond, pages 129–161. Springer, Boston, 2012.

[31] M. R. Ghorab, D. Zhou, A. O'Connor, and V. Wade. Personalised information retrieval: Survey and classification. User Modeling and User-Adapted Interaction, 23(4):381–443, 2013.

[32] D. M. Blei, A. Y. Ng, and M. I. Jordan. Latent dirichlet allocation. Journal of Machine Learning Research, 3(Jan):993–1022, 2003.

[33] G. Salton, A. Wong, and C. S. Yang. A vector space model for automatic indexing. Communications of the ACM, 18(11):613–620, 1975.

[34] M. W. Berry, Z. Drmac, and E. R. Jessup. Matrices, vector spaces, and information retrieval. SIAM Review, 41(2):335–362, 1999.

[35] P. D. Turney and P. Pantel. From frequency to meaning: Vector space models of semantics. Journal of Artificial Intelligence Research, 37:141– 188, 2010.

[36] M. W. Berry, S. T. Dumais, and G. W. O'Brien. Using linear algebra for intelligent information retrieval. SIAM Review, 37(4):573–595, 1995.

[37] T. Sakaki, M. Okazaki, and Y. Matsuo. Tweet analysis for real- time event detection and earthquake reporting system development. IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering, 25(4):919– 931, 2013.

[38] F.K. Sufi and M. Alsulami. Automated multidimensional analysis of global events with entity detection, sentiment analysis and anomaly detection. IEEE Access, 9:152449–152460, 2021.

[39] F.K. Sufi. Ai-globalevents: A software for analyzing, identifying and explaining global events with artificial intelligence. Software Impacts, 11:1–5, 2021. 100218.

[40] F.K. Sufi. Identifying the drivers of negative news with sentiment, entity and regression analysis. International Journal of Information Management Data Insights, 2(1):1–5, 2022. Article 100074.

[41] F.K. Sufi and M. Alsulami. Knowledge discovery of global landslides using automated machine learning algorithms. IEEE Access, 9, 2021.

[42] F.K. Sufi. Ai-landslide: Software for acquiring hidden insights from global landslide data using artificial intelligence. Software Impacts, 10, 2021. 100177.

[43] F. Sufi, E. Alam, and A. Islam. A scenario-based case study: Ai to analyse casualties from landslides in chittagong metropolitan area, bangladesh. Natural Hazards and Earth System Sciences Discussions, pages 1–25, 2022.

[44] F. Sufi, E. Alam, and M. Alsulami. A new interactive system for analyzing historical records of tornedoes in bangladesh. Sustainability, 14(10):6303, 2022.

[45] F. Sufi and M. Alsulami. Ai-based automated extraction of location- oriented covid-19 sentiments. Computers, Materials Continua (CMC), 72(2):3631–3649, 2022.

[46] F. Sufi and M. Alsulami. A novel method of generating geospatial intelligence from social media posts of political leaders. Information, 13(3):120, 2022.

[47] F. Sufi, E. Alam, and M. Alsulami. Automated analysis of australian tropical cyclones with regression, clustering and convolutional neural network. Sustainability, 14:9830, 2022.

[48] Microsoft. Microsoft power automate documentation. https://docs.microsoft.com/en-us/power-automate/, 2021. [Online; accessed 29 August 2021].

[49] Microsoft. Microsoft power bi documentation. https://docs.microsoft.com/en-us/power-bi/, 2022. [Online; accessed 21 March 2022].

[50] P. Bhatia, Y. Ji, and J. Eisenstein. Better document-level sentiment analysis from rst discourse parsing. arXiv preprint arXiv:150901599, 2015.

[51] G. Rao, W. Huang, Z. Feng, and Q. Cong. Lstm with sentence repre- sentations for document-level sentiment classification. Neurocomputing, 308:49–57, 2018.

[52] S. Behdenna, F. Barigou, and G. Belalem. Document level sentiment analysis: A survey. EAI Endorsed Transactions on Context-aware Systems and Applications, 4(13):e2, 2018.

[53] T. T. Thet, J. C. Na, and C. S. Khoo. Aspect-based sentiment analysis of movie reviews on discussion boards. Journal of Information Science, 36(6):823–848, 2010.

[54] K. I. Fredriksen-Goldsen and H. J. Kim. The science of conducting research with lgbt older adults-an introduction to aging with pride: National health, aging, and sexuality/gender study (nhas). 2017.

[55] D. M. Blei. Probabilistic topic models. Communications of the ACM, 55(4):77–84, 2012.

[56] S. P. Crain, K. Zhou, S. H. Yang, and H. Zha. Dimensionality reduction and topic modeling: From latent semantic indexing to latent Dirichlet allocation and beyond, pages 129–161. Springer, Boston, 2012.

[57] M. R. Ghorab, D. Zhou, A. O'Connor, and V. Wade. Personalised information retrieval: Survey and classification. User Modeling and User-Adapted Interaction, 23(4):381–443, 2013.

[58] D. M. Blei, A. Y. Ng, and M. I. Jordan. Latent dirichlet allocation.Journal of Machine Learning Research, 3(Jan):993–1022, 2003.

[59] G. Salton, A. Wong, and C. S. Yang. A vector space model for automatic indexing. Communications of the ACM, 18(11):613–620, 1975.

[60] M. W. Berry, Z. Drmac, and E. R. Jessup. Matrices, vector spaces, and information retrieval. SIAM Review, 41(2):335–362, 1999.

[61] P. D. Turney and P. Pantel. From frequency to meaning: Vector space models of semantics. Journal of Artificial Intelligence Research, 37:141– 188, 2010.

[62] M. W. Berry, S. T. Dumais, and G. W. O'Brien. Using linear algebra for intelligent information retrieval. SIAM Review, 37(4):573–595, 1995.

[63] H.N. Nguyen and T. Dang. Eqsa: Earthquake situational analysis in social media. 2019.

[64] Y. Wang, S. Ruan, T. Wang, and M. Qiao. Rapid estimation of an earthquake impact area using a spatial logistic growth model based on social media data. International Journal of Digital Earth, 12(11):1265– 1284, 2019.

[65] S. Yamada, K. Utsu, and O. Uchida. An analysis of tweets during the 2018 osaka north earthquake in japan - a brief report. In 2018 5th Inter- national Conference on Information and Communication Technologies for Disaster Management (ICT-DM), pages 1–5, 2018.

[66] S. Boulianne, J. Minaker, and T.J. Haney. Does compassion go viral? social media, caring, and the fort mcmurray wildfire. Information, Communication Society, 21(5):697–711, 2018.

[67] J. Lever and R. Arcucci. Sentimental wildfire: a social-physics machine learning model for wildfire nowcasting. Journal of Computational Social Science, 2022.

[68] M. Tavra, I. Racetin, and J. Peroš. The role of crowdsourcing and social media in crisis mapping: a case study of a wildfire reaching croatian city of split. Geoenvironmental Disasters, 8(1), 2021.

[69] G. Cao, S. Wang, M. Hwang, A. Padmanabhan, Z. Zhang, and K. Soltani. A scalable framework for spatiotemporal analysis of location-based social media data. Computers, Environment and Urban Systems, 2015.

[70] G. Willson, V. Wilk, R. Sibson, and A. Morgan. Twitter content analysis of the australian bushfires disaster 2019-2020: futures implications. Journal of Tourism Futures, 7(3), 2021.

[71] F. Alam, F. Ofli, and M. Imran. Crisismmd: Multimodal twitter datasets from natural disasters, 2018.

[72] M. Karimiziarani, K. Jafarzadegan, P. Abbaszadeh, W. Shao, and H. Moradkhani. Hazard risk awareness and disaster management: extracting the information content of twitter data. Sustainable Cities and Society, 77, 2022.

[73] M. Karimiziarani, W. Shao, M. Mirzaei, and H. Moradkhani. Toward reduction of detrimental effects of hurricanes using a social media data analytic approach: how climate change is perceived? Climate Risk Management, 2023.

[74] A. Karami, V. Shah, R. Vaezi, and A. Bansal. Twitter speaks: a case of national disaster situational awareness. Journal of Information Science, 46(3):313–324, 2020. View article View in ScopusGoogle Scholar.

[75] Mohammadsepehr Karimiziarani. Social media analytics for disaster management: Hurricanes, wildfires, and climate change. The University of Alabama, 2023. Order No. 30312239, Google Scholar.

[76] A. Squicciarini, A. Tapia, and S. Stehle. Sentiment analysis during hurricane sandy in emergency response. International Journal of Disaster Risk Reduction, 21, 2017.

[77] D. Contreras, S. Wilkinson, N. Balan, and P. James. Assessing post- disaster recovery using sentiment analysis: the case of l'aquila, italy. Earthquake Spectra, 38(1):81–108, 2022. View PDF, This article is free to access, View in ScopusGoogle Scholar.

[78] C. Castillo. Big crisis data: social media in disasters and time-critical situations. Cambridge University Press, 2016. View article Google Scholar.

[79] M. Imran, P. Mitra, and C. Castillo. Twitter as a lifeline: human- annotated twitter corpora for nlp of crisis-related messages. In Proceed- ings of the 10th International Conference on Language Resources and Evaluation, LREC 2016, pages 1638–1643, 2016. View in ScopusGoogle Scholar.

[80] M. Imran, C. Castillo, F. Diaz, and S. Vieweg. Processing social media messages in mass emergency: survey summary. In The Web Conference 2018 - Companion of the World Wide Web Conference, WWW, 2018. 2018, View article Google Scholar.

[81] M. Karimiziarani. A tutorial on event detection using social media data analysis: Applications, challenges, and open problems. ArXiv, 2022. Google Scholar.

[82] F. Alam, F. Ofli, M. Imran, and M. Aupetit. A twitter tale of three hurricanes: Harvey, irma, and maria. In Proceedings of the International ISCRAM Conference, pages 553–572, May 2018. View in ScopusGoogle Scholar.

[83] M. Karimiziarani. Social media analytics in disaster response: A comprehensive review. arXiv, 2023. Google Scholar

DEEP LEARNING AND EXPLAINABLE AI FOR ALZHEIMER'S DISEASE DIAGNOSIS: A COMPREHENSIVE REVIEW OF ADVANCES AND CHALLENGES

Arej Masod Rajab Alhagi
Oguz Ata
Department of Electrical and Computer Engineering, Altinbas University, Turkey
ORCİD: https://orcid.org/0009-0004-3075-1072
Assoc. Prof. Dr., Department of Electrical and Computer Engineering, Altinbas University, Turkey
ORCİD: https://orcid.org/000-0002-9221-2902

Abstract

Alzheimer's disease (AD) is a chronic neuromuscular disease that has become a major global health burden because of its rising prevalence in the population without effective early diagnostic tools. Over the last few years, AI, especially ML and DL have displayed a tremendous potential for improving diagnostic accuracy. However, the built-in opaqueness of many high-performing AI models – known as 'black boxes' – has inhibited its clinical applications because of fear of trust, transparency and interpretability. Explainable Artificial Intelligence (XAI) has become a critical subfield as a means for overcoming these shortcomings by making model decision open to interpretable, human understandable ways. This review makes a thorough review of the latest improvements during the use of XAI techniques in AD diagnoses and prognostications such as model-agnostic strategies such as SHapley Additive exPlanations (SHAP), Local Interpretable Model-Agnostic Explanations (LIME), and model-specific approaches including Layerwise Relevance Propagation (LRP) and Grad-CAM. We address their usefulness in many imaging modalities, data types, as well as clinical use, such as early detection, MCI-to-AD progression prediction and biomarker discovery. Besides, we discuss the balanced tradeoffs between model performance and interpretability, the difficulties of implementing XAI in clinical workflows, and the ethical issues associated with AI in healthcare. By integrating the current findings, we draw attention to critical gaps in current research and suggest the direction for building of firm, interpretable AI systems for AD applicable in clinical practice. The purpose of this review is to direct efforts of researchers and clinicians towards responsible and thorough utilization of XAI for enrichment of diagnostics for AD.

Keywords: Alzheimer's Disease, Explainable Artificial Intelligence (XAI), Deep Learning, Neuroimaging, Model Interpretability, Diagnosis and Prognosis.

I. INTRODUCTION

AD, first identified by German psychiatrist Alois Alzheimer, is the most prevalent form of dementia. It is a slowly advancing neurodegenerative condition characterized by the formation of neuritic plaques and neurofibrillary tangles. This is primarily due to the accumulation of amyloid-beta peptide (Aβ) in the brain's medial temporal lobe and neocortical areas [1]. Alzheimer discovered amyloid plaques and significant neuronal loss when examining the brain of his initial patient, who had exhibited memory loss and personality changes before passing away. He recognized this as a severe disorder of the cerebral cortex. Emil Kraepelin later coined the term "AD" in the 8th edition of his psychiatry handbook [2], [3]. Cognitive function decline, a hallmark of AD, can also result from other cerebral disorders or factors such as intoxications, infections, respiratory and circulatory system abnormalities (leading to reduced brain oxygenation), nutritional deficits, vitamin B12 deficiency, tumors, and more [4], [5]. Currently, AD affects approximately 50 million people worldwide, and it is anticipated that this number will double every 5 years. By 2050, the number of AD patients is expected to soar to 152 million. The impact of AD extends beyond the individuals directly affected; it also significantly affects their families and imposes a substantial economic burden, with global costs estimated at around US$1 trillion per year [6], [7].

As of now, there is no cure for AD. However, there are treatments available that primarily focus on alleviating symptoms rather than addressing the underlying causes of the disease.

Identify applicable funding agency here. If none, delete this.

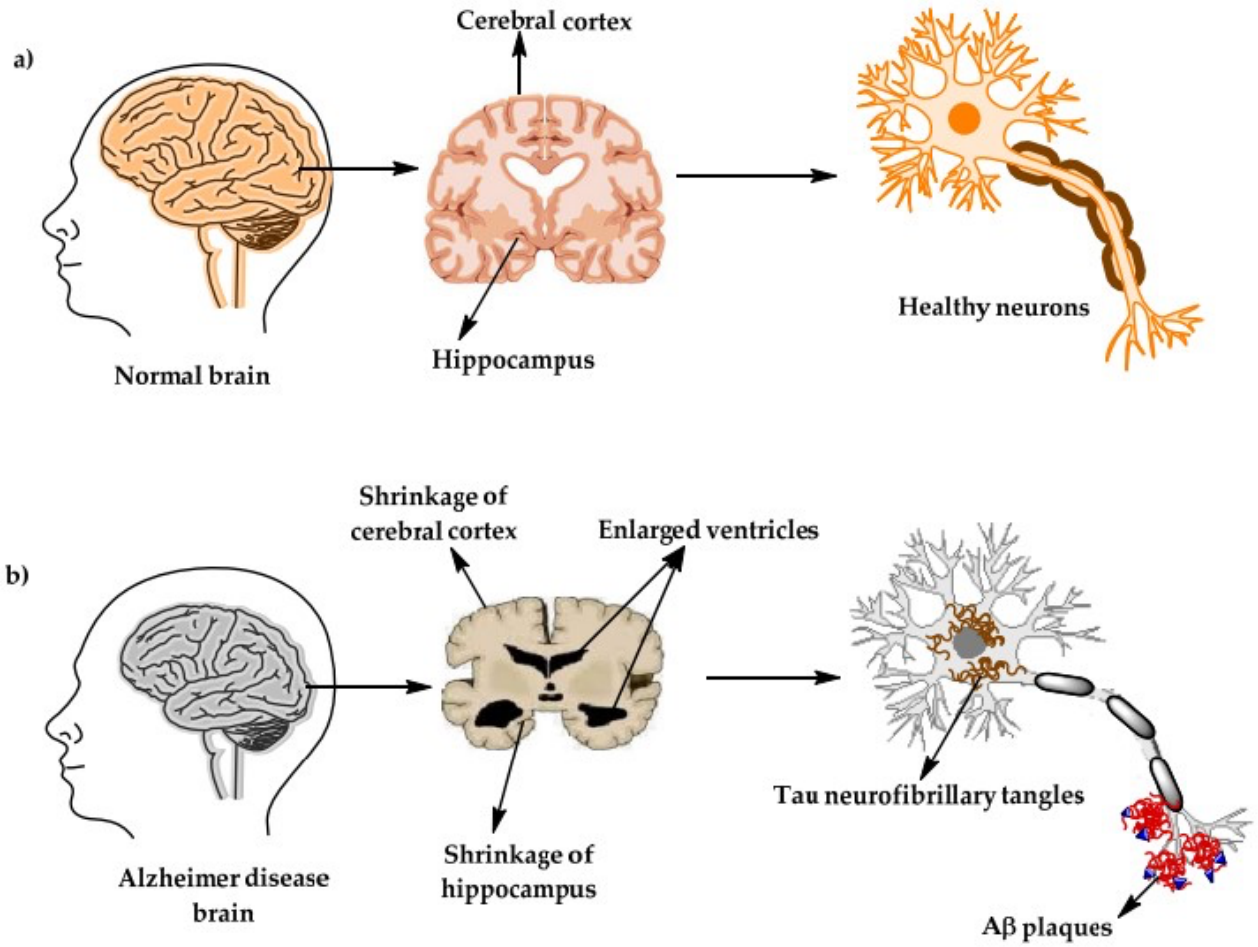

Fig. 1. The physiological structure of the brain and neurons in (a) healthy brain and (b) AD brain [8]

There are numerous aspects to the importance of research in AD from the aspect of world's health issues to cost of it, to the direct effect on patients and families [9]. This research is not only important from the perspective of gaining the insight of the complex pathophysiology of the disease, but it is also important for effective treatment and care strategies development. As the world's populations age, Alzheimer's disease is worsening to the extent that healthcare systems and societies are grappling with significant problems associated with the rising incidence of the disease [10]. This line of research is motivated by the need to respond to these challenges and make the lives of millions of people with the disease better.

- Economic impact and societal burden Implication of AD on the economy is enormous and extensive. It is one of the most expensive disorders in numerous healthcare systems, with financial losses arising from the far-reaching effects of long-term care, medical treatment [11], and the costs incurred due to loss of productivity of caregivers and patients. Research in Alzheimer's seeks to identify cost-effective forms of treatment and management strategies which are key in easing the financial pressure in healthcare systems and economies across the world.
- Quality of Life Improvement The reduction of quality of life for Alzheimer's patients is the very crux of the study of Alzheimer's [12]. Although current treatments only mask symptoms, they do not prevent progression of the disease. The strides in Alzheimer's research offer the hope of creating terminologies that reduce the symptoms as well as slow or prevent further advancement of the disease.
- Understanding Disease Pathogenesis, The multifactorial element of Alzheimer's, which is both genetically and environmentally triggered, presents a major area of research inquiry. Decoding the pathophysiological processes of Alzheimer's is essential for discovering new therapy targets [13]. Investigations aim at identifying the contributions of amyloidbeta plaques, tau protein tangles and other agents in disease development, with possible implications for therapeutic interventions.

- Advances in Early Detection and Prevention Early Detection and Prevention are the vital elements of Alzheimer's Research [14]. Early detection of the disease in its primary stages presents an opportunity for success story interventions that could set back dementia onset, or prevent it altogether. This study includes research in biomarkers, genetic predispositions and neuroimaging to understand the early brain changes and develop.
- Broader Implications in Neuroscience and Beyond The outcomes of Alzheimer's research provide not only care for the patients themselves but also are an impetus for improvements in neuroscience and its fields. However, the methodologies and technologies developed for research on Alzheimer's have wider use in other neurodegenerative disorders and neurological disorders. Also, this research contributes a lot to evolution of medical technologies, data analysing, among others such as the use of artificial intelligence.
- Ethical and Societal Implications Research on Alzheimer's disease throws light on key ethical and social issues. These include issues of patient consent, a stigma attached to dementia and the ethical challenges of predictive testing for Alzheimer risk. Hence, Alzheimer's research provides background for broader debates on medical ethics, patient rights, and privacy to be discussed in relation to the development of medical technologies.

Recent advances in artificial intelligence (AI), especially machine learning (ML) and deep learning (DL) have made their impact felt in various domains like anomaly detection [15], COVID-19 management [16], elderly care [17] and general disease diagnosis [18]. Among them, AI-based methods have particularly improved the diagnosis of Alzheimer's disease (AD) by making high accurate and efficient use of multimodal imaging data including 2D/3D MRI, PET, and CT scans [19]. Much of this progress is due to the algorithmic improvements and the use of high-performance GPUs and computational frameworks; open source [20]. The tools allow automated detection of dementia stages by learning complex patterns from the input data, thus promoting strong decision making with the least amount of human interference [21]. ML and DL methods still provide state-of-the-art performance with respect to the different quantities of AD detection tasks [22].

Although they are highly accurate, AI models especially deep learning systems are perceived as "black boxes" by clinicians because of lack of transparency and interpretability of the model [23] . This opacity makes it hard for even the medical experts to trust, and this leads to trade-offs between accuracy and reliability of decisions [24] [25]. The ultimate result has been that many healthcare participants favor reliable, explainable systems over simple accuracy, inhibiting the use of AI diagnostic tools despite their performance values [26].

Although ML and DL methods have already experienced success in a variety of fields, their black-box nature poses concerns such as: "Why did this receive classificatory status X rather than Y?" or "can this model be trusted towards clinical decisions?" [24]. While on the other hand, Explainable AI (XAI) provides interpretable outputs that justify decisions and explain the relevance of features thus, helps the users to understand, validate and enhance model predictions [27] [28].

XAI intends to bridge this gap by ensuring that the model outputs are interpretable and transparent hence adding value to their application in sensitive applications such as the early diagnosis of AD mri analysis, [29]. It can also assist to identify and correct model errors which is critically important in clinical settings [30]. XAI is therefore the facilitator for synergistic collaboration between AI systems and human experts that are necessary to resolve difficult medical cases [31].

However, a well-known trade-off exists between model accuracy and explainability: simpler models like linear regression or decision trees are interpretable but often less effective for complex tasks, whereas highly accurate models like CNNs lack interpretability [32]. In clinical settings, although predictive accuracy is crucial, explainability remains key to user trust, particularly from the patient's perspective.

The motivation for the present review is systematic interrogation of the state of the art regarding the use of deep learning (DL) and explainable artificial intelligence (XAI) for diagnosis and prognosis of Alzheimer's disease (AD). Although several research have proved the effectiveness of DL techniques in accurately identifying AD using all the neuroimaging modalities, their blackbox nature has limited clinical trust and utilization. Our goal is to critically evaluate XAI into AD diagnostic frameworks with an emphasis on increasing model transparency and interpretability as well as clinical significance. By gathering and combining state-of-the-art methods such as CNNs, hybrid models, brain connectiveness, and the fusion of multiple modal data modal, this review underscoring methodological supremacy and the drawbacks also indicators the direction of emerging trends and the outlines of persistent issues. Ultimately, we are aiming to give researchers, clinicians, and developers an authoritative overview of the relationship between explainable DL models and their ability to effectively and ethically link diagnostic efficacy with interpretability, for implementation in the real-world clinical environment.

The organization of the structure of this review paper is such that a comprehensive analysis of DL and XAI applied to the diagnosis of Alzheimer's disease (AD) is presented. Section I discusses the clinical significance, social burden, and technical promise of AD research. In Section II, the current diagnostic and detection techniques are reviewed, highlighting the role of neuroimaging and machine learning. Section III examines the medical imaging basics critical to AD diagnostic systems including data acquisition, preprocessing, and evaluation. Section IV discusses multimodal data integration and predictive modeling by considering different forms of data and strategies of preprocessing. In Section V, we describe more sophisticated DL approaches such as hybrid models, analysis of brain connectivity, and CNNs specially designed for AD tasks. Section VI reviews the top XAI methods adopted in AD study including LIME, SHAP, LRP and Grad-CAM pointing to their interpretability advantages. Section VII identifies the main problems that currently exist in AD research including data constraints and lack of model transparency. Finally, Section VIII ends with thoughts on the progress achieved and outlines future directions for incorporating scalable and interpretable AI models to clinical practice.

II. DIAGNOSIS AND DETECTION TECHNIQUES

AD, or the most common form of dementia, is expected to harvest 1 out of 85 persons across the globe, by the year 2050 (h8). This disease is marked by the death of neurons as a result of accumulation of abnormal protein plaques and neurofibrillary tau tangles, found in the temporal lobe and hippocampus of our brain [8]. Changes in the brain even occur early before dementia can be seen [33]. Structural Magnetic Resonance Imaging (sMRI) has been proposed to monitor this evolving degeneration, which is an important metric of neurodegeneration. Other methods such as functional MRI (fMRI) and fluorodeoxyglucose positron emission tomography (FDG-PET) [34], [35] are also used to monitor changes in the functions of the brain, metabolism and connectivity.

Diagnosing Alzheimer's in its early stages is an issue because of minor differences in the patterns which cannot be effectively differentiated through quantitative analysis and radiological test as well.

Mild Cognitive Impairment (MCI) [36] is one of the even earlier diagnoses given for those in the first stages of Alzheimer's. Although MCI does not invariably develop into Alzheimer's, it serves as a mid-way stage between normal functioning and Alzheimer's. People with MCI exhibit minor but noticeable changes in cognitive abilities, which are apparent to them and their families, yet they maintain their daily functioning. Approximately 15-20% of people aged over 60 have MCI, and within 4 years, 30-35% of these individuals progress to Alzheimer's [37]. This transition typically occurs over 18 months, though it can range from six months to three years.

Patients with MCI can further be categorized as either converters or non-converters to Alzheimer's within this timeframe. Additionally, various subtypes of MCI are discussed in literature, such as the early stages of MCI. Key risk factors for Alzheimer's include genetic predispositions and family history. Diagnosis typically involves medical assessments and detailed interviews with the patient and their family members [38]. Definitive diagnosis of Alzheimer's traditionally relies on postmortem examinations [39], making it impractical for clinical use. Therefore, alternative diagnostic models are necessary to better understand and diagnose Alzheimer's in living individuals. Neuroimaging research focused on AD has often used a Region of Interest (RoI) approach to detect subtle brain changes associated with the disease. However, this method relies heavily on pre-existing knowledge to guide feature selection, potentially overlooking changes outside the targeted areas. Machine learning,

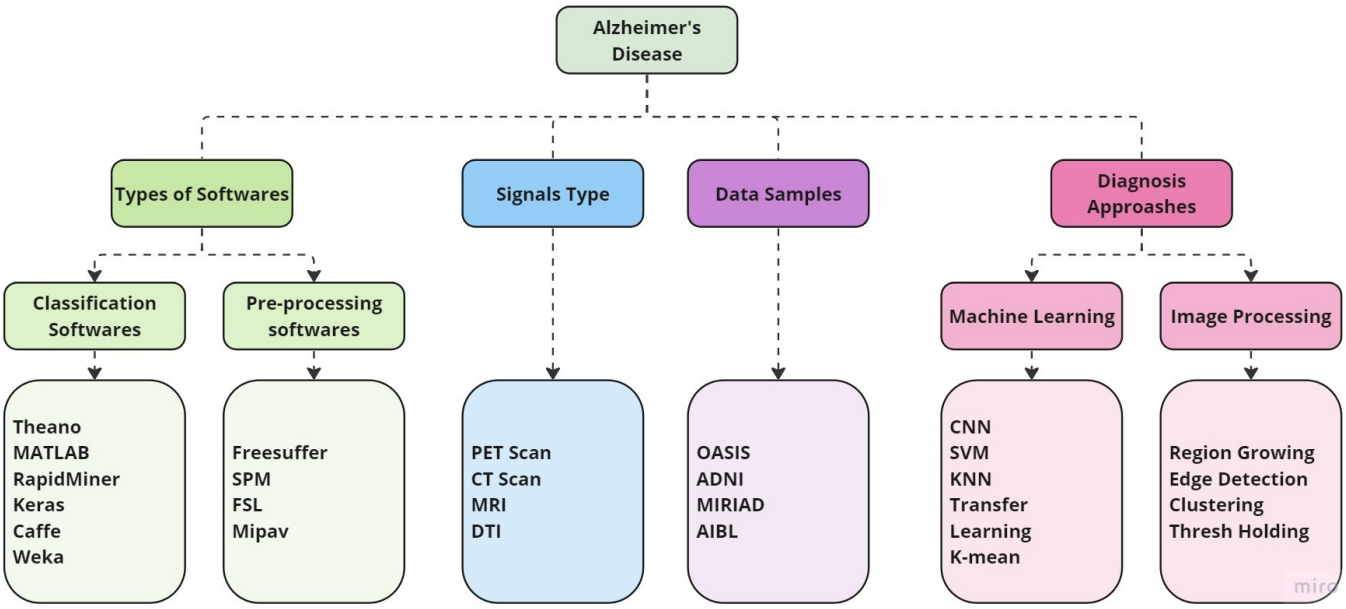

Fig. 2. Diagnosis and Detection Techniques

in contrast, offers a more systematic method. It automatically and objectively classifies and analyzes large datasets, whether simple or complex, efficiently identifying subtle variations in brain imaging. Feature extraction and classification methods within machine learning create predictive models [40], aiding in the automation and improvement of medical decision-making processes. These methods also enable the development of imaging markers that are highly sensitive and specific to individuals.

This aligns with the modern era's shift towards personalized medicine, considering genetic and lifestyle risk factors through advanced computational techniques.

There has been significant progress in using neuroimaging-based classifications for early AD diagnosis, leveraging computational power. This paper aims to review various studies on AD, encompassing feature extraction using different neuroimaging data and classification methods. We also address challenges such as limited sample sizes and variability in data settings.

A crucial challenge in AD assessment is determining if someone with Mild-Cognitive-Impairment (MCI) will develop a neurodegenerative disease, and diagnosing different stages of the disease, like early or late MCI. Utilizing Deep Learning for AD diagnosis poses several challenges, including:

- Poor image quality during preprocessing.
- Limited availability of large, publicly accessible datasets for research.
- Scarcity of labeled datasets specifically for AD.
- Lack of comprehensive data, especially for identifying RoI in the brain.

Figure 2 illustrates the intricate interplay of software, signal types, data samples, and diagnostic approaches in the detection and diagnosis of AD. The chart delineates two primary categories of software utilized in the process: classification and preprocessing. Classification software such as Theano, MATLAB, RapidMiner, Keras, Caffe, and Weka are employed for categorizing data, while preprocessing software like Freesurfer, SPM, FSL, and Mipav prepare data for analysis. These tools analyze various signal types derived from neuroimaging techniques, including PET, CT, MRI, and DTI scans. The data samples predominantly sourced from databases such as OASIS, ADNI, MIRIAD, and AIBL are then subjected to diagnostic approaches. Machine learning techniques, particularly CNN, SVM, KNN, Transfer Learning, and K-means, are juxtaposed with image processing methods, namely region growing, edge detection, clustering, and threshold holding, to discern the intricate changes in the brain associated with Alzheimer's. This comprehensive framework underscores the multidisciplinary approach essential for advancing the timely and accurate diagnosis of this neurodegenerative condition.

III. MEDICAL IMAGING FOUNDATIONS OF ALZHEIMER'S DIAGNOSTIC SYSTEMS

Figure 3 illustrates a comprehensive and integrated architecture designed for the accurate and efficient detection of Alzheimer's disease (AD). The system consists of various mutually dependent components, starting with neuroimaging data acquisition (for example, brain scans) that is subject to structured pre-processing to improve data quality and consistency. After this, strong data management strategies are implemented to archive, integrate, and retrieve multimodal data sets. These prepped datasets are then fed into sophisticated deep learning models to learn AD related complicated pattern. Evaluating the performance by means of standardized metrics and verification methods ensures diagnostic reliability and robustness of the model. Significantly, the architecture also involves the Explainable AI (XAI) approaches that present interpretability and transparency for the model's decisions. This increases numerical trust in the clinical aspect and enables valid insight for the model's predictions, hence supporting informed medical decision making.

A. Brain Scans

Neuroimaging is an important aspect of Alzheimer's disease (AD) detection since it offers key information about changes of both structure and function of the brain associated with the disease [41]. Various imaging modalities are used to acquire high resolution brain data from a variety of sources such as magnetic resonance imaging (MRI), positron emission tomography (PET) and diffusion tensor imaging (DTI) [42]. The MRI technique uses magnetic fields and radiofrequency waves to create fine anatomical images of the brain [43], the PET technique uses radiolabeled tracers to determine areas of AD-related pathology [44]. Instead, DTI analyzes the spread of water molecules in neural tissues and allows one to evaluate white matter tracts and integrity of neuronal connectivity [45].

These methods of neuroimaging do more than simply tell about physical change; they yield information about neurochemical imbalances and functional impairments in people with AD [46]. They are effective in determining hallmarks of the disease biomarkers, including amyloid-beta plaques and neurofibrillary tangles, and also spot the pattern of cerebral atrophy and loss of synapses [47].

The findings that are coming out of the brain scans are the building block for all other analyticals that are to follow [48]. Skilled interpretation of such scans, however, requires special knowledge, usually requiring the teamwork of radiologists and neurologists to maintain diagnostic reliability [49]. In the AD detection system, brain imaging data form the most important input that summarises the distinct neurological signatures of each subject. This data is processed in a preprocessing and feature extraction procedure that reveals associated patterns, which support the automated diagnosis and classification of Alzheimer's [50].

B. Preprocessing

Preprocessing is a key aspect of the AD detection pipeline, intended to improve the quality, consistency and interpretability of neuroimaging data leading to subsequent analysis. This part describes the leading preprocessing methods applied to imaging data in order to make it applicable for accurate diagnostic assessment.

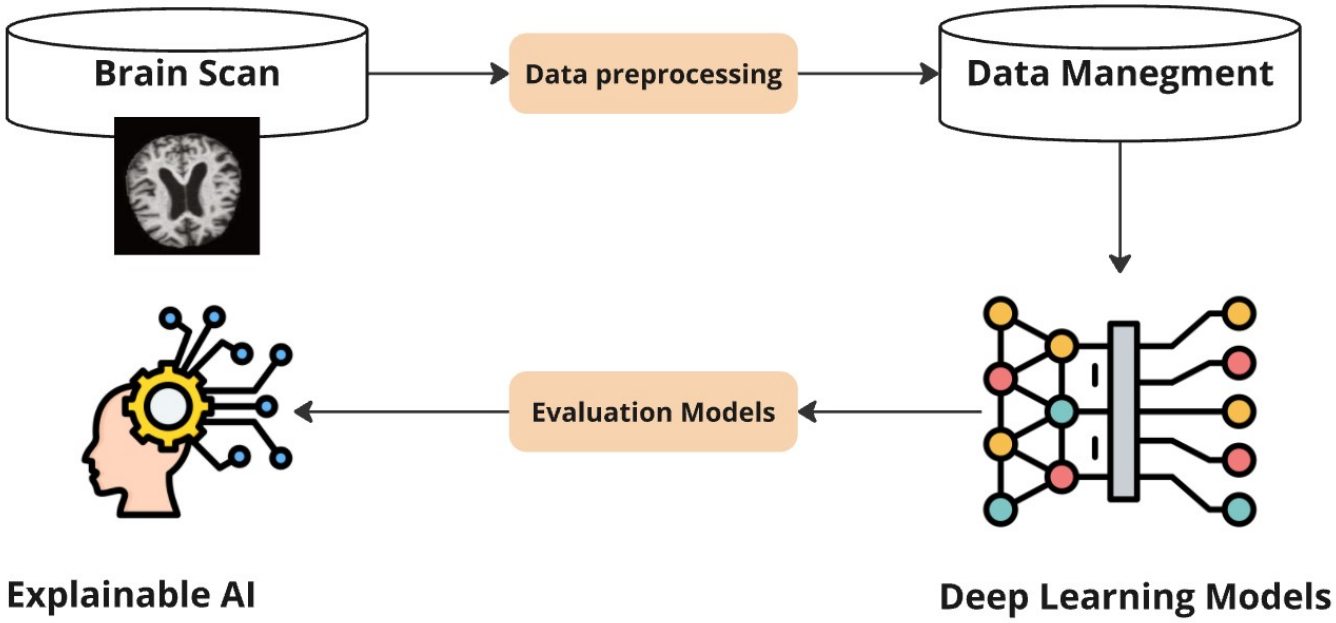

Fig. 3. Overview of the Alzheimer's Disease Detection Framework Integrating Deep Learning and Explainable AI

Image registration, a major pre-processing procedure, is used to align individual scans onto a standard anatomical reference framework. This alignment eliminates differences suffered as a result of subject positioning and orientation and, therefore, enhances uniformity of various scans taken from different individuals or at different time points [51]. For this purpose, routine techniques used are affine as well as non-linear transformations.

Subsequently, intensity normalization is introduced in order to compensate for signal intensity differences during scans. This is a necessary step for allowing valid inter-subject and intra-subject comparisons of brain regions [52]. Popularly known normalization methods are z-score normalization and histogram matching, both capable of normalizing intensity distributions to standard scales.

Noise reduction is another important preprocessing step that attempts to eliminate artefacts/ extraneous variations that may complicate image fidelity. Low pass filters such as Gaussian filtering or wavelet-based denoising are widely used to attenuate noise without damaging images for diagnostic tasks [53].

Spatial smoothing is used to further refine the obtained imaging data. This technique employs smoothing filters that smooth local intensity fluctuation and hence improve signal-to-noise ratio, resulting in better detectibility of underlying brain patterns and anatomical structures [54].

In addition, motion correction is done because there are artefacts created by patient movement when scanning an activity is carried out. These artefacts can cause a distortion of anatomical representation and analytical mistake. Motion correction algorithms are able to detect and correct the data to ensure that appropriate structural and functional imaging data is returned [55].

It is worth noting that the preprocessing strategies tend to be modality specific; the necessary techniques can depend on what sort of input data for example MRI, PET or some other imaging technology. The latter provides different attributes and problems, and thus requires specialized preprocessing measures to facilitate optimal data preparation.

C. Data Management

There is a need for effective data management in Alzheimer's disease (AD) detection systems, which involve this data acquisition, storage, integration, and further quality assurance of large-scale imaging and clinical datasets. Data collection involves a standard collection of multimodal imaging (MRI, PET, CT) and such clinical data as demographics, cognitive assessments, and medical history [48]. Secure and scalable storage is made using relational or NoSQL databases allowing fast data retrieval and handling [56]. The collection of diverse data sources is harmonized so as to be consistent for full-scale analysis [57]. Enhanced quality comes from thorough quality control that is performed through validation, anomaly detection and cleaning data [58]. Also compliance with ethical standards such as informed consent and anonymization of data protects privacy of participants and regulatory compliance.

D. Deep Learning Model

Deep learning models have increasingly become critical in the detection of Alzheimer's disease (AD) because of their ability to learn complex representations of AD from large-scale imaging data. This part deals with deep learning application in the diagnosis of AD, with attention to model architectures, training, and performance evaluation.

Convolutional Neural Networks (CNNs) are some of the most widely used architectures in AD research because of its ability to describe spatial structure in brain images efficiently. These networks are made up of a series of convolutional and pooling layers which are followed by the fully connected layers and these will allow automated feature extraction and hierarchical learning [59].

Training these models requires huge sourced, annotated datasets as offered by ADNI, OASIS and AIBL which have been crucial in the development and benchmarking on models respectively. Methods used for tuning model parameters include SGD, Adam, and RMSprop [60], and different regularization techniques like dropout and batch normalization are used to improve generalization and to avoid overfitting [61].

Model performance is evaluated using metrics such as accuracy, sensitivity, specificity, and AUC-ROC, often through crossvalidation or external test sets to ensure robust generalization [62]. Furthermore, transfer learning techniques—particularly the fine-tuning of models pre-trained on large datasets like ImageNet—have demonstrated improved performance in AD detection, especially when labelled data is limited [63].

E. Evaluation

Evaluation is an integral part of identifying the performance and credibility of Alzheimer's disease (AD) detection systems. This portion details the critical metrics and approaches used in the evaluation of these systems and diagnostic precision.

Popularly applied evaluation metrics are accuracy, sensitivity, specificity, and area under the receiver operating characteristic curve (AUC-ROC). Accuracy denotes overall correctness of predictions whereas sensitivity and specificity provide information about the accuracy with which the system can identify the true case of positive and negative cases respectively [64]. AUC-ROC presents a universal measure of discriminatory power, which shows the balance between the true positive and false positive rates [65].

Cross validation, especially k-fold cross validation, is often employed to estimate generalization performance. This technique splits the dataset into k subsets and iteratively trains and tests the model to drill a sturdy performance estimate [66]. In addition, independent test sets—unseen during training—are employed to evaluate the model's ability to generalize to new data, providing insight into its real-world applicability [67].

Finally, comparing results with baseline models and state-of-the-art approaches is essential for benchmarking and demonstrating the effectiveness of proposed methods. Such comparisons highlight both advancements and limitations, guiding future research in AD detection [68].

F. Explainability in Machine Learning for Alzheimer's Detection

The predictions generated by machine learning algorithms, especially in the context of medical diagnosis, can have serious consequences if accepted uncritically. While models are commonly assessed using standard accuracy metrics, such evaluations alone are insufficient [69]. It is equally important to examine individual predictions and interpret the key factors that contribute to each decision, as such interpretability fosters greater trust in the model's outputs [69]. By analyzing multiple predictionexplanation pairs, users can gain deeper confidence in the model's reliability. In this regard, interpretability frameworks such as LIME and SHAP have gained prominence. LIME provides localized explanations for individual predictions, whereas SHAP offers both local and global interpretability, delivering comprehensive insights into the model's decision-making process.

IV. MULTIMODAL DATA INTEGRATION AND PREDICTIVE MODELING FOR ALZHEIMER'S DISEASE USING DEEP LEARNING

In deep learning AD detection, a variety of the data modalities is targeted in order to represent complementary dimensions of the disease. The high-resolution anatomical details obtained from structural magnetic resonance imaging [sMRI]) makes easy to detect brain atrophy from cross-sectional and longitudinal imaging protocols [70]. Positron emission tomography (PET) provides functional information: FDG-PET delineates glucose hypometabolism while amyloid-PET demonstrates accumulation of amyloid plagues, a signature of the AD pathology [70] [71]. Resting-state functional MRI (rs-fMRI) assesses functional connectivity alterations [72] , while electroencephalography (EEG) captures electrical brain activity patterns associated with neurodegeneration in AD [73] [74]. Additionally, some studies incorporate diffusion tensor imaging (DTI) to evaluate white matter integrity [75].

Beyond imaging, cognitive assessments such as the Mini-Mental State Examination (MMSE) and the Alzheimer's Disease Assessment Scale-Cognitive Subscale (ADAS-Cog) are employed to quantify cognitive decline. Genetic factors, particularly variants of the apolipoprotein E (APOE) gene—e2, e3, and especially e4—play a significant role in modulating AD risk, with the e4 allele being strongly associated with increased susceptibility [76]. An integrative approach that combines physiological, biochemical, cognitive, and demographic data—along with APOE genotyping—enhances the comprehensiveness of AD detection frameworks. Deep learning models in this domain predominantly leverage 3D MRI and PET scans for feature extraction and classification tasks [76].

A. Input Data Representation and Preprocessing for Deep Learning in AD Detection

For deep learning applications to be used in Alzheimer's disease detection (AD), the choice and pre-processing of input data play a significant role on model performance. This section discusses the most frequently applied iterative mechanisms for the transformation of medical imaging data in the form of data compatible with the deep neural networks (DNN) training process, including operations of 2D slicing, patching extraction and the feature selection or construction of approaches. In order to tackle the issue of computational complexity related to 3D neuroimaging, many research works divide volumetric data into 2D slices which allow the use of well-

established 2D deep learning architectures; Refs. [77] [78] [79] [80]. Patching based methods also take informative regions from 3D images either using RoI-guided approaches or data-driven approaches [81] [82]. In addition to spatial decomposition, dimensionality reduction and feature extraction techniques including PCA are used to reduce computation requirements but such approaches do not necessarily preserve the spatial dependency present within imaging data [83] [84] [85]. In this context, a peculiarity is that during preprocessing, important spatial relationships may be lost, and the choice of effective features depends on prior knowledge of domain.

The studies have made efforts to improve model input by adding non-image variables such as numerical features, demographic characteristics, and cognitive testing in addition to image derived attributes in order to increase the accuracy of identification [86]. For functional MRI (fMRI) that records dynamic brain activity, a variety of approaches are employed in considering temporal information that ranges from full 3D brain volumes, to sequential 2D slices along the temporal axis, to use of correlation matrices between predefined brain regions [87].

B. Publicly Available Datasets

In the area of Alzheimer's disease (AD) detection, where quality data is of great importance, the presence of these is crucial for both the development and validation of deep learning models. Collaborative efforts and open-access repositories have made a great contribution to the development of researches in the domain of AD pathology, symptom progression and early diagnoses.

ADNI, i.e., the Alzheimer's Disease Neuroimaging Initiative, which combines a number of various data modalities to facilitate the investigation of cognitive decline and the course of the disease, is a crucial resource for this domain [88]. Similarly, the Open Access Series of Imaging Studies (OASIS) offers a series of neuroimaging datasets on the public platform contributing to progress both in neuroscience and the applications of machine learning [89]. Longitudinal T1-weighted MRI scans are available in the Minimal Interval Resonance Imaging in Alzheimer's Disease (MIRIAD) dataset, which allow for the optimization of clinical trials in AD research [90]. The Australian Imaging, Biomarker & Lifestyle Flagship Study of Ageing (AIBL) provides for research on lifestyle & biomarker-based risk factors for AD onset [91].

Furthermore, numerous institutions, academic and clinical, such as Chosun University National Dementia Research Center, Davis Alzheimer's Disease Center, and Dong-A University Korea keep specialized datasets that further explore the research domain [92] [93]. Combined together, these resources play an important role in empowering the scientific community by developing, assessing and improving upon deep learning approaches for AD detection and analysis.

C. Prediction Tasks

In the field of healthcare, diagnostic prediction tasks usually refer to the binary classification, multi-class classification, and regression-based methods. Binary classification is often used to separate between healthy individuals and those with a certain disease, especially in conditions of sparse class data or complex stages of development of a disease.

In a given arrangement of Alzheimer's disease (AD) detection, a common multi-class classification system has three classes. Alzheimer's disease (AD), mild cognitive impairment (MCI) and normal controls (NC). To classify this classification further, the MCI group is further split as progressive MCI (pMCI) and stable MCI (sMCI); thus, giving a more complex four-class classification structure.

Regression-based models in investigations of AD predict continual measurements which provide quantitative evaluations, such as cognitive test scores [94], the probability of disease advancement [95], and time-to-outcome estimates [96]. These techniques deliver refined data about the course of AD, and inform both early evaluation and long-term diagnosis.

Combining classification and regression approaches, researchers will be able to describe several dimensions of AD pathology and thus enhance the accuracy and intensiveness of diagnostic and prognostic tools.

V. DEEP LEARNING AND ALZHEIMER'S RESEARCH

A. Hybrid and DNN Architectures

New deep learning developments have greatly affected the state of Alzheimer's disease (AD) diagnosis and prognosis. Specifically, there have been extensive studies of deep neural networks (DNNs) for their ability to model highly complex, high-dimensional datasets and to discover subtle biomarkers related to AD progression. Various architectures have been suggested, from hybrid models combining classical machine learning techniques, Bayesian networks, and domain-specific data – neuroimaging, EEG signals, gene expression

profile, cognitive metrics – to probabilistic graphical models for describing multi-level correlated features of patient data and single-objective learning through DAGP, multi-objective Prage learning through MOHP. The following works review main trends in this area, and emphasize novel combinations of DNNs with other approaches for the increase in classification accuracy, early detections, and progression of diseases.

Amoroso et al. [97] presented methodology of joint RF with DNN for the diagnostics of Early AD predictors in MCI patients. Their RF approach had grown by 500 trees and had chosen 20 crucial features in the each of its 100 passes. The architecture of the DNN was 11 layers, with 2056 input nodes and four outputs, as both ReLU and tanh activation functions were used. Adam was selected for optimization and the obtained results surpassed both SVM and RF methods.

Kim and Kim [98] proposed a DNN model for early detection of Alzheimer's disease based on EEG input. In this model, it was shown to have a higher accuracy rate as compared with simpler neural networks. More so, Rouzannezhad et al. [98] demonstrated a DNN strategy to classify data into binary (MCI and cognitively normal (CN)) and multiclass categories. When trained on both different input sources: MRI and PET and not, standard neurological metrics were applied, model accuracy surpassed efficient single data source methods.

Fruehwirt et al. [99] used a Bayesian DNN model to measure the AD intensity through input of EEG. Their model that was made using two layers with 100 nodes each was good at estimating the severity of the disease.

Orimaye et al. [100] developed a complex model of the DNN and the deep language architecture, named the D2NNLM, used for predicting the transition from MCI to AD, and it attained significant accuracy in tests.

Using MRI and genetic information, Ning et al. [98] created a neural network strategy, which categorized people in AD and CN groups and predicted transitions from MCI to AD. This strategy exceeded the conventional logistic regression model in terms of effectiveness. Finally, Park et al. [101] presented a DNN framework that described unified gene expression and DNA methylation data and used it for forecasting AD progression. They opened access to more accurate integrated data bettering the performance than all other algorithms. Their best model contained a Bayesian model, with 8 hidden layers each having, 306 nodes and 0.02 learning rate and 0.85 dropout rate.

Benyoussef et al. [102] combined a KNN approach with a DNN to classify MRI data into non-dementia (ND), Mild Cognitive Impairment (MCI), and AD stages. The KNN element was crucial in differentiating between straightforward and complex cases, with the DNN incorporating two layers of 100 nodes each. Manzak et al. [103] crafted a DNN for early detection of AD, utilizing RF for feature selection. Albright [104] employed DNNs to predict the progression of AD in individuals initially diagnosed as CN or with MCI evolving into AD.

Suresha and Parthasarathy [105] introduced a DNN model enhanced by a rectified Adam optimizer for AD detection, using the Histogram of Oriented Gradients (HOG) technique to extract significant features from MRI scans, showing improvement over previous methods. Wang et al. [106] applied DNN to analyze gene expression data, identifying key molecular networks associated with AD and shedding light on the molecular alterations in the disease.

B. Deep Learning in Brain Connectivity Analysis

Deep learning has completely revolutionized neuroimaging analysis especially with respect to brain connectivity for diagnosis of Alzheimer's disease (AD). Recent studies show a clear trend towards using deep learning frameworks including but not limited to convolutional and recurrent networks to create complex brain network structures. These approaches have facilitated classification of AD and early stages with help of data from PV such as fMRI, PET and EEG. Below are some studies that, among other things, emphasize different approaches to performance: from the connectome based CNNs to the ensemble and attention-driven models used to extract and interpret connectivity patterns interesting for AD detection and progression.

Deep learning techniques have revolutionized neuroimaging, enabling enhanced automated processing and analysis of brain data. A growing inclination to adopt deep learning methodologies for categorizing brain connectivity networks is evident, which has markedly improved the tech-aided diagnosis of AD and related disorders [108].

R. J. Meszlenyi et al. [109] presented a technique for MCI categorization using a connectome-based CNN. The study analyzed brain connectivity across 499 unique regions based on dynamic time warping. Similarly, X. Bi et al. [110] in 2018 adopted a deep learning strategy employing random Elman neural networks for AD classification. Their approach identified 23 distinct brain areas linked to AD.

M. N. I. Qureshi et al. [111] combined functional connectivity with ICA to employ a 3D CNN for brain data classification. In a distinct study, Ronghui Ju et al. [112] used stacked auto-encoders for early MCI detection, analyzing brain networks

TABLE 1: SUMMARY OF HYBRID AND DEEP NEURAL NETWORK APPROACHES FOR ALZHEIMER'S DISEASE DETECTION

Ref	Method	Domain	Key Finding	Novelty
[14]	RF with DNN	MCI Diagnosis	Outperformed SVM and RF methods	Combination of RF and DNN for feature selection and classification
[97]	DNN	EEG Data	Superior accuracy for early AD detection	Utilizing EEG data for early AD detection using DNN
[98]	DNN	MRI, PET, Neurological Metrics	Efficacy surpasses singular data source methods	Categorizing data into binary and multiclass groups
[99]	Bayesian DNN	EEG	Proficient at gauging AD severity	Bayesian approach for evaluating AD intensity using EEG
[100]	D2NNLM	Progression Forecasting	Notable accuracy in trials	Combining DNN with a deep language structure
[107]	NN with MRI	Genetic Information	Surpassed logistic regression model	Classifying AD and CN; forecasting MCI to AD transition
[101]	DNN with Bayesian Method	Gene Expression and DNA Methylation	Enhanced accuracy with integrated data	Multi-layer model incorporating Bayesian method
[102]	KNN with DNN	MRI Data Classification	Differentiation of ND, MCI, and AD stages	KNN in conjunction with DNN
[103]	DNN with RF	Early Detection of AD	Employed RF for feature selection	DNN model tailored for early AD detection
[104]	DNN	Progression Prediction	PredictingADprogression in CN/MCI individuals	Utilizing DNN for progression analysis
[105]	DNN with Rectified Adam Optimizer	AD Detection using MRI	Improvement over previous methods	Enhanced DNN model with a specific optimizer
[106]	DNNfor Gene Analysis	Molecular Networks in AD	Identified key molecular networks	Analysis of gene expression data

and fMRI data. Their technique, when compared to traditional methods, displayed an improvement of 31.21% in prediction accuracy.

N.T. Duc et al. [113] utilized 3-dimensional spatial maps to differentiate AD patients from healthy subjects using a 3-D CNN, achieving an accuracy of 85.27%. Haibing Guo [114] combined a Deep Learning Algorithm with demographic data for AD categorization. Recently, image-focused techniques rather than correlation matrices have gained popularity for AD classification. For instance, M Odusami et al. [115] spotlighted a deep learning model skilled in binary classification for AD stages, achieving near-perfect accuracy rates using the ResNet18 architecture.

R.R.Janghe and Y.K.Rathore [116] implemented the VGG-16 CNN model for feature extraction from both fMRI and PET scans, resulting in remarkable accuracy levels. The rise of ensemble learning, which combines multiple deep learning models, is also noteworthy.

Furthermore, research focusing on brain connectivity remains significant. Y. Li et al. [117] explored the prediction of infants' brain age to understand their developmental patterns using the Brain Connectivity Graph Convolutional Networks (BC-GCN). This model, enhanced with an attention mechanism, reduced the mean absolute error, indicating its potential in AD stage classification.

C. Convolutional Neural Networks (CNNs) for AD Diagnosis

Convolutional Neural Networks (CNNs) have emerged as a dominant deep learning architecture in Alzheimer's disease (AD) research, particularly for processing neuroimaging data. Recent studies have

explored a wide range of CNN variants—including 2D, 3D, and transfer learning-based models—to improve classification performance and address challenges such as data imbalance, feature localization, and multimodal integration. These models have been applied to MRI, PET, and MEG data, demonstrating superior accuracy in detecting AD stages, predicting progression, and identifying disease-specific biomarkers. The following works exemplify the diversity and effectiveness of CNN-based approaches in advancing AD diagnosis.

Wang et al. [118] developed an eight-layer convolutional neural network (CNN) for AD diagnosis, testing different activation and pooling functions. They found that combining leaky ReLU with max pooling was most effective. Karasawa et al. [119] proposed a 3D-CNN model based on the ResNet architecture for AD diagnosis using MRI, surpassing established benchmarks with its 36 convolutional layers. Tang et al. [120] explored a 3D Fine-tuning Convolutional Neural Network (3D-FCNN) for AD diagnosis using MR images, outperforming both 2D-CNN and other benchmarks in various classifications.

Spasov et al. [121] suggested a CNN-based multi-modal framework combining structural MRI, genetics, and clinical data for AD diagnosis. This model was more efficient and less prone to overfitting, particularly in data-limited situations, compared to VGGNet or AlexNet. Wang et al. [122] focused on a CNN model using multimodal MRI for AD diagnosis, demonstrating

TABLE 2: DEEP LEARNING MODELS FOR ALZHEIMER'S DETECTION USING BRAIN CONNECTIVITY AND FUNCTIONAL NETWORKS

Ref	Method	Domain	Key Finding	Novelty
[108]	Deep Learning	Brain Connectivity Networks	Improved tech-aided AD diagnosis	Application in categorizing brain connectivity
[109]	Connectomebased CNN	MCI Categoriza-tion	Analyzed 499 brain regions	Dynamic time warping for brain connectivity
[110]	Random Elman NN	AD Classification	Identified 23 brain areas linked to AD	Deep learning strategy with neural networks
[111]	3D CNN with ICA	FunctionalCon-nectivity	Enhanced brain data classification	Combining functional connectivity with ICA
[112]	Stacked Auto-Encoders	EarlyMCI De-tection	31.21% improvement in accuracy	Analyzing brain networks and fMRI data
[113]	3D CNN	Spatial Maps in AD	85.27% accuracy rate	Utilizing 3D spatial maps for differentiation
[114]	Deep Learning with Demographics	AD Categorization	Combined algorithm with demographic data	Integration of demographic data for enhanced classification
[115]	ResNet18 Archi-tecture	Binary Classification in AD	Near-perfect accuracy rates	Image-focused techniques for AD classification
[116]	VGG-16CNN Model	Feature Extraction from fMRI and PET	Remarkable accuracy levels	Employing VGG-16 for dual image analysis
[117]	Ensemble Learning	MRIand fMRI Data	Significant accuracy with .jpg images	Merging multiple deep learning models

advantages of multi-modal over single-modal MRI analysis. Islam and Zhang [123] developed a CNN model for early-stage AD detection using MR images and the OASIS dataset, addressing the imbalance in the dataset through data augmentation.

Yue et al. [124] presented a CNN model for AD diagnosis with structural MR images, categorizing subjects into AD, EMCI, LMCI, and normal control, surpassing various benchmarks. Jian et al. [125] utilized a transfer learning approach with VGGNet16, initially trained on ImageNet, for AD classification from structural MRI. Huang et al. [126] designed a 3DVGG16 based multi-modal model for AD diagnosis using MRI and FDG-PET, focusing on the hippocampus and demonstrating effectiveness without segmentation.

Goceri [127] proposed a 3D-CNN method for AD diagnosis using MR Images, combining Sobolev gradient, leaky ReLU, and Max Pooling, which showed superior performance. Zhang et al. [128] used dual independent CNNs for analyzing MR and PET images separately for AD diagnosis, integrating these with clinical

psychological data, closely matching clinical evaluations. Basheera and Ram [129] introduced a CNN model for AD diagnosis using MR images, incorporating Gaussian filtering and independent component analysis in image preprocessing, surpassing several benchmarks. Spasov et al. [130] developed a parameter-efficient CNN model for predicting MCI to AD conversion, utilizing structural MRI and genetic data, outperforming several benchmarks.

Ahmad and Pothuganti [131] compared SVM, Regional CNN, and Fast Regional CNN for AD diagnosis, finding Fast RCNN most effective. Lopez-Martin et al. [132] developed a randomized 2D-CNN model for early-stage AD diagnosis using MEG data, showing better performance than traditional machine learning methods. Jiang et al. [133] crafted an eight-layered CNN with techniques like batch normalization and data augmentation, achieving high accuracy in AD diagnosis.

Nawaz et al. [134] developed a 2D-CNN model for AD diagnosis using MRI data, categorizing subjects into AD, MCI, and Normal Control groups, outperforming AlexNet and VGGNet. Bae et al. [135] improved the Inception-v4 model, originally trained on the ImageNet dataset, for classifying AD using MRI data, confirming its accuracy and speed in diagnostics. Jo et al. [136] introduced a CNN-based model focusing on the relationship between brain tau deposition and AD probability, identifying crucial regions like the hippocampus and thalamus for AD classification.

VI. EXPLAINABLE AI TECHNIQUES FOR ALZHEIMER'S DISEASE DIAGNOSIS

Explainable (XAI) is the key to making the transparency and interpretability of AI-produced AD diagnostic models great. Along with helping identify key features and biomarkers related to AD, these methods enhance the trust in model predictions. For example, the XAI techniques have pointed out that the influential markers used by deep learning models to perform AD discrimination tasks are white matter hyperintensities (WMHs) [137]. The same can be said about patterns of brain atrophy detected via Graph Convolutional Networks (GCNs): they have been reported to indicate cognitive states ranging from normal cognition (NC) to MCI and AD [138]. Moreover, XAI frameworks have been used to help to predict MCI-to-AD conversion. The outstanding interpretability techniques used in this domain are Local Interpretable Model-Agnostic Explanations (LIME),

SHapley Additive exPlanations (SHAP), Gradient-weighted Class Activation Mapping (Grad-CAM), and Layer-wise Relevance

TABLE 3: CONVOLUTIONAL NEURAL NETWORK-BASED APPROACHES FOR ALZHEIMER'S DISEASE CLASSIFICATION AND PROGNOSI

Ref	Method	Domain	Key Finding	Novelty
[118]	8-Layer CNN	AD Diagnosis	Effective combination of leaky ReLU and max pooling	Testing different activation and pooling functions
[119]	3D-CNN (ResNet)	AD Diagnosis using MRI	Surpassed established benchmarks	3D-CNN model based on ResNet architecture
[120]	3D-FCNN	AD Diagnosis using MR Images	Outperforming 2D-CNN and other benchmarks	3D Fine-tuning Convolutional Neural Network
[121]	CNN Multi-modal Framework	Structural MRI,Genetics, Clinical Data	Efficiency in data-limited situations	Combining multiple data types for AD diagnosis
[122]	CNN with Multimodal MRI	AD Diagnosis	Advantages of multi-modal analysis	Utilizing multimodal MRI for enhanced diagnosis
[123]	CNN	Image-based AD Diagnosis	Precision in early-stage detection	Focusing on image-based early diagnosis
[124]	3D-CNN with T1-weighted MRI	IdentifyingAD Biomarkers	High accuracy in biomarker identification	Utilizing 3D-CNN for MRI data analysis
[125]	DNN	PET Data Analy-sis	Differentiating between stages of AD	Focusing on PET data for disease staging

[126]	Transfer Learning with DNN	MRI and PET Data	Cross-dataset applicability	Transferlearning approach for varied datasets
[127]	U-NetArchitec-ture	Segmentation in Brain Imaging	Improved image segmentation	Utilizing U-Net for precise imaging segmentation
[128]	DNN with Tem-poral Data	ADProgression Prediction	Utilizing time-based data	Incorporating temporal aspects into the model
[129]	DNN	Molecular Pattern Recognition	Unveilingmolecularpatterns in AD	Molecular pattern analysis with DNN
[130]	Multi-Modal DNN	Data Fusion (MRI, PET, CSF)	Higher accuracy in multimodal data analysis	Fusion of different data types for AD diagnosis
[131]	CNN	MRI and PET Imaging	Achieved high levels of specificity	Emphasizing specificity in image analysis
[132]	RNN	TemporalMRI Data Analysis	Longitudinal data processing	Utilizing RNN for sequence data analysis
[133]	DNN	Proteomics	Identified AD-related proteins	Focusing on proteomic data for AD detection
[134]	DNN with Hyperparameter Optimization	MRI Data	Hyperparameter optimization to enhance results	DNN with fine-tuned hyperparameters
[135]	CNN with Attention Mechanism	Brain Imaging Data	Utilizing attention mechanism for focus areas	Applying attention mechanism in CNN
[136]	CNN (Tau-Deposition Focused)	Brain Tau Depo-sition	Identified crucial regions for AD classification	Focus on brain tau deposition and its correlation with AD

Propagation (LRP). To illustrate the diversity of explainable AI techniques applied in Alzheimer's disease research, Table IV summarizes prominent XAI methods, the imaging modalities they are applied to, and their primary diagnostic and prognostic tasks.

A. Local Interpretable Model-Agnostic Explanations (LIME)

LIME is a post hoc interpretability technique designed to generate local explanations for individual model predictions, independent of the underlying model architecture [139] [140]. It achieves model-agnosticism by perturbing the input data near the instance under investigation and analyzing the resulting changes in the model's output. When applied to image data, LIME typically operates at the superpixel level, using a concept akin to occlusion or masking to assess feature importance [139]. This approach emphasizes local fidelity, meaning that features relevant for one specific instance may not hold global significance across the dataset [141]. However, due to its reliance on random sampling, LIME may produce variable explanations across multiple runs on the same data [140].

LIME approximates complex models—such as deep neural networks or intricate decision trees—by fitting a simplified, local linear model around the instance of interest. While this facilitates interpretability, it may fail to capture the nonlinear interactions present in the original model, potentially limiting the accuracy of its explanations [142]. LIME has been successfully utilized in diverse applications, including brain tumor detection in MRI using the Deep Explainable Brain Tumor Deep Network (DeepEBTDNet) [143], cardiomyocyte motion analysis [144], disease classification, and rapid COVID-19 diagnosis [145].

TABLE 4: OVERVIEW OF XAI METHODS APPLIED TO ALZHEIMER'S DISEASE DIAGNOSIS AND PROGNOSIS

XAI Method	Imaging Modality	Primary Applications and Tasks
LIME	MRI	Enhances interpretability by highlighting salient image regions contributing to predictions. Utilized in AD classification using imaging and gene expression data. Also applied to identify relevant brain regions and assess diffusion MRI (dMRI) under reduced acquisition settings for early-stage AD detection.
SHAP	MRI, PET	Applied to evaluate the contribution of various imaging modalities in AD risk stratification and cognitive status assessment. Identifies influential cognitive indices and features for AD prognosis, predicts MCI-to-AD conversion, and ranks informative biomarkers. Explores gender differences in disease progression, investigates early dMRI-based markers, and distinguishes among dementia subtypes (e.g., AD, Lewy body, frontotemporal) and controls.
LRP	MRI, PET	Used to highlight critical cerebral regions associated with AD. Visualizes neural patterns linked to positive diagnoses, stages of disease progression, and underlying neuropathological features.
Grad-CAM	MRI	Supports AD diagnosis by generating visual explanations of model decisions. Identifies region-specific irregularities, aids in classifying MCI versus healthy controls, evaluates model performance relative to known biomarkers, and predicts the transition from MCI to AD.
Saliency Maps (SMs)	MRI	Employed to detect white matter hyperintensity relevance in AD patients. Generates visual heatmaps that differentiate between AD cases and healthy controls, with applications in early-stage detection.
Graph Neural Network Explainability (GNNE)	-	Facilitates prognostic predictions using longitudinal neuroimaging data, particularly from established AD datasets. Enables temporal tracking of disease evolution with interpretable graph-based insights.

In Alzheimer's disease (AD) research and neuroimaging analysis [146] [147] [148] [149], LIME has demonstrated significant utility. Duamwan et al. employed LIME with convolutional neural networks (CNNs) to interpret AD predictions from MRI scans by highlighting influential image regions [149]. Kamal et al. applied LIME to gene expression data, ranking genes based on their relevance to AD diagnosis [148]. Similarly, Shad et al. explored neural networks for early AD detection using hybrid datasets from Kaggle and OASIS [150], while Khan et al. [151] introduced a fractional-order CNN classifier integrated with XAI techniques. Furthermore, Adarsh et al. [152] proposed a novel diagnostic framework that combines CNNs with Multifeature Kernel Supervised within-class-similar Discriminative Dictionary Learning (MKSCDDL) for the classification of AD, MCI, and cognitively normal subjects.

B. SHapley Additive exPlanations (SHAP)

SHAP is a post hoc, model-agnostic explainability method that quantifies the contribution of individual features to a model's prediction by leveraging Shapley values from cooperative game theory [153]. It evaluates the marginal impact of each feature by considering all possible feature combinations, thereby offering insights into both local and global model behavior [141]. While this approach provides comprehensive interpretability, it is computationally intensive—particularly in high-dimensional data or deep learning contexts. To mitigate this, optimized SHAP variants have been developed for specific model types, such as tree-based algorithms like Random Forests and XGBoost, which significantly reduce computation time [140].

However, SHAP is not without limitations. Its output can be misinterpreted if users assume a causal relationship from the scores, when in fact SHAP values reflect feature importance rankings rather than direct causality. Furthermore, the method assumes feature independence, an assumption often violated in real-world data, potentially leading to inaccurate importance attributions in the presence of multicollinearity [142]. SHAP is also sensitive to model biases, which can distort its explanations if the underlying model is poorly calibrated. Despite the presence of such problems SHAP continues to be a versatile and widely used instrument over various forms of input (tabular, text, or images), which makes it a good choice for a wide range of the tasks of machine learning [153]. SHAP has been used to explain CNN-based predictions from CT scans in medical imaging to diagnose renal anomalies [154] or histopathological classification [154], and MRI-based detection

of brain tumors [155] [156]. In Radiomics, it has promoted interpretability of predictions in Radiation Pneumonitis [157] and thyroid cancer metastasis [158].

In the case of Alzheimer's disease (AD) research, SHAP has been helpful for modelling explanations for several modalities of data. El-Sappagh et al. [159] used SHAP on a Random Forest model trained with 11 modalities from the ADNI dataset and have been able to combine a high diagnostic accuracy with simple explanations for each prediction. On similar lines, Bogdanovic et al. [160] used SHAP to analyze extensive data including medical, cognitive and lifestyle parameters. Disease progression tasks as well as tasks aimed at feature selection have also found some success in SHAP: Based on the works of Bloch et al. [161] who used Data Shapley to improve subject selection in ensemble models and Lombardi et al. [162] who used SHAP to assess the influence of individual cognitive metrics on cognitive status and gain interpretability in AD progression analysis.

In the midst of the growth in Alzheimer's research, one must face these challenges in a thoughtful and innovative manner. While it is the long-term aim to increase our understanding of AD and how to enhance patient outcomes, to do this in a way that is ethical, fair, and responsive to the complex needs of both patients and our health care providers. This journey is not only of absorbing technological advancement but also of making sure these advances are based on strong science, practice-based ethics, and mission of promoting human health.

The TADPOLE Challenge, one of the biggest Alzheimer's disease (AD) progression predictors benchmark criteria, found tree-based ensemble methods to be one of the best for clinical outcome prediction. Hernandez et al. [163] employed SHAP to interpret the outputs of a Random Forest model, demonstrating that predictive performance remained robust with 1818 features but declined when key cognitive features were removed. In another study, Chun et al. [164] utilized SHAP for both local and global interpretation, enhancing transparency in MCI-to-AD conversion prediction. Jahan et al. [165] developed a multimodal framework integrating multiple datasets, with SHAP identifying critical cognitive domains—such as judgment, memory, and orientation—as key diagnostic indicators.

Further, a study adopting three-class classification (healthy controls, cognitively impaired, and dementia patients) employed SHAP to clarify RF model decisions using a leave-one-subject-out cross-validation approach [162]. Zhang et al. [166] proposed a patch-based CNN leveraging transfer learning, where SHAP was used to select the most relevant patches, thus optimizing computational efficiency. Xu et al. [167] presented a multiclass model augmented with SHAP for instance-level and global interpretability. Ekuma et al. [168] compared multiple CNN architectures and used SHAP to evaluate the contribution of distinct brain regions in AD classification.

Graph-theoretic models have also benefited from SHAP's interpretability. Amoroso et al. [169] combined graph theory and Shapley values to analyze T1-weighted MRI data, highlighting brain regions such as the hippocampus, putamen, amygdala, posterior cingulate, and precuneus as pivotal for distinguishing between clinical stages of AD and MCI. Studies by Yilmaz et al. [170] and Rahim et al. [171] further applied SHAP to enhance the transparency of deep learning-based AD severity models. Yi et al. [172] addressed class imbalance issues using an XGBoost-SHAP framework, improving clinical interpretability.

In a related advancement, Bhattarai et al. [173] introduced Deep-SHAP, combining deep learning with SHAP to link regional neuroimaging biomarkers with cognitive outcomes in MCI and AD, identifying the insula and temporal pole as key contributors to cognitive decline. Leandrou et al. [174] employed an XAI-based method incorporating SHAP and MR radiomics from the entorhinal cortex and hippocampus to interpret predictions made by an XGBoost classifier trained with neuropsychological data.

Sarica et al. [175] analyzed sex-specific differences in MCI-to-AD progression using Random Survival Forests and SHAP, revealing that male models relied more on cerebrospinal fluid and imaging features, while female models emphasized neuropsychological assessments. De Francesco et al. [176] proposed the MUQUBIA algorithm, achieving 88% accuracy in differentiating dementia types based on MRI and clinical data, with SHAP used to explain model decisions. Khan et al. [177] developed a genetic programming-based image enhancement method integrated with an XAI pipeline to improve AD severity prediction from MRI, addressing class imbalance via oversampling. Rashmi et al. applied SHAP to various MRI-derived feature sets for AD classification, emphasizing model interpretability.

Brusini et al. [147] leveraged SHAP with SVM classifiers to validate the consistency of explanations across different interpretability techniques, underlining the diagnostic relevance of the cingulum in early AD detection. Vetrithangam et al. [146] designed an interpretable deep learning model combining Grad-CAM, SHAP, and

LIME, enhanced by an Improved Fuzzy C-Means clustering algorithm to refine feature representation and improve the clarity of decision rationale.

Despite SHAP's widespread success, challenges persist—particularly regarding its scalability to high-dimensional datasets, computational cost, and integration with other XAI methods such as LIME and Grad-CAM. Addressing these limitations is essential for realizing SHAP's full potential in medical imaging and establishing robust, interpretable models for AD diagnosis.

C. Layer-Wise Relevance Propagation (LRP)

Layer-Wise Relevance Propagation (LRP) is a post hoc, model-specific explainability technique primarily developed for deep learning architectures. It operates by propagating relevance scores backward from the output layer to the input, layer by layer, thereby attributing each part of the input with a contribution score relative to the model's prediction. Unlike heuristic-based methods such as SHAP and LIME, LRP relies on exact mathematical formulations, resulting in more efficient computations and lower resource demands [140]. This technique has been applied across various domains, including the generation of relevance heatmaps for Alzheimer's detection using MRI [178], supporting 3D CNNs in classifying preterm birth risks [179], and offering pixel-level interpretability for blood cancer diagnosis [180].

Pohl et al. [181] extended the traditional LRP framework by proposing composite LRP, which integrates multiple propagation rules rather than relying on a single one. Their comparative analysis demonstrated that composite LRP produces more precise and concentrated visual representations of relevant brain areas in AD detection, effectively minimizing noise and enhancing interpretability. Similarly, Sudar et al. [182] utilized LRP in conjunction with architectures such as VGG-16 to differentiate between stages of Alzheimer's disease based on brain imaging data.

In another study, Leonardsen et al. [183] applied LRP to a CNN trained to discriminate between dementia patients and healthy individuals. The relevance maps generated by LRP provided individual-level insights and were consistent with established neuropathological features of dementia, reinforcing the model's clinical validity. Bohle et al. [178] also investigated the¨ effectiveness of LRP, showing its ability to visualize CNN decisions while highlighting critical regions in MRI scans by aggregating relevance scores across network layers.

D. Gradient-weighted Class Activation Mapping (Grad-CAM)

Gradient-weighted Class Activation Mapping (Grad-CAM) is a widely used post hoc visualization technique that enhances interpretability in deep learning models by highlighting the image regions most influential to a model's decision. It utilizes gradient information from the final convolutional layer to produce heatmaps indicating class-discriminative regions. Grad-CAM is computationally efficient due to its reliance on a single layer and is applicable across various model architectures without requiring retraining [184]. However, its dependence on coarse feature maps may limit its ability to capture fine-grained details or multiple object features.

Grad-CAM has been applied to several medical imaging tasks, including multiple sclerosis subtype classification via brain MRI [185], Alzheimer's disease (AD) detection from MRI scans [186], COVID-19 diagnosis from chest X-rays [187], and brain tumor identification [188]. One notable implementation is the 3D Residual Self-Attention Network (3D ResAttNet), which leverages structural MRI (sMRI) to enhance AD diagnostic performance. Zhang et al. [189] employed Grad-CAM with this model to visualize critical features across network layers, enabling layer-wise interpretability.

Its utility extends to multimodal input applications. Ruengchaijatuporn et al. [190] analyzed visual cues from tasks such as clock drawing and cube-copying tests to classify healthy and AD-affected individuals, demonstrating superior interpretability and intersection-over-union (IoU) scores compared to multi-input models. Their approach also contrasted outputs from CNN and VGG16 architectures using Grad-CAM for enhanced visual explanations. Similarly, Jain et al. [191] aggregated GradCAM-generated heatmaps across CNN layers to support interpretative analysis from MRI data.

Grad-CAM is also employed in quantitative assessment by analyzing attention distribution and model localization behavior, improving transparency and clinician trust. Mahmud et al. [192] integrated Grad-CAM with saliency maps (SMs) in an ensemble and deep transfer learning framework to visually interpret neural regions relevant to AD classification. Song et al. [193] utilized the technique with a 3D-VGG16 model trained on fMRI to pinpoint essential brain regions of interest (ROIs) involved in model predictions.

In a comparative study, Coluzzi et al. [194] employed Grad-CAM to evaluate deep learning models based on structural connectivity versus MRI, assessing their alignment with known AD biomarkers and their

interpretability. Furthermore, Bapat et al. [195] used Grad-CAM in experiments involving raw ADNI data to predict disease progression, achieving an accuracy of 0.834. Their visualization identified critical anatomical regions, including the putamen, thalamus, amygdala, frontal pole, superior frontal gyrus, and planum polare, as key to AD classification.

E. Othor Advanced XAI Techniques for Interpretable AD Diagnosis

New breakthroughs in explainable artificial intelligence (XAI) have expanded knowledge about new frameworks and methods that try to facilitate transparency and explainability in machine learning models that help diagnose and predict Alzheimer's disease (AD). Of these, Learn–Explain–Reinforce (LEAR) framework provides a common pipeline where model training, explanation generation, and correction are expedited. LEAR addresses atypical patterns in brain imaging of AD using counterfactual maps which is validated on ADNI dataset to serve as interpretability and diagnostic confidence [196].

Another important method is GNNE, a method developed purely for Graph Neural Networks (GNN). GNNE uncovers decision-relevant subgraphs and node features by maximizing the mutual information between a model's prediction and the subgraph distribution. Node relevance is measured using degree centrality, while attribute relevance is derived through a feature node mask. This enables GNNE to provide both local and global explanations, revealing how graph structures contribute to predictive outcomes [197]. Kim et al. [197] demonstrated the utility of GNNE in an interpretable GNN model for AD prediction, integrating longitudinal neuroimaging and biologically meaningful data. In a related study, Kim [198] employed GCNs with GNNE to produce personalized, interpretable predictions by optimizing neighborhood subgraphs and identifying key features responsible for forecasting.

The Occlusion Sensitivity method is a model-agnostic, instance-level explanation technique that determines feature importance by masking specific input regions and observing changes in the model's prediction. This technique has proven effective in highlighting influential brain areas in MRI data. For example, Bordin et al. [137] applied occlusion sensitivity to assess the significance of white matter hyperintensity lesions, identifying critical regions based on prediction fluctuations caused by localized patch removal. Similarly, Rieke et al. [199] generated heatmaps to distinguish between AD patients and healthy individuals using occlusion-based perturbations.

Additional contributions in the XAI landscape include diverse approaches such as Integrated Gradients (IG), Explainable Boosting Machines (EBM), and interpretable deep learning ensembles. Garc´ıa-Gutierrez et al. [200] conducted a study using´ FDG-PET scans from 1617 ADNI participants to investigate brain metabolism changes. By applying IG to a multi-task model, they identified key areas such as the posterior cingulate cortex and left putamen as critical for predicting AD-related metabolic decline. Cai et al. [201] implemented an EBM combining MRI features, cognitive assessments, demographics, and clinical variables to predict MCI-to-AD conversion across five years. Their analysis achieved high accuracy (AUC = 0.92), with the model highlighting evolving feature importance over time and offering both local and global interpretability, including pairwise feature interactions.

In a further advancement, Saad Saoud and AlMarzouqi [202] introduced a hybrid interpretability framework that merges ROIbased MRI analysis with deep learning. They employed 3D Vision Transformers (3D-ViTs) for region-specific modeling and a Deep Belief Network (DBN) for ensemble classification. This method achieved competitive performance on the ADNI dataset (90% accuracy for AD vs. CN; 84% for CN vs. MCI). Importantly, the framework segmented MRI data into 138 clinically significant brain subregions, enhancing explainability by allowing fine-grained examination of disease-relevant structures.

Together, these emerging methods underscore the growing role of XAI in AD research, addressing the need for interpretable, clinically meaningful insights while maintaining high diagnostic performance. Despite their promise, challenges remain, particularly in scaling these techniques to large datasets, integrating multi-modal inputs, and combining complementary XAI methods to construct a more holistic interpretability pipeline.

F. Comparative Analysis of XAI Methods for Alzheimer's Disease Neuroimaging

We performed a critical review of the strength and applicability of some XAI methods in the context of AD neuroimaging. Applications include LIME, SHAP, LRP, SMs, Grad-CAM, GNNE, and Occlusion Sensitivity which is increasingly being used [9136]. Each of the two approaches has its specific benefits based on the type of the data, requirement to have local or global explanation, computational optimization, and possible clinical application.

LIME, SHAP, and LRP can be applied to tabular and mixed data, while Grad-CAM and Occlusion Sensitivity are optimized for imaging modalities (ie , MRI ,CT) at the level of CNN-based models [203]. GNNE is

designed specifically for graphstructured data such as brain connectivity networks [197]. Methods like LIME, Grad-CAM, GNNE, and Occlusion Sensitivity provide local interpretability, while SHAP supports both local and global insights. In terms of computational demand, GradCAM and LRP are relatively lightweight post-training, whereas SHAP and LIME are more resource-intensive, making them suitable for offline use [204] [205]. Notably, LRP offers faithful explanations based on formal mathematical decomposition, while SHAP ensures consistent results through its game-theoretic foundation [140].

Jain et al. [191] used Grad-CAM to visualize CNN feature activations in AD models, underscoring the importance of model transparency in clinical settings [199]. Lombardi et al. [162] demonstrated that SHAP-derived feature importance vectors can act as dynamic cognitive markers, providing longitudinal insights into disease progression. Chun et al. [164] applied Individual Conditional Expectation (ICE) and SHAP for patient-specific interpretation of MCI-to-AD conversion. Jahan et al. [165] utilized SHAP to validate multimodal AD models, identifying key features such as Judgment and Memory.

Imaging modalities also vary in diagnostic utility. sMRI is non-invasive and widely available but limited in detecting early pathological changes such as NFTs and A plaques [206]. fMRI assesses functional connectivity but suffers from motion artifacts and limited temporal resolution [207]. FDG-PET offers high sensitivity for metabolic decline but is invasive and expensive [208]. Amyloid-PET enables early *A* detection yet lacks correlation with disease severity [209]. Tau-PET has shown stronger association with cognitive impairment but remains under clinical evaluation due to variability across AD subtypes [209].

VII. CHALLENGES IN CURRENT AD RESEARCH

Despite significant advances in Alzheimer's disease (AD) research, multiple challenges continue to hinder progress in achieving accurate, early, and clinically trustworthy diagnoses. One of the foremost obstacles lies in the intrinsic heterogeneity of AD pathology, which presents with varied clinical symptoms, neuroimaging biomarkers, and disease progression trajectories across individuals. This variability complicates the development of generalized machine learning (ML) and deep learning (DL) models that can robustly detect and predict AD across diverse populations. Moreover, the dependency on high-dimensional, multimodal (structural MRI, functional MRI, PET and genomic profiles) data creates computational and methodological challenges such as data integration, missing values and sample imbalance, particularly in early stage and minority class representations for example Mild Cognitive Impairment (MCI). The inability to be interpreted by humans, the "black-box" character of many DL models poses another obstruction for clinical implementation. Medical practitioners are very reluctant to rely on the diagnostic tools driven by AI when they do not understand the logic behind the predictions, especially high stake settings such as diagnoses of neurodegenerative disease. Further, the model generalizability of models learned on particular datasets (commonly drawn from relatively geographically and demographically defined cohorts such as ADNI) raises worries about model bias and reproducibility. Ethical consideration and regulations such as privacy of data, the need for informed consent and the possibility of algorithmic biases further muddles the deployment of AI systems in clinical application. Finally, explainable AI (XAI) has come up to close the trust and transparency gap, but a lot many approaches are still widely unused or not well validated within the realm of AD. Succinctly, contemporary AD research needs to address the double spend of progress

TABLE 5. COMPARATIVE SUMMARY OF EXPLAINABLE AI (XAI) METHODS IN ALZHEIMER'S DISEASE APPLICATIONS

XAI Method	Strengths	Limitations
LIME	• Model-agnostic and applicable across architectures • Provides intuitive, instance-specific explanations • Supports image, text, and tabular data	• Local approximations may not reflect global behavior • Results vary due to random sampling • Ignores nonlinear feature interactions and multicollinearity
SHAP	• Delivers local and global interpretability • Theoretically grounded in Shapley values • Supports multiple data modalities	• High computational cost for large models • May yield noisy explanations • Assumes feature independence in original form
LRP	• Efficient and mathematically precise • Tailored for CNNs and deep learning • Effective for image and text data	• Limited to neural networks (not model-agnostic) • May require tuning for stable explanations

		• Outputs can be unintuitive
Grad-CAM	• Highlights important regions in visual data • Easy to implement with CNNs • Generates visually interpretable heatmaps	• Limited to image data and CNNs • Provides coarse rather than fine-grained outputs • Lacks quantitative feature importance
Saliency Maps (SMs)	• Lightweight gradient-based method • Works with images and text • Straightforward implementation	• Prone to noise and instability • Limited theoretical support • Fragile and sensitive to input perturbations
GNNExplainer (GNNE)	• Captures graph structure and node importance • Reveals subgraphs influencing predictions • Leverages GNN message-passing mechanisms	• Complex to train and interpret • Less generalizable across graph domains • Evaluation metrics are still under development

in algorithmic precision on the one hand, and on the other, that of interpretability as well as fairness and clinical usability. Solving these complex challenges will necessitate more not only addition of technical innovation but a multidisciplinary partnership between computer scientists, neuroscientists, clinicians, and ethicists who will ensure such solutions are both scientifically sound and based on clinical realities.

VIII. CONCLUSION

The incorporation of Explainable Artificial Intelligence (XAI) into Alzheimer's Disease (AD) diagnosis and prognosis is an important step towards explaining, trusting, and clinically using machine learning and deep learning models. Drawing comparisons between AI state-of-the-art XAI techniques such as LIME, SHAP, LRP, Grad-CAM, GNNE, and Occlusion Sensitivity through a detailed investigation, this review demonstrates these techniques' ability in interpreting complex neuroimaging data to find crucial biomarkers as well as offering local and general insights into the models' decisions. Although these tools have greatly increased the interpretability of AI models in AD research, various issues still remain, such as computationally intensive nature, poor cross data modality generalizability, and the performance/explainability trade-off. Further, the existing techniques remain to be unstandardized, nonrobust benchmarking protocols, and inadequate validation in real clinical environments.

In the future, further research should concentrate on creating hybrid XAI frameworks that could effortlessly combine various explanation modalities and provide a more comprehensive as well as more reliable explanation of model predictions. Other emphasis that should be put is on developing lightweight-scalable XAI that can be deployed in resource-constrained clinical setting. In addition, integration of longitudinal and multi-modal patient data such that it involves, genomics, proteomics, and lifestyle variables, can provide better accuracy of predictions, while still improving users' understanding. Work toward validating XAI tools during clinical trials and integrating them into computer-aided diagnostic workflow will require collaborative work from computer scientists, clinicians and cognitive neuroscientists. In the end, the development of interpretable AI systems can be a driver not only to revolutionize AD diagnosis and monitoring, but also to set new benchmarks for responsible and transparent AI-driven healthcare.

REFERENCES

[1] V. De-Paula, M. Radanovic, B. Diniz, and O. Forlenza, "Alzheimer's disease," *Sub-Cellular Biochemistry*, vol. 65, pp. 329–352, 2012.
[2] G. Cipriani, C. Dolciotti, L. Picchi, and U. Bonuccelli, "Alzheimer and his disease: A brief history," *Neurological Sciences*, vol. 32, pp. 275–279, 2011. PubMed.
[3] J. Blass, "Alzheimer's disease," *Disease-a-Month*, vol. 31, pp. 1–69, 1985.
[4] R. Terry and P. Davies, "Dementia of the alzheimer type," *Annual Review of Neuroscience*, vol. 3, pp. 77–95, 1980. PubMed.
[5] K. Rathmann and C. Conner, "Alzheimer's disease: Clinical features, pathogenesis, and treatment," *Drug Intelligence and Clinical Pharmacy*, vol. 18, pp. 684–691, 1984. PubMed.
[6] K. Yiannopoulou and S. Papageorgiou, "Current and future treatments in alzheimer disease: An update," *Journal of Central Nervous System Disease*, 2020.

[7] G. Livingston, J. Huntley, A. Sommerlad, D. Ames, C. Ballard, S. Banerjee, C. Brayne, A. Burns, J. Cohen-Mansfield, C. Cooper, *et al.*, "Dementia prevention, intervention, and care," Incomplete Reference.
[8] Z. Breijyeh and R. Karaman, "Comprehensive review on alzheimer's disease: Causes and treatment," *Molecules*, vol. 25, no. 24, p. 5789, 2020.
[9] I. Bondarenko, A. Agarwal, M. Van Hemelrijck, M. Lawler, M. Zubaryev, and R. Sullivan, "Far-reaching impact of the russian invasion of ukraine on global cancer research," *European Journal of Cancer*, vol. 183, pp. 95–97, 2023.
[10] T. Bieber, "Atopic dermatitis: an expanding therapeutic pipeline for a complex disease," *Nature reviews Drug discovery*, vol. 21, no. 1, pp. 21–40, 2022.
[11] M. P. Lythgoe and V. Prasad, "How the us food and drug administration's approval of aducanumab for alzheimer's disease has implication for oncology and beyond," *European Journal of Cancer*, vol. 157, pp. 68–70, 2021.
[12] P. Maresova, J. Hruska, B. Klimova, S. Barakovic, and O. Krejcar, "Activities of daily living and associated costs in the most widespread neurodegenerative diseases: A systematic review," *Clinical Interventions in Aging*, pp. 1841–1862, 2020.
[13] M. S. Tan, P.-L. Cheah, A.-V. Chin, L.-M. Looi, and S.-W. Chang, "A review on omics-based biomarkers discovery for alzheimer's disease from the bioinformatics perspectives: statistical approach vs machine learning approach," *Computers in biology and medicine*, vol. 139, p. 104947, 2021.
[14] S. He, L. Dou, X. Li, and Y. Zhang, "Review of bioinformatics in azheimer's disease research," *Computers in Biology and Medicine*, vol. 143, p. 105269, 2022.
[15] G. S. Lalotra, V. Kumar, A. Bhatt, T. Chen, and M. Mahmud, "iretads: An intelligent real-time anomaly detection system for cloud communications using temporal data summarization and neural network," *Security and Communication Networks*, vol. 2022, no. 1, p. 9149164, 2022.
[16] J. S. Banerjee, A. Chakraborty, M. Mahmud, U. Kar, M. Lahby, and G. Saha, "Explainable artificial intelligence (xai) based analysis of stress among tech workers amidst covid-19 pandemic," in *Advanced AI and Internet of Health Things for Combating Pandemics*, pp. 151–174, Springer, 2023.
[17] W. B. Ghozzi, Z. Kodia, and N. B. Azzouna, "Fatigue detection for the elderly using machine learning techniques," in *2024 10th International Conference on Control, Decision and Information Technologies (CoDIT)*, pp. 2055–2060, IEEE, 2024.
[18] M. J. Mammoottil, L. J. Kulangara, A. S. Cherian, P. Mohandas, K. Hasikin, and M. Mahmud, "Detection of breast cancer from five-view thermal images using convolutional neural networks," *Journal of Healthcare Engineering*, vol. 2022, no. 1, p. 4295221, 2022.
[19] M. Mahmud, M. S. Kaiser, T. M. McGinnity, and A. Hussain, "Deep learning in mining biological data," *Cognitive computation*, vol. 13, no. 1, pp. 1–33, 2021.
[20] T. Davenport and R. Kalakota, "The potential for artificial intelligence in healthcare," *Future healthcare journal*, vol. 6, no. 2, pp. 94–98, 2019.
[21] C. Fabrizio, A. Termine, C. Caltagirone, and G. Sancesario, "Artificial intelligence for alzheimer's disease: promise or challenge?," *Diagnostics*, vol. 11, no. 8, p. 1473, 2021.
[22] M. B. T. Noor, N. Z. Zenia, M. S. Kaiser, S. A. Mamun, and M. Mahmud, "Application of deep learning in detecting neurological disorders from magnetic resonance images: a survey on the detection of alzheimer's disease, parkinson's disease and schizophrenia," *Brain informatics*, vol. 7, pp. 1–21, 2020.
[23] A. Rai, "Explainable ai: From black box to glass box," *Journal of the academy of marketing science*, vol. 48, pp. 137–141, 2020.
[24] G. Yang, Q. Ye, and J. Xia, "Unbox the black-box for the medical explainable ai via multi-modal and multi-centre data fusion: A mini-review, two showcases and beyond," *Information Fusion*, vol. 77, pp. 29–52, 2022.
[25] D. Kaur, S. Uslu, K. J. Rittichier, and A. Durresi, "Trustworthy artificial intelligence: a review," *ACM computing surveys (CSUR)*, vol. 55, no. 2, pp. 1–38, 2022.
[26] M. Nazar, M. M. Alam, E. Yafi, and M. M. Su'ud, "A systematic review of human–computer interaction and explainable artificial intelligence in healthcare with artificial intelligence techniques," *IEEE Access*, vol. 9, pp. 153316–153348, 2021.
[27] Y. Lei, B. Yang, X. Jiang, F. Jia, N. Li, and A. K. Nandi, "Applications of machine learning to machine fault diagnosis: A review and roadmap," *Mechanical systems and signal processing*, vol. 138, p. 106587, 2020.

[28] H. W. Loh, C. P. Ooi, S. Seoni, P. D. Barua, F. Molinari, and U. R. Acharya, "Application of explainable artificial intelligence for healthcare: A systematic review of the last decade (2011–2022)," *Computer methods and programs in biomedicine*, vol. 226, p. 107161, 2022.

[29] L. A. De Santi, E. Pasini, M. F. Santarelli, D. Genovesi, and V. Positano, "An explainable convolutional neural network for the early diagnosis of alzheimer's disease from 18f-fdg pet," *Journal of Digital Imaging*, vol. 36, no. 1, pp. 189–203, 2023.

[30] M. Ghassemi, L. Oakden-Rayner, and A. L. Beam, "The false hope of current approaches to explainable artificial intelligence in health care," *The Lancet Digital Health*, vol. 3, no. 11, pp. e745–e750, 2021.

[31] U. Pawar, D. O'shea, S. Rea, and R. O'reilly, "Explainable ai in healthcare," in *2020 international conference on cyber situational awareness, data analytics and assessment (CyberSA)*, pp. 1–2, IEEE, 2020.

[32] J. Wanner, L.-V. Herm, K. Heinrich, and C. Janiesch, "Stop ordering machine learning algorithms by their explainability! an empirical investigation of the tradeoff between performance and explainability," in *Conference on e-Business, e-Services and e-Society*, pp. 245–258, Springer, 2021.

[33] M. A. Binnewijzend, M. M. Schoonheim, E. Sanz-Arigita, A. M. Wink, W. M. van der Flier, N. Tolboom, *et al.*, "Resting-state fmri changes in alzheimer's disease and mild cognitive impairment," *Neurobiology of Aging*, vol. 33, pp. 2018–2028, 2012.

[34] H. Braak and E. Braak, "Neuropathological stageing of alzheimer-related changes," *Acta Neuropathologica*, vol. 82, pp. 239–259, 1991.

[35] E. E. Bron, M. Smits, W. M. Van Der Flier, H. Vrenken, F. Barkhof, P. Scheltens, *et al.*, "Standardized evaluation of algorithms for computer-aided diagnosis of dementia based on structural mri: the caddementia challenge," *NeuroImage*, vol. 111, pp. 562–579, 2015.

[36] V. Camus, P. Payoux, L. Barre, B. Desgranges, T. Voisin, C. Tauber,´ *et al.*, "Using pet with 18 f-av-45 (florbetapir) to quantify brain amyloid load in a clinical environment," *European Journal of Nuclear Medicine and Molecular Imaging*, vol. 39, pp. 621–631, 2012.

[37] R. C. Petersen, G. E. Smith, S. C. Waring, R. J. Ivnik, E. G. Tangalos, and E. Kokmen, "Mild cognitive impairment: clinical characterization and outcome," *Archives of Neurology*, vol. 56, pp. 303–308, 1999.

[38] A. Disease and R. D. Association, "2017 alzheimer's disease facts and figures: Includes a special report on the next frontier of alzheimer's research," *Alzheimer's & Dementia*, 2017.

[39] J. P. Lerch, J. Pruessner, A. P. Zijdenbos, D. L. Collins, S. J. Teipel, H. Hampel, *et al.*, "Automated cortical thickness measurements from mri can accurately separate alzheimer's patients from normal elderly controls," *Neurobiology of Aging*, vol. 29, pp. 23–30, 2008.

[40] S. Kloppel, C. M. Stonnington, C. Chu, B. Draganski, R. I. Scahill, J. D. Rohrer,¨ *et al.*, "Automatic classification of mr scans in alzheimer's disease," *Brain*, vol. 131, pp. 681–689, 2008.

[41] G. Waldemar, B. Dubois, M. Emre, J. Georges, I. McKeith, M. Rossor, P. Scheltens, P. Tariska, and B. Winblad, "Recommendations for the diagnosis and management of alzheimer's disease and other disorders associated with dementia: Efns guideline," *European Journal of Neurology*, vol. 14, no. 1, pp. e1–e26, 2007.

[42] M. E. Shenton, H. M. Hamoda, J. S. Schneiderman, S. Bouix, O. Pasternak, Y. Rathi, M.-A. Vu, M. P. Purohit, K. Helmer, I. Koerte, *et al.*, "A review of magnetic resonance imaging and diffusion tensor imaging findings in mild traumatic brain injury," *Brain imaging and behavior*, vol. 6, pp. 137–192, 2012.

[43] P. M. Matthews and P. Jezzard, "Functional magnetic resonance imaging," *Journal of Neurology, Neurosurgery & Psychiatry*, vol. 75, no. 1, pp. 6–12, 2004.

[44] W. E. Klunk, C. A. Mathis, J. C. Price, S. T. DeKosky, B. J. Lopresti, N. D. Tsopelas, J. A. Saxton, and R. D. Nebes, "Amyloid imaging with pet in alzheimer's disease, mild cognitive impairment, and clinically unimpaired subjects," *PET in the Evaluation of Alzheimer's Disease and Related Disorders*, pp. 119–147, 2009.

[45] P. J. Basser, "Inferring microstructural features and the physiological state of tissues from diffusion-weighted images," *NMR in Biomedicine*, vol. 8, no. 7, pp. 333–344, 1995.

[46] H. Braak, I. Alafuzoff, T. Arzberger, H. Kretzschmar, and K. Del Tredici, "Staging of alzheimer disease-associated neurofibrillary pathology using paraffin sections and immunocytochemistry," *Acta neuropathologica*, vol. 112, no. 4, pp. 389–404, 2006.

[47] B. Dubois, H. H. Feldman, C. Jacova, S. T. DeKosky, P. Barberger-Gateau, J. Cummings, A. Delacourte, D. Galasko, S. Gauthier, G. Jicha, *et al.*, "Research criteria for the diagnosis of alzheimer's disease: revising the nincds–adrda criteria," *The Lancet Neurology*, vol. 6, no. 8, pp. 734–746, 2007.

[48] S. G. Mueller, M. W. Weiner, L. J. Thal, R. C. Petersen, C. Jack, W. Jagust, J. Q. Trojanowski, A. W. Toga, and L. Beckett, "The alzheimer's disease neuroimaging initiative," *Neuroimaging Clinics*, vol. 15, no. 4, pp. 869–877, 2005.

[49] W. Jagust, "Imaging the evolution and pathophysiology of alzheimer disease," *Nature Reviews Neuroscience*, vol. 19, no. 11, pp. 687–700, 2018.

[50] M. W. Weiner, D. P. Veitch, P. S. Aisen, L. A. Beckett, N. J. Cairns, R. C. Green, D. Harvey, C. R. Jack, W. Jagust, E. Liu, *et al.*, "The alzheimer's disease neuroimaging initiative: a review of papers published since its inception," *Alzheimer's & Dementia*, vol. 9, no. 5, pp. e111–e194, 2013.

[51] A. Klein, J. Andersson, B. A. Ardekani, J. Ashburner, B. Avants, M.-C. Chiang, G. E. Christensen, D. L. Collins, J. Gee, P. Hellier, *et al.*, "Evaluation of 14 nonlinear deformation algorithms applied to human brain mri registration," *Neuroimage*, vol. 46, no. 3, pp. 786–802, 2009.

[52] J. Ashburner and K. J. Friston, "Voxel-based morphometry—the methods," *Neuroimage*, vol. 11, no. 6, pp. 805–821, 2000.

[53] G. Choy, O. Khalilzadeh, M. Michalski, S. Do, A. E. Samir, O. S. Pianykh, J. R. Geis, P. V. Pandharipande, J. A. Brink, and K. J. Dreyer, "Current applications and future impact of machine learning in radiology," *Radiology*, vol. 288, no. 2, pp. 318–328, 2018.

[54] S. M. Smith, M. Jenkinson, M. W. Woolrich, C. F. Beckmann, T. E. Behrens, H. Johansen-Berg, P. R. Bannister, M. De Luca, I. Drobnjak, D. E. Flitney, *et al.*, "Advances in functional and structural mr image analysis and implementation as fsl," *Neuroimage*, vol. 23, pp. S208–S219, 2004.

[55] M. Jenkinson, P. Bannister, M. Brady, and S. Smith, "Improved optimization for the robust and accurate linear registration and motion correction of brain images," *Neuroimage*, vol. 17, no. 2, pp. 825–841, 2002.

[56] I. A. T. Hashem, I. Yaqoob, N. B. Anuar, S. Mokhtar, A. Gani, and S. U. Khan, "The rise of "big data" on cloud computing: Review and open research issues," *Information systems*, vol. 47, pp. 98–115, 2015.

[57] K. J. Gorgolewski, T. Auer, V. D. Calhoun, R. C. Craddock, S. Das, E. P. Duff, G. Flandin, S. S. Ghosh, T. Glatard, Y. O. Halchenko, *et al.*, "The brain imaging data structure, a format for organizing and describing outputs of neuroimaging experiments," *Scientific data*, vol. 3, no. 1, pp. 1–9, 2016.

[58] S. Kandel, J. Heer, C. Plaisant, J. Kennedy, F. Van Ham, N. H. Riche, C. Weaver, B. Lee, D. Brodbeck, and P. Buono, "Research directions in data wrangling: Visualizations and transformations for usable and credible data," *Information Visualization*, vol. 10, no. 4, pp. 271–288, 2011. [59] Y. LeCun, Y. Bengio, and G. Hinton, "Deep learning," *nature*, vol. 521, no. 7553, pp. 436–444, 2015.

[60] D. P. Kingma and J. Ba, "Adam: A method for stochastic optimization," *arXiv preprint arXiv:1412.6980*, 2014.

[61] N. Srivastava, G. Hinton, A. Krizhevsky, I. Sutskever, and R. Salakhutdinov, "Dropout: a simple way to prevent neural networks from overfitting," *The journal of machine learning research*, vol. 15, no. 1, pp. 1929–1958, 2014.

[62] X. Jiang, L. Chang, and Y.-D. Zhang, "Classification of alzheimer's disease via eight-layer convolutional neural network with batch normalization and dropout techniques," *Journal of Medical Imaging and Health Informatics*, vol. 10, no. 5, pp. 1040–1048, 2020.

[63] S. Pan, "Q.: A survey on transfer learning," *IEEE Transactions on Knowledge and Data Engineering*, vol. 22, no. 10, pp. 1345–1359, 2010.

[64] D. M. Powers, "Evaluation: from precision, recall and f-measure to roc, informedness, markedness and correlation," *arXiv preprint arXiv:2010.16061*, 2020.

[65] T. Fawcett, "An introduction to roc analysis," *Pattern recognition letters*, vol. 27, no. 8, pp. 861–874, 2006.

[66] R. Kohavi *et al.*, "A study of cross-validation and bootstrap for accuracy estimation and model selection," in *Ijcai*, vol. 14, pp. 1137–1145, Montreal, Canada, 1995.

[67] S. Fathi, M. Ahmadi, and A. Dehnad, "Early diagnosis of alzheimer's disease based on deep learning: A systematic review," *Computers in biology and medicine*, vol. 146, p. 105634, 2022.

[68] T. Welton, D. A. Kent, D. P. Auer, and R. A. Dineen, "Reproducibility of graph-theoretic brain network metrics: a systematic review," *Brain connectivity*, vol. 5, no. 4, pp. 193–202, 2015.

[69] V. Viswan, N. Shaffi, M. Mahmud, K. Subramanian, and F. Hajamohideen, "Explainable artificial intelligence in alzheimer's disease classification: A systematic review," *Cognitive Computation*, vol. 16, no. 1, pp. 1–44, 2024.

[70] M. J. De Leon, S. DeSanti, R. Zinkowski, P. Mehta, D. Pratico, S. Segal, C. Clark, D. Kerkman, J. DeBernardis, J. Li, *et al.*, "Mri and csf studies in the early diagnosis of alzheimer's disease," *Journal of internal medicine*, vol. 256, no. 3, pp. 205–223, 2004.

[71] A. F. Mendelson, *Validating supervised learning approaches to the prediction of disease status in neuroimaging*. PhD thesis, UCL (University College London), 2017.

[72] H. Yao, Y. Liu, B. Zhou, Z. Zhang, N. An, P. Wang, L. Wang, X. Zhang, and T. Jiang, "Decreased functional connectivity of the amygdala in alzheimer's disease revealed by resting-state fmri," *European journal of radiology*, vol. 82, no. 9, pp. 1531–1538, 2013.

[73] A. Miltiadous, K. D. Tzimourta, N. Giannakeas, M. G. Tsipouras, T. Afrantou, P. Ioannidis, and A. T. Tzallas, "Alzheimer's disease and frontotemporal dementia: A robust classification method of eeg signals and a comparison of validation methods," *Diagnostics*, vol. 11, no. 8, p. 1437, 2021.

[74] Q. Ge, Z.-C. Lin, Y.-X. Gao, and J.-X. Zhang, "A robust discriminant framework based on functional biomarkers of eeg and its potential for diagnosis of alzheimer's disease," in *Healthcare*, vol. 8, p. 476, MDPI, 2020.

[75] L. Lu, J. R. Sedor, V. Gulani, J. R. Schelling, A. O'Brien, C. A. Flask, and K. MacRae Dell, "Use of diffusion tensor mri to identify early changes in diabetic nephropathy," *American journal of nephrology*, vol. 34, no. 5, pp. 476–482, 2011.

[76] K. M. Guskiewicz, S. W. Marshall, J. Bailes, M. McCrea, R. C. Cantu, C. Randolph, and B. D. Jordan, "Association between recurrent concussion and late-life cognitive impairment in retired professional football players," *Neurosurgery*, vol. 57, no. 4, pp. 719–726, 2005.

[77] R. Alshalan and H. Al-Khalifa, "A deep learning approach for automatic hate speech detection in the saudi twittersphere," *Applied Sciences*, vol. 10, no. 23, p. 8614, 2020.

[78] Y. Liu, G. Dwivedi, F. Boussaid, F. Sanfilippo, M. Yamada, and M. Bennamoun, "Inflating 2d convolution weights for efficient generation of 3d medical images," *Computer Methods and Programs in Biomedicine*, vol. 240, p. 107685, 2023.

[79] J. Jang and D. Hwang, "M3t: three-dimensional medical image classifier using multi-plane and multi-slice transformer," in *Proceedings of the IEEE/CVF conference on computer vision and pattern recognition*, pp. 20718–20729, 2022.

[80] A. Ebrahimi, S. Luo, and f. t. A. Disease Neuroimaging Initiative, "Convolutional neural networks for alzheimer's disease detection on mri images," *Journal of Medical Imaging*, vol. 8, no. 2, pp. 024503–024503, 2021.

[81] M. Liu, J. Zhang, E. Adeli, and D. Shen, "Landmark-based deep multi-instance learning for brain disease diagnosis," *Medical image analysis*, vol. 43, pp. 157–168, 2018.

[82] M. Liu, J. Zhang, D. Nie, P.-T. Yap, and D. Shen, "Anatomical landmark based deep feature representation for mr images in brain disease diagnosis," *IEEE journal of biomedical and health informatics*, vol. 22, no. 5, pp. 1476–1485, 2018.

[83] U. R. Acharya, S. L. Fernandes, J. E. WeiKoh, E. J. Ciaccio, M. K. M. Fabell, U. J. Tanik, V. Rajinikanth, and C. H. Yeong, "Automated detection of alzheimer's disease using brain mri images–a study with various feature extraction techniques," *Journal of medical systems*, vol. 43, pp. 1–14, 2019.

[84] X. Wang, X. Liang, Z. Jiang, B. A. Nguchu, Y. Zhou, Y. Wang, H. Wang, Y. Li, Y. Zhu, F. Wu, *et al.*, "Decoding and mapping task states of the human brain via deep learning," *Human brain mapping*, vol. 41, no. 6, pp. 1505–1519, 2020.

[85] S. Shresta, S. A. Senanayake, and J. Triloka, "Advanced cascaded anisotropic convolutional neural network architecture based optimized feature selection brain tumour segmentation and classification," in *2020 5th International Conference on Innovative Technologies in Intelligent Systems and Industrial Applications (CITISIA)*, pp. 1–11, IEEE, 2020.

[86] S. Rathore, M. Habes, M. A. Iftikhar, A. Shacklett, and C. Davatzikos, "A review on neuroimaging-based classification studies and associated feature extraction methods for alzheimer's disease and its prodromal stages," *NeuroImage*, vol. 155, pp. 530–548, 2017.

[87] S. E. Jones, S. Y. Mahmoud, and M. D. Phillips, "A practical clinical method to quantify language lateralization in fmri using whole-brain analysis," *Neuroimage*, vol. 54, no. 4, pp. 2937–2949, 2011.

[88] C. R. Jack Jr, M. A. Bernstein, N. C. Fox, P. Thompson, G. Alexander, D. Harvey, B. Borowski, P. J. Britson, J. L. Whitwell, C. Ward, *et al.*, "The alzheimer's disease neuroimaging initiative (adni): Mri methods," *Journal of Magnetic Resonance Imaging: An Official Journal of the International Society for Magnetic Resonance in Medicine*, vol. 27, no. 4, pp. 685–691, 2008.

[89] D. S. Marcus, T. H. Wang, J. Parker, J. G. Csernansky, J. C. Morris, and R. L. Buckner, "Open access series of imaging studies (oasis): cross-sectional mri data in young, middle aged, nondemented, and demented older adults," *Journal of cognitive neuroscience*, vol. 19, no. 9, pp. 1498–1507, 2007.

[90] I. B. Malone, D. Cash, G. R. Ridgway, D. G. MacManus, S. Ourselin, N. C. Fox, and J. M. Schott, "Miriad—public release of a multiple time point alzheimer's mr imaging dataset," *NeuroImage*, vol. 70, pp. 33–36, 2013.

[91] B. R. Cardoso, D. J. Hare, A. I. Bush, Q.-X. Li, C. J. Fowler, C. L. Masters, R. N. Martins, K. Ganio, A. Lothian, S. Mukherjee, *et al.*, "Selenium levels in serum, red blood cells, and cerebrospinal fluid of alzheimer's disease patients: a report from the australian imaging, biomarker & lifestyle flagship study of ageing (aibl)," *Journal of Alzheimer's Disease*, vol. 57, no. 1, pp. 183–193, 2017.

[92] Y. Gupta, K. H. Lee, K. Y. Choi, J. J. Lee, B. C. Kim, and G. R. Kwon, "National research center for dementia; alzheimer's disease neuroimaging initiative. early diagnosis of alzheimer's disease using combined features from voxel-based morphometry and cortical, subcortical, and hippocampus regions of mri t1 brain images," *PLoS One*, vol. 14, no. 10, p. e0222446, 2019.

[93] A. Katako, P. Shelton, A. L. Goertzen, D. Levin, B. Bybel, M. Aljuaid, H. J. Yoon, D. Y. Kang, S. M. Kim, C. S. Lee, *et al.*, "Machine learning identified an alzheimer's disease-related fdg-pet pattern which is also expressed in lewy body dementia and parkinson's disease dementia," *Scientific reports*, vol. 8, no. 1, p. 13236, 2018.

[94] S. Freitas, M. R. Simoes, L. Alves, and I. Santana, "Montreal cognitive assessment: validation study for mild cognitive impairment and alzheimer˜ disease," *Alzheimer Disease & Associated Disorders*, vol. 27, no. 1, pp. 37–43, 2013.

[95] R. S. Desikan, H. J. Cabral, F. Settecase, C. P. Hess, W. P. Dillon, C. M. Glastonbury, M. W. Weiner, N. J. Schmansky, D. H. Salat, B. Fischl, *et al.*, "Automated mri measures predict progression to alzheimer's disease," *Neurobiology of aging*, vol. 31, no. 8, pp. 1364–1374, 2010.

[96] R. Sharma, H. Anand, Y. Badr, and R. G. Qiu, "Time-to-event prediction using survival analysis methods for alzheimer's disease progression," *Alzheimer's & Dementia: Translational Research & Clinical Interventions*, vol. 7, no. 1, p. e12229, 2021.

[97] D. Kim and K. Kim, "Detection of early stage alzheimer's disease using eeg relative power with deep neural network," in *2018 40th Annual International Conference of the IEEE Engineering in Medicine and Biology Society (EMBC)*, (Honolulu, HI, USA), pp. 352–355, IEEE, 2018.

[98] P. Forouzannezhad, A. Abbaspour, C. Li, M. Cabrerizo, and M. Adjouadi, "A deep neural network approach for early diagnosis of mild cognitive impairment using multiple features," in *2018 17th IEEE International Conference on Machine Learning and Applications (ICMLA)*, (Orlando, FL, USA), pp. 1341–1346, IEEE, 2018.

[99] W. Fruehwirt, A. D. Cobb, M. Mairhofer, L. Weydemann, H. Garn, R. Schmidt, T. Benke, P. Dal-Bianco, G. Ransmayr, M. Waser, *et al.*, "Bayesian deep neural networks for low-cost neurophysiological markers of alzheimer's disease severity," *arXiv preprint arXiv:1812.04994*, 2018.

[100] S. O. Orimaye, J. S. M. Wong, and C. P. Wong, "Deep language space neural network for classifying mild cognitive impairment and alzheimer-type dementia," *PLoS ONE*, vol. 13, p. e0205636, 2018.

[101] C. Park, J. Ha, and S. Park, "Prediction of alzheimer's disease based on deep neural network by integrating gene expression and dna methylation dataset," *Expert Systems with Applications*, vol. 140, p. 112873, 2020.

[102] E. Benyoussef, A. Elbyed, and H. El Hadiri, "3d mri classification using knn and deep neural network for alzheimer's disease diagnosis," in *International Conference on Advanced Intelligent Systems for Sustainable Development*, (Tangier, Morocco), pp. 154–158, Springer, 2018.

[103] D. Manzak, G. C¸ etinel, and A. Manzak, "Automated classification of alzheimer's disease using deep neural network (dnn) by random forest feature elimination," in *2019 14th International Conference on Computer Science Education (ICCSE)*, (Toronto, ON, Canada), pp. 1050–1053, IEEE, 2019.

[104] J. Albright and A. D. N. Initiative, "Forecasting the progression of alzheimer's disease using neural networks and a novel preprocessing algorithm," *Alzheimer's Dement. Transl. Res. Clin. Interv.*, vol. 5, pp. 483–491, 2019.

[105] H. Suresha and S. Parthasarathy, "Alzheimer disease detection based on deep neural network with rectified adam optimization technique using mri analysis," in *2020 Third International Conference on Advances in Electronics, Computers and Communications (ICAECC)*, (Bengaluru, India), pp. 1–6, IEEE, 2020.

[106] Q. Wang, B. Readhead, K. Chen, Y. Su, E. Reiman, and J. Dudley, "Deep learning-based brain transcriptomic signatures associated with the neuropathological and clinical severity of alzheimer's disease," *Brain Commun.*, vol. 4, p. fcab293, 2021.

[107] K. Ning, B. Chen, F. Sun, Z. Hobel, L. Zhao, W. Matloff, A. W. Toga, and A. D. N. Initiative, "Classifying alzheimer's disease with brain imaging and genetic data using a neural network framework," *Neurobiology of Aging*, vol. 68, pp. 151–158, 2018.

[108] N. Singh, A. Chandra, S. Verma, U. Shrivastava, and U. Mishra, "Control or autism - classification using convolutional neural networks on functional mri," in *2020 11th International Conference on Computing, Communication and Networking Technologies*, vol. 2020, Jul 2020.

[109] Z. Vidnyanszky, R. J. Meszlenyi, and K. Buza, "Resting state fmri functional connectivity-based classification using a convolutional neural network´ architecture," *Frontiers in Neuroinformatics*, vol. 11, Oct 2017.

[110] Y. Xie, L. Zhang, X. Luo, Y. Fu, X. Bi, and H. Wu, "The exploration of parkinson's disease: a multi-modal data analysis of resting functional magnetic resonance imaging and gene data," *Brain Imaging and Behavior*, vol. 15, pp. 1986–1996, Aug 2021.

[111] J. Song, K. Ho Lee, B. Lee, M. N. Iqbal Qureshi, and S. Ryu, "Evaluation of functional decline in alzheimer's dementia using 3d deep learning and group ica for rs-fmri measurements," *Frontiers in Aging Neuroscience*, vol. 10, Feb 2019.

[112] C. Hu and R. Ju, "Early diagnosis of alzheimer's disease based on resting-state brain networks and deep learning," 2017.

[113] M. N. I. Qureshi, M. Choi, K. H. Lee, B. Lee, N. T. Duc, and S. Ryu, "3d-deep learning based automatic diagnosis of alzheimer's disease with joint mmse prediction using resting-state fmri," *Neuroinformatics*, vol. 18, pp. 71–86, Jan 2020.

[114] Y. Zhang and H. Guo, "Resting state fmri and improved deep learning algorithm for earlier detection of alzheimer's disease," *IEEE Access*, vol. 8, pp. 115383–115392, 2020.

[115] R. Damasevicius, T. Krilavi˘ cius, M. Odusami, and R. Maskeli˘ unas, "Analysis of features of alzheimer's disease: detection of early stage from functional¯ brain changes in magnetic resonance images using a finetuned resnet18 network," *Diagnostics*, vol. 11, no. 6, p. 1071, 2021.

[116] Y. K. Rathore and R. R. Janghel, "Deep convolution neural network based system for early diagnosis of alzheimer's disease," *IRBM*, vol. 42, pp. 258–267, Aug 2021.

[117] C. di Ruberto, A. Loddo, and S. Buttau, "Deep learning based pipelines for alzheimer's disease diagnosis: A comparative study and a novel deepensemble method," *Computers in Biology and Medicine*, vol. 141, p. 105032, Feb 2022.

[118] S. Wang, P. Phillips, Y. Sui, B. Liu, M. Yang, and H. Cheng, "Classification of alzheimer's disease based on eight-layer convolutional neural network with leaky rectified linear unit and max pooling," *J. Med. Syst.*, vol. 42, no. 1, pp. 1–11, 2018.

[119] H. Karasawa, C. L. Liu, and H. Ohwada, "Deep 3d convolutional neural network architectures for alzheimer's disease diagnosis," in *Asian Conference on Intelligent Information and Database Systems*, pp. 287–296, 2018.

[120] H. Tang, E. Yao, G. Tan, and X. Guo, "A fast and accurate 3d fine-tuning convolutional neural network for alzheimer's disease diagnosis," in *International CCF Conference on Artificial Intelligence*, pp. 115–126, 2018.

[121] S. E. Spasov, L. Passamonti, A. Duggento, P. Lio, and N. Toschi, "A multi-modal convolutional neural network framework for the prediction of alzheimer's disease," in *IEEE Engineering in Medicine and Biology Society*, pp. 1271–1274, 2018.

[122] Y. Wang, Y. Yang, X. Guo, C. Ye, N. Gao, Y. Fang, and H. Ma, "A novel multimodal mri analysis for alzheimer's disease based on convolutional neural network," in *IEEE Engineering in Medicine and Biology Society*, pp. 754–757, 2018.

[123] J. Islam and Y. Zhang, "Brain mri analysis for alzheimer's disease diagnosis using an ensemble system of deep convolutional neural networks," *Brain Inform.*, vol. 5, no. 2, 2018.

[124] L. Yue, X. Gong, K. Chen, M. Mao, J. Li, A. K. Nandi, and M. Li, "Auto-detection of alzheimer's disease using deep convolutional neural networks," in *International Conference on Natural Computation, Fuzzy Systems and Knowledge Discovery*, pp. 228–234, 2018.

[125] R. Jain, N. Jain, A. Aggarwal, and D. J. Hemanth, "Convolutional neural network based alzheimer's disease classification from magnetic resonance brain images," *Cogn. Syst. Res.*, vol. 57, pp. 147–159, 2019.

[126] Y. Huang, J. Xu, Y. Zhou, T. Tong, and X. Zhuang, "Diagnosis of alzheimer's disease via multi-modality 3d convolutional neural network," *Front. Neurosci.*, vol. 13, p. 509, 2019.

[127] E. Goceri, "Diagnosis of alzheimer's disease with sobolev gradient-based optimization and 3d convolutional neural network," *Int. J. Numer. Methods Biomed. Eng.*, vol. 35, p. e3225, 2019.

[128] F. Zhang, Z. Li, B. Zhang, H. Du, B. Wang, and X. Zhang, "Multi-modal deep learning model for auxiliary diagnosis of alzheimer's disease," *Neurocomputing*, vol. 361, pp. 185–195, 2019.

[129] S. Basheera and D. Guru, "Convolution neural network–based alzheimer's disease classification using hybrid enhanced independent component analysis and 3d discrete wavelet transform," *Soft Comput.*, vol. 24, pp. 3663–3676, 2019.

[130] X. Li, K. N. Plataniotis, and H. Guo, "A fast and refined cancer diagnosis scheme using extreme learning machine based on block processing of histopathological images," *Knowl. Based Syst.*, vol. 163, pp. 437–447, 2019.

[131] S. E. Spasov, L. Passamonti, A. Duggento, P. Lio, N. Toschi, and A. D. N. Initiative, "A parameter-efficient deep learning approach to predict conversion from mild cognitive impairment to alzheimer's disease," *Neuroimage*, vol. 189, pp. 276–287, 2019.

[132] I. Ahmad and K. Pothuganti, "Analysis of different convolution neural network models to diagnose alzheimer's disease," *Mater. Today Proc.*, 2020. In press.

[133] M. Lopez-Martin, A. Nevado, and B. Carro, "Detection of early stages of alzheimer's disease based on meg activity with a randomized convolutional neural network," *Artif. Intell. Med.*, vol. 107, p. 101924, 2020.

[134] X. Jiang, L. Chang, and Y. Zhang, "Classification of alzheimer's disease via eight-layer convolutional neural network with batch normalization and dropout techniques," *J. Med. Imaging Health Inform.*, vol. 10, pp. 1040–1048, 2020.

[135] A. Nawaz, S. Anwar, R. Liaqat, J. Iqbal, U. Bagci, and M. Majid, "Deep convolutional neural network based classification of alzheimer's disease using mri data," in *IEEE International Multitopic Conference*, pp. 1–6, 2020.

[136] T. Jo, K. Nho, S. Risacher, and A. Saykin, "Deep learning detection of informative features in tau pet for alzheimer's disease classification," *BMC Bioinform.*, vol. 21, no. 496, 2020.

[137] V. Bordin, D. Coluzzi, M. W. Rivolta, and G. Baselli, "Explainable ai points to white matter hyperintensities for alzheimer's disease identification: A preliminary study," in *2022 44th annual international conference of the IEEE engineering in medicine & biology society (EMBC)*, pp. 484–487, IEEE, 2022.

[138] S. Tekkesinoglu and S. Pudas, "Explaining graph convolutional network predictions for clinicians—an explainable ai approach to alzheimer's disease classification," *Frontiers in Artificial Intelligence*, vol. 6, p. 1334613, 2024.

[139] M. Miro-Nicolau, A. Jaume-i Cap´ o, and G. Moy´ a-Alcover, "Assessing fidelity in xai post-hoc techniques: A comparative study with ground truth` explanations datasets," *Artificial Intelligence*, vol. 335, p. 104179, 2024.

[140] A. Holzinger, A. Saranti, C. Molnar, P. Biecek, and W. Samek, "Explainable ai methods-a brief overview," in *International workshop on extending explainable AI beyond deep models and classifiers*, pp. 13–38, Springer, 2020.

[141] H. T. T. Nguyen, H. Q. Cao, K. V. T. Nguyen, and N. D. K. Pham, "Evaluation of explainable artificial intelligence: Shap, lime, and cam," in *Proceedings of the FPT AI Conference*, pp. 1–6, 2021.

[142] A. M. Salih, Z. Raisi-Estabragh, I. B. Galazzo, P. Radeva, S. E. Petersen, K. Lekadir, and G. Menegaz, "A perspective on explainable artificial intelligence methods: Shap and lime," *Advanced Intelligent Systems*, vol. 7, no. 1, p. 2400304, 2025.

[143] N. Ullah, M. Hassan, J. A. Khan, M. S. Anwar, and K. Aurangzeb, "Enhancing explainability in brain tumor detection: A novel deepebtdnet model with lime on mri images," *International Journal of Imaging Systems and Technology*, vol. 34, no. 1, p. e23012, 2024.

[144] T. H. de Wolf, M. Snelders, J. Essers, and I. Smal, "Ca-lime: An algorithm that explains classification results of cardiomyocyte beating," in *2023 IEEE 20th International Symposium on Biomedical Imaging (ISBI)*, pp. 1–4, IEEE, 2023.

[145] H. Gong, M. Wang, H. Zhang, M. F. Elahe, and M. Jin, "An explainable ai approach for the rapid diagnosis of covid-19 using ensemble learning algorithms," *Frontiers in Public Health*, vol. 10, p. 874455, 2022.

[146] D. Vetrithangam, B. Arunadevi, N. K. Pegada, A. Mehta, P. Kumar, P. Parihar, S. Selvakumar, *et al.*, "Towards explainable detection of alzheimer's disease: A fusion of deep convolutional neural network and enhanced weighted fuzzy c-mean," *Current medical imaging*, vol. 20, no. 1, p. e15734056317205, 2024.

[147] L. Brusini, F. Cruciani, G. Dall'Aglio, T. Zajac, I. B. Galazzo, M. Zucchelli, and G. Menegaz, "Xai-based assessment of the amura model for detecting amyloid–β and tau microstructural signatures in alzheimer's disease," *IEEE Journal of Translational Engineering in Health and Medicine*, 2024.

[148] M. S. Kamal, A. Northcote, L. Chowdhury, N. Dey, R. G. Crespo, and E. Herrera-Viedma, "Alzheimer's patient analysis using image and gene expression data and explainable-ai to present associated genes," *IEEE Transactions on Instrumentation and Measurement*, vol. 70, pp. 1–7, 2021.

[149] L. M. Duamwan and J. J. Bird, "Explainable ai for medical image processing: a study on mri in alzheimer's disease," in *Proceedings of the 16th international conference on pervasive technologies related to assistive environments*, pp. 480–484, 2023.

[150] H. A. Shad, Q. A. Rahman, N. B. Asad, A. Z. Bakshi, S. F. Mursalin, M. T. Reza, and M. Z. Parvez, "Exploring alzheimer's disease prediction with xai in various neural network models," in *TENCON 2021-2021 IEEE Region 10 Conference (TENCON)*, pp. 720–725, IEEE, 2021.

[151] Z. A. Khan, M. Waqar, N. I. Chaudhary, M. J. A. A. Raja, S. Khan, F. A. Khan, I. I. Chaudhary, and M. A. Z. Raja, "Fractional gradient optimized explainable convolutional neural network for alzheimer's disease diagnosis," *Heliyon*, vol. 10, no. 20, 2024.

[152] V. Adarsh, G. Gangadharan, U. Fiore, and P. Zanetti, "Multimodal classification of alzheimer's disease and mild cognitive impairment using custom mkscddl kernel over cnn with transparent decision-making for explainable diagnosis," *Scientific Reports*, vol. 14, no. 1, p. 1774, 2024.

[153] F. X. Liu, *Evaluating the Impact of Data Augmentation on Explainable AI in Medical Image Analysis*. PhD thesis, Eindhoven University of Technology Eindhoven, The Netherlands, 2024.

[154] S. Bhattacharjee, Y.-B. Hwang, K. Ikromjanov, R. I. Sumon, H.-C. Kim, and H.-K. Choi, "An explainable computer vision in histopathology: techniques for interpreting black box model," in *2022 International Conference on Artificial Intelligence in Information and Communication (ICAIIC)*, pp. 392–398, IEEE, 2022.

[155] L. Gaur, M. Bhandari, T. Razdan, S. Mallik, and Z. Zhao, "Explanation-driven deep learning model for prediction of brain tumour status using mri image data," *Frontiers in genetics*, vol. 13, p. 822666, 2022.

[156] S. Ahmed, S. N. Nobel, and O. Ullah, "An effective deep cnn model for multiclass brain tumor detection using mri images and shap explainability," in *2023 International Conference on Electrical, Computer and Communication Engineering (ECCE)*, pp. 1–6, IEEE, 2023.

[157] S. Raptis, C. Ilioudis, and K. Theodorou, "From pixels to prognosis: unveiling radiomics models with shap and lime for enhanced interpretability," *Biomedical Physics & Engineering Express*, vol. 10, no. 3, p. 035016, 2024.

[158] Y. Shi, Y. Zou, J. Liu, Y. Wang, Y. Chen, F. Sun, Z. Yang, G. Cui, X. Zhu, X. Cui, *et al.*, "Ultrasound-based radiomics xgboost model to assess the risk of central cervical lymph node metastasis in patients with papillary thyroid carcinoma: Individual application of shap," *Frontiers in Oncology*, vol. 12, p. 897596, 2022.

[159] S. El-Sappagh, J. M. Alonso, S. R. Islam, A. M. Sultan, and K. S. Kwak, "A multilayer multimodal detection and prediction model based on explainable artificial intelligence for alzheimer's disease," *Scientific reports*, vol. 11, no. 1, p. 2660, 2021.

[160] B. Bogdanovic, T. Eftimov, and M. Simjanoska, "In-depth insights into alzheimer's disease by using explainable machine learning approach," *Scientific Reports*, vol. 12, no. 1, p. 6508, 2022.

[161] L. Bloch, C. M. Friedrich, and A. D. N. Initiative, "Data analysis with shapley values for automatic subject selection in alzheimer's disease data sets using interpretable machine learning," *Alzheimer's Research & Therapy*, vol. 13, pp. 1–30, 2021.

[162] A. Lombardi, D. Diacono, N. Amoroso, P. Biecek, A. Monaco, L. Bellantuono, E. Pantaleo, G. Logroscino, R. De Blasi, S. Tangaro, *et al.*, "A robust framework to investigate the reliability and stability of explainable artificial intelligence markers of mild cognitive impairment and alzheimer's disease," *Brain informatics*, vol. 9, no. 1, p. 17, 2022.

[163] M. Hernandez, U. Ramon-Julvez, F. Ferraz, and with the ADNI Consortium, "Explainable ai toward understanding the performance of the top three tadpole challenge methods in the forecast of alzheimer's disease diagnosis," *PloS one*, vol. 17, no. 5, p. e0264695, 2022.

[164] M. Y. Chun, C. J. Park, J. Kim, J. H. Jeong, H. Jang, K. Kim, and S. W. Seo, "Prediction of conversion to dementia using interpretable machine learning in patients with amnestic mild cognitive impairment," *Frontiers in Aging Neuroscience*, vol. 14, p. 898940, 2022.

[165] S. Jahan, K. Abu Taher, M. S. Kaiser, M. Mahmud, M. S. Rahman, A. S. Hosen, and I.-H. Ra, "Explainable ai-based alzheimer's prediction and management using multimodal data," *Plos one*, vol. 18, no. 11, p. e0294253, 2023.

[166] X. Zhang, L. Han, L. Han, H. Chen, D. Dancey, and D. Zhang, "smri-patchnet: A novel efficient explainable patch-based deep learning network for alzheimer's disease diagnosis with structural mri," *IEEE Access*, vol. 11, pp. 108603–108616, 2023.

[167] X. Xu and X. Yan, "A convenient and reliable multi-class classification model based on explainable artificial intelligence for alzheimer's disease," in *2022 IEEE International Conference on Advances in Electrical Engineering and Computer Applications (AEECA)*, pp. 671–675, IEEE, 2022.

[168] G. Ekuma, D. B. Hier, and T. Obafemi-Ajayi, "An explainable deep learning model for prediction of severity of alzheimer's disease," in *2023 IEEE Conference on Computational Intelligence in Bioinformatics and Computational Biology (CIBCB)*, pp. 1–8, IEEE, 2023.

[169] N. Amoroso, S. Quarto, M. La Rocca, S. Tangaro, A. Monaco, and R. Bellotti, "An explainability artificial intelligence approach to brain connectivity in alzheimer's disease," *Frontiers in Aging Neuroscience*, vol. 15, p. 1238065, 2023.

[170] D. Yilmaz, "Development and evaluation of an explainable diagnostic ai for alzheimer's disease," in *2023 International Conference on Artificial Intelligence Science and Applications in Industry and Society (CAISAIS)*, pp. 1–6, IEEE, 2023.

[171] N. Rahim, S. El-Sappagh, S. Ali, K. Muhammad, J. Del Ser, and T. Abuhmed, "Prediction of alzheimer's progression based on multimodal deeplearning-based fusion and visual explainability of time-series data," *Information Fusion*, vol. 92, pp. 363–388, 2023.

[172] F. Yi, H. Yang, D. Chen, Y. Qin, H. Han, J. Cui, W. Bai, Y. Ma, R. Zhang, and H. Yu, "Xgboost-shap-based interpretable diagnostic framework for alzheimer's disease," *BMC medical informatics and decision making*, vol. 23, no. 1, p. 137, 2023.

[173] P. Bhattarai, D. S. Thakuri, Y. Nie, and G. B. Chand, "Explainable ai-based deep-shap for mapping the multivariate relationships between regional neuroimaging biomarkers and cognition," *European Journal of Radiology*, vol. 174, p. 111403, 2024.

[174] S. Leandrou, D. Lamnisos, H. Bougias, N. Stogiannos, E. Georgiadou, K. Achilleos, C. S. Pattichis, and A. D. N. Initiative, "A cross-sectional study of explainable machine learning in alzheimer's disease: diagnostic classification using mr radiomic features," *Frontiers in Aging Neuroscience*, vol. 15, p. 1149871, 2023.

[175] A. Sarica, A. Pelagi, F. Aracri, F. Arcuri, A. Quattrone, A. Quattrone, and A. D. N. Initiative, "Sex differences in conversion risk from mild cognitive impairment to alzheimer's disease: an explainable machine learning study with random survival forests and shap," *Brain Sciences*, vol. 14, no. 3, p. 201, 2024.

[176] S. De Francesco, C. Crema, D. Archetti, C. Muscio, R. I. Reid, A. Nigri, M. G. Bruzzone, F. Tagliavini, R. Lodi, E. D'Angelo, *et al.*, "Differential diagnosis of neurodegenerative dementias with the explainable mri based machine learning algorithm muqubia," *Scientific reports*, vol. 13, no. 1, p. 17355, 2023.

[177] S. U. Khan, A. Albanyan, M. Bilal, and S. Ullah, "A genetic programming rician noise reduction and explainable deep learning model for alzheimer's diseases severity prediction," *Journal of Alzheimer's Disease*, vol. 102, no. 1, pp. 129–142, 2024.

[178] M. Bohle, F. Eitel, M. Weygandt, and K. Ritter, "Layer-wise relevance propagation for explaining deep neural network decisions in mri-based alzheimer's¨ disease classification," *Frontiers in aging neuroscience*, vol. 11, p. 194, 2019.

[179] I. Grigorescu, L. Cordero-Grande, A. D. Edwards, J. Hajnal, M. Modat, and M. Deprez, "Interpretable convolutional neural networks for preterm birth classification," *arXiv preprint arXiv:1910.00071*, 2019.

[180] A. Sadafi, O. Adonkina, A. Khakzar, P. Lienemann, R. M. Hehr, D. Rueckert, N. Navab, and C. Marr, "Pixel-level explanation of multiple instance learning models in biomedical single cell images," in *International Conference on Information Processing in Medical Imaging*, pp. 170–182, Springer, 2023.

[181] T. Pohl, M. Jakab, and W. Benesova, "Interpretability of deep neural networks used for the diagnosis of alzheimer's disease," *International Journal of Imaging Systems and Technology*, vol. 32, no. 2, pp. 673–686, 2022.

[182] K. M. Sudar, P. Nagaraj, S. Nithisaa, R. Aishwarya, M. Aakash, and S. I. Lakshmi, "Alzheimer's disease analysis using explainable artificial intelligence (xai)," in *2022 International Conference on Sustainable Computing and Data Communication Systems (ICSCDS)*, pp. 419–423, IEEE, 2022.

[183] E. Leonardsen, K. Persson, E. Grødem, N. Dinsdale, T. Schellhorn, J. Roe, D. Vidal-Pineiro, Ø. Sørensen, T. Kaufmann, A. Marquand,˜ *et al.*, "Characterizing personalized neuropathology in dementia and mild cognitive impairment with explainable artificial intelligence," 2023.

[184] E. Mohamed, K. Sirlantzis, and G. Howells, "A review of visualisation-as-explanation techniques for convolutional neural networks and their evaluation," *Displays*, vol. 73, p. 102239, 2022.

[185] Y. Zhang, D. Hong, D. McClement, O. Oladosu, G. Pridham, and G. Slaney, "Grad-cam helps interpret the deep learning models trained to classify multiple sclerosis types using clinical brain magnetic resonance imaging," *Journal of Neuroscience Methods*, vol. 353, p. 109098, 2021.

[186] S. Chethana, S. S. Charan, V. Srihitha, S. Palaniswamy, and P. B. Pati, "A novel approach for alzheimer's disease detection using xai and grad-cam," in *2023 4th IEEE Global Conference for Advancement in Technology (GCAT)*, pp. 1–6, IEEE, 2023.

[187] M. S. Reza, M. M. J. Kabir, M. A. R. Mollah, and N. I. Nahin, "Exploring deep convolutional neural networks: A grad-cam enhanced comparative study for automated covid-19 diagnosis from chest x-ray images," in *2023 3rd International Conference on Smart Generation Computing, Communication and Networking (SMART GENCON)*, pp. 1–6, IEEE, 2023.

[188] M. T. R, V. K. V, and S. Guluwadi, "Enhancing brain tumor detection in mri images through explainable ai using grad-cam with resnet 50," *BMC medical imaging*, vol. 24, no. 1, p. 107, 2024.

[189] X. Zhang, L. Han, W. Zhu, L. Sun, and D. Zhang, "An explainable 3d residual self-attention deep neural network for joint atrophy localization and alzheimer's disease diagnosis using structural mri," *IEEE journal of biomedical and health informatics*, vol. 26, no. 11, pp. 5289–5297, 2021.

[190] N. Ruengchaijatuporn, I. Chatnuntawech, S. Teerapittayanon, S. Sriswasdi, S. Itthipuripat, S. Hemrungrojn, P. Bunyabukkana, A. Petchlorlian, S. Chunamchai, T. Chotibut, *et al.*, "An explainable self-attention deep neural network for detecting mild cognitive impairment using multi-input digital drawing tasks," *Alzheimer's Research & Therapy*, vol. 14, no. 1, p. 111, 2022.

[191] V. Jain, O. Nankar, D. J. Jerrish, S. Gite, S. Patil, and K. Kotecha, "A novel ai-based system for detection and severity prediction of dementia using mri," *IEEE Access*, vol. 9, pp. 154324–154346, 2021.

[192] T. Mahmud, K. Barua, S. U. Habiba, N. Sharmen, M. S. Hossain, and K. Andersson, "An explainable ai paradigm for alzheimer's diagnosis using deep transfer learning," *Diagnostics*, vol. 14, no. 3, p. 345, 2024.

[193] B. Song, S. Yoshida, and A. D. N. Initiative, "Explainability of three-dimensional convolutional neural networks for functional magnetic resonance imaging of alzheimer's disease classification based on gradient-weighted class activation mapping," *Plos one*, vol. 19, no. 5, p. e0303278, 2024.

[194] D. Coluzzi, V. Bordin, M. W. Rivolta, I. Fortel, L. Zhan, A. Leow, and G. Baselli, "Biomarker investigation using multiple brain measures from mri through explainable artificial intelligence in alzheimer's disease classification," *Bioengineering*, vol. 12, no. 1, p. 82, 2025.

[195] R. Bapat, D. Ma, and T. Q. Duong, "Predicting four-year's alzheimer's disease onset using longitudinal neurocognitive tests and mri data using explainable deep convolutional neural networks," *Journal of Alzheimer's Disease*, vol. 97, no. 1, pp. 459–469, 2024.

[196] K. Oh, J. S. Yoon, and H.-I. Suk, "Learn-explain-reinforce: counterfactual reasoning and its guidance to reinforce an alzheimer's disease diagnosis model," *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, vol. 45, no. 4, pp. 4843–4857, 2022.

[197] M. Kim, J. Kim, J. Qu, H. Huang, Q. Long, K.-A. Sohn, D. Kim, and L. Shen, "Interpretable temporal graph neural network for prognostic prediction of alzheimer's disease using longitudinal neuroimaging data," in *2021 IEEE International Conference on Bioinformatics and Biomedicine (BIBM)*, pp. 1381–1384, IEEE, 2021.

[198] S. Y. Kim, "Personalized explanations for early diagnosis of alzheimer's disease using explainable graph neural networks with population graphs," *Bioengineering*, vol. 10, no. 6, p. 701, 2023.

[199] J. Rieke, F. Eitel, M. Weygandt, J.-D. Haynes, and K. Ritter, "Visualizing convolutional networks for mri-based diagnosis of alzheimer's disease," in *Understanding and Interpreting Machine Learning in Medical Image Computing Applications: First International Workshops, MLCN 2018, DLF 2018, and iMIMIC*

2018, Held in Conjunction with MICCAI 2018, Granada, Spain, September 16-20, 2018, Proceedings 1, pp. 24–31, Springer, 2018.

[200] F. Garc´ıa-Gutierrez, L. Hern´ andez-Lorenzo, M. N. Cabrera-Mart´ ´ın, J. A. Matias-Guiu, J. L. Ayala, A. D. N. Initiative, *et al.*, "Predicting changes in brain metabolism and progression from mild cognitive impairment to dementia using multitask deep learning models and explainable ai," *NeuroImage*, vol. 297, p. 120695, 2024.

[201] J. Cai, W. Hu, J. Ma, A. Si, S. Chen, L. Gong, Y. Zhang, H. Yan, F. Chen, and A. D. N. Initiative, "Explainable machine learning with pairwise interactions for predicting conversion from mild cognitive impairment to alzheimer's disease utilizing multi-modalities data," *Brain Sciences*, vol. 13, no. 11, p. 1535, 2023.

[202] L. S. Saoud and H. AlMarzouqi, "Explainable early detection of alzheimer's disease using rois and an ensemble of 138 3d vision transformers," *Scientific Reports*, vol. 14, no. 1, p. 27756, 2024.

[203] G. Vilone and L. Longo, "Notions of explainability and evaluation approaches for explainable artificial intelligence," *Information Fusion*, vol. 76, pp. 89–106, 2021.

[204] R. Gipiskis, C.-W. Tsai, and O. Kurasova, "Explainable ai (xai) in image segmentation in medicine, industry, and beyond: A survey,"ˇ *ICT Express*, 2024.

[205] I. Kakogeorgiou and K. Karantzalos, "Evaluating explainable artificial intelligence methods for multi-label deep learning classification tasks in remote sensing," *International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation*, vol. 103, p. 102520, 2021.

[206] N. C. Firth, S. Primativo, R.-V. Marinescu, T. J. Shakespeare, A. Suarez-Gonzalez, M. Lehmann, A. Carton, D. Ocal, I. Pavisic, R. W. Paterson, *et al.*, "Longitudinal neuroanatomical and cognitive progression of posterior cortical atrophy," *Brain*, vol. 142, no. 7, pp. 2082–2095, 2019.

[207] W. M. van Oostveen and E. C. de Lange, "Imaging techniques in alzheimer's disease: a review of applications in early diagnosis and longitudinal monitoring," *International journal of molecular sciences*, vol. 22, no. 4, p. 2110, 2021.

[208] M. Vanhoutte, R. Lopes, A. Maureille, C. Delmaire, C. Hossein-Foucher, A. Rollin, F. Semah, and F. Pasquier, "P1-291: hypometabolism patterns using fdg-pet in typical and atypical sporadic forms of early-onset alzheimer's disease," *Alzheimer's Dement*, vol. 12, p. P532, 2016.

[209] S. Aramadaka, R. Mannam, R. S. Narayanan, A. Bansal, V. R. Yanamaladoddi, S. S. Sarvepalli, and S. L. Vemula, "Neuroimaging in alzheimer's disease for early diagnosis: a comprehensive review," *Cureus*, vol. 15, no. 5, 2023.

THE PLACE AND EFFECTS OF SAMPLE REDUCTION METHODS IN MEDICAL DATA CLASSIFICATION

Mehmet ŞEYHANLI
Mudanya University Vocational School, Digital Transformation Electronics Program, Mudanya, Türkiye.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9927-7234

Abstract

The primary issue threatening the success of machine learning models in medical diagnosis and analysis is the class imbalance problem, which arises from the presence of rare conditions; this skewed distribution prevents models from adequately learning minority class features. This study systematically investigates the potential contributions of Undersampling techniques in the literature to classification performance by managing the majority class volume to rebalance medical datasets. This review encompasses a wide range of methods, from simple Random Undersampling to advanced algorithms focused on boundary optimization like Near Miss and Tomek Links. Literature findings indicate that undersampling techniques offer significant advantages by eliminating the risk of generating synthetic samples and reducing computational cost. The results reveal that algorithms focused on noise cleaning, such as Tomek Links, significantly enhance the model's Sensitivity towards the minority class, confirming the positive impact of boundary demarcation on performance. This work highlights that undersampling techniques, when correctly applied, constitute a powerful and computationally efficient alternative for enhancing the reliability and clinical applicability of machine learning models in complex medical data.

Key Words: Undersampling; Class Imbalance; Medical Data Analysis; Literature Review; Machine Learning.

ÖRNEKLEM AZALTMA YÖNTEMLERİNİN TIBBİ VERİ SINIFLANDIRMASINDAKİ YERİ VE ETKİLERİ

Özet

Tıbbi teşhis ve klinik karar destek sistemlerinde makine öğrenimi tabanlı yaklaşımların kullanımı her geçen gün artmaktadır. Ancak bu sistemlerin performansını olumsuz etkileyen temel sorunlardan biri, tıbbi veri setlerinde sıklıkla karşılaşılan sınıf dengesizliği problemidir. Hastalık durumunu temsil eden azınlık sınıfına ait örneklerin sayıca az olması, sınıflandırma algoritmalarının çoğunluk sınıfına yönelmesine neden olmaktadır. Bu bildiride, sınıf dengesizliği problemini gidermeye yönelik veri seviyesi yaklaşımlarından biri olan örneklem azaltma (undersampling) yöntemleri ele alınmıştır. Rastgele Örneklem Azaltma, Near Miss ve Tomek Linkler yöntemleri literatür temelli olarak incelenmiş; bu yöntemlerin tıbbi veri sınıflandırmasındaki avantajları ve sınırlılıkları tartışılmıştır. Çalışma sonuçları, özellikle Tomek Linkler gibi sınır temizleme odaklı yöntemlerin azınlık sınıfına ait duyarlılık değerlerini artırarak klinik açıdan daha güvenilir sonuçlar sunduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Örneklem Azaltma, Undersampling, Sınıf Dengesizliği, Tıbbi Veri Analizi, Makine Öğrenimi.

1. Giriş

Sağlık alanında dijital veri üretiminin artmasıyla birlikte, makine öğrenimi ve yapay zekâ temelli yöntemler hastalık teşhisi, risk analizi ve klinik karar destek sistemlerinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bununla birlikte, tıbbi veri setlerinin doğası gereği dengesiz sınıf dağılımına sahip olması, bu sistemlerin başarısını sınırlayan önemli bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Çoğu

klinik senaryoda sağlıklı birey sayısı, hastalık taşıyan bireylere kıyasla çok daha fazladır. Bu durum, sınıflandırma modellerinin çoğunluk sınıfını doğru tahmin etmesine rağmen azınlık sınıfını göz ardı etmesine yol açabilmektedir.

Sınıf dengesizliği problemi, özellikle tıbbi uygulamalarda ciddi sonuçlar doğurabilmektedir. Bir hastanın yanlış şekilde sağlıklı olarak sınıflandırılması, erken teşhis ve tedavi fırsatlarının kaçırılmasına neden olabilir. Bu nedenle doğruluk (accuracy) metriği tek başına yeterli olmayıp, duyarlılık (sensitivity) ve özgüllük (specificity) gibi metriklerin önemi artmaktadır. Literatürde bu sorunu çözmeye yönelik maliyet duyarlı öğrenme ve veri seviyesi yaklaşımları geliştirilmiştir. Veri seviyesi yaklaşımlarından biri olan örneklem azaltma yöntemleri, bu çalışmanın ana odağını oluşturmaktadır.

2. Örneklem Azaltma Yöntemleri

Örneklem azaltma yöntemleri, sınıf dengesizliği problemini çözmek amacıyla çoğunluk sınıfına ait örneklerin belirli stratejiler doğrultusunda veri setinden çıkarılmasını hedefler. Bu yöntemler, veri setinin boyutunu küçülterek hesaplama maliyetini düşürürken, azınlık sınıfının öğrenme sürecindeki temsil gücünü artırmayı amaçlamaktadır.

2.1. Rastgele Örneklem Azaltma (Random Undersampling)

Rastgele örneklem azaltma yöntemi, çoğunluk sınıfına ait örneklerin rastgele seçilerek veri setinden çıkarılması esasına dayanır. Uygulama kolaylığı ve hesaplama verimliliği nedeniyle literatürde sıkça tercih edilmektedir. Ancak rastgele silme işlemi sırasında, sınıf sınırlarını temsil eden kritik örneklerin kaybolma riski bulunmaktadır. Bu durum, modelin genelleme yeteneğini olumsuz etkileyebilir.

2.2. Near Miss Yöntemi

Near Miss yöntemi, rastgele azaltmanın yol açabileceği bilgi kaybını azaltmak amacıyla geliştirilmiştir. Bu yöntemde, çoğunluk sınıfı örnekleri azınlık sınıfı örneklerine olan mesafelerine göre seçilmektedir. Near Miss-1 ve Near Miss-2 gibi varyantları bulunan bu yöntem, sınıf sınırlarına yakın örneklerin korunmasını hedefleyerek daha dengeli bir öğrenme süreci sunmaktadır.

2.3. Tomek Linkler

Tomek Linkler yöntemi, hem bir örneklem azaltma hem de veri temizleme yaklaşımı olarak kullanılmaktadır. Farklı sınıflara ait iki örneğin birbirlerinin en yakın komşusu olması durumunda bir Tomek bağlantısı oluşur. Bu bağlantılardan çoğunluk sınıfına ait olan örneğin veri setinden çıkarılması, sınıf sınırlarının daha net hale gelmesini sağlar. Bu özellik, özellikle gürültülü tıbbi veri setlerinde önemli avantajlar sunmaktadır.

3. Tartışma

Literatürde yapılan çalışmalar, örneklem azaltma yöntemlerinin tıbbi veri sınıflandırmasında önemli kazanımlar sağladığını göstermektedir. Özellikle Tomek Linkler gibi sınır temizleme odaklı yaklaşımlar, azınlık sınıfına ait duyarlılık değerlerini artırarak klinik açıdan daha güvenilir sonuçlar üretmektedir. Bununla birlikte, her veri seti için tek bir yöntemin en iyi sonucu vermediği ve yöntem seçiminin veri özelliklerine bağlı olduğu vurgulanmaktadır.

4. Sonuç

Bu bildiride, tıbbi veri setlerinde yaygın olarak karşılaşılan sınıf dengesizliği problemini ele almak amacıyla örneklem azaltma yöntemleri incelenmiştir. Yapılan literatür değerlendirmesi, undersampling tekniklerinin doğru şekilde uygulandığında makine öğrenimi modellerinin performansını ve klinik uygulanabilirliğini artırdığını ortaya koymaktadır. Gelecek çalışmalarda, farklı undersampling ve oversampling yöntemlerinin hibrit yaklaşımlar ile değerlendirilmesi önerilmektedir.

Kaynaklar

[1] He, H., & Garcia, E. A., Learning from imbalanced data, IEEE TKDE, 2009.
[2] Elhassan et al., Classification of imbalance data using Tomek Link, 2017.
[3] Batista et al., A study of the behavior of several methods, 2004.
[4] Tomek, I., Two modifications of CNN, 1976.

HYDROGEN PEROXIDE-INDUCED DEGRADATION OF LIQUID AND ADSORBED SYNTHETIC ANTHOCYANINS

Cagla Celik YOLDAS
HarranUniversity, Faculty of Pharmacy, Department of Analytical Chemistry, Sanliurfa, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-5703-2375

Abstract

Anthocyanins are flavonoids responsible for the orange-red and blue-purple colors of many fruits, vegetables, grains, and flowers. As a naturally obtained pH indicator, anthocyanins are used as pigments in various fields, including food, cosmetics and textiles industries. The coloration of these compounds exhibits a distinct pH-dependent behaviour, appearing pink under acidic conditions, purple–blue at neutral pH levels, and green under alkaline conditions. The degradation of anthocyanins can be initiated by light, high temperatures, oxidizing agents and enzymes. Hydrogen peroxide (H_2O_2), a well-known degradation agent, has been shown to effectively decolorise natural anthocyanins, resulting in a colorless solution. In this study, the degradation mechanism of synthetic anthocyanins in the presence of H_2O_2 was investigated, as an alternative to that of natural anthocyanins. The aim of this study was to elucidate the similarities and differences between synthetic and natural anthocyanins with respect to their degradation behaviour. The color changes of synthetic anthocyanins at pH 2 and pH 12 in the presence of 0.1, 0.5, 1, 10, 100, and 1000 mM H_2O_2 were monitored and recorded over 180 minutes. To examine color changes in the presence of an adsorbent, synthetic anthocyanins impregnated onto cellulose filter paper were incubated, and their color response was systematically evaluated. At pH 12, synthetic anthocyanins exhibited partial degradation in the presence of 100 mM H_2O_2 and complete degradation at 1000 mM H_2O_2. In contrast, at pH 2 they remained resistant to degradation. Natural anthocyanins, however, are susceptible to degradation even in the presence of 0.5 mM H_2O_2. Consequently, synthetic anthocyanins widely used in different applications can be regarded as alternatives to natural anthocyanins.

Key Words: Anthocyanins; Hydrogen peroxide; Degredation.

POSTPARTUM HEMORRHAGE: EVIDENCE-BASED APPROACHES AND MIDWIFERY MANAGEMENT

Hatice Gül ÖZTAŞ
Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş
H.gulORCID: 0000-0003-3574-2509
Feray KABALCIOĞLU BUCAK
Öğr. Gör., Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü Şanlıurfa

Abstract

Postpartum hemorrhage remains one of the leading causes of maternal morbidity and mortality worldwide. Early recognition, effective management, and evidence-based approaches are critical for protecting maternal life in the post-birth period. The aim of this review is to examine current evidence-based approaches to the prevention and management of postpartum haemorrhage and to evaluate the role of midwifery care in the management of postpartum haemorrhage in line with national and international guidelines.

This work is a narrative review. Publications from 2012 to 2025 were searched in PubMed, CINAHL, Google Scholar, Cochrane Library, the National Thesis Center (Ulusal Tez Merkezi), DergiPark and ULAKBİM databases. Key search terms included “postpartum hemorrhage”, “active management of third stage of labor”, and “uterotonics”. Randomized controlled trials, systematic reviews, and meta-analyses were included. Selected studies were systematically examined from the perspectives of prevention, treatment, and midwifery care.

Evidence shows that active management of the third stage of labor) significantly reduces the risk of postpartum hemorrhage. Oxytocin is the first-line uterotonic agent for prevention. In settings where oxytocin access is limited, misoprostol can serve as an effective alternative. For cases unresponsive to drug therapy, balloon tamponade or surgical interventions are effective methods. In midwifery care, early identification of risk factors, timely administration of uterotonics, and objective assessment of blood loss play fundamental roles in preventing complications.

Postpartum hemorrhage is an obstetric emergency that is largely preventable with correct and timely intervention. Implementation of evidence-based protocols, a team-based approach, and the active involvement of midwives are critically important for reducing maternal deaths. Strengthening midwives’ knowledge, skills, and decision-making abilities directly contributes to safeguarding maternal health.

Keywords: Postpartum hemorrhage, midwifery care, active management of third stage of labor, uterotonic agents, evidence-based practice.

POSTPARTUM KANAMA: KANIT TEMELLİ YAKLAŞIMLAR VE EBELİK YÖNETİMİ

Özet

Postpartum kanama, dünya genelinde anne ölümlerinin başlıca nedenlerinden biridir. Doğum sonu dönemde erken tanı, etkili yönetim ve kanıta dayalı uygulamalar, anne yaşamını korumada kritik öneme sahiptir. Bu derlemenin amacı, postpartum kanamanın önlenmesi ve yönetimine ilişkin güncel kanıt temelli yaklaşımları incelemek ve ebelik bakımının postpartum kanama yönetimindeki rolünü ulusal ve uluslararası kılavuzlar doğrultusunda değerlendirmektir. Bu çalışma, geleneksel derleme niteliğindedir. PubMed, CINAHL, Google Scholar, Cochrane Library, Ulusal Tez Merkezi, DergiPark ve ULAKBİM veri tabanlarında 2012–2025 yılları arasında yayımlanan literatür taranmıştır. "Postpartum hemorrhage", "active management of third stage of labor" ve "uterotonics" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Randomize kontrollü çalışmalar, sistematik derlemeler ve meta-analizler dahil edilmiştir. Ulaşılan yayınlar, önleme, tedavi ve ebelik bakımı açısından sistematik biçimde değerlendirilmiştir.

Kanıtlar, aktif üçüncü evre yönetiminin postpartum kanama riskini anlamlı biçimde azalttığını göstermektedir. Oksitosin, önleyici amaçla kullanılan birinci basamak uterotoniktir. Oksitosine erişimin kısıtlı olduğu durumlarda mizoprostol etkili bir alternatif olarak değerlendirilmektedir. İlaç tedavisine yanıt alınamayan olgularda balon tamponadı veya cerrahi girişimler etkili yöntemlerdir. Ebelik bakımında risk faktörlerinin erken belirlenmesi, uterotoniklerin zamanında uygulanması ve kan kaybının objektif değerlendirilmesi, komplikasyonların önlenmesinde belirleyici rol oynamaktadır.

Postpartum kanama, doğru ve zamanında müdahale ile büyük ölçüde önlenebilir bir obstetrik acildir. Kanıta dayalı protokollerin uygulanması, ekip temelli yaklaşım ve ebelerin aktif katılımı, anne ölümlerinin azaltılmasında kritik öneme sahiptir. Ebelerin bilgi, beceri ve karar verme yeterliliklerinin güçlendirilmesi, anne sağlığının korunmasına doğrudan katkı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Postpartum kanama, ebelik bakımı, aktif üçüncü evre yönetimi, uterotonik ajanlar, kanıta dayalı uygulama.

1.Giriş

Postpartum kanama (PPK), doğum sonrası dönemde ortaya çıkan maternal morbidite ve mortalitenin en yaygın nedenlerinden biri olup acil müdahale gerektiren kritik bir obstetrik acildir (Vogel ve ark., 2024). Küresel ölçekte her yıl yaklaşık 70.000 kadının doğum sonrası aşırı kanamaya bağlı yaşamını yitirdiği bildirilmekte ve bu durum PPK'nın hâlâ önemli bir halk sağlığı sorunu olduğunu göstermektedir (Nyirijuru ve ar. 2024). Tüm anne ölümlerinin yaklaşık dörtte biri tek başına postpartum kanamadan kaynaklanmakta, ayrıca PPK'nın yıllık olarak doğum yapan kadınların yaklaşık %1,9'unu etkilediği belirtilmektedir (Durmaz & Kömürcü, 2018; Vogel ve ark, 2024).

PPK'nın büyük ölçüde önlenebilir bir durum olması, erken tanı ve etkili müdahalenin önemini artırmaktadır. Literatür, maternal mortalitenin önemli bir bölümünün zamanında uygulanan uterotonik tedavi, hemodinamik stabilizasyon ve uygun cerrahi girişimlerle azaltılabileceğini göstermektedir (McLintock, 2020). Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) profilaktik uygulamalar kapsamında tüm doğum yapan kadınlara oksitosin gibi uterotonik ajanların rutin kullanımını önermekte; kanamanın devam etmesi hâlinde traneksamik asit, ek uterotonikler, intravenöz sıvı replasmanı ve uterus masajı gibi ilk basamak müdahaleleri tavsiye etmektedir (DSÖ, 2020). Bu girişimlerle kontrol sağlanamayan olgularda intrauterin balon tamponadı, bimanuel kompresyon, uterin arter ligasyonu

veya gerektiğinde histerektomi gibi ikinci basamak tedavi seçenekleri devreye girmektedir (Vogel ve ark., 2024).

PPK'nın etkili yönetimi için kavramsal çerçevenin doğru tanımlanması gerekmektedir. Vajinal doğum sonrası 500 mL'den fazla, sezaryen sonrası 1000 mL'den fazla kan kaybı geleneksel olarak PPK olarak kabul edilmekle birlikte (Günaydın, 2022), Amerikan Obstetrik ve Jinekoloji Koleji (ACOG, 2017) PPK'yı "doğum şekline bakılmaksızın ilk 24 saat içinde 1000 mL'den fazla kümülatif kan kaybı ve hipovolemi bulguları" olarak tanımlamaktadır (Biri ve ark., 2025; Wormer ve ark., 2023). Royal College of Obstetricians and Gynaecologists (RCOG), PPK'yı ≥500 mL kan kaybı olarak tanımlamakta; 1000–2000 mL kan kaybını orta düzey, >2000 mL kaybı ise şiddetli PPK olarak sınıflandırmaktadır (RCOG, 2017). Klinik açıdan PPK, belirtilerin ortaya çıkış zamanına göre primer (ilk 24 saat) ve sekonder (24 saat–12 hafta sonrası) olmak üzere iki alt grupta ele alınmaktadır (Wormer ve ark., 2023).

PPK için risk faktörleri arasında uterin atoni, uterin aşırı gerilme (çoğul gebelik, polihidramnios, makrozomi), uzun süreli oksitosin kullanımı, koryoamniyonit, sezaryen doğum, uterin miyomlar ve ileri anne yaşı yer almaktadır (Biri ve ark., 2025). Bu faktörlerin uygun şekilde değerlendirilmesi klinik yaklaşımın temelini oluşturmaktadır.

Bu çerçevede ebelik mesleği, postpartum kanamanın önlenmesi ve erken tanınmasında kritik bir role sahiptir. DSÖ, FIGO ve ICM tarafından oluşturulan kanıt temelli kılavuzlar, ebelerin PPK yönetimindeki sorumluluklarını açık şekilde ortaya koymakta; risk değerlendirmesi, uterotoniklerin doğru uygulanması, objektif kan kaybı izlem yöntemleri ve acil müdahalenin zamanında başlatılmasının maternal sonuçları iyileştirdiğini vurgulamaktadır (Hamlacı ve ark., 2017; Kanbur & Taşkın, 2023). Güncel çalışmalar, simülasyon temelli eğitimlerin ebelik öğrencilerinin PPK yönetim becerilerini anlamlı şekilde artırdığını göstermektedir (Aker & Kartal, 2023).

Tüm bu bilgiler doğrultusunda postpartum kanamanın önlenmesi ve yönetiminde kanıt temelli uygulamaların değerlendirilmesi maternal sağlık sonuçlarının iyileştirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu derleme, PPK'ya yönelik güncel literatürü sistematik biçimde ele alarak önleme ve tedavi yaklaşımlarını ebelik bakımı odağında incelemeyi amaçlamaktadır.

2.Yöntem

Bu çalışma, geleneksel derleme niteliğindedir. PubMed, CINAHL, Google Scholar, Cochrane Library, ULAKBİM, DergiPark ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanlarında 2012–2025 yılları arasında yayımlanan literatür taranmıştır. Tarama sürecinde "postpartum hemorrhage", "active management of third stage of labor", "uterotonics" ve "placental transfusion" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Dâhil edilme kriterleri; randomize kontrollü çalışmalar, sistematik derlemeler ve meta-analizler, klinik rehberler (DSÖ, FIGO, ICM, NICE, ACOG). Dışlama kriterleri: olgu sunumu, 2012 öncesi yayınlar, sınırlı örneklemli ve metodolojik olarak yetersiz çalışmalar. Dâhil edilen çalışmalar, önleme yöntemleri**,** tedavi yaklaşımları **ve** ebelik bakımının rolü başlıkları altında sistematik biçimde incelenmiştir.

3. Bulgular

Doğum sonu kanamaya bağlı morbidite ve mortalitenin önemli bir bölümünün, kanıta dayalı DSÖ kılavuzlarının etkin bir şekilde uygulanmasıyla önlenebileceğini belirtmiştir. Araştırmada, DSÖ'nün güncel önerilerinin tüm gelir düzeylerindeki ülkelerde ve farklı bakım ortamlarında doğum yapan kadınlar için uterotoniklerin en uygun kullanımına yönelik sağlık profesyonellerine kapsamlı bir rehberlik sunduğu vurgulanmaktadır. Yazarlar, bu önerilerin etkili biçimde hayata geçirilebilmesi için nitelikli uterotoniklere erişimin sağlanması ile birlikte sağlık personelinin gerekli eğitim, ekipman ve destekle güçlendirilmiş bir bakım altyapısına ihtiyaç duyduğunu ifade etmektedir (Vogel ve ark. 2019)

3.1. Uterotoniklerin Kullanılması

Çalışmalar, oksitosinin hem vajinal hem de sezaryen doğumlarda PPH önleme için birinci basamak uterotonik olarak evrensel olarak önerildiğini ve plasebo ile karşılaştırıldığında riski önemli ölçüde azalttığını göstermiştir (Jones, ve ark.2023). DSÖ, FIGO ve ACOG gibi uluslararası ölçekte kabul gören kılavuzlar, vajinal doğumlarda PPK'nın önlenmesinde birinci basamak uterotonik ajan olarak oksitosinin rutin kullanımını önermektedir (DSÖ, 2012; FIGO,2022; Hamlacı ve ark. 2017).

Doğumun 3. evresinde , vajinal doğumdan sonra postpartum kanamanın önlenmesi için oksitosin ve traneksamik asit , oksitosin ve misoprostol , oksitosin ve metilergometrin veya karbetosin önerilir (Angarita ve ark.2022). Flanagan ve ark. (2025), misoprostol ile oksitosinin karşılaştırıldığı 79 randomize kontrollü çalışmayı içeren sistematik derlemelerinde, araştırmaların yalnızca %36,7'sinin yeterli metodolojik kaliteye sahip olduğunu bildirmiştir. Bulgular, her iki ilacın PPK'yı önlemede benzer etkinlik gösterdiğini, ancak şiddetli PPK'nın önlenmesinde oksitosinin daha üstün olabileceğini ortaya koymaktadır.

Shakur-Still ve Roberts (2018), postpartum kanamanın özellikle anemisi olan kadınlarda hızla yaşamı tehdit eden bir duruma dönüşebileceğini vurgulamış; bu nedenle doğumdan hemen sonra uterotonik ajanların uygulanmasının temel bir koruyucu strateji olduğunu belirtmiştir.

ABD'de yürütülen güncel çalışmalar, PPK'nın önlenmesinde birinci basamak ilaç olarak oksitosinin güçlü kanıtlarla desteklendiğini göstermektedir. Karbetosinin daha etkili olabileceği belirtilse de henüz klinik kullanıma girmemiştir. Oksitosin ile metilergonovin, misoprostol ve karboprost gibi ikinci basamak uterotoniklerin kombinasyon hâlinde uygulanması, PPK riskinde daha belirgin bir azalma sağlamaktadır. Ayrıca traneksamik asidin (TXA) hem tedavide etkili olduğu hem de profilaktik kullanımının ek uterotonik ve transfüzyon ihtiyacını azaltabileceği bildirilmektedir (Jones ve ark. 2023). Dünya Sağlık Örgütü'nün uterotoniklerin kullanımına ilişkin kanıt düzeyi Tablo 1'de özetlenmiştir (DSÖ, 2012).

Tablo 1. Doğumda Uterotoniklerin Kullanılmasının Kanıt Düzeyi (DSÖ, 2012)

ÖNERİ	KANIT DÜZEYİ
PPK'nın önlenmesi için doğumun 3. evresinde uterotoniklerin kullanımı tüm doğumlar için önerilir	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
PPK'nın önlenmesi için uterotonik ilaç olarak Oksitosin (10 IU, IV/IM) kullanımı önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Oksitosinin kullanılamadığı durumlarda; ergometrin/metilergometrin, oksitosin–ergometrin kombinasyonu veya oral misoprostol (600 µg) önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Yetkili doğum görevlilerinin olmadığı ve oksitosin kullanılamadığı durumlarda misoprostol (600 µg PO) önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Sezaryende PPK'nın önlenmesi için oksitosin (IV/IM) önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
PPK'nın tedavisinde intravenöz oksitosinin tek ajan olarak kullanılması önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Oksitosinin yetersiz olduğu durumlarda; ergometrin, oksitosin–ergometrin kombinasyonu veya prostaglandin (misoprostol 800 µg) önerilir.	Düşük kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
PPK'lı kadınlarda başlangıç sıvı tedavisinde kolloidler yerine izotonik kristalloid kullanımı önerilir.	Düşük kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Oksitosin ve başka uterotoniklerin başarısız olduğu durumlarda traneksamik asit kullanımı önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri

3.2. Uterus Masajı

Bazı randomize kontrollü çalışmalar ve sistematik derlemeler, uterin masajının doğum sonrası kan kaybını azaltabileceğini ve özellikle doğumun üçüncü evresinin aktif yönetiminin bir bileşeni olarak uygulandığında ek uterotonik ilaç kullanımına olan gereksinimi azaltabildiğini göstermektedir (Patil ve ark., 2024; Kongvattananon ve ark., 2025). Bununla birlikte, diğer bazı çalışmalarda uterin masaj uygulamasının ortalama kan kaybı miktarında istatistiksel olarak anlamlı bir azalma sağladığı ve kanama yaşayan kadın oranını düşürdüğü bildirilmiştir (Patil ve ark., 2024; Erkaya ve ark., 2023). Bu nedenle mevcut kanıtlar, uterin masajın PPK'nın önlenmesine katkıda bulunabileceğini, ancak etkinliğine ilişkin sonuçların çalışmadan çalışmaya değişkenlik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün kontrollü uterus masajının kanıt düzeyi Tablo 2'de özetlenmiştir (DSÖ, 2012).

Tablo 2. Uterus Masajının Kanıt Düzeyi (DSÖ, 2012)

ÖNERİ	KANIT DÜZEYİ
Devamlı uterus masajı, profilaktik oksitosin tedavisi uygulanan kadınlarda PPK'nın önlenmesi için bir müdahale olarak önerilmez	Düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Uterin atoninin erken saptanabilmesi için doğum sonrası dönemde uterin tonusun düzenli aralıklarla değerlendirilmesi tüm kadınlar için önerilmektedir; bu kapsamda özellikle doğumdan sonraki ilk iki saat boyunca her 15 dakikada bir kontrol yapılması uygun görülmektedir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
PPK'nın tedavisi için uterus masajı önerilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri

3.3. Kontrollü Kord Traksiyonu

Kontrollü kordon traksiyonu (KKT), doğumun üçüncü evresinde plasentanın doğumunu kolaylaştırmak ve postpartum kanamayı azaltmak amacıyla uygulanan, aktif yönetimin uterotoniklerle birlikte kullanılan bir bileşenidir. Ancak uterotoniklerin rutin kullanıldığı durumlarda KKT'nin postpartum kanamayı önlemedeki ek katkısının sınırlı olduğu, buna karşın üçüncü evre süresini kısaltabildiği bildirilmiştir (Begley ve ark. 2019; Gülmezoglu ve ark., 2012).

Abraham ve ark. (2021), doğumun üçüncü evresinde uygulanan kontrollü kordon traksiyonunun, postpartum kanamayı >500 mL kan kaybı düzeyinde sınırlı ölçüde azalttığını, ancak ilk 24 saat içinde gelişen şiddetli postpartum kanama (>1.000 mL) üzerinde etkili olmadığını bildirmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'nün kontrollü kordon traksiyonuna ilişkin kanıt düzeyi Tablo 3'te özetlenmiştir (DSÖ, 2012).

Tablo 3. Kontrollü Kord Traksiyonu Kanıt Düzeyi (DSÖ,2012)

ÖNERİ	KANIT DÜZEYİ
Doğumun 3evresinin kısaltılmasının klinik açıdan gerekli görüldüğü ya da bu dönemde meydana gelebilecek kan kaybının azaltılmasının hedeflendiği durumlarda, deneyimli sağlık personelinin bulunduğu ortamlarda Kontrollü Kord Traksiyonu (KKT) vajinal doğumlar için önerilen bir yaklaşımdır.	Yüksek kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Deneyimli doğum personelinin olmadığı durumlarda KKT önerilmez.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Sezaryenlerde plasentanın çıkarılması için KKT metodu tavsiye edilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı güçlü öneri
Plasenta spontan olarak ayrılmadığı durumlarda, kontrollü kord traksiyonu ile IV/IM oksitosin (10 IU)'nin birlikte kullanımı önerilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri

3.4. Plasentaya ve Uterusa Yönelik Müdahaleler

Doğum sonrası kanamanın plasenta retansiyonuna bağlı olduğu düşünüldüğünde, farmakolojik tedavi ve plasentanın elle çıkarılması önerilen yaklaşımlar arasında yer almaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'nün postpartum kanamanın önlenmesi ve tedavisine yönelik rehberinde, manuel plasenta çıkarımı sonrası tek doz antibiyotik kullanımı, çok düşük kaliteli kanıtlara dayanan zayıf bir öneri olarak tanımlanmaktadır (Işık ve ark., 2020). Doğum sonrası kanamanın tedavisinde rahim içi balon tamponadının genel başarı oranı %85,9 olarak bildirilmektedir. Özellikle şiddetli postpartum kanamanın yönetiminde, balon tamponadı yüksek başarı oranları ve klinik açıdan güvenli kabul edilen bir yöntemdir. Bununla birlikte, bu yöntemin etkinliği ve klinik yararına ilişkin kanıtlar tutarsızdır; randomize kontrollü ve deneysel çalışmalar belirgin bir fayda göstermemişken, gözlemsel çalışmalar balon tamponadının etkili olabileceğini düşündürmektedir (Suarez ve ark., 2020).

Bir diğer mekanik yöntem olan yeni nesil düşük emişli vakumlu kanama cihazı (VHD), birinci basamak uterotonik ajanların yetersiz kaldığı durumlarda postpartum kanamanın yönetiminde alternatif bir tedavi seçeneği sunmaktadır. Endonezya, Amerika Birleşik Devletleri, İsviçre ve Kanada'da yürütülen altı randomize olmayan çalışmada toplam 1018 katılımcının değerlendirildiği analizlerde, VHD'lerin kanama kontrolünde yaklaşık %90 oranında etkili olduğu bildirilmiştir. Bu bulgular, VHD'lerin postpartum kanamada mekanik müdahale yöntemleri arasında hızlı ve etkili bir seçenek olabileceğini göstermektedir (Card ve ark., 2024).

Doğum sonrası kanamanın önlenmesine yönelik Dünya Sağlık Örgütü'nün Plasentaya ve Uterusa Yönelik Müdahaleler Kanıt Düzeyi, Tablo 4'de özetlenmiştir (DSÖ,2012).

Tablo 4. Plasentaya ve Uterusa Yönelik Müdahaleler Kanıt Düzeyi (DSÖ,2012)

ÖNERİ	KANIT DÜZEYİ
Plasenta retansiyonunun yönetiminde ergometrin kullanımı; plasentanın çıkmasını gecikebildiği tetanik uterus kontraksiyonlara neden olabildiğinden tavsiye edilmez.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Plasenta retansiyonunun yönetiminde prostaglandin E2a (dinoproston veya sulproston) kullanımı tavsiye edilmez.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Manuel plasentanın çıkarılması durumunda, tek doz antibiyotik kullanımı (ampisilin ya da birinci jenerasyon sefalosporin) önerilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Uterotoniklerin kullanılması ile kadın tedaviye cevap vermezse ya da uterotoniklere ulaşılamazsa, uterin atoni kaynaklı PPK'nın tedavisinde intrauterin balon tampon kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Diğer önlemler başarısız olmuş ve gerekli kaynaklara ulaşılabiliyor ise, uterin atoni kaynaklı PPK'nın tedavisi için uterin arter embolizasyonunun kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Kanama uterotoniklerin kullanımı ve diğer mevcut koruyucu girişimlere (ör. uterin masaj, balon tampon) rağmen durmazsa, cerrahi girişim kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Vajinal doğum sonrası uterin atoni kaynaklı PPK'nın tedavisi için uygun bakım mevcut olana kadar geçici önlem olarak bimanuel uterus kompresyonu kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Doğum sonrası uterin atoni kaynaklı PPK'nın tedavisi için, uygun bakım mevcut olana kadar geçici önlem olarak eksternal aort kompresyonu kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Uygun bakım mevcut olana kadar geçici önlem olarak non-pnömatik anti-şok giysiler kullanılması tavsiye edilir.	Düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Doğum sonu uterin atoni kaynaklı PPK'nın tedavisi için 'uterin packing' kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri

3.5. Postpartum Kanama Yönetiminde Sağlık Protokollerinin Önemi

Doğum sonrası bakım hizmeti sunan tüm sağlık kuruluşlarında, postpartum kanamanın etkin biçimde yönetilebilmesi için standartlaştırılmış protokollerin bulunması gerekmektedir (Hamlacı ve ark.2017). Doğum sonu bakımda standart sağlık protokollerinin kullanımı, anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında kritik bir uygulama olarak değerlendirilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı tarafından yayımlanan *Doğum Sonu Bakım Yönetim Rehberi*, doğum sonrası dönemde kanamanın erken tanınması, sistematik izlem, zamanında müdahale ve uygun sevk süreçlerinin protokoller aracılığıyla güçlendirildiğini vurgulamaktadır. Rehber; kanıta dayalı klinik yaklaşımlar, ulusal ve uluslararası rehberlerle uyumlu öneriler ve sahada uygulanabilir algoritmalar sunarak bakımda standartlaşmayı ve hasta güvenliğini artırmayı hedeflemektedir. Özetle, sağlık protokollerinin kullanımı;

Klinik uygulamalarda uygulama birliği sağlar,

Anne ölümleri ve ciddi morbiditelerin azaltılmasına katkı sunar,

Özellikle postpartum kanama gibi acil durumlarda erken müdahaleyi kolaylaştırır,

Kanıt düzeyi sınırlı alanlarda dahi uzman görüşü ve iyi uygulama örneklerine dayalı güçlü öneriler içerir.

Bu nedenle doğum sonu bakım hizmetlerinde protokollerin kullanımı, kanıt temelli, güvenli ve etkili bakımın temel bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir (T.C. Sağlık Bakanlığı, 2018). Dünya Sağlık Örgütü'nün sağlık protokollerinin kullanımına ilişkin kanıt düzeyi Tablo 5'te özetlenmiştir (DSÖ, 2012).

Tablo 5. Sağlık Protokollerinin Kullanımının Kanıt Düzeyi

ÖNERİ	KANIT DÜZEYİ
PPK'nın tedavisi ve önlenmesinde sağlık kurumu tarafından düzenlenen resmi bir protokolün kullanılması önerilir.	Orta kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Kadınların daha iyi bakım alabilmeleri için resmi protokollerin kullanımı sağlık kuruluşu için tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
Hizmet öncesi ve hizmet içi eğitim programları için PPK tedavisinde simülasyonların kullanımı tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri
PPK kanamanın önlenmesinde doğum sonrası uterotoniklerin kullanımının izlenmesi, program değerlendirmesinde önemli bir gösterge olduğundan tavsiye edilir.	Çok düşük kalitede kanıtlara dayalı zayıf öneri

4. Ebelik Yönetimi

Tarihsel süreç boyunca obstetrik bakımın merkezinde yer alan ebeler, günümüzde kanıta dayalı uygulamalar doğrultusunda doğum sürecinde anneye aktif destek sağlamaktadır. Ebelik mesleği, bakımın temelini kanıt temelli yaklaşımlar üzerine inşa ederek anne ve yenidoğanla ilişkili morbidite ve mortaliteyi en aza indirmeyi hedeflemektedir (Kanbur ve Taşkın, 2023). Ebeler, postpartum kanamanın önlenmesi ve yönetiminde temel bir role sahiptir. Bu kapsamda ebeler; risk faktörlerinin belirlenmesi ve yönetilmesi, doğum öncesi eğitimlerin verilmesi, aneminin tanı ve tedavisi ile doğumun üçüncü evresinin aktif yönetim tekniklerinin uygulanması yoluyla doğum sonrası kanama riskinin azaltılmasından sorumludur (Yao ve ark., 2024; Kalu ve ark., 2022). Ayrıca ebeler, kanamada kullanılan bezlerin sayılması/hassas tartılarla tartılması ve klinik değerlendirme yöntemleri kullanarak postpartum kanamayı genellikle ilk fark eden sağlık profesyonelleri arasında yer almakta ve hızlı müdahale için gerekli önlemleri almaktadır.

Postpartum kanama geliştiğinde ebeler; acil tedaviye başlama, uterotonik ilaçların uygulanması, uterin masajın gerçekleştirilmesi, perineal laserasyonların değerlendirilmesi ve onarımı ile gerektiğinde bakımın multidisipliner ekiplere yönlendirilmesi gibi kritik girişimleri üstlenmektedir (Bohren ve ark., 2025; Yao ve ark, 2024). Bunun yanı sıra, ebeler hasta sevkini sağlamalı ve kanamanın kontrol altına alınamaması durumunda cerrahi müdahaleye hazırlık sürecini desteklemektedir.

Ebelerin rolü yalnızca klinik müdahalelerle sınırlı olmayıp, doğum sonrası kanama yaşayan kadınlara duygusal destek ve danışmanlık hizmeti sunarak travma sonrası stres belirtilerinin azaltılmasına da katkı sağlamaktadır. Bununla birlikte, bazı çalışmalar birçok ebenin postpartum kanama yönetimine ilişkin bilgi ve uygulama becerilerini yetersiz olarak değerlendirdiğini ortaya koymakta; bu durum, sürekli mesleki eğitimlerin ve simülasyon temelli eğitim programlarının önemini vurgulamaktadır (Xiao Yao ve ark., 2024; Kalu ve ark., 2022).

5. Sonuç ve Öneriler

Postpartum kanama, anne morbidite ve mortalitesinin önde gelen nedenlerinden biri olmakla birlikte kanıta dayalı ve zamanında müdahalelerle büyük ölçüde önlenebilir bir obstetrik acildir. Bu derlemede incelenen rehber ve çalışmalar, postpartum kanamanın önlenmesi ve yönetiminde aktif üçüncü evre yönetimi, uterotoniklerin uygun kullanımı, basamaklı tedavi yaklaşımı ve standart sağlık protokollerinin uygulanmasının maternal sonuçları iyileştirdiğini göstermektedir. Oksitosin birinci basamak uterotonik olup, erişimin kısıtlı olduğu durumlarda misoprostol etkili bir alternatif olarak öne çıkmaktadır. Farmakolojik tedaviye yanıt alınamayan olgularda balon tamponadı ve diğer mekanik/cerrahi girişimler önemli seçeneklerdir; ancak özellikle mekanik yöntemlere ilişkin kanıtların güçlendirilmesine ihtiyaç vardır.

Ebeler, risk değerlendirmesi, doğum öncesi eğitim, kan kaybının objektif izlenmesi, uterotoniklerin zamanında uygulanması ve acil müdahalenin başlatılması yoluyla postpartum kanama yönetiminde merkezi role sahiptir. Bu doğrultuda; tüm kurumlarda güncel yazılı protokoller oluşturulması, ebeler için düzenli hizmet içi ve simülasyon temelli eğitimlerin yaygınlaştırılması, objektif kan kaybı değerlendirme yöntemlerinin rutine alınması ve mekanik müdahaleleri değerlendiren yüksek kaliteli araştırmaların artırılması önerilmektedir.

6. Kaynakaça

Abraham, K., Nuwamanya, S., Swanson, M., Kendall, J., & Waits, S. (2021). Are cord traction or uterine massage in the third stage of labor effective in decreasing postpartum hemorrhage? *Evidence-Based Practice, 24*(3), 37.

Aker, S., & Kartal, Y. A. (2023). Postpartum hemoraji yönetiminde simüle edilmiş öğrenme ortamlarının kullanımı. *Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 10*(3), 497–504.

Angarita, A. M., & Berghella, V. (2022). Evidence-based labor management: Third stage of labor (Part 5). *American Journal of Obstetrics & Gynecology MFM, 4*(5), 100661.

Begley, C. M., Gyte, G. M. L., Devane, D., McGuire, W., Weeks, A., & Biesty, L. M. (2019). Active versus expectant management for women in the third stage of labour. *Cochrane Database of Systematic Reviews, (2)*, CD007412. https://doi.org/10.1002/14651858.CD007412.pub5

Bohren, M. A., Miller, S., Mammoliti, K. M., Galadanci, H., Fawcus, S., Moran, N., ... & Lorencatto, F. (2025). Early detection and a treatment bundle strategy for postpartum haemorrhage: a mixed-methods process evaluation. *The Lancet Global Health*, *13*(2), e329-e344.

Card, L. M., Klinkowski, A. V., Salzer, E., Nemec II, E. C., & Rose, S. J. (2024). Vacuum-induced tamponade for managing postpartum hemorrhage: a systematic review. *The Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine*, *37*(1), 2349957.

Corbetta-Rastelli, C. M., Friedman, A. M., Sobhani, N. C., Arditi, B., Goffman, D., & Wen, T. (2023). Postpartum hemorrhage trends and outcomes in the United States, 2000–2019. *Obstetrics & Gynecology, 141*(1), 152–161.

Erkaya, R., Karabulutlu, Ö., & Çalik, K. Y. (2023). Uterine massage to reduce blood loss after vaginal delivery. *Health Care for Women International*, *44*(10-11), 1346-1362.

Feduniw, S., Warzecha, D., Szymusik, I., & Wielgos, M. (2020). Epidemiology, prevention and management of early postpartum hemorrhage—A systematic review. *Ginekologia Polska, 91*(1), 38–44.

FIGO Safe Motherhood and Newborn Health (SMNH) Committee. (2012). Management of the second stage of labor. *International Journal of Gynecology & Obstetrics, 119*(2), 111–116.

Flanagan, M., Au, N., Patabendige, M., et al. (2025). Misoprostol versus oxytocin for the prevention of postpartum haemorrhage: A systematic review and meta-analysis including individual participant data. *BJOG: An International Journal of Obstetrics & Gynaecology*.

Gülmezoglu, A. M., et al. (2012). Active management of the third stage of labour with and without controlled cord traction: A randomised, controlled, non-inferiority trial. *The Lancet, 379*(9827), 1721–1727. https://doi.org/10.1016/S0140-6736(12)60206-2

Hamlacı, Y., Bekmezci, H., & Özerdoğan, N. (2017). Postpartum kanamalarda kanıta dayalı uygulamalar. *Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 7*(1), 38–44.

Hersh, A. R., Carroli, G., Hofmeyr, G. J., et al. (2024). Third stage of labor: Evidence-based practice for prevention of adverse maternal and neonatal outcomes. *American Journal of Obstetrics and Gynecology, 230*(3), S1046–S1060.

International Confederation of Midwives (ICM). (2021). *Midwives' role in the prevention and management of postpartum haemorrhage: Position statement*. https://www.internationalmidwives.org

Işık, C., Kaya, L., & Durmuş, M. K. (2020). Doğum sonu kanama takibi, uygulanan girişimler ve bakım ilkeleri. *Türkiye Klinikleri Obstetric-Women's Health and Diseases Nursing-Special Topics, 6*(1), 21–24.

Jones, A. J., Federspiel, J. J., & Eke, A. C. (2023). Preventing postpartum hemorrhage with combined therapy rather than oxytocin alone. *American Journal of Obstetrics & Gynecology MFM, 5*(2), 100731.

Kalu, F. A., & Chukwurah, J. N. (2022). Midwives' experiences of reducing maternal morbidity and mortality from postpartum haemorrhage (PPH) in Eastern Nigeria. *BMC pregnancy and childbirth*, *22*(1), 474.

Kanbur, A., & Taşkın, R. (2023). Doğumun 3. evresinin yönetimi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 12*(1), 352–360.

Khan, K. S., Wojdyla, D., Say, L., Gülmezoglu, A. M., & Van Look, P. F. A. (2006). WHO analysis of causes of maternal death: A systematic review. *The Lancet, 367*(9516), 1066–1074. https://doi.org/10.1016/S0140-6736(06)68397-9

Knight, M., Bunch, K., Tuffnell, D., et al. (2023). *Saving lives, improving mothers' care: Lessons learned to inform maternity care from the UK and Ireland Confidential Enquiries into Maternal Deaths and Morbidity 2019–2021*. Oxford: MBRRACE-UK. https://www.npeu.ox.ac.uk/mbrrace-uk

Kongvattananon, P., et al. (2025). Effectiveness of midwife/nurse-led non-invasive uterine massage in preventing postpartum haemorrhage: A quantitative systematic review protocol. *BMJ Open, 15*(1), e092936.

Mavrides, E., Allard, S., Chandraharan, E., et al. (2022). Management of postpartum haemorrhage: Evidence-based recommendations from the RCOG. *BJOG, 129*(6), e45–e72. https://doi.org/10.1111/1471-0528.17072

McLintock, C. (2020). Prevention and treatment of postpartum hemorrhage: Focus on hematological aspects of management. *Hematology 2020, American Society of Hematology Education Program Book*, 542–546.

Nyirijuru, A., Renzaho, J. N., Kidane, A. A., & Ogendi, J. (2024). Prevalence and Factors Associated with Postpartum Hemorrhage among Women who Delivered at Rwinkwavu District Hospital in the Eastern Province of Rwanda. *Rwanda Journal of Medicine and Health Sciences*, *7*(2), 350-358.

Patıl, P., Mıshra, N., Batnı, S., & Mıttal, P. (2024). Effectiveness of Intermittent Uterine Massage in Reducing Blood Loss During Vaginal Delivery: A Comparative Study. *Journal of Clinical Obstetrics & Gynecology*, *34*(1), 19-24.

Royal College of Obstetricians and Gynaecologists (RCOG). (2022). *Postpartum haemorrhage, prevention and management (Green-top Guideline No. 52)*. London: RCOG.

Say, L., Chou, D., Gemmill, A., et al. (2014). Global causes of maternal death: A WHO systematic analysis. *The Lancet Global Health, 2*(6), e323–e333. https://doi.org/10.1016/S2214-109X(14)70227-X

Shakur-Still, H., & Roberts, I. (2018). Finding better ways to prevent postpartum hemorrhage. *The New England Journal of Medicine, 379*(8), 790–792.

Sheldon, W. R., Blum, J., Vogel, J. P., et al. (2014). Postpartum haemorrhage management, risks, and maternal outcomes: Findings from the WHO multicountry survey. *BJOG, 121*(Suppl 1), 5–13. https://doi.org/10.1111/1471-0528.12636

Suarez, S., et al. (2020). Uterine balloon tamponade for the treatment of postpartum hemorrhage: A systematic review and meta-analysis. *American Journal of Obstetrics and Gynecology, 222*(4), 293.e1.

T.C. Sağlık Bakanlığı. (2018). *Doğum Sonu Bakım Yönetim Rehberi*. Ankara: Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, Kadın ve Üreme Sağlığı Dairesi Başkanlığı.

Vogel, J. P., Nguyen, P. Y., Ramson, J., et al. (2024). Effectiveness of care bundles for prevention and treatment of postpartum hemorrhage: A systematic review. *American Journal of Obstetrics and Gynecology, 231*(1), 67–91.

World Health Organization. (2020). *WHO recommendation on advance misoprostol distribution to pregnant women for prevention of postpartum haemorrhage*. https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/336310/9789240013902-eng.pdf

World Health Organization. (2012). *WHO recommendations for the prevention and treatment of postpartum haemorrhage*. Geneva, Switzerland: World Health Organization. https://www.who.int/publications/i/item/9789241548502

World Health Organization. (2023). *WHO recommendations: Uterotonics for the prevention of postpartum haemorrhage*. https://www.who.int/publications/i/item/9789240069718

Wormer, K. C., Jamil, R. T., & Bryant, S. B. (2024). Postpartum hemorrhage. In *StatPearls* [Internet]. StatPearls Publishing. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK499988/

Yao, X., Shan, S. S., Li, Y. H., Ding, L. J., Wan, Y., Zhao, Y. Y., & Huang, R. (2024). Roles and challenges encountered by midwives in the management of postpartum haemorrhage following normal vaginal delivery: A scoping review. *Nursing open*, *11*(6), e2221.

Yasir, R., Lakhwani, M. B., Naz, S., & Ali, Z. (2016). Primary postpartum hemorrhage: The effectiveness of uterine massage with active management as compared to active management alone. *The Professional Medical Journal, 23*(10), 1178–1182.

DETERMINATION OF PROBLEMS FACED BY MENTALLY AND PHYSICALLY DISABLED CHILDREN IN THEIR DAILY LIVES AND SOCIAL ENVIRONMENT

Şeyma Nur ÇERÇİ
Hitit University, Alaca Avni Çelik Vocatıonal School, Department of Medical Services and Techniques, Çorum, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0009-0312-159X
Nisa Gökden KAYA
Hitit University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Development, Çorum, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-6969-371X

Abstract
Disability can be defined as a disorder or disability that arises from various causes occurring before, during, or after birth and significantly limits an individual's vital activities. There are various types and degrees of disability. Children with intellectual and physical disabilities, in particular, face numerous challenges in their daily lives and social environments. The addition of a child with a disability to the family brings with it significant responsibilities for parents. The disadvantages experienced by children with disabilities in health, education, and social settings increase the burden on parents. Furthermore, parents of disabled children, who have numerous challenges in their daily lives and social environments, experience negative emotions such as denial, depression, anxiety, sadness, and disappointment. While children with disabilities have equal legal rights with other children in society, resolving the problems faced by children with disabilities is the responsibility of both the relevant state institutions and society as a whole. Therefore, it is crucial to identify the problems faced by children with intellectual and physical disabilities in their daily lives and social environments. The purpose of this research, which uses a descriptive survey model, is to identify the problems faced by children with intellectual and physical disabilities in their daily lives and social environments. For the purpose of this research, the researchers prepared a survey consisting of 39 questions. Seven of these questions addressed personal information, and 32 addressed problems children encounter in their daily lives and social environments. The survey was administered to parents of children with intellectually and physically disabled children attending Special Education and Rehabilitation Centers in the province of Çorum. A total of 100 parents volunteered to participate in this research. Data obtained from the survey was analyzed by the researchers. The results identified the issues of these children in their daily lives and social environments. These problems include the difficulties experienced by children with intellectually and physically disabled individuals and their families in participating in social life, children encountering exclusionary behaviors such as peer bullying, families' concerns about the future, and low levels of awareness in society. According to these, it can be recommended that educational and social activities for children with intellectually and physically disabled individuals be expanded, psychosocial support be provided to parents of children with disabilities, and various initiatives be undertaken to raise public awareness.

Keywords: mentally disabled children, physically disabled children, problems.

ZİHİNSEL VE BEDENSEL ENGELLİ ÇOCUKLARIN GÜNLÜK YAŞANTISI VE SOSYAL ÇEVRESİNDE KARŞILAŞTIĞI SORUNLARIN BELİRLENMESİ*

Özet

Engellilik, doğum öncesinde, doğum sırasında ve doğum sonrasında meydana gelen çeşitli nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan, bireyin yaşamsal aktivitelerini önemli düzeyde sınırlandıran bozukluk ve yetersizlik durumu olarak tanımlanabilir. Engelliliğin çeşitli türleri ve dereceleri bulunmaktadır. Özellikle zihinsel ve bedensel engelli çocuklar günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadır. Engelli bir çocuğun aileye katılması, anne ve babalar için de önemli sorumlulukları beraberinde getirmektedir. Engelli çocukların sağlık, eğitim ve sosyal alanlarda yaşadıkları dezavantajlar anne ve babaların omuzlarındaki yükü arttırmaktadır. Ayrıca günlük hayatında ve sosyal çevrede birçok sorunla karşılaşan engelli çocuğu olan ebeveynler inkar, depresyon, kaygı, üzüntü ve hayal kırıklığı gibi bazı olumsuz duygular yaşamaktadır. Toplumdaki diğer çocuklarla eşit yasal haklara sahip olan engelli çocukların karşılaştıkları sorunların çözümü hem devletin ilgili kurumlarının hem de toplumun genelinin görevidir. Bu bağlamda öncelikle zihinsel ve bedensel engelli çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunların belirlenmesi önem taşımaktadır. Betimsel tarama modelinin kullanıldığı bu araştırmanın amacı, zihinsel ve bedensel engelli çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunları belirlemektir. Araştırmanın amacı doğrultusunda araştırmacılar tarafından 39 sorudan oluşan bir anket hazırlanmıştır. Bu sorulardan 7 tanesi kişisel bilgilere, 32 tanesi ise çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunlara yöneliktir. Hazırlanan anket, Çorum'da bulunan Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde eğitim gören zihinsel ve bedensel engelli çocukların ebeveynlerine uygulanmıştır. Araştırmaya gönüllü olarak toplam 100 ebeveyn katılmıştır. Uygulanan anketten elde edilen veriler araştırmacılar tarafından analiz edilmiştir. Ortaya çıkan sonuçlar doğrultusunda bu çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunlar belirlenmiştir. Bu sorunlar arasında zihinsel ve bedensel engelli çocukların ve ailelerinin sosyal hayata katılmada zorlanması, çocukların akran zorbalığı gibi dışlayıcı davranışlarla karşılaşması, ailelerin geleceğe dair endişeleri ve toplumdaki farkındalık düzeyinin düşük olması yer almaktadır. Bu bağlamda, zihinsel ve bedensel engelli çocuklara yönelik eğitsel ve sosyal çalışmaların yaygınlaştırılması, engelli çocuğu olan ebeveynlere psikososyal destek verilmesi ve toplumun farkındalık düzeyini arttırmak için çeşitli çalışmalar yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: zihinsel engelli çocuklar, fiziksel engelli çocuklar, sorunlar.

GİRİŞ

Engellilik, doğum öncesi, doğum sırası ve doğum sonrası çeşitli nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan, bireyin yaşamsal aktivitelerini önemli düzeyde sınırlandıran bozukluk ve yetersizlik durumu olarak tanımlanabilir (Eripek, 2009). 5378 Sayılı Engelliler Hakkında Kanun engelli bireyleri "fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duyusal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen birey" olarak tanımlamaktadır (2005). Engelliliğin zihinsel engel, bedensel engel, görme engeli, işitme engeli gibi çeşitli türleri ve hafif düzeyde, orta düzeyde ve ağır düzeyde olmak üzere dereceleri bulunmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 42. maddesinde yer alan "Devlet, durumları sebebiyle özel eğitime ihtiyacı olanları topluma yararlı kılacak tedbirleri alır" hükmü ile engelli, başka bir ifadeyle

* Bu araştırma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri (Proje No: 1919B012427740) kapsamında TÜBİTAK tarafından finansal olarak desteklenmiştir.

özel gereksinimli bireylerin eğitim hakkı güvence altına alınmıştır. Ancak engelli bireyler, farklılıkları nedeniyle birçok alanda sorunlar yaşamaktadır. Özellikle zihinsel ve bedensel engelli çocuklar günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde birçok sorunla karşı karşıya kalmaktadır. Toplumdaki diğer bireylerle eşit haklara sahip olan engelli bireylerin karşılaştıkları sorunların çözümü hem devletin ilgili kurumlarının hem de toplumun genelinin görevidir (İsbir ve Çubuk, 2018).

Dünya Sağlık Örgütü'ne (WHO) göre, dünya nüfusunun %15'i engelli bireylerden oluşmaktadır (www.unwto.org). Bu bireyleri, içinde bulundukları aile ve sosyal çevre ile birlikte ele aldığımızda, engelli bireylerin karşı karşıya kaldığı sorunlar toplumun önemli bir bölümünü etkilemektedir. Babahanoğlu ve Kaya (2023) engelli çocuğa sahip 360 ebeveynin yaşam doyum düzeylerini incelemiş, ebeveynlerin ailesinden, sosyal çevresinden veya alanla ilgili meslek çalışanlarından destek almalarının yaşam doyumlarını olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşmıştır. Bu araştırma zihinsel ve bedensel engelli çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunların belirlenmesini amaçlamaktadır. Bu araştırma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri (Proje No: 1919B012427740) kapsamında kabul edilerek TÜBİTAK tarafından finansal olarak desteklenmiştir.

YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Bu modelde konu olarak seçilen olay, birey veya nesne, kendi koşulları içinde ve olduğu gibi betimlenmeye çalışılır (Karasar, 2002). Araştırma kapsamında zihinsel ve bedensel engelli çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunları belirlenmiştir.

Evren ve Örneklem: Araştırmanın evrenini zihinsel ve bedensel engelli çocukların ebeveynleri oluşturmaktadır. Örneklem ise, zaman, ekonomik ve işgücü kaybının önüne geçmek açısından uygun örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir (Büyüköztürk vd, 2014: 92). Araştırmanın örneklemini, araştırmaya gönüllü olarak katılan, Çorum ilinde bulunan Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde eğitim gören zihinsel ve bedensel engelli çocukların ebeveynleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemi 100 kişi olarak belirlenmiştir.

Veri Toplama Aracı: Araştırmanın amacı doğrultusunda araştırmacılar tarafından 39 sorudan oluşan bir anket hazırlanmıştır. Bu sorulardan 7 tanesi kişisel bilgilere, 32 tanesi ise çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunlara yöneliktir.

Verilerin Toplanması ve Analizi: Bu araştırma için, Hitit Üniversitesi'nden 30.04.2025 tarihli 2025-10 numaralı karar ile "Etik Kurul İzni" alınmıştır. Ayrıca, araştırma boyunca Helsinki Bildirgesi'ne uyulmuştur. Katılımcılar araştırmanın amacı ve gizlilik ilkeleri hakkında bilgilendirilmiştir. Hazırlanan anket, Çorum ilindeki Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde eğitim gören zihinsel ve bedensel engelli çocukların ebeveynlerine uygulanmıştır. Araştırmaya gönüllü olarak toplam 100 ebeveyn katılmıştır. Uygulanan anketten elde edilen veriler araştırmacılar tarafından analiz edilmiştir.

BULGULAR

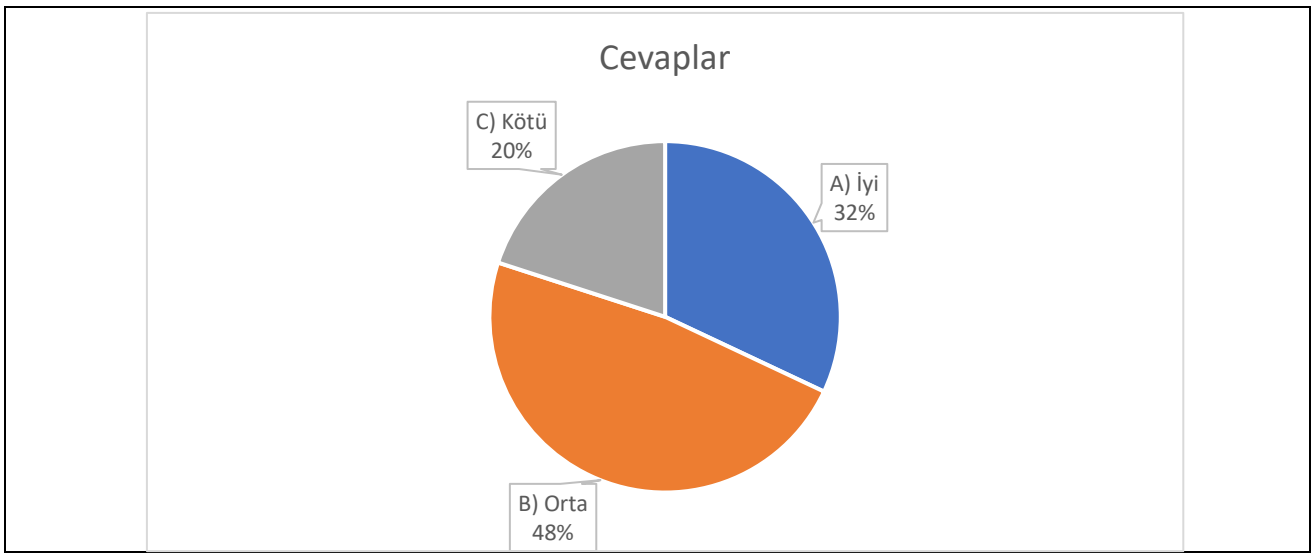
Uygulanan anketten elde edilen veriler, frekans ve yüzdelik kullanılarak analiz edilmiştir. Önce ankette yer alan kişisel bilgiler analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan katılımcılar ile çocuklara ilişkin özellikler Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1. Katılımcılar ile Çocuklara İlişkin Özellikler

	Özellikler	Frekans (f)	Yüzde (%)
Çocuğa Yakınlığı	Anne	68	68
	Baba	23	23
	Diğer (Abla, dede vb.)	9	9
Çocuğun Yaşı	0-6	17	17
	7-12	38	38
	13-18	45	45
Çocuğun Cinsiyeti	Kız	41	41
	Erkek	59	59
Engel Türü	Zihinsel engelli	69	69
	Fiziksel engelli	31	31
Katılımcının Yaşı	18-25	11	11
	26-40	32	32
	41 ve üzeri	57	57
Katılımcının Eğitim Düzeyi	İlköğretim	46	46
	Lise	41	41
	Üniversite	13	13
Katılımcının Mesleği	Ev hanımı	69	69
	Serbest meslek	22	22
	Diğer	9	9

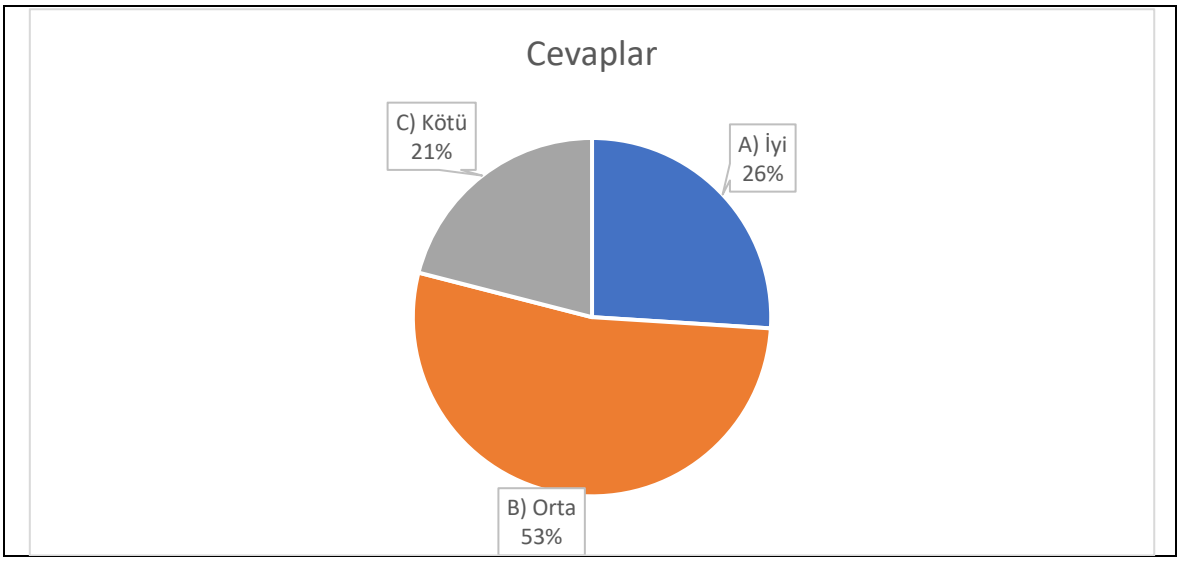
Tablo 1'de görüldüğü gibi katılımcıların %68'i anne, %23'ü baba, %9'u ise diğer aile üyeleridir. Çocukların yaşları 0 ila 18 arasında değişmektedir. Çocukların %41'i kız, %59'u erkek olup %69'u zihinsel, %31'i fiziksel engellidir. Katılımcıların %11'i 18-25 yaş arasında, %32'si 26-40 yaş arasında ve %57'si 41 yaş ve üzerindedir. Katılımcıların %46'sı ilköğretim, %41'i lise ve %13'ü üniversite mezunu olup %69'u ev hanımı, %22'si serbest meslek ve %9'u diğer mesleklerdendir. Anket sorularına verilen cevaplar yüzdelik kullanılarak analiz edilmiş ve her soruya ilişkin cevapların dağılımı pasta grafiklerle gösterilmiştir.

Katılımcıların anketteki "Çocuğunuzun aile bireyleri ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verdikleri cevapların %32'si "İyi", %48'i "Orta", %20'si ise "Kötü" şeklindedir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 1'de yer almaktadır.

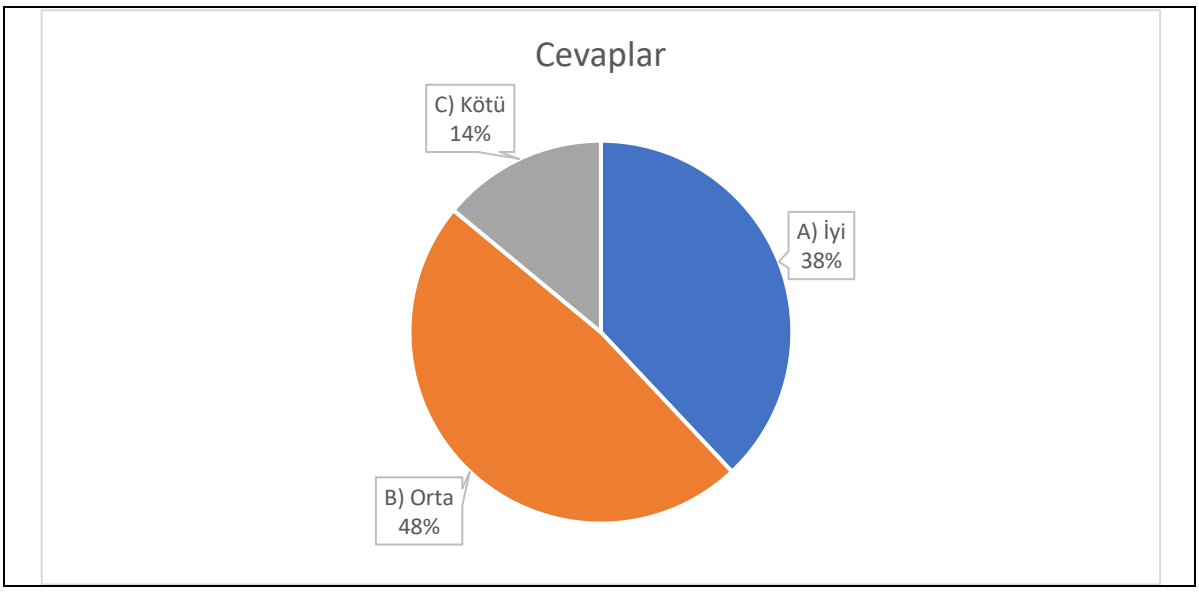
Şekil 1. "Çocuğunuzun aile bireyleri ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Katılımcıların "Çocuğunuzun arkadaşları ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verdikleri cevapların %26'sı "İyi", %53'ü "Orta", %21'i ise "Kötü" şeklindedir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 2'de yer almaktadır.

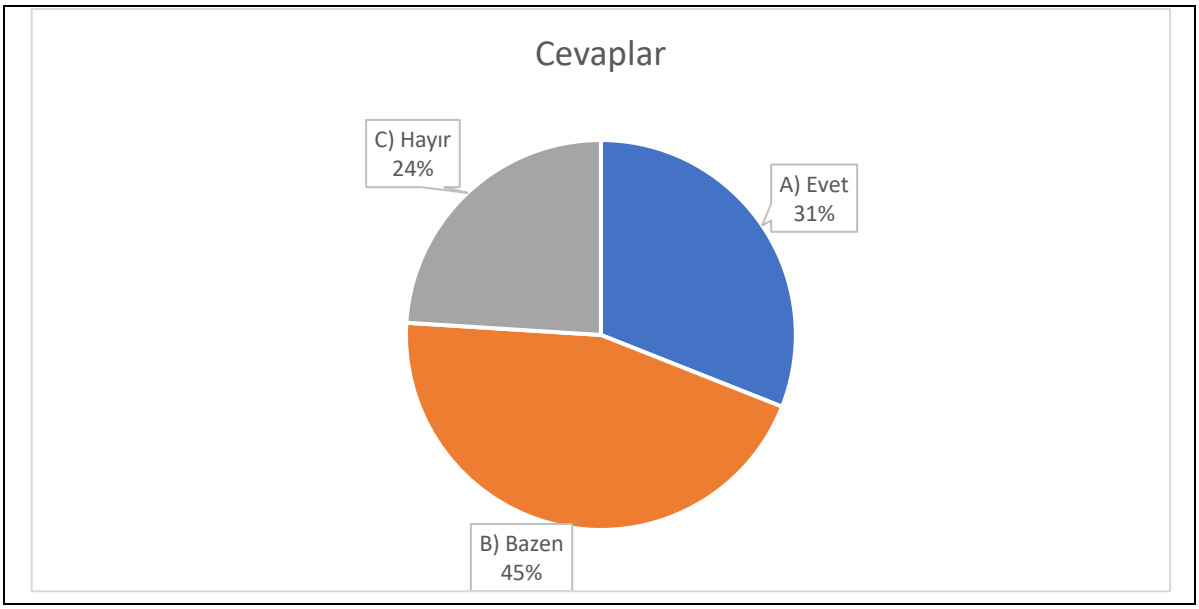
Şekil 2. "Çocuğunuzun arkadaşları ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Katılımcıların "Çocuğunuzun öğretmenleri ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verdikleri cevapların %38'i "İyi", %48'i "Orta", %14'ü ise "Kötü" şeklindedir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 3'te yer almaktadır.

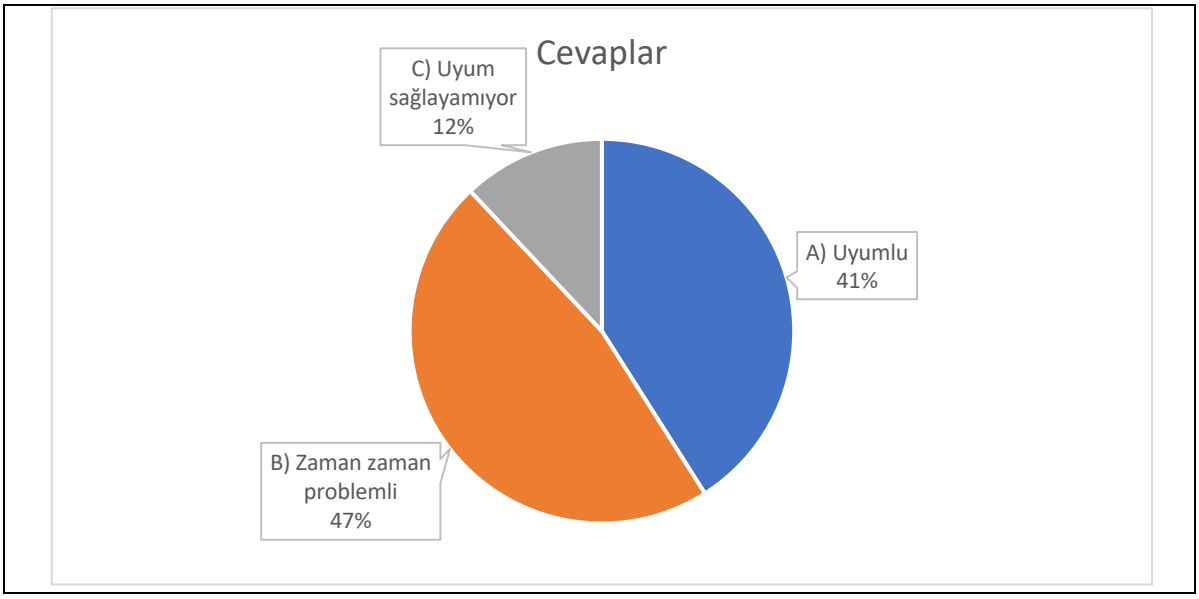
Şekil 3. "Çocuğunuzun öğretmenleri ile iletişimi nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Engelli bir çocuğa sahip olduğunuz için sosyal çevrenizde dışlandığınızı düşünüyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %31'i "Evet", %45'i "Bazen", %24'ü ise "Hayır" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 4'te yer almaktadır.

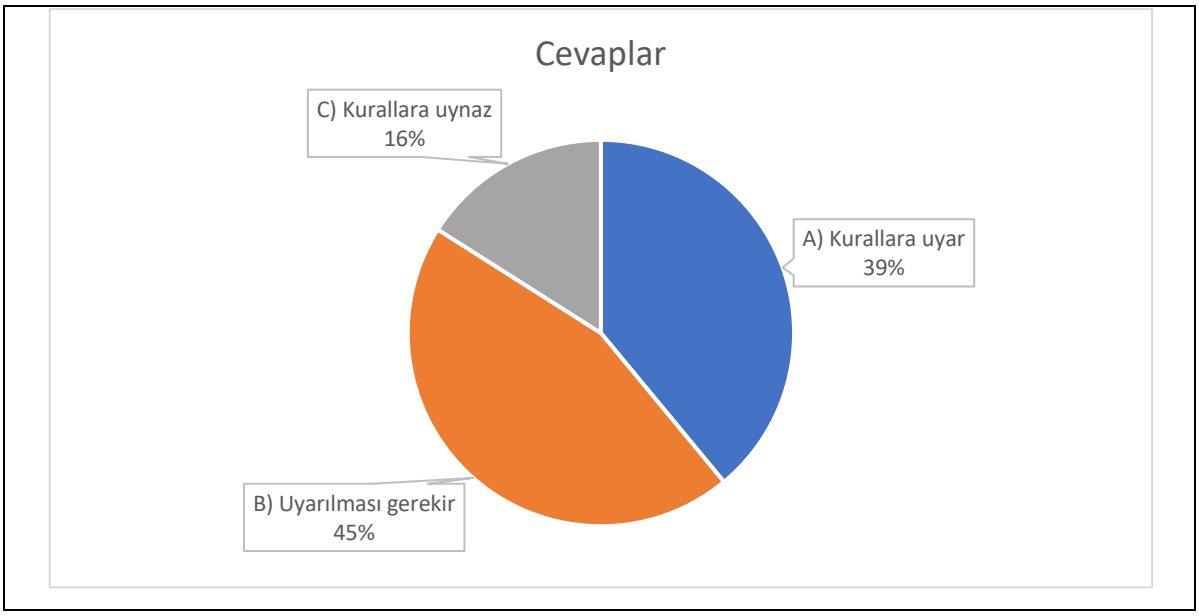
Şekil 4. "Engelli bir çocuğa sahip olduğunuz için sosyal çevrenizde dışlandığınızı düşünüyor musunuz?" sorusuna verilen cevaplar

"Sosyal ortamlarda çocuğunuzun davranışları nasıldır?" sorusuna katılımcıların %41'i "Uyumlu", %47'si "Zaman zaman problemli", %12'si ise "Uyum sağlayamıyor" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 5'te yer almaktadır.

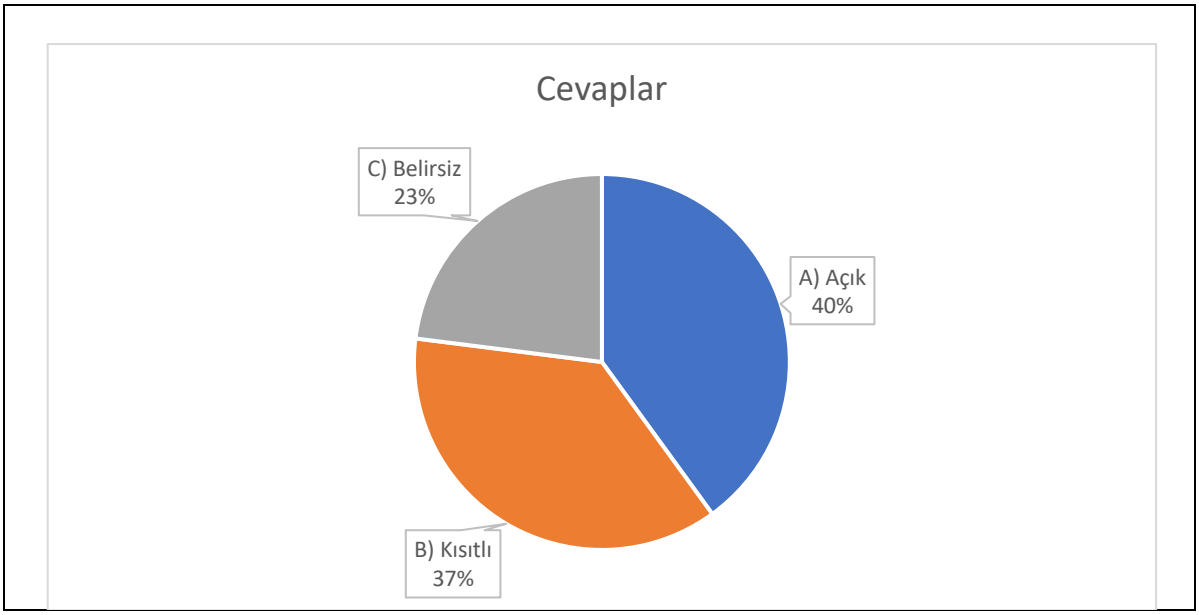
Şekil 5. "Sosyal ortamlarda çocuğunuzun davranışları nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yar alan "Çocuğunuzun kurallara uyma durumu nasıldır?" sorusuna katılımcıların %39'u "Kurallara uyar", %45'i "Uyarılması gerekir", %16'sı ise "Kurallara uymaz" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 6'da yer almaktadır.

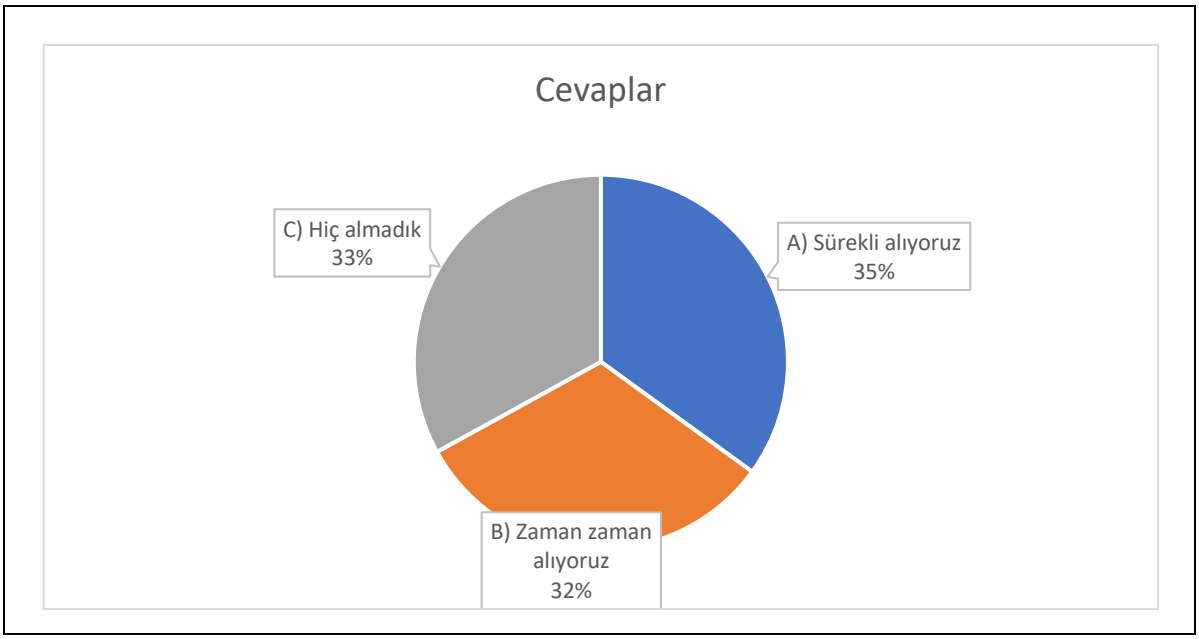
Şekil 6. "Çocuğunuzun kurallara uyma durumu nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Çocuğunuzun duyguları ifade etme biçimi nasıldır?" sorusuna katılımcıların %40'ı "Açık", %37'si "Kısıtlı" ve %23'ü "Belirsiz" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 7'de yer almaktadır.

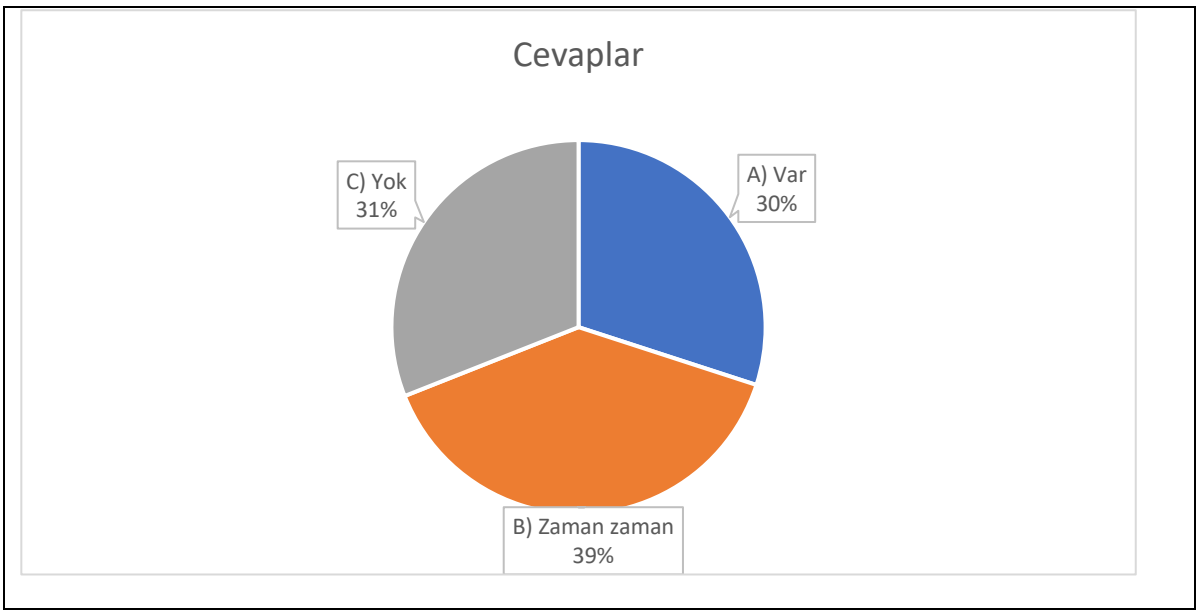
Şekil 7. "Çocuğunuzun duyguları ifade etme biçimi nasıldır?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Çocuğunuzun gelişimi için aldığınız uzman desteği var mı?" sorusuna katılımcıların %35'i "Sürekli alıyoruz", %32'si "Zaman zaman alıyoruz" ve %33'ü "Hiç almadık" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 8'de yer almaktadır.

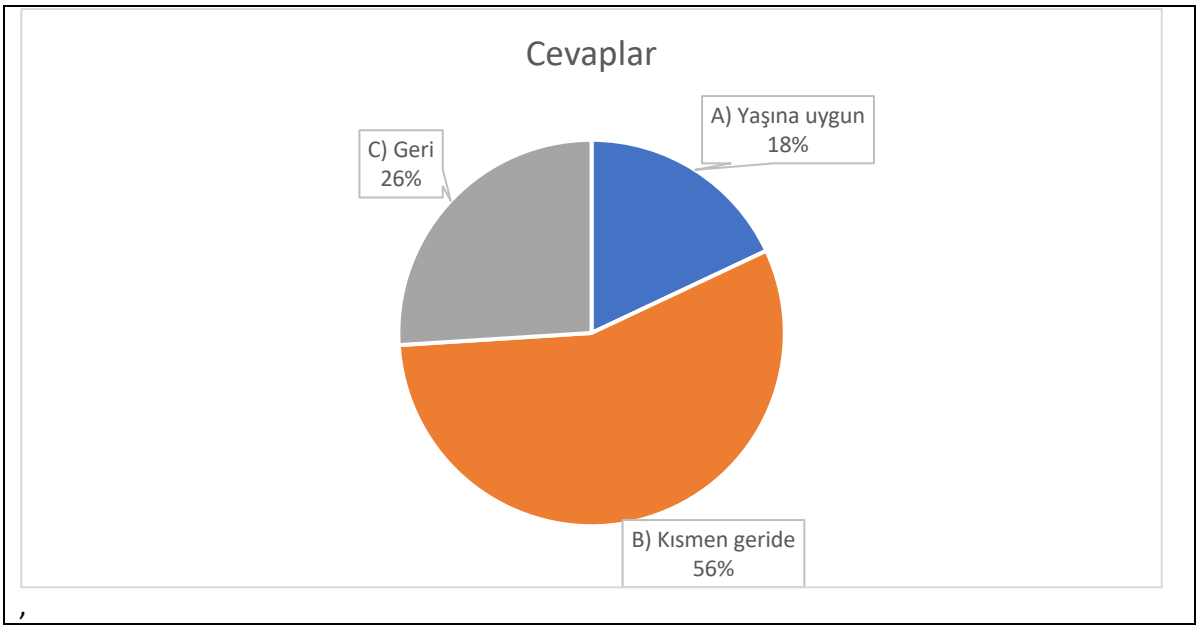
Şekil 8. "Çocuğunuzun gelişimi için aldığınız uzman desteği var mı?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Evde bir sorumluluğu var mı?" şeklindeki soruya katılımcıların %30'u "Var", %39'u "Zaman zaman" ve %31'i "Yok" olarak cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 9'da yer almaktadır.

Şekil 9. "Evde bir sorumluluğu var mı?" sorusuna verilen cevaplar

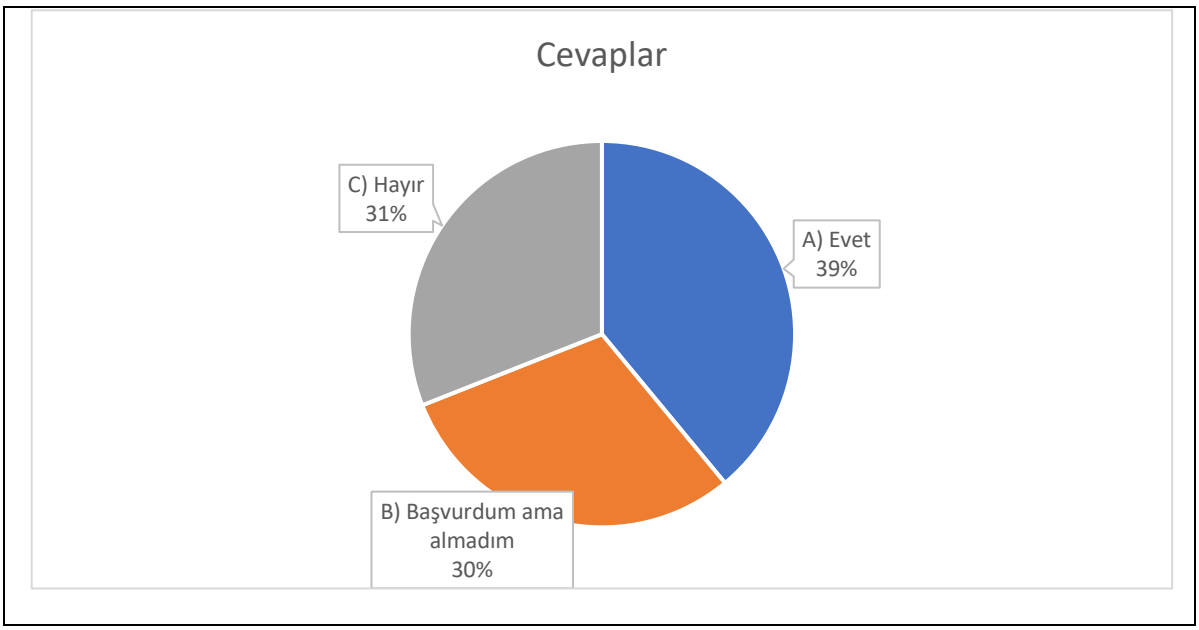
"Çocuğunuzun gelişimini nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna katılımcıların %18'i "Yaşına uygun", %56'sı "Kısmen geride" ve %26'sı "Geri" olarak cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 10'da yer almaktadır.

,

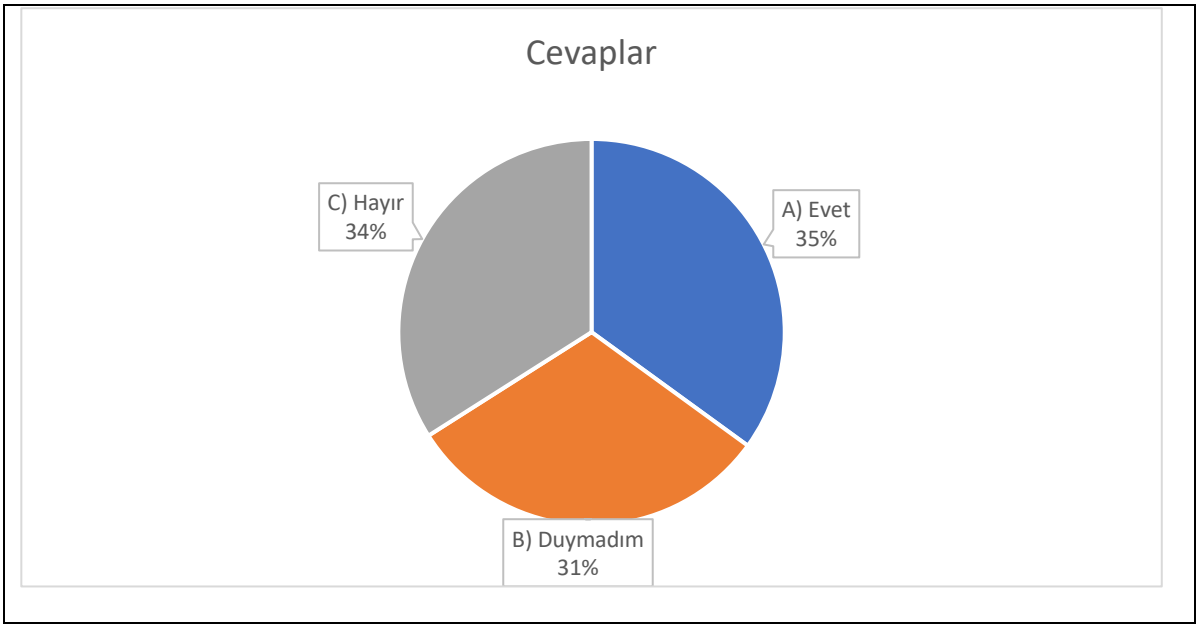
Şekil 10. "Çocuğunuzun gelişimini nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yar alan "Sosyal hizmetlerden faydalandınız mı?" sorusuna katılımcıların %39'u "Evet", %30'u "Başvurdum ama almadım", %31'i ise "Hayır" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 11'de yer almaktadır.

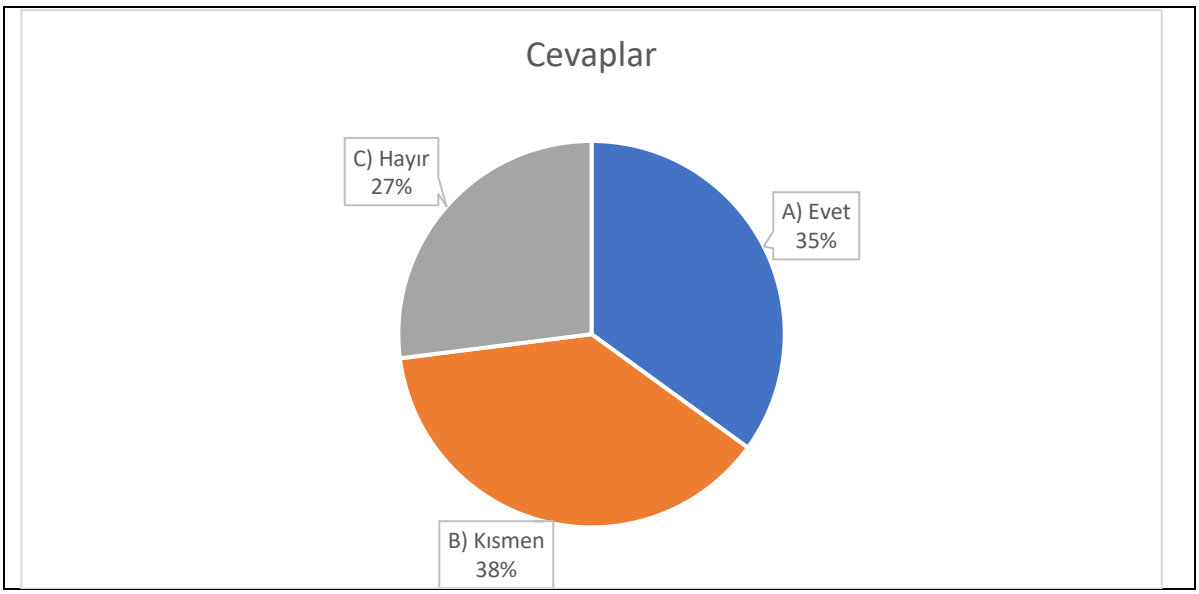
Şekil 11. "Sosyal hizmetlerden faydalandınız mı?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Engelli birey ailelerine yönelik eğitimlere katıldınız mı?" sorusunu katılımcıların %35'i "Evet", %31'i "Duymadım" ve %34'ü "Hayır" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 12'de yer almaktadır.

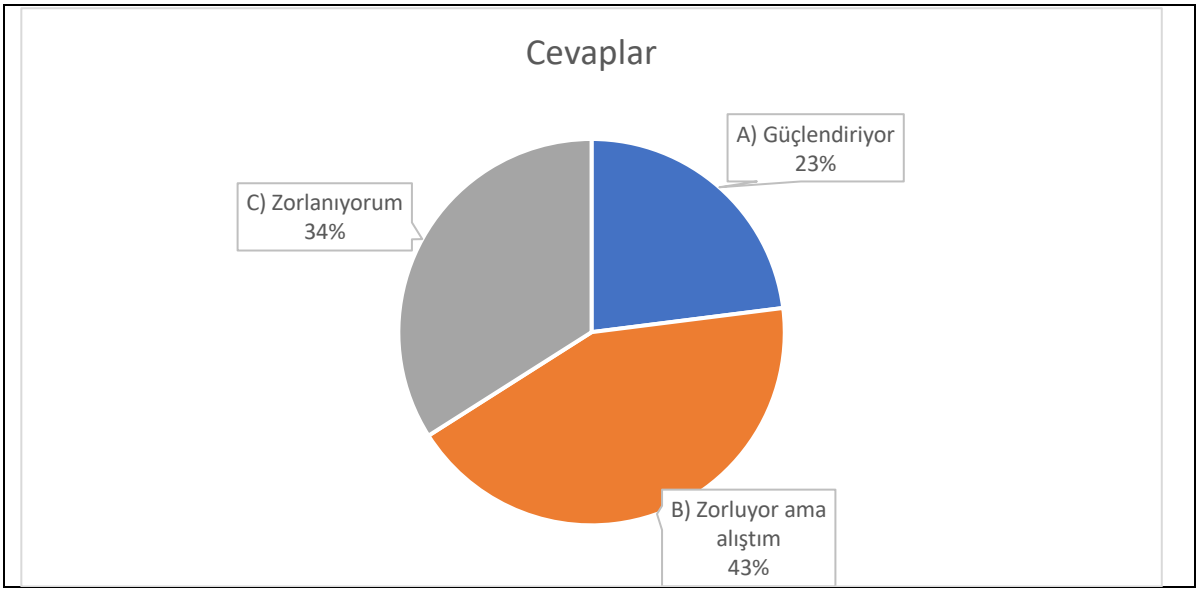
Şekil 12. "Engelli birey ailelerine yönelik eğitimlere katıldınız mı?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Maddi destek ihtiyacınız var mı?" sorusunu katılımcıların %35'i "Evet", %38'i "Kısmen" ve %27'si "Hayır" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 13'te yer almaktadır.

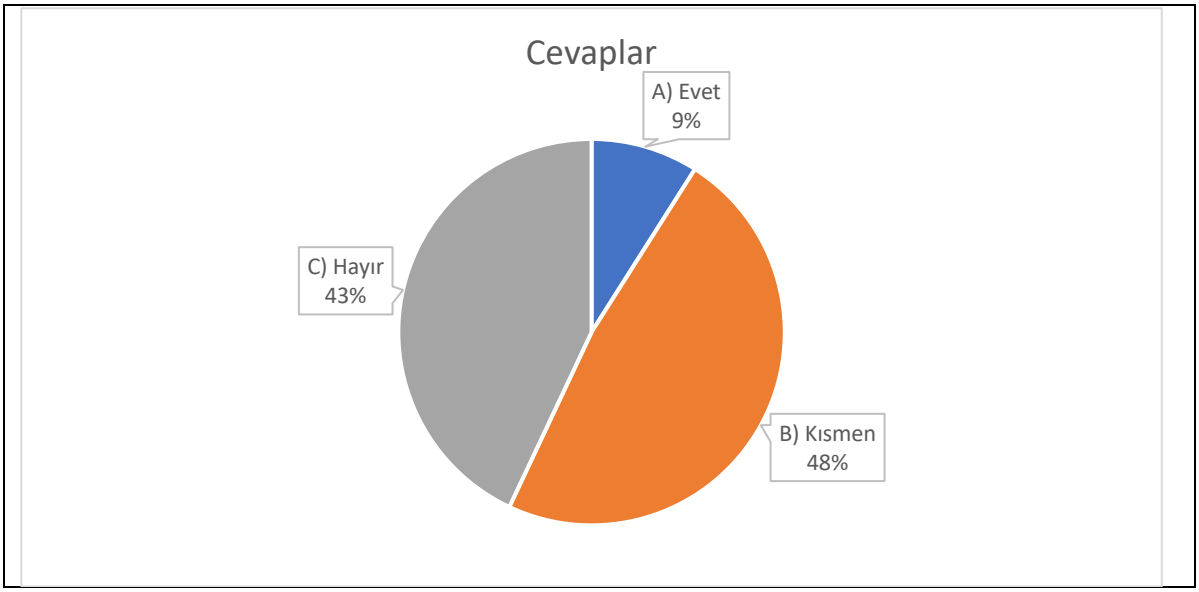
Şekil 13. "Maddi destek ihtiyacınız var mı?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Engelli birey annesi/babası olmak sizi nasıl etkiliyor?" sorusunu katılımcıların %23'ü "Güçlendiriyor", %43'ü "Zorluyor ama alıştım" ve %34'ü "Zorlanıyorum" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 14'de yer almaktadır.

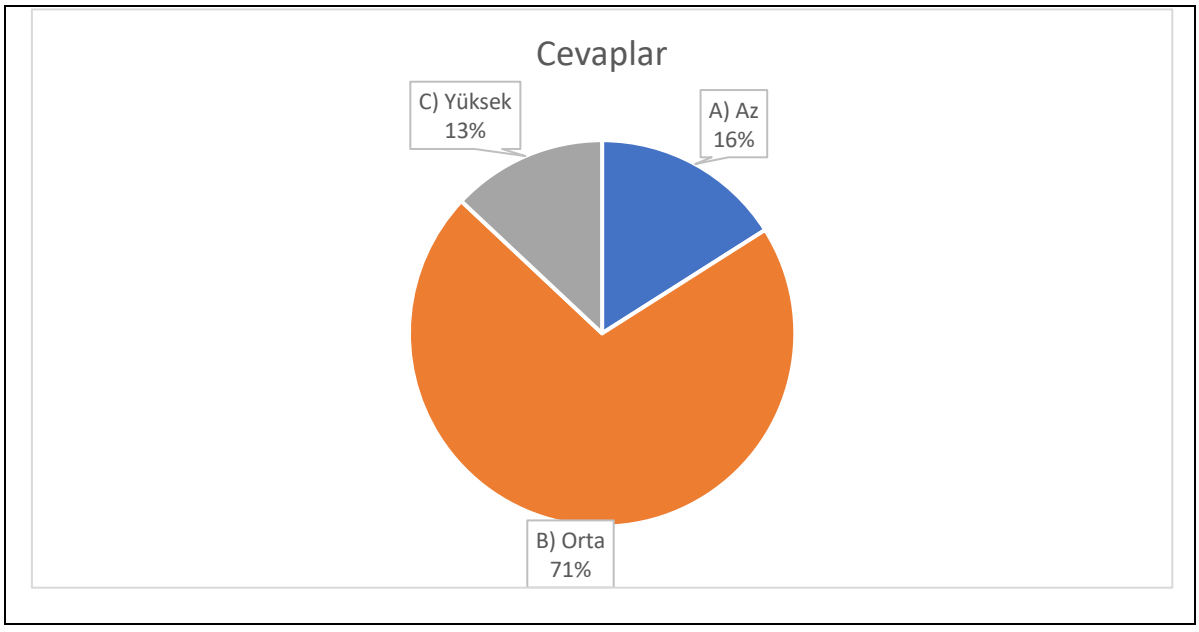
Şekil 14. "Engelli birey annesi/babası olmak sizi nasıl etkiliyor?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Toplumun farkındalık düzeyini yeterli buluyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %9'u "Evet", %48'i "Kısmen", %43'ü "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 15'te yer almaktadır.

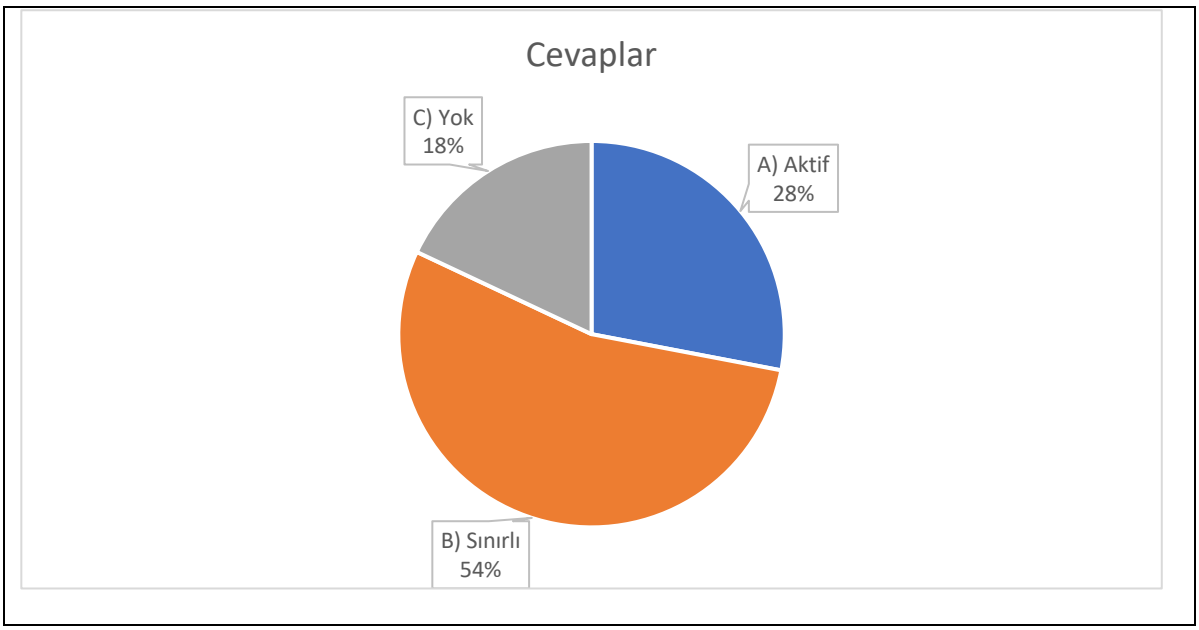
Şekil 15. "Toplumun farkındalık düzeyini yeterli buluyor musunuz?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Aile içi stres düzeyiniz nedir?" sorusuna katılımcıların %16'sı "Az", %71'i "Orta", %13'ü ise "Yüksek" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 16'da yer almaktadır.

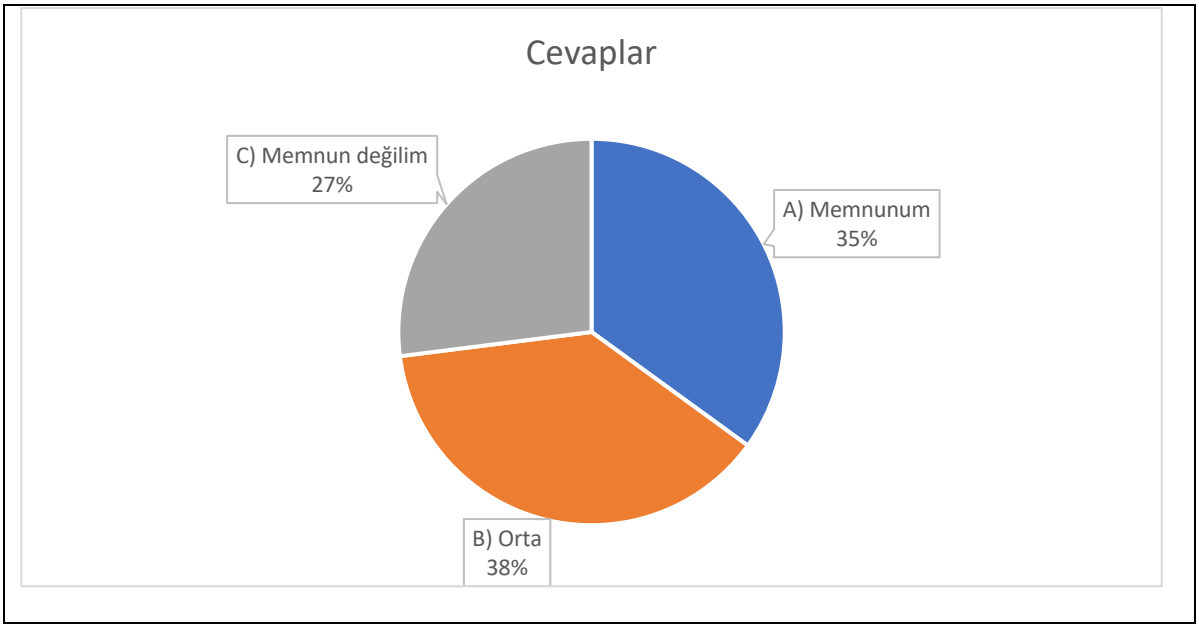
Şekil 16. "Aile içi stres düzeyiniz nedir?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Sosyal hayata katılımınız nasıl?" sorusuna katılımcıların %28'i "Aktif", %54 "Sınırlı" ve %18'i "Yok" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 17'de yer almaktadır.

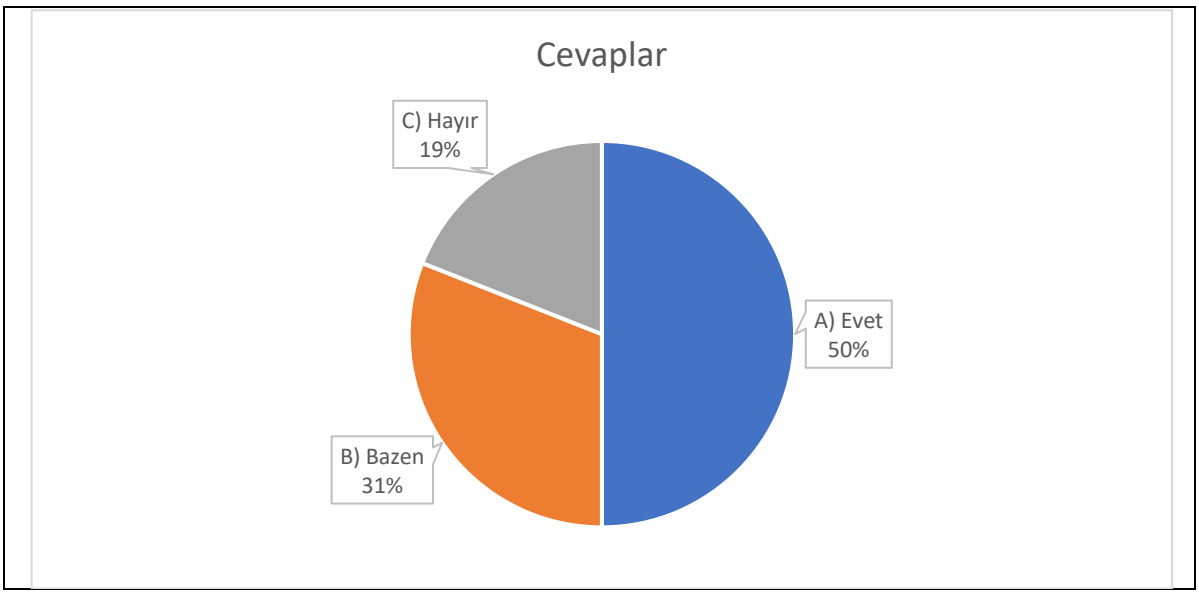
Şekil 17. "Sosyal hayata katılımınız nasıl?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Sağlık sisteminden memnuniyet düzeyiniz nedir?" sorusuna katılımcıların %35'i "Memnunum", %38'i "Orta" ve %27'si "Memnun değilim" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 18'de yer almaktadır.

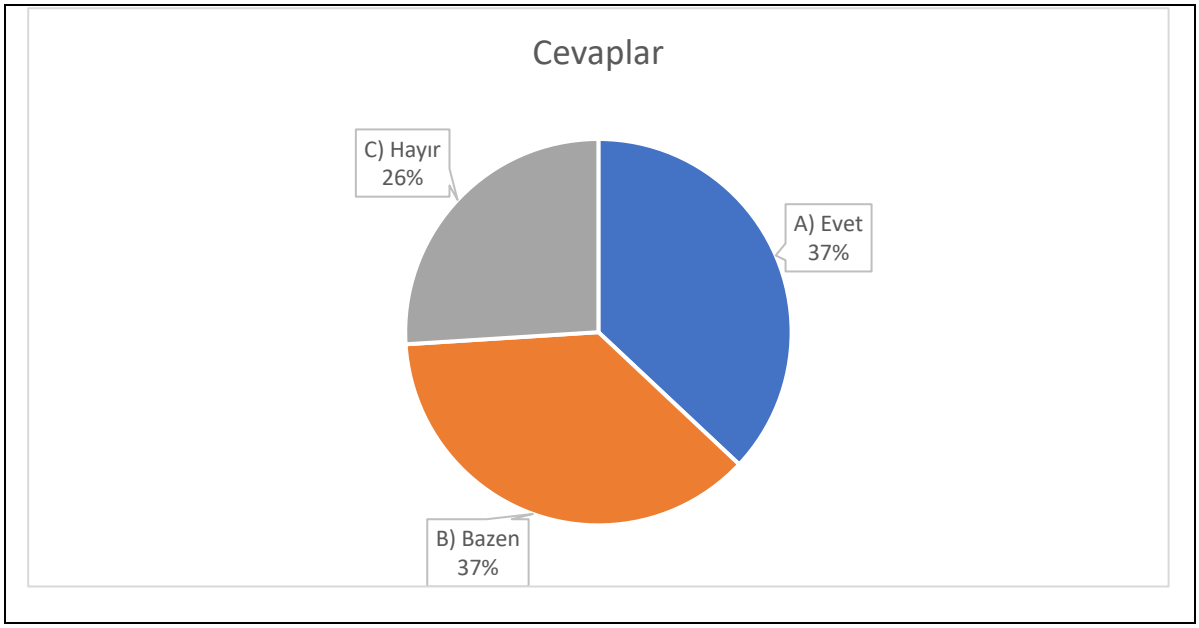
Şekil 18. "Sağlık sisteminden memnuniyet düzeyiniz nedir?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Rehberlik hizmetlerinden faydalanıyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %50'si "Evet", %31'i "Bazen" ve %19'u "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 19'de yer almaktadır.

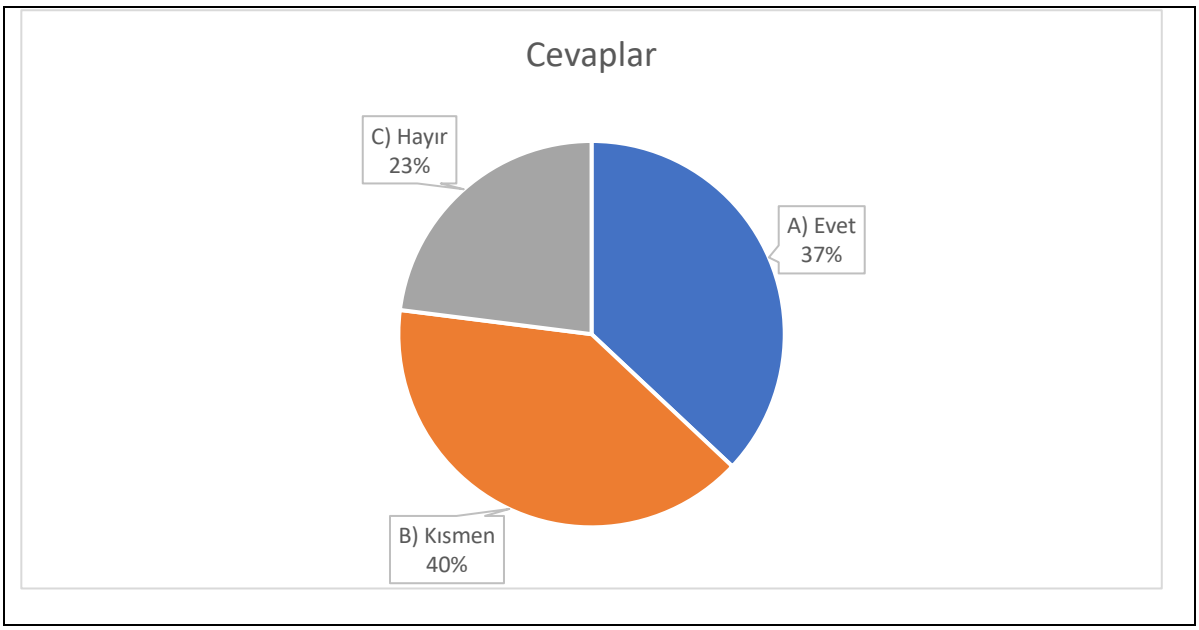
Şekil 19. "Rehberlik hizmetlerinden faydalanıyor musunuz?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Akran zorbalığı yaşadınız mı?" sorusuna katılımcıların %37'si "Evet", %37'i "Bazen" ve %26'sı "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 20'de yer almaktadır.

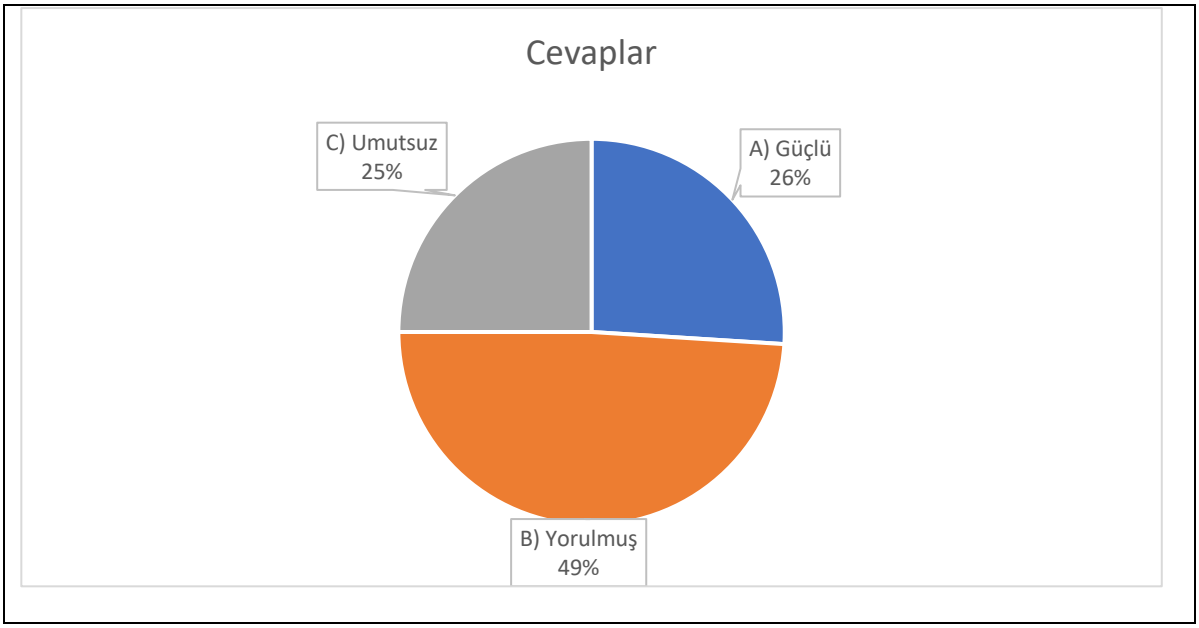
Şekil 20. "Akran zorbalığı yaşadınız mı?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Ailede herkes sürece dahil mi?" sorusuna katılımcıların %37'si "Evet", %40'ı "Kısmen" ve %23'ü "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 21'de yer almaktadır.

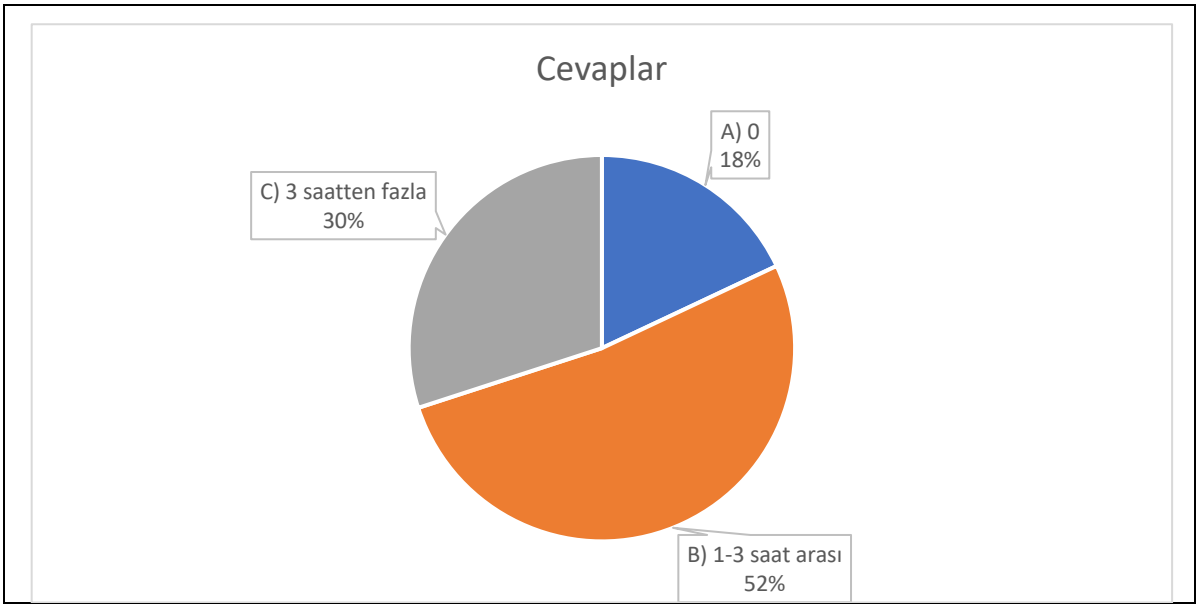
Şekil 21. "Ailede herkes sürece dahil mi?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Genel olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?" sorusuna katılımcıların %26'sı "Güçlü", %49'u "Yorulmuş" ve %25'i "Umutsuz" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 22'de yer almaktadır.

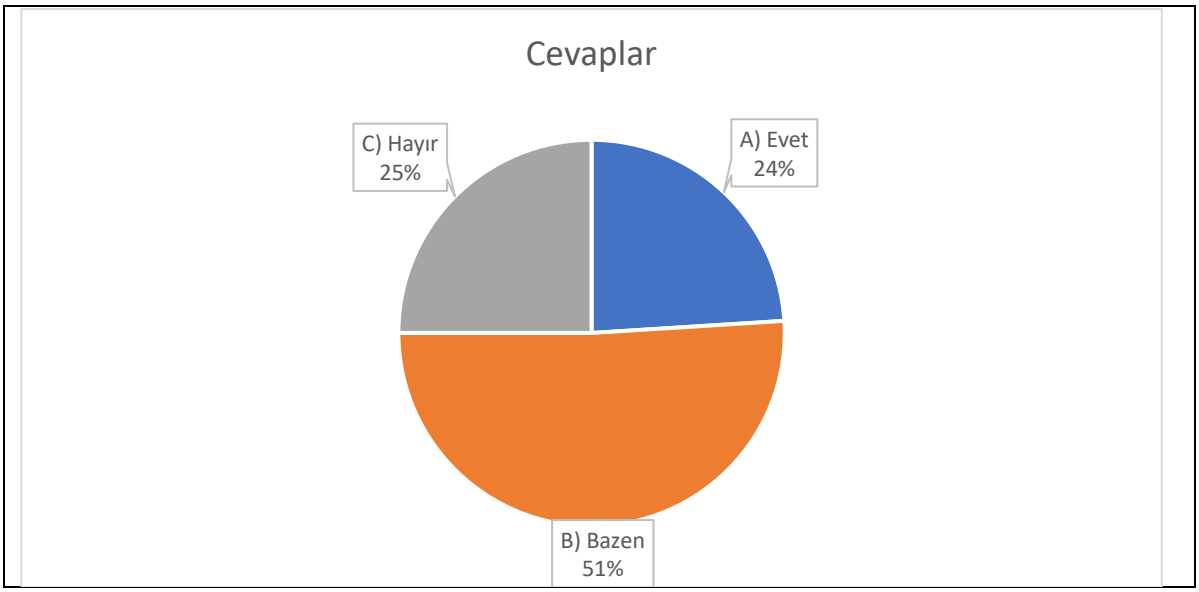
Şekil 22. "Genel olarak kendinizi nasıl hissediyorsunuz?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Çocuğunuzun tablet/telefon kullanım süresi günlük ortalama nedir?" sorusuna katılımcıların %18'i "0", %52'si "1-3 saat arası" ve %30'u "3 saatten fazla" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 23'te yer almaktadır.

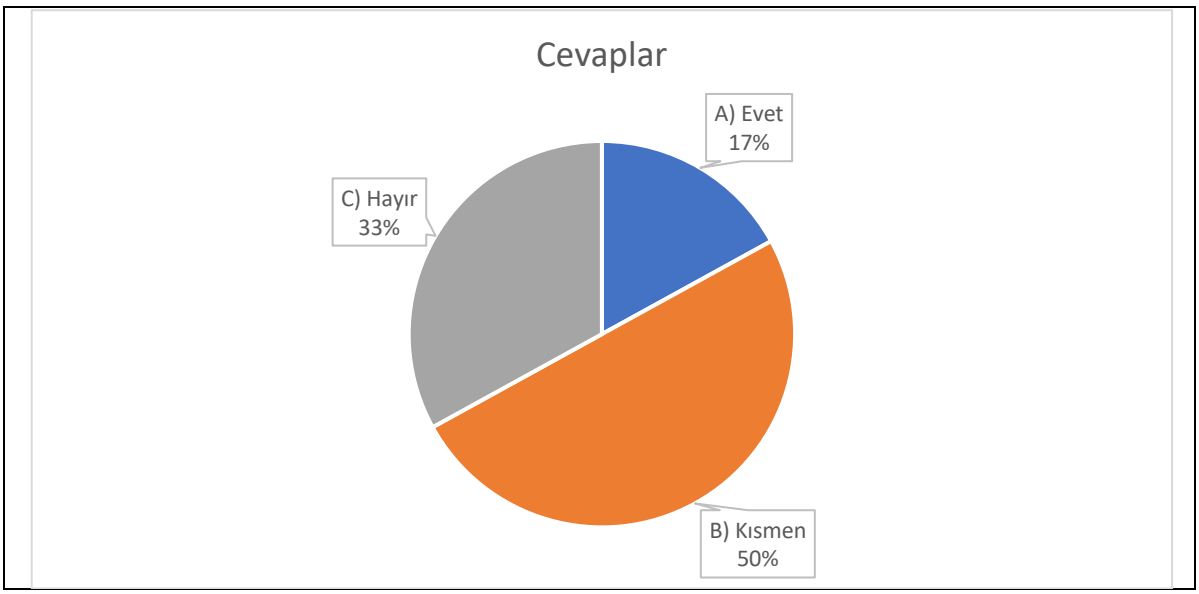
Şekil 23. "Çocuğunuzun tablet/telefon kullanım süresi günlük ortalama nedir?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Teknoloji kullanımı davranışları olumsuz etkiliyor mu?" sorusuna katılımcıların %24'ü "Evet", %51'i "Bazen" ve %25'i "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 24'te yer almaktadır.

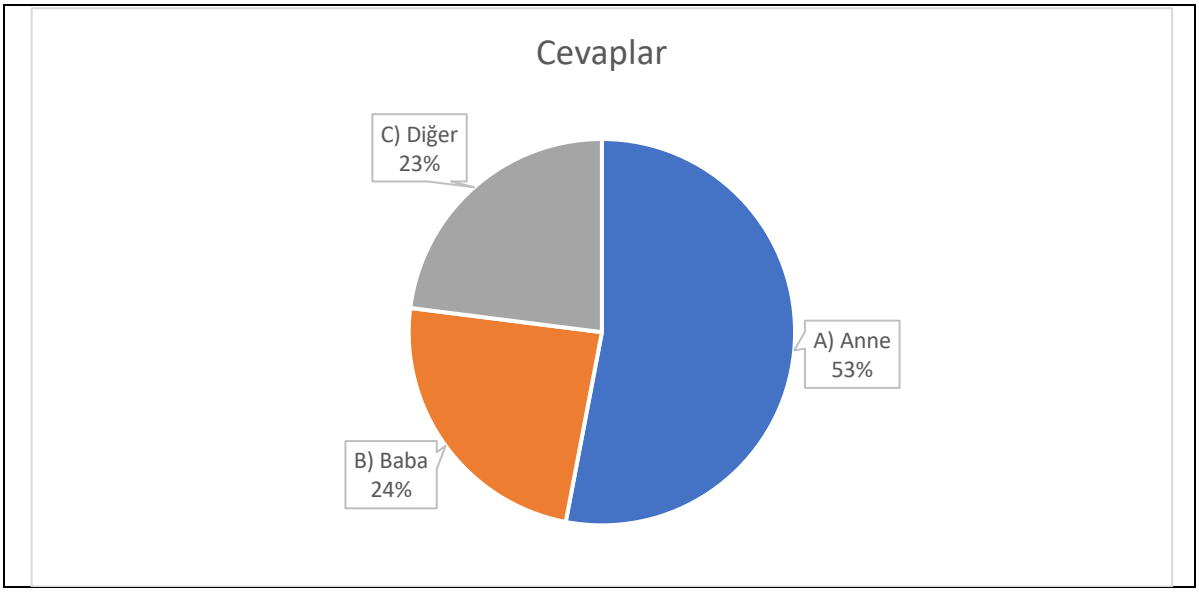
Şekil 24. "Teknoloji kullanımı davranışları olumsuz etkiliyor mu?" sorusuna verilen cevaplar

"Diğer ailelerin sizinle empati kurduğunu düşünüyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %17'si "Evet", %50'si "Kısmen" ve %33'ü "Hayır" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 25'te yer almaktadır.

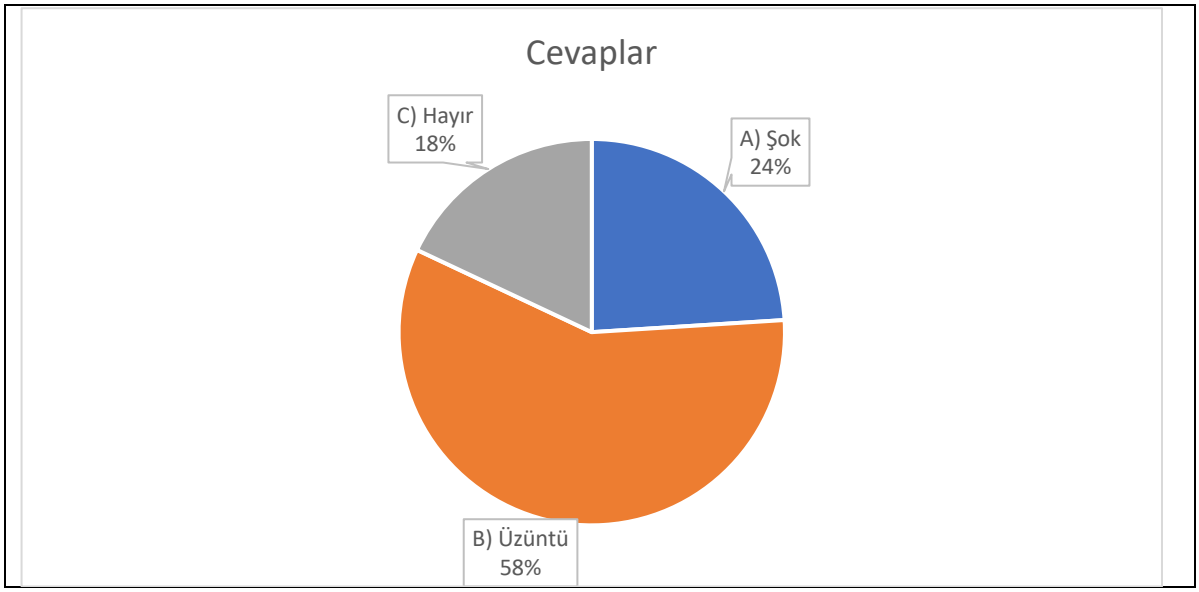
Şekil 25. "Diğer ailelerin sizinle empati kurduğunu düşünüyor musunuz?" sorusuna verilen cevaplar

"Aile içi iletişimde kimle daha yakın?" sorusuna katılımcıların %53'ü "Anne", %24'ü "Baba" ve %23'ü "Diğer" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 26'da yer almaktadır.

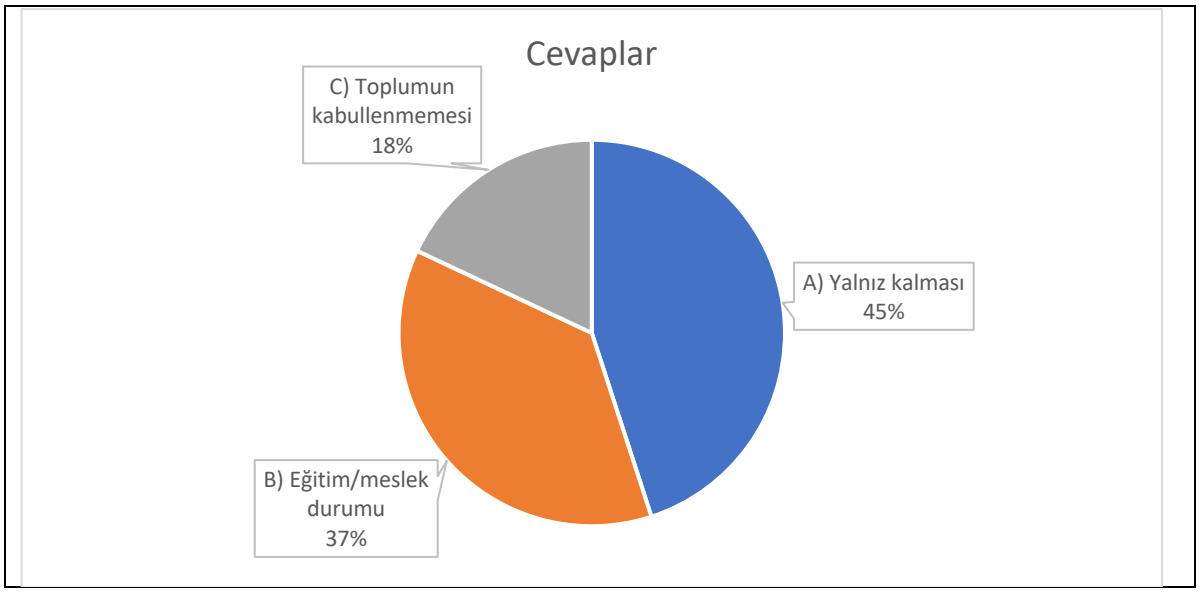
Şekil 26. "Aile içi iletişimde kimle daha yakın?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Çocuğunuzun engellilik tanısı sonrası yaşadığınız ilk duygu neydi?" sorusuna katılımcıların %24'ü "Şok", %58'i "Üzüntü" ve %18'i "Kabullenme" cevabını vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 27'de yer almaktadır.

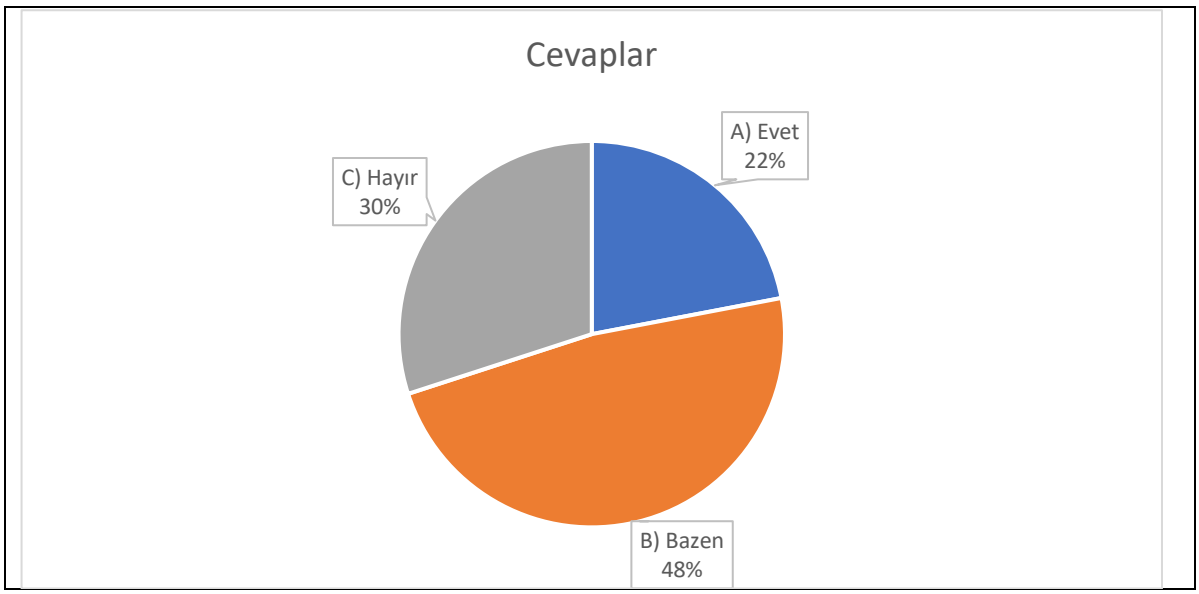
Şekil 27. "Çocuğunuzun engellilik tanısı sonrası yaşadığınız ilk duygu neydi?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Çocuğunuzun geleceğine dair en büyük endişeniz nedir?" sorusuna katılımcıların %45'i "Yalnız kalması", %37'si "Eğitim/meslek durumu" ve %18'i "Toplumun kabullenmemesi" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 28'de yer almaktadır.

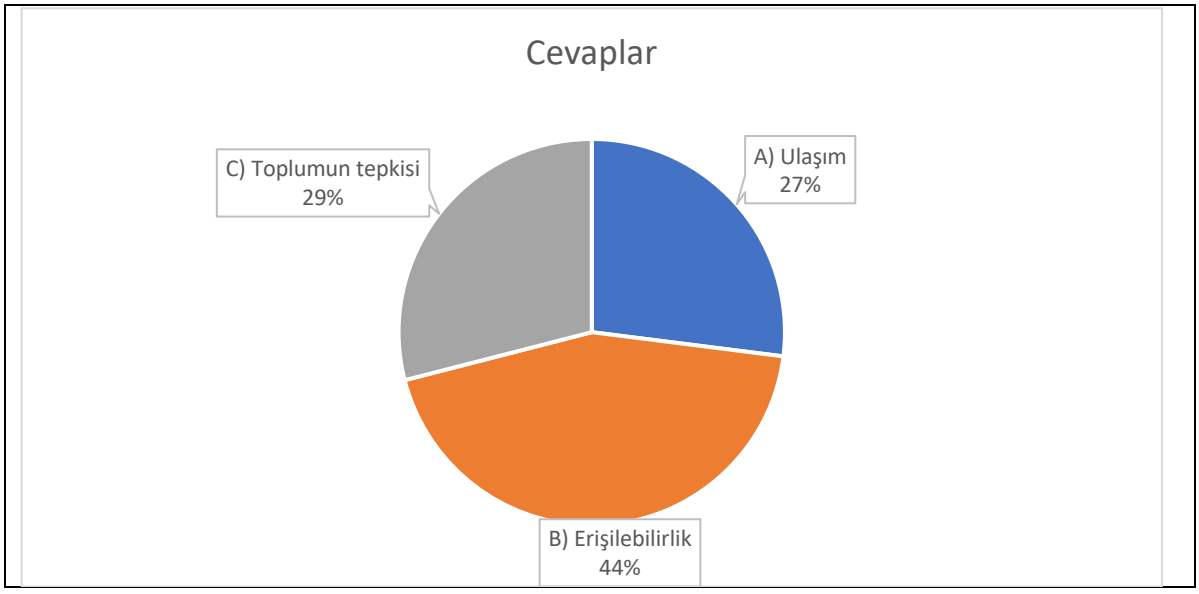
Şekil 28. "Çocuğunuzun geleceğine dair en büyük endişeniz nedir?" sorusuna verilen cevaplar

Ankette yer alan "Kendi kişisel zamanınıza yeterince sahip misiniz?" sorusuna %22'si "Evet", %48'i "Bazen" ve %30'u "Hayır" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 29'da yer almaktadır.

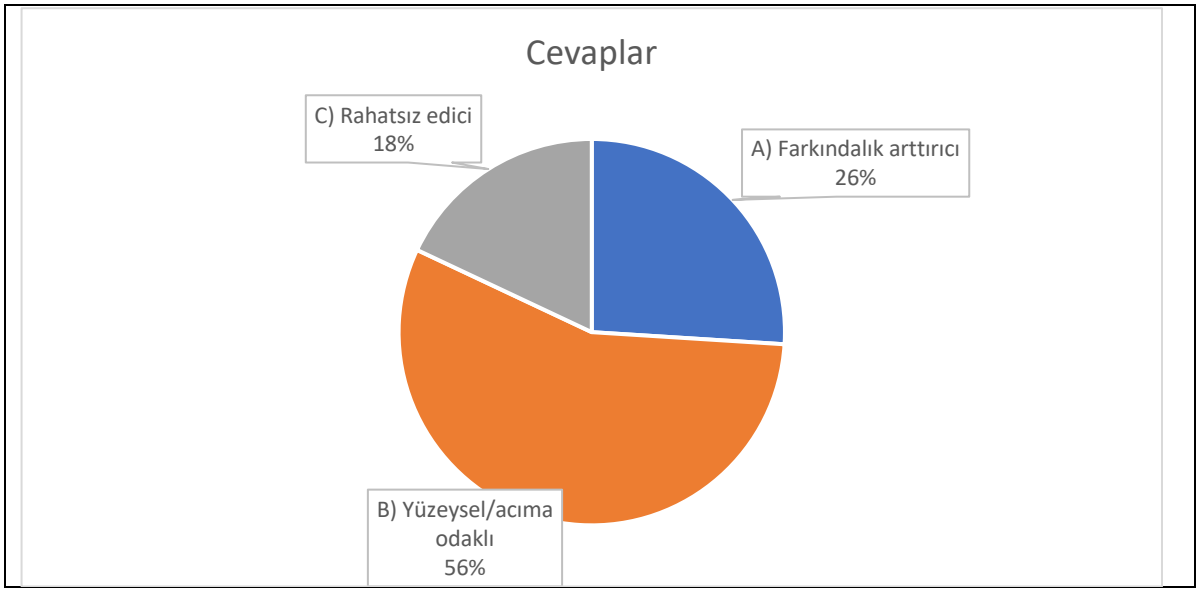
Şekil 29. "Kendi kişisel zamanınıza yeterince sahip misiniz?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Aile olarak dışarı çıkarken en çok ne zor oluyor?" sorusuna katılımcıların %27'si "Ulaşım", %44'ü "Erişilebilirlik" ve %29'u "Toplum tepkisi" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 30'da yer almaktadır.

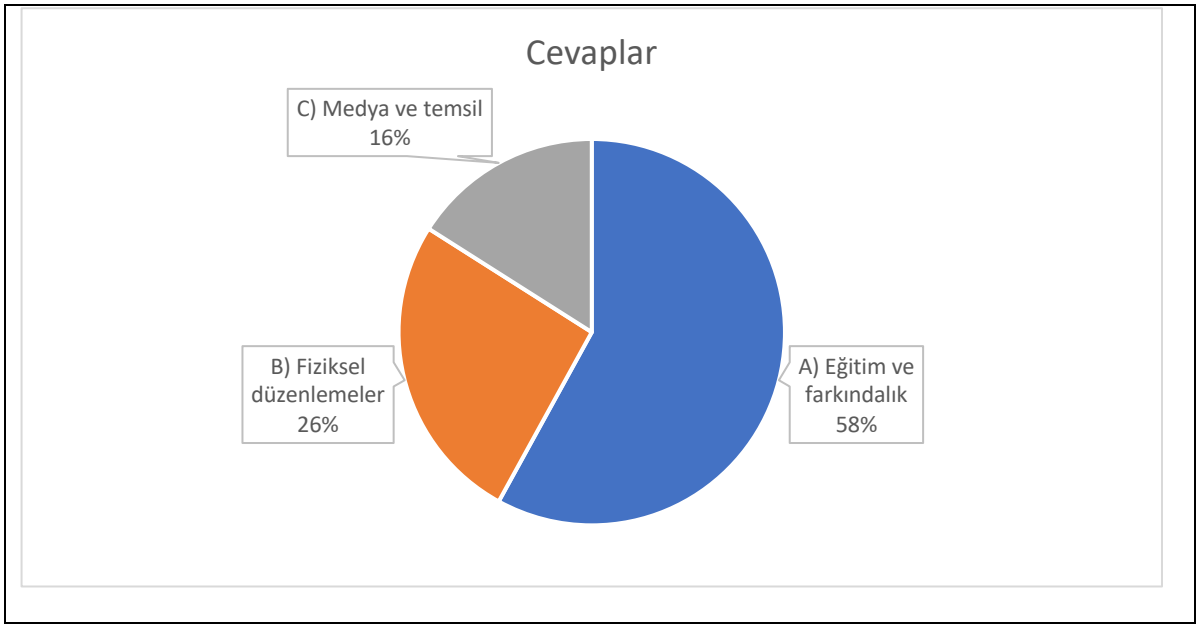
Şekil 30. "Aile olarak dışarı çıkarken en çok ne zor oluyor?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Sosyal medyada engelli bireylere dair içerikler sizce nasıl?" sorusuna %26'sı "Farkındalık arttırıcı", %56'sı "Yüzeysel/acıma odaklı" ve %18'i "Rahatsız edici" şeklinde cevaplamıştır. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 31'de yer almaktadır.

Şekil 31. "Sosyal medyada engelli bireylere dair içerikler sizce nasıl?" sorusuna verilen cevaplar

Anketteki "Engelli bireylerin sosyal yaşama katılımı sizce nasıl artırılabilir?" sorusuna katılımcıların %58'i "Eğitim ve farkındalık", %26'sı "Fiziksel düzenlemeler" ve %16'sı "Medya ve temsil" şeklinde cevap vermiştir. Cevapların yüzdelik dağılımı Şekil 32'de yer almaktadır.

Şekil 32. "Engelli bireylerin sosyal yaşama katılımı sizce nasıl artırılabilir?" sorusuna verilen cevaplar

SONUÇ

Zihinsel ve bedensel engelli çocukların günlük hayatlarında ve sosyal çevrelerinde karşılaştıkları sorunları belirlemeyi amaçlayan bu araştırma sonucunda, çocukların ve ailelerinin karşılaştıkları sorunlar ortaya konmuştur. Bu sorunların başında engellilik konusunda toplumun farkındalık düzeyinin yetersiz olması gelmektedir. Ankette yer alan "Toplumun farkındalık düzeyini yeterli buluyor musunuz?" sorusuna katılımcıların %9'u "Evet", %48'i "Kısmen", %43'ü "Hayır" cevabını vermiştir. Bu durum toplumun engellilik konusunda farkındalığının yetersiz olup attırılmasına

yönelik çalışmalar yapılmasının gerektiğini ortaya koymaktadır. Engelli çocuğa sahip ailelerin yaşadığı sorunları belirlemek üzere bir çalışma yürüten Özmen ve Çetinkaya (2012) da engelli çocuğu olan ailelerin toplumsal izolasyon sorunu yaşadıklarını belirtmektedir. Ankette yer alan "Engelli bireylerin sosyal yaşama katılımı sizce nasıl artırılabilir?" sorusuna katılımcıların %58'i "Eğitim ve farkındalık", %26'sı "Fiziksel düzenlemeler" ve %16'sı "Medya ve temsil" şeklinde cevap vermiştir. Bu bağlamda toplumun engelli bireylere yönelik farkındalıklarını geliştirmeye yönelik eğitim çalışmaları yapılması önerilebilir.

Bu araştırma sonucunda zihinsel ve bedensel engelli çocukların ve ailelerinin sosyal hayata katılmada zorlanması, çocukların akran zorbalığı gibi dışlayıcı davranışlarla karşılaşması da öne çıkan sorunlar arasında yer almaktadır. Bu bağlamda, zihinsel ve bedensel engelli çocuklara yönelik eğitsel ve sosyal çalışmaların yaygınlaştırılması, tipik gelişim gösteren çocuklarla bir arada olmaları sağlanarak uyum süreçlerinin desteklenmesi önerilebilir. Ayrıca engelli çocuğu olan ebeveynlerin geleceğe dair yaklaşık yarısının çocuğunun yalnız kalması konusunda endişeleri bulunduğu elde edilen sonuçlar arasındadır. Efendi ve Özada Nazım (2022) tarafından yapılan araştırmada da benzer bir sonuca ulaşılmıştır. Bu bulgular ışığında, engelli çocuğu olan ebeveynlere psikososyal destek verilmesi ve engelli bireylerin topluma ve iş hayatına kazandırılması için çeşitli çalışmalar yapılması önerilebilir.

KAYNAKÇA

5378 sayılı Özürlüler ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun. (2005, 07 Temmuz). Resmî Gazete (Sayı: 25868). Erişim adresi: https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2005/07/20050707-2.htm

Babahanoğlu, R., & Kaya, N. G. (2023). Engelli Çocuğa Sahip Ebeveynlerin Yaşam Doyum Düzeylerinin İncelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* 20(3), 886-898. https://doi.org/10.33437/ksusbd.1326435

Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., ve Demirel. F. (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri.* Ankara: Pegem Akademi.

DSÖ (Dünya Sağlık Örgütü). (2011). Dünya engellilik raporu 2011.

Efendi, G., & Özada Nazım, A. (2022). Yetişkin Engelli Çocuğu Olan Ailelerin Gelecek Algıları. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 33(2), 563-576. https://doi.org/10.33417/tsh.986799

Eripek, S. (2009). *Zihinsel Yetersizliği Olan Çocuklar,* Birinci Baskı. Ankara: Maya Akademi Yayınları.

İsbir, E. G. & Çubuk, H. (2018). Engellilerin Anayasal Haklarını Kullanmalarını Zorlaştıran Sebepler. *İstanbul Aydın Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi* 4, (1), 1-30.

Karasar, N. (2002). *Bilimsel araştırma yöntemi.* Ankara: Nobel.

Özmen, D., & Çetinkaya, A. (2012). Engelli çocuğa sahip ailelerin yaşadığı sorunlar. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi,* 28(3), 35-49.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası (1982). https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat-metin/1.5.2709.pdf

DEVELOPMENTAL CHARACTERISTICS AND EDUCATION OF CHILDREN WITH LEARNING DISABILITIES

Pınar KILIÇ
Hitit University, Graduate School, Department of Child Development, Çorum, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0000-1242-1572
Nisa Gökden KAYA
Hitit University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Development, Çorum, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-6969-371X

Abstract

Children with learning disabilities constitute a significant group among children with special needs. A learning disability, a neurodevelopmental disorder, occurs when a child, despite having normal or above-average intelligence, underachieves in one or more of the following skills: reading, writing, math, speaking, listening, comprehension, and psychomotor skills, compared to their peers and their intelligence. Learning disabilities arise from differences in the brain's systems for receiving, processing, and communicating information. In other words, children with learning disabilities experience difficulties with focus, attention, memory, motivation, and planning during the learning process due to differences in their brains. First identified by Samuel Kirk, learning disabilities are more common in boys than in girls. They include dyslexia, dysgraphia, dyscalculia, and dyspraxia. Dyslexia is defined as difficulty with reading, dysgraphia with writing, dyscalculia with mathematical operations, and dyspraxia with psychomotor skills. The most distinctive characteristic of children with learning disabilities is their low academic achievement. Additionally, their self-regulation skills are insufficient and they struggle to perform certain skills in daily life. Children with learning disabilities not only experience academic failure but also face challenges in peer relationships and social settings. This negatively impacts their psychosocial development, leading to loss of self-confidence, increased anxiety, and adjustment difficulties. Therefore, children with learning disabilities require special education support. While some symptoms may be present in early childhood, they are most often recognized at the beginning of primary school. As with all children with special needs, early diagnosis and early intervention can achieve effective results using appropriate teaching methods. In the special education process, an Individualized Education Program (IEP) should be developed, taking into account the child's characteristics. By using methods and materials appropriate to the child's developmental characteristics, along with cognitive and metacognitive strategies, skills such as focus, sustained attention, and planning can be developed. School-family collaboration is crucial in this process, and children need to be supported both at school and at home. Therefore, it is crucial for both families and teachers to be informed about the symptoms of learning disabilities. The purpose of this review is to identify the developmental characteristics of children with learning disabilities and the approaches that can be used in their education.

Keywords: special education, learning disability, Individualized Education Program.

ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ OLAN ÇOCUKLARIN GELİŞİM ÖZELLİKLERİ VE EĞİTİMİ

Özet

Öğrenme güçlüğü olan çocuklar, özel gereksinimli çocuklar içerisinde oldukça büyük bir grubu oluşturmaktadır. Nörogelişimsel bir bozukluk olan öğrenme güçlüğü; bir çocuğun zekâsı normal veya normalin üstünde olmasına rağmen, okuma, yazma, matematik ve psiko-motor becerilerinden birinde veya birkaçında akranlarına kıyasla düşük başarı göstermesidir. Öğrenme güçlüğü, beynin bilgiyi alırken, işlerken ve iletişim kurarken kullandığı sistemdeki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Başka bir ifadeyle, öğrenme güçlüğü olan çocuklar beyinlerindeki farklılıklar nedeniyle öğrenme sürecinde odaklanma, dikkat, bellek, güdülenme ve planlama ile ilgili sorunlarla karşılaşırlar. İlk olarak Samuel Kirk tarafından tanımlanan öğrenme güçlüğü, erkek çocuklarda kız çocuklarına göre daha sık görülmektedir. Disleksi, disgrafi, diskalkuli ve dispraksi şeklinde çeşitleri bulunmaktadır. Disleksi okuma becerilerinde, disgrafi yazma becerilerinde, diskalkuli matematiksel işlemlerde ve dispraksi ise psiko-motor becerilerde yaşanan güçlük olarak tanımlanmaktadır. Bu çocukların en belirgin özelliği akademik başarılarının düşük olmasıdır. Ayrıca öz düzenleme becerileri yetersiz olup, günlük hayatta bazı becerileri yapmakta zorlanmaktadır. Öğrenme güçlüğü olan çocuklar, okulda yaşadıkları başarısızlıkların yanı sıra arkadaş ilişkilerinde ve sosyal ortamlarda da zorluklarla karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum çocukların psiko-sosyal gelişimlerini olumsuz etkilemekte, özgüven kaybı, yüksek kaygı ve uyum sorunları gibi sonuçlar doğurabilmektedir. Bu nedenle öğrenme güçlüğü olan çocukların özel eğitim desteği alması gerekmektedir. Aslında erken çocukluk döneminde bazı belirtiler görülse de çoğunlukla ilkokulun başlarında fark edilmektedir. Tüm özel gereksinimli çocuklarda olduğu gibi erken tanılama ve erken müdahale sayesinde çocuğa uygun öğretim yöntemleri kullanılarak etkili sonuçlar elde edilebilmektedir. Özel eğitim sürecinde, öncelikle çocuğun özellikleri dikkate alınarak "Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı (BEP)" hazırlanmalıdır. Çocuğun gelişim özelliklerine uygun yöntem ve materyaller ile bilişsel ve üstbilişsel stratejiler kullanılarak odaklanma, dikkatini sürdürme, planlama gibi beceriler kazandırılabilir. Bu süreçte okul-aile işbirliği çok önemli olup çocuğun hem okulda hem de evde desteklenmesi gerekmektedir. Bu bağlamda gerek ailelerin gerekse öğretmenlerin öğrenme güçlüğünün belirtileri konusunda bilgi sahibi olmaları önem taşımaktadır. Bu derleme çalışmanın amacı, öğrenme güçlüğü olan çocukların gelişim özelliklerini ve eğitimlerinde kullanılabilecek yaklaşımları ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: özel eğitim, öğrenme güçlüğü, Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı.

GİRİŞ

Öğrenme güçlüğü, özel eğitim grupları içinde oldukça geniş bir grubu oluşturmakla birlikte diğer engellere göre, tanılanması daha zor olan bir özel eğitim alanıdır. Nörogelişimsel bir bozukluk olan öğrenme güçlüğü, bazı kaynaklarda "özgül öğrenme bozukluğu" olarak da adlandırılmaktadır. Öğrenme güçlüğü olan çocuklar, zihinsel gelişimleri normal veya normalin üstünde olmasına karşın, akademik anlamda öğrenme sorunları yaşamaktadır (Özmen, 2017). Öğrenme güçlüğü, zeka geriliği değildir; beynin bilgiyi alırken, işlerken ve iletişim kurarken kullandığı sistemdeki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Öğrenme güçlüğü 1962 yılında Samuel Kirk tarafından tanımlanmıştır (Bender, 2014).

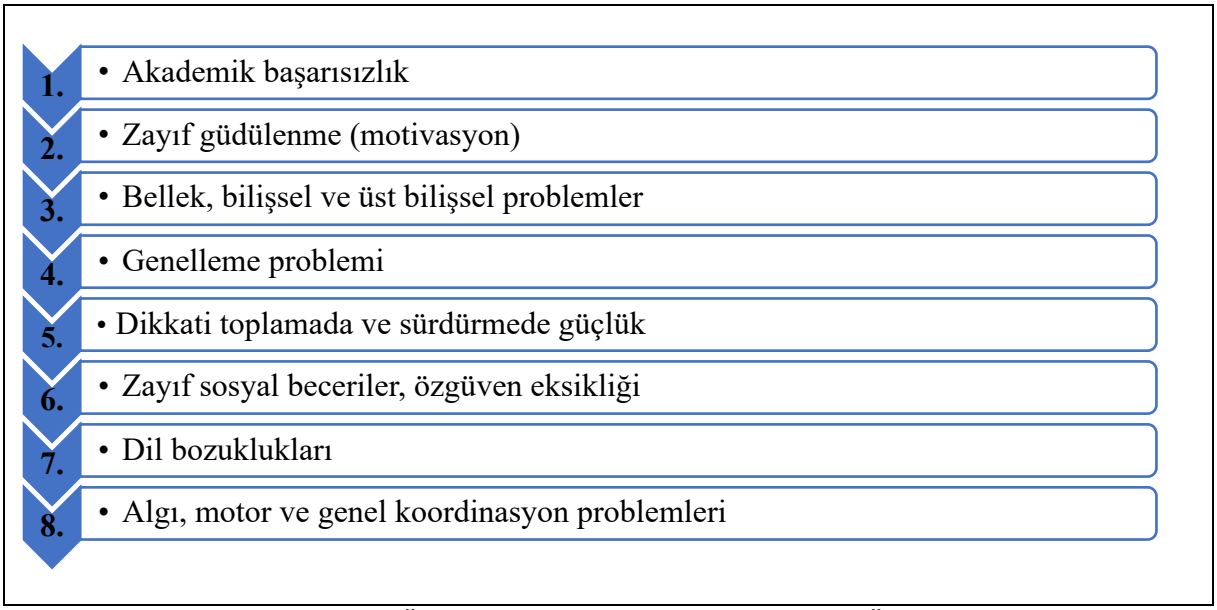
Öğrenme güçlüğüne, erkek çocuklarda kızlara oranla 3-4 kat daha çok rastlanmaktadır (Ataman, 2019). Amerikan Psikiyatri Birliği (APA) tarafından hazırlanan Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı DSM V'te nörogelişimsel bozukluklar başlığı altında yer almaktadır (APA, 2013). Ayrıca öğrenme güçlüğünün "Okuma Güçlüğü", "Yazma Güçlüğü", "Matematik Güçlüğü" ve "Gelişimsel Koordinasyon Güçlüğü" şeklinde türleri bulunmaktadır. Bu derleme çalışmanın amacı,

öğrenme güçlüğü olan çocukların gelişim özellikleri ve eğitimleri konusunda alan yazında yer alan güncel bilgileri bir araya getirmektir.

ARAŞTIRMA BULGULARI

Öğrenme Güçlüğü Olan Çocukların Özellikleri

Öğrenme güçlüğü olan çocuklar diğer çocuklardan ayıran bazı özellikleri vardır. Diğer bir ifadeyle, öğrenme güçlüğü olan çocuklar arasında da bireysel farklılıklar olmasına karşın bazı ortak özellikler göstermektedirler. Bu özelliklerin hepsi her öğrenme güçlüğü olan çocukta olmasa da birçoğu gözlemlenebilmektedir. Bu özellikler Şekil 1'de yer almaktadır.

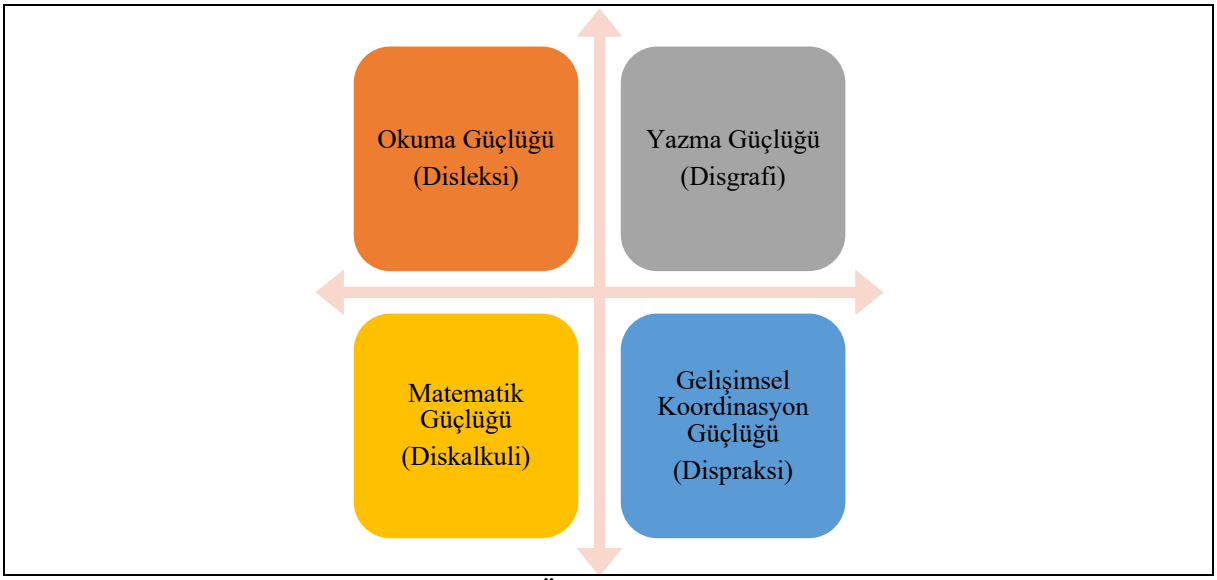

Şekil 1. Öğrenme Güçlüğü Olan Çocukların Özellikleri

Öğrenme güçlüğü olan çocukların büyük çoğunluğunda akademik başarısızlık görülmektedir. Bu başarısızlık zeka düzeyinin düşük olmasından kaynaklanmamaktadır. Çocuğun beyninde öğrenme sürecinde yaşanan bilgiyi algılama ve organize etme probleminden kaynaklanmaktadır. Genellikle bu çocuklarda zayıf güdülenme görülmektedir. Başka bir ifadeyle, ders çalışma konusunda yeterli güdülenmeleri yoktur. Ayrıca bellek, bilişsel ve üst bilişsel problemler yaşadıkları için, öğrendikleri bilgiyi çabuk unutabilirler, yeni bilgileri önceki bilgilerle ilişkilendirme ve düzenleme becerileri yetersizdir (Güzel Özmen, 2013). Öz düzenleme becerilerinin eksikliğinden dolayı, zaman yönetimi konusunda problem yaşarlar. Buna ek olarak öğrendiklerini genelleme, dikkatlerini toplama ve sürdürmede yetersizlik gösterirler. Bu çocuklarda görülen bir başka özellik ise sosyal becerilerinin zayıf olmasıdır. Dikkatleri çabuk dağıldığı için, akranlarıyla oyun oynarken odaklanmakta ve kurallara uymada sorunlar yaşarlar ve bu durum da sosyal ilişkilerini olumsuz etkiler (Koç ve Korkmaz, 2016). Bu bağlamda genellikle özgüvenleri düşüktür. Bu çocuklarda genellikle akranlarına oranla geç konuşma, sözcük dağarcığının yetersiz olması ve kendini ifade etmede güçlük gibi dil gelişiminde bozukluklar görülmektedir. Ayrıca algı, motor ve genel koordinasyon problemleri yaşamaktadırlar.

Öğrenme Güçlüğünün Türleri

Öğrenme güçlüğünün türleri Şekil 2'de gösterilmektedir.

Şekil 2. Öğrenme Güçlüğünün Türleri

Okuma güçlüğü olan çocukların okuma seviyesi yaşıtlarının gerisindedir. Okuma sırasında genellikle satır, kelime, hece, harf atlama, veya tekrar okuma, okuduğu yeri kaybetme gibi sorunlar yaşayabilirler. Çoğunlukla "b-d, b-p, m-n" harflerini karıştırırlar (Korkmazlar, 2003). Okuduğu metni anlamakta zorlanırlar.

Yazma güçlüğü olan çocukların el yazısı okunaksız veya düzensizdir. Yazarken harf, hece ve sözcük atlama, yanlış yazma, harfleri ters yazma veya karıştırma, birleşik yazma ya da sözcük ekleme gibi yazım hataları görülmektedir (Yıldız, 2013).

Matematik güçlüğü olan çocuklar, sayıları tanıma, matematik kavramlarını anlama, matematiksel yöntemleri öğrenme ve hatırlamada güçlük yaşarlar. Hesap ve problem çözme becerileri oldukça yetersizdir (Bender, 2014).

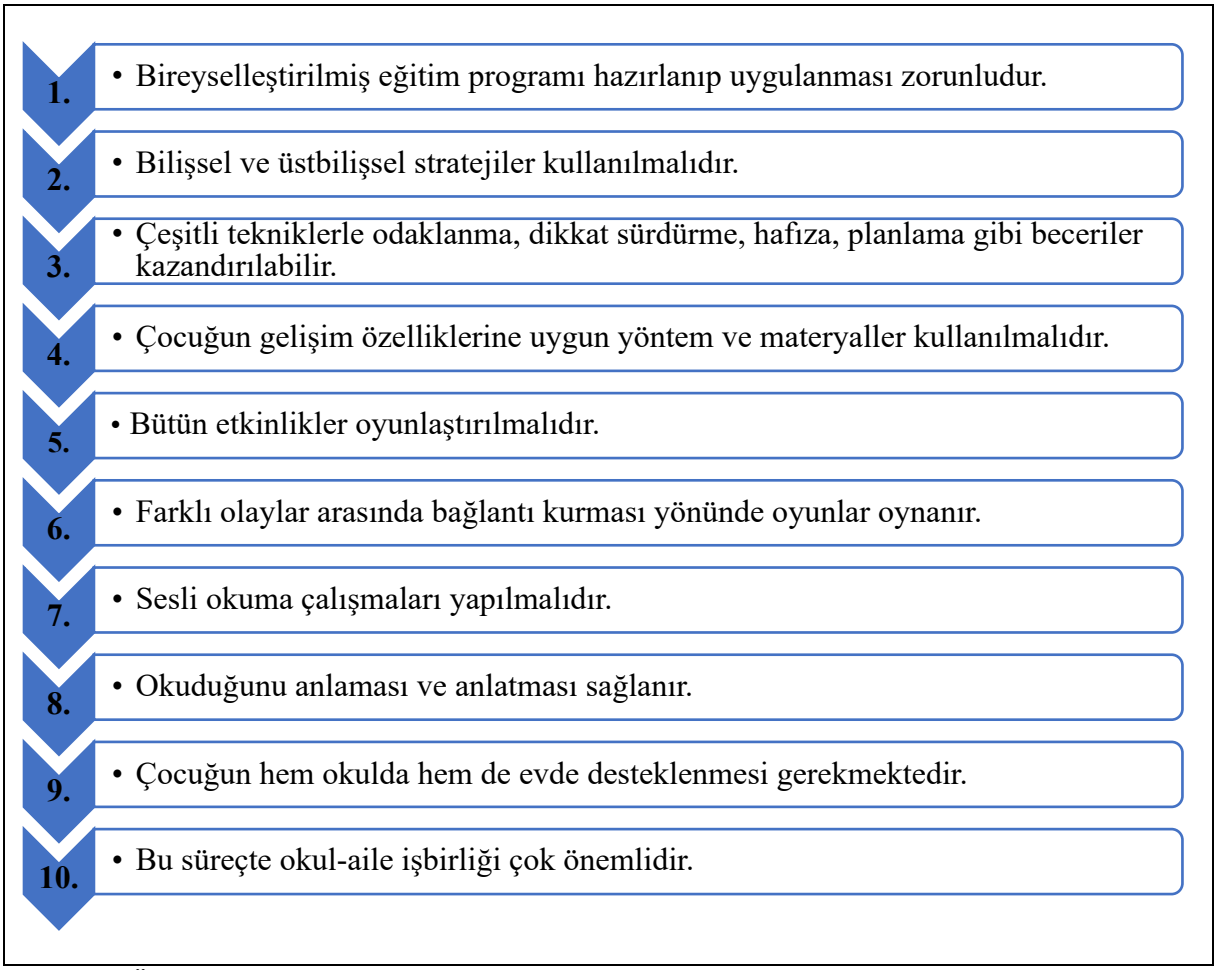
Gelişimsel koordinasyon güçlüğü olan çocuklar, el-göz koordinasyonu gerektiren motor becerilerde yetersizlik yaşarlar (Mulligan, 1998). Kaba ve ince motor becerilerdeki yetersizlik nedeniyle çarpma, düşme vb. sıkça görülür. Bisiklete binmek veya spor yapmak gibi eylemlerde zorlanır. Düğme ilikleme gibi ince motor becerilerde de bozukluk gözlemlenebilir.

Öğrenme Güçlüğünün Nedenleri

Öğrenme güçlüğünün nedenleri henüz tam olarak ortaya konmamış olsa da genellikle beynin işleyişindeki farklılıklardan kaynaklandığı düşünülmektedir. Olası nedenleri arasında kalıtsal (genetik) faktörler, beyin gelişimi sırasında oluşan organik faktörler ve doğum öncesi ve sonrasında olumsuz çevresel faktörler sıralanmaktadır (Korkmazlar, 2003). Doğum öncesinde annenin gebelik sırasında kötü beslenmesi, sigara, alkol ve uyuşturucu kullanımı ile kimyasal etkilere maruz kalması sayılabilir (Özyürek, 2001). Erken ve düşük doğum ağırlığı da risk faktörleri arasında yer almaktadır.

Öğrenme Güçlüğü Olan Çocukların Eğitimi

Öğrenme güçlüğü olan çocukların eğitim sürecinde dikkat edilmesi gereken noktalar, Şekil 3'te yer almaktadır.

Şekil 3. Öğrenme Güçlüğü Olan Çocukların Eğitim Sürecinde Dikkat Edilmesi Gereken Noktalar

Öğrenme güçlüğü olan çocukların önce hastanelerde tıbbi tanılaması yapılmaktadır. Ülkemizde 20 Şubat 2019 tarihinden önce öğrenme güçlüğü olan çocuklara engelli sağlık kurulu raporları düzenlenmekteydi. 20 Şubat 2019 tarihinde yürürlüğe giren "Çocuklar İçin Özel Gereksinim Değerlendirmesi Hakkında Yönetmelik" ile 18 yaş altı çocuklara "Çocuklar için özel gereksinim raporu (ÇÖZGER)" verilmeye başlanmıştır. ÇÖZGER ile 18 yaşına kadar alınan raporlarda "engelli" yerine "özel gereksinim" ifadesi kullanılmaktadır.

Ayrıca engelli sağlık kurulu raporlarında engel oranı belirtilirken ÇÖZGER'de herhangi bir engel oranı yazılmamaktadır (Güller ve Yaylacı, 2021). ÇÖZGER'in bir geçerlilik süresi bulunmaktadır. Raporda yazılı olan bu geçerlik süresi sona erince, tekrar randevu alınarak çocuğun değerlendirilmesi gerekmektedir.

Özel öğrenme güçlüğü olan öğrencilere tıbbi tanı konulduktan sonra, ikamet ettiği veya okulunun bulunduğu il veya ilçe merkezinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığı'na (MEB) bağlı Rehberlik ve Araştırma Merkezleri'nde (RAM) oluşturulan Özel Eğitim Değerlendirme Kurulu tarafından eğitsel tanılama ve değerlendirme yapılmaktadır. Kurul tarafından yapılan eğitsel tanılama ve değerlendirme sonucunda, özel öğrenme güçlüğü olan öğrenciler, en az sınırlandırılmış eğitim ortamına yerleştirilmekte ve özel eğitim hizmetlerine yönelik öneriler sunulmaktadır (https://orgm.meb.gov.tr/). Özel öğrenme güçlüğü olan öğrenciler için en az sınırlandırılmış eğitim ortamı, başka bir ifadeyle en uygun eğitim ortamı, genel eğitim sınıflarında kaynaştırma/bütünleştirme eğitimidir (Melekoğlu, 2018).

Öğrenme güçlüğü olan çocukların gelişim ve ihtiyaçlarına uygun Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı (BEP) hazırlanıp uygulanması zorunludur. Bilişsel ve üstbilişsel stratejiler kullanılmalıdır. Çeşitli tekniklerle odaklanma, dikkat sürdürme, hafıza, planlama gibi beceriler kazandırılabilir (Koç ve Korkmaz, 2016). Böylece çocukta başarı ve özgüven duygusu geliştirilebilir. Bunun için gerek ailelerin gerekse öğretmenlerin öğrenme güçlüğü konusunda bilgi sahibi olmaları ve çocuğu desteklemeleri önem taşımaktadır.

Öğrenme güçlüğü olan çocuklarda aynı zamanda Dikkat Eksikliği/Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) da görülebilir. Araştırmalara göre iki durum arasındaki eş birliktelik oranları %10 ile %60 arasındadır (Alkaş, 1996; Erman, 1997; Holborow ve Berry, 1986). Ayrıca özel öğrenme güçlüğü gösteren öğrencilerde üstün zekâ ve üstün yetenek de görülebilir. Eğer çocuğun iki farklı özel gereksinimi söz konusu ise, her iki durum da dikkate alınarak eğitim hizmeti sunulmalıdır (Bildiren ve Fırat, 2020).

SONUÇ

Öğrenme güçlüğü, bir okul problemi değil, bütüncül bir gelişim farklılığıdır. Öğrenme güçlüğü sadece düşük akademik performans olarak değil, beynin bilgiyi işleme sistemindeki nörogelişimsel farklılıklar olarak anlaşılmalıdır. Bu farklılıklar, akademik becerilerin yanı sıra bellek, üst bilişsel yetenekler ve sosyal algı gibi tüm gelişim alanlarını etkilemektedir.

Tanılama sürecinde, yalnızca akademik başarıyı değil; tıbbi raporu, zihinsel, fiziksel, ruhsal, sosyal gelişim öyküsü ve tüm gelişim alanlarındaki özellikleri dikkate almalıdır. Bu, doğru bir eğitsel değerlendirme için hayati önem taşımaktadır. Öğretim yöntemleri, yalnızca geleneksel yaklaşımlarla sınırlı kalmamalı; dikkat ve hafıza teknikleri, sesli okuma ve oyunlaştırma gibi birleştirilmiş/çok duyusal yöntemlerle desteklenmelidir (Güzel Özmen, 2013). Öğrenme güçlüğü olan çocukları kıyaslamadan olduğu gibi kabul etmek, onları olumsuz sıfatlardan kaçınarak kendilerini başarabileceğine inandırmak ve güçlü yönlerini keşfetmelerini sağlamak, Çocuk Gelişimi uzmanlarının en önemli misyonlarından birisi olmalıdır.

KAYNAKÇA

Alkaş, L. (1996). *Öğrenme bozukluğu olgularında, aşırı hareketlilik-impulsivitenin eşlik ettiği dikkat eksikliği/aşırı hareketlilik bozukluğunun, sıklığı ve nöropsikolojik özellikleri.* Yayınlanmamış uzmanlık tezi. Trakya Üniversitesi, Edirne.

APA (2013). Amerikan Psikiyatri Birliği, Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal Elkitabı, (DSM-V) *Tanı Ölçütleri Başvuru El Kitabı* (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) 5.Baskı. (E. Köroğlu, Çev. ed.). Hekimler Yayın Birliği.

Ataman, A. (2019). Özel gereksinimli çocuk. Ayşegül Ataman (Ed.) *Temel eğitim öğretmenleri için kaynaştırma uygulamaları ve özel eğitim* içinde (s. 25-54). Ankara: Vize.

Bender, W. N. (2014). Öğrenme güçlüğü olan bireyler ve eğitimleri. (H. Sarı, Çev.). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

Bildiren, A. & Fırat, T. (2020). İki kere özel öğrenciler: öğrenme güçlüğü olan özel yetenekliler. *Çocuk ve Medeniyet*, 5 (10): 239-256.

Erman, Ö. (1997). *Öğrenme bozukluğu ve dikkat eksikliği aşırı hareketlilik bozukluğu olgularının nöropsikolojik ve nörofizyolojik yöntemlerle incelenmesi.* Yayınlanmamış tıpta uzmanlık tezi. Ankara Tıp Fakültesi, Ankara.

Güller B, Yaylacı F. (2021). Çocuklar için özel gereksinim raporuna geçiş sonrası bir yıllık sağlık kurulu verilerinin değerlendirilmesi. *Klinik Psikiyatri Dergisi,* 24: 207-16.

Güzel Özmen, R. (2013). Öğrenme güçlüğü olan öğrenciler. Diken, İ.H. (Ed.) Özel eğitime gereksinimi olan öğrenciler ve özel eğitim içinde. (s. 333- 367). Ankara: Pegem Akademi.

Holborow P. L. & Berry P. S. (1986). Hyperactivity and learning difficulties. *Journal of Learning Disabilities,* 19(7), 426-431.

https://orgm.meb.gov.tr/www/ozel-egitim-degerlendirme kurulu/icerik/1930

Koç, B. ve Korkmaz, İ. (2016). Öğrenme güçlüğü. N. Sargın, S. Avşaroğlu & A. Ünal (Ed.), *Eğitimden Psikolojik Yansımalar* İçinde, (ss.151-162). Konya: Çizgi Kitabevi.

Korkmazlar, Ü. (2003). Özel öğrenme bozukluğu. A. Kulaksızoğlu (Ed.) içinde, *Farklı Gelişen Çocuklar.* İstanbul: Remzi Kitabevi.

Melekoğlu, M. A. (2018). Özel öğrenme güçlüğünün nedenleri ve özellikleri. M. A. Melekoğlu ve U. Sak (Ed.), *Öğrenme Güçlüğü ve Özel Yetenek* içinde, Ankara: Pegem Akademi.

Mulligan, S. (1998). Patterns of sensory integration dysfunction: A confimatory factor analyses. *American Journal of Occupational Therapy,* 52, 819-828.

Özmen, R. (2017). Okuma yazmada öğretimsel stratejiler. E. R. Özmen (Ed.) içinde, *Öğrenme güçlüğü sınıf içi destek seti* (İlköğretim dönemi). Ankara: Eğiten.

Özyürek, M. (2001). *Öğrenme Güçlüğü Gösteren Çocuklar.* İstanbul: Nobel Yayınevi

Yıldız, M. (2013). Yazma güçlüğü (Disgrafi) olan bir ilkokul 2. sınıf öğrencisinin el yazısı okunaklılığının geliştirilmesi: eylem araştırması. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* 6(4), 281-310.

DIGITALIZATION IN NURSING: THE IMPACT OF ELECTRONIC HEALTH RECORDS ON NURSING, QUALITY, AND SAFETY: A REVIEW ARTICLE

Neşe KERİM
Gülbahar KESKİN
Doktora Öğrencisi, Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
ORCİD : 0000 0002 3203 1982
Dr. Öğretim Üyesi, Haliç Üniversitesi, , Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
ORCİD:000 00002 2869 1283

Abstract

Electronic health records are a significant impact of transformation in healthcare. The aim is to evaluate the effects of electronic health records on nursing, quality, and safety. The digital transformation in healthcare offers advantages in terms of patient safety, data management, quality of care, workforce enhancement, and productivity. A literature review analyzed electronic health records, opportunities within the system, accessibility, inequalities and disadvantages, nurses' relationship with these systems and their integration processes into the profession, and the importance of electronic health records in the healthcare system. The study concluded that healthcare professionals must be sensitive to ethical issues and the protection of personal data. Individuals may be concerned about the misuse of their data when sharing it. It has been found that electronic health records facilitate many healthcare practices, enabling faster and more effective outcomes when receiving healthcare services and facilitating more comprehensive and effective access to preventive and therapeutic health services. The critical importance of electronic health records for the provision of sustainable healthcare services is demonstrated. Electronic health records facilitate effective care and contribute to savings in terms of time and cost. To ensure the success and sustainability of the transformation in healthcare, digital literacy in nursing must be developed for the presentation of nursing-related information. Data security and patient privacy must be considered in the design of institutional and healthcare policies. From a professional perspective, developing informatics skills and providing opportunities for these developments to utilize nursing knowledge in the digital arena is crucial. It is emphasized that investments in nursing within the healthcare system will have positive outcomes in terms of efficiency, quality, safety, effectiveness, ethics, and cost.

Keywords: Electronic Health Records, Nursing, Digital Health.

HEMŞIRELIKTE DIJITALLEŞME: ELEKTRONIK SAĞLIK KAYITLARININ HEMŞIRELIK, KALITE VE GÜVENLIK ÜZERINE ETKISI: DERLEME MAKALE

Özet

Elektronik sağlık kayıtları sağlıkta dönüşümün önemli etkilerindendir. Elektronik sağlık kayıtlarının, hemşireliğe, kalite ve güvenliğe olan etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Sağlıkta yaşanan dijital dönüşüm, hasta güvenliği, veri yönetimi, bakımın kalitesi, iş gücü ve verimliliği arttırmak açısından avantajlar sunmaktadır. Literatür taraması ile elektronik sağlık kayıtlarının, sistemdeki fırsatları, erişilebilirliği, eşitsizlikleri, dezavantajları, hemşirelerin bu sistemlerle ilişkisi, mesleğe yönelik entegre olma süreçleri ve elektronik sağlık kayıtlarının sağlık sistemindeki önemi analiz edilmiştir Çalışmanın sonunda, sağlık çalışanlarının etik konulara duyarlı olması gerekmekte ve kişisel verilerin korunması konusunda duyarlı olmaları gerektiği, kişilerin verilerini paylaşırken bu verilerin kötü amaçlarla kullanılmasından endişe duyabildikleri görülmüştür. Elektronik sağlık

kayıtları birçok sağlık uygulamasını kolaylaştırdığı, böylelikle sağlık hizmeti alırken daha hızlı ve etkili sonuçlara ulaşılabileceği, bireylerin sağlık yönünden koruyucu tedavi edici hizmetlere daha kapsamlı ve etkin ulaşmasında kolaylıklar getirdiği bulunmuştur. Elektronik sağlık kayıtlarının sürdürülebilir sağlık hizmetlerinin sunumu açısından kritik bir öneme sahip olduğu ortaya koyulmaktadır. Elektronik sağlık kayıtları, bakımın etkili olmasını kolaylaştırmakta, zaman ve maaliyet açısından katkılar sağlamaktadır. Sağlık hizmetlerinde yaşanan dönüşümün başarıya ulaşması ve sürdürülmesinde hemşirelikle ilgili bilgilerin sunumu için hemşirelikte dijital okur yazarlığın geliştirilmesi, kurum politikalarının, sağlık politikalarının tasarımlarında, veri güvenliğinin ve hasta mahremiyetinin dikkate alınması gerekmektedir. Mesleki açıdan dijital alanda, hemşirelik bilgisinden faydalanabilmek için bilişimsel becerilerin geliştirilmesi ve bu gelişimlere olanakların sağlanması önem arz etmektedir. Sağlık sisteminde, hemşireliğe yapılacak yatırımların, verimlilik, kalite, güvenlik, etkililik, etik ve maliyet açısından olumlu sonuçları olacağı vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Elektronik Sağlık Kayıtları, Hemşirelik, Dijital Sağlık.

1. GİRİŞ

Teknoloji diğer sektörlerde olduğu gibi sağlık sektöründe de hızlı bir değişim başlatmıştır. Elektronik sağlık kayıtları, bu sistemin merkezinde yer almaktadır. Türkiye'de 2003 yılında başlatılan ''Sağlıkta Dönüşüm Programı'' ile birlikte elektronik sağlık kayıtlarının kullanımı artmış, sürdürülebilir, izlenebilir, erişilebilir hasta kayıt sistemleri ve yeni yazılımlar geliştirilmeye başlamıştır. Bu süreçte hemşirelerin veri yönetimi, veriyi doğru işleme, doğru analiz etme, doğru kayıt etme sorumlulukları artarken, dijital okuryazarlık ve etik kayıt uygulamaları ön plana çıkmıştır. (1)

Elektronik sağlık kayıtları, aynı zamanda hastaya ait laboratuvar tetkik, tedavi, ilaç yönetimi, hemşirelik bakım planı gibi işlemlerin dijital ortamda bütünsel olarak kayıt edilmesini sağlar. Elektronik sağlık kayıtları aynı zamanda sistemlerin, verimlilik, kalite, kanıta dayalı uygulamalar, hasta ve çalışanı güçlendirme, eğitim, bilgi paylaşımı, hizmet kapsamında genişleme, etik ve eşitlik gibi boyutlarıyla da sağlık hizmetlerinin temelini oluşturur. (2)

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte, verilerin toplanması, saklanmasını, işlenmesini ve başka bir birime transferinin sağlanması ve farklı yerlerden bilgiye erişimin sağlanmasına bilişim denilmektedir. Amerikan Hemşireler Derneği; hemşirelik bilişimini bir uzmanlık alanı olarak 2015 yılında tanımlamıştır. Hemşirelikte bilişim: hemşirelik uygulamalarında, veriyi bilgilenmeyi, bilgiyi yönetmek ve aktarımını sağlamak, bilgiyi ve uzmanlık alanı diğer bilgi ve uzmanlık alanlarıyla bütünleştirmesini sağlayan bilim olarak tanımlamıştır. Bilişimle ilgili yapılan çalışmada, hemşirelerin elektronik sağlık kayıtları ile ilgili düşünceleri analiz edilmiş ve sonucunda; %59,4 ünün, elektronik sağlık kayıtlarının, bakımın kalitesini arttırmada pozitif düşündüğünü, %51,5 hemşirelik süreciyle ilgili yazılım programları geliştirilmesi gerektiğini, %47,3 ü ise elektronik sağlık kayıtlarının yaşam kalitesini arttırdığını düşünmüştür. (3)

Elektronik sağlık kayıtları, sağlık sisteminde hizmet sunduğumuz hasta ve sağlıklı bireylerin bize sunduğu sağlık ve kişisel verilerinden oluşmaktadır. Geleneksel yöntemlerde veriler, yazılı olarak, manuel kayıt sistemi ile toplanmaktaydı. Hastaların verilerinin saklanması sadece kâğıt üzerinde ve yazılı olarak arşivlerde biriktirilmekteydi. İstendiğinde geçmiş verilere ulaşmak zordu ve unutulması gibi dezavantajları da içeriyordu. Günümüzde teknolojinin gelişmesi sadece ticaret, üretim, bilgisayar sektörüne fayda sağlamakla kalmadı, bilgisayar veri sisteminin hastanelere de entegre olmasıyla elektronik sağlık kayıtları birçok alanda kullanılmaya başlanmıştır.

Mobil uygulamalarla, elektronik sağlık kayıtlarına yer, zaman ve başka kısıtlamalar olmadan herkese erişilebilir sağlık hizmeti sunulması amaçlanmaktadır. Bu amaçla birçok yazılım programı, Sağlık Bakanlığı tarafından uygulamaya geçirilmiştir. E harfi sadece internet ortamını temsil eden bir harfin ötesinde E-sağlık kapsamında internet ortamında bulunan verilerin 10 önemli özelliğini temsil etmektedir.

1. Efficency: verimliliğin arttırılması
2. Enhancing quality of care: bakım kalitesinin arttırılması
3. Evidence based: kanıta dayalı hizmet sunumu
4. Empowerment of consumer and patients: tüketici ve hastaların güçlendirilmesi
5. Encouragement: hasta ve sağlık uygulayıcıları arasında kararların ortak paylaşıldığı ilişki teşviki
6. Education: online kaynaklar ile hem sağlık çalışanlarına hem de hastalara ya da diğer tüketici gruba önleyici ya da geliştirici fırsatlar
7. Enabling information: Sağlık kuruluşları arasında iletişimive bilgi alışverişini standartlaşmış bir şekilde sağlamak.
8. Extending the scope of healthcare: sağlık bakım sistemiin kapsamının genişletilmesi
9. Ethics: Sağlığın etik ilkelere dayanması
10. Equity: sağlık hizmetinin bütün kesimlere eşit verilmesidir. (1,2)

Bilişimde meydana gelen bu gelişmelerle, Sağlık Bakanlığı'nın sağlık yazılımları meydana gelmiştir. Türkiye'deki sağlık Bakanlığı'nın e sağlık vizyonu: ülkedeki tüm sağlık bileşenlerinin katılımıyla oluşturulacak, yetkili kuruluşlarca ulaşılabilir, vatandaşların tümünü kapsayan, bireylerin kendi bilgilerine ulaşabildiği doğumdan ölüme kadar tüm sağlık verilerine ulaşabildiği bir veri tabanı oluşturmaktır. (2)
Türkiye'de bulunan elektronik sağlık sistemleri, e-Nabız, (MHRS) merkezi hastane randevu sistemi , (AHBS) aile hekimliği bilgi sistemi,(USVS) ulusal sağlık veri sözlüğü,
(HBS) hastane bilgi sistemleri, Tele tıp uygulamaları, klinik karar destek sistemleri, E reçete, (SABİM) sağlık bakanlığı bilgi iletişim merkezi, (RUHSAD) -ruh sağlığı destek sistemi, Türkiye beslenme rehberi, obezite ve diyabet klinik rehberi, Aşı takip sistemi ve bunun gibi birçok yazılım sistemi geliştirilmiştir. (4)

2. TARTIŞMA : ELEKTRONİK SAĞLIK KAYITLARININ HEMŞİRELİK, KALİTE VE GÜVELİK ÜZERİNE ETKİLERİ: AVANTAJLARI - DEZAVANTAJLARI

Teknolojik yazılımların oluşturulduğu bir sistemde, hemşireliğin bu sistemlerde var olmaları için güçlenmeleri gerekmektedir. Hemşirelerin yeni görevleri, yeni rolleri ortaya çıkmaktadır. Özellikle kronik hastalıklarla, yaşlı nüfusun arttığı bir ortamda hastaların kısıtlı bir hareket, hatta hareket edememe durumuna dönüştüğü yaşam biçiminde, uzaktan sağlık hizmeti sunabilmek, hem hizmet alanlara, tedavi ve bakıma hızlı ulaşma fırsatı sağlayacak, hem de hemşirelere zaman yönetimi sağlayarak, iş yükünü hafifletecek ve hasta bakım maliyetlerinin düşmesine sebep olabilecektir.
Hemşireler, güncel veriye ulaşabilmek için elektronik sağlık kayıtlarındaki verilerin güncelliğinden emin olmalıdır. Bundan dolayı yapılan hasta görüşmelerinin ve ulaştıkları verilerin, hastaya ait olduğu, başka kişilerle paylaşılması konusunda hassas olmak gerektiği de unutulmamalıdır. Hemşireler teknolojiyi kullanırken, hasta güvenliğini ve bakımın kalitesini arttırırken, hemşirelerdeki mesleki başarıyı, doyumu ve çalışma ortamının uygun şekilde düzenlenmesini hemşirelerin e-sağlık uygulamaları konusunda desteklenmesini de önemli olmalıdır. (5)

Konukbay vd. (2020) çalışmasında; teknoloji ile ilgili yapılacak çalışmaların sağlık hizmetlerini daha ileriye taşıyacağını bugünkü durumundan daha farklı bir noktaya erişeceğini vurgulamaktadır. Bundan dolayı teknolojinin, verileri hızlı ve doğru yönetebilmek, elektronik sağlık kayıtlarını daha etkin şekilde analizler yapılmasının, eksiklik yaşanan alanlarda bilgi birikiminin ve farkındalığın

artmasını da sağlayacağı belirtilmektedir. Teknolojinin hemşirelik mesleğine entegre edilmesi, mesleğimizi daha profesyonel şekilde yapmamızı sağlayabilecektir. (6)

Hastalara ait veriler, tıbbi tedaviler, reçeteler, tahliller, tetkikler görüntüleme raporları, patoloji sonuçları vb. elektronik sağlık kayıtları sistemlerde kayıt altına alınmaktadır. Yılmaz ve arkadaşlarının (2021) yaptığı çalışmada; katılımcıların elektronik sağlık kayıtları konusunda farkındalıklarının yüksek olduğu fakat dijital ortamda sağlık verilerinin güvenliği ve gizliliği konusunda endişeleri olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Günümüzde dijital sorunların en büyüğü kişisel verilerin korunması olarak göze çarpmaktadır. Veriye ulaşmanın kolay olmasının en büyük dezavantajı aslında internet ortamında ya da dijital ortamda veriye kimlerin ne şekilde ulaşacağının kontrol altına alınması ya da ne derece alınabileceği konusundaki şüphelerdir. Hemşirelik mesleği evrensel etik kodlar çerçevesinde bireyin özerkliğine, kendi karar verme hakkına saygı duyarak, onun onayını alarak görevini yerine getirmekle yükümlüdür. Bunu yaparken hastaların mahremiyetine saygı duymak ve koruma altına almak zorundadır. (7)

Fennelly ve arkadaşlarının yaptıkları çalışmada (2020); elektronik sağlık kayıtları uygulamalarında başarıyı etkileyen faktörler incelenmiştir. Elektronik sağlık kayıtlarını etkileyen faktörler; organizasyonel, insani ve teknolojik faktörler olarak belirlenmiştir. Organizasyonel olarak yönetimsel yapılar, politikalar, hedefler, paydaşlarla iletişim, danışmanlık, liderlik, yenilikçi, sürekli iyileşen, hasta merkezli bakımı öne alan kültür oluşması üzerinde durulmuştur. Nitelikli insan gücü sağlamak, kaynakları yönetmek, iş akışları belirlemekte önemlidir. İnsani faktörlere bakıldığında; insanların yani kullanıcıların temel kilit noktada olduğu, bilişsel karakter ve yetenek anlamında gelişmiş olmaları gerektiği, araştıran, değerlendiren, değişime açık olan, sorun çözme becerileri olan, teknolojik okuryazarlığın önemli olduğu vurgulanmaktadır. (8)

Teknolojik faktörlere bakıldığında ise; teknoloji kullanımında hem insan hem de kurumsal desteğin olmasının kritik olduğu belirtilmektedir. Alt yapı ve yazılımların kişisel verileri koruması ve mahremiyeti sağlaması konusunda düzenlenmesi gerekmektedir. (8,9)

Elektronik sağlık kayıtları ile hemşirelik bakım planlarının eşleştirilmesinin, hemşirelik verilerinin standartlaşmasına, güvenli ve yüksek performanslı, hasta ile ilgili karar alma süreçlerinde rol oynayacağı belirtilmiştir. Sağlık hizmetleri sunumunda güvenilirlik, performans ve yüksek standartlar oluşturmada önemlidir. Elektronik sağlık kayıtları, hemşirelik dokümantasyonunda önemli bir rolü olmakla birlikte hasta bakımının kalitesinin ve sürekliliğinin sağlanmasında katkı sunmaktadır. (10,11)

Maawati ve arkadaşlarının (2025) yaptıkları çalışmada; hemşirelerin elektronik sağlık kayıtları ile ilgili algıları konusunda ulaştıkları sonuçlar şu şekildedir. Hemşirelerin elektronik sağlık kayıtları ile hizmet sunması hastalarla vakit geçirmeyi sağladığına hemşirelerin kalan zamanını diğer işlere ayırabileceğine diğer görevlerini yaparken daha verimli olabileceğini olanak tanıdığını belirtmektedir. Ayrıca öneri olarak elektronik sağlık kayıtları ile ilgili sistemler ve projelerde sağlık kuruşlularının, tercihen deneyimli hemşirelerden oluşan öncüleri seçmeleri gerektiği vurgulanmaktadır. Elektronik sağlık kayıtlarının benimsenmesinde, gençlerin daha kolay uyum sağladığı, yaşlı çalışanların ise bu konuda bilgi eksikliği yaşadığı, daha çok ilgiye ihtiyaç duydukları belirtilmiştir. Ayrıca yapılan çalışmada yetersiz bilgisayar becerisi, yoğun iş yükü ve teknik destek eksikliği gibi nedenlerle sağlık çalışanları zorluklar yaşayabilmektedir. (12)

Hemşirelerin çalışma ortamları doğal olarak teknolojinin gelişmesiyle birlikte çok büyük değişimler yaşadı. Sağlık sistemine, yapay zekâ, akıllı bilgi işlem uygulamaları, akıllı cihazlar eklendi. Jedwab ve arkadaşlarının (2021) yaptıkları çalışmada ise; bu değişimlerin stres kaynağı oluşturduğu belirtilmiştir. Elektronik sağlık kayıtları ve elektronik ortamlar, hemşirelerin çalışma ortamını karmaşıklaştırmakta, hemşirelerin hasta bakım sunumunu ve hasta üzerine etkilerini, hasta güvenliği açısından iyileştirmek ve izlemek için sürekli süreci yönetmek durumunda kalmalarına neden

olabilmektedir. Teknolojinin uygulanmasıyla ilişkili faktörler: karmaşıklık, hemşirelerim refahı, motivasyonu, katılımı, işte kalma niyeti, tükenmişlik, çalışma ortamına etkileri olan ve araştırılması gereken konulardır. (13)

Çağlar vd. (2025) yaptığı çalışmada; siberkondri, internette aşırı ve tekrarlayan, çevrimiçi sağlık bilgisi arama davranışı sonucunda gelişen bireylerde anksiyete ve strese yol açan bir durum olarak tanımlanmaktadır. Çalışmaya göre bu konuda yapılmış çalışmalar yeterli değildir. Sağlıkta dijitalleşmenin arttığı ve hemşirelerin teknolojik okuryazarlığının artması gerektiği de düşünülürse elektronik sağlık kayıtları ile maruziyet gün geçtikçe artacağından bu konuda yeterli düzeyde çalışmaların yapılması gerekliliği doğmaktadır. (14)

Moy vd. (2021) yaptığı çalışmada ise; elektronik sağlık kayıtları ile ilgili ‘’yük ‘’ analizleri için daha fazla araştırmaya gerek duyulduğu, şu anki verilerle bunun tam olarak ölçülemediği belirtilmektedir. Gelecekte elektronik sağlık kayıtlarından alınan güvenilir verilerle, zaman, ortam, mekân ve meslekler arasında bağlantılı ölçümlerle ‘’ yük’’ analizinin daha iyi yapılabilmesi için daha iyi standartlara ve klinik ortamlara ihtiyaç olduğu belirtilmiştir. (15)

Hastaların sağlık bakım hizmeti alması, hasta bakım kalitesini arttırdığı, maliyetleri azalttığı, hasta memnuniyeti üzerine olumlu etkilerin olduğu ve gelecekte yapılacak sağlık teknoloji yatırımlarının hasta merkezli bakımı ön planda tutularak tasarlanması gerekliği vurgulanmaktadır. (16)

Lindsay vd. (2022) çalışmada; dokümantasyonun yükünü azaltmak için bir sistem tasarlanıyor. Hasta bakımını destekleyen, iş akışı tasarımı olan veri odaklı, işbirlikçi ve paylaşımlı bir yönetim yaklaşımı kullanılarak personelin katkısını sağlayan, hemşirelik bilişimi kullanılarak gerçekleştiriliyor. Bu yaklaşım değerlendirildiğinde; hemşirelerin işle ilişkili stresinin az olduğu, verimliliğin arttığı ve tekrarlayan dokümantasyondan kaynaklanan israfın azaldığı sonucuna ulaşılıyor. İş yükünü hafifletecek şekilde tasarlanan iş akışlarının elektronik sağlık kayıtları ile ilgili düzenlemelerinin kaliteyi ve memnuniyeti arttırdığı belirtilmiştir. (17)

Kutney-Lee vd. (2021) yılında yaptıkları çalışmada da; elektronik sağlık kayıtları ile çalışan hemşirelerin, daha az elektronik sağlık kayıtlarını kullanan hemşirelere kıyasla, işten ayrılma niyetleri, tükenmişlik ve iş tatminsizliğinin düşük olduğu sonucuna ulaşılmış ve hastalarda cerrahi sonrası ölüm oranlarında azalma, tekrar yatış oranlarında da azalma olduğu sonucuna saptanmıştır. (18)

Nijerya’ da yapılan bir çalışmada ise; hemşireler arasında, elektronik sağlık kayıtları kullanma ve ilişkili faktörler araştırılmıştır. Çalışma sonucuna göre; elektronik sağlık kayıtlarını kullanmada temel engeller, hemşirelik görevleri ve hemşirelik standart dilinin sağlanamaması, elektronik sağlık kayıtlarını kullanılması ile ilgili yaptırım eksikliği, sağlık politikalarının olmaması şeklindedir. (19)

Elektronik sağlık kayıtlarının olumlu etkilerine karşı kullanıcıların hasta bilgilerinin gizlilik ve güvenlik endişesi nedeni ile nispeten düşük olarak benimsenmesine sebep olduğu düşünülmektedir. Farklı konumlardaki, farklı biçimdeki sağlık verilerini korumak elektronik sağlık kayıtlarının en önemli zorluklarından biridir. (20)

Teknolojinin dinamik yapısı içinde elektronik sağlık kayıtlarının içeriği daha da değişecek ve daha da farklı olabilecektir. Değişen dünyada hemşirelerin elektronik ortamlara, değişen sağlık gereksinimlerine adapte olmaları içinde bu değişimlere uyum sağlamaları ve bunun için çaba göstermeleri, güçlendirilmeleri ve eğitim almaları gerekmektedir. (21,22)

Elektronik sağlık kayıtlarının bakım planlarının elektronik ortamda kaydedilmesinin iş yükünü azalttığı, bakımın standartlaşmasına destek olduğu, yeni başlayan hemşirelere rehberlik ettiği, zaman yönetimini sağladığı, hasta ve çalışan güvenliğine katkı sağladığı, kalitenin sürdürülmesine destek yönünde sonuçlara ulaşılmıştır. (23)

3. SONUÇ VE ÖNERİLER

Gelecekte hemşirelik mesleğinin diğer mesleklerde olduğu gibi içinde yer alacağı boyutlar değişecek ve güncellenecektir. Elektronik sağlık kayıtları ile toplanan veriler ışığında yaşam kalitesi yükseltilmeye çalışılacak, kronik hastalıklar, yaş ile gelen olumsuz yaşam standartları iyileştirilmeye çalışılacaktır. Yapılan yenilikler, Ar-Ge çalışmaları elektronik sağlık kayıtlarının en önemli sonuçları olacaktır.

Hemşirelerin, yaşanan bu hızlı ve dinamik süreçte kendilerini geliştirmeleri, değişime adapte olmaları, gelecek nesillere rehberlik etmeleri, ulusal ve uluslararası vizyon ve misyonlara değer katmaları gerekmektedir. Kurumsal ve ulusal politikalar, hemşirelik mesleğini bu anlamda desteklemeli, istihdam edilen meslek üyelerinin güçlendirilmesine ve dijital ortamı etkili, verimli yetkin kullanmasına olanak sağlamalıdır. Bu konuda eğitimler, sertifika programları düzenlenmeli, alanında uzman meslek üyeleri yetiştirilmeli ve evrensel etik kodlar çerçevesinde, bireyin özerkliğini koruyarak sistemsel düzenlemeler yapılmalıdır.

Çıkar Çatışması: Bu çalışma ile ilgili olarak yazarların ve/veya aile bireylerinin çıkar çatışması potansiyeli olabilecek bilimsel ve tıbbi komite üyeliği veya üyeleri ile ilişkisi, danışmanlık, bilirkişilik, herhangi bir firmada çalışma durumu, hissedarlık ve benzer durumları yoktur.

Finansal Kaynak: Bu çalışma sırasında, yapılan araştırma konusu ile ilgili doğrudan bağlantısı bulunan herhangi bir firmadan, çalışmanın değerlendirme sürecinde, çalışma ile ilgili verilecek kararı olumsuz etkileyebilecek maddi ve/veya manevi herhangi bir destek alınmamıştır.

Yazar Katkısı:
Fikir/Kavram: Neşe Kerim, Gülbahar Keskin
Tasarım ve Dizayn: Neşe Kerim, Gülbahar Keskin
Denetleme/Danışmanlık: Gülbahar Keskin
Kaynaklar: Neşe Kerim, Gülbahar Keskin
Malzemeler: Neşe KERİM, Gülbahar KESKİN
Veri Toplama ve/veya İşleme: Neşe Kerim
Analiz ve/veya Yorum: Neşe Kerim, Gülbahar Keskin
Literatür Taraması: Neşe KERİM, Gülbahar KESKİN
Yazı yazan: Neşe KERİM
Eleştirel İnceleme: Neşe Kerim, Gülbahar Keskin

KAYNAKLAR

1. Gültekin V. (2023) Elektronik Sağlık Kayıtları, Nobel Yayınevi, Anakara 1. Baskı
2. Çoban, M. (2023). Türkiye'de E-Sağlık Uygulamalarında Mevcut Durum: Türkiye Örneği Current Situation of E-Health Practices in Turkey: The Case of Turkey. In *Derleme Makalesi BUSAD* (Vol. 4, Issue 1).
3. Göktuna, G., Gürol Arslan, G., & Özden, D. (2020). TÜRKİYE'DE HEMŞİRELİK BİLİŞİMİ ÜZERİNE YAPILAN ARAŞTIRMALAR: BİR LİTERATÜR İNCELEMESİ. *NWSA Academic Journals*, *15*(4), 99–110. https://doi.org/10.12739/nwsa.2020.15.4.1b0094
4. ULKER., & ATILLA, A. (2020). Information Systems in Health Services and E-Health: A Case Of Ankara Province. *Gazi Journal of Economics and Business*, *6*(1). https://doi.org/10.30855/gjeb.2020.6.1.006
5. Gözde KESKİN, H., Özhelvaci, İ., Medipol Üniversitesi, A., Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, S., & Ve Acil Yardım Pr, İ. (n.d.). Tele-Sağlık Sistemi Ve Hemşirelik Tele-Health System And Nursıng. In *Paramedik ve Acil Sağlık Hizmetleri Dergisi Derleme JOPEHS* (Vol. 2022, Issue 1).
6. KONUKBAY, D., EFE, M., & YILDIZ, D. (2020). Teknolojinin Hemşirelik Mesleğine Yansıması: Sistematik Derleme. *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hemşirelik Dergisi*, *2*(3), 175–182. https://doi.org/10.48071/sbuhemsirelik.700870
7. Yılmaz, D., Ergüner Özkoç, E., Öğütçü Ulaş, G.. (2021). Elektronik sağlık kayıtlarında farkındalık. Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi, 24(4): 777-792
8. Fennelly, O., Cunningham, C., Grogan, L., Cronin, H., O'Shea, C., Roche, M., Lawlor, F., & O'Hare, N. (2020). Successfully implementing a national electronic health record: a rapid umbrella review. In *International Journal of Medical Informatics* (Vol. 144). Elsevier Ireland Ltd. https://doi.org/10.1016/j.ijmedinf.2020.104281
9. MIZRAK, H., & ASLAN, S. (2023). Hastaların Elektronik Sağlık Kayıt (ESK) Sistemleri için Güvenli Blok Zincir Destekli Bulut Sistemi. *Fırat Üniversitesi Mühendislik Bilimleri Dergisi*, *35*(2), 517–526. https://doi.org/10.35234/fumbd.1289650
10. Macieira, T. G. R., Yao, Y., Marcelle, C., Mena, N., Mino, M. M., Huynh, T. M. L., Chiampou, C., Garcia, A. L., Montoya, N., Sargent, L., & Keenan, G. M. (2024). Standardizing nursing data extracted from electronic health records for integration into a statewide clinical data research network. *International Journal of Medical Informatics*, *183*. https://doi.org/10.1016/j.ijmedinf.2023.105325
11. Van Gıersbergen, M. Y., & Pınarkaya Özpınar, E. (2025). Sağlığın Dijitalleştirilmesi: Küresel E-Sağlık Gelişmeleri için Öneriler. *Akdeniz Hemşirelik Dergisi*, *3*(3), 109–117. https://doi.org/10.59398/ahd.1446331
12. Maawati, F., Iswanti, D. I., Made, I., Saifudin, M. Y., & Dedi, B. (2025). Nurses' Perception towards Electronic Medical Records System: An Integrative Review of Barriers and Facilitators. In *Iran J Public Health* (Vol. 54, Issue 1). https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/
13. Jedwab, R. M., Hutchinson, A. M., Manias, E., Calvo, R. A., Dobroff, N., Glozier, N., & Redley, B. (2021). Nurse motivation, engagement and well-being before an electronic medical record system implementation: A mixed methods study. *International Journal of*

Environmental Research and Public Health, *18*(5), 1–23. https://doi.org/10.3390/ijerph18052726

14. Çağlar S. Gençer E.Türkiye'de hemşirelik alannda yapılan siberkondri ile ilgili tez çalışmalarının incelenmesi:İçerik Analizi. Türkiye Klinikleri JNurs Sd.2025,17 (2):7-58

15. Moy, J., Schwartz, J. M., Chen, R. J., Sadri, S., Lucas, E., Cato, K. D., & Rossetti, S. C. (2021). Measurement of clinical documentation burden among physicians and nurses using electronic health records: a scoping review. In *Journal of the American Medical Informatics Association* (Vol. 28, Issue 5, pp. 998–1008). Oxford University Press. https://doi.org/10.1093/jamia/ocaa325

16. Jayousi, S., Barchielli, C., Alaimo, M., Caputo, S., Paffetti, M., Zoppi, P., & Mucchi, L. (2024). ICT in Nursing and Patient Healthcare Management: Scoping Review and Case Studies. In *Sensors* (Vol. 24, Issue 10). Multidisciplinary Digital Publishing Institute (MDPI). https://doi.org/10.3390/s24103129

17. Lindsay, M. R., & Lytle, K. (2022). Implementing Best Practices to Redesign Workflow and Optimize Nursing Documentation in the Electronic Health Record. *Applied Clinical Informatics*, *13*(3), 711–719. https://doi.org/10.1055/a-1868-6431

18. Kutney-Lee, A., Brooks Carthon, M., Sloane, D. M., Bowles, K. H., McHugh, M. D., & Aiken, L. H. (2021). Electronic Health Record Usability: Associations with Nurse and Patient Outcomes in Hospitals. Medical Care, 59(7), 625–631. https://doi.org/10.1097/MLR.0000000000001536

19. Ayamolowo, L. B., Irinoye, O. O., & Olaniyan, A. S. (2023). Utilization of electronic health records and associated factors among nurses in a faith-based teaching hospital, Ilishan, Nigeria. *JAMIA Open*, *6*(3). https://doi.org/10.1093/jamiaopen/ooad059

20. Keshta, I. and Odeh, A. (2021) Security and Privacy of Electronic Health Records: Concerns and Challenges. *Egyptian Informatics Journal*, 22, 177-183. https://doi.org/10.1016/j.eij.2020.07.003

21. ÇOBANOĞLU, A., & OĞUZHAN, H. (2023). Hemşirelikte Teknolojinin Gelişimi ve Mesleğin Geleceğine Etkileri. *Hemşirelik Bilimi Dergisi*, *6*(2), 114–122. https://doi.org/10.54189/hbd.1036888

22. Ünsal, A., & Saray, H. (2020). Hemşirelerin Teknolojiye İlişkin Tutumları ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi. *Acibadem Universitesi Saglik Bilimleri Dergisi*, 0–0. https://doi.org/10.31067/0.2020.291

23. ÖZTÜRK, İ., VARLI, G., & KOÇ ASLAN, S. (2022). Hemşirelerin Elektronik Bakım Planı Kullanımlarının Zaman ve Hasta Bakım Uygulamaları Yönünden Değerlendirilmesi: Özel Bir Hastane Örneği. *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hemşirelik Dergisi*, *4*(1), 15–20. https://doi.org/10.48071/sbuhemsirelik.1059689

DEFENSIVE PROFILE ANALYSIS OF GUARD PLAYERS: EVIDENCE FROM THE 2025 EUROPEAN BASKETBALL CHAMPIONSHIP

Erkan KONCA
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,
Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Sivas, Türkiye
ORCİD: 0000-0002-5231-260X

Abstract

This study aims to examine the individual defensive performance characteristics of guard players competing in the FIBA EuroBasket 2025 tournament through a multivariate analytical framework and to identify distinct defensive profiles specific to the guard position. In modern basketball, guards play a pivotal role not only as primary ball-handlers and offensive initiators but also as key components of perimeter defense. Therefore, the purpose of this research is to quantitatively analyze defensive behaviors of guards, classify players with similar defensive attributes, and develop a scientifically grounded understanding of how guard defense is structured at the elite international level.

The analysis included guard players who participated in at least five games and logged statistically meaningful playing time. The dataset comprises variables such as steals (STL), blocks (BLK), defensive rebounds (DREB), turnovers (TO), fouls (PF), and minutes played (MPG), from which per-40-minute normalized indicators (STLP40M, BLKP40M, DREB_P40, PF_P40) were derived. This normalization enables fair comparison between players by eliminating discrepancies in playing time. All variables were standardized using z-scores prior to performing a k-means cluster analysis ($k = 4$), which was used to group guard players into subclusters based on shared defensive characteristics.

The findings revealed four distinct defensive profiles among guard players in the tournament. The first profile, “perimeter disruptors,” consists of guards who exert strong on-ball pressure and create defensive threats in passing lanes, reflected by high STLP40M and STL/TO ratios. The second profile, “balanced defenders,” includes guards who combine moderate defensive contribution with low error rates, thus providing stable and reliable defensive output. The third profile, “high-risk defenders,” is characterized by guards who display high steal potential but also exhibit elevated foul and turnover rates, representing an unstable risk–reward defensive pattern. The fourth profile, “low-impact guards,” includes players whose overall defensive contribution remains limited across key metrics.

This study contributes to a deeper understanding of guard defense in elite international competitions and provides a data-driven framework that can support coaches in planning defensive roles, optimizing perimeter pressure strategies, and informing selection decisions based on objective performance indicators.

Keywords: Basketball, Defensive Profiles, EuroBasket, Guard Defense, Multivariate Analysis.

GUARD OYUNCULARININ SAVUNMA PROFİLİ ANALİZİ: 2025 AVRUPA BASKETBOL ŞAMPİYONASI ÖRNEĞİ

Özet

Bu çalışma, FIBA EuroBasket 2025 turnuvasında forma giyen guard oyuncularının bireysel savunma performanslarını çok değişkenli bir istatistiksel yaklaşımla incelemeyi ve guard pozisyonu özelinde savunma profillerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Guard pozisyonu modern basketbolda hem hücum başlatıcı rolü hem de perimetre savunmasının temel taşı olması nedeniyle kritik bir öneme sahiptir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, turnuvadaki guardların savunma davranışlarını nicel göstergeler üzerinden analiz etmek, benzer savunma özellikleri gösteren oyuncu gruplarını belirlemek ve uluslararası düzeyde guard savunmasının yapısal bileşenlerini bilimsel bir çerçevede açıklamaktır.

Analize, turnuvada en az beş maça çıkmış ve istatistiksel açıdan anlamlı süre alan guard oyuncuları dahil edilmiştir. Veri seti; top çalma (STL), blok (BLK), savunma ribaundu (DREB), top kaybı (TO), faul (PF) ve oynanan dakika (MPG) değişkenlerinden türetilen 40 dakikaya göre normalize edilmiş göstergeleri (STLP40M, BLKP40M, DREB_P40, PF_P40) kapsamaktadır. Bu normalizasyon, oyuncular arasındaki süre farklılıklarının ortadan kaldırılarak savunma etkinliğinin daha karşılaştırılabilir bir biçimde değerlendirilmesini sağlamıştır. Tüm değişkenler z-skoruna dönüştürüldükten sonra k-means kümeleme analizi (k = 4) uygulanmış ve guard savunmacıları benzer savunma özellikleri taşıyan alt gruplara ayrılmıştır.

Analiz bulguları, turnuvada dört temel savunma profilinin ortaya çıktığını göstermiştir. Birinci profili oluşturan “perimetre baskıcıları”, yüksek STLP40M ve STL/TO oranlarıyla top üzerinde yoğun baskı kuran ve pas kanallarında tehdit oluşturan oyunculardır. İkinci profil olan “dengeli savunmacılar”, orta düzey savunma üretimi ile düşük hata oranlarını bir araya getirerek istikrarlı katkı sunmaktadır. Üçüncü profilde yer alan “yüksek riskli savunmacılar”, yüksek top çalma potansiyeline karşın yüksek faul ve top kaybı oranlarıyla savunmada risk–ödül dengesi açısından dalgalı bir performans sergilemektedir. Dördüncü profil olan “düşük etkili guardlar” ise düşük savunma istatistikleri ve sınırlı etkileşim düzeyiyle tanımlanmaktadır.

Bu çalışma, uluslararası elit turnuvalarda guard savunmasının yapısını anlamaya yönelik önemli bir katkı sunmakta; antrenörlerin savunma rol dağılımlarını, perimetre baskısı stratejilerini ve oyuncu seçimi süreçlerini geliştirmelerine yönelik veri temelli bir perspektif sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Basketbol, Çok Değişkenli Analiz, EuroBasket, Guard Savunması, Savunma Profili.

ACCELERATING KERNEL RIDGE REGRESSION WITH CUDA-BASED PARALLELIZATION

Fikriye ATAMAN
Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Engineering,
Department of Computer Engineering, Van, Türkiye.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-0257-7730

Abstract

This study presents a parallel optimization model for Kernel Ridge Regression developed on a graphics card using CUDA (Compute Unified Device Architecture) technology. KRR is an effective regression model applied to nonlinear problems. However, it suffers from scalability issues due to its high computational cost on large datasets. To ensure KRR's applicability to large datasets, we focused on parallelizing the kernel matrix calculation stages with CUDA. Computationally intensive operations such as matrix multiplications were accelerated by leveraging the GPU's high parallelism capacity. Additionally, shared memory and data locality optimizations were implemented to increase memory access efficiency.

This study employed three different datasets consisting of 500, 2000, and 10000 datasets. The R2 coefficients were found to be 0.9762, 0.9903, and 0.9899, respectively. The performance for the models were measured as 0.0043, 0.0164, and 0.2620 s for the GPU, and 0.0030, 0.0744, and 4.3762 s for the CPU, respectively. Experimental results show that the CUDA-based implementation provides significant speedups (10-20 times) on large-scale datasets compared to CPU-based implementations. The study presents an effective GPU parallelization approach that can make the use of KRR practical in real-time applications and big data analysis.

Keywords: Kernel Ridge Regression, CUDA, GPU acceleration, parallel computing, kernel matrix optimization.

CUDA TABANLI PARALELLEŞTİRME İLE KERNEL RİDGE REGRESYONUN HIZLANDIRILMASI

Özet

Bu çalışmada, Kernel Ridge Regresyonun CUDA (Compute Unified Device Architecture) teknolojisi kullanılarak grafik kartı üzerinde geliştirilen paralel bir KRR optimizasyonu sunulmaktadır. KRR doğrusal olmayan problemlerde uygulanan etkili bir regresyon modelidir. Ancak büyük veri kümeleri üzerinde yüksek hesaplama maliyeti nedeniyle ölçeklenebilirlik sorunları yaşar. Bu çalışmada KRR'nin büyük verilere uygulabilirliğini sağlamak için kernel matris hesaplama aşamalarının CUDA ile paralel hale getirilmesi üzerinde durulmuştur. Matris çarpımları gibi yoğun hesaplama gerektiren işlemler, GPU'nun yüksek paralellik kapasitesinden yararlanarak hızlandırılmıştır. Ayrıca, bellek erişim verimliliğini artırmak için paylaşımlı bellek ve veri yerelliği optimizasyonları uygulanmıştır.

Bu çalışmada 500, 2000 ve 10000 veriden oluşan üç farklı veri seti üzerinde çalışılmıştır. Veri setleri üzerinde yapılan analizlerde R^2 katsayısı sırayla 0.9762, 0.9903 ve 0.9899 olarak bulunmuştur. Modellerin performanslarını ölçen süreler sırayla, GPU için 0.0043, 0.0164, 0.2620 ve CPU için 0.0030, 0.0744, 4.3762 s olarak ölçülmüştür. Deneysel sonuçlar, CUDA tabanlı uygulamanın, CPU tabanlı uygulamalara kıyasla büyük ölçekli veri setlerinde önemli ölçüde (10-20 kat) hızlanma sağladığını göstermiştir. Çalışma, KRR'nin gerçek zamanlı uygulamalarda ve büyük veri analizinde kullanımını pratik hale getirebilecek etkili bir GPU paralelleştirme yaklaşımı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kernel Ridge Regresyon, CUDA, GPU hızlandırma, paralel hesaplama, kernel matris optimizasyonu.

GİRİŞ

Makine öğrenmesinde, özellikle doğrusal olmayan regresyon problemlerinde Kernel Ridge Regresyon (KRR), güçlü bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Çekirdek (kernel) yöntemleri sayesinde verinin yüksek boyutlu özellik uzayında doğrusal olarak ayrıştırılabilmesini sağlayan KRR, genelleme performansı yüksek modeller sunar. Ancak, $O(n^3)$ zaman karmaşıklığı ve $O(n^2)$ bellek gereksinimi nedeniyle büyük ölçekli veri kümelerinde uygulanması pratikte zorluklar doğurmaktadır.

Son yıllarda, bu hesaplama yükünü azaltmak için GPU tabanlı paralel hesaplama teknikleri giderek daha fazla kullanılmaktadır. Özellikle CUDA (Compute Unified Device Architecture) mimarisi, yüksek paralellik gerektiren matris işlemlerinde önemli hızlanmalar sağlayarak KRR gibi yöntemlerin büyük veriye uygulanabilirliğini artırmaktadır. Bununla birlikte, kernel matris hesaplamaları, bellek erişim desenleri ve GPU kaynaklarının etkin kullanımı gibi zorluklar, optimizasyon gerektiren kritik noktalardır.

Bu çalışmada, KRR'nin CUDA üzerinde yüksek verimlilikle paralelleştirilmesi için bir yaklaşım sunulmaktadır. Temel odak noktalarımız:

Kernel matris hesaplamalarının GPU üzerinde paralelleştirilmesi,

Büyük matris operasyonları için bellek erişim optimizasyonları,

CPU-GPU karşılaştırmalı performans analizi olarak belirlenmiştir.

Çalışmanın geri kalanı şu şekilde organize edilmiştir: İkinci bölümde ilgili çalışmalar özetlenecek, üçüncü bölümde önerilen CUDA tabanlı yöntem detaylandırılacak, dördüncü bölümde deneysel sonuçlar sunulacak ve beşinci bölümde tartışma ve gelecek çalışmalar yer alacaktır.

LİTERATÜR TARAMASI

Günümüzde büyük veri işleme platformlarına olan ilgili hergün biraz daha artmıştır. Bu konuda yüksek başarımlı hesaplama modelleri temeli teşkil etmektedir. Özellikle CUDA, MPI, ve HADOOP gibi dağıtık mimariler üzerinde kurulu birçok sanal bulut işlemci kümeleri veya yüksek başarımlı hesaplama platformları kullanıma sunulmuştur. Makine öğrenmesi ve yapay zeka modellerinin hızlandırılması konusunda birçok farklı bilimsel çalışma yapılmaktadır. Çekirdek Ridge Regresyonu konusunda yapılan çalışmalar sınırlı olmakla birlikte bu konuda yapılan bazı yakın çalışmalar şu şekildedir:

Chen et al. (2023) tarafından yapılan bir çalışmada, Çekirdek Temel Bileşen Regresyonu (Kernel Principal Component Regression - KPCR) üzerinedir. Milyonlarca veri noktasına sahip büyük ölçekli işleme için yeni bir yazılım geliştirilmiştir. Mevcut yazılımların, yoğun hesaplama ve bellek gereksinimleri dolayısıyla büyük veri kümeleriyle başa çıkmakta zorlandığına dikkat çekilmiştir. Yapılan çalışma ile yüksek performanslı bilgi işlem (HPC) tekniklerini ve iteratif yöntemleri kullanarak bu zorlukların üstesinden gelindiği belirtilmiştir. Çalışmada Stampede 2 superbilgisayar sistemleri kullanılmıştır. [1].

Başka bir çalışmada ise ÇRR üzerinde yüksek başarımlı hesaplama üzerinedir. Yoğun hesaplama ve bellek zorluklarının üstesinden gelmek için BKRR ve KKRRS adlı iki yeni dağıtılmış KRR yöntemi önermektedir. Çalışma, bu yeni yöntemlerin hem doğruluk hem de ölçeklenebilirlik açısından mevcut yöntemlere göre önemli gelişmeler sağladığını göstermektedir. Çalışmanın deneyleri İsviçre Ulusal Süper Bilgisayar Merkezi bünyesindeki süperbilgisayar üzerinde koşturulmuştur[2].

Hadoop kümesi üzerinde benzer çalışmalar Spark uygulaması aracılığıyla yapılmaktadır. Spark bir veritabanı uygulaması olmakla birlikte birçok farklı programlama dili uyum sağlamaktadır. Benzer başka bir çalışmada ise analitik ve makine öğrenmesi yöntemlerinin Spark üzerindeki işlem kapasitesi test edilmiştir. İnterpolasyon yöntemini kullanarak, iki analitik model olan 2D-plaka ve Tam

Bağlantılı model ile Çekirdek Ridge Regresyonu ve Gradyan Yükseltme Regresyon algoritmaları karşılaştırılmıştır. Analitik metodların daha etkin olduğu bulgusu çıkarılmıştır[3].
Benzer bir çalışmada, hiyerarşik (H matrisleri) matrislerin çok çekirdekli işlemcilerde paralel işlenmesine yönelik algoritmik yaklaşımları sunulmuştur. Özellikle grafik işlem birimlerinde (GPU'lar) bu matrislerin yapımını ve matris-vektör çarpımını hızlandırmaya odaklanarak, mevcut yaklaşımlara göre önemli performans iyileştirmeleri sağlamayı amaçlanmıştır. Çalışmada CUDA tabanlı açık kaynaklı H-matris kütüphane uygulaması olan hmg1.1b kullanılmıştır. Yoğun matris operasyonları için BLAS ve Lapack kütüphaneleri kullanılmıştır. Çalışma, algoritmik modellerin oluşturulmasını ve bunların GPU'lardaki etkili uygulamalarını tartışmaktadır[4].
Başka bir çalışmada yine hiyerarşik matrisler ile ÇRR iyileştirilmeye çalışılmıştır. Çalışmada büyük veri kümeleri için ÇRR yönteminin daha ölçeklenebilir ve bellek açısından verimli hale getirilmesine odaklanmıştır. Çalışma kapsamında, çekirdek matrisin doğal olarak düşük dereceli yapısından faydalanarak, geleneksel alt örnekleme teknikleri yerine hiyerarşik düşük dereceli çarpanlara ayırma tabanlı yeni bir yaklaşım önermiştir. Önerilen yöntemin, büyük veri kümelerinde bile optimal hesaplama ve bellek gereksinimleri sunacağı ve çok çekirdekli paralel sistemlerde de verimli bir şekilde çalışacağı belirtilmiştir[5].
Literatür taraması yapıldığında ÇRR ile dağıtık hesaplama alanında yapılan çalışmaların sayıca az olduğu görülmektedir. Ayrıca mevcut çalışmaların hiyerarşik matris gibi matematiksel yaklaşımlara odaklandığı görülmektedir. Ayrıca yapılan deneysel çalışmaların çoğu süper bilgisayar mimarileri üzerine uygulanmıştır. Bu çalışmada ise CUDA programlama aracılığıyla PC üzerinde testler yapılmıştır. Bu yönüyle mevcut çalışmalardan farklıdır. Bu anlamda çalışmanın yazın alanındaki bu boşluğu bir nebze olsun doldurarak katkı sunması beklenmektedir.

MATERYAL VE YÖNTEM

Çekirdek Ridge Regresyonu (ÇRR)

Çekirdek Ridge Regresyonu (ÇRR), doğrusal Ridge Regresyonuna çekirdek eklenmiş halidir. ÇRR, doğrusal olmayan regresyon problemlerini çözmek için kullanılan güçlü bir yöntemdir. Bu yöntem, geleneksel Ridge regresyonunun çekirdek yöntemleriyle birleştirilmiş halidir. Böylece doğrusal modellerin sınırlarını aşarak, girdiler ile hedef değişken arasındaki karmaşık ve doğrusal olmayan ilişkilerin modellenmesini mümkün kılar.
Doğrusal Ridge regresyon, yalnızca giriş verileri ile doğrusal ilişkileri modelleyebilir. Ancak birçok gerçek dünya problemi doğrusal olmayan ilişkiler içerir. Bu nedenle, çekirdek yaklaşımı devreye girer. Temel fikir, verileri daha yüksek boyutlu bir öznitelik uzayına dönüştürmek ve bu uzayda doğrusal regresyon uygulamaktır. Bu dönüşüm, çekirdek fonksiyonu sayesinde açıkça dönüşüm yapılmadan gerçekleştirilir.
Temel amaç, bağımsız değişken ile bağımlı değişken arasında bağımlılığı modelleyen doğrusal bir fonksiyon bulmaktır. Doğrusal fonksiyonu bulmanın yöntemi ikinci derece maliyetini en aza indirmektir [5], [6], [7], [8], [9], [10], [11]. Maliyet fonksiyonu Eşitlik 1 ile verilmektedir.

x_i : Bağımsız değişken

y_i : Bağımlı değişken

w_i : Ağırlık matrisi

λ , α: *Model parametresi*, olmak üzere;

$$C(w) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^{n} \left(y_i - w^T x_i \right)^2 \qquad \text{(Eşitlik 1)}$$

Ancak, eğer $x_i \rightarrow \Phi(x_i)$'ye giden bir özellik uzayında çalışırsak, aşırı uyum problemi ile karşılaşılır ve aşırı uyum problemini bertaraf etmek için veriyi düzenli hale getirmek gerekir. Veriyi düzenli hale getirmek için w ağırlık yüklerini cezalandırma yöntemi kullanılır [5], [6], [7], [8], [9], [10], [11]. α *ve* λ model hiper-parametreleri olup, α değeri düzenlemenin şiddetini ayarlarken, λ modelin

esnekliğinin ne kadar cezalandırılacağını belirtmektedir. α'nın değeri artarsa model daha düzgün bir forma girip, daha anlaşılır ve kolay olur ancak bazı özniteliklerin gözden kaçmasına da neden olabilir. Buna karşın α değeri azalırsa daha fazla öznitelik ele alınabilir ancak bu durumda model karmaşıklaşır [5], [6], [7], [8], [9], [10], [11]. Cezalandırma yöntemi olarak en çok tercih edilen çapraz doğrulama ve birini dışarıda bırakma yöntemleridir. Toplam maliyet fonksiyonu Eşitlik 2 ile minimize edilmektedir.

$$C(w) = \frac{1}{2}\sum_{i=1}^{n}(y_i - w^T x_i)^2 + \frac{1}{2}\lambda\|w\|^2 \quad \text{(Eşitlik 2)}$$

Eşitlik 7'nin türevleri alınıp sıfıra eşitlenir ve sonuç olarak ağırlık fonksiyonu w, Eşitlik 3 ile gösterildiği gibi elde edilir.

$$w = \left(\lambda I + \sum_i x_i x_i^T\right)^{-1}\left(\sum_j y_j x_j\right) \quad \text{(Eşitlik 3)}$$

Düzenleme terimi, en küçük özdeğerleri sıfırdan sınırlayarak tersinin sayısal olarak kararlı hale getirilmiş oldu. Ancak veri noktaları kendi özellik vektörleriyle değiştirildiğinde (xi → φi = φ(xi)) , boyutların sayısı veri noktalarının sayısından çok daha büyük olacaktır [5], [6], [7], [8], [9], [10], [11]. Özellik alanının boyutluluğunu veya veri noktalarının sayısını azaltarak, en iyi şekilde tersini elde etmek için Eşitlik 4 ile verilen teknik kullanılır.

$$(P^{-1} + B^T R^{-1} B)^{-1} B^T R^{-1} = PB^T (BPB^T + R)^{-1} \quad \text{(Eşitlik 4)}$$

Eşitlik 9 ile verileni uygulamak için $\Phi = \Phi_{ai}$ ve $y = y_i$ olarak tanımlanır. Çözüm Eşitlik 5'daki gibi dönüşür.

$$w = \left(\lambda I + \Phi\Phi^T\right)^{-1}(\Phi y) = \left(\Phi(\Phi^T\Phi + \lambda I)\right)^{-1} y \quad \text{(Eşitlik 5)}$$

Bu Eşitlik 5'de $\alpha = \left(\Phi^T\Phi + \lambda I_n\right)^{-1} y$ alınmak üzere $w = \sum_i \alpha_i \Phi(x_i)$ olacaktır. Bu denklem, w gibi alternatif bir formda ifade edilebilir ve aslında potansiyel olarak sonsuz uzunlukta olabilecek özellik vektörlerine erişim gerektirmediğini gösterir. Test için tahmin edilen değere ihtiyaç duyulur [5], [6], [7], [8], [9], [10], [11]. Bu tahmin çözüm üzerindeki projeksiyonu (w) ile Eşitlik 6 ile belirlenir.

$$y = w^T\Phi(x) = y(\Phi^T\Phi + I_n)^{-1}\Phi^T\Phi(x) = y(K + I_n)^{-1}k(x) \quad \text{(Eşitlik 6)}$$

Eşitlik 6 ile verilen K ve k ifadeleri $K(bx_i, bx_j) = \Phi^T(x_i)\Phi(x_j)$ ve $\Phi(x) = k(x_i, x)$ şeklindedir. Sadece K çekirdeğine erişim sağlamak gerekiyor. ÇRR ile kullanılan farklı çekirdek fonksiyonları mevcuttur. En sık kullanılan çekirdekler Lineer, Polinom, Sigmoid ve Radyal Temel Fonksiyon (RBF), Laplacian, Kosinüs çekirdekleridir. Verinin durumuna göre daha az faktör ve sayısal karmaşıklık sağlayacak uygun çekirdeğin seçilmesi önemlidir. Bu çalışmada RBF çekirdeği kullanılmıştır.

Performans Metrikleri

Performans metrikleri olarak ortalama kare hata (MSE), ortalama mutlak yüzde hata (MAPE), ortalama mutlak hata (MAE), determinasyon katsayısı (R^2) metrikleri kullanılmıştır. Metriklerin hesaplanma fonksiyonları aşağıda verilen eşitlik7-10 ile gösterilmektedir.

$$R^2 = 1 - \left[\frac{\sum_{i=1}^{n} \left(\widehat{y_i} - y_i\right)^2}{\sum_{i=1}^{n} (\bar{y} - y_i)^2} \right] \quad \text{(Eşitlik 7)}$$

$$MAE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left| \left(\widehat{y_i} - y_i\right)^2 \right| \quad \text{(Eşitlik 8)}$$

$$MAPE = \frac{1}{n} \left[\sum_{i=1}^{n} \left| \frac{\left(\widehat{y_i} - y_i\right)^2}{y_i} \right| \right] 100 \quad \text{(Eşitlik 9)}$$

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} \left(\widehat{y_i} - y_i\right)^2 \quad \text{(Eşitlik 10)}$$

Veri Seti

Veri seti olarak 500, 2000 ve 10000 boyutlarında sentetik veri üretilerek, regresyon verisine uygun datasetler oluşturulmuştur. Veri üretme için sklearn kütüphanesinin make_regression fonksiyonu kullanılmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

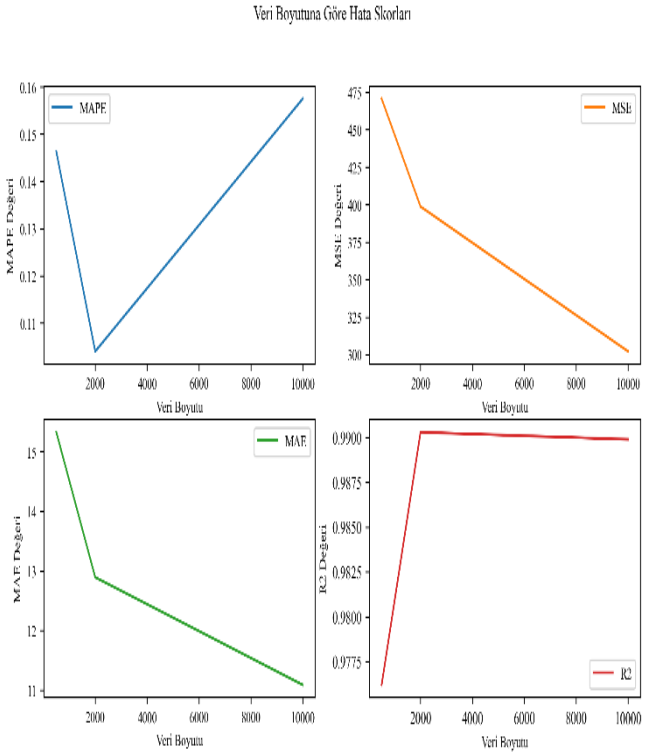
Modelin farklı veri seti boyutlarında gösterdiği performans, başarı ve süre açısından değerlendirilmiştir. Araştırma bulguları Tablo I ile verilmiştir. Model başarımı Şekil 1 ve CPU-GPU sonuçları ise Şekil 2 ile gösterilmiştir. Elde edilen bulgulara bakıldığında, R^2 değeri tüm veri seti boyutlarında yüksek olup, modelin genel olarak hedef değişkeni iyi açıkladığını göstermektedir. 2000 örnekli veri setinde en yüksek R^2 (0.9903) elde edilmiştir. Bu durum, çok küçük veri setlerinde öğrenmenin sınırlı kaldığını, ancak çok büyük veri setlerinde ise doğruluk artışıyla birlikte hata oranlarının değişkenlik gösterebildiğini düşündürmektedir.

Hata metriklerine bakıldığında (MAPE, MAE, MSE), veri boyutu arttıkça genellikle daha düşük hatalar gözlemlenmektedir. Özellikle MAE ve MSE değerleri, 10.000 örnekle çalışıldığında minimum seviyeye inmiştir. Ancak MAPE (yüzde hata) açısından 2000 örnekli durumda en iyi performans görülmüştür. Bu, modelin göreli hata açısından her zaman doğrusal bir iyileşme göstermediğini ortaya koymaktadır.

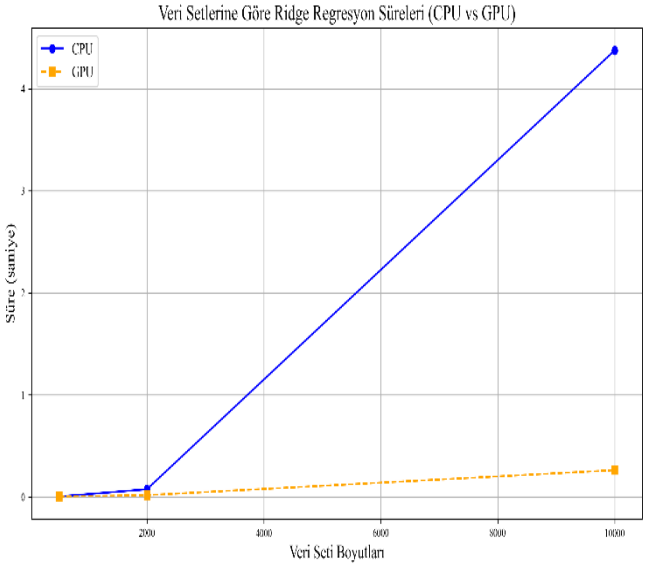
Zaman ölçümleri GPU ve CPU açısından karşılaştırıldığında, veri seti boyutu arttıkça özellikle CPU üzerinde geçen sürenin dramatik şekilde arttığı görülmektedir. GPU ise daha büyük veri setlerinde bile CPU'ya kıyasla oldukça kısa sürelerde işlem yapabilmiştir. Bu da büyük veri setlerinde GPU kullanımının ciddi avantaj sağladığını göstermektedir.

Tablo 1: Modelin Başarımı ve CPU/GPU Karşılaştırması

Başarım ve Geçen Süre Sonuçları			
Veri Seti Boyutu	500	2000	10000
R2	0.9762	0.9903	0.9899
MAPE	0.1463	0.1040	0.1575
MAE	15.3221	12.8917	11.0905
MSE	470.6339	398.6846	302.1099
GPU Geçen Süre	0.0043	0.0164	0.2620
CPU Geçen Süre	0.0030	0.0744	4.3762

Şekil 1: Model Başarımı

Şekil 2:CPU/GPU Performans Karşılaştırması

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu çalışmada, farklı boyutlardaki veri setleri kullanılarak geliştirilen ÇRR modelinin başarımı ve işlem süreleri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Kullanılan metrikler doğrultusunda yapılan değerlendirmeler sonucunda önemli bulgular elde edilmiştir.

İlk olarak, modelin doğruluk düzeyi R^2 skoru üzerinden incelendiğinde, tüm veri seti boyutlarında yüksek bir başarı elde edilmiştir. En yüksek R^2 değeri (%99.03) 2000 örnekli veri setinde gözlemlenmiştir. Bu sonuç, orta büyüklükteki veri setlerinin modelin genelleme yeteneği açısından ideal bir denge sağladığını göstermektedir. 10.000 örnekli veri setinde R^2 değeri (%98.99) bir miktar

azalsa da, genel başarı yüksek seviyede korunmuştur. 500 örnekli veri setinde ise R^2 değeri %97.62 olup, daha az verinin modelin doğruluğunu sınırladığı anlaşılmaktadır.

Hata metrikleri açısından değerlendirildiğinde, MAE (Ortalama Mutlak Hata) ve MSE (Ortalama Kare Hatası) değerlerinde veri seti büyüklüğünün artmasıyla birlikte azalma eğilimi gözlenmiştir. Özellikle 10.000 örnekli veri setinde MAE (17.38) ve MSE (302.1) en düşük seviyeye ulaşmıştır. Bu durum, daha fazla veri ile eğitilen modelin, bireysel tahminlerde daha isabetli sonuçlar üretebildiğini ve büyük veri setlerinin modelin öğrenme kapasitesini artırdığını ortaya koymaktadır.

Ancak, MAPE (Ortalama Mutlak Yüzde Hata) metrikleri bu doğrusal iyileşmeyi tam olarak yansıtmamaktadır. 2000 örnekli veri setinde %10.40 ile en düşük MAPE değeri elde edilirken, 10.000 örnekli veri setinde bu oran %15.75'e yükselmiştir. Bu artış, modelin büyük veri setlerinde bazı değerleri oransal olarak daha az isabetle tahmin etmiş olabileceğini düşündürmektedir. Bu bağlamda, veri seti büyüklüğünün artması her zaman tüm hata türlerinde iyileşme garantisi sunmamaktadır.

Bu çalışmada esas vurgulanmak istenen hızlandırılmış bir çekirdek ridge regresyonudur. Matris çarpımı gibi kompleks işlemler içeren modeldeki GPU tabanlı iyileştirme modelin 17 kat gibi bir performans artışı sunmasına olanak sağlamıştır. Dolayısıyla GPU ve CPU kullanım farkları dikkat çekicidir. Küçük veri setlerinde CPU ve GPU süreleri benzer seviyedeyken, veri boyutu arttıkça bu fark dramatik biçimde açılmaktadır. Özellikle 10.000 örnekli veri setinde CPU süresi (4.3762 saniye), GPU süresinin (0.2620 saniye) yaklaşık 17 katıdır. Bu bulgu, özellikle büyük ölçekli veri kümeleriyle çalışırken GPU tabanlı hesaplamaların hem zaman hem de verimlilik açısından büyük avantaj sağladığını açıkça ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

[1] Y. Chen, L. Skon, J. McCombs, Z. Liu, and A. Stathopoulos, 'Parallel Software for Million-scale Exact Kernel Regression', in *Proceedings of the International Conference on Supercomputing*, 2023. doi: 10.1145/3577193.3593737.

[2] Y. You, J. Huang, C. J. Hsieh, R. Vuduc, and J. Demmel, 'Communication-avoiding kernel ridge regression on parallel and distributed systems', *CCF Transactions on High Performance Computing*, vol. 3, no. 3, pp. 252–270, 2021, doi: 10.1007/s42514-021-00078-5.

[3] N. Ahmed, A. L. C. Barczak, M. A. Rashid, and T. Susnjak, 'Runtime prediction of big data jobs: performance comparison of machine learning algorithms and analytical models', *Journal of Big Data*, vol. 9, no. 1, 2022, doi: 10.1186/s40537-022-00623-1.

[4] P. Zaspel, 'Algorithmic Patterns for H -Matrices on Many-Core Processors', *Journal of Scientific Computing*, vol. 78, no. 2, pp. 1174–1206, 2019, doi: 10.1007/s10915-018-0809-4.

[5] G. Chavez, Y. Liu, P. Ghysels, X. S. Li, and E. Rebrova, 'Scalable and Memory-Efficient Kernel Ridge Regression', in *Proceedings - 2020 IEEE 34th International Parallel and Distributed Processing Symposium, IPDPS 2020*, 2020, pp. 956–965. doi: 10.1109/IPDPS47924.2020.00102.

[6] S. Manzhos and M. Ihara, 'Degeneration of kernel regression with Matern kernels into low-order polynomial regression in high dimension', *Journal of Chemical Physics*, vol. 160, no. 2, 2024, doi: 10.1063/5.0187867.

[7] J. Li, Y. Liu, and W. Wang, 'Optimal Rates for Agnostic Distributed Learning', *IEEE Transactions on Information Theory*, vol. 70, no. 4, pp. 2759–2778, 2024, doi: 10.1109/TIT.2023.3344656.

[8] L. Tang and Z. H. Zhang, 'Nuclear charge radius predictions by kernel ridge regression with odd–even effects', *Nuclear Science and Techniques*, vol. 35, no. 2, pp. 1–9, 2024, doi: 10.1007/s41365-024-01379-4.

[9] A. M. Almarzooqi, M. Maalouf, T. H. M. El-Fouly, V. E. Katzourakis, M. S. El Moursi, and C. V. Chrysikopoulos, 'A hybrid machine-learning model for solar irradiance forecasting', *Clean Energy*, vol. 8, no. 1, pp. 100–110, 2024, doi: 10.1093/ce/zkad075.

[10] L. Ran, Z. Wang, B. Yang, A. Amiri-Margavi, and N. Alshahrani, 'Development of novel computational models based on artificial intelligence technique to predict the viscosity of ionic liquids-water mixtures', *Case Studies in Thermal Engineering*, vol. 54, no. January, p. 104076, 2024, doi: 10.1016/j.csite.2024.104076.

[11] A. Barkhordari, H. R. Mashayekhi, P. Amiri, S. Özçelik, Ş. Altındal, and Y. Azizian-Kalandaragh, 'Machine learning approach for predicting electrical features of Schottky structures with graphene and ZnTiO3 nanostructures doped in PVP interfacial layer', *Scientific Reports*, vol. 13, no. 1, pp. 1–18, 2023, doi: 10.1038/s41598-023-41000-z.

URBANIZATION ON THE THRESHOLD OF THE FOREST: ECOLOGICAL AREAS WITH PUSHING BOUNDARIES IN THE EASTERN BLACK SEA REGION

R. Kıvanç ARSLAN
Dr. Öğr. Üyesi, Ordu University, Vocational School of Social Sciences, Department of Management and Organization, Local Governments Program, Ordu, TURKEY.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3431-5951

Abstract

The Eastern Black Sea Region, while being one of the areas in Turkey with the highest forest resources, is also among the regions where urban development–forestry conflicts are experienced most intensely due to factors such as geographical constraints, linear urbanization along the coastline, mountainous topography, and rapid population growth. The urbanization pressure progressing along the region's narrow coastal strip threatens the integrity of forest areas, particularly as a result of transportation infrastructure, new residential developments, tourism investments, and urban transformation practices. The critical functions of forest ecosystems such as maintaining hydrological balance, reducing landslide and flood risks, and serving as carbon sinks become even more significant when combined with the region's fragile geomorphological structure, especially in the face of ongoing urban expansion processes.

In this study, the structural conflict between forestry policies and urban development dynamics in the Eastern Black Sea Region is examined. The region's unique geographical character defined by its narrow coastal strip, steep slopes, and dense forest cover causes urbanization pressure to be directed squarely toward forest ecosystems. In the provinces of Ordu, Giresun, Trabzon, Rize, and Artvin, the recent expansion of transportation projects, highland tourism investments, second-home development, mining activities, and the growth of rural settlements has generated new zones of conflict that increasingly threaten the integrity of forested areas.

The settlement and tourism pressure observed around Boztepe and Çambaşı in Ordu; the increase in construction along valley corridors in Giresun; the dense tourism development in Uzungöl and the highlands of Trabzon; the hydropower plant projects and unregistered highland structures in Rize's Fırtına Valley; and the mining initiatives in Cerattepe, Artvin, constitute the most striking examples of the forest–urban conflict in the region. These processes weaken both the ecological and social functions of forests, resulting in habitat fragmentation, erosion, increased landslide risk, disruptions in surface-water regimes, and a reduction in carbon sequestration capacity. Therefore, a sustainable future in the Eastern Black Sea Region will only be possible through a holistic planning approach that safeguards the integrity of forest ecosystems, guides urban growth within ecological limits, and prioritizes a balanced protection–use relationship.

Keywords: Forest, Eastern Black Sea, Ecological Conflict, Expanding Cities.

ORMAN EŞİĞİNDE KENTLEŞME: DOĞU KARADENİZ'DE SINIRLARI ZORLANAN EKOLOJİK ALANLAR

Özet

Doğu Karadeniz Bölgesi, Türkiye'nin en yüksek orman varlığına sahip alanlarından biri olmasının yanında, coğrafi sıkışma, kıyı boyunca lineer kentleşme, dağlık topoğrafya ve hızlı nüfus artışı gibi faktörlerin etkisiyle kentsel gelişme–ormancılık çatışmasının en yoğun yaşandığı bölgelerden biridir. Bölgenin dar kıyı şeridi boyunca ilerleyen kentleşme baskısı, özellikle ulaşım altyapısı, yeni yerleşim alanları, turizm yatırımları ve kentsel dönüşüm uygulamaları nedeniyle orman alanlarının bütünlüğünü tehdit etmektedir. Orman ekosistemlerinin hidrolojik dengeyi koruma, heyelan ve sel risklerini azaltma, karbon yutak alanı oluşturma gibi kritik işlevleri, bölgenin hassas jeomorfolojik yapısıyla birleştiğinde, kentsel genişleme süreçleri karşısında daha da önem kazanmaktadır.

Bu çalışmada, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde ormancılık politikaları ile kentsel gelişme dinamikleri arasındaki yapısal çatışma incelenmektedir. Bölgenin dar kıyı şeridi, dik yamaçlar ve yoğun orman örtüsüyle karakterize olan özgün coğrafi yapısı, kentleşme baskısının orman ekosistemleri üzerine doğrudan yönelmesine neden olmaktadır. Ordu, Giresun, Trabzon, Rize ve Artvin illerinde son yıllarda artan ulaşım projeleri, yayla turizmi yatırımları, ikinci konutlaşma, maden arama faaliyetleri ve kırsal yerleşimlerin büyümesi, orman alanlarının bütünlüğünü tehdit eden yeni çatışma alanları yaratmıştır.

Ordu'da Boztepe ve Çambaşı çevresinde görülen yerleşim ve turizm baskısı; Giresun'da vadiler boyunca yapılaşmanın artması; Trabzon'da Uzungöl ve yaylalarda yoğun turizm yapıları; Rize'de Fırtına Vadisi üzerindeki HES projeleri ve kaçak yayla yapıları; Artvin Cerattepe'deki madencilik girişimleri, bölgedeki orman–kent çatışmasının en belirgin örneklerini oluşturmaktadır. Bu süreçler, ormanların hem ekolojik hem de toplumsal işlevlerini zayıflatmakta; habitat parçalanması, erozyon, heyelan riski, yüzey suyu rejiminde bozulma ve karbon yutak kapasitesinde azalma gibi sonuçlar üretmektedir. Bu nedenle, Doğu Karadeniz'de sürdürülebilir bir gelecek ancak orman ekosistemlerinin bütünlüğünü gözeten, kentsel büyümeyi ekolojik sınırlar içinde yönlendiren ve koruma–kullanma dengesini esas alan bütüncül bir planlama yaklaşımıyla mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Orman, Doğu Karadeniz, Ekolojik Çatışma, Genişleyen Kentler.

Giriş

Kentleşme süreçleri, yalnızca nüfusun mekânsal dağılımını değil; aynı zamanda doğal eşikler, ekosistem hizmetleri ve çevresel sürdürülebilirlik üzerinde belirleyici etkiler üreten çok boyutlu bir dönüşüm alanını ifade etmektedir. Özellikle topoğrafik kısıtların belirgin olduğu bölgelerde kentsel gelişme, belirli mekânsal koridorlar boyunca yoğunlaşarak doğrusal (lineer) bir biçim kazanmakta; bu durum, kentsel büyüme ile doğal alanlar arasındaki temas ve çatışma ilişkilerini daha görünür hale getirmektedir. Türkiye'de bu sürecin en çarpıcı biçimde izlendiği alanlardan biri olan Doğu Karadeniz Bölgesi, dar kıyı şeridi, dik yamaçlar ve yoğun orman örtüsü nedeniyle kentleşme baskısının doğrudan doğal alanlara yöneldiği özgün bir mekânsal yapı sergilemektedir.

Doğu Karadeniz'de kentsel gelişme, büyük ölçüde kıyı hattı ve vadiler boyunca ilerleyen ulaşım altyapısına eklemlenmiş doğrusal bir örüntü izlemektedir. Bu doğrusal gelişim biçimi, bir yandan mekânsal erişilebilirliği ve ekonomik bütünleşmeyi artırırken; diğer yandan orman alanlarıyla kentsel kullanımlar arasındaki sınırları belirsizleştirerek ekolojik kırılganlığı derinleştirmektedir. Orman ekosistemlerinin hidrolojik dengeyi sağlama, heyelan ve taşkın risklerini azaltma, biyolojik çeşitliliği koruma ve karbon yutak alanı oluşturma gibi hayati işlevleri dikkate alındığında, kentsel yayılmanın

bu alanlar üzerindeki etkileri yalnızca çevresel değil, aynı zamanda toplumsal ve mekânsal bir sorun alanı olarak da değerlendirilmelidir.

Bölgedeki kentsel gelişme–ormancılık ilişkisi, planlı bir lineer kentleşme modelinden ziyade, topografik zorunluluklar ve ulaşım yatırımlarının yönlendirici etkisiyle şekillenen kendiliğinden bir doğrusal büyüme sürecine işaret etmektedir. Bu durum, kentsel yayılmanın orman alanları üzerinde parçalı, süreksiz ve çoğu zaman geri dönüşü zor etkiler üretmesine neden olmaktadır. Kıyı boyunca yoğunlaşan yerleşim alanları, vadiler aracılığıyla iç kesimlere doğru ilerlerken; turizm yatırımları, ikinci konutlaşma, enerji ve madencilik faaliyetleri gibi sektörel baskılar, orman–kent temasını çok katmanlı bir çatışma alanına dönüştürmektedir. Böylece Doğu Karadeniz'de kentleşme, yalnızca mekânsal bir genişleme süreci olmaktan çıkarak ekolojik sınırları zorlayan bir dönüşüm dinamiği halini almaktadır.

Bu çalışma, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde lineer kentsel gelişim bağlamında ortaya çıkan orman–kent çatışmasını, mekânsal örüntüler ve ekolojik eşikler üzerinden karşılaştırmalı bir perspektifle ele almaktadır. Ordu, Giresun, Trabzon ve Rize illeri özelinde yürütülen değerlendirme, doğrusal gelişimin farklı mekânsal biçimlerde nasıl tezahür ettiğini ve bu sürecin orman alanları üzerindeki etkilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışma, kentsel büyümenin ekolojik sınırlar içerisinde yönlendirilmediği durumlarda ortaya çıkan yapısal sorunlara dikkat çekerek, Doğu Karadeniz'de sürdürülebilir mekânsal planlama ve koruma–kullanma dengesinin yeniden düşünülmesi gerektiğini savunmaktadır.

Lineer Kentleşme

Lineer kentleşme, kentsel gelişmenin belirli bir mekânsal omurga (ulaşım koridoru, kıyı hattı, vadi ya da altyapı aksı) boyunca planlı, kontrollü ve bütüncül bir biçimde yönlendirilmesini esas alan bir yerleşim modelidir. Bu yaklaşımda kentsel büyüme, kendiliğinden ve dağınık bir yayılma süreci olarak değil; ulaşım sistemleri, arazi kullanım kararları ve kentsel hizmetlerin mekânsal dağılımı arasında kurulan işlevsel bütünlük çerçevesinde ele alınmaktadır. Nitekim Tekeli'ye göre çağdaş şehircilik anlayışında temel amaç, kentsel gelişmeyi belirli akslar boyunca yönlendirerek hem mekânsal verimliliği artırmak hem de altyapı ve kamu hizmetlerinin etkin sunumunu sağlamaktır (Tekeli, 2011).

Lineer kentleşme kavramının teorik kökeni, 19. yüzyılın sonlarında Arturo Soria y Mata tarafından geliştirilen Ciudad Lineal (Lineer Kent) modeline dayanmaktadır. Soria y Mata, kentlerin tek merkezli ve yoğunlaşmış bir yapı yerine, ulaşım altyapısı boyunca doğrusal bir biçimde gelişmesinin; sağlıklı yaşam çevreleri oluşturma, arazi kullanımını dengeleme ve kentsel hizmetlere erişimi kolaylaştırma açısından daha rasyonel bir çözüm sunduğunu ileri sürmüştür. Bu model, daha sonraki dönemlerde koridor temelli planlama ve ulaşım odaklı gelişme yaklaşımlarına da teorik bir zemin hazırlamıştır (Keleş, 2016).

Modern planlama literatüründe lineer kentleşme, özellikle ulaşım odaklı gelişme (transport-oriented development) ve koridor temelli planlama yaklaşımlarıyla ilişkilendirilmekte; kentsel hizmetlere erişimin eşitlenmesi, arazi kullanım çatışmalarının azaltılması ve altyapı maliyetlerinin düşürülmesi gibi hedeflerle birlikte ele alınmaktadır (Hall, 2002). Bu bağlamda lineer kentleşme, kentsel büyümenin çevresel ve toplumsal maliyetlerini sınırlamayı amaçlayan normatif bir planlama modeli niteliği taşımaktadır.

Bununla birlikte literatürde, lineer kentleşmenin başarılı biçimde uygulanabilmesi için güçlü bir planlama otoritesi, üst ölçekli mekânsal stratejiler ve etkin bir ulaşım entegrasyonunun zorunlu olduğu vurgulanmaktadır. Aksi durumda, doğrusal gelişim aksları boyunca ortaya çıkan yapılaşmanın, planlı bir kentleşme modelinden ziyade kentsel yayılma sürecine evrilebileceği belirtilmektedir (Batty, 2013). Dolayısıyla lineer kentleşme, yalnızca fiziksel bir yerleşim biçimini değil, aynı zamanda planlama kapasitesi ve yönetişim kalitesiyle doğrudan ilişkili bir kentsel gelişme anlayışını ifade etmektedir.

Doğu Karadeniz'de Lineer Kentleşme

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde kentsel gelişme, büyük ölçüde kıyı hattı ve ulaşım koridorları boyunca doğrusal (lineer) bir mekânsal örüntü göstermektedir. Bölgenin dağlık topoğrafyası, deniz ile dağlar arasına sıkışmış dar kıyı şeridi ve vadiler boyunca iç kesimlere doğru uzanan yerleşim yapısı, kentlerin çok merkezli veya radyal biçimde gelişmesini sınırlamakta; buna karşılık yerleşmelerin kıyıya paralel biçimde uzamasını teşvik etmektedir. Bu durum, Doğu Karadeniz kentlerinde lineer kentleşmenin yalnızca bir planlama tercihi değil, aynı zamanda coğrafi ve morfolojik bir zorunluluk olarak ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Tekeli, 2011; Keleş, 2016).

Bölgede lineer kentleşmenin hız kazanmasında, özellikle Karadeniz Sahil Yolu ve buna eklemlenen ulaşım yatırımları belirleyici olmuştur. Ulaşım altyapısının güçlenmesi, yerleşmeler arası erişilebilirliği artırırken, aynı zamanda kentsel gelişmenin sahil boyunca yoğunlaşmasına ve yapılaşma baskısının bu doğrultuda artmasına yol açmıştır. Uluslararası literatürde, ulaşım koridorları boyunca gelişen bu tür doğrusal kentleşme biçimlerinin, güçlü mekânsal planlama araçlarıyla desteklenmediği durumlarda lineer kentsel yayılma (linear sprawl) eğilimine dönüşebildiği vurgulanmaktadır (Hall, 2002; Ewing & Hamidi, 2014). Doğu Karadeniz örneğinde de benzer biçimde, planlama kapasitesindeki sınırlılıklar doğrusal gelişimin denetimsiz bir yapıya evrilmesine zemin hazırlamaktadır.

Lineer kentleşme süreci, Doğu Karadeniz'de yalnızca kentsel formu değil; aynı zamanda tarım alanları, kıyı ekosistemleri ve doğal eşikler üzerinde yoğun baskılar üretmektedir. Kıyı boyunca sıralanan konut, ticaret ve turizm yatırımları; tarım arazilerinin parçalanmasına, kıyı alanlarında ekolojik sürekliliğin bozulmasına ve doğal risklerin (taşkın, heyelan, kıyı erozyonu) artmasına neden olmaktadır. Bu durum, uluslararası planlama literatüründe doğrusal gelişim modellerine yöneltilen çevresel sürdürülebilirlik eleştirileriyle örtüşmektedir (Batty, 2013; UN-Habitat, 2020). Keleş'e göre de kıyı alanlarında yoğunlaşan doğrusal yapılaşma, koruma–kullanma dengesi gözetilmediğinde, kamu yararı açısından ciddi sorunlar doğurmaktadır (Keleş, 2016).

Akademik çalışmaların önemli bir bölümü, Doğu Karadeniz'deki yerleşme düzenini morfolojik (biçimsel) bir perspektifle ele almakta ve bölgedeki kentlerin dağların kıyıya paralel uzanması, dar kıyı şeridi ve sahil yolunun baskınlığı nedeniyle çizgisel bir mekânsal örüntü oluşturduğunu vurgulamaktadır (Özşahin, 2017; Uzun & Gümüşay, 2015). Bu çalışmalar, kentlerin topografik kısıtlar nedeniyle başka yönlere gelişemediğini ve kıyı boyunca doğrusal biçimde uzandığını ileri sürmektedir. Tekeli'ye göre Türkiye'deki kentleşme, sadece bir nüfus hareketi değil, aynı zamanda bir modernleşme projesidir. Doğu Karadeniz'de bu modernleşmenin fiziksel karşılığı ulaşım ağlarıdır. Kıyı boyunca uzanan ana ulaşım aksı (Karadeniz Sahil Yolu), kentsel gelişmeyi bu hat üzerine çekmiştir. Tekeli, bu tür bir gelişmenin planlı bir seçimden ziyade, topografik zorunluluklar ve ekonomik rasyonalitenin bir sonucu olarak "kendiliğinden" (spontane) gelişen bir form olduğunu belirtir (Tekeli, 2010). Doğu Karadeniz yerleşmeleri morfolojik olarak çizgisel bir yapı sergilemekle birlikte, bu durum planlama literatüründe tanımlanan normatif lineer kentleşme modelinin bilinçli ve bütüncül bir uygulaması olarak değil, topografik ve ulaşım kaynaklı zorunlu bir doğrusal gelişme biçimi olarak ortaya çıkmaktadır.

Doğu Karadeniz Ormanlarının Temel İşlevleri

Doğu Karadeniz ormanları, Türkiye'nin en yüksek yağış rejimi ve eğimli arazi yapısı nedeniyle öncelikle hidrolojik ve koruma işlevleriyle ön plana çıkmaktadır. Orman örtüsü, şiddetli yağışların yüzeysel akışa geçmesini engelleyerek suyun toprağa süzülmesini sağlamakta ve böylece bölgenin en büyük doğal riskleri olan sel, taşkın ve heyelan olasılıklarını minimize etmektedir (Yolcu & Bayram, 2020). Ekolojik açıdan ise bu ormanlar, "Ilıman Kuşak Yağmur Ormanları" niteliği taşıyan ve Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF) tarafından dünya genelindeki 36 biyodiversite sıcak noktasından biri kabul edilen Kafkasya Ekolojik Bölgesi'nin bir parçasıdır (World Wide Fund for Nature [WWF], 2017). Bu özgün ekosistem, yüksek endemizm oranına sahip bir biyoçeşitlilik rezervi olmasının yanı sıra, birim alanda depoladığı yüksek biyokütle ile kritik bir karbon yutağı işlevi

görerek küresel iklim değişikliğiyle mücadelede stratejik bir rol oynamaktadır (Özkan ve diğerleri, 2015).

Doğu Karadeniz'de Lineer Gelişim Bağlamında Orman–Kent Çatışması: Karşılaştırmalı Analiz

İl	Lineer Gelişimin Mekânsal Niteliği	Orman–Kent Temas Biçimi	Çatışmanın Başlıca Nedenleri	Ortaya Çıkan Sorunlar
Ordu	Kıyı boyunca süreklilik gösteren, vadiler aracılığıyla iç kesimlere sızan doğrusal gelişim	Kıyı bandı ile orman alanları arasında dar ve kırılgan geçiş zonları	Sahil yolu etkisi, konut ve turizm baskısı, üst ölçek planlama zayıflığı	Orman alanlarının parçalanması, heyelan riski, rekreasyon amaçlı yapılaşma
Giresun	Vadiler boyunca iç kesimlere doğru uzanan yarı-lineer gelişim	Vadilerde yerleşim–orman alanlarının iç içe geçmesi	Topografik zorunluluklar, kırsal–kentsel geçiş alanlarının belirsizliği	Habitat parçalanması, dere–orman–yerleşim ilişkisinin bozulması
Trabzon	Kıyı boyunca yoğunlaşan, yaylalara doğru sıçramalı doğrusal gelişim	Orman alanlarıyla doğrudan temas eden yayla ve turizm odaklı yapılaşma	Turizm yatırımları, ikinci konut baskısı, denetim yetersizliği	Orman kaybı, yayla ekosistemlerinin bozulması, koruma statülerinin aşınması
Rize	Dar kıyı bandında sıkışmış, vadiler boyunca zorunlu doğrusal gelişim	Yerleşim–orman sınırlarının büyük ölçüde örtüşmesi	HES projeleri, yol açma faaliyetleri, kaçak yapılaşma	Orman bütünlüğünün bozulması, taşkın ve erozyon riskinin artması

Yukarıdaki tablo, Ordu ilinde lineer gelişimin kıyı boyunca süreklilik kazanan ve vadiler aracılığıyla iç kesimlere doğru ilerleyen bir mekânsal yapı sergilediğini göstermektedir. Bu doğrusal gelişim biçimi, kıyı bandı ile orman alanları arasında dar ve kırılgan geçiş zonları oluşturarak orman–kent temasını yoğunlaştırmaktadır. Sahil yolu etkisi, konut ve turizm odaklı yapılaşma talepleri ile birleştiğinde, orman alanları üzerindeki baskı artmakta; bu durum, özellikle orman parçalanması ve heyelan riskinin yükselmesi gibi çevresel sorunlara yol açmaktadır. Dolayısıyla Ordu'da orman–kent çatışması, doğrudan bir alan kaybından ziyade, mekânsal eşiklerin zayıflaması üzerinden şekillenmektedir. Ordu'da orman–kent çatışması, kentsel yerleşimlerin kıyı bandından Boztepe ve Çambaşı doğrultusunda iç kesimlere doğru genişlemesiyle somutlaşmaktadır. Boztepe çevresinde rekreasyon ve turizm işlevlerinin artması, orman alanlarının kentsel kullanımlara açılmasına ve eğimli yamaçlarda yapılaşma baskısının yoğunlaşmasına yol açmaktadır. Çambaşı Yaylası ve çevresinde ise turizm odaklı yapılaşmalar, orman alanlarının parçalanmasına ve doğal peyzajın dönüşmesine neden olmaktadır. Bu alanlarda kentsel kullanım taleplerinin artması, ormanların toprak tutma ve hidrolojik dengeyi sağlama işlevlerini zayıflatarak, özellikle heyelan ve yüzey akışı risklerini artırmaktadır.

Giresun'da tabloda ortaya konulan bulgular, lineer gelişimin kıyı bandından çok vadiler boyunca iç kesimlere doğru uzanan yarı-lineer bir karaktere sahip olduğunu göstermektedir. Yerleşim alanlarının vadi tabanları boyunca ilerlemesi, orman alanlarıyla kentsel kullanımların iç içe geçmesine neden olmakta; bu durum, orman–kent sınırlarının belirsizleşmesine yol açmaktadır. Tabloya yansıyan sorunlar, Giresun'da çatışmanın daha çok ekolojik sürekliliğin bozulması ve habitat parçalanması biçiminde ortaya çıktığını göstermektedir. Bu bağlamda Giresun örneği, doğrusal gelişimin doğrudan yapılaşma baskısından ziyade, ekosistem işlevleri üzerindeki dolaylı etkileriyle öne çıkmaktadır. Giresun'da orman–kent çatışması, Aksu ve Batlama vadileri boyunca gelişen yerleşim örüntüsü üzerinden belirginleşmektedir. Bu vadilerde yapılaşmanın dere yatakları ve orman alanlarıyla iç içe ilerlemesi, orman ekosistemlerinin parçalanmasına ve vadisel ekolojik sürekliliğin bozulmasına yol açmaktadır. Yerleşimlerin vadi tabanlarında yoğunlaşması, ulaşım ve altyapı yatırımlarını da

beraberinde getirerek orman alanlarının kentsel baskıya daha açık hâle gelmesine neden olmaktadır. Giresun örneğinde çatışma, çoğunlukla dağınık ve düşük yoğunluklu yapılaşmanın uzun vadede yarattığı ekolojik aşınma üzerinden ortaya çıkmaktadır.

Yukarıdaki tablo, Trabzon'da lineer gelişimin kıyı boyunca yoğunlaşan doğrusal bir yapı ile yaylalara doğru sıçramalı biçimde genişleyen ikincil gelişme alanlarının bir arada var olduğu karmaşık bir mekânsal düzen ürettiğini ortaya koymaktadır. Orman–kent temas biçimi, özellikle yayla ve yüksek kesimlerde turizm ve ikinci konut odaklı yapılaşmalar yoluyla doğrudan gerçekleşmektedir. Bu durum, orman alanlarında niceliksel kayıpların yanı sıra, yayla ekosistemlerinin bütünlüğünün bozulması ve koruma statülerinin aşınması gibi yapısal sorunları beraberinde getirmektedir. Trabzon örneğinde orman–kent çatışması hem kıyı hem de iç kesimlerde çok katmanlı bir baskı süreci olarak ortaya çıkmaktadır. Trabzon'da orman–kent çatışması, kıyı yerleşimlerinden Uzungöl ve çevresindeki yaylalara doğru uzanan sıçramalı gelişim biçimiyle açık biçimde gözlemlenmektedir. Uzungöl çevresinde turizm faaliyetlerinin yoğunlaşması, orman alanlarının yapılaşmaya açılmasına ve doğal peyzajın kentsel işlevlere göre yeniden biçimlenmesine yol açmaktadır. Benzer biçimde, yayla alanlarında artan ikinci konut ve turizm yapıları, orman ekosistemlerinin sürekliliğini zayıflatmakta ve yüksek kesimlerde insan baskısını kalıcı hâle getirmektedir. Trabzon örneği, doğrusal gelişimin yalnızca kıyı bandıyla sınırlı kalmadığını, iç kesimlerdeki orman alanlarına da sıçrayarak çok katmanlı bir çatışma alanı oluşturduğunu göstermektedir.

Rize'de tabloya yansıyan bulgular, lineer gelişimin dar bir kıyı bandında sıkışmış yerleşmelerin vadiler boyunca iç kesimlere doğru zorunlu ve kesintisiz biçimde ilerlemesiyle şekillendiğini göstermektedir. Bu mekânsal yapı, yerleşim alanları ile orman sınırlarının büyük ölçüde örtüşmesine neden olmakta ve orman alanlarını kentsel büyümenin ilk temas ettiği alanlar haline getirmektedir. HES projeleri, yol açma faaliyetleri ve kaçak yapılaşma, Rize'de orman–kent çatışmasını derinleştiren başlıca unsurlar olarak tabloda öne çıkmaktadır. Bu süreç, orman bütünlüğünün bozulmasının yanı sıra taşkın ve erozyon risklerinin artmasına yol açarak, kentsel gelişmeyi doğal risklerle doğrudan ilişkilendirmektedir. Rize'de orman–kent çatışması, özellikle Fırtına Vadisi ve çevresinde yoğunlaşan yerleşim ve altyapı faaliyetleri üzerinden somutlaşmaktadır. Vadiler boyunca ilerleyen yerleşimler, orman alanlarıyla doğrudan örtüşmekte ve yerleşim–orman sınırlarını büyük ölçüde belirsizleştirmektedir. Yol açma çalışmaları, enerji ve altyapı yatırımları ile gelişen yapılaşma, orman bütünlüğünü zayıflatmakta ve doğal sistemlerin kentsel risklerle iç içe geçmesine neden olmaktadır. Bu alanlarda orman kaybı, taşkın ve erozyon risklerini artırarak, kentsel gelişmenin doğal afetlerle doğrudan ilişkilendiği bir mekânsal yapı üretmektedir.

Sonuç

Bu çalışma, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde kentsel gelişmenin lineer bir mekânsal örüntü içerisinde şekillenmesinin, orman ekosistemleri üzerinde çok boyutlu ve yapısal etkiler ürettiğini ortaya koymaktadır. Bölgenin dar kıyı şeridi, dik topoğrafyası ve yoğun orman örtüsü, kentleşme baskısının doğal alanlara yönelmesini kaçınılmaz hale getirirken; ulaşım altyapısı boyunca ilerleyen doğrusal gelişim, orman–kent temasını kalıcı ve kırılgan bir ilişki biçimine dönüştürmektedir. Bu bağlamda Doğu Karadeniz'de kentleşme, yalnızca mekânsal bir büyüme süreci değil, aynı zamanda ekolojik sınırların zorlandığı bir dönüşüm alanı olarak karşımıza çıkmaktadır.

İl bazlı karşılaştırmalı analizler, lineer gelişimin her kentte farklı mekânsal biçimler aldığını, ancak ortak bir sonuç ürettiğini göstermektedir. Ordu'da kıyıdan iç kesimlere doğru vadiler ve rekreasyon alanları üzerinden ilerleyen yapılaşma; Giresun'da vadi tabanlarında yoğunlaşan yarı-lineer yerleşim örüntüsü; Trabzon'da kıyı yerleşimleri ile yaylalara sıçrayan turizm odaklı gelişim; Rize'de ise dar kıyı bandından vadiler boyunca zorunlu biçimde iç kesimlere yönelen kesintisiz yapılaşma, orman

alanlarının bütünlüğünü zayıflatan temel mekânsal dinamikler olarak öne çıkmaktadır. Bu farklılıklar, doğrusal gelişimin tek tip bir süreç olmadığını; yerel topoğrafya, ekonomik faaliyetler ve planlama kapasitesiyle birlikte şekillenen çok katmanlı bir olgu olduğunu ortaya koymaktadır.

Elde edilen bulgular, Doğu Karadeniz'de gözlenen doğrusal kentsel büyümenin, planlama literatüründe tanımlanan normatif lineer kentleşme modelinden önemli ölçüde ayrıştığını göstermektedir. Bölgedeki gelişim süreci, bütüncül mekânsal stratejiler ve güçlü planlama araçlarıyla yönlendirilmediği için, çevresel açıdan sürdürülebilir bir kent formu üretmekten ziyade, orman alanları üzerinde parçalı, dağınık ve çoğu zaman geri dönüşü zor baskılar yaratmaktadır. Bu durum, doğrusal gelişimin planlı bir araç olmaktan çıkarak lineer kentsel yayılma eğilimine dönüşmesine neden olmakta; orman–kent çatışmasını yapısal bir sorun hâline getirmektedir.

Orman ekosistemlerinin hidrolojik dengeyi koruma, toprak stabilitesini sağlama, karbon yutak alanı oluşturma ve biyolojik çeşitliliği sürdürme gibi yaşamsal işlevleri dikkate alındığında, bu alanlar üzerindeki mekânsal baskının yalnızca çevresel değil, aynı zamanda toplumsal ve ekonomik sonuçlar doğurduğu açıktır. Çalışma kapsamında incelenen illerde ortaya çıkan heyelan, taşkın ve erozyon riskleri, kentsel gelişmenin doğal sistemlerle uyumlu biçimde yönetilmemesinin somut göstergeleri niteliğindedir. Bu yönüyle orman–kent çatışması, Doğu Karadeniz'de kentsel güvenlik ve yaşam kalitesiyle doğrudan ilişkili bir planlama sorunu olarak değerlendirilmelidir.

Sonuç olarak bu çalışma, Doğu Karadeniz'de sürdürülebilir bir kentsel geleceğin, kentsel büyümeyi doğal eşiklerle uyumlu biçimde yönlendiren, orman ekosistemlerinin bütünlüğünü temel alan ve koruma–kullanma dengesini mekânsal planlamanın merkezine yerleştiren bütüncül bir yaklaşım olmaksızın mümkün olmadığını ortaya koymaktadır. Lineer gelişimin kaçınılmaz bir mekânsal gerçeklik olduğu bu bölgede, asıl belirleyici unsur; bu sürecin plansız bir yayılma mı yoksa ekolojik sınırları gözeten stratejik bir kentsel yönlendirme mi olacağıdır. Doğu Karadeniz örneği, kentleşme ile doğa arasındaki ilişkinin yeniden tanımlanması gerektiğini güçlü biçimde ortaya koymakta ve planlama politikaları açısından önemli dersler sunmaktadır.

Kaynakça

Batty, M. (2013). *The new science of cities*. MIT Press.

Ewing, R., & Hamidi, S. (2014). *Measuring urban sprawl and validating sprawl measures.* Metropolitan Research Center, University of Utah.

Hall, P. (2002). *Cities of tomorrow: An intellectual history of urban planning and design in the twentieth century.* Blackwell.

Keleş, R. (2016). *Kentleşme politikası.* İmge Kitabevi.

Özkan, U. Y., Elvan, Ö. K., Aydın Coşkun, A., & Yıldırım, H. T. (2015). Doğu Karadeniz Bölgesi'nde orman kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi üzerine bir değerlendirme. *Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 15(1),* 108-119.

Özşahin, E. (2017). Doğu Karadeniz Bölümü kıyı kesiminde şehirleşme ve jeomorfolojik özellikler arasındaki ilişki. *Coğrafi Bilimler Dergisi, 15(2),* 145-168.

Tekeli, İ. (2010). *Mekânsal ve toplumsal olanın bilgibilimi yazıları.* Tarih Vakfı Yurt Yayınları.

Tekeli, İ. (2011). *Kent, kentli hakları, kentleşme ve kentsel dönüşüm.* Tarih Vakfı Yurt Yayınları.

UN-Habitat. (2020). *World cities report 2020: The value of sustainable urbanization.* United Nations.

Uzun, B., Gümüşay, Ü. (2015). Kıyı alanlarındaki mekânsal değişimlerin lineer kentleşme bağlamında analizi: Trabzon örneği. *Harita Teknolojileri Elektronik Dergisi, 7(1),* 22-35.

World Wide Fund for Nature. (2017). European free-flowing rivers at risk from hydropower. WWF.

Yolcu, M., Bayram, B. (2020). Karadeniz Sahil Yolu'nun kentsel büyüme ve arazi kullanımı üzerindeki etkilerinin uzaktan algılama teknikleri ile belirlenmesi. *Uluslararası Mühendislik Araştırma ve Geliştirme Dergisi, 12(2),* 510-525.

URBAN SPREAD AND AGRICULTURAL LAND TRANSFORMATION IN THE ORDU–SAMSUN COASTAL CORRIDOR

R. Kıvanç ARSLAN
Dr. Öğr. Üyesi, Ordu University, Vocational School of Social Sciences, Department of Management and Organization, Local Governments Program, Ordu, TURKEY.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3431-5951

Abstract

The linear settlement pattern of the Black Sea coastal belt has undergone a significant transformation with the strengthening of transportation infrastructure, shifts in population movements, and the expansion of the service sector. The aim of this study is to analyze the spatial transformation that has gained momentum in recent years within the Ordu–Samsun corridor and to assess the impacts of urban sprawl on agricultural lands. In this context, the study discusses, through spatial trends, how increasing construction activities particularly along the Fatsa–Ünye and Çarşamba–Tekkeköy axes intensify pressure on productive lowland areas.

The findings indicate that the transformation in land use affects not only the physical environment but also the region's agricultural production patterns and rural settlement structure. The crop patterns and agricultural potential presented in the provincial reports of the Ministry of Agriculture and Forestry appear to be increasingly fragmented, particularly due to unplanned development along the coastal zone. This situation produces multidimensional consequences, including challenges in water resource management, an increased risk of flooding, the weakening of soil integrity, and transformations in rural livelihoods.

In this study, the development dynamics of the Ordu–Samsun corridor are examined within a holistic framework using planning documents, satellite-based land-use data, and statistical indicators; and the strengths as well as the areas in need of improvement within the current planning approach are comprehensively assessed. Based on the findings, actionable policy options are proposed to ensure sustainable land management at the corridor scale, protect agricultural lands, and enhance institutional coordination.

Keywords: Urban Sprawl, Linear Corridor, Agricultural Loss, Spatial Analysis.

ORDU–SAMSUN KIYI KORİDORUNDA KENTSEL YAYILMA VE TARIM ARAZİLERİNİN DÖNÜŞÜMÜ

Özet

Karadeniz kıyı kuşağının lineer yerleşim deseni, ulaşım altyapısının güçlenmesi, nüfus hareketlerinin yön değiştirmesi ve hizmet sektörünün genişlemesiyle birlikte belirgin bir dönüşüm sürecine girmiştir. Bu çalışmanın amacı, Ordu–Samsun koridorunda son yıllarda ivme kazanan mekânsal değişimi analiz ederek kentsel yayılmanın tarım arazileri üzerindeki etkilerini değerlendirmektir. Bu bağlamda bu çalışmada, özellikle Fatsa–Ünye ile Çarşamba–Tekkeköy akslarında artan yapılaşmanın verimli ova alanları üzerindeki baskıyı nasıl artırdığını mekânsal eğilimler üzerinden tartışılmaktadır.

Elde edilen bulgular, arazi kullanımındaki dönüşümün yalnızca fiziksel mekânı değil, aynı zamanda bölgenin tarımsal üretim desenini ve kırsal yerleşim dokusunu da etkilediğini göstermektedir. Tarım ve Orman Bakanlığı'nın il raporlarında ortaya konan ürün desenleri ve tarımsal potansiyelin, özellikle kıyı şeridindeki plansız gelişme nedeniyle parçalandığı görülmektedir. Bu durum; su kaynakları

yönetimi, taşkın riskinin artması, toprak bütünlüğünün zayıflaması ve kırsal yaşam biçimlerinde dönüşüm gibi çok boyutlu sonuçlar doğurmaktadır.

Bu çalışmada; Ordu–Samsun koridorunun gelişim dinamiklerini planlama belgeleri, uydu tabanlı arazi kullanım verileri ve istatistiksel göstergeler ışığında bütüncül bir çerçevede incelenmekte; mevcut planlama yaklaşımının güçlü yanları ve geliştirilmesi gereken noktaları kapsamlı biçimde değerlendirilmektedir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, koridor ölçeğinde sürdürülebilir arazi yönetiminin sağlanması, tarım arazilerinin korunması ve kurumsal koordinasyonun daha etkili bir yapıya kavuşturulmasına yönelik uygulanabilir politika seçenekleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Yayılma, Lineer Koridor, Tarım Kaybı, Mekânsal Analiz.

Giriş

Kentsel alanların mekânsal olarak genişlemesi, çağdaş kentleşme süreçlerinin en belirgin dinamiklerinden biri olarak öne çıkmakta ve bu süreç, yalnızca nüfus artışıyla açıklanamayacak ölçüde karmaşık ilişkiler ağı içerisinde şekillenmektedir. Özellikle ulaşım altyapısının gelişmesi, ekonomik faaliyetlerin mekânsal yeniden örgütlenmesi ve hizmet sektörünün büyümesi, kentlerin çevre alanlara doğru yayılmasını hızlandırmakta; bu durum tarım alanları ve doğal ekosistemler üzerinde artan bir baskı oluşturmaktadır. Kentsel yayılma olarak ifade edilen bu olgu, çoğu zaman düşük yoğunluklu, parçalı ve doğrusal gelişme biçimleri üretmekte, mekânsal planlama açısından yeni sorun alanlarını beraberinde getirmektedir.

Kıyı bölgeleri, kentsel yayılmanın en yoğun ve çelişkili biçimde gözlemlendiği alanlar arasında yer almaktadır. Kıyı alanları, bir yandan ulaşım, ticaret ve turizm faaliyetleri açısından güçlü çekim merkezleri oluştururken, diğer yandan tarımsal üretim, sulak alanlar ve hassas ekosistemleri bünyesinde barındırmaktadır. Bu ikili yapı, kıyı kuşaklarını arazi kullanım çatışmalarının odak noktası hâline getirmektedir. Özellikle doğrusal ulaşım aksları boyunca gelişen yerleşim örüntüleri, kentsel büyümeyi merkezden çevreye yayılan dengeli bir biçimden uzaklaştırarak lineer koridorlar boyunca yoğunlaşan bir mekânsal yapı üretmektedir.

Türkiye'nin, Karadeniz kıyı kuşağında yer alan Ordu–Samsun hattı, bu doğrusal gelişme eğiliminin belirgin biçimde izlendiği alanlardan biridir. Bölge; kıyı boyunca uzanan yerleşimler, ova tabanlarında yoğunlaşan verimli tarım alanları ve artan sanayi, ulaşım ve kentsel donatı yatırımlarıyla çok katmanlı bir mekânsal dönüşüm süreci yaşamaktadır. Özellikle Fatsa–Ünye ile Çarşamba–Tekkeköy akslarında gözlenen yapılaşma eğilimleri, tarım arazilerinin bütünlüğünü zayıflatan ve arazi kullanım dengelerini dönüştüren bir nitelik taşımaktadır. Bu dönüşüm, yalnızca fiziksel mekânın değişimiyle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda tarımsal üretim ilişkileri, kırsal yaşam biçimleri ve çevresel sürdürülebilirlik üzerinde uzun vadeli etkiler üretmektedir.

Kentsel yayılmanın tarım arazileri üzerindeki etkileri, planlama politikalarının etkinliği ve arazi yönetiminin sürdürülebilirliği açısından kritik bir değerlendirme alanı sunmaktadır. Plansız veya parçalı biçimde gelişen kentsel büyüme, tarım alanlarının doğrudan kaybına yol açmanın yanı sıra, kalan tarım arazilerinin parçalanmasına, erişilebilirliğinin azalmasına ve üretim kapasitesinin zayıflamasına neden olmaktadır. Bu süreç, özellikle kıyı ovaları gibi yüksek verim potansiyeline sahip alanlarda daha belirgin sonuçlar doğurmakta; gıda güvenliği, ekosistem hizmetleri ve yerel ekonomik yapı açısından kırılganlıkları artırmaktadır.

Bu çalışma, Ordu–Samsun kıyı koridorunda yaşanan mekânsal dönüşümü kentsel yayılma ve arazi kullanım değişimi bağlamında ele alarak, tarım arazilerinin karşı karşıya kaldığı baskıları bütüncül bir perspektifle değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında, doğrusal yerleşim deseni içerisinde şekillenen kentsel gelişme eğilimleri analiz edilmekte; bu eğilimlerin tarım alanları, doğal çevre ve planlama kararları üzerindeki yansımaları tartışılmaktadır. Böylece, koridor ölçeğinde sürdürülebilir arazi yönetimi ve dengeli mekânsal gelişim için geliştirilebilecek politika yaklaşımlarına analitik bir zemin sunulması hedeflenmektedir.

Bu çalışmada ulaşılan bulgular, arazi örtüsü ve arazi kullanımındaki değişimleri mekânsal olarak karşılaştırmaya imkân tanıyan CORINE 2018 veri setine dayalı analizler üzerinden elde edilmiştir. CORINE 2018 verileri, Ordu–Samsun kıyı koridorunda kentsel yayılmanın tarım arazileri üzerindeki etkilerini ilçe ölçeğinde bütüncül ve karşılaştırılabilir biçimde ortaya koymak açısından yeterli mekânsal tutarlılığı sağlamaktadır. Analiz sonuçları, özellikle kıyı bandı ve ana ulaşım aksları boyunca yoğunlaşan yapay yüzeylerin, tarım alanlarının mekânsal bütünlüğünü zayıflattığını ve arazi kullanım desenini doğrusal bir yayılma yönünde dönüştürdüğünü göstermektedir.

Çalışmada CORINE 2018 verilerinin tercih edilmesinin temel nedeni, bu veri setinin uzun dönemli mekânsal eğilimleri analiz etmeye olanak tanıyan olgunlaşmış bir arazi örtüsü sınıflandırması sunmasıdır. Kentsel yayılma ve tarım arazilerinin dönüşümü gibi süreçler, kısa zaman aralıklarında ani ve yüksek oranlı değişimler üretmekten ziyade, zamana yayılan kümülatif etkiler üzerinden şekillenmektedir. CORINE 2018 verileri, bu tür yapısal ve yönlü dönüşümlerin okunabilmesi açısından daha istikrarlı bir karşılaştırma zemini sunmaktadır. Ayrıca bu veri seti, yerel planlama kararlarının ve büyük ölçekli yatırımların arazi kullanımına yansımalarının belirginleştiği bir dönemi temsil etmektedir.

CORINE 2021 verilerinin çalışmaya dâhil edilmemesinin temel gerekçesi ise, söz konusu veri setinin zaman aralığı itibarıyla kentsel yayılma gibi mekânsal süreçlerin sonuçlarını tam olarak görünür kılacak olgunluk düzeyine henüz ulaşmamış olmasıdır. Üç yıllık zaman dilimi, özellikle tarım arazilerinin dönüşümü ve kentsel yapılaşmanın ikincil etkilerinin ortaya çıkması açısından sınırlı bir gözlem süresi sunmaktadır. Bu durum, CORINE 2021 verilerinin daha çok kısa dönemli yüzey değişimlerini yansıtmasına, ancak mekânsal eğilimleri bütüncül biçimde değerlendirmekte sınırlı kalmasına neden olmaktadır.

Buna ek olarak, CORINE 2021 verileri, pandemi sonrası döneme özgü geçici mekânsal etkileri ve planlama süreçlerinde henüz tamamlanmamış yatırımları içermektedir. Bu tür geçici ve henüz kalıcılaşmamış mekânsal değişimlerin analize dâhil edilmesi, kentsel yayılmanın yapısal karakterinin değerlendirilmesini güçleştirebilecek bir belirsizlik yaratma potansiyeline sahiptir. Bu nedenle çalışmada, mekânsal dönüşümün daha net biçimde izlenebildiği CORINE 2018 verileri tercih edilmiştir.

CORINE 2018 verilerine dayalı analizler, Ordu–Samsun kıyı koridorunda kentsel yayılmanın yönünü, yoğunlaştığı alanları ve tarım arazileri üzerindeki baskıyı ortaya koymak açısından güvenilir ve tutarlı bir analitik çerçeve sunmaktadır. Bu tercih, çalışmanın amacına uygun olarak kısa dönemli değişimlerden ziyade, mekânsal yapıyı dönüştüren eğilimlerin değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır. İlerleyen çalışmalarda CORINE 2021 ve sonraki dönem verilerinin kullanılması, bu eğilimlerin sürekliliğini ve yön değiştirme potansiyelini izlemek açısından tamamlayıcı bir araştırma alanı oluşturacaktır.

Kentsel Yayılma (Urban Sprawl)

Kentsel yayılma (urban sprawl), kentlerin nüfus artış hızından bağımsız olarak çevre alanlara doğru genişlemesi ve bu genişlemenin çoğu zaman düşük yoğunluklu, parçalı ve otomobile bağımlı yerleşim biçimleri üretmesi süreci olarak tanımlanmaktadır (Ewing & Hamidi, 2014, s. 5).

OECD'ye göre kentsel yayılma, düşük nüfus yoğunluğu ile karakterize edilen ve farklı mekânsal biçimlerde ortaya çıkabilen bir kentsel gelişme modelidir. Bir kentin ortalama yoğunluğunun yüksek olması, yayılmanın olmadığı anlamına gelmemekte; kentsel alan içindeki düşük yoğunluklu geniş alanlar yayılmanın önemli göstergeleri arasında yer almaktadır (OECD, 2018).

Avrupa Çevre Ajansı, kentsel yayılmayı özellikle tarım alanları ve doğal ekosistemler üzerine doğru gerçekleşen düşük yoğunluklu fiziksel genişleme biçimi olarak tanımlamakta ve bu sürecin arazi tüketimi ile ekolojik parçalanmayı artırdığına dikkat çekmektedir (European Environment Agency [EEA], 2006).

Lineer Yerleşim Deseni ve Kıyı Koridorları

Lineer yerleşim deseni, yerleşimlerin belirli bir ulaşım aksı, doğal eşik ya da kıyı hattı boyunca doğrusal biçimde sıralanmasıyla ortaya çıkan mekânsal örgütlenme biçimini ifade etmektedir. Bu yerleşim modeli; özellikle kıyı bölgelerinde, karayolu ve demiryolu altyapısının gelişmesi, liman faaliyetleri, turizm yatırımları ve hizmet sektörünün yoğunlaşmasıyla birlikte daha belirgin hâle gelmektedir. Lineer yerleşimlerde mekânsal büyüme, merkezden çevreye doğru dairesel bir yayılma yerine, ulaşım koridorları boyunca uzanan bir bant şeklinde gerçekleşmekte; bu durum kentsel formun parçalı ve süreksiz bir yapı kazanmasına yol açmaktadır (Hall & Pain, 2006).

Kıyı koridorları, lineer yerleşim deseninin en tipik gözlendiği alanlar arasında yer almaktadır. Deniz ulaşımı, karayolu ağları ve ekonomik faaliyetlerin kıyı şeridinde yoğunlaşması, bu bölgeleri doğal bir çekim merkezi hâline getirmektedir. Kıyı boyunca uzanan yerleşim alanları, zaman içerisinde birbirleriyle bütünleşerek çok merkezli ancak doğrusal bir kentsel yapı üretmektedir. Bu süreç, özellikle tarım arazileri ve doğal ekosistemler üzerinde ciddi bir baskı oluşturmakta; kıyı ovaları ve deltalar, yapılaşma ve altyapı yatırımları nedeniyle hızlı bir dönüşüm sürecine girmektedir (OECD, 2016).

Lineer kıyı koridorlarında görülen kentsel yayılma, yalnızca fiziksel mekânın genişlemesiyle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda yerel ekonomik yapı, nüfus hareketleri ve arazi kullanım kararlarını da derinden etkilemektedir. Kırsal alanlardan kıyı bandına yönelen nüfus hareketleri, tarımsal üretimden hizmet sektörüne doğru bir istihdam kaymasına yol açmakta; bu durum, tarım arazilerinin ekonomik değer kaybı yaşamasına ve kentsel kullanımlara daha açık hale gelmesine neden olmaktadır. Böylece lineer yerleşim deseni hem demografik hem de ekonomik dönüşümün mekânsal bir yansıması olarak ortaya çıkmaktadır (Pacione, 2009).

Planlama perspektifinden bakıldığında, lineer yerleşim deseninin en önemli sorunlarından biri, bütüncül mekânsal kontrolün güçleşmesidir. Ulaşım aksları boyunca dağınık şekilde gelişen yapılaşma, altyapı maliyetlerini artırmakta; çevresel koruma alanları ile tarım alanları arasında net sınırlar oluşturulmasını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle kıyı koridorlarında sürdürülebilir arazi yönetiminin sağlanabilmesi, lineer büyüme eğilimlerini dikkate alan, ekolojik eşikleri gözeten ve koridor ölçeğinde planlama yaklaşımını esas alan politikaların geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır (European Commission, 2011).

Bu bağlamda lineer yerleşim deseni ve kıyı koridorları, günümüz kentleşme süreçlerinin yalnızca mekânsal bir sonucu değil; aynı zamanda ulaşım politikaları, ekonomik yönelimler ve planlama tercihlerinin kesişim noktasında şekillenen çok boyutlu bir dönüşüm alanı olarak değerlendirilmelidir. Kıyı alanlarında artan yapılaşma baskısının yönetilebilmesi, ancak kentsel gelişmenin yönünü sınırlayan, tarım arazilerini ve doğal alanları koruma altına alan entegre planlama araçlarıyla mümkün olabilecektir.

Tarım Arazilerinin Korunması ve Arazi Kullanım Politikaları

Tarım arazileri, gıda güvenliği, kırsal istihdam, ekosistem hizmetleri ve iklim değişikliğiyle mücadele açısından stratejik öneme sahip sınırlı doğal kaynaklardır. Buna karşın, özellikle hızlı kentleşme ve kentsel yayılma süreçleri, tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı ve parçalanması sonucunu doğurmakta; bu durum arazi kullanım politikalarının sürdürülebilirlik perspektifiyle yeniden ele alınmasını zorunlu kılmaktadır (OECD, 2017).

Arazi kullanım politikaları, bir ülkenin mekânsal gelişme tercihlerini yansıtan temel politika araçlarından biridir. Avrupa Çevre Ajansı'na göre tarım arazilerinin korunması, yalnızca tarımsal üretimin devamlılığı açısından değil, aynı zamanda biyolojik çeşitliliğin korunması ve ekosistem bütünlüğünün sürdürülmesi açısından da kritik önemdedir. Ancak düşük yoğunluklu kentsel gelişme biçimleri, özellikle kent çeperlerinde tarım arazileri üzerinde yoğun baskı oluşturmaktadır (EEA, 2006).

OECD raporlarında, tarım arazilerinin kaybının temel nedenleri arasında plansız kentleşme, ulaşım altyapısı yatırımları ve arazi piyasalarında spekülatif baskılar öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, arazi kullanım kararlarının sektörel politikalarla uyumsuz biçimde alınması, tarım arazilerinin geri dönüşü olmayan şekilde elden çıkmasına yol açmaktadır (OECD, 2018).

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), tarım arazilerinin korunmasını "sürdürülebilir arazi yönetimi" yaklaşımı çerçevesinde ele almakta ve tarım, çevre ve mekânsal planlama politikalarının bütünleşik biçimde uygulanması gerektiğini vurgulamaktadır. FAO'ya göre, arazi kullanım planlamasında kısa vadeli ekonomik getirilerin öncelenmesi, uzun vadede gıda sistemlerinin kırılganlığını artırmaktadır (FAO, 2011).

Türkiye bağlamında ise tarım arazilerinin korunmasına yönelik temel yasal çerçeve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu ile çizilmiştir. Kanun, tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını sınırlamayı ve arazi bütünlüğünü korumayı hedeflese de uygulamada anakentleşme süreçleri, plan değişiklikleri ve istisna hükümleri nedeniyle koruma mekanizmalarının zayıfladığı görülmektedir (Gülersoy, 2014). Özellikle büyükşehir belediyesi sınırlarının genişlemesiyle birlikte kırsal alanların kentsel arazi piyasasına dahil edilmesi, tarım arazilerinin korunmasını daha karmaşık hale getirmiştir.

Bu çerçevede, tarım arazilerinin etkin biçimde korunabilmesi için arazi kullanım politikalarının; mekânsal planlama, tarım politikası ve çevre politikaları arasında güçlü bir eşgüdüm sağlaması gerekmektedir. Akademik çalışmalar; arım arazilerinin korunmasında yalnızca hukuki yasakların değil ekonomik teşvikler, planlama araçları ve katılımcı yönetişim mekanizmalarının birlikte kullanılmasının daha etkili sonuçlar doğurduğunu ortaya koymaktadır (Alterman, 2012).

CORINE (Coordination of Information on the Environment)

CORINE (Coordination of Information on the Environment), Avrupa Çevre Ajansı tarafından belirlenen arazi örtüsü/kullanımı sınıflandırmasına göre uydu görüntülerinin bilgisayar destekli görsel yorumlanmasıyla üretilen bir veri setidir. Program, 1985 yılında Avrupa Birliği için çevreye ilişkin öncelikli konularda bilgi toplamak amacıyla başlatılmış, 1994 yılından itibaren Avrupa Çevre Ajansı tarafından yürütülmeye başlanmıştır. CORINE kapsamında, Türkiye'nin de dahil olduğu 39 ülkede yaklaşık 5,8 milyon km²'lik alanda arazi örtüsü ve arazi kullanımına ilişkin veriler standart bir sınıflandırma sistemiyle üretilmektedir. Bu sistem, çevresel değişimlerin izlenmesi, doğal kaynakların rasyonel yönetimi ve çevre politikalarının oluşturulması amacıyla, 44 sınıflı ortak bir veri tabanı üzerinden uzaktan algılama ve coğrafi bilgi sistemleri kullanılarak arazi kullanımındaki değişimlerin tespit edilmesini hedeflemektedir (Tarım ve Orman Bakanlığı, 2025).

Arazi örtüsü değişimlerinin hızlanması, kalkınma sürecinde ekonomik ve ekolojik kararların birlikte ele alınmasını, doğal kaynakların rasyonel kullanımını ve çevreye duyarlı arazi kullanım kararlarının alınmasını zorunlu kılmaktadır. Bu durum, söz konusu değişimlerin daha hızlı ve etkin biçimde tespit edilmesi ihtiyacını doğurmuş; Türkiye açısından arazi varlığının Avrupa Birliği ölçütlerine göre yeniden tanımlanmasını ve sınırlarının oluşturulmasını gerekli hale getirmiştir. Bu çerçevede CORINE Projesi, Avrupa Çevre Ajansı tarafından belirlenen ortak kriterler ve sınıflandırma sistemi doğrultusunda, üye ülkelerde çevresel değişimlerin izlenmesi, doğal kaynakların rasyonel yönetimi ve çevre politikalarının oluşturulması amacıyla standart bir arazi örtüsü/kullanımı veri tabanı oluşturmayı hedeflemektedir. CORINE Projesi, Avrupa Çevre Ajansı (AÇA) tarafından belirlenen arazi örtüsü sınıflandırması doğrultusunda, tüm Avrupa kıtasında uydu görüntülerinin bilgisayar destekli görsel yorumlanması yoluyla 1/100.000 ölçekli arazi örtüsü haritalarının üretilmesini kapsamaktadır (Tarım ve Orman Bakanlığı, 2025).

CORINE arazi örtüsü/kullanımı verileri, Güvenlik için Küresel İzleme (GMES – Global Monitoring for Environment and Security) programı kapsamında çevresel değişimlerin izlenmesinde temel bir veri kaynağıdır. Bu veriler; tarım, orman ve sulanan alanlara ilişkin arazi kullanım envanterlerinin konumsal olarak ortaya konulması, orman tahribatının izlenmesi, ürün tahminlerinin yapılması ve

Tarımsal Kuraklık Eylem Planları'nın hazırlanması gibi çalışmalarda kullanılmaktadır. Ayrıca arazi kullanım değişikliklerinden kaynaklanan karbon emisyonlarının hesaplanması, erozyon kontrolü, orman yangınları ve çölleşme ile mücadele, Natura 2000 uygulamaları, sulak alan değişimlerinin izlenmesi ile su ve atık yönetimi planları, havza eylem planları ve çevre düzeni planlarının hazırlanmasında önemli bir referans veri seti sunmaktadır. Bunun yanında CORINE verileri, Kent Atlası oluşturulması ve INSPIRE Direktifi'ne uyum sürecinde de yaygın biçimde kullanılmaktadır (Tarım ve Orman Bakanlığı, 2025).

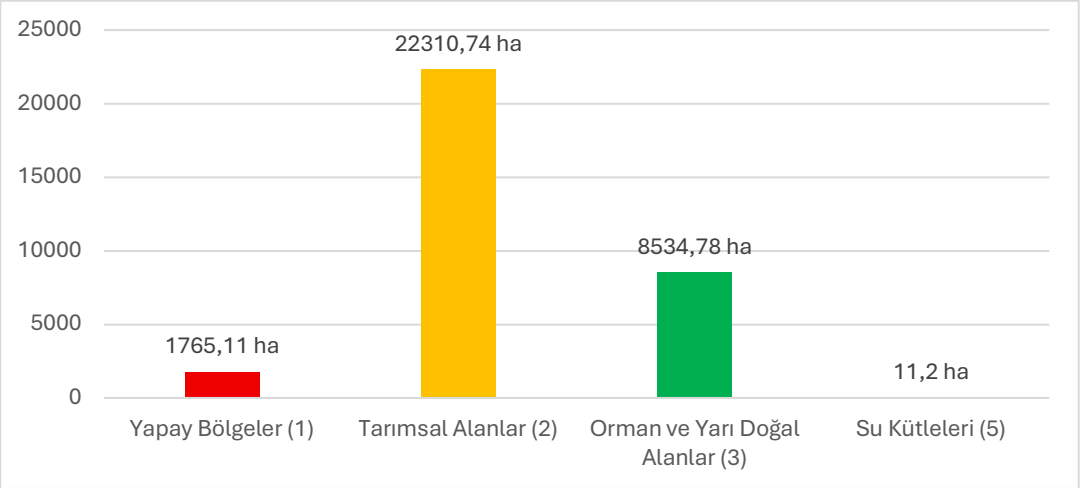
Tekkeköy İlçesinde Arazi Örtüsü

Tekkeköy, Samsun iline bağlı bir ilçe olarak Karadeniz kıyısında konumlanmış olup yüzölçümü yaklaşık 326 km²'dir. 2024 yılı verilerine göre ilçenin nüfusu yaklaşık 58.889 kişidir (Türkiye İstatistik Kurumu [TÜİK], 2025). Tekkeköy, Samsun iline bağlı ilçeler arasında nüfus büyüklüğü bakımından sekizinci sırada yer almakta olup, nüfusunun yaklaşık %25'i kırsal alanlarda yaşamaktadır. İlçenin ekonomik yapısında tarım ve sanayi birlikte belirleyici bir rol üstlenmektedir. Tarımsal üretimde başlıca ürünler silajlık mısır ve fiğ olup; bunun yanı sıra lahana ve domates gibi sebze türleri ile fındık ve incir gibi meyveler de yetiştirilmektedir. Hayvancılık faaliyetleri içerisinde ise kümes hayvancılığı ön plana çıkmakta; büyükbaş ve küçükbaş hayvancılık da ilçe ekonomisinde önemli bir yer tutmaktadır (Samsun İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2025).

Tekkeköy'ün sanayi kimliğinin güçlenmesinde, Samsun Organize Sanayi Bölgesi'nin ilçe sınırları içerisinde yer alması belirleyici olmuştur. İlçede ihracata konu olan başlıca sektörler arasında ana metal sanayi, kauçuk ve plastik ürünlerin imalatı, gıda ürünleri imalatı, bilgisayar, elektronik ve optik ürünlerin üretimi, fabrikasyon metal ürünleri, tekstil ürünleri ve elektrikli teçhizat imalatı bulunmaktadır. Buna ek olarak, ilçede kurulan Gıda Organize Sanayi Bölgesi, tarımsal üretim ile sanayi arasındaki bağlantıyı güçlendiren önemli bir yatırım alanı olarak öne çıkmaktadır. Organize sanayi bölgelerinin yanı sıra küçük sanayi sitelerinin varlığı, ilçede sanayi istihdam oranının ve işletme sayısının yüksek seyretmesine katkı sağlamaktadır (Samsun İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2025).

Sanayinin gelişimine paralel olarak Tekkeköy'de hizmet sektörü de belirgin bir büyüme eğilimi göstermiştir. Son yıllarda hayata geçirilen Fuar ve Kongre Merkezi, Yaşar Doğu Spor Salonu ve kapalı stadyum gibi büyük ölçekli yatırımlar, ilçenin sosyal donatı kapasitesini artırmakla birlikte ticari yaşamda da canlılık yaratmış; Tekkeköy'ün Samsun kentsel sistemi içerisindeki işlevsel konumunu güçlendirmiştir.

Grafik 1. CORINE Tekkeköy

Kaynak: https://corinecbs.tarimorman.gov.tr/corine.

Grafik 1, Tekkeköy ilçesinde arazi kullanımının tarım alanları ağırlıklı bir yapıya sahip olduğunu açık biçimde göstermektedir. En geniş payı oluşturan tarımsal alanlar (2), ilçenin kırsal üretim kapasitesinin ve tarımsal karakterinin hâlen güçlü olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, Tekkeköy'ün Samsun metropoliten alanı içerisinde yer almasına rağmen tarım arazilerinin belirleyici bir unsur olmaya devam ettiğini göstermektedir.

İkinci sırada yer alan orman ve yarı doğal alanlar (3), ilçenin ekolojik yapısının ve doğal peyzaj unsurlarının önemli bir bölümünü oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu alanlar hem biyolojik çeşitlilik hem de ekosistem hizmetleri açısından kritik öneme sahiptir ve kentsel gelişme baskısı karşısında korunması gereken alanlar arasında yer almaktadır.

Yapay yüzeyler (1), tarım ve orman alanlarına kıyasla daha sınırlı bir alan kaplamakla birlikte, Samsun kent merkezine yakınlık, sanayi tesisleri ve ulaşım altyapısı nedeniyle ilçede kentsel yayılma baskısının varlığına işaret etmektedir. Yapay yüzeylerin görece düşük payı, mevcut durumda tarım arazilerinin tamamen dönüşmediğini gösterse de bu alanların çoğunlukla verimli tarım arazileri üzerinde gelişme riski taşıdığı söylenebilir.

Grafikte oldukça düşük bir paya sahip olan su kütleleri (5) ise Tekkeköy'ün arazi kullanım yapısında sınırlı bir yer tutmaktadır. Bu durum, sulak alanların korunması ve su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi açısından hassasiyet gerektiren bir tabloya işaret etmektedir.

Bu dağılım, Tekkeköy ilçesinde tarım arazilerinin hâlen baskın arazi kullanım türü olduğunu; ancak sanayi, yerleşim ve ulaşım yatırımlarına bağlı olarak yapay yüzeylerin artma potansiyelinin bulunduğunu göstermektedir. Bu nedenle, ilçede arazi kullanım kararlarının alınmasında tarım arazilerinin korunması, orman ve yarı doğal alanların ekolojik bütünlüğünün sürdürülmesi ve kentsel gelişmenin kontrollü biçimde yönlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Tekkeköy ilçesi, Samsun metropoliten alanının doğu yönünde yer alması, ulaşım altyapısına yakınlığı ve sanayi yatırımlarının yoğunlaşması nedeniyle kentsel yayılma ve arazi kullanım dönüşümünün en belirgin yaşandığı alanlardan biri konumundadır. İlçede bulunan stadyum, kapalı spor salonu, Organize Sanayi Bölgesi, Eti Bakır tesisleri ve çeşitli sanayi işletmeleri, yapay yüzeylerin artışında belirleyici mekânsal unsurlar olarak öne çıkmaktadır.

İlçede yer alan büyük ölçekli spor tesisleri ve sanayi alanları, yalnızca kendi kapladıkları alanlarla sınırlı kalmamakta; çevrelerinde ikincil yapılaşma, hizmet alanları ve ulaşım düzenlemeleri yoluyla kentsel çekim odakları oluşturmaktadır. Bu durum, imar planlarında sanayi ve kentsel donatı alanlarının genişleme eğilimini güçlendirmekte, özellikle ana ulaşım aksları boyunca tarım arazilerinin yapılaşma baskısı altına girmesine neden olmaktadır. Planlama süreçlerinde bu tür

yatırımların birikimli etkisinin yeterince dikkate alınmaması, parçalı ve kontrolsüz bir mekânsal gelişim riskini artırmaktadır.

Tekkeköy, sanayi ve kentsel gelişme baskısına rağmen hâlen önemli ölçüde tarım alanlarını barındırmaktadır. Ancak organize sanayi bölgeleri ve büyük ölçekli sanayi tesisleri, çoğunlukla düz, erişilebilir ve verimli tarım arazileri üzerinde veya bu alanlara bitişik konumlanmaktadır. Bu durum, tarım arazilerinin doğrudan kaybının yanı sıra, kalan tarım alanlarının parçalanmasına, işletme ölçeklerinin küçülmesine ve tarımsal üretimin sürdürülebilirliğinin zayıflamasına yol açmaktadır. Uzun vadede bu süreç, ilçenin tarımsal potansiyelinin geri dönüşü olmayan biçimde azalması riskini beraberinde getirmektedir.

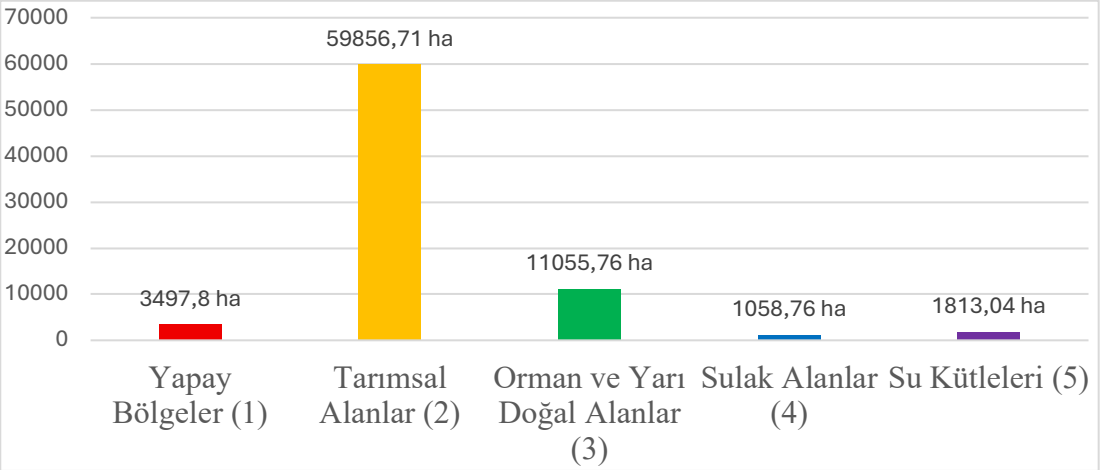
Eti Bakır tesisleri ve diğer sanayi faaliyetleri, çevresel etkiler bakımından özel hassasiyet gerektiren alanlardır. Sanayi kaynaklı faaliyetlerin yoğunlaştığı bölgelerde hava, su ve toprak kalitesi üzerindeki baskılar artmakta; bu baskılar tarım alanları ve yerleşim alanlarıyla mekânsal olarak iç içe geçtiğinde çevresel riskler daha da belirginleşmektedir. Ayrıca sanayi ve kentsel donatı alanlarının yayılması, orman ve yarı doğal alanlar üzerinde parçalanma ve ekolojik bütünlüğün bozulması yönünde dolaylı etkiler yaratmaktadır. Bu durum, ekosistem hizmetlerinin zayıflaması ve çevresel taşıma kapasitesinin aşılması riskini artırmaktadır.

Çarşamba İlçesinde Arazi Örtüsü

Çarşamba, Samsun ilinin doğusunda bulunan ve Karadeniz kıyısındaki Çarşamba Ovası'nı içine alan bir ilçedir. İlçenin yüzölçümü yaklaşık 774 km² olup, 2024 dönemi TÜİK verilerine göre nüfusu yaklaşık 141.199 kişidir (TÜİK, 2025).

Çarşamba ilçesi, nüfusunun önemli bir bölümünün köylerde yaşadığı ve kırsal karakterin belirgin biçimde hissedildiği bir yerleşim alanıdır. İlçenin nüfus büyüklüğünün uzun yıllar boyunca görece istikrarlı bir seyir izlediği görülmekle birlikte, özellikle Samsun kent merkezi başta olmak üzere büyükşehirlere doğru dış göç verdiği; buna karşılık çevre kırsal yerleşimlerden sınırlı ölçüde göç aldığı anlaşılmaktadır. Çarşamba'nın sosyoekonomik yapısı incelendiğinde, tarım sektörünün belirleyici rolü açık biçimde ortaya çıkmaktadır. İlçedeki ticaret hayatı ve imalat sanayi büyük ölçüde tarımsal üretime dayalı olarak şekillenmiş olup, özellikle sebzecilik ve meyvecilik faaliyetleri ön plana çıkmaktadır. Fasulye, biber ve fındık gibi ürünlerde Çarşamba, Türkiye genelinde önemli bir üretim payına sahiptir. İlçe sınırları içerisinde yer alan havalimanı ile Samsun'un doğusunda yoğunlaşan sanayi alanlarına olan yakınlık, Çarşamba açısından önemli bir mekânsal ve ekonomik avantaj oluşturmaktadır. Bununla birlikte, mevcut tarımsal potansiyelin katma değeri yüksek bir yapıya dönüştürülebilmesi için tarımsal ürünlerin işlenmesi, paketlenmesi ve depolanmasına yönelik (soğuk hava depoları vb.) yeni sanayi yatırımlarına ihtiyaç duyulmaktadır. İlçe yüzölçümünün büyük bir bölümünün birinci sınıf tarım arazilerinden oluşması, sanayi ve yerleşim alanlarının planlanmasında daha seçici ve kontrollü bir yaklaşımı zorunlu kılmakta; bu kapsamda tarım arazilerini koruyacak şekilde alternatif yatırım alanlarının belirlenmesi gereğini ortaya koymaktadır (Samsun İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, 2025).

Grafik 2. CORINE Çarşamba

Kaynak: https://corinecbs.tarimorman.gov.tr/corine.

Grafik 2, Çarşamba ilçesinde arazi kullanımının tarım alanları ağırlıklı bir yapıya sahip olduğunu açık biçimde göstermektedir. En geniş payı oluşturan tarımsal alanlar (2), ilçenin ova karakteriyle uyumlu biçimde yüksek tarımsal üretim kapasitesine sahip olduğunu ve tarımsal kimliğinin hâlen güçlü biçimde korunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, Çarşamba'nın Samsun ili sınırları içerisinde önemli bir tarım havzası konumunda bulunmasına rağmen, artan kentsel ve ekonomik faaliyetlere karşın tarım arazilerinin ilçenin mekânsal yapısında belirleyici unsur olmaya devam ettiğini göstermektedir.

İkinci sırada yer alan orman ve yarı doğal alanlar (3), Çarşamba ilçesinin ekolojik yapısının ve doğal peyzaj unsurlarının önemli bir bileşenini oluşturmaktadır. Bu alanlar, tarımsal üretim alanları ile yerleşim alanları arasında ekolojik dengeyi destekleyen tamamlayıcı unsurlar olarak öne çıkmakta; biyolojik çeşitliliğin korunması ve ekosistem hizmetlerinin sürdürülmesi açısından kritik bir rol üstlenmektedir.

Yapay yüzeyler (1), tarım ve orman alanlarına kıyasla daha sınırlı bir alan kaplamakla birlikte, ilçe merkezi ve ana ulaşım aksları boyunca yoğunlaşarak Çarşamba'da kentsel gelişme ve yapılaşma baskısının varlığına işaret etmektedir. Yapay yüzeylerin görece düşük payı, tarım arazilerinin henüz büyük ölçüde korunabildiğini göstermekte; ancak bu alanların çoğunlukla verimli ova tabanındaki tarım arazileri üzerinde veya bu alanlara bitişik biçimde gelişmesi, arazi kullanım çatışması riskini artırmaktadır.

Grafikte sulak alanlar (4) ile su kütlelerinin (5) birlikte sınırlı bir paya sahip olduğu görülmektedir. Bu durum, Çarşamba Ovası'nda suya bağlı ekosistemlerin yüksek hassasiyet taşıdığını ve arazi kullanım değişikliklerinden kolaylıkla etkilenebileceğini ortaya koymaktadır. Sulak alanların varlığı, tarımsal üretim ve ekolojik denge açısından önemli olmakla birlikte, bu alanların korunması ve su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi, ilçe ölçeğinde öncelikli planlama konuları arasında yer almaktadır.

Çarşamba'da kentsel gelişme, ilçe merkezi, ana ulaşım aksları ve Organize Sanayi Bölgesi çevresinde yoğunlaşmaktadır. OSB'nin kurulması, sanayi faaliyetlerini belirli bir alanda toplama açısından planlama açısından olumlu bir adım olmakla birlikte, bu alanın çevresinde ikincil yapılaşma ve hizmet alanlarının gelişme potansiyelini artırmaktadır. Bu durum, özellikle ova tabanındaki verimli tarım arazileri üzerinde imar baskısının artmasına yol açmaktadır. İmar planlarında sanayi, konut ve ticaret alanlarının genişleme eğilimi, tarım arazilerinin bütünlüğünü zayıflatabilecek bir risk alanı oluşturmaktadır.

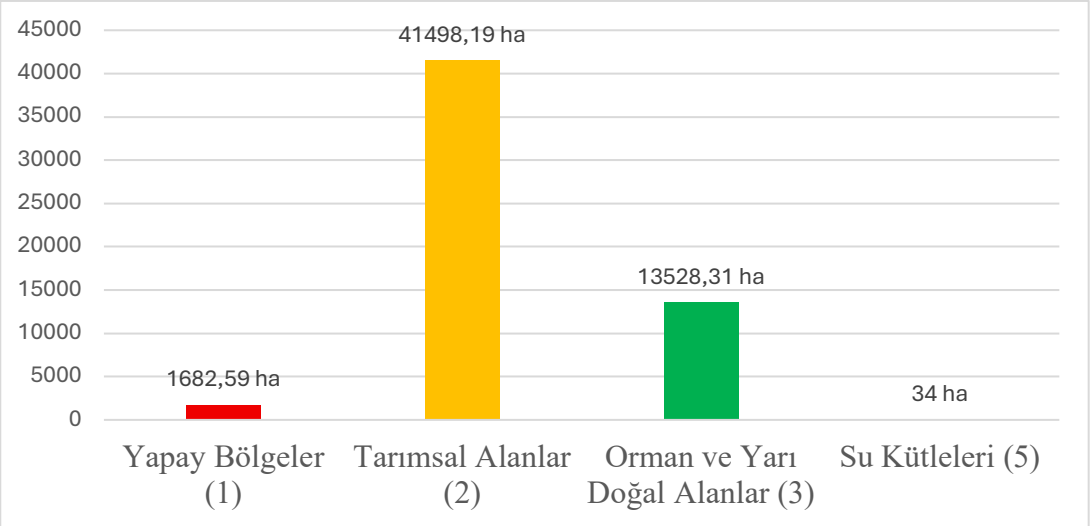
Çarşamba ilçesinde tarım alanları hem alan büyüklüğü hem de verimlilik açısından bölgesel ölçekte önemli bir üretim potansiyeline sahiptir. Ancak Organize Sanayi Bölgesi, ulaşım altyapısı ve kentsel yayılma eğilimleri, tarım arazilerinin parçalanmasına ve amaç dışı kullanımına neden olabilecek baskılar yaratmaktadır. Sanayi alanlarının çoğunlukla düz, erişilebilir ve altyapı açısından elverişli alanlarda konumlanması, verimli tarım arazilerinin dönüşüm riskini artırmaktadır. Bu süreç, uzun vadede tarımsal üretim kapasitesinin ve işletme ölçeklerinin olumsuz etkilenmesine yol açabilir.

Çarşamba Ovası'nda bulunan sulak alanlar ve su kütleleri, ilçenin çevresel yapısı açısından yüksek hassasiyet taşıyan ekosistemler arasında yer almaktadır. Sanayi faaliyetlerinin ve kentsel gelişmenin artması, bu alanlar üzerinde su kirliliği, habitat kaybı ve ekosistem bütünlüğünün bozulması riskini beraberinde getirmektedir. Ayrıca orman ve yarı doğal alanların sınırlı olması, çevresel dengeyi sağlayan doğal tamponların zayıflamasına neden olmaktadır. Bu nedenle, sanayi gelişiminin çevresel etkilerinin yakından izlenmesi ve koruyucu önlemlerin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Ünye İlçesinde Arazi Örtüsü

Ünye, Türkiye'nin Karadeniz kıyısında Ordu iline bağlı bir ilçe olup yaklaşık 569 km² yüzölçümüne sahiptir ve 2024 yılındaki nüfusu 134.771 kişidir (TÜİK, 2025).

Grafik 3. CORINE Ünye

Kaynak: https://corinecbs.tarimorman.gov.tr/corine.

Grafik 3, Ünye ilçesinde arazi kullanımının tarım alanları ağırlıklı bir yapıya sahip olduğunu açık biçimde göstermektedir. En geniş payı oluşturan tarımsal alanlar (2), ilçenin kıyı gerisindeki ova ve hinterlant alanlarıyla uyumlu biçimde önemli bir tarımsal üretim kapasitesine sahip olduğunu ve tarımsal karakterinin hâlen güçlü olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, Ünye'nin kıyı kenti kimliği ve kentsel gelişme baskısına rağmen tarım arazilerinin ilçenin mekânsal yapısında belirleyici unsur olmaya devam ettiğini göstermektedir.

İkinci sırada yer alan orman ve yarı doğal alanlar (3), Ünye ilçesinin ekolojik yapısının ve doğal peyzaj unsurlarının önemli bir bölümünü oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu alanlar, özellikle kıyı ile iç kesimler arasında ekolojik sürekliliği sağlayan alanlar olarak öne çıkmakta; biyolojik çeşitlilik ve ekosistem hizmetleri açısından kritik öneme sahip bulunmaktadır.

Yapay yüzeyler (1), tarım ve orman alanlarına kıyasla daha sınırlı bir alan kaplamakla birlikte, ilçe merkezi, kıyı yerleşimleri, sanayi ve ulaşım altyapısının etkisiyle Ünye'de kentsel yayılma baskısının varlığına işaret etmektedir. Yapay yüzeylerin görece düşük payı, mevcut durumda tarım arazilerinin tamamen dönüşmediğini göstermekle birlikte, bu alanların çoğunlukla kıyıya yakın ve ulaşım aksları üzerindeki verimli tarım arazileri üzerinde gelişme riski taşıdığı söylenebilir

Grafikte oldukça düşük bir paya sahip olan su kütleleri (5) ise Ünye'nin arazi kullanım yapısında sınırlı bir yer tutmaktadır. Bu durum, kıyı ve iç su ekosistemlerinin korunması ile su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi açısından hassasiyet gerektiren bir tabloya işaret etmektedir.

Ünye ilçesi, Karadeniz kıyısında yer alan yerleşim yapısı, hinterlandında bulunan tarım alanları ve sanayi faaliyetleriyle çok yönlü arazi kullanım baskılarının bir arada gözlendiği bir yerleşim alanıdır. İlçede tarım alanlarının halen önemli bir yer tutması, Ünye'nin kıyı kenti kimliğine rağmen tarımsal niteliğini bütünüyle kaybetmediğini göstermektedir. Bununla birlikte, çimento fabrikası ve kıyı alanlarında artan kentsel donatı yatırımları, arazi kullanım dinamiklerini dönüştüren başlıca unsurlar arasında yer almaktadır.

Ünye'de imar baskısı, ilçe merkezi, kıyı bandı ve ana ulaşım aksları boyunca yoğunlaşmaktadır. Kıyı alanlarında belediye tarafından hayata geçirilen sosyal tesisler, rekreasyon ve kamusal kullanım açısından olumlu işlevler üstlenmekle birlikte, bu yatırımların kıyı çizgisi boyunca yapılaşmayı teşvik edici bir etki yarattığı görülmektedir. Ayrıca çimento fabrikası gibi büyük ölçekli sanayi tesisleri, yalnızca kapladıkları alanla sınırlı kalmayarak çevresinde ikincil yapılaşma ve ulaşım düzenlemeleri yoluyla imar baskısını artırmaktadır. Bu durum, kıyı alanları ve tarım arazileri üzerinde planlama açısından dikkatle yönetilmesi gereken bir gelişme sürecine işaret etmektedir.

Ünye ilçesinde tarım alanları, özellikle kıyı gerisindeki düz ve eğimi düşük alanlarda yoğunlaşmakta ve ilçenin kırsal üretim kapasitesini sürdürmesine olanak tanımaktadır. Ancak sanayi tesisleri, kentsel büyüme ve kıyı boyunca gelişen sosyal donatılar, tarım alanlarının parçalanmasına ve amaç dışı kullanıma açılmasına neden olabilecek baskılar yaratmaktadır. Özellikle ulaşım akslarına yakın tarım arazileri, konut, ticaret ve sanayi kullanımına dönüşme riski taşımaktadır. Bu süreç, uzun vadede tarımsal üretimin sürekliliği ve arazi bütünlüğü açısından olumsuz sonuçlar doğurabilecek niteliktedir.

Ünye'de çevresel etkiler açısından en hassas unsurlardan biri, çimento fabrikasının hava kalitesi, toprak ve su kaynakları üzerindeki potansiyel baskılarıdır. Sanayi faaliyetleri, uygun denetim ve çevresel önlemler alınmadığı takdirde, tarım alanları ve yerleşim alanları üzerinde olumsuz çevresel etkiler yaratabilmektedir. Buna ek olarak, kıyı alanlarında artan yapılaşma ve sosyal tesis yatırımları, kıyı ekosistemleri, sulak alanlar ve denizel çevre üzerinde ekolojik bütünlüğü zayıflatıcı etkiler oluşturabilmektedir. Orman ve yarı doğal alanların sınırlı olması, bu baskıların dengelenmesini güçleştiren bir diğer faktör olarak öne çıkmaktadır.

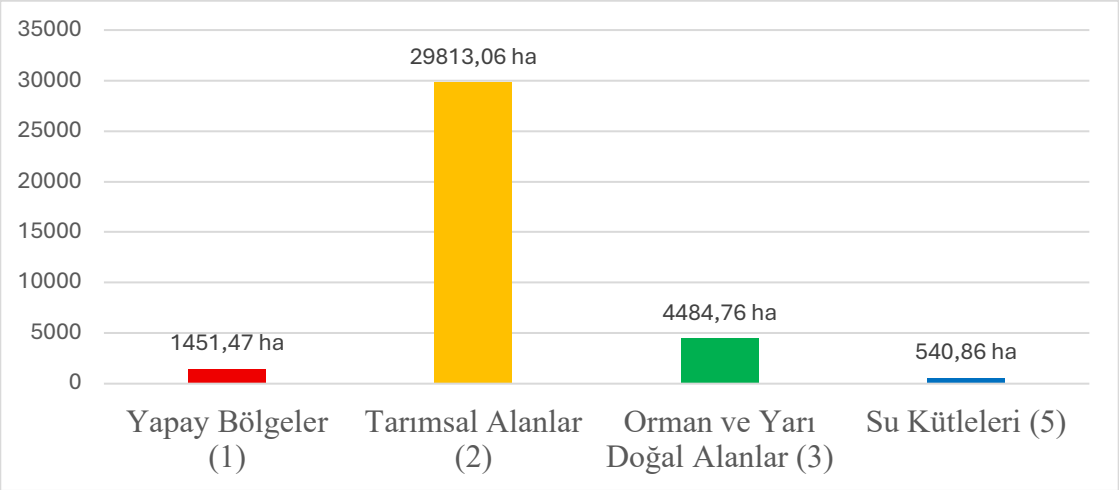
Fatsa İlçesinde Arazi Örtüsü

Fatsa, Ordu iline bağlı bir Karadeniz ilçesi olup yaklaşık 363 km² yüzölçümüne sahiptir ve 2022 ADNKS verilerine göre nüfusu 126.775 kişidir (TÜİK, 2025).

Fatsa'da arazi dağlık ve engebelidir. Rakım 10 metreden 550 metreye kadar çıkmaktadır. Kuzeyde denize paralel olarak uzanan Canik Dağları sahile kadar kademeli bir şekilde alçalmaktadır. İlçenin iki önemli akarsuyu olan Bolaman ve Elekçi Derelerinin sahile yakın civarlarında düz araziler bulunmaktadır. İlçenin ekonomisi tarım ve balıkçılığa dayalıdır. Yetiştirilen tarımsal ürünlerin başında fındık, mısır gelmektedir. Sebze ve meyvecilik de yapılmakta olup elma, armut ve kivi yetiştirilir. Son yıllarda AB proje hibeleri ile tarımsal alanda gelişme göstermiştir. Hayvancılıkta büyük ve küçükbaş hayvan besiciliği, kümes hayvancılığı ve arıcılık yapılmaktadır. Balıkçılık ilçenin ekonomisinde en önemli yeri tutmaktadır. Ayrıca halıcılık da önemli bir gelir kaynağıdır. Bunun yanı sıra fındık kırma atölyeleri de bulunmaktadır. Dere ve dere yatakları çevresinde oluşan taban arazileri vasıflı (I ve III. sınıf toprak) ve vasıfsız tarım alanları mevcuttur. Tarıma elverişli arazilerin % 80 ' ninde fındık tarımı yapılmaktadır. Daha yüksek yamaçlarda ise orman alanları görülmektedir.

Topoğrafyanın kıyının gerisinde hemen yükselmesinden ve meyilinin fazla olmasından dolayı ormanların yok edilerek tarım arazisine dönüştürülmesi olayına pek rastlanmamaktadır. (Fatsa Belediyesi, 2025).

Grafik 4. CORINE Fatsa

Kaynak: https://corinecbs.tarimorman.gov.tr/corine.

Grafik 4, Fatsa ilçesinde arazi kullanımının tarım alanları ağırlıklı bir yapıya sahip olduğunu açık biçimde göstermektedir. En geniş payı oluşturan tarımsal alanlar (2), ilçenin kıyı gerisinde yer alan tarım alanları ve hinterlandı ile uyumlu biçimde önemli bir tarımsal üretim kapasitesine sahip olduğunu ve tarımsal karakterinin büyük ölçüde korunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, Fatsa'nın kıyı yerleşimi ve kentsel gelişme baskısına rağmen tarım arazilerinin ilçenin mekânsal yapısında belirleyici bir unsur olmaya devam ettiğini göstermektedir.

İkinci sırada yer alan orman ve yarı doğal alanlar (3), Fatsa ilçesinin ekolojik yapısının ve doğal peyzaj unsurlarının önemli bir bölümünü oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Bu alanlar, tarım alanları ile yerleşim alanları arasında ekolojik dengeyi destekleyen tampon bölgeler olarak işlev görmekte; biyolojik çeşitliliğin korunması ve ekosistem hizmetlerinin sürdürülmesi açısından kritik öneme sahip bulunmaktadır.

Yapay yüzeyler (1), tarım ve orman alanlarına kıyasla daha sınırlı bir alan kaplamakla birlikte, ilçe merkezi, kıyı bandı, sanayi ve ulaşım altyapısının etkisiyle Fatsa'da kentsel yayılma ve yapılaşma baskısının varlığına işaret etmektedir. Yapay yüzeylerin görece düşük payı, mevcut durumda tarım arazilerinin tamamen dönüşmediğini göstermekle birlikte, bu alanların çoğunlukla kıyıya yakın ve ulaşım aksları üzerindeki verimli tarım arazileri üzerinde gelişme riski taşıdığı söylenebilir.

Grafikte oldukça düşük bir paya sahip olan su kütleleri (5) ise Fatsa'nın arazi kullanım yapısında sınırlı bir yer tutmaktadır. Bu durum, kıyı ve iç su ekosistemlerinin korunması ile su kaynaklarının sürdürülebilir yönetimi açısından hassasiyet gerektiren bir tabloya işaret etmektedir.

Fatsa ilçesi, Karadeniz kıyısında yer alması, Organize Sanayi Bölgesi'ne sahip olması, altın arama faaliyetlerinin gündeme gelmesi ve uluslararası karayolunun halen şehir merkezinden geçmesi nedeniyle ulaşım, sanayi, madencilik, tarım ve kentsel kullanım baskılarının aynı mekânda yoğunlaştığı bir yerleşim alanı niteliği taşımaktadır. İlçede tarım alanlarının halen geniş yer tutması, Fatsa'nın kıyı kenti kimliğine rağmen tarımsal üretim kapasitesini büyük ölçüde koruduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, mevcut ulaşım düzeni ve gelecekte gündeme gelebilecek çevre yolu projeleri, arazi kullanım dengeleri açısından kritik bir kırılma potansiyeli taşımaktadır.

Uluslararası karayolunun bugün şehir merkezinden geçmesi, Fatsa'da ticaret, hizmet ve konut kullanımlarını yol boyunca yoğunlaştırarak doğrusal ve parçalı bir kentsel gelişme deseni ortaya çıkarmaktadır. Bu durum, merkezde trafik, gürültü ve hava kirliliği gibi sorunları artırmakla birlikte, kentsel alanların yol ekseninde sıkışmasına neden olmaktadır. İleride planlanması muhtemel bir çevre yolu, kent merkezindeki bu baskıyı azaltma potansiyeline sahip olmakla birlikte, güzergâhın yer seçimi açısından yeni ve daha geniş ölçekli mekânsal riskler barındırmaktadır. Çevre yolunun, kent

dışındaki orman ve tarım alanlarından geçirilmesi durumunda, bu alanlarda yeni yapılaşma baskısı, ikincil yollar ve hizmet alanlarıyla birlikte yayılma etkisi yaratması kaçınılmazdır.

Fatsa'da tarım alanları, özellikle kıyı gerisindeki düz alanlar ve vadi tabanlarında yoğunlaşmaktadır. Mevcut uluslararası yol, tarım alanlarını fiziksel olarak bölerek parçalanma etkisi yaratmaktadır. Olası bir çevre yolu projesi ise, mevcut yolun yarattığı baskıyı azaltmak yerine, güzergâhın geçtiği yeni alanlarda verimli tarım arazilerinin doğrudan kaybına yol açma riski taşımaktadır. Ulaşım altyapısının genişlemesiyle birlikte, tarım arazileri üzerinde sanayi, depolama ve ticari kullanım taleplerinin artması, tarımsal üretimin sürekliliğini ve arazi bütünlüğünü tehdit edebilecek niteliktedir.

Ulaşım altyapısının hem mevcut hem de olası gelecekteki etkileri, Fatsa'da çevresel açıdan önemli riskler barındırmaktadır. Şehir içinden geçen yol, hava kirliliği ve gürültü baskısını artırırken; planlanacak bir çevre yolunun orman alanları ve yarı doğal ekosistemlerden geçirilmesi, habitat kaybı ve ekolojik parçalanma riskini gündeme getirmektedir. Bu durum, özellikle zaten sınırlı olan orman ve yarı doğal alanların ekosistem bütünlüğünü daha da zayıflatabilir. Ayrıca, ulaşım altyapısı ile artacak yapılaşma baskısı, su kütleleri ve tarım alanları üzerinde dolaylı çevresel etkiler yaratacaktır.

Sonuç

Bu çalışma, Ordu–Samsun kıyı koridorunda gözlenen kentsel yayılma sürecinin, mekânsal büyümenin ötesinde çok boyutlu bir arazi kullanım dönüşümünü beraberinde getirdiğini ortaya koymaktadır. Bulgular, kentsel gelişmenin büyük ölçüde doğrusal ulaşım aksları ve kıyı bandı boyunca yoğunlaştığını; bu gelişme biçiminin özellikle verimli tarım arazileri üzerinde kalıcı ve geri dönüşü güç etkiler ürettiğini göstermektedir. İncelenen yerleşimlerde kentsel yayılma, homojen ve dengeli bir büyüme sürecinden ziyade, parçalı, süreksiz ve planlama açısından kontrolü zor bir mekânsal yapı oluşturmaktadır.

Arazi kullanım analizleri, tarım alanlarının yalnızca niceliksel olarak azalmakla kalmadığını, aynı zamanda mekânsal bütünlüklerinin zayıfladığını ortaya koymaktadır. Tarım arazilerinin yerleşim, sanayi ve ulaşım yatırımlarıyla çevrelenmesi, üretim alanlarının parçalanmasına ve tarımsal faaliyetlerin sürdürülebilirliğinin aşamalı olarak zedelenmesine yol açmaktadır. Bu durum, tarımın bölgesel ekonomi içerisindeki işlevini sınırlamakta ve kırsal alanların kentsel arazi piyasasına daha açık hâle gelmesine neden olmaktadır.

Çalışma kapsamında değerlendirilen ilçelerde, sanayi tesisleri, organize sanayi bölgeleri, büyük ölçekli kamusal yatırımlar ve ulaşım altyapısı, kentsel yayılmanın yönünü ve hızını belirleyen temel mekânsal unsurlar olarak öne çıkmaktadır. Bu yatırımlar, çoğu zaman planlama belgelerinde öngörülen sınırların ötesinde ikincil yapılaşma ve fonksiyonel yoğunlaşmalar yaratarak, tarım alanları ve doğal çevre üzerinde dolaylı fakat güçlü bir baskı oluşturmaktadır. Özellikle ulaşım projeleri, kısa vadede erişilebilirlik avantajı sağlarken, uzun vadede arazi kullanım dengelerini bozan zincirleme etkiler üretmektedir.

Elde edilen bulgular, mevcut planlama yaklaşımının kentsel gelişmeyi parsel ve proje ölçeğinde ele alma eğiliminde olduğunu; buna karşın koridor ölçeğinde bütüncül bir mekânsal yönlendirme kapasitesinin sınırlı kaldığını göstermektedir. Kıyı boyunca uzanan yerleşimlerin birbirleriyle bütünleşmesi, yerel planların tekil etkilerinin ötesinde bölgesel ölçekte yeni bir kentsel form üretmekte; ancak bu form, tarım arazilerinin korunmasına yönelik açık ve bağlayıcı mekânsal eşiklerle desteklenmemektedir. Bu durum, planlama kararlarının parçalı ve tepkisel bir karakter kazanmasına yol açmaktadır.

Samsun ve Ordu Büyükşehir Belediyelerine ait 2025–2029 dönemi stratejik planları ile Tekkeköy Çarşamba (Samsun Büyükşehir Belediyesi, 2025), Ünye ve Fatsa (Ordu Büyükşehir Belediyesi, 2025) ilçelerine ilişkin plan belgeleri birlikte değerlendirildiğinde; söz konusu yerleşmelerde gözlenen kentsel yayılma, tarım arazilerinin dönüşümü ve arazi kullanımındaki mekânsal değişimlere ilişkin doğrudan, ölçülebilir ve alan bazlı politika hedeflerinin planlarda açık biçimde tanımlanmadığı

görülmektedir. Stratejik planlarda bu konular, ağırlıklı olarak sürdürülebilirlik, ekonomik büyüme, sanayi gelişimi ve tarımsal üretimin desteklenmesi gibi genel hedefler çerçevesinde ele alınmakta; kentsel büyümenin tarım alanları ve doğal eşikler üzerindeki etkilerini sınırlamaya yönelik somut mekânsal araçlar ayrıntılandırılmamaktadır.

Sonuç olarak Ordu–Samsun kıyı koridorunda kentsel yayılma, tarım arazileri ve doğal alanlar açısından yalnızca güncel bir arazi kullanımı sorunu değil, aynı zamanda uzun vadeli bir mekânsal sürdürülebilirlik meselesi olarak değerlendirilmelidir. Koridor ölçeğinde etkili bir arazi yönetiminin sağlanabilmesi; kentsel gelişmenin yönünü sınırlayan, tarım alanlarını yapılaşma baskısından ayıran ve ulaşım–yerleşim ilişkisini ekolojik eşikler çerçevesinde yeniden tanımlayan bütüncül planlama yaklaşımlarını gerekli kılmaktadır. Aksi hâlde, doğrusal kentsel büyümenin kısa vadeli ekonomik kazanımları, bölgenin tarımsal üretim kapasitesi ve çevresel bütünlüğü üzerinde kalıcı kayıplar yaratma riski taşımaktadır.

Kaynakça

Alterman, R. (2012). Land-use regulations and property values: The “windfalls capture” idea revisited. In N. Brooks, K. Donaghy, G.-J. Knaap (Ed..), *The Oxford handbook of urban economics and planning*. Oxford University Press.

Ewing, R., & Hamidi, S. (2014). *Measuring urban sprawl and validating sprawl measures.* Smart Growth America.

European Environment Agency. (2006). *Urban sprawl in Europe: The ignored challenge* (EEA Report No. 10/2006). EEA.

Fatsa Belediyesi. (2025). *2025-2029 Stratejik planı.*

FAO. (2011). *The state of the world’s land and water resources for food and agriculture*. (*SOLAW): Managing systems at risk.* FAO & Earthscan.

Gülersoy, A. E. (2014). Türkiye’de tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı sorunu. *Coğrafi Bilimler Dergisi, 12(1)*, 83–100.

Hall, P., & Pain, K. (2006). *The polycentric metropolis: Learning from mega-city regions in Europe.* Earthscan.

OECD. (2016). *OECD regional outlook 2016: Productive regions for inclusive societies.* OECD Publishing.

OECD. (2017). *Land-use planning systems in the OECD: Country fact sheets*. OECD Publishing.

OECD. (2018). *Rethinking urban sprawl: Moving towards sustainable cities.* OECD Publishing.

Ordu Büyükşehir Belediyesi. (2025). *2025-2029 Stratejik planı.*

Pacione, M. (2009). *Urban geography: A global perspective.* Routledge.

Samsun Büyükşehir Belediyesi. (2025). *2025-2029 Stratejik planı.*

Samsun İl Tarım ve Orman Müdürlüğü. (2023). *2022 Yılı çalışma raporu.*

Tarım ve Orman Bakanlığı. (2025, Aralık 14). https://corine.tarimorman.gov.tr/.

Türkiye İstatistik Kurumu. (2025, Aralık 14). https://data.tuik.gov.tr/.

EXAMINING PROSPECTIVE TEACHERS' VIEWS ON DIGITAL LITERACY

Okan SARIGÖZ
Assoc. Prof. Dr., Hatay Mustafa Kemal University
ORCID: 0000-0002-1616-9789

Abstract

Digital literacy refers to individuals' ability to use digital tools consciously, safely, and efficiently. This competence includes the processes of searching, verifying, producing, and sharing information. The presence of information pollution in today's digital environments makes critical thinking regarding digital contexts increasingly necessary. Digital literacy is also a concept that encompasses online safety, data privacy, and ethical use. In modern professional life, individuals with high levels of digital competence are preferred in many fields such as education, business, and social communication. For these reasons, the development of digital literacy on an individual level is now considered an essential need in all societies. The purpose of this study is to determine prospective teachers' views on digital literacy. The study group consists of a total of 32 preservice teachers studying at the Faculty of Education at Hatay Mustafa Kemal University during the 2025–2026 academic year. A qualitative research method was adopted, and a phenomenological design was employed. A semi-structured interview form developed by the researcher was used as the data collection tool in this study. The data obtained were analyzed through content analysis, and themes were generated based on the views of the prospective teachers. The findings of the study revealed that the prospective teachers consider digital literacy as a multidimensional competence and believe that digital literacy education should be provided to all individuals involved in teaching and learning processes. Additionally, the study concluded that although the participants are familiar with digital tools, they experience difficulties in integrating these tools into pedagogical contexts and demonstrate various inadequacies, particularly in digital content production, critical verification of information, and digital ethics.

Keywords: Digital integration, digital literacy, digital competence, educational technology.

ÖĞRETMEN ADAYLARININ DİJİTAL OKURYAZARLIĞA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Özet

Dijital okuryazarlık, bireylerin dijital araçları bilinçli, güvenli ve verimli bir şekilde kullanma becerisidir. Bu beceri; bilgiyi arama, doğrulama, üretme ve paylaşma süreçlerini içerir. Günümüz dijital ortamlarında karşılaşılan bilgi kirliliği, dijital ortamlara ilişkin olan eleştirel düşünmeyi daha gerekli hâle getirmektedir. Dijital okuryazarlık aynı zamanda çevrim içi güvenlik, veri gizliliği ve etik kullanım konularını da kapsayan bir kavramdır. Günümüz iş hayatında da eğitim, iş yaşamı ve sosyal iletişim gibi birçok alanda dijital yeterlikleri yüksek bireyler tercih edilmektedir. Bu nedenlerle bireysel anlamda dijital okuryazarlığın geliştirilmesi artık tüm toplumlarda önemli bir gereklilik olarak görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının dijital okuryazarlığa ilişkin görüşlerini belirleyebilmektir. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 öğretim yılında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesinde okuyan toplam 32 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada nitel yöntem tercih edilmiş ve olgubilim deseni kullanılmıştır. Araştırmada, veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından yarı yapılandırılmış bir görüşme formu geliştirilmiş ve geliştirilen form araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler, içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiş ve öğretmen adaylarının görüşlerinden hareketle araştırmada

temalar da oluşturulmuştur. Araştırmada, öğretmen adaylarının dijital okuryazarlığı çok boyutlu bir yeterlik olarak gördükleri ve eğitim öğretimdeki tüm bireylere dijital okuryazarlık eğitiminin verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca araştırmada, öğretmen adaylarının dijital araçlara aşina olmalarına rağmen bu araçları pedagojik bağlamla bütünleştirmekte güçlük yaşadıkları, özellikle dijital içerik üretimi, eleştirel bilgileri doğrulama ve dijital etik konularında çeşitli yetersizliklere sahip oldukları gibi sonuçlara da ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Dijital entegrasyon, dijital okuryazarlık, dijital yeterlik, eğitim teknolojisi.

INTRODUCTION

Digital literacy is considered one of the fundamental components of today's information society and is regarded as an essential competency for individuals to succeed in education, communication, and professional life. This concept encompasses not only the ability to use digital tools and platforms, but also the capacity to access, evaluate, reproduce, and share information critically, ethically, and safely (Bawden, 2008; Arslan, Kılıç & Çelik, 2019). Digital literacy is a multidimensional structure that combines various components such as media literacy, information literacy, and technological competence (Arslan et al., 2019).

The importance of digital literacy in education has increased significantly in recent years. For a teacher, effectively using digital tools, supporting students' learning through these tools, and making digital content pedagogically meaningful are now considered essential skills. However, merely knowing how to use technology is not regarded as sufficient; this skill must be associated with instructional processes and student learning outcomes (Feng & Xue, 2023).

Education faculty curricula should not only equip future teachers with academic content knowledge and pedagogical strategies but also aim to develop their digital pedagogical competencies. In this context, digital competence frameworks introduced by UNESCO and the European Union redefine the role of teachers in the educational digitalization process (European Commission, 2017; UNESCO, 2021). For instance, the DigCompEdu framework developed by the European Commission (2017) formalizes digital pedagogy by defining digital competencies across six core domains that teachers should integrate into their professional activities. Thus, digital literacy is conceptualized not only as a technical skill but also as a capacity to enrich teaching, assessment, and learning processes (European Commission, 2020).

The importance of digital literacy is clearly recognized in educational policy documents published in Türkiye. The Digital Literacy Teacher Guide published by the Ministry of National Education (MEB) emphasizes the need for integrating digital technologies into instructional processes and highlights the necessity of ensuring the sustainable inclusion of this concept in teacher education (MEB, 2022). These guides aim to develop teachers' ability not only to use digital tools but also to employ them pedagogically to enhance student engagement, facilitate access to information, and support critical thinking skills (MEB, 2022).

Studies on the digital literacy levels of preservice teachers reveal that these competencies may differ depending on individual variables. For instance, research has found significant relationships between preservice teachers' digital literacy levels and their departments, gender, and attitudes toward technology (Ogelman, Demir & Akgül, 2023). Similarly, studies on preservice teachers' digital literacy self-efficacy indicate that their perceived levels are generally high (Ocak & Karakuş, 2019). However, the extent to which these competencies are reflected in pedagogical practice remains a debated issue.

International literature on the role of digital literacy in teacher education emphasizes that digital skills must be addressed in an integrated manner within teachers' professional development (International Journal of Educational Technology in Higher Education, 2022). Furthermore, digital literacy research suggests that teacher education programs should adopt a holistic approach to digital pedagogy,

focusing not only on teaching technology but also on fostering students' critical and ethical digital citizenship (Arslan, Yıldız, & Kaya, 2020).

Accordingly, this study aims to examine the perspectives of preservice teachers at Hatay Mustafa Kemal University Faculty of Education regarding digital literacy. For this purpose, the meanings preservice teachers attribute to digital literacy, their strengths and weaknesses, and their pedagogical application experiences were explored through a phenomenological research design and content analysis. Thus, instead of merely measuring digital literacy levels quantitatively, the study seeks to reveal how individuals interpret and experience this phenomenon. Moreover, the study is expected to contribute to policy recommendations on how to strengthen digital literacy education in teacher training programs in Türkiye.

METHOD

Research Design

This study was conducted using the phenomenology design, one of the qualitative research methods. The phenomenology design focuses on understanding individuals' subjective experiences and perceptions related to a specific phenomenon in depth (Creswell, 2013). In this research, preservice teachers' views on digital literacy were examined contextually and comprehensively.

Study Group

The study group consists of preservice teachers studying at the Faculty of Education at Hatay Mustafa Kemal University during the 2025–2026 academic year. Participants were voluntarily selected through random sampling from different teacher education departments and grade levels.

Data Collection Tool

A semi-structured interview form developed by the researcher was used as the data collection tool. The form includes open-ended questions regarding how preservice teachers define digital literacy, their experiences with digital tools, their pedagogical uses, and their perspectives on digital ethics. With participants' consent, interviews were conducted either offline or online based on convenience.

Data Analysis

The obtained data were analyzed using content analysis. The interview data were processed through the stages of coding, categorization into themes, and synthesis of findings. Similar expressions were grouped together during the coding process to derive the main themes.

FINDINGS

In this section, the views of preservice teachers regarding digital literacy obtained from the data collection tool are interpreted and thematized in tabular form.

Table 1. Preservice Teachers' Views on Digital Literacy and Supporting Literature

Theme	Preservice Teacher Views	Supporting Literature
Use of Digital Tools	T15: "I can easily use social media and instructional tools." T26: "I have no problems using tablets and smart boards."	Bawden (2008); Arslan, Kılıç & Çelik (2019) emphasize that technical competencies are fundamental in digital literacy.
Difficulty in Pedagogical Implementation	T9: "Integrating technology pedagogically in lessons is difficult." T13: "Using technology to enhance student learning is complex."	Feng & Xue (2023); European Commission (2020) highlight pedagogical integration as a critical dimension of digital literacy.
Digital Content Production	T17: "I want to create my own interactive materials but lack technical knowledge." T21: "I want to design teaching materials but have limited time."	Ocak & Karakuş (2019) indicate that preservice teachers need support in digital content production.
Critical Information Evaluation	T18: "It is difficult to verify the accuracy of information online." T22: "Teaching students how to select reliable sources is challenging."	International Journal of Educational Technology in Higher Education (2022); Arslan, Yıldız & Kaya (2020) note that critical evaluation skills are essential components of digital literacy.
Digital Ethics and Safety	T7: "I lack knowledge about ensuring students' online safety." T29: "I feel inadequate regarding data privacy and ethical rules."	UNESCO (2021); MEB (2022) emphasize the importance of digital ethics and safety in teacher education.
Attitudes and Motivation Toward Technology	T25: "I am willing to learn new technologies, but my motivation sometimes decreases." T31: "I am open to learning, but time management is difficult."	Ogelman, Demir & Akgül (2023) show that attitudes and motivation play an important role in digital competence development.
Professional Development and Digital Competence	T14: "I take digital competence courses but still feel inadequate in practice." T19: "I received digital literacy training but remain insufficient in implementation."	European Commission (2017); UNESCO Institute for Information Technologies in Education (2022) indicate that professional development is effective in enhancing digital literacy skills.

RESULTS AND DISCUSSION

This study aimed to determine preservice teachers' perceptions of digital literacy and their competencies in this field. The results revealed that preservice teachers perceive digital literacy as a multidimensional competency and experience varying levels of difficulty across different areas. The research findings were grouped under seven main themes: digital tool use, difficulties in pedagogical implementation, digital content production, critical evaluation of information, digital ethics and safety, attitudes and motivation toward technology, and professional development and digital competence.

The findings related to preservice teachers' views on the use of digital tools indicate that their basic technical skills are generally sufficient. Participants reported that they can easily use social media, tablets, smart boards, and various instructional applications. This result is consistent with the studies of Bawden (2008) and Arslan, Kılıç, and Çelik (2019), which emphasize that basic technical skills are a prerequisite for digital literacy. However, the difficulties observed in pedagogical implementation show that technical proficiency alone is not sufficient. Participants stated that they have difficulties integrating digital tools into lesson content and using them in ways that support student learning. This finding is in line with the conclusions of Feng and Xue (2023) and the European Commission (2020), which consider pedagogical integration a critical dimension of digital literacy.

The study also concluded that participants experience difficulties in digital content production and critical evaluation of information. Preservice teachers reported challenges in designing interactive instructional materials and verifying the accuracy of online information. These results are similar to the findings reported by Ocak and Karakuş (2019) and the *International Journal of Educational Technology in Higher Education* (2022), which indicate that preservice teachers' digital content production and critical evaluation skills need to be supported.

The study further found that preservice teachers feel inadequate in ensuring online safety and applying digital ethical principles. UNESCO (2021) and the Ministry of National Education (MEB, 2022) also identify digital ethics and digital safety as critical components of teacher education.

Finally, regarding attitudes and motivation toward technology and professional development, the study found that although preservice teachers are open to learning new technologies, they still experience difficulties in practice. Despite participating in digital competence courses and seminars, many preservice teachers feel inadequate in real instructional environments. These findings are consistent with the views of the European Commission (2017) and the UNESCO Institute for Information Technologies in Education (2022), which emphasize the key role of continuous professional development in enhancing teachers' digital literacy.

RECOMMENDATIONS

Pedagogical integration training: Teacher education programs should increase courses and hands-on workshops that focus on the pedagogical use of digital tools.

Developing digital content production skills: Training modules should be designed to help preservice teachers develop skills in creating interactive lesson materials, digital presentations, and educational content.

Critical information evaluation training: Programs should be implemented to improve preservice teachers' skills in verifying online sources, accessing reliable information, and developing critical thinking skills.

Strengthening digital ethics and safety awareness: Preservice teachers should receive training on online safety, data privacy, and digital ethics through practice-based learning experiences.

Supporting attitudes and motivation toward technology: Motivation to learn new technologies should be enhanced, and preservice teachers should be provided with guidance on time management and effective learning strategies.

Professional development programs: Continuous professional development opportunities in digital literacy and educational technologies should be provided, and practical seminars and courses should be expanded.

In-class practice and experience opportunities: Preservice teachers should be offered opportunities to apply digital tools and materials in authentic classroom environments.

Adopting a multidimensional approach to digital literacy: Teacher education programs should be structured to address not only technical skills but also pedagogical, ethical, and critical thinking dimensions.

Enriching educational materials: Ready-made resources, templates, and sample lesson materials should be developed to support preservice teachers in digital content production.

Assessment and feedback mechanisms: Preservice teachers' digital literacy skills should be regularly assessed, and their development should be supported through individualized feedback.

REFERENCES

Arslan, M., Kılıç, S., & Çelik, B. (2019). Dijital okuryazarlık ve eğitimde kullanımı: Kuramsal bir inceleme. *Eğitim ve Teknoloji Dergisi, 2*(1), 45–60.

Arslan, M., Yıldız, S., & Kaya, H. (2020). Öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık yeterlikleri: Bir sistematik inceleme. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, *17*(3), 1–20.

Bawden, D. (2008). Origins and concepts of digital literacy. In *Digital literacies: Concepts, policies and practices* (pp. 17–32). Bristol: Facet Publishing.

Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni.* Siyasal Kitabevi.

European Commission. (2017). *DigCompEdu: The digital competence framework for educators*. Publications Office of the European Union.

European Commission. (2020). *Supporting teachers' digital competence: Policies and practices in Europe*. Brussels: European Commission.

Feng, H., & Xue, Y. (2023). Digital literacy integration in teacher education: Challenges and perspectives. *Computers & Education*, 187, 104623.

International Journal of Educational Technology in Higher Education. (2022). Teacher education and digital literacy: A systematic review. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, *19*(1), 1–25.

MEB. (2022). *Dijital okuryazarlık öğretmen kılavuzu*. Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.

Ocak, M., & Karakuş, F. (2019). Öğretmen adaylarının dijital içerik üretme yeterliklerinin incelenmesi. *Journal of Digital Learning in Teacher Education*, *35*(2), 78–89.

Ogelman, H., Demir, M., & Akgül, M. (2023). Teacher candidates' attitudes towards digital literacy and technology integration. *Education and Information Technologies*, *28*(1), 123–141.

UNESCO. (2021). *Digital literacy in teacher education: Guidelines and frameworks*. Paris: UNESCO.

UNESCO. (2022). *Professional development for educators in digital literacy*. Moscow: UNESCO Institute.

THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON CURRICULA ACCORDING TO TEACHERS

Okan SARIGÖZ
Assoc. Prof. Dr., Hatay Mustafa Kemal University
ORCID: 0000-0002-1616-9789

Abstract

Curricula are among the issues that countries emphasize most in order to raise their citizens in a qualified manner for the future. The content of curricula encompasses not only the knowledge, skills, and learning domains that a country aims to impart to its individuals, but also technological developments as well as national and moral values. How these components are conveyed to learners is likewise one of the fundamental responsibilities of curricula. Therefore, curricula should be designed not only in terms of content development or technology integration, but also in ways that reshape the very nature of the teaching learning process. Artificial intelligence supported curricula, which are expected to be modernized and further developed in the future, should be able to consider students' individual differences, adapt to their learning pace, and optimize assessment and evaluation processes. This study aims to examine the effects of artificial intelligence on curricula based on teachers' perspectives. The study group consists of 25 teachers who were enrolled in a master's program at Hatay Mustafa Kemal University, Institute of Social Sciences, during the 2025–2026 academic year and were employed as full-time teachers in public schools. A qualitative method was adopted, and a phenomenological research design was used. A semi-structured interview form developed by the researcher served as the data collection tool. The data obtained were analyzed using content analysis, through which themes were generated. The findings indicate that artificial intelligence provides significant contributions to curriculum elements objectives/planning, content/topics, instructional processes/learning teaching experiences, and assessment evaluation and enhances opportunities for individualized learning. Additionally, the study reveals that teachers hold various concerns regarding ethics, privacy, data security, and the transformation of the teacher's role.

Keywords: Artificial intelligence, curriculum, teacher opinions, educational technologies.

ÖĞRETMENLERE GÖRE YAPAY ZEKÂNIN ÖĞRETİM PROGRAMLARINA ETKİSİ

Özet

Öğretim programları, ülkelerin geleceğinde bireylerini nitelikli bir şekilde yetiştirebilmeleri için üzerinde en fazla durdukları konuların başında gelmektedir. Çünkü öğretim programlarının içeriği; ülkenin bireylerine kazandırmak istediği bilgi, beceri ve öğrenme alanlarının yanı sıra teknolojik gelişmeler ile millî ve manevi değerleri de kapsamaktadır. Tüm bu içeriklerin bireylere nasıl aktarılacağı da yine öğretim programlarının temel görevleri arasında yer almaktadır. Dolayısıyla, öğretim programlarının yalnızca içerik geliştirme veya teknoloji entegrasyonu açısından değil, aynı zamanda öğretme-öğrenme sürecinin doğasını yeniden şekillendirecek şekilde tasarlanması gerekmektedir. Gelecekte modernleştirilerek geliştirilecek olan yapay zekâ destekli öğretim programları ise öğrencilerin bireysel farklılıklarını dikkate alan, öğrenme hızına göre uyarlanabilen ve ölçme-değerlendirme süreçlerini optimize edebilen bir yapıya sahip olmalıdır. Bu araştırma, yapay zekânın öğretim programlarına etkilerini öğretmen görüşleri doğrultusunda incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2025–2026 öğretim yılında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisans yapan ve devlete bağlı okullarda kadrolu olarak görev yapan toplam 25 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmada nitel yöntem tercih edilmiş ve fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Araştırmada, veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilmiş olan yarı yapılandırılmış bir görüşme formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler, içerik

analizi yöntemiyle çözümlenerek temalar oluşturulmuştur. Araştırma sonucunda, yapay zekânın öğretim programının öğeleri olan hedef/planlama, içerik/konular, eğitim durumları/öğrenme-öğretme yaşantıları ve ölçme-değerlendirme öğelerine önemli katkılar sağladığı ve bireyselleştirilmiş öğrenme fırsatlarını artırdığı gibi sonuçlara ulaşılmıştır. Ayrıca araştırmada, öğretmenlerin etik, gizlilik, veri güvenliği ve öğretmen rolünün dönüşümü gibi konularda çeşitli kaygılar taşıdıkları sonucuna da ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, öğretim programı, öğretmen görüşleri, eğitim teknolojileri.

INTRODUCTION

Today, education systems are undergoing a rapid evolution under the influence of digital transformation and technological innovations. Artificial intelligence (AI) technologies emerging as a result of digital technologies not only transform educational tools but also have the potential to fundamentally reshape the nature of teaching and learning processes (Yıldız, 2025). Through applications based on algorithms and data analytics, AI offers various opportunities such as reducing teachers' workload, personalizing students' learning experiences, and optimizing assessment and evaluation processes. This situation necessitates rethinking curricula not only in terms of content but also in terms of pedagogical approaches.

Traditional curricula are generally based on knowledge transmission and the central role of the teacher. In this model, the teacher acts as an authority who presents knowledge to students and directs the learning process. Flexibility in addressing students' individual needs is limited, and assessment processes are mostly conducted through standardized tests. However, AI-supported educational approaches offer a paradigm that can adapt to students' individual learning profiles, provide real-time feedback, and support the learning process in an adaptive manner (Zhai, 2024). In this paradigm, the role of the teacher shifts from being a transmitter of knowledge to a guide and facilitator. In other words, teachers evolve into a position where they guide students' learning processes, provide appropriate learning materials, and enable the development of analytical thinking skills (Van Brummelen & Lin, 2020).

Understanding the impact of AI in education requires a critical focus on the teacher perspective. The successful implementation of AI in education is directly related to teachers' perceptions of technology, their competencies, and their pedagogical strategies (Meylani, 2024). Teachers can use AI technologies to make lesson planning more efficient, accelerate content production, and develop creative solutions in assessment processes. However, teachers' concerns should not be overlooked. Risks such as ethical issues, data security, misinformation, and the reduction of human interaction with students shape teachers' attitudes toward AI use (Ravi et al., 2023; Uygun, 2024).

The literature includes various studies examining teachers' perspectives on AI. Pekmez, Coşkun Çoban, Kılıç, and Duman (2024) found that teachers generally view the use of AI in education positively, but they have concerns about ethics and data security. Özer (2023) examined teachers' perceptions of AI use in schools and reported that teachers display positive tendencies toward technology. Karagöl (2024) stated that AI is a supportive tool for developing language skills in the context of Turkish language teaching, but teachers are concerned about the risk of reduced human interaction. International studies reveal similar trends; Uygun (2024) reported that teachers generally have a positive view of AI but express reservations regarding ethical and privacy issues. These findings demonstrate the importance of understanding the pedagogical advantages and limitations of AI integration from the teacher perspective.

Pedagogical dimensions that should be considered in integrating AI into curricula are also crucial. Curricula should be designed not merely by adding content or integrating technology, but in a way that reshapes the nature of the teaching–learning process. AI-supported curricula should have a structure that takes individual differences into account, adapts to students' learning pace, and optimizes assessment and evaluation processes. This requires teachers to redefine their pedagogical

roles and develop learning environments that increase students' active participation (Zhai, 2024; Yıldız, 2025).

One of the factors affecting teachers' perceptions of AI is the need for professional development and guidance. For the effective and ethical use of AI technologies, both teachers' technical skills and pedagogical strategies need to be developed (Van Brummelen & Lin, 2020; Akın et al., 2025). In addition, raising teachers' awareness of ethics and data security ensures that AI is used safely and effectively in classroom environments. Thus, teachers' AI literacy becomes a critical component of education policies and in-service training programs.

In light of this literature and the current situation, there is a need for a study that systematically examines the effects of AI on curricula based on teachers' perspectives. This study aims to analyze teachers' positive views, concerns, and suggestions and to provide concrete recommendations at the policy and practice levels for the integration of AI into curricula. The findings obtained in the Turkish context will be compared with similar studies in national and international literature, thereby making significant pedagogical and strategic contributions.

METHOD

Research Design

This study was conducted using the phenomenological design, one of the qualitative research methods, as it aims to deeply understand teachers' subjective experiences regarding the impact of artificial intelligence (AI) on curricula. Phenomenology is an approach that aims to understand individuals' experiences of a particular phenomenon, the meanings they attribute to these experiences, and their perceptions (Creswell, 2013). The phenomenological approach provided the researcher with the opportunity to reveal how participants think within their own contexts, how they make sense of their interactions with AI, and how they perceive the transformation of curricula. Therefore, a methodological structure that allows descriptive, interpretive, and in-depth analysis was adopted throughout the research process.

Study Group

The study group consists of a total of 25 teachers who were enrolled in a master's program at Hatay Mustafa Kemal University, Institute of Social Sciences, during the 2025–2026 academic year and who are employed as tenured teachers in public schools. Maximum variation sampling was used to determine the study group. This sampling approach aimed to ensure that the research findings reflect a rich and highly representative range of teacher perspectives. Accordingly, participants were selected to represent diversity in terms of subject area (quantitative, verbal, foreign language, vocational education, etc.), years of experience (1–5 years, 6–10 years, 11 years and above), school type (primary, secondary, high school), and the socioeconomic context of the school. This diversity enabled the evaluation of the impact of AI on curricula from different experiential perspectives. All participants took part in the study voluntarily.

Data Collection Process

A semi-structured interview form developed by the researcher was used in the data collection process. The development of the form was informed by a literature review, expert opinions, and feedback obtained from a pilot application. The interview questions were designed to comprehensively reveal teachers' perceptions of AI and covered the following thematic areas:

General awareness of and attitudes toward AI

Use of AI in lesson planning and content development

Integration of AI into assessment and evaluation processes

Personalized learning practices

Ethical, privacy, and data security considerations

Transformation of the teacher role and support needs

Suggestions for AI integration

Interviews were conducted face-to-face, depending on teachers' preferences. Each interview lasted approximately 15–35 minutes. During the interviews, the researcher adopted a flexible and non-directive approach to enable participants to express their experiences comfortably.

Data Analysis

The data collected through the data collection instrument were analyzed using content analysis, a commonly used method in qualitative research. Coding was carried out in three stages; *open coding:* Meaningful expressions were extracted by examining participant statements. *Axial coding:* Similar codes were grouped into thematic clusters, and main themes were identified. *Selective coding:* Relationships among themes were interpreted, and the main structure of the study was constructed.

To ensure the reliability of the analysis process, coding was conducted independently by two researchers. The codes obtained were compared, and discrepancies were discussed until a consensus was reached. In addition, the identified themes were presented to participants to verify the accuracy of the findings, and the themes were tabulated and interpreted.

FINDINGS

Table 1. Teachers' Views on the Impact of Artificial Intelligence on Curricula and Supporting Literature

Theme	Teachers' Views	Analysis / Literature Support
Lesson Planning and Content Development	(T7)"AI reduces my workload when preparing lesson plans." (T12)"I can generate different scenarios with ChatGPT." (T21)"I use AI to generate text and visuals for slides and materials."	AI is a creative and time-saving tool in instructional design (Seyrek, 2024; Yıldız, 2025).
Assessment and Evaluation	(T3)"I get draft assignment suggestions from AI." (T9)"I design multiple-choice test questions using AI." (T22)"I use AI when providing feedback."	AI reduces workload in assessment processes and improves feedback quality (Uygun, 2024; Pekmez et al., 2024).
Personalized Learning	(T8)"I can create materials suitable for each student." (T3)"I generate additional challenging questions for fast learners." (T17)"Students like AI-supported tasks."	AI is an effective tool in student-centered learning strategies (Zhai, 2024; Yıldız, 2025).
Ethics, Privacy, and Data Security	(T6)"I am not sure about the security of data sent to AI." (T11)"There is a risk of producing incorrect information." (T19)"Protecting student identity and data is important."	Teachers' awareness of ethics and privacy is high (Ravi et al., 2023; Uygun, 2024).
Teacher Role and Support Needs	(T4)"AI has moved me into a guiding and facilitating role." (T22)"I can focus on creative projects with students." (T14)"Guidance and training are needed to use AI effectively."	AI transforms teacher roles and creates a need for professional development support (Van Brummelen & Lin, 2020; Akın et al., 2025).

An examination of the table shows that teachers evaluate the multidimensional effects of AI on curricula from both positive and critical perspectives. First, within the theme of lesson planning and content development, AI's significant contribution to teachers' time management stands out. Participants stated that AI facilitates material production and provides strong support, especially in developing creative instructional scenarios. This enhances the applicability of curricula and makes teachers' pedagogical design processes more efficient. Findings related to assessment and evaluation indicate that teachers actively use AI for routine tasks such as test and assignment generation. In particular, the use of AI in feedback processes can be considered a sign of a major transformation in the monitoring and evaluation dimension of curricula. The capacity to provide personalized feedback strengthens the student-centered approach of curricula. Findings on personalized learning show that teachers clearly recognize AI's potential to offer adaptive content for different learner profiles. This finding indicates that flexibility and consideration of learner differences—key components of modern

curricula—are becoming more practicable through AI. On the other hand, ethics, privacy, and data security issues emerge as the areas of greatest concern for teachers. This highlights the critical need for policy and ethical guidance alongside technical infrastructure in AI integration. Findings related to teacher roles and support needs emphasize that AI shifts teachers toward guidance and facilitation roles; however, this transformation needs to be supported by high-quality in-service training.

CONCLUSION AND DISCUSSION

This study examined teachers' views on the impact of artificial intelligence (AI) on curricula, and the findings revealed that AI has a multidimensional transformation potential in the educational process. Teachers' statements clustered around themes such as lesson planning, content development, personalized learning, assessment and evaluation, ethical concerns, and changes in teacher roles. When compared with similar studies in national and international literature, the findings present both parallels and important differences specific to the Turkish context.

The study found that teachers use AI extensively in lesson planning and content development processes and that these tools reduce workload. This finding is consistent with studies by Seyrek (2024) and Yıldız (2025), which show that teachers view AI as a supportive tool in creative processes such as material production and scenario development. In the international literature, Zhai (2024) noted that teachers perceive generative AI tools as time-saving and innovative resources in lesson planning. These similarities indicate that AI has universally facilitative effects on instructional design. However, the present study also found that teachers draw attention to the risk of dependency on AI in lesson planning.

Another important finding is that AI facilitates assessment and evaluation processes. Teachers reported using AI for tasks such as test generation, assignment drafting, and providing feedback. This result aligns with the findings of Uygun (2024) and Pekmez et al. (2024), who reported that teachers have positive attitudes toward AI-based assessment systems. Muzaffer and Ünal (2025) also found that AI increases standardization in classroom assessments and reduces teachers' evaluation workload.

One of the strongest points of convergence in teachers' views is that AI creates opportunities for personalized learning. Teachers concluded that AI's capacity to adapt content to different learning levels supports the student-centered structure of curricula. This finding parallels Zhai's (2024) results, which show that teachers view AI as an important tool in adaptive learning processes. Karagöl (2024) also emphasized that AI provides strong support in producing activities tailored to students' individual needs, particularly in language education. Similarly, Pekmez et al. (2024) highlighted that AI allows teachers greater flexibility in developing content aligned with students' interests and needs.

The study found that teachers have serious concerns regarding ethics, privacy, and data security. Teachers particularly emphasized the protection of student data, the types of data collected by AI tools, whether these data are shared with third parties, and the risk of misinformation. Ravi et al. (2023) demonstrated that teachers often do not know how student data are processed, which creates mistrust toward AI use. The concerns identified in this study largely overlap with Ravi et al.'s findings.

Another result of the study relates to teachers' views on the transformation of their roles due to AI. Teachers reported that as they move away from routine tasks, their roles in guidance, facilitation, and supporting higher-order cognitive processes become more prominent. This finding is largely consistent with Van Brummelen and Lin's (2020) results on the transformation of K–12 teachers' pedagogical roles following AI integration. Meylani (2024) also found that AI shifts teachers from being knowledge transmitters toward learning facilitators.

In conclusion, the study found that AI offers both powerful opportunities and significant risks for curricula. It revealed that teachers have security- and competence-based concerns regarding AI integration.

RECOMMENDATIONS

Comprehensive in-service training programs should be provided to teachers on algorithmic thinking, data ethics, the operating principles of AI systems, and classroom applications.

Curricula should be revised to include AI-compatible instructional activities, assessment approaches, and digital pedagogy.

A comprehensive national AI ethics guideline should be developed to ensure student data protection, transparency, and accountability in AI use.

The accuracy of AI-based automated assessment tools should be improved, and systems that support teachers in reliable question generation should be developed.

Adaptive learning platforms should be designed to deliver content according to students' pace, needs, and learning profiles.

Education policies should reflect the shift of teacher roles toward guidance, analytical feedback, and critical thinking facilitation in AI-supported learning environments.

Fast internet access, device availability, and AI-compatible digital platforms should be expanded to ensure effective functioning of AI-based systems.

Educational AI software should be regularly audited in terms of accuracy, reliability, and impartiality.

Students should be educated about AI use, data security, algorithmic bias, and ethical issues in line with the requirements of the digital age.

Recognizing that AI is effective only when combined with teachers' pedagogical guidance, "teacher-supported AI materials" should be designed.

School-based guidelines should be developed regarding how, to what extent, and within which ethical boundaries teachers can use AI.

Continuous support should be provided to teachers through expert teams specializing in technology integration, data security, and pedagogical guidance.

Collaboration between universities and schools should be encouraged to develop AI-based applications, conduct pilot studies, and regularly collect teachers' feedback.

Critical technology use skills should be incorporated into curricula to prevent teachers from becoming fully dependent on AI for content production or assessment.

National-level monitoring mechanisms should be established to track the impact of AI in education, regularly collect teacher feedback, and update practices accordingly.

REFERENCES

AI Now Institute. (2017). *AI Now report 2017*. https://ainowinstitute.org/AI_Now_2017_Report

Al Lawati, H. A. H., Sayed, R. T., & Caldwell, C. (2019). Transformative ethics and moving toward greatness: Problems and realities. *Journal of Values-Based Leadership*, *12*(1), 1–15.

Barratt, E. L., & Davis, N. J. (2015). Autonomous sensory meridian response (ASMR): A flow-like mental state. *PeerJ*, *3*, e851. https://doi.org/10.7717/peerj.851

Bellman, R. E. (1978). *An introduction to artificial intelligence: Can computers think*. Boyd & Fraser.

Cath, C., Wachter, S., Mittelstadt, B., Taddeo, M., & Floridi, L. (2018). Artificial intelligence and the "good society": The US, EU, and UK approach. *Science and Engineering Ethics*, *24*(2), 505–528. https://doi.org/10.1007/s11948-017-9901-7

Caldwell, C., & Clapham, S. (2003). Organizational trustworthiness: An international perspective. *Journal of Business Ethics*, *47*(4), 349–364. https://doi.org/10.1023/A:1027370104302

Cerka, P., Grigienė, J., & Sirbikytė, G. (2015). Liability for damages caused by artificial intelligence. *Computer Law & Security Review*, *31*(3), 376–389. https://doi.org/10.1016/j.clsr.2015.03.008

Creswell, J. W. (2013). *Nitel araştırma yöntemleri: Beş yaklaşıma göre nitel araştırma ve araştırma deseni*. Siyasal Kitabevi.

Crevier, D. (1993). *AI: The tumultuous search for artificial intelligence*. Basic Books.

Doğan, M. (2018). *Savaş ve barış bildiri kitabı*. Sentez Yayıncılık.

Ersoy, Ç. (2018). *Robotlar, yapay zekâ ve hukuk*. On İki Levha Yayıncılık.

Fadel, C., Holmes, W., & Bialik, M. (2019). *Artificial intelligence in education: Promises and implications for teaching and learning*. Center for Curriculum Redesign.

Ford, M. (2016). *Rise of the robots: Technology and the threat of a jobless future*. Basic Books.

Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., et al. (2018). AI4People—An ethical framework for a good AI society: Opportunities, risks, principles, and recommendations. *Minds and Machines*, *28*(4), 689–707. https://doi.org/10.1007/s11023-018-9482-5

Glaser, J. I., Benjamin, A. S., Farhoodi, R., & Körding, K. P. (2019). The roles of supervised machine learning in systems neuroscience. *Progress in Neurobiology*, *175*, 126–137. https://doi.org/10.1016/j.pneurobio.2019.01.008

Hassabis, D., Kumaran, D., Summerfield, C., & Botvinick, M. (2017). Neuroscience-inspired artificial intelligence. *Neuron*, *95*(2), 245–258. https://doi.org/10.1016/j.neuron.2017.06.011

Haugeland, J. (1985). *Artificial intelligence: The very idea*. MIT Press.

Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). *Artificial intelligence in education: Promises and implications for teaching and learning*. Center for Curriculum Redesign.

Jobin, A., Ienca, M., & Vayena, E. (2019). Artificial intelligence: The global landscape of ethics guidelines. *arXiv*. https://arxiv.org/abs/1906.11668

Kizza, J. M. (2010). *Ethical and social issues in the information age*. Springer.

Kurzweil, R. (1990). *The age of intelligent machines*. MIT Press.

Lake, B. M., Ullman, T. D., Tenenbaum, J. B., & Gershman, S. J. (2017). Building machines that learn and think like people. *Behavioral and Brain Sciences*, *40*, e253. https://doi.org/10.1017/S0140525X16001837

Luger, G. F., & Stubblefield, W. A. (1993). *Artificial intelligence*. Cummings Publishing.

Mahmutoğlu, A. (2009). Etik ve ahlak: Benzerlikler, farklılıklar ve ilişkiler. *Türk İdare Dergisi*, *(463)*, 225–249.

Marblestone, A. H., Wayne, G., & Körding, K. P. (2016). Toward an integration of deep learning and neuroscience. *Frontiers in Computational Neuroscience*, *10*, 94. https://doi.org/10.3389/fncom.2016.00094

McCarthy, J. (1989). Artificial intelligence, logic, and formalizing common sense. In *Philosophical logic and artificial intelligence* (pp. 161–190). Springer.

McCarthy, J., Minsky, M. L., Rochester, N., & Shannon, C. E. (1955). *A proposal for the Dartmouth summer research project on artificial intelligence*. Dartmouth College.

McCorduck, P. (2004). *Machines who think* (2nd ed.). A. K. Peters.

Nilsson, N. J. (1998). *Artificial intelligence: A new synthesis*. Morgan Kaufmann.

Osoba, O., & Welser, W. I. V. (2017). *An intelligence in our image: The risks of bias and errors in artificial intelligence*. RAND Corporation.

Polanyi, K. (1944). *The great transformation: The political and economic origins of our time*. Farrar & Rinehart.

Public Law No. 113–274. (2014). *Cybersecurity Enhancement Act of 2014*. https://www.congress.gov/bill/113th-congress/senate-bill/1353/text

Royakkers, L., Timmer, J., Kool, L., & van Est, R. (2018). Societal and ethical issues of digitization. *Ethics and Information Technology*, *20*(2), 127–142. https://doi.org/10.1007/s10676-018-9452-x

Russell, S. J., & Norvig, P. (2003). *Artificial intelligence: A modern approach* (2nd ed.). Prentice Hall.

Santiago, O. C. (2019). *Taking business ethics seriously*. Cambridge Scholars Publishing.

Schmidt, F. L. (2012). Select intelligence. In *Handbook of principles of organizational behavior* (pp. 5–15). Wiley.

Simborg, D. (2017). *What comes after Homo sapiens?* DWS Publishing.

Stahl, B. C. (2021). *Artificial intelligence for a better future*. Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-030-69978-9

Stoneburner, G., Goguen, A., & Feringa, A. (2002). *Risk management guide for information technology systems* (NIST SP 800-30). National Institute of Standards and Technology. https://doi.org/10.6028/nist.sp.800-30

Şimşek, N. (2007). *Akıllı zekâ*. Asil Yayınları.

Taşdemir, D. D., Gündüz Çekmecelioğlu, H., & Yıkılmaz, İ. (2019). Çok kültürlü ortamda çalışanların kültürel zekâ düzeylerinin duygusal emek gösterimlerine etkisi. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, *14*(20), 1543–1570.

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN PARENTING ATTITUDES OF PARENTS WITH PRESCHOOL CHILDREN AND PEER BULLYING OF THEIR CHILDREN

Ramazan SAK
Prof. Dr., Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Education, Department of Early Childhood Education, Van, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-7504-9429
Hatice Kübra DURAN
Ministry of National Education, Van Provincial Directorate of National Education, Karasu Ortaokulu, Van, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0007-5916-5108

Abstract

Parenting attitudes include the attitudes and behaviors parents exhibit while raising their children, such as setting rules for their children, applying discipline, and showing love and attention. Peer bullying is defined as children exhibiting behaviors that cause repeated and deliberate harm to other children, usually without cause.

This study aimed to examine the relationship between the parenting attitudes of parents of preschool children and their children's peer bullying. In this study, the survey design, one of the quantitative research methods, was used. In this study, the data of the study were collected with the Parental Attitude Scale (Karabulut Demir & Şendil, 2008) and the Preschool Peer Bullying Scale-Teacher Form (Besnili, 2021). The data of the study were analyzed using the SPSS program. Since the data did not show a normal distribution, Mann Whitney U Test, Kruskal Wallis-H test and Spearman Correlation test were used.

As a result of the data analysis, it was determined that the Democratic Parental Attitude was moderately prevalent. It was determined that the parenting attitudes of the participants did not show a significant difference according to their gender, marital status, mother's education level, father's education level and the type of house they lived in. The parenting attitudes of the participants showed a significant difference in overprotective parenting attitudes according to the mother's age. It was determined that the parenting attitudes showed a significant difference in democratic and overprotective parenting attitudes according to the father's age. It was determined that the parenting attitudes showed a significant difference in democratic and overprotective parenting attitudes according to the duration of marriage. It was determined that physical/relational and verbal bullying behaviors were found to be moderately prevalent among the children of participating parents. Furthermore, a weak positive correlation was found between verbal bullying and authoritarian parenting. A negative, moderate correlation was found between verbal bullying and permissive parenting.

Key Words: Preschool period, parenting attitudes, peer bullying.

OKUL ÖNCESİ DÖNEM ÇOCUĞU OLAN EBEVEYNLERİN EBEVEYNLİK TUTUMLARI İLE ÇOCUKLARININ AKRAN ZORBALIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Özet

Ebeveynlik tutumları ebeveynlerin çocuklarını yetiştirme sürecinde sergiledikleri tutum ve davranış biçimleri, çocuklarına yönelik kurallar koyma, disiplin uygulama, sevgi ve ilgi göstermek gibi faktörleri kapsamaktadır. Akran zorbalığı çocukların, genellikle sebep olmadan, diğer çocuklara yönelik tekrarlayan ve kasıtlı zararlara neden olan davranışlar sergilemesi olarak tanımlanır.

Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama deseni kullanılmıştır. Bu araştırmada Ebeveyn Tutum Ölçeği (Karabulut Demir ve Şendil, 2008) ve Okul Öncesi Akran Zorbalığı Ölçeği-Öğretmen Formu (Besnili, 2021) ile çalışmanın verileri toplanmıştır. SPSS programı kullanılarak çalışmanın verileri analiz edilmiştir. Veriler normal dağılım göstermediği için Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis-H testi ile Spearman Korelasyon testi kullanılmıştır.

Veri analizi sonucunda; Demokratik Ebeveyn Tutumunun orta düzeyde yaygın olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların ebeveynlik tutumlarının cinsiyetlerine, medeni durumlarına, anne eğitim durumuna, baba eğitim durumuna ve oturulan ev türüne göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Katılımcıların ebeveynlik tutumları anne yaşına göre aşırı koruyucu ebeveynlik tutumunda anlamlı bir farklılık göstermiştir. Ebeveynlik tutumlarının baba yaşına göre demokratik ve aşırı koruyucu ebeveynlik tutumlarında anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Ebeveynlik tutumlarının evlilik süresine göre demokratik ve aşırı koruyucu ebeveynlik tutumlarında anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Katılımcı ebeveynlerin çocukları arasında fiziksel/ilişkisel ve sözlü zorbalık davranışlarının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, sözlü zorbalık ile otoriter ebeveynlik tutumu arasında zayıf bir pozitif ilişki bulunduğu saptanmıştır. Sözlü zorbalık ile izin verici tutum arasında ise negatif ve orta düzeyde bir ilişki belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Okul öncesi dönem, ebeveynlik tutumları, akran zorbalığı.

Giriş

Akran zorbalığı çocukların, genellikle herhangi bir sebep olmadan, diğer çocuklara yönelik tekrarlayan ve kasıtlı zararlara neden olan davranışlar sergilemesi olarak tanımlanmaktadır. Akran zorbalığı, fiziksel saldırganlık, alay etme, dışlama ya da psikolojik baskı gibi çeşitli şekillerde ortaya çıkabilmektedir. Zorbalık, fiziksel, duygusal ya da sosyal anlamda olabilmekte ve mağdur çocuğun psikolojik ve sosyal gelişimi üzerinde olumsuz etkiler bırakabilmektedir (Olweus, 1993). Akran zorbalığı çocukların sosyal gelişiminde önemli bir engel teşkil etmekte ve erken çocukluk döneminde bile gözlenebilmektedir (Olweus, 1993). Okul öncesi dönemde, çocukların sosyal etkileşim becerilerinin henüz gelişmekte olduğu göz önüne alındığında, akran zorbalığının erken belirtilerinin tespit edilmesi ve bu konuda müdahalelerde bulunulması büyük bir önem taşımaktadır (Monks et al., 2002). Ebeveynlik tutumları, akran zorbalığının ortaya çıkmasında ve sürdürülmesinde kritik bir rol oynamaktadır.

Ebeveynlik tutumları ebeveynlerin çocuklarını yetiştirme sürecinde sergiledikleri tutum ve davranış biçimleri, çocuklarına yönelik kurallar koyma, disiplin uygulama, sevgi ve ilgi gösterme gibi çeşitli faktörleri kapsamaktadır. Ebeveynlik tutumları genellikle otoriter, demokratik, tavizkar, ilgisiz ya da kararsız olmak üzere sınıflandırılmaktadır (Baumrind, 1971; Maccoby ve Martin, 1983). Araştırmalar, otoriter ebeveynlik tutumlarının çocuklarda saldırganlık ve zorbalık eğilimlerini

artırabileceğini, aşırı korumacı tutumların ise çocukların özgüven eksikliği ve zorbalığa maruz kalma riskini artırabileceğini ortaya koymaktadır (Georgiou, 2008). Demokratik ebeveynlik ise çocukların empati geliştirmelerini, sosyal problem çözme becerilerini ve akranlarıyla sağlıklı ilişkiler kurmalarını destekleyen bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir (Baldry & Farrington, 2000). Bu bağlamda, okul öncesi dönemde ebeveynlik tutumlarının çocukların akran zorbalığına yönelik davranışlarını nasıl etkilediği, üzerinde durulması gereken önemli bir araştırma konusudur. Ebeveynlerin çocuklarına yönelik tutumlarının, onların sosyal ilişkilerindeki davranışlarına etkisinin ve dolayısıyla çocuklardaki akran zorbalığı üzerindeki etkisinin anlaşılması oldukça önemlidir.

Bu araştırmanın temel amacı, okul öncesi dönem çocuklarının akran zorbalığı davranışları ile ebeveynlerin sergilediği ebeveynlik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çocukların sosyal ve duygusal gelişimlerinin temellerinin atıldığı bu kritik dönemde, ebeveynlerin çocuklarına yönelik tutum ve davranışları, onların sosyal ilişkilerindeki tutumlarını ve sorun çözme becerilerini önemli ölçüde şekillendirmektedir. Araştırma, ebeveynlerin demokratik, otoriter, izin verici ve aşırı korumacı tutumlarının çocukların zorbalık eğilimlerini nasıl etkilediğini anlamaya odaklanmaktadır. Bu sayede, ebeveynlerin çocuklarına daha etkili rehberlik edebilmesi ve çocuk yetiştirme yöntemlerini geliştirebilmesi için bilimsel bir dayanak oluşturulması hedeflenmektedir.

Araştırmanın temel problemi çerçevesinde aşağıda verilen alt problemlere yanıt aranmıştır.

1. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları nasıldır?
2. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
3. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları medeni durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
4. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları anne eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
5. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları baba eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
6. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları anne yaşına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
7. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları baba yaşına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
8. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları evlilik sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
9. Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları oturulan ev türüne göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
10. Okul öncesi dönem çocuklarının akran zorbalığı nasıldır?
11. Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı arasında bir ilişki var mıdır?

Yöntem

Bu bölümde araştırmanın deseni, çalışma grubunu oluşturan evren ve örneklem, veri toplama araçları, verilerin toplanma süreci ve analiz yöntemlerine ilişkin bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Deseni

Bu araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Nicel araştırma, toplumsal olguları sayısal olarak ölçülen verilerin istatistiksel analizi yoluyla inceleyen ve bu olguların neden-sonuç ilişkilerini ortaya koyarak toplumsal örgütlenme yasalarını bulmayı amaçlayan araştırmalardır. Başka bir deyişle, büyük örneklemlerden nicel veriler toplayan, bunları istatistiksel olarak analiz eden ve önceden oluşturulmuş hipotezleri test etmek için sonuçlarını genellemeye

çalışan araştırmalardır. Tarama modeli, insanların tutum, görüş ve algılarını herhangi bir müdahale olmadan mevcut haliyle belirlemeye yönelik yapılan araştırma desenidir (Karasar, 2010). Bu araştırma okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı demografik değişkenler doğrultusunda incelenmiştir.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini Van ilinde okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynler ve çocukları oluşturmuştur. Çalışmanın örneklemini uygun örnekleme yöntemi ile belirlenmiş ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 400 okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveyn ve çocukları oluşturmaktadır. Katılımcıların demografik özellikleri Tablo 1'de özetlenmiştir:

Tablo 1. Çalışmanın Katılımcılarına Ait Demografik Bilgiler

		n	%
Cinsiyet	Kadın	299	74,8
	Erkek	101	25,3
Medeni Durum	Evli	370	92,5
	Bekar	30	7,5
	Boşanmış	0	0,0
	Vefat	0	0,0
Anne Eğitim Durumu	İlkokul	271	67,8
	Ortaokul	68	17,0
	Lise	42	10,5
	Önlisans	0	0,0
	Lisans	19	4,8
	Lisansüstü	0	0,0
Baba Eğitim Durumu	İlkokul	36	9,0
	Ortaokul	125	31,3
	Lise	146	36,5
	Önlisans	0	0,0
	Lisans	93	23,3
	Lisansüstü	0	0,0
Anne Yaşı	26-30	170	42,5
	31-35	193	48,3
	36-40	37	9,3
Baba Yaşı	26-30	91	22,8
	31-35	250	62,5
	36-40	59	14,8
Evlilik Süresi	5-8 yıl	45	11,3
	9-11 yıl	180	45,0
	12-15 yıl	175	43,8
Oturulan Ev Türü	Müstakil	347	86,8
	Apartman	53	13,3

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler, Karabulut Demir ve Şendil (2008) tarafından geliştirilen Ebeveyn Tutum Ölçeği ile Besnili (2021) tarafından geliştirilen Okul Öncesi Akran Zorbalığı Ölçeği-Öğretmen Formu ve araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formuyla toplanmıştır.

Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Formda, ebeveynlerin cinsiyeti, yaşı, öğrenim durumu, evlilik süresi ve oturulan ev türü gibi bilgilere yer verilmiştir.

Ebeveyn Tutum Ölçeği; ebeveynlerin çocuk yetiştirme tutumlarını ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek 46 madde 4 alt boyuttan oluşmuştur. 5'li likert tipindedir. Ters kodlanan maddesi bulunmamaktadır. Ölçeğin ilk alt boyutu 17 maddeden (demokratik), ikinci alt boyutu 11 maddeden (otoriter), üçüncü alt boyutu 9 maddeden (aşırı koruyucu), dördüncü alt boyutu ise 9 maddeden (izin verici) oluşmaktadır.

Okul Öncesi Akran Zorbalığı Ölçeği: Bu ölçek 14 maddeden oluşmaktadır. 2 alt boyutun birinci boyutu 9 maddeden, ikinci boyutu da 5 maddeden oluşmaktadır.

Verilerin Toplanma Süreci ve Analizi

Araştırmanın veri toplama süreci 2024-2025 eğitim-öğretim yılı içerisinde gerçekleştirilmiştir. Veriler, online ortamda hazırlanan formlar aracılığıyla gönüllü katılımcılara ulaştırılmıştır. Araştırmanın örneklemini oluşturan 400 okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveyne ve çocukları için doldurmaları için okul öncesi öğretmenine veri toplama araçları ulaştırılmıştır.

Çalışma kapsamında toplanan veriler SPSS-27 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Veri analizinde öncelikle parametrik testlerin varsayımlarının karşılanıp karşılanmadığı test edilmiştir. Tablo 2 incelendiğinde kullanılan Ebeveyn Tutum Ölçeği ve Akran Zorbalığı Ölçekelerine ilişkin basıklık ve çarpıklık değerlerinin -1 ile +1 arasında olmadığı görülmektedir.

Tablo 2. Verinin Normalliğine İlişkin Değerler

Ölçek	Alt boyut	Basıklık	Çarpıklık	Kolmogorov-Smirnov	
Akran Zorbalığı	Fiziksel/İlişkisel	-,308	-,549	,098	,000
	Sözlü	-,396	,689	,159	,000
Ebeveyn Tutum	Demokratik	1,326	20,989	,141	,000
	Otoriter	,335	3,382	,093	,000
	Aşırı Koruyucu	5,996	66,161	,177	,000
	İzin Verici	2,497	12,689	,165	,000

Diğer bir ifadeyle Kolmogorow-Smirnov testi, Skewness ve Kurtosis değerleri ile Histogram ve Q-Q grafiği sonuçları birlikte değerlendirildiğinde verinin normal dağılım göstermediği belirlenmiştir. Bu nedenle çalışmanın veri analizinde non-parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. Çalışmanın örneklemini oluşturan katılımcı ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ve çocuklarının akran zorbalığına ilişkin betimsel istatistikler hesaplanmıştır. İki gruptan oluşan değişkenlerin karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi ve üç ve daha fazla gruptan oluşan değişkenlerin karşılaştırılmasında ise Kruskal Wallis-H testi kullanılmıştır. Ayrıca, okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı arasındaki ilişki olup olmadığı Spearman korelasyon testi ile test edilmiştir.

Bulgular

Ebeveyn Tutum Ölçeğine İlişkin Bulgular

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları nasıldır?

Aşağıda yer alan Tablo 3'te çalışmaya katılan okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin Ebeveyn Tutum Ölçeğinden aldıkları minimum, maximum, ortalama ve standart sapma değerleri yer almaktadır.

Tablo 3. Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi

Ebeveyn Tutum Ölçeği	n	Minimum	Maximum	□	Ss.
Demokratik Boyut	400	49,00	127,00	72,3575	5,88739
Otoriter Boyut	400	11,00	40,00	24,5125	3,33957
Aşırı Koruyucu Boyut	400	27,00	87,00	37,9726	4,26526
İzin Verici Boyut	400	9,00	36,00	15,7275	2,92911

Tablo 3 incelendiğinde Demokratik Boyutta elde edilen ortalama puan 72,36'dır. Bu değer, demokratik ebeveyn tutumunun orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Otoriter boyutta elde edilen ortalama puan 24,51'dir. Bu değer ebeveynlerin otoriter tutumlarının düşük düzeyde olduğunu göstermektedir. Aşırı Koruyucu Boyuta ilişkin ortalama puan 37,97 olarak hesaplanmıştır. Bu değer, aşırı koruyucu tutumların ebeveynler arasında orta düzeyde olduğunu göstermektedir. İzin verici boyutta elde edilen ortalama puan 15,73 olup, diğer boyutlara kıyasla en düşük ortalamaya sahiptir. Bu durum, izin verici tutumların ebeveynler arasında daha az düzeyde olduğunu göstermektedir.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 4. Katılımcıların Cinsiyetlerine göre Ebeveyn Tutumlarının Karşılaştırılmasına ilişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	Mean Rank	Sum of Ranks	U	p
Demokratik Boyut	Kadın	299	202,81	60640,00	14409,00	,490
	Erkek	101	193,66	19560,00		
Otoriter Boyut	Kadın	299	200,75	60024,50	15024,50	,940
	Erkek	101	199,76	20175,50		
Aşırı Koruyucu Boyut	Kadın	299	202,41	60521,00	14528,00	,567
	Erkek	101	194,84	19679,00		
İzin Verici Boyut	Kadın	299	199,83	59750,00	14900,00	,841
	Erkek	101	202,48	20450,00		

Tablo 4 incelendiğinde, ebeveynlerin ebeveynlik tutumları cinsiyetlerine göre hiçbir alt boyutta anlamlı bir farklılık göstermemiştir.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları medeni durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 5. Katılımcıların Medeni Durumlarına göre Ebeveyn Tutumlarının Karşılaştırılmasına Mann Whitney U Testi Sonuçları

	Medeni Durum	N	Mean Rank	Sum of Ranks	U	P
Demokratik Boyut	Evli	370	197,17	72952,00	4317,00	,042
	Bekar	30	241,60	7248,00		
Otoriter Boyut	Evli	370	200,61	74225,00	5510,00	,947
	Bekar	30	199,17	5975,00		
Aşırı Koruyucu Boyut	Evli	370	198,65	73501,00	4866,00	,258
	Bekar	30	223,30	6699,00		
İzin Verici Boyut	Evli	370	200,42	74155,00	5520,00	,960
	Bekar	30	201,50	6045,00		

*$p<.05$

Tablo 5 incelendiğinde, yalnızca Demokratik Boyutta evli ve bekar katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (U = 4317,00, p <0,05). Diğer boyutlarda anlamlı bir fark tespit edilmemiştir (p> 0,05). Evli katılımcıların sıra ortalamaları 197,17 iken, bekar katılımcıların sıra ortalamaları 241,60'tır. Bekar katılımcıların demokratik tutum puanlarının evli katılımcılara kıyasla daha yüksek olduğu görülmektedir.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları anne eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 6. Anne Eğitim Durumuna Göre Katılımcıların Ebeveynlik Tutumlarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

	Anne Eğitim Durumu	N	Mean Rank	χ^2	p
Demokratik Boyut	İlkokul	271	198,10	,713	,870
	Ortaokul	68	207,73		
	Lise	42	208,51		
	Lisans	19	191,16		
Otoriter Boyut	İlkokul	271	201,79	,296	,961
	Ortaokul	68	193,64		
	Lise	42	202,95		
	Lisans	19	201,26		
Aşırı Koruyucu Boyut	İlkokul	271	195,49	5,686	,128
	Ortaokul	68	228,12		
	Lise	42	182,62		
	Lisans	19	212,63		
İzin Verici Boyut	İlkokul	271	203,80	2,036	,565
	Ortaokul	68	203,85		
	Lise	42	177,94		
	Lisans	19	191,37		

Tablo 6 incelendiğinde, ebeveynlerin ebeveynlik tutumlarının anne eğitim durumuna göre hiçbir alt boyutta anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları baba eğitim durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 7. Baba Eğitim Durumuna Göre Katılımcıların Ebeveynlik Tutumlarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

	Baba Eğitim Durumu	N	Mean Rank	χ^2	P
Demokratik Boyut	İlkokul	36	161,32	5,726	,126
	Ortaokul	125	200,29		
	Lise	146	200,82		
	Lisans	93	215,45		
Otoriter Boyut	İlkokul	36	190,79	3,759	,289
	Ortaokul	125	216,12		
	Lise	146	190,13		
	Lisans	93	199,54		
Aşırı Koruyucu Boyut	İlkokul	36	154,28	6,644	,084
	Ortaokul	125	206,22		

	Lise	146	207,17		
	Lisans	93	200,23		
İzin Verici Boyut	İlkokul	36	226,36	7,800	,050
	Ortaokul	125	188,11		
	Lise	146	215,44		
	Lisans	93	183,69		

Tablo 7 incelendiğinde, yalnızca izin verici boyutta baba eğitim durumuna göre katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (χ^2 = 7,800, p <0,05). Yapılan ikili karşılaştırmalarda baba eğitim durumu ilkokul ve lise mezunu olan ebeveynlerin sıra ortalaması baba eğitim durumu ortaokul ve lisans mezunu olanlardan anlamlı şekilde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Diğer bir ifadeyle baba eğitim durumunun ilkokul ve lise olduğu ebeveynlerin daha fazla izin verici tutumu benimsedikleri söylenebilir. Diğer alt boyutlarda anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları anne yaşına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 8. Anne Yaşına Göre Katılımcıların Ebeveynlik Tutumlarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

	Anne Yaşı	N	Mean Rank	χ^2	p
Demokratik Boyut	26-30	170	201,00		
	31-35	193	204,20	1,503	,472
	36-40	37	178,89		
Otoriter Boyut	26-30	170	197,95		
	31-35	193	196,00	3,843	,146
	36-40	37	235,68		
Aşırı Koruyucu Boyut	26-30	170	218,54		
	31-35	193	191,70	9,181	,010
	36-40	37	163,51		
İzin Verici Boyut	26-30	170	201,86		
	31-35	193	194,17	2,632	,268
	36-40	37	227,23		

Tablo 8 incelendiğinde, yalnızca aşırı koruyucu ebeveynlik boyutunda anne yaşına göre katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (χ^2 = 9,181, p <0,05). Yapılan ikili karşılaştırmalarda anne yaşının 26-30 yaş aralığında olduğu ebeveynlerin sıra ortalaması 36-40 yaş aralığında olduğu ebeveynlerin aşırı koruyucu ebeveynlik sıra ortalamasından daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları baba yaşına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 9. Baba Yaşına Göre Katılımcıların Ebeveynlik Tutumlarının Karşılaştırılmasına İlişkin Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

	Baba Yaşı	N	Mean Rank	χ^2	p
Demokratik Boyut	26-30	91	191,68		
	31-35	250	212,83	10,026	,007
	36-40	59	161,86		
Otoriter Boyut	26-30	91	192,03		
	31-35	250	202,21	,700	,705
	36-40	59	206,31		
Aşırı Koruyucu Boyut	26-30	91	224,07		
	31-35	250	204,70	17,313	<,001
	36-40	59	146,34		
İzin Verici Boyut	26-30	91	195,19		
	31-35	250	197,53	2,304	,316
	36-40	59	221,25		

Tablo 9 incelendiğinde, demokratik (χ^2 = 10,026, p <0,05) ve aşırı koruyucu (χ^2 = 17,313, p <0,01) ebeveynlik boyutlarında baba yaşına göre katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda, babanın yaşı 31-35 yaş aralığında olan ebeveynlerin demokratik ebeveynlik sıra ortalaması 36-40 yaş aralığında olan ebeveynlerin sıra ortalamasından daha yüksek bulunmuştur. Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda, babanın yaşı 26-30 yaş aralığında olan ebeveynlerin aşırı koruyucu ebeveynlik sıra ortalaması 36-40 yaş aralığında olan ebeveynlerin sıra ortalamasından daha yüksek bulunmuştur. Otoriter ve izin verici ebeveynlik tutumlarından babanın yaşına göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları evlilik sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 10. Katılımcıların Evlilik Sürelerine göre Ebeveyn Tutumlarının Karşılaştırılmasına ilişkin Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

	Evlilik Süresi	N	Mean Rank	χ^2	p
Demokratik Boyut	5-8 yıl	45	163,04		
	9-11 yıl	180	195,42	8,010	,018
	12-15 yıl	175	215,35		
Otoriter Boyut	5-8 yıl	45	213,62		
	9-11 yıl	180	205,84	2,014	,365
	12-15 yıl	175	191,64		
Aşırı Koruyucu Boyut	5-8 yıl	45	156,19		
	9-11 yıl	180	200,06	8,577	,014
	12-15 yıl	175	212,35		
İzin Verici Boyut	5-8 yıl	45	217,02		
	9-11 yıl	180	203,44	1,762	,414
	12-15 yıl	175	193,23		

Tablo 10 incelendiğinde, demokratik boyutta (χ^2 = 8,010, p <0,05) ve aşırı koruyucu boyutta (χ^2 = 8,577, p <0,05) katılımcılar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Diğer boyutlarda anlamlı bir fark tespit edilmemiştir (p> 0,05). Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda;

12-15 yıl aralığında evlilik süresine sahip ebeveynlerin demokratik ebeveynlik sıra ortalamaları 5-8 yıl aralığında evlilik süresine sahip ebeveynlerin sıra ortalamalarından yüksek bulunmuştur. Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda; 12-15 yıl aralığında evlilik süresine sahip ebeveynlerin aşırı koruyucu ebeveynlik sıra ortalamaları 5-8 yıl aralığında evlilik süresine sahip ebeveynlerin sıra ortalamalarından yüksek bulunmuştur.

Ebeveynlerin ebeveynlik tutumları oturulan ev türüne göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 11. Katılımcıların Evlilik Sürelerine göre Ebeveyn Tutumlarının Karşılaştırılmasına ilişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

	Oturulan Ev Türü	N	Mean Rank	Sum of Ranks	U	p
Demokratik Boyut	Müstakil	347	199,49	69223,00	8845,00	,654
	Apartman	53	207,11	10977,00		
Otoriter Boyut	Müstakil	347	204,54	70976,00	7793,00	,072
	Apartman	53	174,04	9224,00		
Aşırı Koruyucu Boyut	Müstakil	347	198,14	68753,50	8375,50	,292
	Apartman	53	215,97	11446,50		
İzin Verici Boyut	Müstakil	347	198,29	68806,50	8428,50	,323
	Apartman	53	214,97	11393,50		

Tablo 11 incelendiğinde, ebeveynlerin ebeveynlik tutumlarının oturulan ev türüne göre hiçbir alt boyutta anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Akran Zorbalığına İlişkin Bulgular

Okul öncesi dönem çocuklarının akran zorbalığı nasıldır?

Tablo 12. Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Akran Zorbalığı

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Fiziksel/İlişkisel Zorbalık	400	9,00	26,00	19,0350	3,79206
Sözlü Zorbalık	400	5,00	15,00	9,7250	1,78110

Tablo 12 incelendiğinde, Fiziksel/ilişkisel zorbalık boyutunda, minimum puan 9, maksimum puan ise 26 olarak belirlenmiştir. Katılımcılar arasında bu tür zorbalık davranışlarının oldukça değişken olabileceğini göstermektedir. Ortalama puan 19,04 ile katılımcılar arasında fiziksel/ilişkisel zorbalık davranışlarının orta düzeyde olduğunu düşündürmektedir. Sözlü zorbalık boyutunda minimum puan 5, maksimum puan ise 15 olarak gözlemlenmiştir. Ortalama puan 9,73 ile sözlü zorbalık davranışlarının katılımcılar arasında orta düzeyde olduğunu göstermektedir.

Bu araştırmada okul öncesi dönem çocuğu olan ebeveynlerin ebeveynlik tutumları ile çocuklarının akran zorbalığı arasında bir ilişki var mıdır?

Tablo 13. Okul Öncesi Dönem Çocuğu Olan Ebeveynlerin Ebeveynlik Tutumları ile Çocuklarının Akran Zorbalığı Arasındaki İlişkiye Ait Spearman Korelasyon Bulguları

	1	2	3	4	5	6
Fiziksel/İlişkisel Zorbalık	1	,548**	-,088	,049	-,064	-,145**
Sözlü Zorbalık		1	-,023	,112*	-,051	-,248**
Demokratik Boyut			1	-,151**	,192**	-,157**
Otoriter Boyut				1	-,021	,084
Aşırı Koruyucu Boyut					1	-,052
İzin Verici Boyut						1

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Tablo 13 incelendiğinde, Fiziksel/ilişkisel zorbalık ile izin verici tutum arasında negatif bir ilişki gözlenmiştir (r =-0,145, p <0,01), bu da izin verici tutumların fiziksel/ilişkisel zorbalık davranışlarını azaltma potansiyelini ortaya koymaktadır. Sözlü zorbalık ile otoriter ebeveynlik tutumu arasında zayıf bir pozitif ilişki bulunmaktadır (r = 0,112, p <0,05). Bu bulgu, otoriter tutumların sözlü zorbalık davranışlarını artırabileceğini düşündürmektedir. Bununla birlikte, sözlü zorbalık ile izin verici tutum arasında negatif ve orta düzeyde bir ilişki gözlenmiştir (r = -0,248, p <0,01). Bu sonuç, izin verici tutumun sözlü zorbalık davranışlarını azaltma eğiliminde olduğunu göstermektedir.

Tartışma ve Öneriler

Bu araştırmada ebeveynlerin demokratik ebeveynlik tutum ortalaması orta düzeyde belirlenmiştir. Bu da katılımcı ebeveynlerin çoğunluğunun demokratik ebeveynlikteki sağlıklı dengeyi kısmen uyguladığına işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle ebeveynlerin çocuklarının sosyal becerilerini, öz saygılarını ve akademik başarılarını olumlu yönde destekledikleri anlamına gelmektedir. Ebeveynlerin yüksek değil de orta düzeyde bu tutumu benimsemiş olmaları bu ebeveynlerin demokratik uygulamaları daha da güçlendirme potansiyeline sahip oldukları anlamına da gelebilir. Bu araştırmada ebeveynlerin otoriter ebeveynlik tutum ortalaması düşük düzeyde belirlenmiştir. Bu düşük oran, çocukların kaygı, pasif agresiflik veya düşük benlik saygısı gibi otoriterliğin olumsuz sonuçlarını yaşama ihtimalinin de düşük olabileceğini düşündürmektedir. Bu araştırmada ebeveynlerin aşırı koruyucu ebeveynlik tutum ortalaması orta düzeyde belirlenmiştir. Aşırı korumacılık, çocuğun özerklik, problem çözme becerileri, risk alma ve dayanıklılık geliştirmesini engelleyebilmektedir. "Helikopter ebeveynlik" olarak da bilinen bu durum, çocukların ileride karar vermekte zorlanan, güvensiz veya dış dünyaya karşı hazırlıksız bireyler olmasına yol açabilmektedir. Bu durum, demokratik tutumun pozitif etkilerini bir miktar azaltabilir. Bu araştırmada ebeveynlerin izin verici ebeveynlik tutum ortalaması düşük düzeyde belirlenmiştir. Bu, ebeveynlerin çoğunluğunun çocuklarına hiçbir sınır koymama ve onların her isteğine boyun eğme yaklaşımını benimsemediğini göstermektedir. İzin verici ebeveynliğin sonuçları (düşük öz-kontrol, kurallara uymada zorlanma, bencillik) bu ebeveyn grubunda daha az yaygın olabilir. Bu bulgular, ebeveynlerin çocuk yetiştirme yaklaşımlarında Demokratik ve Aşırı Koruyucu tutumların orta düzeyde baskın olduğunu, Otoriter ve İzin Verici tutumların ise düşük düzeyde kaldığını göstermektedir.

Bu araştırmada izin verici ebeveynlik tutumunun hem fiziksel/ilişkisel zorbalık hem de sözlü zorbalık ile negatif bir ilişki sergilediği belirlenmiştir. Bu durum izin verici tutumun çocuklarda fiziksel ve ilişkisel zorbalık davranışlarını azaltma potansiyeli olduğunu gösteren zayıf bir ilişkidir. İzin verici ebeveynler genellikle çocuklarının duygusal ihtiyaçlarına çok duyarlıdır. Bu yüksek duyarlılık düzeyi, çocuğun duygularını ifade etme ve duygusal düzenleme becerilerini destekleyerek, başkalarına fiziksel veya ilişkisel zarar verme ihtiyacını azaltıyor olabilir. Ancak, bu sonuç dikkatle yorumlanmalıdır, zira izin verici tutumlar genellikle düşük öz-kontrol ile ilişkilendirilir. Buradaki negatif korelasyon, duyarlılık faktörünün, kural yokluğu faktöründen daha baskın bir rol oynadığına

işaret edebilir. İzin verici ebevyenlik tutumu ile sözlü zorbalık arasında negatif yönlü orta düzey bir ilişki belirlenmiştir. İzin verici tutumların, hakaret etme, dalga geçme gibi sözlü zorbalık davranışlarını azaltma eğilimi daha güçlüdür. İzin verici ortamda büyüyen çocuklar, eleştiriye veya baskıya maruz kalmadıkları için savunmacı ve saldırgan sözel tepkiler geliştirmeye daha az ihtiyaç duyabilirler. Ebeveynlerinin kuralcı olmayan ve destekleyici yaklaşımı, çocukların sözel saldırganlık yerine daha pasif veya dolaylı çatışma çözme yollarını tercih etmelerine yol açabilir.

Bu araştırmada otoriter ebeveynlik tutumu sözlü zorbalık ile pozitif bir ilişki sergilemiştir. Bu durum otoriter tutumlarının sözlü zorbalık davranışlarını artırabileceğini gösteren zayıf bir pozitif ilişkidir. Otoriter ebeveynlik, evde sert, eleştirel ve kısıtlayıcı bir iletişim ortamı yaratmaktadır. Bu ortamda büyüyen çocuklar, ebeveynlerinden öğrendikleri sözel saldırganlık veya evde bastırılan öfke ve hayal kırıklığını okul veya sosyal çevredeki yaşıtlarına sözlü zorbalık yoluyla yöneltme eğilimi gösterebilirler.

Araştırmanın bulguları paralelinde aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

Ebeveynlere yönelik psiko-eğitim programları düzenlenmeli, bu programlarda demokratik, otoriter, aşırı korumacı ve ilgisiz ebeveynlik tutumlarının çocukların sosyal ve duygusal gelişimi üzerindeki etkileri somut örneklerle anlatılmalıdır. Özellikle demokratik ebeveynlik tutumlarının uzun vadeli faydaları vurgulanmalıdır.

Okul öncesi dönemde akran zorbalığını önlemeye yönelik özel müdahale stratejileri geliştirilmeli ve bu stratejiler okul öncesi öğretmenleri ve ebeveynler tarafından uygulanabilir hale getirilmelidir. Bu stratejiler, zorbalık davranışlarının erken tespit edilmesini ve bu davranışların önlenmesini hedeflemelidir.

Ebeveynler, çocuklarının sosyal ilişkilerinde karşılaştıkları sorunları daha iyi yönetebilmek için rehberlik hizmetlerinden faydalanmalıdır. Okul öncesi eğitim kurumlarında ebeveynlere düzenli rehberlik oturumları düzenlenebilir.

Çocukların empati, iletişim ve problem çözme gibi sosyal becerilerini geliştirmek için özel eğitim programları oluşturulmalıdır. Bu programlar, çocuklara akran zorbalığına nasıl tepki vereceklerini ve zorbalık davranışlarını nasıl önleyebileceklerini öğretmelidir.

Okul öncesi öğretmenlerinin akran zorbalığına ilişkin farkındalıklarını artırmak ve bu tür davranışları yönetme becerilerini geliştirmek için düzenli eğitim programları sunulmalıdır. Eğitimciler, zorbalık davranışlarını erken dönemde tespit edebilmeli ve etkili müdahale stratejileri geliştirebilmelidir.

Kültürel değerler, ebeveynlik tutumlarının şekillenmesinde önemli bir rol oynar. Bu nedenle, ebeveynlere yönelik eğitimlerde kültürel duyarlılık göz önünde bulundurulmalı ve eğitim programları, ailelerin kültürel beklentileriyle uyumlu olacak şekilde tasarlanmalıdır.

Zaman ve mekân kısıtlamalarını aşmak için ebeveynlere yönelik online eğitim modülleri oluşturulabilir. Bu modüller, çocuk yetiştirme tutumları ve zorbalıkla mücadele konularında kapsamlı bilgiler sunabilir.

Çocukların zorbalıkla karşılaştıklarında kendilerini savunmalarını, duygularını ifade etmelerini ve yardım istemelerini sağlayacak beceriler kazandırılmalıdır. Bu beceriler hem aile hem de okul ortamında çeşitli oyunlar ve etkinliklerle öğretilebilir.

Ebeveynlerin çocuklarıyla açık, sevgi dolu ve destekleyici bir iletişim kurmaları için teşvik edici materyaller (kitaplar, broşürler) hazırlanmalıdır. Ebeveynlere yönelik iletişim becerileri geliştirme atölyeleri düzenlenebilir.

Akran zorbalığı mağduru çocuklar ve aileleri için psikolojik destek hizmetleri sunulmalıdır. Bu hizmetler, çocukların travmalarını azaltmayı ve daha sağlıklı sosyal ilişkiler geliştirmelerini sağlamayı hedeflemelidir.

KAYNAKÇA

Baldry, A. C. & Farrington, P. D. (2000). Bullies and delinquents: Personal characteristics and parental styles. *Journal of Community and Applied Psychology, 10*, 17-31.

Baumrind, D. (1971). Current patterns of parental authority. *Developmental Psychology, 4*(1), 1-103.

Besnili Z. N. (2019). *Okul Öncesi Akran Zorbalığı Ölçeği Öğretmen Formu: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması.* Gaziantep Üniversitesi Yayımlanmamış Yüksek lisans tezi.

Georgiou, S. N. (2008). Parental style and child bullying and victimization experiences at school. *Social Psychology of Education, 11*(3), 213-227.

Karabulut Demir, E. ve Şendil, G. (2008). Ebeveyn tutum ölçeği (ETÖ). *Türk Psikoloji Yazıları, 11*(21), 15-25.

Karasar, N. (2010). Bilimsel Araştırma Yöntemi. (21. Basım) Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Maccoby, E. E., & Martin, J. A. (1983). Socialization in the context of the family: Parent-child interaction. In P. H. Mussen & E. M. Hetherington (Eds.), Handbook of child psychology 4, 1-101. Wiley.

Monks, C. P., Ortega-Ruiz, R., & Torrado-Val, A. (2002). A cross-national comparison of bullying behaviors and peer victimization. *European Journal of Psychological Education, 17*(4), 225-242.

Olweus, D. (1993). Bullying at school: What we know and what we can do. Cambridge: Blackwell Publishers.

AN EXAMINATION OF WORK-LIFE BALANCE AND PROFESSIONAL PERFORMANCE OF PRESCHOOL TEACHERS

Ramazan SAK
Prof. Dr., Van Yüzüncü Yıl University, Faculty of Education, Department of Early Childhood Education, Van, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-7504-9429
Evin YAVUZ
Milli Eğitim Bakanlığı, Van İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Gevaş 75. Yıl İlkokulu, Van, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0009-7337-6571

Abstract

Work-Life Balance is the optimal harmony between the demands of an individual's work and personal life. Professional Performance is defined as the totality of a teacher's ability to plan, implement, and evaluate the teaching process in accordance with established standards.

The purpose of this study is to examine the work-life balance and professional performance of preschool teachers. This quantitative study used a survey design. Work-Life Balance Scale, Teacher Performance Evaluation Scale and Personal Information Form were used as data collection tools in the study. The sample of the study consisted of 245 preschool teachers. The obtained data were analyzed in the SPSS program; independent samples t-test, one-way ANOVA and Pearson correlation analysis techniques were used.

It was determined that preschool teachers' work life balance was at a moderate level. While preschool teachers' work life balance showed significant differences according to their gender, working status and the age group they were teaching, preschool teachers' work life balance did not show significant differences according to their age, professional seniority, education level, the institution they worked in, the sector in which the institution they worked was located, the number of children in their classes and the status they worked in.

It was determined that the professional performance of preschool teachers was high. The professional performance of preschool teachers did not show any significant difference according to their gender, age, professional seniority, education level, working status, the age group they were teaching, the institution they worked in, the sector in which the institution they worked, the number of children in their classes and the status they worked in. In addition, it was determined that there was no significant relationship between the work life balance of preschool teachers and their professional performance.

Key Words: Work life balance, professional performance, preschool teachers.

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMENLERİNİN İŞ YAŞAM DENGESİ İLE MESLEKİ PERFORMANSLARININ İNCELENMESİ

Özet

İş-Yaşam Dengesi bireyin iş ve özel yaşam alanlarındaki talepleri arasında optimal uyum sağlama durumudur. Mesleki Performans öğretmenin belirlenen standartlar doğrultusunda öğretim sürecini planlama, uygulama ve değerlendirme becerilerinin bütünü olarak tanımlanmaktadır.

Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performanslarının incelenmesidir. Nicel olan bu araştırmada tarama deseni kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak İş Yaşam Dengesi Ölçeği, Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeği ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 245 okul öncesi öğretmeni oluşturmuştur. Elde edilen veriler SPSS programında analiz edilmiş; bağımsız örneklemler için t-testi, tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizi tekniklerinden yararlanılmıştır.

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengelerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi cinsiyetlerine, çalışma durumlarına ve eğitim vermekte oldukları yaş grubuna göre anlamlı farklılıklar göstermişken, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi yaşlarına, mesleki kıdemlerine, öğrenim düzeylerine, çalıştıkları kuruma, çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre, sınıflarında bulunan çocuk sayısına ve çalıştıkları statüye göre anlamlı farklılık göstermemiştir.

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performanslarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları cinsiyetlerine, yaşlarına, mesleki kıdemlerine, öğrenim düzeylerine, çalışma durumlarına, eğitim vermekte oldukları yaş grubuna, çalıştıkları kuruma, çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre, sınıflarında bulunan çocuk sayısına ve çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Ayrıca, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İş yaşam dengesi, mesleki performans, okul öncesi öğretmeni.

Giriş

Günümüzde iş-yaşam dengesi kavramı, çalışanların iş ve özel yaşamlarıyla ilgili talepleri arasında nasıl bir denge kurabilecekleri sorusunun yanıtı olarak gelişen bir araştırma alanı haline gelmiştir. Teknolojik gelişmeler, küreselleşme, değişen ekonomik koşullar ve toplumsal dönüşümler iş-yaşam dengesinin önemini artırmıştır (Kinnunen, Geurts & Mauno, 2004). Özellikle iş yerinde artan rekabet ve hızla değişen iş dinamikleri, çalışanların daha uzun saatler çalışmasını gerektirerek özel yaşamlarına ayırdıkları zamanı azaltmaktadır. İş taleplerinin giderek artmasıyla birlikte, işin bireyin yaşamında baskın hale gelmesi ve bu durumun özel yaşantıyı ikinci plana itmesi iş-yaşam dengesizliğini beraberinde getirmiştir (Guest, 2002).

İş-yaşam dengesi kavramı, bireyin profesyonel ve kişisel yaşamındaki talepleri uyumlu bir şekilde yönetebilme becerisini ifade etmektedir. Bu dengenin sağlanamaması durumunda, öğretmenlerde tükenmişlik sendromu, iş tatminsizliği, motivasyon kaybı ve mesleki bağlılıkta azalma gibi sorunlar ortaya çıkabilmektedir. Özellikle okul öncesi öğretmenleri, küçük yaştaki çocuklarla çalışmanın getirdiği ekstra duygusal yük nedeniyle bu tür sorunlara daha açık hale gelmektedir.

Eğitim süreçlerinin etkin ve verimli şekilde yönetilmesi, büyük ölçüde öğretmenlerin mesleki performanslarıyla ilişkilidir (EARGED, 2006). Buna göre öğretmenlerin mesleki performansı, eğitim sisteminin başarısında belirleyici bir faktördür. Öğretmenlerin mesleki performansı yalnızca ders anlatımı ve akademik başarı ile sınırlı olmayıp; sınıf yönetimi, öğrenci gelişimini destekleme, öğretim yöntemlerini etkili kullanma, teknolojiyi entegre etme ve okul topluluğuyla iş birliği yapma gibi çeşitli unsurlarla da doğrudan bağlantılıdır (Çelikten, Şanal & Yeni, 2005).

Literatürde yapılan çalışmalar, iş-yaşam dengesi ile mesleki performans arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır (Greenhaus vd., 2003; Korkmaz & Erdoğan, 2014). Ancak Türkiye bağlamında okul öncesi öğretmenlerine odaklanan araştırmaların sınırlı sayıda olması, bu alanda daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın amacı, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performanslarının incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda araştırmada şu problem cümlesi üzerinde durulmuştur: “Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?”

Araştırmanın temel problemi çerçevesinde aşağıda verilen alt problemlere yanıt aranmıştır.

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri nasıldır?

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi cinsiyetlerine, yaşlarına, mesleki kıdemlerine, öğrenim düzeylerine, çalışma durumlarına, eğitim verdikleri yaş grubuna, çalıştıkları kurum türüne, çalıştıkları sektöre ve sınıflarındaki çocuk sayısına, çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları nasıldır?

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları cinsiyetlerine, yaşlarına, mesleki kıdemlerine, öğrenim düzeylerine, çalışma durumlarına, eğitim verdikleri yaş grubuna, çalıştıkları kurum türüne, çalıştıkları sektöre ve sınıflarındaki çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Bu bölümde araştırmanın deseni, çalışma grubunu oluşturan evren ve örneklem, veri toplama araçları, verilerin toplanma süreci ve analiz yöntemlerine ilişkin bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Deseni

Bu araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, insanların tutum, görüş ve algılarını herhangi bir müdahale olmadan mevcut haliyle belirlemeye yönelik yapılan araştırma desenidir (Karasar, 2010). Bu bağlamda araştırma, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performanslarının incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın temel varsayımı, iş yaşam dengesinin öğretmenlerin mesleki performans düzeylerini etkileyebileceği yönündedir. Ayrıca, öğretmenlerin iş yaşam dengesi ve mesleki performanslarına ilişkin demografik değişkenler doğrultusunda farklılıkların incelenmesi de bu model kapsamında yapılmıştır.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, 2024-2025 eğitim-öğretim yılında Türkiye'de çeşitli il ve ilçelerinde görev yapmakta olan okul öncesi öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini uygun örnekleme yöntemi ile belirlenmiş ve araştırmaya gönüllü olarak katılan toplam 245 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır.

Katılımcıların demografik özellikleri Tablo 1'de özetlenmiştir:

Tablo 2. Çalışmanın Katılımcılarına Ait Demografik Bilgiler

Değişken	Grup	n	%
Cinsiyet	Kadın	183	74,7
	Erkek	62	25,3
Yaş	25 ve altı	37	15,1
	26-30	120	49,0
	31-35	48	19,6
	36 ve yukarısı	40	16,3
Öğrenim Düzeyi	Lisans	192	78,4
	Yüksek Lisans Mezunu	53	21,6
Mesleki Kıdem	5 yıl ve altı	52	21,2
	6-10 yıl	81	33,1
	11 yıl ve üzeri	112	45,7
Çalışma Durumu	Kadrolu	181	73,9
	Ücretli	31	12,7
	Sözleşmeli	33	13,5
Yaş Grubu	5 yaş	71	29,0
	6 yaş	67	27,3

	5-6 Yaş	107	43,7
Çalışılan Kurum Türü	Anasınıfı	193	78,8
	Bağımsız Anaokulu	52	21,2
Çalışılan Sektör	Devlete ait resmi okul	210	85,7
	Özel sektöre ait okul	35	14,3
Sınıfta Bulunan Çocuk Sayısı	5-10	36	14,7
	11-15	85	34,7
	16-20	90	36,7
	21-25	34	13,9
Çalışılan Statü	Öğretmen	211	86,1
	Uzman Öğretmen	34	13,9

Çalışmaya katılan 245 okul öncesi öğretmeninden 183'ü (%74,7) kadın iken 62'si (%25,3) erkektir. Okul öncesi öğretmenlerinden 37'si (%15,1) 25 ve altı yaş aralığındayken, 120'si (%49,0) 26-30 yaş aralığında, 48'i (%19,6) 31-35 yaş aralığında ve 40'ı (%16,3) 36 ve yukarı yaş aralığındadır. Katılımcı okul öncesi öğretmenlerinden 53'ü (%21,6) yüksek lisans mezunu iken, 192'si (%78,4) lisans mezunudur.

Katılımcı okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kıdemleri incelendiğinde 52'sinin (%21,2) 5 yıl ve altı aralığında, 81'inin (%33,1) 6-10 yıl aralığında mesleki kıdeme sahip olduğu ve 112'sinin ise (%45,7) 11 yıl ve üzeri mesleki kıdeme sahip olduğu görülmektedir. Katılımcı öğretmenlerin çalışma durumları incelendiğinde 181'inin (%73,9) kadrolu olarak çalıştığı, 31'inin (%12,7) ücretli olarak çalıştığı ve 33'ünün (%13,5) ise sözleşmeli olarak çalıştığı görülmektedir.

Katılımcı okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarındaki çocukların yaş gruplarına bakıldığında 71'inin (%29) 5 yaş grubuna eğitim verdiği, 67'sinin (%27,3) 6 yaş grubuna eğitim verdiği ve 107'sinin (%43,7) 5-6 karma yaş grubuna eğitim verdiği görülmektedir. Katılımcı öğretmenlerden 193'ü (%78,8) anasınıflarında görev yaparken ve 52'si (%21,2) bağımsız anaokullarında görev yapmaktadır. Devlete ait resmi okullarında görev yapan öğretmen sayısı 210 (%85,7) iken, özel sektöre ait okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmen sayısı 35'tir (%14,3). Katılımcı öğretmenlerin sınıflarında bulunan çocuk sayısı incelendiğinde ise 36 (%14,7) öğretmenin sınıfında 5-10 aralığında çocuk olduğu, 85 (%34,7) öğretmenin sınıfında 11-15 aralığında çocuk olduğu, 90 (%36,7) öğretmenin sınıfında 16-20 aralığında çocuk olduğu ve 34 (%13,9) öğretmenin sınıfında 21-25 aralığında çocuk olduğu belirlenmiştir. Katılımcı okul öncesi öğretmenlerinden 211'i (%86,1) öğretmen statüsünde çalışırken, 34'ü (%13,9) uzman öğretmen olarak görev yapmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veriler, Ekinci ve Sabancı (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan İş Yaşam Dengesi Ölçeği, Özgenel (2018) tarafından geliştirilen Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeği ve araştırmacılar tarafından oluşturulan Kişisel Bilgi Formu aracılığıyla toplanmıştır.

Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Formda, öğretmenlerin cinsiyeti, yaşı, öğrenim durumu, mesleki kıdemi, görev yaptığı yaş grubu, çalıştığı kurum türü ve sektörü, sınıf mevcudu ve mesleki statüsü gibi bilgilere yer verilmiştir.

İş Yaşam Dengesi Ölçeği: İş yaşam dengesi düzeylerini belirlemek amacıyla kullanılan ölçek, öğretmenlerin iş ve özel yaşamlarındaki dengeyi ne ölçüde kurabildiklerini değerlendirmeye yöneliktir. Ölçek, daha önce geliştirilen, geçerlik ve güvenirlik analizleri yapılmış bir ölçektir. Araştırma kapsamında yapılan analizlerde, ölçeğin iç tutarlılık katsayısı yeterli düzeyde bulunmuştur.

Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeği: Mesleki performansı ölçmek amacıyla kullanılan ölçek öğretmenlerin iş süreçlerindeki etkinlik, verimlilik ve profesyonel yeterliliklerine odaklanmaktadır. Ölçekte yer alan maddeler, öğretmenlerin planlama, uygulama, değerlendirme ve iletişim gibi temel mesleki becerilerini kapsamaktadır. Araştırma örnekleminde uygulanan analizler sonucunda ölçeğin güvenilirliği yüksek düzeyde saptanmıştır.

Verilerin Toplanma Süreci ve Analizi

Araştırmanın veri toplama süreci, 2024-2025 eğitim-öğretim yılı içerisinde gerçekleştirilmiştir. Veriler, online ortamda hazırlanan formlar aracılığıyla gönüllü katılımcılara ulaştırılmıştır. Araştırmanın örneklemini oluşturan 245 okul öncesi öğretmenine, kişisel bilgi formu, İş Yaşam Dengesi Ölçeği ve Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeği uygulanmıştır. Katılımcılara formları doldurmaları için yeterli süre tanınmış, tüm formlar eksiksiz olarak toplanmıştır.

Çalışma kapsamında toplanan veriler SPSS-27 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Veri analizinde öncelikle parametrik testlerin varsayımlarının karşılanıp karşılanmadığı test edilmiştir. Tablo 2 incelendiğinde kullanılan İş Yaşam Dengesi Ölçeği ve Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeğine ilişkin Skewness ve Kurtosis değerlerinin -1 ile +1 arasında olduğu görülmektedir.

Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde, öncelikle verilerin normalliği ile ilgili analiz sonuçlarına yer verilmiştir. Daha sonra okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ve öğretmen mesleki performans düzeylerinin demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koyan bulgular sunulmuştur.

Verilerin Normalliğine İlişkin Bulgular

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin dağılım özelliklerini belirlemek amacıyla normallik testleri uygulanmıştır. Verilerin normal dağılıp dağılmadığını tespit etmek için Kolmogorov-Smirnov testi kullanılmıştır.

Tablo 2. Verinin Normalliğine İlişkin Değerler

	Skewness	Kurtosis
İş Yaşam Dengesi Ölçeği	,345	,521
Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeğine	-,477	-,172

Veri setinin normallik koşulu; Kolmogorov-Smirnov testi, çarpıklık ve basıklık katsayıları ile grafiksel gösterimler (Histogram ve Q-Q grafiği) esas alınarak onaylanmıştır. Bu nedenle, çalışmanın analizleri parametrik testler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın örneklemini oluşturan okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri ve Öğretmen Performans Değerlendirme ölçeğine ilişkin cevapları için öncelikle betimsel analizler yapılmış daha sonrasında ise demografik değişkenlere göre karşılaştırmalar yapılmıştır. İki gruptan oluşan değişkenlerin karşılaştırılmasında Bağımsız örneklemler için t-testi, üç ve daha fazla gruptan oluşan değişkenlerin karşılaştırılmasında ise Tek Yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Anlamlı farkın bulunduğu durumlarda ise ikili karşılaştırma testlerinden Bonferroni kullanılmıştır. Ayrıca, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı Pearson momentler çarpımı ile test edilmiştir.

Alt Problemlere İlişkin Bulgular

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri nasıldır?

Aşağıda yer alan Tablo 3'te çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin İş Yaşam Dengesi Ölçeğinden aldıkları minimum, maximum, ortalama ve standart sapma değerleri yer almaktadır.

Tablo 3. Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi

İş Yaşam Dengesi Ölçeği	n	Minimum	Maximum	□	Ss.
İş Yaşam Dengesi	245	19,00	85,00	51,77	9,72

Tablo 3 incelendiğinde çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ölçeğinin genel toplamına ilişkin ortalamalarının (□=51,77) şeklinde olduğu görülmektedir. Bu ortalama incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengelerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir.

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 4. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Cinsiyetlerine Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler t-Testi Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Grup	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Kadın	183	50,44	8,95	-3,801	,000
	Erkek	62	55,73	10,86		

Tablo 4 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; ölçeğin genel toplamında kadın okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri (□=50,44) ile erkek okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri (□=55,73) arasında anlamlı bir farklılık belirlenmiştir (p<.05). Başka bir ifadeyle erkek okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri kadın okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengelerinden daha yüksektir (t_{198}=-3,801, p<.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 5. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Yaşlarına Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Yaş	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	25 ve altı	37	52,81	10,25	3	,884	,450	-
	26-30	120	51,67	9,97				
	31-35	48	52,88	9,33				
	36 ve yukarısı	40	49,83	8,96				

**p<.05*

Tablo 5 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin yaşlarına göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 6. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Kıdemlerine Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Mesleki Kıdem	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5 yıl ve altı	52	53,67	9,30	2	1,813	,165	-
	6-10 yıl	81	52,12	9,48				
	11 yıl ve üzeri	112	50,64	10,02				

**p<.05 A=5 yıl ve altı, B=6-10 yıl, C=11 yıl ve üzeri*

Tablo 6 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi

öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 7. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öğrenim Düzeylerine Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler t-Testi Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Öğrenim Düzeyi	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Lisans	192	51,53	10,09	-,764	,446
	Yüksek Lisans	53	52,68	8,29		

Tablo 7 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin öğrenim düzeylerine göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 8. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalışma Durumlarına Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Çalışma Durumu	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	Kadrolu	181	52,84	9,70	2	4,312	,014	A-C
	Ücretli	31	49,16	11,20				
	Sözleşmeli	33	48,39	7,04				

**p<.05 A=Kadrolu, B=Ücretli, C=Sözleşmeli*

Tablo 8 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalışma durumlarına göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir (p<.05). Anlamlı farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda kadrolu olarak çalışan okul öncesi öğretmenleri ile sözleşmeli olarak çalışan okul öncesi öğretmenleri arasında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir. Diğer bir ifadeyle, kadrolu olarak çalışan okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi sözleşmeli olarak çalışan okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesinden daha yüksektir.

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi eğitim verdikleri yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 9. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitim Vermekte Oldukları Yaş Grubuna Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Yaş Grubu	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5 yaş	71	47,75	7,14	2	20,652	,000	B-A B-C
	6 yaş	67	57,42	10,43				
	5-6 Yaş	107	50,92	9,19				

**p<.05 A=5 yaş, B=6 yaş, C=5-6 yaş*

Tablo 9 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin eğitim vermekte oldukları yaş grubuna göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi

sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin eğitim vermekte oldukları yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir (p>.05). Anlamlı farkın hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda 6 yaş grubuna eğitim veren okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengelerinin 5 yaş ve 5-6 karma yaş grubuna eğitim veren okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengelerinden daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalıştıkları kurum türüne göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 10. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Kurumun Türüne Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Çalışılan kurum	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Anasınıfı	193	52,04	10,15	,808	,420
	Bağımsız Anaokulu	52	50,81	7,96		

Tablo 10 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları kuruma göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin çalıştıkları kuruma göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalıştıkları sektöre göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 11. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Kurumun İçinde Bulunduğu Sektöre Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Sektör	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Devlete ait resmi okul	210	51,50	9,69	-1,105	,270
	Özel sektöre ait okul	35	53,46	9,90		

Tablo 11 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi sınıflarındaki çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 12. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıflarında Bulunan Çocuk Sayısına Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Çocuk sayısı	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5-10	36	49,72	11,33	3	1,605	,189	-
	11-15	85	53,47	9,89				
	16-20	90	51,43	7,25				
	21-25	34	50,62	12,60				

**p<.05*,

Tablo 12 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında bulunan çocuk sayısına göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi

sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin sınıflarında bulunan çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 13. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Statüye Göre İş Yaşam Dengelerinin Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

İş Yaşam Dengesi	Grup	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Öğretmen	211	51,88	9,61	,405	,686
	Uzman Öğretmen	34	51,15	10,54		

Tablo 13 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları statüye göre iş yaşam dengelerinin farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında iş yaşam dengelerinin çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları nasıldır?

Aşağıda yer alan Tablo 14'te çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeğinden aldıkları minimum, maximum, ortalama ve standart sapma değerleri yer almaktadır.

Tablo 14. Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları

Öğretmen Performans Değerlendirme Ölçeği	n	Minimum	Maximum	□	Ss.
Mesleki performans	245	94,00	170,00	148,06	15,53

Tablo 14 incelendiğinde çalışmaya katılan okul öncesi öğretmenlerinin öğretmen performans değerlendirme ölçeğinin genel toplamına ilişkin ortalamalarının (□=148,06) şeklinde olduğu görülmektedir. Bu ortalama incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performanslarının yüksek olduğu söylenebilir.

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 15. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Cinsiyetlerine Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler t-Testi Bulguları

Mesleki Performans	Grup	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Kadın	183	148,37	15,18	,537	,592
	Erkek	62	147,15	16,62		

Tablo 15 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 16. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Yaşlarına Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

Mesleki Performans	Yaş	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	25 ve altı	37	146,51	16,86	3	,305	,822	-
	26-30	120	148,51	15,26				
	31-35	48	147,08	16,44				
	36 ve yukarısı	40	149,32	14,31				

**p<.05*

Tablo 16 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin yaşlarına göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 17. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Mesleki Kıdemlerine Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

Mesleki Performans	Mesleki Kıdem	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5 yıl ve altı	52	146,40	17,03	2	,773	,463	-
	6-10 yıl	81	147,33	13,93				
	11 yıl ve üzeri	112	149,36	15,94				

**p<.05 A=5 yıl ve altı, B=6-10 yıl, C=11 yıl ve üzeri*

Tablo 17 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 18. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Öğrenim Düzeylerine Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler t-Testi Bulguları

Mesleki Performans	Öğrenim Düzeyi	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Lisans	192	147,97	15,72	-,177	,860
	Yüksek Lisans	53	148,40	14,96		

Tablo 18 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin öğrenim düzeylerine göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 19. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalışma Durumlarına Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

Mesleki Performans	Çalışma Durumu	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	Kadrolu	181	147,99	15,63	2	1,849	,160	-
	Ücretli	31	152,10	14,54				
	Sözleşmeli	33	144,67	15,49				

**p<.05 A=Kadrolu, B=Ücretli, C=Sözleşmeli*

Tablo 19 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalışma durumlarına göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları eğitim verdikleri yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 20. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitim Vermekte Oldukları Yaş Grubuna Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

Mesleki Performans	Yaş Grubu	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5 yaş	71	145,20	17,10	2	2,804	,063	
	6 yaş	67	147,06	16,96				
	5-6 Yaş	107	150,59	13,06				

**p<.05 A=5 yaş, B=6 yaş, C=5-6 yaş*

Tablo 20 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin eğitim vermekte oldukları yaş grubuna göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının eğitim verdikleri çocukların yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları kurum türüne göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 21. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Kurumun Türüne Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

Mesleki Performans	Çalışılan kurum	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Anasınıfı	193	147,66	15,49	-,782	,435
	Bağımsız Anaokulu	52	149,56	15,75		

Tablo 21 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları kuruma göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının çalıştıkları kuruma göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları sektöre göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 22. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Kurumun İçinde Bulunduğu Sektöre Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

Mesleki Performans	Sektör	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Devlete ait resmi okul	210	148,23	15,82	,412	,680
	Özel sektöre ait okul	35	147,06	13,88		

Tablo 22 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının çalıştıkları kurumun içinde bulunduğu sektöre göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları sınıflarındaki çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 23. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıflarında Bulunan Çocuk Sayısına Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Tek Yönlü ANOVA Bulguları

Mesleki Performans	Çocuk sayısı	n	□	Ss.	Sd	F	p	Anlamlı Fark
Ölçeğin Genel Toplamı	5-10	36	146,89	17,41	3	,397	,755	-
	11-15	85	147,15	15,60				
	16-20	90	149,43	15,31				
	21-25	34	147,94	14,23				

**p<.05*,

Tablo 23 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında bulunan çocuk sayısına göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan Tek Yönlü ANOVA testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının sınıflarında bulunan çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

Tablo 24. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Çalıştıkları Statüye Göre Mesleki Performanslarının Karşılaştırılmasına İlişkin Bağımsız Örneklemler için t-Testi Bulguları

Mesleki Performans	Grup	n	□	S.s.	t	p
Ölçeğin Genel Toplamı	Öğretmen	211	147,53	15,61	-1,334	,184
	Uzman Öğretmen	34	151,35	14,86		

Tablo 24 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin çalıştıkları statüye göre mesleki performanslarının farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için yapılan bağımsız örneklemler için t testi sonucunda; okul öncesi öğretmenlerinin ölçeğin genel toplamında mesleki performanslarının çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir (p>.05).

23. Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Tablo 25. Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasındaki ilişkiye ait Pearson Korelasyon Analizi sonuçları

	İş Yaşam Dengesi	Mesleki Performans
İş Yaşam Dengesi	1	
Mesleki Performans	,026	1

*p<.05, **p<.01

Tablo 25 incelendiğinde, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performansları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı görülmektedir (r=,026, p>.05).

Tartışma ve Öneriler

Bu araştırmanın birinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri nasıldır?" sorusudur. Bu araştırmada elde edilen bulgular, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi düzeylerinin orta seviyede olduğunu göstermiştir. İş yaşam dengesi ölçeğinden alınan puan ortalaması, bu öğretmen grubunun iş ve özel yaşamları arasında bir uyum kurmaya çalıştığını, ancak çeşitli faktörler nedeniyle bu dengenin zaman zaman bozulabildiğine işaret etmektedir. Bu durum, iş yaşamı ile aile/kişisel yaşam arasında denge kurmanın öğretmenler için sürekli bir mücadele alanı olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle eğitim sektöründe görev yapan bireyler için meslek, yalnızca belirli bir zaman diliminde sürdürülen bir iş olmaktan çıkıp, sürekli zihinsel ve duygusal emek gerektiren bir yaşam tarzına dönüşmektedir.

İş yaşam dengesi düzeyine ilişkin bu bulgu, öğretmenlik mesleğinin yapısal özellikleriyle doğrudan ilişkilidir. Okul öncesi eğitimin, çocuğun gelişimsel açıdan en hızlı olduğu döneme denk gelmesi, öğretmenden yüksek düzeyde dikkat, sabır, etkili planlama ve fiziksel enerji talep etmesini beraberinde getirmektedir. Günlük planlamaların detaylılığı, çocukların temel bakım ihtiyaçlarının karşılanması, ailelerle yürütülen sürekli iletişim ve idari sorumluluklar, öğretmenlerin iş yükünü doğrudan artırmaktadır. Bu bağlamda, iş yaşam dengesinin orta düzeyde tespit edilmesi, öğretmenlerin bu çok yönlü taleplerle baş etmeye çalıştığını; ancak bu süreçte zorluklar yaşandığını da göstermektedir.

Bu araştırmanın ikinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Araştırma bulgularına göre, cinsiyet değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Erkek öğretmenlerin iş yaşam dengesi düzeyleri, kadın öğretmenlere kıyasla daha yüksek bulunmuştur. Bu durum, literatürde de sıklıkla vurgulanan "toplumsal cinsiyet rolleri" ile açıklanabilir. Kadın öğretmenler, mesleki sorumluluklarının yanı sıra ev içi rollerde de aktif bir şekilde yer almakta; çocuk bakımı, ev işleri ve duygusal emek gerektiren diğer sorumluluklar genellikle kadınların sorumluluğunda kalmaktadır. Bu çifte sorumluluk, iş yaşamı ile özel yaşam arasında dengenin kurulmasını güçleştirmekte ve kadın öğretmenlerin daha fazla tükenmişlik deneyimlemesine yol açabilmektedir. Erkek öğretmenlerin ise genellikle ev dışı rollerle sınırlı kalmaları, iş dışında daha fazla kişisel zaman ve dinlenme fırsatına sahip olmalarını sağlayarak iş yaşam dengelerini daha olumlu etkileyebilmektedir.

Bu araştırmanın üçüncü alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Yaş değişkeni açısından yapılan analizlerde anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Bu sonuç, iş yaşam dengesinin yaş ile doğrudan bir ilişkisi olmadığını düşündürmektedir. Başka bir ifadeyle hem genç hem de daha deneyimli öğretmenler benzer düzeyde denge sorunları yaşamakta ya da denge kurma becerileri geliştirmiş olabilmektedir. Bu durum, bireylerin yaşlarından çok yaşam tarzları, ailevi durumları, destek sistemleri ve stresle başa çıkma kapasiteleri ile ilişkili olabilir. Nitekim bazı araştırmalarda genç öğretmenlerin yeni rollerine alışma sürecinde yaşadıkları stres nedeniyle daha fazla denge sorunu yaşadıkları; bazı çalışmalarda ise ileri yaş öğretmenlerin artan fiziksel yorgunluk ve bakım sorumlulukları nedeniyle benzer zorluklarla karşılaştıkları bildirilmektedir.

Bu araştırmanın dördüncü alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Mesleki kıdem değişkenine göre yapılan analizlerde de anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu bulgu, meslekte geçirilen sürenin iş yaşam dengesine doğrudan etki etmediğini ortaya koymaktadır. Mesleki kıdemin artması, deneyimle birlikte zaman yönetimi ve iş organizasyonu becerilerinin gelişmesine katkı sağlayabilirken; artan sorumluluklar ve tükenmişlik gibi faktörler bu kazanımı dengeleyerek iş yaşam dengesi algısında belirgin bir fark yaratmamış olabilir.

Bu araştırmanın beşinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Öğrenim düzeyi açısından da benzer biçimde iş yaşam dengesi düzeylerinde anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Bu durum, akademik eğitimin bireyin iş yaşam dengesini doğrudan etkilemediğini; bunun yerine psikolojik dayanıklılık, zaman yönetimi becerisi ve iş organizasyonu gibi kişisel yetkinliklerin daha belirleyici olabileceğini düşündürmektedir. Yüksek lisans yapmış bireylerin iş yaşamına dair daha ileri düzeyde stratejiler geliştirebileceği varsayılabilir; ancak öğretmenlik mesleğinin uygulama ağırlıklı doğası, akademik eğitimin bu becerilere katkısını sınırlıyor olabilir.

Bu araştırmanın altıncı alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Çalışma durumu açısından yapılan karşılaştırmalarda anlamlı farklılıklar gözlenmiştir. Özellikle kadrolu öğretmenlerin iş yaşam dengesi düzeylerinin sözleşmeli öğretmenlerden anlamlı düzeyde yüksek olması, iş güvencesinin birey üzerindeki olumlu etkisini açıkça ortaya koymaktadır. Sözleşmeli ve ücretli öğretmenlerin iş güvencesine dair kaygılar yaşamaları, sıklıkla yer değişikliği yapmaları, sosyal haklardan sınırlı düzeyde faydalanmaları ve mesleki aidiyet duygularının zayıf olması, iş yaşam dengelerini olumsuz etkileyen faktörler olarak sıralanabilir. Bu bulgu, öğretmenlikte statü farklılıklarının sadece iş koşullarını değil; aynı zamanda öğretmenlerin ruhsal iyi oluşlarını ve yaşam dengelerini de derinden etkilediğini göstermektedir.

Bu araştırmanın yedinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi eğitim verdikleri yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Araştırmada dikkat çeken bir diğer sonuç, eğitim verilen yaş grubuna göre iş yaşam dengesi düzeylerinin anlamlı düzeyde farklılaştığıdır. 6 yaş grubuna eğitim veren öğretmenlerin iş yaşam dengesi düzeylerinin, 5 yaş ve karma yaş gruplarına göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu fark, yaş gruplarının gelişimsel özelliklerinden kaynaklanıyor olabilir. 6 yaş çocukları öz bakım becerileri daha gelişmiş, yönerge takip etme ve bağımsız çalışma alışkanlıkları kazanmaya başlamış bireyler oldukları için öğretmenlerin iş yükünü hafifletebilmektedir. Buna karşılık, 5 yaş grubu çocukların daha fazla bireysel ilgiye, desteğe ve yönlendirmeye ihtiyaç duyması, öğretmenlerin zihinsel ve fiziksel olarak daha fazla çaba sarf etmesine neden olabilmektedir. Bu bağlamda yaş grubu, öğretmenin iş yükü algısını ve iş dışı yaşamına ayırabileceği enerjiyi doğrudan etkileyen bir faktör olarak değerlendirilebilir.

Bu araştırmanın sekizinci, dokuzuncu ve on birinci alt problemleri, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi çalıştıkları kurum türüne, sektöre ve statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorularıdır. Çalışılan kurum türü, sektör ve statü değişkenlerine göre yapılan analizlerde iş yaşam dengesi düzeylerinde anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu sonuç, kurum türünün veya unvanın iş yaşam dengesi algısı üzerinde belirleyici bir etken olmadığını göstermektedir. Özellikle özel sektör öğretmenleri ile kamu öğretmenleri arasında belirgin bir farkın olmaması, çalışma ortamlarının artık daha standart hale geldiğini ya da beklentilerin benzer düzeylerde şekillendiğini düşündürebilir.

Bu araştırmanın onuncu alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi sınıflarındaki çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Sınıf mevcudu değişkenine göre yapılan analizde de anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Bu durum, sınıftaki öğrenci sayısının tek başına iş yaşam dengesini etkilemediğini; bunun yerine öğretmenin sınıf yönetimi becerileri,

destek personelinin varlığı ve sınıfın genel atmosferi gibi faktörlerin daha belirleyici olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca, öğretmenlerin sınıf mevcutları değişse dahi, karşılaştıkları taleplerin ve kurumsal beklentilerin benzer düzeyde olması da bu sonucu destekleyici bir etken olabilir.

Sonuç olarak, bu araştırmanın bulguları, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi düzeylerinin bireysel, yapısal ve bağlamsal pek çok faktöre bağlı olarak şekillendiğini ortaya koymuştur. Cinsiyet, çalışma durumu ve eğitim verilen yaş grubu gibi değişkenler anlamlı farklılıklar yaratırken; yaş, öğrenim durumu, kıdem, çalışılan kurum türü, sektör, öğretmenlik statüsü ve sınıf mevcudu gibi değişkenlerde anlamlı bir fark gözlenmemiştir. Bu durum, iş yaşam dengesinin yalnızca bireysel bir sorun olmanın ötesinde, kurumsal yapılar, yönetim pratikleri ve toplumsal rollerin etkileşimiyle şekillenen çok boyutlu bir kavram olduğunu teyit etmektedir.

Bu araştırmanın on ikinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları nasıldır?" sorusudur. Araştırma kapsamında okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performans düzeylerini belirlemeye yönelik analizler, öğretmenlerin genel olarak yüksek bir mesleki performans sergilediklerini ortaya koymuştur. Ölçekten elde edilen ortalama puanlar, katılımcıların görevlerini yerine getirirken yüksek düzeyde sorumluluk bilinci, pedagojik yeterlilik, sınıf yönetimi becerisi ve mesleki motivasyon sergilediklerine işaret etmektedir. Bu durum, okul öncesi eğitimde görev yapan öğretmenlerin hem mesleki yeterliklerini geliştirme konusunda istekli olduklarını hem de eğitim-öğretim sürecine aktif biçimde katıldıklarını yansıtmaktadır.

Bu araştırmanın on üçüncü alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Araştırma kapsamında ulaşılan önemli bulgulardan biri, öğretmenlerin mesleki performans düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık içermediğidir. Bu sonuç, kadın ve erkek öğretmenlerin mesleki performanslarını benzer düzeyde sürdürdüğünü göstermektedir. Cinsiyetin mesleki yeterlik üzerinde belirleyici olmaması, öğretmenlik mesleğinin doğası gereği bireysel motivasyon, meslek sevgisi, mesleki deneyim ve pedagojik formasyon gibi faktörlerin öne çıktığını düşündürmektedir. Ayrıca, eğitim sisteminde cinsiyete dayalı ayrımcılıkların azalması ve mesleki fırsat eşitliğinin görece artmış olması, cinsiyet temelli performans farklarının ortadan kalkmasında etkili olabilir.

Bu araştırmanın on dördüncü alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Benzer şekilde, yaş değişkenine göre yapılan analizler de öğretmenlerin mesleki performans düzeylerinde anlamlı bir farklılık saptamamıştır. Bu durum, öğretmenlik mesleğinde yaşın tek başına bir avantaj ya da dezavantaj oluşturmadığını; farklı yaş gruplarındaki öğretmenlerin mesleki performanslarını benzer düzeyde sürdürebildiklerini göstermektedir. Genç öğretmenler teknolojiyi etkin kullanma, enerjik olma ve yeniliğe açık olma gibi özelliklerle öne çıkarken; ileri yaş öğretmenler deneyim, kriz yönetimi ve ilişkisel zekâ açısından avantajlı konumda olabilirler. Bu farklı güçlerin toplamda benzer performans düzeylerine yol açması muhtemeldir. Dolayısıyla, yaş tek başına performansı açıklamakta yetersiz kalmakta; bunun yerine bireysel özellikler, hizmet içi eğitim imkanları ve mesleki doyum gibi etkenler daha belirleyici görünmektedir.

Bu araştırmanın on beşinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları mesleki kıdemlerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Mesleki kıdeme göre yapılan analizlerde de anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu bulgu, meslekte geçirilen sürenin öğretmenlerin performans düzeyini doğrudan belirlemediğini ortaya koymaktadır. Deneyim, genel olarak mesleki performansı olumlu yönde etkileyebilecek bir unsur olarak değerlendirilse de, bu durum her birey için geçerli olmayabilir. Bazı öğretmenler uzun yıllar görev yapmalarına rağmen mesleki gelişim süreçlerine yeterince katılmazken, bazı öğretmenler daha kısa sürede yüksek mesleki yeterlik düzeyine ulaşabilmektedir. Bu bağlamda, performansın yalnızca deneyime değil, bireysel çabaya ve sürekli mesleki gelişim anlayışına dayalı olarak şekillendiği söylenebilir.

Bu araştırmanın on altıncı alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları öğrenim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Öğrenim düzeyine göre elde edilen bulgular, lisans ve yüksek lisans mezunu öğretmenler arasında mesleki performans açısından anlamlı bir fark bulunmadığını göstermektedir. Bu sonuç, akademik eğitimin öğretmenlik mesleğinde belirli bir düzeyden sonra performans üzerinde sınırlı etkide bulunduğunu akla getirmektedir. Yüksek lisans eğitimi alan öğretmenlerin pedagojik bilgi düzeyleri artabilir; ancak bu bilginin sahaya ne ölçüde yansıtıldığı, bireysel motivasyon ve okul koşulları gibi faktörlere bağlıdır. Bu nedenle, akademik derecenin artması her zaman doğrudan performans artışıyla sonuçlanmamaktadır.

Bu araştırmanın on yedinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalışma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Mesleki performans düzeyleri ile çalışma durumu değişkeni arasındaki ilişki incelendiğinde, istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu bulgu, öğretmenlerin statülerinin performans düzeylerine doğrudan etki etmediğine işaret etmektedir. Ancak literatürde, sözleşmeli ve ücretli öğretmenlerin çalışma koşullarının kadrolu öğretmenlere kıyasla daha zorlayıcı olduğu, bu durumun mesleki bağlılık ve motivasyonu olumsuz etkileyebileceği belirtilmektedir. Bu bağlamda, bulguların istatistiksel açıdan anlamlı olmaması, öğretmenlerin bireysel sorumluluk bilinciyle görevlerini sürdürdüklerini ve yapısal eşitsizliklere rağmen meslek ahlakı doğrultusunda hareket ettiklerini göstermesi bakımından önemlidir.

Bu araştırmanın on sekizinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları eğitim verdikleri yaş grubuna göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Eğitim verilen yaş grubuna göre mesleki performans düzeyleri arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Bu bulgu, öğretmenlerin farklı yaş gruplarıyla çalışsalar da mesleki becerilerini benzer düzeyde kullanabildiklerini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, sınıf içi uygulamaların niteliği, çocukların gelişimsel özellikleri ve sınıf yönetimi gibi alanlarda öğretmenlerin deneyimlerinden faydalandıkları düşünülebilir. Yaş grubuna göre çalışma koşulları değişiklik gösterse de öğretmenlerin profesyonel kimlikleri doğrultusunda her koşulda yüksek performans sergilemeleri, mesleki öz yeterliklerinin güçlü olduğuna işaret etmektedir.

Bu araştırmanın on dokuzuncu alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları kurum türüne göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Çalıştıkları kurum türüne göre yapılan karşılaştırmalarda da mesleki performans düzeylerinde anlamlı bir fark izlenmemiştir. Bu bulgu, kurumsal yapı farklarının öğretmen performansı üzerinde belirleyici bir etki yaratmadığını göstermektedir. Bağımsız anaokullarının fiziksel olanaklarının daha iyi olması ya da anasınıflarının ilkokul bünyesinde bulunması gibi farklılıklar göz önüne alınsa da öğretmenlerin bireysel tutumları ve mesleki sorumlulukları bu kurumsal farkları etkisiz kılabilmektedir.

Bu araştırmanın yirminci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları sektöre göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Sektör değişkeni açısından yapılan analizde de mesleki performans düzeylerinde anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Bu bulgu, öğretmenlerin kamu ya da özel sektörde çalışmalarının performans düzeylerini doğrudan belirlemediğini göstermektedir. Özel sektör öğretmenleri daha yoğun denetime tabi olabilirken, devlet okullarında daha fazla öğrenciyle çalışmak gibi zorluklar bulunabilmektedir. Her iki alanda da performansı etkileyen faktörler benzer düzeyde dengeleyici etki yaratabilir.

Bu araştırmanın yirmi birinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları sınıflarındaki çocuk sayısına göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Sınıf mevcudu değişkenine göre elde edilen sonuçlarda, öğrenci sayısının öğretmen performansına anlamlı bir etkisi olmadığı görülmüştür. Bu durum, öğretmenlerin sınıf büyüklüğünden bağımsız olarak etkili öğretim stratejileri geliştirebildiklerini ve sınıf yönetimi becerileriyle durumu dengeleyebildiklerini düşündürmektedir. Ancak bu bulgu, sınıf mevcudunun aşırı kalabalık olmadığı

durumlar için geçerli olabilir. Aksi takdirde, daha yüksek mevcutlu sınıflarda performansın olumsuz etkilenmesi muhtemeldir.

Bu araştırmanın yirmi ikinci alt problemi, "Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performansları çalıştıkları statüye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?" sorusudur. Statü değişkeni açısından da mesleki performans düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark kaydedilmemiştir. Bu durum, kariyer basamaklarının her zaman öğretmenlerin sınıf içi etkinliğini ve mesleki yeterlik düzeyini artırmadığını göstermektedir. Uzman öğretmen unvanı, bireyin bilgi düzeyini belirtebilir; ancak bu bilginin uygulamaya aktarımı, sınıf içi gözlemler, öğrenci etkileşimi ve öğretim süreciyle ilişkilidir. Dolayısıyla, unvan farklılıklarının performans üzerinde sınırlı etkisi olabilir.

Sonuç olarak, bu araştırma okul öncesi öğretmenlerinin mesleki performanslarının genel olarak yüksek düzeyde olduğunu tespit etmiş, ancak bu düzeyin incelenen demografik ya da mesleki değişkenlere göre istatistiksel olarak anlamlı biçimde farklılaşmadığını ortaya koymuştur. Bu durum, öğretmenlerin sahip oldukları meslek bilinci, içsel motivasyon, pedagojik formasyon ve çocuklara duydukları sorumluluk duygusunun, performanslarını belirleyen temel itici güçler olduğunu göstermektedir. Araştırma bulguları, mesleki performansın büyük ölçüde bireysel düzeyde şekillendiğini ve öğretmenlerin farklı koşullarda dahi yüksek düzeyde sorumluluk sergilediklerini vurgulaması açısından dikkat çekicidir.

Araştırmanın temel hedeflerinden biri, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performans düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını saptamaktı. Bu doğrultuda yürütülen Pearson Korelasyon Analizi, iki değişken arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığını göstermiştir. Bu düşük korelasyon katsayısı ve istatistiksel anlamsızlık, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi algıları ile mesleki performansları arasında doğrudan ve belirgin bir bağlantı olmadığına işaret etmektedir.

Bu sonuç ilk bakışta şaşırtıcı olsa da eğitim bilimleri alanındaki bazı çalışmalarda da benzer yönsüz ilişkilere rastlanmaktadır. İş yaşam dengesi ile mesleki performans arasında anlamlı bir korelasyonun saptanmaması, bu iki değişkenin birbirini doğrudan değil; dolaylı yollarla veya üçüncü değişkenler aracılığıyla etkiliyor olabileceği ihtimalini gündeme getirmektedir. Örneğin, bir bireyin iş yaşam dengesi yüksek olsa dahi motivasyonu düşükse, bu durum performansa yansımayabilir. Tersine, iş yaşam dengesi düşük olan bir öğretmen, içsel meslek sevgisi ve etik sorumluluk duygusuyla yüksek performans sergileyebilir. Bu bağlamda, iki değişken arasındaki ilişkinin doğrusallıktan ziyade daha karmaşık bir yapı barındırdığı düşünülebilir.

İlişkinin zayıf ve anlamsız çıkmasında etkili olabilecek bir diğer faktör, öğretmenlerin yüksek düzeyde profesyonel kimlik geliştirmiş olmaları olabilir. Yüksek mesleki kimlik düzeyine sahip bireyler, kişisel yaşamlarındaki olumsuzlukları işlerine yansıtmama becerisi kazanmış olabilirler. Bu durum, özellikle öğretmenlik gibi yoğun duygusal emek gerektiren mesleklerde yaygındır. Nitekim, bu araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük çoğunluğunun yüksek performans sergilediği ve iş yaşam dengesi düzeylerinin orta seviyede olduğu dikkate alındığında, öğretmenlerin iş ve özel yaşam alanlarını bilinçli olarak ayrıştırma stratejileri geliştirmiş olabilecekleri değerlendirilebilir.

İş yaşam dengesi ve mesleki performans arasındaki ilişkiyi anlamak, eğitim yönetimi politikaları açısından da değerlidir. Eğer bu iki değişken arasında güçlü bir ilişki olsaydı, öğretmenlerin iş yaşam dengelerini iyileştirmeye yönelik düzenlemelerin doğrudan performans artışıyla sonuçlanabileceği iddia edilebilirdi. Ancak bu çalışmanın sonuçları, böyle bir nedensellik varsayımını desteklememektedir. Dolayısıyla, performansı geliştirmek için yalnızca iş yaşam dengesine odaklanmak yeterli olmayabilir; bunun yerine çok boyutlu mesleki destek sistemlerinin geliştirilmesi gerekmektedir.

Sonuç olarak, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengesi ile mesleki performans düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin saptanmaması, bu iki kavramın kendi içsel dinamikleriyle

şekillendiğini, ancak aynı zamanda çok katmanlı sosyal, psikolojik ve yapısal etkenlerden de etkilendiğini göstermektedir. Bu bulgu, öğretmenlik mesleğinin karmaşık doğasını ve performansın yalnızca bireyin yaşam dengesine indirgenemeyecek kadar çok boyutlu bir olgu olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Öneriler

Bu araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda, okul öncesi öğretmenlerinin iş yaşam dengeleri ve mesleki performans düzeylerine ilişkin çeşitli sonuçlara ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlar ışığında, uygulayıcılar, eğitim yöneticileri, politika yapıcılar ve araştırmacılara yönelik birtakım öneriler geliştirilmiştir. Bu öneriler hem mevcut sorunlara çözüm üretmeyi hem de ileride yapılacak çalışmalara yol göstermeyi amaçlamaktadır.

Uygulayıcılara Yönelik Öneriler: Millî Eğitim Bakanlığı tarafından, öğretmenlerin iş ve özel yaşamlarını dengeleyebilmelerine destek olacak biçimde esnek mesai uygulamaları, idari görevlerde adil dağılım ve nöbet hizmetlerinde düzenlemeler yapılmalıdır. Özellikle küçük çocuklarla çalışan öğretmenlerin duygusal yükü göz önüne alınarak, hizmet içi psikolojik destek programları geliştirilmelidir.

Okul yöneticileri, öğretmenlerin iş yaşam dengelerini koruyabilmeleri için destekleyici bir yönetim anlayışı benimsemeli; öğretmenlerin kişisel ve ailevi sorumluluklarını gözeten bir görev paylaşımı yapmalıdır. Ayrıca performans değerlendirmelerinde sadece sonuçlara değil, öğretmenin çabasına ve süreç yönetimine de odaklanılmalıdır.

Okul öncesi öğretmenleri, kendi yaşam dengelerini korumak adına kişisel zaman yönetimi, stresle başa çıkma ve sınır koyma becerilerini geliştirecek bireysel farkındalık çalışmalarına önem vermelidir.

Rehberlik ve psikolojik danışma servisleri, okul öncesi öğretmenlere yönelik periyodik seminerler düzenleyerek iş-yaşam dengesi, stres yönetimi ve meslek içi motivasyon konularında destekleyici içerikler sunmalıdır.

Politika Yapıcılar ve Eğitim Yöneticilerine Yönelik Öneriler: İş yaşam dengesine yönelik bütüncül politikalar, yalnızca bireysel çözüm önerilerine değil, kurumsal yapının yeniden düzenlenmesine odaklanmalıdır. Öğretmenlerin ailevi ve kişisel sorumluluklarına duyarlı bir çalışma modeli için okul temelli esnek zaman planlamaları yapılabilir. Haftalık ders yüklerinin planlanmasında öğretmenlerin yaş, kıdem ve özel durumları dikkate alınmalıdır.

Öğretmen istihdam modelleri gözden geçirilerek, sözleşmeli ve ücretli öğretmenlik uygulamalarının yaratmış olduğu güvencesizlik hissi giderilmelidir. Araştırma bulgularında, bu grupların iş yaşam dengelerinin daha düşük olduğu görülmüş; bu durumun uzun vadede performans düşüklüğüne yol açabileceği değerlendirilmiştir.

Kadın öğretmenler için kurumsal destek mekanizmaları güçlendirilmelidir. Kadınların iş yaşam dengesi açısından daha fazla yük taşıdığı görülmektedir. Bu nedenle kadın okul öncesi öğretmenlerin çocuk bakımı, yaşlı bakım sorumluluğu gibi alanlarda yaşadığı ikincil yüklerin azaltılması adına, okul temelli bakım destek sistemleri hayata geçirilebilir.

Eğitim yöneticileri, öğretmenlerin ruh sağlığını ve motivasyon düzeylerini artırmak amacıyla pozitif okul iklimini destekleyecek uygulamalar geliştirmelidir. Karar alma süreçlerine öğretmenlerin aktif katılımı sağlanmalı, yöneticiler öğretmenleri sadece görev yapan bireyler olarak değil, bütünsel yaşamları olan insanlar olarak görmelidir.

Hizmet İçi Eğitim ve Mesleki Gelişim Bağlamında Öneriler: İş yaşam dengesi ve mesleki performans temalı hizmet içi eğitimler, okul öncesi öğretmenlerinin farkındalık düzeylerini artırmak amacıyla yaygınlaştırılmalıdır. Bu eğitimlerde sadece teorik bilgiler değil, uygulamalı stres yönetimi, zaman planlaması ve sınır koyma teknikleri gibi beceri temelli içeriklere yer verilmelidir.

Performansı artırmaya yönelik kişisel gelişim programları, bireysel farkındalık, mesleki öz yeterlik ve tükenmişlik ile başa çıkma stratejileri odağında hazırlanmalıdır. Bu programlar yalnızca öğretmenlik becerilerini değil, öğretmenin yaşam kalitesini ve içsel güdülenmesini de geliştirmeyi hedeflemelidir.

Mentorluk ve meslektaş koçluğu uygulamaları, özellikle mesleğe yeni başlayan öğretmenlerin performansını artırmak ve meslek içi doyumu güçlendirmek açısından etkili olabilir. Kıdemli öğretmenlerin deneyimlerini paylaşmaları, yeni öğretmenlerin uyum sürecini hızlandırmakta ve iş yaşam dengesine katkı sağlamaktadır.

Kurumsal gelişim planlarına iş yaşam dengesi temelli uygulamalar entegre edilmelidir. Okullar sadece akademik başarının değil, çalışan iyilik hâlinin de merkezinde yer almalıdır. Okul temelli gelişim programlarında öğretmen memnuniyeti, tükenmişlik önleyici yaklaşımlar ve pozitif psikoloji ilkeleri esas alınabilir.

Psikolojik sağlamlık, duygusal emek yönetimi ve çoklu rol dengesi konularında yapılacak seminer ve atölyelerle öğretmenlerin hem bireysel yaşamlarına hem de mesleki rollerine dair daha donanımlı hâle gelmeleri sağlanmalıdır.

Araştırmacılara Yönelik Öneriler: Bu araştırma nicel bir desenle gerçekleştirilmiştir. Ancak öğretmenlerin iş yaşam dengesi ve mesleki performanslarına ilişkin daha derinlemesine veriler elde edebilmek amacıyla, nitel ve karma yöntemler ile yürütülecek araştırmalar yapılması önerilmektedir. Özellikle öğretmenlerin yaşadıkları özgül zorluklar, duygusal emek süreçleri ve örgütsel destek beklentileri derinlemesine görüşmeler yoluyla daha iyi anlaşılabilir.

İş yaşam dengesi ve mesleki performans arasındaki ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı çıkmaması, bu ilişkinin dolaylı değişkenler aracılığıyla şekillenebileceğini göstermektedir. Bu nedenle tükenmişlik, iş doyumu, örgütsel bağlılık, psikolojik sağlamlık gibi aracı değişkenleri içeren yapısal eşitlik modellemeleri ile daha kapsamlı çalışmalar yapılması önerilir.

Bu araştırmanın örneklemi, yalnızca okul öncesi öğretmenleriyle sınırlıdır. Farklı kademelerde görev yapan öğretmenler ile benzer çalışmalar yürütülerek, eğitim düzeyleri arası karşılaştırmalı analizler yapılabilir. Böylece mesleki performans ve iş yaşam dengesi dinamiklerinin kademelere göre nasıl farklılaştığı anlaşılabilir.

İş yaşam dengesi kavramının sadece bireysel algı düzeyinde değil, örgütsel kültür, liderlik tarzı ve okul iklimi gibi yapısal faktörlerle ilişkili boyutları da incelenmelidir. Özellikle yöneticilerin tutumları, görev dağılımı adaleti ve destekleyici liderlik tarzlarının öğretmenlerin iş yaşam dengesi üzerindeki etkilerini araştıran çalışmalar literatürde önemli bir boşluğu dolduracaktır.

Son olarak, gelecekte yapılacak araştırmalarda cinsiyet, kıdem, statü ve istihdam türü gibi değişkenlerin daha dengeli dağıldığı örneklemlerle çalışılması, karşılaştırmalı analizlerin güvenirliğini artıracaktır.

KAYNAKÇA

Çelikten, M., Şanal, M. ve Yeni, Y. (2005). Öğretmenlik Mesleği ve Özellikleri, *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* 19, 207-237.

EARGED. (2006). Okulda Performans Yönetim Modeli. Ankara: Millî Eğitim Basımevi.

Ekinci, H., ve Sabancı, A. (2016). İş yaşam dengesi ölçeği: Türk kültürüne uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, *12*(2), 299-315.

Greenhaus, J. H., Collins, K. M. ve Shaw, J. D. (2003). The relation between work-family balance and quality of life. *Journal of Vocational Behavior*, 63(3), 510-531.

Guest, D. E. (2002). Perspevtives on the study of work-life balance. *Social Sciences Information, 41*(2), 255-279.

Karasar, N. (2010). Bilimsel Araştırma Yöntemi. (21. Basım) Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kinnunen, U., Geurts, S. ve Mauno, S. (2004). Work-to-family conflict and its relationship with well-being: A one-year longitudinal study on gender differences. *Journal of Occupational Health Psychology*, 9(2), 149-161.

Korkmaz, C. ve Erdoğan, M. (2014). Öğretmenlerin iş-yaşam dengesinin performanslarına etkisi. *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 5(1), 541-557.

Özgenel, M. (2018). Öğretmenlerin performanslarının değerlendirilmesine yönelik bir ölçek geliştirme çalışması. *İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 44-60.

THE CENTURY OF TÜRKİYE EDUCATION MODEL: A NEW EDUCATIONAL PARADIGM FROM KNOWLEDGE TO VALUES, FROM MEMORIZATION TO PRODUCTION

Mahmut ÖĞ
Primary School Teacher, Ministry of National Education, Mardin, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0005-8173-507X

Abstract

The *Century of Türkiye Education Model* (CTEM) — known in Turkish as *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM)* — was introduced by the Ministry of National Education in 2024 and is recognized as one of the key vision documents guiding the second century of the Republic (MEB, 2024). CTEM represents not merely a curriculum reform but a profound **paradigm shift** encompassing all components of the educational system. The model offers a holistic approach based on the processes of **meaning-making, skill transformation, and value integration**. In this context, the goal is for students to embrace learning as a way of life rather than being overwhelmed by the burden of knowledge (Acar, 2024; Kaya, 2024).

Philosophically, the model draws on both the **moral heritage of the East** and the **pedagogical innovations of the West**. CTEM adopts a **human-centered and value-based educational approach**, positioning students not as passive recipients of information but as active learners who question, interpret, and produce. This approach is grounded in **constructivist learning theory** (Piaget, 1970; Vygotsky, 1978) and **values education principles**. Students access knowledge, make sense of it, transform it into skills, and integrate it into behaviors guided by internalized values; thus, learning becomes not only a cognitive process but also a tool for moral and social transformation (Türkoğlu, 1997; Delibalta & Taşdelen Teker, 2024).

The learning design of CTEM seeks to integrate **21st-century skills** with **national values**. The model centers on lifelong learning and learning ecosystems, utilizing digital learning environments, artificial intelligence-supported applications, and project-based learning to develop students' self-regulation skills (Sarı & Akınoğlu, 2013; Tülübaş, 2022; Senemoğlu, 2002; Şaşan, 2002). Students are expected not to repeat knowledge but to adapt, analyze, and create new meanings from it. In doing so, digital tools and collaborative learning environments encourage active participation in the learning process (Koç, 2014; Aran, 2016; Türkmen, 2002).

CTEM envisions a **fundamental transformation in teacher and student roles**. Teachers are no longer mere transmitters of information but **learning designers and facilitators** (Demir, 2025). Students, on the other hand, are positioned as researchers, critical thinkers, collaborators, creators, and self-directed learners (Acar, 2024). This framework demonstrates that **student-centered education** forms the cornerstone of the model.

The **assessment and evaluation** approach within CTEM has also been redesigned. Moving away from traditional test-oriented systems, the model embraces process-based methods that focus on tracking student development and performance (Delibalta & Taşdelen Teker, 2024). Tools such as self-assessment, peer assessment, portfolios, and observation forms enable students to learn from mistakes and support continuous improvement.

In conclusion, the *Century of Türkiye Education Model* represents not only a reform but also an **original learning paradigm** that integrates national values with the competencies required by the information age. CTEM addresses cognitive, emotional, and moral development, viewing the student as a **holistic being**. Strengthening teacher training, material development, school climate, and digital infrastructure are critical factors for the successful implementation of the model (MEB, 2024; Demir, 2025). In this sense, CTEM provides a **concrete example of the transition from knowledge-based learning to value-based learning**.

Keywords: Century of Türkiye Education Model, educational reform, learning paradigm, value-based education, 21st-century skills, thesis-based literature.

TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ: BİLGİDEN DEĞERE, EZBERDEN ÜRETİME GEÇİŞTE YENİ BİR EĞİTİM PARADİGMASI

Özet

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), Millî Eğitim Bakanlığı tarafından 2024 yılında tanıtılan ve Cumhuriyet'in ikinci yüzyılına yön veren temel vizyon belgelerinden biri olarak kabul edilmektedir (MEB, 2024). TYMM, yalnızca bir müfredat reformu olmayıp eğitim sisteminin bütün bileşenlerinde köklü bir paradigma değişimini temsil eder. Model, bilginin anlamlandırılması, beceriye dönüştürülmesi ve değerlerle bütünleştirilmesi sürecine dayalı bütüncül bir yaklaşım sunmaktadır. Bu çerçevede, öğrencilerin bilgi yükü altında ezilmeden öğrenmeyi bir yaşam biçimi hâline getirmeleri hedeflenmektedir (Acar, 2024; Kaya, 2024).

Modelin felsefi temeli, hem Doğu'nun ahlaki mirası hem de Batı'nın pedagojik yeniliklerinden beslenir. TYMM, insanı merkeze alan ve değer temelli bir eğitim anlayışı benimsemekte; öğrenciyi pasif bilgi alıcısı olmaktan çıkararak aktif öğrenen, sorgulayan ve üreten birey konumuna yerleştirmektedir.. Bu yaklaşım, yapılandırmacı öğrenme kuramı (Piaget, 1970; Vygotsky, 1978) ve değerler eğitimi ilkeleri ile desteklenmektedir. Öğrenci, bilgiye ulaşır, onu anlamlandırır, beceriye dönüştürür ve içselleştirdiği değerlerle davranışa aktarır; böylece öğrenme yalnızca zihinsel bir süreç değil, aynı zamanda ahlaki ve toplumsal bir dönüşüm aracına dönüşür (Türkoğlu,A.,1997; Delibalta & Taşdelen Teker, 2024).

TYMM'nin öğrenme tasarımı, 21. yüzyıl becerileri ile millî değerlerin bütünleştirilmesini hedeflemektedir. Model, yaşam boyu öğrenme ve öğrenme ekosistemi kavramlarını merkeze alır; dijital öğrenme ortamları, yapay zekâ destekli uygulamalar ve proje tabanlı öğrenme süreçleri ile öğrencilerin öz düzenleme becerilerini geliştirmesine olanak tanır (Sarı & Akınoğlu, 2013; Tülübaş, 2022; Senemoğlu,2002; Şaşan, H. 2002). Öğrencilerden beklenen, bilgiyi tekrar etmek yerine yeni durumlara uyarlayabilme, analiz etme ve üretme becerilerini geliştirmeleridir. Model aynı zamanda dijital öğrenme ortamları ve proje tabanlı öğrenme süreçleri ile öğrencilerin öz-düzenlemelerini destekleyerek öğrenme sürecinde aktif rol almalarını sağlar (Koç, 2014; Aran, 2016, Türkmen,H. 2002).

TYMM, öğretmen ve öğrenci rollerinde köklü bir dönüşümü öngörmektedir. Öğretmenler artık bilgiyi aktaran konumda değil, öğrenme tasarımcısı ve rehber olarak görev alır (Demir, 2025). Öğrenciler ise araştıran, sorgulayan, iş birliği yapan, üreten ve kendi öğrenme sürecini yöneten bireyler olarak konumlandırılır (Acar, 2024). Bu yapı, öğrenci merkezli eğitim anlayışının TYMM'nin temel taşı olduğunu göstermektedir.

Ölçme-değerlendirme yaklaşımı da TYMM'de yeniden tasarlanmıştır. Geleneksel test odaklı yöntemlerden uzaklaşarak, öğrencinin gelişim sürecini izlemeyi ve performansını değerlendirmeyi esas alan süreç odaklı sistemler benimsenmiştir (Delibalta & Taşdelen Teker, 2024). Öz değerlendirme, akran değerlendirmesi, portfolyo ve gözlem formları gibi araçlar, öğrencinin hatalarından öğrenmesini ve sürekli gelişmesini destekleyen yöntemler olarak öne çıkar.

Sonuç olarak Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türk eğitim sistemi açısından yalnızca bir reform değil; bilgi çağının gerektirdiği becerilerle millî değerleri bütünleştiren özgün bir öğrenme paradigmasıdır. TYMM, bilişsel kazanımların yanı sıra duygusal ve ahlaki gelişimi de hedefleyerek öğrenciyi bütüncül bir varlık olarak ele alır. Uygulama sürecinde öğretmen eğitimi, materyal geliştirme, okul iklimi ve dijital altyapı gibi destekleyici unsurların güçlendirilmesi, modelin başarısı açısından kritik öneme sahiptir (MEB, 2024; Demir, 2025). Bu bağlamda TYMM, bilgiye dayalı öğrenmeden değere dayalı bir öğrenme sürecine geçişin somut bir örneğini sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitim reformu, öğrenme paradigması, değer temelli eğitim, 21. yüzyıl becerileri, tez kaynaklı literatür.

DEMOCRATIZATION IN 21ST CENTURY EDUCATION: ELIMINATING RESTRICTIVE PRACTICES BASED ON SCHOOL TYPES

Mahmut ÖĞ
MEB Sınıf Öğretmeni, Mardin, Türkiye,
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0005-8173-507X

Abstract

In 21st-century education policy, democratization is directly linked to ensuring equal access to educational opportunities for all students and eliminating segregation based on school types. In Turkey, centralized examinations and school-type tracking policies have contributed to disparities among students according to their socioeconomic backgrounds, intensifying educational inequality (Bölükbaş, 2020; Niehues, Kisbu-Sakarya & Selçuk, 2019). Secondary education transition systems significantly influence students' motivation, exam anxiety, and academic development, and differences in placement between vocational/technical schools and science/anatolian high schools shape students' educational experiences (Suna & Özer, 2021; Yakar, 2022).
The democratization process in education requires flexible, student-centered placement mechanisms and the elimination of restrictive practices based on school types (Taşkın & Aksoy, 2020; Poyraz, 2023). Literature emphasizes that a democratic education system must provide equitable access to resources, recognize individual differences as societal assets, and foster students' sense of social solidarity (Suna & Özer, 2025; Sincer & Yakut Özek, 2024).
Therefore, reducing school-type-based segregation not only enhances academic achievement and motivation but also contributes to social equity and the development of democratic awareness. This paper analyzes current placement and tracking systems in Turkey and discusses policy recommendations aimed at advancing democratization in education. The findings highlight the necessity of eliminating restrictive school-type practices and developing flexible, student-focused placement models.

Keywords: Democratization in education, school types, transition policies, centralized exams, equity.

21. YÜZYILDA EĞİTİMDE DEMOKRATİKLEŞME SÜRECİ: OKUL TÜRLERİNE YÖNELİK KISITLAYICI UYGULAMALARIN KALDIRILMASI

Özet

21. yüzyıl eğitim politikalarında demokratikleşme, öğrencilerin eğitim fırsatlarına eşit erişimin sağlanması ve okul türlerine dayalı ayrımların kaldırılması ile doğrudan ilişkilidir. Türkiye'de merkezi sınavlar ve okul türleri arasındaki yönlendirme politikaları, öğrencilerin sosyoekonomik arka planlarına göre farklılaşmasına ve eğitimde eşitsizliğin artmasına yol açmaktadır (Bölükbaş, 2020; Niehues, Kisbu-Sakarya & Selçuk, 2019). Ortaöğretime geçiş sistemleri, öğrencilerin motivasyon, sınav kaygısı ve akademik gelişimini etkileyen önemli faktörler arasında yer almakta ve meslekî, teknik liseler ile fen ve Anadolu liseleri arasındaki yönlendirme farkları, öğrencilerin eğitim deneyimlerinde belirleyici olmaktadır (Suna & Özer, 2021; Yakar, 2022).
Eğitimde demokratikleşme süreci, öğrenci merkezli ve esnek yerleştirme mekanizmaları ile okul türlerine dayalı kısıtlayıcı uygulamaların kaldırılmasını gerekli kılmaktadır (Taşkın & Aksoy, 2020; Poyraz, 2023). Literatür, demokratik bir eğitim sisteminin, kaynağa adil erişim, bireysel farklılıkların toplumsal zenginlik olarak değerlendirilmesi ve öğrencilerin toplumsal dayanışma bilinci geliştirebilmesi açısından kritik olduğunu ortaya koymaktadır (Suna & Özer, 2025; Sincer & Yakut Özek, 2024).

Bu bağlamda, eğitimde okul türlerine dayalı ayrımların azaltılması, yalnızca akademik başarı ve motivasyonu artırmakla kalmayacak, aynı zamanda toplumsal eşitlik ve demokratik bilinç gelişimine de katkı sağlayacaktır. Bildiri, Türkiye'deki mevcut yerleştirme ve yönlendirme sistemlerini analiz ederek, eğitimde demokratikleşmeye yönelik politika önerilerini tartışmaktadır. Sonuçlar, okul türlerine yönelik kısıtlayıcı uygulamaların kaldırılmasının ve esnek, öğrenci odaklı yerleştirme modellerinin geliştirilmesinin gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitimde demokratikleşme, okul türleri, geçiş politikaları, merkezi sınavlar, eşitlik.

AN EXAMINATION OF THE ATTITUDES TOWARD LEARNING OF SPECIAL EDUCATION TEACHER CANDIDATES

Necati ÇOBANOĞLU
Doç. Dr., İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8469-2352

Abstract

The main objective of this study is to examine special education teacher candidates' attitudes toward learning in detail across three main dimensions: Effort Toward Learning, Valuing Learning, and Avoiding Learning. Teacher candidates' attitudes toward learning during their professional development process play a critical role in both their academic success in undergraduate education and their future teaching practices. Therefore, revealing the patterns of attitudes in this field provides important clues about the quality of teacher training programs. Conducted using a quantitative and descriptive research model, the study involved 154 undergraduate students enrolled in the Special Education Teacher Training program at a state university in Turkey. The Learning Attitude Scale, whose validity and reliability have been established in previous studies, was used as the data collection tool. The scale has a multidimensional structure designed to measure students' levels of active participation in learning processes, the value they attribute to learning, and their tendency to avoid learning.

The findings from the study indicate that special education teacher candidates generally exhibit positive attitudes toward learning. It was determined that participants showed a high level of learning effort (M = 4.21) and attached significant value to learning (M = 4.35); in contrast, their tendency to avoid learning was found to be low (M = 2.14). These results indicate that, due to the nature of the field of special education, students have a strong motivation to develop their professional competencies. Comparisons based on demographic variables revealed no significant differences based on gender. However, the grade level variable created a significant difference in the dimension of effort toward learning. The findings reveal that 4th-year students demonstrated higher learning effort compared to 1st-year students. This suggests that motivation for learning is strengthened with the development of professional identity, increased practical course experience, and the teaching role becoming more tangible.

The results of the study show that special education teacher candidates have strong potential in terms of the lifelong learning skills required by the profession. In this regard, it is recommended that teacher training programs support pedagogical practices that encourage learning from early grades, provide practical learning environments that increase students' professional commitment, and develop motivational strategies that strengthen positive attitudes towards learning. The study has limitations, such as being restricted to a single university and the self-report-based data collection method potentially containing biases. Future research using longitudinal designs, working with larger samples from different universities, and applying qualitative data collection methods will contribute to a deeper understanding of teacher candidates' attitudes toward learning.

Keywords: Teacher education, Learning motivation, Attitudes toward learning, Special education teacher candidates, Lifelong learning.

ÖZEL EĞİTİM ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRENMEYE YÖNELİK TUTUMLARINI İNCELENMESİ

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarını üç ana boyutta — Öğrenmeye Yönelik Çaba, Öğrenmeye Değer Verme ve Öğrenmeden Kaçınma — ayrıntılı biçimde incelemektir. Öğretmen adaylarının mesleki gelişim sürecinde öğrenmeye ilişkin tutumları, onların hem lisans eğitimindeki akademik başarıları hem de ileride sürdürecekleri öğretmenlik uygulamaları açısından kritik bir rol oynamaktadır. Bu nedenle çalışmada, alandaki tutum örüntülerinin ortaya çıkarılması, öğretmen yetiştirme programlarının niteliğine ilişkin önemli ipuçları sunmaktadır. Nicel ve betimsel araştırma modeli kullanılarak yürütülen çalışma, Türkiye'de bir devlet üniversitesinin Özel Eğitim Öğretmenliği programına devam eden 154 lisans öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak, geçerlilik ve güvenirliği önceki çalışmalarla ortaya konmuş olan Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, öğrencilerin öğrenme süreçlerine aktif katılım düzeylerini, öğrenmeye atfettikleri değeri ve öğrenmeden uzak durma eğilimlerini ölçmeye yönelik çok boyutlu bir yapıya sahiptir.

Araştırmadan elde edilen bulgular, özel eğitim öğretmen adaylarının genel olarak öğrenmeye karşı olumlu tutumlar sergilediklerini göstermektedir. Katılımcıların yüksek düzeyde öğrenme çabası gösterdikleri (M = 4.21) ve öğrenmeye önemli düzeyde değer verdikleri (M = 4.35) belirlenmiş; buna karşılık öğrenmeden kaçınma eğilimlerinin düşük olduğu (M = 2.14) saptanmıştır. Bu sonuçlar, özel eğitim alanının doğası gereği öğrencilerin mesleki yeterliklerini geliştirmeye yönelik güçlü bir motivasyona sahip olduklarını işaret etmektedir. Demografik değişkenlere göre yapılan karşılaştırmalarda, cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gözlenmemiştir. Ancak sınıf düzeyi değişkeni, öğrenmeye yönelik çaba boyutunda anlamlı bir farklılık yaratmıştır. Bulgular, 4. sınıf öğrencilerinin 1. sınıf öğrencilerine kıyasla daha yüksek öğrenme çabası gösterdiklerini ortaya koymuştur. Bu durum, mesleki kimliğin gelişmesi, uygulamalı ders deneyimlerinin artması ve öğretmenlik rolünün daha somut biçimde hissedilmeye başlanmasıyla birlikte öğrenmeye yönelik motivasyonun güçlendiğini düşündürmektedir.

Araştırmanın sonuçları, özel eğitim öğretmen adaylarının mesleğin gerektirdiği yaşam boyu öğrenme becerileri açısından güçlü bir potansiyele sahip olduklarını göstermektedir. Bu doğrultuda, öğretmen yetiştirme programlarının, öğrenmeyi teşvik eden pedagojik uygulamaları erken sınıflardan itibaren desteklemesi, öğrencilerin mesleki bağlılıklarını artıracak uygulamalı öğrenme ortamları sunması ve öğrenmeye yönelik olumlu tutumları güçlendirecek motivasyonel stratejiler geliştirmesi önerilmektedir. Çalışma, tek bir üniversite ile sınırlı olması, öz-bildirim temelli veri toplama yönteminin olası yanlılıklar içermesi gibi sınırlılıklara sahiptir. Gelecek araştırmalarda uzunlamasına desenlerin kullanılması, farklı üniversitelerden daha geniş örneklemlerle çalışılması ve nitel veri toplama yöntemlerinin uygulanması, öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarının daha derinlemesine anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Sözcükler: Öğretmen eğitimi, Öğrenme motivasyonu, Öğrenmeye yönelik tutum, Özel eğitim öğretmen adayları, Yaşam boyu öğrenme.

Giriş

Öğrenme, bireylerin kişisel, akademik ve mesleki gelişimini şekillendiren en temel süreçlerden biridir. Öğretmen eğitiminde, özellikle de özel eğitim öğretmenlerinin yetiştirilmesinde, öğrenme yalnızca bilgi edinimi değildir; öğretim etkinliğini ve mesleki uyumu destekleyen sürekli, yansıtıcı

ve gelişimsel bir süreçtir. Eğitim sistemleri artan çeşitliliğe, hızlı teknolojik gelişmelere ve gelişen kanıta dayalı uygulamalara yanıt verdikçe, öğretmenlerden beklenenler önemli ölçüde artmıştır. Öğretmenlerin artık yaşam boyu öğrenme alışkanlıklarını içselleştirmeleri, yansıtıcı düşünme becerilerini geliştirmeleri ve pedagojik yeniliğe açık olmaları gerekmektedir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumları, akademik katılımlarını, öğretim kararlarını ve uzun vadeli mesleki gelişimlerini etkileyen temel bir faktördür.

Özel eğitim ortamlarında, öğrenmeye yönelik olumlu bir tutum hayati önem taşır çünkü öğretmenler sürekli olarak bireyselleştirilmiş öğretim, davranışsal müdahaleler ve aileler ve disiplinlerarası ekiplerle iş birliği içeren karmaşık öğretim ortamlarında çalışmak zorundadır. Öğrenmeyi anlamlı ve değerli olarak algılayan öğretmenlerin, mesleki gelişim faaliyetlerine katılma, yeni öğretim stratejileri benimseme ve sınıflarında veriye dayalı karar alma süreçleri uygulama olasılıkları daha yüksektir. Bu nedenle, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarını anlamak, engelli öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayabilecek, düşünceli, yetkin ve uyumlu uygulayıcılar yetiştiren öğretmen eğitim programları geliştirmek için çok önemlidir.

Literatür Taraması

Öğrenmeye yönelik tutumlar, bireylerin bilgi veya beceri edinmeye yönelik bilişsel, duygusal ve davranışsal yatkınlıkları olarak tanımlanır (Schunk, 2012). Bu tutumlar, öğrencilerin öğrenme görevlerini nasıl algıladıklarını, zorluklara nasıl tepki verdiklerini ve öğretim etkinliklerine nasıl katıldıklarını belirler. Öğrenmeyi değerli, keyifli ve kişisel olarak anlamlı görmek gibi olumlu tutumların, içsel motivasyonu, öz düzenlemeyi, akademik azmi ve derin öğrenmeye katılma isteğini artırdığı gösterilmiştir (Pintrich ve De Groot, 1990; Zimmerman, 2000). Öte yandan, öğrenmeye yönelik kaygı veya öğrenmeyi gereksiz görme gibi olumsuz tutumlar, düşük katılım ve kaçınma davranışlarını ortaya çıkarmaktadır (Bong, 2001).

Öğretmen adaylarının öğrenme tutumları, mesleki gelişimlerini ve sınıf içi uygulamalarını doğrudan etkiledikleri için özellikle önemlidir. Araştırmalar, güçlü öğrenme yönelimlerine sahip öğretmenlerin yansıtıcı öğretim uygulamalarını benimseme, yenilikçi öğretim yöntemleri deneme ve devam eden mesleki gelişime daha aktif katılma eğiliminde olduklarını göstermektedir (Avalos, 2011; Korthagen, 2017). Bu eğilimler ayrıca öğretmenlerin geri bildirimle etkileşime girme, öğretim etkinliklerini değerlendirme ve öğrenci öğrenme çıktılarını iyileştirmek için öğretimi değiştirme istekliliğini de ortaya çıkarmaktadır (Darling-Hammond vd., 2020).

Kaynaştırma ve özel eğitim bağlamlarında, öğretmenlerin öğrenme tutumları daha da önemli bir rol oynamaktadır. Çalışmalar, sürekli öğrenmeye değer veren öğretmenlerin, engelli öğrenciler için öğretim yöntemlerini uyarlama konusunda daha yüksek düzeyde öz yeterlilik gösterdiklerini, kaynaştırmaya daha güçlü bir bağlılık gösterdiklerini ve bireyselleştirilmiş eğitim planlarını daha etkili bir şekilde uyguladıklarını göstermiştir (Sharma ve Sokal, 2016; Loreman, 2017). Kaynaştırma küresel olarak yaygınlaştıkça, öğretmen yetiştirme programları öğretmen adayları arasında öğrenmeye yönelik eğilimler geliştirmenin önemini giderek daha fazla kabul etmektedir.

Yaşam boyu öğrenme, 21. yüzyılda öğretmenler için kritik bir yeterlilik olarak tanımlanmıştır. Yaşam boyu öğrenme tutumları, öğretmenlerin mesleki uyum yeteneklerini, eğitim teknolojilerini kullanımını ve öğretimsel yaratıcılıklarını öngörmektedir (Bauer vd., 2017; OECD, 2019). Özel eğitim öğretmenleri için yaşam boyu öğrenme, davranış yönetimi, yardımcı teknolojiler, tanı kriterleri ve terapötik müdahalelerdeki sürekli gelişmeler nedeniyle özellikle önemlidir (Odom vd., 2018).

Ancak, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarına odaklanan deneysel çalışmalar sınırlı kalmaktadır. Mevcut bulgular, hizmet öncesi özel eğitim öğretmenlerinin genellikle sürekli mesleki gelişime ihtiyaç duyduklarını kabul ettiklerini, ancak yüksek iş yükü, sınırlı saha deneyimi veya öğretim yeterliliği konusunda belirsizlik gibi zorluklarla karşılaşabildiklerini göstermektedir (Forlin ve Chambers, 2017). Bu faktörler, özel eğitim öğretmeni yetiştirme programlarında öğrenme tutumlarının sistematik olarak değerlendirilmesi ihtiyacını vurgulamaktadır.

Mevcut çalışma, tutumları birbiriyle ilişkili üç boyut üzerinden kavramsallaştıran öğrenmeye yönelik tutumu ölçmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda yeni bilgi edinmede bilişsel ve davranışsal çaba gösterme isteği olan öğrenmeye yönelik çabayı, öğrenmeyi önemli, yararlı ve kişisel olarak anlamlı algılama olan öğrenmeye değer vermeyi ve öğrenme görevlerinden kaçınma veya yeni bilgiye direnme eğilimleri olan öğrenmeden kaçınmayı ölçmeye çalışmaktadır.
Bu çalışmanın temel amacı, Özel Eğitim Öğretmenliği programına kayıtlı 154 lisans öğrencisinin öğrenmeye yönelik tutumlarını araştırmaktır. Çalışma, özel eğitim öğretmen adaylarının üç temel boyutta olumlu veya olumsuz öğrenme eğilimleri gösterme derecesini incelemektedir. Bu boyutları anlamak çok önemlidir, çünkü öğrenmeye yönelik tutumlar, öğretmen adaylarının ders çalışmalarına, saha deneyimlerine ve mesleki gelişimlerine katılımlarını derinden etkilemektedir (Schunk, 2012; Korthagen, 2017). Araştırma, geleceğin özel eğitim öğretmenlerinin mesleklerinin yaşam boyu öğrenme taleplerine hazır olma düzeylerine ilişkin ampirik bir farkındalık sağlamayı amaçlamaktadır; bu, özel eğitim uygulamalarının dinamik ve gelişen doğası göz önüne alındığında özellikle önemli bir alandır (Darling-Hammond ve diğerleri, 2020; Odom ve diğerleri, 2018).

Öğretmen adayları arasında öğrenme tutumları üzerine yapılan araştırmalar, birbiriyle ilişkili birkaç nedenden dolayı hayati önem taşımaktadır. Bu çalışma, literatüre birkaç şekillerde katkıda bulunmaktadır:

Öğretmen eğitimi programları, geleceğin eğitimcilerinin eğilimlerini, inançlarını ve mesleki yeterliliklerini şekillendirmede kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenme tutumlarını belirleyerek, öğretmen yetiştirme programlarındaki müfredat tasarımına, öğretim yaklaşımlarına ve destek sistemlerine bilgi sağlayabilecek kanıta dayalı farkındalık sunmaktadır (Avalos, 2011; Korthagen, 2017). Öğretmen eğitimi sırasında öğrenme odaklı tutumların güçlendirilmesi, özellikle özel eğitim ortamları için önemli olan daha düşünceli ve uyumlu eğitimciler yetiştirebilir.

Özel eğitim öğretmenlerinin, öğretim stratejileri, yardımcı teknolojiler ve tanı süreçlerindeki sürekli gelişmeler nedeniyle bilgilerini sürekli olarak güncellemeleri beklenmektedir (Odom vd., 2018). Öğretmen adaylarının öğrenme yönelimlerini anlamak, alana özgü mesleki öğrenme sorumluluklarına ne ölçüde hazır olduklarını belirlemeye yardımcı olabilir. Olumlu öğrenme tutumları, daha yüksek mesleki uyum ve kanıta dayalı uygulamalara açıklık ile ilişkilendirilmiştir (Bauer vd., 2017; Sharma ve Sokal, 2016).

Araştırmalar, öğrenmeye değer veren ve mesleki gelişimi aktif olarak sürdüren öğretmenlerin yüksek kaliteli, bireyselleştirilmiş eğitim sunma konusunda daha donanımlı olduğunu sürekli olarak göstermektedir (Darling-Hammond vd., 2020). Engelli öğrencilerin genellikle farklılaştırılmış ve veri odaklı müdahalelere ihtiyaç duyduğu özel eğitimde, öğretmenlerin öğrenme tutumları, öğretim etkinliğini ve öğrenci başarısını doğrudan etkiler.
Öğrenmeye yönelik tutumlar genel eğitim okullarında yaygın olarak incelenmiş olsa da, özellikle özel eğitim bölümlerine odaklanan sınırlı sayıda deneysel araştırma bulunmaktadır. Özel eğitim öğretiminin zorlu yapısı göz önüne alındığında, bu özel grubun öğrenmeye nasıl yaklaştığını anlamak çok önemlidir. Bu çalışma, geleceğin özel eğitimcilerinin öğrenme tutumlarına ilişkin nicel kanıtlar

sunarak bu boşluğu doldurmaya katkıda bulunmaktadır. Birlikte ele alındığında, bu araştırmadan elde edilen bulgular, özel eğitim alanında yaşam boyu öğrenen bireyler yetiştirmeyi amaçlayan öğretmen yetiştirme, müfredat tasarımı ve mesleki gelişim girişimlerindeki iyileştirmelere rehberlik etme potansiyeline sahiptir.

Araştırma Soruları

Çalışmada aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmıştır:

1. Özel eğitim öğretmen adayları arasında öğrenmeye yönelik genel tutumlar nelerdir?

2. Öğrencilerin Öğrenmeye Yönelik Çaba, Öğrenmeye Değer Verme ve Öğrenmeden Kaçınma düzeyleri nelerdir?

3. Öğrenmeye yönelik tutumlar, cinsiyet, sınıf düzeyi ve akademik başarı gibi demografik değişkenlere göre farklılık gösterir mi?

4. Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'nin hangi boyutu katılımcılar arasında en güçlü şekilde vurgulanmaktadır?

Yöntem

Araştırma Tasarımı

Bu çalışmada, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarını incelemek için nicel ve betimsel bir ölçek kullanılmıştır. Betimsel anket tasarımları, belirli popülasyonlardaki tutumları, algıları ve eğilimleri sistematik olarak belirlemek ve yorumlamak için eğitim araştırmalarında yaygın olarak kullanılmaktadır (Creswell, 2014; Fraenkel vd., 2019). Öğrenmeye yönelik tutumlar ölçülebilir bilişsel, duyuşsal ve davranışsal bileşenler içerdiğinden, anket modeli katılımcıların eğilimlerini belirlemek ve bunları demografik gruplar arasında karşılaştırmak için etkili bir yöntem sunar.
Öz bildirim verileri, katılımcıların gönüllü ve anonim olarak yanıt vermelerine olanak tanıyan bir ölçek aracılığıyla toplanmıştır. Bu yöntem, standartlaştırılmış araçların güvenilirlik ve yapı geçerliliğini sağladığı tutum ölçümündeki en iyi uygulamalarla uyumludur (DeVellis, 2017).
Örneklem

Çalışma örneklemi, 2024-2025 akademik yılında Türkiye'deki bir devlet üniversitesinde Özel Eğitim Öğretmenliği programına kayıtlı 154 lisans öğrencisinden oluşmaktadır. Katılımcılar, hedef kitlenin ulaşılabilir ve katılmaya istekli olduğu durumlarda eğitim ve davranış araştırmalarında yaygın olarak kullanılan olasılık dışı bir örnekleme tekniği olan kolayda örnekleme yoluyla seçilmiştir (Etikan vd., 2016). Mesleki hazırlığın farklı aşamalarında karşılaştırmalar yapılabilmesi için dört akademik seviyeden (1.-4. sınıf) öğrenciler araştırmaya dahil edilmiştir. Programın demografik yapısını yansıtacak şekilde hem erkek hem de kız öğrenciler katılmıştır. Katılım gönüllülük esasına dayalı olup, anketi tamamlamadan önce öğrencilere araştırmanın amacı ve gizliliği hakkında bilgi verilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Öğrenme tutumlarına ilişkin veriler, bireylerin bilişsel, duygusal ve davranışsal göstergeler aracılığıyla öğrenmeye yönelik yönelimlerini ölçmek için tasarlanmış çok boyutlu bir araç olan Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçek üç alt boyuttan oluşmaktadır:
Öğrenmeye Yönelik Çaba: Bu boyut, ısrarı, motivasyonu ve öğrenme süreçlerine aktif olarak katılma isteğini yansıtır.
Öğrenmeye Değer Verme: Bu alt ölçek, bireylerin öğrenmeyi ne ölçüde anlamlı, amaçlı ve değerli olarak algıladıklarını değerlendirir.
Öğrenmeden Kaçınma: Bu boyut, öğrenmeye karşı isteksizliği, ilgisizliği veya kopuşu yansıtan olumsuz ifade edilmiş maddelerden oluşur. Bu alt ölçekteki daha yüksek puanlar, öğrenmeye karşı daha olumsuz tutumları gösterir.
Ölçek Formatı ve Puanlama
Ölçek olarak likert tipi bir derecelendirme ölçeği kullanır. Ölçek ile birlikte, cinsiyet, sınıf düzeyi demografik bilgiler de örneklemden toplanmıştır. Bu demografik değişkenler, alt grup karşılaştırmalarına olanak sağlamış ve öğrenmeye yönelik tutumlardaki farklılıkları yorumlamak için ek bağlam sağlamıştır.

Güvenilirlik ve Geçerlilik

Ölçek daha önce eğitim araştırmalarında doğrulanmış ve kabul edilebilir düzeyde iç tutarlılık ve yapı geçerliliği göstermiştir (Çetin, Çetin, 2019). Bu çalışmada, iç güvenilirliği sağlamak için Cronbach alfa katsayıları tekrar hesaplanmıştır. Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'nin iç tutarlılığını değerlendirmek için Cronbach alfa katsayıları hesaplanmıştır. Tüm katsayılar, eğitim ölçümünde güçlü güvenilirlik için yaygın olarak kabul edilen .80 kriterini aşmıştır (DeVellis, 2017). Öğrenmeye Yönelik Çaba: $\alpha = .91$, Öğrenmeye Değer Verme: $\alpha = .88$, Öğrenmeden Kaçınma: $\alpha = .86$

Verilerin Toplanması

Bu çalışma için veriler, ilgili ders öğretim elemanlarından izin ve onay alındıktan sonra planlanan ders oturumları sırasında toplanmıştır. Veri toplamanın sınıf ortamlarında yapılması, erişilebilirliği sağlamış ve üniversite öğrencilerini içeren anket tabanlı araştırmalar için önerilen bir strateji olan yüksek katılım oranını elde edilmiştir (Dillman vd., 2014). Uygulama öncesinde katılımcılara, çalışmanın amacını, katılımın gönüllülük esasına dayandığını, yanıtların gizliliğini ve herhangi bir ceza almadan istedikleri zaman geri çekilme haklarını açıklayan bilgilendirilmiş onam formu verilmiştir. Bu prosedürler, insan katılımcıları içeren araştırmalar için etik ilkelerle uyumludur (APA, 2020).

Daha sonra katılımcılara Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'ni ve demografik formu nasıl dolduracakları konusunda bilgiler verilmiştir. Anketin doldurulması yaklaşık 10 dakika sürmüş ve araştırmacı, uygulama sırasında prosedürle ilgili soruları açıklığa kavuşturmak için hazır bulunmuştur. Doldurulan formlar, verilerin eksiksiz olduğundan emin olmak ve veri kaybını önlemek için derhal toplanmıştır. Toplamanın ardından tüm veriler düzenlenmiş, anonimleştirilmiş ve analiz için istatistiksel yazılıma girilmiştir. Katılımcı gizliliğini korumak için kimlik bilgileri alınmamış ve veri kümeleri etik araştırma yönergelerine uygun olarak güvenli bir şekilde saklanmıştır.

Veri Analizi

Veri analizi, Sosyal Bilimler için İstatistik Paketi (SPSS), XXV. sürüm kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin doğruluğunu, güvenilirliğini ve istatistiksel çıkarım için uygunluğunu sağlamak amacıyla sistematik, çok adımlı bir analitik prosedür izlenmiştir. Analiz adımları, yerleşik nicel araştırma kılavuzlarına (Field, 2018; Pallant, 2020) dayanmaktadır: İstatistiksel testler

yapılmadan önce, veri seti doğruluk ve eksiksizlik açısından incelenmiştir. Eksik değerler değerlendirilmiş ve uygun şekilde işlenmiştir. Aykırı değerler, kutu grafikleri ve z-puanları kullanılarak incelenmiştir. Kaçınma alt ölçeğindeki olumsuz ifadeli maddeler, tutarlı bir puanlama yönü sağlamak için ters kodlanmıştır (Tabachnick ve Fidell, 2019). İkinci olarak Öğrenmeye Yönelik Tutum alt ölçeği puanlarının normalliği değerlendirilmiştir. Çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiş ve kabul edilebilir aralıklarla (örneklem büyüklüğüne bağlı olarak ±1 veya ±2) karşılaştırılmıştır. Normalliğin değerlendirilmesi, parametrik istatistiksel testlerin uygunluğunu belirlemek için önemlidir (Field, 2018). Üçüncü adım olarak, verilerdeki genel örüntüleri özetlemek için betimsel istatistikler hesaplanmıştır. Bu betimleyici göstergeler, katılımcıların öğrenme tutumlarına dair temel bilgiler sağlar (Pallant, 2020). Dördüncü adım olarak, öğrenme tutumlarının demografik gruplar arasında değişip değişmediğini incelemek için, varsayım testi sonuçlarına dayalı t-Testi ve ANOVA analizleri yapılmıştır. Tüm analizler için anlamlılık düzeyi, geleneksel istatistik standartlarına (Field, 2018) uygun olarak $p < .05$ olarak belirlenmiştir. Son olarak da mevcut örneklemde Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'nin güvenilirliğini değerlendirmek için, üç alt ölçeğin her biri için Cronbach alfa katsayıları hesaplanmıştır. .70 veya daha yüksek alfa değerleri, kabul edilebilir iç tutarlılığın göstergesi olarak kabul edilmiştir (DeVellis, 2017). Genel olarak, betimsel ve çıkarımsal istatistiksel tekniklerin birleşimi, öğrenme tutumları ve demografik faktörler arasındaki potansiyel farklılıkları hakkında kapsamlı bir anlayış sağlamıştır.

Bulgular

Bu bölüm, Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'nden elde edilen betimsel istatistikleri, güvenilirlik analizini ve çıkarımsal bulguları sunmaktadır. Analizler, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarıyla ilgili araştırma sorularını ele almak üzere gerçekleştirilmiştir. Betimsel istatistikler, üç alt ölçeğin her biri için hesaplanmıştır: Öğrenmeye Yönelik Çaba, Öğrenmeye Değer Verme ve Öğrenmeden Kaçınma. Tablo 1'de görüldüğü gibi, katılımcılar öğrenmeye karşı genel olarak olumlu tutumlar sergilemiştir.

Öğrenciler yüksek düzeyde çaba gösterdiklerini (M = 4,21, SS = 0,48) ve öğrenmeye güçlü bir şekilde değer verdiklerini (M = 4,35, SS = 0,44) bildirmişlerdir. Buna karşılık, Öğrenmeden Kaçınma ölçeğinin ortalama puanları nispeten düşüktü (M = 2,14, SS = 0,62), bu da öğrenmenin çoğu öğrenci tarafından külfetli veya istenmeyen bir durum olarak algılanmadığını göstermektedir. Bu sonuçlar, özel eğitim programlarındaki öğretmen adaylarının öğrenmeye aktif olarak katılma eğiliminde olduklarını ve yeni bilgi ve beceriler edinmeye büyük önem verdiklerini göstermektedir.

Tablo 1.Öğrenmeye Yönelik Tutum Alt Ölçeklerine İlişkin Betimsel İstatistikler (N = 154)

Subscale	M	SS
Öğrenmeye Yönelik Çaba	4.21	0.48
Öğrenmeye Değer Verme	4.35	0.44
Öğrenmeden Kaçınma	2.14	0.62

Cinsiyete Göre Farklılıklar

Öğrenme tutumlarının cinsiyete göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için bağımsız örneklem t-testleri yapılmıştır. Üç alt ölçeğin hiçbirinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Bu bulgular, erkek ve kız öğrencilerin öğrenmeye karşı benzer tutumlara sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum, üniversite popülasyonlarında akademik motivasyon ve öğrenme tutumlarındaki cinsiyet farklılıklarının minimum düzeyde olabileceğini gösteren araştırmalarla tutarlıdır.

Sınıf Düzeyine Göre Farklılıklar

Öğrenme tutumlarının sınıf düzeyleri arasında (1. sınıftan 4. sınıfa kadar) değişip değişmediğini incelemek için tek yönlü ANOVA analizi yapılmıştır. Sonuçlar, sınıf düzeyinin Öğrenmeye Yönelik Çaba üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymuştur:
Öğrenmeye Yönelik Çaba: $F(3, 150) = 3,27$, $p < ,05$
Öğrenmeye Değer Verme: $F(3, 150) = 1,14$, $p > ,05$
Öğrenmeden Kaçınma: $F(3, 150) = 0,96$, $p > ,05$

Sonradan yapılan Tukey HSD testleri, 4. sınıf öğrencilerinin Öğrenmeye Yönelik Çaba konusunda 1. sınıf öğrencilerine göre önemli ölçüde daha yüksek puan aldığını göstermiştir ($p < ,05$). Bu örüntü, öğrenciler öğretmen eğitimi programlarında ilerledikçe, muhtemelen daha yüksek akademik beklentiler, saha deneyimleri ve daha güçlü bir mesleki kimlik geliştirmeleri nedeniyle öğrenme çabalarının arttığını göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışmanın amacı, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik tutumlarını Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği'ni kullanarak üç boyutta - Öğrenmeye Yönelik Çaba, Öğrenmeye Değer Verme ve Öğrenmeden Kaçınma - incelemektir. Bulgular, öğretmenlerin öğrenme eğilimleri üzerine giderek artan literatüre katkıda bulunmakta ve geleceğin özel eğitimcilerinin öğrenme sürecini nasıl algıladıkları ve bu sürece nasıl katıldıkları konusunda önemli bilgiler sağlamaktadır. Özel eğitimin çok yönlü ve gelişen yapısı göz önüne alındığında, bu tutumları anlamak, düşünen, yetkin ve uyumlu uygulayıcılar yetiştiren öğretmen eğitimi programları tasarlamak için kritik öneme sahiptir.

Genel sonuçlar, katılımcıların yüksek düzeyde öğrenme çabası, öğrenmeye yönelik güçlü değer yönelimleri ve düşük düzeyde öğrenmeden kaçınma sergilediğini göstermiştir. Bu eğilimler, özel eğitim öğretmen adaylarının genellikle öğrenmeye yönelik olumlu, farkındalıklara sahip olduğunu göstermektedir; bu da sürekli mesleki gelişim gerektiren bir alan için cesaret verici bir sonuçtur. Bulgular, özel eğitim öğretmen adaylarının mesleğe genellikle kişisel gelişim ve öğrenci refahına güçlü bir bağlılıkla başladığını öne süren önceki araştırmalarla örtüşmektedir (Sharma ve Sokal, 2016). Çaba ve Öğrenmeye Değer Verme puanlarındaki yüksek puanlar, mesleki yeterliliğin öneminin farkında olduklarını ve yeni bilgi ve beceriler edinme konusunda aktif bir arzu duyduklarını göstermektedir. Düşük Kaçınma puanları, öğrencilerin öğrenme görevlerini külfetli olarak görmediklerini göstermektedir; bu, öğretmenlerin karmaşık öğretim yöntemleri, kanıta dayalı müdahaleler ve iş birliğine dayalı uygulamalarla ilgilenmek zorunda olduğu özel eğitimde özellikle önemlidir.

Schunk'un (2012) motivasyon teorisiyle tutarlı olarak, güçlü içsel motivasyona sahip öğrenciler, engelli öğrencilerin çeşitli ihtiyaçlarını yönetmek için gerekli olan daha fazla azim, uyum ve dayanıklılık gösterme eğilimindedir. Bu nedenle, bu çalışmada gözlemlenen genel olarak olumlu öğrenme tutumları, katılımcıların düşünceli, duyarlı ve yetkin özel eğitim profesyonelleri olarak gelişmek için konumlandıklarını göstermektedir.

Üç alt ölçekte önemli cinsiyet farklılıklarının bulunmaması, çağdaş yükseköğretim ortamlarının öğrenme tutumlarındaki cinsiyete dayalı eşitsizlikleri azalttığını gösteren mevcut araştırmalarla örtüşmektedir (Pintrich ve Zusho, 2007). Özel eğitimin iş birlikçi, kapsayıcı ve öğrenci merkezli yapısı, cinsiyete bağlı farklılıkları daha da azaltabilir. Bulgular, hem erkek hem de kadın öğretmen adaylarının öğrenmeye yönelik benzer eğilimlere sahip olduğunu göstermektedir ve bu da öğrenme

tutumlarının cinsiyetten ziyade eğitim deneyimleri ve mesleki kimlik tarafından şekillendirildiği fikrini desteklemektedir.

Dördüncü sınıf öğrencilerinin birinci sınıf öğrencilerine kıyasla önemli ölçüde daha fazla çaba göstermesiyle, sınıf düzeyine göre Öğrenmeye Yönelik Çabada önemli bir fark ortaya çıkmıştır. Bu gelişme, öğrencilerin öğrenme yönelimlerinin genellikle öğretmen eğitimi programlarında ilerledikçe ve staj deneyimleri, saha uygulmaları ve mesleki derslerle daha derinlemesine etkileşime girdikçe geliştiğini gösteren literatürle örtüşmektedir (Avalos, 2011). Öğrenciler akademik olarak ilerledikçe, sorumluluk duygusu ve mesleki bağlılıkları da artar ve bu da öğrenmeye emek harcama isteklerini artırabilir. Bu model, öğretmen yetiştirme programlarının, öğrenciler öğretmenlik mesleğine hazırlanırken öğrenme katılımını güçlendirmede etkili olduğunu göstermektedir.

Gözlemlenen olumlu öğrenme yönelimleri göz önüne alındığında, öğretmen eğitim programları yansıtıcı uygulamaya, öz-yönetimli öğrenmeye ve sürekli mesleki gelişime vurgu yapmaya devam etmeli ve öğretmenliğin kariyer boyunca sürekli öğrenme gerektirdiği düşüncesini pekiştirmelidir. Birinci sınıf öğrencileri öğrenme çabasında daha düşük puanlar aldığından, erken dönem dersleri, öğrencilerin güçlü temel öğrenme alışkanlıkları edinmelerine yardımcı olmak için motivasyonu artırıcı etkinlikler, meta-bilişsel strateji eğitimi ve öğrenme becerileri atölyelerini entegre etmelidir.

İleri düzey öğrenciler arasında öğrenme çabasındaki artış, staj deneyimlerinin, okul temelli öğrenmenin ve uygulamalı öğretim fırsatlarının önemini göstermektedir. Bu deneyimlerin güçlendirilmesi ve genişletilmesi, öğrenme katılımını ve mesleki hazırlığı daha da artırabilir. Bu çalışma, özel eğitim öğretmen adaylarının öğrenme tutumlarına odaklanan sınırlı araştırmalara katkıda bulunmaktadır. Önceki çalışmaların çoğu, genel öğretmen eğitimi alan grupları incelemiş veya yaşam boyu öğrenme eğilimlerini daha geniş bir şekilde araştırmıştır. Öğrenme tutumlarını özel eğitimin kendine özgü bağlamında inceleyen bu çalışma, rolleri yüksek düzeyde uyum, empati ve sürekli öğrenme gerektiren bir grup geleceğin eğitimcisine yönelik hedefli bir farkındalık sunmaktadır.

Bulgular, öğretmenlerin öğrenme eğilimlerindeki önemli gelişimsel kalıpları vurgulamakta, mevcut motivasyon ve öğrenme teorilerini güçlendirmekte ve öğretmen eğitimi programı tasarımı için uygulanabilir çıkarımlar sunmaktadır. Gelecekteki araştırmalar, öğrenme tutumlarındaki uzunlamasına değişiklikleri inceleyerek, staj deneyimlerinin rolünü daha yakından inceleyerek ve anlayışı derinleştirmek için nitel bakış açılarını entegre ederek bu çalışmayı temel alabilir.

Sonuç

Bu çalışma, Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği kullanılarak 154 özel eğitim öğretmeni adayının öğrenmeye yönelik tutumlarını incelemiştir. Sonuçlar, katılımcıların genellikle yüksek düzeyde öğrenme çabası ve öğrenmeye güçlü bir değer verme ile düşük düzeyde öğrenme kaçınmasına sahip olduklarını göstermiştir. Bu bulgular, aday özel eğitim öğretmenlerinin alanlarının sürekli mesleki gelişim gereklilikleriyle uyumlu, olumlu öğrenme eğilimlerine sahip olduklarını göstermektedir. Özel eğitimin, ortaya çıkan öğretim uygulamalarına, yardımcı teknolojilere ve bireyselleştirilmiş desteklere sürekli uyum sağlamayı gerektirdiği göz önüne alındığında, bu tür öğrenme tutumları mesleki başarı için kritik öneme sahiptir (Avalos, 2011; Odom vd., 2018).

Ayrıca, cinsiyet öğrenme tutumlarını önemli ölçüde etkilemezken, sınıf düzeyleri ve akademik başarı kategorileri arasında anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Özellikle, programlarının son sınıfındaki öğrenciler, birinci sınıf öğrencilerine kıyasla daha yüksek öğrenme çabası göstermişlerdir; bu da akademik ilerlemenin ve staj deneyimlerine maruz kalmanın öğrenmeye daha fazla katılıma katkıda

bulunduğunu göstermektedir (Pintrich ve De Groot, 1990; Zimmerman, 2000). Bu bulgular topluca, özel eğitim öğretmen adaylarının yetkin, uyarlanabilir ve yansıtıcı uygulayıcılar olmak için gereken temel motivasyona, azim ve öğrenmeye açıklığa sahip olduğunu vurgulamaktadır; bunlar, yaşam boyu öğrenme ve çeşitli, gelişen eğitim bağlamlarında etkili öğretim için vazgeçilmez niteliklerdir (Schunk, 2012).

Eğitimsel Sonuçlar

Çalışmanın bulguları, özel eğitim öğretmen yetiştirme programları için çeşitli sonuçlar ortaya koymaktadır:

İlk olarak, adaylar zaten güçlü öğrenme yönelimleri sergiledikleri için, öğretmen eğitim programları, sürekli mesleki gelişim, yansıtıcı uygulama ve kanıta dayalı müdahalelerde eğitim için yapılandırılmış fırsatlar sunarak bu temel üzerine inşa edilebilir. Bu tür uygulamalar, etkili özel eğitim öğretiminin temel bir bileşeni olan yaşam boyu öğrenmeye olan bağlılığı pekiştirir (Korthagen, 2017).

İkinci olarak, birinci sınıf öğrencileri arasında gözlemlenen düşük çaba seviyeleri, içsel motivasyonu, akademik öz düzenlemeyi ve mesleki bir kimlik gelişimini destekleyen erken müfredat müdahalelerinin sunulmasının önemini göstermektedir. Hedef belirleme, öz değerlendirme ve gerçek vakalarla etkileşimi vurgulayan etkinlikler, öğrencilerin programa geçişini destekleyebilir (Bong, 2001).
Üçüncü olarak, ileri düzey öğrenciler tarafından bildirilen daha güçlü öğrenme tutumları, staj ve saha uygulamalı deneyimlerin değerini vurgulamaktadır. Programın erken dönemlerinde yapılandırılmış sınıf gözlemi, rehberli uygulama ve gözetimli öğretim sunmak, öğrencilerin teorik bilgiyi gerçek dünya uygulamalarıyla ilişkilendirmelerine ve böylece öğrenme katılımını artırmalarına yardımcı olabilir (Zimmerman, 2000).

Sınırlamalar

Çalışma değerli katkılar sunsa da, bazı sınırlamalar da kabul edilmelidir.

Öz bildirim anketlerine güvenilmesi, katılımcıların olumlu öğrenme tutumlarını abartmalarına yol açabilecek sosyal arzu edilirlik etkileri de dahil olmak üzere yanıt yanlılığına neden olabilir. Gelecekteki çalışmalar, bulguları üçgenlemek için davranışsal veya gözlemsel ölçümleri dahil etmeyi düşünmelidir. Ek olarak, çalışma tek bir kurumda yürütülmüş olup, sonuçların daha geniş popülasyonlara genellenebilirliğini sınırlamıştır. Program yapısı, kurum kültürü veya bölgesel eğitim politikalarındaki farklılıklar öğrenme tutumlarını etkileyebilir.
Çalışmanın kesitsel tasarımı, öğrenme tutumlarındaki gelişimsel değişiklikleri zaman içinde çıkarsama olanağını da kısıtlamaktadır. Öğretmen yetiştirme süreci boyunca öğrenme tutumlarının nasıl evrildiğini anlamak için uzunlamasına çalışmalara ihtiyaç vardır.
Son olarak, çalışma nitel verileri içermemiştir; bu veriler, öğrencilerin öğrenmeye yönelik tutumlarını şekillendiren bağlamsal ve deneyimsel faktörler hakkında daha zengin bilgiler sağlayabilir.

Öneriler

Bu çalışmanın bulguları ve sınırlılıkları çeşitli öneriler ortaya koymaktadır.

Gelecekteki araştırmalar, öğretmen adaylarının eğilimlerinin programa girişlerinden mezuniyetlerine ve erken mesleki uygulamalarına kadar nasıl evrildiğini izlemek için öğrenme tutumlarını

uzunlamasına inceleyebilir. Uzun vadeli veriler, öğretmen yetiştirme programlarındaki öğrenme tutumlarının gelişimsel yörüngelerini netleştirecektir.

Araştırmacılar ayrıca, farklı eğitim bağlamlarındaki öğrenme tutumlarını karşılaştırmak için çok kurumlu veya kültürlerarası çalışmalar yürütmeyi de düşünmelidir. Bu tür karşılaştırmalar, motivasyonu, katılımı ve öğrenmeden kaçınmayı etkileyen kurumsal veya kültürel faktörleri belirleyebilir.

Nicel ve nitel verileri birleştiren karma yöntem tasarımları, öğrenme tutumlarının altında yatan karmaşık faktörlerin daha kapsamlı bir şekilde anlaşılmasını sağlayacaktır. Nitel farkındalıklar, mentorluğun, staj deneyimlerinin ve sınıf ortamının rolünü aydınlatabilir.

Kaynakça

American Psychological Association. (2020). Publication manual of the American Psychological Association (7th ed.). Author.

Avalos, B. (2011). Teacher professional development in teaching and teacher education over ten years. Teaching and Teacher Education, 27(1), 10–20. https://doi.org/10.1016/j.tate.2010.08.007

Bauer, C., et al. (2017). Lifelong learning and teacher adaptability in modern education systems. Journal of Teacher Development, 45(3), 287–304.

Bong, M. (2001). Between- and within-domain relations of academic motivation among middle and high school students: Self-efficacy, task value, and achievement goals. Journal of Educational Psychology, 93(1), 23–34. https://doi.org/10.1037/0022-0663.93.1.23

Creswell, J. W. (2014). Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (4th ed.). SAGE Publications.

Çetin, Ş., Çetin, F. (2019). Öğrenmeye yönelik tutum ölçeği(ÖYTÖ) geliştirme çalışması. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 17*(1), 140-157

Darling-Hammond, L., Flook, L., Cook-Harvey, C., Barron, B., & Osher, D. (2020). Implications for educational practice of the science of learning and development. Applied Developmental Science, 24(2), 97–140. https://doi.org/10.1080/10888691.2018.1537791

DeVellis, R. F. (2017). Scale development: Theory and applications (4th ed.). SAGE Publications.

Dillman, D. A., Smyth, J. D., & Christian, L. M. (2014). Internet, phone, mail, and mixed-mode surveys: The tailored design method (4th ed.). Wiley.

Etikan, I., Musa, S. A., & Alkassim, R. S. (2016). Comparison of convenience sampling and purposive sampling. American Journal of Theoretical and Applied Statistics, 5(1), 1–4. https://doi.org/10.11648/j.ajtas.20160501.11

Field, A. (2018). Discovering statistics using IBM SPSS statistics (5th ed.). SAGE Publications.

Forlin, C., & Chambers, D. (2011). Teacher preparation for inclusive education: increasing knowledge but raising concerns. Asia-Pacific Journal of Teacher Education, 39(1), 17–32. https://doi.org/10.1080/1359866X.2010.540850

Fraenkel, J. R., Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2019). How to design and evaluate research in education (10th ed.). McGraw-Hill Education.

Korthagen, F. A. J. (2017). Inconvenient truths about teacher learning: Towards professional development 3.0. Teachers and Teaching, 23(4), 387–405. https://doi.org/10.1080/13540602.2016.1211523

Loreman, T. (2017). Pedagogy for inclusive education. Oxford Research Encyclopedia of Education, 1–23.

OECD. (2019). Teaching and Learning International Survey (TALIS) 2018 results. OECD Publishing.

Odom, S. L., Hall, L. J., & Suhrheinrich, J. (2020). Implementation Science, Behavior Analysis, and Supporting Evidence-based Practices for Individuals with Autism. European Journal of Behavior Analysis, 21(1), 55–73. https://doi.org/10.1080/15021149.2019.1641952

Pallant, J. (2020). SPSS survival manual: A step-by-step guide to data analysis using IBM SPSS (7th ed.). McGraw-Hill Education.

Pintrich, P. R., & De Groot, E. (1990). Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. Journal of Educational Psychology, 82(1), 33–40.

Schunk, D. H. (2012). Learning theories: An educational perspective (6th ed.). Pearson.

Sharma, U., & Sokal, L. (2016). Can teachers' self-efficacy, beliefs, and attitudes toward inclusion be changed? International Journal of Inclusive Education, 20(6), 1–15. https://doi.org/10.1017/jse.2015.14

Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2019). Using multivariate statistics (7th ed.). Pearson.

Zimmerman, B. J. (2000). Attaining self-regulation: A social cognitive perspective. In M. Boekaerts, P. Pintrich, & M. Zeidner (Eds.), Handbook of self-regulation (pp. 13–39). Academic Press.

THE EFFECT OF INCLUSIVE EDUCATION LEADERSHIP ON TEACHER BURNOUT

Necati ÇOBANOĞLU
Doç. Dr., İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Özel Eğitim Bölümü
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8469-2352

Abstract

The purpose of this study is to examine in depth the relationship between inclusive educational leadership and teacher burnout among classroom teachers working in inclusive school environments. Today, the spread of inclusive education practices has increased the need for supportive, inclusive, and collaborative leadership behaviors from school leaders. Parallel to this, teachers' increasing workload, diverse student profiles, and classroom responsibilities contribute to an elevated risk of burnout. In this context, the study aims to reveal how inclusive leadership affects teachers' levels of professional burnout. The research was conducted using data obtained from 187 classroom teachers implementing inclusive education in public schools in Malatya province. A correlational survey model based on a quantitative research approach was used. Inclusive leadership was assessed using the Inclusive Leadership Scale, which measures teachers' perceptions of dimensions such as leadership support, openness, fair approach, accessibility, and openness to cooperation from managers. Teacher burnout was measured using the Teacher Professional Burnout Scale, which includes critical dimensions such as emotional exhaustion, depersonalization, and physical-emotional fatigue.

Correlation analyses revealed significant and negative relationships between inclusive leadership and all sub-dimensions of burnout. This finding indicates that when school administrators exhibit increased inclusive leadership behaviors, teachers' levels of burnout decrease. The results obtained from the regression analysis revealed that inclusive leadership significantly predicted critical burnout dimensions, particularly emotional exhaustion, cynicism toward students, physical and emotional fatigue, and cynicism toward colleagues and administrators. The results of the study show that inclusive leadership is a powerful protective and remedial factor in reducing teacher burnout. Supportive, accessible, empathy-based, and collaborative leadership attitudes are seen to strengthen teachers' psychological well-being, increase their professional commitment, and reduce the risk of burnout. The findings emphasize that, for inclusive education policies to be effectively implemented, school administrators' inclusive leadership competencies must be strengthened, teachers' professional support mechanisms must be developed, and the school climate must be structured based on a culture of collaboration.

Keywords: Inclusive Education Leadership, Inclusive Education, School Leadership, Teacher Burnout.

KAPSAYICI EĞİTİM LİDERLİĞİNİN ÖĞRETMEN TÜKENMİŞLİĞİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Özet

Bu araştırmanın amacı, kapsayıcı okul ortamlarında görev yapan sınıf öğretmenleri arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi derinlemesine incelemektir. Günümüzde kapsayıcı eğitim uygulamalarının yaygınlaşması, okul liderlerinin destekleyici, kapsayıcı ve iş birliğine dayalı liderlik davranışlarına duyulan ihtiyacı artırmaktadır. Buna paralel olarak, öğretmenlerin artan iş yükü, çeşitlenen öğrenci profilleri ve sınıf içi sorumluluklar, tükenmişlik riskinin yükselmesine neden olmaktadır. Bu bağlamda çalışma, kapsayıcı liderliğin

öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeylerini nasıl etkilediğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırma, Malatya ilindeki devlet okullarında kaynaştırma eğitimi uygulayan 187 sınıf öğretmeninden elde edilen verilerle yürütülmüştür. Nicel araştırma yaklaşımına dayanan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Kapsayıcı liderlik, öğretmenlerin yöneticilerin liderlik desteği, açıklığı, adil yaklaşımı, erişilebilirliği ve iş birliğine açıklığı gibi boyutlara ilişkin algılarını ölçen Kapsayıcı Liderlik Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Öğretmen tükenmişliği ise duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve fiziksel-duygusal yorgunluk gibi kritik boyutları içeren Öğretmen Mesleki Tükenmişlik Ölçeği ile ölçülmüştür.

Yapılan korelasyon analizleri, kapsayıcı liderlik ile tükenmişliğin tüm alt boyutları arasında anlamlı ve negatif yönlü ilişkiler bulunduğunu göstermektedir. Bu bulgu, okul yöneticilerinin kapsayıcı liderlik davranışlarının arttığı durumlarda öğretmenlerin yaşadığı tükenmişlik düzeylerinin azaldığına işaret etmektedir. Regresyon analizinden elde edilen sonuçlar ise kapsayıcı liderliğin özellikle duygusal tükenme, öğrencilere karşı duyarsızlaşma, fiziksel ve duygusal yorgunluk, meslektaşlara ve yöneticilere karşı duyarsızlaşma gibi kritik tükenmişlik boyutlarını anlamlı düzeyde yordadığını ortaya koymuştur. Araştırmanın sonuçları, kapsayıcı liderliğin öğretmen tükenmişliğini azaltmada güçlü bir koruyucu ve iyileştirici faktör olduğunu göstermektedir. Destekleyici, erişilebilir, empati temelli ve iş birliğine dayanan liderlik tutumlarının öğretmenlerin psikolojik iyilik hâlini güçlendirdiği, mesleki bağlılıklarını artırdığı ve tükenmişlik riskini azalttığı görülmektedir. Bulgular, kapsayıcı eğitim politikalarının etkili şekilde uygulanabilmesi için okul yöneticilerinin kapsayıcı liderlik yeterliklerinin güçlendirilmesi, öğretmenlerin mesleki destek mekanizmalarının geliştirilmesi ve okul ikliminin iş birliği kültürü temelinde yapılandırılması gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı Eğitim Liderliği, Kaynaştırma Eğitimi, Okul Liderliği, Öğretmen Tükenmişliği.

Giriş

Kapsayıcı eğitim, Salamanca Bildirgesi (UNESCO, 1994) ve Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi (UNCRPD, 2006) gibi uluslararası bildirgelerin de etkisiyle küresel eğitim reformunun odak noktası haline gelmiştir. Bu politika çerçeveleri, engellilik, dilsel geçmiş, sosyoekonomik koşullar veya öğrenme değişkenliği gözetmeksizin tüm öğrencilerin genel eğitim ortamlarına katılımını öngörmektedir. Ülkeler kapsayıcılığa yönelik yasal ve politik taahhütlerini güçlendirdikçe, okulların kapsayıcı kültürleri benimsemeleri, öğretim uygulamalarını gözden geçirmeleri ve çeşitli ihtiyaçları karşılamak için örgütsel süreçleri yeniden yapılandırmaları giderek daha fazla beklenmektedir (Ainscow, 2020; Slee, 2018). Bu bağlamda liderlik, kapsayıcı reformların anlamlı bir uygulamaya dönüşüp dönüşmeyeceğini belirlemede belirleyici bir faktör olarak ortaya çıkmaktadır. Araştırmalar, kapsayıcı bir vizyon ortaya koyan, iş birliğini teşvik eden ve mesleki öğrenme fırsatları sunan liderlerin kapsayıcı eğitimin sürdürülebilirliğinde kritik bir rol oynadığını sürekli olarak göstermektedir (DeMatthews ve Mawhinney, 2014; Gordon, 2022).

Aynı zamanda, öğretmen tükenmişliği eğitim sistemlerinde küresel bir endişe kaynağı haline gelmiştir. Duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve kişisel başarıda azalma ile ortaya çıkan tükenmişlik (Maslach vd., 2001), özellikle kapsayıcı sınıflarda çalışan öğretmenler arasında yaygındır. Farklı yeteneklere sahip öğrencilerin öğretimsel, davranışsal ve duygusal ihtiyaçlarını karşılamak, öğretmenlerin iş yükünü, stresini ve duygusal emeğini sıklıkla artırır (Brunsting vd., 2020). Öğretmenler yeterli idari destek, kaynak veya mesleki gelişimden yoksun olduğunda, tükenmişlik riski artar. Öğretmen tükenmişliği yalnızca öğretim kalitesini düşürmekle kalmaz, aynı zamanda öğretmenlerin kapsayıcı değerlere olan bağlılığını da zayıflatarak daha dışlayıcı veya tepkisel uygulamalara yol açar (Skaalvik ve Skaalvik, 2017). Kapsayıcı eğitim üzerine zengin bir literatür ve öğretmen tükenmişliği üzerine kapsamlı bir araştırma birikimine rağmen, kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi doğrudan inceleyen çalışmalar hala yetersizdir.

Kapsayıcılığa yönelik liderlik davranışları (aidiyet duygusunu teşvik etme, duygusal destek sunma, adaleti sağlama ve öğretim rehberliği sağlama gibi) tükenmişliğe karşı duran bir faktör görevi görebilir (Cansoy vd., 2022). Bu ilişkiyi anlamak özellikle önemlidir çünkü öğretmenlerin psikolojik refahı, kapsayıcı uygulamaları sürdürmek için elzemdir. Öğretmenler desteklendiklerini, değer gördüklerini ve güçlendirildiklerini hissettiklerinde, kapsayıcı pedagojiyi uygulamak, meslektaşlarıyla iş birliği yapmak ve zorluklar karşısında dayanıklılıklarını korumak için daha donanımlı olurlar.

Bu nedenle, kapsayıcı liderliğin öğretmen tükenmişliğini nasıl etkilediğini araştırmak, etkili okul liderliği uygulamaları tasarlamak, kapsayıcı okul kültürlerini güçlendirmek ve öğretmen refahını sağlamak için kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, çeşitli sınıf ortamlarında çalışan öğretmenler arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi inceleyerek büyüyen akademik tartışmaya katkıda bulunmaktadır.

Teorik Çerçeve

Çalışma, birbiriyle kesişen üç teorik bakış açısına dayanmaktadır: Kapsayıcı Eğitim Liderliği Teorisi, İş Talepleri-Kaynaklar (JD-R) Modeli ve Örgütsel Destek Teorisi. Bu çerçeveler birlikte, liderliğin öğretmen tükenmişliğini nasıl etkilediğini anlamak için kavramsal bir temel sağlar.

1. Kapsayıcı Eğitim Liderliği Teorisi

Kapsayıcı eğitim liderliği, çeşitliliğe saygı duyulan, katılım engellerinin kaldırıldığı ve tüm öğrencilerin değerli hissettiği öğrenme ortamları yaratmayı vurgular (Ainscow, 2020). Kapsayıcı okullardaki liderler:

Kapsayıcı bir vizyon ve ortak kültürel değerler geliştirir (DeMatthews, 2015),
Öğretmen iş birliğini ve ortak problem çözmeyi önceler (Gordon, 2022),
Sürekli öğretim desteği ve mesleki gelişim sağlar (Billingsley vd., 2018),
Erişim, farklılaştırma ve destek hizmetlerini sağlamak için kaynak ayırır.
Bu liderlik eylemleri, öğretmenlerin yeterlilik duygusunu etkiler, rol belirsizliğini azaltır ve öğretmenlerin kapsayıcı uygulamaları uygulama kapasitelerini artırır. Liderler kapsayıcı tutum ve davranışları modelledikleri ortamda, öğretmenlerin duygusal stresini azaltabilecek destekleyici bir iklim teşvik ederler.

2. İş Talepleri-Kaynaklar (JD-R) Modeli

JD-R modeli (Bakker ve Demerouti, 2017), iş taleplerinin (örneğin iş yükü, duygusal emek, rol çatışması) iş kaynaklarını (örneğin destek, özerklik, mesleki öğrenme) aşması durumunda çalışan tükenmişliğinin ortaya çıktığını öne sürer. Kapsayıcı sınıflarda, öğretmenler genellikle yüksek taleplerle karşılaşırlar: farklılaştırılmış öğretim, bireyselleştirilmiş planlama, davranışsal zorlukların yönetimi ve öğrenciler ve ailelerle sürekli duygusal etkileşim (Brunsting vd., 2020).

Kapsayıcı liderler, çeşitli iş kaynakları sağlayarak bu talepleri azaltabilirler: duygusal destek, mesleki gelişim, planlama zamanı, uzmanlara erişim, iş birliği yapıları. Dolayısıyla, kapsayıcı liderlik, öğretmenlerin kaynaklarını iş taleplerine göre genişleterek tükenmişliği azaltabilir.

3. Örgütsel Destek Teorisi

Örgütsel Destek Teorisi (Eisenberger ve Stinglhamber, 2011), çalışanların kuruluşlarının kendilerine ne kadar değer verdiği ve refahlarını ne kadar önemsediği konusunda algılar geliştirdiklerini savunur; buna algılanan örgütsel destek (AÖD) denir. Yüksek AÖD, daha düşük tükenmişlik, daha yüksek bağlılık ve daha güçlü iş tatmini ile ilişkilidir (Rhoades ve Eisenberger, 2002).

Kapsayıcı liderler, öğretmenlerin çabalarını takdir ederek, adaleti teşvik ederek, karar alma süreçlerine katılımı teşvik ederek ve öğretmenlerin duygusal ve mesleki ihtiyaçlarına duyarlılık göstererek destek gösterirler. Öğretmenler güçlü bir örgütsel destek algıladıklarında, duygusal tükenme ve duyarsızlaşma yaşama olasılıkları daha düşüktür.

Bu teorilerin bütünleştirilmesi, kapsayıcı liderliğin, kapsayıcılığı teşvik ederek, desteği artırarak ve stresli çalışma koşullarını azaltarak öğretmenleri tükenmişlikten koruyan merkezi bir örgütsel kaynak olarak işlev görebileceğini göstermektedir.

Çalışmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı, kapsayıcı okul ortamlarında çalışan öğretmenler arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Çalışma, özellikle okul liderleri tarafından sergilenen kapsayıcı liderlik davranışlarının, öğretmenlerin yaşadığı duygusal tükenmişlik, duyarsızlaşma ve kişisel başarı düşüklüğü düzeylerini anlamlı bir şekilde öngörüp öngörmediğini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu ilişkiyi inceleyerek, çalışma sürdürülebilir kapsayıcı eğitim ve öğretmen refahı literatürüne katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Çalışmanın Önemi

Literatürde liderlik ve tükenmişlik yaygın olarak incelenmekle birlikte, özellikle bu çalışmadaki gibi kapsayıcılığa yönelik liderliğin öğretmen tükenmişliğini nasıl etkilediğini inceleyen çok az sayıda ampirik çalışma bulunmaktadır (Cansoy vd., 2022). Öğretmenlerin psikolojik refahı, kapsayıcı öğretim yaklaşımlarını, iş birliğini ve kapsayıcılığa uzun vadeli bağlılığı sürdürmek için kritik öneme sahiptir (Billingsley vd., 2018). Bu çalışmanın bulgular, kapsayıcı liderlik davranışlarının tükenmişliği azalttığını ortaya koyarak liderlik hazırlığı ve mesleki gelişim programlarına bilgi sağlayabilir. Tükenmişlik, öğretmen sirkülasyonunun temel bir belirleyicisidir. Tükenmişliği azaltan liderlik faktörlerini anlamak, özellikle kapsayıcı ortamlarda yetenekli öğretmenlerin okul ve meslek bağlılığına yardımcı olabilir (Skaalvik ve Skaalvik, 2017). Kapsayıcı liderlik, hem öğretmenlerin refahını hem de yüksek kaliteli öğrenci sonuçlarını destekleyen iş birlikçi ve destekleyici okul ortamlarını teşvik eder.

Araştırma Soruları

Çalışma aşağıdaki araştırma sorularını yanıtlamayı amaçlamaktadır:

1. Öğretmenlerin okullarındaki kapsayıcı eğitim liderliğine ilişkin algıları nelerdir?

2. Kapsayıcı sınıflarda çalışan öğretmenler arasında öğretmen tükenmişliği (duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve kişisel başarıda azalma) düzeyleri nelerdir?

3. Kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

4. Kapsayıcı eğitim liderliği davranışları, öğretmenlerin tükenmişlik düzeylerini anlamlı bir şekilde öngörüyor mu?

5. Öğretmenlerin kapsayıcı liderlik ve tükenmişlik algılarında demografik veya mesleki değişkenlere (örneğin, öğretmenlik deneyimi, kapsayıcı eğitim eğitimi, sınıf düzeyi) göre farklılıklar var mıdır?

Yöntem

Araştırma Tasarımı

Bu çalışmada, Türkiye'deki sınıf öğretmenleri arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi incelemek için nicel ve ilişkisel ölçekler kullanılmıştır. İlişkisel tarama, değişkenler arasındaki ilişkilerin yönünü ve büyüklüğünü belirlemek amacıyla yapılmaktadır (Creswell ve Creswell, 2018). Bu araştırmada, kapsayıcı liderlik yordayıcı değişken, öğretmen

tükenmişliği ise dört alt boyutuyla birlikte sonuç değişkeni olarak kullanılmıştır. Tasarım, öğretmenlerin kapsayıcı liderlik algılarının, kapsayıcı okul ortamlarında mesleki tükenmişlik düzeyleriyle nasıl ilişkili olduğunun incelenmesine olanak sağlamıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Malatya'da görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. Örneklem ise kaynaştırma eğitimi uygulayan devlet okullarında çalışan 187 sınıf öğretmeninden oluşmaktadır. Örneklem seçiminde erişilebilirlik ve gönüllü katılım nedeniyle kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Öğretmenlerin mesleki deneyimleri 1 ila 25 yıl arasında değişmekte olup, katılımcılar özel eğitim alanında çeşitli eğitim geçmişlerine sahip kişilerden oluşmaktadır. Katılım gönüllülük esasına dayalı olup, gizlilik ilkesi gözetilmiş ve kimlik bilgileri toplanmamıştır. Tüm öğretmenler anket formlarını doldurmadan önce aydınlatılmış onam vermişlerdir.

Değişken	Kategoriler	n	%
Cinsiyet	Kadın	118	63.1
	Erkek	69	36.9
Kıdem (Yıl)	1–5 yıl	42	22.5
	6–10 yıl	53	28.3
	11–15 yıl	47	25.1
	16–20 yıl	28	15.0
	21 yıl ve üzeri	17	9.1
Yaş	20–29 yaş	34	18.2
	30–39 yaş	81	43.3
	40–49 yaş	56	29.9
	50 yaş ve üzeri	16	8.6

Veri Toplama Araçları

Kapsayıcı Liderlik Ölçeği: Kapsayıcı liderlik, Carmeli ve arkadaşları (2010) tarafından geliştirilen Kapsayıcı Liderlik Ölçeği'nin Türkçe uyarlaması kullanılarak ölçülmüştür. Bu çalışmada kullanılan Türkçe uyarlama Gül ve Çakıcı (2021) tarafından yapılmıştır.

Ölçek, tek faktörlü bir yapı altında düzenlenmiş 9 maddeden oluşmaktadır ve okul liderlerinin öğretmenlere karşı açıklık, ulaşılabilirlik, erişilebilirlik ve takdir gösterme derecesini değerlendirmektedir. Maddeler 5 puanlı Likert ölçeğinde (1 = Kesinlikle Katılmıyorum, 5 = Kesinlikle Katılıyorum) derecelendirilmekte olup, daha yüksek puanlar kapsayıcı liderliğe ilişkin daha güçlü algıları göstermektedir. Uyarlama çalışmasında mükemmel bir iç tutarlılık güvenirliği (α = .944) rapor edilmiş ve mevcut örneklemde de benzer bir güvenirlik gözlenmiştir (α = .93). Bu da ölçeğin Türk eğitimcilerle kullanıma uygunluğunu doğrulamaktadır.

Öğretmen Mesleki Tükenmişlik Ölçeği (ÖMTÖ): Öğretmen tükenmişliği, Kaner, Şekercioğlu ve Yüksel (2008) tarafından geliştirilen Öğretmen Mesleki Tükenmişlik Ölçeği (ÖMTÖ) kullanılarak değerlendirilmiştir. Ölçek 26 maddeden oluşmaktadır ve tükenmişliği dört alt boyutta ölçmektedir:

Duygusal Tükenme ve Mesleğe İlişkin Başarısızlık
Öğrencilere Karşı Duyarsızlaşma
Fiziksel ve Duygusal Tükenme
Meslektaşlara ve Yöneticilere Karşı Duyarsızlaşma

Maddeler 5 puanlı Likert ölçeğinde puanlanmaktadır (1 = Beni tanımlamıyor, 5 = Beni çok iyi tanımlıyor). Daha yüksek puanlar daha yüksek tükenmişlik seviyelerini yansıtır. Orijinal geliştirme çalışmasında, alt ölçekler genelinde .80 ile .90 arasında değişen güçlü güvenilirlik katsayıları bildirilmiş olup, toplam ölçek için bu değer .92'dir. Mevcut çalışmada, toplam ölçek için Cronbach alfa değeri .91 olup, bu da mükemmel iç tutarlılığa işaret etmektedir.

Veri Toplama Süreci

Okul yönetimlerinden ve kurum etik kurulundan izin alındıktan sonra, araştırmacılar anket formlarını basılı olarak dağıtmıştır. Katılmayı kabul eden öğretmenlere çalışmanın amacı, katılımın gönüllülük esasına dayanması, yanıtların gizliliği ve istedikleri zaman geri çekilme hakları hakkında bilgi verilmiştir. Anketler, mesleki gelişim toplantıları sırasında kağıt ortamında anonim olarak doldurulmuştur. Tamamlanan tüm anketler, analize dahil edilmeden önce eksiksizlik açısından incelenmiştir.

Veri Analizi

Veriler, SPSS 27 kullanılarak analiz edilmiştir. Çıkarımsal analizler yapılmadan önce, veri seti eksik değerler, normallik ve aykırı değerler açısından taranmıştır. Tüm çalışma değişkenleri için ortalamalar, standart sapmalar ve güvenilirlik katsayıları dahil olmak üzere tanımlayıcı istatistikler hesaplanmıştır. Kapsayıcı liderlik ile dört tükenmişlik alt boyutu ve toplam tükenmişlik puanları arasındaki ilişkilerin gücünü ve yönünü belirlemek için korelasyon analizi yapılmıştır. Kapsayıcı liderliğin tükenmişlik düzeylerini anlamlı bir şekilde yordayıp yordamayacağını incelemek için çoklu doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. Her tükenmişlik alt boyutu ve toplam tükenmişlik puanı için ayrı regresyon modelleri hesaplanmıştır. Normallik, çoklu doğrusallık yokluğu ve doğrusallık gibi regresyon varsayımları değerlendirilmiş ve kabul edilebilir düzeylerde karşılanmıştır. Tüm analizler için anlamlılık eşiği .05 olarak belirlenmiştir.

Etik Gereklilikler

Çalışma için etik onay ilgili üniversite etik inceleme kurulundan alınmıştır. Katılımcılara çalışmanın amacı, gizlilik prosedürleri ve gönüllü katılım gereklilikleri hakkında bilgi verilmiştir. Kimlik bilgileri toplanmamıştır ve tüm veriler güvenli bir şekilde saklanmış ve yalnızca araştırma amacıyla kullanılmıştır.

Bulgular

Tanımlayıcı İstatistikler

Öğretmenlerin kapsayıcı liderlik algılarını ve mesleki tükenmişlik düzeylerini incelemek için betimsel analizler yapılmıştır. Genel olarak, öğretmenler tüm alt boyutlarda algılanan kapsayıcı liderlik ve orta düzeyde tükenmişlik bildirmiştir. Mevcut çalışma için hesaplanan güvenilirlik katsayıları, hem Kapsayıcı Liderlik Ölçeği'nin hem de Öğretmen Mesleki Tükenmişlik Ölçeği'nin güçlü bir iç tutarlılık gösterdiğini ve Cronbach alfa değerlerinin toplam puanlar için .90'ı aştığını göstermiştir.

Kapsayıcı Liderlik ve Tükenmişlik Arasındaki Korelasyonlar

Kapsayıcı liderlik ile dört tükenmişlik alt boyutu ve toplam tükenmişlik puanları arasındaki ilişkileri incelemek için Pearson korelasyon analizleri yapılmıştır.

Tablo 1. Kapsayıcı Liderlik ile Tükenmişlik Alt Boyutları Arasındaki Pearson Korelasyonları

Değişkenler	1	2	3	4
1. Kapsayıcı Liderlik				
2. Duygusal Tükenme & Başarısızlık	-.42**	—		
3. Öğrencilere Karşı Duyarsızlaşma	-.35**	.48**	—	
4. Fiziksel & Duygusal Tükenme	-.39**	.52**	.41**	—
5. Meslektaş & Yönetici Duyarsızlaşması	-.31**	.44**	.46**	.39**

Sonuçlar, kapsayıcı liderlik ile toplam tükenmişlik arasında anlamlı ve negatif bir korelasyon olduğunu ortaya koymuştur. Okul liderlerini daha kapsayıcı olarak algılayan öğretmenler, daha düşük düzeyde duygusal tükenmişlik, öğrencilere karşı daha az duyarsızlaşma, daha az fiziksel ve duygusal tükenmişlik belirtisi ve meslektaşlarına ve yöneticilerine karşı daha düşük düzeyde duyarsızlaşma bildirme eğilimindeydi. Tüm korelasyonlar .05 düzeyinde istatistiksel olarak anlamlıydı.

Tükenmişliği Tahmin Eden Regresyon Analizi

Kapsayıcı liderliğin öğretmen tükenmişliğini anlamlı bir şekilde yordayıp yordamadığını belirlemek için çoklu regresyon analizleri yürütülmüştür. Her tükenmişlik alt boyutu ve toplam tükenmişlik puanı için ayrı regresyon modelleri tahmin edilmiştir.

Tablo 2. Kapsayıcı Liderliğin Tükenmişlik Alt Boyutlarını Yordamasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Değişken	β	t	p
Duygusal Tükenme ve Başarısızlık	−.41	−6.12	< .001
Öğrencilere Karşı Duyarsızlaşma	−.33	−.33	−.33
Fiziksel ve Duygusal Tükenme	−.38	−.38	−.38
Meslektaş ve Yönetici Duyarsızlaşması	−.29	−.29	−.29
Toplam Tükenmişlik	−.44	−.44	−.44

$R^2 = .19$, $F(1, 185) = 44.8$, $p < .001$.

Duygusal tükenmişliği inceleyen regresyon modeli, kapsayıcı liderliğin duygusal tükenmişliği anlamlı bir şekilde yordadığını göstermiştir. Daha yüksek düzeyde kapsayıcı liderlik algılayan öğretmenler, anlamlı derecede daha düşük düzeyde duygusal tükenmişlik ve mesleki yetersizlik duyguları bildirmişlerdir. Kapsayıcı liderlik, duygusal tükenmişlikteki varyansın anlamlı bir oranını açıklamıştır.

Öğrencilere yönelik duyarsızlaşmayı öngören regresyon modeli de istatistiksel olarak anlamlıydı. Kapsayıcı liderlik, negatif ve anlamlı bir yordayıcı olarak ortaya çıkmış ve daha kapsayıcı liderler altında çalışan öğretmenlerin öğrencilerine karşı mesafeli, kopuk veya kayıtsız hissetme olasılıklarının daha düşük olduğunu göstermiştir. Duyarsızlaşmadaki azalma, kapsayıcı liderliğin öğretmenlerin ilişkisel katılımını güçlendirdiğini göstermektedir.

Fiziksel ve duygusal tükenmişliği öngören model, kapsayıcı liderliğin öğretmenlerin tükenmişlik düzeylerini açıklamaya önemli ölçüde katkıda bulunduğunu göstermiştir. Kapsayıcı liderliğe ilişkin daha yüksek algılar, daha düşük fiziksel yorgunluk, azalmış duygusal tükenmişlik ve daha az stresle ilişkili tepkilerle ilişkilendirilmiştir. Model, kapsayıcı liderliğin tükenmişliğin hem fiziksel hem de duygusal bileşenlerini azaltmada anlamlı bir rol oynadığını göstermiştir.

Kapsayıcı liderlik ayrıca meslektaşlara ve yöneticilere yönelik duyarsızlaşmayı da önemli ölçüde öngörmüştür. Daha kapsayıcı liderlik deneyimi yaşayan öğretmenler, mesleki ilişkilerinde daha az olumsuzluk, çatışma veya geri çekilme yaşadıklarını bildirmiştir. Bu bulgu, kapsayıcı liderliğin,

meslektaş dayanışmasını ve paylaşılan sorumluluğu teşvik eden ilişkisel ve iş birlikçi yapısıyla örtüşmektedir.

Son olarak, kapsayıcı liderlik toplam tükenmişlik puanlarını önemli ölçüde yordamıştır. Regresyon modeli, kapsayıcı liderlik algıları arttıkça öğretmenlerin genel tükenmişlik düzeylerinin azaldığını göstermiştir. Bu durum, kapsayıcı liderliğin öğretmen refahının birçok yönünü etkileyen geniş kapsamlı bir koruyucu faktör olarak işlev gördüğünü göstermektedir.

Tartışma

Bu çalışmanın amacı, kapsayıcı okul ortamlarında çalışan sınıf öğretmenleri arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bulgular, kapsayıcı liderlik ile duygusal tükenmişlik, öğrencilere karşı duyarsızlaşma, fiziksel ve duygusal tükenmişlik, meslektaşlara ve yöneticilere karşı duyarsızlaşma ve genel tükenmişlik dahil olmak üzere öğretmen tükenmişliğinin tüm boyutları arasında önemli olumsuz ilişkiler olduğunu ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, kapsayıcı liderliğin öğretmenlerin psikolojik refahı için önemli bir koruyucu faktör olduğunu göstererek büyüyen literatüre katkıda bulunmaktadır. Çalışmanın temel bulgularından biri, yöneticilerini daha kapsayıcı olarak algılayan (açıklık, erişilebilirlik, empati, ortak karar alma ve saygı ile karakterize edilen) öğretmenlerin anlamlı derecede daha düşük duygusal tükenmişlik bildirmeleriydi. Bu, destekleyici liderliğin stres faktörlerinin etkisini azaltabileceğini ve başa çıkma kaynaklarını geliştirebileceğini öne süren İş Talepleri-Kaynaklar (JD-R) Modeli ile tutarlıdır (Bakker ve Demerouti, 2017). Kapsayıcı liderler, öğretmenlerin kapsayıcı eğitimin taleplerini bunaltıcı yükler olarak değil, profesyonel iş birliğiyle desteklenen paylaşılan sorumluluklar olarak yorumlamalarına yardımcı olur. Bu tür liderlik davranışları, öğretmenleri farklı öğrencilerle çalışma, eğitimi bireyselleştirme ve karmaşık sınıf dinamiklerini yönetmeyle ilişkili duygusal taleplerden koruyabilir.

Kapsayıcı liderlik ile öğrencilere karşı duyarsızlaşma arasındaki olumsuz ilişki, liderliğin ilişkisel gücünü daha da vurgular. Öğretmenler değerli, duyulmuş ve desteklenmiş hissettiklerinde, öğrencilerinden psikolojik olarak uzaklaşma olasılıkları daha düşüktür. Bu bulgu, kapsayıcı ve şefkatli liderliğin daha güçlü öğretmen-öğrenci ilişkileri geliştirdiğini, ilişkisel güveni artırdığını ve duygusal mesafeyi azalttığını gösteren önceki araştırmalarla örtüşmektedir (DeMatthews ve Mawhinney, 2014; Gordon, 2022). Mevcut çalışma, kapsayıcı liderliğin tükenmişliğin kişilerarası bileşenlerini azalttığını göstererek bu literatürü genişletmektedir; bu, ilişkisel katılımın önemli olduğu özel eğitim bağlamları için özellikle önemli bir içgörüdür. Dahası, kapsayıcı liderlik daha düşük fiziksel ve duygusal tükenmişlik düzeylerini önemli ölçüde öngörmüştür. Bu bulgu, kapsayıcı liderlerin yalnızca öğretmenlerin duygusal deneyimlerini değil, aynı zamanda strese karşı fizyolojik ve davranışsal tepkilerini de etkilediğini göstermektedir. Net beklentiler, paylaşılan sorumluluklar, eşit iş yükleri ve erişilebilir idari destek, öğretmenlerin fiziksel yorgunluğunu ve duygusal gerginliğini azaltabilir. Bu bulgular, algılanan örgütsel bakım ve takdirin stresi azaltmadaki önemini vurgulayan Örgütsel Destek Teorisi (Eisenberger ve Stinglhamber, 2011) ile örtüşmektedir.

Son olarak, kapsayıcı liderliğin meslektaşlara ve yöneticilere karşı duyarsızlaşmayı olumsuz yönde etkilediği bulgusu, kapsayıcı liderliğin okulun genel sosyal iklimini güçlendirdiğini göstermektedir. Güven, ortak karar alma ve saygılı iletişimle şekillenen işbirlikçi kültürler, kişilerarası çatışmayı ve mesleki kopukluğu azaltır. Bu, kapsayıcı liderliğin yalnızca öğretimsel ve duygusal süreçleri değil, aynı zamanda öğretmenlerin refahını artıran meslektaş dinamiklerini de desteklediğine dair daha fazla kanıt sunmaktadır.

Bu, eşitlik, katılım ve paylaşılan sorumluluk temelindeki liderliğin hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin desteklendiği ve değer gördüğü ortamları teşvik ettiğini vurgulayan Kapsayıcı Eğitim Liderliği Teorisi ile doğrudan örtüşmektedir. Mevcut çalışma, bu teorik iddiayı destekleyen ampirik kanıtlar sunmakta ve kapsayıcı liderliğin özel eğitim ortamlarında tükenmişliği azaltmada merkezi bir rol oynayabileceğini göstermektedir.

Sonuç

Bu çalışma, sınıf öğretmenleri arasında kapsayıcı eğitim liderliği ile öğretmen tükenmişliği arasındaki ilişkiyi incelemiş ve kapsayıcı liderliğin tükenmişliğin tüm boyutlarının önemli bir negatif yordayıcısı olduğunu bulmuştur. Liderlerini kapsayıcı olarak algılayan öğretmenler daha düşük duygusal tükenmişlik, öğrencilere ve meslektaşlarına karşı daha az duyarsızlaşma ve daha az fiziksel ve duygusal yorgunluk yaşamaktadır. Bu bulgular, kapsayıcı liderliğin öğretmen refahını artırma ve kapsayıcı eğitim uygulamalarını sürdürmede koruyucu ve dönüştürücü potansiyelinin altını çizmektedir.

Sonuçlar, okul yöneticilerinin, politika yapıcıların ve eğitim liderlerinin, liderlik hazırlık programlarında empati, erişilebilirlik, ortak karar alma ve anlamlı destek gibi kapsayıcı liderlik yeterliliklerine öncelik vermeleri gerektiğini vurgulamaktadır. Bu yeterliliklerin güçlendirilmesi tükenmişliği azaltabilir, öğretmenlerin kalıcılığını artırabilir ve kapsayıcı eğitimin genel etkinliğini artırabilir.

Bu çalışma değerli bilgiler sağlasa da bazı sınırlamalar da kabul edilmelidir. İlk olarak, veriler sosyal arzu edilirlik veya algısal önyargılardan etkilenebilecek öz bildirimli ölçümlere dayanmaktadır. İkinci olarak, örneklem yalnızca Türkiye'deki sınıf öğretmenlerinden oluşmaktaydı ve bu durum genellemeyi diğer bağlamlarla sınırlı tutabilir. Gelecekteki araştırmalar, liderlik ve öğretmen refahı arasındaki dinamikleri daha derinlemesine anlamak için uzunlamasına tasarımlar kullanabilir, ek paydaşları dahil edebilir veya kurumsal değişkenleri (örneğin, okul iklimi, iş yükü dağılımı, ekip çalışması) inceleyebilir.

Bu sınırlamalara rağmen, çalışma, kapsayıcı liderliğin öğretmenler için daha sağlıklı ve daha destekleyici çalışma ortamları oluşturmada kritik bir rol oynadığına dair güçlü kanıtlar sunmaktadır. Kapsayıcı eğitim yaygınlaşmaya devam ettikçe, tükenmişliği azaltan liderlik uygulamalarını anlamak ve güçlendirmek, okulları iyileştirmek, öğretmenleri güçlendirmek ve tüm öğrenciler için eşit öğrenme ortamları sağlamak için elzem olacaktır.

Öneriler

Bu çalışmanın bulgularına dayanarak, kapsayıcı liderlik uygulamalarını güçlendirmek ve öğretmen tükenmişliğini azaltmak için birkaç öneri yapılabilir:

Okul liderleri, öğretmenlerin duygusal tükenmişliğini ve mesleki stresini azaltmak için açıklığa, erişilebilirliğe, ortak karar almaya ve duygusal desteğe öncelik verebilir.
Ekip çalışmasını, akran desteğini ve düzenli iletişimi teşvik etmek, öğretmenlerin meslektaşlarına karşı duyarsızlaşmasını azaltabilir ve genel okul ortamını iyileştirebilir.
Yöneticiler ve politika yapıcılar, kaynak dağıtımını iyileştirmeli, eşit iş yükleri sağlamalı ve tükenmişliği artıran gereksiz idari görevleri en aza indirmelidir.
Yapılandırılmış mentorluk ve oryantasyon programları, yeni öğretmenlerin kapsayıcı eğitim ortamlarında dayanıklılık geliştirmelerine ve erken tükenmişlikten kaçınmalarına yardımcı olabilir.
Gelecekteki çalışmalar daha büyük örneklemler içermeli, aracı değişkenleri (örneğin psikolojik güvenlik, örgütsel adalet) incelemeli ve daha derin bir anlayış için uzunlamasına veya karma yöntemli yaklaşımları değerlendirmelidir.

Kaynakça

Ainscow, M. (2020). Promoting inclusion and equity in education: Lessons from international experiences. Nordic Journal of Studies in Educational Policy, 6(1), 7–16. https://doi.org/10.1080/20020317.2020.1729587

Bakker, A. B., & Demerouti, E. (2017). Job demands–resources theory: Taking stock and looking forward. Journal of Occupational Health Psychology, 22(3), 273–285. https://doi.org/10.1037/ocp0000056

Billingsley, B., & Bettini, E. (2019). Special Education Teacher Attrition and Retention: A Review of the Literature. Review of Educational Research, 89(5), 697-744. https://doi.org/10.3102/0034654319862495

Brunsting, N. C., Sreckovic, M. A., & Lane, K. L. (2014). Special education teacher burnout: A synthesis of research from 1979 to 2013. Education and Treatment of Children, 37(4), 681-712.

Cansoy, R., Parlar, H., & Polatcan, M. (2022). Collective teacher efficacy as a mediator in the relationship between instructional leadership and teacher commitment. International Journal of Leadership in Education, 25(6), 900-918. https://doi.org/10.1080/13603124.2019.1708470

Carmeli, A., Reiter-Palmon, R., & Ziv, E. (2010). Inclusive leadership and employee involvement in creative tasks in the workplace: The mediating role of psychological safety. Creativity Research Journal, 22(3), 250–260.

Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (5th ed.). SAGE.

DeMatthews, D. E. (2015). Making sense of social justice leadership: A case study of a principal's experiences to create a more inclusive school. Leadership and Policy in Schools, 14(2), 139–166. https://doi.org/10.1080/15700763.2014.997939

DeMatthews, D. E., & Mawhinney, H. (2014). Social justice leadership and inclusion: Exploring challenges in an urban school district. Educational Administration Quarterly, 50(5), 844–881. https://doi.org/10.1177/0013161X13514440

Eisenberger, R., & Stinglhamber, F. (2011). Perceived organizational support: Fostering enthusiastic and productive employees. American Psychological Association. https://doi.org/10.1037/12318-000

Gordon, S., Pink, M. A., Rosing, H., Mizzi, S. (2022). A systematic meta-analysis and meta-synthesis of the impact of service-learning programs on university students' empathy. Educational Research Review, 37(100490). https://doi.org/10.1016/j.edurev.2022.100490

Gül, E., & Çakıcı, A. B. (2021). Kapsayıcı Liderlik Ölçeğinin Türkçe uyarlaması ve kapsayıcı liderliğin iş performansı üzerindeki etkisinde psikolojik güvenliğin aracılık rolü. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi, 24*(2), 323–339.

Kaner, S., Şekercioğlu, G., & Yüksel, B. Y. (2008). Öğretmen Mesleki Tükenmişlik Ölçeği geliştirme çalışması. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 41(1), 253–277.

Maslach, C., Jackson, S. E., & Schwab, R. L. (1996). Maslach Burnout Inventory–Educators Survey (MBI-ES). Consulting Psychologists Press.

Maslach, C., Schaufeli, W. B., & Leiter, M. P. (2001). Job burnout. Annual Review of Psychology, 52, 397–422. https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.397

Rhoades, L., & Eisenberger, R. (2002). Perceived organizational support: A review of the literature. Journal of Applied Psychology, 87(4), 698–714. https://doi.org/10.1037/0021-9010.87.4.698

Skaalvik, E.M., Skaalvik, S. (2017). Teacher Stress and Teacher Self-Efficacy: Relations and Consequences. In: McIntyre, T., McIntyre, S., Francis, D. (eds) Educator Stress. Aligning Perspectives on Health, Safety and Well-Being. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-53053-6_5

Slee, R. (2018). Inclusive education isn't dead, it just smells funny. Routledge.

UNESCO. (1994). The Salamanca Statement and Framework for Action on Special Needs Education. UNESCO.

United Nations. (2006). Convention on the Rights of Persons with Disabilities. United Nations.

VALORIZATION AND CONSERVATION OF PISTACIA LENTISCUS: CAPITALIZATION OF DATA

Jaayefar Fatima-ezzahra
Dahmani Jamila
Plant, Animal, and Agro-Industry Production Laboratory

Abstract

Pistacia lentiscus, commonly known as mastic tree, is a Mediterranean shrub rich in bioactive compounds with ethnopharmacological, anti-inflammatory, antioxidant, and antimicrobial properties. The plant is particularly rich in terpenoids and polyphenols. These compounds vary depending on the geographical region, season, and extraction method. The essential oil and aqueous or alcoholic extracts from the leaves and fruits are the most studied. It has anti-inflammatory and antioxidant biological activity. Similarly, the essential oil and extracts show activity against Staphylococcus aureus, Escherichia coli, periodontal bacteria, and certain strains of Candida. This action is attributed to the synergy between terpenes and polyphenols. In addition, this plant is a valuable resource in traditional medicine with strong therapeutic potential as it can treat oral inflammation, gastrointestinal disorders, infections, and wounds. Its oil is also used as a hypotensive and antidiabetic agent. Modern studies validate its role in the prevention of inflammatory and infectious diseases, as well as a nutraceutical agent. In addition, it is a plant that, in the northern half of Morocco, forms Mattoralized plant formations with Olea europea that are of great ecological importance both for the conservation of biodiversity and for the protection of soils against erosion. *Pistacia lentiscus* is a promising medicinal plant, combining anti-inflammatory, antioxidant, and antimicrobial effects, while playing a major role in soil stabilization. To this end, our objective is to collect the data available in the scientific literature concerning this species. The summary begins with a morphological description of the species and its taxonomy, followed by an exploration of its various therapeutic uses and ecological role.

Keywords: *Pistacia lentiscus*, Interest, biodiversity, environment, ecosystem, ecology, biological activity, Morocco.

SOCIO-ECOLOGICAL TENSIONS IN A MOROCCAN CENTRAL PLATEAU FOREST: PATHWAYS FOR SUSTAINABLE GOVERNANCE OF EL HARCHA

Jaayefar Fatima-ezzahra
Dahmani Jamila
Plant, Animal, and Agro-Industry Production Laboratory

Abstract

The El Harcha Forest, located in the Khémisset province of Morocco, is an ecosystem of great value. However, it faces multiple challenges that threaten its sustainability. It is experiencing increasing degradation due to both natural and anthropogenic factors, including overgrazing, soil erosion, and the excessive exploitation of its resources. These issues are exacerbated by harsh climatic conditions, characterized by prolonged drought and irregular rainfall. The El Harcha Forest, is primarily composed of cork oak, an iconic species of the Moroccan Atlantic region. Nevertheless, it is subjected to intense pastoral pressure and unsustainable practices that hinder its natural regeneration. Overgrazing, particularly by goats, is a significant issue. Herds, often consisting of sheep and goats, intensively graze on herbaceous and shrub vegetation, preventing the natural regeneration of forest species. Additionally, destructive practices such as tree topping. The excessive harvesting of acorns, used for human consumption, also limits forest renewal. Another major problem is soil erosion, particularly pronounced on the southwestern slopes of the forest. The soils, primarily formed on schist, are fragile and prone to accelerated degradation due to the loss of vegetation cover. Finally, the management of the El Harcha Forest is complex and marked by social tensions. Mistrust toward the forest administration and a lack of clarity in the allocation of usage rights exacerbate these tensions, making it difficult to implement reforestation and conservation projects. To ensure its preservation, it is essential to establish integrated management strategies that reconcile the forest's conservation needs with the socio-economic realities of local populations.

Keywords: El Harcha Forest, Moroccan Central Plateau, Overgrazing, Integrated management, Conservation.

GREEN SYNTHESIS OF SILVER NANOPARTICLES USING *PONGAMIA* FLOWER AND THEIR TOXICITY ASSESSMENT ON PLANT GROWTH PROMOTING BACTERIA

Shyamnath. S
Ranjani S
S. Hemalatha
School of Life Sciences, B.S. Abdur Rahman Crescent Institute of Science and Technology, Vandalur, Chennai 600048, India.

Abstract

Silver nanoparticles have a wide range of application in agricultural sector starts from nanofertilizer to nanopesticide, but their effects on plant growth promoting bacteria (PGPB) requires careful evaluation. The study involves the eco-friendly synthesis of silver nanoparticles (AgNPs) by using floral extract of *Pongamia* and analyse its toxicity on plant growth promoting bacteria (PGPB). The green synthesised AgNPs were characterized using UV-vis Spectroscopy, FESEM, EDAX, FTIR, X-ray Diffraction, DLS, and Zeta potential analysis. The toxici assessment of synthesized AgNPs were evaluated using MIC and MBC assay in the phyllosphere PGPB such as *Bacillus altitudinis*, *Bacillus pumilus*, *Priestia megaterium*, isolated from the infected cotton leaf. The results showed that less than 10mg/ml has non-toxic and promoted better survival of the phyllosphere PGPB. The initial toxicity assessment on phyllosphere PGPB helped to identify the range of concentration that are non toxic and safe to the beneficial bacteria. This study highlights the need for the optimization of green AgNPs concentration to ensure their safe and effective integration into sustainable agricultural practices. Hence more detailed study is needed to accurately identify the optimal concentration for safe integration of green nanoparticles in the sustainable agriculture.

Keywords: Green Synthesis, AgNps, *Pongamia*, toxicity, *Bacillus pumilus*, *Priestia megaterium*, *Bacillus altitudinis*.

ASSESSMENT OF PHYSICO-CHEMICAL PARAMETERS IN SACHET WATER BRANDS IN KATSINA METROPOLIS

Darma, I. S.
M. A, Gusau.
Department of Biochemistry,
Umaru Musa Yar'adua University, Katsina, PMB 2218, Katsina Nigeria
Department of Biochemistry,
Usmanu Danfodio University, Sokoto. PMB 2373, Sokoto-Nigeria

Abstract

Water is a fundamental resource that sustains earth's ecosystems and is vital for human survival. Yet, upon its critical importance, majority of people in Africa lack access to potable water supplies. Sustainable Development Goal (SDG) 6 prioritizes the sustainable management and accessibility of water and sanitation for all, reflecting a worldwide commitment to tackling water-related challenges by 2030. In Nigeria, many residents depend on unsustainable alternatives such as water tankers, private boreholes, rainwater collection, bottled or sachet water, and hand-dug wells due to the unreliability of public water systems. Many sachet water industries in Katsina, neglect the proper treatment techniques approved by standard organisation, with a lot of illegal production of sachet water without utilization of standard procedures. A total of 12 sachet water samples were collected from different companies within Katsina metropolis. All the samples were analysed using standard analytical techniques and instruments, organoleptic assessment shows that all samples were tasteless, odourless and colourless. The results of sachet water were pH 6.58; Temperature 29.0^{o}C; Total hardness 2.20mg/l. Magnesium hardness 6.5mg/l; Dissolved oxygen 4.70mg/l; Turbidity <5NTU; Calcium 17.3mg/l. The results generally conform to the W.H.O standards for drinking water sachet water is fit for drinking. But purification method such as boiling should be adopted to reduce the level of hardness.

Keywords: Physico-chemical, organoleptic, WHO, purification and sachet water.

1.0 INTRODUCTION

Water is a fundamental resource that sustains earth's ecosystems and is vital for human survival. Yet, upon its critical importance, majority of people in Africa lack access to potable water supplies (Irene et al., 2025). Sustainable Development Goal (SDG) 6 prioritizes the sustainable management and accessibility of water and sanitation for all, reflecting a worldwide commitment to tackling water-related challenges by 2030. (Ngamile et al., 2025). It occurs as surface water in lakes, streams, rivers, ponds, shallow aquifers, oceans, seas, ice caps, glaciers, etc, and as ground water (when it accumulates in the ground) which is obtained as spring water, well water, and borehole water (Chandra et al., 2012). In the human body, it is also used in transporting, dissolving organic matter and replenishing nutrients while carrying away waste materials (Jayalakshmi et al., 2011). Water quality deals with the physical, chemical and biological characteristics in relation to all other hydrological properties (Murtala et al., 2014). Some important physical and chemical parameters that affect the natural water quality are temperature, pH, Turbidity, Dissolved Oxygen (DO), Biochemical Oxygen Demand (BOD), Chemical Oxygen Demand (COD), alkalinity, nutrients (Nitrate-N, Phosphate-P), etc. (Lawson, 2011; Nduka et al., 2008). The need for concern for the safety of drinking water is more in the developing countries where sanitary conditions are low and poverty level is very high (Murtala et al., 2014). This will also have a significant impact on the transmission of water transmissible diseases (Murtala et al., 2014). However, for safety of health and wellbeing water from this source need to be purified. Purification of water is the process of removing undesirable chemicals,

biological contaminants, suspended solids and gases from contaminated water with the aim of making it fit for drinking or a specific purpose (Miner et al., 2015). Processes aimed at purifying water at home in this environment include protection of the source, storage, sedimentation and decantation, boiling, filtration and various forms of chemical disinfection. (Obionu, 2007). Among efforts developed to determine whether water is safe for drinking involve standard guidelines given by international (WHO) and national (NAFDAC and SON in Nigeria) health guidelines. These guidelines set by the WHO (2008) and environmental protection agencies in countries with which the quality of drinking water can be measured provide parameters for the maximum allowable concentrations of microbiological, chemical and organic constituents in drinking water that will have no adverse effects. The primary purpose of the guideline for drinking water quality is the protection of public health (WHO, 2006).

In Nigeria, many residents depend on unsustainable alternatives such as water tankers, private boreholes, rainwater collection, bottled or sachet water, and hand-dug wells due to the unreliability of public water systems (Nouban et al., 2020). Lack of safe drinking water especially in Katsina state has resulted in an increased demand for sachet water. Due to this increased demand several companies engaged in the manufacture is increasing with the attendant increase in the profits (Zeenat et al., 2009). Sachet water is usually consumed without further processing especially during the dry and hot seasons in Nigeria. Therefore, there are possibilities that large numbers of potential pathogens and opportunistic bacteria would be ingested which will pose serious health concerns to people, particularly those with weakened immune system (Zeenat et al., 2009). This study is aimed at assessing and comparing the physicochemical properties present in twelve randomly selected sachet water in Katsina state with WHO permissible level of water quality. As such, there are possibilities that large numbers of potential pathogens would be ingested which will pose serious health risks, promoting the spread of diseases like cholera, hepatitis, and typhoid (Zainurin, et al., 2022). Therefore, the need for assessing the quality of sachet water becomes not only mandatory but urgent due to the high growing rate of population, industrialization and other necessities of life.

2.0 MATERIALS AND METHODS

2.1 STUDY AREA

Katsina Urban Area is located at the centre of Hausa plains, at the extreme Northern part of Nigeria. The study area is bounded with Kaita in the North, Jibia in the west and Batagarawa in the south while it is bounded by Rimi in the east. Katsina Urban Area is part of the headquarters of Katsina Local Government Area and it is also the capital of Katsina State. It has a total area of about 2,448km$^{2.}$

2.2 SACHET WATER

Water samples were purchased from the sellers in sachets as packaged by the manufacturers and put in sterile polypropylene sealed sample containers. These samples were then inserted in insulated containers preserved in ice during transit to the laboratory and care was also taken to ensure that sample sachets were not totally immersed in water from melted ice during transit and storage. Labelling information on the water brands was investigated using the method described by (Oyeku et al., 2001).

2.3 SAMPLE LOCATIONS

TABLE 1: Sachet water sampling point and code description table

SN	LABEL	NAMES
1	SW1	N.D sachet water
2	SW2	Kumara
3	SW3	KADA
4	SW4	Nakile
5	SW5	Masanawa
6	SW6	MKU
7	SW7	Jadeed
8	SW8	Smart
9	SW9	Bin fad
10	SW10	Karkanda
11	SW11	Albaba
12	SW12	Fulani

2.4: METHOD

2.4.1 SAMPLES COLLECTION

A total of 12 water samples were collected from twenty-four different locations. The locations were chosen at five different part the north, south, east, west and central part of Katsina metropolis. The locations were 12 sachet water samples and were respectively designated as SW1, SW2, SW3, SW4, SW5, SW6, SW7, SW8, SW9, SW10, SW11 and SW12. The water samples were aseptically collected, in triplicates, in 0.5 litre sterile containers, transported to the laboratory in a cooler containing ice and analysed within 24 hours after collection.

2.4.2 DETERMINATION OF PHYSICAL PARAMETERS IN WATER SAMPLES

2.4.2.1. Appearance, colour, odour and taste:

Physical analyses of water samples were carried out for colour, odour, taste and clarity by using the methods described by (Edema et al., 2001).

2.4.2.2. pH Measurement:

Principle: The pH of an aqueous solution is defined by the expression. ($\log_{10}$ H pH) Where [H+] is the mole concentration of hydrogen ion in the solution. The pH of water is one of the most important water quality parameters it is a measure of acidity or alkalinity of water

Procedure: The pH was measured using a digital pH meter (HI 9321, HANNA INSTRUMENT). The glass electrode of pH determination is the standard technique used in this investigation. The pH meter was standardized using pH 4 and pH 7 of buffer solutions at 20°C. The pH knobs were switched off and the glass electrode was also removed from the buffer solution. The electrode was rinsed with distilled water and tip of the electrode was dried with soft tissue paper. The clean and dried glass electrode was inserted into the water sample, the pH Knob was switched on, and the pH value was read directly from the scale (Greenberg, 1992).

2.4.2.3 Determination of Conductivity:

Principle: This is the property of a solution to conduct electricity. The larger the number of ionic constituents in a sample of water, the larger is its conductivity. Conductivities are measured in the field and at the laboratory using conductivities meter and it is commonly expressed on Siemens per centimetre (Scm^{-1}) or micro-Siemens per centimetre (Uscm1). **Procedure:** Conductivities of the

water samples were measured using a digital conductivity meter (model EC 215, HANNA INSTRUMENT). The meter was switched on and then standardized using 0.1N KCl at 25°C. The electrode was then immersed into the water sample and conductivity reading of each sample was recorded (Sachchida, et al., 2011)

2.4.2.4 Determination of Turbidity:

Principle: A beam of light remains relatively undisturbed when it shines through absolutely pure water, but if there are particles in the water, the light will bounce off the particles and scatter in different directions.

Procedure: The turbidities of the water samples were measured using a turbidity meter of 100NTU. The water sample was introduced into the meter until it's filled to the top, and the turbidity of the water is measure based on the ability to see the X mark on the bottom of the meter. The turbidity reading of each sample was then recorded. (NRCC, 2011)

2.4.2.5 Determination of Temperature:

Principle: The thermometer determines the level of hotness or coldness of a material or solution, when inserted into a water sample the mercury expands linearly depending on the hotness of the solution, the expansion is directly proportional to the temperature.

Procedure: The temperature was determined in-situ using the mercury-in-glass thermometer (760mm immersion). The meter was inserted into the sample until a steady value is obtained from the readings on the meter. The reading was allowed to be steady and the result recorded.

2.4.2.6 Determination of dissolved oxygen: Using D.O meter.

Procedure: The meter is first standardized with distilled water and then inserted into the water sample, and allowed to reach a steady state, the reading was then recorded.

2.4.3. DETERMINATION OF CHEMICAL PARAMETERS

2.4.2.1 Determination of Total Hardness:

Principle: Originally water hardness was understood to be a measure of the capacity of water to precipitate soap, but in conformity with current practice, total hardness is defined as the sun of the calcium and magnesium concentrations, both expressed as calcium carbonate in milligrams per litre (mg /l). The significance of this analysis is to check if the water is hard, so as to know the kind of treatment the water will be subjected to.

Reagents: ammonium butter solution at pH 10, solochrome black T, 0.02 normal EDTA

Procedure: 100ml of pure water sample (sachet water) was taken in a conical flask. 2ml Of ammonium butter solution was added. 1 tablet of solochrome black T indicator was added. The sample/solution was titrated against the EDTA to blue end point.

Result: Titre volume x 10 = ppm of total hardness

2.4.2. 2 Determination of Calcium hardness

Principle: Standard solution of ETDA using Patton's and Reeder's indicator under the pH conditions of more than 12.0. These conditions are achieved by adding a fixed volume of 4N Sodium Hydroxide. The volume of titre (EDTA solution) against the known volume of sample gives the concentration of calcium in the sample.

Procedure: It is measured by complexometric titration 100ml of a sample (sachet water) was taken in a conical flask. 1ml Of 4 normals of NaOH solution was added. 1 tablet of solochrome black T indicator was added. The solution was titrated against EDTA until the colour changed to violet. Calculation: hardness mg/L as $CaCO_3$ = ml of EDT-A. (Patil et al., 2012)

2.4.2.3 Determination of Magnesium Hardness
Is the difference between total hardness and calcium hardness i.e. Total Hardness – Calcium Hardness = Magnesium Hardness

Principle: This depends on the absorption of characteristic electromagnetic radiation by vaporised metal atoms in a flame. The extent of absorption of the radiation is proportional to the concentration of the metal atom in solution.

Procedure: The atomic absorption spectrometer (2380, Perkin Elmer, I CT USA) was used for determination of concentration of trace metals in the water samples. Standard solutions of the metals lead, mercury, iron, and copper were prepared. The instrument (AAS) was switched on and allowed to warm for 40 minutes. The hollow cathode lamp for each metal was fitted and aligned properly with the in-built Deuterium lamp. The gas was opened and the hoses checked to ensure that there was no leakage. The "set up optics" was clicked for the optical properties to adjust to suit the selected metal. The "Optimise" and „Auto zero" were clicked. The sequence pull down menu was checked to ensure that the sample identities were correctly entered. The calibration page was clicked to ensure that the right concentrations were entered. The samples and the standards of each metal were aspirated simultaneously. The absorbance readings were then recorded under the same condition. (Olajubu, and Ogunika 2014)

2.5 DATA ANALYSIS
The data was subjected to descriptive statistical analysis to determine the, mean values and standard deviation using Statistical Package for Social Sciences (version20)

3.0 RESULT AND DISCUSSION

3.1 RESULT

The results of physicochemical parameters of the samples were expressed in their different units of measurement and included temperature, colour, turbidity, electrical conductivity, hardness, dissolved oxygen, magnesium hardness and calcium hardness.

TABLE 2: Levels of the physico-chemical parameters of sampled sachet water sources

SN	Parameter	SW1	SW2	SW3	SW4	SW5	SW6	SW7	SW8	SW9	SW10	SW11	SW12
1	Colour	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U
2	Odour	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U
3	Taste	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U	U
4	Temp.(^{0}C)	27	26	28	28	27	27	28	26	27	27	28	28
5	Ph	6.7	6.4	6.96	6.92	6.79	6.50	6.82	5.99	6.91	6.88	5.33	6.77
6	E. Condt.	152	290	116	67	93	133	89	120	79	110	200	180
7	Turbidity	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10	<10
8	D.O	4.28	5.16	4.98	5.44	4.76	3.72	3.89	4.74	4.40	4.91	4.95	5.00
9	Hardness	27.00	13.00	12.00	22.00	23.00	24.00	20.00	44.00	25.00	25.00	21.00	8.00
10	Mg hardness	16.00	3.00	1.00	10.00	9.00	3.00	9.00	4.00	5.00	13.00	4.00	1.00
11	Ca hardness	11.00	10.00	13.00	32.00	14.00	21.00	11.00	40.00	20.00	12.00	17.00	7.00

TABLE 4: Comparison of results with NAFDAC, SON (IPAN, 2005) **and WHO**

SN	PARAMETER	SACHET WATER	NAFDAC/SON	WHO
1	Colour	U	U	U
2	Odour	U	U	U
3	Taste	U	U	U
4	Temp.(^{0}C)	27.42±0.14	26.5 to 27.5	27-28
5	pH	6.58±0.14	6.5-8.5	6.5-8.5
6	E. Condt.	136±18.1	1000 µs/cm	1000µs/cm
7	Turbidity	<5	5	5
8	D.O	4.70±0.15	10mg/L	10mg/L
9	Hardness	22.00±2.6	100mg/L	200mg/L
10	Mg hardness	6.005±1.4	20mg/L	150mg/L
11	Ca hardness	173.00±2.8	75mg/L	75mg/L

3.2 DISCUSSION

On the Organoleptic assessment, the sampled sachet water samples were tasteless, colourless and odourless. This showed that the both water samples had good aesthetic values. This is also in line with the study of sachet water samples by (Emmanuel and Solomon, 2011; Uduma, 2014; Akpabio and Ekpo, 2014). Potable water must be colourless, odourless, tasteless and free from objectionable and pathogenic organisms. (WHO, 2006). Temperature is an important biologically significant factor, which plays an important role in the metabolic activities of the organism. Temperature recorded in this study sachet water has 27.40±0.192 which fall within the WHO, NAFDAC and SON permissible limit. The pH is a measure of free hydrogen ion and hydroxyl ions which maintain acidic and basic property in the water system. pH is an important indicator of water which is altering chemically because it can be affected by chemicals in the water (Gichuki and Gichumbi, 2012). The pH values obtained in this study from sachet water samples were 6.58±0.14 showed that the samples have pH within the WHO, NAFDAC and SON acceptable limits (6.5 to 8.5) while, the standard value of pH for drinking is 6.5-8.5 according to WHO (2011). TU is the optical property of water by which light is scattered due to colloidal and extremely fine dispersion (Gichuki and Gichumbi, 2012). All the samples analysed both in sachet water have turbidity of <5NTU, which is within the WHO, NAFDAC and SON permissible limit. There is a high degree of correlation between EC and TDS as both signify the amount of dissolved solid (Husain, et al., 2001). The lowest value of EC (93 micro-ohm/cm) was obtained at 136±18.1 from sachet water sample. DO is measure of dissolve oxygen it the water

which play an important role in water quality monitoring. DO is important because it is absolutely essential for the survival of aquatic organisms and also affects a vast number of other parameters. The DO of sachet water was 4.70±0.15 mg/lit which is within the WHO, NAFDAC and SON permissible limit. Not only the physicochemical parameters but aesthetic ones like the odour, clarity and taste. Consequently, oxygen is perhaps the most important and established indicator of water quality. Contamination of sewage water and organic waste consumes oxygen and is often concentrated in summer. Precise monitoring of DO is essential for documenting changes to the environment caused by natural phenomena as well as human activities. Many chemical and biological reactions in ground water and surface water depend directly or indirectly on the amount of oxygen present. Higher DO value is an indication of oxygen depletion which also inferred the presence of pollutants that use up the oxygen in water. Hardness gives palatability to water. It has been suggested that moderately hard water containing sufficient calcium is essential for normal growth and health**.** The water quality analysis shows that sachet water samples have total hardness of 22.00±2.60 which is within the permissible limit of WHO, NAFDAC and SON limits. All the samples recorded mean total hardness concentrations within the range of 150 mg/L prescribed by WHO (2011). Hardness is the property of water which prevents the lather formation with soap by formation of complex with calcium, magnesium present on water (Venkateswara, 2011). So, hardness depends upon calcium or magnesium or both. Drinking water with hardness less than 75mg/dm^3 may have adverse effects on mineral balance in the body (WHO, 1989). Multivalent cations, particularly calcium and magnesium are often present at a considerable concentration in natural waters as a carbonates and bicarbonates and are directly related to hardness (Dubey et al., 2014). Insufficient amount of calcium may induce adverse physiological effects as well as excess amount of calcium in body results in formation of urinary bladder stone and irritation in urinary passage. The Calcium concentration in sachet water samples the value obtained was 17.3±2.8 mg/L which was within the WHO, NAFDAC and SON limit of 75 mg/lit. On the other hand, Magnesium acts as an activator of many enzyme systems. Magnesium is an important component of basic igneous, volcanic and metamorphic and sedimentary rocks. The high concentration of magnesium ion may cause laxative effect, while deficiency may cause structural and functional changes. The concentration of magnesium was measured by subtracting Ca hardness from total hardness. In in sachet water was 6.50±1.40 mg/lit which was within the WHO, NAFDAC and SON limit.

CONCLUSION

The physicochemical parameters of the selected sachet water samples in the study area were within the acceptable limits by WHO standards for drinking water except the pH, this paper is thus calling on individual philanthropists, Community Development Associations, Local, State and Federal Governments to assist in the provision of water to meet every need. It is not at this age of technological development that a community should depend solely on rain water which occurs seasonally.

REFERENCES

Akpabio, J. J. and Ekpo, F. E. (2015). Physico-Chemical and Heavy Metals Quality Assessment of Borehole Waterin Different Residential Areas of Uyo Metropolis: A Case Study of G.R.A. and Low-Income Residential Areas. International Journal of Science and Research (IJSR). Volume 4

Chandra, S. Singh, A. Tomar, P. K. (2012). Assessment of water quality values in Porur Lake Chennai, Hussain Sagar Hyderabad and Vihar Lake Mumbai, India. Chem. Sci. Trans., **1**: 508-515.

Cheesbrough, M. (2000). District Laboratory Practice in Tropical Countries. Part two. United Kingdom: Cambridge University Press. pp: 130-180.

Dubey, R. K, Jakir, H., Nishchay, M., Ankur, M., (2014). "Ground water quality and water quality index of Dwarka district of national capital of India". International Journal of Research in Engineering and Technology. Volume: 03, Issue: 04, pp 2321-7308

Deborah, C. (1996). Water quality assessments. A guide to use of biota, sediments and water in environmental monitoring (2nd ed.). UNESCO/WHO/UNEP, pp: 1-117 htt

IPAN News (2004). White, G.C. Handbook of Chlorination (2nd ed). (**4**):46-50

Edema, M. O., Omemu, A. M. and Fapetu, O. M. (2001). Microbiology and physicochemical analysis of different sources of drinking water in Abeokuta, Nigeria. Nigerian Journal of Microbiology. **15** (1), 57 – 61.

Emmanuel, B., Nurudeen, A. (2012). "Physicochemical Analysis of Ground Water samples of Bichi local government area of kano state of Nigeria," ARPN Journal of Science and Technology. Vol. 2, Special Issue, pp-325-332

Edema, M. O., Omemu, A. M. and Fapetu, O. M. (2001), Microbiology and physicochemical analysis of different so urces of drinking water in Abeokuta, Nigeria. Nigerian Journal of Microbiology. **15** (1), 57 – 61

Gichuki, J. G. and Gichumbi, J. M. (2012). "Physicochemical analysis of ground water from Kihara division, Kiambu county, Kenya". Journal of Chemical, Biological and Physical Sciences. Vol. 2, No. **4**, pp-2193-2200

Greenberg, A. (1992) Standard method for the examination of water and waste. 18th edapha AWWA-WEF. Washington D.C. P38.

Husain, J., Sharma, K. C., Husain, I., Ojha, K. G. and Vaidya, V.K. (2001). "Physico-chemical characteristics of water from bore wells of an industrial town Bhilwara, Rajasthan: a correlation study," Asian Journal of Chemistry. vol.**13**, pp-509-512.

IPAN. (2005). Pre-Admission Training Workshop on Food, Drugs, Cosmetics, Medical Devices, Water, Environment and Petroleum. Ipan Appendix II.

Irene, J., Irene, B. N., and Daniels, C. (2025). Not a Drop to Drink: Addressing Nigeria's Deepening Freshwater Crisis. Water, 17(12), 1731. https://doi.org/10.3390/w17121731

Jayalakshmi, V., Lakshmi, N. and Singara, Charya, M. A. (2011). Assessment of physicochemical parameters of water and waste waters in and around Vijayawada. International journal of research Pharmaceutical and Biomedical Sciences. **2(**3): 1040-1046.

Lawson, E. O. (2011). Physico-Chemical Parameters and Heavy Metal Contents of Water from the Mangrove Swamps of Lagos Lagoon, Lagos, Nigeria. Advances in Biological Research. **5**(1), 8-21. Monteiro.

Miner, C. A, Dakhin, A. P., Zoakah, A. I., Afolaranmi, T. O., Envuladu, E. (2015). Household drinking water; knowledge and practice of purification in a community of Lamingo, Plateau state, Nigeria. Journal of Environmental Research and Management. Vol. **6**(3). pp. 0230-0236.

Murtala, M. R., Aziza, M. A. B., Soliman, A. K. and Attia, M. M. E. (2014). Science World Journal Vol **9** (No 1) ISSN 1597-6343 www.scienceworldjournal.org

Nouban, F.; John, S.O.; Yunusa, N.; Aminu, A.; Madaki, Z. Water resource management, quality and climate change in Nigeria. Int. J. Innov. Sci. Res. Technol. **2020**, 5, 1166–1176. [Google Scholar] [CrossRef]

Nduka, J. K., Orisakwe, O. E. and Ezenweke, L. O. (2008), Some Physicochemical Parameters of Potable Water Supply in Warri, Niger Delta Area of Nigeria, Scientific Research and Essay, **3**(11), 547-551.

Obionu, C. N. (2007). Water supply: In Primary health care for developing countries. 2nd ed. Enugu, Nigeria. pg. 275 – 280.

Patil, P. N, Sawant. D. V. and Deshmukh. R. N. (2012). International journal of environmental sciences volume 3 no.3,

Uduma, A. U. and Maria, B. U. (2014). Physicochemical analysis of the quality of sachet water consumes in Kano metropolis. American Journal of Environment, Energy and Power Research Vol. 2, No. 1, PP: 01-10, ISSN: 2329 - 860X.

Venkateswara Rao B, (2011), "Physicochemical analysis of selected ground water samples of Vijayawada rural and urban in Krishna district, Andhra Pradesh, India," International Journal of Environmental Sciences, vol. 2, No 2, pp-710-714.

WHO. (2011). Guidelines for Drinking-Water Quality, 4th ed. World Health Organisation, Geneva, Switzerland

WHO. (2008). Guidelines for drinking water quality. 3rd ed. Vol 1.

WHO. (2006). Guidelines for Drinking Water Quality. Vol. 1 Geneva. Addendum to the 3rd Vol. 1 Recommendations.

WHO. (1989). Lead-Environmental Aspects. Environmental Health Criteria, N0 85. WHO, Geneva

Zainurin, S. N., Wan Ismail, W. Z., Mahamud, S. N. I., Ismail, I., Jamaludin, J., Ariffin, K. N. Z., et al. (2022). Advancements in monitoring water quality based on various sensing methods: a systematic review. Int. J. Environ. Res. Public Health 19, 14080. doi:10.3390/ijerph192114080

Zeenat, A., Hatha, A. A. M., Wright Viola, L. and Vipra, K. (2009). Bacteriological quality and risk assessment of the imported and domestic bottled mineral water sold in Fiji. Journal of Water and Health. **7** (4), 642 – 649.

MULTIFUNCTIONAL Cu, B CO-DOPED ZnO PHOTOCATALYST: ORGANIC POLLUTANT DEGRADATION AND ANTIMICROBIAL COATINGS

MD Tanvir Anjum
Department of Applied Chemistry and Chemical Engineering, University of Dhaka.

Abstract

This study broadly discusses the synthesis, characterization, and application of Cu- and B-codoped ZnO photocatalysts for the photocatalytic degradation of organic pollutants and their antimicrobial and pathogen inactivation properties. This study employed the sol-gel method for the efficient synthesis of photocatalysts. The photocatalyst was evaluated against cationic dyes, most prominently malachite green, which gives more than 90% degradation efficiency under UV-Vis light irradiation. Which shows its strong photocatalytic potential. Prior to wastewater treatment, this material's antimicrobial property was also evaluated against Escherichia coli and Staphylococcus aureus. This investigation demonstrates strong pathogen deactivation effects against E. coli and S. aureus. The result of this investigation suggests its sustainability for antimicrobial coating. This diversified photocatalyst suggests a multifunctional and sustainable approach towards environmental remediation by both organic pollutant degradation and microbial control. Thus supporting environmental sustainability and green earth preservation.
Cu and B-codoped ZnO's improved photocatalytic performance is attributed to the dopants' synergistic effects on charge separation and visible light absorption. This modification elevated the degradation efficiency of the organic pollutants found in the industrial wastewater as well as broadened the application under solar light irradiation. This modification makes it a cost-effective and sustainable solution.
My future investigation will be focusing on improving the photocatalytic activity by varying the dopant composition and expanding microbial testing, including a wide range of pathogens. The aim of this project is to develop a multifunctional coating and water purification system in order to support the global efforts to protect water resources and promote environmental sustainability.

Keywords: Photocatalysts, pollutants, UV-Vis irradiation, pathogen, antimicrobial property, green environment.

TOWARDS CIRCULAR MANAGEMENT OF INDUSTRIAL SALINE EFFLUENTS: VALORIZATION OF SODIUM FROM NaOH AND NaCL SOURCES

Mohamed EL MORSY
PhD student, ORCID ID: https://orcid.org/0009-0005-3979-1940
Laila AFIA
Prof. Dr., Ibnou Zohr University, Faculty of Sciences, Department of chemisrty, Laboratory of Materials and Environment (LME)
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0003-6324-8396

Abstract

Large quantities of saline effluents are generated in many industrial operations, particularly during caustic-cleaning processes using sodium hydroxide (NaOH) and during water-softening cycles based on sodium chloride (NaCl). In Morocco, these sodium-rich waste streams remain insufficiently valorized despite their high chemical content and their potential relevance within sustainable resource-recovery strategies. Their discharge places considerable pressure on wastewater treatment systems due to elevated salinity, the high alkalinity of NaOH-derived streams, and the cumulative environmental impact on aquatic ecosystems. Thus, these effluents represent both an environmental burden and an underexploited industrial resource.

This research investigates innovative pathways for recovering and transforming sodium contained in these effluents into value-added products, in line with circular-economy principles. Several approaches are explored, including: (i) selective separation and purification of sodium ions, (ii) electrochemical processes for NaOH regeneration, and (iii) the formation of market-relevant sodium-based compounds such as sodium carbonate and sodium bicarbonate. The study emphasizes process optimization, reduction of energy consumption, and the suitability of these technologies for industries generating continuous saline discharges.

In addition to technical aspects, the feasibility of integrating sodium-recovery systems into Moroccan industrial sectors, particularly medium-sized agri-food and water-treatment facilities, is assessed. The objective is to shift from a conventional linear disposal model to a closed-loop approach in which sodium is recovered, reused, or converted into valuable chemical inputs. By turning a costly polluting stream into a strategic resource, this work contributes to environmental protection, industrial cost reduction, and the development of sustainable industrial symbiosis.

Keywords: Sodium recovery, NaOH effluents, Water softening, NaCl regeneration, Circular economy.

UTILIZATION OF A WILD PLANT FOR WATER TREATMENT AND DEPOLLUTION

Salima Attouti
Mourad Termoul
Islam Safia Abdeli
Laboratoire de SEA2M, Université Abdelhamid Ibn Badis, BP 227, Mostaganem, Algérie

Abstract

This study focuses on the valorization of wild reeds and their application in water decontamination, specifically for the removal of organic and inorganic pollutants. Wild reeds were chemically activated using phosphoric acid.
The iodine index and methylene blue index are key parameters in characterizing the studied adsorbents. An iodine index value of 836 mg/g was obtained, and the methylene blue index reached 297 mg/g.
Functional groups such as acids, alcohols, aromatics, amines, and alkyls present on the surface were identified using infrared spectroscopy.
The application of this adsorbent for the removal of a cationic dye, Safranin, achieved a maximum capacity of 220 mg/g.
The kinetic study of Safranin adsorption, using the Lagergren model (pseudo-first-order and pseudo-second-order), showed that the adsorption follows a second-order kinetics.
The thermodynamic analysis revealed that the adsorption of Safranin by activated carbon is spontaneous, endothermic, and favorable.
Activated carbon derived from reeds proved to be an effective adsorbent for removing this colored pollutant.

Keywords: Biomass, Activation, Adsorption, Safranin.

TOWARDS A GREENER CEMENT INDUSTRY: ASSESSING THE ENVIRONMENTAL AND MECHANICAL PERFORMANCE OF PHOSPHOGYPSUM-SUBSTITUTED CEMENT

ADEL Maha
BENNIS Mohamed
TANANE Omar
LCPMA Laboratory, Faculty of Sciences Ben M'Sik,
Hassan II University of Casablanca, Morocco

Abstract

Reusing industrial wastes in the production of cement has gained popularity as a result of the rising need for sustainable materials. This study examines the effects of partially substituting phosphogypsum (PG) for natural gypsum in CPJ 45 cement on the mechanical and physicochemical characteristics of the material. Gypsum/PG ratios were varied to create five different cement formulations: 100/0, 75/25, 50/50, 25/75, and 0/100. The overall composition remained the same at 62.5% clinker, 25.5% limestone, 8% pozzolanic addition (CV), and 4% gypsum.
While Xray diffraction (XRD), compressive strength tests, and scanning electron microscopy (SEM) analyses are underway to assess phase evolution, mechanical performance, and microstructural fea tures, chemical compositions were ascertained using X-ray fluorescence (XRF).
According to preliminary findings, substituting phosphogypsum for natural gypsum does not substa ntially change the primary oxide composition and may still result in mechanical strength that is ade quate within accepted bounds.
By evaluating the technical viability and environmental advantages of using phosphogypsum as a su stainable alternative to natural gypsum in cement production, this study hopes to support the industr y's goals for waste valorization, resource conservation, and the circular economy.

Keywords: Phosphogypsum, cement, sustainability, circular economy, compressive strength, setting time.

EVALUATING THE EFFECTIVENESS OF THE BRT SYSTEM IN IMPROVING URBAN TRANSPORT IN DHAKA

Md Abid Alam
Undergraduate Student, Rajshahi University of Engineering & Technology, Faculty of Civil Engineering, Department of Urban and Regional Planning, Rajshahi- Bangladesh,
ORCID ID: 0009-0007-6962-2253
Nashin Saiyara Teothy
Undergraduate Student, Rajshahi University of Engineering & Technology, Faculty of Civil Engineering, Department of Urban and Regional Planning, Rajshahi- Bangladesh,
ORCID ID: 0009-0003-9958-1860
Mst. Kamrun Nahar
Undergraduate Student, Rajshahi University of Engineering & Technology, Faculty of Civil Engineering, Department of Urban and Regional Planning, Rajshahi- Bangladesh,
ORCID ID: 0009-0001-7722-1931
Muhammad Waresul Hassan Nipun
Assistant Professor, Rajshahi University of Engineering & Technology, Faculty of Civil Engineering, Department of Urban and Regional Planning, Rajshahi- Bangladesh,
ORCID ID: 0000-0003-4811-6654

Abstract

Dhaka is the capital of Bangladesh which is globally considered as a developing country. In world's most populated cities ranking, Dhaka has emerged second-most populated country with 36.6 million inhabitants. The increase population is causing in the urban degradation of Dhaka city. Because of urban sprawl, the vehicles inside the city is also enhancing at a large number. This city is also familiar for noise and air pollution where vehicles play the actual role to these pollutions. Government has taken initiative by solving traffic congestion and strengthening public transport. BRT and MRT are the result of helping in the easement of this city's people moving from one place to another inside the city. This study focuses on the effectiveness of Bus Rapid Transit (BRT) system in the improvement of urban transport mobility in Dhaka. A limited number of buses (25) were initially installed under this BRT framework, but recent additions like pink buses introduction under a franchised operation model indicates a positive shift toward an organized and more efficient transit system. This study uses secondary data from existing transport studies, documents and policies to understand the broader impacts on congestion reduction and enhancement of mobility.

Keywords: Effectiveness, BRT, Improving, Congestion Reduction, Planning.

Introduction

Bus Rapid Transit (BRT) is an effective bus service that has the aim of providing efficient, fast, and cheap city transport. It uses dedicated lanes, advanced technology-based stations and important signaling to provide a seamless transit service. BRT systems are mostly well-known for their ability to reduce traffic jams, travel time and give an eco-friendly alternative to conventional transport (Cervero, 2013). Dhaka, the capital of Bangladesh, is heavily congested with traffic on roads due to rapid urbanization and the increasing number of vehicles with private ownership. The implementation of BRT has a vision to address such issues by providing a well-scheduled and reliable public transport. With millions of daily commuters, a well-scheduled and well-functioning transportation system is important for economic progress, environmental preservation and quality of life among city residents (PHC_Preliminary_Report_(English)_August_2022, n.d.). This analysis evaluates the performance of Bangladesh's BRT system, targeting on its implementation, challenges and improvement areas. The BRT system in Bangladesh was initiated with the purpose of upgrading urban mobility in Dhaka

and around it. The primary purpose of the BRT system is to establish a high-capacity transport corridor that reduces traffic congestion, enhances connectivity and promotes the use of public transport. This BRT system is financed by the Government of Bangladesh, Asian Development Bank (ADB) and other development partners which aims to produce an integrated and sustainable transport alternative (Development Bank, 2015). This is aligned with the national transport policy focused on enhancing public mobility at the cost of reduced dependency on the private car. The BRT project expansion in Dhaka is being phased. The primary phase of BRT expansion is the BRT Line 3 which is joining the route from Gazipur to Hazrat Shahjalal International Airport. The corridor will be able of carrying thousands of daily commuters while offering speedier and more effective travel times. Future phases of BRT are expected to extend the network to other parts of the city, establishing an integrated transport network (Development Bank, 2022). Also, BRT lines are to be linked with metro rail services to establish a multimodal transportation system. The objectives of this study are to identify the key metrices that are working behind the rate of current success or failure of BRT Dhaka and the amount of success or the key features required to success in future and an estimated timeline.

Method

This study adopted a descriptive case study approach to evaluate the performance of the Bus Rapid Transit (BRT) system in Dhaka, with a specific focus on BRT Line-3. Both primary and secondary data were used to conduct the analysis. Primary data were collected through a passenger experience survey, capturing users' perceptions of travel time, waiting time, fare, comfort, crowding, and overall service quality. These parameters were quantified using acceptability index values to assess user satisfaction and service performance. A comparative analysis was carried out between articulated buses and single-decker buses in terms of fuel efficiency, cost per passenger-kilometer, and passenger comfort. Secondary data were obtained from government reports, development agency publications, and relevant literature to support the performance evaluation and contextual analysis.

Discussion

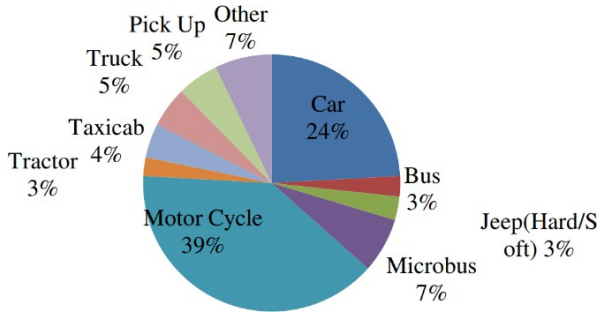
The transportation system of Dhaka is generally road based. The total road network of Dhaka is around 3000 km; where 200 km have primary roads and few alternative connecting roads. Only 7% of the total land area is used for the road network system and transport facilities. Approximately 400 km of footpath exists for pedestrians of which 40% are being illegally used by temporary vendors and others illegal usage (Rahman, 2008). Dhaka city has the combined transport system with both motorized (single decker bus, double decker bus, minibus, truck, lorries, microbus, car, jeep, auto-rickshaw, CNG, tampoo, leguna, pickup van, motorcycle etc.) and non-motorized transport (pedal rickshaw, rickshaw van, bicycle, push cart etc.). But bus is the single mode of mass transit in Dhaka city. However, in reality, buses are lacking both in number and quality to serve the transportation requirements of the metropolis. For this, different modes of transport are being used in Dhaka city. They use the same road space in most cases which generates a high level of functional chaos and significantly lowers the efficiency and effectiveness of the available transportation services (Akter Satu & Islam Shakil, 2017a). The traffic flow at different intersections is typically operated by the traffic police manually, even though all the major junctions (total 70) are equipped with traffic lights and signal controllers (Akter Satu & Islam Shakil, 2017b).

Bangladesh Road Transport Authority (BRTA) data as presented in Figure 1 reveals that motorbikes are 39 percent of the vehicle mixture, passenger's private cars came next which is 24%, jeep and micro-bus are 10%, buses are 3%, taxis are 4%, pick-up 5% and trucks are 5%. Along with these motor vehicles there are over 500,000 rickshaws running their business on the streets of Dhaka city (THE STRATEGIC TRANSPORT PLAN FOR DHAKA, n.d.). On one hand, car plays one of the major shares in overall vehicle with 24% whereas car modal share is merely 5.1%. On the second hand, bus consists only 3% of overall vehicle whereas modal share of bus is roughly 29% which is quite high compared to another transport vehicle. Bus and minibuses are the single public transport

system having lowest price which have not increased their market share and serve to the demand owing to service deficiencies (Development Bank, n.d.).

Source: BRTA

Figure 01: Motorized Vehicle Distribution., 2014

The government as well as the private sectors operate public transport services (buses, rickshaws, and cabs). The intervention of the public sector by the Bangladesh Road Transport Corporation (BRTC) is highly minimal while the operators of private sector are dispersed and numerous. Bangladesh Road Transport Authority (BRTA) issues the license to operate and route for buses to the operators except Bangladesh Road Transport Corporation (BRTC) which have a right to utilize buses of their own willing. Bus fares are fixed and controlled by BRTA. Bangladesh Road Transport Corporation (BRTC) was established as a state corporate transport authority with a vision to serve up-to-date mass communication service to its cherished passengers throughout the country. In the next phases, BRTC eas properly organized and maintained by their own staffs. Every single staff like bus driver, fare collectors, conductors were the employees of BRTC bus. Single decker and double decker buses both were operated by the same staffing system. Nowadays only single decker buses run from Kamalapur bus depot which are operated by its own employees. For a very long time, the conventional staffing system ruled in BRTC bus service. But this staffing system did not prove to be highly efficient. To solve the existing problems of transportation of Dhaka, an efficient transport system needs to be developed. It is thus, emphasized that the selected urban transport system should provide at least an acceptable stage of mobility, safety and accessibility to all the urban residents at the least cost.

Table 01: Modal Share of different vehicles

Vehicle	Modal Share
Public Bus	28.30%
Private Bus	1.80%
Car	5.10%
Rickshaw	38.30%
CNG	6.60%
Walk	19.80%
Railway	0%

Source: JICA Report- Phase I, 2009

In present time, DTCA is implementing Bus Rapid Transit (BRT) under the Clean Air and Sustainable Environment (CASE) Project. The feasibility study of Bus Rapid Transit (BRT) has already been completed. And the running detailed design study is providing valuable inputs for the

preparation of Dhaka BRT project. The estimated capital investment of this project is around $207.7 Million. The initial investment cost is $175 Million and the transportation equipment cost $208 Million. Here are the features of BRT with proper description.

Table 02: Features of BRT line 3

Features	Description
Length	22.4 kilometers (At Grade+ Elevated 50295 km)
Route	Airport-Mohakhali-Ramna-Gulistan-Keraniganj
Number of Stations	16
Depot	2
Flyover	1
Passenger Capacity	18,000/ hour (both directions)
Commercial Speed	23 km/hour (average)
Travel Time	54 minutes (Uttara to Jhilmil)
Headway	180 sec
Bus Type	Articulated (18m Long)
Bus Capacity	140
Source: dtca.gov.bd	

Progress

Conducting a field survey and prepare the utility report.
All the draft final report was submitted by the consultants by December, 2015.
The reports were on the Operational Plan, Environmental Management Plan, Traffic Management Plan, Electrical & Communication Works Plan and ITS.
Report based on Station Precinct and Pedestrian, NMT Access Report.
The detailed engineering design report which includes architectural plans and drawings.
Also report on Preliminary design and features of the bus fleet, functional requirements of the fare collection and also the ticketing system.
The purchasing of the documents for fleet procurement, construction, supply of traffic signaling system and traffic control center.
Then the implementation of all the Plan Reports and the inauguration of BRT Line 3 and the protocols.
There have been conducted four workshop consultation on the following subjects.
Initial report on 16th February, 2014
Functional plan on 20th November, 2014
NMT and Supplementary plan on 25th May, 2015
The Strategies and Management Plan for Resettlement on 7th December, 2015
The preparation for the animation work over the BRT Line-3 was supposed to done within March, 2016. (DTCA 24, n.d.)

BRT Line 3 Construction

Length: 4 kilometers
Route: Airport-Mohakhali-Ramna-Gulistan-Keraniganj
Estimated Cost: BDT 20,000 million
Feasibility Study: Finalized on June, 2016 and the Detailed Design is ongoing.

The BRT Line 3 will cover about 42 km; running from Gazipur in the North to Kodomtoli Circle in the South. DTCA has the accountability for the southern sector of BRT; from Airport to Keraniganj section having 22.4 kilometers. A large number of additional improvements like bus as network reform, new feeder bus services, urban landscape enhancements, advanced traffic signaling and control, advancements in non-motorized transportation (NMT) are being made for an alternative to the development of BRT. Building a BRT system in Dhaka is an enormous initiative, but one that will review how the megacity operates. BRT is a significant ground level approach for addressing the severe traffic congestion of the corridor, the quality of public transport and management of traffic. This project will provide a better connection between Shahjalal International Airport, Mohakhali Bus Terminal and Jhilimili New Town. It will also provide interconnection with MRT Line-1.
Currently, only the BRT Line 3 is being operationalized. It runs 20.5 km from Gazipur to Dhaka Airport with 25 stations and a high-capacity bus dedicated lane (Akter Satu & Islam Shakil, 2017b). Construction delays, bureaucracy, and logistics have, nonetheless, seriously hindered its mass operation. It has been postponed on numerous occasions due to land acquisition issues, government priority shifts, and funding.

Other than BRT Line 3, other plans are focused on the expansion of BRT Line 7, which is already in the planning stages. The proposed line is aimed to connect major urban centers and in future it will also decrease traffic congestion in Dhaka city (The Daily Star, 2024). In order to make the BRT system efficient, a comprehensive expansion plan needs to be implemented in consideration with the population increase, increasing demand and integration with existing public transport modes.

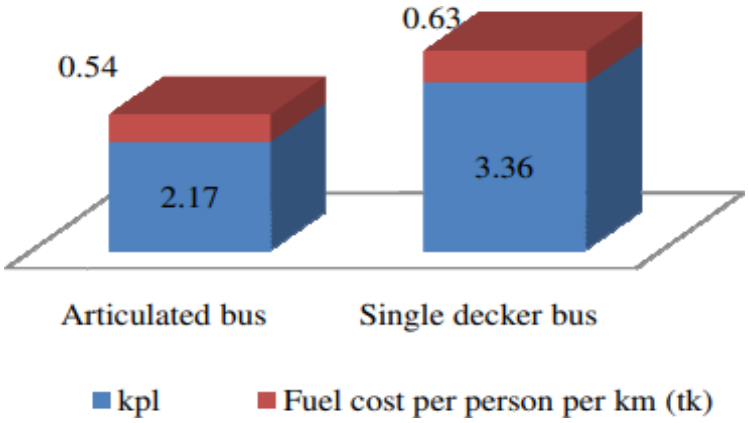
In spite of the delays, huge number of progresses has been made in certain sections of the BRT project. The Tongi and Uttara overpasses have seen significant progress, where the stations have been built to accommodate high-capacity buses. Investing in the new BRT buses equipped with GPS tracking and digital ticketing facilities is also in progress. It also ensures that the operational phase of the project will feature smart technology solutions.

With the policy support, the government concentrated on obtaining more funding and increasing coordination of efforts for the completion of BRT Line 3. The Asian Development Bank (ADB) and the World Bank provided more support to deal with the financial gaps better and guarantee a successful rollout of the BRT system.

Moreover, some of the public fears, particularly safety on the highways and pedestrianization, have already been met with by the government. Separate underpasses and footbridges should be provided at intervals along the corridor to facilitate safe crossing. Improved traffic control measures, including adaptive signal adjustment and automatic enforcement of lanes, are also contemplated to enable BRT to flow smoothly into the existing road environment.

The success of BRT Line 3 will act as an entry point for extending the BRT network in other areas of Dhaka. Future plans are the proposed BRT Line 7, which is under development the planning. This new route will enhance mobility between the southern and eastern parts of the city and will also reduce the reliance on private vehicles and traditional buses.
Furthermore, the incorporation of the BRT system into the metro rail system (MRT) of Dhaka have discussed about creating an efficient multimodal transportation system. If the project gets implemented properly, the integration will provide convenient facilities for transportation among modes, reducing average travel time while maximizing public transport efficiency. Initial projections show that the BRT system would reduce travel time on its corridor by up to 40% (Development Bank, 2022). The commuters would save hours on their daily commute for this increased and advanced opportunity. Also, the traffic congestion is expected to be reduced as buses replace a high proportion of private car trips.

However, these advantages can be lost if separate lanes are not implemented for this. the effectiveness of the resource is determined by the total cost of a trip and the utilization of the service. For a Gazipur to Gabtoli bus stoppage return trip, it covers a distance of 74 km. the strating bus stand location for Gazipur bus depot is Gazipur Chaurasta having a 3 km distance. Hence, the dead mileage is 6 km on a daily basis. Articulated bus utilizes 45442 Liter of diesel to drive. The distance between the study routes (Gazipur to Gabtoli) where each articulated bus needed on an average 17 Liter of diesel. After calculating the fuel cost per passenger per km of articulated bus is 0.54 tk for average 100 passengers per trip. On the other hand, e single decker bus Boshumoti took average 11 Liter of diesel to finish a trip in the same area with 32 seating capacity. The calculation of the fuel cost per passenger per km of single decker bus is 0.63 tk for average 50 passengers per trip. As presented in Figure 2, it is found that articulated bus is more cost effective (0.54 tk.) compared to the single decker bus (0.63 tk).(Akter Satu & Islam Shakil, 2017b)

Source: Akter Satu & Islam Shakil, 2017b

Figure 02: Comparison of Cost

According to the respondent's opinion regarding some service attributes, the total acceptability index for articulated bus is 25.589 and average acceptability index for articulated bus is 3.199. whereas, the total acceptability index for single decker bus is 22.47 and average acceptability index for single decker bus is 2.81 (Akter Satu & Islam Shakil, 2017b). From this, it can be seen that people are preferring articulated bus rather than single decker bus.

Travel time has generally been utilized as the stipulated duration used in travelling through the vehicle. The majority of the passengers were not satisfied with the travel time with far distance travelling through the articulated buses in the 36 stoppages from Gazipur to Gabtoli. Far distance passengers preferred single decker buses to be reached at the destination to maintain their travel time. The waiting time for buses is a very important and decision-making criterion for choosing a bus service. Since almost 80 single decker buses operate in the study route, a passenger could board any of the single decker buses within five to ten minutes waiting time. But waiting time for articulated bus was so lengthy that sometimes even taking an hour or more to board a bus may be necessary. The very few articulated buses operating on this route led to the bus frequency being low with accompanying long waiting time. Travel cost is very significant factor for reasonable rate of travelling on long distance buses. Articulated buses have a great benefit for travel fare. Approximately 75 percent of the overall Travel cost is very significant factor for choosing the bus service. If fare is offered at reasonable rate of travelling on long distance, travelers would prefer to travel on those buses. Articulated buses possess vast advantage in journeying long distance with relatively lower of the total interviewees are satisfied with respect to fare. The larger value which

is 3.42 of articulated bus service average acceptability index over single decker bus containing 2.875 states that on the basis of the fare of the bus, articulated bus service was more acceptable. (Akter Satu & Islam Shakil, 2017b)

The number of passengers and the amount of space inside and between the seats determines how crowded a bus can be. More than half of the passengers expressed their satisfaction with the articulated buses' interior conditions and seating arrangements. Due to having much space and comfortable seating arrangement, well ventilation, sufficient knee/leg room and easy access through doors most of the passengers of articulated bus were satisfied. As a result, articulated buses are more accepting than the single decker buses. From the survey, it has been found that the acceptability index for articulated bus for comfort was 4.02; which was much higher than the single decker bus having 2.63 acceptability index. The front-to front distance between two seats for articulated bus was 34 inch which is much lower for the counterpart, for example only 22 inches for a single decker bus (Boshumoti) serving in the same route. Besides, the width of the doors of articulated buses were 34 inches where it was 24 inches for single decker bus. For single decker bus, between two seats the side-to-side distance was only which made the passengers to feel cramped in rush hour. However, for articulated bus, two passengers could stand along comfortably. In the articulated bus, there was found sufficient number of fans and four manually operated roof hatches which facilitated the ventilation process. (Akter Satu & Islam Shakil, 2017b)
In spite of its prospective, Dhaka's BRT system faces several challenges that are threatening its successful implementation. Land acquisition for exclusive BRT corridors has been the biggest challenge, at times leading to prolonged conflicts and delays. The project has exceeded its original budget so far and due to resource limitations and administrative obstacles this has become a challenge for implementing (DTCA 24, n.d.). The existing building has worsened congestion in certain areas, and there are concerns regarding the efficiency of traffic management once the system is operational. The majority of commuters question the capacity of the BRT system to bring a real difference in comparison to the existing buses. Coordination between the BRT and other public transport systems is the success formula, but coordination has been an issue so far.

The BRT system is also expected to have a positive impact on the environment by reducing the number of private vehicles on the road. There are, however, some concerns as well. By enhancing public transport, BRT can reduce carbon emissions and air pollution in Dhaka, one of the most polluted cities in the world (In Bangladesh Framework for Implementing 2023, 2024). The construction has contributed to dust pollution, noise pollution, and disruption of local ecosystems. The government must ensure that BRT corridors promote green urban development by incorporating green spaces, effective waste management, and energy-efficient infrastructure. Dhaka is prone to high rainfall and flooding, which could disrupt BRT services if drainage systems and flood-resilient infrastructure are not effectively designed.

Conclusion

Dhaka's BRT system is a significant step toward resolving the city's traffic congestion issues. Even though the project has seen gigantic setbacks, the development that exists at present and potential in the future look good. If it is implemented in a proper manner, economically viable, and adequately linked with other transport networks, the BRT system can change mobility in Dhaka's urban regions. But the authorities must remain committed to addressing existing delays, improving construction quality, and ensuring public awareness to gain the maximum benefit from the project. Lack of good road infrastructure, absence of traffic policy and management practices, absence of a proper public transport system along with comparatively uncontrolled manner of land use development have resulted in an unorganized traffic situation in Dhaka. The current bus system could not solve Dhaka city's transport problem because nowadays bus itself is creating traffic jam in other routes. Actually, growth of better and modern mass transit system, like articulated bus is an urgent requirement to ensure mobility, which is safe and efficient. Comfort mobility is a requirement to make Dhaka city habitable urban setting in future. Articulated bus has huge potential to solve the existing problem of Dhaka city, but cannot be directly implemented in Dhaka. The road expansion, intersection upgrading, road side hazard management, provision of more buses in all sections of society and adequate passenger sheds are needed to improve the transport scenario of Dhaka. Land-use reform will be encouraged by placing higher densities around articulated bus terminals. Use of GPS or other locator technologies with a central control center must be implemented to manage bus location for its travel time and facilitate quick reaction to problems.

References

Akter Satu, S., & Islam Shakil, H. (2017a). *Performance Evaluation of Articulated Bus as a Mode of Public Transport of Dhaka: A Case Study of Gazipur to Gabtoli Route* (Vol. 10).

Akter Satu, S., & Islam Shakil, H. (2017b). *Performance Evaluation of Articulated Bus as a Mode of Public Transport of Dhaka: A Case Study of Gazipur to Gabtoli Route* (Vol. 10).

Cervero, R. (2013). *Bus Rapid Transit (BRT): An Efficient and Competitive Mode of Public Transport Working Paper 2013-01*.

Development Bank, A. (n.d.). *SSA: Bangladesh: Greater Dhaka Sustainable Urban Transport Project*.

Development Bank, A. (2015). *Asian Development Bank 2016 Sustainability Report: Investing for an Asia and the Pacific Free of Poverty*.

Development Bank, A. (2022). *Bangladesh: Greater Dhaka Sustainable Urban Transport Project*. www.smec.com

dtca24. (n.d.).

in Bangladesh Framework for Implementing 2023. (2024).

PHC_Preliminary_Report_(English)_August_2022. (n.d.). *THE STRATEGIC TRANSPORT PLAN FOR DHAKA*. (n.d.).

https://www.thedailystar.net/tags/brt-project-dhaka

https://dtca.gov.bd/site/page/cc60c38a-fb06-4cb7-a973-

COMPARATIVE ASSESSMENT OF BACTERIAL AND MICROCAPSULE SELF-HEALING CONCRETE: PERFORMANCE, DURABILITY, AND SUSTAINABILITY

N.G. Kalyani Reddy
0000-0003-1651-6696
Assistant Professor in Civil Engineering, G Pulla Reddy Engineering College, (Autonomous), Kurnool-518002 (A.P),
Andhra University, PHD-Scholar, Department of Geo-engineering, Visakhapatnam-530003(A.P), India

Abstract

Concrete infrastructure worldwide suffers from cracking that accelerates deterioration, increases lifecycle maintenance costs, and reduces service life. Self-healing concrete (SHC) materials that autonomously seal or repair cracks is a promising route to reduce maintenance and improve resilience. Two leading autonomous strategies have attracted the most attention in the last decade: bacterial (bio-based) healing, where embedded microorganisms precipitate $CaCO_3$ to fill cracks, and microcapsule-based chemical healing, where encapsulated repair agents are released at damage sites to polymerize and seal cracks. This paper presents a critical, comparative assessment of bacterial and microcapsule self-healing approaches, synthesizing recent experimental work and reviews, identifying key performance metrics (healed crack width, healing time, repeatability), discussing durability and environmental implications, and proposing a uniform methodology for comparative laboratory testing. The analysis shows that microcapsules typically provide faster initial sealing (hours–days) but are generally single-use and can introduce polymeric compatibility issues, while bacterial approaches offer longer-term, potentially repeatable healing via $CaCO_3$ precipitation but require protective carriers and careful nutrient management to survive the alkaline concrete environment. We conclude with recommendations for standardized testing, hybrid strategies, and key research priorities for scaling SHC from laboratory to field.

Keywords: Deterioration, Micro capsule, Single-use, Polymeric compatibility, Nutrient management.

1. Introduction

Concrete is the most widely used engineered material in the built environment. Its longevity and low cost have supported modern infrastructure, but cracking remains the primary pathway for deterioration permitting ingress of chlorides, CO_2, and water that accelerate steel corrosion and freeze–thaw damage. Traditional maintenance is typically reactive, costly, and labour-intensive. Autonomous self-healing concrete (SHC) is an emerging paradigm aimed at extending service life and reducing maintenance by embedding healing mechanisms that activate when cracks form.

Two autonomic strategies dominate recent research: (1) bacterial (microbial) self-healing in which selected microbes induce calcium carbonate precipitation to fill cracks, and (2) microcapsule (or encapsulation) systems in which polymeric or chemical healing agents are released when capsules rupture at crack faces and cure to seal the damage. Each approach has different mechanisms, benefits, limitations, and readiness levels for field deployment. This paper critically compares these two directions, synthesizing contemporary findings, and proposing a structured methodology to evaluate and compare their practical viability. Recent comprehensive reviews and experimental studies provide the evidence base for this assessment.

Fig 1: Bacterial vs. Microcapsule Self-Healing

Feature	Mechanism	Materials	Healing Capacity	Healing Speed	Environmental Impact	Complexity	Cost	Applications
Bacterial Self-Healing	Biomineralization by bacteria	Primarily cementitious materials	Potentially multiple healing events	Relatively slow, dependent on bacterial activity	Environmentally friendly, uses natural organisms	Complex biological processes, viability challenges	Potentially lower cost, depending on nutrient source	Concrete repair, construction materials, geotechnics
Microcapsule-Based Self-Healing	Release and polymerization of healing agent	Polymers, composites, ceramics, coatings	Single healing event per capsule location	Relatively fast, dependent on polymerization kinetics	Can involve synthetic healing agents and capsules	Relatively simpler chemical processes	Potentially higher cost, due to capsule synthesis	Polymers, composites, coatings, adhesives

2. Literature review

2.1 Overview of self-healing strategies

Self-healing in cementitious materials can be broadly classified into autogenous (natural cement hydration and carbonation), autonomic (engineered addition of healing agents or organisms), and capsule/carrier-based strategies. Autogenous healing is limited to very fine cracks under favourable curing; autonomic methods aim to enable healing across wider crack widths, in situ, without human intervention. Reviews over the last five years highlight three practical autonomic routes: bacterial (biochemical $CaCO_3$ precipitation), microcapsules (polymeric or chemical adhesives), and vascular networks (built channels that deliver repair agents). The first two remain the most widely explored for near-term adoption.

2.2 Bacterial self-healing: mechanisms and findings

Bacterial SHC commonly employs spore-forming alkaliphilic strains (e.g., Bacillus species) that survive concrete's high pH when protected by carriers (expanded clay, perlite, silica gel, or encapsulating hydrogels) and nutrients. When cracks open and moisture/oxygen penetrate, spores germinate; metabolic activities generate carbonate ions that combine with calcium ions in pore water to precipitate $CaCO_3$, sealing the crack. Several laboratory studies and reviews report healed crack widths commonly in the range of 0.1–0.6 mm, with healing times typically measured in days to weeks (commonly ~14–21 days for visible closure under lab curing). Recent reviews emphasize the importance of carrier selection, nutrient formulation, and long-term spore viability for durability. Promising field demonstrations exist, but large-scale long-term validation remains limited.

2.3 Microcapsule-based healing: mechanisms and findings

Microcapsule systems embed discrete capsules (polymeric shells, glass, or inorganic shells) containing monomers, adhesives, or two-part resins within the cement matrix. Crack propagation ruptures capsules and releases the healing agent, which polymerizes (often via embedded catalysts or with environmental triggers) to seal the crack. Microcapsules can act rapidly (hours to days) and are attractive for precast or localized repairs. Reviews show microcapsule approaches can heal cracks up to similar sizes as bacterial methods in some configurations but are usually limited to a single healing event per capsule unless multiple capsules are present. Key challenges include ensuring capsule survivability during mixing, maintaining mechanical properties, and environmental compatibility of released polymers.

2.4 Comparative insights from the recent literature

Recent syntheses (2023–2025) point to trade-offs: microcapsules offer rapid sealing but raise questions of long-term durability and environmental footprint, while bacterial systems promise renewable, mineral sealing aligned with the cement matrix chemistry but need engineering of biological survival and nutrient delivery. Hybrid strategies (e.g., combining microcapsules for immediate sealing with bacteria for long-term healing) have been proposed as a pragmatic path. Also, machine learning and process optimization have begun to appear in the literature to tune bacterial strains and mix parameters for improved healing under diverse environmental conditions.

3. Methodology

This section proposes a standardized laboratory methodology to allow fair, repeatable comparisons of bacterial and microcapsule SHC systems. The methodology synthesizes common protocols from recent experimental studies and review recommendations.

3.1 Materials and specimen preparation

Concrete mix: CEM I 42.5R cement, water/cement ratio 0.45, well-graded sand and coarse aggregate.

Bacterial system: Bacillus subtilis (or similar spore-forming alkaliphile) immobilized in expanded clay carriers; nutrient blend (calcium lactate or calcium acetate) dosed to provide sufficient Ca^{2+} and organic carbon while minimizing impacts on fresh properties.

Microcapsule system: Urea-formaldehyde or polymer shells (or environmental alternatives), filled with two-part epoxy or polymerizable monomer + catalyst microcapsules; capsule volume fractions typically 1–5% by volume.

Control specimens: Plain concrete (autogenous healing baseline) and specimens with inert carriers/capsules.

3.2 Specimen geometry and cracking

Prismatic beams (100 × 100 × 400 mm) and thin slabs for permeability tests.

Controlled cracking via flexural loading to produce surface cracks of target widths (0.1, 0.3, 0.5, and 0.7 mm). Crack widths measured by microscopy and crack-width gauges.

3.3 Curing and healing conditions

Wet curing regime vs cyclic wet/dry exposure to simulate field variability. Temperature 20 ± 2 °C.

Standardized healing observation intervals: daily for first week, every 3 days up to 28 days, and weekly up to 90 days.

3.4 Evaluation metrics

Crack closure percentage (visual + microscopy).

Water permeability and sorptivity before cracking, immediately after cracking, and at intervals during healing.

Mechanical recovery (residual flexural strength) after healing period.

Microstructural analysis (SEM, EDS) to identify healing product ($CaCO_3$ morphology vs polymer).

Durability metrics: chloride ingress (NT BUILD 492 style accelerated test) and freeze–thaw resistance where relevant.

Environmental and cost assessment: embodied energy of additives, potential leaching, and approximate cost per m^3 for the healing system.

3.5 Statistical and reproducibility recommendations

Minimum three replicate specimens per condition.

Use of control blanks and blind analysis for micrograph identification of healing products.

Report standard deviation and effect sizes; use ANOVA for multi-factor comparisons.

4. Results

This section synthesizes representative quantitative outcomes from recent literature collated into Table 1 (healing performance) and Table 2 (comparative matrix). The tables summarize typical healed crack widths, healing times, and principal trade-offs (Tables displayed above). Key synthesized observations follow.

4.1 Healing width and time

Bacterial systems commonly report effective healing up to ~0.4–0.6 mm under laboratory conditions; healing often completes over 14–21 days under continuous wet curing. Microcapsules can seal cracks faster often within hours to several days but reported effective crack widths and sealing quality vary strongly with capsule size, volume fraction, and agent viscosity. These trends are consistent across multiple reviews and experimental compilations.

Table 1: Summary of Healing Performance of Bacterial vs Microcapsule Self-Healing Concrete

Parameter	Bacterial Self-Healing Concrete	Microcapsule Self-Healing Concrete

Healing Mechanism	Microbial precipitation of $CaCO_3$ (biomineralization)	Polymer/adhesive release and curing after capsule rupture
Typical Effective Crack Width	0.1–0.6 mm	0.1–0.5 mm
Healing Time	Slow (7–28 days)	Fast (hours–7 days)
Repeatability	Potentially repeatable if nutrients remain	Usually single-use per capsule
Main Healing Product	$CaCO_3$ crystals	Polymers/adhesives (e.g., epoxy, resin)
Material Compatibility	Very high (mineral-based, compatible with cement)	Moderate (polymers may cause differential stiffness)
Water Permeability Reduction	Very effective; durable mineral filling	Effective but may degrade over time
Temperature Sensitivity	Microbial activity decreases in cold conditions	Polymer curing may require suitable temperature
Environmental Impact	Generally low; uses benign bacteria	Depends on polymer chemistry and biodegradability
Cost	Moderate (carriers + nutrients)	Moderate to high (capsule production)
Durability in Field Conditions	Promising but long-term data limited	Good initial sealing; long-term durability uncertain
Mechanical Property Influence	Slight increase or neutral	May reduce compressive strength if capsule dosage is high
Required Additives	Bacterial spores + nutrient carriers	Encapsulated monomer/agent + catalysts
Survivability During Mixing	Sensitive — needs protection in carriers	Capsules may break during mixing
Long-Term Viability	Depends on spore survival and nutrient stability	Capsules inert until rupture
Healing Trigger	Moisture + oxygen	Crack-induced rupture
Best Application Areas	Large infrastructure, long-term durability	Precast elements, rapid sealing applications
Key Limitation	Slow healing and microbial survival challenges	Single-use healing and compatibility issues
Overall Performance Trend	Better long-term sealing	Better initial sealing

4.2 Repeatability and multi-cycle healing

Bacterial approaches offer the theoretical possibility of multiple healing cycles if nutrients and viable spores remain available; however, repeated healing depends on nutrient accessibility and spore longevity when embedded. Microcapsules are fundamentally single-use per capsule, so multi-cycle healing requires deliberate spatial distribution of multiple capsules or vascular networks. Reviews note few studies that have quantitatively demonstrated more than one effective healing cycle for either approach under realistic conditions.

4.3 Mechanical and durability outcomes

Both approaches can restore some water tightness and reduce permeability; however, full mechanical strength recovery is rarely achieved (typical flexural strength recovery is partial, often 40–80% depending on the test and crack severity). Bacterially precipitated $CaCO_3$ integrates well with the cement matrix chemically, providing robust sealing against ingress; polymeric seals provide rapid closure but can differ mechanically from the surrounding matrix and may create stress concentrations under cyclic loading.

Table 2: Comparative Matrix of Bacterial vs Microcapsule Self-Healing Concrete

Criteria	Bacterial SHC	Microcapsule SHC
Autonomy	High	High
Healing Speed	Slow	Fast
Multiple Healing Cycles	Yes (if nutrients available)	No (one-time event per capsule)
Healing Material	$CaCO_3$ (mineral)	Polymer/resin
Mechanical Compatibility	Excellent	Moderate
Chemical Compatibility	Excellent	Varies by polymer
Environmental Sustainability	High	Moderate
Survivability During Mixing	Low - requires carriers	Medium - depends on capsule strength
Activation Requirement	Water + oxygen	Mechanical rupture
Crack Width Effectiveness	0.1–0.6 mm	0.1–0.5 mm
Durability of Heal	High	Medium
Permeability Reduction	High	High initially
Cost Effectiveness	Medium	Medium to high
Laboratory Maturity	High	High
Field Readiness	Medium	Medium-high (for precast)
Material Addition Complexity	Medium	High
Risk of Side Effects	Low	Medium (polymer leaching, capsule breakage)
Temperature Sensitivity	High	Medium
Sustainability Contribution	Very high	Moderate
Overall Performance Rating	Strong for long-term resilience	Strong for quick sealing

4.4 Practical readiness and scale-up issues

Microcapsule systems have progressed closer to short-term deployment in controlled products (e.g., precast elements), with industrial encapsulation methods available. Bacterial systems show promise for long-term autonomous resilience but require more field validation for long-term spore survival, regulatory acceptance, and cost optimization. Optimizing carriers for bacterial survival (expanded clay, hydrogels) is an active area of research.

5. Discussion

5.1 Trade-offs and use-case alignment

The choice between bacterial and microcapsule SHC should be guided by application priorities:

Rapid sealing vs long-term resilience. For applications where immediate leakage prevention is essential (precast elements, critical joints), microcapsules offer quick action. For distributed infrastructure where long-term, multiple healing events are desirable (bridge decks, tunnels), bacterial systems present more aligned chemistry and the potential for continued healing over time.

Compatibility with concrete matrix. Bacterial $CaCO_3$ is mineralogical and chemically compatible, potentially limiting interface problems. In contrast, polymeric healing agents may differ in stiffness and thermal expansion, potentially affecting long-term mechanical integration. Thus, hybrid strategies microcapsules for initial sealing plus bacteria for mineral backfilling are attractive. Recent literature explicitly recommends such hybrids.

Environmental and regulatory considerations. Bacterial systems, when using benign Bacillus strains and renewable nutrients, can be environmentally favourable; however, the release of nutrients and any unintended ecological effects must be examined. Microcapsule systems raise considerations about polymer chemistry (biodegradability, leachates). Life-cycle and leaching assessments are under-reported in experimental papers and should be part of validation programs.

5.2 Key technical challenges

Survivability and longevity of biological agents. Even spore-forming bacteria face harsh conditions; encapsulation strategies that protect spores and allow germination when needed are critical. Long-term field data (years to decades) is sparse and urgently needed.

Mixing and fresh properties. Adding carriers or capsules can alter rheology and entrainment. Optimizing dosage to preserve workability while ensuring healing efficacy is a practical engineering challenge and often under-reported.

Standardized testing and metrics. Diverse methods, endpoints, and environmental conditions across studies make direct comparisons difficult. This paper's methodology section offers a path for harmonized testing, which the community should adopt to enable meta-analysis and regulatory acceptance.

5.3 Recommendations for research and practice

Adopt standardized comparative test protocols (as proposed in this paper) across laboratories to allow meaningful benchmarking.

Prioritize hybrid systems that combine rapid microcapsule sealing with bacterial mineralization for durable repair.

Emphasize long-term field trials with monitoring of healing efficacy, permeability, chloride ingress, and mechanical performance across seasons and maintenance cycles.

Perform lifecycle and environmental impact analyses for proposed healing agents, including leaching potential and embodied energy.

Advance scalable encapsulation and carrier production methods with industrial partners to reduce cost and variability.

6. Conclusion

Self-healing concrete promises to transform infrastructure maintenance by enabling autonomous repair of cracks that otherwise lead to progressive deterioration. Microcapsule and bacterial approaches offer complementary strengths: microcapsules provide fast, engineered sealing, while bacterial systems produce mineralized, chemically congruent healing with potential for repeatability. Current literature (2023–2025) shows encouraging laboratory results, but clear gaps remain in standardization, long-term field validation, environmental assessment, and cost-effective scale-up. Pragmatic near-term adoption is likeliest in niche applications (precast elements, localized repairs) where microcapsules can be integrated with controlled manufacturing. For distributed infrastructure, bacterial and hybrid strategies may provide the most durable gains if research addresses survivability, nutrient management, and lifecycle impacts. The field should now emphasize standardized comparative testing, hybrid system development, and multi-year field demonstrations to bridge the gap between laboratory promise and infrastructure reality.

References

Elgendy, I. M., et al. (2024). *Bacteria-powered self-healing concrete* review and experimental synthesis. *Scientific Reports / PMC article.*

Jiang, L., et al. (2024). *State-of-the-Art Review of Microcapsule Self-Repairing Polymers in Cementitious Materials.* MDPI Polymers.

Wong, P. Y. (2024). *Advances in microbial self-healing concrete: A critical appraisal.* (Review article summarizing challenges and scale-up).

Zhou, S. (2023). *Microcapsule-enabled self-healing concrete: A bibliometric analysis.* Engineering Fracture/Construction Materials (summary).

Meghashree, M., et al. (2025). *Advancing sustainable concrete with bacterial self-healing* optimization and machine learning assisted studies. *Nature Communications (2025).*

ADAPTIVE TIGHTLY-COUPLED GNSS/IMU FUSION FOR ROBUST AND COST-EFFICIENT AUTONOMOUS LOCALIZATION IN URBAN ENVIRONMENTS

Yassin El Guettari
Tarik Jarou
Karima Bensassi
Advanced Systems Engineering Laboratory,
National School of Applied Sciences of Kenitra (ENSAK),
Ibn Tofail University, Kenitra, Morocco

Abstract

Precise localization is a fundamental requirement for Level 4 and Level 5 autonomous driving. Although high-end navigation systems combining fiber-optic gyroscopes with RTK-GNSS achieve centimeter-level accuracy, their high cost limits large-scale commercial deployment. As a result, the automotive industry increasingly relies on low-cost MEMS-based Inertial Measurement Units (IMUs) and mass-market GNSS receivers. However, these low-cost sensors are highly sensitive to noise, drift, multipath propagation, and non-line-of-sight (NLOS) errors, which are common in dense urban environments and significantly degrade positioning integrity. This paper proposes an adaptive tightly-coupled GNSS/IMU fusion architecture designed to overcome these limitations while remaining computationally efficient for embedded automotive platforms. Unlike loosely coupled frameworks that depend on standalone GNSS position solutions, the proposed approach integrates raw GNSS observables, including pseudoranges and Doppler measurements, directly with inertial data in a unified estimation process. A context-aware integrity monitoring layer dynamically reweights measurement noise covariance according to real-time signal quality indicators, enabling the selective rejection of multipath-contaminated satellites while preserving solution continuity, even with fewer than four visible satellites. The method is evaluated using simulation under scenarios featuring GNSS outages and severe signal degradation. Preliminary results demonstrate that the adaptive tightly-coupled architecture significantly reduces drift, improves robustness, and maintains high-integrity localization compared to conventional Extended Kalman Filter baselines. The findings show that reliable autonomous navigation can be achieved using cost-effective hardware, offering a scalable and economically viable solution for next-generation autonomous vehicles.

Keywords: Sensor Fusion, Autonomous Localization, Tightly-Coupled Integration, GNSS Multipath Mitigation, Low-Cost MEMS, Navigation Integrity.

PHYSICS-AWARE LIDAR–CAMERA FUSION FOR ROBUST OBJECT DETECTION IN RAINY CONDITIONS

Yassine El haddioui
Zhour Madini
Karima Bensassi
Younes Zouin
Department Electrical and Telecommunication, Laboratory of Advanced Systems Engineering (ISA), National School of Applied Sciences (ENSA), Ibn Tofail University, Kenitra,14000, Morocco

Abstract

Adverse weather, particularly rainfall, poses critical challenges to autonomous vehicle perception by degrading both active and passive sensor modalities. Raindrops induce volumetric scattering and attenuation in LiDAR returns, while also distorting image features through refraction, motion blur, and contrast loss. This work proposes a physically-informed LiDAR–camera fusion architecture designed to sustain object detection performance in moderate to heavy rainfall. The framework incorporates a rainfall-aware LiDAR signal degradation model, based on Mie scattering theory and empirical extinction coefficients, coupled with a rain streak simulator for camera image degradation. Sensor streams are fused at the intermediate feature level via a dual-branch CNN backbone with cross-modal attention, conditioned on rain intensity priors estimated from scene statistics. The system is trained and evaluated on a curated dataset combining synthetic rain scenarios with real-world sequences from the DENSE and nuScenes datasets. Quantitative results demonstrate that the proposed fusion strategy yields up to 28% relative improvement in mean Average Precision (mAP) over LiDAR-only baselines in heavy rain. The approach bridges the gap between physics-based degradation and deep perceptual fusion, advancing weather-resilient autonomy.

Keywords: LiDAR–Camera Fusion, Adverse Weather Perception, Rain Scattering, Mie Theory, Object Detection, Sensor Degradation Modeling, Autonomous Driving, Multi-modal Learning.

MACHINE LEARNING-BASED PREDICTION OF FLEXIBLE PAVEMENT FATIGUE CRACKING FOR IMPROVED PAVEMENT MANAGEMENT

Ziaul Haider Chowdhury
Mehidy Hasan Shipon
Department of Civil Engineering,
Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University,
Dinajpur, Bangladesh

Abstract

Pavement fatigue cracking remains a major challenge for road infrastructure in regions exposed to intense climatic stress and growing traffic demand, such as Dinajpur, Bangladesh. These areas experience persistent monsoon rainfall, pronounced temperature fluctuations, and increasing axle loads, all of which accelerate pavement deterioration. This study presents a novel machine-learning-based prediction framework designed to model flexible pavement fatigue cracking using an integrated dataset of pavement structural characteristics, traffic volume, and climatic variables. The approach employs advanced algorithms—XGBoost, CatBoost, and LightGBM—chosen for their capability to learn nonlinear relationships within high-dimensional engineering data. A hybrid ensemble model is developed by combining these techniques to enhance predictive robustness and generalization. The model demonstrates strong performance, achieving a Root Mean Squared Error (RMSE) of 0.23, a Mean Absolute Error (MAE) of 0.15, and R^2 scores exceeding 0.85 across the algorithms. Key predictors influencing fatigue cracking, including pavement age, cumulative traffic loading, and temperature variation, are consistently identified, demonstrating the model's interpretability and reliability. This work establishes a data-driven methodology for anticipating pavement damage before visible deterioration occurs. The findings underscore the potential of machine learning to strengthen proactive pavement management, reduce maintenance expenditures, and guide sustainable infrastructure planning in Bangladesh and similar environments worldwide.

Keywords: machine learning, pavement fatigue cracking, flexible pavement, ensemble modeling, traffic loading, climatic variables, predictive modeling, infrastructure management.

Introduction

Fatigue cracking is one of the most important distress mechanisms that weakens flexible pavements, resulting in structural deterioration, increases in maintenance costs, and loss of service life. In similar areas like Dinajpur, Bangladesh, harsh climate, heavy monsoon rain and temperature variation as well as increasing traffic load have a major influence on pavement distress. Therefore, it is very important to predict this fatigue cracking with accuracy for the road safety and effective pavement management decision frameworks.

Conventional pavement distress models are mainly developed through either empirical or mechanistic–empirical methods, and thus cannot reflect the nonlinear effect of traffic loading, material structure of the pavement, and environmental factors(Alnaqbi et al., 2024). These restrictions degrade the precision of prediction, and impairs maintaining activities directly. Recent development in machine learning (ML) presents a promising alternative by handling complex relationships in high dimensionality datasets, and is thus an attractive approach for modelling pavement performance(Ali et al., 2023).

Notwithstanding an increasing international demand, the usage of ML tools to predict pavement fatigue cracking subject to Bangladesh's local traffic and climate is less well established. This research fills this gap by proposing a ML-based framework including Random Forest, XGBoost and CatBoost in addition to hybrid ensemble model to predict fatigue cracking throughout major road sections of Dinajpur(Karballaeezadeh et al., 2019). The proposed method offers a data-driven basis to support proactive pavement maintenance and enhanced infrastructure management.

Method

In this research, a data-driven machine learning framework is used to predict fatigue cracking of flexible pavement with reference to 13 principal road sections in Dinajpur (Bangladesh). A 5-year database that includes information regarding pavement structural properties, traffic conditions, climate data, and the observed in-service fatigue cracking performance was established(Kargah-Ostadi et al., 2010). Structural parameters were layer thicknesses and material properties, while traffic information included AADT, axle loads and total ESALs(Karballaeezadeh et al., 2020). Weather patterns in terms of temperature and rainfall was also included. The data were preprocessed including filling missing and normalizing, and the consistency of the items was also checked for quality control(Nabipour et al., 2019).

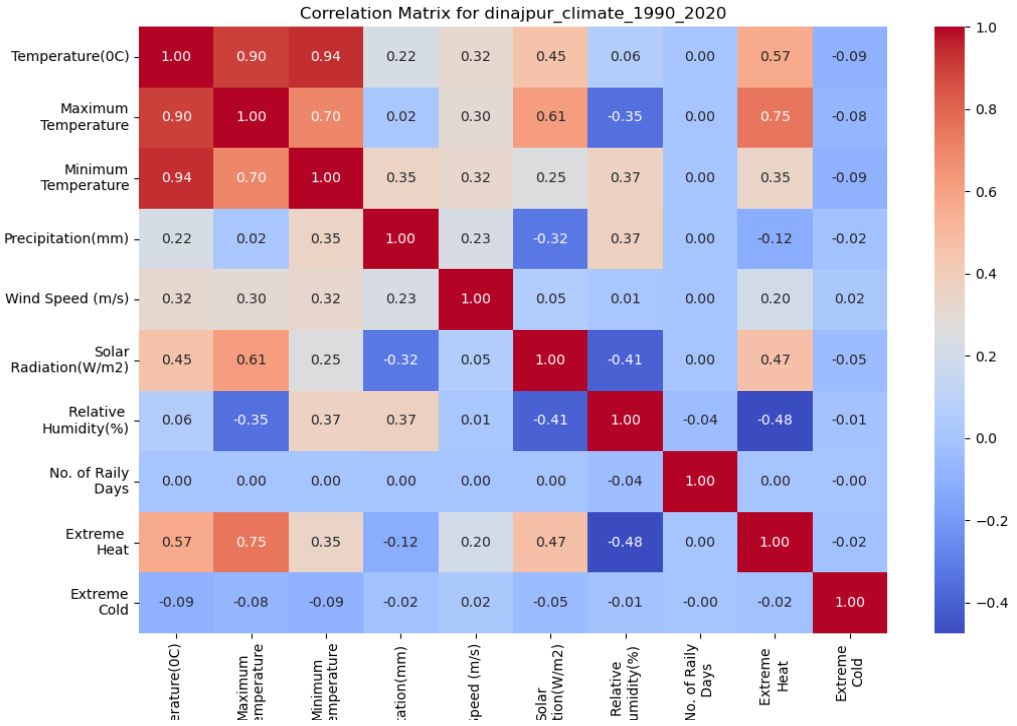

Figure: Correlation Matrix for Dinajpur Climate (1990-2020)

Feature generation is performed to convert raw pavement, traffic and climatic data to informative features that more fairly represent the fatigue cracking process. The applied variables were cumulated traffic loading, pavement age and environmental stressors as temperature range and rainfall intensity(Tamagusko et al., 2024). Subsequently, descriptive statistical analysis including summaries, correlation analysis and graphical exploration was used to investigate association between fatigue cracking and the explanatory variables as well as multicollinearity. After which, we utilized Random Forest to analyze feature importance and extract the significant predictors so that our model becomes efficient without losing key information.

We created Random Forest, XGBoost and CatBoost models to represent the nonlinear and complex relations between the features. Hyperparameters of the model were tuned by Bayesian optimization for better prediction and to prevent overfitting(Cano-Ortiz et al., 2022). To improve robustness and the generalization ability, an ensemble model named hybrid-ensemble model was built with these simple models. To obtain a overall assessment of accuracy and reliability, the model performance was evaluated using a number of statistical measures including RMSE, MAE, R^2 and MAPE. Moreover, the interpretability was incorporated using SHAP analysis to provide an explanation for how the input variables influence the model predictions, which enables us not only to understand the level of influence of each explanatory variable, but also enhances transparency of the presented machine learning framework in order to increase its practical usefulness for fatigue cracking prediction purposes(Ismail et al., n.d.).

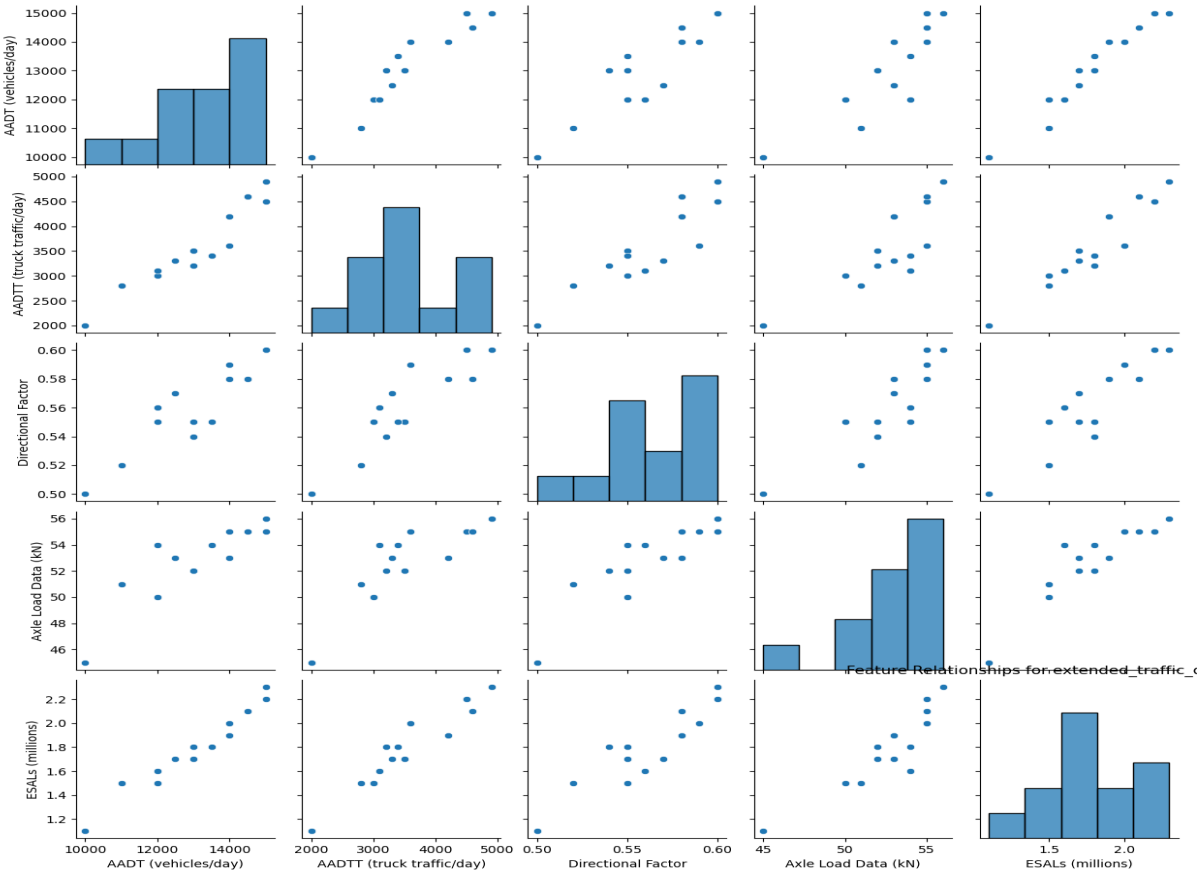

Figure: Histograms showing Relationship between different parameters of performance data

Literature Review

Cano-Ortiz et al. (2022) introduced ANN, SVM, and Random Forest methodology in machine learning for the sensor- and image-based pavement performance monitoring. This study proved that ML application for PCAs was effective. The review was general in the sense that indicators for pavement were used and not analyzed with respect to flexible pavement fatigue cracking, indicating a gap in distress-specific type of ML modeling.

Tamagusko et al. (2024), a full overview of ML applications in pavement management systems was introduced, and special attention was given to enhancements in condition assessment, performance

prediction, and maintenance decision-making. While the research did validate the potential of ML to solve limitations involved with traditional PMS, it simply did not focus on fatigue cracking prediction models where, e.g., problems concerning model interpretability and regional transferability were left opened.

Karballaeezadeh et al. (2019) proposed a model for prediction of the remaining service life of pavement based on NDT data using an optimized support vector machine. The model attained good predictive accuracy however it was based on overall service life rather than fatigue cracking progression and its dependence on site specific data restricts widespread implementation within network-level pavement management.

Alnaqbi et al. (2024) used sophisticated machine learning methods to forecast flexible pavement fatigue cracking from LTPP information and achieved better performance than the conventional empirical forms. However, the study relied on large-size datasets and did not effectively consider local conditions for actual pavement management application as well as regional ML models.

Discussion

To assess the prediction performance of these ML models on flexible pavement fatigue cracking, these two representative statistics (RMSE, MAE, $R^2$and MAPE) are analyzed and discussed. Of the other single models, XGBoost and CatBoost performed better than Random Forest in prediction performance, indicating that they are more capable of modeling nonlinear relationships between traffic loading, climate factors, and pavement structure features. Moreover, the hybrid ensemble model outperformed single learners owing to their respective positive correlation and complementarity by presenting lower prediction error and higher stability. These findings justify that ensemble learning-based ML methodologies are superior to classical single-model models for the fatigue cracking prediction(Wang et al., 2020).

It was found from feature importance analysis that the ESALs, pavement age, asphalt layer thickness, temperature change and rainfall intensity were five key factors influencing fatigue cracking initiation. This observation is consistent with pavement mechanics concept that repeated loading and environmental attack are the two main causes leading to crack initiation and propagation. The findings highlight that FRAC is not inherently a structural performance–based phenomena but rather is influenced by a combination of the capacity and exposure, verifying that machine learning can be employed to simulate such multifactorial relationships.

SHAP analysis was employed to interpret the prediction mechanism of the best-performed model as well as improve transparency. The SHAP results demonstrated that higher traffic loading and older pavement can increase the probability of fatigue cracking, and thicker asphalt layer contributes to a lower degree of susceptibility to crack. The climatic factors had positive and negative effect based on type of interaction with traffic/and material properties. This interpretable result builds up the trust for the proposed ML framework and makes it more applicable to real engineering practice.

In respect of pavement management, the developed machine learning approach appears as a robust tool for predictive fatigue cracking and to rank maintenance actions. The ML method demonstrates better accuracy in comparison with the traditional empirical models and can adapt to local conditions effectively, which is beneficial in data-sparse areas. The results also show that predictions might be slightly improved if the longer performance-term information or the construction quality index are included. In general, the results show that ML-based fatigue cracking prediction can be a very effective tool to help in proactive and cost-effective pavement management.

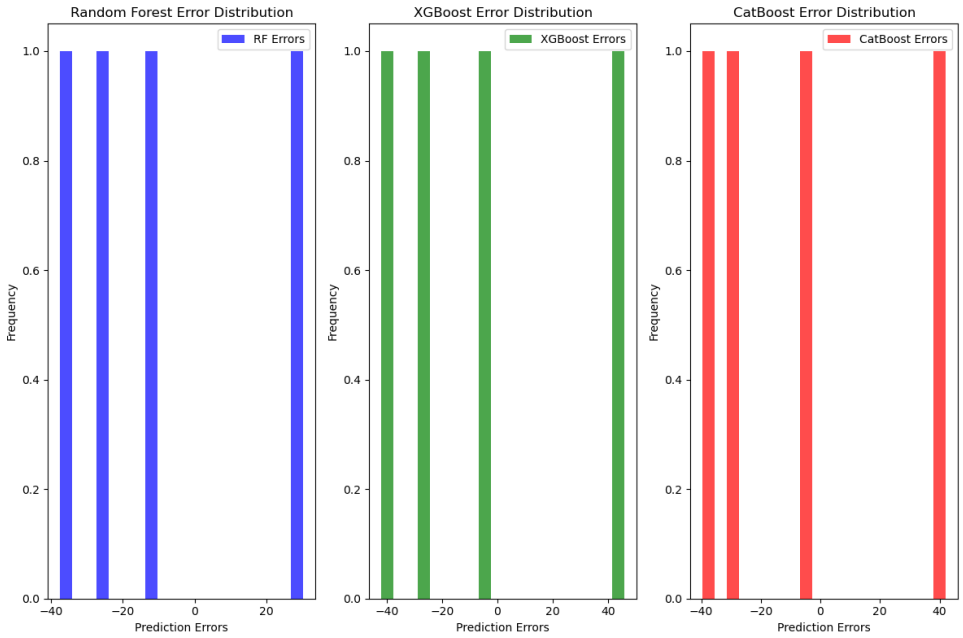

Figure: Error Distribution among three Machine learning Models

Conclusion

The study reveals the feasibility of machine learning in predicting flexible pavement fatigue cracking, making this approach a viable method that is superior to empirical models. Result The hybrid ensemble model, including XGBoost, CatBoost and Random Forest, achieved better performance for predicting areas of cracking with high accuracy and interpretability.

This research illustrates the feasibility of using machine learning based approaches to predict flexible pavement fatigue cracking response under a combined effect of structural, traffic, and climatic factors in Dinajpur, Bangladesh where pavements are exposed to heavy duty loads and severe environmental conditions.

A complete dataset of 13 representative road sections including up to five years of traffic, climate, structural and performance data was established laying the ground work for data-driven modelling pavement deterioration.

The performance assessment shows that the proposed advanced ML models are superior to traditional empirical approaches. XGBoost and CatBoost models resulted for RMSE = 27.12; R^2 > 0:40, RMSE =!29:75; R^2 > 0:40 verifying that explain part of the variability due to fatigue cracking area in a significant way.

The hybrid ensemble model offered the most robust and consistent predictions, while aiming to minimize prediction error by maximizing generalization between different road sections.

Feature importance and SHAP analysis discovered that pavement age, cumulative traffic loading (ESALs between 1.1 to 2.3 million), and temperature fluctuation largely affect fatigue cracking consistent with existing pavement mechanics theory.

The findings verify that ML-based models are capable of representing nonlinear interplays between traffic demand, climatic distress, and pavement structure which conventional modeling approaches commonly ignore.

In conclusion, the proposed model provides a proactive data driven decision support framework for pavement managing agencies towards timely maintenance scheduling, cost savings and better road

safety. The method developed herein is transferrable and can be easily applied in other regions with similar climate and traffic conditions, aiding sustainable infrastructure planning in developing countries.

References

Ali, A. A., Milad, A., Hussein, A., Md Yusoff, N. I., & Heneash, U. (2023). Predicting pavement condition index based on the utilization of machine learning techniques: A case study. *Journal of Road Engineering*, *3*(3), 266–278. https://doi.org/10.1016/j.jreng.2023.04.002

Alnaqbi, A. J., Zeiada, W., Al-Khateeb, G., Abttan, A., & Abuzwidah, M. (2024). Predictive models for flexible pavement fatigue cracking based on machine learning. *Transportation Engineering*, *16*, 100243. https://doi.org/10.1016/j.treng.2024.100243

Cano-Ortiz, S., Pascual-Muñoz, P., & Castro-Fresno, D. (2022). Machine learning algorithms for monitoring pavement performance. *Automation in Construction*, *139*, 104309. https://doi.org/10.1016/j.autcon.2022.104309

Ismail, N., Ismail, A., & Atiq, R. (n.d.). *An Overview of Expert Systems in Pavement Management*.

Karballaeezadeh, N., Ghasemzadeh Tehrani, H., Mohammadzadeh S., D., & Shamshirband, S. (2020). *Estimation of Flexible Pavement Structural Capacity Using Machine Learning Techniques*. ENGINEERING. https://doi.org/10.20944/preprints202002.0411.v1

Karballaeezadeh, N., Mohammadzadeh S, D., Shamshirband, S., Hajikhodaverdikhan, P., Mosavi, A., & Chau, K. (2019). Prediction of remaining service life of pavement using an optimized support vector machine (case study of Semnan–Firuzkuh road). *Engineering Applications of Computational Fluid Mechanics*, *13*(1), 188–198. https://doi.org/10.1080/19942060.2018.1563829

Kargah-Ostadi, N., Stoffels, S. M., & Tabatabaee, N. (2010). Network-Level Pavement Roughness Prediction Model for Rehabilitation Recommendations. *Transportation Research Record: Journal of the Transportation Research Board*, *2155*(1), 124–133. https://doi.org/10.3141/2155-14

Nabipour, N., Karballaeezadeh, N., Dineva, A., Mosavi, A., Mohammadzadeh S., D., & Shamshirband, S. (2019). Comparative Analysis of Machine Learning Models for Prediction of Remaining Service Life of Flexible Pavement. *Mathematics*, *7*(12), 1198. https://doi.org/10.3390/math7121198

Tamagusko, T., Gomes Correia, M., & Ferreira, A. (2024). Machine Learning Applications in Road Pavement Management: A Review, Challenges and Future Directions. *Infrastructures*, *9*(12), 213. https://doi.org/10.3390/infrastructures9120213

Wang, X., Zhao, J., Li, Q., Fang, N., Wang, P., Ding, L., & Li, S. (2020). A Hybrid Model for Prediction in Asphalt Pavement Performance Based on Support Vector Machine and Grey Relation Analysis. *Journal of Advanced Transportation*, *2020*, 1–14. https://doi.org/10.1155/2020/7534970

USE OF ENGINE ROOM SIMULATORS IN TRAINING THE CREW OF MARINE SHIPS

Malov K.V.
Zhumayev Zh.
Sarsenbayev B.S.
Yessenov University, Aktau, Kazakhstan

УДК 656.6
МРНТИ 73.34.35

Abstract

This article examines the impact of marine simulators on the quality of education and training for future ship mechanics, with an emphasis on compliance with the requirements of the International Maritime Organization (IMO) in the operation of marine power plants (SEUs). We will analyze the experience of using simulators in the educational program "Operation of marine power plants" in order to assess how successfully specialists are trained for real working conditions on a ship and performing shifts in the engine room. As part of our research, we strive to understand how effectively modern simulators help future ship mechanics prepare for real work with marine power plants and watchkeeping. In other words, we want to evaluate how well the simulators are coping with the task of educating and training specialists. Our focus is on the functionality of those simulators that are already being used in the training of ship mechanics. We will analyze how well they meet the requirements of real-world operation and whether they help students acquire the necessary skills and knowledge. Two training systems were chosen as the subject of the study: "Neptun ERS Engine Room Simulator" from Kongsberg Maritime AS and "ERS 4000 Marine Diesel Power Plant Simulator" from Transas Ltd. IRN BR24992964 is a research program entitled “Development of Integrated Energy-Saving Technologies to Enhance the Efficiency and Environmental Sustainability of Marine Operations in the Kazakhstani Sector of the Caspian Sea”.

Key words: ship mechanic, competence, ship power plant simulator, specialist training.

Introduction

At the end of the 20th century, with the development of automated control systems for marine vessels, there arose an urgent need for new approaches to training specialists for engine room crews. Traditional training methods could not provide a sufficient level of qualification for working with modern microprocessor-based control systems used in ship power plants. As a result, during the 1980s–1990s, maritime educational institutions around the world began actively implementing simulators for ship diesel power plants, known as engine room simulators (hereinafter – ERS).

These simulators represented an innovative training method that made it possible to model the operation of energy management systems (hereinafter – EMS) in various modes, including normal operation, emergency conditions, and system failures. The first ERS models (first generation) were fairly simple and focused on the basic operational characteristics of main engines and auxiliary systems. They displayed key instruments and control panels, enabling cadets to develop engine operation skills, as well as the ability to monitor temperature, pressure, oil levels, and other critical parameters. Interaction with the simulator took place through physical control panels similar to those used on real ships [1].

However, with technological advancement, ERS simulators underwent significant changes. Modern devices represent highly advanced systems that use powerful computer technologies to realistically reproduce complex processes occurring in the engine room (fourth and fifth generations). They not only simulate the operation of main diesel engines but also cover all auxiliary systems, such as

cooling, lubrication, and fuel supply systems. Moreover, modern ERS simulators are often integrated with remote control systems, allowing the simulation of interaction with various types of automated systems, including automatic engine control, fault diagnostics, and emissions monitoring. Training on ERS simulators of the fourth and fifth generations encompasses a wide range of skills that go far beyond simple main engine operation [2].

Materials and Methods of the Study.

To assess how effectively ERS simulators are used in Kazakhstani educational institutions that train marine specialists, we analyze the *"ERS 4000 SHIP DIESEL POWER PLANT SIMULATOR"* by **Transas Ltd** and the *"Neptun ERS Engine Room Simulator"* by **Kongsberg Maritime AS**, both installed at the Maritime Academy of Yessenov University. The evaluation is carried out according to the following criteria: training quality, realism, reliability, and functionality.

Analysis of the functionality of the "ERS 4000 Ship Diesel Power Plant Simulator" by Transas Ltd. This simulator is designed for training future marine engineers and for upgrading the qualifications of watchkeeping personnel working in the engine rooms of vessels equipped with diesel propulsion plants (hereinafter – SDEP).

The ERS 4000 (Transas) simulator offers training at three levels that comply with the requirements of the International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers (STCW-78/95, as amended). The training process includes the following stages:

- familiarization with ship power plants, mechanisms, and auxiliary systems;
- watchkeeping under normal operational conditions of the EMS and related systems;
- watchkeeping under emergency conditions, including the detection and elimination of malfunctions.

It provides realistic simulation of the operation of a complex system, including all its main components: main engines, auxiliary mechanisms, lubrication, cooling, and fuel supply systems, as well as electrical equipment and automatic control systems. Training on the simulator covers a wide range of skills necessary for the safe and efficient operation of SDEP.

First and foremost, the ERS 4000 simulator allows trainees to practice procedures for preparing, commissioning, and starting all components of the SDEP. The simulator reproduces all stages of the process, and trainees can visually observe them on realistic diagrams and control panels identical to those installed on real ships [3].

The simulator is modeled on the basis of a 65,000 DWT oil tanker propulsion plant equipped with a low-speed, two-stroke, reversible main diesel engine. While the ERS 4000 simulator from Transas Ltd offers less functionality compared to the Neptun ERS from Kongsberg, it is specifically oriented toward typical EMS configurations widely used in the tanker fleet.

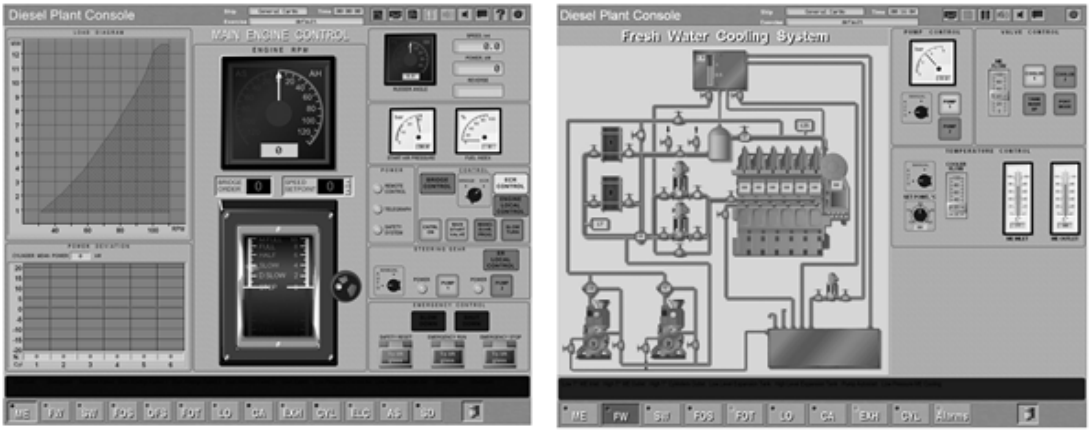
The simulator is built on a computer network, as shown in Figure 1, which ensures high relevance and practical value of training. This setup makes it possible to conduct classes in groups of 6–8 people, contributing to the development of teamwork skills within the engine department.

Figure 1 – ERS 4000 simulator based on personal computers (network-based training).

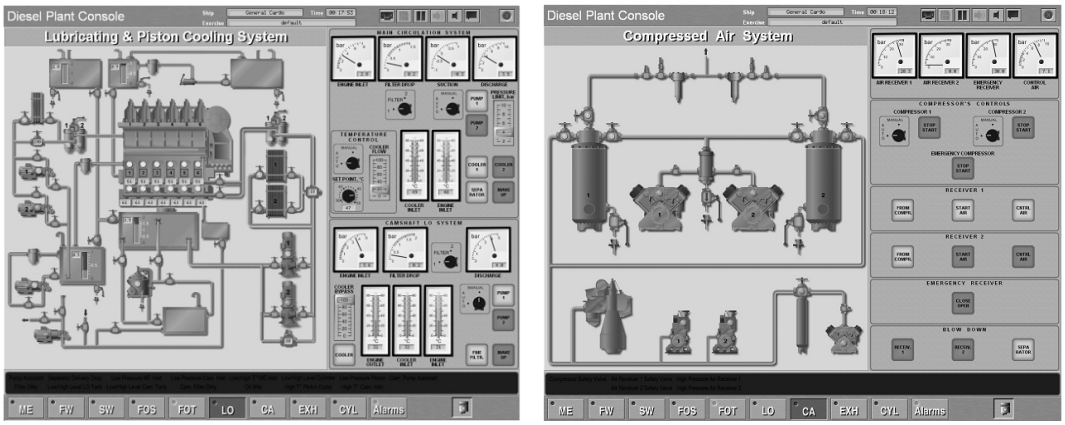
In addition, the ERS 4000 simulator is often equipped with modules that extend its capabilities, as shown in Figures 2, 3, and 4:

- the ship's diesel propulsion plant module;
- the auxiliary systems and mechanisms module;
- the ship's power station module.

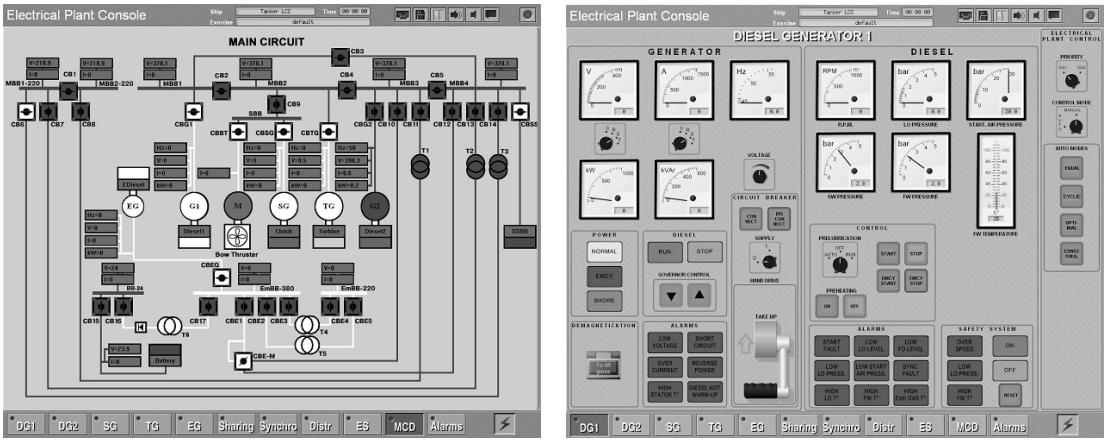
Модуль: Система управления главным двигателем *Модуль: Система охлаждения пресной водой*

Figure 2 – Mimic diagram of the "Ship Diesel Power Plant" module.

Модуль: Система циркуляционной смазки и охлаждения *Модуль: Система сжатого воздуха*

Figure 3 - Mnemonic diagram of the module "Ship auxiliary machinery and systems".

Модуль: Схема главного тока *Модуль: Панель ДГ и управления электростанцией*

Figure 4 - Mnemonic diagram of the "Ship electric power system" module.

Overall, the ERS 4000 simulator is a valuable tool for training qualified marine engineers, contributing to improved navigation safety and the efficiency of marine propulsion systems [4].
Analysis of the functionality of the Neptun ERS engine room simulator from Kongsberg Maritime AS.
This high-tech simulator is designed for comprehensive training and skills development in the engine room and control room of a modern marine vessel's propulsion system.
It offers a wide range of options for crew training, practice, and competency assessment, covering all levels of training—from individual lessons to complex instructor-led group training or autonomous exercises.
This allows for the simulation of various scenarios, from routine work to extreme situations requiring quick reactions and decision-making under pressure.
The simulator's realism is achieved through highly accurate real-time modeling, which takes into account numerous parameters, such as the operation of the main engines, auxiliary machinery, cooling systems, electrical equipment, and the interaction of all systems. The model takes into account various vessel types and their propulsion systems, allowing the simulation to be customized for specific training objectives.
The detailed design of the interactive interface elements ensures a high degree of immersion in the virtual environment. For example, the system displays not only instrument readings but also realistically reproduces the vibrations and sounds associated with equipment operation.
This multi-level simulation allows trainees not only to acquire theoretical knowledge but also to develop practical skills in fault diagnosis, repair, and decision-making in critical situations.
Particular attention is paid to training in fault detection and troubleshooting. The Neptune ERS engine room simulator simulates a wide range of faults, from minor issues to serious accidents, allowing trainees to practice diagnostics and repair work in conditions close to real-life conditions [5].
The system provides troubleshooting tools, including diagnostic diagrams, technical documentation, and interactive prompts.
Figure 5 shows the simulator's main control panel with the propulsion system control modules.

Figure 5 - Kongsberg Maritime Neptune ERS simulator main control panel.

The panel with mnemonic diagrams of the various modules (Figure 6) displays information about the operating power plant unit and allows one to determine the status of shut-off devices (valves), fuel and oil levels in the supply tanks, and their indicators (pressure, temperature, additives). This information is also displayed digitally on the central display of the control console. Local control stations for the main engine (ME), diesel generator (DG), and main switchboard (MSB) simulate the mechanisms of the engine room (ER).

Figure 6 - Mnemonic diagram of the Neptune ERS simulator.

The simulator is based on a modular structure, allowing for flexible use. Each module, such as the main engine control module (MEC) or the ship's electrical power system (SPPS), can be used independently or in conjunction with other modules [6].
Particular attention is given to integration with other simulators. Thanks to the simulator's open architecture, integration with a navigation simulator is easy, allowing for the use of a virtual vessel system.
This allows the simulator to practice interactions between the engine room (ship's engineer) and the bridge (navigators), which is crucial for navigation and ship operation.
The integrated system can create various elements of both routine watchkeeping activities and contingencies and emergency situations, such as propulsion plant operation and ship maneuvering, requiring coordinated crew actions on the bridge (officer on watch) and in the engine room (engineer on watch). All Kongsberg Maritime simulators are based on actual vessel characteristics, which is the company's main advantage over other manufacturers. The design and functionality of their simulators comply with the requirements of STCW 78/95, as amended. Тренажер основан на модульной структуре, что дает возможность гибко использовать его. Каждый модуль, например, модуль управления главными двигателями ГД) или модуль судовой электроэнергетической системы (СЭЭС), может быть использован отдельно или вместе с другими модулями [6].

Research Results

A key factor in the training and preparation of future marine engineers for the operation of propulsion systems using ERS simulators is the practical orientation and effectiveness of the training.

Existing methods for training maritime students using marine simulators are aimed at developing the competencies specified in Chapter III of STCW-78/95 "Engine Room Standards," such as knowledge of the basic principles of engine room operation, safe and emergency procedures for operating propulsion machinery, fault detection, and measures necessary to prevent damage to downstream machinery and control systems [7].

ERS simulators create a safe training environment where marine engineers can practice standard procedures such as starting and stopping engines, operating power equipment, and responding to various emergency situations. This is especially important, as in real life, errors can lead to serious consequences, including vessel shutdown, equipment damage, or even a threat to the lives of crew members [8]. Furthermore, simulators allow for the simulation of non-standard situations, such as equipment failures, unforeseen circumstances, or extreme weather conditions. This allows mechanics to practice making quick and informed decisions, which is critical under stress.

Conclusion

Various aspects of the effectiveness of ERS simulators are analyzed. Multifunctional simulators running on personal computers and offering two-dimensional or three-dimensional images are becoming increasingly popular among power plant operators due to their affordable price and high throughput. There is also a trend toward creating specialized simulators for specific power plant systems. Directions for further improvement of ERS simulators are discussed, including expanding their functionality, reducing prices, and improving the quality of training [9].

Modern ERS simulators play a key role in training highly qualified specialists for a ship's crew, ensuring both the safety of ships and the efficient operation of onboard power systems. They enable skill development in a safe environment, creating conditions that are difficult to reproduce in real situations on board a ship.

Improving the quality of training through the modernization and updating of training facilities (laboratory and simulator equipment) in accordance with the requirements of the International Convention STCW-78/95 contributes to the improvement of the quality of maritime specialist training and enhances safety in merchant shipping [10].

REFERENCES

[1]. Sobolenko A.N., Korneychuk Yu.A., Glazyuk D.K. Generalization of the experience of operating simulators in the engine room of a marine vessel//Bulletin of the Astrakhan State Technical University. Series: Marine engineering and Technology. -2016, No. 2, pp. 59-67. [in Russian]

[2]. Urvantsev V.I., Mukhalev V.A. Application of the simulator of the ERS-4000 (5000) marine diesel power plant, for training cadets of the specialty "Operation of electrical equipment and automation of ships"//Proceedings of the conference "Science and Education – 2018" - 2018. - pp. 339-344. [in Russian]

[3]. Transas Navigator. https://transas.ru/products/trenazhery-mashinnogo-otdeleniya/. [in Russian]

[4]. Transas Navigator. «Transas» engine room simulators. https://transas.ru/wp-content/uploads/2023/09/ers_brochure_a4_ru_2015.09_preview.pdf. [in Russian]

[5]. Kongsberg Maritime. Neptun ERS engine room simulator. https://w.kongsberg.com/maritime/ [in English]

[6]. Troitsky A.V. The use of the simulator of the ship mechanic Kongsberg Neptune ERS when studying the course "Marine internal combustion engines"//Bulletin of VGAVT. Section IX: Operation of marine power equipment – 2012, No. 33, pp. 203-205. [in Russian]

[7]. Malov K.V. Simulator training at the YESSENOV UNIVERSITY Maritime Academy in the context of training future ship mechanics//Monthly information and analytical magazine "Sayasat-Policy" - 2022. - 11 (322) - Pp. 23-26. [in Russian]
[8]. Panasenko A.A., Danilov V.S. Improving the effectiveness of simulator training of ship mechanics through the introduction of new exercises//Scientific works of Dalrybvtuz. - Volume No. 33, pp. 41-44. [in Russian]
[9]. Markov K. V. Possible directions for the development of the simulator of a marine power plant// Bulletin of AGTU. Ser.: Marine engineering and technology. - 2010. No. 2, pp. 125-127. [in Russian]
[10]. Malov K.V. Implementation of the requirements of the International Convention STCW-78/95 in the training program for students of the Maritime Academy//Monthly information and analytical magazine "Sayasat-Policy" - 2021. - № 7-8 (309-310), - Pp. 38-41. [in Russian].

MULTI-YEAR RAINFALL DEVIATION ANALYSIS IN RANGPUR DIVISION, BANGLADESH USING CHIRPS PRECIPITATION AND GOOGLE EARTH ENGINE

Md. Mahfuj Ahmed Sizan
Md. Osman Gani Rasel
Ziaul Haider Chowdhury
Department of Civil Engineering, Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Dinajpur, Bangladesh

Abstract

Assessing rainfall variability across multiple recent years is essential for understanding emerging hydro-climatic stress and supporting sustainable civil engineering and water management decisions. This study analyzes rainfall deviation in Rangpur Division using CHIRPS pentadal precipitation data within the Google Earth Engine (GEE) platform. A 30-year Long-Term Average (LPA) rainfall baseline (1987–2016) was constructed for each month, and rainfall anomalies were calculated for four assessment years: 2018, 2020, 2022, and 2024. Monthly rainfall totals for each year were compared against the LPA using the climatological deviation formula: ((Observed − LPA) / LPA) × 100. Spatial deviation maps were generated to identify districts with rainfall surplus or deficit, while time-series charts revealed intra-annual variability. District-wise zonal statistics further highlighted differences in rainfall patterns across administrative units. The findings show considerable spatiotemporal variability, with several districts experiencing recurring negative deviations during key monsoon periods in 2020 and 2024, while relatively stable rainfall was observed in 2018 and 2022. These patterns indicate increasing irregularity in rainfall distribution, posing challenges for agriculture, drainage design, flood control, and climate-resilient civil infrastructure planning. The study demonstrates the efficiency of CHIRPS and GEE for multi-year hydro-climatic anomaly assessment and provides an operational framework for monitoring rainfall variability in northern Bangladesh.

Keyword: Bangladesh, CHIRPS rainfall, climate variability, Google Earth Engine, long-term average (LPA), rainfall deviation, Rangpur Division, spatiotemporal analysis, zonal statistics.

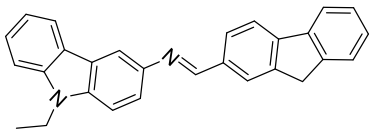
FROM MONOMER TO CONJUGATED POLYMER: SYNTHESIS, CHARACTERIZATION, AND ELECTROCHEMICAL STUDY OF A CARBAZOLE–FLUORENE SCHIFF-BASE SYSTEM

Assala Marir
Mounia Guergouri
Rafik Bensegueni
Laboratory of Materials Chemistry, Constantine,
Frères Mentouri University, Constantine 25000, Algeria.
Mohamed Cherif Messaadia University, 41000 Souk Ahras, Algeria.

Abstract

The Schiff-base monomer **FIC** (fluorene imine carbazole), synthesized from 3-amino-9-ethylcarbazole and fluorene-2-carboxaldehyde, was successfully prepared and structurally confirmed using NMR spectroscopy and elemental analysis. The monomer underwent electropolymerization in **Bu_4NBF_4/CH_2Cl_2**, leading to the formation of a stable conjugated polymer film. The molecular design combines the advantageous properties of **carbazole**, known for its hole-transport ability and oxidative stability, with the **fluorene** unit, which provides high thermal stability, rigidity, and efficient π-conjugation. This structural synergy enhances charge-transfer characteristics in both the monomer and the resulting polymer. The HOMO and LUMO energy levels of FIC and its electropolymerized form were evaluated using two approaches: UV-based estimations and electrochemical measurements**,** allowing a comparative analysis of their electronic structures. The resulting polymer exhibits promising electronic behavior, highlighting the potential of carbazole–fluorene materials for **organic optoelectronic applications** such as light-emitting devices, OFETs, and photovoltaic systems.

Keywords: Schiff-base monomer, Electropolymerization, Conjugated polymer, Organic optoelectronics and Conducting polymer.

DYNAMICS OF SH-WAVE PROPAGATION IN A TWO-LAYERED MEDIUM UNDER INITIAL STRESS

Tapas Ranjan Panigrahi
Gandhi Institute of Engineering and Technology University,
Odisha, Gunupur-765022, India

Abstract

The present article studies the effect of horizontally polarized shear wave (SH-wave) in an initially stressed fiber-reinforced viscoelastic medium. The elastic parameters associated with the medium are varying as a power law model along the depth of the crustal layer. The displacement for both the mediums has been calculated analytically, and with the help of boundary conditions, the closed form of the dispersion equation has been calculated. The phase velocity is obtained by considering the real part of the dispersion/frequency equation. To show the influence of various parameters, numerical simulations have been performed, and graphs have been plotted for the phase velocity against the wave number. The study may be helpful during the earthquake to minimize the destruction.

Key words: SH-wave, Initial stress, Half-space, Phase velocity, Dispersion equation, Viscoelastic medium.

ANTHROPOGENIC VS. NATURAL DRIVERS OF GLOBAL WARMING AND CLIMATE CHANGE: A COMPREHENSIVE ANALYSIS IN THE CONTEXT OF HUMANITARIAN ENGINEERING

Aditya Dev
Khadizatul Kobra Snahomoni
Institute of Water and Flood Management (BUET), Bangladesh
National University, Bangladesh

Abstract

Global warming and climate change represent multifaceted environmental crises driven by both anthropogenic and natural factors. This journal examines the dominant anthropogenic contributors, including deforestation, industrial emissions, agricultural practices, and transportation, while evaluating natural climate drivers such as volcanic activity, orbital variations, and solar radiation cycles. Analysis reveals that human activities are the primary driver of contemporary climate change (95% attribution), with annual CO2 emissions exceeding 30 billion tons and significant elevations in methane and nitrous oxide concentrations. This study synthesizes quantitative and qualitative evidence to underscore the urgency of implementing mitigation strategies to reduce anthropogenic emissions and prevent further planetary warming.

Keywords: climate change, global warming, greenhouse gases, deforestation, anthropogenic emissions, mitigation.

EVALUATION OF SERVICE QUALITY PARAMETERS IN THE RADIO RELAY COMMUNICATION INFRASTRUCTURE OF THE COMMUNICATION CONTROL CENTER AT THE INTERNATIONAL AKTAU PORT

Zhumayev Zh.
Doctor of Technical Sciences, Professor of the Maritime Academy, Yessenov University, Aktau (Republic of Kazakhstan)
Zhumayev A.Zh.
2nd-year Masters of the Department of Nuclear Physics, Pamukkale University, Republic of Türkiye

Abstract

This study provides a comprehensive evaluation of the information transmission quality within the radio relay communication infrastructure used by the Communication Control Center of the International Aktau Port, located in the Caspian Sea region. The research examines key service quality indicators—such as transmission reliability, signal stability, bandwidth utilization, latency, error probability, severely errored seconds ratio, and unavailability coefficient—to determine the effectiveness of radio relay channels in supporting the port's industrial, logistical, and maritime safety operations. Radio relay routes were modeled using the DRRL 7.0 software package, and the obtained results were compared with international communication standards. The findings identify the main technical limitations affecting the performance of the radio relay network and propose solutions aimed at improving system reliability, including equipment configuration optimization, enhanced channel redundancy, and ensuring stable operation within the GMDSS A1 and A2 maritime areas. The conclusions contribute to improving communication stability in the port infrastructure and enhancing maritime navigational safety.

Keywords: radio relay communication; information transmission quality; Quality of Service (QoS); signal stability; communication reliability; error probability; bandwidth capacity; DRRL 7.0 modeling; GMDSS; A1 and A2 maritime areas; Aktau Port; communication infrastructure; maritime safety; communication optimization.

UDC 656.785:629.5

1. Introduction

Maritime safety in the Caspian Sea region represents a strategic priority for the transport and logistics infrastructure of the Republic of Kazakhstan. The Communication Control Center at the International Aktau Port plays a pivotal role in this context, covering the A1 and A2 areas of the Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS) and ensuring rapid information exchange between vessels and the port during emergency situations. Modern maritime telecommunications rely heavily on radio relay systems, which enable high-speed and reliable data transmission over long distances. However, the performance of these channels is subject to various external factors. Consequently, modeling, assessing, and optimizing their service quality parameters is of both scientific and practical importance. Such evaluations are essential for enhancing navigation safety, ensuring the continuity of information flows, and improving the operational efficiency of Aktau Port's communication infrastructure (Figure 1).

Figure 1. Quality of Radio Relay Channels from the Sea Side under External Factors

2. Methodology

This study employs a combined empirical and simulation-based approach to evaluate the service quality of the radio relay communication infrastructure at the Communication Control Center of the International Aktau Port.

2.1. System Overview

The Communication Control Center operates within the GMDSS framework, covering A1 and A2 maritime areas. Radio relay channels are used to transmit high-speed data over long distances. Key service quality parameters include signal stability, transmission reliability, error probability, and channel throughput.

2.2. Modeling with DRRL 7.0

The radio relay network of Aktau Port was modeled using the DRRL 7.0 software package. The simulation considered the following parameters:
Frequency ranges of the radio channels,
Channel throughput capacity,
Signal-to-noise ratio (SNR),
Network availability time.

2.3. Quality Assessment Indicators

Based on the recommendations of the International Telecommunication Union (ITU), the following service quality metrics were analyzed:
BER (Bit Error Rate) – the probability of bit errors,
SES (Severely Errored Seconds Ratio) – the ratio of severely errored seconds,
U (Unavailability Coefficient) – the coefficient of network unavailability.

2.4. Data Acquisition and Analysis

Empirical data were collected through continuous monitoring of operational radio relay channels, capturing real-time performance metrics under varying environmental conditions. Statistical techniques, including regression and variance analysis, were applied to evaluate the impact of external factors on service quality.

2.5. Model Validation and Sensitivity Analysis

Simulation results were validated against empirical measurements. Sensitivity analyses were conducted to identify the most influential factors affecting the performance of the radio relay channels, providing a basis for network optimization and reliability enhancement.

2.6. Expected Outcomes

This methodology allows a quantitative assessment of the radio relay infrastructure, enabling recommendations to improve maritime navigation safety, ensure continuous information flows, and enhance the operational efficiency of Aktau Port's communication systems.

3. Results and Discussion

The simulation and empirical evaluation of the radio relay communication network at the Communication Control Center of Aktau Port demonstrated a high level of reliability and effectiveness in ensuring maritime safety. The key service quality indicators based on ITU recommendations were as follows:

BER (Bit Error Rate): Values ranged from 10^{-6} to 10^{-7}, remaining well within recommended limits, indicating a very low probability of transmission errors.

SES (Severely Errored Seconds Ratio): Below 0.05%, reflecting minimal periods of severely degraded communication.

U (Unavailability Coefficient): Annual network availability reached 99.95%, confirming robust operational reliability.

These results confirm that the Aktau Port radio relay infrastructure effectively supports reliable communication in A1 and A2 maritime areas, providing consistent information exchange and rapid transmission of emergency messages. The system performance ensures that maritime navigation can be conducted safely under typical operational conditions.

However, the analysis also highlights the influence of environmental factors such as fog, precipitation, and atmospheric turbulence, which may temporarily reduce signal quality and increase error probability. To mitigate these effects and further enhance service reliability, several measures are recommended:

Utilizing **backup channels** to maintain uninterrupted communication during channel degradation,

Integrating **fiber-optic communication networks** to complement radio relay systems,

Implementing **adaptive modulation techniques** to optimize signal performance under varying conditions.

The combination of high baseline reliability and the proposed optimization measures would significantly improve the robustness and stability of the port's communication infrastructure. This ensures not only compliance with GMDSS requirements but also enhances the overall safety of navigation in the Caspian Sea region, supporting Kazakhstan's strategic transport and logistics objectives.

4. Conclusion

The study evaluated the service quality parameters of the radio relay communication infrastructure at the Communication Control Center of the International Aktau Port using DRRL 7.0 modeling and empirical measurements. The results demonstrated that the network provides high reliability and fully complies with the requirements of the GMDSS system. Key findings include:

- **Low unavailability coefficient** of the radio relay channels,
- **Bit Error Rate (BER)** remaining within ITU recommended limits,
- **Severely Errored Seconds (SES)** ratio being negligible.

These results confirm that the Aktau Port radio relay infrastructure ensures a sufficient level of service quality for safe maritime navigation in the Caspian Sea region. Despite the high baseline performance, environmental factors such as fog, precipitation, and atmospheric turbulence can temporarily affect

signal quality. To further enhance network reliability, the implementation of backup channels, integration with fiber-optic networks, and adaptive modulation techniques is recommended.
Overall, the study provides a solid quantitative basis for optimizing the port's radio relay system, ensuring continuous information exchange, enhancing maritime safety, and supporting the strategic development of Kazakhstan's transport and logistics infrastructure. The proposed optimization measures aim to strengthen the resilience and reliability of the communication network in the future.

References

International Telecommunication Union (ITU). (2019). *Recommendation ITU-R M.1842-1: Digital radio relay systems – Performance and planning criteria*. Geneva: ITU.

Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS). (2021). *International Maritime Organization (IMO) regulations and guidelines*. London: IMO.

DRRL 7.0 User Manual. (2020). *Digital Radio Relay Link Simulation Software Documentation*. Aktau: DRRL Software Ltd.

Skolnik, M. I. (2008). *Radar Handbook* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

Stojanovic, M., & Preisig, J. (2009). Underwater acoustic communication channels: Propagation models and statistical characterization. *IEEE Communications Magazine, 47*(1), 84–89.

Zaslavsky, A., & Kruglyakov, M. (2015). Radio relay communication networks: Reliability and performance assessment. *Telecommunication Systems, 60*(2), 237–249.

International Maritime Organization (IMO). (2020). *SOLAS Chapter IV: Radio Communications*. London: IMO.

Cheremisinoff, N. P., & Rosenfeld, D. B. (2014). *Handbook of Telecommunications*. Amsterdam: Elsevier.

Aktau Port Authority. (2022). *Annual Report on Communication Infrastructure and Maritime Operations*. Aktau: Aktau Port Authority.

Proakis, J. G., & Salehi, M. (2007). *Digital Communications* (5th ed.). New York: McGraw-Hill.
Zhumayev, Z., & Zhumayev, K.Z. (2021). Relative Motion Regularity and Radar Data Processing. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*, 872(1), 012013.
Lyutikova, M.N., Dantsevich, I.M., & Zhumayev, Zh. (2022). Ensuring noise immunity of data transmission over radar communication channels. *Ekspluatatsiya Morskogo Transportation*, (4)105, 221–228.
Zhumayev, Z., Zhumayev, K.Z., Rakhidullin, A., Tenelgenov, B., & Zhardem, T. (2022). Study of changes in elements of relative movement from changes in elements of true movement. *Ekspluatatsiya Morskogo Transporta*, (1), 54–59.
Boran-Keshishyan, A.L., & Zhumayev, Z. (2023). Analysis and study of the pipeline system of JSC "NK "Aktau Sea Commercial Port" for the installation of an off-shore berth. *Ekspluatatsiya Morskogo Transporta*, (2)107, 194–202.

Zhumayev, Z., Lyutikova, M.N., & Pankina, S.I. (2024). Modeling of vessel movement based on radar information. *Ekspluatatsiya Morskogo Transporta*, (2)111, 194–202.

SPATIOTEMPORAL ANALYSIS OF TRAFFIC DELAY ON MAJOR CORRIDORS OF CHATTOGRAM CITY USING GOOGLE MAPS DATA

Sajid Hasan
Lecturer, Department of Civil Engineering, Southern University, Bangladesh

Abstract

Traffic congestion is a critical challenge in rapidly growing urban centers, and Chittagong City, the second-largest city in Bangladesh, faces increasing delays due to rapid growth in vehicle ownership, dense land-use development, and limited roadway capacity. This study aims to quantify traffic delay on major corridors of the city using Google Maps as a cost-effective source of real-time travel-time data. The objectives are to measure congestion during peak periods, identify critical hotspots, and analyze spatial and temporal variations across key corridors that influence overall traffic performance.

Data were collected over one week (Saturday to Friday) during the morning peak (9:00–11:00 AM) and evening peak (4:00–6:00 PM) periods. A total of twenty-five observation points were selected based on traffic volume, bottleneck frequency, and network importance, representing fifteen major directional routes. At each point, Google Maps was used to extract travel time, delay, and instantaneous velocity. These parameters were further processed to calculate actual operating speed and congested segment length, enabling quantitative assessment of traffic flow disruption and corridor-level delay severity.

The results revealed significant variation in congestion levels across different corridors, with the highest delays consistently observed on the Agrabad–Katgor and Muradpur–Bahaddarhat routes during both peak periods. Distinct differences between morning and evening traffic patterns were also identified, reflecting directional demand imbalance, roadway geometry constraints, and intersection control performance. The findings demonstrate that digital navigation platforms such as Google Maps can provide reliable, time-sensitive insights into urban traffic conditions. This study offers a practical methodology for traffic engineers and urban planners to identify critical choke points, optimize signal timing, improve corridor management, and support data-driven transport planning initiatives aimed at enhancing mobility and reducing congestion in Chittagong City.

Keywords: Traffic congestion, Delay time, Actual velocity, Congested length, Google Maps, Urban mobility, Traffic management.

HIGH-RESOLUTION DROUGHT HOTSPOT MAPPING USING SENTINEL-BASED COMPOSITE INDICES

Ziaul Haider Chowdhury
Md. Mahfuj Ahmed Sizan
Md. Osman Gani Rasel
Department of Civil Engineering,
Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University,
Dinajpur, Bangladesh

Abstract

Drought is a recurring climatic hazard that severely influences agricultural productivity, water availability, and rural livelihoods in northern Bangladesh. Dinajpur, one of the most agriculturally important districts in this region, frequently experiences varying levels of drought that affect crop growth and overall food security. This study focuses exclusively on assessing drought conditions in Dinajpur using advanced and high-resolution remote sensing techniques to capture spatial and temporal variations more accurately. To examine agricultural drought, high-resolution Sentinel-2 satellite imagery was used to compute the Vegetation Condition Index (VCI), allowing detailed detection of stress patterns in crop fields. Meteorological drought was analyzed through the Standardized Precipitation Index (SPI), which evaluates rainfall anomalies over different time scales. Hydrological drought was assessed using the Standardized Water Level Index (SWI), derived from groundwater-level observations collected across the district. To achieve a more comprehensive understanding, these three indicators—VCI, SPI, and SWI—were integrated to develop a Composite Drought Index (CDI), which reflects overall drought severity and spatial distribution. Additionally, the Local Indicators of Spatial Autocorrelation (LISA) technique was employed to identify significant drought hotspots and cold spots within Dinajpur at a finer spatial scale. This spatial analysis highlights areas experiencing persistent stress as well as regions showing relative resilience. The results reveal notable localized drought variability across the district, demonstrating the value of high-resolution monitoring. These findings can support more precise drought management, improved agricultural planning, and the development of effective mitigation strategies for Dinajpur.

Keyword: Drought assessment, Vegetation Condition Index (VCI), Standardized Precipitation Index (SPI), Composite Drought Index (CDI), Remote sensing, Spatial analysis.

TRACKING $PM_{2.5}$ TRENDS IN BANGLADESH (2017–2022): GHAP INSIGHTS AND WHO GUIDELINE EXCEEDANCES

Md. Osman Gani Rasel
Md. Mahfuj Ahmed Sizan
Ziaul Haider Chowdhury
Hajee Mohammad Danesh Science and Technology University, Faculty of Engineering, Department of Civil Engineering, Dinajpur, Banglades

Abstract

Air pollution represents a major environmental and public health challenge in Bangladesh, with fine particulate matter ($PM_{2.5}$) posing significant risks to respiratory and cardiovascular health. $PM_{2.5}$, due to its small aerodynamic diameter, can penetrate deeply into the respiratory system and bloodstream, leading to chronic health conditions and heightened morbidity. This study presents a comprehensive analysis of the spatial and temporal variability of $PM_{2.5}$ concentrations across Bangladesh from 2017 to 2022, utilizing the high-resolution Global High-Resolution Air Pollution (GHAP) $PM_{2.5}$ dataset. Daily GHAP images were processed using the Google Earth Engine (GEE) platform, incorporating the dataset's scale factor to derive accurate concentrations in $\mu g/m^3$. Annual mean values were calculated from daily observations to produce yearly composites, which were subsequently clipped to the national boundary of Bangladesh. The processed data were systematically analyzed to identify national trends and deviations from the World Health Organization (WHO) Air Quality Guidelines. Results indicate persistently elevated $PM_{2.5}$ concentrations throughout the six-year period, significantly exceeding the WHO annual guideline of 5 $\mu g/m^3$. Several regions, particularly urban and industrial areas, exhibited a clear upward trend. Key contributors to these elevated levels include rapid urbanization, increased vehicular emissions, expansion of brick kilns, industrial activities, biomass burning, and transboundary pollution transport. These findings emphasize the urgent need for enhanced air quality monitoring, evidence-based mitigation strategies, and the integration of sustainable urban planning practices. This study further demonstrates the effectiveness of satellite-based datasets such as GHAP and cloud computing platforms like GEE for long-term air quality assessment in data-scarce regions. The insights derived provide critical guidance for policymakers, environmental agencies, and urban planners to develop targeted interventions aimed at reducing $PM_{2.5}$ exposure and protecting public health in Bangladesh. The methodology and findings presented here offer a replicable framework for similar assessments in other low- and middle-income countries facing rapid urbanization and industrial growth.

Keywords: $PM_{2.5}$ Concentration, GHAP Dataset, Google Earth Engine (GEE), WHO Air Quality Guidelines, Bangladesh Air Pollution.

SUSTAINABLE REMOVAL OF METHYLENE BLUE USING NATURAL AND MODIFIED ALGERIAN CLAYS

Samra Benkacem
Department of Process Engineering, Faculty of Technology,
University of 20 August 1955, Skikda 21000, Algeria

Abstract

The discharge of dye-laden effluents from textile industries remains a critical environmental issue, particularly due to the persistence and toxicity of synthetic dyes such as methylene blue (MB). As MB is non-biodegradable and resistant to conventional treatment methods, the development of affordable and efficient adsorbents is essential. This work evaluates the efficiency of natural and modified Algerian clays for the adsorption of methylene blue (MB) from aqueous solutions. Raw clay was subjected to sodium and acid activation, followed by aluminum intercalation, producing six adsorbents characterized by BET, FTIR, XRD, and SEM analyses. Batch experiments examined the effects of pH, dosage, contact time, and initial dye concentration. Acid activation and aluminum intercalation significantly increased surface area and pore structure, enhancing MB removal. Optimal adsorption occurred at neutral to slightly basic pH, with equilibrium reached within 60 minutes. Kinetic modeling showed that adsorption followed a pseudo-second-order mechanism, indicating chemisorption. The results confirm that modified Algerian clays are low-cost and eco-friendly materials suitable for treating dye-contaminated wastewater.

Keywords: Methylene blue; Clay; Acid activation; Aluminum intercalation; Adsorption; Kinetics.

SUPPLY CHAIN RISK MANAGEMENT PRACTICES AND FIRM RESILIENCE IN THE NIGERIAN PHARMACEUTICAL INDUSTRY: THE MODERATING ROLES OF DIGITAL TRANSFORMATION READINESS AND REGULATORY COMPLIANCE CAPABILITY

Yusuf Ahmed Tijjani
Nuhu Abdullahi PhD
Usman Abdullahi
Department of Business Administration,
Faculty of Management Science, Ahmadu Bello University Zaria
Department of Mechanical Engineering, Kaduna Polytechnic
Department of Applied Chemistry, College of Science and Technology.
Kaduna Polytechnic

Abstract

This study investigates the effect of supply chain risk management (SCRM) practices on organizational resilience among pharmaceutical manufacturing firms in Northern Nigeria. Specifically, it examines how proactive SCRM practices measured through supplier risk monitoring, contingency planning, and multi-sourcing strategies influence firm resilience, and explores the moderating roles of Digital Transformation Readiness and Regulatory Compliance Capability. Grounded in Dynamic Capabilities Theory, Institutional Theory, and Resilience Engineering Theory, the study contends that the capacity of pharmaceutical firms to withstand disruptions stemming from raw material volatility, counterfeit risks, and logistical challenges hinges not only on robust risk management processes but also on digital readiness and the ability to effectively meet stringent regulatory demands. Primary data were collected from 350 senior managers, supply chain specialists, quality assurance officers, and regulatory affairs professionals using a validated 5-point Likert-scale questionnaire. Hypotheses were tested with Partial Least Squares Structural Equation Modelling on data from 350 pharmaceutical professionals. Supply chain risk management practices emerged as a significant predictor of organizational resilience ($\beta = 0.576$, $p < 0.001$). Regulatory Compliance Capability exerted a particularly strong moderating influence (β interaction $= 0.389$, $p < 0.001$), followed by Digital Transformation Readiness (β interaction $= 0.256$, $p < 0.01$). The model displayed very high explanatory power ($R^2 = 0.846$) and strong out-of-sample predictive ability ($Q^2 = 0.713$). Theoretically, the study extends resilience literature by integrating digital and regulatory dimensions into supply chain risk management frameworks within a high-uncertainty African pharmaceutical context. Practically, it emphasises that Nigerian pharmaceutical firms can achieve superior resilience by coupling strong risk management practices with enhanced regulatory excellence and accelerated digital transformation.

Keywords: Supply chain risk management, Organizational resilience, Digital transformation readiness, Regulatory compliance capability, Pharmaceutical industry, Nigeria, PLS-SEM.

ADOPTION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TALENT ACQUISITION: NAVIGATING ETHICS, FAIRNESS, AND DIGITAL TRANSFORMATION

T. Kayalvizhiroja
Research Scholar, School of Management Studies, VISTAS, Pallavaram
Jayasree Krishnan
Professor & Director, Research Scholar, School of Management Studies, VISTAS, Pallavaram

Abstract

Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) is transforming the acquisition of talent by automating its processes of sourcing candidates, screening and evaluating them with the final aim of improving efficiency of operations and accuracy of the decision. It has large advantages of reducing time-to-hire and candidate job-fit which encourage entities to incorporate these technologies. Nevertheless, the ethics and privacy challenges of integrating AI into recruiting are also quite serious and may comprise algorithmic bias, data privacy issues, and the lack of fairness and transparency that could obstruct mass adoption. The current paper synthesizes scholarly works (2020-2025) to explore the interrelated nature of perceived risks and benefits, which could guide the implementation of AI tools in talent acquisition, and focus on the mediating role of the perception of fairness and openness by the stakeholders. It establishes a conceptual format, which shows how ethical concerns interplay, perceive benefits, and the consequent level is affected by the perceptions of fairness and transparency that lead to adoption in the case of an organization. The results focus on the fact that operational benefits can be high motivators but ethical and trust- related components are also key to sustainable AI incorporation. It also addresses the most salient limitations of the study (secondary data use, and focus on the region), and directions further research should take (correct through the use of actual data, inter-industry research, and creation of governance standards in regard to ethical implementation of AI).

Keywords: Artificial Intelligence, Machine Learning, Talent Acquisition, Ethical Concerns, Fairness, Digital Transformation.

1. Introduction

The modern implementation of Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) in human resource management represents a significant shift in the ongoing digital revolution of talent tasks, particularly in candidate evaluation, and enhancing decision-making accuracy through data-driven insights. The benefits include increased operational efficiency and strategic advantages as more organizations integrate AI tools into their daily operations.

However, this development raises critical ethical considerations, such as algorithmic biases, data security, fairness, and transparency. Understanding the relationship between perceived benefits and ethical concerns is essential for building stakeholder trust and ensuring responsible AI deployment in HR. This article offers a comprehensive review of current academic literature, examining factors influencing AI adoption in recruitment and presenting a conceptual framework that encompasses both ethical and practical approaches to further digitalizing human resource management.

2. Literature Review

2.1 Overview of the Literature

The implementation of AI/ML into the recruitment procedure has received much attention, and research exploring the matter is done at an operational, ethical, and governance level. Whereas some of the works focus on the efficiency, scalability and clearness of the outcomes in these technology practices some fear them because usage of such technology can introduce biases, infringement of privacy, and increase of opacity. The conscious choice of adoption is the result of a moderate balance between perceived risk and perceived benefits, whereby fairness and transparency should be considered essential mediating factors.

2.2 Ethical and Privacy Concerns (EPC)

AI recruitment has come a long way since merely being a simple job board, to being predictive analytics based and NLP-enabled, bringing more efficiencies to the process but at the cost of algorithm biases, privacy, and decreased diversity [1]. Automation in hiring may collide with fairness principles and can lead to data misuse or inclusion of discriminatory practices in the hiring process in the view of human rights [2]. Data centric AI ethical frameworks have been proposed although bias propagation and poor privacy measures persist, some authors call transparent governance [3]. Bibliometrics mapping reveals that algorithmic bias, privacy, and fairness overtake the academic thinking about ethical AI in the recruitment [4]. Systematic reviews raise regulatory loopholes and demand guidelines that are enforceable to safeguard candidate data and treat people fairly [5]. In a more general set of analysis, these arguments can be divided into those arguing in terms of utilitarianism, those arguing in terms of justice, and those arguing in terms of rights and these arguments all emphasize the idea of fairness, transparency, and privacy [6]

2.3 Perceived Benefits of AI in Hiring (PBAI)

the process of acquiring talent and manifested the readiness issues via the use of AI [8]. It has been discovered that AI platforms enhance engagement, assist data-driven decision-making and make processes more efficient [9]. Experiments based on Technology Acceptance Model have demonstrated that ease of use and usefulness are major predictive factors concerning adoption [10]. On the one hand, in stakeholders appreciate the efficiency gains of ML-based selection, but on the other hand, they mention the question of transparency when there is no oversight [11]. The faith in AI can also be strengthened at the time when the potential benefits in comparison to traditional approaches are observed by decision-makers [12].

2.4 Fairness and Transparency Perception (FTP)

Current definitions of fairness in algorithmic hiring do not necessarily truly outline the multi-stage nature of the recruitment process [13]. Cultural and other context factors influence the measurement of fairness such as Equality of Opportunity, which underlines the importance of incorporating fairness as a concern in designing AI [14]. Legal structures have the potential to direct the equality in employment but still have loopholes that must be scrutinized in a systematic manner [15]. It has been demonstrated through candidate perception research that the absence of transparency decreases the trust in and acceptance of these AI-based decision-making processes [16]. Such strategies proposed as a defence are the auditing of algorithms and fairness-aware machine learning [17]. The involvement of the management also has been related to less bias in AI-based decision-making, which emphasizes the role of transparency and accountability [18].

2.5 AI Tool Adoption (AITA)

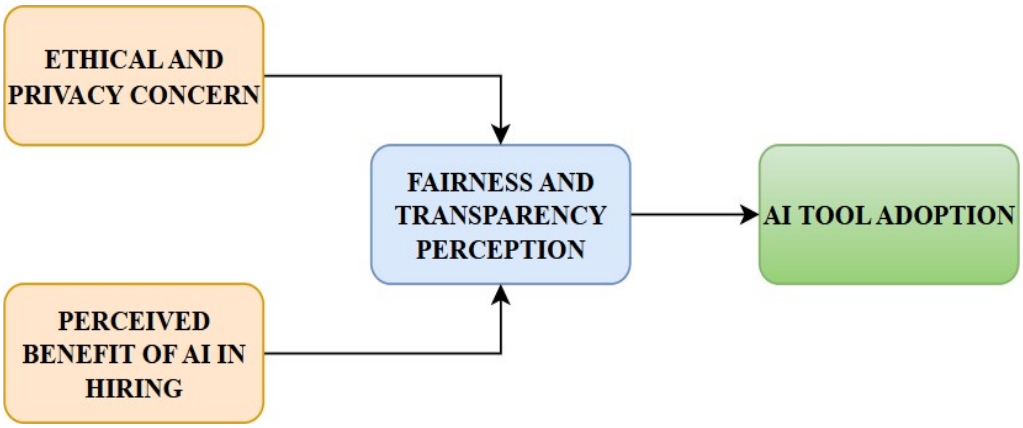
However, even with the growing use of AI across the world in the recruitment process during the last five years more than 70 percent increase there is still a high failure rate as many businesses are having difficulties with implementation [19]. Adoption forces involve relative advantage of perceived, regulatory pressures, and a capable technology [20], where implementation performance and minimization of risks are observed as high persuaders to the adoption of the use of AI agents in decision-making [21]. The successful application of AI in HR extends into HR onboarding, employee development, compensation, and attrition prediction with one of the advantages being automation [22]. Combination as a part of recruitment through the different stages enhances productivity and effectiveness and mitigates bias, however, shared control, costs, adherence, and employee reluctance are part of the problem [23]. The use of AI tools in recruitment has increased since 2018, improving efficiency, cost reduction and fixing objectivity via ATS, chatbots, and video analysis, and giving early adopters competitive advantage despite great cost and ethics issues [24]. Integrating ethics, transparency, the stakeholder, and engagement aspects of responsible innovation, reinforces trust and offers sustainable uptake [25].

3. Conceptual Framework

The literature review indicates that perceived risks and perceived benefits are also part of the equation behind the level of AI adoption in talent acquisition, and stakeholder trust can be seen as a key moderating factor between the two.

1. **Ethical and Privacy Concerns (EPC):** The organizations are concerned with algorithm discrimination, biased hiring, and inappropriate handling of the sensitive data concerning the applicants. In cases where EPC is high, the intention to adopt is low, where there is calculus of reputational and compliance risks on the part of the decision-makers.
2. **Perceived Benefits of AI in Hiring (PBAI):** It has both tangible benefits like time-to-hire reduction, increased matching with ideal candidates, optimized data-driven decision-making and cost-saving. A higher PBAI leads to a greater tendency of an organisation to invest in AI tools even though these may have risks attached to them.
3. **Fairness and Transparency Perception (FTP) as a Mediator:** Ethical concerns and perceived benefits are influenced and interpreted by FTP to reflect on adoption outcomes. Transparent algorithms, fairness audits and accountability gives rise to high FTP, which creates trust. This will minimise the deterrent effect of the EPC and maximise the positive influence of the PBAI. Even perceived benefits cannot resist low FTP.
4. **AI Tool Adoption (AITA):** In this framework, Outcome of the model is AITA and it shows the degree of AI integration in recruitment. Adoption takes place when there are expediencies of perceived benefits against the weight of ethical and privacy objections. The related perceptions of fairness and transparency are critical to the effectuation of adoption sustainability. It records AI adoption as socio-technical strategic change as opposed to a technical change.

Figure 1: Proposed Conceptual Framework for AI Tool Adoption in Talent Acquisition

4. Methodology

Research Design: The research approach in this project will adopt a systematic literature review (SLR) approach to summarize the outsides scholarly knowledge with respect to the implementation of Artificial Intelligence (AI) and Machine Learning (ML) tools-in the talent acquisition process. The goal of the review is to critique the current body of knowledge, draw meaningful themes, and come up with a conceptualization model based on ethical, fairness, and digital transformation dimensions.

Data Sources and Search Strategy:

- **Databases**: The review sources data from academic databases including Scopus, ResearchGate, and Google Scholar.
- **Search Period**: Publications from (2020 to 2025) were selected to ensure the inclusion of recent developments and technological advancements.
- **Inclusion Criteria:** Review articles identified were peer-reviewed journal articles, conference proceedings or credible industry reports that were published in English language and addressed the applicability of AI/ML to the recruitment processes.

5. Findings

5.1 Literature synthesis demonstrates that there is a layered adoption environment:

- **EPC as a Barrier**: Ethical and privacy concerns are repeatedly found to depress the intention to adopt. This is especially so in agreement areas where regulation is tight and the consequences of damaging reputation due to bias or intrusion into privacy of personal records are very high.
- **PBAI as a Driver:** The practical benefits of AI as expressed in an organization speed, scale, and better accuracy when making hiring decisions are what drive organizations to use PBAI. In our competitive talent markets, these advantages may override ethical scruples, particularly where top management is technology-affirmative.
- **FTP as a Mediator**: The perceptions of fairness and transparency are considered to play an important role in the weighting of risks and benefits. The stakeholders are more ready to forego some of their concerns and adopt the use when AI tools are clear and fairness- oriented. Even large perceived benefits are not enough to guarantee adoption in situations when FTP is

low..

- **Adoption Challenges**: Although the world has seen an increase in the adoption of Artificial Intelligence in the recruitment process, the rates of project failure are extremely high, indicating that organizational readiness, cultural acceptance, and regulatory compliance are essential rules of survival in the field.

5.2 Summary Table of Key Studies

Author(s) & Year	Focus Area	Key Findings	Variable Link
Wael Abdulrahman Albassam (2023)	AI recruitment ethics	AI improves efficiency but risks bias and privacy breaches	EPC => AITA
Anna Lena Hunkenschroer & Alexander Kriebitz (2022)	Human rights in AI hiring	Automation may conflict with fairness and data rights	EPC
Kaushik Kumar Patel (2024)	Ethical AI governance	Lack of privacy safeguards slows adoption	EPC
Ramesh Varma Rudraraju, Dr. Smrutirekha Sahoo (2024)	AI evolution in HR	Efficiency, cost savings, better matching	PBAI => AITA
Sania Khan, Shaha Faisal (2024)	TAM in recruitment AI	Ease of use and usefulness predict adoption	PBAI
Rachmad Ilham (2025)	Candidate trust	Transparency boosts acceptance of AI decisions	FTP
Halima H. Mohamed, Hadija Matimbwa (2025)	Global adoption trends	High growth but also high failure rates	AITA

6. Discussion

The task of AI adoption in talent acquisition is not entirely technical but rather strategic and is based on both organizational and external constraints. Adoption may be slowed by ethical and privacy issues but operational benefits that are perceived are frequently the driving factor. The mediators that may facilitate or impede are fairness and transparency perceptions. The main precondition of a sustainable AI integration is the stakeholder trust and regulatory compliance. Future studies need to take into consideration longitudinal studies and cross-industry comparisons in order to gain more insight.

7. Conclusion

7.1 Key Insights and Insights

- The perceived balances between the expected benefits of the usage and the risks of harms to operations regarding ethics and privacy are also critical determinants of organizational intent to adopt AI.
- Stakeholder trust as mediated through a person perception of fairness and transparency is important in arriving to a conclusion on the determination of the outcomes of adoption.
- Ethical issues like bias and data privacy concerns form a major impediment particularly in the regulated setting or in the environment where reputation risks are inherent.
- The promise of practical benefits such as efficiency and candidate-job match justification drives the motivation towards AI usage despite the concerns that exist, as long as stakeholders think the AI systems are fair and transparent.
- Ethical, privacy constraints may hamper the rate of adoption but transparency governance and fairness-by-design can ease its resistance.

7.2 Limitations

- As the review is based on secondary literature only, it can affect the strength and well-generalisability of the observations.
- The majority of the research is focused on specific areas or industries and thus, as a result, it cannot be easily applied in a variety of organizational or cultural conditions.
- Fast technological change implies that knowledge may soon be obsolete and it might be necessary to constantly carry out research.
- Primary empirical information is not available that would allow quantitative validation of the proposed framework.

7.3 Future Research Directions

- The conceptual framework through empirical validation should be tested with quantitative methodologies including Structural Equation Modeling (SEM) or a mediation analysis.
- Explore cross industry and cross regional comparisons to find out the differences in the drivers and barriers to the adoption of AI.
- Explore how perceptions of fairness and transparency change longitudinally and impact the long-term implementation of AI.
- Formulate and evaluate governing systems and ethics that can be used by organizations to promote ethical use of AI.
- Review the effects of regulatory change and legislative framework.

Reference

[1] Wael Abdulrahman Albassam (2023). The Power of Artificial Intelligence in Recruitment: An Analytical Review of Current AI-Based Recruitment Strategies. International Journal of Professional Business Review.

[2] Anna Lena Hunkenschroer & Alexander Kriebitz (2022). Is AI recruiting (un)ethical? A human rights perspective on the use of AI for hiring. AI and Ethics.

[3] Kaushik Kumar Patel (2024). Ethical Reflections on Data-centric AI: Balancing benefits and risks. International Journal of Artificial Intelligence Research and Development.

[4] Veren Sonia Gunawan, Anggara Wisesa, Achmad Fajar Hendarman (2024). Ethical Implications of Integrating Artificial Intelligence in Talent Acquisition: A Bibliometric Analysis. American International Journal of Business Management (AIJBM).

[5] Aysha Riazi (2025). Ethical Implications of AI in Recruitment-Navigating Bias and Fairness. Human Resource Ethics Review.

[6] Martina Mori, Sara Sassetti, Vincenzo Cavaliere, Mariacristina Bonti (2023). A systematic literature review on artificial intelligence in recruiting and selection: a matter of ethics. Emerald Publishing Limited.

[7] Ramesh Varma Rudraraju, Dr. Smrutirekha Sahoo, Dr. A.V. Joga Rao (2024). Using AI in Recruitment and Recruitment Strategies Resume Screening and Candidate Matching. Srusti Management Review.

[8] Andi Nur Atiqah Binti Andy Fathmalanshary (2024). The Future of HR: Leveraging Artificial Intelligence for Talent Acquisition and Retention in the New Normal. International Journal of Business Innovation.

[9] Martin C. Peutz, Silvia Petrova, Petya Georgieva (2024). Innovative Recruitment Solutions: Integrating AI and Digital Communication to Improve Job Matching. Journal of HR Technology Management.

[10] Sania Khan, Shaha Faisal, George Thomas (2024). Exploring the nexus of artificial intelligence in talent acquisition: Unravelling cost-benefit dynamics, seizing opportunities, and mitigating risks. Problems and Perspectives in Management.

[11] Zhisheng Chen (2022). Collaboration among recruiters and artificial intelligence: removing human prejudices in employment. Cognition, Technology & Work.

[12] Hmoud Bilal, Laszlo Varallyai (2021). Artificial Intelligence in Talent Acquisition, do we Trust It?. Journal of Agricultural Informatics.

[13] Boris Ruf, Chaouki Boutharouite, Marcin Detyniecki (2020). Getting Fairness Right: Towards a Toolbox for Practitioners. Workshop on Human-Centered Approaches to Fair and Responsible AI.

[14] Sebastien Delecraz, Loukman Eltarr, Martin Becuwe, Henri Bouxin, Nicolas Boutin, Olivier Oullier (2022). Making Recruitment More Inclusive: Unfairness Monitoring with A Job Matching Machine-Learning Algorithm. International Workshop on Equitable Data & Technology.

[15] Dena F. Mujtaba, Nihar R. Mahapatra (2024). Fairness in AI-Driven Recruitment: Challenges, Metrics, Methods, and Future Directions. Computers and Society.

[16] Rachmad Ilham (2025). Examining the Effect of Algorithmic Hiring, Perceived Fairness, and HR Tech Literacy on Recruitment Acceptance. Internation Journal of Business, Law and Education.

[17] Muhammed Busari (2025). Algorithmic Bias in Hiring Automation: Ensuring Fairness and Diversity in AI-Driven Recruitment. ResearchGate.

[18] Kiran Kumar Reddy Yanamala (2023). AI and the Future of Cognitive Decision-Making in HR. Applied Research in Artificial Intelligence and Cloud Computing.

[19] Halima H. Mohamed, Hadija Matimbwa, Jamal Banzi (2025). Unveiling the Potential of Artificial Intelligence in Human Resource Management: A Systematic Review of Adoption Strategies, Challenges, and Future Directions. Cureus Journal of Business and Economics.

[20] Tay Che Enn, Cheah Yeh Ying, Yeo Sook Fern, Cheah Chew Sze (2024). Revolutionizing Recruitment: The Rise of Artificial Intelligence in Talent Acquisition. Compendium by paper Asia.

[21] Satyadhar Joshi (2024). A Comprehensive Review of Generative AI Adoption in Hedge Funds: Trends, Use Cases, and Challenges. Business, Economic and Management.

[22] Joanna Tabor-Błazewicz (2023). Artificial Intelligence Adoption in Human Resources Management. Game Changers in Management.

[23] Zhisheng Chen (2023). Collaboration among recruiters and artificial intelligence: removing human prejudices in employment. Cognition, Technology & Work.

[24] Rajani Meshram (2023). The Role of Artificial Intelligence (AI) in Recruitment and Selection of Employees in the Organization. Russian Law Journal.

[25] Heinz Herrmann (2023). What's next for responsible artificial intelligence: a way forward through responsible innovation. Heliyon.

A BOOK-BASED ANALYSIS OF GLOBAL TEA TOURISM EVENTS: INSIGHTS FROM *THE ROUTLEDGE HANDBOOK OF TEA TOURISM*

Gülsün YILDIRIM
Assoc. Prof. Dr., Recep Tayyip Erdoğan University,
Ardeşen Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts, Rize, Turkey,
Orcid: 0000-0001-5299-5722
Mehmet SABANCI
Orcid: 0000-0001-7427-6278

Abstract

Tea tourism has become an emerging form of cultural and sustainable tourism that integrates heritage preservation, local development, and experiential travel. This study aims to examine tea tourism events worldwide based on *The Routledge Handbook of Tea Tourism* (Jolliffe, Aslam, Khaokhrueamuang, & Chen, 2023) through five thematic dimensions: country/region, type of event, thematic purpose (cultural, economic, educational, experiential, sustainability-oriented), stakeholders (local communities, tour operators, government, UNESCO, etc.), and tourist participation form (active, passive, experiential, observational). Using a qualitative content analysis method, data were extracted from case studies and chapters within the book to identify, categorize, and interpret various tea-related tourism practices.
This study contributes to the development of a thematic typology of tea tourism events and offers a comparative framework to guide future strategies for tea-producing regions such as Türkiye, supporting cultural sustainability and international visibility of tea heritage.

Keywords: Tea tourism, Cultural heritage, Experiential travel, Sustainable tourism.

'*THE ROUTLEDGE HANDBOOK OF TEA TOURISM*' KİTABINA DAYALI ÇAY TURİZMİ ETKİNLİKLERİNİN TEMATİK İNCELEMESİ

Özet

Çay turizmi, kültürel mirasın korunması, yerel kalkınma ve sürdürülebilir turizm hedefleri açısından giderek önem kazanan bir alan haline gelmiştir. Bu çalışma, *Routledge Handbook of Tea Tourism* (Jolliffe, Aslam, Khaokhrueamuang, & Chen, 2023) adlı eserden hareketle, dünya genelinde gerçekleştirilen çay turizmi etkinliklerini beş temel tematik boyutta incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, kitabın bölümlerinde yer alan örnek olaylar üzerinden nitel içerik analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Analizde, etkinlikler ülke/bölge, etkinlik türü, tematik amaç (kültürel, ekonomik, eğitsel, deneyimsel, sürdürülebilirlik odaklı), paydaşlar (yerel topluluk, tur operatörü, devlet, UNESCO vb.) ve turist katılım biçimi (aktif, pasif, deneyimsel, gözlemsel) değişkenleri açısından sınıflandırılmıştır. Bu çalışma küresel çay turizmi etkinliklerine ilişkin tematik bir tipoloji geliştirmekte ve Türkiye'nin çay turizmi politikaları için karşılaştırmalı bir referans çerçevesi sunması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çay turizmi, Kültürel miras, Deneyimsel turizm, Sürdürülebilir turizm.

Giriş

Tüm Dünyada klasik deniz, kum, güneş odaklı tatil turizmine alternatif farklı model arayışları hızla yaygınlaşmaktadır. Son yıllarda oldukça ilgi çeken turizm türlerinden biri haline gelen çay turizmi, bu arayışın sonuçlarından biridir. Turistler, çayın yetiştiği yeri görmek, çayı kendi dünyasında keşfetmek ve farklı çayları deneyimlemek için çeşitli destinasyonlara seyahat etmektedirler. Dünya genelinde çay turizminin yapıldığı destinasyonlar incelendiğinde dünya çay üretiminde ilk sıralarda yer alan Çin, Hindistan, Japonya, Sri Lanka ve Kore gibi ülkeler karşımıza çıkmaktadır (Eröz, & Bozok, 2018; Sabancı & Sarıışık, 2021).

Türkiye'de çay turizmi Rize'de bölgesel olarak sunulmaktadır. Kırsal turizme ve yayla turizmine entegre bir şeklinde yürütülüyor olması çay turizminin gelişmeye açık bir alan olduğunu göstermektedir. Alternatif turizm türlerinden biri olan çay turizmi, bölgede yerel halka istihdam ve ekonomik olarak katkı sağlamaktadır. Çay turizmin çay etkinlikleri ile birleştirilmesi bölgenin ve ülkenin tanıtımı noktasında oldukça önemlidir. Literatüre baktığımızda çay turizmi ile ilgili çalışmalar olsa da çay ile ilgili etkinliklerin derinlemesine ele alındığı bir çalışmaya ulaşılamamıştır. Bu çalışmada "The Routledge Handbook of Tea Tourism" kitabı (Jolliffe vd., 2022) kapsamında çay turizmi etkinlikleri ele alınmıştır. Bu çalışmanın literatüre katkı sağlayarak yapılacak yeni çalışmalara kaynak olması beklenmektedir. Çalışmada çayın dünyadaki tarihsel gelişimi ve kültürü incelenerek dünyadaki çay turizmi uygulamalarına örnekler verilmiştir. Çay turizmi etkinlikleri ile ilgili nitel içerik analizi yapılarak sonuç kısmında değerlendirmeler ve öneriler sunulmuştur.

Çay Bitkisi ve Çayın Dünyaya Yayılımı

Çay, botanik biliminde ''Camellia sinensis'' olarak adlandırılan bitkinin yapraklarından elde edilen bir bitki türüdür. Çay bitkisi kaynaklara göre M.Ö. 2737 'de Çin imparatoru Shen-Nung tarafından bir çay yaprağının kaynayan su tenceresine düşmesiyle tesadüfen keşfedilmiştir (Zhang, Li, Liu, & Holman, 2012). Çay, Çin'de ilk keşfedildiğinde tıbbi amaçlar için kullanılmaktaydı. Ancak kısa zaman içinde daha çok sanatsal toplantılarda soylu insanların bir araya geldiğinde tükettiği bir içeceğe dönüşmüştür (Bükey, & Göral, 2022). Çin'de çay tarımı ve çayın tüketim tarihi, Çin'in kültürel mirasıyla doğrudan bağlantılıdır. Çin'de bulunan Cha Jing (Çay İncili) adlı eserde çay ile ilgili çeşitli bilgilere ve detaylara rastlanılmaktadır (Tauber, Schweiker & Levonis, 2020).

Çay yaprakları keşfedildiği yıllarda dalından koparılıp taze halde kaynatılarak içecek yapılmıştır. Sonraki yıllarda ise çay yaprakları kurutularak işlenmiş ve sıcak su ile birleştirilmiştir. Kurutma işlemi, çayı yılın her döneminde içilmesine imkân sağladığı için çay, günlük hayatta sıkça tüketilen bir içecek haline gelmiştir (Eröz & Bozok, 2018). Halkın çay ihtiyacını karşılamak için çay üretiminin artması zamanla çay fiyatlarının düşmesini sağlamıştır. Halkın tüm kesimlerinin çaya erişimi kolaylaşması zamanla halk arasında çay içmenin bir geleneğe dönüşmesinin başlangıcı olarak kabul edilmektedir (Civitello, 2004).

Çay, Çin'den Asya ülkelerine ticaret yolları aracılığı ile yavaş yavaş yayılmıştır. İlk olarak komşusu Japonya'ya ulaşan çay, Budizm etkisiyle Japon kültüründe önemli bir yer edinmiştir. Zaman içerisinde Japon geleneklerine özgü çay içme ritüeli oluşmuştur (Keskin, 2023). Çay Japonya'nın ardından iklimi yetiştirmeye elverişli olan Hindistan, Sri Lanka, Kore ve Bangladeş gibi ülkelere yayılmıştır. 17. Yüzyılda Avrupa ülkelerinin çay ticaretine katılmasıyla küresel olarak çay ticareti ağları oluşmaya başlamıştır Günümüzde ise Kenya, Uganda, Mozambik, Arjantin, Brezilya, Şili, Azerbaycan, Vietnam, Gürcistan ve Türkiye gibi ülkelerde çay üretimi yapılmaktadır (Doğan, 2018; Keskin, 2023).

Dünyadaki en büyük çay tarımı ve üretimi aynı zamanda en çok çay tüketicisi olan Asya kıtasında yapılmaktadır. Son yıllarda ise çay üretimi konusundaki artış ile Afrika kıtası dikkat çekmektedir.

Tropik ve subtropik iklim kuşağında yer alan Asya ve Afrika kıtasındaki ülkelerde hasat dönemi neredeyse tüm yıl devam etmektedir. Bu ülkelerde çay üretimi ise yıl boyunca kesintisiz sürmektedir (Başer, 2006; Onat, Toker, & Tercüman, 2024).

Çay Turizminin Kavramsal Temelleri

Çay, dünya çapında önemli bir tarım ürünü olarak kabul edilmekte ve dünya genelinde sudan sonra en çok tüketilen içeceklerden biri olarak öne çıkmaktadır. Küresel anlamda birçok farklı ülkede tüketiliyor olması çayı turizm anlamında da ön plana çıkarmaktadır. Çay içme alışkanlıkları ülkeden ülkeye farklılık gösterse de çay turizmi, sürdürülebilir kültür turizminin yeni bir şekli olarak ortaya çıkmıştır (Zhou, Hsieh, & Canziani, 2012).

Çay turizmi bir turizm çeşidi olarak; çay ile ilgili unsurları içeren ve çay üreten tesislere yapılan ziyaretler, çay ve çay ile ilgili ürünlerin satın alınması ya da tüketilmesi, çay üretimi ve diğer turistik cazibe merkezleri ile bağlantılı destinasyonlara yapılan ziyaretler ve çay ile ilgili etkinliklere katılımı içermektedir (Chen vd., 2017).

Zhou Mı (2011) çay turizmi tanımını yaparken çay turizminin, doğal çevre ve tarihi mirasa sahip çay tarlalarına dayalı olarak gezi, öğrenme ve deneyimleme, eğlenceli aktiviteler, alışveriş ve diğer turizm ürünleri ile bir bütün olduğunu belirtmektedir. Zhou Mı'e göre tüm bunlar çay kültürünün aktarılması ve yerel geleneklerin korunmasını sağlamaktadır. Çayı hem üreten hem de tüketen ülkeler çayı ulusal kimliklerinin bir parçası olarak kabul etmişlerdir ve bu da turizm sürecinde önemli bir unsur olarak görülmektedir.

Çay turizmi Jollifee tarafından (2007) "çayın tarihine, geleneklerine ve tüketimine olan ilgi" olarak nitelendirilmektedir. Jollifee, ayrıca temel olarak çay turizminin, çayın dikiminin yapıldığı çay bahçesi, üretildiği çay fabrikaları, satmak ya da içmek için çayın servisinin yapıldığı mağazalar ve çay kültürünü koruyan ve canlandıran kurumlardan oluşabileceğini belirtmektedir. Çay turizmi sosyokültürel açıdan da önemli bir yere sahiptir. Bu turizm türü sayesinde yerel kültürün ve mirasın korunmasına önemli katkılar sunmaktadır.

Çay Turizminin Dünyadaki Durumu

Çay turizmi başta çay üretiminin yapıldığı ülkeler olmak üzere çay tüketiminin yoğun olduğu ülkelerde farklı turizm türleriyle birleştirilerek turistlerin beğenisine sunulmaktadır. Çin, Hindistan, Sri Lanka, Güney Kore gibi ülkelerde çay tarlaları aynı zamanda çay turizmi için kullanılmaktadır. Çin'de çay turizmi 1986 yılında Zhejiang Eyaleti'nin başkenti Hangzhou'da turizm ve kültür amaçlı ilk çay müzesinin inşa edilmesiyle başlamıştır. 1990 yılında Çin Ulusal Çay Müzesi halka açılmış ve her yıl yapılan çay etkinlikleri başlamıştır. Bu etkinliklere ek olarak Fujian Eyaleti ve West Lake bölgesindeki Wuyi Mountain bölgesi, ülkede öne çıkan çay turizmi bölgeleri olmuştur (Cheng vd., 2012). Zhou ve arkadaşları (2012) Çin'de çay turizminin; çay müzeleri, çay bahçeleri, çay etkinlikleri, geleneksel çay gösterileri ve çay ile ilgili ürünler şeklinde geliştiğini belirtmektedir.

Hindistan'da çay turizmi çay tarlalarını gezmek, yemeğin yanında çay içmek ve çay tadımı etkinliklerini içermektedir. Ziyaretçilere yoga, masaj ve spa gibi sağlık turizmiyle ilgili hizmetlerin yanında çay turizmiyle birlikte yerel mutfağı deneme olanakları sunulmaktadır. Hindistan'ın Assam, Darjeeling ve Dooars gibi şehirleri dünyada başlıca çay çiftlikleri arasına girmiştir (Chen, vd., 2017).

Sri Lanka; çay bahçelerine bakan kafeler, çay tarlalarında yürüyüş rotaları ve üretici fabrikaların düzenlediği çay satın alınabilen çay tanıtım turları gibi çay turizmiyle ilgili zengin kaynaklara sahiptir. 2001 yılında açılan Ceylon Çay Müzesi önemli bir turistik çekim merkezi olarak kabul edilmektedir (Fernando, Rajapaksha, & Kumari, 2016).

Güney Kore'de ülkenin ilk yeşil çay üretim merkezi olan Hadong ve Boseong bölgesi, çay turizmi açısından önemli yerlerin başında gelmektedir. Hadong bölgesinde "Maeam Çay Müzesi" bulunmaktadır. Ayrıca 2001 yılında açılmış bulunan O'sulloc Çay Müzesi çay turizmi açısından önemli turizm merkezlerinden biridir. Boseong bölgesinde ise her yıl "Boseong Çay Festivali" adında çayla ilgili çeşitli etkinliklerin yapıldığı bir festival organize edilmektedir (Osulloc, 2025).

Daha Önce Yapılan Çay Turizmi Çalışmaları ve Araştırma Boşluğu

Çay turizmiyle ilgili alan yazın incelendiğinde ülkemizde ve dünyada çay turizmi üzerine birçok makale, kitap ve bildiri bulunmaktadır. Bunlardan bazıları; "Singh ve Malik, (2000) Çay Turizmi: Hindistan turizm endüstrisi için gelişen bir Pazar; Huang (2006) Çay ve turizmi birbirine bağlamak: Hunan Eyaleti deneyimi; Jolliffe (2007) Çay ve turizm: Turistler, gelenekler ve dönüşümler; Gunasekara ve Momsen (2007) Sisli dağların arasında: Sri Lanka'nın çalkantılı turizm sektöründe çay turizminin rolü; Cheng, Zhang, ve Zhang, (2010) Turistlerin çay turizmine yönelik tutumları: Çin'in Xinyang kentinde bir vaka çalışması; Zhou, Hsieh, & Canziani, (2012) Çay Turizmi: Üniversite Öğretim Üyelerinin Beklentilerinin İncelenmesi; Baruah, (2013) Çay Turizmi: Assam'da keşfedilmemiş bir iş fırsatı; Chuang, (2014) Maokong Bölgesinde Çay Turizminin Gelişimi Üzerine Bir Çalışma; Eröz, & Bozok, (2018) Çay turizmi ve Rize ili potansiyeli; Kahraman, Yıldırım, & Ertaş, (2021) Gastronomi Turizminde Geleneksel Türk Çay Kültürü; Keskin, (2023) Dünden bugüne çay ve turizm potansiyeli; Jolliffe, Nakashima, Chaikor, & Piboonrungroj, (2024) Asya çay köylerinde yaratıcı çay turizmi; Dac, Puwanendram, Erathna, Kmbsy, & Ganeshan, (2025) Sürdürülebilir Çay Turizmi: İlkeler ve Uygulamalar" şeklinde karşımıza çıkmaktadır.

Özellikle 2000'li yılların başından itibaren üzerinde çalışılmaya başlanan çay turizmi konusu son yıllarda daha da önemli hale gelmiştir. 2007 yılında Jolliffe'nin (2007) editörlüğünü yaptığı "Çay ve Turizm: Turistler, Gelenekler ve Dönüşümler" adlı kitabı, çay turizmi ile ilgili önemli bir kaynak olarak karşımıza çıkmaktadır. Editörlüğünü Lee Jollife, M.S.M. Aslam, Amnaj Khaokhrueamuang ve Li-Hsin Chen'in yaptığı 2022 yılında yayınlanan "Routledge Handbook of Tea Tourısm" adlı kitap birçok ülkeden akademisyeni bir araya getirirken bu ülkelerdeki çay turizmi ve çay etkinlikleri konusunu derinlemesine ele almaktadır.

Konuyla ilgili literatür incelendiğinde çay turizmi konusunda birçok çalışmaya rastlanılsa da çay etkinlikleri konusunda eksiklik olduğu görülmektedir. Yapılan bu çalışmanın literatüre katkı sağlayarak gelecekte yapılacak yeni çalışmalara kaynak olması beklenmektedir. Bu kapsamda "Routledge Handbook Of Tea Tourısm" adlı eserden hareketle, dünya genelinde gerçekleştirilen çay turizmi etkinliklerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Bulgular

Küresel ölçekte çay temelli turizm pratikleri, hem kültürel mirasın korunması hem de sürdürülebilir ve deneyimsel turizmin geliştirilmesi açısından çok katmanlı bir yapıya sahiptir. Doğu Asya'dan Orta Doğu ve Batı Avrupa'ya kadar olan kadar uzanan bu coğrafi çeşitlilik içinde; geleneksel çay seremonileri, çay üretim alanlarının ziyaretleri, tarihî çay rotaları ve müze deneyimleriyle birlikte kültürel miras turları ve yerel bitki çayı uygulamaları gibi çok çeşitli etkinlikler öne çıkmaktadır. Bu bağlamda çay; ulusal kimlik, dini pratikler, misafirperverlik gelenekleri ve kültürel sembolizmle kurduğu çok yönlü ilişkiler aracılığıyla hem somut hem de somut olmayan mirasın bir taşıyıcısı olarak konumlanmaktadır. Çay üreticilerinden turizm örgütlerine, yerel topluluklardan UNESCO gibi uluslararası aktörlere uzanan çok paydaşlı yapılarla desteklenen bu model, ziyaretçilere ritüel amaçlı katılım, hasat deneyimi, tarihsel ve tematik keşif gibi etkileşimli katılım biçimleri sunarak çayın küresel değer zincirini kültürel bir deneyime dönüştürmektedir.

Yan & Xiao (2022: 15-22)'e göre, imparatorluk Çin'inde (Tang-Qing dönemi: 618-1912), çay kültürü yalnızca gündelik tüketim pratiklerinin ötesine geçerek kültürel, estetik, sosyal ve eğitsel boyutlarıyla şekillenen çok katmanlı bir deneyim alanı oluşturmuştur. Dönemin çeşitli bölgelerinde gerçekleştirilen çay odaklı etkinlikler; doğal su kaynaklarına yapılan seyahatlerden tapınaklarda düzenlenen ritüellere, edebi buluşmalardan üretim süreçlerine doğrudan katılıma kadar geniş bir yelpazeye yayılmaktadır. Literati (âlim-bürokrat sınıfı), sanatçılar, din adamları ve yerel halkın aktif ya da deneyimsel katılımlarıyla şekillenen bu pratikler, çayın sadece bir içecek değil, aynı zamanda sosyal prestij, entelektüel paylaşım ve manevi arınma aracı olarak konumlandığını göstermektedir. Bu bağlamda çay, hem bireysel hem kolektif düzeyde kültürel bir taşıyıcı olarak işlev görmüş ve mekânsal hareketlilikle birleşerek özgün bir seyahat deneyimi sunmuştur.

Yunnan bölgesinde, özellikle Nakeli Köyü ve çevresinde geliştirilen çay odaklı turizm pratikleri; kültürel mirasın korunması, ekonomik kalkınma, deneyimsel öğrenme ve nostaljik yeniden inşa temaları etrafında şekillenmektedir. Antik Çay-At Yolu üzerinde gerçekleştirilen kültürel yürüyüşler, ziyaretçilere tarihî ticaret rotasını deneyimleme imkânı sunarken; müze, kültür alanı ve yeniden inşa edilmiş yapılar aracılığıyla kolektif hafıza mekânsal olarak yeniden inşa edilmektedir. Yerel halkın ev pansiyonculuğu, geleneksel el sanatları ve mutfak deneyimleriyle sürece aktif biçimde katılması, turizmi ekonomik bir dönüşüm aracına dönüştürmektedir. Aynı zamanda, tematik yürüyüşler ve çay üretim süreçlerinin tanıtımı, hem eğitsel hem de kültürel bilinç oluşturmayı hedeflemekte; mekâna özgü çay markalarının tanıtımı ile yerel kalkınma desteklenmektedir. Nakeli Kültür Parkı gibi kurgusal temalı alanlar ise nostaljik geçmişin yeniden sahnelenmesi yoluyla turistik cazibe yaratmakta, ziyaretçiye pasif ve deneyimsel düzeyde bir bağ kurma deneyimi sunmaktadır (Sigley, 2022: 23-30).

Li, Zhang & Gu (2022: 31-38), Çin'in Yunnan bölgesi başta olmak üzere Tibet ve Sichuan gibi bölgeleri kapsayan çay odaklı spiritüel ve kültürel turizm etkinlikleri, çayın hem maddi hem de sembolik boyutlarına odaklanan çok katmanlı bir deneyim alanı sunduğunu ileri sürmüştür. Panchen Tuo Tea gibi yerel çayların üretim alanlarının ziyareti, ziyaretçilere çayın tarihsel kökeni, üretim teknikleri ve kültürel mirası hakkında doğrudan bilgi edinme fırsatı verirken; Budist tapınaklarda gerçekleştirilen ritüel temelli ziyaretler, çayın spiritüel pratiklerdeki rolünü gözlemleme imkânı tanımaktadır. Wuming Budist Koleji'nde gerçekleştirilen inziva ve meditasyon temelli çay uygulamaları, bireysel arınma ve ruhsal gelişimi desteklemektedir. Ayrıca, Yunnan-Tibet hattında yapılan çay yolculukları, çayın sadece ekonomik değil, aynı zamanda kutsal bir nesne olarak da işlev gördüğünü göstermektedir. Kunming'deki sembolik çay tüketim mekânları ve Yunnan genelindeki çay-inanç rotaları ise çayın turistik tüketimi ile spiritüel anlamı arasında köprü kurarak, ziyaretçiye hem deneyimsel hem de düşünsel bir etkileşim alanı sunmaktadır.

Vietnam'ın Moc Chau bölgesinde gelişen çay turizmi pratikleri, kültürel mirasın korunması, yerel kalkınmanın desteklenmesi ve sürdürülebilirlik odaklı deneyimlerin sunulması açısından çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Snow Shan çay alanlarının ve antik çay ağaçlarının ziyaret edilmesiyle başlayan süreç, hem etnik toplulukların (Hmong, Dao) geleneksel bilgi birikiminin aktarılmasını hem de biyolojik çeşitliliğin korunmasını amaçlamaktadır. Çay üretim çiftlikleri ve işleme tesislerinde gerçekleştirilen uygulamalı eğitim turları, turistleri aktif bir öğrenme sürecine dahil ederken; çay festivalleri ve yerel evde konaklama (homestay) deneyimleri aracılığıyla ziyaretçiler, yerel yaşam kültürüne doğrudan temas etme imkânı bulmaktadır. Bölgenin simgesel çay peyzajları ise estetik ve rekreasyonel bir çekim unsuru olarak konumlanmakta, sosyal medya ve OTA platformları üzerinden yürütülen dijital tanıtım faaliyetleri ise çay turizminin ekonomik görünürlüğünü artırarak geniş kitlelere ulaşmasını sağlamaktadır. Bu çok katmanlı yapı, çayın yalnızca tarımsal bir ürün değil, aynı zamanda kültürel, ekonomik ve deneyimsel bir değer taşıyıcısı olduğunu göstermektedir (Nguyen & Nguyen, 2022: 39-47).

Japonya'nın Shizuoka Eyaleti'ne bağlı Senzu ve Kawanehon bölgelerinde geliştirilen çay temalı demiryolu turizmi, kültürel mirasın korunması, yerel çay kültürünün tanıtılması ve kırsal kalkınmanın desteklenmesi amacıyla çok paydaşlı bir yapıda kurgulanmıştır. Oigawa Demiryolu hattı üzerinde gerçekleştirilen buharlı tren yolculuğu, ziyaretçilere hem nostaljik bir ulaşım deneyimi hem de bölgenin çay üretimiyle ilişkili kültürel ve doğal peyzajını keşfetme olanağı sunmaktadır. Kawanehon kasabasındaki yerel üreticilerin ve topluluk temelli turizm derneklerinin katkılarıyla şekillenen bu deneyim, Senzu istasyonu'nda çay tadımı ve alışveriş, çay bahçelerinde yürüyüş, çay müzesi ziyareti ve yerel çaylı ürünlerin tüketimi gibi çeşitli etkinliklerle zenginleştirilmiştir. Bu model, turizm yoluyla destinasyon markası oluşturma, bölgesel kimlik inşası ve yerel ekonominin canlandırılması açısından önemli bir örnek teşkil etmektedir (Khaokhrueamuang vd., 2022: 48-57) .

Hollanda'nın Fryslân bölgesi ile Almanya'nın Ostfriesland bölgesi arasında geliştirilen çay turizmi girişimi, ortak Frizya çay mirasının görünür kılınması, kültürel kimliğin güçlendirilmesi ve gastronomi temelli sürdürülebilir turizm uygulamalarının yaygınlaştırılması hedeflerini içermektedir. Çay müzeleri, geleneksel çay evleri ve çay bahçeleri gibi kültürel mekânlarda gerçekleştirilen tadım, seremonilere katılım, harmanlama atölyeleri ve etkileşimli müze deneyimleri; ziyaretçiye hem tarihsel hem de deneyimsel bir bağ kurma fırsatı sunmaktadır. Douwe Egberts ve Pickwick gibi yerel çay markalarının yanı sıra turizm ofisleri, gastronomi sektörü ve yerel çay topluluklarının iş birliğiyle desteklenen bu model, UNESCO'nun somut olmayan kültürel miras kriterleriyle uyumlu olarak çay kültürünü yaşatmayı ve sınır ötesi destinasyon markası yaratmayı amaçlamaktadır. Ayrıca, kırsal ve sahil rotaları üzerinde yapılan bisiklet turları gibi kültürel temalı seyahat biçimleriyle ziyaretçilerin yerel yaşamla bütünleşmesi sağlanmaktadır (Vink, Kappert, & Bohne, 2022: 58-66).

Kenya ve Güney Afrika'da uygulanan çay temalı turizm modelleri, tarım temelli ekonomilerin kültürel ve deneyimsel turizm aracılığıyla çeşitlendirilmesini hedefleyen çok boyutlu stratejiler sunmaktadır. Kenya'da çay plantasyonları, işleme tesisleri ve safari ile entegre edilen agro-turizm rotaları, hem Kenya çay markasının küresel ölçekte tanıtımını hem de kırsal kalkınmayı teşvik etmektedir. Bu süreçte Kenya Tourism Board, Kenya Tea Development Authority (KTDA), küçük üreticiler ve tur operatörleri gibi aktörlerin iş birliğiyle "bush to cup" temalı üretim deneyimleri, tadım etkinlikleri ve görsel peyzaj gezileri öne çıkmaktadır. Güney Afrika'nın Cederberg bölgesinde ise Rooibos Route kapsamında gerçekleştirilen çay tadımları, atölyeler, hasat dönemi etkinlikleri ve doğa temelli aktiviteler; Rooibos'u sadece bir ürün değil, aynı zamanda kültürel ve ekonomik bir marka olarak konumlandırmakta ve UNESCO Cape Floral Region çerçevesinde sürdürülebilir turizm ilkeleriyle uyumlu bir model sunmaktadır. Her iki örnek de yerel toplulukların turizmde aktif rol aldığı, özgün çay mirasının deneyimsel yollarla sunulduğu ve kırsal kalkınma hedefleriyle bütünleşmiş entegre turizm uygulamalarını temsil etmektedir (Phori vd., 2022: 89-95) .

Tayland'ın Chiang Rai bölgesinde yer alan Huay Nam Geun köyünde uygulanan topluluk temelli çay turizmi modeli (Community-Based Tea Tourism), geleneksel miang çay kültürünü koruma, kültürel mirasın kuşaklar arası aktarımını sağlama ve yerel kalkınmayı ekoturizmle entegre etme amacıyla kurgulanmıştır. Royal Project ve Highland Research & Development Institute gibi kalkınma odaklı kurumların desteğiyle geliştirilen bu modelde, çay üreticileri, homestay aileleri, tur operatörleri ve kamu kurumları arasında çok paydaşlı bir iş birliği ağı oluşturulmuştur. Turist katılımı; çay toplama, kavurma, yoğurma gibi üretim süreçlerine doğrudan dâhil olmayı içeren aktif deneyimlerden, Miang çay bahçelerinde trekking ve çay atölyeleri ziyaretleri gibi yarı-aktif etkinliklere; rehberli anlatımlar ve kültürel sunumlar gibi pasif katılım biçimlerine kadar çok boyutlu bir yapıda çeşitlenmektedir. Bu bütüncül yaklaşım, sürdürülebilirlik ilkelerine dayanan, çevreye duyarlı ve yerel kültürle bütünleşmiş bir turizm modeli olarak dikkat çekmektedir (Sitikarn, Kankaew & Pathan, 2022: 99-107).

Türkiye'nin Doğu Karadeniz bölgesinde yaygınlaşan çay temelli turizm uygulamaları, Türk çay kültürünü hem sosyoekolojik bir miras olarak görünür kılmayı hem de toplumsal pratikler, kimlik

inşası ve misafirperverlik kültürüyle ilişkili yönleriyle sürdürülebilir turizm çerçevesinde yeniden yorumlamayı amaçlamaktadır. Rize, Trabzon ve Artvin gibi çay üretim merkezlerinde çay hasadı, harmanlama ve demleme gibi uygulamalı üretim deneyimlerinin yanı sıra, semaver başı çay hazırlama ve "ince belli bardak" etrafında gelişen sohbet kültürü gibi yarı-aktif ve pasif katılım biçimleriyle zenginleştirilen bu model, çayın yalnızca bir içecek değil, aynı zamanda bir toplumsal iletişim aracı ve kültürel aidiyet göstergesi olduğunu ortaya koymaktadır. Yerel üreticilerden Çaykur ve özel işletmelere, kahvehane esnafından turizm acentelerine, kamu kurumlarından kültür araştırmacılarına kadar çok paydaşlı bir yapıya dayanan bu turizm anlayışı, hem yerel ekonomiye katkı sunmakta hem de çay bahçeleri ve kamusal çay mekânlarını kültürel turizm deneyimlerine dönüştürerek Türkiye'nin özgün misafirperverlik geleneğini uluslararası alanda temsil etmektedir (Çetin & Erbaş, 2022: 108-116).

Türkiye'nin Rize ilinde uygulanan çay temelli turizm faaliyetleri, yerel tarım bilgisini, kültürel mirası ve gastronomiyi kapsayan çok boyutlu bir deneyim ağı oluşturarak "bahçeden bardağa" uzanan çayın hikâyesini ziyaretçilere birebir yaşatma hedefi taşımaktadır. Çay toplama ve elle işleme etkinlikleri aracılığıyla turistler, üretim sürecine aktif olarak katılırken; fabrika ziyaretleriyle endüstriyel çay üretimi hakkında gözleme dayalı bilgi edinmektedir. CAYMER ve yerel uzmanlarca yürütülen atölye ve eğitim programlarında demleme teknikleri, aroma-tat profilleri ve çay kültürü interaktif yöntemlerle aktarılmakta; çay tadımı etkinlikleri ile farklı çay türleriyle duyusal analiz yapma imkânı sunmaktadır. Bunlara ek olarak, geleneksel kıyafet denemeleri, müzik eşliğinde hikâye anlatımı gibi yerel kültürle etkileşim içeren uygulamalar, ziyaretçilere çayın sadece bir içecek değil, aynı zamanda toplumsal bir ritüel ve kimlik aracı olduğunu göstermektedir. Bahçelerde yapılan fotoğraf çekimleri ve doğa yürüyüşleri ile peyzajın estetik değeri öne çıkarılırken; çay eşliğinde sunulan yerel yemek deneyimleri gastronomi turizmin güçlü bir bileşenine dönüşmektedir. Yerel halk, CAYMER, üreticiler, gastronomi uzmanları ve tur operatörlerinin iş birliğiyle şekillenen bu yapı, Rize'yi deneyim temelli, sürdürülebilir ve kültürel olarak zengin bir çay turizmi destinasyonuna dönüştürmektedir (Yildirim, 2022: 237-246).

Sri Lanka'nın Nuwara Eliya başta olmak üzere çay üretim bölgelerinde geliştirilen çay temelli turizm uygulamaları, ülkenin zengin çay mirasını gastronomik, kültürel ve wellness odaklı deneyimlerle yeniden kurgulayarak bütüncül bir turizm modeline dönüştürmektedir. High tea ritüelleri, tea lounge'lar, çay barlarında sunulan çay bazlı kokteyller, Planters' Lunch gibi miras taşıyan öğünler ve tea butler hizmeti gibi gastronomik unsurlar; hem üst düzey konukseverlik deneyimlerini hem de yerel çay kültürünü görünür kılmaktadır. Bunun yanında, çay tarlalarında yapılan yürüyüşler, çay toplama ve işleme süreçlerine aktif katılım, çay işçilerinin yaşam kültürünü gözlemleme ve çay temalı spa hizmetleri gibi aktiviteler sayesinde çay, yalnızca bir tarım ürünü değil, aynı zamanda çok katmanlı bir turistik anlam taşıyıcısına dönüşmektedir. Oteller, çay plantasyon sahipleri, yerel rehberler, Sri Lanka Turizm Kalkınma Kurulu ve çay topluluklarının iş birliğiyle şekillenen bu model, niş turizm türlerinden biri olan çay turizmini çeşitlendirmeyi ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine katkı sunmayı amaçlamaktadır (Sandaruwani, Dinusha & Arachchi, 2022: 117-123).

Sri Lanka'nın Nuwara Eliya bölgesinde yer alan *Line Room Experience* uygulaması, Hill Country olarak bilinen çay üretim coğrafyasında yaşayan Hint Tamil çay işçilerinin gündelik yaşam pratiklerini ve kültürel mirasını turizm yoluyla görünür kılmayı amaçlayan özgün bir deneyim modelidir. Jetwing Hotels ve yerel Hint Tamil topluluğunun iş birliğiyle yürütülen bu girişim, miras temelli çay turizmine sosyal ve kültürel sürdürülebilirlik boyutlarını dâhil etmekte; aynı zamanda otantiklik tartışmalarını yerel halkın anlatıları ve katılımı üzerinden yeniden çerçevelemektedir. Turistlerin line room adı verilen yaşam alanlarını ziyaret etmesi, geleneksel mutfak hazırlıklarını gözlemlemesi ya da kültürel sohbetlere dâhil olması gibi farklı düzeylerde (aktif, yarı-aktif, pasif) şekillenen katılım biçimleri, hem deneyimsel hem de eleştirel bir turizm yaklaşımını teşvik etmektedir. Bu model, marjinal toplulukların turizmden ekonomik fayda sağlamasını hedeflerken,

aynı zamanda sosyal kapsayıcılık ve kültürel ifade alanlarını genişletmektedir (Dinusha, Sandaruwani & Arachchi, 2022: 134-145).

Sri Lanka'nın Ella ve Nuwara Eliya bölgelerinde yoğunlaşan çay temalı turizm faaliyetleri, kültürel mirasın tanıtımını, yerel ekonominin güçlendirilmesini ve çay üretim süreçlerinin deneyimsel ve eğitsel biçimde sunulmasını amaçlayan çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Çay fabrikası ziyaretleri, tea café deneyimleri, çay tadım etkinlikleri ve tea resort konaklamaları gibi uygulamalar, turistlere hem çayın üretim zincirini yerinde gözlemleme hem de duyusal bir deneyim yoluyla çay kültürüne katılma olanağı sunmaktadır. Bu süreçte çay fabrikaları, rehberler, café ve otel çalışanları, yerel halk, küçük işletmeler, Sri Lanka Tourism & Tea Board gibi kurumsal yapılar ile turizm akademisyenleri ve kamu aktörleri arasında çok paydaşlı bir iş birliği modeli geliştirilmiştir. Turist katılımı; üretim süreçlerinin izlenmesini içeren pasif deneyimlerden, çay tadımı ve tea café uygulamalarına yönelik aktif etkinliklere ve tea tour veya tea resort gibi deneyimsel formlara kadar farklı düzeylerde çeşitlenmektedir. Bu model, çay endüstrisi ile turizm sektörünü entegre ederek kırsal kalkınmayı desteklemekte ve sürdürülebilir çay turizmi anlayışına katkı sunmaktadır (Gayathri vd., 2022: 146-153).

Sri Lanka'nın Merkez Dağlık Bölgesi'nde konumlanan çay turizmi pratikleri, Ceylon Tea markasının tarihsel ve kültürel mirasını görünür kılarken, aynı zamanda kırsal kalkınma, agro-turizm ve topluluk temelli girişimlerle bütünleşen çok boyutlu bir deneyim sunmaktadır. Çay fabrikası turları ve profesyonel tadım etkinlikleri pasif-etkileşimsel katılım biçimleriyle üretim sürecini tanıtırken, Nuwara Eliya, Dimbula ve Uva gibi üretim bölgelerinde gerçekleştirilen çay toplama ve bahçe yürüyüşleri, doğa temelli aktif katılımı mümkün kılmaktadır. Tarihi plantasyon evlerinde konaklama, ziyaretçilere geçmişle bağ kurma imkânı sağlarken, Tea Trails güzergâhları ve manzara noktaları üzerinden şekillenen rotalar, manzara ve coğrafi çeşitlilik odaklı pasif deneyimleri desteklemektedir. Fabrika ve satış noktalarında yapılan çay alışverişleri, hem yerel ürün tanıtımını teşvik etmekte hem de ekonomik fayda yaratmaktadır. Tüm bu yapı, çay işçileri, üreticiler, kooperatifler, tur operatörleri, Tea Board ve yerel toplulukların çok paydaşlı iş birliğiyle desteklenmekte; kırsal çay topluluklarında yürütülen topluluk temelli girişimler sayesinde sosyal etkileşim ve toplumsal dayanışma gibi unsurlar da turizm deneyiminin merkezine taşınmaktadır (Fernando, 2022: 214-223).

Hindistan'ın Meghalaya eyaletinde, özellikle Shillong çevresinde geliştirilen çay temelli turizm faaliyetleri, kültürel mirasın korunması, kırsal kalkınma, yerel toplulukların güçlendirilmesi ve sürdürülebilir turizm modellerinin teşvik edilmesi gibi çok yönlü hedeflere hizmet etmektedir. Homestay konaklamaları, küçük ölçekli çay bahçesi gezileri, işleme atölyeleri ve köy ziyaretleriyle şekillenen bu turizm modeli, yerel halk, kadın girişimciler, Urlong Tea Society gibi kooperatifler, kamu kurumları ve sivil toplum örgütleri tarafından desteklenmektedir. Ziyaretçiler; çay toplama ve işleme, doğa yürüyüşleri, yerel festivallere katılım gibi etkinlikler yoluyla aktif katılım gösterebilmekte; aynı zamanda doğal peyzajın izlenmesi, köy hayatının gözlemlenmesi ve yöresel mutfağın deneyimlenmesi gibi pasif deneyimlerle bölgesel yaşam kültürüyle bütünleşmektedir. Bu bütüncül yaklaşım, Meghalaya'nın sürdürülebilir, topluluk temelli bir çay turizmi destinasyonu olarak öne çıkmasına katkı sağlamaktadır (Nengnong & Dixit, 202:124-133).

Hindistan'ın batı Bengal eyaletindeki Dooars bölgesinde geliştirilen çay temelli turizm uygulamaları, doğal, kültürel ve endüstriyel miras unsurlarını bir araya getirerek bütüncül bir turizm deneyimi sunmaktadır. Çay bahçesi ziyaretleri ve hasat deneyimleri yoluyla turistler, tarımsal üretim süreçlerine aktif olarak katılma şansı bulurken; çay tadımı ve gastronomik etkinlikler aracılığıyla yerel tatları keşfetmektedir. Etnik dans, müzik ve geleneksel mutfak gibi unsurlarla zenginleştirilen kültürel deneyimler, bölgedeki Oraon, Munda ve Santhal gibi yerli toplulukların kültürel sürdürülebilirliğine katkı sağlamaktadır. Homestay uygulamaları ve kırsal turizm girişimleriyle topluluk temelli kalkınma desteklenirken, doğa yürüyüşleri ve safari gibi pasif katılımlı ekoturizm

aktiviteleri, bölgenin biyolojik çeşitliliğini görünür kılmaktadır. Çay fabrikası turları ise endüstriyel mirasa dair farkındalık geliştirerek ziyaretçilere öğretici bir içerik sunmaktadır. Bu çok paydaşlı yapı; çay üreticilerinden yerel halklara, devlet kurumlarından kadın kooperatiflerine kadar geniş bir katılım alanı oluşturmakta ve Dooars'ı sürdürülebilir çay turizmi için önemli bir destinasyon haline getirmektedir (Roy, 2022: 299-306) .

Hindistan'ın Batı Bengal eyaletinde yer alan Dooars bölgesinde çay turizmi ile doğal yaşam ve etnik kültürle entegre edilerek sürdürülebilir ekoturizmi destekleyen çok yönlü bir deneyim modeli sunulmaktadır. Çay bahçesi gezileri, yaban hayatı gözlemi ve safari tarzı yürüyüşler gibi pasif ve aktif katılıma dayalı etkinlikler aracılığıyla turistler, hem doğayı hem de tarımsal üretimi yakından tanıma imkânı bulmaktadır. Çay hasadı ve fabrika ziyaretleri, üretim süreçlerine dair bilgi sunarken, yerel toplulukların ev sahipliğinde gerçekleştirilen kültürel etkileşimler (dans, müzik, geleneksel yaşam deneyimi gibi), topluluk temelli turizmi teşvik etmektedir. Ayrıca, habitat ve yaban hayatı koruma etkinlikleri aracılığıyla, doğa ile insan arasındaki potansiyel çatışmaların azaltılması ve çevresel farkındalığın artırılması hedeflenmektedir. Yerel topluluklar, çay işçileri, turizm operatörleri ve çevre koruma kurumlarının iş birliğiyle şekillenen bu model, Dooars bölgesini hem kültürel hem ekolojik açıdan değerli bir turizm destinasyonu olarak konumlandırmaktadır (Datta, 2022: 307-315).

İngiltere'nin Cheshire bölgesinde sunulan geleneksel akşamüstü çayı (Afternoon Tea) deneyimi, İngiliz çay kültürünün hem estetik hem de hizmet odaklı bir yaklaşımla turistik bir ritüele dönüştürüldüğü özgün bir kültürel miras uygulamasıdır. Çay odası işletmeleri, servis personeli, yerel tedarikçiler ve turistler arasında şekillenen bu deneyim, yalnızca çay tüketimini değil, aynı zamanda atmosfer, sunum kalitesi ve sosyal etkileşim gibi unsurları da içeren bütünsel bir kültürel katılım modeli sunmaktadır. Ziyaretçiler; çay seçimi ve mekânsal atmosferi pasif biçimde deneyimlerken, çay tadımı, danışmanlık alma ve fotoğraf çekimi gibi uygulamalar yoluyla aktif biçimde sürece dâhil olmaktadır. Bu model, İngiliz çay mirasının hem korunmasını hem de çağdaş turizm pratikleriyle yeniden canlandırılmasını amaçlayarak, deneyim temelli gastronomi turizmine katkı sunmaktadır (Davenport, 2022: 157-164).

Tayvan'ın Yilan bölgesinde geliştirilen pearl milk tea (bubble tea) odaklı turizm deneyimi, çay kültürünün çağdaş bir yorumu olarak marka kimliği inşası, kültürel tanıtım ve deneyimsel öğrenme süreçlerini bir araya getiren özgün bir model sunmaktadır. Turizm fabrikaları, yerel üreticiler ve ziyaretçiler etrafında şekillenen bu yapı, bubble tea'nin Tayvan kültüründe edindiği ikonik konumu hem üretim süreciyle hem de tüketim ritüeliyle görünür kılmaktadır. Ziyaretçiler, içecek yapımına doğrudan katılabildikleri DIY (kendin yap) atölyeleriyle aktif deneyim yaşarken; sergiler ve tadım etkinlikleri aracılığıyla da pasif düzeyde kültürel içerikle buluşmaktadır. Bu model, Tayvan'ın modern çay kültürünü küresel çapta tanıtmak ve gastronomik turizme yenilikçi katkılar sunmak açısından dikkat çekici bir örnek teşkil etmektedir (Wu & Chen, 2022: 165-174).

Malezya'nın Sabah (Borneo) bölgesinde yer alan Sabah Tea Resort (STR) merkezli çay temelli turizm modeli, çay kültürünü doğa, tarih, gastronomi, eğitim ve gönüllülük pratikleriyle bütünleştirerek kırsal kalkınmayı destekleyen bütüncül bir turizm deneyimi sunmaktadır. Çay bahçesi gezileri, üretim süreçlerine katılım ve çay tadımı gibi faaliyetler, ziyaretçilere hem otantik bir kültürel miras sunmakta hem de aktif katılıma dayalı üretim bilgisini aktarmaktadır. Bununla birlikte trekking, bisiklet, nehir etkinlikleri gibi doğa temelli aktiviteler ile Quailey's Hill gibi II. Dünya Savaşı hatıra alanlarının ziyaret edilmesi, bölgenin doğal ve tarihsel peyzajını deneyimsel ve pasif biçimlerde turizme entegre etmektedir. Ayrıca gastronomi, sosyal medya odaklı fotoğraf alanları, batik boyama gibi kültürel ve eğitsel atölyeler ile gönüllülük uygulamaları, ziyaretçilerin hem bireysel hem toplumsal düzeyde etkileşim kurmasına olanak tanımaktadır. Sabah Tea Resort işletmesi, yerel topluluklar, rehberler ve kamu/özel sektör iş birlikleriyle desteklenen bu çok katmanlı model; sürdürülebilir, eğitici ve sosyal

sorumluluk odaklı bir çay turizmi deneyimi sunarak Sabah bölgesinin destinasyon markalaşmasına katkı sağlamaktadır (Kler & Wong, 2022: 185-194).

Japonya'nın Shizuoka Eyaleti'ne bağlı Umegashima bölgesinde geliştirilen çok katmanlı çay temelli kırsal turizm modeli, üretim temelli deneyimler, kültürel aktarım, ekoturizm, gastronomi ve topluluk etkileşimi gibi çeşitli bileşenleri kapsayan bütüncül bir yaklaşım sunmaktadır. Çay toplama, el ile işleme ve çay bahçesi yürüyüşleri gibi etkinliklerle başlayan süreç; orman yürüyüşleri ve nehir kaynağı gezileriyle doğa temelli öğrenmeye, sepet yapımı ve çay atölyeleri gibi el sanatlarıyla geleneksel üretim kültürüne ve yerel yemeklerin tadımıyla gastronomik kimlik güçlendirmeye odaklanmaktadır. Kakurecha Derneği, çay üreticileri, yerel kooperatifler, akademisyenler ve gönüllüler gibi çok paydaşlı bir yapı tarafından desteklenen bu model, ziyaretçilere hem aktif (örneğin çay hasadı, el işi üretimi) hem de etkileşimsel (çiftçi-tüketici sohbetleri, katılımcı toplantılar) düzeyde katılım olanakları sunmaktadır. Toplumsal öğrenme ve kırsal kalkınma odağında geliştirilen PAR (Participatory Action Research) temelli geri bildirim toplantıları, turizm programlarının yerel ihtiyaçlara göre şekillenmesine olanak tanımakta ve Umegashima'nın sürdürülebilir destinasyon kimliğini güçlendirmektedir (Saito, 2022: 205-213).

Japonya'nın Shizuoka bölgesinde geliştirilen çay temelli turizm uygulamaları, doğa temelli dinlenme, kültürel öğrenme, yerel etkileşim ve sürdürülebilir kırsal kalkınmayı bir araya getiren çok boyutlu bir deneyim alanı sunmaktadır. Çay tarlalarında yapılan doğa yürüyüşleri ve Fuji manzaralı fotoğraf turları gibi pasif-deneyimsel etkinlikler, bölgenin estetik değerini ön plana çıkarırken; çay toplama deneyimi, gönüllü hasat faaliyetleri ve çiftçilerle etkileşim gibi aktif uygulamalar, yerel kültürle doğrudan temas ve katılım imkânı sağlamaktadır. Ayrıca, çay fabrikası gezileri, tadım etkinlikleri, atölye ve çay kültürü eğitimleri gibi hem gözlem hem katılım içeren hibrit faaliyetler, ziyaretçilere üretim süreçlerine dair derinlemesine bir öğrenme deneyimi sunmaktadır. Çay evinde konaklama gibi deneyimsel konaklama biçimleri, yerel yaşam tarzının turistik bir deneyim olarak aktarılmasına olanak tanımakta; nostaljik buharlı tren yolculukları ise hem geçmişle bağ kurma hem de çay manzaraları eşliğinde rahatlama hissi yaratmaktadır. Çay çiftçileri, DMO'lar, tur operatörleri, akademisyenler ve yerel topluluklardan oluşan çok paydaşlı yapı sayesinde, Shizuoka çay turizmi modeli hem kültürel sürdürülebilirlik hem de destinasyon farklılaşması açısından önemli bir örnek teşkil etmektedir (Iwasaki & Khaokhrueamuang, 2022: 224-234).

Japonya'nın Shizuoka bölgesinde geliştirilen çay temelli turizm uygulamaları, kentsel ve kırsal alanlar arasında kültürel ve ekonomik bağlar kurarak çay mirasını hem yerel hem de uluslararası ziyaretçiler için çok boyutlu bir deneyim alanına dönüştürmektedir. Çay kafesi ziyaretleri, çay tadımı, geleneksel çay seremonileri ve çayla hazırlanmış tatlıların sunulduğu gastronomik deneyimler, kültürel mirasın pasif katılımla görünür kılınmasını sağlarken; doğa yürüyüşleriyle entegre edilen tematik çay rotaları, ziyaretçileri aktif katılıma teşvik etmektedir. Çay demleme atölyeleri ve öğrenme temelli etkinlikler ise katılımcıların çay kültürünü daha derinlemesine keşfetmesine olanak tanımaktadır. Bu model, aile işletmelerinden kooperatiflere, yerel yönetimlerden müzelere ve tapınaklara kadar geniş bir paydaş yelpazesi tarafından desteklenmekte; Shizuoka'yı sadece bir üretim bölgesi değil, aynı zamanda kültürel, gastronomik ve doğa odaklı bir çay destinasyonu olarak konumlandırmaktadır (Khaokhrueamuang vd., 2022: 259-268).

Japonya'nın Shizuoka bölgesindeki Chagusaba GIAHS (Globally Important Agricultural Heritage Systems) alanında yürütülen çay temelli turizm faaliyetleri, geleneksel tarım sistemlerinin korunmasını ve biyolojik çeşitliliğin sürdürülebilir biçimde görünür kılınmasını hedefleyen bütüncül bir model sunmaktadır. Çay bahçesi turları, gönüllü tarım çalışmaları, ekoturizm yürüyüşleri ve çay hasadı gibi aktif katılım biçimleriyle ziyaretçiler, yerel üretim pratiklerini doğrudan deneyimleme imkânı bulurken; çay tadımı, çay eşleme (tea pairing) etkinlikleri, kültürel sunumlar ve çevrimiçi eğitim programları yoluyla da pasif ve etkileşimsel öğrenme süreçlerine dahil olmaktadır. Bu çok

boyutlu yaklaşım, hem tarım temelli turizmi desteklemekte hem de Shizuoka'nın kültürel peyzajının sürdürülebilir kalkınma bağlamında yeniden yorumlanmasına katkı sağlamaktadır. GIAHS Konseyi, yerel yönetimler, çay çiftçileri, turizm ofisleri, restoranlar ve eğitim kurumları gibi çok çeşitli paydaşların iş birliğiyle yürütülen bu uygulamalar, küresel ölçekte örnek teşkil eden entegre bir çay turizmi modelini ortaya koymaktadır (Ishigami & Khaokhrueamuang, 2022: 269-276).

Japonya'nın Sashima, Shizuoka, Nara, Saga ve Fukuoka gibi bölgelerinde uygulanan siyah çay odaklı turizm faaliyetleri, yerel çeşitlilik ve bölge farkındalığı üzerinden ürün otantikliği oluşturmayı ve inovasyon ile turizm arasında etkileşimi artırmayı amaçlamaktadır. Siyah çay tadımları, üretim atölyeleri, çay bahçesi turları ve çiftçi ziyaretleri gibi aktif katılım biçimleri sayesinde ziyaretçiler, çayın üretim süreçlerine doğrudan dâhil olurken; çay festivalleri, yarışmalar ve hikâye temelli anlatılar aracılığıyla pasif ama anlamlı bir kültürel deneyim de yaşamaktadır. Jikoucha Institute gibi uzmanlaşmış kuruluşların öncülüğünde yürütülen bu faaliyetler, çiftçilerden dağıtım ağlarına, mağaza işletmecilerinden turistlere kadar çok paydaşlı bir iş birliği yapısıyla şekillenmektedir. Bu model, yalnızca çay ürünlerinin değil, aynı zamanda yerel üretim biçimlerinin ve kırsal toplulukların hikâyelerinin de görünür olmasını sağlayarak ortak değer yaratımını destekleyen bütüncül bir çay turizmi anlayışını temsil etmektedir (Takano, Yamada & Kanama, 2022: 277-286) .

İran'ın Gilan ve Mazandaran bölgelerinde geliştirilen çay temelli turizm faaliyetleri, yerel çay kültürünün tanıtılması, kırsal kalkınmanın desteklenmesi ve kültürel mirasın korunması hedefleri doğrultusunda çok boyutlu bir deneyim sunmaktadır. Çay bahçesi ziyaretleri, yaprak toplama ve fabrika turları gibi aktif katılım biçimleri sayesinde turistler, çayın üretim sürecine doğrudan dâhil olabilmekte; çay tadımı, müze gezisi ve kırsal kültür turları gibi pasif deneyimlerle de bölgenin doğal ve kültürel peyzajını keşfetmektedir. Çay çiftçileri, üretim tesisleri, seyahat acenteleri, Turizm Bakanlığı, araştırma enstitüleri ve yerel toplulukların iş birliğinde yürütülen bu uygulamalar, çay rehberliği alanında uzmanlaşmayı teşvik ederken, İran çay endüstrisinin sürdürülebilir turizm ekseninde ulusal ve uluslararası düzeyde tanıtılmasına katkı sağlamaktadır (Zamani-Farahani, 2022: 287-296)

Portekiz'e bağlı São Miguel Adası'nda, Azorlar'daki çay temelli turizm uygulamaları, kültürel miras, doğa turizmi ve sağlık odaklı deneyimleri bir araya getirerek bölgenin sürdürülebilir destinasyon imajını güçlendirmektedir. Gorreana ve Porto Formoso gibi tarihi çay üreticileri öncülüğünde düzenlenen çay fabrikası turları, tadım etkinlikleri ve bahçe yürüyüşleri aracılığıyla ziyaretçilere hem üretim süreçleri tanıtılmakta hem de yerel tarımsal çeşitliliğin korunmasına katkı sağlanmaktadır. Yıllık hasat festivalleri ve "çay kardeşliği" gibi topluluk temelli organizasyonlar, turistlerle yerel halk arasında kültürel etkileşim yaratırken; spa merkezleriyle entegre edilen sağlıklı yaşam temalı çay deneyimleri, çayın değerini öne çıkarmaktadır. Ayrıca, çay plantasyonlarının çevresinde düzenlenen doğa yürüyüşleri ve fotoğraf rotaları, çevre bilincini pekiştiren pasif-deneyimsel etkinliklerle doğa temelli turizmin gelişimini desteklemektedir. Bu çok katmanlı turizm yapısı, Azorlar'ı yalnızca çay üretimiyle değil, aynı zamanda kültürel süreklilik ve sürdürülebilir yaşam pratikleriyle öne çıkan bir destinasyon haline getirmektedir (Pinto, 2022: 316-326).

Sonuç

Bu çalışma kapsamında incelenen *Routledge Handbook of Tea Tourism* kitabının ilgili bölümleri sistematik biçimde taranmış ve çay turizmine ilişkin küresel ölçekli uygulamalar tematik bir çerçevede bütünleştirilmiştir. Bulgular genel olarak değerlendirildiğinde, çayın yalnızca bir tarım ürünü değil, aynı zamanda kültürel mirasın taşıyıcısı, toplumsal kimlik üreticisi ve deneyimsel turizmin dinamik bir bileşeni olduğunu ortaya koymaktadır. Kitapta ele alınan farklı coğrafyalardan örnekler, çay turizminin hem maddi hem de manevi unsurları kapsayan çok katmanlı bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Öncelikle, Çin, Japonya, Vietnam ve Tayvan gibi Doğu ve Güneydoğu Asya ülkelerinde çay turizmi; üretim süreçlerine aktif katılım, geleneksel çay seremonileri, tapınak ritüelleri, antik ticaret yolları ve doğa temelli etkinlikler üzerinden şekillenmektedir. Bu modelde çay, tarihsel süreklilik ve kültürel otantiklik bağlamında hem eğitsel hem de spiritüel bir deneyim alanı sunmaktadır. Afrika (Kenya, Güney Afrika), Güney Asya (Sri Lanka, Hindistan), Orta Doğu (İran) ve Avrupa'daki (İngiltere, Hollanda, Almanya) uygulamalar ise çayı kırsal kalkınma, agro-turizm, gastronomik miras ve destinasyon markalaşması ekseninde yeniden yorumlayan daha çeşitlendirilmiş bir yapı sergilemektedir. Ayrıca, Türkiye ve Portekiz'de olduğu gibi çay üretim bölgelerinde homestay deneyimleri, yerel hikâye anlatımı, semaver kültürü, hasat şenlikleri ve doğa yürüyüşleri gibi uygulamalar, çayın toplumsal yaşam pratikleriyle ilişkisini güçlendiren bütüncül turizm modellerinin geliştiğini göstermektedir.

Kitap taramasından elde edilen verilere göre, çay turizmi etkinlikleri; çay bahçesi ve tarlası gezileri, çay hasadı ve işleme süreçlerine katılım, çay fabrikası turları, profesyonel tadım uygulamaları, çay seremonileri, gastronomik deneyimler, wellness ve spa uygulamaları, kültürel performanslar, miras alanı ziyaretleri, doğa temelli aktiviteler, el sanatları atölyeleri ve topluluk temelli gönüllülük programları gibi geniş bir yelpazede çeşitlenmektedir. Bu etkinlikler, hem yerel toplulukların ekonomik fayda elde etmesini hem de ziyaretçilerin çay kültürüne çok boyutlu biçimde erişmesini mümkün kılmaktadır. Kitap taramasından elde edilen verilere dayalı olarak çay turizm etkinlikleri şu şekildedir:

-Çay bahçesi ve çay tarlası gezisi ve manzara yürüyüşleri,
-Doğal su kaynaklarına veya dağ kaynaklarına çay suyu deneyimi için seyahat etme,
-Çay hasadı (elle yaprak toplama) deneyimi,
-Çay üretim ve işleme süreçlerine (kurutma, kavurma, yoğurma vb.) aktif katılım,
-Çay fabrikası ve işleme tesisi turları,
-Çay tadımı ve profesyonel aroma-tat profili deneyimleri,
-Çay demleme teknikleri ve "bahçeden bardağa" temalı eğitim atölyeleri,
-Çay harmanlama, siyah çay veya özel çay türleri tadım ve üretim atölyeleri,
-Geleneksel çay seremonileri (Japon çay seremonisi, high tea vb.),
-Tea lounge, tea bar, tea café ve tea resort deneyimleri,
-Çay bazlı kokteyl ve çaylı tatlı veya yiyeceklerin sunulduğu gastronomik deneyimler,
-Çay temalı spa, wellness ve sağlık odaklı uygulamalar,
-Çay müzesi, çay kültür evi ve miras alanı ziyaretleri,
-Çay-edebiyat/ şiir temelli buluşmalar ve kültürel anlatı programları,
-Çay ve inanç odaklı tapınak veya mabet ziyaretleri, ritüel gözlemleri,
-Heritage railway (buharlı tren) ile çay manzaralı nostaljik tren yolculukları,
-Antik ticaret yolları ve tematik çay rotalarında kültürel yürüyüşler (Antik Çay-At Yolu, Tea Trails),
-Homestay / farm stay konaklamaları ve yerel ailelerle birlikte yaşam deneyimi,
-Yerel çay işçilerinin yaşam alanlarını (line room vb.) ziyaret ve gündelik yaşama tanıklık,
-Etnik dans, müzik ve geleneksel mutfak içeren çay odaklı kültürel gösteriler,
-Çay festivalleri, hasat şenlikleri ve "çay kardeşliği" gibi topluluk etkinlikleri,
-Çay temalı gönüllülük programları ve topluluk temelli projelere katılım,
-Doğa yürüyüşü, trekking, bisiklet turları, safari ve yaban hayatı gözlemi ile entegre çay turları,
-El sanatları ve kültürel üretim atölyeleri (sepet yapımı, batik boyama vb.),
-Çevrimiçi veya yerinde çay eğitimi programları ve çay rehberliği eğitimleri,
-Bubble tea / pearl milk tea turizm fabrikası ziyaretleri ve kendin yap-içecek hazırlama atölyeleri.

Genel olarak değerlendirildiğinde, kitapta sunulan bulgular çay turizminin yalnızca deneyimsel bir faaliyet değil, aynı zamanda kültürel sürdürülebilirliği, kırsal kalkınmayı, yerel kimlik üretimini ve gastronomik çeşitliliği destekleyen stratejik bir destinasyon yönetimi aracı olduğunu göstermektedir.

Çay turizmi, farklı coğrafyalarda değişen pratiklerle uygulanmakla birlikte, ortak bir şekilde kültürel miras, ekonomi, doğa ve topluluk ekseninde bütünleşmiş bir yapıya sahiptir. Bu bağlamda çalışma, çay turizminin küresel ölçekte artan görünürlüğüne dikkat çekmekte ve gelecekte bu alanda yapılacak araştırmalar için güçlü bir tematik çerçeve sunmaktadır.

KAYNAKÇA

Baruah, S. (2013). *Tea tourism: An unexplored business opportunity in Assam*. Bookwell Delhi.

Başer, A. (2006). *Türkiye'de tarım destekleme politikaları ve çay sektörü* (Master's thesis, Marmara Universitesi (Turkey)).

Bükey, A., & Göral, M. (2022). Türkiye'de çay kültürü ve gastronomik değeri. *Gastronomi Alanında Tematik Araştırmalar I*, 30-37.

Chen, Y., Jafar, R. M. S., Morley-Bunker, M., Lin, C., Chen, L., Wu, R., & Zhuang, P. (2017). On the marketing mix of Fujian tea tourism. In International Conference on Social Science, Public Health and Education (SSPHE 2017) (pp. 127-137). Atlantis Press.

Cheng, S. W., Xu, F. F., Zhang, J., & Zhang, Y. T. (2010). Tourists' attitudes toward tea tourism: A case study in Xinyang, China. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 27(2), 211- 220.

Cheng, S., Hu, J., Fox, D., Zhang, Y. (2012), Tea Tourism Development in Xinyang, China: Stakeholders' View, *Tourism Management Perspectives*, 2-3, 28-34.

Chuang, J. H. (2014). A Study on Debelopment of Tea Tourism in Maokong Area (Doctoral dissertation).

Civitello, L. (2004). *Cuisine and culture: A history of food and people*. Hoboken, N.J. Wiley, Kahle/Austin Foundation, 341-353.

Çetin, K., & Erbaş, E. (2022). Tea Community Culture and Tourism: The case of Turkey. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 108-116). Routledge.

Dac, S. S., Puwanendram, G., Erathna, B., Kmbsy, K., & Ganeshan, K. (Eds.). (2025). *Sustainable Tea Tourism: Principles and Applications*. Taylor & Francis.

Datta, C. (2022). Human-Wildlife Interactions in Tea Tourism: The Dooars in India. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 307-315). Routledge.

Davenport, B. (2022). Service Quality in an English Tea Room: A picture is worth a thousand words. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 157-164). Routledge.

Dinusha, G. V. H., Sandaruwani, J. A. R. C., & Arachchi, R. S. S. W. (2022). Line Rooms: An authentic approach to heritage tea tourism. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 134-145). Routledge.

Doğan, S. (2018). *Çayın tanımı ve tarihçesi*. Altaş, A., Tüm Yönleriyle Çay ve Çay Turizmi İçinde (pp. 2-8). Ankara: Detay Yayıncılık.

Eröz, S. S., & Bozok, D. (2018). Çay turizmi ve Rize ili potansiyeli. *Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi*, 53(3), 1159-1176.

Fernando, I. N. (2022). Linking Tea, Tourism, and Community using Porter's Diamond Model. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 214-223). Routledge.

Fernando, P. I. N.; Rajapaksha, R. M. P. D. K.; Kumari, K. W. S. N. (2016). Tea Tourism as a Marketing Tool: A Strategy to Develop the Image of Sri Lanka as an Attractive Tourism Destination, *Kelaniya Journal of Management*, 5/ 2, 64-79.

Gayathri, P., Silva, D. S., Ganeshan, K., Erathna, B., Kulasekara, K. M. B. S. Y., & Weerakotuwa, T. (2022). Employment Issues in Tea Tourism: A way forward. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 146-153). Routledge.

Gunasekara, R. B., & Momsen, J. H. (2007). Amidst the misty mountains: The role of tea tourism in Sri Lanka's turbulent tourist industry. *Tea and tourism: Tourists, traditions and transformations,* 84-97.

Huang, R. (2006). Linking tea and tourism: The experience of Hunan Province (China). *China Tourism Research*, *2*(4), 579-593.

Ishigami, K., & Khaokhrueamuang, A. (2022). Tea Tourism Promotion in Globally Important Agricultural Heritage Systems. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 269-276). Routledge.

Iwasaki, K., & Khaokhrueamuang, A. (2022). Marketing Green Tea Tourism Destinations. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 224-234). Routledge.

Jolliffe, L. (2007), Connecting Tea and Tourism, in *Tea and Tourism: Tourists, Traditions and Transformations.* Ed.: Lee Jolliffe, Clevedon Channel View Publications, 3-20.

Jolliffe, L., Nakashima, M., Chaikor, J., & Piboonrungroj, P. (2024). Creative tea tourism in Asian tea villages. *Food, Culture & Society*, 1-16.

Jolliffe, L., Aslam, M. S. M., Khaokhrueamuang, A., & Chen, L. H. (2022). *Routledge handbook of tea tourism*. Routledge.

Kahraman, A. G., Yıldırım, G., & Ertaş, A. (2021). Traditional Turkish Tea Culture in Gastronomy Tourism. In İ. Yazıcıoğlu, A. Işın, & Ö. Yayla (Eds.) *Gastronomy and Hospitality Studies in Tourism* (pp. 177-200). Peter Lang.

Keskin, S. (2023). Dünden Bugüne Çay ve Turizm Potansiyeli. *Multidisipliner Yaklaşımlarla Coğrafya Dergisi,* 1(1), 17-31.

Khaokhrueamuang, A., Yagi, H., Yokota, M., & Goto, S. (2022). Tea Cafés and Community Diversification. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 259-268). Routledge.

Khaokhrueamuang, A., Takeguchi, A., Nagaoka, K., & Kimura, K. (2022). The Heritage Railway and Tea Tourism: The case of Senzu, Japan. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 48-57). Routledge.

Kler, B., & Wong, P. (2022). Cultivating Sense of Place: Sabah Tea experience in Malaysian Borneo. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 185-194). Routledge.

Li, J., Zhang, M. L., & Gu, Y. (2022). Tea and Spiritual Travel: Panchen Tuo Tea. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 31-38). Routledge.

Nengnong, E. M., & Dixit, S. K. (2022). Homestay in Small Tea Gardens: The case of Meghalaya, India. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 124-133). Routledge.

Nguyen, C. D. H., & Nguyen, M. C. (2022). Wild Tea and Indigenous Tourism: A case from Vietnam. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 39-47). Routledge.

Onat, G., Toker, Y. S., & Tercüman, H. (2024). Çayın Gastronomideki Yenilikçi Yolculuğu: Yiyecek ve İçecek Ürünlerinde Çayın Kullanımı. *Artuklu Tourism Studies*, (1), 1-12.

Osulloc. (2025). Osulloc Tea Museum, Erişim adresi: //us.osulloc.com/osulloc-tea-museum Son erişim tarihi: 08 Aralık 2025.

Phori, M. M., Mathole, L. M., Henama, U. S., & Mokoena, L. G. (2022). Developing Tea Tourism in the Global South: An African perspective. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 89-95). Routledge.

Pinto, J. S. D. A. F. (2022). A Resilient Tea Destination: The Azores case. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 316-326). Routledge.

Roy, S. (2022). Resilience Through Tea Tourism: A tea region case from India. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 299-306). Routledge.

Sabancı, M. ve Sarıışık, M. (2021). Gastronomi turizmi potansiyelinin değerlendirilmesine yönelik nitel bir çalışma: Manisa örneği. *Turar Turizm ve Araştırma Dergisi*, 10 (2), 22-46.

Saito, M. (2022). Revitalising a Region Using Tea Tourism: The case of Umegashima, Japan. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 205-213). Routledge.

Sandaruwani, J. A. R. C., Dinusha, G. V. H., & Arachchi, R. S. S. W. (2022). Hospitality Tea Culture: Taking tea culture to the next level. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 117-123). Routledge.

Sigley, G. (2022). Tea Tourism and Route Heritage: Nakeli village on China's Ancient Tea Horse Road. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 23-30). Routledge.

Singh, J., & Malik, S. (2000). Tea Tourism: An Emerging Market for Indian Tourism Industry. *International Journal of Marketing & Financial Management*, 2/4, 69-82.

Sitikarn, B., Kankaew, K., & Pathan, A. (2022). Integrated management of community-based tea tourism: value through symbiosis. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 99-107). Routledge.

Takano, R., Yamada, N., & Kanama, D. (2022). Exploring the Value Creation Process in the Japanese Black Tea Market and Tourism. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 277-286). Routledge.

Tauber, A. L., Schweiker, S. S., & Levonis, S. M. (2020). From tea to treatment; epigallocatechin gallate and its potential involvement in minimizing the metabolic changes in cancer. *Nutrition Research*, 74, 23-36.

Vink, L., Kappert, A., & Bohne, H. (2022). Cultural heritage and tourism: Friesland tea. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 58-66). Routledge.

Wu, N., & Chen, L. H. (2022). Tea Factory Tourism Experiences: Pearl milk tea in Taiwan. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 165-174). Routledge.

Yan, L., & Xiao, K. (2022). Ancient origins of tea tourism. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 15-22). Routledge.

Yildirim, G. (2022). Gastronomy and tea tourism: Tea-oriented gastronomy tours in Rize, Turkey. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 237-246). Routledge.

Zamani-Farahani, H. (2022). Tea Tourism and Tea Tour Guiding: The case of Iran. In *Routledge Handbook of Tea Tourism* (pp. 287-296). Routledge.

Zhang, M., Li, L., Liu, P. & Holman, C. D. J. (2012). Green Tea for the Prevention of Cancer: Evidence of Field Epidemiology. *Functional Foods in Health and Disease*, *2*(10), 339-350

Zhou Mı, M.S. (2011), Exploration of Factors Associated with Tea Culture and Tea Tourism in United States, China, and Taiwan, 1-91. Tez (Yüksek Lisans), Kuzey Carolina Üniversitesi.

Zhou, M., Hsieh, Y. J., & Canziani, B. (2012). Tea tourism: Examining university faculty members' expectations Tourism Travel and Research Association: Advancing Tourism Research Globally 35, University of Massachusetts ttra International Conference.

A QUALITATIVE STUDY ON THE TRADITIONAL USES OF RIZE'S GEOGRAPHICALLY INDICATED ISABELLA GRAPE

Gülsün YILDIRIM
Assoc. Prof. Dr., Recep Tayyip Erdoğan University,
Ardeşen Tourism Faculty, Department of Gastronomy and Culinary Arts, Rize, Turkey,
Orcid: 0000-0001-5299-5722
Resul AKBAŞ
Recep Tayyip Erdoğan University, Department of Gastronomy and Culinary Arts
Orcid: 0009-0003-0577-5526

Abstract

This study was conducted to determine the value of the Rize scented grape, which has been registered with a geographical indication, for the local people and the traditional food and beverage varieties made from this grape. In the study, where the qualitative research method was adopted, semi-structured interviews were conducted with 7 people living in the province of Rize and the obtained data were evaluated with thematic analysis method. As a result of the research, it was determined that all participants were aware that the Isabella/scented grape had a geographical indication and that the product had an important place in the local cuisine. It was emphasized that the Rize Isabella/scented grape, which is used in the production of traditional products such as pepeçura and pekmez, as well as şıra, sherbet, vinegar and kabak felisi, also has many health benefits. However, it was determined that production continued on a limited scale in individual and family gardens and that the interest of the new generation in traditional production and consumption culture decreased. At the end of the study, various suggestions were made such as organizing grape harvest festivals and providing training on grape cultivation in order to protect the Rize Isabella/scented grape, expand its production and evaluate its gastronomy tourism potential.

Keywords: Isabella grape, geographical indication, local food, traditional foods and beverages, Vitis labrusca L.

RİZE'NİN COĞRAFİ İŞARETLİ ÜRÜNÜ KOKULU ÜZÜMÜNÜN GELENEKSEL KULLANIM ALANLARI ÜZERİNE NİTEL BİR İNCELEME

Özet

Bu çalışma, coğrafi işaret türlerinden mahreç işareti ile tescillenen Rize kokulu üzümünün yerel halk açısından taşıdığı değeri ve bu üzümden yapılan geleneksel yiyecek ve içecek çeşitlerini tespit etmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma yönteminin benimsendiği çalışmada, Rize ilinde yaşayan 7 kişiyle yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış ve elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda, katılımcıların tamamının kokulu üzümün coğrafi işaret aldığı konusunda bilgi sahibi olduğu ve ürünün yöre mutfağında önemli bir yere sahip olduğu belirlenmiştir. Başta pepeçura ve pekmez olmak üzere, şıra, şerbet, sirke ve kabak felisi gibi geleneksel ürünlerin üretiminde kullanılan Rize kokulu üzümünün, sağlık açısından da pek çok faydası olduğu vurgulanmıştır. Ancak üretimin daha çok bireysel ve aile bahçelerinde sınırlı ölçekte devam ettiği ve yeni neslin geleneksel üretim ve tüketim kültürüne ilgisinin azaldığı tespit edilmiştir. Çalışmanın sonunda, Rize kokulu üzümünün korunması, üretiminin yaygınlaştırılması ve gastronomi turizmi potansiyelinin değerlendirilmesi amacıyla bağ bozumu şenlikleri düzenlenmesi ve üzüm yetiştiriciliği üzerine eğitimlerin verilmesi gibi çeşitli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Rize kokulu üzümü, coğrafi işaret, yöresel ürün, geleneksel yiyecek ve içecekler, Vitis labrusca L.

Giriş

Dünya nüfusunun artışı hayatımızda birçok sosyo ekonomik değişimler meydana getirmiştir. Bu değişimler insanoğlunun alışkanlıklarını, zevklerini ve tüketim yapısının değiştirmiştir. Yaşanan bu değişimle birlikte tarım ve gıda üretiminde yoğun olarak kullanılan yeni teknolojiler insanoğlunun geleneksel üretime olan ilgisini artırmıştır (Meral ve Şahin, 2013). Yerel mutfak kültürlerinin ve yerel üretim tekniklerinin korunmasında coğrafi işaretli ürünlerin önemli fonksiyonları vardır. Coğrafi işaretli ürünler ürünün her zaman aynı kalitede olmasını garanti ederek bulunduğu bölgeye bir katma değer katarak ekonomik açıdan katkı sağlamaktadır (Eren ve Sezgin, 2021).

Coğrafi işaret bir ürünün bölgesi ve kökeni hakkında bilgi verir (Saygılı, Demirci ve Samav, 2020). Menşe adı, mahreç işareti ve geleneksel ürün adı adlı 3 kategorisi bulunmaktadır. Menşe adı; üretilen ürünün tüm üretim aşamalarının o bölgeye bağlı olduğunu gösterir. Mahreç işareti; üretilen ürüne özgü olan işaretlerin o bölgeye ait olduğunu gösterir (Polater, 2020). Geleneksel ürün adı; biri ürünün en az 30 yıl boyunca geleneksel hammadde veya malzemeden, geleneksel üretim yöntemiyle üretildiği kanıtlandığı takdirde verilir (Eren ve Sezgin, 2021).

Coğrafi konumu ve köklü kültürel yapısı itibariyle Türkiye birçok iklim özelliklerine göre yetişen ürünler ile özdeşleşmiş durumdadır (Eren ve Sezgin, 2021). 2025 yılında açıklanan coğrafi işaretli ürünler listesinde Türkiye'de toplam 1703 ürün bulunmaktadır (Patent, 2025). Doğu Karadeniz bölgesinde yer alan Rize'de 18 coğrafi işaretli ürünü ile birlikte bu listede yer almaktadır (Rize İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, 2023). Coğrafi işaretli ürünlerin 14 tanesi mahreç işaretine 4 tanesi ise menşe adına sahiptir (Patent, 2025).

Son olarak 2024 yılında yaptığı başvuru ile 'Rize kokulu üzümü' coğrafi işaret almayı başarmıştır. Bir diğer adı ile izabella üzümü, Karadeniz bölgesinde doğal olarak yetişen bir üzüm çeşididir (Kavgacı, 2019: 4). Bu çalışmada Rize özelinde kokulu üzümün gastronomi açısından değerlendirmesini, aynı zamanda coğrafi işaret almasının önemi incelenecektir.

Üzümün tarihi ve önemi

Arkeolojik ve jeolojik çalışmalara göre üzümün dünyanın birçok noktasında yetiştiği bilinmektedir. Yapılan çalışmalar sonucu kazı alanlarında bulunan preslenmiş üzüm çekirdeklerinin 10.000 yıllık olduğu değerlendirilmektedir (Sağlam ve Sağlam 2018). Bu sebeple Üzüm insanlığın var olduğu günden bu yana insanoğlu ile beraber gelişen en eski meyvelerden biri olduğu düşünülmektedir. Hazar denizi ve Karadeniz boyunca batı ve doğu olarak yayılım göstermiş olan üzüm aynı zamanda yetiştiği toprağa ve iklime göre de çeşitli formlara girmiştir. Farklı meyvelere kıyasla üzüm üretim konusunda yetiştiricisine sıkıntı çıkarmayan bir meyve türüdür (Mertol ve Keskin 2022).

Bir ürünün bir bölgede günlük yaşamda kullanıldığının en önemli göstergelerinden bir tanesi yapılan arkeoloji çalışmalarından elde edilen bulgulardır. Arkeolojik kazılardan elde edilen, insanoğlunun sıklıkla kullandığı veya tükettiği nesneler arkeolojik çalışmaların vazgeçilmez bir parçasıdır. Anadolu bölgesi binlerce yıldır üzümün üretiminin ve tüketiminin yapıldığı bir bölge olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılan arkeolojik kazılarda Anadolu bölgesinin farklı yerlerinde ortaya çıkarılan arkeolojik buluntularda üzüm ile ilgili mozaik kabartmaların ve resimlerin olduğu görülmektedir. M.S. 200- 300 Yıllarında Anadolu'da Roma döneminden kalma yazılı ve kabartmalı taşlarda tanrılar resmedilmiştir (Şekil 1). Zeus Ampeleitos ve Zeus Ampelikos bu tanrılardan olup üzüm bahçelerini koruduklarına inanılırdı (Sağlam ve Sağlam, 2018).

Şekil 1. Bir toprak kapta üzüm, asma ve Dionysos tasviri

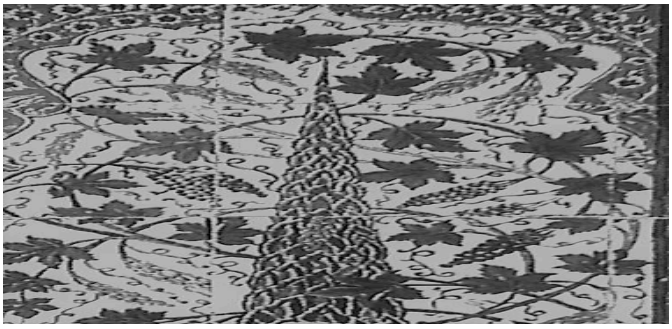

Kaynak: (Sağlam & Sağlam, 2018)

Anadolu'daki şarapçılık ve üzüm bağcılığı tarihi denildiği zaman akla her zaman Hitit uygarlığı gelse de Hititler de bağcılık ve şarap konusunda Anadolu'da daha önce yaşamış olan bir uygarlıktan öğrenmişlerdir. Asurlular şarap ve bağcılık konusunda çok ilerlemiş bir uygarlıktı ve şarabın ve kuru üzümün üretimini yapıp ticaretini yapmışlardır. M.Ö. 1300'lü yıllarda Anadolu da Diyarbakır'da yapılan arkeolojik kazılarda şarapçılık ile ilgili aletler ve üzüm fosillerinin bulunması Anadolu'daki üzüm tarihinin çok daha eskilere dayandığını göstermektedir (Sağlam ve Sağlam 2018).

Üzüm ve üzüm bağlarının önemi Anadolu kültür ve geleneğinde birçok tarihi kalıntıda kendine yer bulmuştur. Anadolu'nun en eski camilerinden Diyarbakır'da bulunan ulu cami, 639 yılında Martoma kilisesinin Araplar tarafından camiye çevrilmesiyle oluşturulmuş olup caminin süslenmesinde kullanılan üzüm salkımları ve asma yaprakları dikkat çekmektedir (Şekil 2) (Anlı, 2006).

Şekil 2. Osmanlı döneminden cami duvarında üzüm ve asma yaprakları

Kaynak: (Sağlam & Sağlam, 2018)

Türk kültüründe ve mitolojisinde üzümün bereket, güzellik, yaşam, kan, sağlık ve aşk gibi çeşitli sembolik anlamlar taşıdığı görülmektedir. Üzüm motifi, Türk halk edebiyatının hemen hemen tüm türlerinde farklı şekillerde ele alınmış ve kültürel bellekte önemli bir yere sahip olmuştur. Bu bağlamda, Sağlam & Sağlam (2018: 5)'in çalışmasında da üzümün kültürel anlamına ilişkin bir anlatıya yer verildiği belirtilmektedir. Söz konusu çalışmada aktarılan hikâye, üzümün geçmişten günümüze uzanan sembolik değerini destekleyen niteliktedir.

'Osmanlı padişahı 2. Murad'a Hamza adında birinin başkasının arazisinde 9- 10 metrekarelik bir yeri ekip biçtiğini fakat buna rağmen çok yüksek miktarda verim elde ettiği söylenir. 2. Muradın emri ile askerler durumu araştırmak için Hamza babanın arazisine gelirler ve Hamza babayı bağ çubuklarını dikerken yakalarlar. Askerler tarafından yakalanan Hamza baba padişahın yanına eli boş gitmek istemediğini bu yüzden askerlerin biraz beklemesini istediğini söyledi. Askerler birkaç dakika önce dikilen çubukların üzüm verdiğini görünce Hamza Baba'nın kerametine inanıp Hamza babayı serbest bırakır.'

Türkiye de coğrafi işaretli üzümler

Türkiye coğrafi konumu itibari ile dünya üzerinde üzüm çeşitliliğinin en fazla olduğu ülkelerden biridir. Bu nedenle Türkiye'nin birçok yerinde farklı üzüm çeşitlerine rastlamak mümkündür. Birçok bölgenin kendi yöresine has yetiştirdiği tadı, aroması, kokusu gibi belli başlı özellikleriyle ön plana çıkan üzüm çeşitleri vardır. Bu üzümler hem lezzetleriyle hem de yetiştiği bölgenin kültürel özelliklerini taşıması ile son derece önemlidir. Yetiştirilen bu üzümler coğrafi işaret alınarak sonraki nesillerde aktarılmaya çalışılmaktadır.

Türk patent kurumundan alınan son verilere bakıldığında Türkiye genelinde toplam 36 üzüm çeşidinin coğrafi işaret aldığını görmekteyiz. Bu üzümlerden 28 tanesi menşe adına, 8 tanesi ise mahreç işaretine sahiptir. Coğrafi işaretli üzümlerin listesi Tablo 1'de gösterilmektedir. 4 coğrafi işaretli üzüme sahip olan İzmir ise en fazla coğrafi işaretli üzüme sahip olan il olarak ön plana çıkmaktadır (Patent, 2025).

Tablo 1. Türkiye coğrafi işaretli üzümler

Sıra	Ürün adı	Coğrafi işareti	Şehir	Yılı
1	Cimin üzümü	Menşe adı	Erzincan	2002
2	Ege sultani üzümü	Menşe adı	İzmir	2004
3	Tarsus beyazı üzüm	Menşe adı	Mersin	2005
4	İsabey çekirdeksiz üzümü	Menşe adı	Denizli	2006
5	Kalecik karası üzümü	Mahreç işareti	Ankara	2007
6	Arapgir köhnü üzümü	Menşe adı	Malatya	2008
7	Elazığ öküzgözü üzümü	Menşe adı	Elazığ	2009
8	İncesu karaevrek üzümü	Menşe adı	Kayseri	2016
9	Adıyaman besni üzümü	Menşe adı	Adıyaman	2018
10	Manisa sultani çekirdeksiz üzümü	Menşe adı	Manisa	2019
11	Kavacık üzümü	Menşe adı	İzmir	2019
12	Elazığ boğazkere üzümü	Menşe adı	Elazığ	2019
13	Bozcaada çavuş üzümü	Menşe adı	Çanakkale	2020
14	Denizli çalkarası	Menşe adı	Denizli	2020
15	Erciş üzümü	Menşe adı	Van	2020
16	İznik meşküle üzümü	Menşe adı	Bursa	2021
17	Ömerli karfoki üzümü	Menşe adı	Mardin	2021
18	Saruhanlı çekirdeksiz beyaz üzümü	Menşe adı	Manisa	2021
19	Malatya banazı karası üzümü	Menşe adı	Malatya	2021
20	Iğdır beyaz üzümü/miskalı	Menşe adı	Iğdır	2021
21	Diyarbakır boğazkere üzümü	Menşe adı	Diyarbakır	2021
22	Bornova misket üzümü	Menşe adı	İzmir	2021
23	Antep karası kuru üzüm	Mahreç işareti	Gaziantep	2022
24	Karaman ekşikara üzümü	Mahreç işareti	Karaman	2022
25	Midyat zeynebi üzümü	Menşe adı	Mardin	2022
26	Safranbolu çavuş üzümü	Menşe adı	Karabük	2022
27	Senirkent dimrit üzümü	Menşe adı	Isparta	2022
28	Maraş bertiz kabarcık üzümü	Mahreç işareti	Kahramanmaraş	2023
29	Gercüş mezrune üzümü	Mahreç işareti	Batman	2023
30	Gökçealan Osmancık üzümü	Mahreç işareti	İzmir	2023
31	Elazığ tahannebi üzümü	Mahreç işareti	Elazığ	2023
32	Avşa ada karası üzümü	Menşe adı	Balıkesir	2023
33	Nevşehir parmak üzümü	Menşe adı	Nevşehir	2024
34	Kilis horoz karası üzüm	Menşe adı	Kilis	2024
35	Gülnar kuş üzümü	Menşe adı	Mersin	2024
36	Rize kokulu üzümü	Mahreç işareti	Rize	2025

Coğrafi işaretli üzümler listesine son olarak 2025 yılında Rize tarım ve orman müdürlüğünün yapmış olduğu başvuru ile dahil olan Rize kokulu üzümü olmuştur. Böylelikle Karadeniz bölgesinde tek coğrafi işaretli üzüme sahip olmayı başaran il olmuştur.

İzabella Üzümü (Vitis Labrusca L.) Hakkında Genel Bilgiler

Kokulu kara üzüm, kokulu üzüm, izabella, siyah üzüm gibi adlarla anılan Vitis labrusca Rize'nin sahil kesiminde yetişmektedir. Kalın kabuklu, çekirdekli, özel bir aromaya sahip olan izabella üzümü sarmaşık gövdeye sahip, kışın yaprak döken ve çok hızlı gelişim gösteren bir bitkidir (Üneş, 2016). Yapılan biyolojik ve fitokimyasal araştırmalar, kokulu üzümün vitamin, mineral, fenolik bileşikler ve organik asitler bakımından oldukça zengin bir bitki olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda, kokulu üzümün astım ve solunum yolu enfeksiyonlarına karşı direnci artırdığı, kalp hastalıkları ve kalp krizi riskini azalttığı, kılcal damarlarda yağ birikimini engelleyerek pıhtılaşmayı önlediği ve kötü kolesterolün yükselmesini engellediği, alzheimer hastalığına karşı fayda sağladığı ve cildin daha temiz ve sağlıklı bir görünüme kavuşmasına yardımcı olduğu ortaya konulmuştur (Jayaprakasha vd., 2001; Murthy vd., 2002; Jayaparakasha vd., 2003; Baydar vd., 2006; Abe vd., 2007).

Coğrafi İşaretli Rize Kokulu Üzümünden Yapılan Yiyecekler

Rize il tarım ve orman müdürlüğünün 2024 yılında yapmış olduğu başvuru ile coğrafi işaret almayı başaran Rize kokulu üzümü genellikle sahil kesiminde yetiştirilmektedir. Rize kokulu üzümü, genellikle sofralık olarak tüketilse de pekmez, üzüm şırası ve bir başka coğrafi işaret tescilli olan pepeçuranın üretiminde kullanılmaktadır (Zor, Karakütük & Şengül, 2022).

Pekmez

Taze üzümler iyice yıkandıktan sonra sıkılarak suyu çıkarılır. Elde edilen üzüm şırasına pekmez toprağı ilave edilerek şıra kestirilir. Daha sonra süzülerek kaynatılan şıra pekmez haline gelir (Uçar, 2008)

Pepeçura

İsabella üzümleri ezilip 1 su bardağı suyla kaynatılır, ardından süzülerek suyu ve posası ayrılır. Elde edilen üzüm suyuna 2 yemek kaşığı mısır nişastası, 1 yemek kaşığı buğday unu, 1 yemek kaşığı ince elenmiş mısır unu, 1 su bardağı toz şeker ve 5 su bardağı su eklenir. Karışım homojen hale gelene kadar karıştırılarak yaklaşık 20 dakika pişirilir. Sıcak halde kâselere konulan pepeçura, soğuduktan sonra servis edilir (Rize İl Turizm Müdürlüğü, 2021)

Üzüm Şırası

Toplanan kokulu üzümlerin temizlik ve ayıklama işlemlerinden sonra üzümler sıkılarak ağır ateşte pişirilir. Üzüm suyu kaynadıktan sonra ocaktan alınıp soğutulmaya bırakılır (Uçar, 2008).

Araştırma Yöntemi

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Nitel araştırma; gözlem, görüşme ve doküman incelemesi gibi veri toplama tekniklerinden yararlanarak bireylerin deneyimlerini, algılarını ve olaylara yükledikleri anlamları derinlemesine incelemeyi amaçlayan bir yaklaşımdır (Yıldırım & Şimşek, 2018). Araştırma, örnek olay (case study) desenine dayanmaktadır. Çalışmanın evrenini Rize ilinde yaşayan yerel halk oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde nitel araştırmalarda yaygın olarak kullanılan tipik durum örneklemesi tercih edilmiş ve bu doğrultuda Rize ilinde ikamet eden toplam 7 katılımcı araştırmaya dâhil edilmiştir. Görüşmeler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Form, kokulu üzümün üretimi ve bu üründen hazırlanan yiyecek-içecek çeşitleri hakkında bilgi edinmeyi amaçlayan 15 sorudan oluşmaktadır. Veriler, Nisan-Mayıs 2025 tarihleri arasında Rize merkez ve ilçelerinde yaşayan katılımcılarla yapılan görüşmeler sonucu elde edilmiştir. Görüşmeler ses kaydına alınmış, ardından yazılı hâle getirilerek analiz sürecine hazırlanmıştır. Elde edilen veriler üzerinde tematik analiz gerçekleştirilmiştir. Tematik kodlama sürecinde iç ve dış tutarlılık ilkeleri temel alınmıştır. İç tutarlılık, bir temanın kendi içinde bütünlük taşıyıp taşımadığını; dış tutarlılık ise belirlenen temaların araştırma verilerini anlamlı biçimde açıklayıp açıklamadığını ifade eder (Yıldırım & Şimşek, 2018). Bu doğrultuda çalışmaya uygun temalar belirlenmiş ve ilgili kategoriler oluşturulmuştur. Katılımcıların gizliliğini korumak amacıyla her bireye bir kod adı verilmiş, yaşadıkları bölge bilgisiyle birlikte Tablo 2'de sunulmuştur.

Araştırma Problemi

Bu araştırmanın temel problemi, Rize ilinde yetiştirilen ve coğrafi işaret tesciline sahip olan Rize kokulu üzümünün kullanım alanlarının neler olduğunun belirlenmesidir.

Araştırmanın Alt Problemleri:

Rize kokulu üzümünün yerel halk açısından taşıdığı önem nedir?
Rize kokulu üzümünden hangi yiyecek ve içecekler üretilmektedir?
Bu araştırmanın genel amacı, coğrafi işaretle tescillenen Rize kokulu üzümünün yöre açısından değerini ortaya koymak ve bu üzümden üretilen geleneksel ürünlerin belirlenerek kayıt altına alınmasını sağlamaktır.

Tablo 2. Araştırmaya Dâhil Edilen İlçeler ve Görüşme Yapılan Kişilere İlişkin Kodlar

İl	İlçe	Katılımcı
Rize	İyidere/Rize	K1
Rize	İyidere	K2
Rize	Güneysu	K3
Rize	Merkez	K4
Rize	Çayeli	K5
Rize	Merkez	K6
Rize	Merkez	K7

Bulgular

Araştırmaya dâhil edilen katılımcıların yaşları 45 ile 74 arasında değişmektedir. Çalışma grubunu oluşturan bireyler Rize merkez ve İyidere, Güneysu, Çayeli ilçelerinde ikamet etmektedir. Katılımcıların mesleki dağılımına bakıldığında, dördünün ev hanımı, ikisinin emekli, birinin aşçı olarak çalıştığı görülmektedir. Bu çeşitlilik, kokulu üzümün kullanımına ilişkin farklı deneyim ve bilgi düzeylerini yansıtması açısından araştırmaya katkı sağlamaktadır.

Tablo 3. Katılımcıların Demografik Bilgileri

Katılımcı	**Yaş**	**Memleket**	**Meslek**
K1	74	İyidere	Emekli
K2	55	İyidere	Ev hanımı
K3	51	Güneysu	Ev hanımı
K4	57	Rize	Ev hanımı
K5	45	Çayeli	Aşçı
K6	63	Rize	Emekli
K7	57	Rize	Ev Hanımı

Katılımcılara Rize kokulu üzümünün coğrafi işaret aldığı ve bu konuda bilgileri olup olmadığı sorulmuştur. Bu soruya ilişkin olarak bilgisiz olduğunu belirten katılımcı bulunmamaktadır. Bilgisi olan katılımcılar ise şu ifadeleri kullanmıştır:

K1: *'Evet bilgi sahibiyim komisyonlarında da bizzat görev almış üyesiyim...*'

K2: *'Evet haberlerde görmüştüm...*'

K3: *'Evet. Rize simidi, baston ekmeği gibi yöresel ürünlerimizle beraber...'*

K4: *'Evet biliyorum, yıllardır severek yetiştirip tükettiğimiz bir ürünün...*'

K5: *'Evet çok sevdiğim bir meyvedir...'*

K6: *'Evet duydum coğrafi işareti hak eden bir ürünümüz.'*

K7: *'Evet duydum.'*

Katılımcıların Rize kokulu üzümü üretimine ilişkin ifadeleri incelendiğinde (Tablo 4), yedi katılımcının altısının kendi bahçelerinde farklı ölçekte de olsa üretim yaptıkları görülmektedir. Katılımcılar genellikle

evlerinin önünde veya bahçelerinde birkaç asma bulundurduklarını ve üretimi küçük ölçekli olarak sürdürdüklerini belirtmiştir. Özellikle K1, K3, K4 ve K6 numaralı katılımcılar, üretimi düzenli bir faaliyet olarak yürüttüklerini ifade ederken; K2 ve K7 daha sınırlı sayıda asma ile üretim yaptıklarını dile getirmiştir. Buna karşın K5, fiziksel imkânlarının yetersizliği nedeniyle üretim yapmadığını belirtmiştir. Bu bulgular, kokulu üzüm üretiminin özellikle bahçesi olan bireyler arasında yaygın bir geleneksel pratik olarak sürdürüldüğünü göstermektedir.

Tablo 4. Rize kokulu üzümü üretiminin yapılma durumu

Katılımcı	Yanıt	İfadeler
K1	Evet	*Kendi bahçelerimde Rize kokulu üzümü üretimi yapıyorum.*
K2	Evet	*Evimin önündeki bahçede 2-3 asmam var.*
K3	Evet	*Kendi bahçemizde üretim yapıyoruz.*
K4	Evet	*Bahçemde üzüm üretmeye devam ettim.*
K5	Hayır	*Üretim yapma gibi bir imkanım yok.*
K6	Evet	*Bahçemde kendi çapımda üretmeye çalışıyorum.*
K7	Evet	*Bahçemde 1-2 asmam var.*

Katılımcıların Rize kokulu üzümü üretim sürecinde dikkat edilmesi gereken uygulamalara ilişkin görüşleri tematik olarak incelendiğinde (Tablo 5), öncelikle '*budama'* uygulamalarının öne çıktığı görülmektedir. K1, K3, K4, K6 ve K7 numaralı katılımcılar, hem kuru hem yaş budama yaptıklarını, erken dönemde gerçekleştirilen budamanın verimi artırdığını ve her yıl düzenli budamanın asmanın sağlığı açısından gerekli olduğunu vurgulamıştır. Bir diğer önemli tema olan '*güneşlenme ve yaprak yönetiminde'* ise katılımcılar, asmaları güneş alan yöne yönlendirdiklerini, yaprakların üzüm tanelerini gölgelediğinde olgunlaşmanın geciktiğini ve bu nedenle düzenli yaprak budaması yaptıklarını ifade etmektedir. '*Toprak ve asma bakımına'* yönelik olarak K3, toprağın havalandırılması, gübreleme yapılması ve dalların desteklenerek sabitlenmesinin üretim sürecinin temel unsurları olduğunu belirtmiştir. Son olarak '*zararlılarla mücadele'* temasında K1 ve K6, özellikle kokarca böceğine karşı kireç ve odun külü kullandığını ifade etmiştir. Bunların yanı sıra göz taşı, bordo bulamacı gibi doğal yöntemlerinin kullanıldığı belirtilmiştir. Bu bulgular, kokulu üzüm yetiştiriciliğinde geleneksel bilgi ve deneyime dayalı çeşitli bakım uygulamalarının hâlen sürdürüldüğünü göstermektedir.

Tablo 5. Rize Kokulu Üzümü Üretiminde Dikkat Edilmesi Gerekenler

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Budama	Kuru ve yaş budama uygulamaları, erken budama	K1 K4 K6 K3 K7	*'Bizim buralarda budamaya dikkat edilmez ama ben periyodik olarak budarım.' (Katılımcı 1)* *'Bahar gelmeden budarım, geç kalırsam verim düşer.' (Katılımcı 4)* *'Asmayı gözenekler oluşmadan budamak gerekir.' (Katılımcı 6)* *'Her yıl budanması, kuru çalılardan temizlenmeli.' (Katılımcı 3), Mevsim bittiğinde budanır. (Katılımcı 7)*
Güneşlenme ve Yaprak Yönetimi	Yaprak budama, asmaları güneşe yönlendirme	K2 K1 K4 K7	*'Güneş alan yerlere uzatırım asmayı.' (Katılımcı 2)* *'Yapraklar üzümü kapatırsa güneş alamaz, bu yüzden budarım.' (Katılımcı 1)* *'Ağaçların gölgesinde üzüm geç olgunlaşır.' (Katılımcı 4)* *Yaprakları sıklaştığında hava alsın, güneş görsün diye budarım (Katılımcı 7).*
Toprak ve Asma Bakımı	Toprağı havalandırma, gübreleme, dal sabitleme	K3	*'Toprağını havalandırıp gübreliyoruz, dalları iple sabitliyoruz.' (Katılımcı 3)*
Zararlılarla Mücadele	Kokarca böceği ile mücadele, doğal ilaçlama	K1 K6	*'Göz taşı ve yanmış kireçten bordo bulamacı yaparım.' (Katılımcı 1)* *'Kokarca böceğine karşı kireç ya da odun külü kullanırım.' (Katılımcı 6)*

Katılımcıların ifadelerine göre Rize kokulu üzümünün hasat dönemi genel olarak *'Eylül-Ekim ayları'* arasında yoğunlaşmaktadır (Tablo 6). Ancak bu zaman aralığı, özellikle iklim ve mikro çevre koşullarına bağlı olarak değişiklik gösterebilmektedir. K1 ve K4 numaralı katılımcılar, üzümün gölge alanlarda olgunlaşmasının yaklaşık 10-15 gün gecikebildiğini, buna karşılık güneş alan ve daha sıcak bölgelerde hasadın Eylül ayı ortalarında başlayabileceğini belirtmiştir. Diğer katılımcılar (K2, K3, K5, K6, K7) ise hasadın çoğunlukla Eylül ayında başladığını ve hava koşullarına bağlı olarak Ekim

sonuna kadar devam ettiğini ifade etmiştir. Bu doğrultuda, Rize kokulu üzümünün hasat zamanının temel olarak sonbahar aylarına denk geldiği, ancak yetiştiği alanın güneşlenme durumu ve sıcaklık gibi çevresel faktörlere bağlı olarak belirli bir esneklik gösterdiği anlaşılmaktadır.

Tablo 6. Rize Kokulu Üzümünün Hasat Zamanı Aralığı

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
İklime Bağlı Değişken Hasat	Hasat zamanı gölge/sıcaklık gibi çevresel etkenlere göre değişiklik gösterebilir.	K1 K4	*'Hasadı gölge yerlerde 10 - 15 gün gecikebilir.' (Katılımcı 1)* *'Güneş alan sıcak yerlerde eylül ortalarında başlar, daha soğuk yerlerde ekim sonuna kadar devam eder.' (Katılımcı 4)*
Eylül-Ekim Aralığı	Genel olarak hasat süreci eylül ve ekim ayları arasında yoğunlaşır.	K2 K3 K6 K5 K7	*'Havalar sıcak giderse eylül gibi başlarız toplamaya ekim ayına kadar devam eder.' (Katılımcı 2)* *'Eylül, ekim aylarında hasatı yapılır.' (Katılımcı 3-7)* *'Eylül ayı gibi başlar, ekim ayının sonuna kadar devam eder.' (Katılımcı 6)* *'Eylül ekim ayları diye biliyorum.' (Katılımcı 5)*

Katılımcıların ifadelerine göre hasadı yapılan Rize kokulu üzümün muhafazasında hem *geleneksel* hem de *modern* yöntemler kullanılmaktadır (Tablo 7). Geleneksel bir uygulama olarak K1, üzümün geçmişte odun külü serpilerek veya şaravazlarda saklandığını, bu yöntemin özellikle böceklere karşı koruma sağladığını belirtmiştir. Günümüzde ise katılımcıların çoğunluğu (K2, K4, K5, K6) üzümün suyunu sıkarak elde ettikleri şırayı derin dondurucuda veya cam kavanozlarda saklamayı tercih ettiklerini ifade etmiştir. K2 ve K6 ayrıca üzümlerin kısa süreli tüketim amacıyla buzdolabında muhafaza edilebildiğini, ancak bu sürenin bir haftayı geçmediğini belirtmiştir. Buna karşılık K3 ve K7, kokulu üzümün taze hâlde uzun süre saklanamadığını, bu nedenle geleneksel olarak pekmez veya şıra gibi ürünlere dönüştürülerek değerlendirildiğini aktarmıştır. Katılımcılar ayrıca geçmişte üretilen ürünlerin toprak küplerde saklandığını, ancak günümüzde bu geleneğin büyük ölçüde ortadan kalktığını ifade etmiştir. Bu bulgular, kokulu üzümün muhafazasına ilişkin bilgi ve uygulamaların hem kültürel hem de pratik nedenlerle dönüşüm geçirdiğini ortaya koymaktadır.

Tablo 7. Hasadı Yapılan Kokulu Üzümün Muhafaza Yöntemleri

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Geleneksel Kül Yöntemi	Üzüm kül içinde ve şaravazlarda muhafaza edilir.	K1	*'Odun külü sererdik, böcekler zarar veremezdi.' (Katılımcı 1)*
Dondurucu ve Şıra Saklama	Üzümün suyu çıkarılarak dondurucuda veya konserve şeklinde saklanır.	K2 K4 K5 K6	*'Suyunu sıkıp derin dondurucuda saklıyorum.' (Katılımcı 2)* *'Suyunu çıkarıp dondurucuda ya da cam kavanozlarda saklıyorum.' (Katılımcı 4)* *'Şırasını çıkarıp dondurucularda saklarlar.' (Katılımcı 5)* *'Şırasını çıkarıp dondurucuda saklarız.' (Katılımcı 6)*
Kısa Süreli Buzdolabında Saklama	Üzüm doğrudan buzdolabında kısa süreli olarak muhafaza edilir.	K2 K6	*'Üzümü topladığımızda buzdolabında saklayabiliyoruz.' (Katılımcı 2)* *'Dolapta en fazla bir hafta saklanır.' (Katılımcı 6)*
Uzun Süreli Muhafaza Edilememe	Üzüm taze olarak uzun süre saklanamıyor, işlenerek değerlendiriliyor.	K3, K7	*'Üzüm olarak uzun süre muhafaza edemiyoruz.' (Katılımcı 3), Üzüm olarak muhafaza edemiyoruz,hemen pekmez ya da şıra yapar toprak küplerde saklardık. Günümüzde toprak küp kalmadı. ' (Katılımcı 7).*

Kokulu üzümle yapılan yiyecek ve içeceğin hikâyesinin olup olmadığına ilişkin soruya (Tablo 8) katılımcıların büyük çoğunluğu (K2, K3, K4, K5, K6), kokulu üzümle yapılan yiyecek ve içeceklerin belirli bir hikâye, mitolojik unsur veya geleneksel anlatı ile ilişkilendirilmediğini ifade etmiştir. Bu katılımcılar, söz konusu ürünlerin yapımına dair toplumsal bellekte yer alan özel bir öykü duymadıklarını ya da böyle bir hikâyeyi bilmediklerini belirtmiştir. Buna karşılık K1 ve K7 numaralı katılımcılar, doğrudan bir hikâye aktarmamakla birlikte, geçmiş dönemlerde bu ürünlerin sosyo-kültürel bağlamda taşıdığı anlamlara yönelik bazı anılar paylaşmıştır. K1, özellikle pekmez

bulunmamasının olumsuz karşılandığını ve bu durumun toplumsal beklentilerle ilişkili olduğunu ifade ederken; K7, misafir ağırlama kültüründe pekmezli kabak felisi gibi ürünlerin önemli bir yere sahip olduğunu aktarmıştır. Bu bulgular, kokulu üzümle ilgili belirgin bir mitolojik veya sözlü anlatı bulunmamakla birlikte, ürünün toplumsal yaşamın ve misafirperverlik kültürünün bir parçası olarak yer aldığını göstermektedir.

Tablo 8. Kokulu Üzümle Yapılan Yiyecek ve İçeceğin Hikâyesinin Olup Olmadığına İlişkin Bilgi

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Belirli Bir Hikaye Olmadığını Belirtenler	Ürünlerin yapımına dair anlatılan geleneksel bir hikaye veya mitolojik unsur bilinmemektedir.	K2 K3 K4 K5 K6	*'Öyle bildiğim bir hikaye yok.' (Katılımcı 2)* *'Yok, varsa da bilmiyorum ben.' (Katılımcı 3)* *'Benim bildiğim bir hikaye yok.' (Katılımcı 4)* *'Hayır, öyle bildiğim herhangi bir hikaye yok maalesef.' (Katılımcı 5)* *'Hayır bir hikayesi yok.' (Katılımcı 6)*
Toplumsal Anlam Taşıyan Anı veya Gözlem Paylaşanlar	Hikaye olarak değerlendirilmemiş ancak toplumsal hafızada yer eden geleneksel bir algıdan söz edilmiştir.	K1, K7	*'Pekmez istenildiğinde yoksa iyi karşılanmazdı bu durum.' (Katılımcı 1), 'Eskiden misafir geldiğinde güzel kabak felisi yapardık.' (Katılımcı 7)*

Katılımcıların kokulu üzümle hazırlanan yiyecek ve içecek tariflerine ilişkin aktarımları incelendiğinde (Tablo 9), ürünün yöresel mutfakta oldukça geniş bir kullanım alanına sahip olduğu görülmektedir. En sık başvurulan yöntemlerden biri olan '*pekmez yapımı'*, birçok katılımcı tarafından (K1, K2, K4, K5, K6, K7) üzüm suyunun kaynatılması ve özellikle odun ateşi ile uzun süre pişirilmesi şeklinde tanımlanmıştır. Bu süreçte kimi katılımcılar şıraya odun külü eklendiğini ifade etmiştir.

K7: *'Pekmez bakırdan yapılmış kazanda yapılır. Üzümler bir torba içerisne konulur ve çizme ile ezilir. Odun külü bir torba içinde şıranın içine atılır ve kaynayan kazanın içinde kaynatılır. Genellikle bir günde kaynatılır. Pekmezin olup olmadığını bir kaşık tabağa dökülür ve parmakla hafif bastırılır ve sıvı birleşmezse pekmez oldu derdik. İlk odunlar harlanır, kaynamaya başladığında odunlar çekilir ve ateş ayarlaması yapılır. Kazan kaynarken ara ara karıştırılır dibinin tutmaması için. Köpüğü ara ara alınır. Bir taşım kazanda kaynayan üzüm suyu şıra olarak alınır.'*

'Pepeçura' ise katılımcıların sıklıkla söz ettiği bir diğer geleneksel tatlıdır. K2, K4, K5 ve K7'nin aktarımlarına göre pepeçura, üzüm şırasına mısır unu, buğday unu ve nişasta ilave edilerek pişirilen kıvamlı bir tatlı olup, geçmişte daha basit içeriklerle (yalnızca mısır unu ve şeker) hazırlanırken günümüzde farklılaştırılmış malzemelerle yapılabilmektedir. Katılımcılar ayrıca '*şıra ve şerbet'* gibi içeceklerin üzüm suyuna şeker, karanfil gibi aroma verici unsurlar eklenerek hazırlandığını belirtmiştir. Daha az katılımcı tarafından dile getirilmekle birlikte, '*sirke yapımı'* da üzüm suyunun 35-40 gün fermente edilmesiyle gerçekleştirilen önemli bir kullanım biçimidir. Bunun yanında, kokulu üzüm şırasının '*reçel'* yapımında da değerlendirildiği; özellikle kabakla birlikte kaynatılarak farklı bir lezzet elde edildiği K3 tarafından ifade edilmiştir. Yöreye özgü bir diğer dikkat çekici ürün ise '*kabak felisi'*dir. K7'nin detaylı biçimde aktardığı bu tarif, "kum kabağı" olarak adlandırılan özel bir kabak türünün pekmez ile birlikte pişirilmesiyle hazırlanmakta, geçmişte pileki taşında veya fırınlarda yapılan bu tatlı günümüzde daha sınırlı üretilebilmektedir.

K7: *'Pekmezli kum kabağı da meşhurdur. Bu kum kabağı bir kabak türüdür. Kabağa kum kabağı denmesinin nedeni yenildiğinde kum gibi taneli yapıya sahip olup boğazda kuruluk vermesidir. İnsanın ağzını ne kadar kurutursa o kadar iyi kabaktır algısı vardır. Pekmez olmaya yakın kazana kum kabağı konulur, pişince yenilir. Bunun dışında kum kabağının bir bütün olarak ikiye bölünüp fırınlara verirdik. Üzerine de kokulu üzüm pekmezi dökülür ve adına feli dediğimiz bu tatlıyı yerdik. Günümüzde bu kabak aartık çok yetiştirilmiyor. Bu kum kabağı yuvarlak dışı beyaz, kabuğu oldukça sert içi de turuncu bir yapıya sahiptir. Eskiden annemler kabağı pişirirken pileki taşı kapanırdı üstüne biraz da kül koyardık. Bizim zamanımızda kuzinelerde kabakları soymadan pişirirdik, kabağın üzerine bu pekmezden koyardık. Buna feli deriz. Kabak felisi deriz buna.'*

Bu bulgular, kokulu üzümün hem temel tatlandırıcılar hem de çeşitli yemek ve tatlılarda yardımcı bileşen olarak geleneksel Rize mutfağında merkezi bir rol üstlendiğini göstermektedir.

Tablo 9. Kokulu Üzümle Yapılan Yiyecek ve İçeceklerin Tarifleri

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Pekmez Yapımı	Üzüm suyunun kaynatılmasıyla yapılan yoğun kıvamlı tatlandırıcı.	K1 K2 K4 K5 K6 K7	*'Makineyle eziyorum, suyu çıkarıp kaynatıyorum, kül koyuyorum.' (K 1)* *'Odun ateşinde kaynatırım, toprağını eklerim.' (K 2)* *'Üzüm şırasına temiz odun külü eklerim, kaynatırım.' (K4)* *'Odun ateşi kullanmak iyi olur, uzun süre kaynatırız.' (K 5)* *'Odun ateşinde kaynatırız, zamanla pekmez kıvamına gelir.' (K 6, K7)*
Pepeçura Hazırlığı	Üzüm şırasına mısır unu ve nişasta karıştırılarak yapılan tatlı.	K2 K4 K5 K7	*'Şırasına biraz mısır unu, biraz da nişasta karıştırırım.' (K2),'Şırasına mısır unu ve biraz nişasta koyarım, kaynatırım.' (K4), 'Şırasını şeker, mısır unu ve nişastayla pişiririm.' (K5), 'Şırasını mısır unu biraz buğday unu ve nişastayla pişiririm. Annemler eskiden sadece mısır unu ve şekerle şırayı kaynatarak yaparmış' (K7).*
Şıra ve Şerbet	Şeker ilave edilerek hazırlanan üzüm suyu bazlı içecek.	K5 K7	*'Üzüm suyuna şeker ve karanfil ekleyip kaynatırım.' (K5), 'Bir taşım kazanda kaynayan üzüm suyu şıra olarak alınır.'(K7).*
Sirke Yapımı	Üzüm suyunun fermente edilerek sirkeye dönüştürülmesi.	K1	*'Suyunu çıkarıyorum, 35-40 gün bekletip süzüyorum.' (K 1)*
Reçel Üretimi	Kabak ile birlikte kaynatılan üzüm şırasından hazırlanan reçel.	K3	*'Şıraya şekerle bekletilmiş kabakları ekleriz, kaynatırız.' (K 3)*
Kabak Felisi	Kum kabağının üzerine kokulu üzüm pekmezinin eklenmesi ile yapılan tatlı	K7	*Pekmezli kum kabağı da meşhurdur. Bu kum kabağı bir kabak türüdür. Kabağa kum kabağı denmesinin nedeni yenildiğinde kum gibi taneli yapıya sahip olup boğazda kuruluk vermesidir. ağzını ne kadar kurutursa o kadar iyi kabaktır algısı vardır. Pekmez olmaya yakın kum kabağı konulur, pişince yenilir. Bunun dışında kum kabağının bir bütün olarak ikiye bölünüp fırınlara verirdik. Üzerine de kokulu üzüm pekmezi dökülür ve adına feli dediğimiz bu tatlıyı yerdik. Günümüzde bu kabak artık çok yetiştirilmiyor. Bu kum kabağı yuvarlak dışı beyaz, kabuğu oldukça sert içi de turuncu bir yapıya sahiptir. Eskiden annemler kabağı pişirirken pileki taşı kapanırdı üstüne biraz da kül koyardık. Bizim zamanımızda kuzinelerde kabakları soymadan pişirirdik, kabağın üzerine bu pekmezden koyardık. Buna feli deriz. Kabak felisi deriz buna. (K7)*

Katılımcıların ifadelerine dayalı kokulu üzümle hazırlanan yiyecek ve içeceklerin yöresel adlandırmalarına bakıldığında (Tablo 10), en belirgin geleneksel ismin *'pepeçura'* olduğu görülmektedir. K3, K4 ve K6 numaralı katılımcılar bu tatlının yörede bilinen özgün adıyla anıldığını ve alternatif bir isim kullanılmadığını belirtmiştir. Buna karşılık pekmez, şıra ve şerbet gibi ürünler için katılımcıların büyük çoğunluğu (K2, K5, K7) özel bir yöresel ad bulunmadığını ifade etmiştir. Bununla birlikte bazı ürünlerde alternatif ya da tamamlayıcı tanımlamaların kullanıldığı görülmektedir. Özellikle kabakla hazırlanan ürünler için 'kabak felisi', 'kabak pekmezi' veya 'kabaklı reçel' gibi isimlerin kullanıldığı K3 ve K7 tarafından aktarılmıştır. Bu bulgular, kokulu üzümle ilgili gastronomik ürünlerin adlandırılmasında hem yerleşik bir yöresel terminolojinin (pepeçura) hem de malzemeye veya hazırlama biçimine göre çeşitlenen tanımlamaların bir arada bulunduğunu göstermektedir.

Tablo 10. Yiyecek ve İçeceklerin Yöresel İsimleri

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Yöresel Adı Olan Ürünler	Pepeçura ismi yöresel olarak tanımlanmıştır.	K3 K4 K6	*'Pepeçura zaten yöresel bir isim.' (K3)* *'Biz pepeçura deriz, farklı bir isim bilmiyorum.' (K4)* *'Pepeçura yöresel zaten, başka da isim bilmiyorum.' (K6)*
Yöresel Ad Bilinmeyen Ürünler	Pekmez, şıra, şerbet gibi ürünler için özel yöresel ad belirtilmemiştir.	K2 K5 K7	*'Kullandığımız farklı bir isim yok.' (K2)* *'Yöresel kullanılan bir isim yok, benim bildiğim.' (K5)*
Alternatif Tanımlamalar (Reçel)	Bazı ürünler alternatif isimlerle (kabak felisi, kabak pekmezi, kabak reçeli) tanımlanmıştır.	K3 K7	*'Kabaklı reçel, kabak pekmezi, pekmezli kabak gibi isimler vardır.' (K3), Kabak felisi deriz buna. (K7)*

Katılımcıların kokulu üzümden yapılan yiyecek ve içeceklerin hazırlanmasında kullandıkları araç-gereçlere yönelik ifadeleri incelendiğinde (Tablo 11), hem modern sağlık hassasiyetine dayalı tercihler hem de geleneksel mutfak kültürünü sürdüren uygulamaların bir arada var olduğu görülmektedir. K1 ve K5 numaralı katılımcılar, özellikle pekmez yapımında bakır kapların sağlık açısından risk oluşturabileceğini belirterek krom veya alüminyum kazanları tercih ettiklerini ifade etmiştir. Buna karşılık K2, K3, K4 ve K7, üretim sürecinde ezme teknesi, bakır kazan, pekmez tavası ve tahta kaşık gibi geleneksel araç-gereçlerin kullanılmaya devam edildiğini vurgulamıştır. Bu katılımcılar özellikle tahta kaşığın, hem pepeçura hem de pekmez karıştırma işlemlerinde tercih edildiğini belirtmiştir. Bunun yanında K6, herhangi bir özel araç-gereç kullanmadığını, standart mutfak malzemeleri ile işlemleri gerçekleştirdiğini aktarmıştır. Bu bulgular, kokulu üzümün işlenmesi sürecinde geleneksel bilgi ve kültürel devamlılık ile modern sağlık kaygılarının bir arada etkili olduğunu göstermektedir.

Tablo 11. Kokulu Üzümden Yapılan Yiyecek ve İçecekler İçin Özel Araç Gereç Kullanımı

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Sağlık Bilinciyle Tercih Edilen Modern Malzemeler	Bakır yerine krom/alüminyum kullanımı, sağlık açısından dikkat.	K1 K5	*'Krom kaplar kullanırım, bakır ya da kalay pekmeze karışır.' (K1)* *'Bakır kullanmam, alüminyum kazanlar tercih ederim.' (K5)*
Geleneksel Araç-Gereç Kullanımı	Tahta kaşık, ezme teknesi, bakır kazan gibi geleneksel mutfak araçları.	K3 K2 K4 K7	*'Ezme teknesi, bakır kazan, pekmez tavası kullanırız.' (K3), (K7), 'Pekmez karıştırmak için tahta kaşık kullanırım.' (K2), 'Pepeçura karıştırırken tahta kaşık kullanırım.' (K4)*
Özel Araç Gereç Kullanmayanlar	Geleneksel veya modern araç dışında herhangi özel bir araç kullanılmamaktadır.	K6	*'Özellikle kullandığım bir araç gereç yok.' (K6)*

Katılımcıların ifadeleri, yeni neslin kokulu üzümden yapılan yiyecek ve içeceklere yönelik tutumunun iki farklı eğilim gösterdiğini ortaya koymaktadır (Tablo 12). Bazı katılımcılar (K1, K2, K7), özellikle pekmez ve pepeçura gibi geleneksel ürünlerin gençler tarafından severek tüketildiğini ve bu tatlara karşı olumlu bir ilgi bulunduğunu belirtmiştir. Ancak diğer katılımcılar (K3, K4, K5, K6), yeni neslin geleneksel yiyecek kültürüne karşı giderek artan bir ilgisizlik gösterdiğini, özellikle pekmez ve benzeri ürünlerin üretim süreçlerine ilişkin bilgi eksikliklerinin belirgin olduğunu vurgulamıştır. Bu katılımcılar, gençlerin bu ürünlerin hazırlanışını bilmediğini, geleneksel mutfak kültürünün aktarımında kopukluklar yaşandığını ve bu durumun kültürel sürdürülebilirlik açısından risk oluşturduğunu ifade etmektedir. Dolayısıyla bulgular, yeni neslin tüketim açısından kısmen olumlu bir tutum sergilese de üretim bilgisi ve geleneksel uygulamalara yönelik farkındalığın sınırlı kaldığını göstermektedir.

Tablo 12. Yeni Neslin Kokulu Üzümden Yapılan Yiyecek ve İçeceklere Karşı Tutumu

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Olumlu Tutum ve İlgi	Yeni nesil ürünleri severek tüketmekte, özellikle geleneksel tatlara ilgi gösterebilmektedir.	K1 K2 K7	*'Çocuklarımız pekmez olarak çok severler.' (Katılımcı 1-2), 'Çocuklarımız pepeçurayı severek tüketir.' (Katılımcı 7)*
İlgisizlik ve Bilgi Eksikliği	Yeni neslin geleneksel ürünlere ilgisiz olduğu ve üretim süreçlerini bilmediği belirtilmektedir.	K3 K4 K5 K6	*'Yeni nesil çok ilgisiz, gelenekler kaybolacak.' (Katılımcı 3)* *'Yeni nesil uşakların ilgisi yok, pekmez nasıl yapılır bilmezler.' (Katılımcı 4)* *'Gençler pekmez yapımını bilmez, bilinçlendirmek gerekir.' (Katılımcı 5)* *'Yeni nesil pek ilgi göstermiyor, yapılışını bilmiyor.' (Katılımcı 6)*

Katılımcıların ifadeleri, kokulu üzüm ve ondan üretilen yiyecek-içeceklerin özellikle özel günlerde ve misafir ağırlama pratiklerinde önemli bir yer tuttuğunu göstermektedir (Tablo 13). K2, K4, K5, K6 ve K7 numaralı katılımcılar, bayramlarda pekmezin sofralarda aranan bir ürün olduğunu, il dışından misafir geldiğinde pepeçura veya şerbet gibi ürünlerin ikram edildiğini ve geçmişte misafirler için kabak felisi hazırlandığını belirtmiştir. Bu durum, kokulu üzümün geleneksel misafirperverlik kültüründe sembolik bir değere sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 13. Özel Günlerde Kokulu Üzüm veya Ondan Yapılan Yiyecek-İçecek Tüketimi

Tema	Kod	Katılımcı	İfadeler
Özel Günlerde Geleneksel Tüketim	Bayram, düğün ve misafirlik gibi özel günlerde ürün tüketimi yaygındır.	K2 K4 K5 K6 K7	*'Bayram günlerinde pekmez arar herkes masada.' (K2)* *'İl dışından misafir gelince pepeçura yapar ikram ederim.' (K4)* *'Yazın şerbetini yaparım.' (K5)* *'Dışardan misafir gelirse pepeçura yaparız.' (K6), Eskiden misafir geldiğinde güzel kabak varsa kabak felisi yapardık.' (K7).*
Pepeçura Günü ve Birleştirici Etki	Pepeçura yapıldığı gün köy halkı toplanır, bu gün özel olarak kabul edilir.	K3	*'Pepeçura yapılan gün özel sayılır, herkes köyde toplanır.' (K3)*
Özel Günlerle İlişkilendirilmemiş Tüketim	Ürünler özel günlerden bağımsız olarak üretilmekte ve tüketilmektedir.	K1	*'Bildiğim özel bir gün yok.' (K1)*

K3 ise "pepeçura yapılan gün"ün köy halkı tarafından özel bir gün olarak kabul edildiğini ve bu üretim sürecinin toplumsal bir buluşma ve dayanışma pratiğine dönüştüğünü ifade ederek ürünün birleştirici ve topluluk oluşturucu bir işlev taşıdığına dikkat çekmiştir. Bununla birlikte K1, bu ürünlerin özel günlerle ilişkilendirilmediğini, günlük yaşamda da üretilip tüketildiğini belirtmiştir. Bulgular genel olarak değerlendirildiğinde, kokulu üzüm ve türevlerinin hem ritüel niteliği olan özel günlerde hem de gündelik tüketimde önemli bir gastronomik unsur olarak varlığını sürdürdüğü anlaşılmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bu araştırma, coğrafi işaret tescili alan Rize kokulu üzümünün yerel halk açısından taşıdığı kültürel, ekonomik ve gastronomik değeri ortaya koymayı amaçlamıştır. Nitel araştırma kapsamında Rize'nin farklı ilçelerinde yaşayan yedi katılımcıdan elde edilen bulgular, kokulu üzümün yörede gerek üretim gerekse tüketim pratikleri açısından güçlü bir geleneksel karşılığa sahip olduğunu göstermektedir. Araştırmanın önemli sonuçlarından biri, katılımcıların tamamının kokulu üzümün coğrafi işaret aldığından haberdar olmasıdır. Bu durum, ürünün yöre halkı tarafından kimliksel bir değer olarak benimsendiğine işaret etmektedir. Üretim boyutunda ise katılımcıların büyük çoğunluğunun ev

bahçelerinde küçük ölçekli de olsa üzüm yetiştirmeye devam ettiği görülmüştür. Bu yönüyle kokulu üzüm, aile temelli üretim pratiklerinin sürdüğü, gündelik yaşamla iç içe bir tarımsal kültür unsurudur.

Üretim sürecine ilişkin bulgular, kokulu üzüm yetiştiriciliğinin hâlâ geleneksel bilgiye dayalı bir yapıda ilerlediğini göstermektedir. Katılımcılar budama, yaprak yönetimi, gübreleme ve zararlılarla mücadelede geçmişten aktarılan yöntemleri kullanmaya devam etmektedir. Özellikle kokarca böceği gibi zararlılara karşı doğal çözümlerin yaygın olması, geleneksel tarım bilgisinin canlılığını yansıtmaktadır. Araştırma sonuçları, kokulu üzümün hasat zamanının Eylül-Ekim aylarında yoğunlaştığını, ancak mikro klima ve güneşlenme durumuna bağlı olarak belirli bir esneklik gösterdiğini ortaya koymuştur. Hasat sonrası saklama yöntemlerinin ise zaman içinde dönüşüm geçirdiği; kül içinde saklama veya toprak küplerde muhafaza etme gibi geleneksel yöntemlerin yerini artık dondurucu ve cam kavanoz gibi modern muhafaza tekniklerine bıraktığı görülmüştür.

Kokulu üzümün gastronomik kullanım alanları oldukça geniştir. Bulgular, ürünün özellikle pekmez, pepeçura, şıra, şerbet, sirke, reçel ve kabak felisi gibi geleneksel yiyecek ve içeceklerin temel bileşeni olduğunu göstermektedir. Bu çeşitlilik, kokulu üzümün yöresel mutfakta çok yönlü bir içerik olarak konumlandığını ortaya koymaktadır. Yiyecek ve içeceklerin yöresel adlandırmalarına ilişkin veriler ise en baskın yerel terminolojinin ‘pepeçura’ olduğunu göstermektedir. Pekmez ve şıra gibi ürünlerde yöresel ad farklılaşması bulunmazken, kabakla hazırlanan bazı ürünlerde alternatif tanımların hâlen kullanıldığı görülmektedir.

Kokulu üzümün hazırlanma sürecinde kullanılan araç-gereçlerde hem geleneksel mutfak kültürü (tahta kaşık, ezme teknesi, bakır kazan) hem de modern sağlık hassasiyetleri (krom veya alüminyum kap kullanımı) birlikte bulunmaktadır. Bu durum, yörede bilginin hem korunarak hem de güncellenerek devam ettiğini düşündürmektedir. Yeni neslin ürüne yönelik tutumunun ise çift yönlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bazı katılımcılar gençlerin pepeçura ve pekmezi tüketmekten hoşlandığını belirtirken, çoğunluk gençlerin üretim süreçlerine ilgisiz kaldığını, geleneksel bilgi aktarımının zayıfladığını vurgulamıştır. Bu durum, kültürel sürdürülebilirlik açısından dikkat edilmesi gereken bir noktadır.

Son olarak kokulu üzümün özel günlerdeki kullanımına bakıldığında, özellikle misafirlik, bayram sofraları ve yaz aylarında hazırlanan şerbetler aracılığıyla sosyal yaşamda önemli bir yere sahip olduğu anlaşılmaktadır. Pepeçura hazırlanan günlerde köy halkının bir araya gelmesi ise ürünün toplumsal birliktelik ve kültürel dayanışmayı destekleyen bir unsur olduğunu göstermektedir. Genel olarak bu çalışma, Rize kokulu üzümünün hem kültürel kimlik unsuru, hem yerel gastronominin temel bileşeni, hem de sürdürülebilir kırsal yaşam pratiklerinin bir yansıması olduğunu ortaya koymaktadır.

Rize kokulu üzümünün korunması ve sürdürülebilir şekilde gelecek kuşaklara aktarılması için öncelikle üretim süreçlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Araştırmada görüldüğü üzere üretim büyük ölçüde bireysel ve aile bahçelerinde sürdürülen küçük ölçekli bir faaliyettir. Bu nedenle, budama, zararlılarla mücadele, toprak bakımı gibi temel yetiştiricilik uygulamalarına yönelik eğitimlerin yaygınlaştırılması, üretici bilgi ve farkındalığının artırılması bakımından önem taşımaktadır. Organik tarım ilkelerine uygun yetiştiriciliğin teşvik edilmesi ve fidan üretiminin desteklenmesi, hem üretim alanlarının korunmasına hem de ürünün biyolojik ve kültürel devamlılığının sağlanmasına katkı sunacaktır.

Kokulu üzümün geleneksel kullanım alanlarının zenginliği, ürünü yalnızca bir tarımsal değer olmaktan çıkararak kültürel bir miras ögesi hâline getirmektedir. Bu doğrultuda, şıra, pekmez, pepeçura, kabak felisi gibi ürünlere ilişkin sözlü anlatılar, tarifler, mutfak teknikleri ve yöresel pratiklerin kayıt altına alınması büyük önem taşımaktadır. Yöresel mutfak kültürünün genç kuşaklara aktarılabilmesi için okullarda, belediyelerde ve halk eğitim merkezlerinde uygulanacak mutfak

atölyeleri, ustalık sınıfları ve yerel ürün odaklı eğitim programları etkili olacaktır. Böylece kültürel hafızada yer alan üretim biçimlerinin unutulmasının önüne geçilebilir.

Kokulu üzümün gastronomi turizmine entegre edilmesi de ürünün tanıtımı, ekonomik değerinin artırılması ve coğrafi işaret tescilinin etkin biçimde değerlendirilmesi açısından önemlidir. Rize'de düzenlenecek "Kokulu Üzüm Festivali" veya "Bağ Bozumu Şenliği" gibi organizasyonlar hem yerel halkın katılımı hem de ziyaretçi çekimi bakımından güçlü bir potansiyel sunmaktadır. Şenlikler kapsamında şıra kaynatma gösterileri, pepeçura yapım atölyeleri, tadım etkinlikleri ve yerel ürün satış stantları gibi aktiviteler düzenlenerek ürünün kültürel ve gastronomik değerinin görünürlüğü artırılabilir. Diğer yandan, restoranların yöresel menülerine kokulu üzüme dayalı yemekleri dâhil etmeleri ve turistik işletmelerde ürün temelli deneyim paketlerinin hazırlanması, Rize'nin gastronomi turizmi kimliğini güçlendirecektir.

Ürünün ekonomik açıdan değerlendirilmesi için yerel üreticilerin markalaşma, ambalajlama ve satış stratejileri konusunda desteklenmesi gerekmektedir. Coğrafi işaret tescilinin tanıtım çalışmalarının etkin biçimde yapılması, ürünün bilinirliğini artıracağı gibi pazarlama açısından da önemli bir avantaj sağlayacaktır. Ayrıca kokulu üzümden üretilen ürünlerin bir arada sunulacağı tematik pazar alanları veya yöresel ürün merkezlerinin oluşturulması, hem üretici-tüketici etkileşimini artıracak hem de destinasyonun çekiciliğini destekleyecektir.

Son olarak, akademik çalışmaların genişletilmesi ve çeşitlendirilmesi, kokulu üzümün bilimsel temelde daha kapsamlı biçimde incelenmesini sağlayacaktır. Gelecek araştırmalarda örneklem genişletilerek farklı ilçelerdeki üretim pratikleri karşılaştırılabilir; kokulu üzümün biyokimyasal özelliklerine ve sağlık etkilerine yönelik disiplinler arası çalışmalar yapılabilir. Ayrıca ürünün gastronomi turizmi, kültürel sürdürülebilirlik, yerel ekonomi ve tüketici davranışları ile ilişkisinin nicel veya karma yöntemlerle ele alınması, literatüre önemli katkılar sağlayacaktır.

Kaynakça

Abe, L.T., Da Mota, R.V., Lajolo, F.M. & Genovese, M.I. (2007). Phenolic compounds and antioxidant activity of Vitis labrusca and Vitis vinifera cultivars. *Ciência e Tecnologia de Alimentos*, 27: 394-400.

Anlı, E. (2006). *Bağlar Güzeli: Üzüm ve Üzüm Kültürü*. Yapı Kredi Yayınları.

Baydar, N. G., Özkan, G., & Yaşar, S. (2007). Evaluation of the antiradical and antioxidant potential of grape extracts. *Food control*, *18*(9), 1131-1136.

Eren, F. Y., & Sezgin, A. C. (2021). Coğrafi işaretli yöresel ürünlerin destinasyonlar açısından önemi: Kapadokya Bölgesi örneği. *Journal of tourism research institute*, *2*(1), 61-78.

Jayaprakasha, G.K., Singh, R.P. ve Sakariah, K.K. (2001). Antioxidant activity of grape seed (Vitis vinifera) extracts on peroxidation model in vitro. *Food Chemistry*, 73: 285-290.

Jayaparakasha, G.K., Selvi, T. ve Sakariah, K.K. (2003). Antibacterial and antioxidant activities of grape (Vitis vinifera) seed extracts. *International Food Research*, 36: 117–122.

Kavgacı, M. (2019). İzabella üzümünün (Vitis labrusca l.) Resveratrol ve fenolik kompozisyonu ile antioksidan özelliklerinin belirlenmesi. *Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Fen Bilimleri Enstitüsü Kimya Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Trabzon*.

Meral, Y., & Şahin, A. (2013). Tüketicilerin coğrafi işaretli ürün algısı: Gemlik zeytini örneği. *KSÜ Doğa Bilimleri Dergisi*, *16*(4), 16-24.

Mertol, H., & Keskin, S. (2022). *Üzümün Tarihi ve Coğrafi Yolculuğu*. Efe Akademi Yayınları.

Murthy, K.N.C., Singh, R.P. ve Jayaprakasha, G.K. (2002). Antioxidant activity of grape (Vitis vinifera) pomace extracts. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 50: 5909-5914.

Patent, T. (2025). Türk Patent ve Marka Kurumu. Nisan 2, 2025 tarihinde Türk Patent ve Marka Kurumu: https://ci.turkpatent.gov.tr/cografi-isaretler/liste?il=42&tur=&urunGrubu=&adi adresinden alındı

Polater, S. (2020). Avrupa Birliği Ve Türk Hukukunda Menşe Adının Ve Mahreç İşaretinin Tescil Edilebilme Şartları. *Ticaret ve Fikri Mülkiyet Hukuku Dergisi*, *6*(2), 283-309.

Rize İl Turizm Müdürlüğü. (2021). Mart 28, 2025 tarihinde Rize İl Turizm Müdürlüğü: https://rize.ktb.gov.tr/TR-256620/rize-pepecurasi.html adresinden alındı.

Sağlam, Ö. Ç., & Sağlam, H. (2018). İnsanlık Tarihinde Üzümün Önemi. *Journal of agriculture*, *1*(2), 1-10.

Saygılı, D., Demirci, H., & Samav, U. (2020). Coğrafi işaretli Türkiye peynirleri. *Aydın Gastronomy*, *4*(1), 11-21.

Uçar, A. (2008). *Geleneksel Türk Tadı Pekmez. Uluslararası Asya ve Kuzey Afrika Çalışmaları Kongresi,* (s. 1383-1397). Ankara: Atatürk Kültür, Dil Ve Tarih Yüksek Kurumu Yayinlari

Üneş, D. (2016). *İzabella üzümü (Vitis labrusca L.) meyvesinin fenolik bileşenleri ve antioksidan etkisinin araştırılması* (Master's thesis, Bartın Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü).

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2018). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Zor, M., Karakütük, İ. A., & Şengül, M. (2022). Kokulu üzüm (Vitis labrusca L.) meyvesi ve ekstraktlarının dondurma üretiminde kullanım olanaklarının araştırılması. *ATA-Gıda Dergisi*, *1*(2 (Temmuz)), 1-8.

BIBLIOMETRIC ANALYSIS OF SCIENTIFIC PUBLICATIONS IN THE FIELD OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND POLITICS: WEB OF SCIENCE DATABASE EXAMPLE

Haluk AKDENİZ
Graduate Student, Fırat University, Institute of Social Sciences,
Department of Public Relations, Elâzığ, Turkiye
ORCİD: 0009-000-1125-943X

Abstract

Artificial intelligence in politics is effective in various election campaigns, political production processes and develops mechanisms for government and democratic participation. The main purpose of the research is to reveal the studies on artificial intelligence and politics by bibliometric analysis method. In the study, a total of 963 scientific studies were found as a result of the search using the words “artificial intelligence” and “politics” in the Web of Science database. And these studies were analyzed with VOSviwer program. As a result of the findings obtained as a result of the analysis, it has been observed that the interest in artificial intelligence and politics has increased recently. The majority of the research has been concentrated in technologically advanced countries such as the USA, the UK, Germany and Austria. In Turkey, on the other hand, studies in the field are still in the development stage and remain more limited compared to the international literature. As a result of bibliometric analysis, it was determined that studies on artificial intelligence are mostly focused on topics such as machine learning, deep learning, game theories, while studies on politics are focused on topics such as artificial intelligence machine learning, sentiment analysis. This study is limited to the Web of Science database. For this reason, studies not included in the web of Science database were not included in the analysis. The research will guide academic studies in this field by revealing the gaps in the literature on artificial intelligence and politics.

Keywords: Artificial Intelligence, Politics, Bibliometric Analysis, Web of Science, VOSviewer.

YAPAY ZEKA VE SİYASET ALANINDA BİLİMSEL YAYINLARIN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ: WEB OF SCİENCE VERİ TABANI ÖRNEĞİ

Özet

Siyasette yapay zekâ, çeşitli seçim kampanyaları, siyasi üretim süreçlerinde etkili olmakla beraber hükümet ve demokratik katılım için mekanizmalar geliştirmektedir. Araştırmanın temel amacı yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan çalışmaları bibliyometrik analiz yöntemi ile ortaya konulmasıdır. Çalışmada Web of Science veri tabanında “yapay zekâ” ve “siyaset” kelimeleri kullanılarak yapılan arama sonucunda toplam 963 bilimsel çalışmaya rastlanılmıştır. Ve bu çalışmalar VOSviwer programı ile analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda elde edilen bulgular neticesinde, yapay zekâ ve siyaset konusuna ilginin son dönemlerde arttığı görülmüştür. Yapılan araştırmaların büyük çoğunluğu Amerika, İngiltere, Almanya ve Avusturya gibi teknoloji bakımından gelişmiş olan ülkelerde yoğunlaşmıştır. Türkiye’de ise alanla ilgili çalışmalar henüz gelişme aşamasında olup, uluslararası literatürle kıyaslandığında daha sınırlı kalmaktadır. Bibliyometrik analizler sonucunda yapay zekâ ile ilgili çalışmaların daha çok makine öğrenimi, derin öğrenme, oyun teorileri gibi konulara yoğunlaştığı, siyaset ile ilgili çalışmaların ise, yapay zekâ makine öğrenimi, duyarlılık analizi gibi konularına yoğunlaştığı belirlenmiştir. Bu çalışma web of Science veri tabanı ile sınırlı tutulmuştur. Bu nedenle web of Science veri tabanında yer almayan çalışmalar analiz kapsamına dahil edilmemiştir. Yapılan araştırma yapay zekâ ve siyaset ile ilgili literatürdeki boşlukları ortaya koyarak bu alandaki akademik çalışmalara yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Siyaset, Bibliyometrik Analiz, Web of Science, VOSviewer.

GİRİŞ

Yapay zekâ dijital çağın yeni fenomenlerinden biridir. Kişisel yaşam alanından kamusal alana kadar oldukça geniş bir alanda kullanımı yaygınlaşan bu teknoloji son yıllarda siyasal alanda da kullanılmaya başlanmıştır (Yıldırım ve ark.,2024). Özellikle seçim kampanyalarının yönetimi, seçmen davranışlarının analizi ve dezenformasyonla mücadele gibi alanlarda etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Yapay zekâ teknolojisinin hızlı gelişimi, veri analizi, algoritmik hedefleme, seçmen profili oluşturma ve dijital izleme dahil olmak üzere siyasi kampanya stratejisinde temel değişikliklere yol açmıştır. Başka bir deyişle, politikacıların ve siyasi partilerin seçmenleri etkileme ve seçmenlerden destek alma biçiminde büyük bir değişim söz konusudur (Brand, 2020). Ayrıca, yapay zekânın seçimlerde daha doğru sonuçlar vermesi, daha az maliyetli ve zahmetsiz olması sebebiyle gelecekteki seçimlerde olmazsa olmaz hale geleceği belirlenmiştir (Zhou and Makse, 2019). Dünyada yapay zekanın siyaset üzerine yapılan çalışmalar her geçen gün artmaktadır. Araştırmanın amacı yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan çalışmaları bibliyometrik analiz yöntemi ile ortaya konulmasıdır. Bibliyometrik analiz, bilimsel bir araştırma alanının oluşumunu ortaya koymada, yayınların belirli yönlerini analiz edebilmede kullanılabilen nesnel ve nicel bir yöntemdir (Garfield, 1979; McCain, 1996). Ayrıca bibliyometrik analiz, araştırma alanındaki literatürü inceleyerek, hangi konunun daha fazla araştırıldığını ve hangi konularda bilgi eksikliklerinin olduğunu belirlemeye yardımcı olmaktadır. Literatürde bibliyometrik analiz kullanılarak yapılan çalışmalar son derece fazladır (Askeroğlu, 2018; Okmeydan, 2020; Zeren ve Kaya 2020; Erkan, 2020; Açıkgöz ve Çizmeli, 2023; Saf, 2023; Öztürk ve Demir, 2023; Baloğlu, 2023; Cesur ve ark, 2024). Yapay zekanın siyasette kullanımı ile ilgili çalışmalarda mevcuttur (Gemenis, 2014; Savaget vd.,2018; Devran ve Özcan 2020; Zeybek, 2020; Kļaviņš, 2021; Shahzad, 2021; Unver and Etan, 2021; Kurnaz 2022; Özkoçak ve Kırık, 2023; Şahnagil, 2023; Bahtiyar, 2024; Battista, 2024). Kurnaz (2022). "Dijital Siyasetin Yükselişi ve Yapay Zekâ" çalışmasında; Büyük verinin dijital siyasetteki temel işlevi propaganda makinesinin seçmenlerin algı ve ilgilerine yönelik içeriklerle çok daha verimli işlemesini sağlamakta, Yapay zekâ ise siber ortamda internet kullanıcılarının karar alma süreçlerini şekillendirdiği sonucuna varmıştır. Ve dijital siyasetin yükselişinde erken dönemde ortaya çıkan iyimser hava hükümetlerin ve şirketlerin, 'bireyin özgürlüğü için çalışmadıklarının fark edilmesiyle son bulduğunu, kısa zamanda dijital ortam bir 'siber panoptikon'a dönüştüğünü, bilgi asimetrisi ve algoritmaların kapalı çalışma prensiplerinin toplumların temel dinamiklerini etkileyen sosyoteknik kavramlar olarak incelenmesi gerekliliği olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yapay zekanın siyaset üzerindeki etkisini inceleyen çalışmalar mevcuttur. Ancak siyaset ve yapay zekâ konusunda yapılan çalışmaların bibliyometrik analizinin yapıldığı bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmanın literatürdeki bu boşluğu doldurması ve gelecek çalışmalara ışık tutması beklenmektedir.

Bu çalışma dört bölümden oluşmaktadır. İlk olarak birinci bölümde giriş kısmı, ikinci bölümde materyal ve yöntem, üçüncü bölümde araştırma bulguları ve son olarak dördüncü bölümde sonuç ve öneriler kısmı yer almaktadır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Yapılan çalışmada 1985-2025 yılları arasında özet, anahtar kelime ve başlık bölümleri temel alınarak "artificial intelligence" ve "politics" terimlerini içeren makalelerin bibliyometrik analizin yapılması amaçlanmıştır. Bibliyometrik çalışmalar, bir bilim dalıyla ilgili mevcut alan yazınındaki çalışmaların mevcut durumunu, yönelimini ve gelişimini ortaya koyan çalışmalardır (Üstdiken ve Pasadeos, 1993). Bibliyometrik analiz ile araştırma alanının yapısı ya da kavramsal çerçevesi

haritalandırılabilmekte, yayınlar arası bilimsel iletişim analiz edilebilmekte ve gelecekteki araştırmalara yönelik öneriler geliştirilebilmektedir (Phulwani et al., 2020). Bu analiz literatürün zaman içindeki değişimini inceleyerek hangi konuların daha fazla araştırıldığını, hangi konuda bilgi eksikliklerinin olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, benzer konuların görselleştirilmesi amacıyla Ness Jan van Eck ve Ludo Waltman (2009) tarafından geliştirilen VOSviewer (sürüm 1.6.20) programı kullanılmıştır. VOSviewer, özellikle bibliyometrik haritaların oluşturulması ve görüntülenmesi için tasarlanmıştır. Program, grafiksel gösterime özel önem vererek, bibliyometrik haritaların anlaşılır ve yorumlanabilir şekilde sunulmasını sağlamaktadır. (Eck and Waltman, 2010). Web of Science (WoS), bibliyometrik yöntemlerle gerçekleştirilen çalışmalar için yüksek güvenirliğe sahip bir veri tabanı olduğundan bu çalışma için tercih edilmiştir (Zupic and Čater, 2015; Köseoğlu vd., 2019; Uyar, Kılıç ve Koseoglu, 2020). Web of Science kapsamlı veri tabanı, atıf analizleri, çok disiplinli erişim ve performans izleme araçları sayesinde, araştırmacılara yüksek kaliteli literatür ve güçlü analiz imkânları sunmaktadır. Bibliyometrik analiz süreci üç aşamadan oluşmaktadır. Bunlar; arama kriterlerinin belirlenmesi, veri tabanı seçimi ve veri analizidir (Duque-Acevedo et al., 2020). İlk aşamada yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan çalışmalar elde edilip analiz gerçekleştirilmiştir. İkinci aşamada verilerin miktarı belirlenmiştir. Üçüncü ve son aşamada ise VOSviever programı ile bibliyometrik analiz gerçekleştirilmiştir. Analiz sürecinin aşamaları Tablo 1'de gösterilmiştir.

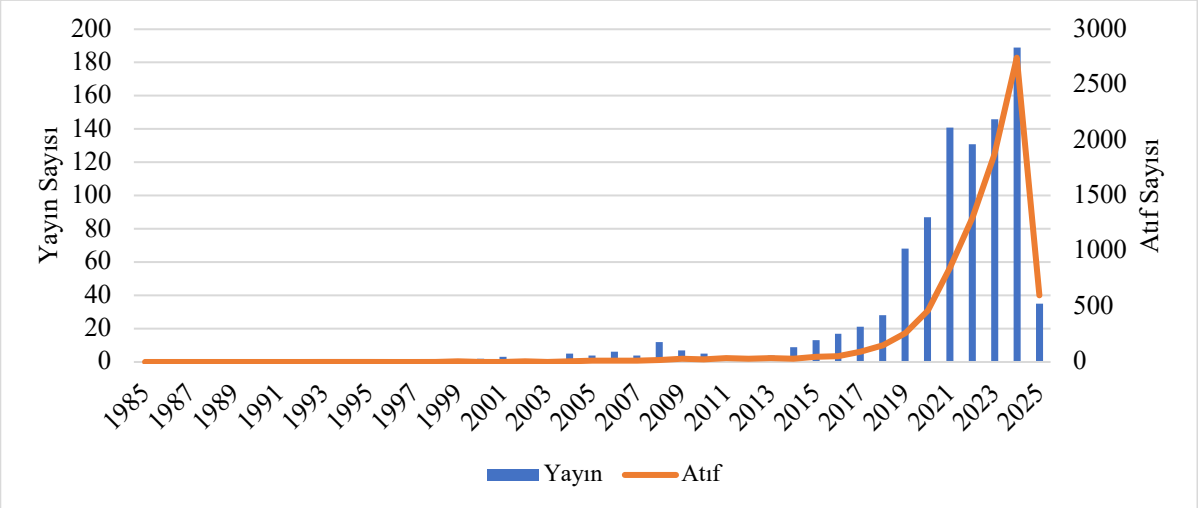
Tablo 1. Bibliyometrik analiz sürecinin Aşamaları

Sürecin Aşamaları	Seçim Kriteri	Sonuç
1.Arama kriteri	Araştırmacılar tarafından veri tabanlarında yapay zekâ ve siyaset konusunda kullanılan terimlerin araştırılması ve analizi, Elde edilen verilerin konuya göre uygunluğunun analizi, Seçilen bilimsel yayınların özellikleri ve yayın döneminin belirlenmesi,	Başlık, özet ve anahtar kelimeler ("artificial intelligence") ve ("politics").
2.Veri tabanının Seçimi	WoS veri tabanında bulunan bilimsel yayınların miktarının belirlenmesi	WoS-963 bilimsel çalışma
3.Veri Analizi	Bibliyometrik analizin görselleştirilmesi	VOSviewer

ARAŞTIRMA BULGULARI

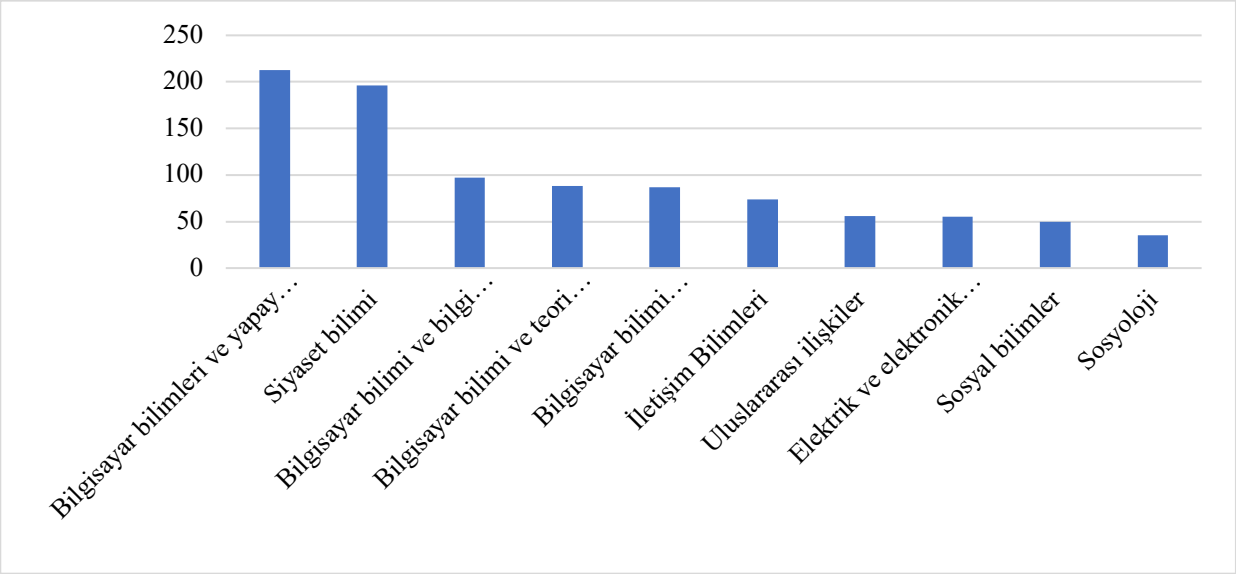
Genel Durum

Yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan ve web of science veri tabanında yer alan ikincil veriler doğrultusunda 29 Ekim 2025 tarihi itibariyle yapılan analiz sonucunda 963 çalışmanın olduğu görülmüştür. Yapılan çalışmaların atıf sayısı şekil 1'de gösterilmiştir. Şekil incelendiğinde ilk yayının 1992 yılında yapıldığı görülmektedir. 2000'li yılların başlarından itibaren yayın sayısında kademeli bir artış yaşanmakla birlikte, atıf sayılarında yükseliş olmadığı görülmektedir. 2019 yılından itibaren ise hem yayın hem de atıf sayısında ciddi bir artış gözlemlenmiştir. Bu durum alandaki çalışmaların giderek ilgi gördüğü ve akademik etkisinin arttığını göstermektedir.

Şekil 1. 1985- 2025 dönemine ait yapay zekâ ve siyaset ile ilgili yayın ve atıf sayılarının yıllara göre değişimi (adet)

Yapay zekâ ve siyaset konusunda, alıntı konularına göre yayınlar Şekil 2'de gösterilmiştir. Bilgisayar bilimleri ve yapay zekâ (213) en çok alıntının yapıldığı konu olmuştur. Bunu sırasıyla Siyaset bilimi (196), Bilgisayar bilimi ve bilgi teknolojisi (97), Bilgisayar bilimi ve teorileri (88) ve Bilgisayar bilimi (87) konuları takip etmektedir. Bu dağılım, yapay zekânın siyaset bilimiyle kesişen çok boyutlu yapısını ve alanın hem teknik hem sosyal bilim perspektifinden ele alındığını göstermektedir.

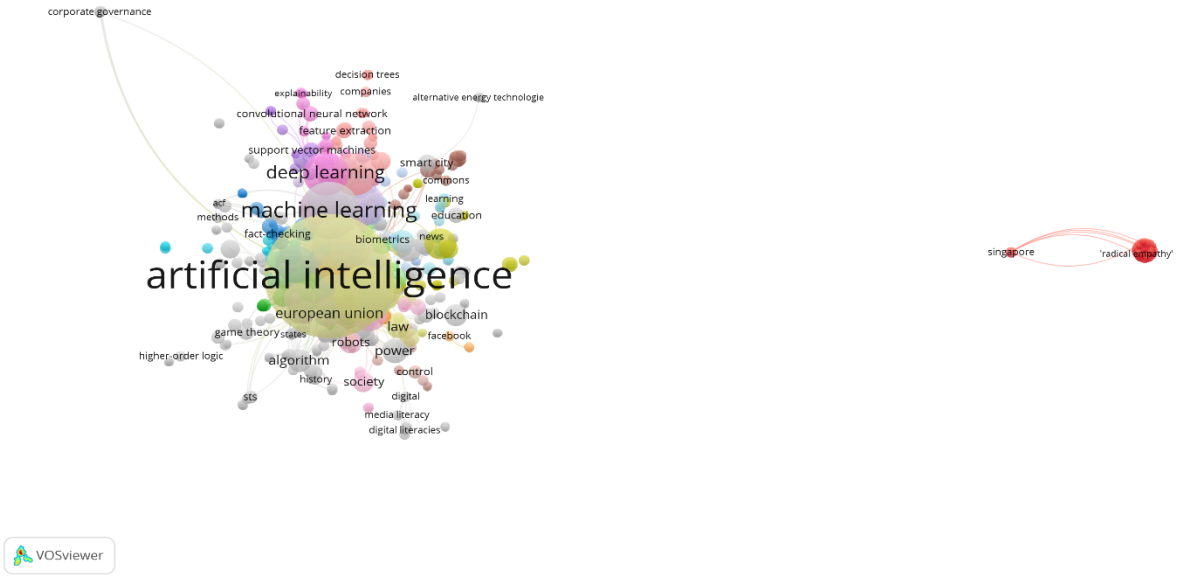

Şekil 2. Web of Science kategorisinde en çok yayın yapan alanlar

Bibliyometrik Analiz Sonuçları

Yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan araştırmalarda en çok kullanılan anahtar kelimeleri öğrenmek için VOSviewer programından Anahtar kelime analizi yapılmıştır. Anahtar kelimelerin bibliyometrik ağ analizi Şekil 3'te gösterilmiştir. Küme büyüklükleri anahtar kelimelerin kullanım fazlalığını göstermektedir, küme renkleri anahtar kelimelerin bir arada kullanımı anlamına gelmektedir ve kümeler arasında yer alan çizgiler ise kelimelerin birbirleri ile bağlantı içerisinde olduklarını göstermektedir. Anahtar kelimelerin ağ analizini göstermek için toplam 2968 kelime arasından en fazla geçen 1000 kelime alınmış olup her kelimenin en az bir kere geçmesi kriteri seçilmiştir. Yapılan analize göre Yapay zekâ (257), Siyaset (55), Makine öğrenimi (55), Sosyal medya

(31) ve Duyarlılık analizi (31) en çok kullanılan ilk 5 kelime olmuştur. Analiz sonucunda toplam 38 küme, 7702 bağlantı ve 8488 bağlantı gücü tespit edilmiştir. “Siyaset” ve “Makine öğrenimi” gibi kelimelerin yüksek kullanım sıklığı, alanın hem siyaset bilimsel hem de teknik boyutlarının dengeli şekilde ele alındığını işaret etmektedir. “Sosyal medya” ve “Duyarlılık analizi” gibi anahtar kelimelerin öne çıkması ise, güncel dijital ortamların ve veri analiz tekniklerinin araştırmalarda önemli yer tuttuğunu ortaya koymaktadır.

Şekil 3. Anahtar kelimelerin bibliyometrik ağ analizi

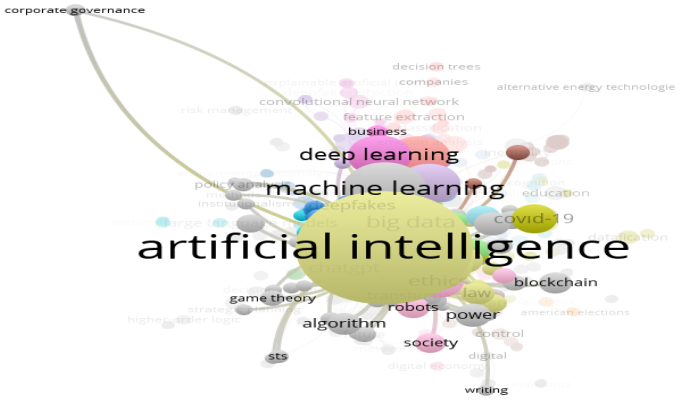
Yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan çalışmalarda en çok kullanılan ilk 10 kelimeye Tablo 2’de yer verilmiştir. Çalışma kapsamında ele alınan konular olduğundan yapay zekâ ve siyaset kelimesi en çok kullanılan ilk iki kelime olmuştur. Yapay zekâ kelimesi 257 kere kullanılmış ve toplam 842 bağlantı gücüne erişmiştir. Siyaset kelimesi ise 55 kere kullanılmış ve toplam 262 bağlantı gücüne erişmiştir

Tablo 2. Yapay zekâ ve siyaset ile ilgili çalışmalardaki en çok kullanılan anahtar kelimeler, kullanım sayıları ve toplam bağlantı gücü

Anahtar kelimeler	Kullanım sayısı	Toplam bağlantı gücü
Yapay zekâ	257	842
Siyaset	55	262
Makine öğrenimi	55	232
Sosyal medya	31	139
Duyarlılık analizi	31	129
Büyük veriler	25	126
Derin öğrenme	32	122
Demokrasi	23	115
Sahte haberler	22	111
Teknoloji	22	100

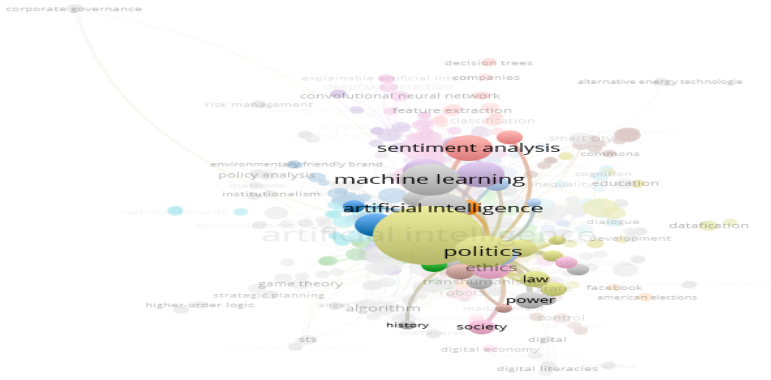
Anahtar kelimelerin bibliyometrik ağ analizinde, Şekil 4’te Yapay zekâ alanında en çok hangi konuların çalışıldığını daha net ortaya koymak amacıyla yapay zekâ kelimesi seçilmiştir. Ve yapay zekâ konusunda daha çok makine öğrenimi, derin öğrenme, oyun teorileri gibi konuların ön plana

çıktığı görülmektedir. Bu bulgu, yapay zekâ araştırmalarının teknik derinliğe sahip alt disiplinlerde yoğunlaştığını ve siyaset bilimi gibi sosyal bilimlerle bu teknik alanların etkileşim içinde olduğunu göstermektedir. Özellikle oyun teorilerinin öne çıkması, yapay zekânın stratejik karar alma süreçleri ve siyasal etkileşimlerdeki uygulamalarına işaret etmektedir.

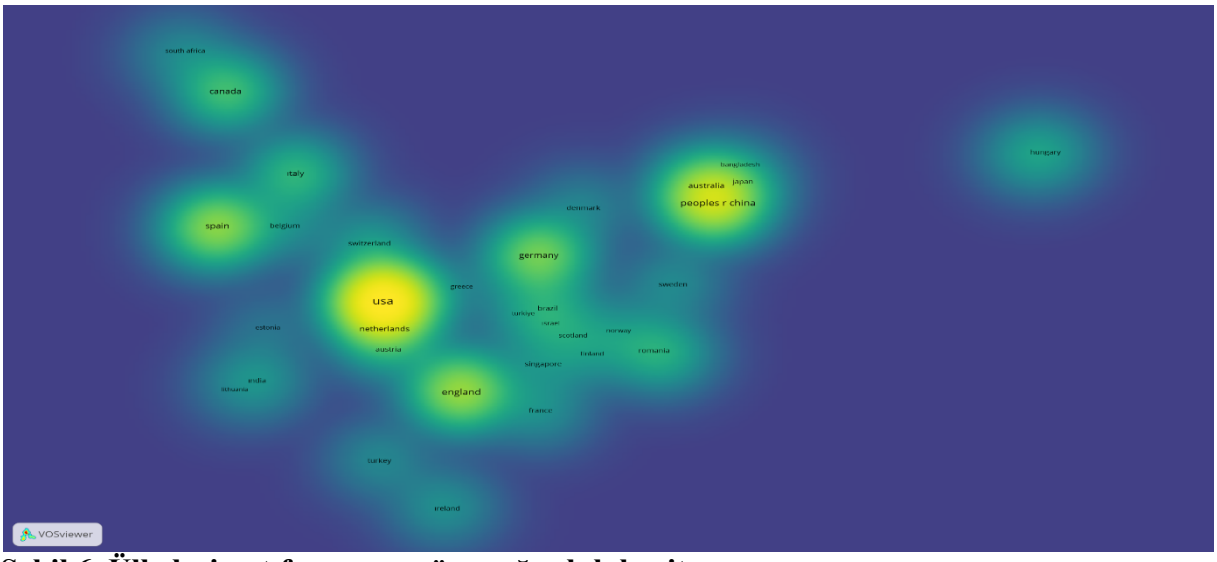
Şekil 4. Seçilen kelimenin (artificial intelligence) bibliyometrik ağ analizi

Anahtar kelimelerin bibliyometrik ağ analizinde, Şekil 5'te siyaset alanında en çok hangi konuların çalışıldığını daha net ortaya koymak amacıyla siyaset kelimesi seçilmiştir. Ve siyaset konusunda daha çok yapay zekâ makine öğrenimi, duyarlılık analizi gibi konuların ön plana çıktığı görülmektedir. Bu durum, siyaset biliminde yapay zekâ teknolojilerinin kullanımının ve veri odaklı analizlerin giderek artan bir önem kazandığını göstermektedir. Ayrıca, duyarlılık analizinin öne çıkması, siyasi karar alma süreçlerinde veri temelli yaklaşımların kritik bir rol oynadığını işaret etmektedir.

Şekil 5. Seçilen kelimenin (politics) bibliyometrik ağ analizi

Yapay zekâ ve siyaset konusunda yapılan çalışmaların ülkelere göre atıf sayısının yoğunluk haritası Şekil 6'da verilmiştir. Ülkelerin göre aldığı atıflara ilişkin ağ haritası oluşturmak için bir ülkenin en az 1 eser yayınlaması ve 1 atıf alması kriteri kullanılarak 76 farklı ülke üzerinden analizler uygulanmıştır. Bu analizler sonucunda 10 ayrı küme, toplamda 112 bağlantı ve 225 bağlantı gücü olduğu tespit edilmiştir. Sarı rengin yoğun olduğu ülkeler en fazla atıfın yapıldığı ülkelerdir. Ülkeler arasında en yüksek atıf alanlar sırasıyla Amerika (2681), İngiltere (1740), Almanya (1231), Kanada (1162) ve Avusturya (408) olmuştur. Amerika, İngiltere, Almanya, Kanada ve Avusturya gibi ülkelerin en yüksek atıf sayılarına sahip olması, bu ülkelerin alandaki araştırma üretimi ve akademik etkinliğinin uluslararası ölçekte baskın olduğunu göstermektedir.

Şekil 6. Ülkelerin atıf sayısına göre yoğunluk haritası

Yapay zekâ ve siyaset konusunda en çok yayın ve atıf sayısına sahip ilk 10 ülkeye Tablo 3'te yer verilmiş ve toplam bağlantı güçleri gösterilmiştir. En çok yayın ve atıf sayısına sahip olan ülke Amerika olup, toplam 69 bağlantı gücüne sahiptir. Bunu sırasıyla İngiltere, Almanya ve Avusturya takip etmektedir.

Tablo 3. Yapay zekâ ve siyaset ile ilgili çalışmaların ülkelere göre dağılımı, aldıkları atıf sayıları ve toplam bağlantı gücü

Ülkeler	Yayın sayısı	Atıf sayısı	Toplam bağlantı gücü
Amerika	231	2681	69
İngiltere	97	1740	66
Almanya	75	1231	54
Avusturya	50	1162	28
İsviçre	45	408	21
Çin	19	233	18
Hollanda	107	957	16
İsveç	37	570	17
Finlandiya	14	53	14
Singapur	10	224	11

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma yapay zekâ ve siyaset konularında yapılmış bilimsel araştırmaların 1985-2025 yılları arasındaki yayın ve atıf sayılarındaki değişimini, en çok yayın yapan ülkeleri, ülkelerin atıf sayısına göre yoğunluğunu, en çok kullanılan anahtar kelimeleri ve en çok çalışma yapılan alanları ortaya koymaktadır. Yapay zekâ ve siyaset konularında, son yıllarda literatür sayısındaki artışın konuya ilginin arttığını ortaya koymaktadır. Ancak Türkiye'de çalışmaların uluslararası literatüre göre sınırlı olmasından dolayı araştırma içeriğindeki görsellerde yer almamıştır. Bu durum yapay zekâ ve siyaset konusunda Türkiye literatüründe önemli bir boşluk olduğu söylenebilir. Bu boşluk alanla ilgili daha fazla akademik çalışma ile doldurulabilir. Yapay zekâ ve siyaset konusunda en çok araştırma yapan ülkeler arasında Amerika, İngiltere ve Almanya ön plana çıkmaktadır. Yapılan analize göre yapay zekâ, siyaset, makine öğrenimi, sosyal medya ve duyarlılık analizi en çok kullanılan kelimeler olmuştur. Yapay zekâ, büyük veri analizi, makine öğrenimi gibi teknolojiler aracılığıyla önemli bir dönüşüm yaratmaktadır. Türkiye'de yapay zekâ destekli siyasal analizlerin gerçekleştirilmesi için veri erişimi konusundaki kısıtlamaların giderilmesi ve kamu kurumları ile akademik çevreler arasında iş birliğinin oluşturulması ve bu alandaki bilimsel üretkenliğin teşvik edilmesi gerekmektedir.

Bu çalışmanın önemli bir sınırlılığı verilerin yalnızca Web of Science veri tabanından elde edilmiş olmasıdır. Bu nedenle yayınlar tüm literatürü kapsamamaktadır. Gelecekte yapılacak olan

çalışmalarda, farklı veri tabanlarının kullanılması literatürün daha kapsamlı ele alınmasına imkân sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

Açıkgöz, F. Y., & Çizmeli, D. (2023). İletişim araştırmalarındaki güncel eğilimler üzerine bibliyometrik bir inceleme. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, *(43)*, 214–234. https://doi.org/10.31123/akil.1353611

Askeroğlu, E. D. (2018). Uluslararası Tojdac dergisinin bibliyometrik analizi. *Turkish Online Journal of Design Art and Communication*, *8*(2), 190–202.

Bahtiyar, N. (2024). Yapay zekâ teknolojilerinin ekonomi ve siyaset bağlamında ortaya çıkardığı yeni toplumsal dinamiklerin ABD, Çin ve Türkiye üzerinden incelenmesi.

Battista, D. (2024). Political communication in the age of artificial intelligence: An overview of deepfakes and their implications. *Society Register*, *8*(2), 7–24. https://doi.org/10.14746/sr.2024.8.2.01

Brand, D. J. (2020). Algorithmic decision-making and the law. *E-Journal of Democracy and Open Government*, *12*(1), 114–131. https://doi.org/10.29379/jedem.v12i1.576

Cesur, D. K., Göker, D., & Gelberi, C. B. (2024). Türkiye'deki iletişim araştırmalarına güncel bir bakış: Bir bibliyometrik inceleme ve içerik analizi. *Akademik İncelemeler Dergisi*, *19*(1), 23–45. https://doi.org/10.17550/akademikincelemeler.1321544

Devran, Y., & Özcan, Ö. F. (2020). Siyasal iletişimde "araç" öncelliğinden "mikro hedefe" uzanan yaklaşımlar: Yapay zekâ teknolojisinin mikro hedef kitlenin belirlenmesinde ve iletişiminde kullanımı. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, *24*(4), 1977–1992.

Duque-Acevedo, M., Belmonte-Ureña, L. J., Cortés-García, F. J., & Camacho-Ferre, F. (2020). Agricultural waste: Review of the evolution, approaches and perspectives on alternative uses. *Global Ecology and Conservation*, *22*, e00902. https://doi.org/10.1016/j.gecco.2020.e00902

Erkan, İ. (2020). Dijital pazarlamanın dünü, bugünü, geleceği: Bibliyometrik bir analiz. *Akademik Hassasiyetler*, *7*(13), 149–168.

Garfield, E. (1979). Is citation analysis a legitimate evaluation tool? *Scientometrics*, *1*, 359–375. https://doi.org/10.1007/BF02025692

Gemenis, K. (2024). Artificial intelligence and voting advice applications. *Frontiers in Political Science*, *6*, 1286893. https://doi.org/10.3389/fpos.2024.1286893

Kļaviņš, D. (2021). Diplomacy and artificial intelligence in global political competition. *Global Studies*, *213*.

Köseoglu, M. A., Okumus, F., Putra, E. D., Yildiz, M., & Dogan, I. C. (2019). Conceptual structure of lodging-context studies: 1990–2016. *Journal of Hospitality & Tourism Research*, **43**(4), 573–594. https://doi.org/10.1177/1096348018823912

Kurnaz, A. (2022). Dijital siyasetin yükselişi ve yapay zekâ. In H. M. Yıldız & İ. Karagöz (Eds.), *Kamu yönetimi ve uluslararası ilişkiler bağlamında yapay zekâ tartışmaları* (pp. xx–xx). Ekin Yayınevi.

McCain, K. W. (1996). Dictionary of bibliometrics – Diodato, V. *Journal of the American Society for Information Science*, *47*, 716–717. https://doi.org/10.1002/(SICI)1097-4571(199607)47:8

Okmeydan, S. B. (2020). Kültürlerarası iletişim alanındaki eğilimler: 'Kültürlerarası iletişim' başlıklı lisansüstü tezlerin bibliyometrik analizi. *TRT Akademi*, *5*(10), 578–611.

Özkoçak, V., & Kırık, A. M. (2023). Seçim ve propaganda süreçlerinde yapay zekâ, büyük veri ve algoritmaların etkisi: 14 Mayıs 2023 Türkiye genel seçimleri örneği. *Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi*, *12*(3), 412–428.

Öztürk, M., & Demir, Y. (2023). Bilgilendirme ve kaos arasında: Afet yönetiminde medyanın rolüne yönelik bibliyometrik bir analiz. *TRT Akademi*, *8*(18), 506–527.

Saf, H. H. (2023). Siyasal iletişim ve sosyal medya konularını içeren çalışmaların bibliyometrik analiz ile incelenmesi. *Selçuk İletişim*, *16*(1), 90–118.

Savaget, P., Chiarini, T., & Evans, S. (2019). Empowering political participation through artificial intelligence. *Science and Public Policy*, *46*(3), 369–380.

Shahzad, F. (2021). *Uses of artificial intelligence and big data for election campaign in Turkey* (Master's thesis). Marmara Üniversitesi.

Şahnagil, S. (2023). Yapay zekânın yönlendirici etkisi ışığında dijital siyaset. Balıkesir Üniversitesi, İ.İ.B.F.

Unver, A., & Ertan, A. (2021). Politics of artificial intelligence adoption: Unpacking the regime type debate. In M. Filimowicz (Ed.), *Democratic frontiers: Algorithms and society* (pp. xx–xx). Routledge.

Uyar, A., Kılıç, M., & Koseoglu, M. A. (2020). Exploring the conceptual structure of the auditing discipline through co-word analysis: An international perspective. *International Journal of Auditing*, *24*(1), 53–72. https://doi.org/10.1111/ijau.12178

Üsdiken, B., & Pasadeos, Y. (1993). Türkiye'de örgütler ve yönetim yazını. *Amme İdaresi Dergisi*, *26*(2), 73–93.

Van Eck, N. J., & Waltman, L. (2009). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, *84*, 523–538.

Van Eck, N. J., & Waltman, L. (2010). Software survey: VOSviewer, a computer program for bibliometric mapping. *Scientometrics*, *84*(2), 523–538.

Yıldırım, U. T., Ada, H. İ., & Boube, Y. K. (2024). Yapay zekânın siyasi partiler üzerindeki dönüştürücü etkileri: İmkânlar, fırsatlar ve tehditler üzerine bir analiz. *Scientific Journal of Innovation and Social Sciences Research*, *4*(2), 141–156.

Zeren, D., & Kaya, N. (2020). Dijital pazarlama: Ulusal yazının bibliyometrik analizi. *Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *17*(1), 35–52.

Zeybek, B. (2020). Siyasal kampanyaların geleceğinde veri temelli yönelimler. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, *(33)*, 54–72.

Zhou, Z., & Makse, H. A. (2019). Artificial intelligence for elections: The case of 2019 Argentina primary and presidential election. *arXiv preprint*, arXiv:1910.11227.

Zupic, I., & Čater, T. (2015). Bibliometric methods in management and organization. *Organizational Research Methods*, *18*(3), 429–472. https://ssrn.com/abstract=2267251

POISONOUS PLANTS OF ŞANLIURFA PROVINCE; FOLK KNOWLEDGE, ECOLOGICAL DISTRIBUTION AND TOXICOLOGICAL ASSESSMENT

Mustafa ASLAN
Harran Üniversity Faculty of Education Department of Science Education Osmanbey Campus. Şanlıurfa, 63300 Haliliye/Şanlıurfa Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7336-6435

Abstract

This study aims to investigate the poisonous plant flora of Şanlıurfa province, Turkey, including their ecological distribution, toxicological properties, and the level of public awareness. Field studies conducted between 2022 and 2024 identified 39 poisonous plant taxa belonging to 18 families. The families containing the highest number of poisonous species were Asteraceae (8 species), Fabaceae (4 species), Solanaceae (4 species), Euphorbiaceae (4 species), Ranunculaceae (3 species), Apiaceae (2 species), Apocynaceae (2 species), Boraginaceae (2 species), with the remaining families represented by a single species each. The toxic effects of the plants were classified as neurotoxic, cardiotoxic, hepatotoxic, and dermatological. The study determined that species with lethal effects, such as *Nerium oleander* L. (oleander), *Ecballium elaterium* L. (squirting cucumber), *Conium maculatum* L. (poison hemlock), *Heliotropium europaeum* L. (heliotrope), *Euphorbia macroclada* L. (spurge), *Ricinus communis* L. (castor bean), *Consolida axilliflora* (DC.) Schrod. (larkspur), *Datura stramonium* L. (jimsonweed), and *Echium plantagineum* L. (Paterson's curse), are widely distributed throughout the region. Based on their toxicity level, the research categorized 12 species as highly toxic, 5 as high-risk, 16 as moderately toxic, and 5 as low-risk. Public surveys revealed that the local population, particularly in rural areas, possesses insufficient knowledge about the dangers posed by these plants. This study will contribute to the management of species that pose a risk to public health and livestock farming by establishing a comprehensive database of poisonous plants in the region.

Keywords: Poisonous plants, Şanlıurfa flora, toxicology, folk knowledge, phytotoxins.

ŞANLIURFA İLİNİN ZEHİRLİ BİTKİLERİ, HALK BİLGİSİ, EKOLOJİK DAĞILIM VE TOKSİKOLOJİK DEĞERLENDİRME

Özet

Bu çalışma, Şanlıurfa ilinin zehirli bitki florasını, bu bitkilerin ekolojik dağılımını, toksikolojik özelliklerini ve halk arasındaki bilgi düzeyini araştırmayı amaçlamaktadır. 2022-2024 yılları arasında gerçekleştirilen saha çalışmalarında, 18 familyaya ait 39 zehirli bitki taksonu tespit edilmiştir. En fazla zehirli tür içeren familyalar; Asteraceae (8 tür), Fabaceae (4 tür), Solanaceae (4 tür), Euphorbiaceae (4 tür), Ranunculaceae (3 tür), Apiaceae (2 tür), Apocynaceae (2 tür), Boraginaceae (2 tür) ve diğer familyalar (1 tür) olarak belirlenmiştir. Bitkilerin toksik etkileri; nörotoksik, kardiyotoksik, hepatotoksik ve dermatolojik olarak sınıflandırılmıştır. Çalışmada, *Nerium oleander* L. (zakkum), *Ecballium elaterium* L. (Eşekhıyarı). Datura *stramonium* (tatula), *Conium maculatum* (baldıran), *Heliotropium europaeum* L. (Döngel, Heliotrop), *Euphorbia macroclada* L. (Sütleğen), *Ricinus communis* L. (Hint yağı), *Consolida axilliflora* (DC.) Schrod. (Tüylü hezelan), *Datura stramonium* L. (Tatula, Şeytan elması) ve *Echium plantagineum* L. (engerek otu) gibi ölümcül etkiye sahip türlerin yaygın olarak dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda bitkilerin toksisite derecesine göre 12 tür çok yüksek derecede, 5 tür yüksek derecede, 16 tür orta derecede, 5 düşük derece tespit edilmiştir. Halk anketleri, özellikle kırsal kesimde yaşayan bireylerin bu bitkilerin tehlikeleri konusunda yetersiz bilgiye sahip olduğunu göstermiştir. Bu çalışma,

bölgedeki zehirli bitkiler konusunda kapsamlı bir veri tabanı oluşturarak, halk sağlığı ve hayvancılık açısından risk oluşturan türlerin kontrol altına alınmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Zehirli bitkiler, Şanlıurfa florası, toksikoloji, halk bilgisi, fitotoksinler.

1. GİRİŞ

Anadolu, coğrafi konumu, iklim çeşitliliği ve topoğrafik yapısı nedeniyle dünyanın önemli bitki çeşitlilik merkezlerinden biri olarak kabul edilmektedir (Davis, 1965-1985). Bu floristik zenginlik içerisinde zehirli bitkiler, hem ekosistem dengeleri hem de insan ve hayvan sağlığı açısından kritik bir rol oynamaktadır. Zehirli bitkiler, sekonder metabolitleri nedeniyle canlı organizmalarda farmakolojik ve toksikolojik etkiler gösteren bitkiler olarak tanımlanmakta olup, bu bitkilerin bilimsel karakterizasyonu toksikolojik risk yönetimi açısından hayati önem taşımaktadır (Frohne ve Pfänder, 2005, Izzat ve ark. 2025). Türkiye florası, yaklaşık 12.000 bitki taksonu ile Avrupa-Sibirya, Akdeniz ve İran-Turan olmak üzere üç farklı fitocoğrafik bölgenin kesişim noktasında yer almaktadır (Güner vd., 2012). Bu olağanüstü biyolojik çeşitlilik içerisinde, 1.200'den fazla zehirli bitki türü bulunduğu tahmin edilmekte olup, bu türlerin farmakolojik ve toksikolojik özellikleri henüz tam olarak aydınlatılamamıştır (Baytop, 1999).

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin kadim yerleşim merkezlerinden biri olan Şanlıurfa, 19.451 km²'lik yüzölçümü ve benzersiz ekolojik koşulları ile dikkat çekici bir floristik çeşitliliğe ev sahipliği yapmaktadır (TÜİK, 2023). İlin coğrafi konumu (37°00'-38°00' kuzey enlemleri ve 38°00'-40°00' doğu boylamları) ve yarı kurak iklim özellikleri, birçok zehirli bitki türünün gelişimi için ideal habitatlar oluşturmaktadır (Akman, 2011). Şanlıurfa'nın bitki örtüsü, step vejetasyonunun hakim olduğu, ancak Fırat ve Dicle nehirleri boyunca riparian zonların, Karacadağ volkanik kütlesi üzerinde ise dağ stepi vejetasyonunun geliştiği mozaik bir yapı sergilemektedir. Bu habitat çeşitliliği, zehirli bitkilerin taksonomik ve ekolojik dağılımı üzerinde belirleyici rol oynamaktadır (Özhatay vd., 1997). Ancak paradoksal olarak, bu toksik bileşikler aynı zamanda modern tıp için değerli farmakolojik ajan kaynaklarıdır. Digitalis glikozitleri (kalp yetmezliği), atropin (anestezi), kolşisin (gut tedavisi) ve vinka alkaloidleri (kanser tedavisi) gibi birçok önemli ilaç, zehirli bitkilerden elde edilmektedir (Heinrich vd., 2018,). Anadolu, binlerce yıllık geleneksel bitki kullanım kültürüne sahip olup, bu kültürel miras etnofarmakolojik araştırmalar açısından zengin bir kaynak oluşturmaktadır (Yeşil ve Akalın, 2009). Şanlıurfa özelinde, geleneksel bitki kullanımının kültürel dokusu, yöre halkının bitkisel kaynaklarla olan kadim ilişkisini yansıtmaktadır. Ancak, zehirli bitkilerin geleneksel tedavide kullanımı, doz aşımı ve yanlış teşhis riskleri nedeniyle ciddi sağlık tehditleri oluşturabilmektedir (Ernst, 2007, Yahaya ve ark 2025). Bu çalışmanın temel amacı, Şanlıurfa ilinde özgü yayılış gösteren zehirli bitki envanteri oluşturulması ayrıca Halk sağlığı açısından zehirli bitkilerin değerlendirmesi yapmaktır.

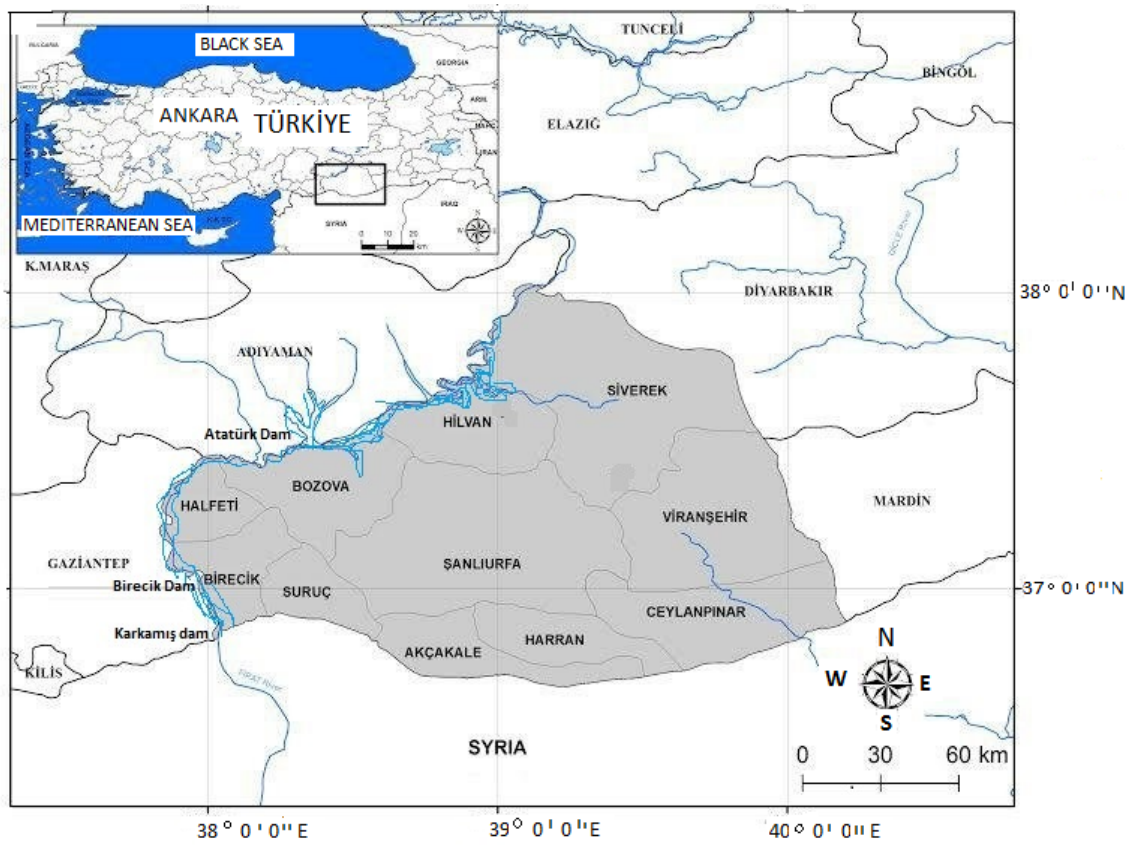
MATERYAL VE YÖNTEM

2.1. Çalışma Alanının Detaylı Tanımı

Araştırma alanı olan Şanlıurfa ili, Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer almakta olup, 37°00'-38°00' kuzey enlemleri ile 38°00'-40°00' doğu boylamları arasında konumlanmıştır. İlin toplam yüzölçümü 19.451 km²'dir ve ortalama yüksekliği 518 metredir. Bölge, Akdeniz iklimi ile karasal iklim arasında geçiş özellikleri göstermektedir (Akman, 2011).

2.2. Arazi Çalışmaları ve Örnekleme Tasarımı

Arazi çalışmaları, 2022-2024 yılları arasında vejetasyon dönemlerinde (Mart-Kasım ayları) gerçekleştirilmiştir. Sistematik örnekleme yöntemi kullanılarak, il genelinde 45 farklı lokalite belirlenmiştir. Bu lokaliteler; Step vejetasyon alanları (n=15), Tarım alanları ve sınır bölgeleri (n=12), Nehir kenarı riparian zonlar (n=8), Kayalık ve yamaç alanlar (n=6), Yerleşim alanı çevreleri (n=4) olarak sınıflandırılmıştır. Her bir lokaliteden, 1x1 m²'lik kuadratlar kullanılarak bitki örnekleri toplanmış ve standart herbaryum tekniklerine uygun olarak preslenmiştir (Davis, 1965-1985). Araştırma alanının haritası şekil 1 de gösterilmiştir.

Şekil 1. Araştırma alanının haritası

2.3. Bitki Teşhis ve Identifikasyon Yöntemleri

Toplanan bitki örnekleri, Davis (1965-1985) ve Güner vd. (2012)'nin eserleri referans alınarak teşhis edilmiştir. Teşhis işlemlerinde; Morfolojik karakterler (çiçek, meyve, yaprak yapıları) Anatomik özellikler (kesit alma ve mikroskobik incelemeler) Teşhisi doğrulanan örnekler, Harran Üniversitesi Herbaryumu'nda (HARRAN) muhafaza altına alınmıştır.

2.5. Etnofarmakolojik Veri Toplama ve analizi

Etnofarmakolojik veriler, 18 yerleşim biriminde 81 katılımcı ile yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır (Martin, 1995). Anket formları; Demografik bilgiler Bitki tanıma düzeyi, Geleneksel kullanım bilgisi, Kullanım şekilleri, Hazırlama yöntemleri bölümlerinden oluşmaktadır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

3.1. Floristik Çeşitlilik ve Taksonomik veriler

Çalışma sonucunda Şanlıurfa'da 18 familyaya ait 39 zehirli bitki taksonu tespit edilmiştir. En fazla tür içeren familyalar ve özellikleri Tablo 3.1'de sunulmuştur.

Tablo 3.1. Familyalara göre zehirli bitki dağılımı ve ekolojik özellikler

Bitkinin Familyası	Tür adı	Yaygın adı Şanlıurfa'daki Ekolojik dağılımı	Toksisite Derecesi	Başlıca Toksik Bileşenler
Asteraceae	*Xanthium strumarium* L.	Pıtrak, Domuz pıtrağı, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Karboksiatraktilozit, ksantostrumarin
Asteraceae	*Senecio vernalis* Waldat.	İlkbahar kanarya otu, Şanlıurfa'nın her yerinde	Yüksek	Pirolizidin alkaloidleri
Asteraceae	*Centaurea solstitialis* L.	Peygamber çiçeği, Şanlıurfa, Birecik	Orta	Sesquiterpen laktonlar
Asteraceae	*Artemisia absinthium*	Pelin otu, Absent, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Tujon, absintin
Asteraceae	*Achillea millefolium* L.	Civanperçemi, Birecik Halfeti arası	Düşük	Achillein, tuyon
Asteraceae	*Inula helenium* L.	Andız otu, Hilvan Siverek arası	Orta	Alantolakton, inulin
Asteraceae	*Cichorium glandulosum* Boiis.	Hindiba, Şanlıurfa'nın her yerinde	Düşük	Laktonlar, intibin
Asteraceae	*Carduus acicularis* Bertol.	Kangal dikeni, Birecik, Halfeti	Düşük	Silimarin, acı maddeler
Fabaceae	*Glycyrrhiza glabra* L.	Meyan, Şanlıurfa'nın her yerinde	Düşük	Glisirizin
Fabaceae	*Medicago sativa* L.	Yonca, Şanlıurfa'nın her yerinde	Düşük	Saponinler, fitoöstrojenler
Fabaceae	*Melilotus officinalis* L.	Sarı taş yoncası, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Kumarin, melilotin
Fabaceae	*Robinia pseudoacacia* L.	Yalancı akasya, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Robitin, fitohemaglutinin
Solanaceae	*Datura stramonium* L.	Tatula, Şeytan elması, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Skopolamin, hiyosiyamin

Solanaceae	*Hyoscyamus niger* L.	Banotu, Şanlıurfa Birecik	Çok yüksek	Hiyosiyamin, hiyosin
Solanaceae	*Solanum nigrum* L.	İt üzümü, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Solanin, solanidin
Solanaceae	*Lycium depressum* Stocks.	Kurt üzümü, Birecik, Halfeti	Orta	Atropin, skopolamin
Apiaceae	*Conium maculatum* L.	Baldıran, Birecik	Çok yüksek	Coniin, konhidrin
Apiaceae	*Pimpinella puberula* L.	Yalancı anason, Şanlıurfa'nın her yerinde	Düşük	Anetol, estragol
Euphorbiaceae	*Euphorbia macroclada* L.	Sütleğen Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Euphorbon, diterpen esterler
Euphorbiaceae	*Euphorbia helioscopia* L.	Sütleğen Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Euphorbon, ingenol esterler
Euphorbiaceae	*Ricinus communis* L.	Hint yağı bitkisi, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Risin, risinin
Euphorbiaceae	*Chrozophora tinctoria* L.	Turnagagası, Şanlıurfa'nın her yerinde	Yüksek	Diterpen esterler

Bitkinin Familyası	**Tür adı**	**Yaygın adı** **Şanlıurfa'daki Ekolojik dağılımı**	**Toksisite Derecesi**	**Başlıca Toksik Bileşenler**
Ranunculaceae	*Consolida axilliflora* (DC.) Schrod.	Tüylü hezaren, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Delfinin alkaloidleri
Ranunculaceae	*Ranunculus millefolius* L	Düğün çiçeği, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Protoanemonin
Ranunculaceae	*Adonis annua* L.	Gelin çiçeği, Şanlıurfa'nın her yerinde	Yüksek	Adonitoksin, kardenolidler
Liliaceae	*Asphodeline aestivus* Brot.	Çiriş otu, Siverek, Viranşehir	Orta	Asfodelin, antrakinonlar
Apocynaceae	*Nerium oleander* L.	Zakkum, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Oleandrin, neriin
Apocynaceae	*Vinca herbacea* Waldst. &Kit	Cezayir menekşesi	Orta	Vinkamin, reserpin
Boraginaceae	*Heliotropium europaeum* L.	Heliotrop, Döngel	Çok yüksek	Heliotrin, lasiokarpin
Boraginaceae	*Echium plantagineum* L.	Engerek otu	Çok yüksek	Pirolizidin alkaloidleri
Chenopodiaceae	*Chenopodium album* L.	Akkazayağı, Birecik,	Orta	Oksalik asit, saponinler

		Halfeti, Ceylanpınar		
Convolvulaceae	*Convolvulus arvensis* L.	Tarla sarmaşığı, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Konvolvulin, alkaloidler
Cucurbitaceae	*Ecballium elaterium* L.	Eşek hıyarı, Şanlıurfa'nın her yerinde	Çok yüksek	Elaterin, kukurbitasin
Hypericaceae	*Hypericum perforatum* L.	Sarı kantaron, Şanlıurfa'nın her yerinde	Yüksek	Hiperisin, hiperforin
Papaveraceae	*Papaver rhoeas* L.	Gelincik, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Readin, roeadin
Rosaceae	*Prunus amygdalus* L.	Acı badem, Şanlıurfa'nın her yerinde	Yüksek	Amigdalin
Rubiaceae	*Rubia tinctorum* L.	Kökboya, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Alizarin, purpurin
Rutaceae	*Ruta graveolens*	Sedef otu, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Rutin, furanokumarinler
Zygophyllaceae	*Tribulus terrestris*	Demir dikeni, Şanlıurfa'nın her yerinde	Orta	Saponinler, alkaloidler

TARTIŞMA

Kapsamlı saha çalışmaları sonucunda, Şanlıurfa ilinde 18 familyaya ait toplam 39 zehirli bitki taksonu tespit edilmiştir. En fazla zehirli tür içeren familyalar sırasıyla Asteraceae (8 tür), Fabaceae (4 tür), Solanaceae (4 tür) ve Euphorbiaceae (4 tür) olarak belirlenmiştir. Bu taksonomik dağılım, bölgenin genel floristik yapısıyla uyumludur ve söz konusu familyaların bölgedeki yaygınlığını yansıtmaktadır. Toksisite derecelendirmesine göre, 12 türün çok yüksek, 5 türün yüksek, 16 türün orta ve 5 türün düşük derecede risk oluşturduğu kategorize edilmiştir. Özellikle *Nerium oleander* (zakkum), *Conium maculatum* (baldıran), *Ricinus communis* (hint yağı bitkisi) ve *Datura stramonium* (tatula) gibi nörotoksik ve kardiyotoksik etkili, ölümcül potansiyele sahip türlerin il genelinde yaygın dağılım göstermesi dikkat çekicidir.

Ekolojik dağılım analizleri, bu zehirli taksonların step alanlarından tarım arazileri sınırlarına, nehir kenarı riparian zonlardan yerleşim alanı çevrelerine kadar oldukça geniş bir habitat yelpazesinde yaşam alanı bulabildiğini ortaya koymuştur. Bu durum, birçok zehirli türün ekolojik olarak rekabetçi ve istilacı karakterde olduğuna işaret etmektedir. Bununla birlikte, gerçekleştirilen halk anketleri, kırsal kesimde yaşayan bireyler başta olmak üzere, yerel halkın bu bitkilerin tehlikeleri konusunda yeterli bilgi düzeyine sahip olmadığını göstermiştir. Geleneksel bitki kullanım kültürünün zengin olduğu bölgede, zehirli ve yararlı bitkilerin ayırt edilmesine yönelik bu bilgi eksikliği, ciddi bir halk sağlığı ve hayvancılık riski oluşturmaktadır. Nitekim bölgede bildirilen hayvan zehirlenme vakaları, bu tehdidin somut bir göstergesidir.

Sonuç olarak, bu çalışma Şanlıurfa'nın zehirli bitki florası hakkında kapsamlı bir veri tabanı oluşturmuş ve yüksek riskli türleri belirlemiştir. Elde edilen bulgular, halk sağlığı ve veteriner hekimlik uygulamaları için proaktif önlemler alınması, zehirlenme vakalarının tanı ve tedavisinin iyileştirilmesi ve toplum temelli farkındalık programlarının geliştirilmesi için kritik bir bilimsel altlık sağlamaktadır. Özellikle tarım ve hayvancılığın önemli bir geçim kaynağı olduğu Şanlıurfa gibi bir bölgede, bu verilerin risk yönetimi stratejilerine entegre edilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu çalışmanın bulguları ışığında, Şanlıurfa'da zehirli bitkilerden kaynaklanan risklerin azaltılması için entegre bir strateji geliştirilmesi önerilmektedir. İlk olarak, halk sağlığını korumak amacıyla yerel yönetimler, sağlık kuruluşları ve sivil toplum kuruluşları iş birliğiyle kapsamlı farkındalık kampanyaları düzenlenmelidir. Bu kapsamda, özellikle yüksek risk grubundaki bitkilerin tanınması, zehirlenme belirtileri ve acil müdahale protokolleri konusunda eğitimler verilmeli; kırsal bölgelerde uyarı levhaları yerleştirilmeli ve yerel medya kanalları aracılığıyla düzenli bilgilendirmeler yapılmalıdır. İkinci olarak, tarım ve hayvancılık sektörüne yönelik önlemler alınmalı; çiftçiler ve hayvan yetiştiricileri, zehirli bitkilerin yemlere karışma riski ve hayvan sağlığı üzerindeki etkileri konusunda bilinçlendirilmelidir. Mera alanlarının periyodik olarak kontrol edilmesi ve riskli bölgelerde otlatma faaliyetlerinin kısıtlanması hayvancılık kayıplarının önüne geçecektir. Üçüncü olarak, bilimsel araştırmaların derinleştirilmesi gerekmekte; toksik bileşenlerin mevsimsel değişimi, ekolojik dağılım modellemeleri ve geleneksel bilgi ile bilimsel verilerin karşılaştırılmasına yönelik çalışmalar desteklenmelidir. Son olarak, eğitim müfredatına yöreye özgü zehirli bitkilerin dahil edilmesi ve Harran Üniversitesi Herbaryumu'nun bir referans merkezi olarak güçlendirilmesi, kalıcı bir kurumsal kapasite oluşturulmasına katkı sağlayacaktır. Bu çok boyutlu yaklaşım, hem kamu sağlığının korunmasına hem de sürdürülebilir tarım ve hayvancılık uygulamalarının geliştirilmesine hizmet edecektir.

KAYNAKLAR

Akman, Y. (2011). İklim ve Biyoiklim. Palme Yayıncılık, Ankara.

Davis, P.H. (1965-1985). Flora of Turkey and the East Aegean Islands. Vol. 1-9, Edinburgh University Press.

Frohne, D., Pfänder, H J. (2005) A Handbook for Doktoru, Pharmacists, Toxicologists, Biologists and Veterinarians Poisonous Plants Timber Press, 14 , 1 – 469. https://cir.nii.ac.jp/crid/1970586434936424622

Güner, A., Aslan, S., Ekim, T., Vural, M., & Babaç, M.T. (2012). Türkiye Bitkileri Listesi (Damarlı Bitkiler). Nezahat Gökyiğit Botanik Bahçesi Yayınları, İstanbul.

Harborne, J.B. (1998). Phytochemical Methods: A Guide to Modern Techniques of Plant Analysis. Chapman and Hall, London.

Martin, G.J. (1995). Ethnobotany: A Methods Manual. Chapman and Hall, London.

MGM (2023). Meteoroloji Genel Müdürlüğü İklim Verileri. Ankara.

Izzat, S., Fars, H., Azad, H., Sirwan, S., Atta, S., Barham, R., Gulladin, H., Hassan, F., & Mahdy, D. (2025). A Recent Review of Medical Uses of Bioactive Secondary Metabolites from Some Plants Available in the Kurds Region. Passer Journal of Basic and Applied Sciences, 7(2),849-864. https://passer.garmian.edu.krd/article_227336_b3f97810c80c6a41aa658c86c50f64f6.pdf

Özhatay, N., Koyuncu, M., Atay, S., & Byfield, A. (1997). Türkiye'nin Önemli Bitki Alanları. WWF Türkiye, İstanbul. https://scholar.google.com/scholar?hl=tr&as_sdt=0%2C5&q=%C3%96zhatay%2C+N.%2C+Koyuncu%2C+M.%2C+Atay%2C+S.%2C+%26+Byfield%2C+A.+%281997%29.+T%C3%BCrkiye%27

nin+%C3%96nemli+Bitki+Alanlar%C4%B1.+WWF+T%C3%BCrkiye%2C+%C4%B0stanbul.&btnG=

Wink, M. (2015). Modes of action of herbal medicines and plant secondary metabolites. Medicines, 2(3), 251-286. https://www.mdpi.com/2305-6320/2/3/251

Yeşil, Y., & Akalın, E. (2009). Folk medicinal plants in Kürecik area (Akçadağ-Malatya-Turkey). Turkish Journal of Pharmaceutical Sciences, 6(3), 207-220.

Yahaya, M. Y., Abdullahi, Z. B., & Isah, A. (2025). Phytochemical Analysis and Proximate Composition of Jatropha tagorensis Plant. Journal of Pure and Applied Sciences, 25(3), 10-15. https://atbuscienceforum.com.ng/index.php/jpas/article/view/217

A CONCEPTUAL EVALUATION ON LIFE CRAFTING BEHAVIOR

Vural DENİZ
Lect. Dr., Selçuk University, Hadim Vocational School, Department of Office Services and Secretarial Practice, 42830 Hadim, Konya
ORC ID: 0000-000 1-8190-3065
Evrim TARTAN SELÇUK
Dr., Karamanoğlu Mehmetbey University, 70100 Merkez, Karaman
ORCI D: 0000-0002-4132-2765
Gökhan KERSE
Prof. Dr., Kafkas University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Department of Management Information Systems, 36100 Merkez, Kars
ORC ID: 0000-0002-1565-9110

Abstract

Individuals proactively shape their environments to make them more compatible with their values and competencies in order to find meaning in life, develop their sense of identity, and meet their basic psychological needs. A significant portion of the studies conducted in this context focuses on job crafting behaviors that employees engage in to make their jobs more meaningful, engaging, and satisfying for themselves. In recent years, however, researchers have expanded the concept of crafting beyond the work context to include life domains such as family, social life, and leisure time. In this regard, the concept of life crafting, which has emerged in the international literature in recent years and focuses on individuals' active processes of structuring their life goals, values, and future scenarios, has been introduced. Life crafting encompasses proactive behaviors that individuals exhibit to meet their psychological needs in a healthier way. These behaviors include strengthening social relationships in order to cope with the challenges encountered while creating meaning in life. Thus, this study aims to present a conceptual framework by addressing the concept of life crafting within the approach of positive psychology and the self-determination theory. In the study, life crafting is discussed as a broader and more holistic extension of job crafting, and its antecedents and possible outcomes are addressed based on the limited literature. In this way, it is aimed to introduce the concept of life crafting into the Turkish management and organizational psychology literature and to provide a new theoretical basis for future research.

Key Words: Life Crafting, Job Crafting, Self-Determination Theory.

YAŞAM BECERİKLİLİĞİ DAVRANIŞI ÜZERİNE KAVRAMSAL BİR DEĞERLENDİRME

Özet

İnsanlar, hayatta anlam bulmak, kimlik duygularını geliştirmek ve temel psikolojik ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla çevrelerini değerleri ve yetkinlikleriyle daha uyumlu hâle getirmek için proaktif biçimde şekillendirmektedir. Bu kapsamda yapılan çalışmaların önemli bir bölümü, çalışanların işlerini kendileri için daha anlamlı, ilgi çekici ve tatmin edici kılmak amacıyla gerçekleştirdikleri iş becerikliliği (job crafting) davranışlarına odaklanmaktadır. Son yıllarda ise araştırmacılar, beceriklilik kavramını iş bağlamının ötesine taşıyarak aile, sosyal yaşam ve boş zaman gibi yaşam alanlarını da kapsayacak şekilde genişletmişlerdir. Bu bağlamda, uluslararası literatürde son yıllarda ortaya çıkan ve bireylerin yaşam amaçlarını, değerlerini ve gelecek senaryolarını aktif olarak yapılandırma süreçlerine odaklanan yaşam becerikliliği (life crafting) kavramı ortaya atılmıştır. Yaşam becerikliliği, bireylerin psikolojik ihtiyaçlarını daha sağlıklı karşılayabilmek için

sergiledikleri proaktif davranışları kapsar. Bu davranışlar; yaşamda anlam yaratmaya yönelik karşılaşılan zorluklarla başa çıkmak için sosyal ilişkilerin güçlendirilmesini içermektedir. İşte bu çalışma, yaşam becerikliliği kavramını pozitif psikoloji yaklaşımı ve öz-belirleme teorisi çerçevesinde ele alarak kavramsal bir çerçeve sunmayı amaçlamaktadır. Çalışmada yaşam becerikliliği, iş becerikliliğinin daha geniş ve bütüncül bir uzantısı olarak tartışılmakta; sınırlı literatüre dayanılarak öncülleri ve olası sonuçları ele alınmaktadır. Böylelikle yaşam becerikliliği kavramının Türkiye'deki yönetim ve örgütsel psikoloji literatürüne kazandırılması ve gelecekteki araştırmalara yeni bir kuramsal zemin oluşturulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Becerikliliği, İş Becerikliliği, Öz Belirleme Teorisi.

GİRİŞ

Günümüzün belirsizliklerle dolu, yoğun tempolu ve talepkâr çalışma ortamında sağlık ve refah konusu hem çalışanlar hem de örgütler açısından kritik bir önem taşımaktadır (Sonnentag vd., 2023). Zira iş yoğunluğu, zaman baskısı ve iş-yaşam dengesi gibi farklı birçok sorunla mücadele etmek zorunda olan çalışanlar, fiziksel ve psikolojik sağlıklarını korumanın yollarını aramaktadır. Bu zorlu çalışma koşullarında refahın sürdürülmesinin etkili yollarından biri çalışanların değerleri, ilgi alanları ve becerileriyle uyumlu, kısaca onlar için anlamlı bir işe sahip olmalarıdır (Wrzesniewski vd., 1997). Bu anlam ve amaç duygusu, bireylerin temel gereksinimleri arasında yer almakta ve refahı deneyimlemeleri ve karmaşık yaşam olaylarından kaynaklanan stresle etkili bir şekilde başa çıkmaları için hayati bir rol oynamaktadır (van Zyl vd., 2020). Bunun yanında bireyler anlamlı buldukları eylemlere aktif olarak katıldıklarında daha mutlu, daha dirençli ve fiziksel olarak daha sağlıklı olmaktadır (Czekierda vd., 2017).

Modern yaşamın karmaşıklığı içinde özgün ve anlamlı bir yaşam sürdürmek giderek zorlaşmakta, bu durum araştırmacıları ve uygulayıcıları bireylerin yaşamlarında anlam geliştirmelerine yardımcı olacak yöntemleri belirlemeye yöneltmektedir (van Zyl vd., 2020). Bu bağlamda, bireylerin psikolojik ihtiyaçlarını karşılamak için bilinçli, proaktif ve kasıtlı davranışsal ve bilişsel değişiklikleri kapsayan beceriklilik (crafting) kavramı öne çıkmaktadır (De Bloom vd., 2020). Bu kavram bireylerin yaşam alanlarının fiziksel, bilişsel veya sosyal yönlerini kendi temel değerleri, ihtiyaçları ve hedefleriyle uyumlu hâle getirme doğrultusunda sergiledikleri bilinçli çabaları ifade etmektedir (Demerouti vd., 2020; van Zylm vd., 2023). Başlangıçta sadece çalışma ortamında kullanılan ve iş becerikliliği olarak kavramsallaştırılan bu çabalar, günümüzde çalışma yaşamı dışında görülmeye başlamış ve literatürde yaşam becerikliliği olarak yer almıştır.

İşte bu çalışmada, yaşam becerikliliği kavramı ele alınmış ve Türkiye'de henüz yazında yer almamış olan bu kavram açıklanmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda, çalışmada özellikle işin yaşam üzerindeki hâkimiyetinin arttığı ve esnek fakat kontrolsüz çalışma modellerinin yaygınlaştığı günümüzde, bireylerin yaşam senaryolarını aktif biçimde tasarlayabilmeleri için kritik bir yetkinlik hâline gelen yaşam becerikliliği kavramının (van Zyl vd., 2023) ne olduğu, boyutları ve sonuçları ele alınmıştır. Bunun için öncelikle yaşam becerikliliğinin nasıl ortaya çıktığı kısaca açıklanmıştır. Sonrasında kavramsal tanımı verilmiş ve boyutlar ifade edilmiştir. Daha sonra ise sonuçları açıklanarak sonuca bağlanmıştır.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

İş Becerikliliğinden Yaşam Becerikliliğine Geçiş

Anlam yaratmaya ilişkin beceriklilik yaklaşımı ilk olarak iş becerikliliği (job crafting) kavramıyla popülerleşmiştir (Wrzesniewski ve Dutton, 2001). İş becerikliliği, çalışanların işlerini kendi ihtiyaçları, hedefleri ve becerileri doğrultusunda yeniden şekillendirmeyi amaçlayan proaktif girişimlerdir (Tims ve Bakker, 2010). Bu proaktif girişimler sadece çalışma hayatına odaklandığı için diğer yaşam alanlarını kapsamamaktadır (Petrou ve Bakker, 2016). Yaşamın belirli bir alanında yaşanan değişimlerin diğer alanlara etkisini açıklayan taşma ve telafi modelleri beceriklilik araştırmasının kapsamını genişletmektedir (Napier vd., 2024a). Taşma modeli, bireylerin belirli bir

yaşam alanındaki olumlu ya da olumsuz deneyimlerinin başka bir alandaki sonuçları etkilediğini savunurken; telafi modeli, bireylerin belirli bir alandaki karşılayamadıkları ihtiyaçlarını diğer alanlarda değişiklik yaparak giderebileceklerini öne sürmektedir (Petrou vd., 2017; van Zylm vd., 2023). Bu modellerle birlikte, becerikliliğin birden fazla yaşam alanında gerçekleşebileceği fikri gelişmiştir. Bu nedenle son zamanlarda araştırmacıların anlam yaratmaya yönelik girişimleri, çalışma ortamının dışındaki yaşamın diğer alanlarına uzanmakta ve boş zaman becerikliliği (Berg vd., 2010; Petrou ve Bakker, 2015), ev becerikliliği (Demerouti vd., 2020) ve iş dışı beceriklilik (De Bloom vd., 2020) gibi farklı yaşam alanlarına ilişkin kavramlar ortaya çıkmaktadır. Ancak bu yaklaşımların hepsi belirli bir alana özgüdür ve yaşamın diğer alanlarını göz ardı etmektedir. Buna karşın yaşam becerikliliği (life crafting), bireylerin tüm yaşamlarını daha anlamlı hâle getirmek için proaktif biçimde şekillendirme yollarını ele alan en kapsamlı yaklaşım olarak görülmektedir (Chen vd., 2022; Napier vd., 2024a; Schippers ve Ziegler, 2019).

Yaşam becerikliliği, anlam arayışı, proaktif davranış ve bireyin yaşam tasarımına ilişkin bilişsel ve davranışsal süreçleri içermesi bakımından iş becerikliliği literatürüyle güçlü bir benzerlik taşımaktadır (van Zyl vd., 2023). İş becerikliliği, çalışanların kendi işlerini daha anlamlı, ilgi çekici ve tatmin edici hale getirmek için proaktif olarak gerçekleştirdikleri eylemleri ifade etmektedir (Tims ve Bakker, 2010). Literatürde iş becerikliliği kavramı, olumlu benlik imajı ihtiyacı (bilişsel şekillendirme), ilişkili olma ihtiyacı (ilişkisel beceriklilik) ve yeterlilik ihtiyacı (görev şekillendirme) şeklinde üç temel insan ihtiyacının tatmini ile açıklanmaktadır (Wrzesniewski ve Dutton, 2001). Ancak iş becerikliliği bireyin işindeki görev, ilişki ve bilişsel sınırları yeniden düzenlemesine odaklanırken, yaşam becerikliliği bu çabayı iş dışı rollerle birlikte ele alan daha geniş ve bütüncül bir çerçeve sunmaktadır (Napier vd., 2024b).

Yaşam Becerikliliği Kavramı

Literatürde nispeten yeni bir kavram olan yaşam becerikliliği ilk olarak Schippers ve Ziegler (2019) tarafından ortaya atılmıştır. Yaşam becerikliliğini, bireyin yaşamı ile değerleri, ihtiyaçları ve istekleri arasında uyumu artırma süreci olarak gören bu araştırmacılar kavramı; "bireylerin mevcut ve gelecekteki yaşamlarına ilişkin bilinçli bir değerlendirme yaparak sosyal yaşam, mesleki ve boş zaman gibi temel yaşam alanlarına yönelik hedefler belirledikleri ve gerektiğinde bu alanları kendi değerleri, tercihleri ve beklentileriyle daha uyumlu hâle getirmek amacıyla somut planlar yapıp bunları hayata geçirdikleri dinamik bir süreç" olarak tanımlamışlardır (Schippers ve Ziegler, 2019: 3).

Belirli ve spesifik yaşam alanlarına odaklanan diğer beceriklilik davranışlarına kıyasla meta-düzey bir kavram olan yaşam becerikliliği, bireylerin daha anlamlı yaşam deneyimleri yaratmak için giriştikleri bilinçli ve proaktif çabalardır (Chen vd., 2022). Yaşam becerikliliği süreci pozitif psikolojiyle ve hastalığa neden olan faktörlerin (patogenez) aksine, sağlığı ve refahı destekleyebilecek faktörlere odaklanan salutogenez bakış açısıyla (Antonovsky, 1996) uyumludur (Schippers ve Ziegler, 2019). Dolayısıyla da kavram insanın sağlığını ve mutluluğunu artıran ve refahını güçlendiren faktörlere odaklanan bir bakış açısını ifade eder.

Yaşam Becerikliliğinin Boyutları

Literatürde farklı yaşam becerikliliği modelleri bulunsa da (de Jong vd., 2020; Napier vd., 2025; Van Zyl vd., 2023) en yaygın kabul gören yaklaşım, Chen vd. (2022) tarafından önerilen üç boyutlu modeldir. Bu modele göre yaşam becerikliliği bilişsel şekillendirme, sosyal destek arama ve zorlukları arama olmak üzere üç boyuttan oluşmaktadır.

Bilişsel şekillendirme (cognitive crafting); bireylerin yaşamın fiziksel, bilişsel ve sosyal yönlerini yeniden çerçeveleyerek daha anlamlı bir yaşam deneyimi yaratma çabalarını ifade eder (Chen vd., 2022). Bilişsel şekillendirmede amaç, daha anlamlı bir yaşam deneyimi için hayatın farklı alanlarına ilişkin algıları uyumlaştırmaktır. Anlam algısı büyük ölçüde bireyin yaşamını nasıl değerlendirdiğine bağlı olduğundan, bilişsel şekillendirme yaşam becerikliliğinin temel bileşenidir (Berg vd., 2010).

Sosyal destek arama (seeking social support); bireylerin kişisel ve mesleki hedeflerine ulaşmak ve zorlukların üstesinden gelmek için ilişkisel kaynaklardan yararlanma derecesini ifade eder (Chen vd.,

2022). Bireylerin kimlerle, ne zaman ve nasıl etkileşimde bulunacağını bilinçli biçimde düzenlemesi bu sürecin temelidir. İnsanlar özünde başkalarıyla bağ kurma arzusuna sahip sosyal canlılar olduğundan yaşamda anlam, başkalarıyla karşılıklı yarar sağlayan ilişkiler kurarak edinilir. Bu sağlam ve destekleyici ilişkiler, yaşamın anlamının ayrılmaz bileşenleri olan aidiyet ve bağlantı duygusunu beslemede önemli bir rol oynar (Baumeister ve Leary, 2017). Sahip olunan sosyal kaynaklar bireye duygusal destek sağlar. Dahası bireylerin başkalarının yaşamlarına anlamlı katkılarda bulunmaları için fırsatlar yaratarak amaç ve değer duygularını daha da güçlendirir (Napier vd., 2025).

Zorluklar arama (seeking challenges); bireylerin kişisel gelişimlerini, başarılarını veya kazanımlarını kolaylaştırmak için mevcut becerilerini veya yeteneklerini aşan etkinliklere gönüllü olarak katılma derecesini ifade eder (van Zyl vd., 2023). Zorluk arayışı bireylerin mevcut yeteneklerini geliştirmek ve kişisel gelişimini artırmak amacıyla yeni becerileri/yetenekleri öğrenmek için gösterdikleri aktif çabalardır (Chen vd., 2022). Bireyler hayatın zorluklarıyla kolayca başa çıkabildiğini deneyimlediğinde kişisel başarı duygusu ortaya çıkar ve bu durum olumlu benlik algısını güçlendirir ve yaşamda anlam duygusunu artırır (Wrzesniewski vd., 1997). Bu nedenle, bireyler kendine meydan okuyabilecekleri zorlukları test ederek hayatta anlam duygusunu geliştirebilir.

Öz Belirleme Teorisi Bağlamında Yaşam Becerikliliği

Yaşam becerikliliğinin, yapısal olarak Chen ve arkadaşlarının (2022) modelinde bahsedilen üç faktörü (bilişsel şekillendirme, sosyal destek arama ve zorlukları arama) Wrzesniewski ve Dutton'ın (2001) iş becerikliliği kavramsallaştırmasından gelen üç faktörle (bilişsel, ilişkisel ve görev becerikliliği) örtüşmektedir (Ingusci vd., 2024; Tims vd. 2016). Bu durum şaşırtıcı değildir; çünkü hem iş becerikliliği hem de yaşam becerikliliği yaklaşımları öz belirleme teorisi merceğinden geliştirilmiş ve insanların temel psikolojik ihtiyaçlarını tatmin etme mantığı üzerine kurulmuştur (Napier vd, 2024b). Motivasyon teorileri arasında önde gelen öz belirleme teorisi, insanların büyüme ve gelişme için doğuştan gelen bir eğilime sahip olduğunu ve bu süreci teşvik etmek için üç temel psikolojik ihtiyacın önemli olduğunu öne sürmektedir (Ryan ve Deci, 2020). Teoriye göre yaşamda anlam duygusu özerklik, yeterlilik ve ilişki kurma gibi temel psikolojik ihtiyaçların tatminiyle de ilişkilendirilmektedir (Napier vd., 2025).

Temel psikolojik ihtiyaçlardan özerklik, kişinin eylemlerini kişisel değerlere ve ilgi alanlarına göre onaylama ihtiyacını ifade eder. Yeterlilik, kişinin çevresi üzerinde etkililik ve hakimiyet hissetme ve zorlu kişisel hedeflere ulaşabilme ihtiyacıdır. İlişki kurma ise diğer insanlar arasında bağlantı ve aidiyet hissetme ihtiyacını gösterir (Ryan ve Deci, 2020). Söz konusu bu ihtiyaçların tatmini hem iş becerikliliği hem de yaşam becerikliliğinin önemli parçalarıdır (Napier vd., 2024b).

Psikolojik ihtiyaçlar, psikolojik gelişimi, refahı ve optimum işleyişi destekleyen temel ön koşullardır (Martela vd., 2018). Yaşamda anlam duygusunu deneyimlemek genellikle özerklik, yeterlilik ve ilişkili olma duygusunun tatminiyle yakından ilişkilidir (Ryan ve Deci, 2020). Öte yandan yaşamda anlam duygusu, beceriklilik sürecinin önemli bir parçası olduğundan bu üç temel psikolojik ihtiyaç, yaşam becerikliliği davranışın temel öncüllerini oluşturur (Napier vd., 2024b).

Yaşam Becerikliliğinin Sonuçları

Yaşam becerikliliği, literatürde nispeten yeni bir kavram olması nedeniyle öncülleri ve sonuçları üzerine yapılan ampirik çalışmalar oldukça sınırlıdır. Mevcut çalışmalar, yaşam becerikliliğinin öncüllerini büyük ölçüde temel psikolojik ihtiyaçların tatmini çerçevesinde ele almakta, bunun ötesine geçen kuramsal ve ampirik incelemeler ise oldukça az sayıda kalmaktadır. Bununla birlikte, yaşam becerikliliğinin sonuçlarını inceleyen sınırlı sayıdaki bulgu, bu davranışın bireyler açısından çeşitli olumlu çıktılar elde edilmesini sağladığına işaret etmektedir. İlk olarak, yaşam becerikliliği bireylerin yaşamda anlamı artırmak amacıyla başvurdukları bir strateji olduğundan, daha yüksek yaşam becerikliliğinin daha yüksek anlam algısıyla ilişkili olması beklenen bir sonuçtur (Schippers ve Ziegler, 2019). İkinci olarak, yaşam becerikliliği psikolojik sağlık düzeylerini destekleyen önemli bir mekanizma olarak görülmektedir. Bireylerin yaşam ortamlarını kendi ihtiyaç ve beklentileri doğrultusunda şekillendirmeleri kişi–çevre uyumunu güçlendirmekte, kontrol algısı ve öz yeterlilik

duygusunu artırmakta ve böylece stres deneyimini azaltmaktadır (van Zyl vd., 2023). Dolayısıyla daha yüksek yaşam becerikliliği, daha yüksek yaşam doyumuna katkıda bulunmaktadır (De Bloom vd., 2020). Nitekim Chen ve arkadaşlarının çalışması (2022), yaşam becerikliliğinin psikolojik refah ile pozitif ilişki gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Yaşam becerikliliğinin etkilerinin yalnızca bireyin kişisel yaşam alanıyla sınırlı kalmadığı, taşma ve telafi mekanizmaları aracılığıyla iş ve eğitim gibi diğer yaşam alanlarına da aktarılabildiği görülmektedir. İş dışı yaşamda ihtiyaçlarını daha iyi karşılayan bireyler, bu olumlu kaynakları iş yaşamına taşıyarak daha fazla iş tatmini deneyimleyebilmektedir. Nitekim yapılan araştırmalardan biri (Kujanpää vd., 2022), yaşam becerikliliğinin iş tatminini artırdığını göstermiştir. Yıldırım'ın (2023) Hollanda'daki uluslararası öğrencilerle yürüttüğü çalışmada ise yaşam becerikliliğinin öğrencilerin duygusal, sosyal ve psikolojik refahını güçlendirdiği ve akademik performanslarını artırdığı saptanmıştır. Benzer şekilde Chen ve arkadaşlarının çalışmasının (2022) bulguları, yaşam becerikliliğinin işe bağlılıkla pozitif, iş tükenmişliğiyle ise negatif ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, yaşam becerikliliğinin bireyin çoklu yaşam alanlarında sürdürülebilir refah ve optimal işleyiş için önemli bir kişisel kaynak niteliği taşıdığını ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Bu çalışma, literatürde nispeten yeni bir kavram olan yaşam becerikliliği kavramını kuramsal bir çerçevede ele almakta ve Türkiye'deki yazına kazandırmayı amaçlamaktadır. Yaşam becerikliliği, bireylerin yaşamlarını daha anlamlı ve tatmin edici hale getirebilmek için çevrelerini kişisel değerleri, ihtiyaçları ve hedefleri doğrultusunda yeniden düzenleme çabalarını yansıtmaktadır. Bu girişim bilişsel şekillendirme, sosyal destek arama ve zorlukları arama olmak üzere üç temel boyutta yapılandırılmaktadır.

Öz belirleme teorisi, yaşam becerikliliğinin teorik altyapısını oluşturmakta ve teorinin öne sürdüğü özerklik, yeterlilik ve ilişkili olma ihtiyaçlarının tatmini, yaşam becerikliliği davranışlarının ortaya çıkması için gerekli ön koşulları sağlamaktadır. Bireyler temel psikolojik ihtiyaçlarını tatmin ederek yaşamda anlam algısını ve yaşamı üzerinde etkinlik ve kontrol hissini güçlendirmektedir. Ayrıca bu olumlu etki, taşma ve telafi mekanizmaları aracılığıyla farklı yaşam alanlarında olumlu etkiler yaratmaktadır. Mevcut çalışmalar (Chen vd., 2022: Kujanpää vd., 2022; Yıldırım, 2023), yaşam becerikliliğinin tükenmişlik ve stres düzeylerini azaltma potansiyeli taşıdığını ve yaşamda anlam, psikolojik sağlık ve yaşam doyumu gibi olumlu sonuçlarla ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca taşma ve telafi mekanizmaları aracılığıyla işe bağlanma, iş performansı ve akademik başarı gibi diğer yaşam alanlarını da dolaylı biçimde etkileyebilmektedir.

Sonuç olarak yaşam becerikliliğinin, modern yaşamın belirsizliği ve çok yönlü talepleri karşısında hem bireysel refahın güçlendirilmesi hem de sürdürülebilir çalışma yaşamlarının tasarlanması adına önemli bir araştırma alanı olduğu görülmektedir. Kavramın henüz gelişim aşamasında olması nedeniyle farklı kültürlerde ve farklı araştırma desenleriyle yürütülecek çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Özellikle öncülleri ve etkilerine ilişkin ampirik araştırmalar, literatürün ilerlemesine katkı sağlayacaktır. Bu kapsamda liderlik, kişilik özellikleri ve örgüt kültürü gibi bağlamsal faktörlerin yaşama becerikliliği üzerinde etkisi ya da yaşam becerikliliğinin iş performansı, yenilikçilik ve iş yaşam dengesi gibi önemli örgütsel çıktılar üzerindeki etkileri araştırılabilir. Ayrıca farklı aracı ve düzenleyici değişkenler araştırma modellerine eklenerek etki süreçleri tespit edilebilir.

KAYNAKÇA

Antonovsky, A. (1996). The salutogenic model as a theory to guide health promotion. *Health Promotion International*, *11*(1), 11-18.

Baumeister, R. F., & Leary, M. R. (2017). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Interpersonal development*, 57-89.

Berg, J. M., Grant, A. M., & Johnson, V. (2010). When callings are calling: Crafting work and leisure in pursuit of unanswered occupational callings. *Organization science*, *21*(5), 973-994.

Chen, S., van der Meij, L., van Zyl, L. E., & Demerouti, E. (2022). The life crafting scale: development and validation of a multi-dimensional meaning-making measure. *Frontiers in psychology*, *13*, 795686.

Czekierda, K., Banik, A., Park, C. L., & Luszczynska, A. (2017). Meaning in life and physical health: systematic review and meta-analysis. *Health Psychology Review*, *11*(4), 387-418.

De Bloom, J., Vaziri, H., Tay, L., & Kujanpää, M. (2020). An identity-based integrative needs model of crafting: Crafting within and across life domains. *Journal of Applied Psychology*, *105*(12), 1423.

De Jong, E. M., Ziegler, N., & Schippers, M. C. (2020). From shattered goals to meaning in life: life crafting in times of the COVID-19 pandemic. *Frontiers in psychology*, *11*, 577708.

Demerouti, E., Hewett, R., Haun, V., De Gieter, S., Rodríguez-Sánchez, A., & Skakon, J. (2020). From job crafting to home crafting: A daily diary study among six European countries. *Human Relations*, *73*(7), 1010-1035.

Ingusci, E., Angelelli, M., Sternativo, G. A., Catalano, A. A., De Carlo, E., Cortese, C. G., ... & Ciavolino, E. (2024). A higher-order life crafting scale validation using PLS-CCA: the Italian version. *Behaviormetrika*, *51*(1), 359-387.

Keyes, C. L. (2002). The mental health continuum: From languishing to flourishing in life. *Journal of health and social behavior*, 207-222.

Kujanpää, M., Syrek, C., Tay, L., Kinnunen, U., Mäkikangas, A., Shimazu, A., ... & De Bloom, J. (2022). Needs-based off-job crafting across different life domains and contexts: Testing a novel conceptual and measurement approach. *Frontiers in Psychology*, *13*, 959296.

Martela, F., Ryan, R. M., & Steger, M. F. (2018). Meaningfulness as satisfaction of autonomy, competence, relatedness, and beneficence: Comparing the four satisfactions and positive affect as predictors of meaning in life. *Journal of happiness studies*, *19*(5), 1261-1282.

Napier, A. D., Slemp, G. R., & Vella-Brodrick, D. A. (2024a). Life crafting and self-determination: An intervention to help emerging adults create an authentic and meaningful life. *Emerging Adulthood*, *12*(4), 629-647.

Napier, A. D., Slemp, G. R., & Vella-Brodrick, D. A. (2024b). Crafting one's life and its relationship with psychological needs: A scoping review. *Applied Research in Quality of Life*, *19*(4), 2063-2101.

Napier, A. D., Slemp, G. R., & Vella-Brodrick, D. A. (2025). Life Crafting: Pilot-Testing an Online, Multidimensional Meaning in Life Intervention for Emerging Adults. *International Journal of Applied Positive Psychology*, *10*(2), 32.

Petrou, P., & Bakker, A. B. (2016). Crafting one's leisure time in response to high job strain. *Human relations*, *69*(2), 507-529.

Petrou, P., Bakker, A. B., & Van Den Heuvel, M. (2017). Weekly job crafting and leisure crafting: Implications for meaning-making and work engagement. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, *90*(2), 129-152.

Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2020). Intrinsic and extrinsic motivation from a self-determination theory perspective: Definitions, theory, practices, and future directions. *Contemporary educational psychology*, *61*, 101860.

Schippers, M. C., & Ziegler, N. (2019). Life crafting as a way to find purpose and meaning in life. *Frontiers in psychology*, *10*, 2778.

Sonnentag, S., Tay, L., & Nesher Shoshan, H. (2023). A review on health and well-being at work: More than stressors and strains. *Personnel Psychology*, *76*(2), 473-510.

Tims, M., & Bakker, A. B. (2010). Job crafting: Towards a new model of individual job redesign. *SA Journal of Industrial Psychology*, *36*(2), 1-9.
Tims, M., Derks, D., & Bakker, A. B. (2016). Job crafting and its relationships with person–job fit and meaningfulness: A three-wave study. *Journal of vocational behavior*, *92*, 44-53.
van Zyl, L. E., Custers, N. C., Dik, B. J., Van der Vaart, L., & Klibert, J. (2023). The Holistic Life-Crafting Model: a systematic literature review of meaning-making behaviors. *Frontiers in psychology*, *14*, 1271188.
van Zyl, L. E., Zondervan-Zwijnenburg, M. A., Dickens, L. R., & Hulshof, I. L. (2020). Exploring meaning in life through a brief photo-ethnographic intervention using Instagram: a Bayesian growth modelling approach. *International Review of Psychiatry*, *32*(7-8), 723-745.
Wrzesniewski, A., & Dutton, J. E. (2001). Crafting a job: Revisioning employees as active crafters of their work. *Academy of management review*, *26*(2), 179-201.
Wrzesniewski, A., McCauley, C., Rozin, P., & Schwartz, B. (1997). Jobs, careers, and callings: People's relations to their work. *Journal of Research in Personality*, *31*(1), 21-33.
Yildirim, D. (2023). The Impact of Life Crafting on International Students' Well-Being. [Unpublished Master Thesis]. Eindhoven University of Technology.

A STUDY ON THE STATUS OF VITICULTURE IN THE WORLD AND IN TÜRKIYE

Elmas ŞAVKIN
Ondokuz Mayıs Üniversity, Department of Agricultural Economics, Department of Agricultural Policy and Extension, Samsun, Turkey
ORCİD İD: https://orcid.org/0009-0000-6885-473X
Kürşat DEMİRYÜREK
Prof. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversity, Department of Agricultural Economics, Department of Agricultural Policy and Extension, Samsun, Turkey [2]
ORCİD ID: https://orcid.org/0000-0002-6193-9957

Abstarct

This study aims to comparatively examine the economic importance, production quantities, production areas, and productivity levels of the viticulture sector in the world and in The data were obtained through a literature review and from the FAO and TÜİK databases. The total area devoted to grape production worldwide was approximately 6.9 million hectares in 2019, but by 2023 this area had decreased to 6.6 million hectares. Türkiye ranks fifth worldwide in terms of grape production area, with Spain, France, Italy, and China occupying the top positions. When evaluated in terms of grape production quantity, the ranking changes noticeably. According to 2023 data, a total of 72,486,522 tons of grapes were produced worldwide, and China alone accounts for approximately 19% of global grape production with 13,565,992 tons. Türkiye, with a production volume of about 3,400,000 tons, ranks seventh in the world. Grape yields worldwide show significant differences among countries during the 2019–2023 period. Taiwan, Peru, and Viet Nam are among the countries that have reached the highest yield levels. Türkiye, however, has lower yields compared to other producing countries in this period. The yield, which was 10,112.5 kg per hectare in 2019, declined to 8,998.3 kg/ha in 2023. According to the most recent data, Türkiye ranks 41st in the world in grape yield in 2023.

In conclusion, it has been observed that production area is not the only factor determining production quantity. In addition, modern practices such as financial and technical support provided by the government, robotic autonomous agricultural machinery, smart irrigation systems, and RGB imaging technologies have been found to make significant contributions to increasing production levels and improving resistance to diseases.

Keywords: Viticulture, Production, Yield, Modern Practices.

DÜNYA VE TÜRKİYE BAĞCILIĞININ DURUMU ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA

Özet

Bu çalışma, dünya ve Türkiye bağcılık sektörünün ekonomik önemini, üretim miktarlarını, üretim alanlarını ve verimlilik düzeylerini karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Veriler literatür taraması ile FAO ve TÜİK veri tabanlarından elde edilmiştir. Dünya genelinde üzüm üretimi yapılan toplam alan 2019 yılında yaklaşık 6.9 milyon hektar iken 2023 yılına gelindiğinde bu alan 6.6 milyon hektara gerilemiştir. Türkiye, üzüm üretim alanı bakımından dünya genelinde beşinci sırada yer almakta olup, ilk sıraları İspanya, Fransa, İtalya ve Çin oluşturmaktadır. Üzüm üretim miktarı açısından değerlendirildiğinde ise sıralamanın belirgin bir şekilde değiştiği görülmektedir. 2023 yılı verilerine göre dünya genelinde toplam 72.486.522 ton üzüm üretilmiş olup, Çin 13.565.992 tonluk üretimiyle küresel üzüm üretiminin yaklaşık %19'luk kısmını tek başına karşılamaktadır. Türkiye ise 3.4000.000 tonluk üretim ile dünya sıralamasında yedinci sırada yer almaktadır. Dünya genelinde

üzüm verimi 2019-2023 döneminde ülkeler arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Verim açısından en yüksek seviyelere ulaşan ülkeler arasında Tayvan, Peru ve Viet Nam gelmektedir. Türkiye ise söz konusu dönemde diğer üretici ülkelere kıyasla daha düşük verime sahiptir. 2019 yılında hektar başına 10.112,5 kg olan verim, 2023 yılında 8.998,3 kg/ha seviyesine gerilemiştir. Son güncel verilere göre de 2023 yılında dünya üzüm verimi sıralamasında 41. sırada yer almaktadır.

Sonuç olarak üretim alanının üretim miktarını belirleyen tek faktör olmadığı görülmüştür. Bunun yanı sıra devlet tarafından sağlanan mali ve teknik destekler, robotik otonom tarım araçları, akıllı sulama sistemleri, RGB görüntüleme teknolojileri gibi modern uygulamaların, üretim miktarının arttırılmasında ve hastalıklara karşı dayanıklılığın geliştirilmesinde önemli katkılar sağladığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Bağcılık, Üretim, Verim, Modern Uygulamalar.

GİRİŞ

Türkiye' de tarım sektörü ülke nüfusunun beslenmesi, gıda arzının garanti altına alınması, istihdam sağlaması, sanayi sektörü ile iç içe olması sebebiyle önemli bir sektör konumundadır (Demir, Gültekim & Uzundumlu, 2023). Tarım sektörünün alt dallarından olan bağcılık ise sahip olduğu yüksek ekonomik değer ve çok yönlü kullanım alanları ile öne çıkmaktadır. Bağcılık çoğu zaman üzüm yetiştiriciliği ile sınırlandırılsa da çok daha fazlasını kapsayan geniş bir tarımsal faaliyettir. Üzümün kendisi taze meyve olarak tüketilmesinin yanı sıra yaprak, pekmez, sirke, kuru üzüm, şarap gibi yan ürünlere de dönüştürülebilir. Özellikle yaprak hem iç piyasada hem de ihracatta önemli bir paya sahiptir. Ayrıca bu ürünlerin işlenmesi, paketlenmesi ve pazarlanması gibi süreçler tarımın sanayi sektörü ile iç içe geçmiş bir sektör haline getirmektedir.

Asmanın veya üzümün milyonlarca yıllık geçmişi olduğu bilinmektedir. Asmanın anavatanı ile ilgili farklı görüşler bulunmakla birlikte Hazar Denizi'nin güneyi, Kafkasya ve Kuzey Doğu Anadolu yöreleri asmanın anavatanı olarak kabul edilmektedir. Jeolojik ve arkeolojik araştırmalara göre günümüzden milyonlarca yıl önce asmanın dünyanın birçok yöresinde yetişmektedir (Sağlam & Sağlam, 2018).

Üzümler kullanım amaçlarına göre genel olarak şaraplık, sofralık ve kurutmalık olmak üzere üç ana gruba ayrılır. Kurutmalık üzümler, uzun süre dayanabilmeleri ve gıda sanayisinde yaygın kullanım alanları sebebiyle hem iç hem de dış ticarette büyük ekonomik değer taşımaktadır.

Çalışmanın amacı, küresel ve ulusal düzeyde üzüm üretim alanları, üretim miktarları ve verimlilik gibi verileri inceleyerek, bağcılığa ilişkin güncel durum ve eğilimleri ortaya koymak; Türkiye'nin dünya bağcılığı içindeki konumunu belirlemek ve üretim ile teknoloji uygulamaları açısından karşılaştırmalı bir değerlendirme yapmaktır.

ARAŞTIRMA BULGULARI

Dünya Bağcılığının Durumu

Üzüm sadece bir tarım ürünü olmanın ötesinde, işlenebilirliği ve çok yönlü kullanım alanları sayesinde küresel tarım ve ticaret sisteminde önemli bir ekonomik değere sahiptir. Başta şarap ve kuru üzüm olmak üzere çeşitli yan ürünlere dönüştürülerek ihraç edilen üzüm, birçok ülkenin dış ticaretine doğrudan katkı sağlamaktadır.

Dünya genelinde üzüm üretimi yapılan toplam alan 2019 yılında yaklaşık 6.9 milyon hektar iken 2023 yılına gelindiğinde bu alan 6.6 milyon hektara gerilemiştir. 2019'dan 2023'e kadar yaklaşık %4,6'lık bir düşüş yaşanmıştır. Bu daralma özellikle Çin, İspanya ve Türkiye gibi önemli üretici ülkelerinde daha belirgindir. İtalya ise bu dönemde üretim alanını artıran büyük üretici konumundadır.

2019-2023 yılları arasında Türkiye'nin üzüm üretim alanlarında istikrarlı bir daralma eğilimi gözlemlenmektedir. 2019 yılında 405.439 hektar olan toplam üretim alanı, 2023 yılı itibariyle 377.848 hektara gerilemiştir. Bu süreçte yaklaşık 27.000 hektarlık bir azalma meydana gelmiştir (Tablo 1).

Tablo 1. Dünya üzüm üretim alanı (ha) (FAO, 2025)

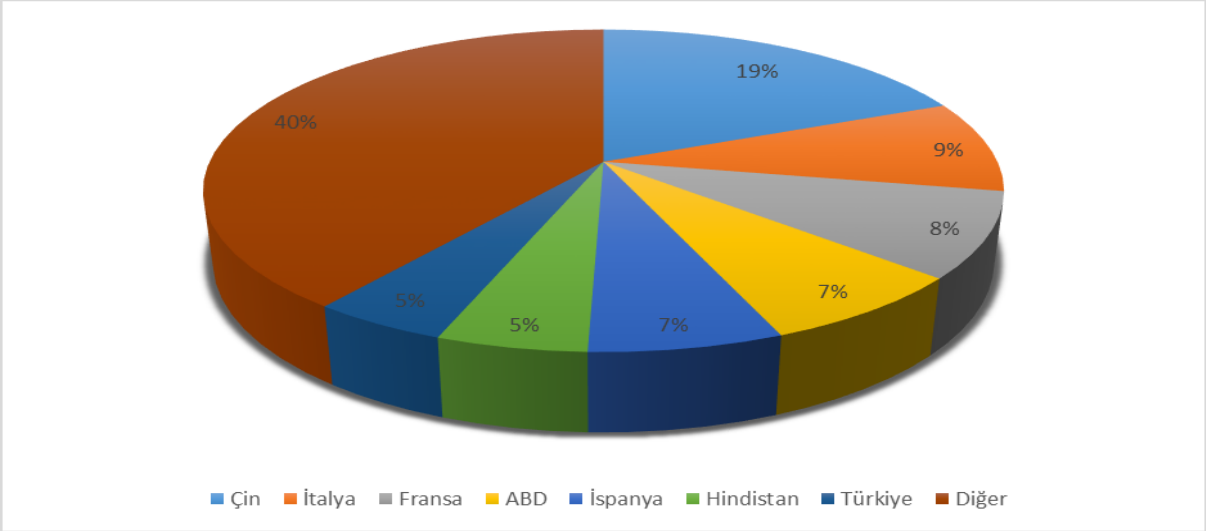
Ülkeler	2019	2020	2021	2022	2023
İspanya	936890,0	931630,0	929390,0	922920,0	913000,0
Fransa	755470,0	759590,0	757830,0	757550,0	753340,0
İtalya	697910,0	703900,0	702670,0	709890,0	713350,0
Çin	745907,0	713192,0	704017,0	707492,0	609249,0
Türkiye	405439,0	400998,0	390221,0	384537,0	377848,0
ABD	378381,0	374338,0	365435,0	363816,0	360579,0
Arjantin	215169,0	214798,0	211099,0	207047,0	204847,0
Diğer	2779799	2774679	2715297	2680273	3602521,9
Dünya	**6913965,0**	**6873125,0**	**6775959,0**	**6733525,0**	**6595680,0**

Son beş yıl verilere bakıldığında, dünya üzüm üretim miktarının dalgalı bir seyir izlediği görülmektedir. 2019, 2020, 2021 ve 2022 yılların da birbirine yakın seviyelerde gerçekleşmiş olsa da, 2023 yılında üretim miktarında yaklaşık 5.720.875 tonluk bir azalma meydana gelmiştir.

Çin, yaklaşık 13.6 milyon ton ile dünya üzüm üretim miktarında açık ara en büyük üretici konumundadır ve dünya üretiminin %13'lük kısmını tek başına karşılamaktadır. İtalya ve Fransa'nın üretim miktarı ise 6 milyon tonun üzerinde olup her iki ülke de Avrupa'nın önde gelen üzüm üreticileri arasında yer almaktadır. Ardından ABD, İspanya, Hindistan ve Türkiye gelmektedir. Türkiye, Dünya üzüm üretim miktarının %5'ini karşılamakta olup 7. sırada yer almaktadır.

Tablo 2. Dünya üzüm üretim miktarı (ton) (FAO, 2025)

Ülkeler	2019	2020	2021	2022	2023
Çin	14284035,0	14388103,0	15067900,0	15443448,9	13565992,8
İtalya	7900120,0	8222360,0	8149400,0	8437970,0	6668830,0
Fransa	5489650,0	5857870,0	5073590,0	6199950,0	6205260,0
ABD	6314914,8	5479400,0	5473950,0	5409090,0	5361010,0
İspanya	5745450,0	6817770,0	6086920,0	5902040,0	4822760,0
Hindistan	3041000,0	3181000,0	3358000,0	3401000,0	3740000,0
Türkiye	4100000,0	4208908,0	3670000,0	4165000,0	3400000,0
Diğer	30218653,8	28658195	29886001,2	29248898,8	28722669,4
Dünya	**77093823,6**	**76813606,9**	**76765761,8**	**78207397,7**	**72486522,2**

Şekil 1. Dünya üzüm üretim miktarına göre ülkelerin oranları

Dünya genelinde üzüm verimi 2019-2023 döneminde ülkeler arasında önemli farklılıklar göstermektedir. Verim açısından en yüksek seviyelere ulaşan ülkeler arasında Tayvan, Peru ve Vietnam gelmektedir. Tayvan 2019 yılında hektar başına yaklaşık 32.646 kg en yüksek üzüm verimini sağlamış, ancak sonra ki yıllarda verimde düşüş yaşanmış ve 2023 yılında bu değer yaklaşık 29.740,8 kg/ha olarak gerçekleşmiştir. Peru ve Vietnam ise verimde genel olarak artış eğiliminde olup, 2023 yılında sırasıyla 26.996,0 kg/ha ve 23.554,3 kg/ha değerlerine ulaşmıştır. Mısır ve Çin gibi ülkelerde de üzüm verimi genellikle yükselme trendindedir. Çin'de son güncel verilere göre 2023 yılında 22.266,7 kg/ha seviyelerine ulaşmıştır.

Türkiye ise söz konusu dönemde diğer üretici ülkelere kıyasla daha düşük verime sahiptir. 2019 yılında hektar başına 10.112,5 kg olan verim, 2023 yılında 8.998,3 kg/ha seviyesine gerilemiştir. Türkiye de son güncel verilere göre 2023 yılında dünya üzüm verimi sıralamasında 41. sırada yer almaktadır.

Tablo 3. Dünya üzüm verimi (kg/ha) (FAO, 2025)

Ülkeler	**2019**	**2020**	**2021**	**2022**	**2023**
Tayvan	32646,4	29906,1	28334,0	27515,5	29740,8
Peru	19249,3	20859,8	23024,0	24387,2	26996,0
Vietnam	21566,5	22846,1	23057,3	23969,6	23554,3
Mısır	22000,0	15040,3	19003,1	22864,0	23140,4
Çin	19149,9	20174,2	21402,8	21828,4	22266,7
Hindistan	21721,4	21206,7	21664,5	20865,0	22130,2
Türkiye	10112,5	10496,1	9404,9	10831,2	8998,3

Türkiye Bağcılığının Durumu

Türkiye, dünya genelinde üzüm üretiminde önde gelen ülkeler arasında yer almaktadır. Hem üretim alanı hem de üretim miktarı açısından önemli bir potansiyele sahiptir. Üzüm üretim alanları, sadece iç tüketim için değil aynı zamanda Türkiye'nin tarımsal ihracatında önemli bir yer tutmaktadır.

Üzüm üretim alanının verildiği Tablo 4'de bakıldığında, beş yılık süreçte genel bir azalma eğilimi göze çarpmaktadır. 2020 yılında 4.009.979 olan toplam değer, 2024 yılında 3.772.850 dekara düşerek yaklaşık %7,15 oranında bir azalma göstermiştir. Tabloda yer illerin büyük çoğunluğunda üzüm üretim alanında belirgin bir azalma gözlemlenmektedir. Buna karşılık, Tokat ve Manisa illerinde ise aksine bir artış eğilimi mevcuttur. Söz konusu illerdeki artış, özellikle Manisa'nın üzüm üretimindeki geleneksel öncü konumunu sürdürdüğünü ve Tokat ise bağcılığın gelişme potansiyelinin olduğunu işaret etmektedir. Öte yandan genel düşüş eğilimi, Türkiye'nin üzüm üretim alanının daraldığını göstermektedir.

Tablo 4. Türkiye üzüm alanı (dekar) (TÜİK, 2025)

İller	2020	2021	2022	2023	2024
Manisa	833853	858919	866496	744855	877598
Mardin	363672	363755	363023	361163	357692
Denizli	356770	341611	324743	312047	293883
Nevşehir	189790	189436	186267	186192	185253
Mersin	191458	178340	179432	179878	163921
Gaziantep	163911	163630	163020	162443	162659
Diyarbakır	171855	171675	163035	159513	153915
Kilis	148712	127977	123465	123841	119986
Kahramanmaraş	138489	125127	123806	114903	108203
Elazığ	108568	108254	105954	104188	104418
İzmir	116771	104040	103851	101146	97768
Tokat	64109	66214	68097	68154	69905
Diğer	1162021	1103843	1074176	1160159	1027649
Toplam	**4009979**	**3902211**	**3845365**	**3778482**	**3722850**

Türkiye üzüm üretim miktarının bölgesel dağılımı, ülkenin agroekolojik özellikleriyle yakından ilişkilidir. Haritada kullanılan renk dağılımı üzüm üretiminde öne çıkan illeri ortaya koymaktadır. Ege Bölgesi'nin yüksek üretim yoğunluğuna sahip olduğu ve Manisa, Denizli, İzmir illerinin üretim miktarı bakımından önde geldiği görülmektedir.

Şekil 2. Türkiye üzüm üretim miktarının bölgesel dağılımı

Türkiye, üzüm üretimi bakımından dünya genelinde önde gelen ülkelerden olup, farklı ekolojik bölgelere yayılmış bağcılık faaliyetleri sayesinde yıllık üretim hacmi açısından önemli potansiyele sahiptir. 2020-2024 yılları arasındaki verilere bakıldığında, ülke genelinde üzüm üretiminin dalgalı bir seyir izlediği, genel eğilimin ise azalan yönde olduğu görülmektedir. 2020 yılında yaklaşık 4.2 milyon ton olan toplam üzüm üretimi, 2024 yılında 3.7 milyon tona gerilemiştir. Türkiye'nin üzüm üretiminde açık ara lideri olan Manisa ili, tüm yıllarda en yüksek üretim hacmine sahip olmuştur. 2020 yılında yaklaşık 1.5 milyon ton olan üretim, 2024'te 1.14 milyon ton seviyesine kadar gerilemiştir. Her ne kadar genel üretimde düşüş yaşansa da Manisa 2024 yılında toplam üretimin yaklaşık %37'sini tek başına karşılamaktadır. Bu verilere göre Manisa'nın bağcılık alanında hem ekolojik hem de ekonomik olarak stratejik bir il olduğunu ortaya koymaktadır. Manisa'yı takip eden iller arasında Mersin, Denizli ve Gaziantep öne çıkmaktadır.

Tablo 5. Türkiye üzüm miktarı (ton) (TÜİK, 2025)

İller	2020	2021	2022	2023	2024
Manisa	1498287	1308370	1668825	1245814	1139027
Mersin	382857	343308	383309	379938	319512
Denizli	371603	324974	277066	160666	295603
Mardin	161930	165210	157986	164088	161904
Gaziantep	138963	126229	150677	151728	153889
İzmir	155073	133576	140567	90983	117129
Diyarbakır	120772	100727	102199	98748	101911
Elazığ	94463	71076	77439	75751	84891
Konya	87380	81183	87006	94360	83195
Nevşehir	101024	90751	103645	111306	74582
Hatay	103645	85879	98646	100674	73805
Kilis	84888	51685	67306	35042	69545
Sakarya	61076	61026	66074	51413	65059

Kahramanmaraş	71249	59995	64681	58882	55675
Adıyaman	68963	66384	65361	44200	52823
Karaman	35933	33702	39934	66286	51371
Tokat	58937	47490	53105	20723	50913
Diğer	611865	518435	561174	449398	120965
Toplam	**4208908**	**3670000**	**4165000**	**3400000**	**3071799**

Türkiye'de üzüm çeşitlerinin toplam üretim miktarları verilere göre, en yüksek üretim hacmine sahip olan üzüm çeşidi, 1.409.156 ton ile toplam üretimin %41'ünü oluşturan çekirdekli sofralık üzümdür. Buna karşın en düşük üretim miktarı ise 317.053 ton ile çekirdekli kurutmalık üzüm çeşidinde gerçekleşmiş olup, toplam üretim miktarı içerisindeki payı %9 seviyesindedir. Bu oranlar, Türkiye üzüm üretiminde sofralık çekirdeksiz üzümlerin en büyük paya sahip olduğunu, bunu kurutmalık çekirdeksiz ve sofralık çekirdeksiz üzümlerin takip ettiğini göstermektedir. Şaraplık üzümler ise toplam üretim içinde daha küçük ama önemli bir paya sahiptir.

MATERYEL VE YÖNTEM

Bibliyometrik analiz bir disipline ait akademik yayınların yazarları, anahtar kelimeleri, üretildikleri ülkeleri, yazarlarının bağlı bulundukları kurumları, atıfları, yayın yılları ve kaynakları gibi veriler kullanılarak matematiksel ve istatistiksel yöntemlere dayandırılması işlemidir (Pritchard, 1969; Tabak vd., 2016). Bibliyometrik araştırmalarda bilimsel yayınların genel yapısını ortaya koymak için yapılan araştırmalar mikro düzeyde olup betimleyici bulgular, bu yayınların performans analizini yapmayı amaçlayan araştırmalar ise makro düzeyde olup değerlendirici bulgular elde etmektedir (Al vd., 2010). Elde edilen bu bulgular sayesinde ilgili disiplinde yapılan akademik yayınların gelişimlerinin ve eğilimlerinin izlenmesi, ülkeler arasında karşılaştırmalar yapılması, dergilerin yıl itibari ile incelenmesi ve değerlendirilmesi açısından bibliyometrik analiz önem taşımaktadır (Yalçın, 2010).

Araştırmanın kapsamını oluşturan bağcılık alanındaki küresel eğilimleri ortaya koymak amacıyla bibliyometrik analiz yönteminden yararlanılmıştır. Bu kapsamda, ilgili alanla ilgili çalışmalar sistematik bir şekilde taranmıştır. Bibliyometrik analiz sürecinde, hem nicel hem de nitel veriler dikkate alınarak araştırma bulguları hazırlanmıştır.

Çalışmada kullanılan istatiksel veriler, dünya üzüm üretim alanları, üretim miktarları ve verim düzeylerine ilişkin veriler FAO tarafından elden edilmiştir. Türkiye bağcılığına yönelik üretim alanı ve üretim miktarına ilişkin veriler ise Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) veri tabanından elde edilmiştir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Tarım sektörü, ekonominin temel üretim sektörlerinden birisidir. Bu kapsamda ülkeler tarımın stratejik önemini göz önünde bulundurarak, çeşitli tarım politikaları ile tarımı sektörünü desteklemeleri gerekmektedir.

Dünya genelinde özellikle Avrupa Birliği üye ülkelerin yüksek bir gelişmişlik düzeyine sahip olduğu görülmektedir. Bu başarıda, devletlerin uzun yıllara dayanan tarım politikaları ile üreticilere sağladığı kapsamlı mali ve teknik desteklerin belirleyici bir rol oynadığı bilinmektedir. Bağcılık sektörü de bu desteklerden önemli ölçüde yararlanan alanlardan biridir. Dünya bağcılığına yön veren gelişmelere bakıldığında ise İspanya, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin gibi büyük üretici ülkelerin tarımsal yenlikleri hızla benimseyerek sektörlerini ileri teknoloji temelli bir yapıya kavuşturdukları

görülmektedir. Bu ülkelerde robotik otonom tarım sistemlerinin kullanımı yaygınlaşmakta; uydu teknolojileri ve insansız hava araçları aracılığıyla gerçekleştirilen uzaktan algılama uygulamaları üretim yöntemine entegre edilmektedir. Ayrıca akıllı sulama sistemleri, yüksek çözünürlüklü RGB görüntüleme teknikleri, genetik ıslah yöntemleri ve CRISPER tabanlı biyoteknolojik uygulamalar verimlilik artışı ve hastalıklara dayanıklılık açısından önemli kazanımlar sağlamaktadır. Türkiye' de ki tarımsal yeniliklere bakıldığında ise son zamanlarda kooperatifler/birlikler aracılığıyla sağlanan tarımsal destekler artmış olsa da dünya ülkelerine göre Türkiye'de yenilikler sınırlı kalmaktadır.

Söz konusu teknolojik yeniliklerin bağcılık faaliyetlerinde kullanılması, hem birim alandan elde edilen üretim miktarını arttırmakta hem de ürün kalitesini uluslararası pazarda rekabet edilebilir bir düzeye yükseltmektedir.

KAYNAKÇA

Al, U., Soydal, İ.& Yalçın, H. (2010). Bibliyometrik Özellikleri Açısından Bilig'in Değerlendirilmesi. *Bilig,* 55, 1-20.

Çalkan Sağlam, Ö., & Sağlam, H. (2018). İnsanlık Tarihinde Üzümün Önemi. *Journal of Agriculture,* 1(2), 1-10.

Demir, O., Çağlar Gültekim, G., & Uzundumlu, A. S. (2023). Türkiye Ekonomisinde Tarımın Yeri ve Önemi. *Palandöken Journal of Animal Sciences Technology and Economics,* 2(2), 62-69. https://doi.org/10.5152/JASE.2023.23009

FAO. (2024). CROPS AND LİVESTOCK PRODUCTS. *FAOSTAT*. Erişim tarihi 05.12.2025 https://www.fao.org/faostat/

Pritchard, A. (1969). Statistical Bibliography or Bibliometrics?. *Journal of Documentation,* 25(4), 348-349.

TÜİK. (2024*)*. BİTKİSEL ÜRETİM İSTATİSTİKLERİ. *Türkiye İstatistik Kurumu*. Erişim tarihi 05.12.2025 https://www.tuik.gov.tr/

Yalçın, H. (2010). Milli Folklor Dergisi'nin Bibliyometrik Profili (2007-2009). *Milli Folklor,* 22(85), 205-211.

THE EVOLVING ROLE OF DRONE-BASED HERBISIDE APPLICATIONS IN PRECISION WEED MANAGEMENT: OPPORTUNITIES, CHALLENGES, AND FUTURE PERSPECTIVES

Seren DOĞAR KAVAN
Arş. Gör., Research Assistant, Iğdır University,
Faculty of Agriculture,
Department of Plant Protection, Iğdır, Türkiye,
ORCID: 0000-0003-2757-594X

Abstract

Rapid advances in unmanned aerial vehicle (UAV) technology have opened up new possibilities for precision herbicide application in modern weed management. UAV-based spraying systems offer significant advantages in reducing chemical input, minimizing operator exposure, and preventing soil compaction by enabling site-specific, low-volume, and spatially targeted applications. Compared to traditional ground and aerial sprayers, UAVs can access irregularly shaped, fragmented, or topographically challenging areas, offering greater flexibility in application timing and dosage. Integration with global positioning systems (GPS), real-time kinematic (RTK) navigation, and multispectral imaging technologies significantly enhances the capacity for patch-level weed detection with variable-rate applications.

However, UAV herbicide application also has several limitations. Limited payload, short battery life, and difficulties in achieving consistent droplet deposition still constrain operational efficiency in large-scale field conditions. The fine droplet structure created by ultra-low volume (ULV) spraying increases the risk of drift; furthermore, regulatory frameworks and pesticide label approvals for UAV use are underdeveloped in many countries. Cost, maintenance requirements, and operator certification processes also hinder widespread use, particularly in resource-limited agricultural systems.

Recent studies emphasize the need to establish standardized calibration protocols, optimize flight parameters, and develop herbicide formulations tailored to UAV-specific application dynamics. Overall, UAV-assisted herbicide applications, combining environmental sustainability with operational flexibility, are becoming an increasingly important component of integrated weed management and precision agriculture systems. Continuous scientific research, technical improvement, and regulatory compliance are critical for this technology to reach its full potential as a scalable alternative to traditional application methods.

Keywords: UAV spraying, precision agriculture, herbicide application technology, integrated weed management, spray drift, regulatory framework.

HASSAS YABANCI OT YÖNETİMİNDE DRONE TABANLI HERBİSİT UYGULAMALARININ ORTAYA ÇIKAN ROLÜ: FIRSATLAR, ZORLUKLAR VE GELECEK PERSPEKTİFLERİ

Özet

İnsansız hava aracı (İHA) teknolojisindeki hızlı ilerlemeler, modern yabancı ot yönetiminde hassas herbisit uygulamalarına yönelik yeni olanaklar ortaya çıkarmıştır. İHA tabanlı püskürtme sistemleri; alan-özel, düşük hacimli ve mekânsal olarak yüksek doğrulukla hedeflenmiş uygulamalara imkân tanıyarak kimyasal girdi kullanımının azaltılması, operatör maruziyetinin en aza indirilmesi ve toprak sıkışmasının önlenmesi açısından dikkate değer bir potansiyel sunmaktadır. Geleneksel yer ve hava püskürtücüleriyle karşılaştırıldığında, İHA'lar düzensiz şekilli, parçalı veya topografik olarak zorlu tarlalara daha iyi erişim sağlarken, zamanlama ve dozaj konusunda gelişmiş esneklik sunar. Küresel

konumlandırma sistemleri (GPS), gerçek zamanlı kinematik (RTK) navigasyon ve multispektral görüntüleme ile entegrasyon, değişken hızlı uygulamalar ve yama seviyesinde yabancı ot tespiti kapasitelerini daha da güçlendirmektedir.
Bu avantajlara rağmen, çeşitli kısıtlamalar, drone tabanlı herbisit uygulamalarının yaygın olarak benimsenmesini sınırlamaya devam etmektedir. Sınırlı yük kapasitesi, kısa pil ömrü ve tutarlı damlacık birikimi elde etmedeki zorluklar, büyük ölçekli tarım sistemlerinde operasyonel verimliliği düşürmektedir. Ultra düşük hacimli (ULV) püskürtmeyle ilişkili ince damlacık boyutları, sürüklenme potansiyelini artırmakta ve düzenleyici çerçeveler (İHA kullanımına özgü pestisit etiket onaylarıyla birlikte) birçok bölgede henüz yeterince gelişmemiştir. Maliyet, bakım gereksinimleri ve operatör sertifikasyonu, özellikle kaynakları sınırlı tarım sistemlerinde benimsenmeyi daha da engellemektedir.
Son çalışmalar, standartlaştırılmış kalibrasyon protokollerine, uçuş parametrelerinin optimizasyonuna ve İHA'lara özgü uygulama dinamiklerine göre uyarlanmış herbisit formülasyonlarının geliştirilmesine olan ihtiyacı vurgulamaktadır. Genel olarak, İHA destekli herbisit uygulaması, çevresel sürdürülebilirliği operasyonel esneklikle birleştirerek entegre yabancı ot yönetimi ve hassas tarımın umut verici bir bileşenini temsil etmektedir. Geleneksel uygulama teknolojilerine ölçeklenebilir bir alternatif olarak İHA tabanlı sistemlerin tüm potansiyelini ortaya koyabilmesi, kesintisiz bilimsel araştırmaları, sürekli teknolojik iyileştirmeleri ve ilgili yasal düzenlemelerle uyumun sağlanmasını zorunlu kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İHA ile herbisit uygulama, hassas tarım, herbisit uygulama teknolojisi, entegre yabancı ot yönetimi, püskürtme sürüklenmesi, yasal çerçeve.

GİRİŞ

Yabancı ot yönetimi, verim istikrarını, kaynak kullanım verimliliğini ve çevresel sürdürülebilirliği doğrudan etkilediği için küresel bitki üretiminde en kritik zorluklardan biri olmaya devam etmektedir. Bu nedenle, sürdürülebilir yabancı ot yönetimi stratejilerinin geliştirilmesi ve uygulanması, ekosistemleri ve biyoçeşitliliği korurken tarımın küresel nüfusun artan gıda taleplerini karşılamasını sağlamak için elzemdir (MacLaren ve ark., 2020). Geleneksel yabancı ot kontrol stratejileri, büyük ölçüde kara veya hava püskürtme makineleriyle uygulanan kimyasal herbisitlere dayanmaktadır. Bu yaklaşımlar on yıllardır büyük ölçekli mekanize tarımı desteklemiş olsa da, yoğun ve genellikle hedeflenmemiş kullanımları, herbisit direnci, çevresel kirlenme, operatör maruziyeti ve toprak bozulması gibi birçok kalıcı soruna yol açmıştır (Beckie ve ark., 2019). Tarım sistemleri sürdürülebilirlik ve dijitalleşmeye doğru geçiş yaparken, herbisitleri daha hassas, verimli ve güvenli bir şekilde uygulayabilen teknolojilere olan ihtiyaç artmaktadır. Bu bağlamda, insansız hava araçları (İHA'lar), yaygın olarak dronlar olarak bilinen, hassas tarımda umut vadeden bir yenilik olarak ortaya çıkmıştır (Vijayakumar ve ark., 2025). Küresel konumlandırma sistemleri (GPS), gerçek zamanlı kinematik (RTK) navigasyon, çok spektrumlu sensörler ve değişken oranlı püskürtme cihazlarıyla donatılmış İHA'lar, belirli yabancı ot kümelerine göre uyarlanmış, mekânsal olarak hedeflenmiş herbisit uygulamaları gerçekleştirebilir (Taseer ve Han, 2024; Nobre ve ark., 2024). Bu alana özgü yaklaşım, geleneksel genel püskürtmeye kıyasla kimyasal girdiyi önemli ölçüde azaltma, sürüklenme kayıplarını en aza indirme ve kontrol doğruluğunu artırma potansiyeline sahiptir. Dahası, dronlar, küçük, parçalı veya eğimli araziler gibi traktörler veya insanlı uçaklarla erişilmesi zor olan alanlarda benzersiz bir operasyonel avantaj sağlarken, aynı zamanda toprak sıkışmasını ve operatör maruziyetini de azaltır (García-Munguía ve ark., 2024). Son yıllarda kaydedilen teknolojik ilerlemeler, drone tabanlı püskürtme uygulamalarının tarımsal üretimdeki uygulanabilirliğini önemli ölçüde artırmıştır. Pil kapasitesinin genişlemesi, nozul tasarımlarının optimize edilmesi, uçuş stabilitesinin iyileştirilmesi ve gelişmiş otomasyon algoritmalarının geliştirilmesi, insansız hava araçlarının yalnızca deneysel araştırmalarla sınırlı kalmayıp farklı bölgelerde çiftçi düzeyinde yaygın olarak benimsenmesini sağlamıştır (García-Munguía ve ark., 2024). İHA ile herbisitlerin

uygulanması geleneksel sistemlerle karşılaştıran çalışmalar, uçuş yüksekliği, damlacık boyutu ve püskürtme hacmi doğru şekilde kalibre edildiğinde belirli herbisitler için karşılaştırılabilir etkinlik bildirmiştir (Palacios-Zuñiga ve ark., 2024). Bununla birlikte, çeşitli zorluklar devam etmektedir. Yük sınırlamaları, saha kapsamını ve operasyonel verimliliği kısıtlamaktadır; damlacık birikimindeki ve püskürtme genişliğindeki değişkenlik, homojenliği etkilemektedir (Gibbs ve ark., 2021); ve ince damlacıklı, ultra düşük hacimli püskürtme, sürüklenme potansiyelini artırmaktadır (Gibbs ve ark., 2021). Ayrıca, düzenleyici çerçeveler ve pestisit etiketlemesi genellikle teknolojik gelişmelerin gerisinde kalmakta ve İHA'lar ile herbisit uygulamalarının ticari yabancı ot yönetimi programlarına resmi entegrasyonunu sınırlamaktadır (Ozkan, 2024). Bu sınırlamalara rağmen, İHA tabanlı herbisit uygulamasının entegre yabancı ot yönetimine ve sürdürülebilir üretim sistemlerine katkıda bulunma potansiyeli oldukça büyüktür. Küresel tarım, verimlilik ile ekolojik sorumluluk arasında denge kurma baskısıyla karşı karşıya kalırken, dronlar daha akıllı, veri odaklı yabancı ot kontrolüne doğru bir yol sunmaktadır. Sprey kalitesini optimize etmeye, formülasyonları havadan mikro damlacık dağıtımına uyarlamaya ve standartlaştırılmış operasyonel kılavuzlar oluşturmaya odaklanan sürekli araştırmalar, İHA ile herbisitlerin uygulanması yeni bir uygulamadan modern yabancı ot biliminin güvenilir bir bileşenine dönüştürmek için kritik öneme sahip olacaktır.

2. DRONE TABANLI PÜSKÜRTME SİSTEMLERİNİN TEKNOLOJİK EVRİMİ

2.1. Tarımsal İHA'ların Gelişimi

İnsansız hava araçları (İHA'lar), yaygın olarak drone olarak adlandırılan, son yirmi yılda dikkat çekici bir teknolojik evrim geçirmiştir. Başlangıçta askeri ve haritalama amaçlı tasarlanan İHA'lar, 2000'li yılların başlarında tarımsal izleme için, özellikle de mahsul sağlığı, biyokütle ve su durumu uzaktan algılaması için uyarlanmıştır (Vijayakumar ve ark., 2025). Herbisitler de dahil olmak üzere tarım kimyasallarının püskürtülmesi için uygulamaları, özellikle Çin, Japonya ve Güney Kore'de, küçük ölçekli pirinç ve bahçecilik sistemlerinin hafif ve esnek püskürtme çözümlerine ihtiyaç duyduğu Doğu Asya'da 2010 civarında başlamıştır (Xiongkui ve ark., 2017). Günümüzde tarımsal İHA'lar ticari olarak üç ana konfigürasyonda mevcuttur: çok rotorlu, sabit kanatlı ve hibrit (VTOL) platformlar (Agrawal ve Arafat, 2024; (Canicattì ve Vallone, 2024)). Çok rotorlu dronlar—tipik olarak dört, altı veya sekiz rotorlu—yüksek manevra kabiliyetleri, dikey kalkış ve iniş yetenekleri ve düşük irtifalarda (ağaç örtüsünün 2-4 m üzerinde) havada kalma stabiliteleri nedeniyle herbisit uygulamalarında baskın konumdadır. Sabit kanatlı sistemler, daha enerji verimli olmalarına ve uçuş başına daha geniş alanları kapsayabilmelerine rağmen, sürekli ileri hareket ve daha büyük dönüş yarıçapları gerektirdikleri için hassas mikro püskürtme için daha az uygundur. Hibrit VTOL tasarımları, sabit kanatlı platformların kapsama verimliliğini çok rotorluların esnekliğiyle birleştirmeyi amaçlayarak, büyük ölçekli tarımsal operasyonlar için umut vadeden bir uzlaşma sunmaktadır (Canicattì ve Vallone, 2024).

2.2. İHA Püskürtme Sistemlerinin Bileşenleri

Modern insansız hava püskürtme sistemleri (İHA) tipik olarak üç ana modülden oluşur: bir yük modülü (kimyasal tank, pompa ve borulama), bir dağıtım/atomizasyon sistemi ve dijital bir uçuş platformu mimarisine entegre edilmiş bir navigasyon ve kontrol ünitesi. Yük modülü genellikle yaklaşık 10-30 L aralığında tankları barındırır ve pompalar ve boru hatları ultra düşük hacimli (ULV) uygulama için yapılandırılmıştır - bu teknik hava platformlarında giderek daha fazla benimsenmektedir (Ozkan, 2024).

Atomizasyon cihazları genellikle santrifüj, hidrolik ve hava destekli nozulları içerir ve tipik akış hızları yaklaşık 0,5 L min^{-1} ile 3 L min^{-1} arasında değişir. Nozul tasarımı, damlacık boyutu dağılımı, kaplama homojenliği ve sürüklenme potansiyeli üzerinde büyük bir etkiye sahiptir; Bu nedenle, püskürtme başlığı seçimi hem herbisit formülasyonuna hem de hedef mahsulün yaprak örtüsü yoğunluğuna uygun olmalıdır (Ranabhat ve Price, 2025).

Teslimat sistemi, platformun uçuş hızı ve yüksekliğine göre püskürtme hızını gerçek zamanlı olarak otomatik olarak ayarlayan sensörler ve akış düzenleme mekanizmalarıyla daha da geliştirilmiştir. Birçok ticari İHA artık, yapraklara damlacık yapışmasını iyileştirmek ve hedef dışı kayıpları azaltmak için darbe genişliği modülasyonlu (PWM) valflere ve bazı durumlarda elektrostatik püskürtme aparatlarına sahiptir (Yallappa ve ark., 2024).
Navigasyon ve kontrol ünitesi, küresel konumlandırma sistemi (GPS) veya gerçek zamanlı kinematik (RTK) konumlandırmayı atalet ölçüm birimleri (IMU) ve engel algılama sensörleriyle entegre eder. Bunlar, santimetre düzeyinde uçuş doğruluğu sağlar ve geçişler arasında tutarlı şerit örtüşmesini garanti eder; bu da tarlada homojen herbisit kaplaması elde etmek için önemli bir faktördür (Byers ve ark., 2024).

2.3. Hassas Tarım Teknolojileriyle Entegrasyon

İHA'lar, mekansal veri toplamayı hedefli girdi dağıtımıyla birleştiren hassas tarım ekosisteminin önemli bir bileşenini temsil etmektedir. Çok spektrumlu, hiper spektrumlu veya RGB görüntüleme sensörlerini entegre ederek, dronlar yabancı ot dağılımındaki ve mahsul canlılığındaki mekansal değişkenliği görselleştiren NDVI, GNDVI ve SAVI gibi yüksek çözünürlüklü bitki örtüsü indeksleri üretebilir. Son sistematik incelemeler, iklim değişikliği, sürdürülebilir kaynak yönetimi ve gıda güvenliği gibi tarımsal zorlukların üstesinden gelmede dronların dönüştürücü rolünün altını çizmektedir. İHA'lar, deneysel araçlardan hassas tarım için vazgeçilmez varlıklara dönüşmüş, mahsul izleme, çok spektrumlu haritalama, hassas püskürtme ve drone destekli tohumlama dahil olmak üzere hem teşhis hem de müdahale uygulamalarını kolaylaştırmıştır. Bu sistemler, gelişmiş hava platformlarını, son teknoloji sensörleri ve akıllı navigasyon teknolojilerini entegre ederken, yapay zeka (YZ) ve Nesnelerin İnterneti (IoT) teknolojilerinin birleşimi, erken hastalık tespiti, verim tahmini ve sulama yönetimini önemli ölçüde iyileştirmiştir (Guebsi ve ark., 2024). İHA'lar tarafından toplanan veriler, yabancı ot kümelerini belirlemek ve değişken oranlı herbisit uygulamaları için reçete haritaları oluşturmak üzere makine öğrenimi algoritmaları kullanılarak işlenebilir. Yeni araştırmalar, IoT özellikli İHA'ların gerçek zamanlı çevresel veri toplama yeteneğine sahip akıllı tarım sistemleri oluşturmada çok önemli bir rol oynadığını vurgulamaktadır. Bu İHA'lar yüksek mekansal ve zamansal çözünürlüklü görüntüler yakalayarak, kararların haftalar yerine günler içinde alınmasını ve böylece verimliliğin ve verim potansiyelinin artırılmasını sağlar. Bu tür sistemler, hassas tarımın temel ilkelerini somutlaştırır: doğru uygulamayı, doğru yerde, doğru zamanda ve doğru miktarda uygulamak. Bununla birlikte, İHA'ların daha geniş çapta benimsenmesi, standartlaştırılmış iş akışlarının eksikliği, veri toplama yöntemlerindeki değişkenlik ve gelişmiş görüntü işleme tekniklerine duyulan ihtiyaç gibi zorluklarla sınırlı kalmaktadır. Son incelemeler, modern ürün yönetiminde havadan algılamanın faydalarını en üst düzeye çıkarmak için tutarlı İHA işletim protokolleri geliştirmenin ve veri analiz süreçlerini iyileştirmenin önemini vurgulamaktadır (Tsouros ve ark., 2019).
Gelişmiş sistemlerde, reçete haritaları İHA uçuş kontrolörlerine yüklenerek, homojen genel püskürtme yerine hassas, bölgeye özgü herbisit uygulaması için püskürtme hızı ve uçuş rotasında otonom ayarlamalar yapılmasına olanak tanır (Delavarpour ve ark., 2023). Coğrafi bilgi sistemleri (GIS), bulut tabanlı karar destek platformları ve çiftlik yönetim yazılımlarıyla entegrasyon, uçuş yollarının, damlacık dağılımının ve çevresel değişkenlerin gerçek zamanlı izlenmesini sağlayarak uygulama doğruluğunu ve operasyonel izlenebilirliği artırır (Agrawal ve Arafat, 2024). Yapay zekanın bilgisayar görüşüyle birleştirilmesi, dronların uçuş sırasında yabancı otları ekinlerden ayırt etme kapasitesini daha da güçlendirerek, tamamen otonom, gerçek zamanlı yabancı ot tespiti ve mikro dozlama sistemlerine doğru ilerlemeyi sağlar (Agrawal ve Arafat, 2024).

3. İHA HERBİSİT UYGULAMASININ PRENSİPLERİ

3.1. Püskürtme Hacmi ve Damlacık Spektrumu

İHA platformları tarafından herbisit dağıtımının etkinliği büyük ölçüde püskürtme hacmi ve damlacık boyutu dağılımına bağlıdır. Geleneksel yer püskürtme cihazları genellikle 150–500 L ha^{-1} uygularken, İHA sistemleri tipik olarak 10 ila 40 L ha^{-1} arasında ultra düşük hacimlerde (ULV) çalışır. Çok sayıda saha çalışması, bu azaltılmış hacimlerin su gereksinimlerini ve lojistik kısıtlamaları önemli ölçüde azalttığını ve hızlı ve esnek bir dağıtım sağladığını doğrulamaktadır; Ancak, bu durum püskürtme performansını rüzgara, türbülansa ve damlacık buharlaşmasına karşı daha hassas hale getirir (Wang ve ark., 2019; Shan ve ark., 2021; Paul ve ark., 2024).
Damlacık boyutu—genellikle hacim ortanca çapı (VMD) olarak rapor edilir—hem kaplama hem de sürüklenmeyi etkileyen kritik bir faktördür. İHA herbisit denemeleri, aşırı iri damlacıkların (>300 µm) sürüklenme riskini azalttığını ancak dar veya dik çim yabancı otlarında kaplamayı tehlikeye atabileceğini, ince damlacıkların (<150 µm) ise yaprak temasını iyileştirdiğini ancak ULV koşulları altında rüzgar yönünde sürüklenmeyi önemli ölçüde artırdığını göstermektedir (Chen ve ark., 2020; Gibbs ve ark., 2021). Buğday ve pirinç sistemlerinden elde edilen deneysel sonuçlar, VMD'nin 180-250 µm aralığında tutulmasının, özellikle 3 m s^{-1}'nin altındaki rüzgar hızlarında, çökelme verimliliği ve sürüklenme kontrolü arasında etkili bir uzlaşma sağladığını göstermektedir (Shan ve ark., 2021; Paul ve ark., 2024).
Atomizasyon teknolojisindeki gelişmeler, damlacık spektrum stabilitesini daha da etkilemektedir. Hava indüksiyonlu ve santrifüj döner nozulların, sürüklenmeyle ilişkili ince damlacıkların oranını azaltırken damlacık homojenliğini iyileştirdiği gösterilmiştir (Chen ve ark., 2020). Ek olarak, elektrostatik yükleme sistemleri, ULV uygulamalarında damlacıkların yabancı ot yapraklarına yapışmasını artırabilir ve çökelme verimliliğini yükseltebilir; bu da İHA tabanlı sistemlerde herbisit performansını iyileştirmek için umut vadeden bir yaklaşım sunmaktadır (Gibbs ve ark., 2021).
Son çalışmalar, uçuş yüksekliği, hızı ve püskürtme genişliğinin İHA püskürtme birikim verimliliğini etkileyen en kritik operasyonel değişkenler arasında olduğunu göstermiştir. Byers vd. (2024), iki ticari İnsansız Hava Uygulama Sistemi (İHAAS) olan TTA M4E ve DJI Agras T30'u farklı nozul tipleri, uçuş hızları ve uygulama yükseklikleri altında inceleyerek, püskürtme birikiminin uçuş yolunun altında oldukça yoğunlaştığını ve damlacık boyutu, uçuş yüksekliği ve hızının homojenliği önemli ölçüde etkilediğini ortaya koymuştur. Daha iri damlacıklar (AIXR ve TTI nozulları) İHA'nın hemen altında daha yüksek bir kapsama alanı sağlarken, daha ince damlacıklar (XR nozulları) yanal homojenliği artırmıştır. Uçuş hızının artırılması (5,0–6,7 m s^{-1}) genellikle birikimi azaltmış ancak orta yüksekliklerde (yaklaşık 3 m) homojenliği iyileştirmiştir. Benzer şekilde, Liu vd. (2024) dağlık meyve bahçelerinde İHA uçuş yüksekliğinin 2 ila 4 m arasında artırılmasının etkili püskürtme genişliğini artırdığını, aşırı atomizasyonun ise yanal kapsama alanını ve stabiliteyi azalttığını bulmuştur. Her iki çalışma da, 2-4 m arasında uçuş yüksekliği, 6 m s^{-1}'nin altında uçuş hızı ve 3-5 m arasında etkili püskürtme genişliğinin korunmasının, orta rüzgar koşullarında minimum sürüklenme riskiyle optimum kapsama alanı sağladığını vurgulamaktadır. Toplu olarak, bu bulgular, havadan herbisit püskürtme uygulamalarında uygulama verimliliği, püskürtme homojenliği ve sürüklenme azaltma arasında denge kurmak için İHA operasyonel parametrelerinin dikkatli bir şekilde ayarlanması ihtiyacını vurgulamaktadır (Byers ve ark., 2024; Liu ve ark., 2024).

3.2. Uçuş Parametreleri ve Çevresel Koşullar

Uçuş yüksekliği, hızı ve püskürtme genişliği, insansız hava aracı (İHA) herbisit uygulamalarında püskürtme birikimini yöneten temel operasyonel değişkenlerdir. Çoğu İHA püskürtme işlemi, etkili hedef kapsama alanı ile sürüklenmeyi azaltma arasında denge kurmak için mahsul örtüsünün yaklaşık 2-4 m yukarısındaki irtifalarda gerçekleştirilir (Ozkan, 2024). Uçuş hızı, birim alan başına damlacık yoğunluğunu doğrudan etkiler: daha yavaş uçuşlar (<4 m s^{-1}) genellikle daha düzgün birikim desenleri üretir ancak operasyonel verimliliği azaltırken, daha yüksek hızlar (>6 m s^{-1}) düzensiz püskürtme dağılımına yol açabilir (Richardson ve ark., 2020; Grant ve ark., 2022). Optimal püskürtme genişliği, rotor aşağı doğru hava akımı yoğunluğuna, nozul konfigürasyonuna ve hakim rüzgar koşullarına bağlı olarak tipik olarak 3 ila 5 m arasında değişir (Weicai ve Panyang, 2022).

Rüzgar hızı, sıcaklık ve bağıl nem gibi çevresel faktörler, damlacık davranışında çok önemli roller oynar. Yaklaşık 4 m/s'yi aşan rüzgar hızları, sürüklenme riskini önemli ölçüde artırırken, yüksek sıcaklıklar ve düşük nem, ultra düşük hacimli damlacıkların buharlaşmasını hızlandırır (Grant ve ark., 2022; Chen ve ark., 2022). Bu etkileri en aza indirmek için, İHA herbisit uygulamaları genellikle atmosferik kararlılığın daha homojen damlacık birikimini desteklediği sabah erken veya akşam geç saatlerde planlanır. Modern İHA platformları, çevresel parametreler güvenli eşikleri aştığında püskürtmeyi otomatik olarak durduran yerleşik hava durumu sensörleri ve akıllı kontrol sistemleriyle giderek daha fazla donatılmaktadır; bu da hem çevresel güvenliği hem de uygulama hassasiyetini artırmaktadır (Chen ve ark., 2022).

Uçuş yüksekliği, ileri hız ve püskürtme genişliği, İHA tabanlı herbisit uygulamalarında püskürtme birikim desenlerini belirleyen en etkili operasyonel parametreler arasındadır. Saha çalışmaları, özellikle damlacık penetrasyonunu artırmak için rotor aşağı doğru hava akımı kullanıldığında, mahsul örtüsünün 2-4 m üzerinde çalışmanın, düzgün kaplama ve hedef dışı sürüklenmeyi en aza indirme arasında en uygun dengeyi sağladığını göstermiştir (Wang ve ark., 2019; Chen ve ark., 2020). Uçuş yüksekliğinin 4 m'nin üzerine çıkarılması, damlacık yoğunluğunu ve birikim tutarlılığını önemli ölçüde azaltır (Gibbs ve ark., 2021).

Uçuş hızı, uygulama oranını ve damlacık yoğunluğunu doğrudan etkiler. Buğday ve pirinç sistemlerinde yapılan deneyler, daha düşük hızların (<4 m s^{-1}) birikim homojenliğini iyileştirdiğini, daha yüksek hızların (>6 m s^{-1}) ise püskürtme kalış süresinin azalması nedeniyle damlacık örtüsünde çizgilenme ve mekansal değişkenlik oluşturma eğiliminde olduğunu göstermektedir (Shan ve ark., 2021; Paul ve ark., 2024). Püskürtme genişliği tipik olarak rotor kaynaklı hava akışı desenleriyle sınırlıdır; deneysel çalışmalar, İHA boyutuna, nozul yönüne ve püskürtme kolu konfigürasyonuna bağlı olarak 3-5 m'lik bir çalışma aralığı önermektedir (Gibbs ve ark., 2021).

Çevresel koşullar, özellikle İHA'lar ile herbisit uygulamalarının karakteristik özelliği olan ultra düşük hacimli (ULV) koşullar altında, damlacıkların akıbeti üzerinde eşit derecede kritik bir etkiye sahiptir. 4–5 m s^{-1}'nin üzerindeki rüzgar hızları yatay sürüklenme mesafesini önemli ölçüde artırırken (Chen ve ark., 2020), yüksek sıcaklık ve düşük bağıl nem, 200 µm'den küçük damlacıkların buharlaşmasını hızlandırır; bu koşullar İHA herbisit uygulamalarında yaygındır (Paul ve ark., 2024). Sonuç olarak, optimum uygulama zamanları genellikle hava sıcaklığının daha düşük olduğu ve atmosferik kararlılığın tahmin edilebilir damlacık yörüngelerini desteklediği sabahın erken saatleri veya akşamın geç saatleridir (Wang ve ark., 2019).

Birçok modern İHA sistemi artık rüzgar sensörleri ve otomatik kapatma mekanizmaları da dahil olmak üzere gerçek zamanlı çevresel izlemeyi içermektedir. Bu araçlar, hava koşulları üretici veya düzenleyici eşiklerini aştığında püskürtmeyi önleyerek uygulama doğruluğunu artırır ve çevresel riski azaltır (Gibbs ve ark., 2021).

3.3. Kalibrasyon ve Kalite Güvencesi

Doğru kalibrasyon, amaçlanan ve gerçek herbisit uygulama oranları arasında tutarlılık sağlar. Kalibrasyon prosedürleri tipik olarak, sabit uçuş hızlarında akış hızı, nozul basıncı ve püskürtme genişliğinin doğrulanmasını içerir. Suya duyarlı kağıt veya boya izleyiciler, birikim desenlerini analiz etmek ve etkili püskürtme genişliği ve damlacık yoğunluğunun varyasyon katsayısı (CV) gibi parametreleri belirlemek için kullanılır; bu metrikler püskürtme homojenliğini değerlendirmek için gereklidir (Lan ve ark., 2021).

Son çalışmalar, karasal püskürtme cihazları için oluşturulanlara benzer standartlaştırılmış İHA kalibrasyon protokollerine duyulan ihtiyacı vurgulamaktadır. Akış sensörlerini diferansiyel GPS ile birleştiren gerçek zamanlı geri bildirim sistemleri, uçuş hızı ve irtifa değişimlerine yanıt olarak püskürtme oranlarını dinamik olarak ayarlamak için giderek daha fazla kullanılmaktadır (Zhang ve ark., 2022). Hesaplamalı akışkanlar dinamiği (CFD) modellemesi ve rotor aşağı doğru akış simülasyonları, damlacık yörüngelerini tahmin etmek ve İHA bomlarında nozul konumlandırmasını

optimize etmek için de benimsenmekte olup, böylece çeşitli saha koşullarında uygulama homojenliği ve tekrarlanabilirliği artırılmaktadır (Chen ve ark., 2023).

Doğru kalibrasyon, amaçlanan herbisit uygulama oranının bir İHA püskürtücüsü tarafından sağlanan gerçek çıktıya karşılık gelmesini sağlamak için çok önemlidir. Standart kalibrasyon prosedürleri tipik olarak sabit uçuş hızlarında akış hızı, nozul basıncı ve etkili püskürtme genişliğinin doğrulanmasını içerir. Suya duyarlı kağıtlar, floresan boyalar veya izleyici kartlar kullanılarak yapılan saha değerlendirmeleri, damlacık dağılımını ölçmek için en yaygın yöntemler olmaya devam etmekte olup, damlacık yoğunluğunu, birikim homojenliğini ve varyasyon katsayısını (CV) hesaplamayı mümkün kılar; bunların hepsi tutarlı herbisit kaplamasının kritik göstergeleridir (Shan ve ark., 2021; Gibbs ve ark., 2021). Bu değerlendirmeler ayrıca, rotor aşağı doğru hava akımı etkileşimleri nedeniyle teorik tahminlerden sıklıkla farklılık gösteren gerçekçi operasyonel püskürtme genişliğinin belirlenmesine de yardımcı olur.

Son çalışmalar, kara püskürtme cihazları için mevcut kıyaslama ölçütlerinin drone'a özgü aerodinamik etkileri tam olarak hesaba katmadığı için, özellikle İHA platformları için tasarlanmış standartlaştırılmış kalibrasyon protokollerine acil ihtiyaç duyulduğunu vurgulamaktadır (Chen ve ark., 2020). Modern İHA sistemleri, gerçek zamanlı akış sensörlerini, darbe genişliği modülasyonu (PWM) kontrolünü ve diferansiyel GPS'i giderek daha fazla entegre ederek, yerleşik kontrolörlerin uçuş hızı, irtifa veya çevresel koşullardaki değişikliklere yanıt olarak akış hızını otomatik olarak ayarlamasına olanak tanır (Gibbs ve ark., 2021). Bu otomatik ayarlamalar, uygulama hızındaki değişkenliği azaltır ve alan genelinde mekansal tutarlılığı artırır.

Gelişmiş modelleme araçları, kalibrasyon doğruluğunu daha da artırır. Hesaplamalı akışkanlar dinamiği (CFD) modelleri ve rotor aşağı akış simülasyonları, değişen rüzgar ve rotor konfigürasyonları altında damlacık yörüngelerini, birikim izlerini ve sürüklenme potansiyelini tahmin etmek için sıklıkla kullanılmaktadır (Wang ve ark., 2019). Bu modeller, optimum nozul yerleşimi, yönlendirme ve bom uzunluğu konusunda rehberlik sağlayarak püskürtme atomizasyonunu iyileştirir ve türbülans kaynaklı tutarsızlıkları en aza indirir. Bazı yeni çerçeveler, çeşitli saha senaryoları altında kalibrasyonu iyileştirmek için CFD çıktılarını makine öğrenme algoritmalarıyla entegre eder (Paul ve ark., 2024).

Toplu olarak, bu gelişmeler, uygulama hassasiyetini, tekrarlanabilirliğini ve güvenliğini artıran sensör tabanlı, model destekli kalibrasyon sistemlerine doğru bir kaymayı yansıtmaktadır. İHA ile herbisit uygulaması daha yaygın hale geldikçe, entegre algılama, otomatik geri besleme kontrolü ve tahmine dayalı modelleme üzerine devam eden araştırmalar, düzenleyici kabulü sağlamak ve modern yabancı ot yönetimi programlarında İHA'lar ile herbisit uygulamalarının güvenilirliğini artırmak için merkezi önem taşıyacaktır.

4. KARŞILAŞTIRMALI PERFORMANS: İHA'LAR VE GELENEKSEL SİSTEMLER

4.1. Etkinlik ve Kapsama Alanı Homojenliği

Karşılaştırmalı saha denemeleri genel olarak, temel operasyonel parametreler—yaklaşık 2–4 m ağaç örtüsünün üzerinde uçuş yüksekliği, yaklaşık 3–5 m s^{-1} uçuş hızı, uygun nozul konfigürasyonu ve 180–250 µm VMD aralığında damlacık spektrumu—uygun şekilde optimize edildiğinde, İHA herbisit uygulamalarının geleneksel yer püskürtmeli ilaçlama makinelerine kıyasla benzer yabancı ot kontrol etkinliğine ulaşabileceğini göstermektedir. Birkaç kontrollü çalışma, eşleştirilmiş çevresel ve operasyonel koşullar altında yürütülen karşılaştırmalarda, toplam püskürtme birikimi ile biyolojik etkinliğin İHA sistemleri ile geleneksel yer püskürtme ekipmanları arasında anlamlı ölçüde farklılaşmadığını ortaya koymuştur. Bununla birlikte, görev planlamasının yeterli titizlikle yapılmadığı durumlarda, İHA uygulamalarında damla birikiminde daha belirgin mekânsal heterojenlik gözlenebileceği bildirilmiştir (Gibbs ve ark., 2021; Shan ve ark., 2021; Wang ve ark., 2019).

İHA'lar ayrıca, manevra kabiliyetleri ve dar alanlara erişim yetenekleri sayesinde uygulama zamanlamasını iyileştiren ve püskürtme pencerelerinin kaçırılma olasılığını azaltan küçük, düzensiz şekilli veya topografik olarak karmaşık alanlarda da önemli operasyonel avantajlar sunmaktadır. Buna karşılık, büyük ve düzgün alanlar, istikrarlı püskürtme geometrisi, genişletilmiş püskürtme kolu genişliği ve sürekli, kesintisiz geçişlere olanak tanıyan daha büyük tank kapasitesi sayesinde üstün kapsama homojenliği sağlayan yer tipi püskürtme makinelerini tercih etme eğilimindedir. Son karşılaştırmalı analizler, İHA navigasyon algoritmalarındaki ve otomatik püskürtme kolu örtüşme planlama araçlarındaki devam eden iyileştirmeleri kabul ederken bu ayrımı güçlendirmektedir (Chen ve ark., 2020; Paul ve ark., 2024).

İHA kapsama homojenliğini etkileyen iki tekrar eden sorun vardır. Birincisi, rotor aşağı doğru akışındaki değişkenlik, püskürtme kolu boyunca yerel damlacık birikim yoğunluğunu değiştirerek aşırı veya yetersiz uygulama mikro bölgeleri oluşturabilir. İkincisi, sınırlı yük kapasitesinin bir sonucu olan sık dolum döngüleri, uçuş rotaları hassas bir şekilde sıralanmazsa istenmeyen boşluklar veya örtüşmeler oluşturabilir. Bu zorluklar, santimetre hassasiyetinde RTK/GNSS yönlendirmesi, sabit örtüşmeli görev planlaması ve su duyarlı kağıt veya floresan boya izleyicileri gibi saha içi doğrulama teknikleri kullanılarak, birikim modellerinin doğrulanması ve operasyonel ayarların iyileştirilmesi yoluyla hafifletilebilir (Gibbs ve ark., 2021; Shan ve ark., 2021).

4.2. Sürüklenme, Birikim ve Hedef Dışı Risk

İHA herbisit uygulamaları genellikle ultra düşük püskürtme hacimlerinde (ULV; 10–40 L ha^{-1}) çalışır; bu uygulama lojistik verimliliği artırır ancak damlacıkların buharlaşmaya, rüzgar makasına ve atmosferik türbülansa karşı hassasiyetini artırır. İHA'lar daha ince damlacıklar (<150 µm) ürettiğinde, damlacık momentumunun azalması ve yüzey alanı-hacim oranlarının artması nedeniyle sürüklenme potansiyeli, iri damlacıklı yer püskürtmeli püskürtme makinelerininkini aşabilir (Chen ve ark., 2020; Gibbs ve ark., 2021). Bununla birlikte, araştırmalar, hava indüksiyonlu veya santrifüj nozulların, azaltılmış uçuş irtifaları ve 4-5 m s^{-1}'nin altındaki rüzgar hızlarıyla birleştirildiğinde, hedef dışı hareketi önemli ölçüde azaltabileceğini ve sürüklenme seviyelerini iyi kalibre edilmiş yer sistemlerinin seviyeleriyle aynı hizaya getirebileceğini göstermektedir (Shan ve ark., 2021).

Çökeltme çalışmaları, özellikle damlacık yapışmasını artırmak ve sıçrama ve akıntı kayıplarını azaltmak için elektrostatik yükleme sistemleri kullanıldığında, orta büyüklükte damlacık boyutları (VMD ≈ 180–250 µm) kullanıldığında İHA platformlarının küçük yapraklı yabancı otlarda yeterli yaprak yüzeyi kaplaması sağlayabileceğini göstermektedir (Gibbs ve ark., 2021). Bununla birlikte, uzun tahıllar veya meyve bahçesi sistemleri gibi dikey veya yoğun bitki örtüsü, daha yüksek hacimli yer püskürtme sistemlerine veya daha yüksek püskürtme momentumu ve hacim akışından yararlanan insanlı hava uygulamalarına kıyasla, örtü içi penetrasyonda azalma gösterme eğilimindedir. Bu gibi durumlarda, örtü katmanları boyunca düzgün çökeltmeyi sağlamak için çok açılı uygulama geçişleri, azaltılmış şerit genişlikleri veya ayarlanmış örtüşmeler gerekli olabilir (Paul ve ark., 2024).

4.3. Maliyet-Fayda ve Enerji Verimliliği

Küçük ve orta ölçekli çiftlikler ve parçalı araziler için, İHA tabanlı püskürtme sistemleri genellikle uygun bir maliyet-fayda profili sunar. Büyük makinelere ihtiyaç duymadan çalışabilme yetenekleri, iş gücü ihtiyacını azaltır, tarla trafiğini en aza indirir, su taşıma gereksinimlerini sınırlar ve kurulum süresini kısaltır. Dahası, İHA'ların hassasiyet kapasitesi -özellikle sadece istila edilmiş bölgeleri işleme yetenekleri- toplam herbisit girdilerini düşürebilir ve kısmi tarla yatırım getirisini (ROI) iyileştirebilir (Gibbs ve ark., 2021; Paul ve ark., 2024). Bu avantajlar, düzensiz tarla geometrisi veya sınırlı makine erişiminin yer püskürtme makinelerinin verimliliğini kısıtladığı bölgelerde özellikle belirgindir. Ancak geniş tarım alanlarında, geleneksel yer tipi püskürtme makineleri, yüksek operasyonel verimlilikleri, düşük dolum sıklığı ve iyi kurulmuş lojistik destek sistemleri sayesinde hektar başına maliyet açısından genellikle daha uygun olmaya devam etmektedir (Wang ve ark., 2019). İnsanlı hava uygulaması, çok büyük ölçeklerde veya yağmur sonrası dönemler veya sel gibi

yer erişiminin sınırlı olduğu senaryolarda, hızı ve geniş alanları hızla kaplama kapasitesi nedeniyle rekabetçi hale gelmektedir (Chen ve ark., 2020). Enerji verimliliği açısından, İHA'lar traktör geçişlerini sınırlayarak ve ultra düşük hacimli uygulamalar yoluyla su kullanımını azaltarak fosil yakıt tüketimini azaltabilir. Bununla birlikte, İHA operasyonları, pil döngüsü, yedek pil paketlerine duyulan ihtiyaç, şarj altyapısı ve daha sık bileşen bakımı (örneğin, pompalar, nozullar) dahil olmak üzere dolaylı enerji ve parasal maliyetler getirmektedir. Ek olarak, toplam sahip olma maliyeti, pilot lisanslama, pil değiştirme aralıkları, gerekli bakım programları ve büyüme mevsimi boyunca genel konuşlandırma sıklığı gibi düzenleyici ve operasyonel faktörlerden etkilenir (Shan ve ark., 2021).

4.4. Operasyonel Sağlamlık ve Ölçeklenebilirlik

İHA tabanlı herbisit uygulamasında operasyonel sağlamlık, hava koşullarına, pil ömrüne ve hem kimyasal yükler hem de güç sistemleri dahil olmak üzere koordineli dolum lojistiğine büyük ölçüde bağlıdır. İHA'lar, yeni ortaya çıkan yabancı ot kümelerini hedeflemek, tarla kenarlarını işlemek veya teraslara ve düzensiz arazilere erişmek gibi hızlı, fırsatçı uygulamalar için özellikle uygundur. Manevra kabiliyetleri ve minimum toprak sıkıştırmaları, daha büyük makinelerin operasyonel kısıtlamalarla karşılaştığı arazilerde onları avantajlı kılar (Gibbs ve ark., 2021; Paul ve ark., 2024).

İHA operasyonlarını ticari olarak büyük alanlara ölçeklendirmek, lojistik ve düzenleyici zorluklar getirir. Yüzlerce hektarlık alanı etkili bir şekilde ilaçlamak, çoklu İHA koordinasyonu, senkronize uçuş yolları ve karıştırma, yeniden doldurma ve pil değişimi için özel saha ekipleri gerektirir. Bu gereksinimler, organizasyonel karmaşıklığı artırır ve hava sahası düzenlemelerine, güvenlik protokollerine ve gerçek zamanlı izleme sistemlerine sıkı bir şekilde uyulmasını zorunlu kılar (Chen ve ark., 2020; Shan ve ark., 2021). Bu tür bağlamlarda, operasyonel verimlilik yalnızca İHA donanım ve yazılımından değil, aynı zamanda destekleyici iş akışından ve saha lojistiğinden de etkilenir.
Buna karşılık, yer tipi püskürtme makineleri, büyük tank hacimleri, sürekli püskürtme yolları ve daha az operasyonel kesinti nedeniyle oldukça tahmin edilebilir günlük kapasiteler sunar. Yerleşik lojistikleri ve verimlilikleri, onları geniş alanlı, tek tip ürün yetiştirme sistemleri için etkili kılar. İnsanlı hava uygulaması, daha da büyük ölçek ve hız sağlayarak geniş alanların hızlı bir şekilde ilaçlanmasını mümkün kılar, ancak kullanımı sürüklenme riskleri, çevresel kısıtlamalar ve özel pilot gereksinimleri ile sınırlıdır (Wang ve ark., 2019).

5. ÇEVRESEL VE GÜVENLİK ETKİLERİ

5.1. Toprak, Su ve Hedef Dışı Organizmalar Üzerindeki Etki

İHA püskürtme sistemlerinin benimsenmesindeki en önemli motivasyonlardan biri, herbisit kullanımının çevresel ayak izini azaltma potansiyelidir. Ağır makinelerin olmaması, toprak sıkışmasını ve tekerlek izi oluşumunu ortadan kaldırarak toprak yapısını, gözenekliliğini ve mikrobiyal aktiviteyi korur; bunlar toprak sağlığının kritik göstergeleridir (Safaeinejad ve ark.,2025). Ek olarak, bölgeye özgü herbisit dağıtımı, tarımsal ekosisteme salınan toplam kimyasal yükü azaltarak, geleneksel püskürtme makinelerine kıyasla akıntı, sızıntı ve yeraltı suyu kirlenmesi olasılığını azaltır.
Ancak, çevresel risk tamamen ortadan kalkmaz. Ultra düşük hacimli (ULV) püskürtmede ince damlacıkların kullanılması, özellikle düşük nem ve yüksek rüzgar koşullarında püskürtme sürüklenme potansiyelini artırır. Hedef dışı birikim, bitişik su kütlelerini, çitleri veya hassas habitatları etkileyebilir. Floresan izleyici boyalar kullanılarak yapılan çalışmalar, elverişsiz koşullar altında İHA'ların rüzgar yönünde 10-20 metreye kadar sürüklenme mesafesine ulaşabileceğini bildirmiştir; ancak uygun irtifa, nozul tipi ve meteorolojik kısıtlamalar bu mesafeyi önemli ölçüde azaltabilir. Bu nedenle, hedef dışı maruziyeti en aza indirmek için titiz çevresel izleme ve meteorolojik eşiklere uyulması çok önemlidir (Chen ve ark., 2025).
Ayrıca, herbisit damlacık boyutu ile bitki örtüsü tarafından yakalanma arasındaki etkileşim, birikim modellerinde önemli bir rol oynar. Büyük damlacıklar mumlu yapraklardan sekebilirken, küçük

damlacıklar hedefe ulaşmadan önce buharlaşabilir. Sürüklenmeyi azaltan yardımcı maddeler veya polimer bazlı taşıyıcılar gibi optimize edilmiş formülasyonlar, İHA tabanlı uygulamalarda birikim verimliliğini ve çevresel güvenliği artırmak için giderek daha fazla araştırılmaktadır (Chen ve ark., 2025).

5.2. Operatör Sağlığı ve Güvenliği Faydaları

Drone herbisit uygulamaları, operatörleri doğrudan kimyasal maruziyetten uzaklaştırarak önemli iş sağlığı avantajları sunmaktadır. Geleneksel el veya sırt çantası tipi püskürtme cihazları, karıştırma, yükleme ve tarla geçişi sırasında uygulayıcıları deri ve solunum yolu risklerine maruz bırakmaktadır. Buna karşılık, İHA sistemleri güvenli mesafelerden uzaktan kumanda edilerek herbisit aerosolleri ve kalıntılarıyla teması önemli ölçüde azaltmaktadır. Bu nedenle, güvenli yükleme ve pil kullanım prosedürlerine uyulması koşuluyla, akut zehirlenme veya kronik maruziyet riski daha düşüktür. Karşılaştırmalı maruziyet çalışmaları, İHA püskürtme cihazlarının manuel sırt çantası tipi püskürtmeye kıyasla uygulayıcı pestisit maruziyetini %80'den fazla azaltabileceğini ve tarımsal ortamlarda operatör güvenliğini artırma potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir (Jiang ve ark., 2022).

Bununla birlikte, İHA işletimi, pervane kanatlarından kaynaklanan potansiyel yaralanma, elektrik tehlikeleri ve pil değişimleri veya kimyasal dolum ile ilişkili ergonomik zorlanma gibi yeni iş riski kategorileri ortaya çıkarmaktadır. Bu riskler, yapılandırılmış operatör eğitimi, kimyasal madde kullanımı sırasında kişisel koruyucu ekipman (KKD) kullanımı ve tarımsal İHA operasyonları için ulusal güvenlik standartlarına uyulması yoluyla en aza indirilebilir. Birçok ülkedeki düzenleyici çerçeveler, operasyonel yeterliliği ve çevresel uyumluluğu sağlamak için artık sertifikalı pilot lisansı (örneğin, Amerika Birleşik Devletleri'nde FAA Bölüm 107/Bölüm 137 veya AB ve Asya'da eşdeğer sertifikalar) gerektirmektedir.

5.3. Düzenleyici ve Yasal Hususlar

İHA tabanlı herbisit uygulamalarını düzenleyen yasal ortam heterojendir ve yargı bölgeleri arasında gelişmeye devam etmektedir. Uluslararası değerlendirmeler, ülkelerin insansız hava püskürtme sistemleri için yasal gereklilikleri, veri standartları ve yetkilendirme prosedürlerinde büyük farklılıklar gösterdiğini ortaya koymaktadır (OECD, 2021; Hu ve ark., 2022). Birçok bölgede, pestisit ürün etiketleri yasal olarak bağlayıcı belgeler olarak işlev görmektedir ve bir etiket açıkça havadan veya İHA uygulamasına izin vermediği sürece, bu tür kullanım etiket dışı olarak sınıflandırılabilir ve bu nedenle cezalara veya düzenleyici işlemlere tabi olabilir (Portillo ve ark., 2025). ABD Çevre Koruma Ajansı (EPA) ve Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA) dahil olmak üzere düzenleyici kurumlar, özellikle püskürtme sürüklenme dinamikleri, damlacık birikimi ve yerleşimcilerin ve çevredeki kişilerin korunmasına vurgu yaparak, İHA'ya özgü püskürtme özelliklerinin risk değerlendirme çerçevelerine nasıl dahil edilmesi gerektiğini aktif olarak inceliyor (Castro-Tanzi ve ark., 2025; EFSA, 2014; Shaw ve ark., 2023).

Hava sahası düzenlemeleri, İHA herbisit dağıtımının operasyonel sınırlarını daha da şekillendiriyor. Tipik havacılık kuralları, irtifa tavanları (genellikle ≤120 m) getiriyor, görüş hattı (VLOS) uçuşu gerektiriyor ve nüfuslu veya hassas alanların yakınında çalışmayı kısıtlıyor (OECD, 2021). Teknoloji ilerledikçe, düzenleyici sistemlerin görüş hattının ötesinde (BVLOS) uçuş, otonom sürü operasyonları ve meteorolojik verileri entegre eden gerçek zamanlı risk değerlendirme modelleri için hükümler dikkate alması bekleniyor (Hu ve ark., 2022). Pestisit, havacılık ve çevre sektörlerinde düzenleyici uyumun sağlanması, İHA tabanlı herbisit teknolojilerinin güvenli, yasal ve ölçeklenebilir bir şekilde uygulanmasını desteklemek için hayati önem taşıyacaktır.

Drone aracıyla yapılan herbisit uygulamaları, hassas tarımda çevresel ve iş güvenliğine önemli ölçüde katkıda bulunur. İHA'lar toprak bozulmasını azaltır, uygulayıcının maruziyetini sınırlar ve gereksiz kimyasal kullanımını en aza indiren son derece lokalize uygulamalara olanak tanır (Portillo ve ark., 2025). Bununla birlikte, uzun vadeli sürdürülebilirlikleri sorumlu yönetime bağlıdır; özellikle hava

koşullarına uyum, damlacık özelliklerinin optimizasyonu ve düzenleyici kılavuzlara uyum. Bu nedenle, İHA kalibrasyonu, sürüklenme değerlendirmesi ve risk değerlendirmesi için uluslararası standartların oluşturulması, İHA'lar ile herbisit uygulamalarının modern yabancı ot yönetimi sistemlerine güvenli ve sürdürülebilir bir şekilde entegre edilmesini sağlamak için kritik öneme sahiptir (OECD, 2021; Castro-Tanzi ve ark., 2025).

6. UYGULAMALAR VE VAKA ÇALIŞMALARI

6.1. Başlıca Mahsullerde Saha Çalışmaları

İHA tabanlı herbisit püskürtme yönteminin benimsenmesi, çeşitli tarım sistemlerinde hızla yaygınlaşmış ve hem sıra halinde ekilen mahsullerde hem de geniş alanlı tahıllarda operasyonel esneklik göstermiştir. İlk benimseme, küçük ve parçalı tarlaların büyük kara makinelerinin kullanımını sınırladığı Doğu Asya'daki pirinç ve buğday üretim sistemlerinde gerçekleşmiştir. Su altında kalan pirinç tarlalarında, İHA'lar toprak bozulması olmadan düzgün püskürtme dağılımı sunarak, doymuş koşullarda etkili bir şekilde çalışamayan kara ekipmanlarından daha iyi performans göstermiştir. Çin ve Japonya'daki saha değerlendirmeleri, glifosat, bispyribac-sodyum ve diğer çıkış sonrası aktif maddeler de dahil olmak üzere İHA ile uygulanan herbisitlerin, damlacık boyutu ve uçuş parametreleri uygun şekilde optimize edildiğinde, sırt çantası veya püskürtme makinelerine kıyasla %85-95 oranında yabancı ot kontrol etkinliği sağladığını göstermiştir (Wang ve ark., 2019; Shan ve ark., 2021).

Buğday, arpa ve mısır gibi tahıl sistemlerinde, İHA'lar hem tekdüze çıkış sonrası uygulamalar hem de herbisitlere dirençli yabancı ot popülasyonlarının hedefli yama püskürtmesi için kullanılmıştır. İHA nokta püskürtmesi, Avena fatua, Amaranthus retroflexus ve Convolvulus arvensis gibi sorunlu türlerin yönetimi için özellikle faydalı olduğunu göstermiştir; denemeler, hassas hedefleme sayesinde toplam herbisit kullanımında %40'a varan azalmalar bildirmektedir (Paul ve ark., 2024). Dik arazi ve yoğun ağaç örtüsü yapılarının traktör manevra kabiliyetini kısıtladığı çok yıllık meyve bahçesi sistemlerinde (örneğin, turunçgiller, elma, zeytin), ayarlanabilir açılı nozullarla donatılmış çok rotorlu İHA'lar, ağaç örtüsü altındaki birikimi iyileştirmiş ve ağaç yapraklarına doğru sürüklenmeyi azaltmıştır (Gibbs ve ark., 2021). Bu avantajlar, geleneksel makinelerin operasyonel engellerle karşılaştığı ortamlarda İHA'ların yabancı ot kontrolünü destekleme yeteneğini vurgulamaktadır.

6.2. Entegre Yabancı Ot Yönetiminde (IWM) İHA'lar

Entegre Yabancı Ot Yönetimi (IWM) çerçevesinde, İHA'lar hassasiyet, sürdürülebilirlik ve kimyasal bağımlılığın azaltılması yönünde stratejik bir ilerlemeyi temsil etmektedir. Faydaları, ilaçlamanın ötesine geçerek yabancı ot istilalarının izlenmesi, haritalanması ve erken tespiti gibi alanları da kapsamaktadır. Yüksek çözünürlüklü çok spektrumlu görüntüleri entegre ederek, İHA'lar yabancı otları, bitki örtüsünden ayıran spektral imzalar temelinde erken büyüme aşamalarında tespit edebilir ve böylece herbisit uygulamalarının tüm tarlalar yerine istila edilmiş alanlarla sınırlı kalmasını sağlayabilir (Chen ve ark., 2020).

İHA'lar ayrıca kültürel ve mekanik yabancı ot kontrolüyle ilgili karar verme süreçlerini geliştirerek, ürün rotasyonu, koruyucu toprak işleme ve örtü bitkisi yönetimi için planlamayı iyileştirir. Toprak bozulmasının en aza indirildiği koruyucu tarım sistemlerinde, İHA tabanlı ilaçlama, yer trafiğini azaltır ve toprak yapısal bütünlüğünün korunmasına yardımcı olur. Herbisit direncinin küresel olarak hızlanmasıyla birlikte, İHA destekli haritalama, direnç gözetimine katkıda bulunarak uyarlanabilir yönetim stratejilerini kolaylaştırıyor ve herbisit uygulamalarının ekolojik ve direnç yönetimi ilkeleriyle uyumlu olmasını sağlıyor (Shan ve ark., 2021).

6.3. Yabancı Ot Tespiti ve Otonom Karar Verme Alanındaki Gelişmeler

Makine öğrenimi (ML) ve yapay zeka (AI) alanındaki hızlı ilerlemeler, İHA'ların analitik yeteneklerini önemli ölçüde genişletti. Derin öğrenme mimarileri, özellikle evrimsel sinir ağları

(CNN'ler), görüntü tabanlı veri kümelerinde mahsulleri yabancı otlardan ayırmada %90'ın üzerinde sınıflandırma doğruluğuna ulaşmaktadır. Çok spektrumlu ve hiper spektrumlu sensörlerle eşleştirildiğinde, İHA sistemleri, metre altı uzamsal çözünürlükte bireysel yabancı ot türlerini tanımlayabilir veya erken stres göstergelerini tespit edebilir (Zhang ve ark., 2024; Qu ve Su, 2024; Shahi ve ark., 2023). Gelişen platformlar, gerçek zamanlı yabancı ot tespitini otonom püskürtme aktivasyonuyla birleştirerek, İHA'ların uçuş yollarını ayarlamasına ve herbisiti yalnızca tespit edilen bölgelere uygulamasına olanak tanır; bu teknik, gerçek zamanlı değişken oranlı mikro dozlama olarak bilinir. Saha çalışmaları, geleneksel tek tip püskürtmeye kıyasla herbisit kullanımında %60-70 oranında azalma olduğunu bildirmiştir (Paul ve ark., 2024). IoT sensörleri, bulut analitiği ve sürü robotik sistemleriyle entegrasyon, İHA sistemlerinin operasyonel ölçeğini daha da genişleterek, gerçek zamanlı çevresel ve mekansal verileri paylaşan koordineli çoklu drone uygulamalarına olanak sağlamaktadır (Gibbs ve ark., 2021). Bu gelişmeler, İHA'ları sadece püskürtme platformları olarak değil, dijital tarımda uyarlanabilir, veri odaklı yabancı ot yönetimi stratejilerini destekleyebilen akıllı ajanlar olarak konumlandırmaktadır.

İHA tabanlı herbisit uygulamaları artık küçük ölçekli pirinç sistemlerinden, büyük ölçekli tahıl üretimine, mısır işletmelerine ve çok yıllık meyve bahçesi sistemlerine kadar uzanarak geniş bir agroekolojik uyumluluğu yansıtmaktadır. Entegre yabancı ot yönetimi (IWM) prensipleri ve yapay zeka destekli yabancı ot tespit teknolojileriyle entegrasyonları, hassas yabancı ot yönetiminin manzarasını yeniden şekillendirmiştir. İHA destekli herbisit programlarının uzun vadeli ekonomik, tarımsal ve ekolojik sonuçlarını değerlendirmek için, farklı iklim ve üretim sistemlerinde saha bazlı vaka çalışmalarının sürekli olarak genişletilmesi şart olacaktır.

7. MEVCUT ZORLUKLAR VE SINIRLAMALAR

Drone teknolojisindeki hızlı ilerlemelere rağmen, çeşitli teknik, çevresel, sosyo-ekonomik ve düzenleyici kısıtlamalar, İHA tabanlı herbisit uygulamalarının yaygın olarak benimsenmesini sınırlamaya devam etmektedir. Bu engellerin aşılması, İHA herbisit teknolojilerinin ticari yabancı ot yönetimi sistemlerine tam olarak entegre edilebilmesi için mühendislik, politika geliştirme ve saha düzeyinde en iyi uygulamalarda koordineli ilerleme gerektirecektir.

7.1. Teknik Kısıtlamalar

Temel teknik sınırlamalar arasında yük kapasitesi, pil ömrü ve püskürtme dağıtım tutarlılığı yer almaktadır. Çoğu tarımsal çok rotorlu İHA şu anda 10-30 L püskürtme çözeltisi taşımakta olup, uygulama oranlarına bağlı olarak tek uçuşta etkili kapsama alanını 0,5-2,0 hektarla sınırlamaktadır (Gibbs ve ark., 2021; Wang ve ark., 2019). Sık sık yeniden doldurma ve pil değiştirme döngüleri, özellikle büyük çiftliklerde iş akışını kesintiye uğratır ve operasyonel verimliliği azaltır. Yeni nesil sistemler yüksek kapasiteli lityum-polimer piller ve hibrit güç üniteleri içerse de, yük altında tipik uçuş süresi 20-25 dakika civarında kalmaktadır; bu da sürekli uygulama kapasitesini kısıtlamaktadır (Shan ve ark., 2021). Püskürtme homojenliği de başka bir teknik zorluk teşkil etmektedir. Rotor kaynaklı hava akışı, damlacık yörüngelerini değiştiren ve şerit boyunca düzensiz birikime neden olan türbülans oluşturabilir. Yan rüzgarlar, düşük nem ve yüksek sıcaklık gibi çevresel faktörler, damlacık buharlaşmasını ve sürüklenme potansiyelini daha da etkiler (Caputti ve ark., 2025; Imran, 2025).

Araştırmacılar, tutarsızlıkları azaltmak için gerçek zamanlı telafi sistemleri, geliştirilmiş atomizasyon mekanizmaları ve CFD destekli nozul tasarımları geliştirmektedir. Bununla birlikte, İHA herbisit sistemleri için evrensel kalibrasyon standartlarının olmaması, tutarlı saha performansı elde etmede önemli bir teknik engel olmaya devam etmektedir (Paul ve ark., 2024).

7.2. Çevresel ve Operasyonel Zorluklar

İHA püskürtmesi toprak sıkışmasını azaltıp genel kimyasal girdileri düşürebilse de, özellikle ultra düşük hacimli (ULV) damlacıklarla çalışırken sürüklenme, uçuculuk ve meteorolojik kısıtlamalara karşı hassastır. İnce damlacıklar (<150 µm), rüzgarlı veya kurak koşullar altında hedef dışı harekete karşı özellikle savunmasızdır (Chen ve ark., 2020). Düzenleyici yönergeler, hava uygulaması

güvenlik protokollerini yansıtacak şekilde, tampon bölgeler, rüzgar hızı eşikleri ve günün saatine ilişkin kısıtlamaları giderek daha fazla gerektirmektedir.

Operasyonel olarak, İHA konuşlandırması, hava koşullarının yanı sıra ağaçlar, arazi değişkenliği ve elektrik hatları gibi engeller tarafından belirlenen dar çalışma pencereleriyle sınırlıdır. Etkili operasyon ayrıca İHA uçuş protokolleri, kimyasal madde kullanımı, görev planlaması ve güvenlik izleme konusunda eğitimli personel gerektirir. Yetersiz eğitim veya planlama, hem püskürtme doğruluğunu hem de operatör güvenliğini tehlikeye atabilir (Gibbs ve ark., 2021).

7.3. Sosyo-Ekonomik ve Lojistik Engeller

Yüksek sermaye maliyetleri, yaygın kullanımı engellemeye devam etmektedir. Herbisit püskürtme için uygun profesyonel sınıf tarımsal İHA'ların fiyatları, piller, yedek parçalar ve bakım paketleri hariç, genellikle 10.000 ila 30.000 ABD doları arasında değişmektedir. Ek maliyetler, ulusal düzenleyici sistemlere göre değişen lisanslama, pilot sertifikasyonu, sigorta ve periyodik bakım gereksinimlerinden kaynaklanmaktadır (Paul ve ark., 2024). Küçük ve orta ölçekli çiftlikler için, finansal kısıtlamalar genellikle kısa vadeli operasyonel faydaların önüne geçmektedir.

Lojistik olarak, sürekli İHA operasyonu, yerinde kimyasal karıştırma istasyonları, pil şarj altyapısı ve herbisitler ve ekipman için yeterli depolama alanı gerektirir. İstikrarlı güç kaynağı veya kimyasal işleme tesislerinden yoksun kırsal bölgeler ek engellerle karşı karşıyadır. Benzer şekilde, birçok gelişmekte olan tarım bölgesinde eğitimli teknisyen ve destek hizmetlerinin yetersizliği, ölçeklenebilirliği ve güvenilirliği sınırlamaktadır (Shan ve ark., 2021).

7.4. Düzenleme ve Standardizasyon Açıkları

Düzenleme belirsizliği, İHA herbisitlerinin benimsenmesindeki en önemli engellerden biri olmaya devam etmektedir. Birçok yargı bölgesinde, herbisit etiketleri İHA'ya özgü uygulama talimatlarını içermemekte, bu da drone tabanlı püskürtmeyi teknik olarak etiket dışı hale getirmekte ve yasal kullanımını kısıtlamaktadır (Wang ve ark., 2019). Dahası, damlacık boyutu sınıflandırması, sürüklenme testi, kalibrasyon protokolleri, uçuş güvenliği sertifikasyonu ve operatör lisanslaması için uluslararası olarak uyumlu standartlar eksiktir. Hem havacılık güvenliğini hem de tarım kimyasallarının yönetimini sağlayan kapsamlı bir çerçeve oluşturmak için tarım, havacılık ve çevre otoriteleri arasında işbirliği şarttır.

İHA herbisit uygulamaları, bölgeye özgü, kaynak verimli yabancı ot kontrolü için güçlü bir potansiyel gösterse de, daha geniş çaplı benimsenmesi yük kapasitesi, sürüklenme riski, operasyonel lojistik, ekonomik fizibilite ve düzenleyici açıklık konularındaki zorluklarla sınırlıdır. Yeni nesil İHA püskürtme teknolojileri, uzatılmış uçuş süresi, sürüklenme azaltma teknolojileri, evrensel kalibrasyon standartları ve uygun maliyetli otomasyonu entegre etmelidir. İHA herbisit sistemlerinin deneysel araçlardan ana akım tarım teknolojilerine geçişinde, düzenleyici çerçevelerde, operatör eğitiminde ve altyapı geliştirmede paralel ilerlemeler kritik önem taşıyacaktır.

8. GELECEK PERSPEKTİFLERİ VE ARAŞTIRMA ÖNCELİKLERİ

Drone tabanlı herbisit uygulaması, modern yabancı ot yönetimi paradigmasını yeniden şekillendiriyor, ancak teknoloji deneysel yenilik ile geniş çaplı ticari benimseme arasında geçiş aşamasında kalıyor. Önümüzdeki on yıl, İHA'lar ile herbisit uygulamalarının ana akım bir tarım uygulamasına dönüşüp dönüşmeyeceğini veya belirli müdahaleler için özel bir hassas araç olarak kalıp kalmayacağını belirleyecektir. Bu geçişi ilerletmek, koordineli araştırma, mühendislik yeniliği, düzenleyici reform ve çiftçi merkezli kapasite geliştirme gerektirir. Beş tematik alan—teknolojik optimizasyon, formülasyon yeniliği, yapay zeka entegrasyonu, operasyonel ölçeklenebilirlik ve küresel standardizasyon—gelecekteki araştırma ve geliştirme için kritik öncelikler olarak ortaya çıkmaktadır.

8.1. Teknolojik Gelişmeler ve Sistem Optimizasyonu

Merkezi bir araştırma önceliği, yük kapasitesi, uçuş süresi ve püskürtme homojenliğindeki kalıcı sınırlamaların üstesinden gelmeyi içerir. Hafif kompozit malzemeler, yüksek enerji yoğunluklu

bataryalar ve hibrit elektrikli tahrik sistemlerindeki gelişmeler, uçuş süresini uzatabilir ve görev başına kapsama alanını artırabilir (Gibbs ve ark., 2021; Shan ve ark., 2021). Rotor aerodinamiği, bom tasarımı ve nozul yerleşimi konularında daha fazla mühendislik ilerlemesine ihtiyaç duyulmaktadır; hesaplamalı akışkanlar dinamiği (CFD), türbülansı en aza indirmek, aşağı doğru akışı optimize etmek ve damlacık dağılımını iyileştirmek için temel bir araç sağlamaktadır (Chen ve ark., 2020).
İHA modelleri arasında damlacık boyutu kalibrasyonu, şerit örtüşme parametreleri ve akış hızı kontrol mekanizmalarının standardizasyonu, farklı ortamlarda tekrarlanabilir sonuçlar elde etmek için çok önemlidir (Paul ve ark., 2024). Elektrostatik atomizasyon, değişken damlacık boyutlu sistemler ve nanokabarcık veya gelişmiş adjuvan kimyaları gibi yeni teknolojiler, zorlu çevre koşullarında sürüklenmeyi ve buharlaşmayı azaltırken biriktirme verimliliğini daha da artırabilir.

8.2. İHA'ya Özgü Uygulama İçin Formülasyon Geliştirme

Mevcut herbisit formülasyonlarının çoğu, İHA uygulamalarının tipik ultra düşük hacimli (ULV) rejimleri için değil, yüksek hacimli yer püskürtme cihazları için tasarlanmıştır. Gelecekteki formülasyon araştırmaları, mikro ölçekli birikim oranlarında damlacık yapışması, yayılma davranışı, uçuculuk kontrolü ve fitotoksisite azaltımına öncelik vermelidir. İHA uyumlu adjuvanlar, viskozite değiştiriciler, sürüklenme geciktiriciler ve yüzey aktif madde sistemleri, yaprak örtüsünü en üst düzeye çıkarmak ve hedef dışı hareketi en aza indirmek için kritik öneme sahip olacaktır (Wang ve ark., 2019).
Yüzey gerilimi, yoğunluk ve reolojik özellikler gibi kimyasal ve fiziksel formülasyon özelliklerini İHA'ya özgü atomizasyon ve havadan uygulama mekanizmalarıyla uyumlu hale getirmek için tarım kimyasalı geliştiricileri ve İHA mühendisleri arasında yakın işbirliği gereklidir.

8.3. Yapay Zeka ve Otonom Karar Verme

Yapay zeka ve makine öğrenimi, İHA herbisit teknolojisinde bir sonraki büyük sıçramayı yönlendirecektir. Derin öğrenme modelleri, özellikle evrimsel sinir ağları (CNN'ler), İHA görüntülerinden yabancı otları ve mahsulleri sınıflandırmada zaten yüksek doğruluk elde etmektedir (Li ve ark., 2023). Bu algoritmaların gerçek zamanlı navigasyon ve değişken oranlı püskürtme aktivasyonu ile entegrasyonu, dronların uçuş yörüngelerini dinamik olarak ayarlamasına ve yalnızca istila edilmiş alanları ilaçlamasına olanak tanır.
Gelecekteki sistemler, yabancı otların ortaya çıkışını tahmin etmek ve yönetim müdahalelerini otonom olarak başlatmak için toprak nemi, geçmiş yabancı ot haritaları ve hava tahminlerini içeren tahmine dayalı analizler kullanabilir. IoT özellikli sensör ağları ve bulut tabanlı karar destek platformlarıyla birleştirildiğinde, İHA'lar tamamen otomatik bir tespit-uygulama geri bildirim döngüsü içinde çalışabilir (Paul ve ark., 2024), onları reaktif püskürtücülerden proaktif yabancı ot yönetimi ajanlarına dönüştürebilir.

8.4. Operasyonel Ölçeklenebilirlik ve Sürü Püskürtme

Ticari ölçekte verimliliğe ulaşmak, geniş alanlı İHA herbisit operasyonlarını sınırlayan lojistik kısıtlamaları ele almayı gerektirir. Birden fazla İHA'nın koordineli komut altında işbirliği içinde çalıştığı sürü püskürtme yöntemi, pilot çalışmalarda tedavi süresinde %60'a varan azalma göstermiştir. Temel araştırma öncelikleri arasında çoklu İHA uçuş senkronizasyonunun, çarpışma önleme algoritmalarının, dinamik görev tahsisinin ve araçlar arası iletişim protokollerinin optimizasyonu yer almaktadır.

Modüler saha dolum istasyonları, yenilenebilir enerji şarj merkezleri ve otomatik pil değiştirme üniteleri gibi altyapı yenilikleri, özellikle uzak veya geniş tarım alanlarında operasyonların sürekliliğini daha da artırabilir. Filo yönetim sistemleriyle entegrasyon, büyük ölçekli İHA herbisit kampanyalarının planlanması, izlenmesi ve belgelenmesi için çok önemlidir.

8.5. Politika, Standardizasyon ve Kapasite Geliştirme

Yasal boşluklar, yaygın İHA kullanımının önündeki en önemli engellerden biri olmaya devam etmektedir. Birçok yargı bölgesinde, herbisit etiketlerinde İHA'ya özgü talimatlar bulunmamakta, bu da yasal uyumluluk ve sorumlu kimyasal yönetim konusunda belirsizlik yaratmaktadır (Wang ve ark., 2019). Gelecekteki politika geliştirme çalışmaları, etiketleme, operatör sertifikasyonu, sürüklenme testi, çevresel risk değerlendirmesi ve uçuş güvenliği protokolleri için net yönergeler oluşturmalıdır. ISO, FAO ve bölgesel havacılık otoriteleri gibi kuruluşlar aracılığıyla uluslararası işbirliği, damlacık sınıflandırması, kalibrasyon protokolleri, uygulama güvenliği ve operatör yeterliliği için uyumlu standartların oluşturulmasını destekleyebilir. Eğitim, yayım programları ve iş gücü geliştirme alanlarındaki paralel çabalar, çiftçilerin, ziraat mühendislerinin ve hizmet sağlayıcıların teknik kapasitesini geliştirmek için çok önemli olacaktır. Eğitim, yalnızca İHA operasyonunu değil, aynı zamanda kimyasal güvenliği, veri etiğini ve sürdürülebilir yönetim ilkelerini de kapsamalıdır.

Gelecekteki İHA herbisit araştırmaları, kavram kanıtı gösterimlerinin ötesine geçerek mühendislik, ziraat, kimya, veri bilimi ve düzenleyici politikayı birbirine bağlayan entegre ve disiplinlerarası çerçevelere doğru ilerlemelidir. İHA'lar ile herbisit uygulamalarının yapay zeka, robotik, gelişmiş formülasyonlar ve sürdürülebilir tarımla birleşmesi, hassas, ekolojik olarak sorumlu yabancı ot yönetimi için umut verici bir yol sunmaktadır. Sonuç olarak, insansız hava araçlarıyla herbisit uygulamasının uzun vadeli başarısı, teknolojik yeniliği düzenleyici güven, eğitim kapasitesi ve çevresel sorumlulukla dengelemeye ve sürdürülebilir gıda üretimi için küresel hedeflerle uyumu sağlamaya bağlı olacaktır.

9. SONUÇLAR

Drone tabanlı herbisit uygulaması, kavramsal deneylerden, hassas yabancı ot yönetiminin güvenilir, saha testinden geçmiş bir bileşenine dönüşmüştür. Pirinç tarlaları, tahıllar, mısır ve meyve bahçesi sistemlerinde, uçuş yüksekliği, damlacık spektrumu, püskürtme hacmi ve şerit planlaması dikkatlice optimize edildiğinde, İHA uygulamalarının geleneksel kara püskürtme sistemlerine ve bazı bağlamlarda insanlı hava sistemlerine kıyasla benzer yabancı ot kontrol etkinliği sağlayabileceğine dair kanıtlar mevcuttur. Aynı zamanda, İHA'lar benzersiz operasyonel avantajlar sunmaktadır: küçük, parçalı veya topografik olarak karmaşık tarlalara erişim; azaltılmış toprak sıkışması; daha düşük operatör maruziyeti; ve genel uygulamalar yerine yama düzeyinde, alana özgü herbisit uygulama kapasitesi.

Tarım İHA'larının teknolojik evrimi -platform tasarımı, atomizasyon sistemleri ve navigasyon/kontrol mimarileri dahil- bu ilerlemeyi desteklemiştir. GPS/RTK yönlendirme, çok spektrumlu ve hiper spektrumlu görüntüleme ve çiftlik veri platformlarıyla entegrasyon, yabancı ot tespiti, reçete haritası oluşturma ve değişken oranlı püskürtmenin sorunsuz bir şekilde birleştirilmesine olanak tanır. Entegre yabancı ot yönetimi (IWM) kapsamında, İHA'lar yalnızca ilaçlama aracı olarak değil, aynı zamanda algılama ve karar destek araçları olarak da işlev görerek,

istilaların erken tespiti, direnç haritalaması ve genel herbisit yükünü azaltan ve koruyucu tarım ilkelerini destekleyen hedefli müdahaleleri mümkün kılmaktadır.

Bu fırsatlara rağmen, önemli zorluklar İHA herbisit teknolojisinin tamamen yaygın bir çözüm haline gelmesini engellemektedir. Yük kapasitesi kısıtlamaları, sınırlı uçuş süresi ve rotor kaynaklı damlacık birikimindeki değişkenlik, büyük çiftliklerde operasyonel verimliliği kısıtlamaktadır. Özellikle ince damlacıklarla yapılan ultra düşük hacimli püskürtme, sürüklenme riskini artırmakta ve hava koşullarına, nozul seçimine ve uygulama zaman aralıklarına sıkı sıkıya uyulmasını gerektirmektedir. Yüksek başlangıç yatırımı, yeniden doldurma ve şarj için altyapı ihtiyaçları ve eğitimli operatör eksikliği gibi sosyo-ekonomik engeller, özellikle kaynak kısıtlı bölgelerde benimsenmeyi daha da sınırlamaktadır. Düzenleyici düzeyde, birçok ürün için etiket dışı kullanım durumu, İHA'ya özgü etiket talimatlarının eksikliği ve kalibrasyon, sürüklenme testi ve operatör sertifikasyonu için uyumlu standartların olmaması kritik darboğazlar olmaya devam etmektedir.

Geleceğe baktığımızda, İHA herbisit uygulamasının gidişatı, teknoloji, kimya, veri bilimi ve yönetişim alanlarındaki koordineli ilerlemelere bağlı olacaktır. Araştırma öncelikleri arasında uçuş süresinin ve kapsama alanının uzatılması, kalibrasyon ve kalite güvence protokollerinin standartlaştırılması ve İHA'ların ultra düşük hacimli dağıtımına uygun formülasyonların tasarlanması yer almaktadır. Yapay zeka, gerçek zamanlı yabancı ot tespiti ve sürü operasyonundaki paralel ilerleme, parsel düzeyindeki gösterimlerden ticari, çoklu İHA uygulamalarına geçişte kilit önem taşıyacaktır. Aynı zamanda, düzenleyici çerçeveler, insan ve çevre sağlığını korurken yeniliği de mümkün kılan açık, bilimsel temelli yönergeler sağlamak üzere gelişmelidir. Mühendisler, yabancı ot bilimcileri, ziraat mühendisleri ve politika yapıcılar arasında eğitim, yaygınlaştırma ve çok disiplinli işbirliği yoluyla kapasite geliştirme çabaları, teknolojinin güvenli ve etkili bir şekilde uygulanmasını sağlamak için hayati önem taşıyacaktır.

Sonuç olarak, drone tabanlı herbisit uygulaması, mevcut teknolojilerin evrensel bir alternatifi olarak değil, çeşitlendirilmiş, sürdürülebilir yabancı ot yönetimi programları içinde güçlü bir tamamlayıcı araç olarak görülmelidir. Teknik, sosyo-ekonomik ve düzenleyici engellerin aşılması halinde, İHA ile ilaçlama, verimlilik hedeflerini çevresel sorumlulukla uyumlu hale getirme potansiyeline sahiptir; dijital tarım çağında daha hassas, veri odaklı ve ekolojik açıdan sorumlu yabancı ot kontrolü sağlayabilir.

KAYNAKLAR

Agrawal, J., & Arafat, M. Y. (2024). Transforming Farming: A Review of AI-Powered UAV Technologies in Precision Agriculture. *Drones (2504-446X)*, *8*(11).

Beckie, H. J., Ashworth, M. B., & Flower, K. C. (2019). Herbicide resistance management: recent developments and trends. *Plants*, *8*(6), 161.

Byers, C., Virk, S., Rains, G., & Li, S. (2024). Spray deposition and uniformity assessment of unmanned aerial application systems (UAAS) at varying operational parameters. *Frontiers in Agronomy*, *6*, 1418623.

Canicattì, M., & Vallone, M. (2024). Drones in vegetable crops: A systematic literature review. *Smart Agricultural Technology*, *7*, 100396.

Caputti, T., de Oliveira, L. P., Rodrigues, C., Cremonez, P., Foshee, W., Simmons, A. M., & da Silva, A. L. B. R. (2025). Flight Parameters for Spray Deposition Efficiency of Unmanned Aerial Application Systems (UAASs). *Drones*, *9*(7), 461.

Castro-Tanzi, S., Winchell, M., Tang, Z., Teske, M. E., Whitehouse, G. R., Fritz, B., & Martin, D. (2025). Validation of the spray drift modeling software AGDISPpro applied to remotely piloted aerial application systems. *Science of the Total Environment*, *966*, 178725.

Chen, P., Douzals, J. P., Lan, Y., Cotteux, E., Delpuech, X., Pouxviel, G., & Zhan, Y. (2022). Characteristics of unmanned aerial spraying systems and related spray drift: A review. *Frontiers in Plant Science*, *13*, 870956.

Chen, S., Lan, Y., Zhou, Z., Ouyang, F., Wang, G., Huang, X., ... & Cheng, S. (2020). Effect of droplet size parameters on droplet deposition and drift of aerial spraying by using plant protection UAV. *Agronomy*, *10*(2), 195.

Chen, X., Wang, C., Zhao, M., Zhu, Z., Zhu, T., Gao, J., ... & Wang, K. (2025). Pesticide spray drift and risk assessment using unmanned aerial vehicle (UAV) sprayer and traditional electric knapsack sprayer (EKS). *Science of The Total Environment*, *1005*, 180866.

Delavarpour, N., Koparan, C., Zhang, Y., Steele, D. D., Betitame, K., Bajwa, S. G., & Sun, X. (2023). A review of the current unmanned aerial vehicle sprayer applications in precision agriculture. *Journal of the ASABE*, *66*(3), 703-721.

European Food Safety Authority. (2014). Guidance on the assessment of exposure of operators, workers, residents and bystanders in risk assessment for plant protection products. *EFSA Journal*, *12*(10), 3874.

García-Munguía, A., Guerra-Ávila, P. L., Islas-Ojeda, E., Flores-Sánchez, J. L., Vázquez-Martínez, O., García-Munguía, A. M., & García-Munguía, O. (2024). A review of drone technology and operation processes in agricultural crop spraying. *Drones*, *8*(11), 674.

Gibbs, J. L., Peters, T. M., & Heck, L. P. (2021). Comparison of droplet size, coverage, and drift potential from UAV application methods and ground application methods on row crops. *Transactions of the ASABE*, *64*(3), 819-828.

Grant, S., Perine, J., Abi-Akar, F., Lane, T., Kent, B., Mohler, C., ... & Ritter, A. (2022). A wind-tunnel assessment of parameters that may impact spray drift during UAV pesticide application. *Drones*, *6*(8), 204.

Guebsi, R., Mami, S., & Chokmani, K. (2024). Drones in precision agriculture: A comprehensive review of applications, technologies, and challenges. *Drones*, *8*(11), 686.

Hu, P., Zhang, R., Yang, J., & Chen, L. (2022). Development status and key technologies of plant protection UAVs in China: A review. *Drones*, *6*(11), 354.

Imran, & Li, J. (2025). Drone Airflow Dynamics and Crop Interaction. In *UAV Aerodynamics and Crop Interaction: Revolutionizing Modern Agriculture with Drone* (pp. 91-130). Singapore: Springer Nature Singapore.

Jiang, Y., He, X., Song, J., Liu, Y., Wang, C., Li, T., ... & Chen, F. (2022). Comprehensive assessment of intelligent unmanned vehicle techniques in pesticide application: A case study in pear orchard. *Frontiers in Plant Science*, *13*, 959429.

Koo, D., Gonçalves, C. G., & Askew, S. D. (2024). Agricultural spray drone deposition, Part 2: Operational height and nozzle influence pattern uniformity, drift, and weed control. *Weed Science*, *72*(6), 824-832.

Liu, Y., Yao, W., Guo, S., Yan, H., Yu, Z., Meng, S., ... & Chen, C. (2024). Determination of the effective swath of a plant protection UAV adapted to mist nozzles in mountain Nangguo pear orchards. *Frontiers in Plant Science*, *15*, 1336580.

Lopes, L. D. L., Cunha, J. P. A. R. D., & Nomelini, Q. S. S. (2023). Use of unmanned aerial vehicle for pesticide application in soybean crop. *AgriEngineering*, *5*(4), 2049-2063.

MacLaren, C., Storkey, J., Menegat, A., Metcalfe, H., & Dehnen-Schmutz, K. (2020). An ecological future for weed science to sustain crop production and the environment. A review. *Agronomy for Sustainable Development*, *40*(4), 24.

Nobre, F. L. D. L., Santos, R. F., Herrera, J. L., Araújo, A. L. D., Johann, J. A., Gurgacz, F., ... & Prior, M. (2024). Use of drones in herbicide spot spraying: a systematic review. *Advances in Weed Science*, *41*, e020230014.

OECD. (2021). *Report on the State of the Knowledge–Literature Review on Unmanned Aerial Spray Systems in Agriculture*. OECD Publishing.

Ozkan, E. (2024). Drones for Spraying Pesticides—Opportunities and Challenges. *The Ohio State University: Columbus, OH, USA*, 1-16.

Palacios-Zuñiga, R. M., Polito, R. A., Araújo, B. O. N., Schröder, E. P., Burkert, V. G., Avila, L. A., & Camargo, E. R. (2024). Is herbicide applied using drones as efficient as when applied using terrestrial systems?. *Advances in Weed Science*, *42*, e020240010.

Paul, R. A. I., Palanisamy, M. A., Peramaiyan, P., Kumar, V., Bagavathiannan, M., Gurjar, B., ... & Ramasamy, K. (2024). Spray volume optimization with UAV-based herbicide application for effective droplet deposition and weed control in direct-seeded rice. *Frontiers in Agronomy*, *6*, 1491842.

Portillo, H., Barbosa, R., Beckwith, M., Gullen, T., Haynie, R., Hovinga, S., ... & Sinha, R. (2025). Industry (UAPASTF) Response to Pesticide Regulators'"State of the Knowledge" Review of Drone Use for Pesticide Application: Best Practices for Safe and Effective Application of Pesticides. *Drones*, *9*(6), 388.

Qu, H. R., & Su, W. H. (2024). Deep learning-based weed–crop recognition for smart agricultural equipment: A review. *Agronomy*, *14*(2), 363.

Ranabhat, S., & Price, R. (2025). Effects of Flight Heights and Nozzle Types on Spray Characteristics of Unmanned Aerial Vehicle (UAV) Sprayer in Common Field Crops. *AgriEngineering*, *7*(2), 22.

Richardson, B., Rolando, C. A., Somchit, C., Dunker, C., Strand, T. M., & Kimberley, M. O. (2020). Swath pattern analysis from a multi-rotor unmanned aerial vehicle configured for pesticide application. *Pest Management Science*, *76*(4), 1282-1290.

Safaeinejad, M., Ghasemi-Nejad-Raeini, M., & Taki, M. (2025). Reducing energy and environmental footprint in agriculture: A study on drone spraying vs. conventional methods. *PLoS One*, *20*(6), e0323779.

Shahi, T. B., Dahal, S., Sitaula, C., Neupane, A., & Guo, W. (2023). Deep learning-based weed detection using UAV images: A comparative study. *Drones*, *7*(10), 624.

Shan, C., Wang, G., Wang, H., Xie, Y., Wang, H., Wang, S., ... & Lan, Y. (2021). Effects of droplet size and spray volume parameters on droplet deposition of wheat herbicide application by using UAV. *International Journal of Agricultural and Biological Engineering*, *14*(1), 74-81.

Shaw, A., Sanvido, O., Wagate, G., & Röver, M. (2023). Pesticide operator safety: A global framework to support operator safety at the "local" level. *CABI Reviews*, (2023).

Taseer, A., & Han, X. (2024). Advancements in variable rate spraying for precise spray requirements in precision agriculture using Unmanned aerial spraying Systems: A review. *Computers and Electronics in Agriculture*, *219*, 108841.

Tsouros, D. C., Bibi, S., & Sarigiannidis, P. G. (2019). A review on UAV-based applications for precision agriculture. *Information*, *10*(11), 349.

Wang, G., Lan, Y., Qi, H., Chen, P., Hewitt, A., & Han, Y. (2019). Field evaluation of an unmanned aerial vehicle (UAV) sprayer: effect of spray volume on deposition and the control of pests and disease in wheat. *Pest management science*, *75*(6), 1546-1555.

Weicai, Q., & Panyang, C. (2023). Analysis of the research progress on the deposition and drift of spray droplets by plant protection UAVs. *Scientific Reports*, *13*(1), 14935.

Xiongkui, H., Bonds, J., Herbst, A., & Langenakens, J. (2017). Recent development of unmanned aerial vehicle for plant protection in East Asia. *International journal of agricultural and biological engineering*, *10*(3), 18-30.

Yallappa, D., Kavitha, R., Surendrakumar, A., Suthakar, B., Mohan Kumar, A. P., Kannan, B., & Kalarani, M. K. (2024). Improving agricultural spraying with multi-rotor drones: a technical study on operational parameter optimization. *Frontiers in Nutrition*, *11*, 1487074.

Zhang, J., Yu, F., Zhang, Q., Wang, M., Yu, J., & Tan, Y. (2024). Advancements of UAV and deep learning technologies for weed management in Farmland. *Agronomy*, *14*(3), 494.

THE ECOLOGICAL CONSEQUENCES OF MULCHING: MICROBIAL DIVERSITY, RHIZOSPHERE DYNAMICS, AND IMPLICATIONS FOR WEED SUPPRESSION AND SOIL HEALTH

Seren DOĞAR KAVAN
Arş. Gör., Research Assistant, Iğdır University, Faculty of Agriculture,
Department of Plant Protection, Iğdır, Türkiye,
ORCID: 0000-0003-2757-594X

Abstract

Mulching is a widely used practice in agricultural and ecological systems due to its capacity to regulate soil microclimate, conserve moisture, and maintain soil structure. However, its ecological effects encompass complex biological processes that extend beyond these physical regulations. This review synthesizes current knowledge on the effects of mulching on soil microbial diversity, rhizosphere functioning, and weed community dynamics, demonstrating the broad implications of these processes for soil health and sustainable weed management. Mulch applications, by providing a constant supply of organic substrate and balancing temperature and moisture conditions, often increase bacterial richness and metabolic activity, while fungal community responses vary depending on mulch type, nutrient availability, and decomposition mechanisms. These microbial changes influence nutrient cycling, organic matter transformation processes, and root-microbe interactions, decisively shaping interplant competition and rhizosphere-mediated feedback mechanisms. Mulching also contributes significantly to weed suppression by reducing light transmission, interrupting germination signals, promoting seed decay and seed predation, and altering weed–soil–microbe interactions that govern seed bank persistence. Organic mulch materials can accelerate the microbial decomposition of weed seeds or release allelopathic compounds that inhibit early seedling development, while high-carbon mulches can temporarily sequester nitrogen by microorganisms, disadvantaging weed species with high nitrogen demands. Furthermore, inadequate mulch thickness, slow decomposition, or allelochemicals released from mulch can undesirably alter plant community structure. A holistic assessment of microbial ecology with weed biology demonstrates that mulch is not only a physical surface cover but also a powerful biological regulator that restructures soil processes, plant–plant and plant–microbe interactions, and overall ecosystem resilience. Understanding these multidimensional interactions is crucial for developing mulch-based management strategies that enhance soil health, increase natural weed pressure, and support ecologically sustainable production systems.

Keywords: Mulching, Soil Microbial Diversity, Rhizosphere Dynamics, Weed Suppression, Soil Health

MALÇLAMANIN EKOLOJİK SONUÇLARI: MİKROBİYAL ÇEŞİTLİLİK, RİZOSFER DİNAMİKLERİ VE YABANCI OTLARIN BASTIRILMASI İLE TOPRAK SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Özet

Malçlama, toprak mikro iklimini düzenleme, nemi koruma ve toprak yapısını koruma kapasitesi nedeniyle tarımsal ve ekolojik sistemlerde yaygın olarak kullanılan bir uygulamadır; ancak ekolojik etkileri, bu fiziksel düzenlemelerin ötesine uzanan karmaşık biyolojik süreçleri de kapsar. Bu inceleme, malçlamanın toprak mikrobiyal çeşitliliği, rizosfer işleyişi ve yabancı ot topluluğu dinamikleri üzerindeki etkileri hakkındaki güncel bilgileri sentezleyerek, bu süreçlerin toprak sağlığı

ve sürdürülebilir yabancı ot yönetimi için geniş kapsamlı etkilerini ortaya koymaktadır. Malç uygulamaları, sürekli organik substrat sağlayarak ve sıcaklık ve nem koşullarını dengeleyerek genellikle bakteri zenginliğini ve metabolik aktiviteyi artırırken, mantar topluluğunun tepkileri malç türüne, besin bulunabilirliğine ve ayrışma mekanizmalarına bağlı olarak değişir. Bu mikrobiyal değişiklikler besin döngüsünü, organik madde dönüşüm süreçlerini ve kök-mikroorganizma etkileşimlerini etkileyerek, bitkiler arası rekabeti ve rizosfer aracılı geri bildirim mekanizmalarını kesin olarak şekillendirir. Malçlama, ışık geçirgenliğini azaltarak, çimlenme sinyallerini kesintiye uğratarak, tohum çürümesini ve tohum yitimini teşvik ederek ve tohum bankasının kalıcılığını yöneten yabancı ot-toprak- mikroorganizma etkileşimlerini değiştirerek yabancı ot baskılanmasına önemli ölçüde katkıda bulunur. Organik malç malzemeleri, yabancı ot tohumlarının mikrobiyal ayrışmasını hızlandırabilir veya erken fide gelişimini engelleyen allelopatik bileşikleri serbest bırakabilirken, yüksek karbonlu malçlar mikroorganizmalar tarafından geçici olarak azotu hapsederek yüksek azot ihtiyacı olan yabancı ot türlerini dezavantajlı duruma düşürebilir. Ayrıca, yetersiz malç kalınlığı, yavaş ayrışma veya malçtan salınan alelokimyasallar, bitki topluluk yapısını istenmeyen şekilde değiştirebilir. Yabancı ot biyolojisiyle mikrobiyal ekolojinin bütünsel bir değerlendirmesi, malçın yalnızca fiziksel bir yüzey örtüsü değil, aynı zamanda toprak süreçlerini, bitki-bitki ve bitki- mikroorganizma etkileşimlerini ve genel ekosistem dayanıklılığını yeniden yapılandıran güçlü bir biyolojik düzenleyici olduğunu göstermektedir. Bu çok boyutlu etkileşimleri anlamak, toprak sağlığını iyileştiren, doğal yabancı ot baskısını artıran ve ekolojik olarak sürdürülebilir üretim sistemlerini destekleyen malç tabanlı yönetim stratejileri geliştirmek için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Malçlama, Toprak Mikrobiyal Çeşitliliği, Rizosfer Dinamikleri, Yabancı Ot Baskılaması, Toprak Sağlığı.

GİRİŞ

Malçlama, toprak sıcaklığını dengeleme, nemi muhafaza etme, erozyonu azaltma ve organik madde girdilerini artırma kapasitesi nedeniyle uzun zamandır sürdürülebilir tarım, bahçecilik ve arazi restorasyonunda temel bir uygulama olarak kabul edilmektedir (Iqbal ve ark., 2020; Gürbüz ve ark., 2024). Geleneksel olarak öncelikle fiziksel bir müdahale olarak görülen malçlamanın, artık toprak yüzeyinin korunmasının çok ötesine uzanan çok çeşitli biyolojik etkilere sahip olduğu anlaşılmıştır. Küresel tarım, daha az toprak işleme, kalıntı tutma ve doğa temelli toprak yönetimi stratejilerine doğru kaydıkça, malçlamanın ekolojik sonuçlarını anlamak giderek daha önemli hale gelmiştir. Bu biyolojik etkiler, toprak mikrobiyomunun işleyişine, rizosfer ekolojisine ve entegre yabancı ot yönetimine olan ilginin artmasıyla özellikle önem kazanmaktadır (Iqbal ve ark., 2020; Zhou ve ark., 2024). Toprak mikroorganizmaları, karasal ekosistemlerin biyolojik motorunu oluşturur ve organik madde ayrışması, besin mineralizasyonu, azot fiksasyonu, toprak agregasyonu ve bitki-mikrop sinyalleşmesi gibi süreçleri yönlendirir. Mikrobiyal topluluklar kaynak girdilerindeki ve mikro çevre koşullarındaki değişikliklere hızla yanıt verdiği için malçlamaya karşı oldukça hassastırlar. Çalışmalar, organik malçlamanın toprak bakteri topluluğu yapısını önemli ölçüde değiştirdiğini ve α ve β çeşitliliğini artırdığını göstermiştir (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Nem rejimlerini, sıcaklık dalgalanmalarını, havalandırmayı ve değişken karbon substratlarının bulunabilirliğini değiştirerek malçlama, bakteri ve mantar topluluğu kompozisyonunu yeniden şekillendiren yeni ekolojik ortamlar meydana getirmektedir. Bu tepkilerin karmaşıklığı, malç türü, kalınlığı, karbon-azot oranı ve ayrışma aşamasından etkilenir; bunların her biri temel toprak kimyasal ve biyolojik süreçlerine aracılık eder (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2023).

Bu mikrobiyal değişimler, bitki kökleri ve salgıları tarafından şekillendirilen dar toprak bölgesi olan rizosferde özellikle önemlidir. Rizosfer, bitkilerin, mikropların, besin maddelerinin ve organik bileşiklerin dinamik geri bildirim döngülerinde etkileşime girdiği yoğun biyolojik aktiviteye ev sahipliği yapar. Malçlama, kök çoğalmasını, salgılama düzenlerini, besin bulunabilirliğini ve

mikrobiyal katılımı etkileyerek rizosferin işleyişini değiştirir. Örneğin, saman malçlamanın mikrobiyal metabolizmayı düzenlediği ve mısır rizosferi toprağında karbon ve azot döngüsünü iyileştirdiği gösterilmiştir (Liu ve ark., 2023). Farklı malçlama yöntemleri ise faydalı mikrobiyal grupları ve genel mikrobiyota bileşimini etkiler (Wang ve ark., 2025). Bu değişiklikler bitki rekabetini, stres direncini ve ürün-yabancı ot etkileşimlerinin daha geniş yapısını etkileyebilir.

Yabancı ot yönetimi, malçlamanın ekolojik etkisinin bir diğer önemli boyutudur. Basit bir fiziksel bariyer görevi görmenin ötesinde, malçlama yaşam döngüsünün birçok aşamasında yabancı ot ekolojisine müdahale eder. Işık geçirgenliğini azaltarak, toprak sıcaklığını düzenleyerek ve nem mevcudiyetini değiştirerek malçlar, yabancı ot çimlenmesini ve fide çıkışını baskılar (Iqbal ve ark., 2020; Gürbüz ve ark., 2024). Dahası, organik malçlar yabancı ot tohumlarını parçalayan, allelopatik etkileşimleri teşvik eden veya toprak tohum bankasındaki tohum avlanmasını artıran mikrobiyal süreçleri geliştirir; bu mekanizmalar, toprak mikrobiyal topluluklarındaki malç kaynaklı değişikliklerle yakından bağlantılıdır (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Bu nedenle malçlama, doğal ve biyolojik olarak sağlanan yabancı ot baskılanmasına katkıda bulunabilir ve herbisitlere olan bağımlılığı azaltabilir (Gürbüz ve ark., 2024). Bununla birlikte, yabancı ot kontrolünde malçlamanın etkinliği bağlama bağlıdır; bazı malçlar azotu hareketsiz hale getirebilir, bitki rekabet dinamiklerini değiştirebilir veya mahsul veya yerel bitki topluluklarını istemeden değiştiren alelokimyasallar ekleyebilir (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2023).

Malçlamanın yaygın kullanımına rağmen, ekolojik mekanizmalarına dair bilimsel anlayış hala parçalıdır. Birçok çalışma, mikrobiyal dinamikleri, yabancı ot-toprak etkileşimlerini ve toprak sağlığı göstergelerini tek bir çerçeveye tam olarak entegre etmeden, verim veya nem tasarrufu gibi fiziksel veya agronomik sonuçlara odaklanmaktadır (Iqbal ve ark., 2020). Sonuçlar, mikrobiyal çeşitlilik ve topluluk yapısı açısından saman (Alptekin ve Gürbüz, 2022), polietilen filmler ve biyolojik olarak parçalanabilir filmler gibi malç malzemeleri arasında da farklılık göstermektedir (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022). Polietilen malçlar diğer malç materyalleri gibi verim ve kalitede artışlar sağlamaktadır (Zhang ve ark., 2019; Bozhüyük ve ark., 2022). Sonuç olarak, malçlamanın mikrobiyal çeşitlilik, rizosfer süreçleri, yabancı ot topluluk yörüngeleri ve uzun vadeli toprak işlevi gibi birden fazla biyolojik yolu aynı anda nasıl etkilediğini ele alan bütünsel bir senteze ihtiyaç vardır.

Bu inceleme, malçlamanın ekolojik sonuçlarının kapsamlı bir değerlendirmesini sunarak bu boşlukları kapatmayı amaçlamaktadır. Özellikle, (i) malçlamanın bakteri ve mantarlar arasında toprak mikrobiyal çeşitliliğini ve işlevselliğini nasıl şekillendirdiğini, (ii) malçlama kaynaklı değişikliklerin rizosfer süreçlerini ve bitki-mikrop etkileşimlerini nasıl etkilediğini, (iii) malçlamanın yabancı ot baskılama ve toprak tohum bankası dinamiklerindeki rolünü ve (iv) bu biyolojik tepkilerin toprak sağlığı ve sürdürülebilir üretim sistemleri üzerindeki daha geniş etkilerini incelemektedir. Mikrobiyal ekolojiyi yabancı ot bilimi ve toprak sağlığı perspektifleriyle bütünleştirerek, bu sentez, malçlamayı yalnızca fiziksel bir düzenleyici olarak değil, aynı zamanda toprak süreçlerini, bitki etkileşimlerini ve ekosistem dayanıklılığını şekillendiren güçlü bir ekolojik itici güç olarak vurgulamaktadır (Iqbal ve ark., 2020; Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025).

2. MALÇLAMA VE TOPRAK MİKROBİYAL ÇEŞİTLİLİĞİ

Malçlama, çevre koşullarını ve organik substratların bulunabilirliğini değiştirerek toprak mikroorganizmalarının çeşitliliğini, bolluğunu ve aktivitesini güçlü bir şekilde etkiler. Toprak mikrobiyal toplulukları, özellikle bakteri ve mantarlar, malç uygulamasının neden olduğu mikro iklim ve kaynak girdilerindeki değişikliklere hızla yanıt verir (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Bu tepkiler, malçlanmış toprakların ekolojik işleyişinin merkezinde yer alır.

2.1 Bakteriyel Topluluk Tepkileri

Bakteri toplulukları, özellikle saman, yaprak, ağaç kabuğu ve ürün artıkları gibi organik maddeler uygulandığında, malçlamaya sürekli olarak güçlü ve olumlu tepkiler göstermektedir. Bu substratlar, heterotrofik mikrobiyal metabolizmayı besleyen ve kopiotrofik bakteri gruplarının çoğalmasını destekleyen bol miktarda değişken karbon sağlar. Çok sayıda çalışma, organik malçların çok çeşitli tarımsal topraklarda bakteri zenginliğini, çeşitliliğini ve topluluk heterojenliğini önemli ölçüde artırdığını göstermiştir (Zhou ve ark., 2024). Malç katmanları altında oluşan ılımlı toprak nemi ve sıcaklık rejimleri, saman malçı ve diğer organik artıkların kullanıldığı sistemlerde iyi belgelenmiş koşullar olan bakteri aktivitesi ve hayatta kalması için elverişli mikro habitatlar oluşturmaktadır (Liu ve ark., 2023; Muñoz ve ark., 2022; Alptekin ve Gürbüz, 2022). Malçlanmış topraklar, çeşitli metabolik stratejileri destekleyen genişletilmiş karbon bileşikleri ve mikro nişler spektrumu nedeniyle sıklıkla daha yüksek bakteri zenginliği ve düzgünlük gösterir (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Taze organik girdiler, besin açısından zengin substratları hızla kullanan Proteobacteria ve Bacteroidetes gibi kopiotrofik taksonların baskınlığını teşvik eder (Zhou ve ark., 2024). Malçlanmış köksaplarda, gelişmiş mikrobiyal işlevsel kapasiteyi yansıtan azot mineralizasyonu, nitrifikasyon ve fosfor çözünürlüğü dahil olmak üzere gelişmiş besin döngüsü süreçleri gözlemlenmiştir (Liu ve ark., 2023). Mikrobiyal biyokütle karbon ve solunumdaki artışlar, malçlamayla ilişkili artan metabolik aktiviteyi daha da açıklamaktadır (Muñoz ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Bu tepkiler bir araya geldiğinde, organik madde ayrışmasını hızlandırır, besin maddesi dönüşümünü iyileştirir ve genel toprak biyolojik aktivitesini güçlendirerek toprak verimliliğine, organik madde stabilizasyonuna ve uzun vadeli toprak sağlığına katkıda bulunur.

2.2 Mantar Topluluğu Tepkileri

Mantarların malçlamaya verdiği tepkiler oldukça değişkendir ve malç türüne, toprak mikro iklimine ve ekim sistemine büyük ölçüde bağlıdır. Saprofit mantarlar, özellikle saman veya diğer karbon açısından zengin kalıntıların kullanıldığı sistemlerde belirgin bir eğilim olan, ayrışabilir substratların bolluğu nedeniyle organik malçlar altında genellikle artar (Wang ve ark., 2025). Bununla birlikte, malçlama, toprak profilindeki nem bulunabilirliğini, gaz difüzyonunu ve besin stokiyometrisini değiştirerek mantar topluluklarının yapısını ve işlevini de yeniden şekillendirebilir. Mısır ve pamuk üretim sistemlerinde yapılan araştırmalar, plastik film malçlamanın mantar çeşitliliğini ve topluluk yapısını değiştirdiğini, genellikle film malzemelerinin oluşturduğu farklı termal ve nem koşullarına adapte olmuş mantar gruplarını desteklediğini göstermiştir (Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022).

Malçlama ile ilişkili tipik mantar sonuçları arasında, erken ayrışma aşamalarına hakim olan saprotrofik mantarların çoğalması (Wang ve ark., 2025) ve malç katmanları oksijen değişimini kısıtladığında veya besin dinamiklerini değiştirdiğinde arbüsküler mikorizal mantarlarda (AMF) potansiyel azalmalar veya işlevsel kaymalar yer alır (Liu ve ark., 2024). Substrat bulunabilirliği ve nemdeki değişimlerle yönlendirilen mantar-bakteriyel biyokütle oranındaki değişiklikler, toprak yapısal gelişimini ve besin dönüşüm yollarını önemli ölçüde etkileyebilir (Muñoz ve ark., 2022; Tang ve ark., 2022). Kabuk veya odunsu kalıntılar gibi yüksek lignin veya fenolik içerikli malçlar, dirençli organik maddeleri parçalayabilen ligninolitik ve selülolitik mantarları harekete geçirir (Iqbal ve ark., 2020). Özelleşmiş mantar loncalarının bitki çeşitliliğini koruduğu ve besin döngüsünü düzenlediği ekosistemlerde, bu bileşimsel değişimler rekabet dengelerini değiştirebilir ve yavaş büyüyen, niş bağımlı taksonlar yerine daha fırsatçı mantar türlerini tercih edebilir.

2.3 Malç Türü, Kalitesi ve Ayrışma Dinamikleri

Malç malzemelerinin özellikleri, mikrobiyal tepkilerin büyüklüğünü ve yönünü belirler. Karşılaştırmalı çalışmalar, plastik film ve saman malçlama sistemlerinin farklı mikrobiyal toplulukları ve enzim aktivitelerini desteklediğini göstermektedir (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024). Yüksek karbonlu malçlar (örneğin saman, talaş) azotu geçici olarak hareketsizleştirerek mikrobiyal topluluk kompozisyonunu ve işlevsel dinamikleri değiştirebilir (Liu ve ark., 2023). Besin açısından zengin malçlar (örneğin kompost, gübre) hızlı mikrobiyal büyümeyi teşvik eder ve ayrışmayı hızlandırır (Iqbal ve ark., 2020; Wang ve ark., 2025). Allelopatik bileşikler veya

parçalanabilir polimerler (örneğin, PBAT filmler) dahil olmak üzere belirli kimyasal bileşenler içeren malçlar, bakteri ve mantar çeşitliliğini de değiştirebilir (Tang ve ark., 2022).
Malç kalınlığı mikrobiyal toplulukları da etkiler: ince malçlar daha fazla toprak-atmosfer değişimine izin verirken, daha kalın katmanlar belirli mantarların ve fakültatif veya anaerobik bakterilerin gelişimini destekleyen nemli, düşük oksijenli koşullar oluşturmaktadır (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024).

3. MALÇLAMA VE RİZOSFER DİNAMİKLERİ

Rizosfer, kök salgıları, mikrobiyal aktivite ve besin akışlarıyla şekillenen biyolojik olarak aktif bir bölgedir. Malçlama, rizosfer süreçlerini düzenleyen temel değişkenleri değiştirerek bitki büyümesi ve toprak ekolojisi üzerinde kademeli etkilere yol açar.

3.1 Kök Büyümesi ve Mimarisi Üzerindeki Etkiler

Malçlama, toprak sıcaklık uçlarını tamponlayarak ve yüksek ve sabit toprak nem seviyelerini koruyarak köklenme ortamını önemli ölçüde iyileştirir; bu koşullar kök gelişimini desteklediği iyi bilinmektedir (Iqbal ve ark., 2020). Malç katmanlarının altındaki ılımlı mikro iklim, daha fazla kök uzunluğu yoğunluğunu teşvik eder, yanal kök çoğalmasını uyarır ve kökler daha havalandırılmış ve biyolojik olarak aktif bir toprak profilini keşfettikçe besin alım verimliliğini artırır. Bu etkiler, saman gibi organik kalıntıların kullanıldığı sistemlerde özellikle belirgindir; örneğin, mısır köksaplarında, saman malçının besin döngüsü süreçlerini iyileştirdiği ve azot fiksasyonu, karbon dönüşümü ve iyileştirilmiş besin edinimi ile ilişkili mikrobiyal işlevsel özellikleri uyardığı gösterilmiştir (Liu ve ark., 2023). Hem kökler hem de faydalı mikroorganizmalar için daha uygun bir ekolojik niş oluşturarak, malçlama daha kapsamlı ve fizyolojik olarak verimli bir kök sistemi teşvik eder ve sonuç olarak bitkinin suya ve besinlere erişimini iyileştirirken çevresel strese karşı dayanıklılığını güçlendirir.

3.2 Kök Eksüdasyon Desenlerindeki Değişiklikler

Kök eksüdatasyonu, çevresel koşullara duyarlı bir şekilde tepki veren oldukça dinamik bir süreçtir ve malçlama, kökler tarafından çevredeki toprağa salınan kimyasal ve biyolojik sinyalleri önemli ölçüde değiştirir. Malçlanmış koşullar altında, iyileştirilmiş toprak nemi, çözünür eksüdatlar için daha uygun bir difüzyon ortamı meydana getirerek, çeşitli mikrobiyal popülasyonları çeken ve sürdüren karbon açısından zengin bileşiklerin daha geniş bir mekansal dağılımına olanak tanır. Organik ve saman malçları altında yaygın olarak gözlemlenen mikrobiyal biyokütledeki artış, yoğun mikrobiyal toplulukların eksüdatları hızla metabolize etmesi, kök fizyolojisini ve rizosfer kimyasını etkileyen ikincil metabolitleri ve sinyal moleküllerini serbest bırakmasıyla kök-mikrop iletişimini daha da yoğunlaştırır (Liu ve ark., 2023; Zhou ve ark., 2024). Ayrıca, genellikle yüksek karbonlu malçlarda geçici azot immobilizasyonu gibi malç ayrışma dinamikleri tarafından yönlendirilen azot bulunabilirliğindeki değişimler, kök eksüdatlarının bileşimini değiştirerek salınan karbon bileşiklerinin hem miktarını hem de kalitesini etkiler. Bu değişiklikler, belirli eksüda profillerini metabolize edebilen mikrobiyal taksonların seçilimini teşvik ederek rizosferdeki mikrobiyal alım dinamiklerini biçimlendirir ve böylece besin alımı, mikrobiyal simbiyoz ve toprak içi rekabetçi etkileşimleri yönlendiren geri bildirim döngülerini güçlendirir. Malç uygulamalarının neden olduğu eksüda bileşimi ve davranışındaki bu farklılıklar, bir bütün olarak, işlevsel açıdan daha çeşitli ve çevresel uyarılara daha duyarlı bir rizosfer mikrobiyal topluluğunun oluşumuna katkı sağlar. Bu durum, hem bitki-mikrop etkileşimlerinin iyileşmesi hem de bitkilerin çevresel stres koşullarına karşı adaptasyon kapasitesinin artması için önemli bir temel oluşturmaktadır.

3.3 Rizosfer Mikrobiyal İşe Alım ve Rekabet

Malçlama, çeşitli, aktif ve işlevsel olarak uzmanlaşmış mikrobiyal toplulukları destekleyen bir mikro ortam ouşturarak, köksaptaki mikrobiyal katılımı ve rekabetçi etkileşimleri önemli ölçüde yeniden şekillendirir. Malçlama koşulları altında artan toprak nemi, ılımlı sıcaklık dalgalanmaları ve artan organik substrat bulunabilirliği, daha yüksek mikrobiyal biyokütle ve metabolik aktiviteyi destekleyerek biyolojik olarak zenginleştirilmiş bir kök bölgesi oluşturur (Zhou ve ark., 2024; Wang

ve ark., 2025). Bu koşullar, özellikle saman veya ürün artıkları gibi organik malç kullanan sistemlerde (Liu ve ark., 2023) besin çözünürlüğünde, azot fiksasyonunda, fitohormon üretiminde ve stres azaltmada önemli roller oynayan bitki büyümesini teşvik eden rizobakterilerin (PGPR) çoğalmasını teşvik eder. Mikrobiyal çeşitlilik arttıkça, rekabetçi etkileşimler yoğunlaşır ve antibiyotik üretimi, kaynak rekabeti ve niş dışlanması gibi mekanizmalar yoluyla toprak kaynaklı patojenlere karşı artan antagonizmaya yol açar (Muñoz ve ark., 2022). Malçlama ayrıca mantar topluluğu yapısında kaymalara neden olarak saprotrofik mantarlar, mikorizal simbiyontlar ve potansiyel patojenler arasındaki dengeyi etkiler. Mısır ve pamuk tarlalarında yapılan çalışmalar, film malçlamanın ve organik kalıntıların arbüsküler mikorizal mantar (AMF) kolonizasyon oranlarını değiştirebileceğini ve besin edinimi ve kök sağlığı açısından sonuçlar doğuracak şekilde mantar işlevsel loncalarını değiştirebileceğini göstermiştir (Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022). Toplu olarak, bu değişiklikler daha büyük biyolojik tamponlama kapasitesine, daha verimli besin döngüsüne ve daha güçlü koruyucu mikrobiyal ağlara sahip bir rizosfer oluşturur ve nihayetinde gelişmiş bitki canlılığına, gelişmiş kaynak alımına ve biyotik ve abiyotik streslere karşı artan dirence katkıda bulunur.

3.4 Bitki Sağlığına Etkileri

Malçlamanın rizosferde neden olduğu değişiklikler, biyolojik olarak daha aktif ve besin açısından zengin bir kök ortamını teşvik ettikleri için bitki sağlığı üzerinde derin etkilere sahiptir. Saman ve organik malçlar altında artan mikrobiyal dönüşüm ve hızlandırılmış besin mineralizasyonu, temel besin maddelerinin bulunabilirliğini artırarak bitki büyümesini ve metabolik işlevi doğrudan destekler (Liu ve ark., 2023). Toprak sıcaklığı dalgalanmalarını yumuşatarak ve nem tutulmasını iyileştirerek, malçlama ayrıca kuraklık ve sıcaklık gibi abiyotik streslere karşı bitki direncini artırarak kök bölgesi etrafında daha istikrarlı bir mikro iklim oluşturmaktadır (Iqbal ve ark., 2020). Ayrıca, malçlanmış topraklarla ilişkili daha fazla mikrobiyal çeşitlilik ve biyokütle, rekabetçi ve antagonistik mikroorganizmalar toprak kaynaklı patojenlerin yerleşmesini ve çoğalmasını sınırladığı için doğal hastalık baskılamasını güçlendirir (Muñoz ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Bu mikrobiyal değişimler, besin bulunabilirliğini değiştirerek, rizosferdeki mikrobiyal toplulukları değiştirerek ve bitkilerin yabancı otlara kıyasla rekabet yeteneğini artırarak bitki-bitki etkileşimlerini daha da etkiler (Iqbal ve ark., 2020). Toplu olarak, bu süreçler malçlamanın bitki-mikrop-toprak etkileşimlerini şekillendiren ve bitki canlılığını, sağlık sonuçlarını ve bitki topluluklarının genel yapısını belirleyen güçlü bir ekolojik aracı görevi gördüğünü göstermektedir.

4. MALÇLAMA VE YABANCI OT EKOLOJİSİ

Yabancı otlar, çıkışlarını, hayatta kalmalarını, rekabet kabiliyetlerini ve uzun vadeli tohum bankası kalıcılıklarını etkileyen malçlamaya güçlü bir şekilde tepki verir. Bu nedenle malçlama, sürdürülebilir tarımda en etkili kimyasal olmayan yabancı ot yönetim araçlarından biri olarak kabul edilir (Iqbal ve ark., 2020).

4.1 Fiziksel Baskılama Mekanizmaları

Malçlama, çimlenmeyi, fide gelişimini ve erken yerleşmeyi engelleyen, iyi belgelenmiş çeşitli fiziksel mekanizmalar aracılığıyla yabancı ot çıkışını önemli ölçüde azaltır. Malçlar, güneş ışığını engelleyerek fotoblastik yabancı ot tohumlarının (ışık sinyallerine ihtiyaç duyanlar) çimlenmesini önleyerek birçok yıllık türün çoğalmasını azaltır. Malçlar ayrıca toprak sıcaklığı dalgalanmalarını da dengeleyerek, termal sinyallere duyarlı çimlenme süreçlerini geciktiren veya engelleyen daha istikrarlı ve genellikle daha serin bir mikro ortam oluşturmaktadır. Buna ek olarak, malçın fiziksel varlığı, özellikle yoğun bir yüzey tabakasına nüfuz etmek için yeterli enerji rezervine sahip olmayan küçük tohumlu yabancı otlar için fide çıkışını mekanik olarak kısıtlayan bir bariyer oluşturur. Malçlama ayrıca toprak kabuğu oluşumunu önleyerek, tohum-toprak temasını azaltan ve çimlenme için gereken çevresel sinyalleri sınırlayan daha gevşek bir toprak yapısını teşvik eder. Bu mekanizmalar, saman, kompost ve ağaç kabuğu gibi organik malç kullanan sistemlerde yaygın olarak gözlemlenmiştir (Iqbal ve ark., 2020; Muñoz ve ark., 2022). Son çalışmalar, biyolojik olarak parçalanabilir ve sentetik alternatiflerin benzer şekilde çalıştığını doğrulamaktadır: Karpuz

üretiminde, farklı biyolojik olarak parçalanabilir malçlar, çıkışı engelleyerek ve toprak mikro iklimini değiştirerek yabancı ot yoğunluğunu önemli ölçüde baskılamıştır (Gürbüz ve Gül, 2023). Çilek yetiştiriciliğinde yapılan araştırmalar ise, organik, plastik ve biyolojik olarak parçalanabilir filmler de dahil olmak üzere çeşitli malçlama malzemelerinin, çimlenme ipuçlarını sınırlayarak ve fide çıkışını engelleyerek yabancı ot baskısını sürekli olarak azalttığını göstermiştir (Artan ve ark., 2024). Bu bulgular bir araya geldiğinde, birden fazla ekim sisteminde çeşitli malçlama stratejileriyle elde edilen fiziksel yabancı ot baskılamanın sağlam ve çok mekanikli yapısını vurgulamaktadır.

4.2 Toprak Tohum Bankası Dinamikleri Üzerindeki

Malçlama, tohumların kalıcılığını, çimlenmesini ve çürümesini yöneten hem fiziksel hem de biyolojik koşulları değiştirerek yabancı ot tohum bankası dinamikleri üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Organik malçlar, üst toprak katmanlarındaki mikrobiyal biyokütleyi, işlevsel çeşitliliği ve enzimatik aktiviteyi artırarak tohum bozulmasını teşvik eder ve böylece yabancı ot tohumlarının fungal ve bakteriyel çürümesini hızlandırır (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Sürekli malç girdileri altında artan mikrobiyal dönüşüm, özellikle saman veya kalıntı bazlı malç kullanan sistemlerde, tohum kabuğunun bozulmasında doğrudan rol oynayan selüloz ve proteoliz gibi süreçleri daha da uyarır (Liu ve ark., 2023). Malç katmanları ayrıca böcekler, kemirgenler ve karaböcekleri de dahil olmak üzere tohum avcıları için yaşam alanı ve termal tamponlama sağlar; bu canlıların aktiviteleri, canlı tohum bankalarının azalmasına önemli ölçüde katkıda bulunur (Iqbal ve ark., 2020). Malçlama, yer üstü yabancı ot büyümesini baskılayarak toprağa yeni tohum birikmesini azaltır ve tohum bankasının yenilenmesini kademeli olarak azaltır. Ayrıca, malçlar sıcaklık rejimleri, nem düzenleri ve ışık sızması gibi toprak mikroçevresel ipuçlarını değiştirir ve bu da türlere özgü çimlenme gereksinimlerine bağlı olarak uyku halinin salınımını teşvik edebilir veya engelleyebilir. Bu mekanizmalar toplu olarak, daha hızlı yıpranan, daha az girdiye maruz kalan ve uyku hali dinamikleri değişen bir tohum bankası ile sonuçlanır ve sonuç olarak uzun vadeli yabancı ot baskılanmasına katkıda bulunur.

4.3 Yabancı Ot Baskılanmasında Malç-Mikrop Etkileşimleri

Mikrobiyal aktivite, malç kaynaklı yabancı ot baskılanmasında merkezi bir rol oynar ve basit fiziksel inhibisyonun çok ötesine uzanan karmaşık biyolojik yollar oluşturur. Organik malçlar ayrıştıkça, lignin, fenolikler ve diğer ikincil metabolitlerden türetilen alelopatik bileşikler salarlar; bunların çoğu yabancı ot çimlenmesi ve erken fide gelişimi üzerinde güçlü inhibitör etkiler gösterir. Bu alelokimyasal etkiler, biyoaktif bileşiklerin zamanlamasını, konsantrasyonunu ve dönüşümünü düzenleyen mikrobiyal ayrışma süreçleriyle yakından bağlantılıdır (Iqbal ve ark., 2020; Wang ve ark., 2025). Saman ve talaş gibi yüksek C:N oranlı malçlar, yoğunlaştırılmış mikrobiyal asimilasyon yoluyla azot immobilizasyonunu tetikleyerek, nitrofilik yabancı ot türlerine orantısız bir şekilde dezavantaj sağlayan geçici besin eksiklikleri oluşturabilir (Liu ve ark., 2023). Artan mikrobiyal çeşitlilik ve aktivite, alan ve kaynaklar için rekabeti artırarak, yabancı ot fidelerinin yerleşmesi için gereken patojen içermeyen mikro alanların mevcudiyetini etkili bir şekilde azaltır (Muñoz ve ark., 2022). Dahası, malçlama, bitki büyümesini teşvik eden rizobakteriler (PGPR) ve verimli besin döngüleyicileri de dahil olmak üzere faydalı mikrobiyal birlikleri teşvik ederek rizosferdeki rekabeti mahsul lehine değiştirebilir ve bu da mahsul canlılığını ve rekabet hakimiyetini artırır (Liu ve ark., 2023; Zhou ve ark., 2024). Bu etkileşimli mekanizmalar aracılığıyla malçlama, yabancı otların çoğalmasını ve büyümesini doğal olarak baskılayan biyolojik olarak zenginleştirilmiş bir toprak ortamını destekler.

4.4 Potansiyel Sınırlamalar

Faydalarına rağmen, malçlama evrensel olarak etkili bir yabancı ot baskılamasını garanti etmez ve malç bazlı yönetim stratejileri tasarlanırken çeşitli sınırlamalar dikkate alınmalıdır. İnce malç katmanları yeterli ışığı engellemede veya yeterli mekanik direnç sağlamada başarısız olabilir ve bu da özellikle küçük tohumlu yıllıklar olmak üzere yabancı ot fidelerinin başarıyla çıkmasına olanak tanır. Rizomlu, stolonlu veya derin depolama organlı çok yıllık yabancı otlar (örneğin, Cirsium arvense, Sorghum halepense) kalın malç katmanlarına bile kolayca nüfuz ederek yöntemin genel

etkinliğini azaltabilir. Hızlı ayrışma -özellikle sıcak, nemli veya mikrobiyal açıdan zengin ortamlarda- malç ömrünü önemli ölçüde kısaltabilir ve zamanla baskılayıcı etkisini azaltabilir (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2023). Ayrıca, saman, kompost veya hayvan gübresi gibi malç malzemeleri, uygun şekilde elenmez veya kompostlanmazlarsa istemeden yabancı ot tohumları veya vejetatif üreme organları sokabilir ve bu da yabancı ot baskısını artırabilir (Iqbal ve ark., 2020). Bu riskler, güvenilir ve sürdürülebilir yabancı ot bastırma sonuçlarının sağlanması için dikkatli malç seçiminin, uygun kalınlığın ve kalite kontrol önlemlerinin önemini vurgulamaktadır.

5. TOPRAK SAĞLIĞINA ETKİLERİ

Malçlama, fiziksel, kimyasal ve biyolojik yollarla toprak sağlığı üzerinde derin ve çok yönlü etkilere sahiptir. Mikro iklim koşullarını değiştirerek, organik girdileri artırarak ve mikrobiyal süreçleri geliştirerek, malç uygulamaları tarımsal toprakların uzun vadeli sürdürülebilirliğine ve dayanıklılığına katkıda bulunur.

5.1 Organik Madde Birikimi

Malçlanmış topraklar, bitki artıkları, saman, kompost veya biyolojik olarak parçalanabilir malzemelerden sürekli organik girdiler alır ve bu girdiler kademeli olarak ayrışarak kararlı toprak organik maddesi (SOM) oluşturur. Bu girdiler, özellikle tekrarlanan organik malç uygulamalarının yapıldığı sistemlerde, toprak organik karbonunu (SOC) önemli ölçüde artırır, humus oluşumunu destekler ve karbon tutma potansiyelini artırır (Iqbal ve ark., 2020). Mısır gibi mahsul sistemlerinde, saman malçlamasının, yoğunlaştırılmış metabolik aktivite ve iyileştirilmiş besin dönüşümü yoluyla mikrobiyal kaynaklı organik madde oluşumunu hızlandırdığı gösterilmiştir (Liu ve ark., 2023). Zamanla bu, daha stabil bir SOM havuzuna, iyileştirilmiş toprak yapısına ve daha yüksek uzun vadeli verimliliğe katkıda bulunur.

5.2 İyileştirilmiş Toprak Fiziksel Özellikleri

Malçlama, agregat stabilitesini artırarak, su sızmasını artırarak, yüzey kabuklanmasını azaltarak ve toprak nemi ve sıcaklığındaki dalgalanmaları tamponlayarak toprağın fiziksel koşullarını iyileştirir. Bu iyileştirmeler ayrıca daha iyi toprak havalandırmasına, sıkışma riskinin azalmasına ve daha düşük erozyon potansiyeline yol açar (Iqbal ve ark., 2020). Organik malçlar, özellikle saman ve kompost, yağmur damlasının etkisini en aza indiren ve stabil toprak agregatlarının oluşumunu iyileştiren koruyucu bir örtü sağlar. Uzun vadeli çilek sistemlerinde yapılan çalışmalar, malçlamanın toprak gözenekliliği ve nem tutma kapasitesindeki iyileştirmelerinin mikrobiyal bolluğu ve enzim aktivitesini artırarak toprağın biyolojik işleyişini daha da destekleyebileceğini göstermektedir (Muñoz ve ark., 2022). Bu fiziksel iyileştirmeler, toplu olarak, kök gelişimi ve faydalı mikroorganizmalar için daha elverişli bir toprak ortamı oluşturur.

5.3 Gelişmiş Besin Döngüsü

Malçlama, mikrobiyal aracılıklı birden fazla mekanizma aracılığıyla besin döngüsünü uyarır. Organik malçlar, mikrobiyal ayrışmayı hızlandıran enerji açısından zengin substratlar sağlayarak mineralizasyon oranlarını ve besin salınımını artırır (Liu ve ark., 2023; Wang ve ark., 2025). Bu mikrobiyal zenginleştirme, karmaşık organik bileşiklerin parçalanmasını kolaylaştıran hidrolazlar ve oksidazlar da dahil olmak üzere karbon, azot ve fosfor döngüsünde yer alan enzim aktivitelerini artırır (Muñoz ve ark., 2022; Zhou ve ark., 2024). Malçlar ayrıştıkça, fosfor ve mikro besinleri kademeli olarak serbest bırakarak bunların bitkiler için kullanılabilirliğini artırır (Iqbal ve ark., 2020). Baklagil bazlı sistemlerde veya kalıntı bakımından zengin topraklarda, malçlama, diazotrofik mikrobiyal toplulukları destekleyerek biyolojik azot fiksasyonunu daha da teşvik edebilir (Liu ve ark., 2023). Bu entegre süreçler, besin kullanım verimliliğini artırır ve uzun vadeli toprak verimliliğine ve üretkenliğine katkıda bulunur.

5.4 Hastalıkların Bastırılması ve Toprak Biyolojik Kontrolü

Malçlama, çeşitli ve işlevsel açıdan zengin mikrobiyal toplulukları teşvik ederek toprak biyolojik kontrolünü de güçlendirebilir. Artan mikrobiyal çeşitlilik, toprak kaynaklı patojenlerin rekabetçi bir şekilde dışlanmasını artırır, kaynak rekabeti yoluyla patojenlerin hayatta kalmasını azaltır ve

antibiyotik, siderofor veya litik enzimler üretebilen antagonistik taksonların bolluğunu artırır (Muñoz ve ark., 2022). Aktif mikrobiyal alımın olduğu sistemlerde, malçlamanın biyotik stres faktörlerine karşı dayanıklılığı artırdığı ve kök hastalıklarının daha fazla baskılandığı gösterilmiştir (Wang ve ark., 2025). Ayrıca, pamuk ve mısır sistemlerinde biyolojik olarak parçalanabilir veya film malçlar altında mantar topluluğu kompozisyonunda değişiklikler (örneğin, AMF kolonizasyonunda değişiklikler veya patojenlere yatkın nişlerin baskılanması) bildirilmiştir (Tang ve ark., 2022). Genel olarak, malçlama doğal hastalık baskılamasını artırarak kimyasal pestisitlere olan bağımlılığı azaltır ve ekosistem tabanlı bitki korumasını destekler.

6. ZORLUKLAR, BİLGİ EKSİKLİKLERİ VE GELECEKTEKİ ARAŞTIRMA YÖNLERİ

Malçlama sayısız tarımsal ve ekolojik fayda sağlasa da, toprak biyotası, yabancı ot toplulukları ve ekosistem işleyişi üzerindeki çok yönlü etkileri henüz kısmen anlaşılabilmiştir. Mevcut araştırmalar, malç uygulamalarının farklı ürün sistemlerinde ve çevresel koşullarda toprak mikrobiyal çeşitliliğini ve topluluk bileşimini belirgin biçimde dönüştürebildiğini ortaya koymaktadır (Muñoz ve ark., 2022; Zhou ve ark., 2024; Liu ve ark., 2023; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Ancak bu etkilerin büyüklüğü ve yönü, çoğu zaman ortama özgü etmenlere bağlı olarak değişmekte olup, bulguların genellenmesini güçleştiren önemli bir bağlam bağımlılığı sergilemektedir. Çeşitli metodolojik, ekolojik ve teknolojik eksiklikler, sağlam ve uygulanabilir önerilerin geliştirilmesini engellemektedir. Bu sınırlamaların ele alınması, toprak sağlığını iyileştiren ve güvenilir, sürdürülebilir yabancı ot yönetimini destekleyen malç temelli stratejiler tasarlamak için kritik öneme sahiptir.

6.1 Ekosistemler Arası Değişkenlik

Malçlamanın etkinliği ve ekolojik sonuçları, iklimler, toprak tipleri ve ekim sistemleri arasında önemli ölçüde değişiklik gösterir. Örneğin, mısır tarlalarında yapılan çalışmalar, saman veya film malçlamanın mikrobiyal çeşitliliği, işlevsel özellikleri ve rizosfer metabolizmasını önemli ölçüde değiştirebileceğini göstermiştir (Liu ve ark., 2023; Liu ve ark., 2024). Çilek ve pamuk sistemlerinde yapılan çalışmalar ise, plastik ve saman malçlarına ve farklı malçlama filmlerine karşı farklı mikrobiyal tepkiler olduğunu vurgulamıştır (Muñoz ve ark., 2022; Tang ve ark., 2022). Benzer şekilde, farklı tarımsal bağlamlarda birden fazla malçlama yönteminin değerlendirilmesi, malç kaynaklı bakteri ve mantar topluluklarındaki değişikliklerin büyük ölçüde sisteme özgü olduğunu ortaya koymaktadır (Wang ve ark., 2025). Bu bulgular, malçlamanın iklim, toprak dokusu ve yönetim geçmişiyle etkileşime girerek toprak nemi, sıcaklık, mikrobiyal aktivite ve yabancı ot baskılaması için heterojen sonuçlar ürettiğini gösteren daha geniş sentezleri desteklemektedir (Iqbal ve ark., 2020). Yüksek yağış ve sıcak iklimler, organik malçların ayrışmasını hızlandırarak uzun vadeli fiziksel kalıcılıklarını ve yabancı ot kontrolünü azaltabilirken, yarı kurak sistemlerde malçlar yavaşça ayrışabilir ancak belirgin mikro iklim koşulları oluşturmaktadır. Kumlu topraklar genellikle nem tutma ve mikrobiyal aktivitede güçlü iyileşmeler gösterirken, kil açısından zengin topraklar kalın malç katmanları altında azalmış havalandırma yaşayabilir. Bu değişkenlik, sistemler arasında tekdüze tepkiler varsaymak yerine, çevresel gradyanların malç-toprak-bitki etkileşimlerini nasıl aracılık ettiğini açıkça ölçme ihtiyacının altını çizer.

6.2 Standartlaştırılmış Araştırma Protokollerine İhtiyaç

Malçlama araştırmalarındaki önemli bir sınırlama, deneysel tasarım, malç karakterizasyonu ve mikrobiyom değerlendirme yöntemlerinde tekdüzeliğin olmamasıdır. Seçilen çalışmalar, saman, polietilen (PE) filmler, biyolojik olarak parçalanabilir PBAT filmler ve diğer organik kalıntılar dahil olmak üzere malç malzemelerinde geniş bir çeşitlilik göstermektedir ve genellikle C:N oranı, lignin içeriği, pH veya allelopatik potansiyel gibi temel kimyasal özellikler hakkında karşılaştırılabilir bir raporlama bulunmamaktadır (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Bakteriyel çeşitlilik ve topluluk yapısına odaklanan organik malçlama çalışmaları da malç kalitesi ve uygulama oranlarının tanımlanma biçiminde farklılık göstermektedir (Zhou ve ark., 2024; Liu ve ark., 2023).

Ayrıca, bu parametreler toprak mikro iklimini ve oksijen difüzyonunu güçlü bir şekilde etkilese de, malç kalınlığı ve yoğunluğu tutarlı bir şekilde raporlanmamaktadır. Ayrışma metrikleri (örneğin, kütle kaybı, besin salınımı veya devir oranları) nadiren farklı çalışmalarda standart bir şekilde ölçülmekte ve bu da mikrobiyal tepkilerin malç bozunma dinamiklerine bağlanmasını zorlaştırmaktadır. Mikrobiyal topluluk analizi, farklı yaklaşımlar (örneğin, bakteri ve mantarların amplikon dizilimi, enzim analizleri, biyokütle tahminleri) kullanılarak, farklı dizilim derinlikleri ve biyoenformatik kanallar kullanılarak gerçekleştirilmektedir (Muñoz ve ark., 2022; Zhou ve ark., 2024; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025).

Bu tutarsızlıklar, çalışmalar arası karşılaştırmaları zorlaştırmakta ve meta-analizi engellemektedir. Standartlaştırılmış malç karakterizasyon protokolleri, uygulama oranları ve kalınlığı için asgari raporlama yönergeleri ve uyumlu mikrobiyom iş akışı çerçeveleri, tekrarlanabilirliği büyük ölçüde artıracak ve farklı ürünler, iklimler ve malç türleri arasında daha sağlam sonuçlar sentezlenmesine olanak tanıyacaktır.

6.3 Mikrop-Yabancı Ot Etkileşimlerine İlişkin Sınırlı Anlayış

Malçlamanın yabancı ot tohum bankalarını ve bitki rekabetini etkilediği biyolojik mekanizmalar yeterince incelenmemiştir. Mevcut literatür, yabancı ot-mikrop-malç etkileşimlerini açıkça incelemek yerine, ağırlıklı olarak mikrobiyal çeşitlilik, topluluk yapısı ve besin döngüsüne odaklanmaktadır. Örneğin, organik ve film malçlama çalışmaları, bakteri ve mantar topluluklarının yanı sıra karbon ve azot döngüsünde yer alan işlevsel özelliklerde de önemli değişimler olduğunu açıkça göstermektedir (Liu ve ark., 2023; Zhou ve ark., 2024; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Bu değişimlerin yabancı ot tohumlarının çürümesi, çimlenmesi ve rekabetçi etkileşimler üzerinde potansiyel sonuçları olmasına rağmen, bunlar nadiren doğrudan ölçülmektedir.

6.3.1 Yabancı Ot Tohumlarının Mikrobiyal Bozunumu

Organik malçlar, mikrobiyal biyokütleyi ve aktiviteyi artırır (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025), bu da yabancı ot tohumlarını parçalayabilen mantar ve bakteri türleri için elverişli bir ortam olduğunu gösterir. Örneğin, saman malçı, rizosferde karbon ve azot dönüşümünde rol oynayan mikrobiyal süreçleri uyarır (Liu ve ark., 2023), bu süreçlerin tohum ayrışmasına kadar uzanması muhtemeldir. Ancak, belirli yabancı ot tohumu çürüme oranları, temel tohum çürüten mikropların kimlikleri ve malç kalitesi ile nemin bu süreçler üzerindeki etkisi nadiren ölçülmektedir. Bu durum, özellikle malçlamanın uzun vadeli yabancı ot tohum bankası yönetimine entegre edilmesi açısından kritik bir boşluğu temsil etmektedir.

6.3.2 Rizosfer Aracılı Yabancı Ot Baskılanması

Bitki büyümesini teşvik eden ve besin döngüsünü sağlayan mikroplardaki artışlar da dahil olmak üzere, rizosfer mikrobiyomlarında malçlama kaynaklı değişiklikler, bitki-bitki rekabetini değiştirebilir ve potansiyel olarak bitkileri yabancı otlara tercih edebilir (Liu ve ark., 2023; Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025). Ancak, rizosferdeki mikrobiyal kaymaları yabancı otların çimlenmesi, erken büyümesi veya rekabet baskılanmasıyla açıkça ilişkilendiren deneysel çalışmalar eksiktir. Malçlamanın bitki rizosferlerindeki mikrobiyal işlevsel özellikleri değiştirdiği gösterildiğinden (Liu ve ark., 2023), gelecekteki çalışmalar benzer kaymaların yabancı ot performansını allelopatik eksüdatlar, değişen besin bulunabilirliği veya mikrobiyal kaynaklı stres yoluyla etkileyip etkilemediğini test etmelidir.

6.3.3 Malç Kaynaklı Rekabetçi Hiyerarşilerde Değişimler

Malç türü ve film özelliklerindeki farklılıklar, mısır, çilek ve pamuk sistemlerinde görüldüğü gibi farklı toprak mikro iklimleri oluşturabilir (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022). Bu değişiklikler, ürün çıkışını, besin dinamiklerini ve mikrobiyal ilişkileri etkiler ve bunların tümü, ürünler ve yabancı otlar arasındaki rekabet hiyerarşilerini değiştirebilir. Ancak, çok az çalışma, farklı malçlama rejimleri altında ürün-yabancı ot rekabetini açık bir şekilde ölçerken aynı zamanda toprak mikrobiyomlarını karakterize etmektedir. Malçlamanın hem fizyolojik hem de ekolojik ölçeklerde rekabeti nasıl yeniden yapılandırdığını anlamak için, çıkış zamanlamasını, kök dağılımını, besin durumunu ve mikrobiyom değişimlerini izleyen entegre bitki-toprak-mikrop deneylerine ihtiyaç vardır.

6.4 Toprak Besin Ağları Üzerindeki Uzun Vadeli Etkiler

Mevcut çalışmaların çoğu, mikrobiyal topluluk bileşimi ve çeşitliliğindeki kısa ila orta vadeli değişiklikleri, genellikle bir ila dört büyüme mevsimi içinde vurgulamaktadır (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2023; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025). Bu veriler değerli olmakla birlikte, malçlamanın nematodlar, mikroeklembacaklılar, solucanlar ve diğer makrofauna dahil olmak üzere daha geniş toprak besin ağını daha uzun zaman dilimlerinde nasıl etkilediğine dair sınırlı bir fikir vermektedir. Örneğin, organik ve film malçları altında mikrobiyal biyokütledeki artışlar ve bakteri ve mantar loncalarındaki değişimler (Zhou ve ark., 2024; Wang ve ark., 2025), daha yüksek trofik seviyelere doğru ilerleyerek avcı-av dinamiklerini, besin mineralizasyon yollarını ve zararlıların veya yabancı ot tohumlarının biyolojik kontrolünü etkileme olasılığı yüksektir. Ancak nematod fonksiyonel grupları, mikroeklembacaklı toplulukları ve biyotürbasyon ve kalıntı parçalanması gibi makrofauna kaynaklı süreçler, malçlama deneylerinde mikrobiyal göstergelerle birlikte nadiren izlenir. Gözlemlenen mikrobiyal değişimlerin zamanla stabilize olup olmadığını, yoğunlaşıp yoğunlaşmadığını veya tersine dönüp dönmediğini ve bu yörüngelerin ekosistemin işleyişini birden fazla mevsim ve rotasyon boyunca nasıl etkilediğini belirlemek için uzun vadeli, çok trofik çalışmalar esastır.

6.5 Dijital ve Hassas Tarımla Entegrasyon

Algılama, veri analitiği ve yüksek verimli dizileme alanındaki teknolojik gelişmeler, malçlama uygulamalarını optimize etmek için yeni fırsatlar sunmakla birlikte, dijital ve hassas tarımla entegrasyon sınırlı kalmaktadır. Malçlama çalışmalarında belgelenen güçlü bağlam bağımlılığı (malç türleri, mahsuller ve bölgeler arasında (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2023; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022; Wang ve ark., 2025), statik, tek tip önerilerin yetersiz olabileceğini düşündürmektedir.

Farklı malçlama rejimleri altında toprak nemi, sıcaklığı ve gaz değişiminin sensör tabanlı izlenmesi, mikroçevresel dinamiklerin gerçek zamanlı olarak ölçülmesine yardımcı olabilirken, toprak mikrobiyomu analitiği ve makine öğrenimi, mikrobiyal kaymaları toprak sağlığı ve mahsul performansıyla ilişkilendirmek için kullanılabilir. Saman ve plastik malçlar ile geleneksel ve parçalanabilir filmler arasında bildirilen belirgin farklar (Muñoz ve ark., 2022; Liu ve ark., 2024; Tang ve ark., 2022), malç malzemesi özelliklerini, ayrışma davranışını ve mikrobiyom tepkilerini içeren karar destek araçlarının potansiyelini vurgulamaktadır. Gelecekteki araştırmalar, bu tür araçların, yerel koşulları ve sürdürülebilirlik hedeflerini hesaba katan uyarlanabilir, veri odaklı malç yönetimi stratejileri oluşturmak için hassas tarım çerçevelerine nasıl entegre edilebileceğini araştırmalıdır.

7. SONUÇ

Malçlama, toprak koşullarını iyileştirmek, kaynak kullanım verimliliğini artırmak ve tarımsal ve ekolojik sistemlerin dayanıklılığını desteklemek için en etkili ve çok işlevli uygulamalardan biri olarak yaygın olarak kabul edilmektedir. Geleneksel değeri, toprak sıcaklığını dengelemek, nemi korumak ve erozyonu azaltmak gibi fiziksel toprak korumasına odaklanmış olsa da, son araştırmalar, malçlamanın karmaşık toprak-bitki-mikrop etkileşimleri aracılığıyla işleyen geniş kapsamlı biyolojik ve ekolojik etkilere sahip olduğunu göstermektedir. Bu inceleme, malçlamanın yalnızca mikrobiyal

çeşitliliği ve aktiviteyi değiştirmekle kalmayıp aynı zamanda rizosfer süreçlerini, besin döngüsünü ve yabancı ot topluluk dinamiklerini de yeniden şekillendirdiğini ve toplu olarak uzun vadeli toprak sağlığını ve sistem sürdürülebilirliğini etkilediğini vurgulamaktadır.

Malçlamanın mikrobiyal topluluklarda meydana getirdiği değişimler, artan bakteri zenginliği ve mantar fonksiyonel gruplarındaki değişiklikler de dahil olmak üzere, ayrışma yollarını, organik madde dönüşümünü ve besin bulunabilirliğini düzenlemede merkezi roller oynar. Bu biyolojik süreçlerin, bitki performansı, ürün rekabet gücü ve rizosfer içindeki ekosistem düzeyindeki geri bildirimler üzerinde doğrudan etkileri vardır. Aynı zamanda, malçlama, basit fiziksel örtünün ötesine uzanan birden fazla mekanizma aracılığıyla yabancı ot baskılanmasına önemli ölçüde katkıda bulunur. Bunlar arasında çimlenme ipuçlarının bozulması, tohum çürümesinin ve tohum avlanmasının artması, besin rekabetinin değiştirilmesi ve allelopatik veya mikrobiyal aracılı engelleyici süreçlerin aktivasyonu yer alır. Bu etkiler bir araya geldiğinde, malçlamanın hem toprak süreçlerini hem de bitki topluluğu etkileşimlerini yeniden yapılandırabilen biyolojik bir düzenleyici görevi gördüğü ortaya çıkar.

Ancak, malçlamanın ekolojik sonuçları ortamlar arasında aynı değildir. İklim, toprak tipi, ürün türleri, malç kalitesi ve yerel mikrobiyal topluluklar, malç kaynaklı değişikliklerin yönünü ve büyüklüğünü belirler. Bu sisteme bağlı tepkiler, toprak mikrobiyolojisi, yabancı ot ekolojisi, agronomi ve çevresel gradyanları entegre eden mekanik çalışmalara olan ihtiyacın altını çizmektedir. Ayrıca, topraktaki besin kaynakları, mevsimler arası ayrışma dinamikleri ve rizosfer kaynaklı yabancı ot baskılama mekanizmaları üzerindeki uzun vadeli etkiler konusunda bilgi eksiklikleri devam etmektedir. Bu etkileşimlerin daha derinlemesine anlaşılması, hem ekolojik olarak sağlam hem de operasyonel olarak güvenilir malç tabanlı stratejilerin geliştirilmesi için elzemdir.

Geleceğe bakıldığında, gelecekteki araştırmalar (i) malçlamanın kümülatif ekolojik etkilerini inceleyen çok yıllık saha çalışmalarına; (ii) mikrobiyal kaymaları yabancı ot tohum bankası dinamiklerine bağlayan mekanik araştırmalara; (iii) malç karakterizasyonu ve mikrobiyom analizi için standartlaştırılmış protokollere; ve (iv) veri odaklı malç yönetimini desteklemek için hassas tarım araçlarının dahil edilmesine öncelik vermelidir. Ekolojik ilkelerin teknolojik yeniliklerle bütünleştirilmesi, malçlamanın geleneksel bir tarımsal uygulamadan, toprak sağlığını iyileştirmek, doğal yabancı ot baskılamasını teşvik etmek ve dayanıklı tarım ekosistemleri oluşturmak için bilimsel olarak optimize edilmiş, biyolojik olarak bilgilendirilmiş bir stratejiye dönüşmesine yardımcı olacaktır.

Sonuç olarak, malçlama yalnızca bir yüzey iyileştirme aracı olarak değil, aynı zamanda toprak biyolojik süreçlerini, bitki etkileşimlerini ve ekosistem işleyişini yeniden yapılandırabilen çok yönlü bir ekolojik müdahale olarak görülmelidir. Geliştirilmiş anlayış ve hedefli araştırmalarla, malç bazlı yönetim sürdürülebilir, düşük girdili ve iklime dayanıklı tarım sistemlerinin geliştirilmesinde merkezi bir rol oynayabilir.

REFERENCES

Alptekin, H., & Gürbüz, R. (2022). The effect of organic mulch materials on weed control in cucumber (Cucumis sativus L.) Cultivation. *Journal of Agriculture*, *5*(1), 68-79. https://doi.org/10.46876/ja.1126331

Artan, E., Alptekin, H., & Gürbüz, R. (2024). Weed Management and Yield Outcomes in Strawberry (Fragaria x ananassa Duch.) Cultivation Using Various Mulching Materials. *Journal of Agriculture*, *7*(2), 27-41. https://doi.org/10.46876/ja.1582326

Bozhüyük, A. U., Gürbüz, R., Alptekin, H., & Kaycı, H. (2022). The use of different waste mulch materials against weeds which are problems in tomato (Solanum lycopersicum L.) cultivation. *Selcuk Journal of Agriculture and Food Sciences*, *36*(2), 226-232. https://doi.org/10.15316/sjafs.2022.029

Gürbüz, R., & Gül, P. (2023). The effects of different biodegradable mulches on weed population and fruit yield in watermelon production field. *Pak. J. Bot*, *55*(2), 719-725. https://doi.org/10.30848/pjb2023-2(39)

Gürbüz, R., Alma, M. H., Alptekin, H., & Tülek, C. (2024). Performance of Some Organic Mulch Materials for Weed Suppression, Soil Conditions and Yield in Capsicum annuum L. Cultivation. *Journal of the Institute of Science and Technology*, *14*(1), 18-38. https://doi.org/10.21597/jist.1326729

Iqbal, R., Raza, M. A. S., Valipour, M., Saleem, M. F., Zaheer, M. S., Ahmad, S., ... & Nazar, M. A. (2020). Potential agricultural and environmental benefits of mulches—a review. *Bulletin of the National Research Centre*, *44*(1), 75.https://doi.org/10.1186/s42269-020-00290-3

Liu, B., Dai, Y., Cheng, X., He, X., Bei, Q., Wang, Y., ... & Wang, L. (2023). Straw mulch improves soil carbon and nitrogen cycle by mediating microbial community structure and function in the maize field. *Frontiers in Microbiology*, *14*, 1217966. https://doi.org/10.3389/fmicb.2023.1217966

Liu, M., Zheng, J., Li, Q., Liang, F., Mu, X., Pei, D., ... & Wang, Z. (2024). Effects of Film Mulching on Soil Microbial Diversity and Community Structure in the Maize Root Zone under Drip Irrigation in Northwest China. *Agronomy*, *14*(6), 1139. https://doi.org/10.3390/agronomy14061139

Muñoz, K., Thiele-Bruhn, S., Kenngott, K. G., Meyer, M., Diehl, D., Steinmetz, Z., & Schaumann, G. E. (2022). Effects of plastic versus straw mulching systems on soil microbial community structure and enzymes in strawberry cultivation. *Soil Systems*, *6*(1), 21. https://doi.org/10.3390/soils6010021

Tang, Q., Lin, T., Sun, Z., Yan, A., Zhang, J., Jiang, P., ... & Zhang, H. (2022). Effects of mulching film on soil microbial diversity and community of cotton. *AMB Express*, *12*(1), 33. https://doi.org/10.1186/s13568-022-01374-1

Wang, S., Li, J., Chen, R., Huang, Y., & Zhao, W. (2025). *Evaluation of different mulching methods and their impact on soil microbiota.*Journal of Pure and Applied Microbiology**,** 19(1), 588–599.https://microbiologyjournal.org/evaluation-of-different-mulching-methods-and-its-impact-on-soil-microbiota/

Zhang, Z., Zhang, Y., Sun, Z., Zheng, J., Liu, E., Feng, L., ... & Zhang, L. (2019). Plastic film cover during the fallow season preceding sowing increases yield and water use efficiency of rain-fed spring maize in a semi-arid climate. *Agricultural Water Management*, *212*, 203-210.

Zhou, W., Sun, X., Li, S., Qu, B., & Zhang, J. (2024). How Organic Mulching Influences the Soil Bacterial Community Structure and Function in Urban Forests. *Microorganisms*, *12*(3), 520. https://doi.org/10.3390/microorganisms12010204

THE TRANSFORMATION OF MEDIA NARRATIVES IN TURKEY: CINEMA, TELEVISION, AND DIGITAL PLATFORMS

Yeliz TAMAR
Fırat University, Faculty of Communication Sciences, Elazığ, Türkiye
ORCIDID: https://orcid.org/0009-0008-7560-1173

Abstract

This study investigates the transformation of media narratives in Turkey during a period when the boundaries between cinema, television, and digital platforms have become increasingly fluid under the influence of digitalization. It examines how digital convergence has altered narrative structures, production practices, and audience experiences, thereby reshaping the industrial and cultural dynamics of Turkish media. The central aim is to understand how the interaction between cinema and television evolves within digital ecosystems, influencing storytelling forms as well as the cultural meanings of viewing practices.

The research employs a qualitative methodology that combines textual and contextual analysis, drawing on theoretical frameworks of media convergence and cultural production (Jenkins, 2006; Lotz, 2014). By analyzing examples such as Bir Başkadır and Bozkır, the study explores how new forms of digital storytelling challenge traditional television models through innovative approaches to narrative coherence, visual design, and character psychology. The research also considers the industrial transformations driven by the rise of subscription-based and data-oriented platforms like Netflix, BluTV, and Gain, which have disrupted the advertising-centered economy of broadcast television.

Findings reveal the emergence of hybrid narrative models that integrate cinematic aesthetics with serialized storytelling. These productions prioritize thematic depth, realism, and aesthetic cohesion while tackling contemporary issues such as gender, identity, and social class with greater complexity. The digital environment, characterized by on-demand viewing and binge-watching practices, has also fostered individualized, flexible, and immersive audience experiences, signifying a major shift in viewer–text relations.

The study concludes that digital platforms are not simply alternative channels of distribution but active cultural agents shaping the aesthetics, economics, and politics of Turkish media production. This convergence signals the arrival of a post-television era marked by flexible storytelling, transmedia extensions, and diverse creative voices. Ultimately, the findings highlight the formation of a new creative ecosystem where genre boundaries and audience demographics are increasingly blurred. Future research should further explore the long-term implications of digitalization for national media industries, cultural identity, and global competitiveness.

Keywords: Cinema, Television, Digital Platforms, Media Convergence, Hybrid Narratives, Turkey.

TÜRKİYE'DE MEDYA ANLATILARININ DÖNÜŞÜMÜ SİNEMA, TELEVİZYON VE DİJİTAL PLATFORMLAR

Özet

Bu çalışma, dijitalleşmenin etkisiyle sinema, televizyon ve dijital platformlar arasındaki sınırların giderek geçirgen hâle geldiği bir dönemde, Türkiye'de medya anlatılarının dönüşümünü incelemektedir. Araştırmanın amacı, dijital yakınsamanın anlatı biçimlerini, üretim pratiklerini ve izleyici deneyimlerini nasıl yeniden şekillendirdiğini ortaya koymaktır. Bu süreçte sinema ile televizyon arasındaki ilişkilerin dijital ekosistem içinde nasıl yeniden tanımlandığı, yalnızca teknik bir değişim değil, aynı zamanda kültürel ve endüstriyel bir yeniden yapılanma olarak ele alınmaktadır.

Araştırma, nitel bir yöntem benimseyerek metin çözümlemesi ve kuramsal tartışmayı bir arada yürütmektedir. Jenkins (2006) ve Lotz (2014) gibi araştırmacıların medya yakınsaması ve kültürel üretim kuramlarından hareketle, Bir Başkadır ve Bozkır gibi dijital diziler anlatı yapısı, görsel estetik ve karakter psikolojisi açısından incelenmiştir. Bu analizler, dijital anlatıların geleneksel televizyon dizilerinden nasıl ayrıştığını ve yeni bir anlatısal bütünlük arayışı sunduğunu göstermektedir. Ayrıca, Netflix, BluTV ve Gain gibi abonelik temelli platformların ortaya çıkışıyla, reklam gelirine dayalı geleneksel televizyon ekonomisinin yerini veri odaklı ve yaratıcı özgürlük sağlayan bir modelin aldığı vurgulanmaktadır.

Elde edilen bulgular, sinematik estetiği televizyonun dizisel ritmiyle birleştiren hibrit anlatı biçimlerinin yükselişte olduğunu göstermektedir. Bu yapımlar tematik derinlik, karakter merkezlilik ve görsel bütünlük açısından öne çıkarken; toplumsal cinsiyet, kimlik ve sınıf gibi meseleleri daha karmaşık biçimlerde ele almaktadır. İzleyici alışkanlıklarının isteğe bağlı izleme ve art arda izleme pratikleriyle dönüşmesi, medya tüketiminde daha bireyselleşmiş ve etkileşimli bir deneyim yaratmaktadır.

Sonuç olarak, dijital platformlar yalnızca alternatif gösterim alanları değil, aynı zamanda Türkiye'de medya üretiminin estetik, ekonomik ve politik boyutlarını dönüştüren kültürel aktörlerdir. Bu dönüşüm, esnek anlatım biçimleri, türler arası geçişler ve artan yaratıcı çeşitlilikle tanımlanan bir "post-televizyon" döneminin habercisidir. Gelecekteki çalışmaların, dijitalleşmenin ulusal medya endüstrileri ve kültürel kimlik üzerindeki uzun vadeli etkilerini derinlemesine incelemesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sinema, Televizyon, Dijital Platformlar, Medya Yakınsaması, Hibrit Anlatılar, Türkiye.

1. Giriş:

Türkiye'de dijital platformlar üzerine gerçekleştirilen akademik çalışmalar, çoğunlukla izleyici pratikleri, sektör raporları ya da tekil yapımlar üzerinden yürütülen temsil analizlerine odaklanmaktadır. Buna karşılık sinema, televizyon ve dijital platformlar arasındaki ilişkileri anlatı biçimleri, estetik tercihler ve platform ekonomisi bağlamında birlikte ele alan bütüncül araştırmalar sınırlı sayıdadır (Adaklı, 2018; Binark, 2019; Çevikel, 2022). Bu durum, dijitalleşmenin medya anlatıları üzerindeki çok katmanlı etkilerinin yeterince görünür kılınamamasına yol açmaktadır.

Bu çalışmanın özgün katkısı, medya yakınsaması, post-network televizyon ve platform kapitalizmi yaklaşımlarını Türkiye bağlamında birlikte tartışarak dijital platformların sinema ve televizyon anlatıları arasındaki sınırları nasıl yeniden yapılandırdığını ortaya koymasında yatmaktadır. Çalışma, medya anlatılarındaki dönüşümü yalnızca biçimsel bir değişim olarak değil; kültürel üretim ilişkileri,

estetik normlar ve ekonomik yapıların kesişiminde gerçekleşen yapısal bir dönüşüm olarak ele almaktadır (Lotz, 2014; Srnicek, 2017; Lobato, 2019).

Dijitalleşme, çağdaş medya çalışmalarında teknik bir ilerlemenin ötesinde, anlatı yapılarını ve izleyici deneyimlerini dönüştüren kapsamlı bir paradigma değişimi olarak değerlendirilmektedir. İnternet tabanlı yayıncılık modellerinin yaygınlaşmasıyla birlikte, ulusal medya sistemleri uzun yıllar boyunca istikrarlı biçimde işleyen üretim ve dağıtım mekanizmalarını yeniden tanımlamak zorunda kalmıştır. Türkiye özelinde televizyon dizileri, uzun bölüm süreleri ve melodramatik anlatı kalıplarıyla baskın bir kültürel form üretmiş; reklam temelli ekonomi bu yapıyı uzun süre desteklemiştir (Adaklı, 2010; Çelenk, 2020).

2010'lu yılların ikinci yarısından itibaren Netflix'in Türkiye pazarına girişi ve BluTV, Gain, Exxen gibi yerli platformların yaygınlaşması, bu yerleşik anlatı düzenini dönüştüren yeni bir medya ekolojisinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Dijital platformlar, zaman ve mekândan bağımsız izleme olanakları, kısa sezonlu anlatılar ve sinema estetiğine yaklaşan görsel tercihlerle hibrit anlatı biçimlerinin gelişimini hızlandırmıştır. Bu bağlamda çalışmanın temel problemi, dijital platformların Türkiye'de medya anlatılarını hangi estetik, kültürel ve politik-ekonomik dinamikler üzerinden dönüştürdüğünü bütüncül bir çerçevede analiz etmektir.

"Bu çalışma, dijital platformların Türkiye'de sinema ve televizyon anlatılarını hangi anlatısal ve estetik stratejilerle dönüştürdüğünü, platform ekonomisi ve algoritmik yönetişimin içerik üretim süreçlerine etkilerini ve dijital platformların kültürel temsil rejimlerini nasıl yeniden yapılandırdığını incelemektedir."

2. KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Medya Yakınsaması

Dijitalleşme süreciyle birlikte medya alanında yaşanan dönüşüm, farklı iletişim biçimlerinin tek bir teknolojik altyapıda birleşmesinden ibaret değildir. Henry Jenkins'in medya yakınsaması kavramsallaştırması, bu süreci teknolojik determinizmden ayırarak; endüstriler, anlatı biçimleri ve izleyici pratikleri arasındaki etkileşimler üzerinden açıklamaktadır (Jenkins, 2006). Jenkins'e göre yakınsama, medya içeriklerinin farklı platformlar arasında dolaşıma girmesi kadar, üreticiler ve izleyiciler arasındaki ilişkilerin yeniden tanımlanmasını da içeren kültürel bir süreçtir.

Bu bağlamda dijital platformlar, sinemanın görsel-işitsel estetik anlayışını, televizyonun seri anlatı mantığını ve internetin etkileşimli yapısını aynı anlatı evreni içinde buluşturan hibrit formların gelişimini mümkün kılmaktadır. Türkiye'de dijital platformlar için üretilen dizilerin, sinema estetiğine yaklaşan görüntü dili ile televizyona özgü süreklilik arz eden anlatı yapısını bir arada kullanması, medya yakınsamasının yerel bağlamdaki somut yansımalarından biri olarak değerlendirilebilir.

Yakınsama süreci, anlatıların yalnızca biçimsel özelliklerini değil, üretim ve tüketim pratiklerini de dönüştürmektedir. İzleyici, bu yeni medya ortamında pasif bir alıcı olmaktan çıkarak içerik seçiminde ve dolaşımında daha etkin bir rol üstlenmektedir. Türkiye'de dijital platform izleyicilerinin isteğe bağlı izleme ve art arda izleme pratiklerini benimsemesi, anlatıların ritmini ve sezon kurgusunu doğrudan etkileyen bir unsur hâline gelmiştir. Bu durum, medya yakınsamasının yalnızca endüstriyel değil, aynı zamanda kültürel bir dönüşüm yarattığını göstermektedir.

2.2. Post-Network (Post-Televizyon) Dönemi

Televizyon yayıncılığına ilişkin geleneksel modeller, uzun yıllar boyunca ulusal kanalların merkezî konumuna, sabit yayın akışlarına ve reklam gelirine dayalı ekonomik yapılara dayanmıştır. Ancak dijital platformların yükselişiyle birlikte bu yapı çözülmeye başlamış; televizyon, Amanda Lotz'un kavramsallaştırdığı biçimiyle post-network bir döneme girmiştir (Lotz, 2014). Bu yaklaşım, televizyonun ortadan kalktığını değil; işleyiş biçimlerinin, izleyiciyle kurduğu ilişkinin ve ekonomik modelinin dönüşüme uğradığını ileri sürmektedir.

Post-network dönemde izleyici, yayın akışına bağlı pasif bir konumdan çıkarak içerik seçimini yönlendiren aktif bir özneye dönüşmektedir. Abonelik temelli platformlar, izleyicinin zaman ve mekân sınırlamalarından bağımsız olarak içerik tüketmesine olanak tanımakta; bu durum, televizyona özgü haftalık bölüm yapılarının yerini kısa sezonlu ve bütünlüklü anlatılara bırakmasına neden olmaktadır. Türkiye'de Netflix, BluTV ve Gain gibi platformların sunduğu diziler, bu dönüşümün yerel bağlamdaki görünür örneklerini oluşturmaktadır.

Post-televizyon döneminin bir diğer belirleyici özelliği, içerik çeşitliliğinin artmasıdır. Ana akım televizyonun sansür, reyting ve reklam baskılarıyla sınırlandırılan anlatı alanları, dijital platformlarda görece daha esnek bir yapı kazanmıştır. Bu esneklik, farklı türlerin, temaların ve anlatı denemelerinin görünür hâle gelmesini mümkün kılmıştır. Ancak bu durum, mutlak bir özgürleşme olarak değerlendirilmemeli; platformların ekonomik ve algoritmik tercihleriyle şekillenen yeni sınırların da dikkate alınması gerekmektedir.

2.3. Platform Kapitalizmi ve Medya Ekonomisi

Dijital platformların kültürel üretim alanındaki rolü, yalnızca estetik dönüşümler üzerinden değil, aynı zamanda ekonomik yapılar üzerinden de değerlendirilmelidir. Nick Srnicek'in platform kapitalizmi yaklaşımı, dijital platformları veri toplama, algoritmik analiz ve kullanıcı davranışlarının metalaştırılması üzerine kurulu yeni bir ekonomik model olarak tanımlamaktadır (Srnicek, 2017). Bu modelde platformlar, yalnızca içerik dağıtan aracılar değil; üretim süreçlerini yönlendiren aktif aktörler hâline gelmektedir. Netflix gibi küresel platformlar, içerik üretim kararlarını izleyici verileri, izlenme süreleri ve algoritmik tahminler doğrultusunda şekillendirmektedir. Bu durum, yaratıcı süreçlerin veri temelli bir yönetişim mantığıyla yeniden düzenlenmesine yol açmaktadır. Lobato (2019) ve Hesmondhalgh (2019), bu sürecin kültürel üretimde yeni bağımlılık ilişkileri ve eşitsizlikler ürettiğine dikkat çekmektedir. Küresel platformların yerel pazarlarda baskın hâle gelmesi, ulusal üreticilerin platform politikalarına uyum sağlamak zorunda kalmasına neden olmaktadır.

Türkiye bağlamında platform kapitalizmi, hem yeni fırsatlar hem de yeni sınırlılıklar üretmektedir. Dijital platformlar, yerli yapımların uluslararası dolaşıma girmesini kolaylaştırırken; algoritmik görünürlük ve yatırım kararları belirli anlatı biçimlerini avantajlı kılabilmektedir. Bu durum, estetik çeşitliliğin uzun vadede platform mantığı tarafından sınırlandırılması riskini beraberinde. getirmektedir. Dolayısıyla dijitalleşmenin sunduğu yaratıcı özgürlük alanları, platform kapitalizminin ekonomik ve politik sınırları içinde değerlendirilmelidir

3. YÖNTEM

Bu çalışma, eleştirel kültürel çalışmalar geleneği içerisinde konumlanmakta; medya anlatılarını yalnızca estetik ürünler olarak değil, belirli tarihsel, ekonomik ve ideolojik bağlamlar içinde üretilen kültürel pratikler olarak ele almaktadır. Bu yaklaşım, medya metinlerinin üretim koşulları, dolaşım biçimleri ve temsil politikalarıyla birlikte değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır (Hall, 1997; Hesmondhalgh, 2019).

Araştırma, nitel araştırma yöntemi çerçevesinde yürütülmüş; anlatı çözümlemesi ile kuramsal tartışma bir arada kullanılmıştır. Anlatı çözümlemesi, dijital platformlara özgü dizilerin anlatı yapısı, karakter inşası, görsel estetik, anlatı ritmi ve tematik yönelimlerini incelemeye olanak tanımaktadır. Bu doğrultuda sahne düzeni, kamera kullanımı, anlatı temposu ve karakterler arası ilişkiler, dijital platform anlatılarının ayırt edici özelliklerini ortaya koyacak biçimde analiz edilmiştir.

Araştırmanın örneklemini, Türkiye'de dijital platformlar için üretilmiş ve anlatısal dönüşümü temsil etme kapasitesi yüksek olan iki dizi oluşturmaktadır: Bir Başkadır (Netflix, 2020) ve Bozkır (BluTV, 2018–). Bu yapımların seçilmesinde, biri küresel diğeri yerli bir platformda üretilmiş olmaları; ana akım televizyon anlatılarından bilinçli estetik ve tematik kopuşlar sergilemeleri ve dijital platformların sunduğu anlatısal özgürlük alanlarını görünür kılmaları belirleyici olmuştur.

Bu yöntemsel tercih, çalışmanın genellenebilir sonuçlar üretmekten ziyade, dijital platformların Türkiye'de medya anlatılarını nasıl dönüştürdüğüne dair derinlikli ve bağlamsal bir analiz sunmasını amaçlamaktadır.

4. BULGULAR VE TARTIŞMA

Analiz edilen yapımlar, dijital platform dizilerinin geleneksel televizyon anlatılarına kıyasla daha kompakt, karakter merkezli ve sinematik bir anlatı yapısı sunduğunu göstermektedir. Bölüm sürelerinin kısalması ve sezon sayılarının azalması, anlatı ritminin yavaşlamasına ve karakterlerin içsel dünyalarına daha fazla odaklanılmasına olanak tanımaktadır (Tryon, 2015).

Bir Başkadır dizisinde uzun planlar, sessizlik ve gündelik anların dramatik bir anlatı unsuru olarak kullanılması, ana akım televizyon melodramından belirgin bir kopuşa işaret etmektedir. Benzer biçimde Bozkır, atmosferik anlatımı ve mekân kullanımındaki sinematografik tercihlerle televizyon dizisi formunun sınırlarını genişletmektedir.

Dijital platformlar, Türkiye'de uzun süre ana akım televizyon anlatılarında sınırlı biçimde temsil edilen toplumsal kimliklerin daha görünür hâle gelmesine katkı sağlamıştır. Sınıf, kimlik, toplumsal cinsiyet ve kültürel farklılıklar, dijital dizilerde daha çok katmanlı ve tartışmaya açık biçimlerde ele alınmaktadır.

Bu durum, dijital platformların kültürel çoğulculuğu destekleyen bir anlatı alanı sunduğunu göstermektedir (Kırel, 2018; Özdemir, 2021). Ancak temsil alanlarının genişlemesi, platform politikaları ve algoritmik görünürlük mekanizmaları tarafından belirli ölçülerde sınırlandırılmaktadır.

Abonelik temelli platform ekonomisi, reklam baskısının azalmasını ve yaratıcı risklerin artmasını mümkün kılmıştır. Dijital platformların küresel dağıtım ağları, Türkiye'de üretilen içeriklerin uluslararası dolaşıma girmesini hızlandırmış; bu durum Türkiye'yi bölgesel bir içerik üretim merkezi hâline getirmiştir (Lobato, 2019).

Bununla birlikte, platform kapitalizmi çerçevesinde içerik üretim kararlarının veri temelli analizlere dayanması, yaratıcı süreçlerin algoritmik yönetişimle şekillenmesine neden olmaktadır. Bu durum, uzun vadede estetik çeşitliliğin sınırlandırılması riskini beraberinde getirmektedir (Nieborg & Poell, 2018).

Dijital platformlar, izleyiciyi pasif bir alıcı olmaktan çıkararak aktif bir içerik seçicisine dönüştürmüştür. İsteğe bağlı izleme ve art arda izleme pratikleri, dizilerin anlatı yapısını ve sezon kurgusunu doğrudan etkilemiştir. Algoritmik öneri sistemleri ise izleyici tercihlerinin içerik üretim süreçlerine dolaylı biçimde dâhil olmasına yol açmıştır (Lotz, 2014).

Türkiye'de dijital platformların yükselişi, estetik ve ekonomik dönüşümlerin yanı sıra düzenleyici tartışmaları da beraberinde getirmiştir. RTÜK'ün dijital yayıncılık üzerindeki denetim mekanizmaları, platformların sunduğu anlatısal özgürlük alanlarını belirli ölçülerde sınırlandırmaktadır (Adaklı, 2018; Yeşil, 2018). Bu durum, dijitalleşmenin vaat ettiği esnek üretim ortamının ulusal regülasyonlarla yeniden şekillendiğini göstermektedir.

5. SONUÇ

Bu çalışma, Türkiye'de medya anlatılarının dönüşümünü dijitalleşme ekseninde ele alarak sinema, televizyon ve dijital platformlar arasındaki ilişkileri estetik, kültürel ve ekonomik boyutlarıyla bütüncül biçimde analiz etmiştir. Bulgular, dijital platformların yalnızca alternatif bir dağıtım alanı değil; anlatı biçimlerini, üretim ilişkilerini ve temsil politikalarını dönüştüren kurumsal aktörler hâline geldiğini ortaya koymaktadır.

Araştırma sonuçları şu temel noktaları vurgulamaktadır:

Dijital platformlar, sinema ve televizyon arasındaki sınırları geçirgen hâle getirerek hibrit anlatı biçimlerini güçlendirmiştir. Yaratıcı özgürlük ve temsil çeşitliliği dijital ortamda belirgin biçimde artmıştır.

Türkiye, küresel platform ekonomisi içinde bölgesel bir içerik üretim merkezi hâline gelmiştir. İzleyici deneyimi köklü biçimde dönüşmüş; kullanıcı talebi anlatı formlarını belirleyen yeni bir dinamik hâline gelmiştir.

Çalışma, medya yakınsaması, post-network televizyon ve platform kapitalizmi yaklaşımlarını Türkiye bağlamında birlikte tartışarak literatüre özgün bir katkı sunmaktadır. Bununla birlikte algoritmik yönetişim ve veri temelli üretim pratiklerinin, dijital platformların sunduğu yaratıcı özgürlük alanlarını belirli ölçülerde sınırlandırdığı da ortaya konulmuştur.

Araştırmanın temel sınırlılığı, örneklemin iki yapımla sınırlandırılmış olmasıdır. Ancak bu tercih, derinlikli anlatı çözümlemesi yapma amacı doğrultusunda bilinçli olarak yapılmıştır. Gelecek çalışmaların, farklı platformlar arasında karşılaştırmalı analizler yürütmesi ve izleyici deneyimlerini nitel saha araştırmalarıyla desteklemesi, Türkiye'de dijital medya çalışmalarının gelişimine önemli katkılar sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

Adaklı, G. (2010). Türkiye'de televizyon yayıncılığı: Yapısal dönüşümler ve düzenleme. Ütopya Yayınları.

Adaklı, G. (2018). Medya endüstrilerinde dönüşüm ve dijitalleşme. Toplum ve Bilim, (142), 45–67.

Binark, M. (2015). Yeni medya çalışmaları ve eleştirel yaklaşımlar. Moment Dergi: Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Kültürel Çalışmalar Dergisi, 2(1), 15–32.

Binark, M. (2019). Yeni medya çalışmalarında yöntem ve etik. Siyasal Kitabevi.

Çelenk, S. (2020). Televizyon, temsil ve kültür. Metis Yayınları.

Çevikel, T. (2022). Dijital platformlarda yerli dizi üretimi ve anlatı dönüşümü. Galatasaray Üniversitesi İletişim Dergisi, (36), 87–110.

van Dijck, J., Poell, T., & de Waal, M. (2018). The platform society: Public values in a connective world. Oxford University Press.

Hall, S. (1997). Representation: Cultural representations and signifying practices. Sage.

Havens, T., Lotz, A. D., & Tinic, S. (2009). Critical media industry studies. Cinema Journal, 48(3), 234–239.

Hesmondhalgh, D. (2019). The cultural industries (4th ed.). Sage.

İnal, A. (2021). Türkiye'de dizi endüstrisi ve küresel platformlar. İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, (53), 23–39.

Jenkins, H. (2006). Convergence culture: Where old and new media collide. New York University Press.

Kırel, S. (2018). Televizyon dizilerinde anlatı ve temsil. In S. Kırel (Ed.), Medya ve kültürel çalışmalar (ss. 45–70). İletişim Yayınları.

Lobato, R. (2019). Netflix nations: The geography of digital distribution. New York University Press.

Lobato, R., & Meese, J. (2016). The politics of digital distribution. Media, Culture & Society, 38(4), 568–584.

Lotz, A. D. (2014). The television will be revolutionized (2nd ed.). New York University Press.

Napoli, P. M. (2011). Audience evolution: New technologies and the transformation of media audiences. Columbia University Press.

Nieborg, D. B., & Poell, T. (2018). The platformization of cultural production. Social Media + Society, 4(3), 1–12.

Özdemir, E. (2021). Dijital platformlarda dizi anlatıları ve kültürel temsiller. İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, (52), 45–62.

Poell, T., Nieborg, D. B., & Duffy, B. E. (2021). Platforms and cultural production. Polity Press.

Srnicek, N. (2017). Platform capitalism. Polity Press.

Tryon, C. (2015). On-demand culture: Digital delivery and the future of movies. Rutgers University Press.

Uluç, G. (2017). Türkiye'de televizyon dizileri ve endüstriyel yapı. İletişim Araştırmaları, 15(2), 7–26.

Yaylagül, L. (2023). Dijital platform ekonomisi ve kültürel üretim. Kültür ve İletişim, 26(2), 55–78.

Yeşil, B. (2018). Authoritarian turn or continuity? Governance of media through capture and discipline in the AKP era. South European Society and Politics, 23(2), 239–257. https://doi.org/10.1080/13608746.2018.1487137

STUDY ON THE CONCEPT OF METAVERSE; POSITIVE AND NEGATIVE EXAMPLES

DENİZ İLGİ
Fırat University, Faculty of Communication Sciences, Elazığ, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0004-6264-3383

Abstract

This study is in the context of the digitalization in the present in the study, and the opportunities of this technology are very directed to the presentation and the risks of this technology. The metaverse; Augmented reality is a three-dimensional digital ecosystem that brings together physical and virtual worlds that arise with integration of virtual reality, blockzin and digital twin technologies. In the study, the structure of metaverse transforms social, cultural, economic and educational experiences of individuals; In particular, the contributions provided by simulation-based teaching and gaming-based learning models in the field of education were evaluated. Within the scope of the research, metaverse technology is emphasized when students offer students in the development of cognitive, affective and psychomotor skills; Technological insufficities, ethical problems, data security violations, social isolation and identity clutter are also observed. In addition, the inequalities of access to technological equipment threatened the opportunity justice in education. As a result, metaverse has the potential to create an innovative learning environment in education; However, the conclusion that this potential should be evaluated with ethical, pedagogical and social dimensions. In this context, it is recommended to provide digital equality, improving the technological competencies of teachers and developed a digital education policy supported by strong legal regulations.

Key Words: Metaverse, Digital Transformation, Education, Virtual Reality.

METAVERSE KAVRAMI; OLUMLU VE OLUMSUZ ÖRNEKLERİ ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA

Özet

Bu çalışma, dijitalleşmenin hız kazandığı günümüzde ortaya çıkan metaverse kavramını eğitim bağlamında ele alarak, bu teknolojinin sunduğu olanakları ve beraberinde getirdiği risklerini incelemektedir. Metaverse; artırılmış gerçeklik, sanal gerçeklik, blokzinciri ve dijital ikiz teknolojilerinin bütünleşmesiyle ortaya çıkan, fiziksel ve sanal dünyaları bir araya getiren üç boyutlu bir dijital ekosistemdir. Çalışmada, metaverse'ün bireylerin sosyal, kültürel, ekonomik ve eğitsel yaşantılarını dönüştüren yapısı tartışılmış; özellikle eğitim alanında simülasyon tabanlı öğretim ve oyun temelli öğrenme modelleri aracılığıyla öğrenme süreçlerine sağladığı katkılar değerlendirilmiştir.

Araştırma kapsamında, metaverse teknolojisinin öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerilerinin gelişiminde sunduğu avantajlar vurgulanırken; teknolojik yetersizlikler, etik sorunlar, veri güvenliği ihlalleri, sosyal izolasyon ve kimlik karmaşası gibi olumsuzluklara da dikkat çekilmiştir. Ayrıca, teknolojik donanımlara erişimde yaşanan eşitsizliklerin eğitimde fırsat adaletini tehdit ettiği belirtilmiştir.

Sonuç olarak, metaverse'ün eğitimde yenilikçi bir öğrenme ortamı oluşturma potansiyeline sahip olduğu; ancak bu potansiyelin etik, pedagojik ve toplumsal boyutlarıyla birlikte değerlendirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda, dijital eşitliğin sağlanması, öğretmenlerin teknolojik yeterliliklerinin artırılması ve güçlü yasal düzenlemelerle desteklenmiş bir dijital eğitim politikası geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Metaverse, dijital dönüşüm, eğitim, sanal gerçeklik.

GİRİŞ

İnsan, yaşam yolculuğunu çeşitli aşamalardan geçerek ve sürekli değişimlere maruz kalarak sürdürür. Bu değişimler, bireyin hayatını biçimlendiren önemli unsurlardan biri olup, farklı etkenler ve kategoriler altında meydana gelmektedir. Bu etkenler arasında, özellikle teknolojik alanda yaşanan hızlı gelişmeler dikkat çekmektedir. Teknolojideki ilerlemeler, bireysel ve kültürel düzeyde dönüşümler yaratarak, geçmiş kuşaklardan farklı düşünen ve öğrenen bir neslin ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Söz konusu gelişmeler, yalnızca toplumun belirli kesimlerini değil, toplumsal yaşamın tüm alanlarını etkilemektedir. Bu bağlamda, en çok dönüşüme uğrayan alanlardan biri de eğitimdir. Teknolojinin eğitime entegre edilmesi, bilgiye erişimi kolaylaştırmakta ve öğrencilere öğrenme süreçlerinde yenilikçi deneyimler sunarak eğitim anlayışını köklü biçimde dönüştürmektedir.

Günümüzde teknolojik gelişmeler, eğitim ve öğretim alanında yeni imkânlar ortaya çıkarmakta ve öğrenme süreçlerini önemli ölçüde dönüştürmektedir. Bu gelişmeler doğrultusunda, eğitim ortamlarında kullanılan araçlar çeşitlenmekte ve teknoloji, öğrencilere daha zengin öğrenme deneyimleri ile farklı fırsatlar sunmaktadır. Her ne kadar teknolojinin bazı sınırlılıkları ve olumsuz yönleri bulunsa da, eğitim-öğretim süreçlerine sağladığı katkılar göz ardı edilemez düzeydedir. Özellikle zaman ve mekân açısından sağladığı esneklik, çevrimiçi ortamlar aracılığıyla aynı anda daha geniş kitlelere ulaşabilme imkânı, nispeten düşük maliyetli olması, çeşitli ve zengin öğrenme materyallerine erişim sağlaması gibi avantajlarıyla ön plana çıkmaktadır. Ayrıca, öğrenme süreçlerinin izlenmesini kolaylaştırması ve bireyselleştirilmiş öğrenme fırsatları sunması da teknolojinin eğitim alanındaki katkıları arasında yer almaktadır (Dinler, 2000: 205; Kocman & Özkaplan, 2021: 5576).

Günümüzün dikkat çeken teknolojik gelişmelerinden biri olan metaverse, eğitim alanında sunduğu yeni olanaklarla öne çıkmaktadır. Metaverse; ses, görüntü, grafik ve konum verilerini dijital ortamda bütüncül bir biçimde kullanarak, derslerin canlı, etkileşimli ve kimi zaman doğrudan fiziksel gerçeklik algısı oluşturacak şekilde yürütülmesini mümkün kılmaktadır. Bu sayede öğrenciler, normal koşullarda duyular yoluyla algılayamadıkları bilgi ve kavramları daha somut ve deneyimlenebilir hâlde öğrenme fırsatı elde etmektedirler. Bu durum, öğrenme süreçlerinin daha etkili ve kalıcı olmasına katkı sağlayabilir (Arslan, 2015: 1796).

Metaverse ve ona bağlı teknolojik alt yapılar, 1980'li yıllarda temelleri atılan ve 1990'lı yıllardan itibaren hızla gelişen bilgisayar teknolojileriyle birlikte ortaya çıkmış; zamanla eğlence, eğitim ve benzeri çeşitli alanlarda kullanılmaya başlanmıştır (Kayabaşı, 2005: 151).

Metaverse Kavramı

Metaverse, çok sayıda yenilikçi teknolojiyi bünyesinde barındıran, sosyal etkileşim biçimlerini ve internet uygulamalarını yeniden şekillendiren dijital bir yapıdır. Bu yapı, artırılmış gerçeklik (AR) teknolojisine dayanarak kullanıcılara üç boyutlu bir deneyim sunmakta; dijital ikiz teknolojisi aracılığıyla fiziksel dünyanın yansısını dijital ortamda oluşturmaktadır. Aynı zamanda blokzinciri temelli ekonomik sistemler ile sanal evrende sürdürülebilir ve güvenilir bir finansal yapı kurmakta, bireylere içerik üretme ve dijital dünyayı düzenleme yetkisi tanımaktadır. Böylece metaverse, ekonomik, toplumsal ve kimliksel boyutlarıyla fiziksel ve sanal gerçeklikleri bütünleştiren kapsamlı bir dijital ekosistem niteliği kazanmaktadır (Ning vd., 2021).

Metaverse, üç boyutlu sanal bir evren olarak, bireylerin gerçek yaşamlarındaki eylem, davranış, sosyal etkileşim, çalışma biçimi ve gelir elde etme süreçlerini, dijital kimlikler aracılığıyla sanal ortamda gerçeğe yakın bir şekilde deneyimlemelerine olanak tanımaktadır. Bu dijital yapı, fiziksel yaşamın pek çok yönünün sanal ortamda temsil edilmesini sağlayarak, bireylerin farklı alanlardaki faaliyetlerini alternatif bir gerçeklik düzleminde sürdürebilmelerine imkân sunmaktadır.

Metaverse, artırılmış gerçeklik, sanal gerçeklik, blokzinciri ve dijital ikiz gibi çeşitli ileri teknolojileri bünyesinde birleştiren, üç boyutlu sanal bir evrende kullanıcıların avatarları aracılığıyla etkileşim kurabildiği yeni nesil bir iletişim teknolojisidir (Kavut, 2022:142). Bu kavram, yalnızca teknik bir

yenilik değil, aynı zamanda küresel ölçekte etkili olabilecek dijital kültürün somut bir yansımasıdır. Metaverse, kimi zaman tüm dünyayı kapsayabilecek bir dijital yarımküre ya da üç boyutlu şeffaf bir alan olarak tanımlanmaktadır (Bolger, 2021). Paul Milgram tarafından ortaya konulan genişletilmiş gerçeklik kavramı çerçevesinde; artırılmış gerçeklik, karma gerçeklik, sanal gerçeklik ve 360 derece deneyimler gibi teknolojilerle doğrudan ilişkilendirilen metaverse, aynı zamanda fütüristik bir dijital dünyanın hem teorik hem de ilham verici bir temsili olarak ele alınmaktadır (Allam vd., 202.774).

Metaverse, bireylere yeni bir gerçeklik ve anlam dünyası sunan; ekonomik, entelektüel ve kültürel bağlamda çeşitli fırsatlar ve imkânlar sağlayan ileri düzey bir teknolojik gelişme olarak değerlendirilmektedir (Kuş, 2021: 245). Dijital kapitalizmin yükselen değeri hâline gelen bu yapı, insanlık tarihindeki dönüşümlerin ne ilki ne de sonuncusu olduğunu, evrimsel bir bakış açısıyla geleceğe yönelik dönüşüm sinyalleri vererek ortaya koymaktadır.

Pandemi sonrası dönemde dijital iletişim teknolojilerinin kullanımında gözlemlenen artış, metaverse tabanlı dijital oyunların ve sanal arsa yatırımlarının ön plana çıkmasına neden olmuştur. Bu gelişmelerle birlikte bireyler, dijital ortamlarda avatarları aracılığıyla temsil edilme imkânı bulmakta ve metaverse evreni içerisinde bütünleşik bir iletişim deneyimi yaşamaktadırlar. Gerçek dünya ile sanal dünyanın fonksiyonel olarak etkileşim içerisinde olduğu bu evrende, bireyler fiziksel konumlarından bağımsız olarak çalışabilmekte, sosyalleşebilmekte, alışveriş yapabilmekte, öğrenim görebilmekte ve çeşitli deneyimlere katılabilmektedir.

Metaverse'nin Olumlu Yönleri

Son yıllarda bilimsel literatürde kendisine yer bulan metaverse kavramı, teknolojik yeniliklerin ve dijital dönüşümün bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Bu yapı, bireylerin ilgisini çekmekle birlikte, çeşitli yönleriyle hem bireysel hem toplumsal düzeyde önemli etkiler barındırmaktadır (Yüksel & Yıldız, 2022: 8-12). Metaverse evreni, bireylere geniş olanaklar sunarak yaşamın birçok alanında alternatif deneyimler yaşama imkânı tanımaktadır. Bu olumlu yönler arasında; çocuklara dijital oyun oynama fırsatı sunması, bireylerin sosyalleşmesine katkı sağlaması, kişisel ifade özgürlüğü çerçevesinde dilediği eylemleri gerçekleştirebilme imkânı tanıması, bireysel ihtiyaçlara dijital ortamda çözüm sunması, ekonomik fayda sağlayabilecek ticari altyapıya sahip olması, geniş çaplı uygulanabilirlik göstermesi ve bireylerin unutulmuş ya da bastırılmış duygularını yeniden deneyimleyebilmesine olanak vermesi yer almaktadır.

Metaverse bağlamında değerlendirilen dijital oyun kavramı ise, bireyin hayal gücüne ve yaratıcılığına dayalı olarak, gerçeklikten uzak, alternatif kurgulara yöneldiği bir etkinlik biçimi olarak öne çıkmaktadır. Oyun; özgün kuralları, kültürel yapısı, eğlenceli ve gönüllü katılıma dayalı doğasıyla, gerçek yaşamın dışında yapılandırılmış bir etkinlik olarak tanımlanmaktadır (Yengin & Bayrak, 2018: 62). Aynı zamanda oyun, kurguya dayalı bir zaman ve mekânda tekrarlanabilirliği olan, hayali bir alan içerisinde gerçekleşen bir eylem biçimidir. Bu bağlamda, bireyin kendini gerçekleştirme ve hayal dünyasını geliştirme potansiyelini destekleyici bir işlev üstlenmektedir (Alver, 2020: 16-17).

Oyun aracılığıyla birey, fiziksel ve toplumsal sınırlamalardan geçici olarak uzaklaşmakta ve farklı bir kimlik ya da rol içerisinde, alternatif bir gerçeklik deneyimleyebilmektedir. Gerçek yaşamdan kopuş sağlayan bu dijital oyun evreni, bireylerin kendilerine özgü bir varlık alanı inşa etmelerine imkân sunmakta, bu süreçte bireyde "orada olma" hissiyatını da kuvvetli biçimde uyandırmaktadır (Huizinga, 2006: 26). Bu yönüyle metaverse, bireylerin hem psikolojik hem de sosyal anlamda farklılaşmış bir dijital deneyim yaşamasına olanak sağlayan yenilikçi bir dijital kültür alanı sunmaktadır.

Oyun temelli öğrenme, çocukların ne öğrendiklerine ve öğrenme biçimlerine dair sistematik bir değerlendirme olanağı sunan önemli bir eğitim yaklaşımıdır. Oyun, çocuklara iş birliği, iletişim, eleştirel ve yaratıcı düşünme, özgüven geliştirme gibi bilişsel ve sosyal beceriler kazandırmaktadır (Bilen, 2002: 203). Aynı zamanda, öğrenme sürecine aktif katılımı teşvik ederek bilgilerin kalıcılığını artırmakta ve öğrenme motivasyonunu desteklemektedir (Zengin, 2018: 1075). Bu doğrultuda, metaversel öğretim modeli, öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini şekillendirmelerine olanak

tanıyan, hayal dünyalarını sanal ortamda özgürce ifade edebildikleri, oyun temelli bir eğitim ortamı sunmaktadır (Akpınar ve Akyıldız, 2022: 884).

Literatürde, eğitim içerikli dijital oyunların öğrenme sürecine çok yönlü katkılar sağladığı vurgulanmaktadır. Bu katkılar arasında öğrenmenin hızlanması, hafızanın güçlenmesi, dikkat ve odaklanma becerilerinin gelişmesi, kavrama ve anlamlandırma süreçlerinin kolaylaşması yer almaktadır. Ayrıca dijital oyunlar; paylaşma, yardımlaşma, empati ve takım çalışması gibi sosyal becerileri güçlendirmekte, öğrencilerin özgüvenini artırmakta ve akademik başarıya olumlu yönde etki etmektedir. Bununla birlikte, uzun süreli dijital oyun kullanımının fiziksel, psikolojik ve sosyal bazı olumsuzlukları da beraberinde getirdiği belirtilmektedir. Uzun süre hareketsiz kalma, obezite ve kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarına yol açmakta; bireylerde yalnızlık, saldırganlık eğilimi, şiddet davranışları ve aile içi iletişim sorunları gibi sonuçlar ortaya çıkarabilmektedir (Karaduman ve Aciyan, 2020: 464-465; Yalçın Irmak ve Erdoğan, 2016: 133-134).

Metaverse, bireylerin fiziksel olarak aynı ortamda bulunmadan bir araya gelebilmelerini, toplantı yapabilmelerini ve ortak etkinlikler gerçekleştirebilmelerini sağlayan bir dijital evrendir. Bu özelliğiyle, hem eğitimciler hem de öğrenciler için zaman ve mekân açısından önemli bir tasarruf sunmaktadır (Genç ve Gümrükçüoğlu, 2020: 409). Metaverse ayrıca hızlı iletişim imkânı sunarak bireylerin farklı kültürel, sosyal ve dini etkinlikleri sanal ortamda sürdürebilmelerine olanak tanımaktadır. Dini inançların dijital ortamda yaşanabilmesi, ibadetlerin ve topluluk faaliyetlerinin sanal biçimde yürütülmesi açısından yeni olanaklar doğurmuştur (Yiğitoğlu, 2022: 6). Bununla birlikte, dijital evrende kutsal değerlere yönelik saygısız yaklaşımların artması ve ibadetlerin sanal ortamlarda sembolik olarak icra edilmesi, dinin özündeki eylemsel ve fiziksel katılım gerekliliğiyle çelişmektedir. Namaz, hac, zekât ve kurban gibi ibadetlerin dijital temsillerinin dinin ruhuna zarar verebileceği, bireylerin manevi bağlarını zayıflatabileceği ifade edilmektedir (Kuban Torun ve Torun, 2022: 2516).

Metaverse tabanlı eğitim uygulamalarında sıklıkla kullanılan simülasyon teknolojileri, öğrenme süreçlerini destekleyen önemli bir araçtır. Simülasyon; gerçek dünyadaki bireylerin, olayların veya araçların sanal ortamda modellenmesiyle, kullanıcıya gerçeğe yakın bir deneyim yaşatan bir uygulamadır (Göriş, Bilgi ve Korkut, 2014: 26-27; Baudrillard, 2018: 14). Bu teknoloji, çevresel riskleri azaltmakta, öğrenmede fırsat eşitliği sağlamaktadır. Aynı zamanda, yetişkin öğrenme ilkelerine uygun olarak farklı öğrenme stillerine hitap etmekte, psikomotor becerilerin gelişimini desteklemekte ve sürekli tekrar olanağı sunarak öğrencilerin performans ve özgüven düzeylerini artırmaktadır (Baudrillard, 2018: 14-15). Simülasyon temelli öğrenme, öğrencilere eleştirel düşünme, karar verme, problem çözme, ekip çalışması ve yönetim becerileri kazandırmakta; bilgi transferini ve çok yönlü düşünme yetisini geliştirmektedir (Göriş, Bilgi ve Korkut, 2014: 27; MEB, 2018: 10-11).

Metaverse ayrıca bireylerin kaybolan duyusal deneyimlerini yeniden yaşamalarına olanak tanıyan bir ortam sunmaktadır. Bu sayede, öğrencilerin ilgi ve motivasyonlarını artırmakta, stres ve kaygı düzeylerini azaltmakta, tehlikeli deneyimlerin güvenli bir biçimde gerçekleştirilmesine imkân tanımaktadır (Erbay, Şimşek ve Kirişçi, 2019: 141). Aynı zamanda eğitim sürecine katılımı güçlendirerek, öğrencilerin sanal geziler, arkeolojik keşifler, endüstriyel ve tarihî mekân incelemeleri gibi etkinliklerle öğrenmeyi deneyimsel bir sürece dönüştürmesini sağlamaktadır (Hazneci, 2019: 503). Bu yönüyle metaverse, bireylere kendi öğrenme stillerine, ilgi alanlarına ve ihtiyaçlarına göre eğitim içerikleri oluşturma fırsatı tanıyan esnek bir öğrenme ortamı sunmaktadır (Ayiter, 2008: 7).

Sonuç olarak, metaverse; oyun temelli öğrenme, simülasyon teknolojileri ve sanal etkileşim olanaklarıyla eğitim süreçlerine yenilikçi bir boyut kazandırmaktadır. Ancak, bu teknolojinin bireysel, toplumsal ve manevi alanlarda doğurabileceği riskler de göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle metaverse, hem pedagojik hem etik boyutlarıyla dikkatle incelenmesi gereken çok yönlü bir dijital ekosistem olarak değerlendirilmektedir.

Metaverse'nin Olumsuz Yönleri

Metaverse; eğitim, kültür ve ekonomi gibi alanlarda yeni fırsatlar sunmasına rağmen, beraberinde çeşitli olumsuzlukları da getirmektedir. Bu olumsuzluklar arasında teknolojinin kâr odaklı biçimde

kullanılması, bireylerin hızlı teknolojik gelişmelere uyum sağlamakta zorlanması, içerik kalitesinin düşüklüğü ve bu içeriklerin denetlenmesinde yaşanan güçlükler yer almaktadır (Kuş, 2021: 246). Özellikle sosyal medya alanında ortaya çıkan dijital tehditlerin tam anlamıyla giderilememesi, her geçen gün yeni risklerin oluşmasına neden olmaktadır. Bu durum, özellikle genç bireyler üzerinde olumsuz psikolojik etkiler yaratmakta ve dezenformasyonun yayılmasına zemin hazırlamaktadır (Alan, 2021).

Metaverse ortamı; etik, ahlak, sağlık, güvenlik, veri gizliliği, psikoloji ve yüksek teknolojik maliyet gibi konularda önemli riskler barındırmaktadır. Bu platformda verilerin manipüle edilmesi, kişisel bilgilerin izinsiz toplanması ve paylaşılması gibi sorunlar, gizlilik ihlallerine yol açabilmektedir. Ayrıca bireylerin sürekli bilgi akışına maruz kalması psikolojik baskı oluşturmakta, uzun süreli sanal etkileşimler sonucunda baş dönmesi, mide bulantısı gibi fizyolojik rahatsızlıklar görülebilmektedir. Sanal ortamlarda yer alan şiddet içerikli materyaller, bireylerin travmatik deneyimler yaşamasına ve şiddet eğilimlerinin artmasına neden olabilmektedir.

Metaversel öğretim, bireylerin yalnızca sanal bir ortamda etkileşim kurduğu temassız bir öğrenme biçimi olduğundan, sosyal uyum ve iletişim becerilerinin zayıflamasına yol açabilmektedir. Gerçek yaşamdan uzaklaşma, toplumsal ilişkilere olan ilgiyi azaltmakta ve bireyleri sosyal izolasyona sürüklemektedir (Göker, 2017: 186). Öğrencilerin kendilerini avatarlar üzerinden temsil etmeleri, kimlik bireyselleşmesini artırmakta ve sanal kimlik ile gerçek kimlik arasındaki sınırların belirsizleşmesine neden olabilmektedir. Sanal ortamda tüm ihtiyaçlarını karşılayabilen bireylerin fiziksel yaşama dönme isteğinin azalması, psikolojik dengesizlik ve gerçeklikten kopma gibi sonuçlar doğurabilmektedir.

Eğitim alanında ise metaverse teknolojisinin etkili şekilde kullanılabilmesi için öğretmenlerin bu alandaki bilgi ve deneyim düzeylerinin yeterli olması gerekmektedir. Ancak mevcut durumda eğitimcilerin teknolojik yeterliliklerinin sınırlı olması, metaverse tabanlı öğretim süreçlerinin verimliliğini olumsuz etkilemektedir. Bunun yanı sıra derslerdeki iletişim eksikliği, yüz yüze eğitime kıyasla disiplin sağlama güçlüğü ve teknik aksaklıkların öğrenme sürecini kesintiye uğratması gibi faktörler öğrencilerin derse ilgisini azaltabilmektedir (Başkonak, 2021: 97-98; Başkonak, 2022: 206).

Metaverse ayrıca bireylerin sahip oldukları temel insani ve ahlaki değerler açısından da çeşitli tehditler barındırmaktadır. Dini inançlar, ahlaki ilkeler, can, mal, akıl ve neslin korunması gibi temel değerlerin bu ortamda güvence altında olduğu söylenemez. Dijital evrende bireylerin kimliklerine yönelik yanlış veri saldırıları veya kimlik karmaşası yaşamaları olasıdır. Bu nedenle, metaverse içinde bireylerin manevi, etik ve kişisel bütünlüklerinin korunabilmesi için güçlü yasal ve etik önlemlerin alınması gerekmektedir.

Metaversal öğretim, henüz yeni gelişmekte olan bir yaklaşım olduğundan, bu alandaki uygulamaların hayata geçirilmesi ileri düzey ve yüksek maliyetli teknolojik donanımlar gerektirmektedir. Özellikle artırılmış gerçeklik gibi ileri teknolojilere dayalı ekipmanların temini, hem devlet hem de bireyler açısından önemli bir mali yük oluşturmaktadır. Kamu kaynaklarının sınırlı oluşu, devletin tüm öğrencilere bu donanımı sağlamasını güçleştirmektedir. Bu durum, ekonomik imkânları elverişli olan ailelerin çocuklarının bu teknolojilere erişim sağlayabilmesine karşın, sosyoekonomik açıdan dezavantajlı grupların dışlanmasına ve eğitimde fırsat eşitsizliğinin derinleşmesine yol açmaktadır. Bununla birlikte, birçok eğitim kurumunun yeterli internet altyapısına sahip olmaması, bağlantı sorunlarını beraberinde getirmekte ve bu da öğrenme süreçlerini sekteye uğratmaktadır. Teknik donanım ve erişim imkânlarındaki eşitsizlik, öğrenciler arasında sosyal gerilimlerin ve psikolojik sorunların ortaya çıkmasına zemin hazırlayabilmektedir. Bu bağlamda, metaversal öğretimin etkili biçimde uygulanabilmesi için teknik altyapının güçlendirilmesi, dijital eşitliğin sağlanması ve kapsamlı eğitim politikalarının geliştirilmesi gerekmektedir (Arslan et al., 2017:

SONUÇ

Metaverse, dijitalleşmenin ulaştığı en ileri aşamalardan biri olarak, bireylerin ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitsel yaşantılarını köklü biçimde dönüştüren yenilikçi bir ekosistem niteliği taşımaktadır. Artırılmış gerçeklik, sanal gerçeklik, blokzinciri ve dijital ikiz teknolojilerini

bütünleştirerek kullanıcılarına çok boyutlu bir deneyim alanı sunan bu yapı, gerçek ve sanal dünyalar arasındaki sınırları giderek belirsizleştirmektedir. Metaverse, bireylere yalnızca alternatif bir dijital ortam değil; aynı zamanda kimlik, sosyalleşme, üretim ve öğrenme süreçlerini yeniden tanımlayabilecek yeni bir yaşam biçimi vadetmektedir.

Eğitim alanında metaverse tabanlı uygulamalar, özellikle simülasyon teknolojileri ve oyun temelli öğrenme yaklaşımları aracılığıyla, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerilerinin gelişimine katkı sağlamaktadır. Bu ortamlar, zaman ve mekân kısıtlarını ortadan kaldırarak deneyim temelli öğrenme fırsatları sunmakta, öğrencilerin motivasyonunu ve öğrenmeye katılımını artırmaktadır. Bununla birlikte, eğitimcilerin teknolojik yeterlilik düzeyleri, altyapı eksiklikleri ve donanım maliyetleri, bu sistemlerin sürdürülebilirliğini zorlaştıran temel unsurlar olarak öne çıkmaktadır.

Metaverse aynı zamanda toplumsal ve bireysel düzeyde çeşitli etik, psikolojik ve ekonomik riskler de barındırmaktadır. Uzun süreli dijital etkileşim, bireylerde gerçeklik algısının zayıflamasına, sosyal izolasyona ve kimlik karmaşasına yol açabilmekte; mahremiyet, veri güvenliği ve etik kullanım konularında ciddi endişeler doğurmaktadır. Ayrıca, teknolojik donanımlara erişimdeki eşitsizlikler, eğitimde fırsat adaletsizliğini derinleştirme potansiyeline sahiptir.

Bu bağlamda, metaverse teknolojisinin sağladığı olanaklardan etkili ve etik biçimde yararlanılabilmesi için çok boyutlu bir yaklaşım benimsenmelidir. Öncelikle, yasal düzenlemelerin ve veri güvenliği politikalarının güçlendirilmesi, dijital eşitliğin sağlanmasına yönelik kamusal stratejilerin geliştirilmesi ve öğretmenlerin teknolojik okuryazarlık düzeylerinin artırılması gerekmektedir. Aynı zamanda, metaverse ortamlarının pedagojik, psikolojik ve kültürel etkilerinin disiplinler arası araştırmalarla sürekli olarak değerlendirilmesi önem taşımaktadır.

Sonuç olarak, metaverse insanlığın dijital evrende yeni bir varlık biçimi oluşturma yönündeki çabasının bir yansımasıdır. Bu evrenin sunduğu fırsatlar kadar, beraberinde getirdiği etik, toplumsal ve psikolojik riskler de göz ardı edilmemelidir. Dolayısıyla metaverse; teknolojik gelişmenin kaçınılmaz bir sonucu olarak değil, bilinçli bir planlama, etik denetim ve eğitim temelli politikalarla yönlendirilmesi gereken karmaşık ve çok katmanlı bir dijital dönüşüm alanı olarak ele alınmalıdır.

KAYNAKÇA

Akpınar, M., & Akyıldız, S. (2022). Metaverse ve eğitim: Yeni öğrenme deneyimlerine bir bakış. Uluslararası Sosyal Bilgilerde Yeni Yaklaşımlar Dergisi, 6(2), 879–889.

Alver, F. (2020). Dijital kültür ve oyun: Sanal dünyanın yeni kimlik alanları. İstanbul: Beta Yayıncılık.

Arslan, A. (2015). Eğitim ve Öğretimde Sosyal Medyanın Kullanımı. Sosyalleşen Olgular Sosyal Medya Araştırmaları 2. (191-219), Konya: Çizgi Kitapevi.

Arslan, M., Bütün, M., Gökçek, T., Güneş, G., Çakıroğlu, O., Baran, B. ve Coştu, S. (2017). Metaverse ve eğitim: Teknolojik donanım, erişim eşitsizliği ve yeni öğrenme ortamlarının değerlendirilmesi [Yayınlanmamış çalışma ya da bildiri]. 475

Ayiter, E. (2008). Metaverse: Sanal dünyalarda kimlik ve varlık üzerine bir inceleme. Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

Başkonak, M. (2021). Covid-19 Salgın Sürecinde İşitme Engellilere Yönelik Uzaktan Yaygın Din Eğitimi. Türkiye Din Eğitimi Araştırmalları Dergisi, 12, 89-119.

Başkonak, M. (2022). Kur'an Kursu Öğreticilerine Göre Uzaktan Hafızlık Eğitimi. Marife, 22(1), 193-223Başkonak, M. (2021). Covid-19 Salgın Sürecinde İşitme Engellilere Yönelik Uzaktan Yaygın Din Eğitimi. Türkiye Din Eğitimi Araştırmalları Dergisi, 12, 89-119.

Baudrillard, J. (2018). Simülakrlar ve Simülasyon (Çev. O. Adanır). Ankara: Doğu Batı Yayınları.

Bilen, M. (2002). Plandan Uygulamaya Öğretim. Ankara: Anı Yayıncılık.

Bolger, Ryan K. (2021). Finding Wholes in the Metaverse: Posthuman Mystics as Agents of Evolutionary Contextualization. Religions. 12 (9), 768. https://doi.org/ 10.3390/rel12090768.
Dinler, Z. (2000). Bilimsel Araştırma ve İnternet'e Bağlı Bilgi Merkezleri. Bursa: Ekin Kitapevi Yayınları
Erbay, H., Şimşek, İ., & Kirişçi M. (2019). Üç Boyutlu Sanal Öğrenme Ortamında 5. Sınıf Düzeyinde Kesirlerin Öğretimi Second Life Örneği. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 20(1), 139-154.
Genç, Z., & Gümrükçüoğlu, S. (2020). Metaverse ve eğitimde yeni paradigmalar. Anadolu Eğitim Liderliği ve Öğretim Dergisi, 8(2), 403–412.
Göker, G. (2017). Dijital Heterotopyalar: "Başka" Bir Bağlamda Yeni Medya. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Akademik Dergisi, 9(4), 164-188.
Göriş S., Bilgi N., & Korkut Bayındır S. (2014). Hemşirelik Eğitiminde Simulasyon Kullanımı. Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 4(2), 25-29.
Huizinga, J. (2006). Homo Ludens: Oyunun toplumsal işlevi üzerine bir deneme (M. A. Kılıçbay, Çev.). İstanbul: Ayrıntı Yayınları. (Orijinal eser 1938'de yayımlandı.)
Karaduman, M., & Aciyan, E. P. (2020). Baudrillard'ın Simülasyon Kuramı Bağlamında Dijital Oyunlar ve Bağımlılık Üzerine Bir Değerlendirme. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 22(1), 453-472.
Kavut, S. (2022a). Metaverse Teknolojisi Kullanımının McLuhan'ın Teorileri ve Yaklaşımları ile Analizi. Yeni Medya Dergisi, 2022(12), 140- 155. https://doi.org/10.55609/ yenimedya.1087756.
Kayabaşı, Y. (2005). Sanal Gerçeklik ve Eğitim Amaçlı Kullanilmasi. Tojet, 4(3), 151-158.
Kuban Torun, G., & Torun, F. (2022). Metaverse'de din ve ibadet: Dini pratiklerin sanal ortamdaki dönüşümü üzerine bir değerlendirme. İlahiyat Akademi Dergisi, 7(2), 2510–2520.
Kuş, O. (2021). Metaverse: Dijital Büyük Patlamada Fırsatlar ve Endişelere Yönelik Algılar. Intermedia International E-Journal, 8(15), 245-266.
Milli Eğitim Bakanlığı (MEB). (2018). Öğrenme öğretme süreçlerinde simülasyon uygulamaları. Ankara: MEB Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü.
Ning, H., Wang, H., Lin, Y., Wang, W., Dhelim, S., Farha, F., Ding, J. and Daneshmand, M. (2021). A Survey on Metaverse: the State-of-the-art, Technologies, Applications, and Challenges, Computers and Society, doi: arxiv-2111.09673.
Uzun Hazneci, Ö. (2019). Güncel Artırılmış Gerçeklik Uygulamalarının Eğitim Alanında Kullanımı Üzerine Bir İnceleme. On Dokuz Mayıs Üniversitesi Uluslararası 1000. Yıl Eğitim Sempozyumu, Samsun, 499-508.
Yalçın Irmak, A., & Erdoğan, S. (2016). Ergen ve Genç Erişkinlerde Dijital Oyun Bağımlılığı: Güncel Bir Bakış. Türk Psikiyatri Dergisi, 27(2), 128-37.
Yengin, D., & Bayrak, T. (2018). Dijital oyun kültürü ve kimlik inşası: Yeni medya bağlamında bir değerlendirme. İstanbul: Der Yayınları.
Yiğitoğlu, M. (2022). Religious Virtual Living and Metaverse on The Real World. Afro Eurasian Studies, 10(1), 5-14.
Zengin, E. (2018). Oyun temelli öğrenmenin öğrencilerin akademik başarılarına etkisi. Eğitim ve Bilim Dergisi, 43(195), 1070–1080.

İnternet kaynağı

Alan, Ümit, Metaverse Bir Kuş Değil, Biz De Havaya Bakmıyoruz. Https://Www.Birgun.Net/Haber/Metaverse-Bir-Kus-Degil-Biz-De-HavayaBakmiyoruz-363924 Erişim Tarihi: 05.11.2025.
Yüksel, Ş., & Yıldız, R. A. S. Metaverse Dünyasında Değişen Sanal-Gerçek Mekânlar ve TasarımcınınRolü. Https://Www.Researchgate.Net/Publication/359176661_Metaverse_Dunyasında_Degısen_SanalGercek_Mekanlar_Ve_Tasarımcının_Rolu_Changıng_VırtualReal_Places_In_The_Metaverse_World_And_The_Role_Of_The_Desıgner Erişim Tarihi: 05.11.2025.

ECOLOGICAL THINKING IN CHARACTER DESIGN: RETHINKING ANTHROPOMORPHISM THROUGH CAMPUS-BASED OBSERVATION AND PRACTICE

Cansu Nur ŞİMŞEK
Istanbul Bilgi University, Faculty of Communication,
Department of Visual Communication Design, Istanbul, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-7173-5010

Abstract

Contemporary design education increasingly seeks to move beyond anthropocentric perspectives by encouraging students to recognize and respond to the presence of nonhuman beings within shared environments. This study investigates how students' relationships with living beings on the santralistanbul campus influence their visual narratives and digital character design processes. The purpose of this research was to investigate whether incorporating ecological thinking and animal studies into a character design assignment could enhance students' understanding of (non)humans and promote more inclusive, non-anthropocentric creative practices[1].

The study was conducted within the VCD 204 Character Design course during the Spring semesters of 2024 and 2025, involving two cohorts comprising a total of 70 undergraduate students (45 in 2024 and 25 in 2025). The findings reveal that in the first cohort (2024), most of the designs relied on anthropomorphic features, conveying human–animal relationships through human-like narrative structures. In the second cohort, students were asked to design characters without creating human resemblance; this requirement led to outcomes that integrated more observational knowledge and adopted a more ecologically oriented, species-aware approach. These results indicate that grounding the design process in ecological thinking supports more inclusive, non-anthropocentric forms of creative production. All character designs, process notes, and student reflections were examined using close reading and visual analysis methods. The study also incorporated concepts of community-building and world-building to contextualize how students relate to campus ecology.

Analysis of Phase 1 revealed that students predominantly employed anthropomorphic design strategies, utilizing human-like forms and narrative structures to represent interspecies relationships. In Phase 2, the removal of anthropomorphism as a design option resulted in characters that exhibited higher levels of observational accuracy, ecological awareness, and sensitivity to species-specific traits. Students demonstrated improved engagement with campus environments and increased awareness of nonhuman presence.

Findings indicate that grounding character design practices in ecological thinking encourages more inclusive and non-anthropocentric approaches to visual storytelling. The shift from anthropomorphic to observation-based design suggests that students can develop deeper environmental awareness when guided to recognize the agency and presence of other species. Overall, the study shows that digital art and design education can serve as an effective tool for cultivating ecological consciousness and promoting sustainable modes of coexistence within urban heritage environments such as the santralistanbul campus.

Key Words: Animal Studies; Character Design; Digital Arts; Ecology; Industrial Heritage.

[1] The initial findings of this study were published in Reflektif journal in 2025. The congress presentation will share the expanded results obtained through the repetition and extension of the study in its second iteration.

KARAKTER TASARIMINDA EKOLOJİK DÜŞÜNCE: KAMPÜS TABANLI GÖZLEM VE UYGULAMA YOLUYLA ANTROPOMORFİZMİ YENİDEN DÜŞÜNMEK

Özet

Güncel tasarım eğitimi, öğrencilerin insan-merkezci yaklaşımların ötesine geçmesini ve paylaşılan çevrelerde yaşayan insan dışı canlıların varlığını fark etmelerini hedeflemektedir. Bu çalışma, santralistanbul kampüsünde yaşayan canlılarla öğrencilerin kurduğu ilişkilerin görsel anlatı ve dijital karakter tasarımı süreçlerine nasıl yansıdığını incelemektedir. Araştırmanın amacı, karakter tasarım sürecine ekolojik düşünce ve hayvan çalışmaları perspektiflerinin dahil edilmesinin, öğrencilerin (insan/insan-dışı) canlılara yönelik kavrayışlarını genişletip daha kapsayıcı ve insan-merkezci olmayan üretimler yapmalarını sağlayıp sağlamadığını değerlendirmektir.[2]

Çalışma, VCD 204 Karakter Tasarımı dersi kapsamında 2024 ve 2025 Bahar dönemlerinde yürütülmüş olup toplam 70 lisans öğrencisinden oluşan iki öğrenci grubunu içermektedir (2024'te 45 öğrenci, 2025'te 25 öğrenci). Bulgular, ilk grupta (2024) üretilen tasarımların büyük ölçüde antropomorfik özelliklere dayandığını ve insan–hayvan ilişkilerini insan-biçimci anlatılarla aktardığını göstermektedir. İkinci gruptaki öğrencilerden insan benzerliği yaratmadan karakter tasarlamaları istendiğinden; bu yönlendirme, daha fazla gözleme dayalı bilgi içeren ve ekolojik açıdan daha duyarlı, tür farkındalığı yüksek tasarımların ortaya çıkmasını sağlamıştır. Bu sonuçlar, tasarım sürecinin ekolojik düşünceyle temellendirilmesinin daha kapsayıcı ve insan-merkezci olmayan yaratıcı üretimleri desteklediğini göstermektedir. Tüm karakter tasarımları, süreç notları ve öğrenci yansımaları yakın okuma ve görsel analiz yöntemleriyle değerlendirilmiştir. Çalışmada ayrıca öğrencilerin kampüs ekolojisiyle ilişkilenme biçimlerini bağlamsallaştırmak amacıyla topluluk inşası (community-building) ve dünya kurma (world-building) kavramlarından yararlanılmıştır.

Birinci grubun analizinde öğrencilerin çoğunlukla antropomorfik karakter tasarımlarına yöneldiği, insan–hayvan ilişkilerini insan-biçimci anlatılarla ifade ettiği görülmüştür. İkinci grup antropomorfizmin sınırlandırılması, öğrencilerin gözlem temelli, tür özelliklerini dikkate alan ve daha ekolojik bir farkındalık içeren tasarımlar üretmelerini sağlamıştır. Öğrencilerin kampüsü aktif gözlemleme pratikleri geliştirdiği ve insan dışı canlıların varlığını daha bilinçli şekilde ele aldığı görülmüştür.

Bulgular, karakter tasarımı sürecinin ekolojik düşünce ile temellendirilmesinin daha kapsayıcı, insan-merkezci olmayan üretimlere katkı sağladığını göstermektedir. Antropomorfik tasarımlardan gözlem odaklı tasarımlara geçiş, öğrencilerin türler-arası farkındalığını derinleştirmiş ve çevresel duyarlılığını artırmıştır. Sonuç olarak çalışma, dijital sanat ve tasarım eğitiminin kentsel miras alanlarından biri olan santralistanbul kampüsünde çevresel bilinci ve sürdürülebilir bir arada yaşam pratiklerini desteklemede etkili bir araç olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hayvan Çalışmaları; Karakter Tasarımı; Dijital Sanatlar; Ekoloji; Endüstri Mirası.

[2] Bu çalışmanın ilk sonuçları Reflektif dergisinde 2025 yılında yayımlanmıştır. Kongrede çalışmanın ikinci kez tekrarlanması ile ulaşılan genişletilmiş halinin sonuçları sunulacaktır.

STRUCTURE AS A NEW FORM OF BASIC ART AND DESIGN EDUCATION

Zeynep Abacı
Marmara University, Atatürk Faculty of Education,
Department of Art and Crafts Education
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-1171-6798

Abstract

Basic Art and Design Education plays an important role in equipping students with creative thinking, aesthetic understanding, problem-solving, and original composition skills. One of the fundamental concepts of this education is structure. Structure enables students to develop a systematic methodology in their artistic practice by utilizing the concepts of observation, analysis, and synthesis. Structure education triggers a structural transformation that allows students to see not only the object but also the relationships between objects. The act of artistic vision requires analyzing the way the whole is organized, going beyond the parts. This approach aligns particularly well with the Gestalt Theory principle that "the whole is more than the sum of its parts." In this context, the structure course included in the Basic Art and Design Education curriculum serves as a bridge from intuitive approach to structural thinking. Practices such as stacking, passing, and spatial structure aim to understand not only the superficial organization of form but also the logic of its internal structure. In this process, Gestalt principles combine with the concepts of balance, rhythm, and wholeness, transforming the student's formal intuition into analytical analysis. As a result, the structure course offered within the Basic Art and Design Education program is a fundamental learning area that develops the student's artistic thinking skills at the formal, conceptual, and perceptual levels. Structure is not merely an arrangement of form, but a process through which thought is concretized by means of form. This course deepens the student's visual perception while strengthening their abstraction, analysis, and synthesis skills. Students who establish a close connection with the material interpret the basic principles of composition within a conceptual framework. Thus, students understand that art is constructed not only on the surface but as a structural and conceptual system. In this respect, the structure course is an important practical exercise that forms the backbone of Basic Art and Design Education and prepares the conceptual and structural groundwork for future artistic production.

Keywords: Structure, Basic Art and Design Education, Form, Abstraction.

TEMEL SANAT VE TASARIM EĞİTİMİNDE YENİ BİR FORM İNŞASI OLARAK STRÜKTÜR

Özet

Temel Sanat ve Tasarım Eğitimi, öğrenciler açısından yaratıcı düşünme, estetik anlayış, problem çözme ve özgün kompozisyonlar oluşturma becerileri kazandırma noktasında önemli bir konumda yer alır. Bu eğitimin temelini oluşturan kavramlardan biri de strüktürdür. Strüktür, öğrencinin sanatsal pratiğinde gözlem, analiz ve sentez kavramlarını kullanarak sistematik bir metodoloji geliştirmesine olanak tanır. Strüktür eğitimi, öğrencinin sadece nesneyi değil, nesneler arasındaki ilişkileri görmesini sağlayan yapısal bir dönüşümü tetikler. Sanatsal görme eylemi, parçaların ötesine geçerek bütünün organize ediliş biçimini çözümlemeyi gerektirir. Bu yaklaşım, özellikle Gestalt Kuramı'nın "bütün, parçaların toplamından fazladır" ilkesiyle örtüşür. Bu bağlamda Temel Sanat ve Tasarım Eğitimi müfredatında yer alan strüktür dersi, sezgisel yaklaşımdan yapısal düşünceye geçişte bir köprü görevi üstlenir. Yığma, geçme ve uzay strüktürü gibi uygulamalar, formun yalnızca yüzeysel organizasyonunu değil, onu oluşturan iç yapının mantığını da kavramaya yöneliktir. Bu süreçte Gestalt prensipleri, denge, ritim ve bütünlük kavramlarıyla birleşirken öğrencinin biçimsel sezgisi analitik bir çözümlemeye dönüşür. Sonuç olarak, Temel Sanat ve Tasarım Eğitimi kapsamında verilen strüktür dersi, öğrencinin sanatsal düşünme becerisini biçimsel, kavramsal ve algısal düzeyde geliştiren temel bir öğrenme alanıdır. Strüktür, yalnızca forma ait bir düzenleme değil, düşüncenin biçim aracılığıyla somutlaştığı bir süreçtir. Bu ders, öğrencinin görsel algısını derinleştirirken soyutlama, analiz ve sentez becerilerini güçlendirir. Malzemeyle yakından bağ kuran öğrenci, temel kompozisyon ilkelerini kavramsal bir çerçevede yorumlar. Böylece öğrenci, sanatın yalnızca yüzeyde değil, yapısal ve düşünsel bir sistem olarak inşa edildiğini kavrar. Bu yönüyle strüktür dersi, Temel Sanat ve Tasarım Eğitimi'nin omurgasını oluşturan ve ileriki sanatsal üretimlerin kavramsal ve yapısal zeminini hazırlayan önemli bir çalışma pratiği niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: Strüktür, Temel Sanat ve Tasarım Eğitimi, Form, Soyutlama.

COMPARATIVE TURKISH INHERITANCE LAW ON SHARES

Alpaslan ALKIŞ
Prof. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam University,
Faculty of Theology, Department of Islamic Law, Kahramanmaraş, Turkey.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3401-7073

Abstract

Turkish and Islamic inheritance law systems have philosophies that are fundamentally different in determining heirs and distributing shares, but show similarities in certain areas. Turkish Civil Law has adopted a structure based on the Swiss Civil Code, known as the 'group system', which ranks heirs hierarchically into three main groups (descendants, parents and descendants, grandparents and descendants) according to their blood relationship to the deceased. In this system, the existence of an heir in the preceding class prevents the subsequent class from inheriting, and within the same class, according to the principle of 'succession,' if an heir predeceases the deceased, their share passes to their descendants. Within this framework, the surviving spouse, while not being an heir in any class, receives an inheritance share that varies depending on the class with which they are co-heirs (1/4 with descendants, 1/2 with parents, 3/4 with grandparents). Absolute equality is applied without gender discrimination between children and grandchildren, while the mother and father can only inherit in equal shares if there are no descendants. In contrast, Islamic inheritance law is a complex and dynamic system built on the concepts of 'ashabü'l-ferâiz' (those entitled to specific shares) and 'asabe' (those who receive the remainder of the estate), which are detailed in the Qur'an and Sunnah. In this system, the shares are fixed, but the proportions vary depending on the circumstances of the heirs. For example, if the deceased husband has no children, the wife receives half of the inheritance; if he has children, she receives one-fourth. Similarly, if the deceased wife has no children, the husband receives one-fourth; if she has children, he receives one-eighth. Similarly, a daughter receives half of the estate if she has no brothers, two-thirds if she has two or more sisters, and if she has a brother, she receives a share of the inheritance as an asabe, with the male receiving two shares and the female one share. The father sometimes receives a fixed share (1/6), while sometimes he can receive the remainder or the entire estate as an asabe; the mother can be an heir in variable proportions, such as one-third, one-sixth, or one-third of the remainder. The most fundamental difference between the two systems is that while Turkish law establishes absolute equality regardless of gender, Islamic law generally adopts the principle of granting two shares to males and one share to females. Furthermore, while the rule of 'succession' in Turkish law largely prevents grandchildren from being deprived of their inheritance, in Islamic law, the existence of a closer heir to the deceased can disqualify a more distant heir, which can lead to problems such as 'grandfather's orphan'. Another critical difference is that in Turkish law, the freedom granted to the testator to make a will and inheritance contract is limited by the 'reserved share' provisions introduced for close heirs. In Islamic law, dispositions upon death (wills) are only valid if they favour a person or institution that is not an heir and do not exceed one-third of the estate; wills made in favour of heirs are invalid. Consequently, Turkish inheritance law offers a set of definitive, stable and predictable rules appropriate to a secular, civil society, while Islamic inheritance law presents itself as a system based on divine sources, detailed and with a strong socio-religious context, aiming to ensure justice from a different perspective. Although both systems share a concern for protecting family members, the methods they employ to achieve this protection differ significantly due to the fundamental philosophical differences underlying them.

Keywords: Islamic law, Inheritance, Civil law, Heir, Deceased.

MUKAYESELİ TÜRK MİRAS HUKUKUNDA HİSSELER

Özet

Türk ve İslam miras hukuk sistemleri, mirasçıların belirlenmesi ve payların taksiminde temelde birbirinden ayrışan, ancak belli noktalarda benzerlikler gösteren felsefelere sahiptir. Türk Medeni Hukuku, temelini İsviçre Medeni Kanunu'ndan alan ve "zümre sistemi" olarak adlandırılan, mirasçıları ölüye kan yakınlığına göre üç ana gruba (altsoy, ana-baba ve altsoyu, büyükanne-büyükbaba ve altsoyu) hiyerarşik bir düzende sıralayan bir yapıyı benimsemiştir. Bu sistemde, önceki zümrede mirasçı bulunması, sonraki zümrenin mirasçı olmasını engellemekte ve aynı zümre içinde "halefiyet" prensibi gereği, mirasçı ölüden önce vefat etmişse onun payı kendi altsoyuna intikal etmektedir. Bu çerçevede, sağ kalan eş, bir zümre mirasçısı olmamakla birlikte, birlikte mirasçı olduğu zümreye göre değişen oranlarda (altsoy ile 1/4, ana-baba zümresi ile 1/2, büyükanne-büyükbaba zümresi ile 3/4) miras payı almaktadır. Çocuklar ve torunlar arasında cinsiyet ayrımı yapılmaksızın mutlak bir eşitlik esas alınmakta, ana ve baba ise ancak altsoyun bulunmaması halinde ve eşit paylarla mirasçı olabilmektedir. Buna karşılık, İslam miras hukuku, Kur'an ve Sünnet'te detaylı bir şekilde belirlenmiş "ashabü'l-ferâiz" (muayyen pay sahipleri) ve "asabe" (artanan malı alanlar) kavramları üzerine inşa edilmiş, karmaşık ve dinamik bir sistemdir. Bu sistemde paylar sabit olup, mirasçıların bir arada bulunma durumlarına göre hisseler değişkenlik göstermektedir. Örneğin, koca, ölen eşinin çocuğu yoksa mirasın yarısını, çocuğu varsa dörtte birini alırken; karı, çocuk yoksa dörtte birini, çocuk varsa sekizde birini almaktadır. Benzer şekilde, kız çocuk, erkek kardeşi yoksa malın yarısını, iki veya daha fazla kız kardeşle birlikte üçte ikisini, erkek kardeşiyle birlikte ise asabe olarak erkeğe iki, kadına bir hisse düşecek şekilde mirastan pay almaktadır. Baba, bazen sabit bir pay (1/6) alırken, bazen asabe sıfatıyla artanı veya tamamını alabilmekte; anne ise üçte bir, altıda bir veya kalanın üçte biri gibi değişken oranlarda mirasçı olabilmektedir. İki sistem arasındaki en temel fark, Türk hukukunda cinsiyet ayrımı gözetilmeksizin mutlak bir eşitliğin hâkim olmasına rağmen, İslam hukukunda genel olarak erkeğe iki, kadına bir pay verilmesi prensibinin benimsenmesidir. Ayrıca, Türk hukukundaki "halefiyet" kuralı, torunların mirastan mahrum kalmasını büyük ölçüde engellerken, İslam hukukunda ölüye daha yakın bir mirasçının bulunması, uzak olanı mirasçılıktan düşürebilmekte ve bu durum "dede yetimi" gibi sorunları doğurabilmektedir. Bir diğer kritik fark, Türk hukukunda miras bırakana tanınan vasiyetname ve miras sözleşmesi yapma serbestisinin, yakın mirasçılar için getirilmiş "saklı pay" hükümleriyle sınırlandırılmış olmasıdır. İslam hukukunda ise ölüme bağlı tasarruf (vasiyet) ancak mirasçı olmayan bir kişi veya kurum lehine ve terekenin üçte birini aşmamak kaydıyla geçerlidir; mirasçı lehine yapılan vasiyet ise geçersizdir. Sonuç olarak, Türk miras hukuku, laik, seküler ve medeni bir toplum düzenine uygun, kesin, istikrarlı ve öngörülebilir kurallar bütünü sunarken; İslam miras hukuku, ilahi kaynaklı, detaycı ve sosyo-dini bağlamı güçlü, adaleti farklı bir perspektiften temin etmeyi hedefleyen bir sistem olarak karşımıza çıkmaktadır. Her iki sistem de aile bireylerini koruma kaygısı taşımakla birlikte, bu korumayı sağlama yöntemleri, dayandıkları temel felsefelerdeki köklü farklılıklar nedeniyle büyük ölçüde ayrışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İslam hukuku, Miras, Medeni kanun, Varis, Muris.

GİRİŞ

İnsan, tabiatı gereği aile kurma ve neslini devam ettirme eğilimiyle yaratılmıştır. Bireylerin soylarını sürdürme isteği, onların yaşamları boyunca elde ettikleri malvarlığının da kendi kuşaklarına aktarılması yönünde güçlü bir arzu doğurmaktadır. Kişinin kazandığı servetin ölümünden sonra çocuklarına veya yakınlarına bırakılacağı düşüncesi, çoğu zaman mal edinme motivasyonunu artırmakta ve ekonomik bir birikim oluşturma çabasını beslemektedir. Bu sebeple, tarih boyunca bir kimsenin vefatıyla geride kalan mal, hak ve borçların kimlere ve hangi ölçüde intikal edeceği meselesi, hemen her hukuk sistemi tarafından çözümlenmesi gereken temel konulardan biri olmuştur.

İşte bu ihtiyaç, farklı toplum ve medeniyetlerde miras hukuku düzenlerinin ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır.

Kendi içinde belirli bir mantık ve felsefe barındıran miras hukukları, bazı noktalarda ortak ilkeler taşımakla birlikte, kültürel, dinî, sosyal ve ekonomik şartların etkisiyle önemli farklılıklar göstermektedir. Batı hukuk geleneğinde miras kurumunun şekillenmesinde özellikle Roma ve Cermen hukuklarının etkisi belirgin olmuştur. Bu gelenek içinde miras yapıları; "zümre sistemi", "ferdiyetçi (bireyci) sistem" ve "sınıf sistemi" gibi çeşitli yaklaşımlar çerçevesinde gelişim göstermiştir (Ayiter, 1978).

Çalışmada varislerin hisseleri Türk Medeni Kanun ile İslam hukuku açısından benzer ve farklı yönleri vurgulanarak kıyaslanması yapılmaktadır. Böylece her iki hukuk sisteminin felsefi arka planı ortaya çıkartılmaya gayret edilmektedir (Alkış, 2019).

1. MUKAYESELİ TÜRK MEDENİ KANUNUNDA MİRAS

Türkiye'de modern miras hukuku ise, İsviçre Medenî Kanunu'nun uyarlanması suretiyle hazırlanan ve 1926 yılında yürürlüğe giren 743 sayılı Türk Medenî Kanunu ile uygulanmaya başlanmıştır. Bu kanun 2001 yılında yürürlükten kaldırılmış, 22 Kasım 2001'de kabul edilen ve 1 Ocak 2002'de yürürlüğe giren 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu ile miras hukukuna ilişkin sistem günümüzdeki hâlini almıştır. Bu nedenle, Türk miras hukukuna dair açıklamalar yapılırken 4721 sayılı Kanun hükümleri ile güncel Türk Miras Hukuku literatürü esas alınmaktadır (İmre, 1993; Kıylık, 2006).

1.1. Birinci Zümre

Türk Medeni Kanunu'nda çocuklar, torunlar ile karı ve koca birinci zümre varisleri oluşturur.

1.1.1. Karı ve Koca

Türk miras hukukunda eşlerin mirastan alacakları paylar, "sağ kalan eş" başlığı altında birlikte düzenlenmiştir (TMK, md. 499). Medenî Kanun'a göre sağ kalan eş, miras bırakanla arasında bir kan bağı bulunmadığından zümre mirasçısı olarak kabul edilmez. Eşin mirasçılığı, kan hısımlığına değil, evlilik birliğine ve resmî nikâh ilişkisinin varlığına dayanır (Ayiter, 1978).

Sağ kalan eşin tereke üzerindeki payı kanun tarafından belirlenmiş olup, Türk Medenî Kanunu'nun 499. maddesi uyarınca, eşin miras payı birlikte bulunduğu zümreye göre farklılık göstermektedir:

Altsoy ile birlikte mirasçı olduğunda: Eş mirasın **1/4**'üne hak kazanır.

Ana ve baba zümresi ile birlikte mirasçı olduğunda: Eşin payı mirasın **1/2**'sidir.

Üçüncü zümre ile birlikte mirasçı olduğunda: Sağ kalan eş terekenin **3/4**'üne sahip olur. Eğer miras bırakanın üçüncü zümrede mirasçısı yoksa, mirasın **tamamı** eşe kalır.

Her ne kadar Türk ve İslâm miras hukuklarında eşlerin alacağı miras payları bakımından farklılıklar bulunsa da, her iki sistemde de eşin mirastan tamamen mahrum bırakılmaması ortak bir nokta olarak karşımıza çıkmaktadır. İslam hukukunda murisin hayatta çocukları varsa koca 1/4 karı ise 1/8 hisse alır ancak murisin çocukları yoksa koca 1/2 karı ise 1/4 hisse alırlar.

1.1.2. Çocuk ve Torunlar

Türk Medenî Kanunu, çocuklar ve onların altsoyunu birinci zümre mirasçılar olarak kabul eder. Çocuklar eşit pay alırlar; bir çocuk miras bırakanın ölümünden önce vefat etmişse, onun payına halefiyet yoluyla kendi çocukları yani torunlar geçer (TMK, md. 495). Torunlar da kendi aralarında eşit paya sahiptir. Türk hukukunda erkek-kız ayrımı yapılmaz; tüm altsoy eşit statüdedir (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

İslâm miras hukukunda ise aynı derece altsoy arasında erkek ve kız çocuğun birlikte varis olması durumunda erkek çocuğun hissesi kadının hissesinin iki katıdır. Ayrıca "yakının uzağı düşürmesi" ilkesi gereği, babası dededen önce vefat eden torunun mirastan mahrum kalması mümkündür. Bu durum Türk hukukundaki halefiyet ilkesinden farklıdır. Erkek çocuk olmaksızın kız çocuk varis olursa bu durumda şöyle hisse alır: Ölenin oğlu bulunmazsa, tek kız çocuğu terekenin 1/2 'sini alır. İki veya daha fazla kız çocuğu ise 2/3 hisseyi aralarında eşit paylaşır (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

Oğul kızının mirasçılık statüsünde altı farklı durum söz konusudur: Ölenin çocuğu (doğrudan kızı/oğlu) yoksa tek oğul kızı 1/2, iki veya daha fazla oğul kızı ise 2/3 hisse alır. Bu durumda oğul kızı, kız çocuğunun yerini ikame eder. Ölenin bir kızı ile birlikte mirasçı olursa, oğul kızı 1/6 hisse alır. Bu pay, kız çocuğunun 1/2 hissesini 2/3'e tamamlar. Ölenin iki veya daha fazla kızı ile birlikte bulunursa ve kendi derecesinde bir erkek kardeşi (oğul oğlu) yoksa, mirastan pay alamaz (sâkıt olur). Oğul oğlu ile birlikte "müşterek asabelik" yoluyla mirasçı olur ve ikili-birli esasına göre paylaşım yaparlar. Ölenin doğrudan oğlu bulunması durumunda mirasçı olamaz. Murisin oğlunun oğlu ise birinci sınıf bi nefsihi asabedir (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

TMK'da cinsiyete dayalı bir ayırım bulunmamaktadır. Tüm çocuklar (kız ve erkek) birinci zümre mirasçı olarak eşit pay alır. Altsoy prensibi (halefiyet) gereği, miras bırakandan önce ölen çocukların payları kendi altsoylarına geçer.

1.3. İkinci Zümre

Türk Medeni Kanunu'nda ikinci zümre baba, anne, kardeş ve kardeş çocuklarından oluşmaktadır.

1.3.1. Baba ve Anne

Türk Medenî Kanunu, anne ve babanın mirasçılığını ortak bir hüküm altında toplamıştır. Kanunun ilgili maddesine göre: "Altsoyu bulunmayan miras bırakanın mirasçıları ana ve babasıdır; bunlar eşit pay alır. Miras bırakanın anne veya babasından biri kendisinden önce ölmüşse, onun payına halefiyet yoluyla kendi altsoyu (miras bırakanın kardeşleri) geçer." (TMK, md. 496). Türk hukukunda ise birinci zümrede mirasçı varsa (çocuklar, torunlar) anne ve baba mirasçı olamaz; ancak birinci zümrenin yokluğunda ikinci zümrede yer alarak eşit şekilde mirastan pay alırlar. Baba miras bırakanın ölümünden önce vefat etmişse, onun payı kendi altsoyuna, yani miras bırakanın kardeşlerine geçer (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

Buna karşılık İslâm miras hukukunda anne ve babanın belirli payları bulunur ve bu paylardan hiçbir şekilde mahrum bırakılmazlar. Murisin oğlu hayatta ise babanın hissesi 1/6, oğlan yok kız var ise 1/6+Kalan, hayatta çocuk yok ise asabe olarak kalanı alır. Anne ise ölen kişinin çocukları, erkek torunları veya iki ya da daha fazla kardeşi (baba bir, anne bir veya anne bir fark etmeksizin) bulunduğunda 1/6 pay alır. Anne, ölenin babası ve eşiyle birlikte mirasçı olduğunda, eşin payı ayrıldıktan sonra geriye kalanın 1/3'ünü alır. Anne; altsoy bulunmadığında, çoklu kardeşler yoksa ve önceki iki durum söz konusu değilse, 1/3 oranında mirasçı olur (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

İslâm hukukunda miras bırakanın babası, baba tarafından dedesi ve onun üst soyu, asabe mirasçılar arasında yer alır ve belirli durumlarda terekeye doğrudan hak kazanır. Örneğin, miras bırakanın altsoyu yoksa ve anne de mirasçı konumundaysa, anne kendi hissesini aldıktan sonra terekeden geriye kalan kısmı baba asabe olarak alır.

1.3.2. Kardeş ve Yeğenler

TMK'da kardeşler ve onların çocukları (yeğenler) ikinci zümre mirasçılardır (TMK, md. 496). Ancak, miras bırakanın birinci zümre mirasçısı (çocukları) veya anne-babası hayatta ise, kardeşler mirasçı olamaz. Anne ve babadan biri veya her ikisi ölmüşse, onların payları altsoyları (yani kardeşlere) intikal eder. Miras, kardeşler ve yeğenler arasında cinsiyet farkı gözetilmeksizin eşit olarak paylaştırılır (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

Türk ve İslam miras hukuku sistemleri arasında, kardeşler ve kardeş çocuklarının miras paylarına ilişkin düzenlemelerde çeşitli farklılıklar mevcuttur. Bununla birlikte, her iki sistem de belirli mirasçıların varlığı halinde kardeşleri mirastan mahrum bırakma noktasında benzerlik taşımaktadır. Türk Medeni Hukuku'nda, miras bırakanın birinci zümre alt soyu veya anne ve babasının mirasçı olması, kardeşlerin miras hakkını ortadan kaldırmaktadır. İslam Miras Hukuku'nda ise, mezhepler arasında görüş ayrılıkları bulunmakla beraber, "asabe" sınıfından olan oğulların bulunması, baba bir kardeşleri (amca/hala) mirastan mahrum etmektedir.

İslam hukukunda kardeşler, nesep bağının niteliğine göre üçe ayrılır ve her birinin miras hakları farklıdır. Anne-baba bir kız kardeşler ölenin çocuğu, babası veya dedesi yoksa, tek kız kardeş 1/2, birden fazla ise 2/3 hisse alır. Anne baba bir erkek kardeş ile birlikte asabe olur ve ikili-birli esasına göre paylaşır. Ölenin kızı veya oğul kızı ile birlikte, onların paylarından artan malı almak üzere asabe olabilir. Ölenin oğlu, babası veya dedesi ile mirasçı olamaz (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

Baba bir kız kardeşlerin mirasçı olabilmesi için ölenin anne baba bir erkek veya kız kardeşinin de bulunmaması gerekir. Bu şartla, tek ise 1/2, birden fazla ise 2/3 hisse alır. Bir anne baba bir kız kardeş ile birlikte mirasçı olursa, toplam 1/6 hisseyi paylaşırlar. Baba bir erkek kardeşi ile asabe olur. Birden fazla anne baba bir kız kardeş varlığında veya ölenin oğlu, babası gibi daha yakın mirasçılar bulunduğunda mirasçı olamaz. Anne bir kardeşler ise erkek veya kız olmaları fark etmeksizin aynı payı alırlar. Ölenin çocuğu, babası veya dedesi yoksa, tek anne bir kardeş 1/6, birden fazla ise 1/3 hisse alır. Ölenin çocuğu, babası veya dedesi ile birlikte mirasçı olamazlar (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

1.4. Üçüncü Zümre:

Türk Medeni Kanunu'nda üçüncü zümre dede, nine ve bunların füruu yani amca, hala, dayı ve teyzeden müteşekkildir.

1.4.1. Dede ve Nine

Türk Medenî Kanunu'na göre, altsoy, anne-baba ve onların altsoyu yoksa miras bırakanın mirasçıları büyük anne ve büyük babalarıdır (TMK, md. 497). Kanun, anne ve baba tarafından olan tüm dede ve nineleri üçüncü zümre mirasçıları olarak kabul etmiş; bunların mirastan eşit pay almalarını öngörmüştür. Bu durumda miras, dört büyük ebeveyn arasında eşit olarak paylaştırılır. Bu büyük ebeveynlerden biri ölmüşse, onun payı halefiyet ilkesi gereği kendi altsoyuna yani miras bırakanın amca, hala, dayı ve teyzelerine geçer (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

Türk hukukunda dede ve nineler arasında farklı bir derecelendirme yapılmazken, İslâm miras hukukunda yalnızca anne ve baba, büyük ebeveynleri mirastan düşürür. Ancak Türk hukukunda birinci ve ikinci zümre (çocuklar, torunlar, anne-baba) büyük ebeveynleri tamamen mirastan mahrum bırakır.

İslam hukukunda dede ve nine sahih ve fasit olarak ikili taksime tabi tutulmuştur. Üst soyuna baba tarafından bağlanan dedeye sahih anne tarafından bağlanan dedeye fasit denilir. Nineye anne veya sahih dede kanalıyla bağlanılırsa sahih nine fasit dedeyle bağlanırsa fasit nine adı verilir. Miras hakkı öncelikli olarak sahih dede ve nineye aittir.

Sahih dedenin mirasçılığı dört farklı durumda değerlendirilmektedir: Dede, baba bulunmadığı hâlde, ölen kişinin erkek altsoyu ile birlikte mirasçı olduğunda 1/6 payı alır. Dede, baba olmadığı durumda kız çocukları veya oğul kızları ile birlikte mirasçı olursa, hem 1/6 farz pay, hem de asabe sıfatıyla kalan tüm terekeyi alır. Dede; baba, çocuklar veya torunlar bulunmadığında ve diğer mirasçılarla birlikte olduğunda tam asabe olarak farz hisseler dağıtıldıktan sonra artan mirası alır. Dede, miras bırakanın babası hayattaysa mirastan hissedar olamaz (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

Sahih ninenin ise mirasta iki temel durumu vardır: Sahih nineler – ister anne tarafından ister baba tarafından olsun – aynı derecede olmak şartıyla 1/6 payı birlikte paylaşırlar. Anne ile birlikte nineler, Babaanne baba ile birlikte olan nine, sahih dede ile birlikte olan uzak derece babaanne, daha yakın varken uzak olan nine mirastan sakıt olurlar (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

1.4.2. Amca, Dayı, Hala, Teyze

TMK'da amca, dayı, hala, teyze ve bunların çocukları üçüncü zümre mirasçılardır. Miras, birinci ve ikinci zümreden hiç mirasçı bulunmadığında ve üçüncü zümreden de dede ve nine olmadığında bu kişilere intikal eder. Altsoy prensibi burada da geçerlidir; örneğin, miras bırakandan önce ölen amcasının payı, onun çocuklarına (miras bırakanın kuzenlerine) geçer (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

Zevi'l-erhâm, ashâb-ı ferâiz ve asabe kategorilerine girmeyen kan hısımlarıdır (örneğin; kız torunun çocukları, halalar, dayılar, teyzeler). Hanefi mezhebine göre, bu kişiler ancak daha yakın mirasçı kalmadığında miras alabilirler. Mirasçılık sıralamasında "cihet yakınlığı" esastır; birinci sınıftan (ölünün altsoyu) bir mirasçı varken ikinci sınıf (ölünün anne-babasının altsoyu), ikinci sınıf varken üçüncü sınıf (büyükanne-büyükbabanın altsoyu) mirasçı olamaz (Serahsi, 1993; Secâvendî, 1999; Mevsılî, 2015; Cürcânî, 1944; Ali Haydar, 1984; Bilmen, 1985; Karaman, 2014; Uzunpostalcı, 1996; Aktan, 1989).

SONUÇ

İslam miras hukuku ile Türk Medeni Kanunu arasında, mirasın paylaşım felsefesi açısından temel farklılıklar bulunmaktadır. İslam hukuku, miras paylarını dinî referanslarla sabitleyerek karmaşık ama kesin bir matematiksel sistem kurmuş ve bazı durumlarda cinsiyet temelli farklı paylar öngörmüştür. Buna karşılık TMK, modern bir yaklaşımla, zümre sistemini ve halefiyet prensibini benimseyerek mirasçıları belirler ve aynı zümre içinde genellikle cinsiyet ayrımı yapmaksızın eşitliği temel alır. Her iki sistem de, yakınlık derecesini belirleyici kılmakla birlikte, paylaşım metodolojisi ve bireysel hakların tanımlanması bakımından belirgin şekilde ayrışmaktadır.

KAYNAKÇA

Aktan, Hamza. *Mukayeseli İslam Miras Hukuku.* Erzurum: Fen Edebiyat Fakültesi Ofset Baskı, 1989.

Ali Haydar Efendi. *Teshîlu'l-Ferâiz.* çev. Orhan Çeker. Konya: Tekin Kitabevi, 1984.

Alkış, Alpaslan. "İslam Miras Hukuku ile Türk Miras Hukukunun Varisler Yönüyle Karşılaştırılması", *ÇÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 19/1 (Haziran 2019), 60-79.

Ayiter, Nuşin. *Miras Hukuku.* Ankara: Sevinç Matbaası, 1978.

Bilmen, Ömer Nasuhi. *Hukukı İslamiyye ve Istılahatı Fıkhıyye Kamusu.* İstanbul: Bilmen Yayınevi, 1985.

Cürcânî, Şerif Ali b. Muhammed. *Şerhu's-Siraciyye* Mısır: Matbaatü Mustafa Halebî, 1944.

Ebu Zehra, Muhammed. *Ahkâmü't-Terikât ve'l-Mevârîs.* Kahire: Dâru'l-Fikri'l-Arabi, 1963.

İmre, Zahit. M*iras Hukuku*. İstanbul: Der Yayınevi, 1993.

Karaman, Hayreddin. *Mukayeseli İslam Hukuku.* İstanbul: İz Yayıncılık, 2014.

Kıylık, Mustafa Harun. *İslam Miras Hukukunda Kırk Hal ve İslam Miras Hukuku İle Medeni Kanunda Miras'ın Mukayesesi.* Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, 2006.

Kişkî, Muhammed Abdurrahim. *el-Mîrâsü'l-Mukâran.* Bağdat: Dârun-Nezîr, 1969.

Mevsılî, Abdullah b. Mahmud b. Mevdûd. *el-İhtiyâr li Ta'lîli'l-Muhtâr.* İstanbul: Tereke Yayınları, 2015.

Secâvendî, Muhammed b. Muhammed b. Abdirreşîd. *el-Ferâizü's-Sirâciyye.* İstanbul: Hanifiyye Kitapçılık, 1999.

Serahsî, Muhammed b. Ebî Sehl Ahmed. *el-Mebsût.* Beyrut: Daru'l-Ma'rife, 1993.

Türk Medeni Kanunu. (TMK). Kanun No: 4721. Tarih: 8/12/2001. Sayı: 24607.

Uzunpostalcı, Mustafa. *Hukuk ve İslam Hukuku II.* Konya: Damla Ofset Matbaası, 1996.

Üye, Müslüme. *Türk Hukuku'nda ve İsveç Hukuku'nda Kanuni Miras Hakkı.* Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, 2010.

THE PLACE OF TURKISH INHERITANCE LAW WITHIN INHERITANCE SYSTEMS

Alpaslan ALKIŞ
Prof. Dr., Kahramanmaraş Sütçü İmam University,
Faculty of Theology, Department of Islamic Law, Kahramanmaraş, Turkey.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-3401-7073

Abstract

People, by their very nature, tend to establish family life to ensure the continuation of their lineage, and this inclination brings with it the desire to acquire property and assets and to pass these on to subsequent generations. For this reason, throughout history, societies have developed inheritance law systems that determine to whom the property and rights of the deceased shall pass. Each society's understanding of law has been shaped according to its religious, cultural and economic structure; in this context, systems protecting the family, such as clan (parental), class, individualistic and collectivist systems have emerged. In systems protecting the family, inheritance passes to family members independently of the individual's will; thus, the aim is to preserve family unity and keep property within the family. The rejection of wills in Germanic law and the provisions on legal heirs and reserved shares in Turkish inheritance law reflect the effects of this system. The class system originates from Germanic law and ranks heirs according to blood relationship; the Turkish Civil Code has also adopted this system from Swiss law. In this system, heirs are divided into four classes according to the deceased's lineage; however, in Turkish law, the fourth class is not considered an heir. Each class comes into play when there are no heirs in the previous class, and according to the principle of succession, the share of a deceased heir passes to their descendants. In the class system, influenced by Roman law, heirs are divided into classes based on affection and spiritual ties; the preceding class eliminates the inheritance rights of the subsequent class. The individualistic system is based on the will of the individual; the testator is free to determine who will inherit their property after their death. This understanding is a reflection of Roman law on inheritance law. The socialist system, on the other hand, is based on the principle of rejecting individual property; it is argued that inheritance should pass to the state rather than to individuals. Turkish inheritance law came into force with the Turkish Civil Code, adopted in 1926 from the Swiss Civil Code. Law No. 743, which was repealed in 2001, was replaced by Law No. 4721. Although the Turkish inheritance system is based on the principle of kinship, it is a synthesis of the Germanic legal concept of protecting the family and the individualistic approach of Roman law. The legal inheritance of blood relatives, the institution of reserved shares, and the provisions on restitution in inheritance bear the traces of the family system, while institutions such as testamentary freedom and inheritance contracts bear the traces of the individualistic system. According to Turkish law, inheritance is formed by the transfer of the deceased's assets and liabilities by law or by disposition upon death. Heirs may be statutory or appointed; statutory heirs include descendants, parents, grandparents, adopted children, and spouses. The order of inheritance is determined according to the principle of descent, and the next group cannot obtain inheritance rights as long as the previous group exists. Furthermore, Turkish law adopts the principles of reserved shares, renunciation of inheritance, waiver of inheritance, and universal succession. In this context, Turkish inheritance law presents a secular, systematic, and state-oriented inheritance law structure that synthesises Roman and Germanic legal traditions, valuing both individual will and the preservation of family unity.

Keywords: Islamic law, Inheritance, Clan System, Turkish Inheritance Law.

TÜRK MİRAS HUKUKUNUN MİRAS SİSTEMLERİ İÇERİSİNDEKİ YERİ

Özet

İnsanlar yaratılışları gereği aile hayatı kurarak nesillerinin devamını sağlama eğilimindedir ve bu durum onların mal ve mülk edinme, bunları kendilerinden sonraki nesillere aktarma arzusunu da beraberinde getirir. Bu nedenle tarih boyunca toplumlar, ölen kimsenin mal ve haklarının kimlere intikal edeceğini belirleyen miras hukuk sistemleri geliştirmiştir. Her toplumun hukuk anlayışı, dini, kültürel ve ekonomik yapısına göre şekillenmiş; bu bağlamda aileyi koruyan, zümre (parantel), sınıf, ferdiyetçi ve kolektivist sistemler ortaya çıkmıştır. Aileyi koruyan sistemde miras, bireyin iradesinden bağımsız olarak aile bireylerine geçer; böylece aile birliğinin korunması ve malvarlığının aile içinde kalması amaçlanır. Cermen hukukunda vasiyetin reddi, Türk miras hukukundaki kanuni mirasçılık ve saklı pay hükümleri bu sistemin etkilerini yansıtır. Zümre sistemi, kökenini Cermen hukukundan alır ve mirasçıları kan hısımlığına göre derecelendirir; Türk Medeni Kanunu da İsviçre hukukundan alınan bu sistemi benimsemiştir. Bu sistemde mirasçılar, ölenin soy bağına göre dört zümreye ayrılır; ancak Türk hukukunda dördüncü zümre mirasçı sayılmamıştır. Her zümre, bir önceki zümrede mirasçı bulunmadığında devreye girer ve halefiyet ilkesi gereği, ölen bir varisin payı onun altsoyuna geçer. Roma hukukundan etkilenen sınıf sisteminde ise mirasçılar sevgi ve manevi bağ esasına göre sınıflara ayrılır; önce gelen sınıf, sonraki sınıfın miras hakkını ortadan kaldırır. Ferdiyetçi sistem bireyin iradesini esas alır; miras bırakan, ölümünden sonra mallarının kime geçeceğini özgürce belirleyebilir. Bu anlayış Roma hukukunun miras hukukuna yansımasıdır. Sosyalist sistem ise ferdi mülkiyetin reddi ilkesine dayanır; mirasın bireylere değil, devlete geçmesi gerektiği savunulur. Türk miras hukuku ise 1926'da İsviçre Medeni Kanunu'ndan alınarak kabul edilen Türk Medeni Kanunu ile yürürlüğe girmiş, 2001'de yürürlükten kaldırılan 743 sayılı Kanun'un yerine 4721 sayılı Kanun getirilmiştir. Türk miras sistemi, zümre esasına dayansa da Cermen hukukundaki aileyi koruma anlayışı ile Roma hukukundaki ferdiyetçi yaklaşımların sentezidir. Kan hısımlarının kanuni mirasçılığı, saklı pay kurumu ve mirasta iade hükümleri aile sisteminin; vasiyet serbestisi ve miras sözleşmesi gibi kurumlar ise ferdiyetçi sistemin izlerini taşır. Türk hukukuna göre miras, ölenin malvarlığının ve borçlarının kanun veya ölüme bağlı tasarruf yoluyla intikaliyle oluşur. Mirasçılar kanuni veya mansup olabilir; kanuni mirasçılar arasında altsoy, ana-baba, dede-nine, evlatlık ve eş yer alır. Miras sırası zümre esasına göre belirlenmiş, önceki zümre var oldukça sonraki zümre miras hakkı elde edemez. Ayrıca Türk hukukunda mahfuz hisseler, mirasın reddi, mirastan feragat ve küllî halefiyet ilkeleri benimsenmiştir. Bu bağlamda Türk miras hukuku, hem bireysel iradeye hem de aile birliğini koruma amacına değer veren, Roma ve Cermen hukuk geleneklerinin sentezinden oluşan laik, sistematik ve devletçi bir miras hukuk yapısı ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: İslam hukuku, Miras, Zümre Sistemi, Türk Miras Hukuku.

GİRİŞ

İnsanın biyolojik ve sosyal varlığı, neslinin devamını sağlama içgüdüsüyle şekillenmiştir. Bu içgüdü, bireyleri, hayatta iken elde ettikleri maddi varlıkları kendilerinden sonraki nesillere aktarma arayışına yöneltmiştir. Hatta servetin doğrudan kendi soyundan gelenlere intikal edeceği düşüncesi, bireylerde mal edinme ve biriktirme motivasyonunu daha da güçlendiren temel bir faktör olagelmiştir. Bu evrensel olgu, tarih boyunca, ölüm sonrasında kişilere ait malvarlığının kimlere ve hangi esaslarla devredileceği sorusunu gündeme getirmiş ve bu soru, farklı toplumların hukuk sistemleri tarafından geliştirilen "miras hukuku" kurallarıyla yanıtlanmaya çalışılmıştır.

Kendine özgü felsefi temelleri olan bu hukuk sistemleri, adalet ve hakkaniyet gibi evrensel ilkelerde benzeşmekle birlikte; içinde şekillendikleri kültürel, toplumsal, iktisadi ve dini bağlamların bir sonucu olarak önemli farklılıklar da sergilemektedir. Batı hukuk geleneği, miras hukukunu büyük

ölçüde Cermen ve Roma hukuk mirası üzerine inşa etmiştir. Bu süreçte, "zümre sistemi", "ferdiyetçi sistem" ve "sınıf sistemi" gibi farklı yaklaşımlar ortaya çıkmıştır.

Türkiye'de modern anlamda miras hukuku, İsviçre Medeni Kanunu'ndan iktibas edilerek 1926 yılında yürürlüğe giren 743 sayılı Türk Medeni Kanunu ile başlamış, bu kanunun yerini 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu (TMK) almıştır. Bu çalışmada, Türk miras hukukuna ilişkin açıklamalar, 4721 sayılı TMK ve bu alandaki temel doktrinel eserler referans alınarak yapılacaktır (Alkış, 2019).

1. MİRAS HUKUKU SİSTEMLERİ

Çağdaş hukuk sistemleri, mirasın intikaline ilişkin farklı felsefi temeller üzerine kurulu çeşitli sistemler geliştirmiştir.

1.1. Aileyi Koruyan Sistem

Bu sistemde, toplumun temel taşı olarak görülen ailenin devamlılığını ve ekonomik bütünlüğünü korumak esastır. Buna göre, kişinin malvarlığı, ölümü üzerine kendi iradesinden bağımsız olarak, doğrudan kanunla belirlenen aile üyelerine intikal eder. Miras bırakanın, aile fertlerinin kanuni haklarını ihlal edecek tasarruflarda bulunma yetkisi büyük ölçüde kısıtlanmıştır. Cermen hukukunda vasiyetnameye izin verilmemesi, Türk hukukundaki kanuni mirasçılık ve saklı pay (mahfuz hisse) kurumları, bu sistemin etkilerine örnek teşkil eder. Benzer şekilde, Hammurabi Kanunları ve eski İsrail hukukundaki bazı düzenlemeler de aile birliğini korumaya yönelik tedbirler içermekteydi. İslam miras hukukundaki belirli pay sahipleri (ashâb-ı ferâiz) uygulaması da, mirasın öncelikle yakın aile üyeleri arasında dağıtılması prensibiyle, aile merkezli bir yaklaşım sergiler eder (Ayiter, 1978; Aktan, 1989; İmre, 1993; Uzunpostalcı, 1996).

1.2. Zümre (Parantel) Sistemi

Kökeni Cermen hukukuna dayanan bu sistem, Türk Medeni Kanunu'nun da benimsediği temel sistemdir. Bu modelde mirasçılar, murise olan soy bağı yakınlıklarına göre dört zümreye (parentele) ayrılır eder (Şafak, 1973; Ayiter, 1978; Uzunpostalcı, 1996).

Birinci Zümre: Ölenin altsoyu (çocukları, torunları vb.).

İkinci Zümre: Ölenin anne-babası ve onların altsoyu (kardeşler, yeğenler vb.).

Üçüncü Zümre: Ölenin büyükanne-büyükbabaları ve onların altsoyu (amca, hala, dayı, teyze vb.).

Dördüncü Zümre: Ölenin büyükanne-büyükbabalarının ebeveynleri ve onların altsoyu. (TMK, dördüncü zümreyi kanuni mirasçı olarak kabul etmez).

Sistemin temel prensibi, bir önceki zümrede mirasçı bulunması halinde, sonraki zümrelerin mirasçı olamamasıdır. Aynı zümre içinde ise, murise derece itibarıyla daha yakın olan mirasçı, uzak olanı miras dışında bırakır (örneğin, çocuk varken torun mirasçı olamaz). Altsoy prensibi (halefiyet) geçerlidir; yani miras bırakandan önce ölen bir mirasçının payı, kendi altsoyuna geçer. Bu durum, aynı zümre ve derecedeki mirasçıların eşit pay alamayabileceği sonucunu doğurabilir. Sistem, hem halefiyet uygulaması nedeniyle hem de ölüye soy bakımından daha yakın olan bazı hısımları (örneğin baba) miras dışı bırakabilmesi nedeniyle eleştirilere konu olmaktadır eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993; Uzunpostalcı, 1996; Karaman, 2014).

1.3. Sınıf Sistemi

Roma hukuku kökenli bu sistem, daha çok Fransız Medeni Kanunu ve ondan etkilenen ülkelerde benimsenmiştir. Burada mirasçılar, belirli sınıflara ayrılır ve bir önceki sınıftan mirasçı varken sonraki sınıftakiler mirasçı olamaz. Genel olarak sınıflar şu şekilde sıralanır eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993; Karaman, 2014).

Birinci Sınıf: Ölenin altsoyu.

İkinci Sınıf: "İmtiyazlı civar hısımları" (ölenin kardeşleri, onların altsoyu ve bazı durumlarda anne-baba).

Üçüncü Sınıf: "İmtiyazlı usûl" (ölenin anne-babası ve diğer dede-nineler).

Dördüncü Sınıf: "Âdi civar hısımları" (diğer yan hısımlar).

Bu sistemin en belirgin eleştirisi, ölüye daha yakın olan anne-babanın, altsoyun varlığı halinde mirastan tamamen mahrum kalabilmesidir eder (Şafak, 1973; Uzunpostalcı, 1996).

1.4.Ferdiyetçi Sistem

Bu sistem, Roma hukukunda hâkim olan ve bireyin iradesini merkeze alan anlayışa dayanır. Temel prensip, miras bırakana, malvarlığı üzerinde ölümünden sonra geçerli olacak geniş bir tasarruf yetkisi tanınmasıdır. Kişi, servetini kime veya hangi kuruma bırakacağını büyük ölçüde serbestçe belirleyebilir. Bu sistem, bireyin mülkiyet hakkını ve kişisel tercihlerini ön planda tutar eder (Aktan, 1989; İmre, 1993; Karaman, 2014).

1.5.Kollektivist veya Sosyalist Sistem

Sosyalist ideolojiye dayalı bu sistem, özel mülkiyetin sınırlandırılması veya kaldırılması prensibinin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Ferdi mülkiyeti reddeden bu anlayış, miras hukukunun varlığına da temelden itiraz eder. Bu görüşe göre, kişinin ölümü üzerine malvarlığının topluma, yani devlete intikal etmesi gerekir. Uygulamada, sosyalist rejimler miras hakkını tamamen ortadan kaldırmamakla birlikte, ona çok dar sınırlar çizmişlerdir eder (Aktan, 1989; İmre, 1993).

2. TÜRK MİRAS HUKUKU

Günümüz Türk miras hukuku, 1926 yılında İsviçre Medenî Kanunu'nun tercüme ve iktibas edilmesiyle yürürlüğe giren Türk Medeni Kanunu ile şekillenmiştir. Bu radikal hukuk reformunun temel gerekçeleri arasında; hukukun laik bir temele oturtularak dini etkilerden arındırılması, hukuk birliği sağlanarak mevcut dağınıklığın giderilmesi ve değişen toplumsal ihtiyaçlara cevap vermekte yetersiz kalan değişmez fıkıh kurallarının yerini dinamik bir sistemin alması yer almaktadır. Türk miras hukuku, temelini zümre sisteminden almakla birlikte, Cermen hukukunun aileyi koruyucu unsurları ile Roma hukukunun ferdiyetçi yaklaşımını sentezleyen karma (melez) bir yapı sergiler eder (Aktan, 1989; İmre, 1993; Kıylık, 2006).

Türk miras hukukunun omurgasını oluşturan "zümre sistemi", temelde iki büyük hukuk geleneğinin sentezinden doğmuştur: "Ferdiyetçi" karakteri ağır basan Roma Hukuku ile "aile" odaklı Cermen Hukuku. Bu sentez neticesinde, bireyin irade özerkliği ile ailenin menfaati arasında dengeli bir sistem tesis edilmiştir. Roma Hukuku'ndan; küllî halefiyet (mirasın topyekûn geçişi), vasiyet serbestisi, muayyen mal vasiyeti ile mirasçı atanması (mirasçı nasbı) arasındaki teorik ayrım, miras payına konulan şart ve yükümlülükler, mirasçılar arası denkleştirme (iade borcu) ve mirastan yoksunluk gibi temel prensipler devralınmıştır. Cermen Hukuku'ndan ise; miras sözleşmeleri ve birden fazla mirasçı olduğunda aralarında uygulanacak olan miras ortaklığı rejimi gibi müesseseler iktibas edilmiştir. Nihayetinde, devletin son çare mirasçı sıfatıyla kanuni mirasçılar arasında sayılması ve veraset-intikal vergisi uygulaması gibi düzenlemelerle sistem, sosyal devlet anlayışıyla uyumlu bir nitelik kazanmıştır eder (Ayiter, 1978; Aktan, 1989; İmre, 1993).

Türk miras hukukunda "miras", murise (miras bırakan) ait bulunan maddi ve hukuki varlığın tamamının (malvarlığı hakları ve borçları), kanun hükmü veya murisin ölüme bağlı tasarrufuyla belirli kişilere intikal etmesidir. Bu çerçevede mirasçılar, murisin mevcut ve muaccel olmuş tüm hak ve borçlarına, küllî halefiyet esası uyarınca topyekûn halef olmaktadır (TMK, md. 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 599; Berki, 1954).

Mirasçılık sıfatı, ya doğrudan kanun hükmünden ("Kanuni Mirasçılık") ya da murisin iradesinden ("Ölüme Bağlı Tasarruflar") doğar. Kanuni mirasçılığın tespitinde dört temel bağ esas alınır eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

Kan Bağı: Soybağı (hısımlık) ilişkisine dayanan mirasçılık.

Evlilik Bağı: Sağ kalan eşin mirasçılığı.

Evlatlık Bağı: Evlat edinilen ile evlat edinen arasındaki mirasçılık.

Uyrukluk Bağı (Devlet): Kanuni veya atanmış hiçbir mirasçının bulunmaması halinde devletin mirasçılığı.

Türk miras hukuku, murise ölümünden sonra geçerli olacak irade beyanlarında bulunma özgürlüğü (vasiyet serbestisi) tanımak suretiyle birey iradesine büyük önem atfetmiştir. Vasiyetname ve miras sözleşmesi olmak üzere iki türü bulunan ölüme bağlı tasarruflarla muris, mirasçı atayabilir, belirli bir mal vasiyet edebilir, miras paylarının taksimine dair kurallar koyabilir veya kanuni mirasçılarını belli şartlarla mirastan yoksun bırakabilir. Ancak, bu irade özerkliği sınırsız değildir. Kanun, yakın aile üyelerini korumak amacıyla "mahfuz hisse" (saklı pay) müessesesini öngörmüştür. Muris, ölüme bağlı tasarruflarıyla, birinci zümredeki altsoyu, ana-babası ve sağ kalan eşi gibi mahfuz hisse sahibi mirasçıların bu yasal paylarını tamamen ortadan kaldıramaz. Bu düzenleme, ferdi irade ile ailevi dayanışma arasında hukuken korunan bir denge oluşturur eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

2.1. Türk miras hukukunun özellikleri

Türk miras hukuku, mirasın intikalini düzenlerken “zümre sistemi” adı verilen ve belirli esaslara dayanan bir yapı benimsemiştir. Bu sistemin işleyişine ilişkin temel prensipler şu şekilde özetlenebilir:

2.1.1. Zümre Sisteminin İşleyiş Prensipleri

a) **Zümreler Arası Sıra Esası:** Kanuni mirasçılık, öncelik sırasına tabi üç zümrede düzenlenmiştir. Bir önceki zümrede mirasçı bulunması halinde, sonraki zümreler miras hakkı kazanamaz. Örneğin, murisin çocuğu veya torunu (birinci zümre) hayattayken, ana ve babası (ikinci zümre) mirasçı olamaz (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

b) **Zümre İçi Sıra Esası (Kök Başında Bulunma):** Her zümrenin kendi içinde de bir sıra hiyerarşisi mevcuttur. Kökü oluşturan kişi (örneğin murisin çocuğu) hayattayken, onun altsoyu (örneğin torun) mirasçı olamaz (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

c) **Halefiyet (İkame) Esası:** Bir mirasçı, muristen önce vefat etmişse, onun miras payı kendi altsoyuna (fürûuna) geçer. Örneğin, muristen önce ölen bir çocuğun payı, o çocuğun çocuklarına (murisin torunlarına) intikal eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

d) **Eşitlik Esası:** Aynı zümre ve derecede bulunan mirasçılar, mirası eşit hisseler halinde paylaşırlar (Ayiter, 1978; İmre, 1993).

2.1.2. Mirasçı Türleri ve Kanuni Mirasçıların Sıralanışı

Türk Medeni Kanunu (TMK) mirasçıları, “kanuni mirasçılar” ve “atanmış mirasçılar” (mansûb mirasçılar) olarak ikiye ayırır. Kanuni mirasçılar; kan hısımları, evlatlık, sağ kalan eş ve devletten oluşur. Atanmış mirasçılar ise, murisin ölüme bağlı bir tasarrufuyla (vasiyetname veya miras sözleşmesi) mirasçı tayin ettiği kişilerdir eder (Ayiter, 1978; İmre, 1993; Karaman, 2014).

Kanuni mirasçılar zümreler halinde şu şekilde sıralanır:

a) **Birinci Zümre: Altsoy**

Miras bırakanın birinci derece mirasçıları, çocukları ve onların altsoyudur (torunlar). Miras bırakandan önce ölmüş çocukların payı, halefiyet yoluyla kendi altsoylarına geçer. Evlilik dışı hısımlar, soybağı tanıma veya hakim kararıyla kurulduğunda, evlilik içi hısımlar gibi mirasçı olurlar. Evlatlık ve altsoyu da evlat edinene kan hısımı gibi mirasçı olur (TMK, md. 495; Ayiter, 1978; İmre, 1993).

b) **İkinci Zümre: Ana ve Baba**

Altsoyu bulunmayan miras bırakanın mirasçıları, ana ve babasıdır. Ana veya babadan biri muristen önce ölmüşse, onun payı kendi altsoyu (murisin kardeşleri, yeğenleri) tarafından halefiyet yoluyla alınır (TMK, md. 496; Ayiter, 1978; İmre, 1993).

c) **Üçüncü Zümre: Büyük Ana ve Büyük Baba**

Altsoyu, ana ve babası ve onların altsoyu bulunmayan miras bırakanın mirasçıları, büyük ana ve büyük babalarıdır. Büyük ana ve büyük babalardan birinin muristen önce ölmesi halinde, payı kendi altsoyu (murisin amca, hala, dayı, teyze gibi hısımları) tarafından ikame edilir (TMK, md. 497; Ayiter, 1978; İmre, 1993).

d) **Evlilik Dışı Hısımlar:** Evlilik dışında doğmuş olan çocuklar baba açısından evlilik bağından meydana gelmiş gibi kabul edilerek mirascı olurlar. Evlatlık alınan çocuklarda aynen öz çocuklar gibi varis olmaktadır (TMK, md. 498).

e) **Sağ Kalan Eş**

Sağ kalan eş, miras bırakanın hangi zümresiyle birlikte mirasçı olduğuna bağlı olarak değişen oranlarda miras payı alır. Birinci zümreyle (altsoy) birlikte mirasçı ise mirasın dörtte birini, ikinci zümreyle (ana-baba) birlikte ise yarısını, üçüncü zümreyle birlikte ise dörtte üçünü alır. Bu zümrelerden hiçbir mirasçı yoksa mirasın tamamı sağ kalan eşe kalır (TMK, md. 499).

2.1.3. Türk Miras Hukukuna Özgü Bazı Temel Kurumlar

Mahfuz Hisse (Saklı Pay): TMK, kanuni mirasçıların belirli bir kısmını, murisin tasarruflarına karşı korumuştur. Muris, ölüme bağlı tasarruflarıyla bu mirasçıların yasal miras paylarının (saklı pay) tamamını ortadan kaldıramaz (TMK, md. 514).

TMK bazı sebeplerle muris mirasçıyı mirastan mahrum bırakabilmektedir (TMK, md. 510).

Mirasın Reddi: TMK, mirasçılara mirası reddetme hakkı tanımıştır. Bu, İslam Hukuku'ndaki zorunlu (cebrî) mirasçılık anlayışından ayrılan bir özelliktir (TMK, md. 605).

Küllî Halefiyet: Mirasçılar, miras bırakanın malvarlığına aktif ve pasifleriyle birlikte, bir bütün olarak (külli halefiyet yoluyla) el koyarlar. Mirasçılar, miras bırakanın borçlarından da kişisel malvarlıklarıyla sorumludur (TMK, md. 599).

Miras Sözleşmesi ve Feragat: TMK, miras bırakan ile mirasçı adayı arasında, mirastan feragati konu alan sözleşmeler yapılmasına imkan tanır (TMK, md. 528). Bu durum, İslam Hukuku'ndaki muris sağken mirastan feragatin geçersiz sayılması prensibiyle çelişir eder (Karaman, 2014).

SONUÇ

Yapılan inceleme neticesinde, 1926 tarihli Türk Medeni Kanunu ile benimsenen Türk miras hukukunun, temelde İsviçre Medeni Kanunu üzerinden şekillenen ve Roma-Cermen hukuk geleneklerinin sentezine dayanan modern, laik ve sistematik bir yapıya sahip olduğu görülmektedir. Bu sistemin omurgasını oluşturan "zümre sistemi", kanuni mirasçılığı belirlemede açık, kesin ve

öngörülebilir kurallar getirerek hukuk güvenliğini tesis etmeyi amaçlamıştır. Sistem, öncelik ve halefiyet esaslarıyla işleyerek, mirasın mümkün olan en yakın kan hısımlarına intikalini garanti altına almaktadır. Türk miras hukukunun en belirgin özelliklerinden biri, bireysel irade özgürlüğü ile ailenin korunması arasında bir denge kurmasıdır.

Roma hukukundan miras kalan "küllî halefiyet" ve "vasiyet serbestisi" ilkeleri, miras bırakana ölümünden sonra malvarlığını şekillendirme konusunda geniş bir tasarruf yetkisi tanımaktadır. Ancak bu özgürlük, Cermen hukukundan gelen ve aile menfaatini korumaya yönelik "mahfuz hisse" kurumu ile sınırlandırılmıştır. Böylece, miras bırakanın yakın kan hısımları ve eşi, mirastan tamamen mahrum bırakılamamakta, sistem "ferdiyetçi" ve "aileci" yaklaşımları başarıyla uzlaştırmaktadır. Türk miras hukuku ile İslam Miras Hukuku arasında ise Mirasta irade serbestisi, mirasın reddi (reddi miras), mirasçılıktan mahrumiyet (ıskat), evlat edinme ve evlilik dışı çocukların mirasçılığı gibi hususlarda temel felsefe ve işleyiş bakımından köklü farklar bulunmaktadır.

Sonuç olarak, Türk miras hukuku, tarihî ve dini temelli bir sistem olan İslam Miras Hukuku'ndan kopuşun somut bir örneğidir. Laik, modern ve medeni bir toplum inşa etme hedefi doğrultusunda, Batı hukuk sistemlerinden iktibas edilmiş; bireyin irade özgürlüğünü, hukuk birliğini ve ailenin ekonomik devamlılığını gözeten rasyonel bir yapı kurulmuştur.

KAYNAKÇA

Aktan, Hamza. *Mukayeseli İslam Miras Hukuku.* Erzurum: Fen Edebiyat Fakültesi Ofset Baskı, 1989.

Alkış, Alpaslan. "İslam Miras Hukuku ile Türk Miras Hukukunun Varisler Yönüyle Karşılaştırılması", *ÇÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 19/1 (Haziran 2019), 60-79.

Ayiter, Nuşin. *Miras Hukuku.* Ankara: Sevinç Matbaası, 1978.

Berki, Şakir. "Türk Miras Hukukunun Esasları". *Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi* 11/3 (1954): 174-221.

İmre, Zahit. M*iras Hukuku*. İstanbul: Der Yayınevi, 1993.

Karaman, Hayreddin. *Mukayeseli İslam Hukuku.* İstanbul: İz Yayıncılık, 2014.

Kıylık, Mustafa Harun. *İslam Miras Hukukunda Kırk Hal ve İslam Miras Hukuku İle Medeni Kanunda Miras'ın Mukayesesi.* Yüksek Lisans Tezi, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, 2006.

Şafak, Ali. "Mukayeseli Hukuk Açısından Furuu Karşısında Usulün Miras Hakkı". *Diyanet İşleri Başkanlığı Dergisi* 12/1 (Ocak-Şubat 1973): 38-42.

Türk Medeni Kanunu. (TMK). Kanun No: 4721. Tarih: 8/12/2001. Sayı: 24607.

Uzunpostalcı, Mustafa. *Hukuk ve İslam Hukuku II.* Konya: Damla Ofset Matbaası, 1996.

EXAMINING THE QUR'AN'S IMPRESSION (MUHEYMIN) OF THE BIBLE THROUGH THE EXAMPLE OF STORIES

Fatih TOK
Doç. Dr., ESOGÜ İlahiyat Fakültesi Tefsir Anabilim Dalı Öğretim Üyesi,
https://orcid.org/0000-0003-4881-5455

Abstract

The process of divine revelation has continued uninterrupted throughout human history as a reflection of God's will to guide and guide. Prophets sent at different times have guided their societies in matters of faith, morality, worship, and social order; each revelation, centered on the principle of monotheism, offered a message appropriate to the circumstances of its time. However, over time, previous revelations have been distorted in some ways for various reasons. Corruptions, particularly in the areas of faith, morality, and law, necessitated divine intervention. In this context, God sent new prophets and new scriptures.

The Quran, the final link in the chain of revelation, describes itself as "musaddiq" (confirming previous revelations) and "muhaymin" (protecting, supervising, and establishing a measure for them). These two attributes demonstrate that the Quran is the ultimate authority that confirms the essence of previous revelations (musaddiq) and reconstructs the truth (muhaymin) in matters that have been distorted. The Quran's approach to stories reflects this function. While the Quran confirms and retells some stories from the Bible (Torah, Psalms, and Injil), it rejects others or presents the original story with a correct content. It also includes stories of prophets such as Hud, Salih, and Shu'ayb, which are not included in previous books. Similar stories, however, differ significantly in style, theological emphasis, and purpose. The points the Quran confirms in previous books demonstrate its quality of being a believer, while the points it rejects, corrects, and presents with a new content demonstrate its quality of being a believer.

The purpose of Quranic stories is not to present a historical chronology, but to highlight moral and faith-based messages. In this respect, this study aims to provide an indirect response to the claim that the Quran borrows from previous texts by revealing the characteristics of being a believer through stories. This research will first examine the etymological and conceptual meanings of the concepts of musaddiq and muheymin; then, a comparative analysis with the Bible will be conducted to concretize the textual reflections of these two Quranic attributes.

Keywords: Quran, Bible, Stories, Muheymin, Musaddiq.

KUR'ÂN'IN KİTAB-I MUKADDES ÜZERİNDEKİ MÜHEYMİNLİK VASFINI KISSALAR ÖRNEKLİĞİNDE İNCELENMEK

Özet

İlâhî vahiy süreci, insanlık tarihi boyunca Allah'ın hidayet ve rehberlik iradesinin bir yansıması olarak kesintisiz biçimde devam etmiştir. Farklı dönemlerde gönderilen peygamberler, toplumlarına inanç, ahlâk, ibadet ve sosyal düzen konularında yol göstermiş; her vahiy, tevhid ilkesini merkeze alarak kendi döneminin şartlarına uygun bir mesaj sunmuştur. Ancak zamanla önceki vahiyler çeşitli sebeplerle bazı yönlerden tahrife uğramış, özellikle de inanç, ahlâk ve hukuk alanındaki bozulmalar ilâhî müdahaleyi zorunlu kılmıştır. Bu bağlamda Allah, yeni peygamberler ve yeni kitaplar göndermiştir.

Vahiy zincirinin son halkası Kur'ân-ı Kerîm kendisini "musaddık" (önceki vahiyleri doğrulayan) ve "müheymin" (onları koruyan, gözeten ve ölçü kılan) olarak tanımlar. Bu iki sıfat, Kur'an'ın önceki vahiylerin özünü teyit eden (musaddık); tahrife uğramış hususlarda ise hakikati yeniden inşa eden (müheymin) nihai bir otorite olduğunu göstermektedir. Kur'an'ın kıssalara yaklaşımı da bu işlevi yansıtmaktadır. Kur'ân, Kitâb-ı Mukaddes (Tevrat, Zebur ve İncil) içerisinde yer verilen bazı kıssaları teyit ederek yeniden anlatırken, bazılarını ise reddeder veya doğru bir içerikle kıssanın aslını sunar. Ayrıca önceki kitaplarda yer almayan Hûd, Sâlih ve Şuayb gibi peygamber kıssalarına da yer verir. Benzer kıssalar ise üslup, teolojik vurgu ve amaç açısından önemli farklılıklar taşır. Kur'ân'ın önceki kitaplarda tasdik ettiği hususlar onun musaddık vasfını, reddettiği, tashih ettiği ve yeni bir içerikle sunduğu kısımlar ise onun müheymin vasfını göstermektedir.

Kur'ân kıssalarının amacı tarihsel kronoloji sunmak değil, ahlâkî ve imanî mesajları öne çıkarmaktır. Bu yönüyle çalışma, Kur'ân'ın *müheymin* özelliklerini kıssalar üzerinden ortaya koyarak, Kur'ân'ın önceki metinlerden alıntı yaptığı iddiasına karşı da dolaylı bir cevap oluşturmayı hedefler. Araştırmada öncelikle *musaddık* ve *müheymin* kavramlarının etimolojik ve kavramsal anlamları incelenecek; ardından Kitâb-ı Mukaddes'le kıyaslamalı bir analiz yapılarak Kur'ân'ın bu iki sıfatının metinsel düzlemdeki yansımaları somutlaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kur'ân, Kitâb-ı Mukaddes, Kıssalar, Müheymin, Musaddık.

GİRİŞ

İlâhî vahiy süreci, insanlık tarihi boyunca Allah'ın insanlara yönelik hidayet ve rehberlik iradesinin bir tezahürü olarak devam etmiştir. Bu süreçte farklı dönemlerde gönderilen peygamberler toplumlarına inanç, ahlâk, ibadet ve sosyal düzen konularında rehberlik etmişlerdir. Her bir vahiy, özü itibariyle tevhid ilkesini merkeze alarak kendi döneminin şartları çerçevesinde ilâhî mesajı iletmiştir.[1]

Allah tarafından tevhid hedefli gönderilen vahiyler, çeşitli sebeplerle zaman zaman orijinalitesini kaybetmiş hatta bazen gönderiliş amacıyla çelişen durumlar ortaya çıkmıştır. Öyle ki bu sapmalar bazen bilinçli bir tahrif yoluyla gerçekleşmiştir.[2] Özellikle inanç, ahlâkî değerler ve hak-hukuk alanında yaşanan bireysel ve toplumsal çürümeler yeni bir ilahî müdahaleyi gerekli kılmıştır. Bu minvalde Yüce Allah, zaman zaman yeni bir peygamber ve yeni bir kitap göndermiştir.

Vahiy zincirinin son halkası olan Kur'ân-ı Kerîm, kendisini "musaddık" (önceki vahiyleri doğrulayan) ve "müheymin" (onları koruyan, gözeten ve ölçü kılan) olarak nitelendirerek, önceki kitaplar karşısındaki çok boyutlu işlevine dikkat çekmiştir.[3] Kur'ân, bu çok yönlü misyonuyla hem önceki vahiylerin özünü teyit etmiş hem de tahrife uğramış alanlarda ilâhî hakikati yeniden tesis etmiştir. Dolayısıyla Kur'an'ın kendisini "musaddık" ve "müheymin" olarak tanımlaması, onun vahiy geleneği içerisindeki nihai ve otorite konumunu ortaya koymaktadır.

Kur'ân'da anlatılan kıssalar, onun "musaddık" ve "müheymin" vasıflarını yansıtan önemli bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Zira Kur'ân, önceki kutsal metinlerde yer alan kıssaların bir kısmını teyit ederek yeniden anlatırken, bir kısmını reddetmiş bir kısmını ise tamamen yeni bir içerikle sunmuştur. Yer yer de Kitâb-ı Mukaddes'te yer almayan bazı peygamber kıssaları anlatılmıştır ki, Hz. Hûd, Hz. Sâlih ve Hz. Şuayb kıssaları bu duruma örnek teşkil etmektedir. Buna karşılık Kitâb-ı Mukaddes'te yer aldığı hâlde Kur'an'da zikredilmeyen bazı detaylar da vardır. Ayrıca her iki kitapta

[1] el-Enbiyâ 21/25.
[2] el-Bakara, 2/79; Âl-i İmrân 3/78; en-Nisâ 4/46; el-Mâide 5/13, 41.
[3] el-Mâide 5/48.

da yer alan bazı kıssalar, anlatım üslubu, vurgulanan hususlar ve teolojik çerçeve bakımından birbirinden farklılık göstermektedir.

Kur'ân'ın kıssalara yaklaşımı, tarihsel kronolojiden ziyade ahlâkî, imanî ve pedagojik mesaj boyutunu ön plana çıkarır. Dolayısıyla bu çalışma, kıssalar üzerinden Kur'an'ın "musaddık" ve "müheymin" vasıflarını tespit etmeyi hedeflerken, aynı zamanda Kur'an kıssalarının kaynağı meselesine ilişkin tartışmalara da dolaylı bir cevap da teşkil edecektir. Zira bazı oryantalist yaklaşımlar, Kur'an'daki kıssaların büyük ölçüde Tevrat'tan veya Yahudi sözlü geleneğinden (İsrâiliyat) alındığını ileri sürmektedir. Ancak Kur'an'ın kendine özgü anlatım üslubu, teolojik çerçevesi ve kıssaların vermek istediği ilâhî mesaj, bu iddiaların anlamsızlığını ortaya koymaktadır. Kur'an kıssaları, İsrâiliyat literatürüyle mukayeseli olarak incelendiğinde, Kur'an'ın önceki vahiyleri sadece nakleden değil, aynı zamanda onları tashih ve yeniden inşa eden bir konumda bulunduğu açıkça görülmektedir.

Bu çalışmada Kur'ân-ı Kerîm'in "musaddık" ve "müheymin" vasıfları hem kavramsal hem de metinsel düzlemde incelenecek ve bu kavramların önceki kutsal kitaplar, özellikle de Kitâb-ı Mukaddes karşısındaki işlevleri kıssalar örnekliği üzerinden analiz edilecektir. Zira Kur'ân'ın birer sıfatı olarak "musaddık" ve "müheymin" kavramları, onun önceki kutsal kitaplarla ilişkisini ve bu kitaplar karşısındaki konumunu anlamada anahtar bir rol oynamaktadır.

Bu bağlamda çalışmada ilk olarak "musaddık" ve "müheymin" kavramlarının etimolojik (kelime) ve kavramsal boyutları ele alınacaktır. Ardından Kitâb-ı Mukaddes'in neliği üzerine kısa bir değerlendirme yapıldıktan sonra konu, kıssalar üzerinden karşılaştırmalı olarak analiz edilmeye çalışılacaktır. Böylece Kur'an'ın "musaddık" ve özellikle de "müheymin" sıfatı hem teorik hem de metinsel düzlemde somut bir şekilde ortaya konulmuş olacaktır.

Kur'ân'da Musaddık ve Müheymin Kavramları

Kur'ân-ı Kerîm lafız ve mâna itibariyle Allah kelâmıdır. Nüzul döneminde vahiy kâtipleri tarafından yazıya geçirilmiş, sahabe döneminde ise Mushaf hâline getirilip çoğaltılmış, dolayısıyla da hiçbir beşerî müdahaleye uğramadan günümüze kadar gelmiştir. Bu yönüyle Kur'an, ilâhîliğini yani orijinalitesini ve hakikatlerin yegâne kaynağı olma vasfını muhafaza etmiştir.

Kur'ân-ı Kerîm insanlığı en son gelen ilâhî mesajdır. Bu yönüyle o, önceki vahiyler karşısında özel bir konuma sahiptir ki onları doğrulayan, koruyan ve tashih vazifesi gören bir hüviyet taşımaktadır. Bu vasıf, Kur'an'da "musaddık" ve "müheymin" kavramlarıyla ifade edilmiştir:

> "Sana da daha önceki kitabı doğrulamak (musaddık) ve onu korumak (müheymin) üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet; sana gelen gerçeği bırakıp da onların arzularına uyma. (Ey ümmetler!) Her birinize bir şerîat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı; fakat size verdiğinde (yol ve şerîatlerde) sizi denemek için (böyle yaptı). Öyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri(n gerçek tarafını) O haber verecektir."[4]

Aşağıda öncelikle âyet-i kerimede zikredilen söz konusu iki kavramın lügatlerdeki anlamına ardından da Kur'an'daki kullanım alanına temas edeceğiz.

[4] el-Mâide 5/48.

Musaddık

Sıdk kelimesi sözlükte, "doğru sözlü olmak, gerçeği söylemek, gerçeğe uygun bilgi vermek, sözünü yerine getirmek, öğüt ve sevgide samimi, iş ve davranışlarında dürüst ve güvenilir olmak"[5] gibi anlamlara gelmektedir. Yine sıdk kelimesi, "sözün hem gerçeğe hem de sözü söyleyenin zihnindeki bilgiye uygunluğu" şeklinde tanımlanır.[6] Bu sebeple bir kimsenin sözü gerçeği ifade ediyor olsa da şayet o kişi kendi zihninde farklı bir düşüncedeyse o söz yalan sayılır.[7]

Kur'ân-ı Kerîm hem doğruluk anlamında "sıdk" hem de doğrulayıcı (tasdik edici) anlamında "musaddık" vasfına sahip bir kitaptır.[8] Bu demek oluyor ki Kur'ân, hem doğruyu ve hakikati içeren bir söz (sıdk) hem de önceki kitapları tasdik eden, onaylayan (musaddık) bir kitaptır.[9] Bu durum, Kur'an'ın iki yönlü hakikat ilişkisini göstermektedir: Bir yönüyle Kur'an, doğruluğun kendisini ifade eden yani hakikati dile getiren ilâhî bir kelâm; diğer yönüyle de önceki vahiyleri tasdik eden, onların asıllarını onaylayan bir kitaptır.[10]

Musaddık kavramı Kur'an'da genellikle onun, önceki ilâhî kitaplarla ilişkisini tanımlamak üzere kullanılmıştır. Nitekim Mâide sûresi 48. âyette Kur'ân, "Kendinden önceki kitapları tasdik edici (musaddık) ve onlar üzerinde bir ölçü koyucu (müheymin)" olarak nitelenmiştir. Buradaki tasdik, önceki vahiylerin aslî doğrularını kabul etme ve tahrif edilmemiş kısımlarını onaylama anlamına gelmektedir.[11] Kur'ân önceki vahiylerin ilâhî özünü tanır; bu yönüyle de hem vahiy zincirinin devamı hem de önceki metinlerin doğruluk ölçütü konumunda yer alır.[12]

Kur'ân'ın bu vasfı, aynı zamanda önceki kitapların tarihsel gerçekliğini de teyit etmektedir. İnsanlık, önceki peygamberlere ve kitaplara ilişkin bilgileri esas itibariyle Kur'ân sayesinde öğrenmektedir. Bu bağlamda Kur'ân, hem geçmiş vahiylerin varlığına tanıklık eden bir belge hem de onların korunmuş hakikatlerini doğrulayan bir ölçü niteliğindedir. Bu durum Hz. Peygamber dönemindeki Tevrat örneğinde de açıkça görülmektedir. Kur'ân'da Yahudilere hitaben şöyle buyrulur: "*Yanlarında içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyorlar, sonra bunun ardından verdiğin hükümden yüz çeviriyorlar? İşte onlar (kendi kitaplarına da sana da) inanmış değillerdir.*"[13]

Bu âyet, Tevrat'ın hâlâ ilâhî hükümlerin izlerini taşıyan bir metin olarak görüldüğünü, ancak Yahudilerin bu hükümlere uymamak suretiyle tasdikin gereğini yerine getirmediklerini göstermektedir. Kur'an'ın *musaddık* vasfı, Kur'an'ın hem tarihsel sürekliliği hem de ilâhî kelâmın nihai doğruluk ölçüsünü temsil ettiğini göstermektedir.

---

5 İbn Manẓūr, *Lisānu'l-ʿArab*, thḳ. ʿAbdullāh ʿAliyyu'l-Kebīr vd. (Kahire: Dāru'l-meʿârif, ts.), 4/2417-2420; Râgıp el-İsfahânî, *el-Müfredât fî garîbi'l-Kur'ân*, thk. Muhammed Seyyid Kîlânî (Beyrut: Dâru'l-marife, ts.), 277-278.

6 İsfahânî, *el-Müfredât,* 277-278; Mustafa Çağrıcı, "Sıdk" *TDV İslam Ansiklopedisi*, (İstanbul: 2009), 37/98.

7 el-Münâfikûn 63/1.

8 el-Bakara 2/89, 91; Âl-i İmrân 3/3; el-Mâide 5/48; ez-Zümer 39/32-33.

9 el-Bakara 2/89, 91; Âl-i İmrân 3/3; el-Mâide 5/48; ez-Zümer 39/32-33.

10 Taberî, Ebû Ca'fer Muhammed b. Cerîr, *Câmiʿu'l-beyân ʿan teʾvîli âyi'l-Kurʾân*, (Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1405/1984), 2/236; Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, *Hak Dini Kur'an Dili*, (İstanbul: Eser Neşriyat, 1979), 3/417.

11 Zemahşerî, Ebü'l-Kāsım Mahmûd b. Ömer, *el-Keşşâf ʿan hakâʾiki gavâmidi't-tenzîl*, (Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-ʿİlmiyye, 1987), 1/297; Râzî, Fahreddin, *Mefâtîhu'l-gayb*, (Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1981), 3/193.

12 Muhammed Abduh-Reşid Rızâ, *Tefsîru'l-Menâr*, (Kahire: el-Hey'etü'l-Mısriyye el-ʿÂmme, 1947), 3/155.

13 el-Mâide 5/43.

Müheymin

Müheymin kelimesi, Arapça kökenli heymene (هيمن) fiilinden türemiş olup, "koruyup gözetmek, üzerine hâkim olmak, denetlemek, güven altında bulundurmak" anlamlarına gelmektedir. Kelimenin kök anlamında, bir şeyi kontrol etme, koruma ve doğruya yönlendirme manası bulunmaktadır.[14]

Bu kavram Haşr suresinin 23. âyetinde Allah'ın bir ismi[15], Mâide sûresinin 48. âyetinde ise Kur'an'ın bir vasfı olarak geçmektedir. Maide suresindeki; "*Sana da kendinden önceki kitapları tasdik eden ve onları koruyup gözeten (müheyminen aleyhi) Kitabı hak olarak indirdik...*"[16] ifadesinde *müheymin* kelimesi, hem koruyucu (rakîb) hem de hakem (şâhid) anlamlarıyla birlikte, Kur'an'ın önceki vahiyler üzerindeki otoritesini ifade etmektedir.[17]

Kur'an'ın *müheymin* olarak tanımlanması, onun yalnızca geçmiş vahiyleri tasdik eden değil, aynı zamanda onların üzerinde denetim ve hüküm sahibi bir kitap olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yönüyle *musaddık* kavramı ile *müheymin* kavramı arasında bir tamamlayıcılık ilişkisi bulunmaktadır. *Musaddık*, Kur'an'ın önceki vahiylerin ilâhî özünü doğruladığını belirtirken; *müheymin* de Kur'an'ın o vahiyleri ölçüye vuran, koruyan ve tashih eden konumunu vurgulamaktadır.[18]

Klasik müfessirler, *müheymin* kelimesine farklı nüanslarla yaklaşmışlardır. Kelimenin, "önceki kitapların doğruluğuna şahitlik eden, önceki kitapların hükümlerini teyit eden, onları koruyan ve yanlış kısımlarını ayıklayan" şeklinde açıklandığını görmekteyiz.[19] Râzî ise bu kavramı Kur'ân'ın, "önceki kitaplarda yer alan doğruyu muhafaza etme ve batılı ortadan kaldırma" fonksiyonu olarak yorumlamıştır.[20] Bu çerçevede *müheymin*, Kur'ân'ın hem şahit (şehîd) hem hakem (hâkim) hem de koruyucu (rakîb) vasıflarını bir arada barındıran bir kavram olarak anlaşılmalıdır. Bu, Kur'an'ın önceki vahiyleri sadece onaylayan değil, aynı zamanda doğruluklarını denetleyen ilâhî bir otorite olduğunu göstermektedir. Kur'ân'ın müheyminliği, Kitâb-ı Mukaddes ile ilişkisi açısından özel bir anlam taşımaktadır. Zira Kur'an, önceki kitaplarda zamanla ortaya çıkan beşerî müdahaleleri tashih etmiş, buna karşılık ilâhî öğretiye ait unsurları koruma altına almıştır.

Modern dönem müfessirlerinden Reşid Rızâ *müheymin* sıfatının, Kur'ân'ın hem Tevrat hem İncil karşısında doğruluk standardı konumunda olduğunu ifade etmektedir.[21] Kur'ân, hem geçmişte gönderilen kitapların ilâhî özünü teyit etmiş hem de onların zamanla uğradığı tahriflere karşı ilâhî hakikatin muhafızı olmuştur. Kur'ân'ın *müheymin* vasfı, onun yalnızca tarihsel bir metin değil, aynı zamanda ilâhî hakikatin evrensel koruyucusu olduğunu ortaya koymaktadır. Bu vasıf, Kur'an'ın önceki kitaplara bakışının "reddeden" değil, "koruyarak yeniden inşa eden" bir perspektifte olduğunu göstermektedir.

---

14 İbn Manzûr, *Lisânu'l-Arab*, (Beyrut: Dârul-Me'ârif, 1990) 6/4705; Bekir Topaloğlu, "Müheymin", *DİA*, 31/516-517. https://islamansiklopedisi.org.tr/muheymin

15 "O, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan **(müheymin),** mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır." (Haşr 59/23). Müheymin, İbn Mâce'nin rivayet ettiği esmâ-i hüsnâ listelerinde yer almıştır. Bk. İbn Mâce, "Duâ'", 10.

16 el-Mâide 5/48.

17 Zemahşerî, *Keşşâf,* 2/246; Fahreddin er-Râzî, *Mefâtîhu'l-gayb*, 12/12.

18 Elmalılı, *Hak Dini Kur'an Dili*, 3/1696-7.

19 Taberî, *Câmiʿu'l-beyân*, 8/485-492; Zemahşerî, *Keşşâf,* 2/246.

20 Râzî, *Mefâtîhu'l-gayb*, 12/12-13.

21 Abduh-Reşit Rıza, *Tefsîru'l-Menâr*, 6/410.

Kitâb-ı Mukaddes

Hristiyanlık geleneğinde Tanrı'nın vahyini içerdiğine inanılan metinler bütünü Kitâb-ı Mukaddes olarak adlandırılmaktadır. *Mukaddes* sıfatı, bu metinlerin kutsallığını ve ilahî kökenine dair inancı ifade etmektedir. Batı dillerinde kullanılan *Bible* kelimesi, Yunanca "biblia" (kitaplar) sözcüğünden türediği ifade edilmektedir ki, bu da söz konusu metinlerin tek bir kitaptan ziyade, farklı dönemlerde kaleme alınmış çok sayıda metnin bir araya gelmesiyle oluşan derleme bir bütün olduğunu göstermektedir.[22]

Kitâb-ı Mukaddes iki ana bölümden oluşmaktadır. Birincisi, Eski Ahit (Ahd-i Atîk / Tanah) olup Yahudi kutsal metinlerini içerir. İbranice ve kısmen Aramice yazılmıştır. Üç temel bölümden meydana gelmektedir: Tevrat (Tora / Musa'nın Beş Kitabı), Neviim (Peygamberler) ve Ketuvim (Yazılar). Bu metinlerde Tanrı'nın İsrailoğulları ile yaptığı ahit, bu topluma gönderilen peygamberlerin faaliyetleri ve Tanrı-insan ilişkisine dair temel öğretiler yer almaktadır.[23] İkincisi, Yeni Ahit (Ahd-i Cedîd) olup Hristiyanlığın kutsal metinlerini içermektedir. Yunanca kaleme alınan bu bölüm; dört İncil (Matta, Markos, Luka, Yuhanna), Elçilerin İşleri, Pavlus ve diğer mektuplar ile Vahiy (Apokalipsis) kitaplarından oluşmaktadır. Bu metinler Hz. İsa'nın hayatı, öğretileri, havarilerin tebliğ faaliyetleri ve erken dönem Hristiyan topluluklarının inanç sistemini yansıtır.[24]

Bu metinlerin yazımı ve derlenmesi uzun bir tarihsel süreç sonunda gerçekleşmiştir. Eski Ahit yaklaşık M.Ö. 12–2 yüzyıllar arasında, Yeni Ahit ise M.S. 1. yüzyılda yazıya geçirilmiş ve daha sonra farklı mezhepler tarafından yapılan kanonizasyon (kutsal metinlerin belirlenmesi) süreciyle günümüzdeki biçimini almıştır. Bu süreçte bazı kitaplar "kanonik" (kabul edilen) bazıları ise "apokrif" (dışlanan) olarak kabul edilmiştir.[25]

İslâmî bakış açısıyla Kitâb-ı Mukaddes, Allah tarafından gönderilmiş asıl vahiylerin zamanla belli oranlarda tahrif ve tağyire uğramış hâlidir. Kur'ân, bu kitapların aslî özünde ilahî nitelik taşıdığını kabul etmekle birlikte, tarihsel süreçte beşerî müdahaleler sonucu metinlerin bir kısmının değiştirildiğini de belirtmektedir. Bu çerçevede Müslümanlar, Kitâb-ı Mukaddes'in mevcut hâlini bütünüyle reddetmez; aksine, onun içinde tasdik edilmesi gereken doğrular bulunduğu gibi, tashih edilmesi gereken beşerî unsurların da yer aldığını kabul ederler. Kur'ân'ın müheymin vasfı da önceki vahiylerin metinleri üzerinde doğruluk ölçüsü ve tashih edici bir otorite olarak konumlandığını ifade etmektedir.

Sonuç itibariyle diyebiliriz ki Kitâb-ı Mukaddes ile Kur'ân arasındaki ilişki, tarihsel süreklilik ve vahiysel bütünlük çerçevesinde ele alınıp değerlendirilmelidir. Kur'ân, önceki kutsal kitapların taşıdığı ilahî hakikatleri teyit eden, aynı zamanda bu hakikatleri nihai biçimiyle ortaya koyan son vahiydir.

Kıssalar Üzerinden Kur'ân'ın Müheymin Vasfını Okumak

Kur'ân'ın *müheymin* vasfını değerlendirmeye geçmeden önce onun musaddık yönüne işaret eden bazı örneklere değinmek istiyoruz. Özellikle ahlâkî alanlarda birçok benzer mesaj, emir ya da tavsiye

[22] Şinasi Gündüz, *Hristiyanlık*, (İstanbul: İSAM, 2022), 11. Basım, 53-61; Ömer Faruk Harman, "Kitâb-ı Mukaddes", *TDV İslam Ansiklopedisi* (Ankara: TDV, 2002), 26/75-76.

[23] Salime Leyla Gürkan, *Yahudilik*, (İstanbul: İSAM, 2022), 9. Baskı, 131-150; Ömer Faruk Harman, "Ahd-i Atik", *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1988), 1/494-500.

[24] Gündüz, *Hristiyanlık*, 53-61; Harman, "Ahd-i Atik", 1/494-500; Hikmet Tanyu, "Ahd-i Cedid", *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1988), 1/501-505.

[25] Zafer Duygu, *İnciller Güvenilir Metinler midir? Metodolojik ve Karşılaştırmalı Analizler* (İstanbul: Düşün, 2022), 28-48.

birbirini çağrıştırmaktadır. Öte yandan kıssalarda da birçok benzer anlatım söz konusudur. Ancak kıssalarda müheyminlik vasfını inceleyeceğimiz için daha çok farklılıklara yer vereceğiz.

Kur'ân'ın Allah'a kulluktan sonra zikrettiği hususlardan biri de **ana babaya iyilik**tir: "*Rabbin, kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti…*"[26] Bu husus hem Tevrat'ta hem de İncil'de benzer ifadelerle yer almaktadır:

"Anne babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RABB'in sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun."[27]

"İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin. Vaat içeren ilk buyruk budur."[28]

Hem Kur'an hem de Kitab-ı Mukaddes **komşuya iyilik** hususunda da benzer tavsiyelerde bulunmuştur. Kur'an'da; "…*komşuya iyilik edin*."[29] ifadesi yer alırken, aynı mesaj Tevrat'ta, "Komşunu kendin gibi seveceksin."[30], İncil'de ise, "Tanrın Rabb'i bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin. İşte ilk ve en önemli buyruk budur. İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: Komşunu kendin gibi seveceksin. Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır."[31] şeklinde gelmiştir.

Toplumu ayakta tutan en önemli erdem olan **adalet** değeri hem Kur'ân hem de zikri geçen diğer kitaplarda güçlü bir vurgu ile yer almaktadır. Kur'ân-ı Kerîm aleyhte bir durum olsa ya da bir topluma karşı kin ve öfke olsa dahi asla adaletten ödün verilmemesini emretmektedir:

> Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."[32]

"Bir kavme olan kininiz sizi adaletsizliğe sevk etmesin."[33]

Adalet hususunda benzer hassasiyeti yansıtan ifadeler Kitâb-ı Mukaddes'te de yer almaktadır. Tevrat'ta, "Adaleti çarpıtmayacaksın."[34] buyrulurken, İncil'de, "Başkasını yargılamayın ki siz de yargılanmayasınız... Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız."[35] uyarısı yapılmaktadır.

Kur'ân-ı Kerîm ile Kitâb-ı Mukaddes, toplumu içten çürüten, zaafa düşüren ve yıkıma götüren iki önemli hastalığa (zina ve hırsızlık) aynı hassasiyetle dikkat çekmektedirler. Örneğin **zina** konusunda Kur'ân, Tevrat ve İncil'in mesajları sırasıyla şu şekilde gelmektedir:

"*Zinaya yaklaşmayın; o büyük bir hayasızlıktır.*"[36]

---

[26] el-İsrâ 17/23.
[27] *Kutsal Kitap: Tevrat, Zebur, İncil* (İstanbul: Kitabı Mukaddes Şirketi - Yeni Yaşam Yayınları, 2016), Çıkış 20:12.
[28] Efesliler 6:2-3.
[29] en-Nisâ 4/36.
[30] Levililer 19:18.
[31] Matta 22:39.
[32] en-Nisâ 4/135.
[33] el-Mâide 5/8.
[34] Levililer 19:15.
[35] Matta 7:1-2.
[36] el-İsra 17/32.

"Zina etmeyeceksin."[37]

"Zina etmeyeceksin dendiğini duydunuz. Ama ben diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam yüreğinde o kadınla zina etmiş olur."[38]

Kur'ân ve Kutsal Kitap'ta benzer vurgulu ifadelerle **hırsızlık** konusunda da önemli uyarılarda bulunulmuştur:

"*Birbirinizin mallarını haksız yollarla yemeyin.*"[39], "*Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.*"[40]

"Çalmayacaksın."[41]

"Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun."[42]

Görüldüğü üzere ilahi kaynaklı kitaplarda birçok hususta benzer emir, yasak ya da tavsiyeler söz konusudur. Kutsal kitaplardaki bu tür ortak hususları bilgi ve değer olarak kabul etmekte bir sakınca yoktur. Zira Kur'an musaddık vasfıyla önceki kitaplarda geçen bu hususları onaylamaktadır. Ancak herhangi bir bilgi veya değer farklılığı olduğunda durum değişebilmektedir ki bu tür hususlarda Kur'ân'ın müheyminlik vasfı devreye girmektedir.

Kur'an'ın, müheymin vasfıyla icra ettiği tashih fonksiyonunu seçilen bazı kıssalar üzerinden izah etmek istiyoruz. Zira önceki kitaplar zaman zaman beşerî müdahaleler dolayısıyla bazı hususlarda tahrif ve tağyire uğramışlardır. Lafız ya da manada gerçekleşen bu tür durumlar sonucunda ilahî mesaj aslını kaybedebilmektedir.[43] Yeni gelen vahiy de hem söz konusu tahrif ve tağyir konusunda uyarıda bulunmuş hem de dönemin ihtiyacı olan bazı hususlara cevap vermiştir. Şimdi de özellikle kıssalar üzerinden Kur'ân'ın diğer kitaplar karşısındaki müheyminlik vasfını inceleyeceğiz.

Hz. Âdem ve İblis Kıssası

Kitab-ı Mukaddes yeryüzünün ve insanın yaratılışı ile başladığı anlatımında Hz. Âdem ile Havva'nın aldatılmasında baş rolü yılan vermektedir Ayrıca yılanın önce Hz. Havva'yı aldattığı, onun da Hz. Adem'i böyle bir günaha sürüklediğini anlatır:

"Rab Tanrı'nın yaptığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Kadına, "Tanrı gerçekten bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin mi dedi?" diye sordu. Kadın yılana, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" dedi. "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesinden yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi." Yılan kadına, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi. "Çünkü Tanrı biliyor ki o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." Kadın, ağacın meyvesinin yenmeye değer, göze hoş görünen, bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü; meyveden aldı, yedi; yanında bulunan kocasına da

[37] Çıkış 20:14.
[38] Matta 5:27-28.
[39] el-Bakara 188.
[40] el-Mâide 5/38.
[41] Çıkış 20:15.
[42] Efesliler 4:28.
[43] el-Bakara 2/79; Âl-i İmrân 3/78; en-Nisâ 4/46; el-Mâide 5/13, 41.

verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı; çıplak olduklarını fark ettiler. Bu yüzden incir yapraklarını birbirine dikip kendilerine önlük yaptılar.[44]

Kur'an'da ise, hitap Hz. Âdem üzerinden her ikisinedir. Önce Havva'nın yediği ve Adem'i kandırdığına dair bir bilgi yoktur. Dikkat çekici husus ise, Havva'yı kandıranın yılan oluşudur. Hatta yılanın bu yüzden lanetlendiği ve sürüngen olduğu, toprak yediği ifade edilmiştir.[45] Kur'an ise aldatılmanın tamamen Şeytan'ın iğvaları yoluyla gerçekleştiğini ifade etmektedir. Dolayısıyla burada bir hayvanın böyle bir rolünün olmadığını aksine irade sahibi mükellef bir varlık tarafından gerçekleştirildiği ifade edilmiştir: *"Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: "Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" Bunun üzerine onlar (Âdem ve eşi Havva) o ağacın meyvesinden yediler…*"[46] Hatta Kur'ân-ı Kerîm'de Şeytan'ın bu yola niçin girdiğine de ayrıntılı bir şekilde yer verilmiştir.[47] Ayrıca Kur'ân'da Hz. Adem'i Hz. Havva'nın aldattığına dair herhangi bir ifade de bulunmamaktadır.

Kur'ân'ın zikredilen kıssadaki anlatımda Kitab-ı Mukaddes'ten ayrıldığı bir diğer nokta ise, işlenen hata sonucu verilen cezalardır. Zira Tevrat'a göre işlenen suç sonrasında kadın (Havva) doğum sancısıyla, erkek de (Âdem) emekle, çalışmakla cezalandırılmıştır.[48] Oysa kadının yaratılışında var olan bir hususun ceza olarak değerlendirilmesi makul olmamakla birlikte Allah'ın adaletiyle de mutabık görünmemektedir. Öte yandan ilk insanların işlediği bir suçtan dolayı bütün insanların aynı cezayı çekmeye devam etmesi de Allah'ın adalet ve rahmet isimleriyle uyuşmamaktadır. Bu durum Hristiyanlıktaki ilk günah ve bunun Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi ile ortadan kalkmasını[49] da çağrıştırıyor ki, Kur'ân böylesi bir anlayışı kabul etmemektedir.

Hz. Nuh'un İçki İçip Sarhoş Olması

Kitâb-ı Mukaddes'te yer alan peygamberlere yakışmayacak anlatımlarından biri de Hz. Nuh ile ilgilidir. Söz konusu anlatıma bakılırsa Hz. Nuh içki içip sarhoş olmuştur. Başka detayların da yer aldığı hadise Kitâb-ı Mukaddes''in Yaratılış bölümünde şu şekilde anlatılmaktadır:

"Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti. Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çırılçıplak uzandı. Kenan'ın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı. Sam'la Yafet bir giysi alıp omuzlarında attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler. Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak, şöyle dedi: 'Kenan'a lanet olsun. Köleler kölesi olsun kardeşlerine. Övgüler olsun Sam'ın Tanrısı Rabb'e, Kenan Sam'a kul olsun."[50]

Hz. Nuh ile ilgili Kitâb-ı Mukaddes'te anlatılanlardan özellikle içki içip sarhoş olması ne onun ne de diğer peygamberler için düşünülemeyecek bir durumdur. Zira peygamberler öncelikle içki gibi kötülüğü ve kötü sonuçları müsellem olan hususlar konusunda uyarıda bulunmuştur. Hz. Nuh'un da içki içip sarhoş olarak kendini kötü bir duruma düşürmesi düşünülemez. Kur'ân'daki Hz. Nuh'a dair

---

44 Yaratılış 3:1-7.

45 "Bunun üzerine Rab Tanrı yılana, 'Bu yaptığından ötürü, bütün evcil ve yabanıl hayvanların en lanetlisi sen olacaksın' dedi. 'Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin. Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın.'" Yaratılış 3:14-15.

46 Tâhâ 20/120-121.

47 Araf 8/12-17.

48 "Rab Tanrı kadına, 'Çocuk doğururken sana çok acı çektireceğim.' dedi. 'Ağrı çekerek doğum yapacaksın. Kocana istek duyacaksın, seni o yönetecek.' Rab Tanrı Âdem'e, 'Karının sözünü dinlediğin ve sana, meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetlendi.' dedi. Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın. Toprak sana diken ve çalı verecek, yaban otu yiyeceksin. Toprağa dönünceye dek, ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın. Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın." Yaratılış 3:16–19.

49 Günay Tümer, "Aslî Günah", *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1991), 3/496; Gündüz, *Hristiyanlık*, 108-109.

50 Yaratılış 9/20-26.

anlatımlarda da böyle bir bilgi yer almamaktadır. Aksine Hz. Nuh'un tufan gününe kadar insanları doğru inanç, düşünce ve davranışa davette bulunduğuna dair hususlardan bahsedilmektedir.[51]

Hz. Lut ve Kızları Hakkındaki İddialar

Tevrat'a göre isyankâr kavmi helak edilen Hz. Lût, kızları ile birlikte bir mağaraya sığınır. Kızları "soyumuz tükenmesin" diyerek babalarını şarapla sarhoş eder ve onunla ilişkiye girerler. Hatta Moablılar ve Ammonlular bu ilişkiden doğar:

"Lût Soar'da kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. Büyük kızı küçüğüne, 'Babamız yaşlı, dünya geleneklerine göre burada bizimle yatabilecek bir erkek yok. Gel babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatalım.' dedi. O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi. Ertesi gün büyük kız küçüğüne, 'Dün gece babamla yattım' dedi. Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat. O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yapıp kalktığının farkında değildi. Böylece Lut'un iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar. Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlılar'ın atasıdır. Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır."[52]

Bu ifadeler sanki helak bütün yeryüzünde olmuş da insanlar onların soyundan devam etmiş gibi algı bir bırakıyor. Oysa başka insanlar zaten vardı. Örneğin hemen yanı başlarında Hz. İbrahim ve kavmi bulunmaktaydı. İkincisi husus ise kavmin isyankâr ve ahlaksız bütün fertleri helak olmuştu. Hz. Lût'un kurtulan kızları için böyle bir şey düşünmek veya iddia etmek mantıklı değil. Ayrıca Lût (as) sapkın kavmini imana davet eden ve kavmi bir tür cinsel sapkınlık yüzen helak olan peygamberin böyle bir duruma düşmesi de makul görünmemektedir. Kur'ân ise, ortaya koyduğu peygamber algısıyla çelişen böyle bir durumdan asla bahsetmemektedir.

Hz. Harun'a Buzağı İftirası

Tevrat'a göre Hz. Musa'nın kardeşi Harun bir peygamber değil de dinî bir önder (kâhin) olarak görev yapmıştır. Kur'ân'da ise hem peygamber hem yardımcıdır. Tevrat'ta Harun buzağıyı yapan kişidir; Kur'ân'da ise karşı bu eylemin yapılmasına çıkan bir peygamberdir.

Kitâb-ı Mukaddes'te Hz. Harun'un buzağıyı yaptığına dair ifadeler oldukça net bir söyleme sahiptir. Açıkça Hz. Harun, buzağıyı yapmakla itham edilmektedir. Tevrat'ın Çıkış bölümünde anlatılan hadisenin ilgili kısmında şu ifadeler geçmektedir:

"Harun, 'Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin' dedi. Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Harun'a getirdi. Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, 'Ey İsrailliler, sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız budur!' dedi."[53]

Tevrat'ta buzağıyı yapan bizzat Harun iken, Kur'ân ise bu işi yapanın Sâmirî isimli biri olduğunu ifade edilmektedir. Ayetler bakıldığında Hz. Harun sadece kavminden bir grubun sapkınlığına engel olamadığı görülmektedir. Olay Tâhâ suresinde detaylı bir şekilde anlatılmaktadır:

"Allah, 'Şüphesiz, biz senden sonra halkını sınadık; Sâmirî onları saptırdı' dedi. Bunun üzerine Mûsâ öfke dolu ve üzgün bir halde halkına döndü. 'Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? (Ayrılışımdan sonra) çok zaman mı geçti, yoksa üzerinize Rabbinizden bir gazap inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz söze uymadınız (ve buzağıya taptınız)?' dedi. Şöyle dediler: 'Sana

[51] el-Araf 7/59-64; Hud 11/25-49; Nuh 71/1-28.
[52] Yaratılış 19/30-38.
[53] Çıkış 32:2-4.

verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymış değiliz. Fakat biz Mısır halkının mücevheratından yüklü miktarlarda takınmıştık. İşte onları ateşe attık. Samirî de aynı şekilde attı.' Böylece (Samirî) onlar için böğürmesi olan bir buzağı heykeli ortaya çıkardı. (Samirî ve adamları) 'Bu sizin de ilahınızdır, Mûsâ'nın da ilahıdır. Öyle iken Mûsâ, (İlahını burada) unuttu (da onu Tûr'da aramaya gitti)' dediler. Onlar bu heykelin, sözlerine karşılık vermediğini, kendilerinden hiçbir zararı uzaklaştıramayacağını ve onlara hiçbir fayda sağlayamayacağını görmezler mi? Andolsun, Hârûn onlara daha önce şöyle demişti: 'Ey kavmim! Siz bununla yalnızca imtihan edildiniz. Doğrusu sizin Rabbiniz ancak Rahmân'dır. Öyleyse bana uyun ve emrime itaat edin.' Onlar da, 'Mûsâ bize dönünceye kadar buzağıya ibadet etmeye devam edeceğiz.' dediler. Mûsâ: (Tûr'dan dönünce) şöyle dedi: 'Ey Hârûn! Saptıklarını gördüğün zaman bana uymana ne engel oldu? Yoksa emrime karşı mı geldin?' Hârûn: 'Ey anam oğlu! Saçımı sakalımı çekme. Şüphesiz ben, İsrailoğullarının arasını açtın, sözüme uymadın demenden korktum.' dedi. Mûsâ, 'Ya senin derdin neydi ey Samirî?' dedi. Samirî şöyle dedi: 'Ben onların görmediği şeyi gördüm. Elçinin izinden bir avuç avuçladım da onu attım. Böyle yapmayı bana nefsim güzel gösterdi.' Mûsâ, 'Çekil git! Artık sen hayatın boyunca (hastalanıp) 'Bana dokunmak yok!' diyeceksin. Senin için, asla kaçamayacağın bir ceza daha var. Hele şu ibadet edip durduğun ilahına bak! Biz onu elbette yakacağız ve onu muhakkak denize savuracağız."[54]

Kur'ân, Yahudi ve Hıristiyan düşüncesi içerisinde anlatılan, Mısır'dan çıktıktan sonra Hz. Musa'nın Tur dağında vahiy aldığı dönem içerisinde Hz. Harun'un buzağı yaparak kavminin sapmasına sebep olduğuna dair anlatıyı reddetmekte ve olayın gerçek boyutunu anlatmaktadır. Kur'an müheymin vasfıyla vahiy tarihindeki bir olayın çarpıtılmasının önüne geçmiş ve Hz. Harun'un şirk ithamından temize çıkarmıştır.

Hz. Süleyman'ın Şirke Düştüğü İddiası

Kur'ân'ın hem peygamber hem de güçlü bir hükümdar olarak takdim ettiği Hz. Süleyman, Kitab-ı Mukaddes'te ise bir kral olarak anlatılmaktadır. Bunun ötesinde insanları tevhide davet eden Hz. Süleyman'ın yaşlılığında şirke düştüğü, puta taptığı, putlar için tapınak yaptırdığı gibi bir peygamber için düşünülmesi mümkün olmayan hususlar anlatılmaktadır. Krallar bölümünde anlatılan olayların aşağıdaki şekilde cereyan ettiği ifade edilmektedir:

"Kral Süleyman Firavun'un kızının yanı sıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydonlu ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi. Bu kadınlar Rabb'in İsrail halkına, 'Ne siz onların arasına girin ne de onlar sizin aranıza girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır' dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı. Süleyman'ın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar. Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı Rabb'e adayan babası Davut gibi yaşamadı. Saydalılar'ın tanrıçası Aştoret'e ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e taptı. Böylece Rabb'in gözünde kötü olanı yaptı, Rabb'in yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla Rabb'i izlemedi. Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlılar'ın iğrenç ilahı Kemoş'a ve Ammonlular'ın iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırdı. İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı. İsrail'in tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, 'Başka ilahlara tapma!' demesine karşın, Süleyman Rabb'in yolundan saptı ve O'nun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleyman'a öfkelenerek, 'Seninle yaptığım antlaşmayı ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim' dedi. 'Ancak baban Davut'un hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım. Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davut'un ve kendi seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım."[55]

[54] Tâhâ 20/85-97.
[55] Krallar 11/1-13.

Öte yandan Kur'ân'ın anlatımına baktığımızda Hz. Süleyman babası Hz. Davud gibi vahiy alan bir peygamber olduğu gibi Allah ona büyük bir kudret de bahşetmiştir.

"Andolsun! Biz Dâvûd'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar, "Hamd, bizi mü'min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a mahsustur" dediler. Süleyman, Dâvûd'a varis oldu ve, "Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur" dedi. Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen orduları onun önünde toplandı…"[56]

Kıssanın devamında ise şirke düşen bir kavmin kraliçesi olan Belkıs'ın hikayesi ve sonunda gelip Hz. Süleyman'ın bir olan Rabbine teslim olması anlatılmaktadır:

"…Belkıs gelince, "Senin tahtın böyle mi?" denildi. O da, "Sanki o! Fakat zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz teslimiyet göstermiştik" dedi. Daha önce Allah'tan başka taptığı şeyler ona engel olmuştu. Çünkü o inkâr eden bir kavimden idi. Ona "köşke gir" denildi. Köşkü görünce onu(zeminini) derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman ona "Bu, (zemini) billurdan döşenmiş bir köşktür" dedi. Belkıs, "Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum" dedi."[57]

Anlatımlar dikkate alındığında görülüyor ki Kur'ân ehl-i kitap inanışı içerisinde anlatılan ve kabul edilmesi mümkün olmayan bir olayı tashih etmektedir. Bu Kur'ân'ın müheymin vasfının getirdiği bir durumdur. Zira bir peygamberin savaş açtığı en temel durum olan şirke düşmüş olması düşünülemez.

SONUÇ

Araştırmada, önceki kutsal metinlerle ilişkisini musaddık (doğrulayıcı) ve müheymin (koruyucu, denetleyici, ölçü koyucu) kavramlarıyla ifade eden Kur'ân-ı Kerim'in özellikle müheyminlik vasfı incelendi. Kur'ân'ın müheymin oluşu, onun önceki kitaplardan nakledilegelenleri sadece onaylamakla kalmadığını aynı zamanda onların zaman içinde uğradıkları tahrif, tağyir ve anlam kaymalarını da ortaya koyduğunu ve gereken yerleri tashih ettiğini göstermektedir.

Kitâb-ı Mukaddes'te yer alan kıssalar incelendiğinde, Kur'ân'ın anlattığı birçok hadise ile ortak temalar, benzer peygamber mucizeleri ve figürler olduğu görülmektedir. Bununla birlikte anlatım üslubundaki farklılıklar yanında bazı konularda birbiriyle örtüşmeyen bilgi ve anlatımlar da bulunmaktadır. Bu tür durumlarda Kur'an'ın müheymin vasfı öne çıkmaktadır ki, bu ona hakem ve musahhih rolü vermektedir. Bu vasıf Kur'ân'ı, önceki metinlerdeki bilgilerin hangilerinin korunmuş, hangilerinin tarihî süreçte farklılaşıp değişmiş olduğunu tespit etmede nihai ölçüt hâline getirmektedir.

Görünen o ki kıssalar arasındaki benzerlikler, insanlığın ortak vahiy mirasını ve peygamberlerin mesajlarının bütünlüğünü ortaya koymakta iken; farklılıklar da Kur'ân'ın müheymin vasfı sayesinde orijinal anlamına kavuşmaktadır. Bu yönüyle Kur'ân, sadece önceki kitapları tasdik eden bir metin değil, aynı zamanda tarihsel vahiy geleneğini tamamlayan, doğrulayan ve gerektiğinde düzelten bir metindir. Kur'ân'ın zikredilen bu müheyminlik niteliği, günümüzde de Kitâb-ı Mukaddes başta olmak üzere önceki vahiy metinlerine yaklaşımımızın temel referanslarını ve ilmî ilkelerini belirlemeye devam etmektedir.

[56] en-Neml 27/15-17.
[57] en-Neml 27/42-44.

KAYNAKÇA

Çağrıcı, Mustafa. "Sıdk". *TDV İslam Ansiklopedisi*, 37/98, İstanbul: 2009.

Duygu, Zafer. *İnciller Güvenilir Metinler midir? Metodolojik ve Karşılaştırmalı Analizler.* İstanbul: Düşün, 2022.

Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır. *Hak Dini Kur'an Dili*. İstanbul: Eser Neşriyat, 1979.

Gündüz, Şinasi. *Hristiyanlık*. 11. Basım, İstanbul: İSAM, 2022.

Gürkan, Salime Leyla. *Yahudilik*. 9. Baskı, İstanbul: İSAM, 2022.

Harman, Ömer Faruk. "Ahd-i Atik". *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1988), 1/494-500.

Harman, Ömer Faruk. "Kitâb-ı Mukaddes", *TDV İslam Ansiklopedisi* (Ankara: TDV, 2002), 26/75-76.

İbn Fâris, Ebü'l-Hüseyin Ahmed b. Fâris. *Muʿcemü mekâyîsi'l-luġa*. Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1979.

İbn Mâce, Ebû Abdillâh Muhammed b. Yezîd Mâce el-Kazvînî. *Sünen-i İbn Mâce*. nşr. M. Fuad Abdülbaki, Kahire, Dâru'l-İhyâi'l-Kutub, 1373/1953.

İbn Manẓūr, Ebü'l-Fazl Cemâlüddîn Muhammed b. Mükerrem. *Lisānu'l-ʿArab*, tḥḳ. ʿAbdullāh ʿAliyyu'l-Kebīr vd. (Kahire: Dāru'l-meʿârif, ts.

Kutsal Kitap: Tevrat, Zebur, İncil (İstanbul: Kitabı Mukaddes Şirketi - Yeni Yaşam Yayınları, 2016),

Muhammed Esed. *Kur'an Mesajı: Meal-Tefsir*. İstanbul: İşaret Yayınları, 2002.

Râgıb el-İsfahânî. *el-Müfredât fî garîbi'l-Kur'ân*. Beyrut: Dâru'l-Maʿrife, 1992.

Râgıp el-İsfahânî. *el-Müfredât fî garîbi'l-Kur'ân*. thk. Muhammed Seyyid Kîlânî Beyrut: Dâru'l-marife, ts.

Râzî, Fahreddin. *Mefâtîhu'l-gayb*. Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1981.

Reşid Rızâ. *Tefsîru'l-Menâr*. Kahire: el-Hey'etü'l-Mısriyye el-ʿÂmme, 1947.

Taberî, Ebû Ca'fer Muhammed b. Cerîr. *Câmiʿu'l-beyân ʿan teʾvîli âyi'l-Kurʾân*. Beyrut: Dâru'l-Fikr, 1405/1984.

Tanyu, Hikmet. "Ahd-i Cedid". *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1988), 1/501-505.

Topaloğlu, Bekir. "Müheymin". *TDV İslam Ansiklopedisi*, 31/516-517. https://islamansiklopedisi.org.tr/muheymin

Tümer, Günay. "Aslî Günah". *TDV İslam Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV, 1991), 3/496.

Zemahşerî, Ebü'l-Kāsım Mahmûd b. Ömer. *el-Keşşâf ʿan hakâʾiki gavâmidi't-tenzîl*. Beyrut: Dâru'l-Kütübi'l-ʿİlmiyye, 1987.

THE IMPACT OF REPETITIVE STRUCTURES IN THE QUR'AN ON MEMORY FORMATION: A COGNITIVE APPROACH

Mansur YAYLA
Assistant Professor, Erzincan Binali Yıldırım University, Faculty of Theology, Department of Basic Islamic Sciences, Division of Tafsir, Erzincan, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6888-6184

Abstract

This study aims to examine the impact of repetitive structures in the Qur'an on memory formation in the light of modern cognitive theories. The Qur'anic composition is built upon a multifaceted system of recurrence that extends from lexical and phrasal reiterations to cyclical patterns at the level of verses and themes, and from rhythmic and structural motifs in narrative passages to recurrent configurations within its rhetorical style. Classical exegetes primarily interpreted repetition in terms of its rhetorical and pedagogical functions—such as emphasis, reinforcement, consolidation of meaning, the stimulation of attention, and the enhancement of the psychological effect of the divine address. This study, however, moves beyond this traditional rhetoric-based framework and seeks to uncover the relationship between Qur'anic repetition and the mechanisms of memory identified by contemporary cognitive science. Findings from the cognitive domain indicate that repetition plays a central role in the transfer of information from short-term to long-term memory. This transition is understood to occur through processes such as the encoding of information, repeated rehearsal that supports retention, and the gradual strengthening of mental traces. Neuroscientific research similarly demonstrates that repeated auditory stimuli enhance auditory memory and activate attentional pathways. For this reason, texts structured around repetition are widely considered more easily memorizable and retrievable. From this perspective, the Qur'an's systematic use of repetition aligns with its didactic and cognitive functions and harmonizes with the oral transmission tradition and the early culture of memorization and recitation. Employing an analytical methodology, the study relates repetitive structures in selected verses—and their exegetical interpretations—to contemporary theories of memory, attention, and executive functioning. The findings reveal that repetition in the Qur'an serves not only literary aims but also corresponds to cognitive mechanisms that facilitate the consolidation of information, the formation of semantic patterns, and the establishment of enduring cognitive structures in the mind of the recipient. Ultimately, the study demonstrates that examining Qur'anic repetition through a cognitive lens offers new avenues for understanding the Qur'an's stylistic features and for appreciating its deeper impact on both readers and listeners.

Key Words: Repetition in the Qur'an; Cognitive Memory; Neuroscience; Attention and Encoding Processes; Oral Tradition and Memorization.

KUR'ÂN'DAKİ TEKRAR YAPISININ HAFIZA OLUŞUMUNA ETKİSİ: BİLİŞSEL BİR YAKLAŞIM

Özet

Bu araştırma Kur'ân-ı Kerîm'deki tekrar yapısının bellek oluşumu üzerindeki etkisini modern bilişsel kuramların ışığında incelemeyi amaçlamaktadır. Kur'ân'ın nazmı, lafız ve ibarelerdeki tekrarlardan ayet ve konu düzeyindeki döngülere, kıssalardaki ritmik ve yapısal örüntülerden hitabî üsluptaki çevrimsel yapılara kadar uzanan çok yönlü bir bütünlük üzerine kuruludur. Klasik müfessirler, tekrar olgusunu daha çok teyit, takviye, anlamı pekiştirme, dikkati uyandırma ve hitabın psikolojik tesirini artırma gibi belâgat ve terbiyeye ilişkin yönleriyle değerlendirmiştir. Bununla birlikte bu çalışma, geleneksel belâgat merkezli açıklamanın ötesine geçerek, Kur'ân'daki tekrarın modern bilişsel bilimlerin ortaya koyduğu bellek mekanizmalarıyla ilişkisini ortaya çıkarmayı hedeflemektedir. Bilişsel alanla ilgili veriler, bilginin kısa süreli bellekten uzun süreli belleğe geçmesinde tekrarın temel bir işlev gördüğünü göstermektedir. Bu geçişin, bilginin zihne yerleşmesi, hatırlamayı destekleyen uygulamaların tekrarı ve zihinsel izlerin zamanla daha sağlam hâle gelmesiyle mümkün olduğu anlaşılmaktadır. Nörobilim alanındaki araştırmalar da tekrarlanan işitsel uyaranların işitsel belleği güçlendirdiğini ve dikkat süreçlerini etkinleştirdiğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle tekrara dayalı metinlerin daha kolay ezberlenebilir ve hatırlanabilir olduğu kabul edilmektedir. Bu perspektiften bakıldığında Kur'ân'ın, tekrarı merkezî bir yöntem olarak kullanması, onun öğretici ve bilişsel işleviyle uyumlu olup sözlü aktarım geleneği ve erken dönem hafız–tilâvet kültürüyle de bütünleşmektedir. Araştırma, seçilmiş bazı ayetlerdeki tekrar yapısını ve bunlara ilişkin tefsir örneklerini modern bellek, dikkat ve yürütücü işlev kuramlarıyla ilişkilendiren analitik bir yöntem benimsemiştir. Elde edilen bulgular, Kur'ân'daki tekrarın yalnızca edebi bir amaç taşımadığını, bilgilerin zihinde pekişmesine, anlam örüntülerinin kurulmasına ve alımlayıcının zihninde kalıcı bilişsel yapılar oluşturulmasına katkıda bulunan bilişsel mekanizmalarla da uyumlu olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak çalışma, Kur'ân'daki tekrar olgusunun bilişsel bir bakışla ele alınmasının, Kur'ân üslubunun anlaşılmasına ve metnin okuyucu ile dinleyici üzerindeki etkisinin daha derin biçimde kavranmasına yeni imkânlar sunduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kur'ân'da Tekrar; Bilişsel Bellek; Nörobilim; Dikkat ve Kodlama Süreçleri; Sözlü Gelenek ve Hafıza.

YOLOV11-BASED TEXTURE-AWARE TWO-ARM FEATURE FUSION TEXTURE DEFECT DETECTION

Mehmet Emin TENEKECİ
Doç. Dr., Harran Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü,
Bilgisayar Mühendisliği Anabilim Dalı, Şanlıurfa, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-5944-4704
Maşuk ÇETİN
Harran Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü,
Bilgisayar Mühendisliği Anabilim Dalı, Şanlıurfa, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-1582-8279

Abstract

Accurate and fast detection of textile surface defects is essential for sustainable quality control and reducing production losses. In traditional inspection processes, operator-based evaluations are prone to errors due to fatigue, subjectivity, and decreasing visual attention. This study presents a modern approach for the automatic detection of common defects in knitted fabrics. A texture-aware multi-branch feature fusion architecture, built upon the YOLOv11 framework, is proposed to improve the detection of low-contrast and homogeneous surface defects. The TILDA-400 dataset, consisting of real industrial fabric images, was used to train and evaluate the model, focusing on horizontal, vertical, and hole-type defects. The model was enhanced through redesigned convolutional blocks and an optimized feature fusion mechanism. Experimental results demonstrate that the proposed architecture outperforms traditional YOLO-based approaches by achieving higher accuracy and more stable detection performance. These findings highlight the potential for transitioning to a rapid and reliable automated quality control system in the textile industry.

This study utilized the TILDA-400 textile defect dataset, which consists of real industrial fabric images obtained under controlled production conditions. All images were standardized to a resolution of 1024×1024 pixels, and pre-processing procedures including noise reduction, normalization, histogram equalization, resizing, and data augmentation were applied to ensure consistency across samples. The dataset was divided into three groups for training, validation, and testing, using a 70%, 20%, and 10% stratified split, respectively, and the model was trained on three defect categories: horizontal line, vertical line, and hole.

A texture-aware multi-branch feature extraction module was integrated into the YOLOv11 backbone to enhance the detection capability for low-contrast and homogeneous surfaces. One branch extracted coarse-scale structural information through wider convolutional kernels, while the parallel branch captured fine-scale textural variations using smaller kernels; the outputs were fused at the feature-level and propagated to the main backbone. The YOLOv11 architecture employed the C3k2 block structure in the backbone, the SPPF and C2PSA modules in the neck for multiscale feature aggregation, and a decoupled-head detection layer with an anchor-free prediction mechanism. During feature fusion, spatial and channel attention mechanisms were applied to strengthen defect-specific signal responses.

Model training was conducted using batch-based stochastic optimization with regularization techniques to prevent overfitting. The learning strategy included adaptive momentum, cosine-scheduled learning rate adjustments, and early stopping based on validation loss stabilization. All experiments were performed using GPU-accelerated computation to achieve real-time feasibility. Performance evaluation was carried out using standard object-detection metrics, including precision, recall, mAP@50, and mAP@50–95, and post-processing involved non-maximum suppression to refine bounding-box predictions. The comparative results demonstrated that the integration of the

texture-aware multi-branch module significantly improved the detection accuracy for subtle and low-visibility textile defects.
Discussion and Conclusion: The current study has demonstrated that integrating a texture-aware multi-branch feature extraction mechanism into the YOLOv11 architecture substantially improves the detection of subtle fabric defects, particularly those occurring on low-contrast and homogeneous knitted surfaces. The enhanced representation of fine- and coarse-scale texture patterns resulted in more stable feature propagation across the backbone and significantly increased the model's sensitivity to horizontal, vertical, and hole-type defects within the TILDA-400 dataset. In conclusion, the application of a multi-branch texture fusion strategy prior to the primary detection pipeline was found to be effective in strengthening the overall recognition capability, reducing missed detections, and improving classification and localization accuracy. These findings indicate that texture-aware architectural modifications can meaningfully contribute to the development of reliable, real-time automated inspection systems for industrial textile quality control.

Keywords: Textile Defect Detection; YOLOv11; Multi-Branch Feature Fusion; Texture Awareness; Deep Learning.

YOLOV11 TABANLI DOKUSAL FARKINDALIKLI İKİ KOLLU ÖZELLİK FÜZYONU İLE TEKSTİL KUSUR TESPİTİ

Özet

Tekstil yüzey kusurlarının doğru ve hızlı tespiti, sürdürülebilir kalite kontrolü ve üretim kayıplarını azaltmak için esastır. Geleneksel muayene süreçlerinde, operatör tabanlı değerlendirmeler yorgunluk, öznellik ve azalan görsel dikkat nedeniyle hatalara eğilimlidir. Bu çalışma, örme kumaşlardaki yaygın kusurların otomatik tespiti için modern bir yaklaşım sunmaktadır. Düşük kontrastlı ve homojen yüzey kusurlarının tespitini iyileştirmek için YOLOv11 çerçevesi üzerine kurulu bir doku-farkında çok dallı özellik birleştirme mimarisi önerilmiştir. Gerçek endüstriyel kumaş görüntülerinden oluşan TILDA-400 veri seti, yatay, dikey ve delik tipi kusurlara odaklanarak modeli eğitmek ve değerlendirmek için kullanılmıştır. Model, yeniden tasarlanmış evrişimsel bloklar ve optimize edilmiş bir özellik birleştirme mekanizması ile geliştirilmiştir. Deneysel sonuçlar, önerilen mimarinin daha yüksek doğruluk ve daha kararlı tespit performansı sağlayarak geleneksel YOLO tabanlı yaklaşımlardan daha iyi performans gösterdiğini göstermektedir. Bu bulgular, tekstil endüstrisinde hızlı ve güvenilir bir otomatik kalite kontrol sistemine geçiş potansiyelini vurgulamaktadır.
Bu çalışmada, kontrollü üretim koşulları altında elde edilen gerçek endüstriyel kumaş görüntülerinden oluşan TILDA-400 tekstil kusur veri seti kullanılmıştır. Tüm görüntüler 512x512 piksel çözünürlüğe standardize edilmiş ve örnekler arasında tutarlılığı sağlamak için gürültü azaltma, normalleştirme, histogram eşitleme, yeniden boyutlandırma ve veri artırma gibi ön işleme prosedürleri uygulanmıştır. Veri seti, sırasıyla %70, %20 ve %10'luk tabakalı bölme kullanılarak eğitim, doğrulama ve test için üç gruba ayrılmış ve model üç kusur kategorisi üzerinde eğitilmiştir: yatay çizgi, dikey çizgi ve delik.
Düşük kontrastlı ve homojen yüzeyler için algılama kabiliyetini artırmak amacıyla YOLOv11 omurgasına dokuya duyarlı çok dallı bir özellik çıkarma modülü entegre edilmiştir. Bir dal, daha geniş evrişimsel çekirdekler aracılığıyla kaba ölçekli yapısal bilgileri çıkarırken, paralel dal daha küçük çekirdekler kullanarak ince ölçekli dokusal değişimleri yakalamıştır; Çıktılar özellik düzeyinde birleştirildi ve ana omurgaya yayıldı. YOLOv11 mimarisi, omurgada C3k2 blok yapısını, çok ölçekli özellik toplama için boyunda SPPF ve C2PSA modüllerini ve çapa içermeyen bir tahmin mekanizmasına sahip ayrıştırılmış kafa algılama katmanını kullandı. Özellik birleştirme sırasında, kusura özgü sinyal tepkilerini güçlendirmek için uzamsal ve kanal dikkat mekanizmaları uygulandı.

Model eğitimi, aşırı uyumu önlemek için düzenleme teknikleriyle toplu iş tabanlı stokastik optimizasyon kullanılarak gerçekleştirildi. Öğrenme stratejisi, uyarlamalı momentum, kosinüs zamanlanmış öğrenme hızı ayarlamaları ve doğrulama kaybı stabilizasyonuna dayalı erken durdurmayı içeriyordu. Tüm deneyler, gerçek zamanlı uygulanabilirlik elde etmek için GPU hızlandırmalı hesaplama kullanılarak gerçekleştirildi. Performans değerlendirmesi, hassasiyet, geri çağırma, mAP@50 ve mAP@50–95 gibi standart nesne algılama metrikleri kullanılarak gerçekleştirildi ve son işlem, sınırlayıcı kutu tahminlerini iyileştirmek için maksimum olmayan bastırmayı içeriyordu. Karşılaştırmalı sonuçlar, dokuya duyarlı çok dallı modülün entegrasyonunun, ince ve düşük görünürlükteki tekstil kusurlarının tespit doğruluğunu önemli ölçüde iyileştirdiğini göstermiştir.
Bu çalışmada, kontrollü üretim koşulları altında elde edilen gerçek endüstriyel kumaş görüntülerinden oluşan TILDA-400 tekstil kusur veri kümesi kullanıldı. Tüm görüntüler 512x512 piksel çözünürlüğe standardize edildi ve örnekler arasında tutarlılığı sağlamak için gürültü azaltma, normalleştirme, histogram eşitleme, yeniden boyutlandırma ve veri artırma gibi ön işleme prosedürleri uygulandı. Veri kümesi, sırasıyla %70, %20 ve %10 tabakalı bölünme kullanılarak eğitim, doğrulama ve test için üç gruba ayrıldı ve model üç kusur kategorisi üzerinde eğitildi: yatay çizgi, dikey çizgi ve delik. Düşük kontrastlı ve homojen yüzeyler için algılama yeteneğini artırmak amacıyla YOLOv11 omurgasına dokuya duyarlı çok dallı bir özellik çıkarma modülü entegre edildi. Bir dal, daha geniş evrişimli çekirdekler aracılığıyla kaba ölçekli yapısal bilgi çıkarırken, paralel dal daha küçük çekirdekler kullanarak ince ölçekli dokusal varyasyonları yakaladı; Çıktılar özellik düzeyinde birleştirildi ve ana omurgaya yayıldı. YOLOv11 mimarisi, omurgada C3k2 blok yapısını, çok ölçekli özellik toplama için boyunda SPPF ve C2PSA modüllerini ve çapa içermeyen bir tahmin mekanizmasına sahip ayrıştırılmış kafa algılama katmanını kullandı. Özellik birleştirme sırasında, kusur-özgü sinyal tepkilerini güçlendirmek için uzamsal ve kanal dikkat mekanizmaları uygulandı. Model eğitimi, aşırı uyumu önlemek için düzenleme teknikleriyle toplu iş tabanlı stokastik optimizasyon kullanılarak gerçekleştirildi. Öğrenme stratejisi, uyarlamalı momentum, kosinüs zamanlanmış öğrenme hızı ayarlamaları ve doğrulama kaybı stabilizasyonuna dayalı erken durdurmayı içeriyordu. Tüm deneyler, gerçek zamanlı uygulanabilirliği elde etmek için GPU hızlandırmalı hesaplama kullanılarak gerçekleştirildi. Performans değerlendirmesi, hassasiyet, geri çağırma, mAP@50 ve mAP@50–95 dahil olmak üzere standart nesne algılama metrikleri kullanılarak gerçekleştirildi ve son işlem, sınırlayıcı kutu tahminlerini iyileştirmek için maksimum olmayan bastırmayı içeriyordu. Karşılaştırmalı sonuçlar, dokuya duyarlı çok dallı modülün entegrasyonunun, ince ve düşük görünürlükteki tekstil kusurlarının tespit doğruluğunu önemli ölçüde iyileştirdiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Tekstil Kusur Tespiti; YOLOv11; Çok Dallı Özellik Füzyonu; Doku Farkındalığı; Derin Öğrenme.

FUNCTIONS OF THE IMPERATIVE MOOD: THE CASE OF 'DEDE KORKUT BAMSI BEYREK STORY'

Fatma KILIÇ
Dr., Fatma KILIÇ, Bağımsız Araştırmacı,
ORCID no: 0000-0001-5556-3087

Abstract

The imperative mood is one of the fundamental mood structures in Turkish that regulates and directs an individual's relationship with their environment. Although traditionally limited to the function of giving commands, the imperative mood has an extremely broad and multifaceted range of uses in linguistic interaction. When expressing feelings and thoughts, people sometimes aim to direct, request, warn, encourage, or initiate a behavior; therefore, the imperative mood also functions in the indirect transmission of a wide variety of emotional states such as happiness, sadness, anxiety, anger, indecision, or expectation. The tendency to turn to another entity to make a request when one's needs cannot be met directly demonstrates how important the imperative mood is from both a social and linguistic perspective.

Although it is classified among the design moods in formal classification, the functional boundaries of the imperative mood often overlap with the moods of desire, request, necessity, or condition. This situation shows that mood categories in Turkish are not strictly separated; on the contrary, they are intertwined in terms of context, function, and meaning. This flexible structure of the imperative mood allows it to emerge as a powerful linguistic tool, particularly in narrative texts, determining character relationships, social hierarchy, modes of address, and the direction of discourse.

In this context, the structure of the Book of Dede Korkut, which draws on oral tradition, makes the functions of the imperative mood more visible. In the oral culture tradition, the ways characters address each other, their social positions, and their interaction styles are largely established through the use of mood. Therefore, the story of "Bamsı Beyrek" provides a suitable ground for evaluating the functions of the imperative mood.

Within the scope of this study, the story of "Bamsı Beyrek" from the Book of Dede Korkut, one of the classic texts of Turkish literature, has been examined, and the imperative expressions in the story have been evaluated by taking into account the context and meaning fields. The imperative mood's functions within the narrative are classified under 21 headings: exaggeration function, purpose-result function, scolding-anger function, curse function, prayer function, command function, request function, acceptance function, strong command function, reward function, bargaining function, plea function, cause-effect function, promise function, condition function, recommendation function, threat function, offer function, warning function, supplication function, oath function under 21 headings. In this respect, the study approaches the imperative mood not only as a formal mood category but as a multi-layered and functional linguistic element within narrative language, offering a comprehensive evaluation.

Keywords: The Story of Bamsı Beyrek, Imperative Mood, Functional Linguistics.

EMİR KİPİNİN İŞLEVLERİ: "DEDE KORKUT BAMSI BEYREK HİKÂYESİ" ÖRNEĞİ

Özet

Emir kipi, Türkçede bireyin çevresiyle ilişkisini düzenleyen ve yönlendiren temel kiplik yapılardan biridir. Geleneksel dilbilgisi yaklaşımında çoğunlukla yalnızca buyruk verme işleviyle sınırlandırılsa da, emir kipi dilsel etkileşimde son derece geniş ve çok yönlü bir kullanım alanına sahiptir. İnsan, duygu ve düşüncelerini ifade ederken kimi zaman yönlendirme, rica etme, uyarma, teşvik etme veya bir davranışı başlatma amacı güder; bu nedenle emir kipi, mutluluk, hüzün, endişe, öfke, kararsızlık ya da beklenti gibi çok çeşitli duygusal durumların dolaylı aktarımında da işlev kazanır. Bireyin ihtiyaçlarını doğrudan karşılayamadığı durumlarda başka bir varlığa yönelerek talepte bulunması eğilimi, emir kipinin hem sosyal hem de dilbilimsel açıdan ne kadar önemli bir konumda olduğunu göstermektedir.

Biçimsel sınıflandırmada tasarlama kipleri arasında değerlendirilse de emir kipinin işlevsel sınırları, dilek, istek, gereklilik veya şart kipleriyle çoğu zaman kesişir. Bu durum, Türkçede kiplik kategorilerinin katı çizgilerle ayrılmadığını; aksine bağlamsal, işlevsel ve anlamsal yönlerden iç içe geçtiğini göstermektedir. Emir kipinin bu esnek yapısı, özellikle anlatı metinlerinde karakterler arası ilişkileri, sosyal hiyerarşiyi, hitap tarzlarını ve söylemin yönünü belirleyen güçlü bir dilsel araç olarak öne çıkmasına olanak tanır.

Bu bağlamda *Dede Korkut Kitabı*'nın sözlü gelenekten beslenen yapısı, emir kipinin işlevlerini daha görünür kılmaktadır. Sözlü kültür geleneğinde karakterlerin birbirine seslenme şekilleri, sosyal konumları ve etkileşim tarzları büyük ölçüde kiplik kullanımı üzerinden kurulmaktadır. Bu nedenle "Bamsı Beyrek" hikâyesi emir kipinin işlevlerini değerlendirmek için uygun bir zemin sunar.

Bu çalışma kapsamında Türk edebiyatının klasik metinlerinden biri olan *Dede Korkut Kitabı*'ndaki "Bamsı Beyrek" hikâyesi incelenmiş ve hikâyede yer alan emir kipli ifadeler, bağlam ve anlam alanları göz önünde bulundurularak değerlendirilmiştir. Emir kipinin anlatı içerisinde üstlendiği *abartı işlevi, amaç-sonuç işlevi, azar-kızgınlık işlevi, beddua işlevi, dua işlevi, emir işlevi, istek işlevi, kabul işlevi, kuvvetli emir işlevi, ödül işlevi, pazarlık işlevi, rica işlevi, sebep-sonuç işlevi, söz verme işlevi, şart işlevi, tavsiye işlevi, tehdit işlevi, teklif işlevi, uyarı işlevi, yalvarma işlevi, yemin işlevi* olmak üzere 21 başlık altında sınıflandırılmıştır. Bu yönüyle çalışma, emir kipini yalnızca biçimsel bir kiplik kategorisi olarak değil, anlatı dili içinde çok katmanlı ve işlevsel bir dilsel unsur olarak ele almakta ve kapsamlı bir değerlendirme sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Bamsı Beyrek Hikâyesi, Emir Kipi, İşlevsel dilbilim.

GİRİŞ

Türkolojide kiplik tartışmalarının en dikkat çekici başlıklarından biri emir kipidir. Emir kipinin biçimsel çekimi ve üstlendiği işlevler konusunda tam bir görüş birliğine varılamamıştır. Geleneksel gramer araştırmalarında tartışmalar daha çok kipin morfolojik yapısı üzerine yoğunlaşırken, günümüz çalışmalarında bağlam, kullanım ortamı ve konuşucu niyeti esas alınarak emir kipinin işlevsel yönü öne çıkarılmaktadır. Bu yönelimde, tasarlama kiplerinin klasik adlandırmalarının ötesinde çoklu ve esnek işlevler barındırması etkili olmuştur. Dolayısıyla kiplerin sınırlarını yalnızca yapısal gramer çerçevesiyle belirlemek mümkün değildir; bu sınırlar ancak bağlamdan hareketle açıklanabilir. Çünkü konuşur, zihinsel süreçlerinde aynı anda birçok anlam ve tutumu işletebildiği için tek bir biçimle çok sayıda işlevi dile getirebilir.

Emir kipi, genel kabul gören tanımlara göre bir ya da daha fazla kişiye yöneltilen kesin bir buyruğu ifade eden yapıdır (Tekin, 2003, 179). Zeynep Korkmaz (2009, 665) ve Hanifi Vural ve Tuncay Böler (2011, 250) da emri, tasarlanan hareketin yapılmasını kesinlik taşıyan bir istem biçiminde ifade eden bir gramer kalıbı olarak değerlendirmiştir. Bununla birlikte, özellikle eski araştırmalarda emir–istek yapılarının sınırları konusunda ortak bir görüşe ulaşılamadığı görülür. Birinci teklik ve çokluk şahıs çekimlerinde kullanılan "-(y)AyIm/-AyIn" ve "-(y)AlIm" eklerinin emir mi yoksa istek mi olduğu konusunda önemli bir tartışma bulunmaktadır.

Bu tartışmalar arasında Ahmet Bican Ercilasun (1995, 61) kişinin kendi kendine emir verebileceğini savunurken, Korkmaz (2009, 648, 668–669) birinci şahıs eklerinin tarihsel süreçte hem emir hem istek anlamını karşılayabildiğini ve Arapça gramer etkisi nedeniyle ilk şahısta emir işlevinin dışlanmasının doğru olmadığını belirtir. Buna karşılık Tahsin Banguoğlu (2007, 473), birinci şahsa emir yöneltilmesini mantıklı bulmaz. Talat Tekin (2000, 179–182) ise birinci şahıs çekimlerini *gönüllülük*, ikinci ve üçüncü şahıs çekimlerini ise *buyurma* alanına yerleştirir. Bu görüşlerden hareketle geleneksel tartışmaların çoğunun morfolojik düzlemde kaldığı söylenebilir.

Günümüz dilbilim yaklaşımlarında ise kiplerin yalnızca biçimsel göstergeleri değil, bağlama göre üstlendikleri işlevler merkezdedir. Buyruğun önemli unsurlarından biri, önerme içeriğindeki "istek" kavramıdır. Birçok araştırmacı emrin dil açısından incelenmesi esnasında bu gerçeğe işaret etmiştir. Özellikle emir, "kip" olarak değerlendirilirken, doğasındaki istek bileşeni doğrudan veya dolaylı olarak vurgulanmıştır (Usta, 2016, 322). Emretmek ile istemek veya emir ile istek bağımsız kavramlar değildir diyen Fevzi Karademir, emretmek, bir eylemin yapılmasını keskin bir ifade tarzıyla başkasından istemektir ve dolayısıyla, emir, özellikli bir istek türüdür. Emri farklı kılan, hiyerarşik bir ilişki düzeninde var olması, keskin bir ifade tarzına sahip olması, muhataba mesajın gereğini yapma zorunluluğunu hissettirmesidir. Bu açıdan değerlendirildiğinde her emir, istektir, ancak her istek, emir değildir yargısına varılır. (2012, 219-2130). Sema Aslan Demir'in, "Emrin buyurucu, eyleyici ve buyruk üçgenini birleştiren önemli bir tamamlayıcısı da yüksek dereceli empozedir. Emir, daha genel bir 'isteme' anlam alanının bir alt alanıdır. Emrin, istemeyi oluşturan diğer anlam alanlarından örneğin rica, yalvarma ve istekten farkı, isteme skalasının en üstünde bulunmasıdır. Emri, isteme skalasının üst aralığına çıkaran tamamlayıcı, yüksek dereceli empozedir." şeklinde açıklaması bulunmaktadır (2007, 23). Melike Uçar, Emir kipinin işlevleri ile ilgili çalışmasında emrin; emir, istek, iyi temenni, kötü temenni, dua, beddua, ikaz, öğüt, tavsiye, teklif, davet gibi yetmişten fazla anlam alanını işaretlemiştir (2014, 262-264).

Tasarlama kipleri üzerine yapılan tanımlamalara bakıldığında, araştırmacıların çoğunun kip kategorisini değil, konuşucu niyetini ve bağlamsal kullanım koşullarını merkeze aldıkları görülmektedir. İmran Karabağ (2000, 275), Seçil Hirik (2014, 5), Aslan Demir (2015, 436-437) ve Mehmet Volkan Demirel ve Caner Kerimoğlu (2015, 1274) kiplik kavramını morfolojik biçimlerden çok konuşucunun tutumu, değerlendirmesi ve sözceye yüklediği anlamla ilişkilendirmiştir. Bu durum kiplik çalışmalarının tek bir tanım etrafında birleşememesine yol açsa da, aynı zamanda kipliğin bağlamla doğrudan ilişkili esnek bir alan olduğunu göstermektedir.

16. yüzyılda yazıya geçirilen *Dede Korkut Kitabı*, Türk kültür ve edebiyat tarihinin en önemli anlatı metinlerinden biri olarak, hem sözlü geleneğin izlerini taşıyan hem de yazılı edebiyata geçiş sürecini yansıtan özgün bir eser niteliği taşır. Oğuz Türklerinin hayat tarzını, inanç dünyasını, değer yargılarını ve toplumsal düzenini destanî bir anlatım çerçevesinde aktaran bu eser, tarihsel gerçeklik ile mitik unsurları iç içe geçiren çok katmanlı bir yapı sunar. Bu yönüyle *Dede Korkut Kitabı*, yalnızca edebî bir metin değil; aynı zamanda Türklerin dünya algısını, insan ve toplum tasavvurunu anlamaya imkân veren kültürel bir hafıza alanı olarak değerlendirilebilir.

Emir kipine ilişkin kuramsal çerçeve, söz konusu kipin yalnızca buyurma bildiren bir yapı olmadığını; bağlama bağlı olarak yönlendirme, öğüt verme, dua etme, cesaretlendirme, tehdit etme ve toplumsal

düzeni kurma gibi çok yönlü işlevler üstlendiğini ortaya koymaktadır. Bu çok katmanlı işlev alanı, sözlü anlatı geleneğine dayanan metinlerde daha belirgin bir biçimde gözlemlenmektedir. Nitekim *Dede Korkut Kitabı*'nda yer alan anlatılar, emir kipinin hem anlatı içi ilişkileri düzenleyen hem de toplumsal değerleri görünür kılan bir dilsel araç olarak kullanıldığını göstermektedir.

Bu bağlamda çalışmanın inceleme bölümünde, Dede Korkut Kitabı'nın "Bamsı Beyrek" hikâyesi esas alınarak emir kipinin metin içindeki kullanımları ele alınacak; bu kullanımların hangi bağlamlarda ortaya çıktığı ve ne tür işlevler üstlendiği örnekler üzerinden değerlendirilecektir. Böylece emir kipinin, anlatı kişileri arasındaki güç ilişkilerini, hiyerarşik yapıyı ve sözün toplumsal işlevini nasıl kurduğu ortaya konulmaya çalışılacaktır.

YÖNTEM

Abartı İşlevi

Türk Dil Kurumu'nun *Türkçe Sözlük*'ünde "Bir nesneyi veya durumu olduğundan daha önemli, daha büyük veya daha çok göstermek, mübalağa etmek" şeklinde açıklanan abartma, Hikâyede 1.teklik, 3.teklik şahıs çekimleriyle geçmektedir.

Kız kardeşini Beyrek'e vermek istemeyen Deli Karçar, kardeşini vermemek için Dede Korkut'tan bulunması çok zor olan hediyeler ister.

(D85) Delü Ḳarçar aydur: Biŋ (8) buğra ***getürüŋ*** *kim maya* ***görmemiş ola****, biŋ daḫı aygır* ***getürüŋ*** *(9) kim* ***hiç ḳışrağa aşmamış ola****, biŋ daḫı ḳoyun görmemiş ḳoç (10)* ***getürüŋ****, biŋ-de ḳuyruḳsuz ḳulaḳsuz köpek* ***getürüŋ****, biŋ daḫı (11) püre* ***getürüŋ*** *maŋa didi. Eger bu didüğüm nesneleri getürür-****iseŋüz*** *(12) ḫoş* ***virdüm****, amma* ***getürmeyeçek olur-iseŋ*** *bu ḳtla öldürmedüm (13) ol vaḳtın öldürürin didi.* (Ergin, 2018).

Amaç-Sonuç İşlevi

Hikâyede emirin yapılmasını bir amaca bağlayan 2.çokluk şahıs ekiyle çekimlenmiş tek bir örnek mevcuttur.

Pay Piçen Bey, Oğuz beylerinden bir kız çocuğu olması amacıyla Tanrı'ya dua etmelerini ister:

(D68) Pay Piçen Big daḫı (12) yirinden örü ṭurdı, aydur; Bigler menüm ***daḫı*** *Ḥaḳḳuma bir* ***du'a eyleŋ****, Allah Ta'āla* ***maŋa da*** *bir* ***ḳız vire*** *didi.* (Ergin, 2018).

Azar-Kızgınlık İşlevi

Kişinin istemediği bir olay ya da durum karşısında verdiği tepkidir. Azar-Kızgınlık işlevi Hikâyede 2.teklik şahıs eki ile çekimlenmiştir.

Beyrek'in ayıplarını yüzüne vurmasına öfkelenen Boğazca Fatma, Banu Çiçek'e çıkışır.

(D114) Böyle digeç (6) Boğazça Faṭma aydur: Boy delü boğma çıḳaraçaḳ olança (7) ***'aybumuzı ḳaḳtı ṭur*** *ḳız oynar-iseŋ* ***oyna*** *oynamaz-iseŋ* ***cehennemde*** *(8)* ***oyna****, Beyrekden soŋra başuŋa bu Ḥal geleçegin bilür-idük? (9) didi.* (Ergin, 2018).

Beddua İşlevi

Beddua kişinin canını sıkan durumlarda bu konunun muhattabına sarf ettiği kötü dileklerdir. Böylece kişi içini dökerek rahatlamış olur. "Kargışlar, çaresiz olan, acı çeken, kötülüğe maruz kalan bir insanın rahatlamak için dile getirdiği kalıp sözlerdir. Söylendiği andaki duyguları ifade etmesi, o andaki ruh halini yansıtması açısından önem taşıyan bu sözler, insanın karakteristik yapısına, zamana, çevreye, şarta ve olaya göre değişir. Çoğunlukla toplum tarafından hoş karşılanmayan hareketleri yapan insanlar için söylenir" (Harmancı, 2012, 10).

Emir kipinin Beddua işlevinde, 2. teklik ve 3.teklik şahıs çekimleri kullanılmıştır.
Beyrek, Banı Çiçek ile evlenecek olan Yalancı oğlu Yaltacık'a beddua eder.

D107) (13) Ḳaçan-kim Budağ atsa Beyrek elüŋ var olsun dir-idi, (D108) (1) Uruz atsa elüŋ var olsun dir-idi, Şir Şemseddin atsa elüŋ (3) var olsun dir-idi, güyegü atsa ***elüŋ ḳurusun*** *(4)* ***parmaḫlaruŋ çürisün*** *hay ṭoŋuz oğlı ṭoŋuz dir-idi, (5) güyegülere* ***ḳurban ol*** *dir-idi.* (Ergin, 2018).

Dua İşlevi

İnsanoğlunun çaresiz kaldığı durumlarda kendisi için ya da başkası için Yaratıcıdan istediği dileklerdir. Genelde bu isteme yapısı yoğun bir yalvarma ve yakarma şeklindedir. Kişi bütün evrenin yaratıcısı kabul ettiği İlahî kudrete sığınma ve ondan yardım dileme yoluyla bir bakıma içini döker, kimseden isteyemediği hatta söylemekten utandığı konuları rahatlıkla açar.

Hikâyede emir kipinin dua işlevi ile ilgili örnekler 3.teklik şahıs eki ile çekimlenmiştir.

Dede Korkut hikâyenin sonunda herkese dua eder.

(D122) Yöm ***vireyin*** *ḫanum: Yirlü ḳara ṭaġlaruŋ* ***yıḳılmasun****, kölgelüçe (3) ḳaba ağacuŋ* ***kesilmesün****, aġ şaḳallu babaŋ yiri uçmaḳ* ***olsun****, (4) aġ pürçeklü anaŋ yiri behişt* ***olsun****, oğul-ile ḳarındaşdan (5)* ***ayırmasun****, aḫır vaḳtında aru imandan* ***ayırmasun****, āmin āmin (6) diyenler dịdār* ***görsün****.* ***Yığışdursun dürişdürsün*** *(7) günahuŋuzu adı görklü Muḥammed Muṣṭafa yüzi şuyına* ***bağışlasun*** *ḫanum hey.* (Ergin, 2018).

Emir İşlevi

Emir, kuvvetli emirden daha az ancak istekten daha çok yani ikisinin ortasında bulunan bir yapıdır. Genellikle toplumsal rol ve statülerden kaynaklanır. "Emir, henüz gerçekleşmemiş ama gerçekleşme gücü oldukça yüksek olan bir ifade biçimidir. Bu sebeple emir kipinin ifade alanında konuşanın bilgisi, toplumdaki konumu, tutumu emrin gerçekleşme gücünü etkilemektedir. Emir kipinin emir işlevine daha çok bir komutan, peygamber, bey, han, hükümdar, vezir, sultan, polis, müdür, şeyh gibi üst mercilerde bulunan insanların sözlerinde rastlanılmaktadır (Uçar, 2014, 31). Hikâyede tespit edilen örneklerde üçüncü teklik şahıs emir eki ön plandadır.

Hikâyede, 2.teklik-çokluk, 3.çokluk çekimli emir yapıları tespit edilmiştir.

Evnik kalesinin beş yüz kâfiri tüccarların malını yağmalamış onlar da Pay Püre Bey'in oğlu Bamsı Beyrek'ten yardım istemiştir. Bu duruma heyecanlanan Beyrek, hizmetçilerine bir an önce yola koyulmak için emir verir:

(D71) Bu kez oğlan şarab içer-ken (13) içmez oldı, altun ayağı elinden yire çaldı, (D72) (1) aydur: Ne didüğümi ***yetürüŋ****, geyümüm-ile menüm şahbaz atumı* ***getürüŋ*** *hey, meni (2) seven yigitler* ***binsünler*** *didi.* (Ergin, 2018).

İstek İşlevi

"İstek semantiği, emir kadar güçlü olmayan, rica kadar da kibar olmayan; günlük hayatta yoğun toplumsal ağları paylaşan, mesafeli olmayan insanların birbirlerinden bir şey isterken sıklıkla kullandıkları; birinci kişilerde niyet edilen, tasarlanan, arzu edilen durumları, zaman zaman da gerçekleşme potansiyeli görece düşen dilekleri, arzu veya hayal edilenleri, ikinci ve üçüncü kişilerde yönlendirici olabildiği için tavsiye, öneri, teklif, nasihat, tembih vb. anlam nüvelerini karşılayan bir anlam alanıdır." (Aslan Demir, 2007, 89)

Hikâyede, genellikle istek işlevinde kullanılan emir yapıları; 2.teklik ve 3.teklik şahısla çekimlenmiştir.

Banı Çiçek'in Kısırca Yenge adlı dadısı Beyrek'e avladığı geyikten pay vermesini ister.

(D77) Ḳışırca Yinge dirler bir ḫatun var-idi, ilerü (2) vardı ***pay diledi****: Hey big yigit bize daḫı bu geyikden (3)* ***pay vir*** *didi. Beyrek aydur: Mere dadı men avçı degülem (4) big oğlı bigem, hep size didi, amma ṣormaḳ '****ayıb*** *(5)* ***olmasun*** *bu otaḳ kimüŋdür didi.* (Ergin, 2018).

Kabul Etme İşlevi

Kişinin çaresiz kaldığı, istemediği koşullarda durumu benimsemesi, ikna olmasıdır. Hikâyede emirin kabullenme işlevi 2.çokluk ve 3.teklik şahıs çekimleriyle karşımıza çıkar.

Kazan Bey, Bamsı Beyrek'in isteğini kabul eder ve onu istediğini yapması konusunda serbest bırakır.

(D111) Ḳazan aydur: Delü ozan devletin depti, (5) bigler bu günki bigligim bunuŋ **olsun**, **koŋ** nireye gider-ise (6) **gitsün** neyler ise **eylesün** didi. (Ergin, 2018).

Kuvvetli Emir İşlevi

Yaratıcı tarafından, insanoğluna verilen güçlü bir emir şeklinde düşünülebilir. "Emir, buyurucudan eyleyiciye belirli bir dayatma ile yönelen; içeriği harekete geçirici yönlendirici olan; yüksek dereceli isteme bildiren bir anlam alanıdır. Bu yönüyle emrin, isteme skalasının en üst aralığında yer aldığı söylenebilir." (Aslan Demir, 2008, 16). "İlahi kaynağın statü olarak en üst merci olması bu işlevin emir işlevinden ayrılarak kuvvetli emir işlevi adını almasını sağlamıştır." (Uçar, 2014, 7).

Kuvvetli emir işlevi, Hikâyede 2. teklik şahıs eki ile çekimlenmiştir.

Banı Çiçek'in ağabeyi Deli Karçar, adından da anlaşılacağı üzere deli, azılı bir adamdır. Ondan kız kardeşini Beyrek'e vermesi için ricacı olarak Dede Korkut'u yollarlar. Dede Korkut, Deli Karçar'dan korktuğu için hazırlıklı gider ancak işler yolunda gitmez. Deli Karçar, kız kardeşini Beyrek'e istemesine kızdığı Deli Korkut'u kovalar ve yanına yaklaştığında Korkut'un başına indirmek üzere kılıcını kaldırır. Bu arada İsm-i Âzam duası okuyarak Tanrı'ya yalvaran Dede Korkut'un duası kabul olur ve Allah'ın emri ile Deli Karçar'ın eline felç iner yukarıda asılı kalır:

(D84) (10) Dede Ḳorḳut ayıtdı: Çalar-isen (11) elüŋ ***ḳurısun*** *didi. Ḥaḳ Ta'ālanuŋ* ***emri-y-le*** *Delü (12) Ḳarçaruŋ eli yuḳaruda aṣılu ḳaldı.ị Ẓirā Dede (13) Ḳorḳut velāyet issi idi,* ***dilegi*** *ḳabul oldı.* (Ergin, 2018).

Ödül İşlevi

Türk Dil Kurumu'nun *Türkçe Sözlük*'ünde "Bir başarı karşılığında verilen armağan, mükâfat" şeklinde açıklanan ödül, emirin bir işlevi olarak Hikâyede 2.teklik şahıs çekimli örnekler mevcuttur.

Tüccarlar, yağmacılardan mallarını ve canlarını kurtaran Beyrek'e hediye etmek için mallarından bir şeyler seçmesini isterler.

(D72) Bazirganlar (8) aydur: Big yigit ***bize sen erlik işledüŋ****,* ***gel*** *imdi* ***begendügüŋ*** *(9)* ***maldan al*** *didiler. Big yigidüŋ gözi bir deŋiz ḳulunı boz (10) aygırı ṭutdı, bir de altı perlü gürzi, bir de ağ tozlu (11) yayı ṭutdı, bu çini begendi Aydur: Mere bazirganlar (12) bu aygırı ve daḫı bu yayı ve bu gürzi maŋa* ***verüŋ*** *didi.* (Ergin, 2018).

Pazarlık İşlevi

Kişinin yararına olacağını düşündüğü durumlarda karşısındakinin de çıkarına olduğunu düşündüğü bir teklif yapmasıdır. Emirin pazarlık yapma işlevi Hikâyede 1.teklik ve 2.teklik şahıs çekimiyle karşımıza çıkar.

Beyrek, Ozan'a kopuzunu vermesi karşılığında atını rehin vereceğini söyler.

D100) Beyrek aydur: Mere ozan ḳopuzuŋ maŋa (D101) ***virgil*** *atumı saŋa* ***vireyim****.* (Ergin, 2018).

Rica İşlevi

"Ricalarda nezaket olgusu, diğer isteme birimlerine göre daha belirgindir." (Aslan Demir 2007, 8). "Kendisini çevreleyen emir, istek, yalvarma vb. semantik birimlerden farkı, ricalarda nezaket olgusunun daha belirgin olmasıdır. Dilbilimsel nezaket; mesafe, saygı, dayanışma, yakınlık vb. toplumsal ilişkilerin iletişim kodunda birtakım karşılıklar bulduğu ve birden fazla stratejisi olan bir olgudur." (Aslan Demir, 2007, 141).

Hikâyede emir kipinin rica işlevi 2.teklik ve 3.teklik şahıs ile çeklimlenen 2 örnekte mevcuttur.

Pay Püre Bey, oğlu Beyrek'e Deli Karçar'ın kız kardeşini vermesi için şart koştuğu isteklerinden bir kısmını yapması için Dede Korkut'a rica eder.

(D87) (2) Pay Püre Big aydur: Dede men üçini bulur-isem ikisini (3) sen ***bulur-mısın*** *didi. Dede Ḳorkut* ***beli*** *ḫanum* ***bulayım*** *(4)didi. Pay Püre Big ayıtdı: İmdi Dede köpek-ile püreyi (5) sen* ***bul*** *didi.* (Ergin, 2018).

Sebep-Sonuç İşlevi

Hikâyede emirin gerçekleşmesini bir sebebe bağlayan yapılar mevcuttur. Hikâyede 1.teklik şahıs ekiyle çekimlenmiş bir örnek mevcuttur.

Pay Püre Bey, Oğuz Beylerine ağlama sebebinin neslinin tükenmesinden korkması olduğunu açıklar.

(D68) (1) Niçe ***ağlamayayın****, niçe* ***buzlamayayın****, oğulda ortacım yoḳ ḳarṭaşda (2) ḳaderüm yoḳ, Allah Ta'āla meni ḳarġayupdur, bigler* ***tacum, taḫtum*** *(3)* ***içün ağlaram****.* (Ergin, 2018).

Söz Verme İşlevi

Kişinin bir konu hakkında istediği koşulların gerçekleşmesi ya da gerçekleşmemesi durumunda buna karşılık olarak yapacağı eylem ya da sergileyeceği tutum.

Hikâyede emirin söz verme işlevi 2.teklik ve 3.teklik şahıs çekiminde mevcuttur.

Beyrek, Banu Çiçek ile aralarındaki sözün bir nişanı olarak yüzüğünü Banu Çiçek'e verir.

(D80) Ḳız Banu Çiçek menem didi. Beyrek üç (3) öpdi, bir dişledi, dügün ***ḳutlu olsun*** *ḫan ḳızı (4) diyü parmağından altun yüzügi çıḳardı ḳızuŋ parmağına (5) kiçürdi. Ortamuzda bu* ***nişan olsun*** *ḫan ḳızı didi.* (Ergin, 2018).

Şart İşlevi

İstenen durumun gerçekleşebilmesi için bir şarta bağlılık söz konusudur. Kişi karşısındakinden istediğini yapması için istediği koşulları yaratmasını bekler.

Hikâyede emir yapısıyla kurulmuş şart işlevindeki örnekler 1. teklik şahıs, 2. teklik-çokluk şahıs ve 3. teklik şahısla çekimlenmiştir.

Deli Karçar, Bamsı Beyreke kız kardeşini vermesi için Dede Korkut'a şartlarını sıralar ve eğer istediklerini getirmezse Dede Korkut'u öldüreceğini de ekler.

(D85) Delü Ḳarçar aydur: Biŋ (8) buğra ***getürüŋ kim*** *maya* ***görmemiş ola****, biŋ daḫı aygır* ***getürüŋ*** *(9)* ***kim*** *hiç ḳışrağa* ***aşmamış ola****, biŋ daḫı ḳoyun görmemiş ḳoç (10)* ***getürüŋ****, biŋ-de ḳuyruḳsuz ḳulaḳsuz köpek* ***getürüŋ****, biŋ daḫı (11) püre* ***getürüŋ*** *maŋa didi. Eger bu didüğüm nesneleri getürür-****iseŋüz*** *(12) ḫoş virdüm, amma* ***getürmeyeçek olur-iseŋ*** *bu ḳatla öldürmedüm (13) ol vaḳtın öldürürin didi.* (Ergin, 2018).

Tavsiye İşlevi

Kişinin faydalı olacağına inandığı şeyler için karşısındakine sunduğu önerilerdir. Hikâyede 3.teklik şahıs ile çekimlenmiş bir örnek bulunmaktadır.

Oğuz Beyleri, Beyrek'e Banu Çiçek'i istemeye kimin gideceğini düşündüler ve Dede Korkut'u uygun görerek onun kız istemeye gitmesini tavsiye ettiler.

(D82) (1) Ḳalın Oğuz bigleri ayıtdılar: Bu ḳızı istemege kim ***vara (2) bilür****? **Maşlaĥat gördiler** ki* ***Dede Korḳut varsun*** *(3) didiler.* (Ergin, 2018).

Tehdit İşlevi

Kişinin istediklerini yapması ya da yapmaması durumunda karşısındakine uygulayacağı yaptırımlardır. Tehdit, kişiyi istenilen durumu yapmaya iter. "Konuşurun amacı eyleyicinin emri yerine getirmesini sağlamaktır. Her emir kipinde aslında eyleyicinin yerine getirilmesini istediği durumlar söz konusudur. Dolayısıyla emir kipinde bir tehdit anlamının da gizli olduğu kabul edilmelidir." (Uçar, 2014, 138).

Emir kipinin tehdit işlevi 1.çokluk ve 3.teklik şahıs çekimli tek bir örnekte mevcuttur.

Çobanlar, Banu Çiçek'in Yalancı oğlu Yaltacıkla evlenmesine karşıdırlar. Yalancı oğlu Yaltacık'ın geçeceği yola pusu kurup beklerler. Gelince onu dövüp dengine varması için uyaracaklarını Beyrek'e anlatırlar.

(D101) Çobanlar aydur: Bigümüzüŋ bir oğlı (10) var-idi, on altı yıldır kim ölüsi dirisi ḫaberin kimse bilmez, (11) Yalançı oğlı Yaltaçuḳ dirler ölüsi ḫaberin getürdi, adaḫlusın (12) aŋa virür oldılar, gelür bundan kiçer, ***uralum*** *anı, aŋa* ***varmasun*** *(13) tekine tüşine* ***varsun*** *didiler.* (Ergin, 2018).

Teklif İşlevi

Türk Dil Kurumu'nun Türkçe Sözlük'ünde "İncelenmek veya kabul edilmek için bir şey sunma, önerme, öneri" şeklinde geçen teklif, 1.çokluk ve 2.teklik şahıs ekiyle çekimlenen tek bir örnekte mevcuttur.

Banu Çiçek, Beyrek'e birlikte yarışmak üzere teklifte bulunur.

(D78) Kız aydur: (9) Ol öyle adam degüldür kim saŋa görine didi, amma men (10) Banı Çiçegüŋ dadısıyam, ***gel*** *imdi senüŋ-ile ava* ***çıḳalum****, (11) eger senüŋ atuŋ menüm atumı kiçer-ise onuŋ atını daḫı (13) kiçersin, hem senüŋ ile oḫ atalum, meni kiçer-iseŋ anı daḫı (13) kiçersin ve hem senüŋ-ile güreşelüm, meni başar-iseŋ anı daḫı (D79) (1) başarsın didi.* (Ergin, 2018).

Uyarı İşlevi

Uyarı, kişinin karşılaşması muhtemel olan durumlar (genelde olumsuz) için kişiyi bilgilendirme, bu konu ile ilgili tedbir alamaya yönlendirmedir.

Hikâyede, Uyarı işlevi yalnızca 2. teklik şahıs çekiminde karşımıza çıkar.

Tüccar, Beyrek'i nişanlısı Banı Çiçek'in Yalancı oğlu Yaltacıkla evlendirileceği konusunda uyararak tutsak olduğu Evnik kalesinden bir şekilde kaçmasını aksi taktirde Banu Çiçek'in elden gideceğini söyler.

(D96) Paraşaruŋ (13) Bayburt Ḥisarından ***uça görgil*** */ Ap alaca gerdegüŋe (D97) (1)* ***gele görgil / Gelmez olsaŋ*** *Pay Piçen ḳızı Banı Çiçegi (2)* ***aldurduŋ*** *bellü* ***bilgil*** *didi.* (Ergin, 2018).

Yalvarma İşlevi

Bu isteme yapısında kişinin isteme şekli diğer yapılara göre daha baskılıdır. "Yalvarmada, yoğun ve ısrarlı olan isteme eylemine rağmen düşük dereceli bir beklenti vardır. Konuşur isteğinin gerçekleştirileceğinden emin olmadığı için istemenin derecesini yoğunlaştırmakta, ısrar etmekte, kendine acındırmakta ve eyleyici üzerinde, söz konusu istenileni gerçekleştirmek için gerekli etkiyi uyandırmaya çalışmaktadır." (Aslan Demir, 2007, 153).

Hikâyede emir kipinin yalvarma işlevi 2.teklik ve 3.teklik şahıs eki ile çekimlenmiştir.

Deli Karçar tüm vücudunu saran pirelerden kurtulmak için Dede Korkut'a yalvarır.

(D88) Dedeüŋ ayağına düşdi. (D89) (1) ***Allah 'ışḳına beni ḳurtar*** *didi. Dede Ḳorkut var oğul (2) kendüŋi şuya* ***ur*** *didi.* (Ergin, 2018)

Yemin İşlevi

Kişinin yoğun bir şekilde istediği durum ya da olaya karşılık olarak bulunduğu vaadin gerçekleşmeye daha yakın olan hâlidir. Yemin, söz verme işlevinden daha yoğun ve bulunulan vaadin gerçekleşmesinin daha mümkün olduğu bir anlatı biçimidir. Bu yönüyle "söz verme" işlevinden biraz daha farklıdır. Bu anlatı biçiminde kişi genellikle "yemin etme, and içme" gibi güçlü yapılar kullanır.

Emir kipinin yemin işlevi, Hikâyede 1.teklik şahıs eki ile çekimlenmiş tek bir örnek mevcuttur.

Beyrek, Kafir Kızı'na, onu tutsak olduğu kaleden çıkarması durumunda onunla evleneceğine dair and içer.

(D98) Beyrek ***and içdi****: Ḳılıcuma* ***ṭoğranayın*** *oḫuma (10)* ***sançılayın****, yir gibi* ***kertileyin*** *ṭoprak gibi* ***şavrılayın****, ṣağlığ-ile varaçak olur-isem Oğuza, gelüp seni ĥalallığa almaz-isem (12) didi.* (Ergin, 2018).

SONUÇ

Bu çalışmada, *Dede Korkut Kitabı*'nın "Bamsı Beyrek" hikâyesinde kullanılan emir kipinin, biçimsel sınıflandırmaların ötesine geçen çok yönlü işlevlere sahip olduğu ortaya konmuştur. İncelenen örneklerde kip kullanımlarının bağlama göre anlam değiştirdiği, kimi zaman birden fazla işlevi aynı anda üstlendiği ve anlatı içerisinde dinamik bir söylem aracı olarak konumlandığı görülmüştür.

Emir kipli ifadelerin 21 ayrı işlev altında toplanabilmesi, metinde yer alan dilsel yapıların yalnızca yönlendirme ya da buyurma amacı taşımadığını; duygu aktarımı, toplumsal ilişkilerin düzenlenmesi, karakterler arası güç dengelerinin kurulması ve anlatısal gerilimin şekillenmesi gibi çok katmanlı amaçlara hizmet ettiğini göstermektedir. Bu bulgu, tasarlama kiplerinin geleneksel gramer

çerçevesiyle sınırlı olmayan, bağlam-temelli bir yaklaşımla değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak çalışma, tasarlama kiplerinin klasik metinlerde üstlendiği işlev çeşitliliğini görünür kılarak, hem tarihî Türkçe araştırmaları hem de kiplik ve söz edimi çalışmalarına katkı sunmaktadır. İnceleme, kiplik kategorilerinin metin içi kullanımını anlamaya yönelik daha geniş kapsamlı bağlamsal ve söylem odaklı çalışmalara ihtiyaç bulunduğunu da göstermektedir.

KAYNAKÇA

Aslan Demir, S. (2007). *Türkiye Türkçesinde isteme anlam birimi: dilbilgisel ve toplum dilbilimsel bir inceleme. (*Yayımlanmamış doktora tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.

Aslan Demir, S. (2015). Türkiye Türkçesi istek kategorisine semantik-pragmatik bir yaklaşım. *Bildiri*, 435-450.

Banguoğlu, T. (2007). *Türkçenin grameri*. Ankara: TDK Yay.

Demirel, V. M., Kerimoğlu, C. (2015). Türkçede Dil Bilgisi Öğretiminde Kip. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4/3, 1268-1289.

Ercilasun, A. B. (1995). *Türk gramerinin sorunları toplantısı.* Ankara: TDK Yayınları.

Ergin, M. (2018). *Dede korkut kitabı 1-2*. Ankara: TDK Yay.

Harmancı, M. (2012). Dede korkut hikâyelerindeki alkış ve kargışlara işlevsel bir yaklaşım. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23, 1-17.

Hirik, S. (2014). *Türkiye Türkçesinde bilgi kiplikleri*. (Yayımlanmamış doktora tezi). Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.

Karabağ, İ. (2000). Türkçede kip ve kiplik olgusu. *Türk Dili,* 585, 275-278.

Karademir, F. (2012). Türkiye Türkçesinde emir kip(lik)i üzerine. *Turkish Studies*, 7/4, 2091-2138.

Korkmaz, Z. (2009). *Türkiye Türkçesinin grameri "Şekil Bilgisi"*. Ankara: TDK Yay.

Tekin, T. (2003). *Orhon Türkçesi gramer.* Ankara: Sanat Kitabevi.

Uçar, M. (2014). *Türkçede emir kipinin işlevleri*. (Yayımlanmamış yüksek lisans Tezi). Erciyes Üniversitesi, Kayseri.

Usta, Ç. (2016). Üçüncü kişiye emrin semantiği. *bilig*, 77, 319-338.

Vural, H., Böler, T. (2011). *Ses ve şekil bilgisi*. İstanbul: Kesit Yayınları.

İnternet Kaynakları

www.tdk.gov.tr

A RESEARCH ON INTERCULTURAL SENSITIVITY IN TURKEY: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW

Hakan ARSLAN
Assoc. Prof. Dr., Uşak Üniversitesi,
Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2376-9253

Abstract

With the acceptance of the world as a global village, the increase in intercultural encounters has also led to a noticeable trend of growth in academic studies addressing the concept of intercultural sensitivity. Intercultural sensitivity is defined as a tendency to understand, accept, and approve of intercultural differences (Chen & Starosta, 2000), and it is considered to be of great importance for the coexistence and collaboration of individuals with different cultural characteristics (Abaslı & Polat, 2019). The aim of this study is to systematically analyze the academic works conducted on "intercultural sensitivity" in Turkey for the last five years (from 2021 to December 2025) following the methodology of systematic literature review. The study is a "systematic literature review." A systematic literature review involves the evaluation of published studies based on a specific research question, using defined criteria (Çakmak, 2024). The analysis, conducting on publications indexed by Google Scholar between 2021 and 2025, focusing on their distribution by year, methodologies, sample characteristics, data collection tools, and analysis techniques, aligns with the principles of a systematic literature review. According to the specified criteria, a total of 80 articles analyzed included quantitative methods (72), qualitative methods (9), and mixed methods (7), with one study conducting a bibliographic analysis. The sample predominantly consisted of university students (60), primarily those studying in health-related fields. It was found that the intercultural sensitivity scale developed by Chen and Starosta (2000) was widely used (in 72 articles), but its relationships with many other variables were also measured. While the study of the concept of intercultural sensitivity in universities, where intercultural encounters are increasingly common, is positive, the number of studies at earlier educational stages is insufficient. Additionally, it is important to increase such studies in other professional groups that communicate with people from different cultures, as well as health and social services personnel.

Key Words: Intercultural sensitivity, Systematic review, Literature review.

TÜRKİYE'DE KÜLTÜRLERARASI DUYARLILIK ÜZERİNE YAPILAN ARAŞTIRMALAR: SİSTEMATİK LİTERATÜR İNCELEME ÇALIŞMASI

Özet

Dünyanın küresel bir köy olmasının kabul edilmesiyle beraber kültürlerarası karşılaşmalardaki artış kültürlerarası duyarlılık kavramının ele alındığı akademik çalışmaların da belirgin bir artış eğilimi içerisine girmesini beraberinde getirmiştir. Kültürlerarası duyarlılık, kültürlerarası farklılıkları anlama, kabul etme ve onaylamaya ilişkin bir istek eğilimi olarak tanımlanmakta (Chen & Starosta, 2000) ve farklı kültürel özelliklere sahip olanların bir arada yaşaması ve çalışması açısından büyük önem taşıdığı kabul edilmektedir (Abaslı & Polat, 2019). Bu çalışmanın amacı, son 5 yılda (2021'den Aralık 2025'e kadar) Türkiye'de «kültürlerarası duyarlılık» konusunda yapılmış akademik çalışmaları sistematik literatür derleme metodolojisine uygun olarak analiz etmektir. Çalışma, bir derleme çalışması olup "sistematik literatür derlemesi" uygulanmıştır. Sistematik literatür derlemesi, yayımlanmış çalışmaları belirli bir araştırma sorusu çerçevesinde, belirlenen net kriterlere göre değerlendirilmesini içerir (Çakmak, 2024). Bu kapsamda 2021-2025 yılları arasında yayımlannış

google scholar tarafından taranmakta olan yayınlar yıllara göre dağılım, kullanılan stratejiler (metodoloji), örneklem, veri toplama araçları ve analiz teknikleri açısından incelenmiştir. Belirlenen kriterlere göre analize tabi tutulan toplam 89 makalede nicel (72), nitel (9), karma (7) metotların kullanıldığı, bir çalışmanın ise bibliyografik analiz yaptığı; örneklemin ağırlıklı olarak sağlık alanında öğrenim görenler başta olmak üzere üniversite öğrencilerinden (60) oluştuğu; Chen ve Starosta (2000) tarafından geliştirilen kültürlerarası duyarlılık ölçeğinin (72) yaygın bir şekilde kullanıldığı ancak pekçok başka değişkenle ilişkilerinin ölçüldüğü tespit edilmiştir. Kültürlerarası karşılaşmaların giderek arttığı üniversitelerde kültürlerarası duyarlılık kavramının çalışması olumlu olmakla beraber daha erken eğitim kademelerindeki çalışma sayısı yetersizdir. Ayrıca sağlık ve sosyal hizmet personelinin yanısıra farklı kültürlerden insanlarla iletişim halinde olan diğer meslek gruplarında da bu tür çalışmaların artması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürlerarası duyarlılık, sistematik derleme, literatür taraması.

GİRİŞ

Dünyanın küresel bir köy olarak kabul edilmesiyle birlikte kültürlerarası karşılaşmaların gerek eğitim gerek çalışma süreçlerinde gerekse de turizm faaliyetleri içerisinde yoğunlaşmış olduğu görülmektedir. Sözkonusu karşılaşmalar, akademik literatür içerisinde de konunun farklı kavramlar çerçevesinde ele alınıp yorumlanmasını beraberinde getirmiş ve "kültürlerarası duyarlılık" kavramı giderek artan bir şekilde akademik çalışmalara konu olmaya başlamıştır. Kültürlerarası duyarlılık, kültürlerarası farklılıkları anlama, kabul etme ve onaylama isteğine vurgu yapmaktadır (Chen & Starosta, 2000).

Bu çalışmanın amacı, son 5 yılda (2021'den Aralık 2025'e kadar) Türkiye'de «kültürlerarası duyarlılık» konusunda yapılmış akademik çalışmaları sistematik literatür derleme metodolojisine uygun olarak analiz etmek olarak belirlenmiştir.

KÜLTÜRLERARASI DUYARLILIK

Kültürlerarası duyarlılık, Chen & Starosta (1996) tarafından geliştilen «kültürlerarası iletişim yeterliliği» modelinin «duygusal» boyutunu oluşturmaktadır. Diğer boyutlar, kültürlerarası farkındalığı içeren "bilgi" ve kültürlerarası etkinliğe vurgu yapan "beceri" boyutlarıdır (Chen, 2022). Kültürlerarası duyarlılık kavramının tanımlarında yaygın olarak "kültürlerarası farklılıkları anlama, kabul etme ve onaylamaya dönük istek eğilimi"nin (Chen & Starosta, 2000) vurgulandığı görülür. Literatürde kültürlerarası duyarlılıktaki artışın kültürel engellerin azaltılması, bu ortamlara uyum sağlanması konularında kilit bir faktör olarak ele alındığı (Moradi & Ghabanchi, 2019) ve sosyal katılımı teşvik etme ve ayrımcılıkla mücadelede belirleyici bir faktör olduğu dile getirilmektedir (Ruiz-Bernardo vd., 2024).

YÖNTEM

Araştırmanın Amacı ve Kapsamı

Bu çalışmanın amacı, son 5 yılda (2021'den Aralık 2025'e kadar) Türkiye'de «kültürlerarası duyarlılık» konusunda yapılmış akademik çalışmaları sistematik literatür derleme metodolojisine uygun olarak analiz etmektir. Sözkonusu çalışmalara google scholar üzerinden erişilmiştir. Araştırmaların incelemeye dahil edilmesinde dikkate alınan kriterler şu şekildedir: Araştırmaların yıllara göre dağılımı; Araştırmalarda kullanılan stratejiler (metodoloji); Örneklem, Veri toplama araçları ve Analiz teknikleri.

Verilerin Toplanması ve Kısıtları

Araştırma kapsamında veriler Aralık 2025 tarihinde google scholar üzerinden toplanmıştır. Bu aşamada makalelere "kültürlerarası duyarlılık" anahtar kelimesinin arama motoruna yazılmasıyla

ulaşılmıştır. İlk olarak 467 makaleye ulaşılmış olup bu indeks tarafından taranmayan, tam metnine ulaşılamayan, kültürlerarası duyarlılığın araştırılmadığı ve Türkiye'de yapılmamış çalışmalar kapsam dışında bırakılmıştır. Ayrıca yayına çevrilmemiş lisansüstü tezler de çalışmaya dahil edilmemiştir. Analize tabi tutulan çalışma sayısı 89'dur.

BULGULAR

Araştırmaların Yıllara Göre Dağılımı

Son beş yılda (2021-2025) yayınlanan araştırmalar incelendiğinde kültürlerarası duyarlılık konusuna önemli ölçüde ilgi gösterildiği ve bu ilginin sürdüğü gözlenmektedir. En fazla sayıda yayın 2025'de yapılmış olup toplam yayınların dörtte birden fazlasını oluşturmaktadır.

Tablo 1: Araştırmaların Yayınlandıkları Yıllar

Yıllar	Yayın sayısı	Yüzde
2021	13	14,60
2022	20	22,50
2023	18	20,22
2024	15	16,85
2025	23	25,82
Toplam	89	100,0

Araştırmalarda Kullanılan Stratejiler

Araştırmalarda kullanılan stratejiler incelendiğinde hem nicel hem nitel hem de karma yöntemlerin kullanıldığı görülmektedir. Ancak çalışmalarda ağırlıklı olarak nicel yöntem benimsenmiştir. 89 çalışmanın 72'sinde (%80) sadece nicel yöntem kullanılmış olup karma desene sahip araştırmalar da hesaplandığında bu sayı 79'a (%88,7) ulaşmaktadır. Nicel araştırmalardan bir kısmı ölçek geliştirme (Erden vd., 2023) veya ölçek uyarlama (Nazlı & Aşık, 2022) amacını taşımaktadır.

Bununla birlikte belirtilen dönem içerisinde (2021-2025) 7'si karma desen olmak üzere toplam 16 (%18) çalışmada nitel metotun kullanıldığı tespit edilmiştir.

Tablo 2: Araştırmalarda Kullanılan Stratejiler

Stratejiler	Yayın sayısı	Yüzde	Yayın Örnekleri
Nicel	72	80,86	Uzunaslan & Gökçearslan, 2024; Beser vd., 2021
Nitel	9	10,10	Vargelen Akçin, 2023; Akpınar & Cantürk, 2021; Çıldır, 2022; Kınay & Durmuş, 2023; Görgülü & Göksoy, 2025; Ekmekçi, 2024; Kang & Çubukçu, 2025; İnal, 2021; Altay, 2025
Karma	7	7,86	Kıyançiçek vd., 2024; Kazazoğlu & Ece, 2021; Yıldırım vd., 2024; Demirkol, 2022; Hamurcu, 2023; Ceylan & Çetinkaya, 2022; Salihoğlu, 2025
Bibliyometrik Analiz	1	1,12	Şad Mazlum & Şahin, 2024
Toplam	89	100,00	

Ayrıca kültürlerarası duyarlılık kavramıyla etnosentrizm arasındaki ilişkiyi araştıran lisansüstü tezleri bibliyometrik analize tabi tutan bir çalışma da bulunmaktadır (Şad Mazlum & Şahin, 2024).

Araştırmaların Örneklemleri

Literatürde yer alan araştırmalarda başta sağlık alanı öğrencileri (hemşirelik, ebelik vs.) (Özcan vd., 2023) olmak üzere örneklemi üniversite öğrencilerinden oluşan çok sayıda araştırmaya rastlanmaktadır. Üniversite öğrencilerinin örneklem alındığı araştırma sayısı 60 (%67,38) olarak belirlenmiştir.

Özellikle hemşirelik bölümü öğrencilerine yönelik çalışmaların oldukça fazla olduğu görülmektedir. Hemşirelerin (genel olarak sağlıkçıların) farklı kültür gruplarından bireylere bakım verme sorumlulukları kültürlerarası duyarlılığın bu örneklem grupları üzerinde daha fazla araştırılmasını beraberinde getirmiştir. Ayrıca hem bir uzmanlık hem de bir uygulama alanı (Lafcı vd., 2017) olarak "kültürlerarası hemşirelik" alanının gelişimi de bu durumu desteklemiştir. Kültürlerarası hemşirelik, bakım verilen bireyin kültürü, değerleri, inançları, tutumları ve davranışlarıyla bir bütün ve değerli kabul edilmesine vurgu yapar (Tuna Oran & Yüksel, 2015).

Tablo 3: Araştırmaların Örneklemleri

Örneklem	Yayın Sayısı	Yüzde	Yayın Örnekleri
Üniversite Öğrencileri	60	67,38	Alyakut, 2021; Aksin, 2023
Ortaokul Öğrencileri	2	2,24	Çıldır, 2022; Kılınç, 2024
Öğretmen- Öğretim Elemanı	7	7,86	Kazazoğlu & Ece, 2021; Duran Yılmaz, 2025; Görgülü & Göksoy, 2025; Karabacak Yılmaz & Eyüp, 2025; Vargelen Akcin, 2023, 2024;
Sağlık Personeli (Hemşire, Ebe vb.)	12	13,48	Ekşioğlu vd., 2025; Aygun, 2022; Dönmez vd., 2023; Turan, 2025
Yerel Halk	2	2,24	Ünal & Tokmak, 2022; Eraslan & Aymankuy, 2023
Mülteciler	1	1,12	Özdemir vd., 2022
Sosyal Hizmet Uzmanları	1	1,12	Yiğit & Başer, 2025
Kabin Memurları	1	1,12	Tuncal, 2025
Kitap inceleme (doküman analizi)	3	3,37	Kınay & Durmuş, 2023; Kang & Çubukçu, 2025; İnal, 2021;
Toplam	89	100,0	

Sağlıkçıların yanısıra, öğretmen adayları (Aksin, 2023); İlahiyat (Özbolat & Aksaç, 2022), Turizm (Alyakut, 2021; Kuluşaklı, 2022), Sosyal Hizmet (Şaşmaz & Arslan, 2023) bölümlerinden ve halk oyunu ekibinde yer alan (Karacan Doğan, 2023) öğrencilerden oluşan örneklemlere de rastlanmaktadır. Altı araştırmada uluslararası öğrenciler örneklem olarak belirlenmiştir.

Çalışanların kültürlerarası duyarlılıklarını ölçen araştırmalarda da üniversite öğrencilerinde olduğu gibi sağlıkçıların (özellikle hemşireler) ağırlık taşıdığı görülmektedir.

Araştırmalarda Kullanılan Veri Toplama Araçları ve Analiz Teknikleri

Nicel yöntemle yapılan çalışmalarda kültürlerarası duyarlılığı ölçmek amacıyla genellikle Chen & Starosta (2000) tarafından geliştirilmiş olan Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeğinin kullanıldığı belirlenmiştir (%91). Bununla beraber kültürlerarası duyarlılığı ölçmek için geliştirilmiş başka ölçeklerin de araştırmalarda kullanıldığı görülmektedir. Tablo 4 farklı araştırmacılar tarafından geliştirilmiş ve incelenen yayınlarda kullanılmış kültürlerarası duyarlılık ölçeklerini göstermektedir.

Tablo 4: Araştırmalarda Kullanılan Kültürlerarası Duyarlılık Ölçekleri

Araştırmalarda Kullanılan Kültürlerarası Duyarlılık Ölçekleri	Yayın Sayısı	Yüzde	Yayın Örnekleri
Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği (Chen & Starosta, 2000)	72	91,08	Ulukaya Öteleş, 2021; Kabu Hergül vd., 2022
Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği (Braskamp vd., 2012)	2	2,53	Karabacak Yılmaz & Eyüp, 2025; Yıldırım & Çağlayan, 2022
Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği (Wang & Zhou, 2016)	2	2,53	Nazlı & Aşık, 2022; Salihoğlu, 2025
Okul Öncesi Öğretmenlere Yönelik Kültürel Duyarlılık Ölçeği (Duran Yılmaz & Ömeroğlu, 2023)	1	1,26	Duran Yılmaz, 2025
Ergenler İçin Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği (Kılınç, 2024)	1	1,26	Kılınç, 2024
Çokkültürlü Duyarlılık Ölçeği (Ruales vd., 2020)	1	1,26	Çınar & Erbaş, 2024
Toplam	**79**	**100,0**	

Bazı araştırmalarda Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği tek başına kullanılırken (Ulukaya Öteleş, 2021; Öner Yalçın & Öztürk Çeliktekin, 2022; Kabu Hergül vd., 2022) çoğunlukla başka ölçeklerle ilişkisini ortaya koymak amacıyla kullanılan ölçekler çeşitlendirilmiştir. Zenofobi, etnosentrizm, kültürel zeka düzeylerini ölçen ölçekler en fazla kullanılanlar olmuşlardır. Tablo 5, kültürlerarası duyarlılık ile ilişkisi en fazla ölçülen ölçekleri göstermektedir.

Kültürlerarası duyarlılıkla ilişkisi yaygın olarak ölçülen kavramlar arasında zenofobi/yabancı düşmanlığı (xenophobia), etnosentrizm, kültürel zeka, empati, çeşitlilik ve baskı, öz-yeterlik, kültürlerarası iletişim kaygısı ve sağlık turizmi farkındalığı öne çıkmaktadır.

Zenofobi, bireylerin/grupların kendi kültürleri/grupları dışında bulunanlara karşı sergiledikleri aşırı nefret, korku ve öfkeyle kararterize edilir (Yüksel Kaçan & Yükrük, 2025). Etnozentrizm ise kişinin kendi kültürünün üstünlüğüne inanması ve diğer kültürleri kendi kültürel değerleri ölçeğinde yargılamasıyla ilgilidir (Beser vd., 2021). Araştırmalarda (Gümüş Şekerci, 2025; Yüksel Kaçan & Yükrük, 2025; Dursun Ergezen & Aydın, 2025; Yıldız vd., 2023, 2024) zenofobi ve/veya etnosentrizm, kültürlerarası duyarlılığın olumsuz göstergeleri olarak bulunmuştur.

Kültürlerarası duyarlılık ile kültürel zeka (Kuluşaklı, 2023), kültürlerarası yetkinlik (Tıkız Ertürk vd., 2023), empati (Yazkan vd., 2025, Kaya Meral vd., 2025), farkındalık ve çeşitlilik kabulü vs. arasında da pozitif yönlü ilişkiler tespit edilmiştir.

Tablo 5: Kültürlerarası Duyarlılıkla İlişkisi Birden Fazla Kez Araştırmada Ölçülen Ölçekler

Ölçekler	Yayın Sayısı	Yayın Örnekleri
Xenophobia (Yabancı Düşmanlığı) Ölçeği	9	Yıldız, Yıldırım, Elkoca... vd, 2023; Yıldız vd., 2024; Gümüş Şekerci, 2025; Çataloluk vd., 2025
Etnosentrizm Ölçeği	7	Beser vd., 2021; Bora & Cankül, 2025; Yıldız, Aydın, Gökçay vd., 2023
Kültürel Zeka Ölçeği	4	Kuluşaklı, 2023; Alkar & Atasoy, 2024; Durna & Altay, 2023; Karademir & Demirel, 2023
Empatik Eğilim Ölçeği	3	Can Gür & Yılmaz, 2021; Yurdagül & Tosun, 2023; Karagöz, 2022
Çeşitlilik ve Baskı Ölçeği	2	Uzunaslan & Gökçearslan, 2024; Yiğit & Başer, 2025
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	2	Akçaoğlu & Kayiş, 2021; Karabacak Yılmaz & Eyüp, 2025
Çok Boyutlu Duygusal Empati Ölçeği	2	Yazkan vd., 2025; Kaya Meral vd., 2025
Kültürlerarası İletişim Kaygısı Ölçeği	2	Tuncal, 2025; Yüksel Kaçan & Yüktük, 2025
Sağlık Turizmi Farkındalık Ölçeği	2	Yıldız vd., 2023; Turan, 2025

Literatürde kültürlerarası duyarlılığı farklı kavramlarla ilişkilendiren çalışmalar da bulunmaktadır. Tablo 6 sözkonusu ölçekleri ve bu ölçeklerin dahil eden araştırmaları göstermektedir.

Tablo 6: Kültürlerarası Duyarlılığı Diğer Ölçeklerle İlişkilendiren Araştırmalar

Sadece tek araştırmada kullanılmış olan ölçekler	**Yayın Sayısı**	**Yayınlar**
Ahlaki Duyarlılık Ölçeği	1	Uğurlu, 2025
Aile Merkezli Bakım Anketi	1	Özdemir vd., 2022
Algılanan Stres Ölçeği	1	Tuncal, 2025
Beş Yönlü Farkındalık Anketi- Kısa Form	1	Aslan & Şahin, 2024
Çeşitlilik Kabul Ölçeği	1	Uygur, 2022
Çokkültürlü Kişilik Ölçeği	1	Aksin, 2023
Çokkültürlü Psikolojik Danışma Yeterlilikleri Ölçeği	1	Hamurcu, 2023
Doğu Asya Kültürleşme Ölçeği	1	Erdoğan & Karakoç, 2022
Ergen ve Yetişkin Bilinçli Farkındalık Ölçeği	1	Uygur, 2022
Hammer'in Kültürel Duyarlılık Envanteri	1	Ekmekçi, 2024
Hasta Bakım Davranışları-24	1	Savaş vd., 2023
İletişim Yeterlilik Ölçeği	1	Karabacak Yılmaz & Eyüp, 2025
Kariyer Beklentileri Ölçeği	1	Pelit & Zorlu, 2022
Kendini Belirleme (Güvengenlik) Ölçeği	1	Gümüş Şekerci, 2021
Kısa Dindarlık Ölçeği	1	Karagöz, 2022
Kültüre Duyarlı Hemşirelik Bakımına İlişkin Görüş Formu	1	Açıl & Karabacak, 2024
Kültürel Farkındalık Ölçeği (Rew vd., 2003)	1	Açıl & Karabacak, 2024
Kültürel Özellikler Değerlendirme Formu	1	Aluş Tokat vd., 2024
Kültürlenme Anketi (Acculturation Questionnaire)	1	Alkar & Atasoy, 2024
Kültürlerarası Farkındalık Ölçeği (Rozaimie vd, 2011)	1	Abbas & Ünsal, 2025
Kültürlerarası İletişim Yeterliliği Modeli (Byram, 1997)	1	Kang & Çubukçu, 2025
Kültürlerarası Öz-Yeterlik Ölçeği	1	Ceyhan vd., 2025
Kültürlerarası Yetkinlik Ölçeği	1	Tıkız Ertürk vd., 2023
Merhamet Ölçeği	1	Şimşek Küçükkelepçe vd., 2022
Öğrenci Liderliği Ölçeği	1	Çetin & Kartal Baş, 2022
Öğretmenlerin Çokkültürlülük Tutumu Ölçeği	1	Akçaoğlu & Kayiş, 2021
Premenstrual Sendrom Ölçeği	1	Aluş Tokat vd., 2024
Rotterdam Duygusal Zeka Ölçeği	1	Karabacak Yılmaz & Eyüp, 2025
Sosyal Medya Kullanımı Entegrasyon Ölçeği	1	Erdoğan & Karakoç, 2022
Spritual Bakım Verme Ölçeği	1	Keşer vd., 2025
Turizmin Gelişimini Destekleme Tutum Ölçeği	1	Ünal & Tokmak, 2022
Vicdan Algısı Ölçeği	1	Özdemir vd., 2021
Yabancı Dil Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği	1	Aydın & Temur, 2025
Yardımseverlik Ölçeği	1	Asıcı & Külekçi Akyavuz, 2021
Yaşam Doyumu Ölçeği	1	Taşdelen, 2024
Zihniyet Teorisi Ölçeği	1	Acar & Meydan, 2024

Nicel araştırmalarda Güvenilirlik, T-Testi, ANOVA, Mann Whitney U, Korelasyon, Regresyon gibi testlerin yanısıra, ölçek geliştirme veya ölçek uyarlamayı amaç edinen çalışmalarda Açımlayıcı ve Doğrulayıcı Faktör Analizlerinin; aracılık rollerinin araştırıldığı çalışmalarda PROCESS Macro analizlerinin yapıldığı görülmektedir.

Bazı araştırmalarda Kültürlerarası Duyarlılığın aracı rolü incelenmiştir. Akçaoğlu ve Kayiş (2021) araştırmalarında Kültürlerarası duyarlılığın, öğretmenlerin öz yeterlilik algısı ve öğretmenlerin çok kültürlülük tutumları arasındaki ilişkiye tam aracı olduğunu tespit etmiştir.

Nitel araştırmalarda ise görüşme, gözlem, doküman analizi (Çıldır, 2022; Kınay & Durmuş, 2023; İnal, 2021) gibi veri toplama teknikleri kullanılmış ve bulgular tematik analiz, betimsel analiz ve içerik analizi (Akcin, 2023; Altay, 2025) yapılarak çözümlenmiştir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Mevcut literatür değerlendirme çalışmasında elde edilen bulguları özetlemek gerekirse; araştırmacıların kültürlerarası duyarlılık kavramına yoğun bir ilgisinin olduğu; örneklem gruplarında farklılaşmalar gözlense de üniversite öğrencileri üzerinde yapılan araştırmaların ağırlık taşıdığı; sağlık bilimlerinde öğrenim gören öğrencilerin katılımcı olarak çalışmalarda daha fazla yer aldığı; nicel stratejilerin daha yaygın olarak kullanıldığı; Chen & Starosta (2000) tarafından geliştirilen «Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği»nin sıklıkla kullanıldığı; kültürlerlerarası duyarlılık kavramıyla başka değişkenlerin ilişkisinin araştırıldığı ifade edilebilir.

Bu çalışmadaki bulgulara benzer sonuçlar, Ruiz-Bernardo vd.'nin (2024) 2017-2021 tarihleri arasındaki İngillizce ve İspanyolca çalışmaları içeren kültürlerarası duyarlılıkla ilgili literatür değerlendirme çalışmalarında da elde edilmiştir. Sözkonusu araştırmada da nicel araştırmaların yoğunluğu, üniversite öğrencilerinin örneklem olarak seçilmesi, Chen & Starosta (2000) tarafından geliştirilen ölçeğin yaygın kullanımı gibi sonuçlara ulaşılmıştır.

Kültürlerarası duyarlılıkla ilişkisi yaygın olarak ölçülen kavramlar arasında zenofobi/yabancı düşmanlığı (xenophobia), etnosentrizm, kültürel zeka, empati, çeşitlilik ve baskı, öz-yeterlik, kültürlerarası iletişim kaygısı ve sağlık turizmi farkındalığı öne çıkmıştır. Araştırmalarda kültürlerarası duyarlılığın zenofobi ve etnosentrizm ile ters, empati, kültürel zeka vs. ile pozitif yönlü ilişkiye sahip oldukları görülmüştür. Bireysel özelliklerle ilişkisi ise kararlı bir görünüm sergilemektedir.

Kültürlerarası duyarlılığın yordayıcıları ve etkileri konusunda yapılan araştırmaların değişkenler çeşitlendirilerek sürdürülmesi önem taşımaktadır. Böylelikle kültürlerarası duyarlılığın arttırılması için faaliyetler planlanması uygulanması mümkün olacaktır.

REFERANSLAR

Abaslı, K., & Polat, Ş. (2019). Öğrencilerin kültürlerarası duyarlılık ve kültürel zekâya ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, *7*(1), 193-202.

Abbas, N. K., & Ünsal, A. (2025). Examination of nursing student's cultural awareness and intercultural sensitivity levels: examination of nursing students' cultural awareness and intercultural sensitivity levels. *Göbeklitepe Medical Science Journal*, *8*(20), 54-68.

Acar, Y., & Meydan, A. (2024). Türkçe Öğrenen Uluslararası Öğrencilerde Kültürlerarası Duyarlılık ve Zihniyet Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Ondokuz Mayıs University Journal of Education Faculty, 43*(2), 1025-1060. https://doi.org/10.7822/omuefd.1537381

Açıl, A., & Karabacak, B. G. (2024). Hemşirelik öğrencilerinin kültürel farkındalık, kültürlerarası duyarlılık düzeyleri ve kültüre duyarlı hemşirelik bakımına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi. *Journal of Human Sciences*, *21*(2).

Akçaoğlu, M.Ö. & Kayiş, A.R. (2021). Teacher Candidates' Multicultural Attitude and Self-Efficacy: The Mediating Role of Intercultural Sensitivity. *Cukurova University Faculty of Education Journal/Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *50*(2), 1241-1262.

Akpınar, M., & Cantürk, A. (2021). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının kültürel farklılık, kültürlerarası duyarlılık algıları ve kültürlerarası eğitime yönelik görüşleri. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, *42*, 444-470.

Aksin, A. (2023). öğretmen adaylarında çokkültürlü kişilik özelliklerinin kültürlerarası duyarlılıkla ilişkisi. *International Journal of Eurasia Social Sciences/Uluslararasi Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi*, *14*(53), 872-884.

Alkar, E., & Atasoy, E. (2024). Investigation of The Relationship Between International Students' Levels of Cultural Intelligence and Their Intercultural Sensitivity and Acculturation. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (63), 28-41.

Altay, R. (2025). Üç Ülkenin Kavşağında Kültürlerarası İletişim Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerinin Kültürlerarası Duyarlılık Gelişimlerine Bakış. *Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi(49)*, 148-171. https://doi.org/10.31123/akil.1625567

Aluş Tokat M, Özberk H, Derin E, Demirdağ C, Göksoy S. (2024). Hemşirelik Öğrencilerinde Premenstrual Sendrom Yaşama Durumuna Kültürel Duyarlılık ve Farklılıkların Etkisi. *STED, 33*(4):253-62.

Alyakut, Ö. (2021). Turizm eğitimi alan önlisans öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılık düzeyleri. *ASOS 9*(117), 295-314.

Asıcı, E. & Külekçi Akyavuz, E. (2021). Sosyal duyarlılık dersinin yardımseverlik ve kültürlerarası duyarlılık üzerindeki etkisi. *E- Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi, 8*, 355-369. doi:10.30900/kafkasegt.959544

Aydın, G., & Temur, N. (2025). The Relationship Between Turkish Origin Students' Intercultural Sensitivity and Foreign Language Learning Attitudes. *Kastamonu Education Journal*, *33*(4), 873-888.

Aygun, O. (2022). Bir Turizm Bölgesindeki Özel Hastanelerde Çalışan Hemşirelerin Kültürlerarası Duyarlılıklarının İncelenmesi. Halk Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 4(2), 146-158. https://doi.org/10.54061/jphn.1070544

Bennett, M. J. (1998). Intercultural communication: a current perspective. basic concepts of ıntercultural communication. Intercultural Press.

Beser, A., Kerman, KT, Ersin, F. ve Arkan, G. (2021). Etnosentrizmin ve bazı özelliklerin hemşirelik öğrencilerinde kültürlerarası duyarlılık üzerindeki etkileri: Karşılaştırmalı betimsel bir çalışma. *Uygulamada Hemşirelik Eğitimi* , *56* , 103180.

Çetin, M., & Kartal Baş, M. (2022). Öğretmen adaylarındaki kültürlerarası duyarlılık kazanımının öğrenci liderliğine etkisinin incelenmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 13*(1), 48-62. https://doi.org/10.36362/gumus.907074

Duygu, B. & Cankül, D. (2025). sürdürülebilirlik kapsamında kültürlerarası duyarlılık ve etnosentrizm arasındaki ilişkinin belirlenmesi. *Journal of Tourism & Gastronomy Studies*, *13*(2), 1651-1675.

Braskamp, L. A., Braskamp, D. C., Merrill, K. C., & Engberg, M. E. (2012). Global perspective inventory (GPI): Its purpose construction, potential uses, and psychometric characteristics. Global Perspective Institute Inc., 1-35.

Byram, M. (1997). *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. Multilingual Matters.

Can Gür,G., & Yılmaz, E. (2021). The effect of intercultural nursing training on nursing students' intercultural sensitivity and empathic tendency level: Randomised controlled trial. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, *10*(1), 130-137.

Ceylan, S. S., & Çetinkaya, B. (2022). Göçmen hastalara bakım veren hemşirelik öğrencilerinin kültürel duyarlılık düzeyleri ve deneyimleri: Bir karma yöntem araştırması. *Yaşam Boyu Hemşirelik Dergisi*, *2*(2), 1-20.

Ceyhan, Y., Demir, G., & Çakıl, N. A. (2025). The Effect of Intercultural Sensitivity and Descriptive Characteristics on Transcultural Self-Efficacy in Nursing Students: A Correlational Study. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, *41*(2), 337-349.

Chen , G.M. & Starosta , W.J. (2000). The development and validation of the intercultural sensitivity scale . Paper presented at the Annual Meeting of the National Communication Association . Seattle, WA. (https://eric.ed.gov/?id=ED447525)

Chen, G. M. (2022). Building a global community: An intercultural communication perspective. *China Media Research*, *18*(4), 1-26.

Çakmak, Z. (2024). Sistematik literatür derleme metodolojisi üzerine bir çalışma: Araştırmacılar için kapsamlı bir rehber. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 26*(1), 1-33.

Çataloluk, A., Sütlü, B., & Karataş, Z. (2025). Examining the Relationship Between Midwifery Department Students' Intercultural Sensitivity and Xenophobic Attitudes Towards Immigrants: A Cross-Sectional Research. *Turkiye Klinikleri Journal of Health Sciences/Türkiye Klinikleri Sağlık Bilimleri Dergisi*, *10*(4), 919-927.

Çıldır, B. (2022). Improving Intercultural Sensitivity in Turkish Language Course to Migrants Through Tales. *Anadolu Journal of Educational Sciences International (AJESI)*, *12*(2), 417-441. DOI: 10.18039/ajesi.987522

Çınar, E., & Erbaş, Y. H. (2024). Öğretmen Adayları İçin Çokkültürlü Duyarlılık Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması. *Edu 7: Yeditepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, *14*(16), 77-107.

Demirkol, T. (2022). A case study in Turkey: Attitudes of EFL teachers towards intercultural sensitivity. *Siirt Eğitim Dergisi*, *2*(1), 1-11.

Dönmez Ç, Aksoy Can A, Vefikuluçay Yılmaz D. (2023). Hemşirelerin Kültürlerarası Duyarlılığının Belirlenmesi: Tanımlayıcı ve Kesitsel Bir Çalışma. *Abant Sağlık Bilimleri ve Teknolojileri Dergisi, 3*(2):14-25.

Duran Yılmaz, A., & Ömeroğlu, E. (2023). Cultural sensitivity scale for early childhood educators: Development and validation. Southeast Asia Early Childhood Journal, 12(1), 117–127. https://doi.org/10.37134/saecj.vol12.1.9.2023

Duran Yılmaz, A. (2025). Türkiye'de Okul Öncesi Öğretmenlerin Kültürel Duyarlılık Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi*, *9*(2), 389-402.

Durna, N., & Altay, B. (2023). Hemşirelerin Kültürel Zekalarının Kültürlerarası Duyarlılıklarına Etkisi: Yoğun Bakım Örneği. *Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi, 25*(1-2), 21-34. https://doi.org/10.69487/hemarge.1295704

Dursun Ergezen, F., & Aydın, R. (2025). The relationship between intercultural sensitivity, ethnocentrism, socio-demographic characteristics and xenophobia in nursing students: A descriptive and multi-centric study. *Nurse Education Today*, *144*, 106443.

Ekmekçi, Z. (2024). Kültürlerarası duyarlılık düzeyini artırmada kültürlerarası iletişim eğitiminin yeri. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi, 12*(3), 1455-1477. https://doi.org/10.19145/e-gifder.1519734

Ekşioğlu, A., Ağca, M., Balcı, S., Nacaroğlu, E., & Başyiğit, F. (2025). Göçmen Kadınlara Yönelik Doğum Hizmetlerine Yönelik Ebelerin Kültürel Duyarlılıkları ve Bakım Deneyimlerinin İncelenmesi. *TOGÜ Sağlık Bilimleri Dergisi*, *5*(2), 128-140.

Eraslan, H. & Aymankuy, Y. (2023). Yerel Halkın Kültürel Duyarlılık Düzeyini Ölçmeye Yönelik Bir Araştırma: Halfeti Örneği. International Journal Of Tourism And Destination Studies (IJOTADS), 2(1), 58-69. DOI: 10.5281/zenodo.7828214

Erden, Y., Doğan, S. ve Çiftçi, B. (2023). "Hemşirelik Öğrencileri İçin Kültürel Duyarlılık Ölçeği"nin Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması. *Sağlık Bilimleri ve Araştırma Arşivleri* , *10* (2), 144-148.

Erdoğan, M., & Karakoç, E. (2022). Kültürleşme stratejileri ve kültürlerarası duyarlılık sürecinde sosyal medyanın aracı rolü: Marmara bölgesi örneği. *The journal of social sciences*, *59*(59), 359-389.

Görgülü, H., & Göksoy, S. (2025). Yurt Dışına Türkçe ve Türk Kültürü Öğretmeni Olarak Atanan Sınıf Öğretmenlerinin Kültürlerarası İletişim Algıları. Ihlara Eğitim Araştırmaları Dergisi, 10(1), 25-40. https://doi.org/10.47479/ihead.1579562

Gümüş Şekerci, Y. (2021). Hemşirelik Öğrencilerinde Kültürel Duyarlılığın Kendini Belirleme (Güvengenlik) ile İlişkisi. *Journal of education and research in nursing (Online)*, *18*(1).

Gümüş Şekerci, Y. & Yıldırım, B. G. (2025). The Effect of Cultural Literacy, Ethnocentrism and Xenophobia on Intercultural Sensitivity in Intern Nurses in Türkiye. *Makara Journal of Health Research*, *29*(2), 104-111. doi: 10.7454/msk.v29i2.1876

Hamurcu, H. (2023). *Rehberlik ve psikolojik danışmanlık öğrenci ve öğretmenlerinde kültüre duyarlık ve kültürel kimlik algısı*. Ankara: İKSAD.

İnal, E. (2021). Resimli çocuk kitaplarında göç teması ve kültürlerarası duyarlılık bağlamında anlatı unsurlarının kullanımı*. RumeliDE Dil Ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi(Ö9), 100-106. https://doi.org/10.29000/rumelide.984740

Kabu Hergül, F; Gök, F. & İpiçürük, . H. G. (2022). Examination of Intercultural Sensitivity Levels of Nursing Students. *MAS Journal of Applied Sciences*, *7*(1), 228–240. https://doi.org/10.52520/masjaps.225

Kang, S., & Cubukcu, F. (2025). Türkçe ve Korece Ders Kitaplarının Kültürlerarası Duyarlılık Açısından İncelenmesi. *Mediterranean Journal of Educational Research*, *19*(53), 43-60.

Karabacak Yılmaz, M., & Eyüp, B. (2025). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğreticilerinin Kültürlerarası Duyarlılıkları: İletişim Yeterliği, Duygusal Zekâ ve Öğretmen Öz Yeterliğinin Yordayıcı Rolü. Dil Eğitimi Ve Araştırmaları Dergisi, 11(1), 75-98. https://doi.org/10.31464/jlere.1588356

Karacan Doğan, P., Durmuş, G., & Çiçek, O. (2023). Halk Oyuncular ve Salon Dansçılarının Kültürlerarası Duyarlılık Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi, 9*(2), 108-121.

Karademir, Ö., & Demirel, Y. (2023). Kültürel Zekânın Kültürlerarası İletişim Duyarlılığı Üzerine Etkisi: Uluslararası Öğrencilere Yönelik Bir Araştırma. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, *13*(3), 475-484.

Karagöz, S. (2022). Üniversite öğrencilerinde dindarlık, empatik eğilim ve kültürlerarası duyarlılık ilişkisi üzerine bir araştırma. Değerler Eğitimi Dergisi,20 (44), 549-586. https://doi.org/10.34234/ded.1182926

Karasu, F., Polat, F., & Okuyan, C. B. (2022). The determination of intercultural sensitivity and ethnocentrism levels among nurses and nursing students: A border of city, Turkey. *Perspectives in psychiatric care*, *58*(1), 314-322.

Kaya Meral, D., Altan Sarıkaya, N., & Cengizli, D. (2025). Determination of Intercultural Sensitivity and Empathic Tendency Levels of International Nursing Students. *IGUSABDER, 25*, 294-303.

Kazazoglu, S., & Ece, E. (2021). Exploring Pre-Service and Novice EFL Teachers' Intercultural Sensitivity. *Novitas-ROYAL (Research on Youth and Language)*, *15*(1), 76-89.

Keşer, E., Talhaoğlu, D., Alaman, O., & Atik, D. (2025). Investigation of Intercultural Sensitivity of Nurses to Patients and Their Status of Providing Spiritual Care: A Cross-Sectional Descriptive Design. *Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, *8*(1), 29-43.

Kılınç, E. (2024). Ergenler İçin Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeğinin Geliştirilmesi. Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 19(41), 1508-1526. https://doi.org/10.35675/befdergi.1320503

Kınay, D. E., & Durmuş, M. (2023). Yabancı/İkinci dil olarak Türkçe öğretimi kitaplarında kültürlerarası duyarlılık görünümü: Yeni İstanbul uluslararası öğrenciler için Türkçe ve Yedi İklim Türkçe örneği. *Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi, 8*(2), 847-873. https://doi.org/10.32321/cutad.1370264

Kıyançiçek, E., Çoban, M. ve Karatepe, Ç. (2024). Yaz Dönemi Çalışma ve Seyahat Programı Öğrencilerinin Kültürlerarası Duyarlılık Düzeylerinin İncelenmesi. *Anadolu Uluslararası Eğitim Bilimleri Dergisi* , *14* (1), 195-217.

Kuluşaklı, E. (2022). Investıgatıng tourısm students' intercultural sensıtıvıty levels in hıgher educatıon. *İnönü Üniversitesi Kültür ve Sanat Dergisi*, *8*(2), 97-105.

Kuluşaklı, E. (2023). The effect of cultural intelligence on intercultural sensitivity. Z. Karacagil (Der.), *Current debates on social sciences* içinde (ss.303-313). Ankara: Bilgin Kültür Sanat Yayınları.

Lafcı, D.; Toru, F Yıldız, E. (2017). Hemşirelik öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılıkları, empati düzeyleri ve arasındaki ilişki. 1. Uluslararası Kültürlerarası Hemşirelik Kongresi 21-23 Ekim 2017, Şanlıurfa (s.128-139).

Moradi, E., & Ghabanchi, Z. (2019). Intercultural sensitivity. *Journal of Ethnic and Cultural Studies*, *6*(3), 134-146.

Nazlı, Ö. P. ve Asik, A. (2022). Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeğinin Türk EFL Bağlamlarına ve Genç Öğrencilere Uyarlanması ve Geçerliliği. *Novitas-ROYAL (Gençlik ve Dil Araştırmaları)* , *16* (1), 74-96.

Öner Yalçın, S., & Öztürk Çeliktekin, M. (2022). Sağlık Bilimleri Öğrencilerinin Kültürlerarası Duyarlılıkları Üzerine Tanımlayıcı Bir Araştırma. *Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi Ve Folklorik Tıp Dergisi, 12*(3), 658-665. https://doi.org/10.31020/mutftd.1143422

Öner Yalçın, S., & Uzun, S. U. (2025). Predictors of Intercultural Sensitivity in Medical Students: An Assessment in a Turkish University in an Era of Global Healthcare. *Journal of Immigrant and Minority Health*, 1-14.

Özbolat, A., & Aksaç, A. (2022). Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılık düzeylerinin incelenmesi. *Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi (ÇÜİFD)*, *22*(2), 273-290.

Özcan, H., Elkoca, A., & Baykan, N. (2023). Ebelik Öğrencilerinin Kültürlerarası Duyarlılık Düzeyleri. *Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi*, *9*(3), 162-172.

Özdemir, F., Evgin, D., & İnci, F. (2022). Pediatri Hemşirelerinin Kültürel Duyarlılıkları ve Mülteci Hastalara Yönelik Aile Merkezli Bakım Uygulamaları: Kesitsel Bir Çalışma. *Turkiye Klinikleri Journal of Nursing Sciences*, *14*(2), 332-344.

Özdemir, S., Çömezoğlu, E., & Sayiner, F. (2021). Ebelerin kültürlerarası duyarlılıklarının vicdan algılarına etkisi. *Journal of Midwifery and Health Sciences, 4*(1), 1-11.

Pelit, E., & Zorlu, Ö. (2022). Turizm Rehberliği Lisans Öğrencilerinin Kültürlerarası Duyarlılıklarının Kariyer Beklentilerine Etkisi. *Turist Rehberliği Dergisi (TURED), 5*(2), 142-160. https://doi.org/10.34090/tured.1196445

Rew, L., Becker, H., Cookston, J., Khosropour, S., & Martinez, S. (2003). Measuring cultural awareness in nursing students. Journal of Nursing Education, 42(6), 249–257. https://doi.org/10.3928/0148-483420030601-07

Rozaimie A, Shuib A, Ali AJ, Oii B, Siang C. Multicultural awareness for better ways of life: A scale validation among Malaysian undergraduate students. 2nd International Conference on Business and Economic Research Proceeding 2011; 1174–1179.

Ruales, S.T.P., Agirdag, O. & Petegem, W.V. (2020). Development and validation of the multicultural sensitivity scale for pre-service teachers. Multicultural Education Review, 12(3), 177-194, http://doi.org/10.1080/2005615X.2020.1808926

Ruiz-Bernardo, P., Ribés, A. S., Sánchez-Tarazaga, L., & Mateu-Pérez, R. (2024). Intercultural sensitivity and measurement instruments: A systematic review of the literature. *International Journal of Intercultural Relations*, *102*, 102035, 1-19.

Şad Mazlum, B., & Şahin, S. (2024). Kültürlerarası Duyarlılık ve Etnosentrizm Alanındaki Tezlerin Bibliyometrik Analizi. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi, 13*(1), 295-309. https://doi.org/10.33206/mjss.1268744

Savaş, M., Ödek, Ö & Özen, B. (2023). Hemşirelerin Kültürel Duyarlılık Düzeyleri Bakım Davranışlarını Etkiler mi?: Türkiye Örneği. *Yaşam Boyu Hemşirelik Dergisi*, *1*(1), 94-117.

Şaşmaz, A., & Arslan, A. (2023). Sosyal hizmet öğrencilerinin kültürlerarası iletişim duyarlılıkları. *Sosyal Politika ve Sosyal Hizmet Çalışmaları Dergisi*, *4*(1), 70-86.

Şimşek Küçükkelepçe, D., Bulut, Ö. Ü., Kırmızıgül, E. İ., & Gölbaşı, Z. (2022). Ebelik öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılıkları ile merhamet düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Göbeklitepe medical science journal*, *5*(7), 97-105. https://doi.org/10.55433/gsbd.148

Taşdelen, U.(2024). The Examination of the Relationship Between Intercultural Sensitivity and Life Satisfaction of Foreign Students Receiving Turkish Language Language Education.International Journal of Education& Well-Being, 2(2), 123-135.https://doi.org/10.62416/ijwb-39

Tıkız Ertürk, G., Demiröz, H., & Ata, M. (2023). Intercultural Competence and Intercultural Sensitivity Levels of EFL Preparatory Students: Insights from a Turkish Context. *Gaziantep University Journal of Social Sciences*, *22*(4), 1519-1537.

Tuna Oran, N. & Yüksel, E. (2015). Kültürlerarası hemşirelik ve etik. *Turkiye Klinikleri J Public Health Nurs-Special Topics*, *1*(3), 7-13.

Tuncal, A. (2025). Exploring the Relationship Between Intercultural Sensitivity, Intercultural Communication Apprehension, and Perceived Stress Among Cabin Crew. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi*, *28*(1), 163-179.

Turan, A. (2025). Kültürlerarası Duyarlılığın Sağlık Çalışanlarının Sağlık Turizmi Farkındalıklarına Etkileri. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, *16*(2), 336-352.

Uğurlu, M. (2025). Sağlık Bilimleri Fakültesinde Okuyan Öğrencilerin Kültürlerarası ve Etik Duyarlılık Düzeylerinin Değerlendirilmesi. Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi, 27(2), 131-141. https://doi.org/10.69487/hemarge.1612489

Ulukaya Öteleş, Ü. (2021). Çokkültürlü Küresel Dünyanın Sosyal Bilgiler Eğitimindeki Görünümü: Kültürlerarası Duyarlılık. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22*(3), 2559-2581. https://doi.org/10.17679/inuefd.1015113

Uygur, S. S. (2022). A look at intercultural sensitivity from the perspective of mindfulness and acceptance of diversity. *Journal for the Education of Gifted Young Scientists*, *10*(4), 547-561.

Uzunaslan, Ş. ve Gökçearslan, E. (2024). Kültürel yeterlilik eğitiminin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi: sosyal hizmet öğrencileriyle yapılan bir eğitim grubu çalışması. *Sosyal Hizmet Eğitimi* , *43* (4), 1155-1172.

Ünal, M. & Tokmak, C. (2022). Kültürel duyarlılığın turizmin gelişimini destekleme tutumu üzerine etkisi: Eskişehir örneği. *Journal of Recreation and Tourism Research*, *9*(4), 1-21.

Vargelen Akcin, H. (2023). Türkçe Öğretmenlerinin Kültürlerarası Duyarlılığı. *Uluslararası Eğitim ve Okuryazarlık Çalışmaları Dergisi* , *11* (3), 145-156.

Vargelen Akcin, H. (2024). Türkçe öğretmenlerinin kültürlerarası duyarlılıklarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi, 28*(2), 455-462. https://doi.org/10.20296/tsadergisi.1420746

Wang, W., & Zhou, M. (2016). Validation of the short form of the Intercultural Sensitivity Scale. *International Journal of Intercultural Relations, 55*, 1–7. https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2016.08.002

Yazkan, G., Uğurlu, N., & Birgili, F. Relationship Between Intercultural Sensitivity and Multidimensional Emotional Empathy Levels of Nursing Students. *Güncel Hemşirelik Araştırmaları Dergisi*, *5*(1), 45-57.

Yıldırım, K & Çağlayan, S. (2022). Kültürlerarası duyarlılık ölçeğinin Türkçe uyarlaması: Üniversite öğrencileri üzerine bir araştırma. *Sosyolojik Bağlam dergisi 3*(2), 157-172. Doi: 10.52108/2757-5942.3.2.4

Yıldırım, K., Çetinkaya, F. Ç., Topçam, A. B., Durmaz, M., Öksüz, H. İ., Sezer, B. B., & Demirkıran, F. (2024). Enhancing intercultural sensitivity with children's picture books: A perspective from Erasmus+ project. *Uluslararası Düzce Eğitim Bilimleri Dergisi*, *2*(1), 35-48.

Yıldız, M., Aydin, M. A., Gökçay, G., Kizilarslan, V., & Yaman, U. (2023). The effect of intercultural sensitivity and ethnocentrism on health tourism awareness level in nurses: Analysis with machine learning approach. *Archives of Psychiatric Nursing*, *46*, 40-50.

Yıldız, M., Yıldırım, M. S., Elkoca, A., Varol, E., Aydin, M. A., & Dege, G. (2023). Investigation of the relationship between xenophobic attitude and intercultural sensitivity level in health education students. *Journal of Transcultural Nursing*, *34*(3), 238-246.

Yıldız, M., Yıldırım, M. S., Elkoca, A., Sarpdağı, Y., Atay, M. E., & Dege, G. (2024). Investigation the relationship between xenophobic attitude and intercultural sensitivity level in nurses. *Archives of Psychiatric Nursing*, *48*, 20-29.

Yiğit, R. R., & Başer, D. (2025). The relationship between social workers' intercultural sensitivity and awareness of diversity and oppression. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, *36*(3), 503-524. https://doi.org/10.33417/tsh.1620626

Yiğit, Ü., Çoşkun, S., & Alpteker, H. (2021). hemşirelik öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılık düzeyleri ve karşılaştıkları başlıca sorunlar. *Abant Sağlık Bilimleri ve Teknolojileri Dergisi*, *1*(2), 92-101.

Yurdagül, G., & Tosun, N. (2023). Hemşirelerin Kültürlerarası Duyarlılık ve Empatik Eğilim Düzeylerinin Belirlenmesi. *Euroasia Journal Of Social Sciences & Humanities*, *10*(33), 38–46. https://doi.org/10.5281/zenodo.8436346

Yüksel Kaçan, C., & Yükrük, B. (2025). Nursing students' readiness for intercultural care: the relationship between cultural sensitivity, intercultural communication apprehension, and xenophobia in Türkiye: a cross-sectional study. *BMC nursing*, *24*(1), 1-14.

DEVELOPING FRENCH LISTENING SKILLS WITH THE GENERATIVE AI TOOL GOOGLE GEMINI STORYBOOK

Şule ÇINAR YAĞCI
Lect., Zonguldak Bülent Ecevit University,
School of Foreign Languages, Zonguldak, Türkiye
ORCID ID: 0000-0003-4456-3174, 05063300735

Abstract

This study aims to demonstrate how Google Gemini Storybook, a generative artificial intelligence tool, can be used to support the listening skills of learners studying French as a foreign language. French listening competence involves interconnected processes such as analysing auditory input, recognizing distinctions in pronunciation and intonation, inferring meaning from context, and interpreting spoken discourse. During the listening process, learners may face several difficulties, including fast speech flow, limited vocabulary, and low motivation. These challenges increase the need for digital tools that can adapt to the learner's level and make auditory input more accessible and easier to understand. The study first examines the main difficulties encountered in the development of French listening skills and discusses how these challenges affect learners' comprehension levels. It then explains how Google Gemini Storybook functions. Following this, it presents clear steps showing how learners can create a story enriched with audio and visual elements by selecting a theme that matches their interests and language level and writing a short instruction in French within the tool. When the visual and auditory harmony provided by Storybook is combined, the cognitive load learners experience during listening can be reduced. This harmony helps them follow the information in the text more easily, making the comprehension process more lasting. In this regard, the study shows that Storybook offers a flexible and innovative learning environment that supports the development of French listening skills.

Keywords: French Language Teaching/Learning, Listening Skill, Generative Artificial Intelligence, Google Gemini Storybook.

ÜRETKEN YAPAY ZEKÂ ARACI GOOGLE GEMINI STORYBOOK İLE FRANSIZCA DİNLEME BECERİSİNİN GELİŞTİRİLMESİ

Özet

Bu çalışma, Google Gemini Storybook adlı üretken yapay zekâ aracının, yabancı dil olarak Fransızca öğrenen öğrencilerin dinleme becerilerini desteklemek için nasıl kullanılabileceğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Fransızca dinleme becerisi, işitsel metni çözümleme, sesletim ve tonlama ayrımlarını fark etme, bağlamdan anlam çıkarma ve sözlü ifadeyi yorumlama gibi birbirine bağlı süreçleri içerir. Öğrenciler, dinleme sürecinde hızlı konuşma akışı, yetersiz kelime dağarcığı ve düşük motivasyon gibi çeşitli zorluklarla karşılaşabilmektedir. Bu durum, öğrenenlerin düzeyine göre uyarlanabilen ve işitsel girdiyi daha anlaşılır kılabilen dijital araçlara olan gereksinimi artırmaktadır. Çalışma, önce Fransızca dinleme becerisinin gelişimi sırasında karşılaşılan başlıca zorlukları inceleyerek bu güçlüklerin öğrencilerin dinlediğini anlama düzeylerini nasıl etkilediğini tartışmaktadır. Ardından Google Gemini Storybook'un nasıl çalıştığı ele alınmaktadır. Daha sonra, öğrencilerin bu araçta ilgi alanları ve dil düzeylerine uygun bir tema seçerek kısa bir Fransızca yönerge yazdıktan sonra, sesli ve görsel ögelerle zenginleştirilmiş bir hikâyeyi hangi adımları izleyerek oluşturabilecekleri açık bir biçimde gösterilmektedir. Storybook'un sunduğu görsel ve işitsel uyum bir araya geldiğinde, öğrencilerin dinleme sırasında yaşadığı zihinsel yük azalabilir. Bu

uyum, metindeki bilgileri daha kolay takip etmelerini sağlayabilir ve böylece anlama süreci daha kalıcı hâle gelebilir. Bu çerçevede çalışma, Storybook'un Fransızca dinleme becerilerinin gelişimine katkı sağlayan, esnek yapıda ve yenilikçi bir öğrenme alanı oluşturduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Fransızca Öğretimi/öğrenimi, Dinleme Becerisi, Üretken Yapay Zekâ, Google Gemini Storybook.

GİRİŞ

Yabancı dil öğretimi/öğreniminde dinleme becerisi, iletişimin temelini oluşturan ve diğer dil becerilerinin gelişimini doğrudan etkileyen bir öğrenme alanıdır. Dinleme, sözlü iletişim sürecinde yalnızca seslerin algılanmasını değil, iletilen anlamın kavranmasını ve bu anlama dayalı uygun tepkilerin üretilmesini gerektirir. Bu bağlamda dinleme, edilgen bir süreç değil, aktif bir anlama etkinliği olarak değerlendirilir (Johnson, 1951, s.58). Yabancı dil öğrenen birey, dili çoğu zaman ilk olarak işitsel girdiler aracılığıyla tanır. Bu nedenle bu durum, dinlemeyi dil ediniminin başlangıç noktası hâline getirir. Buna karşın öğretim uygulamalarında dinleme becerisinin çoğu zaman ikincil planda ele alındığı görülmektedir. Nunan (2002), dinlemenin iletişim becerilerindeki merkezi rolüne rağmen ikinci dil öğretiminde "külkedisi" konumunda kaldığını ve ihmal edildiğini vurgulamaktadır. Bu yaklaşım, dinlemenin yalnızca destekleyici bir beceri olarak algılanmasına yol açmakta ve öğretim süreçlerinde yeterince yapılandırılmamasına neden olmaktadır.

Bu genel çerçeve içinde dinleme becerisinin kuramsal temelleri, bu becerinin çok boyutlu bir yapı sergilediğini açık biçimde ortaya koymaktadır. Avrupa Konseyi'ne (2001) göre işlevsel dinleme, işitsel-fonetik, dilbilimsel, anlambilimsel ve bilişsel becerilerin eş zamanlı olarak işlemesini gerektirir (s.87). Bu tanım doğrultusunda dinlemenin yalnızca sesleri ayırt etmeye dayalı bir etkinlik olmadığı görülmektedir. Hadijah ve Shalawati (2016), dinleme sürecinin işitsel ayrım, kelime bilgisi ve cümle yapısına yönelik farkındalık gibi bilişsel bileşenleri içerdiğini belirtmektedir. Bu bileşenler sayesinde öğrencinin duyduğu dili zihinsel olarak çözümlemesi mümkün hâle gelmektedir. Detzel (2020) ise dinlemeyi dikkat, hafıza, anlamlandırma ve bağlamı çözümleme süreçlerini kapsayan karmaşık bir bilişsel beceri olarak ele almaktadır. Bu yaklaşım doğrultusunda dinlemenin yüksek düzeyde zihinsel işlem gerektiren bir öğrenme alanı olduğu anlaşılmaktadır.

Bu çok boyutlu yapı nedeniyle dinleme becerisi, diğer dil becerileriyle kurduğu güçlü ilişki sayesinde yabancı dil öğretimi/öğreniminde merkezî bir konumda yer almaktadır. Spies (2023), dinlemenin dil girdilerini zihinde düzenleyerek konuşma, okuma ve yazma becerilerinin gelişimine temel oluşturduğunu ifade etmektedir. Bu süreçte öğrenci, doğru ve anlaşılır işitsel girdilerle karşılaştıkça dilin yapısını ve kullanım biçimlerini daha sağlıklı biçimde içselleştirir. Dupuy (1999), özellikle dil ediniminin ilk aşamalarında anlaşılır işitsel girdinin belirleyici rolüne dikkat çekmektedir. Buna rağmen dinleme, öğrenciler tarafından çoğu zaman zorlayıcı ve kaygı yaratan bir beceri olarak algılanmaktadır. Young (2012), yabancı dil öğretiminde dinleme becerisinin yeterince ön plana çıkarılmamasının, öğrencilerin dinlemeye yönelik olumsuz tutumlar geliştirmesine neden olduğunu belirtmektedir. Bu durum öğrencilerin dinleme sürecine etkin katılımını sınırlandırmaktadır.

Söz konusu güçlükler özellikle Fransızca öğrenen A2 düzeyi öğrenciler bağlamında daha görünür hâle gelmektedir. Bu çerçevede, Fransızca öğrenme sürecinde dinleme becerisi edinimi; öğretmenin telaffuzu, konuşma kaydının hızı, dinleme süresi ve yöntemi, ses tonu, öğrencinin dilbilgisi, sözcük dağarcığı ve kültür bilgisi, konu içeriği, konuya ilgi düzeyi, konsantrasyon ve motivasyon, önbilgi düzeyi ve ana dili gibi çok sayıda değişkenden etkilenmektedir (Büyüksaraç, Alpar & Kartal, 2021). Bu doğrultuda, Özçelik (2017), A2 düzeyinde Fransızca okuma öğretimi yapan öğretmen adaylarının en önemli sorunu telaffuz olarak algıladıklarını ortaya koymaktadır. Bu noktada, telaffuzla ilgili sorunlar, işitsel girdinin doğru algılanmasını zorlaştırmakta ve dinleme sürecini kesintiye uğratmaktadır. Benzer biçimde, Özperçin'e (2025) göre telaffuza bağlı kaygı arttıkça öğrencilerin

yabancı dilde etkili iletişim kurma becerileri zayıflamaktadır. Dolayısıyla, bu durum, dinleme ve konuşma becerileri arasında olumsuz bir etkileşim alanı oluşturmaktadır. Buna ek olarak, A2 düzeyindeki öğrenciler, sınırlı kelime bilgisi ve yetersiz işitsel deneyim nedeniyle dinlediklerini anlamakta zorluk çekmektedir. Bu nedenle, bu zorluklar, öğrenme sürecine yönelik motivasyonu da olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu aşamada, dinleme öğretiminin hangi ilkelere göre ve nasıl bir düzen içinde yapılandırıldığı, öğrencilerin dinlediklerini anlamaları ve süreci etkin biçimde yönetebilmeleri açısından temel bir rol üstlenmektedir. Jayanti ve Sudimantara (2023), Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni çerçevesine uygun biçimde hazırlanan materyallerin öğrencilere seviyelerine uygun ve anlamlı girdiler sunduğunu ifade etmektedir. Bu tür materyaller aracılığıyla öğrencinin bilişsel yükü dengelenmekte ve anlama süreci desteklenmektedir. Temizyürek ve Birinci'ye (2016) göre yapılandırılmış senaryolar, öğrencilerin belirli dil kalıplarını daha kolay öğrenmesine olanak tanımaktadır. Bu değerlendirmeler doğrultusunda dinleme etkinliklerinin rastlantısal değil, planlı ve bağlama dayalı biçimde tasarlanması gerektiği anlaşılmaktadır. Özellikle A2 düzeyinde Fransızca öğrenen öğrenciler için bilişsel olarak desteklenmiş, anlaşılır ve yapılandırılmış dinleme materyallerine duyulan gereksinim dikkat çekmektedir. Bu gereksinim dinleme becerisini merkeze alan çalışmalara olan ilgiyi artırmaktadır.

Yabancı dil öğretimi/öğrenimi sürecinde dinleme becerisine yönelik etkinlikler, çoğu zaman kısa süreli uygulamalarla sınırlı kalmakta ve çoğunlukla yazılı metinlere dayalı bir anlayışla ele alınmaktadır. Bu tür uygulamalarda öğrenenlerin bilişsel gereksinimleri yeterince dikkate alınmamaktadır. A2 düzeyindeki Fransızca öğrencileri için hızlı konuşma akışı ve telaffuz farklılıkları dinleme sürecini zorlaştırmaktadır. Ayrıca bağlamdan gelen ipuçlarının yeterince ayırt edilememesi, dinlenen iletinin anlamlandırılmasını zorlaştırmaktadır. Mevcut öğretim ortamlarında dinleme etkinliklerinin çoğunlukla yalnızca işitsel girdilere dayalı yürütülmesi, dikkat ve hafıza süreçlerini desteklemede yetersiz kalmaktadır. Bu durum sonucunda dinleme becerisinin diğer dil becerileriyle kurduğu etkileşim zayıflamakta ve öğrencilerin iletişim yeterliği sınırlanmaktadır. Alanyazında dinlemenin bilişsel boyutunu merkeze alan ve öğrenen düzeyine uyarlanabilen yaklaşımlara duyulan gereksinim açık biçimde dile getirilmektedir (Detzel, 2020; Hadijah & Shalawati, 2016). Ancak Fransızca öğretimi/öğrenimi bağlamında bu gereksinimi doğrudan ele alan çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir.

Bu çerçevede çalışmanın temel amacı, Google Gemini Storybook adlı üretken yapay zekâ aracının yabancı dil olarak Fransızca dinleme öğretimi/öğrenimindeki işlevini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda çalışma, A2 düzeyindeki öğrencilerin dinleme sürecinde karşılaştıkları bilişsel ve dilsel zorlukların azaltılmasına odaklanmaktadır. İşitsel girdinin görsel bağlamla desteklenmesi ve içeriğin öğrenen düzeyine uyarlanabilmesi bu bağlamda öne çıkmaktadır. Bu noktada Google Gemini Storybook, sadece içerik üreten bir araç olarak görülmemekte; öğrenme sürecini farklı boyutlarıyla destekleyen kapsamlı bir öğrenme ortamı olarak değerlendirilmektedir. Araç, metin, ses ve görsel ögeleri bir araya getirerek dinleme sürecini daha anlamlı hâle getirmektedir. Aynı zamanda öğrencilerin ilgi alanlarına uygun hikâyeler oluşturulmasına olanak tanımaktadır. Bu özellikler sayesinde dinleme süreci daha erişilebilir ve motive edici bir yapıya kavuşmaktadır. Bu doğrultuda çalışma, şu soruya yanıt aramaktadır: *Google Gemini Storybook, yabancı dil olarak Fransızca öğrenen A2 düzeyi öğrencilerin dinleme becerisinin geliştirilmesine nasıl katkı sağlar?* Bu soru, dinlemenin yalnızca işitsel bir süreç olarak değil; anlama, dikkat, motivasyon ve anlam oluşturma boyutlarıyla birlikte değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır.

KURAMSAL ÇERÇEVE

Yabancı Dil Dinleme Becerisinin Geliştirilmesinde Teknoloji Destekli Yaklaşımlar

Dinleme becerisinin geliştirilmesine yönelik çalışmalarda, işitsel ve görsel-işitsel materyallerin öğrenme sürecine sağladığı katkılar, alanyazında uzun süredir sistemli biçimde tartışılmaktadır. Bu

bağlamda Kartal (2012), sesli kitapların ileri düzey üniversite öğrencilerinin dinlediğini ve okuduğunu anlama becerileri üzerindeki etkisini incelemiş ve sesli kitap kullanımının özellikle dinlediğini anlama becerisinde anlamlı bir gelişme sağladığını ortaya koymuştur. Benzer biçimde Akçay (2014), özgün görsel-işitsel materyallerin dinleme becerilerine katkısını ele aldığı çalışmasında, görsel-işitsel içeriklerin yalnızca işitsel materyallere kıyasla dinleme başarısını daha fazla artırdığını belirlemiştir. Bu çalışmalar, dinleme öğretiminde tek kanallı işitsel girdiler yerine çoklu duyusal girdilere dayalı materyallerin önemini vurgulamaktadır.

İşitsel materyallerin dinleme becerileriyle birlikte duyuşsal değişkenler üzerindeki etkisini ele alan çalışmalar da dikkat çekmektedir. Bu doğrultuda Bulut (2019), sesli kitap kullanımının lise düzeyindeki öğrencilerin dinleme ve telaffuz becerilerini geliştirdiğini ve bu becerilere yönelik kaygıyı anlamlı ölçüde azalttığını ortaya koymuştur. Benzer şekilde Nozad (2021), özgün görsel-işitsel materyallerin dinleme başarısını anlamlı biçimde artırdığını belirlemiş; ancak dinleme kaygısı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etki saptamamıştır. Bu bulgular, dinleme becerisinin bilişsel ve duyuşsal boyutlarının farklı öğretim koşullarında farklı biçimlerde etkilenebileceğini göstermektedir.

Dinleme öğretiminde artırılmış gerçeklik (AG) teknolojisinin kullanımı, özellikle son yıllarda öne çıkan bir araştırma alanı hâline gelmiştir. Bu kapsamda Suwancharas (2016), AG teknolojisiyle geliştirilen çoklu ortam materyallerinin üniversite öğrencilerinin İngilizce dinleme becerileri üzerindeki etkisini incelemiş ve bu materyallerin öğrenme başarısını artırdığını ortaya koymuştur. AG teknolojisini ilköğretim düzeyinde ele alan Parlar (2022) ise yürüttüğü çalışmada, AG destekli uygulamaların öğrencilerin dinleme becerilerinde anlamlı bir gelişme sağladığını ve AG teknolojisine yönelik olumlu tutumlar geliştirdiklerini belirlemiştir. Rintaningrum vd. (2024) da, AG tabanlı uygulamaların etkileşimli ve sürükleyici öğrenme ortamları sunduğunu ve dinleme becerilerini desteklediğini ortaya koymuştur. Bununla birlikte, erişim olanakları ve içerik üretimine ilişkin sınırlılıklara da dikkat çekilmiştir. Bu çalışmalar, AG teknolojisinin dinleme öğretiminde önemli bir araç olduğunu, ancak etkili kullanımının uygun öğretim tasarımıyla ilişkili olduğunu göstermektedir.

Dinleme becerisinin geliştirilmesinde mobil ve görsel destekli teknolojiler de önemli bir yer tutmaktadır. Raj ve Tomy (2023), mobil destekli dil öğrenimi (MALL) kapsamında yürüttükleri deneysel çalışmada, mobil uygulamalarla öğrenen üniversite öğrencilerinin dinleme becerilerinde geleneksel yöntemlerle öğrenenlere kıyasla daha yüksek başarı gösterdiğini belirlemiştir. Kılıç (2023) ise, görsellerle desteklenen dinleme etkinliklerinin öğrencilerin anlama sürecini güçlendirdiğini ve dinleme başarısını anlamlı biçimde artırdığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, hem mobil teknolojilerin hem de görsel desteklerin dinleme sürecinde öğrencilerin dikkatini sürdürme ve anlam kurma süreçlerini desteklediğini göstermektedir.

Bu çalışmalar birlikte değerlendirildiğinde, yabancı dil öğretimi/öğreniminde dinleme becerisinin geliştirilmesinde işitsel ve görsel-işitsel materyallerin, AG tabanlı öğrenme ortamlarının ve mobil destekli uygulamaların öğrenme sürecine önemli katkılar sunduğu görülmektedir. Ancak alanyazında yer alan bu çalışmaların büyük bir kısmı, belirli bir teknolojik aracı ya da materyal türünü tek başına ele almakta ve çoğunlukla önceden yapılandırılmış içeriklere dayanmaktadır. Bu nedenle, öğrenen düzeyine göre anlık içerik üretimi, işitsel girdinin görsel bağlamla eş zamanlı olarak düzenlenmesi ve dinleme sürecinin hem öğretmen hem de öğrenci tarafından bağlama duyarlı biçimde tasarlanması gibi boyutlar yeterince ele alınmamaktadır. Buna karşılık, üretken yapay zekâ tabanlı bir araç olan Google Gemini Storybook'un dinleme öğretiminde nasıl bir işlev üstlenebileceğini inceleyen bu çalışma, alanyazında öne çıkan işitsel, görsel-işitsel ve AG temelli yaklaşımları bir araya getirerek daha kapsamlı bir çerçeve sunmaktadır. Ayrıca çalışma, hazır içerik kullanımının ötesine geçerek öğretmenin ve öğrencinin dinleme materyalini üretme, uyarlama ve görsel bağlamla ilişkilendirme sürecine etkin biçimde katıldığı bir öğretim modelini ortaya koymaktadır. Bu yönüyle araştırma, mevcut çalışmaların bulgularını desteklemekle birlikte, üretken yapay zekâ ile zenginleştirilmiş

dinleme öğretiminin yabancı dil olarak Fransızca öğrenen A2 düzeyi öğrenciler bağlamında nasıl yapılandırılabileceğine ilişkin açıklayıcı ve özgün bir katkı sunmaktadır.

YÖNTEM

Bu çalışma, Google Gemini Storybook adlı üretken yapay zekâ aracının yabancı dil olarak Fransızca dinleme öğretimi/öğreniminde nasıl bir işlev üstlenebileceğini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın odağında, bu aracın öğrenme sürecine nasıl dâhil edildiği ve dinleme becerisini hangi yönleriyle desteklediği yer almaktadır. Bu kapsamda araştırma, Google Gemini Storybook'un Fransızca dinleme becerisini desteklemede nasıl kullanılabileceğini ele alan keşifsel bir yaklaşımla yapılandırılmıştır. Amaç, üretken yapay zekâ destekli işitsel ve görsel içeriklerin yabancı dil dinleme öğretimine sunduğu katkıları ortaya koymaktır. Bu doğrultuda çalışma, Hamilton vd. (2008) tarafından açıklanan bireysel çalışma metodolojisine (self-study methodology) dayanmaktadır. Bu yöntem, araştırmacının kendi öğretim uygulamalarını düzenli ve sistemli biçimde gözden geçirmesini sağlamıştır. Bu süreçte dinleme metinlerinin seçimi, yönergelerin oluşturulması, sesli içeriğin düzenlenmesi ve dinleme etkinliğinin görsel desteklerle yapılandırılması birbiriyle ilişkili adımlar olarak ele alınmıştır.

Bu süreçte, Google Gemini Storybook'un işitsel içerik üretme, görsel destek sunma ve öğrenci düzeyine uygun dinleme materyalleri oluşturma özellikleri esas alınarak örnek bir dinleme etkinliği modeli geliştirilmiştir. Bu model, dinleme sürecinin yalnızca sesli girdilerle sınırlı olmadığını; görsel ve bağlamsal desteklerle birlikte ele alındığında daha anlaşılır hâle geldiğini ortaya koymaktadır. Geliştirilen etkinlik modeli, öğretmenlere üretken yapay zekâ araçlarını dinleme çalışmalarına nasıl dâhil edebileceklerine yönelik yol gösterici bir çerçeve sunmaktadır. Bu yönüyle çalışma, Fransızca dinleme becerisini desteklemeye yönelik açık ve anlaşılır bir yaklaşım ortaya koymaktadır. Sunulan yaklaşım, öğretmenlere dinleme etkinliklerini nasıl planlayabilecekleri ve yapılandırabilecekleri konusunda yol göstermektedir. Aynı zamanda öğretmenlerin daha düzenli ve etkileşime açık öğrenme ortamları oluşturmalarına yardımcı olmakta, öğrencilerin ise dinleme sürecine daha bilinçli, yönlendirilmiş ve desteklenmiş biçimde katılmalarını sağlamaktadır.

BULGULAR

Bu bölümde, Google Gemini Storybook'un yabancı dil olarak Fransızca dinleme becerisinin geliştirilmesi bağlamındaki işlevi, araştırmacının öğretim sürecinde edindiği kişisel deneyimlere dayalı gözlemler doğrultusunda ele alınmaktadır. Sunulan bulgular, bir uygulamanın ölçülebilir sonuçlarını değil; üretken yapay zekâ destekli bir aracın dinleme öğretiminde nasıl yapılandırılabileceğine ilişkin açıklayıcı bir çerçeveyi yansıtmaktadır. Bu nedenle değerlendirmeler, Google Gemini Storybook'un sunduğu olanaklar ve ortaya çıkan sınırlılıklar ekseninde tematik alt başlıklar altında sunulmaktadır.

Google Gemini Storybook'un Yapısına İlişkin Gözlemler

Google Gemini Storybook, metin, ses ve görsel ögeleri aynı süreç içinde üretebilen üretken yapay zekâ temelli bir araçtır. Araç, kullanıcının verdiği kısa ve açık yönergelerden hareketle belirli bir tema etrafında hikâyeler oluşturur. Oluşturulan içerik yalnızca yazılı metinle sınırlı kalmaz. Metin, otomatik seslendirme ve görsel unsurlarla birlikte sunulur. Bu sayede ortaya çıkan hikâye, işitsel ve görsel kanalları eş zamanlı olarak harekete geçirir. Storybook'un bu yapısı, onu basit bir içerik üretim aracının ötesine taşır. Araç, öğrenenin dinleme sürecine aktif biçimde katılmasını destekleyen, anlam kurmayı kolaylaştıran ve dikkat sürekliliğini güçlendiren çok boyutlu bir öğrenme ortamı sunar. Bu yönüyle Google Gemini Storybook, yabancı dil dinleme öğretiminde çoklu duyulara dayalı bir yaklaşımın somut bir örneği olarak değerlendirilebilir.

Storybook Oluşturma Sürecine İlişkin Bulgular

Storybook oluşturma sürecinin açık ve izlenebilir adımlar üzerinden ilerlediği görülmektedir. Sürecin ilk aşamasında hikâye teması belirlenir. Tema seçimi yapılırken öğrenenin ilgi alanları ve dil düzeyi temel alınır. Böylece oluşturulacak içeriğin öğrenen için anlamlı olması sağlanır. İkinci aşamada kısa, net ve yönlendirici bir yönerge yazılır. Bu yönerge, hikâyenin hangi dilde oluşturulacağını, içeriğin sınırlarını ve anlatım biçimini belirler. Yönergenin açık olması, ortaya çıkan metnin hedeflenen öğrenme amacına uygun olmasını kolaylaştırır. Son aşamada ise araç, üretilen metni otomatik olarak seslendirir ve uygun görsellerle destekler. Araştırmacının deneyimleri, bu adımların öğretmen için süreci daha düzenli ve yönetilebilir hâle getirdiğini göstermektedir. Ayrıca dinleme materyalinin kısa sürede yeniden düzenlenebilmesi, öğretim sürecine uyum sağlayan ve değişen gereksinimlere yanıt verebilen esnek bir yapı sunmaktadır.

Dinleme Becerisinin Desteklenmesine Yönelik Algılanan Katkılar

Storybook'ta işitsel ve görsel ögelerin eş zamanlı ve uyumlu biçimde sunulması, dinleme sürecinde anlamanın daha kolay kurulmasına katkı sağlamaktadır. Görseller, dinlenen içeriğin bağlamını açık hâle getirerek soyut bilgiyi somutlaştırmaktadır. Bu durum, öğrencinin dikkatini işitsel girdiye odaklamasını kolaylaştırmaktadır. Özellikle hızlı konuşma ve telaffuzdaki farklılıkların öğrenenler için yarattığı zorluklar dikkate alındığında, görsel desteğin dinleme sürecini daha kolay izlenebilir ve anlaşılır hâle getirdiği görülmektedir. Bununla birlikte, sesli anlatımın yazılı metinle örtüşmesi, öğrenenin kelimeleri daha rahat ayırt etmesine ve tanımasına katkı sağlamaktadır. Öğrenen, duyduğu sözcükleri yazılı biçimleriyle eşleştirerek metnin anlamını daha kolay ve doğru biçimde kavrayabilmektedir. Bu çerçevede dinleme, yalnızca sesleri ayırt etmeye dayalı bir etkinlik olmaktan çıkmaktadır. Bunun yerine dinleme, anlamın yapılandırıldığı, öğrenenin bilişsel süreçlerinin desteklendiği ve daha kalıcı öğrenmeye olanak tanıyan bir sürece dönüşmektedir.

Storybook aracılığıyla sunulan hikâyelerin, öğrencilerin dinleme süresi boyunca dikkatlerini daha kolay sürdürebilmelerine katkı sağlayabileceği öngörülmektedir. Bu nedenle görsellerle desteklenen dinleme etkinliklerinin, zihinsel dağılmayı azaltarak öğrencinin dinlediği içeriğe odaklanmasını kolaylaştırabileceği düşünülmektedir. Ayrıca hikâye temelli yaklaşımın, dinleme etkinliğini tekrar edilen bir alıştırma olmaktan çıkararak anlam kurmaya dayalı ve daha ilgi çekici bir öğrenme süreci sunabileceği ifade edilebilir. Bu durum, dinlemeye karşı isteksizlik yaşayan öğrenciler için sürecin daha anlaşılır hâle gelmesine ve derse katılımın artmasına katkı sağlayabilir. Öğretim süreci açısından bakıldığında ise bu yaklaşımın, dinleme etkinliklerinde sınıf içi etkileşimi destekleyebileceği ve öğrencilerin derse daha etkin biçimde katılmalarına olanak tanıyabileceği değerlendirilmektedir.

Öğretmen Açısından Sağladığı Kolaylıklara İlişkin Bulgular

Google Gemini Storybook, dinleme becerisi öğretiminde öğretmenlere içerik hazırlama sürecinde önemli bir esneklik sunmaktadır. Öğretmen, hazır materyallere bağlı kalmadan dersin amaçlarına ve öğrencilerin dil düzeyine uygun dinleme metinleri oluşturabilir. Hikâye teması ve kullanılan dil yapıları öğretmen tarafından yönlendirilebildiği için içerik, doğrudan öğretim hedefleriyle ilişkilendirilebilir. Bu durum, dinleme öğretiminin daha planlı ve amaç odaklı biçimde yürütülmesine katkı sağlar. Ayrıca aynı temanın farklı düzeylerde yeniden düzenlenebilmesi, öğretmenin farklı sınıflar için kısa sürede uygun materyal hazırlamasını kolaylaştırır.

Storybook'un sunduğu hızlı içerik üretme ve düzenleme imkânı, öğretim sürecinin daha yönetilebilir olmasını sağlar. Dinleme metinleri ders öncesinde hazırlanabildiği gibi ders sırasında ortaya çıkan ihtiyaçlara göre de yeniden düzenlenebilir. Öğrencilerin belirli sözcükleri ya da sesletim özelliklerini anlamakta zorlandığı durumlarda öğretmen, içeriği sadeleştirebilir ya da aynı hikâyeyi farklı bir anlatımla tekrar oluşturabilir. Bu esnek yapı sayesinde öğretmen, dinleme sürecini öğrencilerin öğrenme hızına göre yönlendirebilir. Böylece dinleme etkinliği, tek seferlik bir uygulama olmaktan çıkarak sürekliliği olan bir öğretim sürecine dönüşür.

Dinleme becerisi edinimi açısından değerlendirildiğinde, Storybook öğretmenin öğretim yükünü de azaltmaktadır. İşitsel içeriğin görsellerle birlikte sunulması, öğretmenin sürekli ek açıklamalar yapma gereksinimini sınırlandırmaktadır. Görseller, dinlenen içeriğin bağlamını açık hâle getirirken öğretmen, öğrencilerin dikkatini anlam kurma sürecine yönlendirebilmektedir. Bu durum, öğretmenin sınıf içindeki rolünü süreci yönlendiren ve destekleyen bir konuma taşımaktadır. Aynı zamanda öğretmen, öğrencilerin dinleme sürecindeki tepkilerini daha kolay gözlemleyebilir ve öğrenmeyi zorlaştıran noktaları daha net biçimde belirleyebilir. Bu yönüyle Google Gemini Storybook, dinleme öğretiminde öğretmene hem içerik üretimi hem de süreci izleme açısından işlevsel kolaylıklar sunmaktadır.

Öğrenci Açısından Sağladığı Kolaylıklara İlişkin Bulgular

Google Gemini Storybook, dinleme sürecinde öğrencilerin içeriği daha rahat takip etmesini sağlamaktadır. İşitsel metnin görsellerle birlikte sunulması, dinlenen içeriğin ne hakkında olduğunu açık biçimde ortaya koymaktadır. Bu durum, öğrencinin yalnızca duyduklarına odaklanmasını değil, anlamı bağlam içinde kurmasını desteklemektedir. Özellikle A2 düzeyindeki öğrenciler için görsel ipuçları, bilinmeyen sözcük ve ifadelerin anlamını tahmin etmeyi kolaylaştırmaktadır. Böylece dinleme sırasında yaşanan belirsizlik azalmakta ve öğrenci süreci daha güvenli biçimde sürdürebilmektedir.

Storybook'un hikâye temelli yapısı, öğrencilerin dinleme boyunca dikkatlerini korumalarına yardımcı olur. Dinleme etkinliği, tekrar edilen ve tek yönlü bir alıştırma olmaktan çıkarak anlam kurmaya dayalı bir sürece dönüşür. Görsel ve işitsel ögelerin bir arada ve uyumlu biçimde sunulması, öğrencinin zihinsel olarak dağılmasını azaltır. Bu sayede öğrenci, dinleme süresi boyunca içeriğe odaklanabilir ve temel düşünceleri daha net ayırt edebilir. Dikkatin korunması, öğrencinin etkinliğe katılımını da destekler.

Dinleme becerisi edinimi açısından değerlendirildiğinde, Storybook öğrencinin öğrenme sürecini daha açık ve kolay izlenebilir hâle getirmektedir. Sesli anlatımın yazılı metinle birlikte sunulması, öğrencinin duyduğu sözcükleri tanımasını kolaylaştırmaktadır. Böylece öğrenci, işitsel ve yazılı girdiler arasında ilişki kurarak anlamı daha net biçimde oluşturmaktadır. Bu durum, dinleme sırasında yaşanan kaygının azalmasına katkı sağlayabilir. Aynı zamanda öğrenci, dinleme etkinliğine daha istekli katılabilir ve öğrenme sürecine daha etkin biçimde dâhil olabilir.

Dinleme Becerisi Ediniminde Google Gemini Storybook'un Kullanımına İlişkin Sınırlılıklar

Google Gemini Storybook, dinleme öğretiminde görsel ve işitsel ögeleri birlikte sunmasına rağmen bazı sınırlılıklar barındırmaktadır. Öncelikle, bu ögelerin aynı anda sunulması her öğrenci için eşit düzeyde destekleyici olmayabilir. Özellikle dil düzeyi düşük öğrencilerde görseller, dinleme sürecine odaklanmayı zorlaştırabilir. Bu durumda öğrenen, dinlenen içeriğin anlamına yönelmek yerine görsel ayrıntılarla meşgul olabilir.

Bir diğer sınırlılık, üretilen içeriklerin dil düzeyi açısından her zaman hedef kitleyle tam uyum göstermeyebilir. Storybook tarafından oluşturulan hikâyelerde yer alan sözcükler ve cümle yapıları, A2 düzeyindeki öğrenciler için zaman zaman zorlayıcı olabilir. Bu nedenle öğretmenin içerikleri önceden incelemesi ve gerektiğinde düzenlemesi gerekmektedir.

Ayrıca otomatik seslendirme özelliği, dinleme öğretimi açısından bazı sınırlamalar taşımaktadır. Seslerin vurgu ve tonlama bakımından sınırlı bir çeşitlilik sunması, öğrencilerin doğal konuşma örnekleriyle yeterince karşılaşamamasına yol açabilir. Bu durum, dinleme sırasında edinilen becerilerin gerçek iletişim ortamlarında kullanılmasını zorlaştırabilir. Özellikle daha ileri düzeylerde, öğrencilerin farklı hızlarda konuşan ve farklı ses özelliklerine sahip konuşmacılarla karşılaşması daha gerekli hâle gelmektedir.

Son olarak Storybook'un etkili biçimde kullanılabilmesi belirli bir dijital yeterlik gerektirmektedir. Öğretmenlerin aracı tanıması, yönerge yazma sürecini doğru biçimde yönetmesi ve teknik sorunlara çözüm üretebilmesi önem taşımaktadır. Benzer biçimde öğrencilerin de araca uyum sağlaması gerekmektedir. Bu yeterliklerin sınırlı olduğu durumlarda, Storybook dinleme sürecini desteklemekten çok karmaşık bir yapı olarak algılanabilir. Bu değerlendirme, aracın etkili biçimde kullanılabilmesi için öğretmen yönlendirmesinin ve özenli bir hazırlık sürecinin önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Bu çalışma, üretken yapay zekâ aracı Google Gemini Storybook'un yabancı dil olarak Fransızca dinleme becerisini nasıl destekleyebileceğini açıklayıcı bir çerçevede ele almaktadır. Araç, işitsel ve görsel ögeleri birlikte sunarak dinleme sürecini daha anlaşılır kılmaktadır. Bu sunum biçimi, dinlenen içeriğin bağlam içinde kavranmasını kolaylaştırmaktadır. Böylece dinleme, yalnızca sesleri ayırt etmeye dayalı sınırlı bir etkinlik olmaktan çıkmaktadır. Anlam kurmanın öne çıktığı daha düzenli bir öğrenme süreci oluşmaktadır. Bu yönüyle Storybook, dinleme öğretimine farklı bir bakış açısı kazandırmaktadır.

Çalışma kapsamında yapılan değerlendirmeler, Storybook'un dinleme sürecinde dikkat ile anlama arasındaki ilişkiyi desteklediğini göstermektedir. Hikâye temelli sunum, dinleme etkinliğinin daha kolay takip edilmesini sağlamaktadır. Görsel destekler, işitsel içeriği daha somut hâle getirmektedir. Bu durum, özellikle A2 düzeyindeki öğrenciler için dinleme sürecinin daha yönetilebilir olmasına katkı sunmaktadır. Bununla birlikte, aracın sunduğu imkânların etkili biçimde kullanılabilmesi için içeriklerin özenle düzenlenmesi gerekmektedir. Dil düzeyine uygunluk, seslendirme özellikleri ve görsel yoğunluk bu süreçte belirleyici rol oynamaktadır.

Öğretmen ve öğrenci birlikte değerlendirildiğinde, Google Gemini Storybook'un dinleme öğretimini destekleyen bir araç olduğu söylenebilir. Öğretmen için bu araç, dinleme materyali hazırlamayı daha kolay hâle getirmektedir. Öğrenci açısından bakıldığında ise dinleme süreci daha anlaşılır ve erişilebilir olmaktadır. Görsel ve işitsel ögelerin birlikte sunulması, öğrencinin dikkatini sürdürmesini kolaylaştırmaktadır. Aynı zamanda dinlenen içeriğin anlamını daha rahat kavramasına katkı sağlamaktadır. Bu nedenle Storybook, öğretmen rehberliği ve amaçlı bir planlama ile kullanıldığında, dinleme becerisinin gelişimini destekleyen yararlı bir araç olarak görülebilir.

ÖNERİLER

Bu çalışma, doğrudan bir öğretim uygulamasını değerlendirmeyi amaçlamamaktadır. Çalışmanın temel amacı, Google Gemini Storybook'un Fransızca dinleme öğretiminde nasıl kullanılabileceğine ilişkin açıklayıcı bir yol haritası sunmaktır. Bu nedenle ileride yapılacak araştırmalar, burada sunulan çerçeveyi farklı sınıf düzeylerinde ve farklı öğrenme ortamlarında ele alabilir. Farklı yaş grupları ve dil seviyeleriyle yürütülecek çalışmalar, aracın dinleme sürecine katkılarını daha net biçimde ortaya koyabilir. Nicel ve nitel verilerin birlikte kullanıldığı araştırmalar tercih edilebilir. Bu tür çalışmalar, hem öğrenme sonuçlarını hem de öğrencilerin dinleme sürecindeki deneyimlerini birlikte değerlendirme olanağı sağlar.

Storybook ile oluşturulan dinleme içeriklerinin ders öncesinde dikkatle gözden geçirilmesi önemlidir. Metinler, öğrencilerin dil düzeyine uygun olmalıdır. Gerekli durumlarda sadeleştirme yapılmalıdır. Yönergeler kısa ve açık biçimde hazırlanmalıdır. Görseller, dinlemeyi desteklemeli ve öğrencinin dikkatini dağıtmamalıdır. Otomatik seslendirmeler, konuşma hızı ve vurgu bakımından sınırlı olabilir. Bu nedenle Storybook içerikleri, farklı konuşmacılara ait kısa dinleme kayıtlarıyla desteklenebilir. Böylece öğrenciler, farklı ses özellikleriyle karşılaşarak dinleme becerilerini daha dengeli biçimde geliştirebilir.

Storybook'un sınıf içinde etkili biçimde kullanılabilmesi için öğretmen ve öğrencilere yönelik bir hazırlık süreci gereklidir. Öğretmenler, içerik üretme ve kontrol etme konusunda temel

yönlendirmelere ihtiyaç duyabilir. Bu süreç, öğretmenin dinleme etkinliklerini daha sistemli bir biçimde yürütmesini sağlar. Öğrenciler için ise dinleme öncesi neyi anlamaları gerektiğinin açıkça belirtilmesi önemlidir. Dinleme sırasında dikkatlerini yönlendirecek küçük görevler verilebilir. Dinleme sonrasında ise kısa değerlendirme ve yansıtma etkinlikleri yapılabilir. Bu yaklaşım, dinlemenin yalnızca bir alıştırma değil, anlam kurmaya dayalı bir öğrenme süreci olarak ele alınmasına katkı sağlar.

KAYNAKÇA

Akçay, A. (2014). *Yabancı Dil Olarak Rusça Öğretiminde Özgün Görsel-İşitsel Materyallerin Dinleme Becerisine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.

Avrupa Konseyi. (2001). *Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni: Öğrenme, öğretme, değerlendirme* (T. Ertay, Çev.). Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları.

Bulut, A. (2019). *The effect of using audiobooks as an extensive listening strategy on anxiety and development of listening and pronunciation skills of high school students learning English as a foreign language*. Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.

Büyüksaraç, Z., Alpar, M. & Kartal, E. (2021). Fransızca hazırlık sınıflarında dinleme becerisinin edinimine dair öğrenci görüşlerinin değerlendirilmesi: Gazi üniversitesi örneği. *Turkish Studies-Language*, *16*(2), 1217-1240. https://dx.doi.org/10.47845/TurkishStudies.50828

Detzel, D. (2020). Teaching Listening. *The Handbook of Listening*.

Dupuy, B. (1999). Narrow Listening: an alternative way to develop and enhance listening comprehension in students of French as a foreign language. *System*, 27, 351-361. https://doi.org/10.1016/S0346-251X(99)00030-5.

Hadijah, S., & Shalawati, S. (2016). A Study on Listening Skills and Perspectives to First Year Students at English Department of Academic Year 2015/2016. *J-SHMIC: Journal of English for Academic*, *3*(2), 70–80. https://doi.org/10.25299/jshmic.2016.vol3(2).527

Hamilton, M. L., Smith, L., & Worthington, K. (2008). Fitting the methodology with the research: An exploration of narrative, self-study and auto-ethnography. *Studying Teacher Education*, 4(1), 17–28.

https://gemini.google.com/gem/storybook

Jayanti, F. & Sudimantara, L. B. (2023). Digital Storytelling Resources for Critical Listening: A CEFR-Based Approach for Middle Schoolers. *Journal of english language teaching and cultural studies*, *6* (2), s. 108–121. doi:10.48181/jelts.v6i2.19886

Johnson, O., K. (1951). The effect of classroom training upon listening comprehension. *The Journal of Communication,* 1, 57-62.

Kartal, G. (2012). *The effects of audio books on freshman students' reading comprehension achievement and listening comprehension skills*. Master's thesis, Selçuk University, Institute of Educational Sciences, Konya.

Kılıç, E. (2023). *Enhancing Listening Comprehension Skills of EFL Prep Students via Visual Discourse at Ondokuz Mayıs University*. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.

Nozad, N. (2021). *The effect of authentic audiovisual materials on listening skills development and listening anxiety of EFL students*. Yüksek Lisans Tezi, Bahçeşehir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Nunan, D. (2002). Listening in language learning. *Methodology in language teaching: An anthology of current practice*, *238*, 241.

Özçelik, N. (2017). Technique du Micro-Enseignement: Une Approche Pour Enseigner La Pratique de La Lecture aux Apprenants de Niveau A2 et La Perception de Cette Technique Par Les Futurs Enseignants. *International Journal of Languages' Education And Teaching,* cilt.5, sa.3, 672-682.

Özperçin, A. (2025). Traits de personnalité et anxiété langagièreen production orale: etude auprès des futurs enseignants de fle. *HAYEF: Journal of Education,* 22, 0010, doi:10.5152/ hayef.2025.25010.

Parlar, B. (2022). *The effects of augmented reality technology in situated English language learning*. Yüksek lisans tezi, Başkent University. Ankara.

Raj, A., & Tomy, P. (2023). Mobile technology as a dependable alternative to language labs and to improve listening skills. *International Journal of English Language and Literature Studies, 12(1)*, 17-32. https://doi.org/10.55493/5019.v12i1.4702

Rintaningrum, R., Rahmawati, R., Fionasari, R., Rahmawati, I. N., & Safii, M. (2024). Utilize Augmented Reality Technology to Improve Listening Skills in Foreign Languages. *Journal International of Lingua and Technology, 3(2), 362–379*. https://doi.org/10.55849/jiltech.v3i2.675

Spies, T. G. (2023). The forgotten language skill: Finding a prominent place for listening in meaningful programming for multilingual learners with learning disabilities. *Frontiers in Education, 8*, Article 1214535. https://doi.org/10.3389/feduc.2023.1214535

Suwancharas, T. (2016). Development of multimedia using augmented reality (AR) for improving undergraduates' English listening skill. *APHEIT Journal, 5(2), 5–13*.

Temizyürek, F., & Birinci, F. G. (2016). Yabancı dil öğretiminde otantik materyal kullanımı. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 5*(1), 54–62. https://doi.org/10.14686/buefad.v5i1.5000158999

Young, L. (2012). Listening strategy instruction in a Higher French class. *Scottish Languages Review*, *25*, 7–18. https://www.scilt.org.uk/Portals/24/Library/slr/issues/25/25-2%20Young.pdf

ON A QUINTILINGUAL DICTIONARY

Gülser ERSOY
ORCID: 0000-0003-1002-1967
Dr. Öğr. Üyesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi,
Edebiyat Fakültesi, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü

Abstract

Numerous Chagatai Turkic dictionaries were written in the Ottoman, Iranian and Indian regions. In these dictionaries, the target language is usually Chagatai Turkic. Particularly in the geography of India, Turkish was regarded as the language of the sultans, and therefore special importance was attached to this language, resulting in a considerable number of dictionaries being compiled on this subject. In the Ottoman and Iranian regions, however, Chagatai Turkic dictionaries were compiled primarily for the purpose of understanding the works of Ali Shir Nava'i. Additionally, due to the coexistence of Turks, Tajiks and Pashtuns in Central Asia, Chagatai Turkic dictionaries were also compiled to ensure a basic level of mutual intelligibility. Although academic studies and publications on Chagatai Turkic dictionaries have increased recently, these texts have not yet been fully evaluated scientifically. The reason for this is that the aforementioned dictionaries are recorded in various libraries around the world in manuscript form. Chagatai Turkic dictionaries in libraries in Russia, Europe, Uzbekistan, India and Iran await researchers interested in the subject. This paper will introduce a five-language dictionary containing the equivalents of words in Pashto, Persian, Urdu, Arabic and Turkish, registered as Ms. Pers. C. 10 in the Bodleian Library, Oxford. Firstly, the aforementioned manuscript will be evaluated codicologically. After the physical description of the manuscript has been completed, information will be provided about the Chagatai Turkic vocabulary in the aforementioned dictionary.

Keywords: Chagatai Turkic Dictionary, Bodleian Library.

BEŞ DİLLİ BİR SÖZLÜK ÜZERİNE

Özet

Osmanlı, İran ve Hindistan coğrafyalarında çok sayıda Çağatay Türkçesi ile sözlük yazılmıştır. Bu sözlüklerde hedef dil genellikle Çağatay Türkçesidir. Özellikle Hindistan coğrafyasında Türkçe, sultanların dili olarak kabul edildiği için bu dile özel bir önem verilmiş ve bu dil ile ilgili azımsanamayacak miktarda sözlük kaleme alınmıştır. Osmanlı ve İran sahalarında ise Çağatay Türkçesi ile yazılan sözlükler daha çok Ali Şir Nevayi'nin eserlerinin anlaşılmasına yönelik olarak düzenlenmişlerdir. Ayrıca Orta Asya'da Türkler, Tacikler ve Peştunların bir arada yaşamalarından ötürü temel düzeyde karşılıklı anlaşılabilirliği sağlamak için Çağatay Türkçesi ile sözlükler de yazılmıştır. Çağatay Türkçesi ile yazılan sözlüklerle ilgili akademik çalışmalar ve neşirler son zamanlarda artmakla birlikte bu metinlerin tamamı henüz bilimsel olarak değerlendirilmemiştir. Bunun sebebi de bahsi geçen lügatlerin yazma hâlinde dünyanın muhtelif kütüphanelerinde kayıtlı olmasıdır. Rusya, Avrupa, Özbekistan, Hindistan ve İran kütüphanelerindeki Çağatay Türkçesi sözlükler konu ile ilgili araştırmacıları beklemektedir. Bu bildiride Oxford Bodley Kütüphanesinde Ms. Pers. C. 10 numarada kayıtlı Peştuca, Farsça, Urduca, Arapça ve Türkçe kelimelerin karşılıklarının verildiği beş dilli bir sözlük tanıtılacaktır. Öncelikle bahsi geçen yazma kodikolojik olarak değerlendirilecektir. Yazmanın fiziki olarak tavsifi gerçekleştirildikten sonra mezkûr sözlükteki Çağatay Türkçesi söz varlığı hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çağatay Türkçesi, Sözlük, Bodley Kütüphanesi.

Giriş

Sözlükler, bir dilin belirli bir dönemdeki söz varlığını; gramer kitapları ise o dilin fonolojik, morfolojik, morfo-sentaktik ya da sentaktik özelliklerini dondurup kayıt altına alması yönüyle önem arz etmektedir. Dolayısıyla kayda geçirildikleri dönemin diline ait önemli verilere ulaşılmasına imkân sağlayan söz konusu kaynakların aynı zamanda o dil için bellek vazifesi gördüğü muhakkaktır. Toplumun belleği ya da hafızasının oluşumunda önemli bir yere sahip olan sözlük ya da gramer kitaplarının oluşumunda işlevsel olarak önemli birkaç nedenin yattığı görülmektedir. Bunlardan ilki dilin kaydını tutmak, söz varlığını korumak ve böylelikle kültürel mirası gelecek nesillere aktarmaktır. Bir diğeri ise yazıldıkları döneme ait edebî, toplumsal ya da siyasî gereksinimleri karşılama çabasıdır.

Bilindiği üzere Çağatay Türkçesi ile yazılan çok sayıda sözlük mevcuttur.[1] Bu sözlüklerin büyük bir kısmının özellikle Ali Şîr Nevâî'nin eserlerini anlayabilmek amacıyla Azerbaycan, Hindistan ve İran'da Çağatay Türkçesinden Farsçaya; Anadolu'da ise Çağatay Türkçesinden Osmanlı Türkçesine yapıldığı (Sertkaya, 1988, s. 312; Argunşah, 2013, s. 71) ifade edilmektedir.

Çağatay Türkçesine ait sözlüklerin bir kısmı ise Orta Asya'nın çok dilli ve çok kültürlü yapısından kaynaklanan pratik ve siyasi ihtiyaçlara dayanmaktadır. Semerkant, Buhara, Hive ve Kaşgar gibi bölgeler yüzyıllar boyunca Türk, Fars/Tacik ve Moğol kültürlerinin kesişim noktalarıydı. Yönetimde ve ticarette karşılıklı anlaşma hayati bir öneme sahipti. Bu sebeple Çağatay Türkçesinin öğrenilmesi zaruri bir ihtiyaç haline gelmiştir. Öte yandan Çağatay Türkçesi, Hanlıklar döneminde (özellikle Hive, Hokand ve Buhara Hanlıklarında) hukuki belgelerin, fermanların ve saray yazışmalarının diliydi. Bu durum yönetimde yer alan Peştun veya Fars/Tacik asıllı memurların bu dili öğrenmesini mecbur kılmaktaydı. Tüm bu zaruriyetlerin neticesinde süreç içerisinde Çağatay Türkçesi söz varlığını içine alan sözlükler kaleme alınmıştır.

Son dönemlerde bahsi geçen sözlükler ile ilgili pek çok çalışma gerçekleştirilmiş olsa da dünyanın muhtelif kütüphanelerinde konu ile ilgilenen araştırmacıları bekleyen çok sayıda yazmanın mevcut olduğunu söylemek gerekir. Örneğin British Library, Berlin Staatsbibliothek vb. kütüphanelerde bu hususta kaleme alınmış olup henüz değerlendirilmemiş metinler mevcuttur. Bunlara ilaveten Macaristan Bilimler Akademisi Kütüphanesinde 19. asırda kaleme alınmış 15 ciltlik (Török O. 1/I-Török O. 1/XV) ve binlerce sayfadan oluşan "Şinasi Lügati" adıyla kayıtlı Çağatayca olduğunu düşündüğümüz sözlük bulunmaktadır (Parlatır vd., 2007, s. 548-555). Bahsi geçen sözlük henüz ortaya çıkartılmış değildir. Buradan hareketle dünyanın çeşitli kütüphanelerinde Çağatay Türkçesinin gramer, sözlük ve diyalog kitaplarının keşfedilebileceği ihtimali daima göz önünde bulundurulmalıdır.

Bildiride tanıtmak istediğimiz eser de yukarıda temas edilen zaruretin neticesinde kaleme alınan sözlüklerdendir. Burada şunu da ifade etmek gerekir ki bu küçük risaleyi her ne kadar başlıkta sözlük olarak adlandırsak da içerik olarak sözlüğün yanında fiil çekimleri ve basit diyaloglarının da yer aldığını, bu anlamda söz konusu eserin aynı zamanda bir gramer kitabı olarak da nitelendirilebileceğini söylemek gerekir.

Nüsha Tavsifi

Oxford Bodley Kütüphanesinde Ms. Pers. C. 10 numarada kayıtlı olan sözlükte beş kolon halinde sırasıyla Peştuca, Farsça, Urduca, Arapça ve Türkçe kelimelerin karşılıkları yer almaktadır. Bahsi geçen yazmanın tavsifini şu şekilde yapabiliriz:

Baş:

اوریدل شنیدن سمع سننا ایشتماق

Son:

لفظ جیو باید گفت و در نهایت غصه ابن هم باید گفت

[1] Ayrıntılı bilgi için bk. Rahimi, 2018.

Elimizde yazmanın metin kısmının dijital kopyası bulunduğundan ciltte ilgili herhangi bir bilgi elde edilememiştir. Eserde ser-levha bulunmamaktadır. İçerikte de metnin ismi ile ilgili herhangi bir kayıt düşülmemiştir. Yazmada sahiplik, ferağ ve istinsah kayıtlarından herhangi birisi bulunmamaktadır. 37 yapraktan meydana gelen yazmanın ebadı 13*8'dir. Beş dilli sözlük, yazmanın 28ª sayfasında sona ermektedir. 29 ila 32. yapraklar arasında herhangi bir yazı bulunmamaktadır. 33 ila 37. yapraklar arasında ise Hintçe, Urduca ve Farsçaya dair pratikler yer almaktadır (Sachau ve Ethe, 1889, s. 1137). Yazmada herhangi bir tezyinat, cetvel, müşir gibi unsurlar bulunmamaktadır.

Muhtevası

Yazmanın 2a-20a sayfaları arasında fiil çekimlerine yer verilmektedir. Çekimi yapılan fiiller ve sayfa numaraları şu şekildedir:

Tablo 1:

işit- "işit-" (2a-4a)	çıġ- "yüksel-, çık-" (10a-10b)	uyal- "utan-" (13b-14a)	sanç- "sapla-" (17b-18a)
kıçkur- "feryat et-" (4a-5b)	kir- "gir-" (10b-11a)	tile- / çile- "iste-" (14a-14b)	oltur- "otur-" (18a-18b)
sor- "sor-" (5b-7a)	bėr- "ver-" (11a-11b)	kıl- "kıl-" (14b-15b)	ayt- "söyle-" (18b)
aŋla- "anla-" (7a-7b)	kėl- "gel-" (11b)	kayt- "geri dön-" (15b)	al- "al-" (18b-19a)
bağla- "bağla-" (7b-8a)	yut- "yut-" (11b-12a)	kör- "gör-" (15b-16a)	unut-[2] "unut-" (19a-19b)
yür- "yürü-" (8a-8b)	kėltür- "getir-" (12a-12b)	okı- "oku-" (16a-16b)	ėlt- "götür-" (19b-20a)
iç- "iç-" (9a)	yet- "ulaş-" (12b-13a)	tintemaķ "delirmek" (16b)	
yıġla- "ağla-" (9b)	koy- "koy-" (13a)	yu- "yıka-" (17a)	
ye- "yemek ye-" (10a)	saŋla- "sahip ol-" (13a-13b)	uşat- "parçala-" (17a-17b)	

Örnek teşkil etmesi bakımından *işit-* ve *ķıçķur-* fiillerinin sözlükteki çekimli şekilleri verilecektir:

Tablo 2:

işitmaķ	işitipdi	işitgendür	işitipdür	işitedür	işitedür	işit	işitme	işititgen
işitdi	işitipdiler	işitgendüler	işitipdüler	işitedüler	işitediler	işitiŋ	işitmeŋiz	işitütgenler
işittiler	İşitipdiŋ	işitgen sen	işitip-sen	işiter sen	işitür sen	işit-sün	işit-me-sün	işitgen
işittüŋ	işitipdiŋiz	işitgen siz	işitip-siz	işider siz	işidür siz	işit-sün-ler	işit-me-sünler	işitgenler
işittiŋiz	işitipdüm	işitgen men	işitip-men	işider men	işidür men	işitey	işit-mey	işitgen yėr
işittim[3]	işitipdük	işitgen miz	işitip-miz	işide miz[4]	işidür miz	işitelük	işit-me-lük	işitgen yėrler
işiddük								

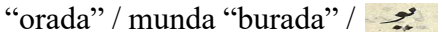
[2] "uyatmak" fiilinin çekimi yapılmıştır ancak müstensih mastar halini "unutmak" şeklinde düzeltmiştir.
[3] "İşitdim" şeklinde yazılmış sonrasında "işittim" şeklinde düzeltilmiştir.
[4] "İşider siz" yazılmıştır ancak söz konusu fiil diğer dillerde çokluk I. şahıs ile çekimlenmiştir.

Tablo 3:

ḳıçḳurmaḳ	ḳıçḳurupdılar	ḳıçḳurgendür	ḳıçḳurupdur	ḳıçḳuradur	ḳıçḳur	ḳıçḳurma	ḳıçḳurtgen
ḳıçḳurdı	ḳıç[ḳ]urupdıŋ	ḳıçḳurgendüler	ḳıçḳurupdular	ḳıçḳuradular	ḳıçḳuruŋ	ḳıçḳurmaŋız	ḳıçḳurtgenler
ḳıçḳur[d]ılar	ḳıçḳurupdıŋız			ḳıçḳura sen	ḳıçḳursun	ḳıçḳurmasun	ḳıçḳurgen
	ḳıçḳurupdum			ḳıçḳura siz	ḳıçḳursunlar	ḳıçḳurmasun-lar	ḳıçḳurgen-ler
	ḳıçḳurupdük			ḳıçḳura men	ḳıçḳurey	ḳıçḳurmey	ḳıçḳur yėr
				ḳıçḳura miz	ḳıçḳuralük	ḳıçḳurmelük	

Kaydedilen fiillerin genel olarak geçmiş zaman, tamamlanmışlık görünüş ve ad-eylem, şimdiki zaman, aorist/gelecek zaman, emir-istek, emir istek olumsuz kiplik çekimleri mevcuttur ancak kimi fiillerde bazı şahısların çekiminin atlandığı görülmektedir.

(21b)'den itibaren sırasıyla zamirler, zarflar, edatlar, sayı isimleri, organ isimleri, gök cisimleri ve doğa olayları ile ilgili kimi isimlere yer verilmektedir:

(21b) ol "o" / bul "bu" / bul-lar "bunlar" / ol yėr-anda "orada" / munda "burada" / "?"/ -den "-den" / indi "şimdi" / sizniki "sizinki" / bizerinki "bizimki" / olarınki "onlarınki" / hoy "ey!"

(22a) o kėldi "o geldi" / bu ketti "bu gitti" / o yėr bilmeymen "o yeri bilmiyorum" / bu yėr her kişi biledür "burayı herkes biliyor" / bu kün "bugün" / ondan ayıttım "ona söyledim" / indi anlaymen "şimdi anlıyorum" / bu seniki dür "bu senindir" / bu sizniki dür "bu sizindir" / bu meniki dür "bu benimdir" / bu bizniki dür "bu bizimdir" / bu onki dür "bu onundur" / ey meni cānım "ey benim canım" / birge "beraber" / -ge "?"[5]/

(22b) -ge "?"[6]/ hene "evet" / "için" / ḳulla-yol "defa, kez" / yene "sonra" / anda "orada" / ėdi "idi" / seni birge kim bar "yanında kim var" / saŋa kümüş bar "senin gümüşün var" / seni başıŋa nėme bar "başında ne var" / ėşite sen-beli "işitiyor musun-evet" / bu seni üçün bar "bu senin içindir" / bir yol iki yol "bir kez iki kez"

(23a) yene ayt "sonra söyle" / teŋrige and "Allah'a yemin olsun" / o nėme ėdi "o ne idi" / her nėme bar ėdi "her ne var idiyse" / seni "seni" / sen "sen" / keçe "-e kadar" / nėme "ne" / nėme üçün "niçin" / niçe "ne kadar" / neçük "nasıl" / dek "gibi" / -ge "-de, içinde" / sana nėme aytey seni "sana ne diyeyim" / sen kėldiŋ "sen geldin"

(23b) keçe saŋa yetiştim "sana ulaşana kadar" / bu nėmedür "bu nedir" / nėme üçün kėldiŋ "neden geldin" / nüçük kėtey "nasıl gideyim" / nėçedür "kaçadır" / köŋül kül-dek "gönül kalp gibidir" / tiriglik-ge hīç yoḳ "hayatta bir şey yok" / tünü kün-tünü dün "dün" / başḳa "başka, diğer" / "-den" / "-ı" / yaḳ "taraf" / siz "siz" / ėrte "yarın" / ḳaysı "hangi"

(24a) ḳanda-ḳayda "nerede" / mėn "ben" / tün kün olturupdıŋ "dün oturmuş idin" / yā başḳa kişi ėdi "ya da başka kişi idi" / bu sen[ge] bihraḳ yā ol yaḫşıraḳ "bu senin için daha iyi ya da o daha iyi" / bu yaḳ kėl "bu tarafa gel" / sendin aytamen "senden bahsediyorum" / tanġla kėlemen "sabah geleceğim" / kim ayttı "kim söyledi" / kim aytadur "kim diyor" / kayda kėttiŋ "nereye gittin" / mėn kördüm "ben gördüm" / biz "biz" / yoḳ "hayır" / behem "de bağlacı"

(24b) ve "ve" / çıŋ sā'at "-dığında" / dek "gibi" / her "her" / herkim "herkim" / yene "asla, hiçbir zaman" / uşol "hemen, işte o zaman" / heme barı "hepsi" / yā "ya da"

[5] Arapça عند sözcüğünün Türkçe karşılığı olarak verilmektedir.
[6] Arapça على sözcüğünün Türkçe karşılığı olarak verilmektedir.

(25b) bir “bir” / ikki “iki” / üç “üç” / tört “dört” / bėş “beş” / altı “altı” / itti “yedi” / sekkiz “sekiz” / toḳḳuz “dokuz” / on “on” / on bir “on bir” / on ikki “on iki” / on üç “on üç” / on tört “on dört” / on bėş “on beş”
(26a) on altı “on altı” / on itti “on yedi” / on sekkiz on sekiz” / on toḳḳuz “on dokuz” / igirme “yirmi” / otuz “otuz” / ḳırḳ “kırk” / ėllig “elli” / altmış “altmış” / itmiş “yetmiş” / seksen “seksen” / toḫson “doksan” / yüz “yüz” / miŋ “bin”
(26b) miyne “beyin” / saç “saç” / baş “baş” / maġlay “alın” / ḳaş “kaş” / kirpük “kirpik” / köz “göz” / burun “burun” / ḳulaġ “kulak” / saḳḳal “sakal” / burut “bıyık” / tiş “diş” / til “dil” / ağız “ağız” / dudaġ “dudak”
(27a) eŋ “yanak” / yüz “yüz” / mene caġ “çene” / tamaġ boġuz “gırtlak” / boyun “boyun” / yaġrın “omuz, sırt” / güherçek? “döş” / ḳol “el” / burmaḳ “parmak” / tırnaġ “tırnak” / aya “avuç içi” / bövrek “sine” / emçek “meme” / ḳarın “karın” / kindik “göbek”
(27b) ḳaburġa “kaburga” / ḳoltuġ “koltuk” / arḳa “sırt” / bėl “bel” / yan “yan taraf” / tiz “diz” / ayaġ “ayak” / uşıḳ “topuk” / taban “ayak tabanı” / köŋül “kalp” / baġır “karaciğer” / tılaḳ “dalak” / öpke “akciğer” / arsaġ-içek “bağırsak” / öte “safra”
(28a) ėt “et” / tėri “deri” / tėr “ter” / baş barmaḳ “baş parmak” / ikinçi barmaḳ “işaret parmağı” / ortançı barmaḳ “orta parmak” / törtünçi barmaḳ “yüzük parmağı” / çımçılaḳ barmaḳ “serçe parmak” / barmaḳ “parmak”
(28b) sidük “idrar” / boḳ “dışkı” / kök “gökyüzü” / yulduz “yıldız” / ḳuyaş “güneş” / ay “ay” / yaruḳluḳ “ışık, aydınlık” / karaŋġuluḳ “karanlık” / perişte “melek” / ot “ateş” / yel “rüzgâr” / su “su”
(29a) bulut “bulut” / ḳulduramak “gök gürlemek, şimşek çakmak” / çaḳmaḳ “şimşek” / yaġmur “yağmur” / ḳar “kar” / taş yaġdı “dolu” / ḳırav “kırağı”
Çağatay Türkçesinin karakteristik dil özelliklerini fiil çekimlerinde, söz ya da söz öbeklerinde görmek mümkündür. Bu özellikler şu şekilde sıralanabilir: Eserde belirli geçmiş zaman morfemi {-DI} olarak işaretlenmektedir: *işittiŋiz (2a), ḳıçḳurdı (4a) vb.*
Partisip morfemi [-ġan] / [-gen]’in Çağatay Türkçesi metinlerinde nadiren “öğrenilen geçmiş zaman” işaretleyicisi olarak kullanıldığı ifade edilmektedir (Argunşah, 2014, 166). Ancak bitmişlik görünüşü, kiplik ya da zaman işaretleyicisi olarak nitelendirilebileceğimiz {-mIş} morfemine beş dilli sözlüğün fiil çekimlerinde rastlanılmamaktadır. Bunun yerine [-ġan] / [-gen] + (dur) formu yer almaktadır: *işitgen siz “işitmişsiniz” (2b), içgendür “içmiştir” (9a), yegendür “yemiştir*” (10a), *saḫlagendür “sahip olmuştur” (13b) vb.*
Çağatay Türkçesinde bir diğer zaman, görünüş ya da kiplik işaretleyicisi *{–(X)p} (dur/tur) + kişi zamirleri* formudur. Birinci-ikinci teklik ve çokluklarda *tur*’un kullanılmaması yine Çağatay Türkçesinin karakteristik özellikleri arasında zikredilmektedir (Eckmann, 2017, s. 131). Bu durumda sözlükte söz konusu işaretleyici ile çekimi yapılan fiillerde üçüncü şahısların dışında *tur*’un kullanılmaması tesadüf değildir: *baġlapdur “bağlamış” (8a), işitipdüler “işitmişler” (2a), işitip sen “işitmişsin” (2b) vb.* Burada şunu ifade etmek gerekir ki Çağatay Türkçesi metinlerinde bitmişlik görünüşü, kiplik ya da geçmiş zaman işaretleyicisi olarak sıkça kullanılan {-mIş} morfeminin kullanılmaması, bunun yerine *[-ġan] / [-gen] + (dur) + kişi zamirleri* ve *{–(X)p} (dur/tur) + kişi zamirleri formlarının* kullanılması eserin geç dönemde yazıldığının bir kanıtıdır. Zira Özbek Türkçesinin standart yazı diline ait gramer kitaplarında [–(i)b], [-gän], [-kän] ve [-kan] morfemleri “duyulan geçmiş zaman” (Coşkun 2017: 127-129) başlığı altında verilmektedir.
[-ġan] / [-gen] morfemi aynı zamanda özne adının oluşumunda kullanılmaktadır: *işitgen(ler) (4a), ḳıçḳurgen(ler) (5a)* vb. [-ġan] / [-gen] morfemini alan fiillerin {-t} faktitif morfemi ile çekimlendiği örneklerde mevcuttur*: işitütgen(ler) (3b), ḳıçḳurtgen(ler) (5a) vb.* Söz konusu örneklerde kılıcı artık etkilenen rolündedir.
Burada fail ve meful isimleri kaydederken müstensihin kimi fiillerde hataya düştüğünü, her iki ismi birbiri yerine yazdığını belirtmek gerekir. Örneğin *kirgen* (11a) sözcüğü “giren” anlamıyla fail isim yerine meful isim olarak; *kiritgen* “girdirilen” sözcüğü meful isim yerine fail isim olarak

kaydedilmiştir. Bu hatanın ilerleyen sayfalarda müstensih tarafından düzeltildiğini de söylemek gerekir.

Çağatay Türkçesinde *{-A/-y} tur + kişi zamirleri* formunun şimdiki zaman işaretleyicisi, bu formun *{-mAy} (tur) + kişi zamirleri* şeklinin de aynı zamanın olumsuzluk işaretleyicisi (Eckmann, 2014, s. 143) olduğu bilinmektedir. Bu bağlamda eserde konu ile ilgili formlara rastlamak mümkündür: *işitedür "işitiyor" (3a), ḳıçḳuradular "ağlıyorlar" (4b), indi anlaymen "şimdi anlıyorum" (22a), kim aytadur "kim diyor" (24a), o yėr bilmeymen "o yeri bilmiyorum" (22a) vb.*

Çağatay Türkçesinin devamı niteliğinde olan Özbek Türkçesinde istek kipliklerin çokluk 1. şahıs fiil çekimlerinde {–(e)ylik} morfemi kullanılmaktadır (Coşkun, 2017, s.135). Bildiride tanıtılan sözlükte de rastlanılan *işitelük/işitmelük (3b), ḳıçḳuralük/ḳıçḳurmelük (5a)* örneklerinde bu şekilde bir kullanımın varlığı dikkati çekmektedir.

Söz başı diş süreksizinin genellikle ötümsüz olması, söz başı /k-/ ve /ḳ-/'nın korunması Çağatay Türkçesinin belirgin dil özelliklerindendir (Eckmann, 2017, s. 41, 43). Eserde *tamaġ (27a), teri (28a), törtünçi (28a)* vb. örnekler ötümsüz /t-/ ünsüzünün; *kėlemen (24a), kök (28b)* vb. örnekler de söz başı /k-/, /ḳ-/ ünsüzlerinin korunduğunun göstergesidir.

Belirli bir artlık-önlük kuralının olmaması Çağatay Türkçesinin belirgin dillik özellikleri arasında (Argunşah, 2014: 19) ifade edilmektedir. Bu bağlamda söz konusu sözlükte de her ne kadar artlık-önlük uyumuna dikkat edildiği örneklere rastlansa da (yıġlamaḳ 9b, ḳılmaḳ 15a) bu uyumun dışına çıkıldığı çok sayıda kullanımın varlığı dikkati çekmektedir: *içmaḳ (9a), yemaḳ (10a), yıġletgen (9b), kėlmaḳ (11b), saḫlagendür (13b), ḳılgendür (15a).*

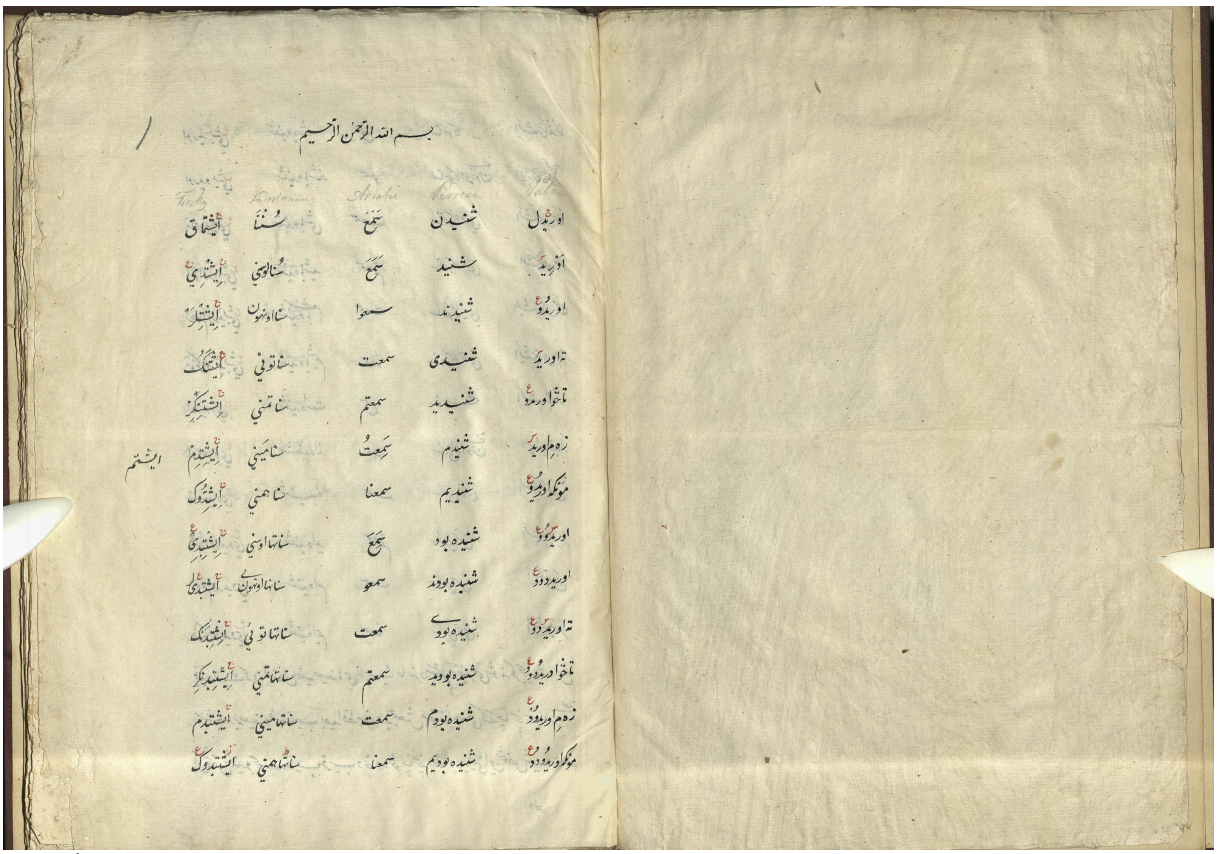
Türkçe bölümü Çağatay Türkçesi ile yazılan sözlükte dikkati çeken bir diğer önemli husus kimi fiil çekimlerinde ve sözcüklerde standart dilin dışına çıkacak şekilde farklı kullanımların olmasıdır. Bu bağlamda şimdiki ve gelecek zaman fiil çekimlerinin çokluk 3. şahıslarında *tur-* fiilinin /-r/ ünsüzünün düşmesi (işitedüler, işitediler vb.), "yedi" ve katları sayısı isimleri ile "yirmi" sayı isminin başındaki /y-/ ünsüzünün düşmesi (itti "yedi" 25b, on itti "on yedi" 26a, itmiş "yetmiş" 26a, igirme "yirmi") dikkati çeken farklılıklara örnek teşkil etmektedir. Bu türden fiil çekimleri ya da isimlerde görülen standart dışı kullanımlar eserin yazıldığı bölgenin ağız özelliğinin bir etkisi olarak yorumlanabilir.

Sonuç

Bu bildiride Oxford Bodley Kütüphanesinde Ms. Pers. C. 10 numarada kayıtlı Peştuca, Farsça, Urduca, Arapça ve Çağatay Türkçesi kelimelerin karşılıklarının verildiği beş dilli bir sözlük tanıtılmıştır. Türkçe sütundaki kayıtların fonolojik, morfolojik ve morfo-sentaktik özellikleri dikkate alındığında sözlükte geç dönem Çağatay Türkçesinin izlerine rastlandığını söylemek mümkündür. Zira eserde bir yandan Çağatay Türkçesinin standart yazı diline ait kimi dil özellikleri bulunurken diğer yandan Çağatay Türkçesinde nadiren görülen ancak Özbek Türkçesinin belirgin dillik özellikleri arasında yerini almış kimi kullanımlara rastlamak mümkündür.

British Library, Berlin Staatsbibliothek kütüphanelerinde kayıtlı olup henüz üzerinde çalışılmamış Çağatay Türkçesi ile yazılı eserlerden, Macaristan Bilimler Akademisi Kütüphanesinde 15 ciltlik "Şinasi Lügati" adıyla kayıtlı Çağatay Türkçesi ile yazıldığını düşündüğümüz sözlükten ve son olarak tanıtımını gerçekleştirdiğimiz beş dilli sözlükten yola çıkarak dünyanın çeşitli kütüphanelerinde Çağatay Türkçesine ait daha birçok gramer, sözlük ve diyalog kitaplarının keşfedilebileceği ihtimalinin göz önünde bulundurulması gerektiğini ifade etmemiz gerekmektedir.

Kaynakça
Argunşah, M. (2013). *Çağatay Türkçesi*. 2. Baskı, İstanbul: Kesit Yayınları.
Coşkun, Mustafa Volkan (2017). Özbek Türkçesi Grameri. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
Parlatır, İ., Hazai, G., Heinkele, B. K. (2007). *Catalogue of The Turkish Manuscripts in the Library of the Hungarian Academy of Sciences.* Budapest: Akaprint.
Rahimi, Farhad (2018). Çağatay Türkçesi Sözlükleri Bibliyografyası. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi, 7*(1), 69-104.
Sachau, E. ve Ethe, H. (1889). *Catalogue of the Persian, Turkish, Hindûstânî and Pushtû Manuscripts in the Bodleian Library*, *Part I, The Persian Manuscripts*. Oxford: Clarendon Press.
Sertkaya, Osman Fikri (1988). Abuşka Lugatı, XVI. yüzyıl ortalarında Çağatay Türkçesi'nden Osmanlı Türkçesi'ne Anadolu'da Düzenlenen Bir Sözlük. *TDV İslâm Ansiklopedisi*, I. cilt, s. 312-314.

(1[b]/2[a])

AESTHETIC TYPES IN MIGUEL DE UNAMUNO'S MIST

Faruk MANAV
Prof. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi,
Felsefe Grubu Eğitimi Ana Bilim Dalı, Ankara, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4588-7886
Gizem AYDOĞAN
Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü,
Felsefe Grubu Eğitimi Bilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0005-4412-013X

Abstract

Miguel de Unamuno's works are marked by a profound existential inquiry that transforms his aesthetic types from mere fictional figures into subjects of ontological contemplation. For this reason, his novel Niebla (Mist) contains significant clues regarding Unamuno's existential thought. Published in 1914, at the onset of the First World War, Mist thematically engages with loneliness, alienation, despair, and death. Unamuno coined the term "nivola" for this work, thereby developing an inward-oriented narrative form that surpasses the conventions of the traditional novel. This study aims to analyze the aesthetic structure of Mist, examining how it overcomes classical novel typology and how Unamuno employs aesthetic types to access the novel's deeper philosophical layers.

In Mist, Unamuno keeps the reader enveloped in a constant state of uncertainty and obscurity, pushing the boundaries of conventional aesthetic perception. The aesthetic types forming the central axis of the novel play a fundamental role both structurally and thematically. The protagonist, Augusto Pérez, is portrayed as a character perpetually in search of identity, becoming aware of his own existence, and ultimately confronting the author himself. Unlike traditional novel heroes, Augusto realizes that he is a fictional construct and attempts to transcend the distinction between fiction and reality—an effort that lends the novel its existential and aesthetic depth. Unamuno's direct intervention in the narrative and his ensuing debate with Augusto Pérez illustrate that the aesthetic form becomes a site of conflict.

Furthermore, Augusto's indecisive and melancholic experiences of love, his attempt to make sense of daily life through abstraction, and his ultimate confrontation with the author together provide a rich metaphorical domain that pushes the boundaries of the aesthetic type. Other characters in the novel—Eugenia, Víctor, and Rosario—may also be regarded as reflections of aesthetic types. Eugenia, in particular, represents the disappointment inherent in Augusto's conception of existence.

Unamuno's positioning of the author against his own character at the novel's conclusion reverses the aesthetic type's attempt to transcend its own existence. This gesture reveals the limits of the aesthetic mode's efforts at self-creation. By examining the aesthetic types in Mist in depth, this study aims to illuminate Unamuno's contribution to aesthetic existence and to underscore the enduring resonance of the work within the literary tradition.

Keywords: Miguel de Unamuno, Aesthetic Existence, Mist, Ontological Inquiry.

MIGUEL DE UNAMUNO'NUN SİS ADLI ESERİNDE ESTETİK TİPLER

Özet

Miguel de Unamuno'nun eserlerinde derin bir varoluşçu sorgulama bulunmaktadır. Bu sorgulama onun romandaki estetik tipleri salt kurgusal figürler olmaktan uzaklaştırıp ontolojik bir sorgulamanın öznesi haline getirmiştir. Bundan kaynaklı *Sis* adlı eserde Unamuno'nun varoluşçuluk hakkında önemli ipuçlarını taşımaktadır. I. Dünya Savaşı'nın başladığı süreçte yayınlanan Sis (1914), yalnızlık, yabancılaşma, umutsuzluk ve ölüm temasına sahiptir. Unamuno bu eseri için "Nivola" terimini üreterek geleneksel roman kalıplarını aşmış öze dönük bir anlatı biçimi geliştirmiştir. Bu çalışma ile Sis adlı eserinin estetik yapısını geleneksel roman tipolojisini nasıl yendiğini ve derin felsefi katmanlarına ulaşabilmek adına kullanmış olduğu estetik tipleri analiz etmeyi amaçlamaktadır.
Sis adlı eserinde Unamuno, okuyucusuna daima bir belirsizlik ve sis bulutlarının içerisinde tutarak alışılmışın dışındaki estetik algının sınırlarını zorlamıştır. Ana ekseni oluşturan estetik tipler eserde biçimsel ve tematik bağlamda merkezi bir rol oynamaktadır. Eserin baş kahramanı Augusto Perez, sürekli bir kimlik arayışında olan ve varoluşunun farkına vararak sonunda yazar Unamuno ile yüzleşen, yaşamını sorgulayan bir karakter olarak yer verilmiştir. Augusto, geleneksel roman kahramanlarının aksine bir kurmaca ürünü olduğunu idrak ederek kurmaca ile gerçeklik arasındaki ayrımı aşma çabasına girmesi esere varoluşçu bir estetik derinlik kazandırmıştır. Unamuno'nun romanda müdahalede bulunması ve Augusto Perez ile girmiş olduğu tartışma estetik biçimin çatışma alanı olduğunu göstermektedir. Buna ek olarak Augusto'nun kararsız ve karamsar aşk deneyimleri, gündelik hayatını soyutlama aracılığıyla anlamlandırmaya çalışması ve son olarak yazar ile yüzleşmesi estetik tipin sınırlarına zengin bir metaforik alan sunmuştur. Eserdeki diğer karakterler olan Eugenia, Victor, Rosaria ise estetik tiplerin yansımaları olarak kabul edilebilir. Eugenia, Augusto'nun zihnindeki varoluşun hayal kırıklığını temsil etmektedir.
Unamuno'nun eser sonunda yazarı karaktere karşı konumlandırması estetik tipin kendi varoluşunu aşma adımını ters yüz etmiştir. Bu durum estetik varoluşun kendisini yaratma çabalarının sınırlarını açığa çıkarmaktadır. Bu çalışma Unamuno'nun Sis adlı eserindeki estetik tipleri derinlemesine inceleyerek estetik varoluşa yapmış olduğu katkıyı ve eserin kalıcı yankısını literatüre kazandırmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Miguel de Unamuno, Estetik Varoluş, Sis, Ontolojik Sorgulama.

1933 ÇİVRİL EARTQUAKE

Recep ARSLAN
Karabuk University, Faculty of Humanities and Social Sciences,
History Department, Karabuk, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-4389-692x

Abstract

This study, prepared on the 5.7 magnitude Çivril Earthquake that occurred on July 19, 1933 and its effects. According to some sources, 20 people lost their lives as a result of the earthquake. Three days after the earthquake, on July 22, 1933, the Denizli Governorship sent a letter to the Ministry of Internal Affairs, reported five deaths, five serious injuries and four minor injuries. It is highly probable that, there might be casualties recorded after the report in question. The fact that some of the villagers were at the threshing floor when the earthquake occurred ensured that the loss of life was low. As a result of the earthquake, 55 houses completely destroyed, 191 houses severely damaged, and 190 houses slightly damaged. In addition, while 142 barns and haylofts completely destroyed, 192 barns and haylofts severely damaged. 87 cattle, 31 horses and donkeys died in the earthquake. The earthquake had a greater impact on eight villages in the southeast of Çivril, particularly İzeköy, Servanşah, Seserli and Sökmen. Immediately after the earthquake, Governor of Denizli Fuat Bey, visited the affected villages one by one and accompanied the first aid to those in need. Governor Fuat Bey reported the effects of the earthquake to the Ministries of Internal Affairs and Health on July 20 and 22. In addition to the aid provided by the province, the governor also ensured that tents were sent to the earthquake victims by the Red Crescent. State support was provided in the process of rebuilding houses, barns and haylofts damaged in the earthquake. In the preparation of this study, benifited from archive documents, periodicals and research works.

Key Words: Çivril, Eartquake, Denizli Governorship, Measures.

1933 ÇİVRİL DEPREMİ

Özet

Bu çalışma, 19 Temmuz 1933 tarihinde meydana gelen 5,7 büyüklüğündeki Çivril Depremi ve bu depremin etkileri üzerine hazırlanmıştır. Bazı kaynaklara göre deprem sonucunda 20 kişi hayatını kaybetmiştir. Depremden üç gün sonra, 22 Temmuz 1933 tarihinde Denizli Valilği'nden İçişleri Bakanlığı'na gönderilen yazıda ise beş ölü, beş ağır yaralı ve dört hafif yaralı olduğu rapor edilmiştir. Söz konusu rapordan sonra kayda giren can kayıplarının da olması kuvvetle muhtemeldir. Deprem meydana geldiği sırada köylülelerin bir bölümün harman başında olmaları, can kaybının az olmasını sağlamıştır. Deprem sonucunda 55 ev tamamen yıkılmış, 191 ev ağır hasar ve 190 ev de hafif hasar görmüştür. Bunun yanında 142 ahır ve samanlık tamamen yıkılırken, 192 ahır ve samanlık da ağır hasar almıştır. Depremde 87 sığır, 31 at ve eşek telef olmuştur. Depremin etkisi Çivril'in güneydoğusundaki sekiz köy ve bunlardan bilhassa İzeköy, Servanşah, Seserli ve Sökmen köylerinde daha ziyade olmuştur. Depremin hemen ardından dönemin Denizli Valisi Fuat Bey, depremden etkilenen köyleri birer birer gezmiş ve yardıma muhtaç olanlara ilk yardımın yapılmasına refaket etmiştir. Vali Fuat Bey, depremin etkilerini 20 Temmuz ve 22 Temmuz tarihlerinde Dahiliye ve Sıhhat Vekaletlerine rapor etmiştir. Vali, vilayetçe yapılan yardımların yanında, Kızılay tarafından açıkta kalan depremzedelere çadır gönderilmesini de sağlamıştır. Depremde zarar gören konutların, ahır ve samanlıkların inşa ve tamiratı sürecinde devletin desteği sağlanmıştır. Bu çalışmanın hazırlanmasında arşiv belgeleri, süreli yayınlar ve tetkik eserlerden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çivril, Deprem, Denizli Valiliği, Önlemler.

GİRİŞ

Çivril, Denizli'ye bağlı bir kazadır. Konum olarak Denizli İli'nin kuzeydoğusunda yer almaktadır. İlçe kuzeyde Sivaslı, kuzeybatıda Karahallı, kuzeydoğuda Sandıklı, güneyde Evciler ve Dazkırı, güneybatıda Baklan, Bekilli ve Çal ile komşudur. Çivril, Denizli Merkez'e 96 km mesafede ve Denizli-Uşak yolu güzergahında yer alır. Çivril, aynı adı taşıyan ovanın kuzeyinde kurulmuştur ve şehrin alanı 921,3 hektardır (Kadıoğlu, 2008: 2). Çivril'in konumu belirttikten sonra bölgenin depremselliği üzerinde durmak gerekmektedir.

Denizli ve yöresi deprem tehlikesi yönünden Anadolu'nun en aktif bölgelerinden birisidir. Yörede çok fazla sayıda aktif fay bulunmaktadır ve bölge yoğun fay parçalarıyla çevrilidir (Kandilli Rasathanesi, Denizli Depremleri Hakkında: 1- 3). Denizli ve kazaları 1996'da Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün yayınladığı Deprem Bölgeleri Haritası'nda birinci ve ikinci derece deprem bölgesi dahilinde yer almaktaydı. Söz konusu deprem bölgeleri haritası, AFAD tarafından yenilenmiş, 2018'de yayınlanmış ve 1 Ocak 2019'da yürürlüğe girmiştir. Yeni Deprem Tehlike Haritası'nda Denizli'nin deprem tehlikesinin görece yüksek olduğu tespit edilmiştir (Kandilli Rasathanesi, 31 Mart 2019: 2). Bu haritada sadece Çivril kısmen ikinci derece deprem bölgesinde bulunmaktadır (Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı, 2023: 9).

Denizli sınırının bütünü, Büyük Menderes Grabeni'nin etkisi altındadır. Maden Tetkik Arama tarafından 2011'de hazırlanmış olan Türkiye Diri Fay Haritası'nda Denizli hudutları dahilinde Büyük Menderes Grabeni Buharkent, Pamukören, Atça fay parçaları, Çivril ve Bakla Fayı; Denizli Graben Sistemi Buldan, Babadağ, Sarayköy, Pamukkale fay zonları ve Honaz Fayı; Burdur Grabeni Hacılar fay parçası ve Karakent Fayı; Acıgöl Graben Sistemi yöredeki başlıca tektonik yapılardır (Kandilli Rasathanesi, 31 Mart 2019: 3). Diğer taraftan Dinar-Çivril fayı olarak da adlandırılan fay hattını (Egeran ve Lahn, 1948: 173) da unutmamak gerekir. Bu fay aktif olup, depremlerde neden olmaktadır. Öyle ki, 1995 Dinar Depremi'nde de bu fay hattı üzerinde yarık ve çatlaklar oluşmuştur (Biricik ve diğerleri, 1996: 20- 21; Kadıoğlu, 2008: 9).

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere Denizli aktif faylarla çevrelenmiş bir horst-graben sistemi içerisinde yer almaktadır. Ayrıca, Büyük Menderes Grabeni'nin doğu ucunda bulunmaktadır (Akyol vd., 2014: 38). Denizli ve civarı, Büyük Menderes Çöküntüsü'yle Gediz Çöküntüsü'nün birleşim yeri yöresinde yer alması sebebiyle tarihsel ve aletsel dönemde sık sık depremlere maruz kalmıştır. Denizli'de bulunan Pamukkale gibi antik yerleşimlerin çok defa depremler sonucu hasar aldığı tarihi kayıtlara geçmiştir (Demirtaş vd., 2003: 1).

Birçok araştırmacı Denizli ve civarında meydana gelmiş depremler üzerine çalışarak, yörenin deprem riskini tespit etmeye çalışmıştır. Bu da Denizli ve civarında tarihsel dönemde meydana gelen depremlere dair bilgiyi arttırmıştır. Bu bağlamda 1703'te meydana gelen depremde Denizli, Sarayköy ve Pamukkale'de büyük hasar oluşmuştu. Yine 1886 depremi, geniş bir alanda hissedilmiştir. Bu depremde Denizli ve Uşak'ta hasar oluşmuştur. 1899 yılındaki depremde ise Denizli'de hafif hasar meydana gelmiştir (Demirtaş vd., 2003: 1, 5.).

Denizli ve civarında, 1900- 2003 arasında büyüklükleri dörtten fazla olan toplam 481 deprem olmuştur. Bunlardan 33'ü beş büyüklüğünden daha büyük olup, Denizli sınırları içerisinde gerçekleşmiştir (Demirtaş vd., 2003: 5). Bazı kaynaklar ise son yüzyılda Denizli ve ilçelerinde 35'in üzerinde önemli deprem meydana geldiğini ifade edilir (Kandilli Rasathanesi, Denizli Depremleri Hakkında: 1). Daha genel bakılırsa Ege çöküntü sistemi dahilinde 1900- 2003 arasında hasar yapıp ve yüzey kırığı oluşturmuş büyüklüğü 5,5 ve üzerinde 40 deprem meydana gelmiştir. Tarihsel ve aletsel dönemde meydana gelen depremlerin büyük kısmı Büyük Menderes Çöküntüsü ile Gediz Çöküntüleri'nin doğu ucuna yakın yörelerde oluşmuştur (Demirtaş vd., 2003: 5). Bölgenin

depremselliği ve deprem geçmişinin ana hatları vurgulandıktan sonra 1933 Çivril Depremi ve etkilerine değinmek yerinde olacaktır.

1933 ÇİVRİL DEPREMİ

19 Temmuz 1933 tarihinde saat 22.20 civarında Çivril'de 5,7 büyüklüğünde yıkıcı bir deprem meydana gelmiştir. Dönemin ulusal gazeteleri depremin ertesi günü felakete dair herhangi bir haber paylaşmamıştır. Deprem, 21 Temmuz'dan itibaren ulusal gazetelerde yer bulmuştur. 21 Temmuz tarihli bazı ulusal gazeteler, 20 Temmuz itibari ile depremde birçok binanın yıkıldığını, enkaz altından beş ölü ve 10 ağır yaralı çıkarıldığını, depremin aralıklarla devam ettiğini aktarmaktaydı. Gazeteler, afet bölgesine Denizli'den doktor, sıhhat memuru, hasta bakıcı ve ambulans gönderildiğini, açıkta kalanlara mesken tedariğinin sağlandığını ve yaralılara yardım yapılması için valilikçe tedbir alındığını belirtiyordu. Diğer yandan bu deprem, Denizli merkezde de hissedilmiş, fakat herhangi bir hasara neden olmamıştı (Cumhuriyet, 21 Temmuz 1933: 1; Milliyet, 21 Temmuz 1933: 2).

Dönemin Denizli Valisi Fuat Bey, depremin meydana gelmesi üzerine deprem mıntıkasına giderek krizi bizzat yönetmiş ve depremle ilgili Ankara'yı 20 ve 22 Temmuz tarihlerinde bilgilendirmiştir. Bu bağlamda Denizli Valiliği, 20 Temmuz 1933'te Dahiliye ve Sıhhat Vekaletlerine aynı içerikte birer telgraf göndermiştir. Bu telgrafta 19 Temmuz 1933 tarihinde gece 22.00'den itibaren Çivril Kazası'nda aralıklarla deprem meydana geldiği, civar köylerden henüz tam bilgi alınamadığı ve iki ölü ve 10 ağır yaralı tespit edildiği bildirilmekteydi. Söz konusu bilgilerin kaymakamlıktan 20 Temmuz sabahı saat beşte telgrafta bildirildiği aktarılmaktaydı. Depremde telefon hattının kopması sebebi ile telgrafla yapılan haberleşme neticesinde felaketin Çivril civarındaki köylerden bir kısmında daha şiddetli olduğu öğrenilmişti. Yukarıda verilen zaiyatın yalnız bu köylere ait bulunduğu bildirilmekteydi. Deprem gerçekleştiğinde Çivril'de hükümet tabibi yoktu. Bu hususta kaymakam ve jandarma kumandanının talebi üzerine deprem bölgesine derhal vilayet merkezinden tabip ve sıhhat memuru gönderilmiştir. Ayrıca gerekli ilaç ve diğer sağlık malzemeleri sevk edilmiştir. Diğer taraftan tehlikeli binaların tetkiki için söz konusu ekibinin beraberlerinde bir de fen memuru görevlendirilmiştir. Valilik, yaralıların süratle tedavi edilmesini, icap edenlerin Vilayet Hastanesi'ne sevklerini ve açıkta kalanların tehlikeden masun yerlerde barındırılmasını kaymakamlığa tebliğ etmiştir. Vali, zaiyat ve hasar derecesini tetkik ve gerekli diğer tedbirlerin tamamıyla alınmasını temin ve yapılacak yardım derecesini tespit etmek üzere 20 Temmuz'da Çivril'e hareket etmiştir. Vali alınan önlemleri bir bir Dahiliye ve Sıhhat Vekaletlerine bildirmekteydi. Depremle ilgili Denizli Valiliği'nden gelen bilgiler ve veriler Dahiliye Vekaleti'nden Hilali Ahmer Cemiyeti Umumi Merkezi Reisliği'ne bildirilmiştir (BCA,30.10.119.838.18,7-8).

Denizli Valisi Fuat Bey, 22 Temmuz 1933'te merkeze ikinci bir telgraf göndermiştir. Fuat Bey, bu telgrafta Çivril'den şimdi Denizli'ye geldiğini bildirmekteydi. Bu yeni telgrafta depremin 19 Temmuz'da saat 22.20'de meydana geldiği belirtilmekteydi. Fuat Bey, ilk sarsıntıdan itibaren aralıklarda sabaha kadar beş ve gündüz de iki defa daha deprem meydana geldiğini belirtilmiştir. Fuat Bey, depremin etkisinin Çivril'in güneydoğusundaki sekiz köy ve bunlardan bilhassa İzeköy, Servanşah, Seserli ve Sökmen köylerinde daha çok olduğunu ifade emiştir. Diğer altı köyde ve kaza merkezinde hasarın mevcut olduğu vurgulanmıştır. Vali, zaiyat ve hasarın ilk gelen bilgilerden daha fazla olduğunu da ifade etmiştir. Vali, beş ölü, beş ağır yaralı ve dört hafif yaralı olduğunu belirtmiştir (BCA,30.10.119.838.18.8,4-3). Bazı kaynaklarda vefat edenlerin sayısının 20'ye ulaştığı ifade edilmiştir (Özmen vd., 1997: 38).

Vali Fuat Bey, havanın sıcak olması, köylülerin hasat ve harman için açıkta yatmaları vesilesiyle nüfus kaybının yapı hasarına nispetle az olduğunu belirtmiştir. Fuat Bey'in ifadesine göre vilayet merkezinden gönderilen sıhhi heyet, felaketten etkilenen bütün köyleri dolaşmış, gerekli olan müdahaleyi yapmış ve ağır yaralılar derhal Vilayet Hastanesi'ne sevk edilmiştir. Vali, refakatinde Kaza Kaymakamı ve gerekli diğer zevat ile depremden en çok etkilenen sekiz köye giderek tetkikler yaptığını, bu köylerde, diğer altı köyde ve kaza merkezinde 55 evin tamamen yıkıldığını, 191 evin tehlikeli surette veya yıkılmak üzere bulunduğunu ve 190 evin de duvarları çatlayarak esaslı tamire

muhtaç hale geldiğini tespit ettiklerini ifade etmiştir. Vali, 142 ahır ve samanlığın tamamen yıkıldığını, 192 ahır ve samanlığın yıkılmak üzere ve tehlikeli bir vaziyet aldığını rapor edilmiştir. Bu arada depremde resmi tespitlere göre 87 sığır, 31 at ve eşek telef olmuştur (BCA,30.10.119.838.18.8,4-3). 22 Temmuz itibari ile ulusal basının edindiği malumat ile Fuat Bey'in 22 Temmuz raporunda yer alan insan kaybı, yaralı ve telef olan hayvan sayısı verileri aynıdır. Fakat yıkılan ve hasar gören ev ve ahır sayısı farklıdır. Bu bağlamda basında yer alan haberlere göre 226 ev ve 32 ahır yıkılmıştır. 371 ev ve ahır kullanılamaz hale gelmiştir (Milliyet, 23 Temmuz 1933: 1; Son Posta, 23 Temmuz 1933: 3). Bu arada Vali, felaketzedelerle konuştuğunu ve Cumhuriyet Hükümeti'nin kendilerini koruyacağını ve yardım yapacağını söylediğini ifade etmiştir. Vali, açıkta kalanların korunaklı yerlere geçici olarak yerleştirildiğini ve mahallen mümkün olabilen ilk yardımların temin edildiğini belirtmiştir. Fuat Bey, köylülerin harmanlarını kaldırmadan evlerini ve hayvan ahırlarını yapmaya başlamalarının mümkün olmayacağından şimdilik akraba olanların bir yerde barındırılmak üzere Hilali Ahmer'den doğruca ve acilen 150 çadırın Çivril'e gönderilmesini istemiştir. Vali, söz konusu köylerde halkın çoğunun gıda maddelerinin enkaz altında kalmasından ve fakir olanların yiyecek tedarik edemeyeceğinden muhtaç olanlara dağıtılmak için gerekli paranın Ziraat Bankası telgraf havalesiyle gönderilmesini ve bu konudaki kararın Denizli Valiliği'ne bildirilmesini arz etmiştir. Vali, ev, ahır ve samanlık gibi binaları yeniden yapabilmesi hususunda ücretsiz kestirilecek kerestelerin en yakın orman mıntıkalarından verilmesine müsaade olunmasını da arz etmekteydi. Vali, zaiyat ve hasara uğrayanların Ziraat Bankası'na olan borcunun tecili hususunun temini için Ziraat Vekaleti'ne başvuracağını belirtmekteydi. Fuat Bey, söz konusu bu hususların Dahiliye Vekaleti tarafından da ilgili vekalete bildirilmesini istirham etmiştir. Vali, yıkılan ve yıkılmak üzere bulunan evlerin her biri için en az 50'şer ve samanlıkla beraber ahırlar için 20'şer ve esaslı tamire muhtaç evler için 20'şer lira hesabıyla 22.500 lira nakdi yardım yapılmasının gerektiğini rapor etmiştir. Fuat Bey, uygun buyurulduğu takdirde bu meblağın mümkün olabilen kısmının devlet ve Hilal-i Ahmer, bir kısmının da Denizli Valiliği ve diğer vilayetlerden yardım toplamak suretiyle veya diğer şekillerde teminine müsaade buyurulmasını arz etmiştir. Vali Fuat Bey'in bu telgrafı da Dahiliye ve Sıhhat Vekaletlerine gönderilmişti. 22 Temmuz'da gönderilen bu rapor üzerine, 24 Temmuz'da Dahiliye Vekaleti Şükrü Kaya imzalı depreme dair bir bilgilendirme yazısı Başvekâlet'e sunulmuştur (BCA,30.10.119.838.18.8,4-3).

Hilal-i Ahmer Cemiyeti, Çivril depremzedelerine ilk ve acele yardım olarak 300 lira göndermiştir. Bunun yanında Hilal-i Ahmer, 22 Temmuz'da da 5.000 lira ve 150 çadır göndermiştir (Vakit, 23 Temmuz 1933, 1). Vali Fuat Bey, sıhhi bir imdat heyeti ile depremzede köyleri dolaşmış, yardımda ve muavenette bulunmuştur. Vali, çadır ve yiyecek dağıtımı ile bizzat ilgilenmiştir (Milliyet, 24 Temmuz 1933: 1- 2).

22 Temmuz 1933 gecesi Çivril'de üç deprem sarsıntısı daha meydana gelmiştir. Bu sarsıntılardan ikisi hafif şiddete olmakla beraber, üçüncüsü şiddetli olmuştur. Depremle şehirde bir ev yıkılırken, birçok ev de hasar almıştır. Çivril civarında bulunan köylerdeki hasara dair bilgi gelmemiştir (Vakit, 24 Temmuz 1933: 5). 23 Temmuz itibari ile Çivril'de artçı sarsıntılar devam etmekte ve halk panik içindeydi. Deprem neticesinde 14 köy tamamen mahvolmuş, birçok binalar yıkılmış, yıkılmayan binalar da oturulamayacak hale gelmiştir. Hükümet ve Hilal-i Ahmer'den depremden etkilenen köylere ilk yardım ve yardımcı heyetleri gönderilmiştir (Milliyet, 24 Temmuz 1933: 1- 2). Vali Fuat Bey, beraberinde sıhhi teşkilat olduğu halde felaketten etkilenen köyleri gezmeye ve yardımda bulunmaya devam etmiştir (Milliyet, 24 Temmuz 1933: 2; Son Posta, 24 Temmuz 1933: 1).

Depremin artçı sarsıntıları devam ederken, felaketzedeler için yardım organizasyonları genişletilmekteydi. Bu bağlamda felaketzedeler için Denizli'de bir heyet oluşturulmuş ve bu heyet hemen işe koyulmuştur. İzmir'de depremzedeler için teşekküller oluşturulmuş ve bunlar derhal yardım toplamaya başlamıştır (Milliyet, 24 Temmuz 1933: 2; Son Posta, 24 Temmuz 1933: 1)

Bu arada hatırlanacağı üzere Vali Fuat Bey, Dahiliye Vekaleti'nden en yakın ormandan köylüye ücretsiz kereste sağlanmasını istirham etmişti. Bunun üzerine Hükümet, depremde evleri yıkılan veya harap olan vatandaşlara yeni evlerin inşası için kereste teminini sağlamaya yönelik ilgililere

direktifler vermiştir. Çivril'de bir süreden beri devam eden depremler, rençberi ve köylüyü çok müşkül bir duruma sokmuştur. Köylünün bu durumunu nazarı dikkate alan Ziraat Bankası, Çivril'deki borçluların borçlarını beş yıl ertelemiştir. Hatırlanacağı gibi borçların ertelenmesi yine Fuat Bey'in 22 Temmuz tarihli telgrafında istirham edilen hususlardan biriydi (Vakit, 24 Temmuz 1933: 5).

Denizli Valiliği'nden 25 Temmuz 1933'te Sıhhat ve Dahiliye Vekâletlerine yeni bir yazı gönderilmiştir. Bu yazıda Çivril'de 24 Temmuz 20.35'te şiddetli ve 25 Temmuz 02.15 civarında iki hafif şiddetli olmak üzere üç deprem daha meydana geldiği bildirilmiştir. Kaza merkezi ve altı köyde önceki depremlerden çatlamış evlerden 42'si ile 10 ahır ve samanlığın yıkıldığı, kaza kaymakamının bizzat köylere giderek gerekli tedbirleri aldığı belirtilmiştir. Vali, önceki ve son sarsıntılarda yıkılan evlerin 268'e ulaştığı, gönderilen 150 çadırın yeterli olmadığı, 100 çadıra daha ihtiyaç bulunduğu ve Hükümet Konağı'nın dahi duvarları çatlamış olduğundan binanın tehlikeli kısımlarında görevli memurların bahçede çalışmalarının temini için ayrıca 10 çadırın da ilave olarak gönderilmesinin kaymakamlıktan bildirildiğini ifade etmiştir. Neticede Vali, 110 çadırın daha acilen gönderilmesine arz etmiştir (BCA,30.10.119.838.18.8,3).

Dahiliye Vekaleti, Denizli Valiliği'nin 25 Temmuz tarihli yazısının özetini 27 Temmuz 1933'te Başvekâlete göndermiştir. Denizli'den 110 çadır talep edilmesine rağmen bu özette 100 çadır daha talep edildiği ve bunun ifası için Hilal-i Ahmer'e yazı gönderildiği yazılmaktaydı (BCA,30.10.119.838.18.8,2). Diğer taraftan hatırlanacağı üzere Denizli Valiliği, aynı yazıyı Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti'ne göndermişti. 29 Temmuz'da Sıhhat İçtimai Muavenet Vekaleti'nden Başvekalete gönderilen yazıda ise 25 Temmuz 1933'te Denizli Valiliği'nden gelen yazıda 110 çadır daha talep edildiği ve ilgili talebin Hilali Ahmer Cemiyeti'ne bildirildiği belirtmekteydi (BCA,30.10.119.838.18.8,1; Cumhuriyet, 27 Temmuz 1933: 3; Milliyet, 27 Temmuz 1933: 1; Son Posta, 27 Temmuz 1933: 2).

19 Temmuz'daki 5,7 büyüklüğündeki depremin ardından altı gün geçmesine rağmen Çivril'de artçı sarsıntılar 25 ve 26 Temmuz tarihlerinde de sürmekteydi. Bu iki gün içinde üç şiddetli ve iki hafif şiddetli şekilde artçılar yaşanmıştır. Sonradan yıkılan yapı sayısı ise 43'e yükselmiştir. Halk, devam eden artçılar yüzünden korkuya kapılmış ve topluca dışarıda ikamet etmiştir (Cumhuriyet, 27 Temmuz 1933: 3; Milliyet, 27 Temmuz 1933: 1; Son Posta, 27 Temmuz 1933: 2). Diğer taraftan Denizli Valisi Fuat Bey'in yakın takibi ile depremzedelerin ihtiyaçları belirlenmiş ve gerekli yardımlar yapılmıştır.

SONUÇ

Denizli ve civarı tarih boyunca depremlere maruz kalmış bir coğrafyadır. Denizli sınırları içinde 20. yüzyılda yaşanan ve can kaybı ve yarattığı tahribat açısından en yıkıcı depremlerden biri 1933 Çivril Depremi'dir. Denizli Valisi Fuat Bey'in depremden üç gün sonra Dahiliye Vekaleti'ne gönderdiği telgrafa göre felakette beş kişi ölmüş ve beş kişi de ağır yaralanmıştır. Depremde yaşanan can kaybına dair başka bir resmi veriye ulaşılamamıştır. Bazı kaynaklarda vefat edenlerin sayısı, 20 olarak belirtilmiştir. Deprem meydana geldiği sırada havanın sıcak ve hububat hasat dönemi olması nedeniyle halkın büyük bir bölümü evlerinin dışındaydı. Bu da depremde konut hasarına oranla çok daha az can kaybının yaşanmasına vesile olmuştur. Depremin meydana gelmesinden sonra Denizli Valisi Fuat Bey ve diğer kamu personelinin çabası dikkat çekicidir. Fuat Bey'in kendi ifadesiyle Cumhuriyet Hükümeti, depremzedelerin ihtiyaçları ile yakından ilgilenecekti. Bu bağlamda Fuat Bey'in merkezden istediği çadır ve yardım malzemeleri ivedilikle deprem bölgesine sevk edilmiştir. Bunun yayında yine Fuat Bey'in telgrafında istirham ettiği depremzedelerin Ziraat Bankası'na olan kredi borçlarının ertelenmesi sağlanmıştır. Bunun yayında depremzedelerin yıkılan evlerini yeniden inşa etmeleri veya hasar alan evlerini tamir etmeleri için halka ücretsiz kereste temini sağlanmıştır. Böylelikle Cumhuriyet Hükümeti, depremzedelerin ihtiyaçlarını karşılamıştır. 1930'lu yılların başlarında Türk Devleti'nin temel politikalarından birisi, halkın ihtiyaçları karşılanarak Cumhuriyet'e olan inancın artmasını sağlamaktı. Denizli Valisi Fuat Bey'in çabasını, bu politikanın motivasyonu daha da güçlendirmiş olabilir.

KAYNAKÇA

Afet İşleri Genel Müdürlüğü Deprem Araştırma Dairesi Başkanlığı, Sismoloji Şube Müdürlüğü, *23-26 Temmuz 2003 Buldan Depremlerinin (Md=5.3, Md=5.0, Md=5.5, Md=5.1) Denizli'nin Deprem Tehlikesi ve Riski Açısından Önemi,* Yayına Haz. Ramazan Demirtaş vd., s. 1- 15.
Akyol, E. vd. (2014). "Sismik ve Geoteknik Parametrelerin Yapılaşmaya Etkisi: Denizli Örneği", *Adıyaman Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi,* C. 4, S. 1, ss. 36- 46.
Biricik, A. S. vd., (1996). *1 Ekim 1995 Dinar Depremi.* Yeni Asya Matbaacılık ve Yayıncılık, İstanbul.
*Başkanlık Cumhuriyet Arşivi(BCA),*30.10.119.838.18,1-8.
Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü Bölgesel Deprem-Tsunami İzleme ve Değerlendirme Merkezi, *31 Mart 2019 Karahüyük- Acıpayam- Denizli Depremi, Basın Bülteni:* ss. 1- 5, http://www.koeri.boun.edu.tr/sismo/2/31-mart-2019-karahuyuk-acipayam-denizli-depremi/, Erişim Tarihi: 29 Ekim 2025.
Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü Ulusal Deprem İzleme Merkezi, *Denizli Depremleri Hakkında,* ss. 1- 3, http://www.koeri.boun.edu.tr/sismo/Depremler/onemliler/Denizli%20Depremleri%20Hakkinda.pdf, Erişim Tarihi: 29 Ekim 2025.
Cumhuriyet, 21 Temmuz 1933, s. 1.
Cumhuriyet, 27 Temmuz 1933, s. 3.
Egeran, E.N. & Lahn, E. (1948). *Türkiye Jeolojisi.* Ankara.
Kadıoğlu, Y. (2008). *Şehir Coğrafyası Açısından Çivril*, Aktif Yayınevi, 2008, İstanbul.
Milliyet, 21 Temmuz 1933, s. 2.
Milliyet, 23 Temmuz 1933, s. 1.
Milliyet, 24 Temmuz 1933, s. 1- 2.
Milliyet, 27 Temmuz 1933, s. 1.
Özmen, B. Vd. (1997). *Coğrafi Bilgi Sistemi İle Deprem Bölgelerinin İncelenmesi,* T.C Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü, Ankara.
Son Posta, 23 Temmuz 1933, s. 3.
Son Posta, 24 Temmuz 1933, s. 1.
Son Posta, 27 Temmuz 1933, s. 2
T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Denizli Büyükşehir Belediyesi, (2023). *Denizli İli, Merkezefendi İlçesi, Salihağa Mahallesi 838 Nolu, 409 Nolu, 840 Nolu Ve 842 Nolu Parseller (Rezerv Yapı Alanı) İle İlgili Belediye Hizmet Alanı Amaçlı 1/5.000 Ölçekli Nazım İmar Planı Açıklama Raporu.*
Vakit, 23 Temmuz 1933, s. 1.
Vakit, 24 Temmuz 1933, s. 5.

1946 ILGIN EARTQUAKE AND ITS EFFECTS

Recep ARSLAN
Karabuk University, Faculty of Humanities and Social Sciences,
History Department, Karabuk, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-4389-692x

Abstract

Ilgın is a district of Konya province. Ilgın is located within a first-degree earthquake zone. The Ilgın Fault lies on the west coast and the Tekeler Fault lies on the north coast of the subsidence basin. A new fault line, the Great Muslu Fault, was identified in Ilgın in the 1990s. Significant earthquakes have been recorded in Ilgın since the Ottoman period. One such earthquake is the March 5, 1866 earthquake. In the 40 days leading up to this earthquake, Ilgın experienced a series of minor tremors. Local residents, panicked by the tremors. They began spending the night outdoors, fearing a major earthquake. Following the foreshocks, a major earthquake occurred on March 5, 1966, resulting in extensive damage to the town of Ilgın. Immediately before the earthquake, loud underground noises emanated. During the first half of the 20th century, Konya experienced five earthquakes ranging in magnitude from 4,9 to 5,7. The most significant earthquake occur in Ilgın and its surrounding area was the 5,7 magnitude Ilgın earthquake, which occurred on February 21, 1946, at 17:40. This earthquake, which is the subject of this study, resulted in the deaths of 12 citizens and some injuries. This study examines the effects of the 1946 earthquake in the Ilgın District and the precautions taken after the earthquake. Preparation of this study benifited from document review model, which is one the qualitative research techniques.

Key Words: Ilgın, Eartquake, First Aid, Reconstruction.

1946 ILGIN DEPREMİ VE ETKİLERİ

Özet

Konya'ya bağlı bir kaza olan Ilgın, birinci derece deprem alanı içerisinde yer almaktadır. Söz konusu çöküntü havzasının batı kıyısında Ilgın Fayı, kuzey kıyısında ise Tekeler Fayı bulunmaktadır. Ilgın coğrafyasında 1990'lı yıllarda Büyük Muslu Fayı olarak adlandırılan yeni bir fay hattı daha belirlenmiştir. Ilgın'da Osmanlı Dönemi'nden itibaren kayıtlara geçen önemli depremler olmuştur. Bu depremlerden kayıtlara geçenlerden birisi 5 Mart 1866 depremidir. Bu deprem meydana gelmeden önceki 40 gün içinde Ilgın'da sürekli küçük sarsıntılar yaşamıştır. Sarsıntılardan paniğe kapılan yöre sakinleri, büyük bir zelzele olabileceği korkusuyla dışarıda gecelemiştir. Öncü depremlerin ardından 5 Mart 1966'da büyük bir deprem yaşanmış ve sonuçta Ilgın Kasabası'nda büyük hasar oluşmuştur. Depremin hemen öncesinde yeraltından şiddetli gürültüler gelmiştir. 20. yüzyılın ilk yarısında Konya'da 4,9 ile 5,7 şiddeti arasında beş deprem yaşanmıştır. Bu dönemde Ilgın ve yakın çevresinde meydana gelen en önemli deprem, 21 Şubat 1946'da saat 17.40'ta meydana gelen 5,7 büyüklüğündeki Ilgın Depremi'dir. Çalışmanın konusunu oluşturan bu depremde 12 vatandaş hayatını kaybetmiş ve yaralananlar olmuştur. Bu çalışma ile Ilgın İlçesi'nde 1946 yılında meydana gelen depremin etkileri ve deprem sonrası alınan önlemler ortaya konulmuştur. Çalışmanın hazırlanmasında nitel araştırma tekniklerinden doküman inceleme modelinden yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ilgın, Deprem, İlk Yardım, İmar.

GİRİŞ

Ilgın, yerleşim olarak ilk çağlardan modern zamana dek pek çok topluluğa ev sahipliği yapmış bir alandır. Ilgın, günümüzde Konya'nın ilçelerinden biri olup, il merkezinin 86 km kuzeybatısında konumlanmaktadır (Mangır, 2020: 251). Ilgın'ın, kuzeyinde Yunak, güneyinde Derbent, Beyşehir, Hüyük, batısında Akşehir, Doğanhisar, Tuzlukçu ve doğusunda Kadınhanı yer almaktadır. Ilgın'ın yüzölçümü 1.655,7 km² ve ortalama yükseltisi 1.030 metredir (Ilgın İlçe Raporu, 2025: 5).

Bilindiği üzere Konya Vilayeti, deprem açısından en az riski illerden biri olarak tanımlanmaktadır. Fakat, Konya dahilinde bulunan Ilgın, Akşehir, Doğanhisar ve Tuzlukçu birinci derece deprem bölgesi dahilinde bulunmaktadır (Muşmal, 2008: 518).

Konya yöresinde yer alan en dikkat çekici faylar Akşehir, Tuz gölü, Beyşehir ve Emirdağ faylarıdır. Bu faylardan başka yörede İnsuyu, Ilgın, Eldes, Güvenç ve Altınekin fayları bulunmaktadır. Dahası Konya Fay Zonu, Abazdagı Fayı, Divanlar Fayı, Göçü Fayı ve Karaömerler Fayı bölgede yer alır. 1990'larda bölgede Büyük Muslu Fayı olarak isimlendirilen yeni bir fay tespit edilmiştir. Bölgenin en önemli fayı olan kuzeybatı-güneydoğu gidişli Akşehir Fayı'nın yer aldığı bölüm *"Argıthanı Sismik Boşluğu"* olarak nitelenmiştir (Durduran vd., 2010: 559).

Yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı üzere Ilgın ve civarı tarihsel dönemden itibaren yıkıcı depremlerle karşılaşmıştır. Resmi kayıtların daha detaylı tutulmaya başlandığı Osmanlı Dönemi depremleri üzerine daha detaylı bilgi mevcuttur. Bu bağlamda 5 Mart 1866'da meydana gelen Ilgın Depremi'e dair verilere göz atmak yerinde olacaktır.

Ilgın'da Ocak 1866'nın sonlarından itibaren 40 gün boyunca sarsıntılar meydana gelmiştir. Bu sarsıntılar yüzünden paniğe kapılan halk, dualar ederek afetin geçmesini beklemişlerdir. Takribi 40 günlük sarsıntıların akabinde 5 Mart 1866 tarihinde saat 08.00 civarında şiddetli bir deprem meydana gelmiş ve Ilgın Kasabası'nda büyük yıkım olmuştur. Yer sarsıntısını hissedenlerin aktarımına göre felaketin gerçekleştiği anda beş on top atılmış gibi gürültü duyulmuş ve hemen ardından zelzele olmuştur. Yaşanan bu büyük deprem öncesindeki öncülerden paniğe kapılan halk, günün çoğunluğunu konut dışında bulunmuş ve böylelikle can kaybı meydana gelmemiştir. Fakat, depremde kasabada yer alan evlerin birçoğu hasar almıştır (Muşmal, 2008: 519- 520).

Konya ve civarında 1900- 1946 döneminde büyüklüğü 4,9- 5,7 arasında bulunan beş deprem meydana gelmiştir (Konya İli ve Çevresinin Depremselliği). Bu bağlamda Akşehir'de ve Ilgın civarında 1901'de Akşehir- Atakent'te 5,0, 1921'de Argıthanı'nda 5,9, 1946'da Argıthanı'nda 5.6 ve 2002'de Akşehir Sultandağı'nda 6,0 büyüklüğünde depremler meydana gelmiştir (Akgöl, 2023: 22). Ilgın ve civarı yakın dönemde de depremlere maruz kalmıştır. Bu depremlerden biri 27 Temmuz 2011 tarihinde saat 12:58'de gerçekleşen 5,0 büyüklüğündeki depremdir. Bu depremin merkez üssü, Ilgın'ın 4 km kuzeybatısı idi. Yörenin birinci derece deprem bölgesi dahilinde bulunması, bölge sakinlerinin depreme karşı bilinçli olmalarını gerektirmektedir (27 Temmuz 2011 Ilgın (Konya) Depremi, 2025).

1946 ILGIN DEPREMİ VE ETKİLERİ

21 Şubat 1946 tarihinde saat 17.40'ta yerin 60 km derinliğinde Ağrıthanı Bucağı merkezli 5,6 büyüklüğünde bir deprem yaşanmıştır (Özmen vd., 1997: 38). Bazı kaynaklarda depremin büyüklüğü 5,7 olarak verilmiştir (27 Temmuz 2011 Ilgın (Konya) Depremi, 2025). Bu deprem kayıtlara Ilgın Depremi olarak geçmiştir (Özmen vd., 1997: 38). 21 Şubat 17.40'ta meydana gelen Ilgın Depremi Ankara, Eskişehir, Kütahya, İstanbul, Bolu, Bursa, Konya, Akşehir, Şarkikaraağaç ve Bolvadin gibi önemli yerleşim birimlerinde de hissedilmiştir. Bu depremin akabinde 18.00'da ikinci bir sarsıntı yaşanmış ve Ankara, Akşehir, Bursa ve Bolvadin'de hissedilmiştir. Dahası aynı gün içinde 19.50 ve 20.00 sıralarında Türkiye'nin farklı bölgelerinde hafif ve şiddetli olarak hissedilen artçılar meydana gelmiştir. (Son Posta, 23 Şubat 1946: 1, 7; Tanin, 23 Şubat 1946: 1, 3; Ulus, 23 Şubat 1946: 1; Vakit, 23 Şubat 1946: 1, 2).

21 Şubat'ta yaşanan felaketin bilançosu ertesi günden itibaren ulusal basına yansımaya başlamıştır. 23 Şubat 1946'da yayınlanan gazetelerde depremin merkezi olan Ağrıthanı Bucağı'nda hasar ve insan

kaybı olduğu belirtilmiştir. Depremin ertesi günü, yani 22 Şubat itibari ile 12 ölü ve dokuz yaralı tespit edilmiştir (Son Posta, 23 Şubat 1946: 1, 7; Ulus, 23 Şubat 1946: 1). Bazı kaynaklarda depremde ölenlerin sayısı iki olarak verilmiştir (Özmen vd., 1997: 38). Ortaya çıkan bu rakam *"12"* sayısının yanlışlıkla *"2"* olarak kaydedilmesi ile ilgili olmalıdır. 25 Şubat 1946 tarihine gelindiğinde Ilgın Depremi'nde hayatını kaybedenlerin ve yaralananların sayısının önceden açıklanan rakamlarla aynı olduğu gözlemlenmiştir (Ulus, 26 Şubat 1946: 2).

Depremin detaylı etkilerine bakıldığı zaman 22 Şubat 1946 itibari ile bilanço şöyledir: "Ilgın'da 24, Doğanhisar Bucağı'nda 2, bu bucağa bağlı Koçaş Köyü'nde 2 , Akşehir'in Reis Bucağı'nda 1, bu bucağa bağlı Azarı Köyü'nde 5 ve Akalt Köyü'nde 1 ev hasar almıştır. Ortaya ve Azarı'daki okul binalarında hasar oluşmuştur. Ağrıthanı Nahiyesi'nde 90 ev tamamen harap olmuştur. 350 ev ise oturulamayacak hale gelmiştir. Erdoğdu Köyü'nde 63 ev ve köy konağı tamamen yıkılmıştır (Son Posta, 23 Şubat 1946: 1, 7; Tanin, 23 Şubat 1946: 1, 3; Ulus, 23 Şubat 1946: 1; Vakit, 23 Şubat 1946: 1, 2). Yukarıda hasar alan yapıların toplamı takribi 540 civarındadır.

25 Şubat 1946 itibari ile elde edilen verilere göre Akşehir ve Ilgın ilçelerinde 189 ev ve bina tamamen, 356 ev ve bina kısmen harap olmuştu. Dolaysısıyla kısmen hasar alan ve yıkılan yapıların toplamı 545 yapmaktadır. Depremin üzerinden dört gün geçmesine rağmen Ilgın İlçesi'nin köylerindeki son durum tam olarak tespit edilememişti (Ulus, 26 Şubat 1946: 2). Köylerdeki son durumun tespit edilememiş olması, hasar alan yapı sayısının bir miktar daha artmış olabileceği izlenimi oluşturmaktadır.

Bazı kaynaklarda ise ağır hasarlı bina sayısı 509 olarak gösterilmiştir (Özmen vd., 1997: 38). Son ifadenin doğruluğu kabul edilirse, yukarıda detaylı olarak ifade edilen hasarın belli bir kısmının ağır hasar olmadığını kabul etmek gerekecektir.

Depremin ardından Konya Valisi İzzet Çağpar yanında Sıhhat Müdürü, Mücadele Başkanı ve Nafia Müdürü olduğu halde özel trenle Ağrıthanı'ya gelerek felaket sahasını gezmiştir. Felaketzedelere çadır ve un dağıtılmıştır. Akşehir ve Ilgın kaymakamlıklarının sağlık ekipleri yaralıların ilk tedavilerini yapmıştır (Son Posta, 23 Şubat 1946: 1, 7; Tanin, 23 Şubat 1946: 1, 3; Ulus, 23 Şubat 1946: 1; Vakit, 23 Şubat 1946: 1, 2). Konya Valisi İzzettin Çağpar, 25 Şubat itibari ile depremden etkilenen yerleşim alanlarında incelemelerini sürdürmekteydi. Diğer taraftan Kızılay Genel Merkezi, felaketzedelere ilk yardım için sarf edilmek üzere Konya Valiliği'ne 10 bin lira göndermiştir. Bunun yanında Kızılay Genel Merkezi, valiliğe depremzedelerin başka ne tür yardımlara ihtiyaç duyduğunu sormuştur (Ulus, 26 Şubat 1946: 2). Böylelikle felaketzedelerin ihtiyaçları belirlenip gerekli yardımların yapılması sağlanmıştır.

SONUÇ

Ilgın ve civarı aktif fay hatları etki alanında bulunması dolayısıyla tarih boyunca farklı büyüklüklerde depremlere maruz kalmıştır. Söz konusu bu depremlerin özelikle Osmanlı son döneminden itibaren detaylı kayıtları tutulmuştur. Bu bağlamda 5 Mart 1866 depremi hakkında detaylı malumat bulunmaktadır. Bu deprem gerçekleşmeden 40 gün süresince öncü sarsıntıların yaşanmış olması halkta paniğe neden olmuştu. Bu tedirginlik sayesinde 1866 Ilgın Depremi'nde ölen olmamıştır. Diğer taraftan Ilgın'da yer alan evlerin büyük bir bölümü yıkılmıştır.

Ilgın ve civarında son yüzyılda da yıkıcı denilebilecek büyüklükte birçok deprem yaşanmıştır. Bu depremlerden 1946 Ilgın Depremi, can kaybı ve yapı hasarı bakımından en büyük kayba neden olan depremdir. Bunun yanında Ilgın civarında 1901'de Akşehir- Atakent'te 5,0, 1921'de Argıthanı'nda 5,9, 2002'de Akşehir Sultandağı'nda 6,0 ve 27 Temmuz 2011'de Ilgın'da 5,0 büyüklüğünde depremler oluşmuştur. 1946 Ilgın Depremi'nde 12 kişi hayatını kaybetmiş, dokuz kişi yaralanmış ve 500'ün üzerinde bina ağır hasar almıştır.

Deprem yaşanır yaşanmaz Konya Valisi İzzet Çağpar'ın koordinasyonunda depremzedelere ilk yardım sağlanmış ve hemen hasar tespit çalışmalarına geçilmiştir. Depremzedelerin ihtiyaçlarının karşılanmasında Kızılay'ın da aktif rol aldığı görülmektedir.

1946 Ilgın Depremi, tarih boyunca Türkiye coğrafyasında yaşanan depremler arasında can kaybı ve hasar bakımından belki küçük ölçekli olarak nitelendirilebilinir. Bilindiği üzere Konya deprem bakımından Türkiye'nin en az riskli illeri arasında gösterilmektedir. Fakat yukarıdaki deprem geçmişi ve Türkiye deprem risk haritası dikkate alındığında en azından Konya'nın bazı yerleşim birimleri de önemli ölçüde deprem riski altındadır. Söz konusu bu tespitlerin Türkiye'de deprem bilincinin daha da gelişmesi için küçük de olsa katkı sağlaması temenni edilmektedir.

KAYNAKÇA

27 Temmuz 2011 Ilgın (Konya) Depremi, http://www.koeri.boun.edu.tr/sismo/Depremler/onemliler/27%C2%A0_Temmuz_2011_Ilgın_Konya_Depremi.htm, Erişim Tarihi: 23 Nisan 2025.

Akgöl, M. (2023). *"Selçuklulardan Günümüze Dünya, Türkiye ve Konya'nın Deprem Tarihine Bakış"* Konya Ticaret Odası Yayını, Konya.

Durduran, S. S. & vd., (11-13 Ekim 2010). *"Geçmişten Günümüze Konya Depremlerinin Coğrafi Bilgi Sistemi ile İrdelenmesi",* 3. Uzaktan Algılama ve Coğrafi Bilgi Sistemleri Sempozyumu, Kocaeli, ss. 555- 562.

Ilgın İlçe Raporu, https://www.konyadayatirim.gov.tr/assets/upload/dosyalar/ilgin.pdf: Erişim Tarihi: 29 Ekim 2025.

Konya İli ve Çevresinin Depremselliği, https://www.yasareren.com/yasareren/ konyadeprem.htm, Erişim Tarihi: 29 Ekim 2025.

Muşmal, H. (2008). *"Konya Eyaleti Ilgın Kazası'nda Yaşanan 1866 Depremi Üzerine Bir İnceleme",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, S. 20, ss. 517- 527.

Özmen, B & vd. (1997). *Coğrafi Bilgi Sistemi ile Deprem Bölgelerinin İncelenmesi,* T.C Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Afet İşleri Genel Müdürlüğü, Ankara.

Ulus, 23 Şubat 1946, *Akşehir'de Bir Deprem Oldu,* s. 1.

Ulus, 26 Şubat 1946, *Akşehir ve Çevresindeki Depremin Son Bilançosu*, s. 2

Son Posta, 23 Şubat 1946, *Dün ve Evvelki Gün Yurtta Şiddetli Sarsıntılar Oldu,* s. 1, 7.

Tanin, 23 Şubat 1946, *Depremin Tahribatı,* s. 1, 2.

Vakit, 23 Şubat 1946, *Akşehir'deki Deprem,* s. 1, 2.

AN ASSESSMENT OF THE REPORT PREPARED BY AHMET HILMI KALAÇ, CHP INSPECTOR FOR THE GIRESUN REGION, CONCERNING THE ORDU PARTY ORGANIZATION (1941)

Mustafa SALEP
Assoc. Prof. Dr., Kayseri University,
Faculty of Social and Human Sciences in Develi,
Department of History, Kayseri/Türkiye
ORCİD: https://orcid.org/0000-0001-6560-7629

Abstract

The report prepared in 1941 by Ahmet Hilmi Kalaç, Deputy of Kayseri and CHP Inspector for the Giresun Region, concerning the Republican People's Party (CHP) organizations in the province of Ordu, was submitted to the CHP General Secretariat. Party Inspector Ahmet Hilmi Kalaç conducted inspection activities in the provincial center of Ordu and its districts in April and July of 1941. The report he prepared in his capacity as Party Inspector was forwarded by the CHP General Secretariat to the relevant offices. The report prepared by Inspector Kalaç on the CHP's provincial organization in Ordu constitutes the subject of this paper. At the time the report was written, the CHP was the sole ruling party. The absence of any opposition party capable of supervising the government's activities in 1941 led the CHP administration to adopt certain measures aimed at increasing intra-party political participation. Within this framework, emphasis was placed on party organizations, and party congresses were closely monitored. The activities of the party organizations and administrative committees in the provinces were also observed in detail. Party inspectors were appointed to various provinces in accordance with party regulations and carried out inspection duties. The reports prepared by these inspectors became significant documents that formed the basis of the policies implemented by the CHP. Such practices relating to the internal functioning of the CHP are important as they reveal a distinct dimension of the Single-Party Period. Within the scope of this paper, the inspection report prepared by Ahmet Hilmi Kalaç, CHP Inspector for the Giresun Region, regarding the party's provincial and district organizations in Ordu, as well as the place of these intra-party activities in political history, will be evaluated. Additionally, the connection between the political activities conducted within CHP organizations and the political developments that emerged after the Second World War will be examined. The study also aims to incorporate relevant sources into the text of the paper.

Keywords: CHP, Ordu Province, Ahmet Hilmi Kalaç, Party Inspectorship, Inspection.

CHP GİRESUN BÖLGESİ MÜFETTİŞİ AHMET HİLMİ KALAÇ'IN ORDU PARTİ TEŞKİLATI HAKKINDA HAZIRLAMIŞ OLDUĞU RAPORLA İLGİLİ BİR DEĞERLENDİRME (1941)

Özet

CHP Giresun Bölgesi Müfettişi Kayseri Milletvekili Ahmet Hilmi Kalaç tarafından CHP'nin Ordu ili teşkilatları hakkında 1941 yılında hazırlanmış olan rapor, Cumhuriyet Halk Partisi Genel Sekreterliğine sunulmuştur. Parti Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç, 1941 yılı Nisan ve Temmuz aylarında Ordu il merkezi ve ilçelerindeki parti teşkilatlarında teftiş faaliyetlerinde bulunmuştur. Kalaç'ın Parti Müfettişi olarak hazırlamış olduğu rapor, CHP Genel Sekreterliği tarafından ilgili bürolara sevk edilmiştir. Parti Müfettişi Kalaç'ın CHP'nin Ordu il teşkilatı ile ilgili hazırlamış olduğu rapor, bildirinin konusunu oluşturmaktadır. Raporun hazırlanmış olduğu dönemde, iktidarda tek parti olarak CHP bulunmaktadır. Raporun hazırlanmış olduğu 1941 yılında iktidar faaliyetlerini murakabe edecek

herhangi bir muhalefet partisinin bulunmaması, CHP yönetimini parti içi siyasal katılımı artırmaya yönelik bir kısım tedbirler almaya yöneltmiştir. Bu kapsamda parti teşkilatlarına ağırlık verilmiş ve parti kongreleri yakından takip edilmiştir. İllerde bulunan parti teşkilatları ve idare heyetlerinin faaliyetleri de yakından izlenmiştir. Parti müfettişleri de Nizamname kapsamında çeşitli illerde görevlendirilmişler ve teftiş görevini yürütmüşlerdir. Müfettişlerin hazırlamış oldukları raporlar, CHP'nin uygulamış olduğu politikalara dayanak oluşturan önemli metinler olmuştur. CHP'nin parti içi faaliyetlerine dair bu tür uygulamaları, Tek Parti Döneminin farklı bir yönünü göstermesi bakımından önemlidir. Bildiri kapsamında CHP Giresun Bölgesi Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç'ın Partinin Ordu il merkezi ve ilçe teşkilatlarına yönelik hazırlamış olduğu teftiş raporu ve parti içi faaliyetlerin siyasi tarih açısından yeri değerlendirilecektir. Ayrıca, CHP teşkilatlarında yürütülen siyasi faaliyetler ile İkinci Dünya Savaşı sonrasında yaşanan siyasi gelişmeler arasındaki bağlantı irdelenmiş olacaktır. Bildiriye ait metin çalışması kapsamında konuyla ilgili kaynakların çalışmaya eklenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: CHP, Ordu İli, Ahmet Hilmi Kalaç, Parti Müfettişliği, Teftiş.

Giriş

Türk Kurtuluş Savaşı sürecini yönetmiş olan Birinci Büyük Millet Meclisi'nin yenilenmesine ait karar, Aydın Milletvekili Esad Efendi ve 120 arkadaşının Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nda değişiklik teklifi ve seçimlerin yenilenmesine dair 1 Nisan 1923 tarihli teklifleri üzerine (*TBMM Zabıt Ceridesi*, 1 Nisan 1923: 283). Yapılan görüşmeler neticesinde alınmıştır. Bu karardan sonra Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Başkanı Mustafa Kemal, 8 Nisan 1923'te dokuz umdeden oluşan bir beyanname yayımlamıştır. Burada, Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Grubunun kurulacak olan Halk Fırkasına katılacağını belirtmiştir. Seçimlerden sonra, 9 Eylül 1923'te, yeni Fırkanın tüzüğü kabul edilmiş ve resmi kuruluşu için de 23 Ekim 1923'te İçişleri Bakanlığına başvuru yapılmıştır (Salep, *Türkiye'de Demokrasinin…,* 2020: 6-7). Halk Fırkası kendi tarihini Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti ile bütünleştirmiş, bu nedenle 4-11 Eylül 1919 tarihlerinde toplanmış olan Sivas Kongresi'ni Fırkanın Birinci Kurultayı olarak görmüştür (Salep, Çok Partili Hayata…, 2020: 1100). Cumhuriyet'in ilanından sonra ikinci yeni bir fırkanın oluşumuna dair çeşitli emareler görülmüştür. Meclis'te oluşmuş olan muhalefet, 17 Kasım 1924 tarihinde Terakkiperver Cumhuriyet Fırkasının kuruluşu ile neticelenmiştir. Bu Fırka Kazım Karabekir ve Ali Fuat Paşa, Rauf ve Refet Bey, Adnan ve İsmail Bey tarafından kurulmuştur (Ekincikli, 2012: 60). Yeni Fırkada ağırlıklı olarak eski İttihatçılar ve eski İkinci Grup üyeleri bulunmaktadır (Tunaya, 2011: 709). Diğer taraftan, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkasının kuruluşundan önce cumhuriyet adıyla yeni bir fırkanın kurulacağına dair söylentiler, Halk Fırkasının 10 Kasım 1924'te adını Cumhuriyet Halk Fırkası olarak değiştirmesine neden olmuştur (Ekincikli, 2012: 160).

1923 yılında kurulmuş olan Halk Fırkası, 1924'te adının başına "cumhuriyet" kavramını eklemiş, daha sonra da "fırka" kavramı, "parti" kavramı ile değiştirilmiştir. 1924 yılında kurulmuş olan Terakkiperver Cumhuriyet Fırkasının ömrü uzun sürmemiş, kısa süre sonra kapatılmıştır. 1930 yılında yeni bir muhalif partinin Gazi Paşa'nın da isteği üzerine Ali Fethi Bey tarafından Serbest Cumhuriyet Fırkası adıyla kurulduğu, ancak aynı yıl içerisinde yeni Fırkanın feshedildiği anlaşılmaktadır. Bu tarihten itibaren Cumhuriyet Halk Partisi, tek parti olarak idarede bulunmuştur. Bildiriye konu olan döneme kadar geçen süreçte CHP'nin beş olağan kurultay gerçekleştirdiği anlaşılmaktadır. Bu kapsamda CHP; 15 Ekim 1927'de (II), 10 Mayıs 1931'de (III), 9 Mayıs 1935'te (IV), 29 Mayıs 1939'da (V) kurultayı toplamıştır (Salep, "Çok Partili Hayata…", 2020: 1101-1102). Parti kurultayları, CHP'nin yönetim kadrolarını belirlediği gibi partiye ait mevzuatların da görüşüldüğü ve karara bağlandığı yerler olmuştur. Kurultaylar aynı zamanda teftiş ve denetim faaliyetlerinin de değerlendirildiği ve kararların alındığı toplantılar olmuştur. Bildiri konusu, CHP Giresun Bölgesi Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç'ın CHP Ordu teşkilatına yönelik 1941 yılı teftiş

faaliyetlerinin incelenmesini öngörmekteydi, ancak 1940-1941 yıllarına ait teftiş raporlarının değerlendirilmesinin teşkilat faaliyetlerini mukayeseye imkân sağlayacak olması nedeniyle, 1940 yılı teftiş faaliyetlerinin de bildiriye eklenmesi uygun görülmüştür.

1. CHP Parti Müfettişlikleri

Cumhuriyet Halk Partisinin teşkilat yapısı, Nizamname'nin 20. maddesinde sıralanmıştır. Merkezden taşraya doğru teşkilatın organları belirlenmiştir. Buna göre; a) Genel Başkanlık, b) Genel Başkanlık Divanı, c) Büyük Kurultay ve Umumi İdare Heyeti, ç) Parti Müfettişleri, d) Vilayet, Kaza, Nahiye, Ocak kongreleri ve idare heyetleri, e) Büyük Millet Meclisi Parti Grubu, f) Büyük Millet Meclisi Parti Müstakil Grubu, g) Parti Divanı, partinin teşkilatlarını oluşturmaktadır. Partinin ilk basamağını şehir, kasaba, mahalle ve köylerdeki ocaklar oluşturmuştur (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 6-7). Parti teşkilatlarının ve Halkevleriyle Partiye bağlı hükmî şahsiyetlerin teftiş, tahkik ve murakabesine Umumi İdare Üyelerinin görevlendirilebileceği gibi milletvekillerine veya Parti mensuplarına görev verilebileceği belirtilmiştir (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 14-15). Parti ve Halkevlerinin faaliyetlerini artırmak amacıyla Parti teşkilat ve tesislerinin merkezin sıkı kontrolü altında bulunması ve devamlı rehberliği ile çalıştırılması hususu CHP'nin Beşinci Kurultayında üzerinde önemle durulan bir konu olmuştur (*CHP Teftiş Talimatnamesi*, 1939: 3).

Partinin teftiş, denetim ve gözetim hizmetlerini yürütmek üzere kurulmuş olan müfettişliklerin görevlerine dair esaslar, Parti Nizamnamesi'nde düzenlenmiştir. CHP'nin Beşinci Büyük Kurultayında kabul edilmiş olan CHP Nizamnamesi'nin 58. maddesinde parti müfettişlerinin görev ve yetkilerinin Umumi İdare Heyeti tarafından oluşturulacak ve Genel Başkanlık Divanınca onaylanacak bir talimatname ile belirleneceği belirtilmiştir (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 15). Bu kapsamda Umumi İdare Heyeti tarafından hazırlanmış olan ve 21 Haziran 1939'da Parti Genel Başkanlık Divanınca onaylanmış olan CHP Teftiş Talimatnamesi yürürlüğe konulmuştur. Müfettişlik vilayetlerinin 1-3 ili içine alacak şekilde oluşturulacağı, müfettişlerin bölgelerindeki parti teşkilatlarını yılda en az iki kez teftiş edecekleri, gerekli durumlarda kongrelere ve idare heyetlerine başkanlık yapacakları, şikâyetleri ve dilekleri değerlendirerek gerekli olanları Parti Genel Sekreterliğine bildirecekleri, parti idare heyetleri ile mahalli hükûmet memurları ve teşkilatları arasındaki ahengin sağlanması, varsa geçimsizliklerin ortadan kaldırılması konusunda çalışacakları belirtilmiştir (*CHP Teftiş Talimatnamesi*, 1939: 3-5).

Parti müfettişlerinin "umumi" ve "muayyen bir iş nedeniyle" görevlendirme olmak üzere iki görevlerinin olduğu anlaşılmaktadır. CHP Teftiş Talimatnamesi'ne göre parti müfettişlerinin umumi teftiş esnasında tespit etmeleri gereken bazı konular belirlenmiştir. Talimatname'nin 10. maddesinde teftiş konusunun ana hatları belirlenmiştir. 10. madde (e) bendinde; "*Vatanın kıymetli evlatlarını bağrında toplamak ve her vatandaşa müsavi ve şamil emniyet ve hizmet şartlarını fiilen temin etmek uğrunda bütün dikkatini sarfeden Partimize karşı, halkımızın saygı, sevgi ve bağlılıklarını daha ziyade kuvvetlendirecek emek ve dikkat sarfedilip edilmediği?"* konusunun sorulması istenmektedir (*CHP Teftiş Talimatnamesi*, 1939: 6).

Ocak, nahiye ve kaza olağan kongrelerinin yılda bir, vilayet kongrelerinin ise iki yılda bir toplanacağı Nizamname'nin 59. maddesinde belirtilmiştir. Büyük Kurultayın ise dört yılda bir toplanması öngörülmüştür. Kongrelerin normal olarak eylül ayı başından itibaren aralık ayı sonuna kadar yapılacağı, her vilayetin idare heyetlerinin mevsim ve iklim koşullarına göre kongrelerin başlama ve bitiş tarihlerini tespit ederek başlamadan önce Genel Sekreterliğe bildirmesi Nizamname'nin 60. maddesi ile hükme bağlanmıştır. Ocak ve nahiye kongrelerinin en çok bir buçuk ay süreceği, normal kaza kongrelerinin nahiye kongrelerinin nahiye kongreleri bitiminden itibaren 15 gün sonra başlamak üzere en çok bir buçuk ay süreceği belirtilmiştir. Vilayet kongresinin ise bütün kaza kongreleri bittikten sonra yapılacağı belirtilmiştir (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 9, 15-16). CHP Nizamnamesi'nin 84. maddesinde idare heyetleri açıklanmıştır. Her ocağın kongresinde seçilen 3-5 kişilik bir idare

heyetinin olduğu, nahiyelerde de kongre tarafından seçilecek 3-5 kişilik, kazalarda da kongrece seçilen 5-7 kişilik, vilayetlerde de kongrece seçilen 7-9 kişilik idare heyetlerinin olacağı belirtilmiştir. İdare heyetlerinin haftada en az bir kez toplanacağı, toplantılara katılımın önemli bir Parti görevi olduğu Nizamname'nin 89. maddesinde açıklanmıştır (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 21-22).

Parti Nizamnamesi'nin 100. maddesinde hükûmetle temas konusu açıklanmıştır. Partinin; *"kendi bağrından doğan hükûmet teşkilatıyla"* kendi teşkilatını birbirine tamamlayan bir birlik tanıdığı, Parti teşkilatının kendi hükûmetini her yönden muvaffak kılmak için bütün kuvvetiyle çalışmasının esas olduğu belirtilmiştir (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 25). Parti içi murakabeyi artırmak amacıyla Parti Nizamnamesi'nde farklı bir uygulamaya gidilmiştir. Nizamname'nin 103. maddesinde Parti Grubu ve Müstakil Grup tanımlanmıştır. Partiye mensup mebusların hepsine Parti Grubu ve Partiye mensup milletvekilleri arasından 125. madde gereğince Kurultay tarafından seçilen 21 üyenin teşkil ettiği heyete Müstakil Grup denildiği belirtilmiştir. Müstakil Grubun tabii başkanının Partinin Değişmez Genel Başkanı olduğu 104. maddede hükme bağlanmıştır. 125. maddede Kurultay tarafından seçilen Müstakil Grubun Meclis içinde müstakil bir hüviyette olacağı, bunların grup toplantılarında hazır olacakları, ancak görüş beyan edemeyecekleri ve oylamaya katılamayacakları belirtilmiştir. Buna mukabil, Meclisin genel heyetinde görüşlerini kendi grupları kararına göre açıklayabilecekler ve oylarını kullanabileceklerdir. 128. maddede ise Müstakil Grubun görevleri sıralanmıştır (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 26-30). CHP'nin Beşinci Büyük Kurultayında alınmış olan bazı kararlar, parti içi kontrol, gözetim ve denetim unsurlarının çalıştırılmak istendiğini göstermektedir.

2. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Ordu CHP Teşkilatına Yönelik 1940 Yılı Teftiş Faaliyetleri

Dârülmuallimin ve Mülkiye'yi bitiren Ahmet Hilmi Kalaç, 1910 yılından itibaren gazetecilik, öğretmenlik ve kaymakamlık görevlerinde bulunmuş, Sivas Kongresi ve Son Osmanlı Mebusan Meclisine Kayseri'yi temsilen katılan üyeler arasında yer almıştır. 23 Nisan 1920'de açılışı gerçekleştirilmiş olan Birinci Büyük Millet Meclisine de Kayseri'yi temsilen katılan Kalaç, kesintisiz bir şekilde yedinci dönem sonuna kadar (1946) TBMM'de görev yapmıştır. Ahmet Hilmi Kalaç, Meclisteki siyasi faaliyetleri esnasında; Encümen Reisliği, Mazbata Muharrirliği, Grup İdare Azalığı ve Parti Müfettişliği gibi görevlerde bulunmuştur (Kalaç, Ahmet Hilmi Kalaç, Ocak 1949: 19). Kalaç, CHP Kurultaylarında da çeşitli komisyonlarda görevler almıştır (*CHP Beşinci Büyük Kurultay Zabıtları (29 Mayıs 1939- 3 Haziran 1939),* 1939: 4). Bildirinin konusu, CHP Giresun Bölgesi Müfettişi ve Kayseri Milletvekili Ahmet Hilmi Kalaç'ın Ordu il merkezi ve ilçelerine yönelik 1940-1941 yıllarında gerçekleştirmiş olduğu teftişleri içermektedir.

1940 yılına ait teftiş raporunun değerlendirilmesi bu kısımda incelenmiş olacaktır. Gümüşhane Milletvekili ve Büro-IV Başkanı tarafından 17 Aralık 1940 tarihinde Büro-I'e yazılmış olan yazıda; Giresun Bölgesi Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç'ın 1940-1941 yılı Birinci Teftiş Raporunun ekte sunulduğu ve Büro-I'i ilgilendiren konuların gereği yapılmak üzere gönderildiği belirtilmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 6). CHP Genel Sekreterliği iş ve işlemlerini yürütmek üzere bürolar şeklinde örgütlenmenin olduğu anlaşılmaktadır. CHP Genel Sekreterliği tarafından Kırşehir teşkilatına yazılmış olan bir yazıda; "İş Bölümü Talimatnamesi" adıyla bir mevzuatın olmadığını, ancak 29 Ağustos 1931 tarih ve 2101 sayılı bir Genelgenin olduğu ve burada iş bölümleri ile ilgili bilgilerin yer aldığı belirtilmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 229.905.4, 08.12.1945: 3). CHP Genel Sekreterliği tarafından 27 Haziran 1939'da belirlenmiş olan CHP Umumi İdare Üyelerinin İş Bölümü yazısında; "*Büro-I: Teşkilat, Büro-II: Dilek, Büro-III: İstihbarat, Büro-IV: Teftiş, Büro-V: Halkevleri, Büro-VI: Spor ve Gençlik, Büro-VII: Kültür, Büro-VIII: Yayın ve Propaganda, Büro-IX: İşçi ve Esnaf, Büro-X: Ekonomi, Büro-XI: Hukuk, Büro-XII: Muhasebe, Büro-XIII: Ar*" olmak üzere toplam 13 Büronun CHP Genel Sekreterliği bünyesinde iş alanlarına göre faaliyette bulunduğu anlaşılmaktadır (*BCA,* 490.1.0.0, 27.127.1, 23.12.1945: 134-140).

Giresun Bölgesi Müfettişi ve Kayseri Milletvekili Ahmet Hilmi Kalaç'ın Partinin Ordu teşkilatı hakkında hazırlamış olduğu 5 Aralık 1940 tarihli ve 24 sayılı teftiş raporu değerlendirilmiştir. Kalaç, Ordu ile ilgili değerlendirmelerini kısımlara ayırmıştır. Bu kapsamda ilk değerlendirilen kısım, "Parti Vaziyeti" şeklinde isimlendirilmektedir. Gölköy ilçesi dışındaki parti idare heyetlerinin içtimai, siyasi ve ahlaki bakımdan durumlarının ve halk nezdindeki mevkilerinin iyi olduğunu belirten Kalaç, Ordu İdare Heyetinin iki doktor, bir eczacı, beş tüccar ve bir bayandan oluştuğunu söylemiştir. İdare Heyeti Başkanı Doktor Zeki Mesut'un askere, bayan üyenin de başka yere gittiğini belirten Kalaç, Doktor Emin İnal'ın işleri nedeniyle düzenli olarak partiye devam edemediğini vurgulamıştır. Merkez İdare Heyetinde parti nüfuzunu istismar eden kimsenin olmadığını, Ünye İdare Heyeti Başkanı hakkında şikâyetin olduğunu ve kendisinden önceki müfettişin yazısı ile Umumi İdare Heyeti kararı ile Parti Başkanlığı görevinden alındığını, kendi araştırmasında ise Ünye'de parti nüfuzunu istismardan ziyade Kaymakamla İdare Heyeti Başkanının aralarının açık olduğunu ve Kaymakamın değiştirilmesi ile ilçedeki düzensizliğin ortadan kalktığını vurgulamıştır. Gölköy Parti Başkanının aynı zamanda Belediye Başkanlığı görevini yürüttüğünü, bu görevde bir kısım suiistimallerinin yayılmış olması nedeniyle Kaymakamlık tarafından hakkında takibat yapıldığını belirtmiştir. Soruşturma sonucuna göre partideki görevinin belirleneceğini vurgulamıştır. Gölköy'ün küçük bir ilçe olmasının partide daha güçlü bir kişinin bulunamamasında temel âmil olduğunu belirtmiştir. İdare heyetleri üyelerinin aralarında güven ve samimiyetin normal olduğunu, Gölköy dışındaki ilçelerde ve merkezde idari amir ve memurlar ile iş ve fikir birliğinin mevcut olduğunu vurgulamıştır. İdare heyetlerinin parti prensiplerini liyakatları derecesinde halka yaydıklarını ifade etmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 7).

Kongreler kısmı ile ilgili değerlendirmeler yapmıştır. Kongrelerin Nizamname hükümlerine uygun olması için idare heyeti üyelerinin dikkatlerini çektiğini belirten Kalaç, içinde bulundukları kongrelerin Nizamnameye daha uygun ve canlı gerçekleştiğini ifade etmiştir. İdare heyetlerinin iç çalışmaları hakkında da değerlendirmeler yapmıştır. Ordu İdare Heyetinin 9 Ocak 1940-14 Eylül 1940 tarihleri arasında 23 toplantı gerçekleştirdiğini ve çeşitli kararların alındığını belirtmiştir. Kararların bazılarında imzaların eksik olduğunu, ancak çoğunluğun sağlandığını vurgulamıştır. Mesudiye İdare Heyetinin 31 Ocak 1940-18 Eylül 1940 tarihleri arasında 15 toplantı gerçekleştirdiğini, Gölköy İdare Heyetinin 8 Ocak 1940-6 Ekim 1940 tarihleri arasında 17 toplantı gerçekleştirdiğini, Fatsa İdare Heyetinin 16 Şubat 1940- 6 Ekim 1940 tarihleri arasında 12 toplantı gerçekleştirdiğini, Ünye İdare Heyetinin 7 Ocak 1940-5 Ekim 1940 tarihleri arasında 43 toplantı gerçekleştirdiğini ve çeşitli kararlar aldıklarını vurgulamıştır (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 7).

Ahmet Hilmi Kalaç, idare heyetlerini teftiş ettiği esnada toplantı durumunun bu şekilde olduğunu belirtmiş, depremden[1] etkilenmiş olan bu bölgede binaların hasara uğramasından ve Fatsa'da tamamen yıkılmasından dolayı toplantıların bir müddet kesintiye uğradığını vurgulamıştır. İdare Heyetlerinin Nizamname'nin 91. maddesindeki görev ve sorumluluklarını yapmaya çalıştıklarını belirtmiştir. Üye kayıt işlemlerinin Nizamname'ye uygun olarak yapıldığını, kıymetli vatandaşların Partiye alınmaları konusunda çalışılmakta olduğunu, 1940 yılı içinde Yoklama Talimatnamesi'ne göre işin geçmediğini ve denemenin de olmadığını vurgulamıştır. Parti adayı olarak bölgenin resmî

[1] 26-27 Aralık 1939 gecesinde Erzincan'da meydana gelmiş olan 7,9 şiddetindeki deprem, bölgede ciddi yıkımlara yol açmıştır. Bu depremde 32.968 kişi hayatını kaybetmiş, 116.720 ev ise yıkılmıştır. Bu depremden Karadeniz Bölgesi de ciddi bir şekilde etkilenmiştir. Bildiri konusunu oluşturan Ordu ilinde bu depremde 418 kişi hayatını kaybetmiş, 510 kişi yaralanmış ve 3.456 bina yıkılırken, 6.798 bina da hasar almıştır. Bu depremden sonra 27 Temmuz 1940'ta da Ünye'de bir deprem meydana gelmiş, ancak ciddi bir yıkım oluşmamıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz. Eray Biber, "Karadeniz'de Depremler ve Yardımlar (1939-1944), *Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi (MUTAD),* VI (2), 2019, s.154, 158.

ve özel teşkilatlarına 1940 yılı içinde hiç kimsenin seçilmediğini, daha önceki yıllarda seçilen belediye ve umumi meclis üyeleri ile encümenlere ayrılan üyelerin içtimai, milli ve ahlaki ideal bakımından ve çalışmaları hakkında şikâyetin olmadığını vurgulamıştır (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 8). Bu kısımda belirtilmiş olan Yoklama Talimatnamesi hakkında kısa bir bilginin paylaşılması yararlı olacaktır. Cumhuriyet Halk Fırkası Nizamnamesi'nin 125. maddesine istinaden "İntihap Yoklama Talimatnamesi" hazırlanmıştır. Talimatname'nin Hâkimiyet-i Milliye gazetesinde yayımlandığı anlaşılmaktadır. Talimatname'ye göre; "Mebus intihabına esas olan ikinci müntehip seçimlerinde", "Belediye âzalığı seçimlerinde", "Mebus intihabı teftiş heyetleri âzalığı seçiminde" yoklama yapmanın zorunlu olduğu vurgulanmıştır (*Hakimiyeti Milliye*, 19 Temmuz 1933: 1).

3. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Ordu CHP Teşkilatına Yönelik 1941 Yılı Teftiş Faaliyetleri

CHP Genel Sekreterliği Büro-IV Kısım Şefi Gümüşhane Milletvekili yerine Elazığ Milletvekili tarafından Büro-I Şefliğine 22 Ağustos 1941'de bir yazı gönderilmiştir. Giresun Bölgesi Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç'ın 1940-1941 yılı ikinci teftiş raporunun Büroyu ilgilendiren kısmının ilişikte gönderildiği, gereği yapıldıktan sonra kendi Bürolarına bilgi verilmesi istenmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 2). CHP Giresun Bölgesi Müfettişi Kayseri Milletvekili Ahmet Hilmi Kalaç'ın 20 Temmuz 1941 tarihli ve 94 sayılı ikinci teftiş raporunda Ordu vilayeti ile ilgili kısımlar değerlendirilmiştir. Kalaç, Ordu vilayetinin ikinci dönem teftişini 1941 yılı Nisan ve Temmuz aylarında yaptığını belirtmektedir. 01/04/1941-19/04/1941 tarihleri arasında Ünye ve Fatsa kazalarının teftişini tamamladığını, Mesudiye ve Gölköy kazalarının yollarının henüz açılmaması nedeniyle her iki kazayı ve yeniden merkez teşkilatını Temmuz ayı içinde incelediğini bildirmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 3).

Teftişle ilgili bilgilerini kısımlara ayırmıştır. "Partinin Vaziyeti" başlığı altında "Parti İdare Heyetlerini" değerlendirmiştir. Ordu ili idare heyeti üyelerinin; altı tüccar ve çiftçi, bir avukat, bir dişçi ve gazeteci ile Belediye Başkanından oluştuğunu belirtmiştir. Parti Başkanının ticaretle uğraştığını ve rüştiye mezunu bir kişi olduğunu, rakiplerinin bulunduğunu, sevenlerinin sevmeyenlerinden daha fazla olduğunu ifade etmiştir. On bin nüfuslu Ordu kasabasının bir kısmının Rize, Sürmene, Trabzon gibi kara ve deniz sahillerinden Ordu'ya yerleştiğini söylemiştir. Birbirleri ile uğraşmayı, imzalı ve imzasız ihbarı ve şikâyeti adet edindiklerini, bu nedenle parti idare heyetleri hakkında da şikayetlere tesadüf edildiğini belirtmiştir. Ancak, parti idare heyetlerinin çoğunlukla sevgi ve saygıya mazhar olduğunu vurgulamıştır. Açık bir istismarın bulunmadığını, vilayet idare üyelerinden Ali Rıza Çebi'nin belediye ve umumi meclis üyesi olduğunu, merkez kaza idare reisi, belediye meclis üyesi ve ticaret odası başkanı olduğunu belirtmiştir. Mesudiye kazası idare heyetinden Mustafa Delice'nin meclis-i umumi ve belediyede, Fatsa'da Mehmet Koç'un belediye ve ticaret odasında üye bulunduğunu vurgulamıştır. Bu görevlerden birini bırakmaları konusunda tebligatta bulunulduğunu belirtmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 3).

CHP Ordu Vilayet İdare Heyeti Başkanı Mehmet Furtun imzasıyla 10 Eylül 1941'de CHP Genel Sekreterliğine bir yazı gönderilmiştir. Bu yazıda, son kongrelerde vilayet ve kaza idare heyetlerine seçilen kişilerin Parti Nizamnamesi'nin 162. maddesine aykırı olarak mevcut olan vazifelerinin tamamen düzeltildiği ve bu durumun 29 Temmuz 1941 tarihli yazı ile Genel Sekreterliğe arz edildiği bildirilmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 1). CHP Nizamnamesi'nin 162. maddesinde; Parti teşkilatında çalışanların, Parti görevinden başka amme hizmeti gören imtiyazlı şirketlerin sermayesinde devletin veya mahalli idarelerin hissedar bulunduğu müesseselerin idare meclisi azalığı, mürakiplik gibi işleriyle vilayet umumi meclisi, belediye meclisi, ticaret ve sanayi odaları azalığı gibi vazifelerin birden fazlasını uhdelerinde birleştiremeyecekleri, Parti görevinden başka bu işlerden birini uhdelerinde birleştirenlerin hayır cemiyetlerinde dahi munzam bir vazife alamayacakları belirtilmiştir (*CHP Nizamnamesi*, 1939: 40). Buradan hareketle, Kalaç'ın hazırlamış olduğu teftiş raporunda, parti idare heyetinde olanların birden fazla görev yapmaları ile ilgili bahsetmiş olduğu sorunun çözümlendiği anlaşılmaktadır.

Parti çatısı altında görevli olanların itimat ve samimiyetle birbirlerine bağlı olduğunu belirten Kalaç, parti dışında menfaatlarının karşılaştığı durumların olduğunu vurgulamıştır. Yerel hükûmette görevli amirler ve memurlar ile parti teşkilatının iş ve fikir birliği içinde olduğunu vurgulamıştır. Liyakatları ölçüsünde parti prensiplerini halka yaymaya ve partiye faydalı olmaya çalıştıklarını ifade etmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 3). Parti görevlileri ile memurlar arasında iyi ilişkilerin sürdürülmesi, her iki tarafın iş ve fikir birliği içinde olmaları Parti Nizamnamesinde önerilmektedir. Bu konunun müfettişler tarafından takip edilmesi istenmiştir. Kalaç, "Kongreler" başlığı altında konuyu değerlendirmiştir. Ordu'nun deniz ve yol durumu itibarıyla özel bir konumda olduğunu belirten Kalaç, Samsun ve Giresun'dan kalkan her vapurun kongre zamanı olan aralık ve ocak aylarında, Karadeniz'in fırtınalı olması nedeniyle her zaman Ordu'ya uğrayamadığını, Mesudiye ve Fatsa yolunun da belirtilen aylarda geçilemediğini belirtmiştir. Bu nedenle, nahiye ve kaza kongrelerinin yakından takibine imkân olmadığını vurgulamıştır. Kalaç, sonradan yaptığını belirttiği tetkiklerden hareketle; ocak, nahiye ve kaza kongrelerinin Nizamname hükümlerine uygun yürütüldüğünün anlaşıldığını ifade etmiştir. Vilayet kongrelerinin aralık ayının 20'sinden sonuna kadar on gün içinde yapılması nedeniyle, bu bölgenin üç vilayetten oluşması (Trabzon, Giresun, Ordu), Karadeniz yolunun sıkıntılı olması nedeniyle Ordu vilayeti kongrelerine 4-5 gün önceden yetişme imkanının oluşmadığını, ancak Giresun'dan Ordu'ya gidecek vapurun fırtına nedeniyle yolcu almaması üzerine, kongreye yetişmek amacıyla gece kara yoluyla harekete geçtiğini, kongreden birkaç saat önce Ordu'ya ulaştığını belirtmiştir. Fatsa ve Ünye ilçe delegelerinin iskelelerine vapurun uğramaması nedeniyle gelemediklerini, kongrenin beş ilçeden üçünün katılımı ile yapıldığını belirtmiştir. Kalaç, vilayet kongreleri yapılırken bu bölgede üç vilayet kalması durumunda vilayet kongrelerinin yapılması ve yakından takip edilebilmesi için en az 15 gün süre verilmesi gerektiğini belirtmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 4).

Kongrelerin idare heyetlerine bırakmış oldukları dileklerden mümkün olanların yapıldığını, ödenek gerektiren ve karşılığı bulunmayan dileklerin yapılamamasının sebeplerinin dilekleri yapan teşkilatlara tebliğ edildiğini vurgulamıştır. Halkın dilek ve şikayetlerini serbestçe ifade etmekte olduğunu söylemiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 4). 1939 yılında toplanmış olan Beşinci Büyük Kurultayında, Parti Nizamnamesi'nin 36. maddesinde istinaden "Dilek Encümenine" 25 milletvekili seçilmiştir (*CHP Beşinci Büyük Kurultay Zabıtları (29 Mayıs 1939- 3 Haziran 1939),* 1939: 6, 22). Ülkenin birçok bölgesinden gönderilmiş olan ve farklı konularla ilgili dilekler, Dilek Encümeni tarafından incelenmiş ve inceleme neticesinde hazırlanmış olan rapor, CHP V. Kurultayına sunulmuştur. Dilek Encümeninin incelemiş olduğu konularla ilgili oldukça uzun bir müzakere gerçekleştirilmiştir (*CHP Beşinci Büyük Kurultay Zabıtları (29 Mayıs 1939- 3 Haziran 1939),* 1939: 106-162). Nihayet Dilek Sistemi ile CHP, halkın kongreler ve kurultaylar aracılığıyla karar alma süreçlerine katılmasını sağlayarak Tek Parti Dönemine yöneltilen bir kısım eleştirileri ortadan kaldırmayı amaçlamıştır (Mutlu, 2013: 65).

Ahmet Hilmi Kalaç, idare heyetlerinin iç çalışmalarını da değerlendirmiştir. İdare heyeti toplantılarının belirli bir düzene girdiğini belirten Kalaç, merkez ve ilçelerde haftada bir defa toplandıklarını, kararları da çoğunluk esasına göre verdiklerinin görüldüğünü ifade etmiştir. Nizamname'nin 91. maddesinin tayin etmiş olduğu görev ve sorumlulukları kısmen yapabildiklerini, üye sayısının aşama aşama artmakta olduğunu, üye yardım parasının bir miktar toplanabildiğini, idare heyetlerinin bu yıl ürünlerin elde edilme zamanı olan eylül ayından itibaren üyelik tahsilatını yapacaklarını vadettiklerini belirtmiştir. Yeni üye kayıt işlemlerinin yapıldığını, altı ay içinde 222 üyenin daha partiye kaydedildiğini vurgulamıştır. Üye kayıt defterlerinin mevcut olduğunu, Gölköy'ün üyelik defterlerini yeniden gözden geçirerek düzenleyeceğini belirten Kalaç, üye kayıt işlemlerinin Nizamname'ye uygun olarak yapılmakta olduğunu, çevrelerinde sevilmiş ve sayılmış olanların partiye alınması konusunda çalışıldığını ifade etmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 4).

Yoklama Talimatnamesi'ne ve genel başkanlık divanı kararlarına göre 1941 yılında yoklamanın ve denemenin yapılmadığını belirtmiştir. Parti adayı olarak 1941 yılı resmi ve özel teşkilatlara seçilmiş olanların olmadığını, daha önce seçilmiş olanlarla ilgili içtimai, ahlaki, millî ideal ve çalışma bakımından herhangi bir şikâyetin olmadığını vurgulamıştır. Parti idare heyetlerinin gençlik ve spor teşkilatları ile irtibatlı olduklarını, vilayetin desteğini gördüklerini belirtmiştir. 1 Temmuz'da gerçekleştirilmiş olan Deniz Bayramı Programının diğer yıllardan daha düzenli gerçekleştirildiğini ifade etmiştir. Haziran ayı sonlarında Ordu Futbol Takımının Trabzon'a giderek Trabzon İdman Ocağı ile karşılaştığını, müsabakanın bölgede ilgi uyandırdığını vurgulamıştır. 13 Temmuz'da Ordu, Fatsa, Ünye ve Perşembe (Vona) Halkevlerinin Karadeniz sahilinde bulunan Yasun Burnunda toplantı yaptıklarını, motorla hareket eden dört halkevi mensupları ve katılım sağlayan memurların eğlenceler tertip ettiklerini, temsilciler verdiklerini vurgulamıştır. Beden Terbiyesi Kanunundan sonra valilere verilmiş olan gençlik ve spor teşkilatlarının CHP'ye sempatilerinin bulunduğunu ifade etmiştir. Ordu ve ilçelerde henüz düzenli spor sahalarının bulunmadığını, Ordu'da kasaba planında gösterilen yerde fennî saha yapma konusunda düşüncelerin bulunduğunu vurgulamıştır. Parti idare heyetlerinin hayırlı ve faydalı kurumlara yardım yaptıklarını ve sempati gösterdiklerini vurgulayan Kalaç, partiye bağlılığı genel başkanlık divanınca kabul edilmiş hükmî şahsiyeti haiz teşkilatların Ordu'da mevcut olmadığını ifade etmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 269.1072.2, 10.09.1941: 5). Ordu Parti teşkilatlarını teftiş etmiş olan Giresun Bölgesi Müfettişi Ahmet Hilmi Kalaç, aynı dönemde bölgede bulunan halkevlerini de denetlemiştir. Teftiş etmiş olduğu halkevlerini; "Dil ve Edebiyat Şubesi Programı", "Güzel Sanatlar Şubesi Programı", "Temsil Şubesi Programı", "Spor Şubesi Programı", "Sosyal Yardım Şubesi Programı", "Halk Dershaneleri ve Kursları Programı" çerçevesinde değerlendirmiş ve yapılan dilekler rapora geçirilmiştir (*BCA*, 490.1.0.0, 1002-869-2, 07.12.1942: 1-35).

SONUÇ

TBMM'de kesintisiz bir şekilde 1920-1946 yılları arasında Kayseri'yi temsil etmiş olan Ahmet Hilmi Kalaç, 1940-1941 yıllarında CHP'nin Giresun Bölgesi Müfettişi olarak Karadeniz Bölgesinde teftiş görevinde bulunmuştur. Bildirinin konusu, Parti Müfettişi Kalaç tarafından CHP Ordu il merkezi ve ilçe teşkilatlarına yönelik 1940 ve 1941 yıllarında hazırlanmış olan raporun değerlendirilmesini içermektedir. Kalaç, 1940 ve 1941 yıllarında Ordu il merkezinde ve ilçelerde kongrelere katılmış, parti idare heyeti üyelerini ziyaret etmiş, bölge halkının partiyle münasebetlerini gözlemlemiştir.

CHP Ordu teşkilatında idare heyeti üyesi olarak görev yapan partililer hakkında bilgiler vermiş, parti görevleri dışında yapmış oldukları işleri detaylandırmıştır. Kalaç, görevini CHP Nizamnamesi ve Teftiş Talimatnamesi hükümlerine göre yapmıştır. Talimatname'nin teftiş süresince yapılmasını istediği görevleri yerine getirdiği anlaşılan Kalaç, tespit etmiş olduğu eksiklikleri raporuna eklediği gibi ilgilileri de yazılı ve sözlü olarak uyarmıştır. Parti idare heyeti üyelerinin Nizamname'ye göre farklı görevlerde bulunamayacağını belirtmiş, bu durumda olan parti idarecilerini uyardığı gibi CHP Genel Sekreterliğine de durumu bildirmiştir.

CHP'nin Ordu ili teşkilatlarında 1940 yılında tespit etmiş olduğu bir kısım eksikliklerin 1941 yılında düzeltildiği anlaşılmaktadır. CHP Nizamnamesi'ne göre Parti idare heyeti üyelerinin haftada en az bir kez toplantı yapması öngörülürken, bunun bazı nedenlerle gerçekleştirilemediği anlaşılmaktadır. Kalaç, 1941 yılında gerçekleştirmiş olduğu teftişte idare heyeti üyelerinin haftada bir kez toplandıklarını belirtmektedir. Haftalık toplantılarda tespit edilen eksikliğin 1941 yılı içinde düzeltildiği görülmüştür.

Ahmet Hilmi Kalaç, parti idare heyeti üyelerinin halkla ve memurlarla ilişkilerine de değinmiştir. Bazı üyeler dışında Ordu ilinde ciddi bir sorunun olmadığını tespit eden Kalaç, halk arasında sevilen vatandaşların Partiye kazandırılması konusunda çalışmalar yapıldığını belirtmiştir. Kalaç, Parti teşkilatlarına üye kayıtlarının yapıldığına işaret etmektedir. Diğer taraftan CHP V. Kurultayında da

uzun görüşmelere sebep olan dilek ve şikâyetler konusunun CHP Ordu teşkilatı tarafından yakından takip edildiğini belirtmiştir. Karadeniz'in kongreler dönemindeki iklim koşullarına değinen Kalaç, aralık ve ocak aylarının bu bölgede kara ve deniz ulaşımını olumsuz etkilediğini vurgulamıştır. Kongrelerden bir kısmına ulaşım sorunları nedeniyle katılamadığını belirten Kalaç, müfettişlik bölgesinin üç il olarak devam etmesi durumunda bu bölgede yapılacak teftiş sürelerinin biraz daha uzatılması gerektiğini söylemiştir.

Ahmet Hilmi Kalaç'ın 1940 ve 1941 yılarında Giresun, Trabzon ve Ordu illerini içine alan Giresun Bölgesi Müfettişi olarak gerçekleştirmiş olduğu teftiş görevini Parti üst yönetiminin politikalarına uygun bir şekilde yürüttüğü anlaşılmaktadır. CHP'nin özellikle 1936-1939 yıllarında uygulamış olduğu parti-devlet bütünleşik uygulamasından vazgeçmesi, yeni bazı politikaların uygulanacağına da bir işaret olarak değerlendirilebilir. Bu kapsamda Parti mensuplarından veya halktan gelen şikâyet ve dileklerin kongreler ve kurultaylar aracılığı ile incelenmesi ve değerlendirilmesi önemsenmiştir. Diğer taraftan muhalif bir partinin olmamasından kaynaklı sorunları gidermek amacıyla Parti içinde Müstakil Grup oluşturulmuştur. Parti Nizamnamesi'nde parti idare heyetlerinin halkla ve memurlarla iyi ilişkiler kurması önerilmektedir. Bütün bu gelişmeler, Parti müfettişlerinin de tetkik etmesi gereken konular arasında yer almış, Kalaç da Bölge Müfettişi olarak bu konuları Ordu ili özelinde tetkik ve teftiş etmiştir.

KAYNAKÇA

A. Arşiv Belgeleri (Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi)

BCA. (10.09.1941). 490.1.0.0/269.1072.2: 1-8.
BCA. (07.12.1942). 490.1.0.0/1002-869-2: 1-35.
BCA. (08.12.1945). 490.1.0.0/229.905.4: 3.
BCA. (23.12.1945). 490.1.0.0/27.127.1: 134-140.

B. Parti Yayınları, Gazete ve Resmi Yayın

CHP. (1939). *CHP Nizamnamesi*, Ankara: Ulus Basımevi.
CHP. (1939). *CHP Teftiş Talimatnamesi*, Ankara: Ulus Basımevi.
CHP. (1939). *CHP Beşinci Büyük Kurultay Zabıtları (29 Mayıs 1939- 3 Haziran 1939),* Ankara: Ulus Basımevi.
Hakimiyeti Milliye. (19 Temmuz 1933). CHF İntihap Yoklama Talimatnamesi Çıktı: 1.
TBMM Zabıt Ceridesi (1 Nisan 1923). Cilt: 28, 15. Oturum.

C. Tetkik Eserler

Ekincikli, M. (2012). Türk Demokrasi Kültürünün Gelişim Sürecinde Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın Kuruluşu, *Gazi Akademik Bakış*, 6 (11): 151-164.
Eray Biber, Tuğba. (2019). Karadeniz'de Depremler ve Yardımlar (1939-1944), *Marmara Türkiyat Araştırmaları Dergisi (MUTAD),* VI (2): 151-181.
Kalaç, (Ocak 1949). Ahmet Hilmi Kalaç, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 72, 19.
Mutlu, Sevda. (2013). Tek Parti Döneminde Parti-Devlet Bütünleşmesine Bir Örnek: Dilek Sistemi, *Atatürk Araştırma Merkezi Yayını,* 29 (86): 53-102.
Salep, M. (2020). *Türkiye'de Demokrasinin Sancılı Yılları*, Ankara: Nobel Yayınları.
Salep, M. (2020). Çok Partili Hayata Geçiş Sürecinde CHP'nin Siyasal Politikası Üzerine Bir Değerlendirme (1938-1950), *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi (İTOBİAD),* 9 (2): 1092-1126.
Tunaya, T. Z. (2011). *Türkiye'de Siyasal Partiler*, Cilt: 3, İstanbul: İletişim Yayınları.

AN EVALUATION OF AHMET HILMI KALAÇ'S WRITINGS ENTITLED DEMOCRACY FROM THE PERSPECTIVE OF POLITICAL HISTORY (1948)

Mustafa SALEP
Assoc. Prof. Dr., Kayseri University,
Faculty of Social and Human Sciences in Develi,
Department of History, Kayseri/Türkiye
ORCİD: https://orcid.org/0000-0001-6560-7629

Abstract

Ahmet Hilmi Kalaç was born in 1887 in Kayseri. He completed his primary and secondary education in Kayseri and his high school education in Istanbul. After graduating from Dârülmuallimîn and the Mülkiye School, Kalaç returned to Kayseri in 1910. He was appointed as a teacher at Kayseri Idadi and soon thereafter became Kayseri Maiyet Officer. He held various administrative positions, including deputy district governor and district governor. He served as a delegate from Kayseri at the Sivas Congress and as a deputy representing Kayseri in the last Ottoman Chamber of Deputies. Between 1920 and 1946, he was continuously elected as a deputy from Kayseri and participated in legislative activities. This paper aims to evaluate Ahmet Hilmi Kalaç's writings entitled *Democracy*, published in three separate issues of the *Kayseri Halkevi Erciyes Journal* in 1948. An analysis of Kalaç's writings on democracy within their historical context is expected to contribute to the study of Turkish democratic history, given his long-term involvement in public administration and political institutions. The political developments following the Second World War opened the way for multi-party life in Turkey. During this period, topics such as democracy, freedom, and political parties frequently appeared in the press. The year 1948, when Kalaç's writings on democracy were published, coincides with the third year of multi-party life in Turkey. By evaluating these writings in the framework of contemporary political developments and historical data, their place within the history of democracy will be analyzed. This will also help examine the influence of political history articles published in the press on the culture of democracy. Furthermore, the study will assess the contribution of writings on Turkish political history published in a periodical based in Kayseri to the local political and social knowledge. While it is noteworthy that Kalaç wrote about democracy during a period when relations between the ruling and opposition parties were sometimes tense, the analysis of the content of these articles aims to provide contributions to the relevant scholarly studies.

Key Words: Democracy, Ahmet Hilmi Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Journal, Multi-Party Period, 1948.

AHMET HİLMİ KALAÇ'IN DEMOKRASİ BAŞLIKLI YAZILARININ SİYASİ TARİH AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ (1948)

Özet

Ahmet Hilmi Kalaç, 1887 yılında Kayseri'de dünyaya gelmiştir. İlk ve orta öğrenimini Kayseri'de, lise öğrenimini İstanbul'da tamamlamıştır. Dârülmuallimîn ve Mülkiyeden mezun olan Kalaç, 1910 yılında Kayseri'ye dönmüştür. Kayseri İdadisine öğretmen olarak atanmış ve hemen sonrasında Kayseri Maiyet Memuru olmuştur. Kaymakam vekilliği ve kaymakamlık gibi çeşitli idari görevlerde bulunmuştur. Sivas Kongresinde Kayseri delegesi, Son Osmanlı Mebusan Meclisinde ise Kayseri Mebusu olarak görev yapmıştır. 1920-1946 yılları arasında da kesintisiz bir şekilde Kayseri'den milletvekili seçilmiş ve yasama faaliyetlerine katılmıştır. Bildiride Ahmet Hilmi Kalaç'ın Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinde 1948 yılında üç farklı sayıda yayımlanmış olan "Demokrasi" başlıklı yazılarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Uzun yıllar boyunca kamu yönetimi ve siyaset

kurumu içinde çeşitli görevler üstlenmiş olan Kalaç'ın demokrasi ile ilgili yazılarının tarihsel bağlamda analizi, Türk demokrasi tarihi açısından yararlı olacaktır. İkinci Dünya Savaşı sonrasında yaşanan siyasi gelişmeler, Türkiye'de çok partili hayatın kapılarını aralamıştır. Bu dönemde demokrasi, hürriyet ve siyasi partiler gibi konular basında sıklıkla yer almıştır. Ahmet Hilmi Kalaç'ın demokrasi ile ilgili yazılarının yayımlanmış olduğu 1948 yılı, çok partili hayatın üçüncü yılına rastlamaktadır. Bu yazıların dönemin siyasi gelişmeleri ve tarihi veriler çerçevesinde değerlendirilmesi sağlanarak, demokrasi tarihi içerisindeki yeri analiz edilecektir. Böylece, basında kaleme alınan siyasi tarih alanındaki makalelerin demokrasi kültürüne etkisi tetkik edilmiş olacaktır. Diğer taraftan Kayseri'de yayımlanan süreli bir yayında Türk siyasi tarihi üzerine kaleme alınmış olan yazıların, yerel siyasi ve sosyal birikime katkısı değerlendirilecektir. İktidar-muhalefet ilişkilerinin zaman zaman gerginleştiği bir dönemde Ahmet Hilmi Kalaç'ın demokrasi üzerine yazılar kaleme almış olması dikkat çekici olmakla birlikte, makalelerin içeriklerinin değerlendirilmesi neticesinde konu ile ilgili çalışmalara katkı sunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Demokrasi, Ahmet Hilmi Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi, Çok Partili Dönem, 1948.

Giriş

Kayseri, coğrafi açıdan Anadolu'nun ortasında yer alan tarihî bir şehirdir. Doğu ve batı, kuzey ve güney ulaşımının kavşak noktasında olması, şehrin tarih içinde farklı medeniyetlerin yerleşim alanı olmasını sağlamıştır. Ticari faaliyetlerin kültürel bir birikime dönüşmüş olduğu bir yer olarak Kayseri, yetiştirmiş olduğu nitelikli insan kaynağı ile de tarih boyunca önemini korumuştur. Bildirinin konusunu oluşturan Ahmet Hilmi (Kalaç) Bey'in 1948 yılında yayımlanmış olan "demokrasi" başlıklı yazılarının siyasi tarih açısından değerlendirilmesine geçmeden önce, Ahmet Hilmi Bey'in hayatı ve yaşamış olduğu bölge ile dönem hakkında bazı bilgilerin paylaşılması yararlı görülmüştür. Bu kapsamda Kayseri, Ahmet Hilmi Bey'in hayatının her aşamasında yer almış önemli bir şehir olarak ortaya çıkmaktadır. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Kayseri'nin idari statüsünü kısaca belirtmek gerekmektedir. Kayseri, 1467 tarihine kadar Karamanoğulları idaresinde iken, bu tarihten itibaren Osmanlı Devleti hâkimiyetine girmiştir (Ahmed Nazif Efendi, 1987: 115). Bu tarihten Türkiye Cumhuriyeti'ne kadar geçen süreçte kesintisiz bir Osmanlı şehri olmuştur. 1867 yılında Ankara vilayetine bağlı bir sancak olan Kayseri, 1914'te bağımsız sancak ve 1924 yılında ise vilayet hâline gelmiştir (Erkiletlioğlu, 2022: 631).

Ahmet Hilmi Bey'in yazarlık, devlet idaresi ve meclislerde temsilcilik görevleri ile bildiriye konu olan "demokrasi" başlıklı yazılarının yayımlanmış olduğu Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi hakkında da kısa bir bilginin giriş mahiyetinde paylaşılması gerekmektedir. Türk milliyetçiliğinin çatı örgütlenmesini oluşturan ve 25 Mart 1912'de İstanbul'da kurulmuş olan Türk Ocağının sayısı Milli Mücadele sonrasında ülke çapında hızla yayılmıştır (Salep, 2021: 1607). 1931 yılına gelindiğinde Türk Ocaklarının kapatılması ve malvarlıklarının Cumhuriyet Halk Fırkasına (CHF) devredilmesi kararı üzerine, CHF'nin Üçüncü Büyük Kongresinde yeni bir teşkilatın açılması ve bu kapsamda 19 Şubat 1932'de 14 ilde halkevinin açılması kararlaştırılmıştır (Şanal, 2007:13, 16). Kayseri Halkevi ise 24 Haziran 1932'de Kayseri'deki Türk Ocağı binasında açılmıştır. Halkevleri, faaliyetlerini oluşturmuş olduğu şubeleri aracılığıyla yürütmüştür. Bu kapsamda Kütüphane ve Yayınlar Şubesi, halkevlerinin yayın faaliyetlerini gerçekleştirmiştir (Şanal, 2007: 24, 22). Kayseri Halkevi tarafından çıkarılmış olan Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi de 1938-1950 yılları arasında toplam 85 sayı yayımlanmıştır (*Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*: 1950).

1. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Hayatı

Kayseri'de doğmuş olan Ahmet Hilmi Kalaç'ın doğum tarihi, konuyla ilgili yapılmış olan çalışmaların bir kısmında 1887 (Erkiletlioğlu, 2022: 655; Yücetürk, 2015: 188; TBMM, 2010: 42, 106, 157), bir kısmında ise 1888 olarak gösterilmiştir (Kilci, 2005: 19; Aktan-Tok, 2009: 6; TBMM, 2022: 651). Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinin Ocak 1949 tarihli sayısında kendi özgeçmişini paylaşmış olup, 14 Şubat 1303 tarihinde doğduğunu belirtmiştir. Bu beyan esas alınırsa Kalaç'ın 26 Şubat 1888'de doğduğu söylenebilir (Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19). İlkokulu ve ortaokulu (1904) Kayseri'de tamamlayan Kalaç, akrabası Nazım Bey'in teşviki ile lise öğrenimini İstanbul'da yapmaya karar vermiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*: 1960: 5). İki yıllık eğitim neticesinde Mercan İdadisini tamamlayan Kalaç, Darülmuallimin-i Âliyi ve bir yıl sonra da Mekteb-i Mülkiyeyi kazanmıştır. 1908'de Darülmualliminden ve 1910'da ise Mülkiyeden mezun olmuştur (Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19; Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 14, 16-17). Altı yıllık eğitim süresini tamamlayan Kalaç, İstanbul'a ilk gelişinin ağustos ayına, ayrılışının ise temmuz ayı sonuna rastladığını ifade etmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 51).

Ahmet Hilmi Kalaç'ın Kayseri'ye dönüş tarihi olan Temmuz 1910'da Kayseri, Ankara'ya bağlı bir sancak statüsünde olup, mutasarrıf olarak Ahmet Muammer Bey görev yapmaktadır (Erkiletlioğlu, 2022: 724; Kalaç, "Kayseri'de Matbaanın Kuruluşu ve İlk Gazete", Aralık-Ocak 1947/1948: 5). Ahmet Muammer Bey, 31 Ekim 1909-21 Haziran 1911 tarihleri ve 3 Temmuz 1922-16 Temmuz 1923 tarihleri arasında olmak üzere iki farklı zamanda Kayseri'de mutasarrıflık yapmıştır (Altuncuoğlu, 2007: 24). Kalaç, yükseköğrenim sonrasında ilk başladığı görevin gazetecilik olduğunu belirtmiştir. Kayseri'ye döndükten sonra birkaç gün özel işleri ile meşgul olduğunu, bu esnada Mutasarrıf Muammer Bey'le görüştüğünü, bu görüşmede çıkarılacak bir gazeteden bahsedildiğini ve kendisinden de gazetede yazılar yazmasının istendiğini belirtmiştir. Aynı görüşmede Ahmet Hilmi Kalaç'ın Kayseri maiyet memurluğuna atanması için Dahiliye Nezaretine teklif yazısı gönderildiği anlaşılmaktadır (Kalaç, *Kendi Kitabım*,1960: 51). Kalaç, genç ve hürriyetperver bir mutasarrıf şeklinde tanımladığı Muammer Bey'in Kayseri'ye bir matbaa kurmayı hedeflediğini ve çalışmaları nedeniyle Muammer Bey'in Kayseri halkı tarafından sevildiğini nakletmektedir (Kalaç, "Kayseri'de Matbaanın Kuruluşu ve İlk Gazete", Aralık-Ocak 1947/1948: 6).

Mutasarrıf Muammer Bey'in talebi üzerine Kalaç, gazeteye ilk yazısını hazırlamış ve teslim etmiştir. Yayımlanmak istenen ilk sayıda bir kısım eksiklikler gören Mutasarrıf Muammer Bey, daha intizamlı bir gazete çıkarılması amacıyla; Ahmet Hilmi, Ramiz ve Recep Bey'i görevlendirmiştir. Bunun üzerine Kalaç, başmakalenin yazılmasını ve matbaanın idare işlerini üzerine almıştır. Nihayet Kayseri'nin ilk gazetesi olan Erciyes, 29 Ağustos 1910 Pazar günü yayımlanmıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 52-53). Gazetenin sorumlu yazı işleri müdürü ve imtiyaz sahibi Yunus Bekir olmuştur. Kalaç, ilk sayının binden fazla satıldığını belirtmiştir (Aktan-Tok, 2009: 1; Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 53). 29 Ağustos 1910-18 Aralık 1911 tarihleri arasında 69 sayının, 23 Haziran 1913 tarihine kadar ise toplamda 148 sayının kesintisiz bir şekilde yayımlandığı anlaşılmaktadır (Aktan-Tok, 2009: 2, 4). Erciyes gazetesi, 70. sayıdan itibaren haftalık dergi olarak çıkmış olsa da sonrasında tekrardan belirli bir süre gazete olarak çıkmaya devam etmiştir (Kilci, 2012: 66; Ecer, 2009: 12).

Ahmet Hilmi Bey, ilk işi olarak belirtmiş olduğu gazetecilikten sonra, 15 Eylül 1910'da eğitime bağlamış olan Kayseri Mekteb-i İdadisinde 28 Eylül 1910'da tarih ve coğrafya öğretmeni olarak göreve başladığını, birkaç gün sonra da Kayseri maiyet memurluğuna tayin emrinin geldiğini belirtmiştir. Bu tarihten itibaren Kayseri'den ayrılıncaya kadar Kalaç'ın; gazetecilik, öğretmenlik ve maiyet memurluğu görevlerini birlikte yürüttüğü anlaşılmaktadır. Kalaç, Mutasarrıf Muammer Bey'le birlikte Kayseri'nin imar işleri ile meşgul olduklarını belirtmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 54-55). Kalaç, bu dönemde Kayseri İttihat ve Terakki Kulübünün müdavimleri arasında yer almıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 61).

Mutasarrıf Muammer Bey'in 13 Haziran 1911'de Adana'ya vali olarak terfien atanması (Erkiletlioğlu, 2022: 725), Kayseri halkına iki farklı duygu yaşatmıştır. Kalaç, Muammer Bey'in üst bir göreve atanmasının sevinci ile Kayseri'den ayrılacak olmasının vermiş olduğu üzüntünün birlikte hissedildiğini belirtmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 67). Bu tarihten itibaren Ahmet Hilmi Kalaç'ın idari görevleri, Muammer Bey'in görevleri ile birlikte ilerlemiştir. Muammer Bey'in isteği üzerine Ahmet Hilmi Kalaç da 1911 yılı Temmuz ayında Adana'ya maiyet memuru olarak naklen atanmıştır. Kalaç, Adana'da iken 15 Ağustos 1911'de İslahiye kazası Sakçagöz'de bulunan Eti kazı bölgesine hükûmet komiseri olarak görevlendirilmiş, Ocak-Şubat 1912 tarihlerinde ise Bahçe kazası kaymakam vekilliği görevini yürütmüş ve tahkikat görevi icra etmiştir (Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19; Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 72, 74, 79). Muammer Bey'in Adana'dan Konya'ya atanması üzerine Kalaç da Konya'ya görevlendirilmiştir. Bu görevi esnasında Bor ve Bozkır Kaymakamlığına vekâleten bakmış, Muammer Bey'in Konya Valiliğinden ayrılması üzerine tekrar Adana'ya dönmüştür (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 74-75).

Vali Muammer Bey'in Konya'dan sonra Sivas'a atanması ve talebi üzerine Ahmet Hilmi Kalaç'ın da Adana'dan Sivas'a naklen tayin olduğu anlaşılmaktadır. Nihayet Kalaç, Adana'dan 1 Nisan 1913'te ayrılmış ve Nisan ayı ortalarında Sivas'a ulaşmıştır. Sivas'ta iken Kangal Kaymakamlığına vekâleten görevlendirilmiş, Suşehri'ne ise 2 Aralık 1913'te asaleten atanmıştır (Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19; Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 79, 82, 83). Şarkikarahisar (Şebinkarahisar) Mutasarrıflığına da vekâleten görevlendirilen Kalaç (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 88, 90), Sivas'ta iken Vali Muammer Bey'in isteği üzerine beş kişilik bir heyetle 12 Ağustos 1915'te Almanya, Avusturya ve Macaristan'a gitmiş olup, seyahat iki ay sürmüştür (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 119-120, 125). Kalaç, 29 Aralık 1916'da Sivas Vilayeti Mektupçuluğu görevine atanmıştır. Kalaç, Sivas'taki görevleri esnasında tahkikat işleri ve Ermeni olayları ile de meşgul olmuştur (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 109-110, 82).

Sivas Valisi Muammer Bey'in Şubat 1917'de yeniden Konya Valiliğine atanması üzerine Ahmet Hilmi Bey, bu sefer 1917 yılı Mayıs ayında Şarkikaraağaç Kaymakamlığına atanmış, 5 Haziran 1917'de ise Karaman Kaymakamlığı görevine başlamıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 126-129). Buradaki görevi sırasında Konya'da Polis Müdürü olarak görev yapan Ahmet Rasim'in oğlu Mazlum Rasim ile birlikte Karaman'ın su borusu ihtiyacını temin etmek amacıyla Almanya, Avusturya ve Macaristan'a seyahate çıkmışlardır. İstanbul'da Ahmet Rasim'le görüştüklerini belirten Kalaç, Ahmet Rasim'in önerisi ile Macaristan'da Doktor Konüş'le görüştüklerini ve destek aldıklarını belirtmektedir (Kalaç, "Heybeliada'da Ahmet Rasim'in Mezarı Başında", Ağustos 1948: 5-6). Bu seyahat Ağustos-Eylül 1918 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 130, 136). Mondros Mütarekesi'nden sonra, 30 Ocak 1919 tarihinde Karaman Kaymakamlığından azledildiğine dair bir telgraf almış olan Kalaç, Konya'ya çağrılmış ve Ermeni olayları nedeniyle sorgulanmıştır. Kalaç, İstanbul'a gitme isteğini (Divan-ı Harp) dile getirerek izin almış, ancak Mart 1919'da Kayseri'ye geçmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 138-143).

Kalaç, Kayseri'ye döndükten sonra Erciyes gazetesini özel bir girişimle Vilayet Matbaasında çıkarmaya başlamıştır. Erciyes gazetesi, 1919 yılı Temmuz ayına kadar devam etmiştir. Gazete, ülkenin işgaline karşı bir yayın politikası belirlemiştir (Önder, 2012: 81; Ecer, 2009: 12-13; Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19; Aktan-Tok, 2009: 4). Milli Mücadele'nin örgütlenme döneminde Nuh Naci, Ahmet Hilmi ve İmamzade Ömer Bey, Kayseri'yi temsilen Sivas Kongresi'ne gitmek üzere seçilmişlerdir. Buğday ve deri tüccarı hüviyeti ile Sivas'a hareket ettikleri anlaşılmaktadır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 151). Sivas Kongresi'nden sonra Kayseri'de Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Şubesi kurulmuştur. Ahmet Hilmi Bey, Cemiyet idare heyeti içerisinde yer almıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 155). Son Osmanlı Mebusan Meclisi seçimlerinde Kayseri'den ilk olarak Belediye Başkanı Rifat Çalıkağa ve Mevlevi Şeyhi Ahmet Remzi Efendi seçilmişlerdir. Ancak Remzi Efendi'nin istifa etmesi üzerine yerine Ahmet Hilmi Bey

seçilmiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 159-160). İstanbul'un işgali ve Meclis'in kapatılmasından sonra deniz yoluyla Mudanya'ya geçtiklerini, bindikleri geminin Kızkulesi açıklarında düşman torpidosu tarafından durdurulduğunu, geminin kontrol edildiğini, kendilerinin gemide gizlendiklerini, kontrol sonrası gemiye izin verildiğini belirten Kalaç, Mudanya'ya ayak bastıklarında esaretten hürriyete kavuşanların sevinciyle toprağı öptüklerini belirtmektedir (Kalaç, "30 Ağustos Zafer Bayramı", Eylül 1948: 2). Nihayet Mudanya, Bursa, Kayseri ve Ankara'ya geçen Kalaç, Birinci Büyük Millet Meclisine katılmıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 171-173). Kalaç, TBMM'nin birinci döneminden yedinci dönem sonuna kadar milletvekilliğini aralıksız devam ettirmiştir (Kalaç, "Ahmet Hilmi Kalaç", Ocak 1949: 19). 1946 sonrasında Ankara'da yaşayan Ahmet Hilmi Kalaç, 19 Haziran 1966'da vefat etmiştir (Kilci, 2012: 62).

2. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Şubat-Mart 1948'de Yayımlanmış "Demokrasi" Başlıklı Yazısı

Ahmet Hilmi Kalaç'ın yazısına geçmeden önce çok partili siyasal hayata geçiş dönemine dair bir girişin yapılması yararlı olacaktır. Türk siyasi hayatı adına İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarında önemli gelişmeler yaşanmıştır. Demokrasi ile yönetilen Batılı devletlerin savaştaki üstünlüğü, çeşitli bölgelerde bir kısım siyasi sonuçlar doğurmuştur. Bu kapsamda, dış dünyada meydana gelen gelişmeler, Türkiye'nin iç siyasi ve sosyal durumu ile bütünleşmiş ve bu durum yeni bir siyasi süreci başlatmıştır. Vatan gazetesinden Ahmet Emin Yalman, savaştan demokratik yönetimlerin zaferle çıkacağını söylemesi ve gazetede "Demokrat Türkiye" başlığını atması, Vatan'ın 26 Ağustos 1944-23 Mart 1945 tarihleri arasında kapatılmasına neden olmuştur (Salep, "Çok Partili Hayata…", 2020: 1110). Buna mukabil, CHP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, 1 Kasım 1944 tarihli konuşmasında demokrasiye dair gelişmelerden, murakabeden ve muhalif bir partiden bahsetmiştir. 1 Kasım 1945 tarihli Meclis açılış konuşmasında ise Türk milletinin karakterine göre demokrasinin kendine has özelliklerini bulmaya mecbur olduğunu vurgulamıştır (Salep, *Türkiye'de Demokrasinin…,* 2020: 10). CHP içerisinde yaşanan bir kısım anlaşmazlıklar muhalif hareketi doğurmuş ve bu durum kısa sürede büyüyerek yeni bir partinin kurulması ile neticelenmiştir. 1945'ten itibaren zaman zaman kesintiye uğramış olsa da daha önceki denemelerden farklı olarak uzun soluklu çok partili bir dönem başlatılmıştır. 1945 sonrasında basında sıklıkla demokrasiye, demokratik yönetime ve muhalif partiye dair değerlendirmeler yer almıştır.

Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasi başlıklı ilk yazısına Tanzimat'la giriş yapmaktadır. Türkiye'de ilk demokrasi hareketinin Mustafa Reşit Paşa tarafından kaleme alınmış olan ve 1839'da okunmuş olan Gülhane Hatt-ı Hümayun'u ile başladığını belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 5). Türk tarihinde demokrasi sürecinin ne zaman başladığına dair fikir birliğinin bulunmadığı söylenebilir. Bu bağlamda Kemal Karpat, Türkiye'de demokrasiye giden ilk yolu âyanın açtığını belirtmektedir (Karpat, 2010: 33). Osmanlı İmparatorluğu'nun sınırlarını Batı'da Viyana'ya, Afrika'da Büyük Sahra Çölü'ne, Asya'da Umman Denizi'ne ve Kafkasya ötesine kadar genişlettikten sonra gerileme emareleri göstermeye başladığını belirten Kalaç, başarısızlıkların ilk belirtilerinin Avrupa'da görüldüğüne işaret etmektedir. Savaşlarda zaman zaman yenilgilerin olduğunu belirten Kalaç, içeride ve millî sanatlarda gerileme ve soysuzlaşma alametlerinin görülmeye başladığını ifade etmiştir. Silah ve teçhizat açısından üstünlüğünü kaybettiğini, idari ve adli kurumların tebaa arasında adaleti ve eşitliği teminden uzaklaştığını belirtmiştir. Devlet yöneticilerinin vatandaşlarla ilişkilerine eleştiri yöneltmekte, her şeyin hükümdarın otoritesi altında olduğunu, tebaa üzerinde her türlü tasarrufun devletin tabii hakkı olarak sayıldığını belirmiştir. Osmanlı Devleti'ndeki gerilemeye karşı, Avrupa'da Rönesans ile yeni gelişmelerin meydana geldiğini, matbaanın çoktan icat edildiğini, zihinlerde değişiklikler ve idarede yenilikler gerçekleştiğini söylemiştir. Diğer taraftan müspet bilimlerle birlikte askerlik usullerinde değişikliklerin gerçekleştiğini, icatlar neticesinde kuvvetli silahlar elde edildiğini ifade etmiştir (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 5).

Avrupa'nın yükselişini Osmanlı Devleti yöneticilerinin hissetmeye başladığını belirten Kalaç, Hristiyan tebaanın yabancı devletlerin teşviki ile devlete çeşitli zorluklar çıkardığını vurgulamıştır. Mustafa Reşit Paşa'nın da aralarında bulunduğu devlet yöneticilerinin ıslahat yapma konusunda kararlı olduklarını belirten Kalaç, 1839'da bir törenle Gülhane Hattı'nı yayımlayarak ilan ettiklerini ifade etmiştir. Gülhane Hatt-ı Hümayunu ile ilgili değerlendirmeler yapan Kalaç, Padişahın tebaasına bahşetmiş olduğu bir belge olarak nitelendirmiştir. Müslüman ve Hristiyan tebaanın kanun önünde eşitliği konusuna vurgu yapıldığını, vatandaşların can, mal, ırz ve namusunun dokunulmazlığına işaret edildiğini, yargılama yapılmadan hiç kimsenin ölüm cezasına çarptırılmayacağını ve malının elinden alınamayacağını, rüşvetin kaldırılmasını, memurların maaşlı olmalarını ve düzenli bir usulle tayin edilmelerini öngördüğünü vurgulamıştır. Diğer taraftan belirtilen şartların yerine getirilmesi konusunda kanuni düzenlemelerin yapılmasının teyit edildiğini belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 5). Kalaç, Tanzimat'ın ilan edildiği tarihten Birinci Meşrutiyet'in ilan edildiği 1876 tarihine kadar geçen sürenin "Tanzimat Devri" olarak anıldığını vurgulamıştır. Bu devirde vilayet idarelerinde ve belediyelerde teşkilatlar oluşturulduğunu, halkın idareye katılımını sağlayan idare meclislerinin belirtilen teşkilatların hemen yanında yer aldığını belirtmiştir. Kalaç, bu meclislerle ilgili şöyle bir değerlendirmede bulunmuştur: "Kısmen seçimle olan bu meclislerde halk mümessillerinin bulunması demokrasiye doğru atılan ilk adımdır." (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 6). Tanzimat Döneminde valilerin yetkileri, oluşturulmuş olan eyalet meclisleri ile sınırlandırılmıştır. Vali, meclisle istişare etmeden karar alamamıştır. Meclis; mal müdürü, Rum ve Ermeni piskoposları, haham veya temsilcisi, Hristiyan halktan oluşan belediyelerin seçmiş oldukları kocabaşı ve belirli bir orana göre halkın seçmiş olduğu üyelerden oluşmuştur (Karal, 2011: 130).

Tanzimat Devrinde Avrupa ile temasın arttığını, müspet ilimler öğreten okulların açıldığını, İstanbul'da gazetelerin çıkarılmaya başlandığını, yeni yazarların hürriyet ve demokrasi fikirlerini yaymaya ve vatandaşların haklarını savunmaya çalıştıklarını belirten Kalaç; Şinasi, Namık Kemal ve Ziya Paşa'yı dönemin hür fikirli ve aydın yazarları arasında saymaktadır. Bu yazarların milleti aydınlatmak için her türlü fedakârlığa katlandıklarını belirtmiştir. Kalaç, Tanzimat'ın millet iradesine dayanan bir idare kuramadığını, ancak Meşrutiyet'in ilanına kadar bir intikal devresi oluşturduğunu vurgulamıştır. Devlet idaresinin Padişahın hükmü altında devam ettiğini, hükûmetin idaresinin ve harcamalarının denetimden uzak olduğunu, düzenli bir bütçenin olmadığını, Avrupa'dan alınan borçların faydasız yerlere harcandığını, saraylar inşa edildiğini, saray görevlilerinin israf ve eğlencesine gittiğini savunmuştur. Askerî gücün ve nüfuzun layık olduğu düzeye gelemediğini, Makedonya'da yer yer ayaklanmaların çıktığını, bunların engellenmesi amacıyla Kanun-i Esasi'nin ilan edilmesine ve Mebuslar Meclisi'nin açılmasına karar verildiğini belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 6).

Birinci Meşrutiyet'i demokrasiye yönelik atılan ikinci adım olarak nitelendiren Kalaç, seçimle gelen temsilcilerin ilk toplandığı günlerde millet ve memleket işlerinin ıslahını düşündüklerini belirtmiştir. Rusya ile yapılan savaşın kaybedilmesi sürecinde, azınlıklara mensup mebusların devlet menfaatından daha çok millî amaçları doğrultusunda ve şahsi hesapları çerçevesinde hareket ettiklerini belirtmiştir. Meclis'in nüfuzunu ve itibarını kaybederek, önemli bir iş göremeden dağıtıldığını, Kanun-i Esasi'nin sadece salnamenin başında sembolik olarak kaldığını ifade etmiştir. Sultan Hamid'in idaresini "vesveseli" olarak nitelendiren Kalaç, saltanatın otuz üç yıl devam ettiğini vurgulamıştır. Bu dönemde demokrasiye yer verilmediğini belirtmiştir. Buna mukabil, yeni yeni okulların açıldığını, muasır medeniyet ve demokrasiye doğru bir temayülün başladığını ifade etmiştir. Fikirlerde meydana gelen gelişimin idare tarzına yönelik tepkilere yol açtığını belirten Kalaç, Avrupa devletlerinin Osmanlı topraklarını taksim projeleri üzerine görüşmeler yaptıklarını vurgulamıştır. Durumun nezaketi ve vahameti nedeniyle ordunun ve İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin Selanik'te harekete geçtiğini belirten Kalaç, bunun üzerine Sultan Hamid'in Kanun-i Esasi'yi tatbik etmeye mecbur bırakıldığını, 23 Temmuz 1908'de İkinci Meşrutiyet'in ilan edildiği zaman, şartların ilkine göre daha müsait olduğunu, umumi efkârın hazırlanmış olduğunu belirtmiştir. Kalaç ilk demokrasi

yazısını şu şekilde tamamlamıştır: "*Bizde demokrasi tam ve kâmil şeklini Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükûmetinin açılmasıyla bulmuştur*." (Kalaç, "Demokrasi", Şubat-Mart 1948: 6).

3. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Nisan-Mayıs 1948'de Yayımlanmış "Demokrasi II" Başlıklı Yazısı

Ahmet Hilmi Kalaç, Tanzimat'ın demokrasiye açılan pencerenin verebileceği belirsiz bir ışıktan daha ileriye gidemediğini, nurlu ve şuurlu bir idare oluşturamadığını belirtmiştir. Kalaç, Birinci Meşrutiyet'in pencereleri biraz daha genişlettiğini, Kanun-i Esasi'nin ışığı altında vatandaş haklarına ve vazifelerine yer vermek istediğini, ancak Mebuslar Meclisinin ömrünün uzun olmadığını belirtmiştir. Kalaç, İkinci Meşrutiyet'in ilk aylarında yalnızca pencerelerin değil kapıların da sonuna kadar hürriyete açıldığını, 23 Temmuz İnkılabının İstanbul ve vilayetlerde sevinçle karşılandığını, hürriyete susayan milletin büyük bir heyecan içinde olduğunu ve gösteriler yaptığını belirtmiştir. Gazetelerin herhangi bir şart olmadan çıktığını, hiçbir sınır tanımadan istediği yayını yapabildiğini belirten Kalaç, Sultan Hamid idaresinden Avrupa'ya kaçarak Fransız İnkılabından beslenen, Hukuk-u Beşer Beyannamesi mefhumundan ilham alan hürriyetperverlerin ülkeye dönerek inkılap kültürünü halka aşılamaya başladığını ifade etmiştir (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 14).

İkinci Meşrutiyet'le birlikte okullarda ders programlarının değiştiğini, inkılap ve ihtilal konularının siyasi cürüm olmaktan çıktığını, programlarda yer almaya başladığını, inkılap ruhuyla bağdaşmayan hocaların kürsüleri terk ettiğini, yerlerine yeni ve hür fikirli hocaların geldiğini belirten Kalaç, merkezde ve taşrada gösterilerin devam ettiğini, eski idare ile birlikte olan memurların görevlerinden alındığını ifade etmiştir. Hürriyet, müsavat ve adalet adına yapılan hareketlerde ve gösterilerde yersiz ve haksız olanların da olduğunu, halk kitlelerinin galeyanı ile oluşan hareketlerde şahsi hislerin ve kinlerin olmamasına imkân olmadığını vurgulamıştır (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 14).

İkinci Meşrutiyet Döneminde üniversitede eğitimine devam eden Ahmet Hilmi Kalaç, bir hatırasını gazetede nakletmiştir. Kalaç, aynı hatıraya 1960 yılında yayımlanmış olan "Kendi Kitabım" adlı hatıratında da yer vermiştir (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 23-28). Bu hatırayı gazetede şu şekilde anlatmıştır: "*Meşrutiyet ilan edildiği zaman henüz Mülkiye (Siyasal Bilgiler Okulu) talebesi bulunuyordum. Bir ay kadar İstanbul'da hürriyet havasını bol bol teneffüs ettikten, hürriyet tezahürlerinin içinde bulunduktan sonra Kayseri'ye sılaya gelecektim. Sivas'ın Zara ilçesinde bulunan bir akrabamı ziyaret etmek, Karadeniz'in ve Anadolu'nun görmediğim yerlerini görmek için seyahat yolunu denizden ve Giresun tarikiyle intihap ettim. Zara'da bir hafta kalacak oradan Kayseri'ye geçecektim. Zara'ya geldiğim zaman henüz hürriyet nümayişleri yapılmamış, istibdat hükûmeti iskat edilmişti. Fakat bir kaynaşma olduğu hissolunuyordu. Muvasalatımın üçüncü günü hükûmette tahrirat katibinin odasında oturuyorduk. Kalabalık halk topluluğunun hükûmete doğru geldiklerini gördük. Meydanda bir hayli halk toplandı, gürültüden ne söyledikleri ne istedikleri anlaşılmıyordu. Kaymakam aşağıya indi, ne istediklerini sordu. Her kafadan bir ses çıkıyor, söyledikleri, istedikleri uğultu arasında kaybolup gidiyordu. Nümayiş yapmak için toplandıkları anlaşılıyor, fakat bir türlü baklayı ağızlarından çıkarmağa cesaret edemiyorlardı. Kaymakamın sert ve seri hareketi cesaretlerini kırmıştı. Nihayet içlerinden birisi biraz ileri atıldı; -Biz açlıktan ölecek miyiz (ayniyat zahiresini) niçin Sivas'a gönderiyorsunuz? diyebildi. Kaymakam derhal bunu karşıladı. Ayniyat zahiresinin burada kalması için vilayete yazdım, bugün bu meseleyi idare meclisinde tekrar görüşeceğiz, içinizden bir heyet ayırın, gelsin benimle görüşsün, teşebbüsümüzü ve neticesini anlar, sizlere bildirir dedi. Nümayişçiler başka bir söze ve harekete cesaret edemeden dağıldılar*." (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 14-15).

Kalaç, Zara'daki ilk gösterilerden bir gün sonra göstericilerin yeniden Kaymakamlık binasına geldiklerini, içlerinde kasaba ileri gelenlerinden de insanların olduğunu, Kaymakamla görüşmek istediklerini, görüşme esnasında bu sefer mürtekip memurlara göz yumulduğunu, bunların

hükûmetten derhal ayrılmaları gerektiğini belirttiklerini, içlerinden bir kısmının sarhoş olmaları nedeniyle anormal durumda olduklarını, Ermeni ve Rum tebaadan da insanların olduğunu ve bunların diğerlerinden daha aşırıya gittiklerini, kargaşa esnasında cübbeli bir kişinin perişan duruma geldiğini, kaza kadısının göstericiler arasında tartaklandığını ve ölümden döndüğünü, Kaymakamın da kendini mal müdürünün odasına zorlukta attığını, göstericilerin Kaymakamın istifasını istediğini, Kaymakamın dilekçe yazarak "hasbelicap" istifa ettiğini, bunun kabul edilmediğini, herhangi bir şart ileri sürülmeden yeni bir dilekçenin yazdırıldığını, bu durumun nümayişteki halkı zafer neşesine sevk ettiğini, Kaymakamın dilekçesinin vilayete çekilmek üzere telgrafhaneye gönderildiğini, tam bu esnada ak sakallı bir ihtiyara halk tarafından kaymakamlık tevcih edildiğini belirten Kalaç, bu ihtiyarın olayları organize ettiğini belirtmektedir. Bu tertip çerçevesinde Ermenilerin de hükûmet meydanına geldiğini vurgulamaktadır (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 15).

Kaymakam meselesi halledildikten sonra sıranın diğer memurlara geldiğini, Kaymakamlık binasına giren halkın sırayla memurları azlettiklerini ve kapı dışına çıkardıklarını belirten Kalaç, Jandarma Kumandanlığının hükûmet dairesine yakın olmasına rağmen olup bitenleri koğuş pencerelerinden izlediklerini, herhangi bir şey yapmadıklarını belirtmiş, bu kumandanın olay öncesinde gerçekleştirilen gece toplantılarında rolünün olabileceğini vurgulamıştır. Gün akşam olurken, Zara Hükûmet Dairesinin temizlendiğini, memurların kovulması nedeniyle daire kapılarının kapandığını, tek tük kalan memurların arka sokaklardan evlerine gittiklerini belirten Kalaç, muzaffer halk yığınlarının evlerine dağıldığını belirtmiştir. Kalaç, anlattığı olaydan hareketle şunları söylemiştir: "*Hürriyet ve demokrasi uğruna, halkın feveraniyle yapılan bir hareketi olduğu gibi hikaye ettim. Demokrasi, nizam ve kanun çerçevesinden çıkarsa tahakküm ve istibdadın başka türlüsü ve daha tehlikelisi baş gösterebilir, bir kısım faziletsiz ve cahil insanların tagallübüne yol açar.*" (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 16). Kalaç, 1908 inkılabının ilk aylarda bazı yerlerde taşkınlıklara ve nizamsızlıklara yol açtığını, daha sonra 31 Mart irticaına kadar devam ettiğini, ondan sonra kurulan hükûmetin otoriteyi tesise muvaffak olduğunu belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi II", Nisan-Mayıs 1948: 16).

4. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Haziran-Temmuz 1948'de Yayımlanmış "Demokrasi III" Başlıklı Yazısı

Demokrasi başlıklı yazılarında Kalaç, meşrutiyet öncesi ve sonrasında yaşanan gelişmeleri detaylandırmaktadır. İkinci Meşrutiyet'in ilan edildiği tarihte İstanbul'da olan Kalaç, 1960 yılında yayımlanmış olan kitabında dönemin atmosferini yansıtması bakımından önemli bir bilgi paylaşmıştır. Darülmuallimin eğitim döneminde okuldaki disiplinden bahsetmekte, çeşitli merasimlerin uygulanmasından bazı öğrencilerin rahatsız olduklarını belirtmektedir. Kalaç, dönemle ilgi şunları söylemektedir: "*Bütün bu disipline ve tazyike rağmen fikir hürriyeti yavaş yavaş inkişaf ediyordu. Zamanın idaresine karşı hoşnutsuzluk havası hissolunuyordu. Men olunan şeye meyil ve merak uyanmaması mümkün değildir. Memnu eserler kulaktan kulağa işitilir, ne yapıp yapılır, tedarik olunarak gizli gizli okunurdu*." (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 16).

Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasiyle ilgili üçüncü yazısına bir milletin hürriyetten mahrumiyeti kadar anarşinin de aynı oranda zararlı olduğunu belirterek başlamıştır. İkinci Meşrutiyet'in ilk aylarında hükûmet (istibdat hükûmeti olarak nitelendirmekte) aleyhine hareketlerin ve gösterilerin bazı yerlerde olağan dışı hâle ulaştığını, anarşinin oluştuğunu ifade etmiştir. Zara olaylarına değinen Kalaç, hükûmet aleyhine yapılan gösterilerin başka bir mahiyete dönüştüğünü, halkın bir kısmının memurlardan hıncını almak için hareket ettiğini belirtmiş, "*sözün ayağa düşmesinden sonra*" iyiyi ve kötüyü ayırmanın mümkün olmayacağını vurgulamıştır. Eski devrin simgesi olan memurlar arasında hürriyeti seven, görevini yapan, kanundan ayrılmayan memurların dahi Zara'da tecavüze uğradığını ve haysiyetlerinin zedelendiğini belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 2).

Kalaç, Giresun'dan Kayseri'ye geçerken bazı yerlerde gösterilerin yapıldığını haber aldığını ifade etmektedir. Kayseri'de görev yapan mutasarrıfın da gösteri sırasında kalp krizinden hayatını kaybettiğini, aslında kendisinin izzetli ve kanun sever biri olduğunun rivayet edildiğini vurgulamıştır. Kalaç, Mebuslar Meclisi kuruluncaya kadar hükûmet otoritesinin hakkıyla oluşturulamadığını söylemektedir. Muhtelif unsurlardan oluşan mebusların kendi özel ve millî emelleri veya bölgeleri doğrultusunda siyaset yaptıklarını, her türlü tahrik ve teşvikin Mecliste bulunduğunu, çeşitli adlarla çıkan gazetelerin fikir tartışmasından daha çok şahsi mücadeleler içinde olduğunu belirten Kalaç, 31 Mart Vakasının kanlı uyarısının İttihat ve Terakki Hükûmetinin uyanışına ve toplanmasına vesile olduğunu vurgulamıştır (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 2).

İkinci Meşrutiyet'ten sonra Birinci Dünya Savaşı'nın ilanına kadar geçen dört beş senelik sürede çıkarılmış olan kanunlardan ve hükûmet icraatlarından demokrasiye doğru ahenkli bir akış olduğunu belirten Kalaç; Matbuat Kanununun, Umumi ve Hususi Vilayetler İdaresi Kanununun, İlk Tedrisat Kanununun demokratik esaslara göre hazırlandığını, idarenin ruhunda inkılaplar oluşturduğunu vurgulamıştır. Bu kapsamda; vilayetlerde umumi meclislerin, kazalara kadar olan idari birimlerde maarif cemiyetlerinin açıldığını, ilk mekteplerin açılmasına ve çoğaltılmasına çalışıldığını; adliye, idare ve maliyede teftiş ve murakabe usullerinin oluşturularak memurların görevlerinin ve sorumluluklarının belirlenmiş olmasının dairelerde düzeni oluşturduğunu vurgulamıştır (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 2).

Kalaç, Osmanlı Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı'na katılmaması durumunda müspet neticeler alınabileceğinin umulduğunu belirtmiştir. Birinci Dünya Savaşı'nı "totaliter" bir harp olarak nitelendiren Kalaç, Örfi İdare ile memleketi kurtarmak bahasına hürriyete ve demokrasiye giden yolun kapandığını belirtmiştir. Savaşta zaman zaman başarılar elde edildiğini, Çanakkale'de eşine az rastlanır bir kahramanlık ve cesaret destanı yazıldığını, ancak müttefiklerin harbi kaybetmesi nedeniyle Osmanlı'nın da kaybedenler arasında yer aldığını belirten Kalaç, nihayet Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalandığını söylemiştir. Bu süreçte Anadolu'nun yer yer düşman işgaline uğradığını, Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a ayak basarak mücadelesine başladığını belirtmiştir.

Memleketin haksız bir şekilde tecavüze uğradığını düşünen vatan evlatlarının Mustafa Kemal'in yanında yer aldıklarını, Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri kurduklarını belirten Kalaç, mücadelenin zor olduğunu, hem yabancı güçlere hem de İstanbul ve içerideki muhalif kuvvetlere karşı mücadele etmenin ve yenmenin gerekli olduğunu vurgulamıştır. Davanın hak, millet ve demokrasi davası olduğu için her zorluğun yenildiğini belirten Kalaç, millî kuvvetlerin zoruyla Meclisin öncelikle İstanbul'da açıldığını, bu Meclisin ömrünün üç aydan fazla olmadığını belirtmiştir. Meclisin kapanması konusunda dönemin Sultanının da etkili olduğunu söylemektedir. Burada Mustafa Kemal'in Meclis'in İstanbul'da toplanmaması konusundaki talebinin haklı çıktığına vurgu yapmaktadır (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 3).

23 Nisan 1920'de Ankara'da Büyük Millet Meclisi açıldığında, hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız milletin olduğuna dair düsturun "baş tacı" olduğuna vurgu yapan Kalaç, bütün gücün kaynağını milletin iradesinde gören Birinci Millet Meclisi'nin çıkarmış olduğu kanunlar arasında gösterdiği 20 Ocak 1921 ve 24 Mayıs 1924 Teşkilat-ı Esasi Kanunlarında tamamen demokratik esasların ruh ve manasının bulunduğunu belirtmiştir (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 3). Kalaç, 1924 Anayasası'nın da Birinci Büyük Millet Meclisi tarafından çıkarıldığına dair bilgiyi muhtemelen sehven vermektedir. Çünkü, İkinci Dönem Büyük Millet Meclisi, 11 Ağustos 1923'te faaliyetlerine başlamıştır (*TBMM Zabıt Ceridesi*, 11.08.1339: 2). Birinci Büyük Millet Meclisi'nin adı konmamış bir cumhuriyet olduğunu ve Mustafa Kemal'in de Meclis Başkanı olarak yetki ve görev itibarıyla Cumhurbaşkanlığı yapan bir kişi olduğunu belirten Kalaç, 29 Kasım 1923'te[1] üç yıl evvel doğan bir çocuğun adının konduğunu, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükûmetinin Türkiye Cumhuriyeti olduğunu ve mütekâmil şeklini bulduğunu belirtmiştir. Kalaç yazısını şu şekilde tamamlamaktadır: "*Aziz okuyanlarım, kanunlar ve rejimler birer vasıtadır. İyi ellerde ve iyi niyetle tatbik olunursa milleti maksut olan refah ve saadet gayesine ulaştırır, vatandaşları huzur içinde yaşatır. En mükemmel vasıta ehilsiz ellerde olur, yerinde ve yolunda kullanılmazsa istenmeyen neticeleri verebilir. Milletler tarihi bunun canlı şahididir.*" (Kalaç, "Demokrasi III", Haziran-Temmuz 1948: 3).

5. Ahmet Hilmi Kalaç'ın Diğer Yazılarının Demokrasi Konusu İle İlişkisi

Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasi üzerine yazmış olduğu yazılarını Cumhuriyet'in ilanı ile neticelendirmektedir. Son demokrasi başlıklı yazısını Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinin Haziran-Temmuz 1948 tarihli sayısında yayımlamıştır. Cumhuriyet'in ilanından 1948 yılına kadar geçen süreç hakkında bilgiler paylaşmadığı anlaşılmaktadır. Son demokrasi yazısının yayımlandığı 65-66 numaralı sayıdan sonra kaleme almış olduğu yazıları burada belirtmek, demokrasi tarihi ile ilgili değerlendirmelerde yararlı olacaktır. Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinin Ağustos 1948 tarihli sayısında; "*Heybeliada'da Ahmet Rasim'im Mezarı Başında*" başlıklı yazısını yayımlamıştır. Ahmet Rasim'i okul yıllarından tanıdıklarını belirten Kalaç, yazarın Tercüman-ı Hakikat, İkdam ve Sabah gazetelerinde yazılarıyla karşılaştıklarını, kalemi ile dönemin idaresini eleştirdiğini ve yıprattığını, gençlere ruh ve ümit verdiğini belirtmektedir. On ciltlik Osmanlı Tarihi ile Osmanlı idaresinin iyi ve kötü yönlerini en ince ayrıntısına kadar anlattığını ifade etmektedir. Mazlum Rasim'le birlikte Mazlum'un babası ve Tevhid-i Efkar Sorumlu Müdürü Ahmet Rasim'i İstanbul'da ziyaret ettiklerini belirten Kalaç, bu esnada Ahmet Rasim'in; bir gece İstanbul'a hücum eden düşman tayyarelerinin niçin Türk tayyareleri ile karşılanmadığına dair hükûmeti eleştiren yazısından dolayı Örfi İdare tarafından "hıyanet-i vataniye" ile yargılandığını belirttiğini, buna kızdığını ve Enver Paşa'yı eleştirdiğini nakletmektedir (Kalaç, "Heybeliada'da Ahmet Rasim'in Mezarı Başında", Ağustos 1948: 5-6).

[1] Burada yazılmış olan tarihin "29 Ekim" yerine sehven yazıldığı tahmin edilmektedir.

Ahmet Hilmi Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinin Eylül 1948 tarihli sayısında (68); "*30 Ağustos Zafer Bayramı*" başlıklı yazısını kaleme yayımlamıştır. 30 Ağustos Zaferi'ni müjdeleyen top seslerini Ankara Dikmen'de işittiğini belirten Kalaç, 26 yıldır hür ve tam manasıyla müstakil vatan havasını teneffüs ederek yaşadıklarını vurgulamaktadır (Kalaç, "30 Ağustos Zafer Bayramı", Eylül 1948: 2). Derginin Ekim 1948 tarihli sayısında (69); "*Bir Öğretmenin Hikayesi*" başlıklı yazısını yayımlamıştır. Kalaç, çocukluk arkadaşı Mehmet Hilmi'nin Anadolu'nun farklı yerlerinde yaptığı idealist öğretmenlikten ve vatan sevgisinden bahsetmekte, en son rahatsızlığı nedeniyle Heybeliada Sanatoryumundaki tedavisinden ve ölümünden bahsetmektedir (Kalaç, "Bir Öğretmenin Hikâyesi", Ekim 1948: 7-8). Kalaç, Derginin Kasım 1948 tarihli sayısında (70); "*Atatürk'ün Ankara'dan Son Ayrılışı"* başlıklı yazısını kaleme almıştır. Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünden önce katılmış olduğu son 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'ndan, bu program sonrasına İstanbul'a gittiğinden ve Ankara'ya bir daha gelemediğinden bahsetmektedir (Kalaç, "Atatürk'ün Ankara'dan Son Ayrılışı", Kasım 1948: 2).

Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinin Aralık 1948 tarihli sayısında (71) Kalaç; "*Kırtasiyecilik"* başlıklı yazısını yayımlamıştır. Bu yazısında Osmanlı'dan Cumhuriyet'e bürokrasideki yazışmalardan, yazışmaların artışından, bürokrasiyi gereksiz şekilde çoğaltan yazışmaların sebeplerinden bahsetmektedir. Kırtasiyeciliğin azaltılması bağlamında tarihten örnekler vererek, çözümler sunmaktadır (Kalaç, "Kırtasiyecilik", Aralık 1948: 7, 23). Derginin Ocak 1949 tarihli Özel sayısında (72); "*Düğün İsrafı"* başlıklı yazısını kaleme almıştır. Bu yazısında İstanbul'da ve Kayseri'de 1948 yılında yapılan iki düğünden örnekler veren Kalaç, düğün israfının iktisadi ve içtimai yapıya zarar verdiğinden bahsetmektedir. Ziynet eşyalarının millet yararına kuruluşlara ve yatırımlara dönüştürülmesinin faydalarından bahsetmiştir (Kalaç, "Düğün İsrafı", Ocak 1949: 19-20). Nihayet Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasi başlıklı yazılarından sonra Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinde altı makale yazmıştır. Kalaç, bu yazılarında demokrasi tarihine dair herhangi bir veri paylaşmamıştır.

Ahmet Hilmi Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinde "Demokrasi" başlıklı yazılarından önce de yedi yazı kaleme almıştır. Bu kapsamda; Kasım-Aralık 1946 tarihli ve 46-47. sayıda; "Erciyes Kelimesi Üstünde Atatürk'ün Bir Tahlili" (Kalaç, "Erciyes Kelimesi Üstünde Atatürk'ün Bir Tahlili", Kasım-Aralık 1946: 2-4), Ocak-Şubat 1947 tarihli ve 48-49. sayıda "Erciyes ve Spor" (Kalaç, "Erciyes ve Spor", Ocak-Şubat 1947: 2-4), Mart 1947 tarihli ve 50. sayıda "Şehit Miralay Nazım" (Kalaç, "Şehit Miralay Nazım", Mart 1947: 3-7), Mayıs 1947 tarihli ve 52. sayıda "Kayseri Üzerine Bir Masal ve Bir Hakikat" (Kalaç, "Kayseri Üzerine Bir Masal ve Bir Hakikat", Mayıs 1947: 9-10), Haziran 1947 tarihli ve 53. sayıda "Kızılca Hamam'dan Kayseri'ye Bakış" (Kalaç, "Kızılca Hamam'dan Kayseri'ye Bakış", Haziran 1947: 3-4), Ekim-Kasım 1947 tarihli ve 57-58. sayıda "Kurban Bayramı" (Kalaç, "Kurban Bayramı", Ekim-Kasım 1947: 17), Aralık-Ocak 1947/1948 tarihli ve 59-60. sayıda "Kayseri'de Matbaanın Kuruluşu ve İlk Gazete" (Kalaç, "Kayseri'de Matbaanın Kuruluşu ve İlk Gazete", Aralık-Ocak 1947/1948: 5-6), başlıklı yazılar kaleme almıştır. Ahmet Hilmi Kalaç, Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi dışında Kayseri il gazetesinde de yazılar yazmıştır (Kilci, 2012: 72- 74). Kalaç, buradaki yazılarında da demokrasi konusu dışında yazılar yayımlamıştır.

Kalaç, süreli yayınlarda yayımlanmış yazıları dışında müstakil eserler de kaleme almıştır. Bu kapsamda 1911 yılında Erciyes Matbaası tarafından basılmış ve 2007 yılında yeniden basımı gerçekleştirilmiş olan; "Kayseri'yi Bilmek İster misiniz? Yahut Kayseri'nin Ekonomik Durumu 1911" adlı kitabında Kayseri'de yürütülen iktisadi faaliyetler hakkında bilgiler vermektedir (Kalaç, Kayseri 2007: 8). Diğer taraftan 1960 yılında basımı yapılmış olan "Kendi Kitabım" başlıklı kitabını Kalaç, hayat romanı olarak nitelendirmektedir. Bu kitabında Kalaç, 1904-1920 yılları arasında yaşadıklarını ve gördüklerini yazmıştır (Kalaç, *Kendi Kitabım*, 1960: 3). Kalaç, 1923 sonrasında yaşanan siyasi gelişmeleri kaleme almamıştır. Bu konuyla ilgili Kalaç, "Kendi Kitabım" adlı hatıratında; Birinci Dönemden Yedinci Dönem sonuna kadar devam etmiş olan Büyük Millet

Meclisindeki görevleriyle ilgili hatıralarını da yazmak istediğini belirtmiş (Kalaç, *Kendi Kitabım*, İstanbul 1960: 4), ancak ömrü 26 yıllık siyasi hayatın tamamına ait hatıraları bir bütün olarak yazmaya yetmemiştir.

SONUÇ

Ahmet Hilmi Kalaç'ın 1948 yılında Kayseri Halkevi Erciyes Dergisinde üç farklı sayıda yayımlanmış olan "demokrasi" başlıklı yazıları, Türk demokrasi tarihini kronolojik bir usul içerisinde anlatmaktadır. Yazısını Tanzimat ile başlamakta, Meşrutiyet'le devam ettirmekte ve Cumhuriyet'le bitirmektedir. Kalaç, yazılarında demokrasi kavramının terminolojik içeriğine dair değerlendirmeler yapmamıştır. Demokrasi yazılarındaki kurguyu hürriyet, özgürlük, meclis ve kanunlar üzerine oluşturmuştur. Demokrasi yazılarının değerini artıran en önemli konu, Ahmet Hilmi Kalaç'ın anlattığı konuların ve olayların önemli bir kısmına aynı zamanda tanık olmasıdır. Demokrasi makaleleri, bilgilendirme amacıyla kaleme alınmış olsa da aynı zamanda hatırat olarak da değerlendirilebilir. Nitekim Kalaç, Dergide kaleme almış olduğu bazı konuları 1960 yılında yayımlanmış olan "Kendi Kitabım" adlı hatıratında da işlemiştir. Yine 1911 yılında Kayseri Ekonomisi üzerine yazmış olduğu kitabında anlatılan konulara, 1960 tarihli çalışmasında da yer vermiştir.

Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasi başlıklı yazılarında özellikle 19. yüzyıl siyasi tarihinde yaşanan olaylara değinmekte, Osmanlı aydınlarının hürriyet konusunda verdikleri mücadeleye işaret etmektedir. Meşruti yönetime geçişi Müslümanların ve gayrimüslimlerin birlikte başardığını söyleyen Kalaç, Mecliste yer alan gayrimüslim unsurların şahsi ve ulusal hesaplar peşinde koştuklarına vurgu yapmaktadır. Kalaç, demokrasi mücadelesinin merkezine hürriyeti koymaktadır. Hürriyet için verilen mücadelenin elde etmiş olduğu başarıya değinirken, diğer taraftan kontrolsüz hürriyetin anarşiye ve düzen karışıklığına neden olduğunu, yaşamış olduğu bir kısım olaylar üzerinden anlatmaktadır. Kalaç, sansür ve baskı rejiminin uygulandığını belirttiği dönemi sert bir şekilde eleştirirken, diğer taraftan bu dönemde yaşanan modernleşme hamlelerine değinmektedir.

Ahmet Hilmi Kalaç'ın demokrasi başlıklı yazılarını dikkat çekici kılan bir diğer konu, hayatı boyunca bulunmuş olduğu görevlerdir. Mülki hizmetlerde bulunmuş olan Kalaç, 1920'den 1946 yılına kadar meclislerde Kayseri'yi temsil etmiştir. Bu durum, Kalaç'ın ciddi bir birikime ve tecrübeye sahip olduğunu göstermektedir. Cumhuriyet Halk Partisi içinde 1946 yılına kadar siyasi faaliyetlerde bulunan Kalaç, Parti içinde almış olduğu görevlerle de yerel ve ulusal siyasi birikime katkı sağlamıştır. Kalaç'ın görev yapmış olduğu tarihler, Türk siyasi hayatında iki farklı denemeye rağmen Tek Parti'nin yönetimde söz sahibi olduğu bir dönemi ifade etmektedir.

Cumhuriyet rejiminin birden çok siyasi partiye duymuş olduğu ihtiyaç, Tek Parti yöneticilerinin de bildiği bir konudur. Bu kapsamda Parti içinde gerçekleştirilmiş olan bazı uygulamalarla murakabeye duyulan ihtiyacın karşılanması amaçlanmış, ancak başarılı olunamamıştır. Nihayet İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra çok partili siyasal hayata geçiş için bazı adımlar atılmış ve 1945'ten itibaren yeni siyasi partiler kurulmaya başlanmıştır. Kurulmuş olan yeni siyasi partiler CHP'yi de etkilemiş, Parti içinde aşırılar ile ılımlıların mücadelesinde ılımlıların hâkimiyeti ile neticelenecek bir süreç ortaya çıkmıştır. Nihayet CHP, 1946-1950 yılları arasında yürütmüş olduğu ılımlı ve liberal politikalar nedeniyle Parti içindeki aşırılar tarafından eleştirilmiştir.

Ahmet Hilmi Kalaç, demokrasi başlıklı yazılarını siyasetten ayrıldıktan sonra kaleme almıştır. Aslında, 1944 ve sonrasında demokrasi, siyasi partiler, hürriyet gibi konular yerel ve ulusal bir kısım basın organlarında işlenmiştir. Kalaç'ın demokrasi yazılarını 1948 yılında yazmış olmasının, her ne kadar siyasi hayattan çekilmiş olsa da CHP'nin genel siyasi politikaları ilişkili olup olmadığı konusu mevcut veriler ışığında açıklanamamaktadır. Burada yapılacak herhangi bir değerlendirme yorumdan

ileriye gitmeyecektir. Bildiri kapsamında dikkat çeken bir diğer konu, demokrasi başlıklı yazıların 1923'te bırakılmış olmasıdır. Bu yazılar 1946 veya 1948 yılına kadar devam ettirilmiş olsaydı, Cumhuriyet Dönemi siyasi tarihine de ışık tutabilirdi. Ahmet Hilmi Kalaç'ın TBMM'nin ilk yedi döneminde kesintisiz görev yapmış olması, Cumhuriyet'in kurucu kadrosu ile yakın bir ilişki içerisinde olduğunu göstermektedir. Bu durum, 1923-1946 yıllarına ait Kalaç tarafından yazılmış olası bir hatıranın önemini açıkça ortaya koymaktadır.

KAYNAKÇA

Ahmed Nazif Efendi. (1987). *Kayseri Tarihi (Mir'at-ı Kayseriyye),* Günümüz Türkçesine Çeviri: Mehmet Palamutoğlu, Kayseri: Kayseri Özel İdare Müdürlüğü ve Kayseri Belediyesi Birliği Yayını.

Aktan, A., Tok, Ö. (2009). *Kayseri'nin 1910'lu Yıllarda Yayınlanan İlk Gazetesi Erciyes (Metin ve Değerlendirme),* Kayseri: Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayını No: 62.

Altuncuoğlu, N. (2007). *Modern Kayseri'nin Mimarlarından Vali Muammer Bey (1874-1928)* , Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Basılmış Yüksek Lisans Tezi).

Ecer, A. V. (2009). *Milli Mücadelede Kayseri Basını*, Editör: Sevgi Yaman, Kayseri: Laçin Yayınları.

Erkiletlioğlu, H. (2021). *Geniş Kayseri Tarihi*, İstanbul: Ihlamur Yayınları.

Kalaç, A. H. (1946). Erciyes Kelimesi Üstünde Atatürk'ün Bir Tahlili, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 46-47, 2-4.

Kalaç, A. H. (1947). Erciyes ve Spor, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 48-49, 2-4.

Kalaç, A. H. (1947). Şehit Miralay Nazım, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 50, 3-7.

Kalaç, A. H. (1947). Kayseri Üzerine Bir Masal ve Bir Hakikat, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 52, 9-10.

Kalaç, A. H. (1947). Kızılca Hamam'dan Kayseri'ye Bakış, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 53, 3-4.

Kalaç, A.H. (1947). Kurban Bayramı, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 57-58, 17.

Kalaç, A. H. (1947/1948). Kayseri'de Matbaanın Kuruluşu ve İlk Gazete, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 59-60, 5-6.

Kalaç, A. H. (1948). Demokrasi, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 61-62, 5-6.

Kalaç, A. H. (1948). Demokrasi II, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 63-64, 14-16.

Kalaç, A. H. (1948). Demokrasi III, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 65-66, 2-3.

Kalaç, A. H. (1948), "Heybeliada'da Ahmet Rasim'in Mezarı Başında", *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 67, 5-6.

Kalaç, A. H. (1948). 30 Ağustos Zafer Bayramı, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 68, 2-3.

Kalaç, A. H. (1948). Bir Öğretmenin Hikâyesi, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 69, 7-8.

Kalaç, A. H. (1948). Atatürk'ün Ankara'dan Son Ayrılışı, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 70, 2.

Kalaç, A. H. (1948). Kırtasiyecilik, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 71; 7, 23.

Kalaç, A. H. (1949). Düğün İsrafı, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 72, 19-20.

Kalaç, A. H. (1949). Ahmet Hilmi Kalaç, *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 72, 19-19.

Kalaç, A. H. (1960). *Kendi Kitabım*, İstanbul: Yeni Matbaa.

Kalaç, A. H. (2007). *Kayseri'yi Bilmek İster misiniz? Yahut Kayseri'nin Ekonomik Durumu 1911*, Latin Harflerinden Uyarlayan: Ahmet Emin Güven, Kayseri: Mazaka Yayıncılık.

Karal, E. Z. (2011). *Osmanlı Tarihi*, Cilt: VI, Ankara: TTK Yayınları.

Karpat, K. H. (2010). *Türk Demokrasi Tarihi*, İstanbul: Timaş Yayınları.

Kayseri Halkevi. (1950). *Kayseri Halkevi Erciyes Dergisi*, 84-85.

Kilci, A. N. (2005). *Ahmet Hilmi Kalaç (1888-1966),* Kayseri: Erciyes Üniversitesi Sosyal

Bilimler Enstitüsü (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi).
Kilci, A. N. (2012). Ahmet Hilmi Kalaç ve Kayseri Basını, *Tarih İçinde Kayseri,* Editörler: Hamza Çakır-Hakan Aydın, Konya: Palet Yayınları, 72-74.
Önder, A. R. (2012). Millî Mücadele'de Erciyes (1919), *Tarih İçinde Kayseri,* Editörler: Hamza Çakır-Hakan Aydın, Konya: Palet Yayınları.
Salep, M. (2020). *Türkiye'de Demokrasinin Sancılı Yılları (1960-1971),* Ankara: Nobel Yayınları, Ankara 2020.
Salep, M. (2020). Çok Partili Hayata Geçiş Sürecinde CHP'nin Siyasal Politikası Üzerine Bir Değerlendirme (1938-1950), *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi (İTOBİAD),* 9 (2), 1092-1126.
Salep, M. (2021). Türk Ocakları İkinci Kurultayı'nın Cumhuriyet Dönemi Milliyetçilik Anlayışına Etkileri, *History Studies*, 13 (5), 1605-1628.
Şanal, M. (2007). *Kayseri Halkevi ve Faaliyetleri (1932-1950),* Kayseri: Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.
TBMM. (11.08.1339). *TBMM Zabıt Ceridesi*, Cilt: 1, Birinci Oturum.
TBMM. (2010). *TBMM Albümü (1920-2010),* 1. Cilt (1920-1950), Ankara: TBMM Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü Yayınları No: 1.
TBMM. (2022). *Birinci Dönem Meclis Albümü 1920-1923*, Ankara: TBMM Basımevi.
Yücetürk, Z. (2015). Ahmet Hilmi Bey'in Adalet Anlayışı, *Karadeniz Araştırmaları*, 44, 187-213.

THE IMPACT OF DIGITAL TRANSFORMATION ON THE STRENGTHENING OF INTERNAL CONTROL SYSTEMS. AN APPLIED STUDY ON THE JUMHOURIA BANK, NALUT CITY, LIBYA

Ramadhan Abd Allateef Alaswad
Faculty of Economic and Political sciences, Nalut University

Abstract

The rapid technological development in recent years has led to a change in the nature of banking operations, as digitization has become an essential focus in developing the performance of banks and enhancing their supervisory capabilities. Jumhouria Bank is the largest Libyan commercial bank in terms of the number of customers and branches, which makes it a suitable model for studying the impact of digital transformation on internal control. This scientific paper aimed to study the level of digital transformation and measure its impact on internal control systems at Al Jumhuriya Bank, Nalut branch. It focused on a problem: What is the impact of digital transformation on strengthening the internal control systems in the bank under study? Although the bank has implemented a number of digital systems, it turns out that there is a deficiency in the functioning of these systems in all branches of the Jumhuriya Bank, especially the mountainous branches such as Nalut branch, the location of this study. The paper focused on a main hypothesis stating: There is a statistically significant effect between digital transformation and strengthening internal control systems in a bank in the Jumhuriya Bank, Nalut. The study targeted all (30) employees of the bank, through distributing a questionnaire to collect the information and data required for the study._ After transcribing the questionnaire, it will be analyzed and interpreted using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS), to arrive at results and recommendations.

Keywords: Digital transformation, Internal control system, Jumhouria Bank, Nalut, Libya.

أثر التحول الرقمي على تعريز أنظمة الرقابة الداخلية
دراسة تطبيقية على مصرف الجمهورية – مدينة نالوت-ليبيا

أ. رمضان عبد اللطيف الاسود

مستخلص الدراسة:
أدى التطور التكنولوجي المتسارع خلال السنوات الاخيرة الى تغير طبيعة العمليات المصرفية حيث أصبحت الرقمنة محورا اساسيا في تطوير اداء المصارف وتعزيز قدراتها الرقابية. ويُعد مصرف الجمهورية أكبر المصارف التجارية الليبية من حيث عدد العملاء والفروع، مما يجعله نموذجا مناسبا لدراسة اثر التحول الرقمي على الرقابة الداخلية. هدفت هذه الورقة العلمية إلى دراسة مستوى التحول الرقمي وقياس أثره على أنظمة الرقابة الداخلية بمصرف الجمهورية فرع نالوت. وركزت على مشكلة مفادها: ما أثر التحول الرقمي على تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية في المصرف قيد الدراسة؟ وبالرغم من قيام المصرف بعدد من الأنظمة الرقمية تبين ان هناك ضعف في عمل هذه الأنظمة بكافة فروع مصرف الجمهورية وبالأخص الفروع الجبلية مثل فرع نالوت مكان هذه الدراسة. وركزت الورقة على فرضية رئيسية مفادها: يوجد أثر ذو دلالة احصائية بين التحول الرقمي وتعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بمصرف الجمهورية نالوت. استهدفت الدراسة كافة العاملين بالمصرف وعددهم (30) موظفا وذلك من خلال توزيع الاستبيان لجمع المعلومات والبيانات المطلوبة للدراسة. وبعد القيام بعملية تفريغ الاستبيان سيتم تحليلها وتفسيرها باستخدام الحزمة الإحصائية للعلوم الاجتماعية للتوصل الى النتائج والتوصيات.

الكلمات المفتاحية: التحول الرقمي، أنظمة الرقابة الداخلية، مصرف الجمهورية، نالوت – ليبيا

1.1 المقدمة

أدى التطور التكنولوجي المتسارع خلال السنوات الأخيرة إلى تغيّر طبيعة العمليات المصرفية، حيث أصبحت الرقمنة محوراً أساسياً في تطوير أداء المصارف وتعزيز قدراتها الرقابية. وتبين الدراسات أن التحول الرقمي يسهم في رفع مستوى الكفاءة التشغيلية، وتحسين جودة الخدمات، وتعزيز أمن المعلومات (العريمي، 2021). وفي ليبيا، تتزايد الحاجة إلى التحول الرقمي نتيجة الظروف الاقتصادية والمالية الصعبة، ووجود تحديات تتعلق بالأخطاء التشغيلية وضعف الرقابة التقليدية، خصوصاً مع الاعتماد على الأوراق والإجراءات القديمة التي تزيد من فرص التلاعب والغش (الشارف، 2020)

ويُعد مصرف الجمهورية أكبر المصارف التجارية الليبية من حيث عدد العملاء والفروع، مما يجعله نموذجاً مناسباً لدراسة أثر التحول الرقمي على الرقابة الداخلية. وتشير الأدبيات الليبية إلى أن المصارف التي تبنت الأنظمة الإلكترونية حققت مستويات أعلى من الشفافية ودقة التقارير مقارنة بالمصارف التي لا تزال تعتمد على النظم التقليدية (البركي، 2021؛ زغبية، 2023).

2.1 مشكلة البحث

تعاني المصارف الليبية، ومنها مصرف الجمهورية، من فجوة بين مستوى التحول الرقمي المطلوب ومستوى الرقابة الداخلية الحالية، وذلك بسبب ضعف البنية التقنية والاعتماد على أساليب يدوية تقليدية. وعلى الرغم من تنفيذ المصرف لعدد من الأنظمة الرقمية، فإن هذه الأنظمة لا تعمل بشكل متكامل عبر جميع الفروع، وخاصة الفروع الجبلية مثل فرع نالوت

وتتمثل مشكلة البحث في الاجابة عن التساؤل التالي:

ما أثر التحول الرقمي على تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية في مصرف الجمهورية – فرع نالوت؟

3.1 فرضيات البحث

الفرضية الرئيسة:

يوجد تأثير ذو دلالة إحصائية بين التحول الرقمي وتعزيز أنظمة الرقابة الداخلية في مصرف الجمهورية فرع نالوت.

1.4 أهمية البحث

يسهم البحث في إثراء الأدبيات الليبية المتعلقة بالتحول الرقمي والرقابة الداخلية، وهو موضوع لا يزال محدود التناول في الدراسات المحلية. حيث تؤكد دراسة خنفر (2022) أن التحول الرقمي يعدّ عاملاً محوريًا في رفع كفاءة أنظمة أمن المعلومات داخل المصارف الليبية (ص.41)

وتوفر الدراسة أيضا مؤشرات مهمة لمصرف الجمهورية، تساعد في تطوير سياساته الرقمية وتحسين أنظمة الرقابة، خاصة في الفروع التي تواجه صعوبات تقنية مثل فروع جبل نفوسة. وتشير دراسة شلبي (2021)، إلى أن ضعف الرقابة اليدوية يزيد من حجم الأخطاء ويضعف جودة التقارير (ص. 48)، مما يجعل الرقمنة فرصة استراتيجية للتحسين.

5.1 أهداف البحث

تهدف الدراسة الى: -

1 - دراسة مستوى التحول الرقمي داخل المصرف.
2 - قياس أثر الرقمنة على أمن المعلومات.
3 - تحليل دور الأنظمة الإلكترونية في تحسين الشفافية والدقة.
4 - تقييم أثر التحول الرقمي على تفعيل إجراءات الضبط الداخلي.

6.1 منهجية البحث

أعتمد البحث على المنهج الوصفي التحليلي من خلال:

1. دراسة الأدبيات المتعلقة بالتحول الرقمي والرقابة الداخلية.
2. تحليل الدراسات الليبية ذات الصلة (شلبي، 2021؛ بن موسى، 2021؛ زغبية، 2023)
3. تصميم أداة استبيان لقياس مدى تأثير التحول الرقمي على الرقابة الداخلية في الفرع المدروس.
4. تحليل البيانات باستخدام برامج إحصائية مناسبة.

6.1.1 حدود البحث

- الحدود المكانية:- مصرف الجمهورية – فرع نالوت (محل الدراسة)
- الحدود الموضوعية:- تركز الدراسة عل أثر التحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية داخل المصرف
- الحدود الزمنية: - تشمل الفترة من 2020إلى 2024، كونها الفترة التي شهدت أكبر توسع في اعتماد الأنظمة الرقمية داخل مصرف الجمهورية نالوت

6.2.1 مجتمع وعينة البحث

تمثل مجتمع البحث في جميع العاملين بمصرف الجمهورية نالوت وعددهم (30) ولصغر حجم المجتمع تم اختيار جميع افراده كعينة للبحث

7.1 الدراسات السابقة

1 - زغبية (2023)

تناولت الدراسة مشكلة ضعف أمن المعلومات في المصارف الليبية، خاصة في ظل تزايد الاعتماد على الأنظمة الإلكترونية. هدفت إلى تحليل أثر التحول الرقمي على جودة التقارير المالية ومستوى الشفافية داخل المصارف. وأظهرت النتائج أن استخدام

الأنظمة الرقمية مثل البلوك تشين والتحليل الذكي للبيانات يعزز دقة المعلومات ويقلل من مخاطر التلاعب. وأوصت الدراسة بضرورة تبنّي استراتيجيات رقمية شاملة تتضمن تطوير البنية التحتية وتعزيز مهارات الكوادر العاملة في مجال التكنولوجيا المصرفية.

2 - البرغثي (2022)

بحثت مشكلة ضعف الكفاءة التشغيلية للمصارف الليبية بسبب محدودية استخدام التكنولوجيا الرقمية. هدفت الدراسة إلى قياس أثر التحول الرقمي في تحسين الأداء المالي والإداري للمصارف التجارية. وتوصلت النتائج إلى أن تطبيق الأنظمة الرقمية يقلل من الأخطاء البشرية، ويزيد من سرعة إنجاز المعاملات، كما يسهم في رفع كفاءة الرقابة الداخلية. وأوصت الدراسة بضرورة وضع خطة رقمية استراتيجية شاملة تتضمن تدريب الموظفين وتحسين الأنظمة الأمنية.

3- خنفر (2022)

ركزت الدراسة على ضعف نظم أمن المعلومات في المصارف الليبية كأحد التحديات الرئيسة أمام التحول الرقمي. وتمثلت أهميتها في تقديم إطار علمي يربط بين التحول الرقمي وكفاءة أنظمة الرقابة الداخلية. وخلصت النتائج إلى وجود علاقة إيجابية قوية بين مستوى التحول الرقمي ومستوى أمن المعلومات داخل المصارف. وأوصت الباحثة بأهمية تعزيز قدرات العاملين في الأمن السيبراني وتطوير أنظمة الحماية الإلكترونية لضمان سلامة العمليات المصرفية.

4 - البركي (2021)

تناولت الدراسة مشكلة بطء تبني الأنظمة الرقمية في القطاع المصرفي الليبي وتأثيره على جودة التقارير المالية. وهدفت إلى تحديد العلاقة بين تبنّي الأنظمة الإلكترونية ودقة الإفصاح المحاسبي. وأظهرت النتائج أن المصارف التي تبنّت نظمًا رقمية متكاملة حققت مستويات أعلى من الشفافية والمصداقية في البيانات المالية. وأوصت الدراسة بتوسيع نطاق التحول الرقمي ليشمل جميع العمليات المحاسبية والإدارية.

5 - شلبي (2021)

تناولت مشكلة الاعتماد الكبير على الرقابة اليدوية في المصارف الليبية، وما يترتب عليه من تأخر التقارير وكثرة الأخطاء التشغيلية. هدفت إلى تقييم أثر استخدام الأنظمة الإلكترونية على فعالية الرقابة الداخلية. وأظهرت النتائج أن التحول الرقمي يؤدي إلى تحسين الضبط الداخلي وتقليل فرص الاحتيال. وأوصت الدراسة بضرورة إدخال الأنظمة الرقمية في جميع فروع المصارف وتكثيف التدريب الفني للموظفين.

6 - بن موسى (2021)

بحثت واقع التحول الرقمي في فروع مصرف الجمهورية الجبلية، خاصة نالوت، ومشكلة ضعف التكامل التكنولوجي مقارنة بالفروع الكبرى. هدفت إلى تحديد التحديات التقنية والبشرية التي تواجه التحول الرقمي. وأظهرت النتائج أن ضعف الاتصال بالشبكات ونقص الكفاءات التقنية يمثلان أبرز العوائق. وأوصت الدراسة بتحسين البنية التحتية الرقمية وتوفير برامج تدريبية مستمرة للعاملين.

7 - العريمي (2021)

تناولت مشكلة ضعف تطبيقات الذكاء الاصطناعي والأنظمة الرقمية في المصارف العربية وتأثير ذلك على جودة الخدمات المالية. هدفت الدراسة إلى تحليل أثر استخدام التقنيات الرقمية على الأداء المصرفي وكفاءة الرقابة الداخلية. وأظهرت النتائج أن تبني الأنظمة الرقمية يرفع الكفاءة التشغيلية ويقلل من المخاطر التشغيلية. وأوصت الدراسة بضرورة دمج الذكاء الاصطناعي في الأنظمة المصرفية لتحقيق رقابة ذكية واستباقية.

8 - الشارف (2020)

ناقشت الدراسة مشكلة ضعف الإجراءات الرقابية التقليدية في المصارف الليبية. وهدفت إلى تحليل مدى تأثير التكنولوجيا المصرفية على تحسين أساليب الرقابة. وتوصلت النتائج إلى أن الاعتماد على الأنظمة الورقية يرفع من معدلات الأخطاء ويضعف سرعة التقارير الرقابية. وأوصت الدراسة بتبني نظام رقابي إلكتروني موحد يربط بين الفروع لتقليل التلاعب وتحقيق الشفافية.

8.1 مصطلحات البحث

1 - التحول الرقمي:(Digital Transformation)

هو عملية التغيير الجذري في أداء المؤسسة من خلال دمج التقنيات الرقمية الحديثة في جميع أنشطتها التشغيلية والإدارية، بما يسهم في تحسين الكفاءة وتعزيز القدرة التنافسية. ويرى خنفر (2022، ص.41) أن التحول الرقمي في المصارف يعني الانتقال من النظم اليدوية التقليدية إلى أنظمة مؤتمتة تتيح سرعة الإنجاز ودقة المخرجات وتحسين أمن المعلومات.

2 - الرقابة الداخلية:(Internal Control)

هي مجموعة من السياسات والإجراءات التي تضعها الإدارة لحماية الأصول، وضمان دقة البيانات المالية، وتحقيق الأهداف التشغيلية. ووفقاً لدراسة شلبي (2021، ص.48)، فإن الرقابة الداخلية في المصارف تهدف إلى الكشف المبكر عن الأخطاء وتقليل فرص التلاعب وتحسين مصداقية التقارير المالية.

9.1 الجانب النظري للبحث

1.9.1 التحوّل الرقمي (مفهومه – أنواعه – أبعاده – فوائده – عيوبه)

يُعدّ التحوّل الرقمي أحد أهم المتغيرات المؤثرة على أداء المصارف الحديثة، إذ يمثّل عملية انتقال المؤسسات من الأساليب التقليدية إلى استخدام **التقنيات الرقمية** في تقديم الخدمات وإدارة العمليات. وقد عرّفه العديد من الباحثين بأنه *"إعادة تصميم شاملة للعمليات والخدمات باستخدام تقنيات رقمية حديثة بهدف رفع الكفاءة وتعزيز القيمة المضافة"* (خنفر، 2022.)

1 - مفهوم التحول الرقمي

يعرف التحول الرقمي في البيئة المصرفية بأنه تبنّي التقنيات الداعمة لأتمتة العمليات وتطوير الخدمات مثل **الذكاء الاصطناعي، الحوسبة السحابية، البيانات الضخمة، البلوك تشين، وأنظمة الدفع الإلكتروني** .ويهدف هذا التحول إلى تحسين جودة الخدمات، سرعة الأداء، وضمان الشفافية في المعاملات.

2 - أنواع التحول الرقمي

- **تحول العمليات** :تطوير إجراءات العمل باستخدام الأنظمة الإلكترونية وتطبيقات الإدارة المصرفية.
- **تحول الخدمات** :تحويل الخدمات التقليدية إلى خدمات رقمية مثل الخدمات الذاتية، التطبيقات المصرفية، والمحافظ الإلكترونية.
- **تحول البيانات** :اعتماد أنظمة تحليل البيانات لاتخاذ قرارات دقيقة.
- **تحول النموذج المؤسسي** :تغيير الهيكل الإداري بما يتناسب مع متطلبات التكنولوجيا.

3 - أبعاد التحول الرقمي في المصارف

- **البعد التكنولوجي** :توفر البنية التحتية الرقمية وبرمجيات الحماية.
- **البعد البشري** :تدريب الموظفين ورفع كفاءاتهم الرقمية.
- **البعد التشغيلي** :إعادة هندسة العمليات الداخلية.
- **البعد الاستراتيجي** :توجيه أهداف المؤسسة نحو الابتكار والاستدامة الرقمية.

4. فوائد التحول الرقمي

- رفع كفاءة الأداء وسرعة إنجاز المعاملات.
- تقليل الأخطاء البشرية عبر أتمتة العمليات.
- تعزيز الشفافية داخل العمليات المصرفية.
- توسيع الوصول للخدمات من خلال القنوات الإلكترونية.
- خفض التكاليف التشغيلية على المدى المتوسط والبعيد.
- تحسين جودة الرقابة الداخلية بفضل استخدام الأنظمة الذكية.

5. عيوب ومخاطر التحول الرقمي

- ارتفاع تكاليف البنية التحتية التكنولوجية.
- التعرض لمخاطر الهجمات السيبرانية وضعف أمن البيانات.

2.9.1 الرقابة الداخلية (مفهومها – أهميتها – أهدافها)

1- مفهوم الرقابة الداخلية

تُعرَّف الرقابة الداخلية بأنها *"مجموعة من السياسات والإجراءات التي تضعها الإدارة لضمان سلامة الأصول، ودقة البيانات المحاسبية، وحسن استخدام الموارد، وتحقيق الأهداف التشغيلية* ."وتعد الرقابة الداخلية في المصارف ضرورة لضبط العمليات المالية وتقليل المخاطر التشغيلية.

2- أهمية الرقابة الداخلية في المصارف

- الحفاظ على الأموال والأصول من الفقدان أو إساءة الاستخدام.
- ضمان دقة السجلات والمعلومات المالية.
- تعزيز الثقة بين المصرف والعملاء.
- الكشف المبكر عن الأخطاء والاحتيال.
- دعم الامتثال للسياسات التشريعية والمصرفية.

3 - أهداف الرقابة الداخلية

- ضمان الاستخدام الأمثل للموارد.
- التأكد من التزام الموظفين بالإجراءات.
- حماية الأصول والعمليات من المخاطر.
- توفير بيانات دقيقة لاتخاذ القرار.

3.9.1 دراسة العلاقة والأثر بين التحول الرقمي والرقابة الداخلية

يدرس المبحث الثالث أثر التحول الرقمي على الرقابة الداخلية في مصرف الجمهورية – فرع نالوت، مع التركيز على كيفية تعزيز الأنظمة الرقمية لكفاءة العمليات المصرفية. تشير الدراسات إلى أن التحول الرقمي يقلل الأخطاء التشغيلية ويزيد دقة التقارير المالية (خنفر، 2022، ص. 41). كما يُعزز من بيئة الرقابة وتقييم المخاطر والأنشطة الرقابية (العريمي، 2021، ص. 22). الرقمنة تحسن تدفق المعلومات والتواصل الداخلي، مما يعزز الشفافية والمساءلة (شلبي، 2021، ص. 48). ومع ذلك، تواجه الرقمنة تحديات مثل ضعف البنية التحتية ونقص الكوادر الفنية المدربة (بن موسى، 2021، ص. 55). تشير النتائج إلى أن التحول الرقمي أداة فعالة لتحسين الرقابة الداخلية، مع ضرورة وضع سياسات لدعم التدريب والتقنيات الحديثة. كما توصي الدراسة بتطوير البنية التحتية الرقمية، تعزيز التدريب المستمر للموظفين، وإنشاء وحدات لإدارة المخاطر الرقمية. في النهاية، يُعتبر التحول الرقمي عاملاً استراتيجياً لتعزيز الشفافية والكفاءة التشغيلية في المصارف الليبية.

10.1الدراسة الميدانية

1.10.1 منهجية الدراسة

نتيجة لطبيعة الأهداف التي تسعى إليها هذه الدراسة تم استخدام المنهج الوصفي التحليلي الذي يُعد مناسباً لطبيعة هذه الدراسة.

1. مجتمع الدراسة

يتكـون مجتمـع الدراسـة مـن جميـع العـاملين بمصـرف الجمهوريـة نـالوت البـالغ عـددهم (30) موظـف، ونظـرا لصـغر حجم المجتمع تم استخدام طريقة المسح الشامل بدل من طريقة العينة، والجدول الاتي يبين طريقة توزيع الاستبيان:

جدول رقم (1) يبين إجراءات توزيع الاستبانات

البيان	الاستبانات الموزعة	الاستبانات المفقودة	الاستبانات الغير صالحة للتحليل	الاستبانات الخاضعة للتحليل	
				العدد	النسبة
الإجمالي	30	1	0	29	%97

وبذلك أصبح عدد الاستبيانات الصالحة للتحليل بعدد (29) استبانة.

2. أداة الدراسة(الاستبانة)

صممت استبانة لجمع البيانات واحتوت على فقرات تقيس المتغير المستقل (التحول الرقمي)، والمتغير التابع (أنظمة الرقابة الداخلية) والجدول رقم (2) يوضح تفاصيل الاستبانة"

جدول رقم (2) محاور الاستبانة

الجزء الأول: المتغير المستقل (التحول الرقمي) ويشمل (4) عبارات
الجزء الثاني: المتغير التابع(أنظمة الرقابة الداخلية) ويشمل (4) عبارات

4. **مقياس الدراسة**

استخدم مقياس ليكرث الخماسي للإجابة على عبارات بنود الاستبانة، وتنحصر الإجابات وفق هذا المقياس في الآتي:

جدول رقم (3) أوزان الاستجابات حسب مقياس ليكرت الخماسي للرتب

الرأي	موافق بشدة	موافق	موافق إلى حد ما	غير موافق	غير موافق بشدة
الدرجة	5	4	3	2	1
المتوسط المرجح	من 4.20 - 5	من 3.40 - 4.20	من 2.60 3.40	من 1.80 - 2.60	من 1 - 1.80
تقييم المستوى	مرتفع جداً	مرتفع	متوسط	منخفض	منخفض جداً

5. الأساليب الإحصائية المستخدمة في الدراسة

أ. **النسبة المئوية:** استخدم لمعرفة التوزيع النسبي لأفراد المجتمع حسب الخصائص الشخصية والوظيفية.
ب. **المتوسط الحسابي:** استخدم لقياس متوسط إجابات أفراد المجتمع على فقرات الاستبانة.
ت. **معامل كرونباخ ألفا:** استخدم للتحقق من ثبات أداة الدراسة (الاستبانة).
ث. **تحليل الانحدار البسيط:** استخدم لاختبار أثر متغير مستقل واحد في المتغير التابع.

6. صدق وثبات أداة الدراسة (الاستبانة):

أ. (الصدق الظاهري):

تم عرض الاستبانة مرفقة بخطة الدراسة على مجموعة من الأساتذة الجامعيين المتخصصين في موضوع الدراسة بشكل خاص، وطرق البحث بشكل عام، وذلك للتأكد من مدى ملائمة أسئلة الاستبانة لمجتمع الدراسة، وتم تعديل الاستبانة والتوصل إلى الصورة النهائية للاستبانة.

ب. ثبات أداة الدراسة (الاستبانة):

تم استخدام معامل (ألفا كرونباخ) وذلك من أجل قياس تناسق وثبات الاستبيان ولكل بُعد من أبعاده، ومن المتعارف عليه أن نسبة (60%) تعتبر مقبولة تعكس مصداقية في نتائج الاستبانة وارتباط بين اسئلتها (**Sekaran**، **U**، **2003**)

ويتضح من الجدول أن معاملات الثبات والصدق مقبولة، وبذلك تم التأكد من صدق وثبات الاستبانة، وتكون الاستبانة في صورتها النهائية قابلة للتحليل، والنتيجة موضحة في الجدول الاتي: -

جدول رقم (4) يبين معاملات الثبات للاستبانة

المتغيرات	ألفا كرو نباخ	الصدق الذاتي
التحول الرقمي	0.964	0.982
أنظمة الرقابة الداخلية	0.803	0.896
الاستبانة ككل	0.839	0.916

2.10.1 وصف متغيرات الدراسة

أولاً: وصف متغيرات الدراسة

للإجابة على السؤال الفرعي الأول: ما مستوى تطبيق التحول الرقمي بمصرف الجمهورية نالوت؟
تم استخدام المتوسط الحسابي والانحراف المعياري والجدول الآتي يبين ذلك:

1.التحليل الوصفي (التحول الرقمي)

الجدول رقم (5) يبين المتوسط الحسابي والانحراف المعياري لعبارات التحول الرقمي

العبارات	المتوسط الحسابي	والانحراف المعياري	تقييم المستوى
يعتمد مصرف الجمهورية على أنظمة رقمية حديثة في عملياته اليومية	4.40	0.501	مرتفع جداً
توجد بنية تحتية متطورة تدعم التحول الرقمي في المصرف	4.35	0 .501	مرتفع جداً
يتم تدريب الموظفين بانتظام على استخدام الأنظمة الرقمية	4.38	0.494	مرتفع جداً
التحول الرقمي ساهم في تسريع إنجاز المعاملات المصرفية	4.49	0.501	مرتفع جداً
(التحول الرقمي ككل)	4.41	0.474	مرتفع جداً

تظهر نتائج التحليل الإحصائي الوصفي أن مستوى تطبيق التحول الرقمي في مصرف الجمهورية **فرع نالوت مرتفع جداً** بشكل عام حيث بلغ المتوسط الحسابي للمحور (4.41)، كما أن جميع العبارات الفرعية حصلت على تقييم بمستوى (مرتفع جداً)، وبانحراف معياري منخفضة وأقل من الواحد الصحيح، وتشير المتوسطات الحسابية المرتفعة إلى اتفاق كبير بين مفردات مجتمع الدراسة على توفر بيئة رقمية متطورة، مدعومة بأنظمة حديثة وبنية تحتية قوية، وتعزز الانحرافات المعيارية المنخفضة هذه النتيجة وتشير إلى تجانس واتفاق في آراء المبحوثين حول هذه العبارات، وجاءت العبارة (التحول الرقمي ساهم في تسريع إنجاز المعاملات المصرفية) بأعلى متوسط حسابي، في حين جاءت العبارة (توجد بنية تحتية متطورة تدعم التحول الرقمي في المصرف) بأقل متوسط حسابي وبمستويات مرتفعة جداً حسب المقياس المعتمد في الدراسة.

للإجابة على السؤال الفرعي الثاني: ما مستوى أنظمة الرقابة الداخلية بمصرف الجمهورية نالوت؟
تم استخدام المتوسط الحسابي والانحراف المعياري والجدول الآتي يبين ذلك:

2.التحليل الوصفي" (أنظمة الرقابة الداخلية)

الجدول رقم (6) يبين المتوسط الحسابي والانحراف المعياري لعبارات أنظمة الرقابة الداخلية

العبارات	المتوسط الحسابي	والانحراف المعياري	تقييم المستوى
نظام الرقابة الداخلية في المصرف فعال في اكتشاف الأخطاء والانحرافات	4.28	0.455	مرتفع جداً
يتم تطبيق إجراءات المراجعة والتدقيق الداخلي بانتظام	4.15	0.468	مرتفع
توجد شفافية في تبادل المعلومات بين الإدارات الرقابية	4.34	0.484	مرتفع جداً
توفر الأنظمة الرقابية تقارير دقيقة تساعد في الرقابة	4.19	0.539	مرتفع
(أنظمة الرقابة الداخلية ككل)	4.24	0.387	مرتفع جداً

تبين من نتائج الجدول السابق أن تقييم المبحوثين لأنظمة الرقابة الداخلية **إيجابي**، حيث جاء التقييم الكلي في مستوى **مرتفع جداً** وبمتوسط حسابي بلغ (4.24)، كما حصلت ثلاث عبارات على تقييم بمستوى مرتفع جداً، وتشير المتوسطات الحسابية بالجدول إلى اقتناع المبحوثين بفعالية النظام وقدرته على اكتشاف الأخطاء ووجود شفافية معلوماتية، كما تدل الانحرافات المعيارية المنخفضة على وجود درجة جيدة من التوافق في الآراء، خاصة فيما يتعلق بفعالية النظام ككل، وجاءت العبارة (توجد شفافية في تبادل المعلومات بين الإدارات الرقابية) بأعلى متوسط حسابي وبمستوى مرتفع جداً، في حين جاءت العبارة (توفر الأنظمة الرقابية تقارير دقيقة تساعد في الرقابة) بأقل متوسط حسابي وبمستوى مرتفع، حسب المقياس المعتمد في الدراسة.

3.اختبار فرضية الدراسة

أن مستوى المعنوية (الدلالة) لهذه الدراسة يساوى (0.05)، ودرجة الثقة المتبعة في هذه الدراسة (95%)، ويتم الاختبار من خلال المقارنة بين مستوى المعنوية لهذه الدراسة والذي يساوي (0.05)، وقيمة مستوى المعنوية المشاهد، وبناءً على ذلك يتم رفض الفرضية الصفرية وقبول الفرضية البديلة في حال أن كانت قيمة مستوى المعنوية المشاهد أقل من مستوى المعنوية لهذه الدراسة وهو (0.05) والعكس صحيح.

فرضية الدراسة:

يوجد أثر ذو دلالة إحصائية للتحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بمصرف الجمهورية نالوت

لاختبار الفرضية يتم صياغتها إحصائياً كالتالي:

H0: لا يوجد أثر ذو دلالة إحصائية التحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بالمصرف قيد الدراسة.

H1: يوجد أثر ذو دلالة إحصائية التحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بالمصرف قيد الدراسة.

تم استخدام تحليل الانحدار الخطي البسيط والجدول التالي يبين ذلك.

الجدول رقم (7) تحليل الانحدار الخطي البسيط لإيجاد الأثر للتحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية

البيان	معامل الارتباط R	معامل التحديد R^2	قيمة F	مستوى المعنوية المشاهد
التحول الرقمي	0.227	0.051	1.462	0.237

يشـــير الجدول رقم (7) إلى **عدم وجود أثر ذو دلالة إحصـــائية** للتحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية في مصـــرف الجمهورية عند مسـتوى معنوية (0.05)، حيث بلغت قيمة معامل الارتباط (0.227) = Rوهي قيمة ضـعيفة، وغير معنوية، مما يعني أن العلاقة بين المتغيرين ضـئيلة، وقد أوضـح معامل التحديد (R^2 = 0.051) أن التحول الرقمي يفسـر **فقط (%5.1)** من التباين الحاصل في أنظمة الرقابة الداخلية، وهي نسبة ضئيلة جداً وغير مؤثرة.

وحيث أن قيمة (F) المحسوبة تساوي (1.462) بمستوى معنوية مشاهد يساوي (0.237) وهو أكبر من (0.05)، وهذا يشير إلى أن النموذج غير معنوي في تفسير العلاقة وقياس الأثر، وبالتالي **يتم قبول الفرضية الصفرية التي تنص على" لا يوجد أثر ذو دلالة إحصائية للتحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بالمصرف قيد الدراسة."**

11.1 النتائج والتوصيات

أ. النتائج

بالاعتماد على عرض ومراجعة أدبيات الدراسة ومن خلال تحليل البيانات التي تم جمعها ميدانياً من مجتمع الدراسة والزيارات الميدانية تم التوصل إلى النتائج الآتية:

1. إن مسـتوى التحول الرقمي بمصـرف الجمهورية نالوت كان (مرتفع جداً)، حيث بلغ المتوسـط الحسـابي العام للمتغير (4.41).
2. إن مسـتوى أنظمة الرقابة الداخلية بالمصـرف قيد الدراسـة كان (مرتفع جداً) حيث بلغ المتوسـط الحسـابي العام للمتغير (4.24).
3. لا يوجد أثر ذو دلالة إحصائية للتحول الرقمي في تعزيز أنظمة الرقابة الداخلية بالمصرف قيد الدراسة، **وقد يرجع السبب إلى أن التحول الرقمي في المصرف لم يترجم بشكل منهجي ومباشر إلى تعزيز فعال لأنظمة الرقابة الداخلية.**

ب. التوصيات

1. بناء كفاءات رقابية متخصصة قادرة على مواكبة متطلبات البيئة الرقمية والاستفادة من أدوات التكنولوجيا الحديثة في تعزيز فعالية الرقابة الداخلية.
2. تطوير نظام قياس موضوعي وكمي لتقييم الأثر الحقيقي للتحول الرقمي على فعالية وكفاءة أنظمة الرقابة الداخلية، وتحويل عملية التقييم من وصفي إلى تحليلي قائم على البيانات.
3. تطوير منظومة رقابية شاملة تعمل على مدار الساعة لرصد المخاطر التشغيلية والأمنية والرقابية في الوقت الفعلي، والاستجابة السريعة للحوادث والانحرافات.
4. تحويل الرقابة من نمط العينات الدورية إلى نظام رقابة مستمر وشامل لجميع العمليات والمعاملات.
5. بناء بيئة تنظيمية تشجع الابتكار في مجال الرقابة الداخلية وتتبنى التقنيات الناشئة لتحسين الفعالية الرقابية.

12.1 المصادر

1. العريمي، سالم محمد، (2021)، أثر استخدام التقنيات الرقمية والذكاء الاصطناعي على الأداء المصرفي وكفاءة الرقابة الداخلية في المصارف العربية. مجلة الدراسات المالية والمصرفية، 13(2)، 15–35.
2. الشارف، عبد السلام علي، (2020)، دور التكنولوجيا المصرفية في تحسين أساليب الرقابة الداخلية بالمصارف الليبية. مجلة العلوم الاقتصادية، 12(1)، 06–82.
3. البركي، محمد أحمد، (2021)، أثر تبني الأنظمة الإلكترونية على جودة التقارير المالية في المصارف الليبية. مجلة المحاسبة والمراجعة، 9(2)، 33–54.
4. زغبية، فتحي سالم، (2023)، التحول الرقمي وأثره على جودة التقارير المالية والشفافية في المصارف الليبية. مجلة البحوث الاقتصادية، 15(1)، 101–125.
5. شلبي، أحمد محمود، (2021)، أثر استخدام الأنظمة الإلكترونية على فعالية الرقابة الداخلية في المصارف الليبية. مجلة الدراسات الإدارية، 8(3)، 40–60.
6. خنفر، عائشة عبد الله، (2022)، التحول الرقمي ودوره في تعزيز أمن المعلومات وكفاءة الرقابة الداخلية في المصارف الليبية. مجلة العلوم المالية، 10(2)، 35–58.

7. بن موسى، عبد الرحمن علي، (2021)، واقع التحول الرقمي والتحديات التقنية في فروع مصرف الجمهورية الجبلية. مجلة الاقتصاد التطبيقي، 7(2)، 50–70.
8. البرغثي، سالم فرج، (2022)، أثر التحول الرقمي على تحسين الكفاءة التشغيلية والرقابة الداخلية في المصارف التجارية الليبية. مجلة الإدارة الحديثة، 11(1)، 20–45.

TAX REFORM ON TAX COLLECTION IN E-COMMERCE TRANSACTIONS IN THE DIGITAL AGE: A COMPARATIVE STUDY BETWEEN INDONESIA AND VIETNAM

Ryan Ibko Albana
Taxation, University of Lampung, Bandar Lampung City

Abstract

The transformation of the digital economy has reshaped the landscape of cross-border transactions and challenged the traditional concept of tax nexus, which relies on physical presence. Indonesia and Vietnam are two developing countries with the fastest-growing e-commerce sectors in Southeast Asia. Both governments face increasing pressure to reform their digital taxation frameworks to ensure fairness, effective tax collection, and the protection of national tax bases. This study examines the reform of tax nexus rules for tax collection on e-commerce transactions in the digital era through a comparative analysis of Indonesia and Vietnam. The analysis focuses on the determination of digital presence, the effectiveness of tax collection, particularly Value Added Tax (VAT) on cross-border transactions, and the administrative challenges encountered by tax authorities in ensuring compliance among both domestic and foreign digital platforms. Using a qualitative-descriptive approach through regulatory analysis, policy reports, and academic publications, the study finds that both countries have adopted a platform-as-withholding-agent scheme as a strategy to strengthen digital tax collection. However, differences emerge in administrative capacity, data integration, and enforcement mechanisms, which influence the level of effectiveness in each country. Indonesia has made more advanced progress in implementing digital taxation through its PMSE scheme, while Vietnam continues to face obstacles related to data infrastructure and reporting mechanisms. This study emphasizes the need to update the tax nexus concept based on significant economic presence, promote regional regulatory harmonization, and enhance international cooperation to reduce cross-border tax leakage. The findings are expected to contribute to the development of more adaptive and equitable digital tax policies for developing countries.

Keywords: Digital Tax Nexus, Digital VAT Collection, Digital Tax Administration.

INTRODUCTION

The development of digital technology has fundamentally changed the way people conduct economic activities. One of the most significant manifestations of this transformation is the rapid growth of trade through electronic systems or e-commerce. The cross-border, fast-paced nature of digital transactions, which no longer depend on the physical presence of sellers or buyers, has created new challenges for tax authorities in various countries. In Indonesia, e- commerce growth has shown a very strong trend over the past decade, driven by increasing internet penetration, changes in consumption behavior, and the development of large-scale marketplace platforms (Fandiyanto et al., 2025)
A similar situation is also occurring in Vietnam, which is currently one of the countries with the fastest digital economic growth in the Southeast Asia region (Ulantika, 2023). This phenomenon brings urgency to carry out tax reforms in order to accommodate increasingly complex digital business models.

In conventional taxation systems, the principle of taxation is generally based on physical presence, either through a permanent establishment (PE) or business activities carried out in a jurisdiction (Darmayasa and Partika, 2024). However, in modern e-commerce practices, physical presence is often no longer relevant. Companies can earn significant income from a country without having an

office, employees, or business location in that country (Feriyanto et al., 2024). This condition has sparked debate on how a country can establish a nexus or legal taxation relationship for cross-border digital transactions (Lipniewicz, 2024). Therefore, the concept of digital tax nexus has been developed to ensure that data and technology-based economic activities can still be taxed fairly and effectively.

Indonesia itself has taken various reform measures to improve the effectiveness of tax collection on digital transactions, including regulating taxes on Electronic System Trading (PMSE), appointing foreign VAT collectors, and strengthening digital-based tax administration infrastructure (Sihaloho, 2025). Meanwhile, Vietnam has also strengthened its digital taxation regulatory framework by refining VAT rules, establishing tax collection mechanisms from foreign platforms, and integrating electronic reporting systems (T. K. Nga, 2025). Although both countries share the same goal of creating a fair, efficient, and responsive taxation system that keeps pace with technological developments, each country has implemented different reform approaches, influenced by their economic conditions, digital market structures, and tax administration capacities.

A comparison between Indonesia and Vietnam is relevant to examine because both countries are at a relatively comparable stage of economic development and both face challenges in adapting tax rules to digitalization (Cahyadini et al., 2023). This comparative study is expected to reveal how differences in strategies, regulations, and implementation of digital taxation policies can provide important lessons for efforts to strengthen the digital tax nexus in the future.

One of the main issues in e-commerce taxation is an effective tax collection mechanism. Digital transactions often involve various business models such as marketplaces, digital services, content providers, and foreign platforms that do not have local entities. Without a clear collection mechanism, the risk of tax avoidance or base erosion increases. In Indonesia, the implementation of VAT on Electronic Trading (PMSE) has helped improve tax compliance among foreign platform operators (Kurniawan & Dandis, 2021). Meanwhile, Vietnam relies on a self-reporting approach balanced with the integration of banking and tax authority data systems (Hung et al., 2024). Both show interesting differences in strategy that are worth analyzing, particularly in the context of the effectiveness of supervision and taxpayer compliance.

In the digital era, the urgency of tax reform is also influenced by global dynamics, including international discussions on taxation of the digital economy led by Irfan et al. (2025), through Pillar 1 (reallocation of taxation rights) and Pillar 2 (global minimum tax) (Irfan et al., 2025). Although developing countries face challenges in adopting this model, the concepts of significant economic presence and digital service tax provide inspiration for various countries to strengthen their digital nexus unilaterally (Mpofu, 2022). In the context of Indonesia and Vietnam, it is important to understand the extent to which their domestic policies are in line with or deviate from these global developments, as well as their implications for international economic relations.

Based on this background, this study aims to analyze the reform of the tax nexus on e- commerce taxation in Indonesia and Vietnam comparatively. The analysis covers regulatory aspects, administration, collection effectiveness, and implementation challenges faced by each country. By comparing the two jurisdictions, this study is expected to provide a more comprehensive picture of best practices in digital taxation that can be adopted or further developed by Indonesia and Vietnam.

In addition, this study also aims to offer policy recommendations that can strengthen the governance of digital tax collection, ensure tax fairness in the digital economy era, and increase the potential for sustainable state revenue. Thus, this study not only contributes academically but also has practical relevance in supporting tax reforms that are adaptive to digital developments.

RESEARCH AND FINDINGS

Digital transformation over the past two decades has changed the global economic landscape, including how countries collect taxes. The rapid growth of e-commerce presents opportunities to increase the tax base, but at the same time poses challenges related to nexus, taxation jurisdiction, identification of digital economic actors, and the effectiveness of tax administration. To that end, many countries, including Indonesia and Vietnam, have reformed their policies to ensure fair taxation, particularly for cross-border digital transactions. A number of previous studies have examined these dynamics from various perspectives, ranging from policy design, collection effectiveness, the role of digital platforms, to the readiness of tax authorities.

The OECD (2025) study is one of the fundamental studies that highlights the need to redefine the tax nexus in the context of the digital economy. The OECD emphasizes that the traditional nexus model based on physical presence (permanent establishment) is no longer adequate for e-commerce transactions that cross multiple jurisdictions without a physical office presence. This study recommends a "significant economic presence" approach, which is relevant for developing countries such as Indonesia and Vietnam, which face similar challenges in ensuring equitable taxation between local and global players (OECD, 2025).

From an Indonesian perspective, Arimbhi et al. (2021) found that the implementation of digital taxes, including e-commerce VAT and VAT on Electronic Trading Systems (PMSE), has increased the potential for state revenue. However, the study assessed that there are obstacles related to administration, limited transaction data, and challenges in monitoring foreign e-commerce players (Arimbhi et al., 2021). On the other hand, Hartanto's (2025) study shows that tax compliance among digital MSME players is still low due to a lack of understanding of digital tax policies and the perception that the tax burden is too high (Hartanto, 2025). This shows that digital tax policies require not only regulatory reform but also communication strategies and improved tax literacy.

Meanwhile, research focusing on Vietnam, such as Nga (2025), mentions that e-commerce tax reform in Vietnam has made significant progress through the integration of digital reporting systems and increased payment monitoring from large platforms such as Shopee and TikTok Shop. However, the study also emphasizes that Vietnam's biggest challenges are the limitations of an adequate nexus framework for taxing foreign actors and its dependence on international cooperation (Nga, 2025). Similar findings are confirmed by Kang (2023), who reveals that the lack of data exchange mechanisms and cross-border transaction identification are major obstacles to the effectiveness of digital taxation (Kang, 2023).

Another important contribution regarding the role of digital platforms comes from Kurniawan and Dandis (2021) on e-commerce tax policy in ASEAN, which found that the most effective tax collection model is when the platform acts as a withholding agent (Kurniawan and Dandis, 2021). Indonesia has implemented this scheme for PPN PMSE since 2020, while Vietnam only began to strengthen its implementation in 2022-2023 (T. K. Nga, 2025). Kurniawan and Dandis (2021) conclude that the success of implementation is greatly influenced by regulatory readiness, system integration, and the supervisory capacity of tax authorities (Kurniawan and Dandis, 2021).

Several studies focus on tax administration challenges. Research by Prihandoko and Rahmanda (2024) shows that developing countries that impose taxes on digital transactions face the same obstacles: limited data interoperability between platforms, difficulties in validating cross-border transactions, and a lack of voluntary compliance. This study underscores the need for regional tax harmonization, especially in ASEAN, to prevent tax arbitrage (Prihandoko and Rahmanda, 2024).

In the context of consumers and marketplace players, research by Syakirah et al. (2023) in Indonesia found that consumer understanding of PPN PMSE has increased, but transparency is still considered lacking due to variations in implementation on different platforms (Syakirah et al., 2023).

Meanwhile, research from Vietnam, such as Nga and Tam (2023), highlights that small e-commerce players are often not registered in the taxation system, making supervision difficult (Nga and Tam, 2023). This is particularly relevant because the growth of Vietnamese e-commerce MSMEs is one of the fastest in Southeast Asia.

From a global perspective, a UNCTAD study (2024) emphasizes that middle-income countries, including Indonesia and Vietnam, are at a critical stage in digital tax reform. Pressure on state revenues increases the need to reform the tax nexus through digital reporting, real-time data analytics, and VAT collection automation (UNCTAD, 2024). This study provides a relevant comparative framework for countries with developing digital ecosystems (Dung et al., 2025).

Research Synthesis and Gaps

Overall, previous research shows that:

1. The traditional tax nexus model is no longer relevant for borderless digital transactions.
2. Platform-based collection is the most effective method, but its effectiveness varies between countries.
3. Indonesia is more advanced in the implementation of PPN PMSE, while Vietnam is more progressive in digital reporting and data integration.
4. The main challenges for both countries are access to cross-border transaction data and supervision of foreign operators.
5. There is no harmonization of e-commerce tax policies in ASEAN, resulting in inconsistent implementation.

However, there is an important research gap that has not been widely discussed, namely:

1. There has been no in-depth comparative study specifically comparing tax nexus reforms between Indonesia and Vietnam, even though both countries have similar digital economy dynamics.
2. Existing research still focuses on VAT aspects, while the impact of nexus reforms on income tax and the potential for digital tax avoidance remains limited.
3. There has been little research evaluating the effectiveness of data-driven compliance policies in both countries.
4. The majority of studies have not explored data integration strategies between platforms and tax authorities as the basis for digital tax nexus reform.
5. There is no research analyzing the implications of OECD Pillar 1 & 2 policies for Indonesia and Vietnam in the context of e-commerce transactions.

Given these research gaps, this study is important to provide a comprehensive understanding of how both countries develop, implement, and oversee the digital tax nexus, as well as how these reforms can improve compliance, prevent tax avoidance, and strengthen state revenue. This comparative study can also make a strategic contribution to the formulation of more standardized policies at the ASEAN level.

Research Method

This study uses a qualitative approach with comparative study and literature study methods, which aims to gain an in-depth understanding of how Indonesia and Vietnam reform the tax nexus on tax collection in e-commerce transactions in the digital era (Judijanto, 2025). A qualitative approach was chosen because this study focuses on substantive analysis of policies, regulations, and digital taxation administration practices that cannot be measured numerically (Putri et al., 2025). Meanwhile, the comparative study method is used to identify similarities, differences, and policy implications in both countries, so that a comprehensive picture of the effectiveness of each digital taxation model can be obtained (Susmala et al., 2025).

The objects of the study are the policy framework related to the digital tax nexus, the mechanism for collecting Value Added Tax on cross-border e-commerce transactions, and the taxation administration strategies implemented by the Indonesian and Vietnamese tax authorities. The scope of the study is limited to regulations and policies in force from 2020 to 2025, a period when the digitalization of the economy is developing rapidly and encouraging various countries to make significant reforms to their taxation systems. The focus of the study is on the taxation of digital transactions, particularly digital VAT, while still considering the implications for income tax if found to be relevant in the analysis process.

Data collection was conducted through literature research using secondary data from various official documents. The data included legislation, technical guidelines, annual reports from the Directorate General of Taxes and the General Department of Taxation of Vietnam, international publications from the OECD and UNCTAD, and academic studies discussing digital taxation. In addition, various industry reports from global consulting agencies were also used to enrich the understanding of the dynamics of the digital market and the challenges of policy implementation at the operational level.

The collected data was analyzed using content analysis and comparative analysis techniques. The analysis process began with identifying relevant main themes, such as the concept of tax nexus in the digital economy, the role of platforms as tax collectors, foreign entity registration mechanisms, data integration, and the level of policy implementation effectiveness in each country. All information was then organized and compiled comparatively to examine the regulatory structure, administrative approaches, and implementation achievements between Indonesia and Vietnam. This analysis provided a deeper understanding of how the two countries deal with the same challenges, but with different strategies and capacities (Sugeng et al., 2025).

This research was conducted entirely as a literature study without the involvement of direct respondents or field observations. Overall, the research flow included the process of identifying problems, collecting literature and regulations, classifying findings based on the focus of the analysis, comparing the digital taxation systems of the two countries, and drawing conclusions about the effectiveness of tax nexus reform in the context of digital economic growth (Sugeng et al., 2025).

CONCLUSION

Evaluation of the Digital Tax Nexus through the Significant Economic Presence (SEP) Mechanism

An analysis of the digital tax nexus framework shows that Indonesia and Vietnam have adopted different strategies in adapting the traditional nexus concept to a nexus model based on digital

economic activities. Indonesia is more advanced in adopting the significant economic presence (SEP) approach through PMSE regulations. The provisions in PMK 48/2020 and other implementing regulations stipulate that foreign businesses with a certain transaction value, significant traffic, or involvement in digital consumption in Indonesia may be subject to VAT collection obligations. This approach directly replaces the requirement for physical presence as mandated by the permanent establishment principle in the traditional tax regime (Lipniewicz, 2024). This model is consistent with the OECD (2025) recommendation that SEP is the most appropriate nexus framework for the digital economy, which knows no physical boundaries.

Vietnam has also developed a legal basis for digital tax nexus through Law on Tax Administration No. 38/2019, but the approach used does not fully reflect the SEP concept. Vietnam still relies on a voluntary registration and reporting system by foreign actors, so the effectiveness of nexus determination is highly dependent on the compliance of foreign entities (Nguyen et al., 2025). Research by Nga (2025) and Kang (2023) reveals that Vietnam still faces difficulties in reaching foreign digital economy actors who do not have a high commitment to compliance. These limitations make Vietnam's digital tax nexus weaker operationally than Indonesia's.

By comparing the two countries, this study confirms the theory that the digital tax nexus can only be effective if there are objective, verifiable instruments for determining economic presence that do not depend on physical presence. Indonesia has successfully operationalized this concept through the direct designation of foreign PMSE actors, while Vietnam is still in a transitional phase towards a stronger form of digital nexus.

Evaluating the Effectiveness of Digital VAT Collection through a Platform-Based Collection Scheme

The success of digital VAT collection is a key indicator of the extent to which digital nexus reform can be implemented effectively. Indonesia has implemented a platform-based VAT collection scheme, whereby foreign digital companies that meet certain criteria are required to collect and deposit VAT on digital consumption in Indonesia (Setyowati et al., 2020). This model creates an automatic collection mechanism that reduces the risk of non-compliance by consumers and MSME players, while closing the revenue gap that arises from cross-border digital transactions.

In contrast, Vietnam implements a collection scheme that still relies on self-registration and reporting by foreign platforms. Although Vietnam has launched a digital tax administration portal to facilitate registration by foreign companies, this mechanism does not include the obligation to appoint a VAT collector as Indonesia does. Research by Nga & Tam (2023) shows that this voluntary scheme results in varying levels of compliance and causes gaps in the supervision of cross-border transactions. In addition, many small e-commerce players in Vietnam are still not registered in the taxation system, further undermining the effectiveness of digital VAT collection.

These findings reinforce the findings of the OECD (2025) and UNCTAD (2024), which state that effective digital tax collection requires the involvement of central actors in the digital ecosystem, namely the platforms where transactions take place. In other words, the effectiveness of digital VAT collection is greatly influenced by a country's ability to make platforms its tax collection partners. Indonesia has succeeded in doing so, while Vietnam is still in the development phase. These findings also confirm the research by Arimbhi et al. (2021) and Kurniawan & Dandis (2021), which emphasizes the importance of automatic collection instruments in minimizing tax leakage in digital transactions.

Digital Tax Administration Capacity and Data Integration as Determinants of Reform Effectiveness

Administrative factors and technological readiness in taxation are crucial aspects that determine the success of nexus reform and digital tax collection. Indonesia has a relatively integrated tax administration system with various digital platforms, supported by the development of a core tax system, the expansion of e-invoicing, and a PMSE reporting system that allows tax authorities to access transaction data more accurately. This more mature administrative capability enables more effective compliance verification and electronic auditing processes. This is in line with the research by Prihandoko & Rahmanda (2024), which states that the digitization of administration is a key requirement for developing countries to optimize revenue from the digital sector.

Vietnam has shown progress in tax digitization, but still faces significant limitations. The main challenges lie in the integration of cross-platform transaction data, difficulties in obtaining international payment information, and limitations in tracing digital economic activities carried out by foreign entities. Kang (2023) notes that incomplete data is a major obstacle to the implementation of digital audits in Vietnam. The results of this study confirm that although Vietnam has fairly comprehensive digital tax regulations, their effectiveness remains low due to inadequate administrative capacity.

This analysis emphasizes that digital tax administration is a mediating element that connects the nexus and digital VAT collection. Without a strong administrative system, even a good tax nexus will not be able to produce effective collection. Conversely, weak administration will increase the potential for tax avoidance, worsen the quality of tax data, and reduce platform compliance. Indonesia's more stable performance compared to Vietnam shows that successful digital taxation requires synergy between clear regulations, appropriate collection mechanisms, and strong administration in managing data and supervision.

This study concludes that Indonesia and Vietnam are both attempting to reform their digital taxation systems, but the level of effectiveness differs due to variations in the nexus approach, digital VAT collection mechanisms, and the readiness of the tax administration. Indonesia has been more successful in operating the significant economic presence (SEP) concept and implementing a platform-based collection scheme that has had a direct impact on increasing compliance and digital tax revenue. Meanwhile, Vietnam already has a fairly advanced regulatory framework but still faces obstacles in data integration, cross-border transaction monitoring, and the involvement of foreign platforms in the tax collection process.

Overall, the findings of this study indicate that the effectiveness of digital taxation is determined not only by appropriate regulations, but also by the strength of the administration and tax information systems that support it. Indonesia's success demonstrates the importance of the relationship between digital nexus, clear collection mechanisms, and a tax administration capable of managing data accurately. On the other hand, Vietnam's experience illustrates the need to improve technological infrastructure and tax governance to achieve equivalent results.

Further research is expected to expand the analysis with quantitative data on digital tax revenue and explore further the dynamics of compliance among foreign platforms and MSMEs. Subsequent research is also needed to examine the potential for harmonizing digital tax policies in the ASEAN region so that Southeast Asian countries can face the challenges of the digital economy in a more coordinated and sustainable manner.

REFERENCES

Arimbhi, P., Rahmi, N., Wulandari, W., Ramdan, A., & Rachmatulloh, I. (2021). *Peluang dan Tantangan Pajak Digital di Indonesia*. *4*(2), 148–154.

Cahyadini, A., Irvan, J., Hutagalung, G., & Muttaqin, Z. (2023). The urgency of reforming Indonesia ' s tax Law in the face of economic digitalization LAW | REVIEW ARTICLE The urgency of reforming Indonesia ' s tax Law in the face of economic digitalization. *Cogent Social Sciences*, *9*(2). https://doi.org/10.1080/23311886.2023.2285242

Darmayasa, I. N., & Partika, I. D. M. (2024). *Reconstruction Concept of The Meaning of Permanent Establishment Physical Presence for Tax Purposes*. *10*(1), 38–50.

Dung, N. T., Phuong, P. T., & Huyen, M. T. (2025). *Research on Vietnam ' s E-commerce in the Process of International Economic Integration*. *5*(1), 28–32.

Fandiyanto, R., Febriyanti, D. A., Triana, S., Luthfiaturahmah, Amelia, A., Paramita, D., Kamila, A. T., & Andrian, M. V. (2025). *Dela Ayu Febriyanti*. *4*(3), 448–459.

Feriyanto, O., Alfatiyah, D., Herina, M. I., Putri, N. S., Pramestirani, S. M., & Khoirunisa, S. (2024). *Kemudahan dan keamanan transaksi e-commerce dan inovasi pembayaran digital*. *XXI*(1), 24–32.

Hartanto, G. (2025). *THE INFLUENCE OF TAX KNOWLEDGE , TAX SOCIALIZATION , AND TAX SANCTIONS ON TAX COMPLIANCE OF MSME ACTORS WITH TAX QUALITY AS*. *04*(10), 1587–1599. https://doi.org/10.59141/jrssem.v4i10.851

Hung, D. T., Ha, T. L. T., Thi, N., Giang, T. N. H., Yen, N. K., Linh, N. K., & Le, H. N. (2024). *Factors Influencing Electronic Tax Compliance of Small and Medium- Sized Enterprises in Northern of Vietnam*. *6798*, 738–757.

Irfan, A., Alam, M., & Ali, M. (2025). *Digital Taxation in Borderless Economy : A Critical Evaluation of OECD ' s Pillar s and Implications for Global Tax Equity*. *14*(2), 1069–1083.

Judijanto, L. (2025). *TANTANGAN DAN STRATEGI PENEGAKAN HUKUM PAJAK DIGITAL DI INDONESIA : STUDI LITERATUR*. *3*(3), 325–332.

Kang, W. (2023). *Cross-border E-commerce Tax Avoidance : Impact and Supervision Suggestions*. *16*, 341–347.

Kurniawan, A., & Dandis. (2021). *Implementation of PMSE VAT in Indonesia : Implementation and Challenges*. *11*(7), 545–548. https://doi.org/10.29322/IJSRP.11.07.2021.p11572

Lipniewicz, R. (2024). *The concept of " economic presence " for the taxation of cross-border corporate income in the OECD area of activities*. *0*, 9–34.

Mpofu, F. Y. (2022). *Taxation of the Digital Economy and Direct Digital Service Taxes : Opportunities , Challenges , and Implications for African Countries*.

Nga, L. P., & Tam, P. T. (2023). *TAX LAW AFFECTING THE TAX COMPLIANCE OF ONLINE BUSINESS INDIVIDUALS : A CASE STUDY IN VIETNAM INDIVÍDUOS DE NEGÓCIOS ON-LINE : UM ESTUDO DE CASO NO*. 1–22.

Nga, T. K. (2025). *International Journal of Advanced and Applied Sciences enforcement and strategies for improving taxpayer identification and*. *12*(8), 16–30.

Nguyen, T. L. A., Bui, P. H., Nguyen, H. T., & Le, C. Van. (2025). *Determinants of Compulsory Tax Compliance among Digital Content Creators in Vietnam*. *04*(05), 895–911. https://doi.org/10.58806/ijsshmr.2025v4i5n12

OECD. (2025). *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (2025): Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris*. https://doi.org/https://www.oecd.org/tax/beps/

Prihandoko, N. D., & Rahmanda, G. A. (2024). *Modernization System Taxation in the Midst of the Digital Economy Wave : A Study Literature*. *07*(01), 235–243.

Putri, A. F., Prasetyawati, T., & Mukhtaruddin. (2025). *Tax in the Digital Age : A Systematic Study*

on E-commerce and Taxation Policy. *6*(1).

Setyowati, M. S., Utami, N. D., Saragih, A. H., & Hendrawan, A. (2020). *Blockchain Technology Application for Value-Added Tax Systems*.

Sihaloho, U. O. (2025). *CHALLENGES AND STRATEGIC APPROACHES IN DIGITAL VAT COLLECTION : EVIDENCE FROM INDONESIAN E-COMMERCE SECTOR*. *6*.

Sugeng, Aidy, W. R., & Jr, A. C. (2025). *Digital Taxation on Over-The-Top Services : A Comparative Study of Regulations in Indonesia and the ASEAN Region* (Vol. 8, Issue 2). https://doi.org/10.20473/mi.v8i2.71267

Susmala, W. F., Jadidah, W. N., Pahala, I., & Wahono, P. (2025). *Perbandingan Sistem Pajak E-Commerce di Indonesia dengan Negara Lain*. *2022*, 280–287.

Syakirah, A. H., Putri, A. R. A., & Azizah, N. (2023). *Penerapan Pajak Pertambahan Nilai (PPN) Terhadap Transaksi E - Commerce Di Indonesia*. *1*(2), 177–194.

Ulantika, S. (2023). *SRI, U. (2023). Analisis Potensi Dan Tantangan Indonesia Dalam Menjadi Kekuatan Ekonomi Digital Di Asia Tenggara (Doctoral dissertation, UNIVERSITAS SULAWESI BARAT)*.

UNCTAD. (2024). *Policy review Indirect taxation of e-commerce and digital trade Implications for developing*.

CHALLENGES IN IMPLEMENTING THE CORE TAX ADMINISTRATION SYSTEM (CTAS) IN INDONESIA'S DIGITAL TAX TRANSFORMATION

Gesya Aviska Satriani
Astri Ivo
Raisya Ramadhania
Faculty of Economics and Business, D3 Taxation, University of Lampung

Abstract

The digital transformation of Indonesia's tax administration through the implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) represents a strategic effort to improve efficiency, data integration, and transparency. However, CTAS implementation faces significant challenges, including data integration gaps across institutions, unequal technological infrastructure, varying levels of human resource readiness, and increasing risks related to data security and taxpayer privacy. This study employs a literature review method to analyze these challenges based on recent academic sources and regulatory developments. Findings indicate that the success of CTAS requires strengthened digital infrastructure, improved staff competencies, standardized data interoperability, and comprehensive cybersecurity policies. Recommendations are provided to support a more effective, secure, and sustainable implementation of CTAS.

Keywords: CTAS, Tax Digitalization, Data Security.

INTRODUCTION

In today's digital age, the demand to improve efficiency, transparency, and accountability in public administration is increasingly urgent. In Indonesia, transformation in the taxation system is part of efforts to modernize fiscal administration. One tangible manifestation of this transformation is the implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) by the Directorate General of Taxes (DGT) as a core information technology-based taxation administration system (Korat & Munandar, 2025).

The implementation of CTAS is expected to bring many benefits, including: integration of all administrative processes, from taxpayer registration, tax reporting and payment, to tax supervision and control in a single integrated digital platform (Misbahuddin & Kurniawati, 2025). This system enables real-time access to tax data, automatic validation, and better auditability, thereby supporting administrative efficiency and order and increasing public trust in the taxation system (Fajriyah, 2025).

However, even though CTAS holds great promise for tax reform, its implementation has proven to be uneven across regions and user groups. (Khoiri, 2025) shows that there are a number of significant challenges that hinder the optimization of this system. For example, limitations in digital infrastructure in a number of regions, the readiness of human resources (HR), and resistance to changes in the conventional administrative system are real obstacles to implementation (Korat & Munandar, 2025).

Another challenge that is often highlighted is the aspect of data security and taxpayer privacy. With a system that relies on digital data and cross-agency and cross-entity integration, issues such as cybersecurity, personal data protection, and system interoperability become crucial. In addition, digital literacy among both taxpayers and tax officials varies, so the use of new systems such as CTAS does not always run optimally.

From a policy implementation perspective, the application of CTAS requires comprehensive institutional readiness: adaptive regulations, coordination between work units, and a solid change management strategy. (Nugroho, 2025) shows that major weaknesses often occur in the areas of training, human resource adaptation, and internal infrastructure support. Without good change

management, digital-based reforms such as CTAS have the potential to fail partially even though the system is technically available.

Therefore, studies on the "challenges of CTAS implementation" are highly relevant and important. This research needs to take a comprehensive approach to uncover the political, administrative, technical, and social barriers that affect the implementation of CTAS in Indonesia. The results are expected to not only provide an empirical picture of the current conditions but also offer policy recommendations and implementation strategies so that the digital transformation of taxation can run more effectively and inclusively.

As such, this paper will examine the main challenges in implementing CTAS and present an in-depth analysis based on the latest literature and empirical data, thereby contributing to the development of a digital taxation system in Indonesia.

RESEARCH METHODOLOGY

The research method used in writing this article is a literature study. A literature study is used to collect secondary data sourced from books, scientific journals, official government reports, and academic publications relevant to the implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) and digital transformation of taxation in Indonesia. Through this method, researchers examined various theories, previous research findings, and empirical studies related to the modernization of tax administration, information technology challenges, and institutional change management. All references were analyzed systematically to obtain a comprehensive picture of the obstacles that arose in the implementation of CTAS and to formulate accurate and scientifically accountable arguments.

RESULTS AND DISCUSSION

The Challenge of Data Integration in CTAS Implementation

The implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) is highly dependent on the quality, completeness, and connectivity of tax data from various sources. In the context of Indonesia's tax reform, data integration is a key foundation because CTAS is designed to automate administrative processes, from taxpayer registration to risk analysis and supervision. However, as of 2024, the DGT still faces challenges in data quality gaps, where population data, financial transaction data, banking data, and business sector data do not yet have a uniform structure. Issues such as duplicate data, invalid data, and outdated data pose significant obstacles for the system to produce accurate analyses.

The latest regulations have strengthened the DGT's authority to access and utilize third-party data, particularly through Law No. 7 of 2021 concerning Harmonization of Tax Regulations (HPP) and PMK No. 23/PMK.03/2024 concerning Data Exchange. These two regulations stipulate the obligation of government agencies, banks, and business actors to provide data to the DGT. However, in practice, many agencies have not fully implemented data interoperability standards that meet CTAS requirements. Some agencies still use manual recording systems or incompatible digital platforms, requiring the DGT to spend additional time normalizing and validating the data before entering it into the system.

In addition, the fragmentation of information systems across various agencies has slowed down the data integration process. Although the government has emphasized the acceleration of digital service integration through Presidential Regulation No. 82 of 2023 concerning the Acceleration of Digital Transformation and National Digital Service Integration, the synchronization process between the DGT, the Directorate General of Customs and Excise, the Population and Civil Registration Agency, the Ministry of Communication and Information Technology, banks, and digital trading platforms has not yet run smoothly. Some e-commerce transaction data, for example, does not yet have a standard format for reporting to the DGT. This prevents the CTAS from optimally utilizing the data to expand the tax base and detect potential non-compliance.

Data integration challenges are also evident in the MSME sector and among informal businesses that do not yet have adequate recording systems. The DGT, through various collaborations such as joint programs with the Ministry of Cooperatives and SMEs and marketplaces, has made efforts to collect

MSME transaction data electronically. However, many businesses still do not document their transactions digitally, resulting in incomplete or unverifiable data being submitted to the DGT. This incompleteness makes the risk analysis module in CTAS less capable of accurately identifying taxpayer behavior, especially in relation to potential under-reporting.

Readiness of DGT Infrastructure and Human Resources in Operating CTAS

The implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) requires not only system modernization but also adequate technological infrastructure readiness across all units of the Directorate General of Taxes (DGT). CTAS is designed as an integrated system that operates in real time, requiring a stable internet network, strong server capacity, and compatible hardware in every Tax Office (KPP). Although the DJP has upgraded its data centers and internal networks, the 2024 internal evaluation report shows that there are still significant differences between large KPPs in metropolitan cities and KPPs in regencies and areas outside Java. This infrastructure gap hinders the implementation of CTAS because system access is slow, data synchronization fails, and some digital services do not run optimally in certain areas.

The latest regulation, PMK No. 63/PMK.03/2023 concerning the Tax Administration System, requires that all tax administration processes be carried out through an integrated digital system. This regulation emphasizes that system modernization is no longer an option, but an institutional obligation. However, meeting these technical standards still faces challenges because upgrading information technology equipment nationwide requires a large budget, while the state budget allocation for tax reform must be divided between system investment, public service improvement, and law enforcement. When the infrastructure is not yet uniform in all Tax Offices, the use of CTAS becomes uneven and causes inconsistencies in service flows.

In addition to infrastructure, human resource readiness is an important factor that affects the success of CTAS implementation. Digital transformation is not only about the use of technology, but also about changes in work culture, decision-making methods, and patterns of service to taxpayers. To that end, the DGT has conducted digitization training and competency certification through PMK Regulation No. 211/PMK.01/2023 on the Development of Competencies of Civil Servants within the Ministry of Finance. However, the implementation of training still faces obstacles due to the relatively large number of employees and differences in digital literacy levels among employees. Some employees adapt quickly, while others still require intensive assistance to fully operate the CTAS modules.

Another challenge is the shift to digital-based business processes, which requires employees to abandon long-established manual work methods. In CTAS, many processes such as data validation, taxpayer information matching, and risk analysis are now performed automatically by the system. This requires new skills from employees, namely the ability to read analytical outputs, interpret data, and make decisions based on digital dashboards. This change in roles is not always easily accepted by all employees, especially those who are accustomed to manual procedures. As a result, some work units still show resistance or slow adaptation to the use of CTAS in their daily operations.

Overall, infrastructure and human resource readiness are the main foundations for the successful implementation of CTAS. If the infrastructure is not yet fully equitable and human resources do not yet have optimal digital capabilities, then the potential of CTAS to improve efficiency, data accuracy, and supervisory effectiveness cannot be maximized. Therefore, the DGT's efforts must focus on equitable investment in technological infrastructure, ongoing training assistance, and strengthening a digital work culture that supports the transformation of national taxation towards a modern and world-class administrative system.

Data Security and Privacy in CTAS Implementation

In the context of digitizing the taxation system through CTAS, the security and privacy of taxpayer data has become critical. With the enactment of Law Number 27 of 2022 concerning Personal Data Protection (PDP Law) as a comprehensive national regulation on personal data protection, government institutions, including the Directorate General of Taxes (DGT), have an obligation to

ensure that citizens' personal data processed through electronic systems is secure from illegal access, misuse, or leakage. The articles in the PDP Law stipulate that data controllers are required to maintain the confidentiality, integrity, accuracy, and storage of data only in accordance with the permitted purposes and retention periods.

However, the risk to data security is very real in the implementation of large digital systems such as CTAS. The issue of cyber attacks is a major concern: according to a report from the National Cyber and Crypto Agency (BSSN), Indonesians faced a major cyber threat in 2023, with hundreds of millions of cyber attacks recorded in various sectors (Cornel Juniarto, 2024). If security systems and data protection protocols are not consistently implemented across all DGT units, such as data encryption, access control, audit trails, firewalls, and incident mitigation procedures, then sensitive taxpayer data (tax identification numbers, transaction data, identity data, income, tax history) could be vulnerable to leaks or misuse.

This security complexity is exacerbated by conditions where data protection regulations already exist, but derivative rules and technical guidelines for their implementation, including digital government system security standards, are not yet final or have not been implemented uniformly. Many observers state that the delay in issuing implementing regulations for the PDP Law has caused gaps in the supervision and accountability of personal data management (Rahmad Fauzan, 2024). This raises concerns that data collected and managed through CTAS may not fully comply with cybersecurity best practices. Therefore, the implementation of systems such as CTAS should be accompanied by strong cybersecurity policies and independent audit mechanisms for data protection.

The impact of failing to maintain data security is enormous: in addition to losses for taxpayers (e.g., sensitive data leaks, data misuse, privacy violations), the reputation and public trust in the digital taxation system are also threatened. Without security guarantees, digital transformation through CTAS risks causing high skepticism from the public. Therefore, the success of CTAS implementation lies not only in technical and operational aspects, but also in the successful implementation of data protection regulations, the development of cybersecurity infrastructure, and the systematic enforcement of data management accountability throughout the DGT.

CONCLUSION

The implementation of the Core Tax Administration System (CTAS) is a strategic step in realizing digital transformation of taxation in Indonesia. This system is expected to improve data integration, administrative efficiency, monitoring accuracy, and transparency in tax administration. However, various challenges still hinder its effectiveness, particularly those related to the quality of data integration between agencies, uneven technological infrastructure readiness, and the ability of human resources to operate digital systems. These technical, administrative, and institutional challenges show that tax modernization requires not only sophisticated systems, but also a strong and integrated supporting ecosystem.

In addition, data security and privacy aspects are crucial issues in the implementation of CTAS. In an era of cross-agency data exchange, the risk of cyber attacks and taxpayer data leaks is increasing. The lack of readiness of regulations derived from the PDP Law, inconsistent security standards, and the burden of managing large-scale data mean that the DGT faces complex challenges in maintaining public trust. Thus, the success of CTAS depends heavily on technical readiness, data protection regulations, strengthening human resource capacity, and cross-sector commitment to building a secure, effective, and sustainable digital taxation system.

RECOMMENDATIONS

To improve the effectiveness of CTAS implementation, the government needs to accelerate the equitable distribution of digital infrastructure across all Tax Offices, strengthen ongoing human resource training programs, and ensure data interoperability between agencies through uniform national standards. In addition, the DGT needs to strengthen cybersecurity policies, accelerate the completion of derivative regulations for the PDP Law, and conduct regular independent security audits to ensure the protection of taxpayer data. Collaboration between the government, the private

sector, and digital security agencies must also be expanded so that data integration, system security, and tax compliance can keep pace with the acceleration of national digital transformation.

REFERENCES

Cornel Juniarto. (2024, June 27). Ujian Jelang Implementasi UU Perlindungan Data Pribadi. Kompas.ID. https://www.kompas.id/artikel/ujian-jelang-implementasi-uu-perlindungan-data-pribadi

Fajriyah, N. N. (2025). The Influence Of Core Tax Administrations System (CTAS) On Tax System Reform In The Digital Era: Pengaruh Core Tax Administrations System (CTAS) Terhadap Reformasi Sistem Perpajakan Pada Era Digital. Ekonomipedia: Jurnal Ekonomi Manajemen dan Bisnis, 3(1), 136–150.

Khoiri, I. (2025). Tantangan dan Solusi Dalam Mewujudkan Sistem Perpajakan Modern dan Transparan di Era Digital. JURNAL ECONOMINA, 4(10), 340–347.

Korat, C., & Munandar, A. (2025). Penerapan Core Tax Administration System (CTAS) Langkah Meningkatkan Kepatuhan Perpajakan di Indonesia. Jurnal Riset Akuntansi Politala, 8(1), 16–29.

Misbahuddin, M. H., & Kurniawati, Y. (2025). Analisis Implementasi Penerapan Pajak di Indonesia Melalui Sistem Coretax Administration System. RIGGS: Journal of Artificial Intelligence and Digital Business, 4(2), 1281–1287.

Nugroho, P. A. (2025). Strategic adaptation to core tax administration system (CTAS): A scenario planning analysis. Jurnal Ilmiah Manajemen Kesatuan, 13(3), 1349–1362.

Peraturan Menteri Keuangan Republik Indonesia Nomor 23/PMK.03/2024 tentang Pertukaran dan Pemanfaatan Data untuk Kepentingan Perpajakan.

Peraturan Menteri Keuangan Republik Indonesia Nomor 63/PMK.03/2023 tentang Sistem Administrasi Perpajakan.

Peraturan Menteri Keuangan Republik Indonesia Nomor 211/PMK.01/2023 tentang Pengembangan Kompetensi Pegawai Negeri Sipil di Lingkungan Kementerian Keuangan.

Peraturan Presiden Republik Indonesia Nomor 82 Tahun 2023 tentang Percepatan Transformasi Digital dan Keterpaduan Layanan Digital Nasional.

Rahmad Fauzan. (2024, October 28). Turunan UU PDP Terlambat, Keamanan Data Masyarakat RI Terancam. Bisnis TEKNO. https://teknologi.bisnis.com/read/20241028/84/1811279/turunan-uu-pdp-terlambat-keamanan-data-masyarakat-ri-terancam

Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 7 Tahun 2021 tentang Harmonisasi Peraturan Perpajakan.

Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 27 Tahun 2022 tentang Pelindungan Data Pribadi.

DIGITAL TRANSFORMATION AND TAX ADMINISTRATION EFFICIENCY: INSIGHTS FROM THE MOROCCAN CONTEXT

Nada ELMAGUI
FSJES Cadi Ayyad University
Khadija BENAZZI
Prof., FSJES Cadi Ayyad University
Elhoussain ATTAK
Prof., Faculty of Economics and Law, Ibn Tofail University, Kenitra

Abstract

Morocco's tax administration faces persistent challenges that continue to limit the efficiency and fairness of tax collection. These include the predominance of the informal sector, complex administrative procedures, fragmentation across fiscal institutions, and recurring corruption risks. Despite recent reforms, the tax system still struggles to ensure transparency, strengthen compliance, and streamline interactions between taxpayers and the administration. In this context, digitalization emerges as a strategic opportunity to modernize processes, reduce human intervention, improve data reliability, and build a more equitable and efficient tax ecosystem.

Research Question

To what extent can digital technologies improve the performance, transparency, and integrity of Morocco's tax collection system, and what institutional and operational conditions are required to maximize their impact?

This question aims to uncover the specific mechanisms through which digital transformation can address Morocco's fiscal challenges.

Theoretical Positioning

Building on the work of **Lucas-Mas and Junquera-Varela (2021)**, which highlights the importance of digitalization in optimizing administrative and tax processes, this paper takes a **pragmatic approach** aimed at identifying the opportunities offered by digitalization to enhance the efficiency and fairness of tax collection in Morocco.

Research on tax collection digitization in Morocco draws on **Bencheikh (2019)** and **Bouazza et al. (2018)** to highlight the positive impact of tax reform and digitalization on efficiency and transparency. Moreover, by referencing **Lucas-Mas and Junquera-Varela (2021)**, the study integrates an innovative perspective on applying tax theories to the digital economy, emphasizing the need for innovation in fiscal approaches to address the challenges of digitalization.

Studies by **Jjuuko, Kikooma, and Ahimbisibwe (2018)** and the **International Monetary Fund (IMF, 2022)** further underline the importance of attitudes toward electronic tax systems and the use of data analytics in tax administrations. These insights reinforce the argument that digital technologies can improve tax compliance and promote equity within Morocco's fiscal system.

Research Methodology

The study adopts a **qualitative analytical approach**, combining:

- A **comprehensive literature review** on digital tax administration at both international and national levels.
- **Policy analysis** of Morocco's digital reforms and fiscal modernization programs.
- **Semi-structured expert interviews** with tax officials, consultants, and academics to gain contextual understanding.

A mixed-method extension may complement the analysis by integrating quantitative indicators measuring the performance of digital initiatives.

Key Findings

The study is expected to highlight the **critical role of digitization** in improving tax collection efficiency in Morocco. By identifying key obstacles and proposing tailored solutions, this research seeks to provide **practical recommendations** for enhancing transparency, tax compliance, and taxpayer trust in the fiscal system.

Findings will emphasize the potential impact of digitalization on **economic growth, social equity, and sustainable development**. By simplifying procedures, strengthening anti-corruption mechanisms, and promoting compliance through innovative digital tools, digitalization aspires to reinforce transparency and restore confidence between taxpayers and administrations.

Ultimately, digitization can facilitate access to tax information, simplify declaration and payment processes, and encourage **voluntary compliance**, fostering a more harmonious relationship between taxpayers and tax authorities.

References

• Asista, S., Setyowati, M.S., 2022. Online Tax System Implementation Through Digitalization of Tax Administration on Cost and Benefit. International Journal of Scientific and Research Publications (IJSRP) 12, 269. https://doi.org/10.29322/IJSRP.12.03.2022.p12337
• Bhuasiri, W., Zo, H., Lee, H., Ciganek, A.P., 2016. User Acceptance of e-government Services: Examining an e-tax Filing and Payment System in Thailand. Information Technology for Development 22, 672–695. https://doi.org/10.1080/02681102.2016.1173001
• Boboshko, D.Y., 2020. Digitalization in Small Business Tax Administration, in: Bogoviz, A.V., Ragulina, Y.V. (Eds.), Industry Competitiveness: Digitalization, Management, and Integration, Lecture Notes in Networks and Systems. Springer International Publishing, Cham, pp. 675–683. https://doi.org/10.1007/978-3-030- 40749-0_80
• Chatama, Y.J., 2013. Large Taxpayer Department of Tanzania Revenue Authority. • Digitalization and Effective Tax Administration in Nigeria, n.d.
• Financial Research Institute of Ministry of Finance of Russian Federation, Anisimova, A.A., 2019. Digitalization in tax administration: Global practices of online service improvement. NIPS 15, 2015–2028. https://doi.org/10.24891/ni.15.11.2015
• G, B.A., N, E.E., M, S.M., 2023. Current Questions of Tax Administration Digitalization. Auditor 9, 41–45. https://doi.org/10.12737/1998-0701-2023-9-8-41-45 • He, Y., Yi, Y., 2023. Digitalization

of tax administration and corporate performance: Evidence from China. International Review of Financial Analysis 90, 102859. https://doi.org/10.1016/j.irfa.2023.102859
• Lamensch, M., Traversa, E., 2019. Plateformes numériques: développements récents en matière fiscale. Revue internationale de droit économique t. XXXIII, 329–346. https://doi.org/10.3917/ride.333.0329
• Lee, H.C., 2016. Can Electronic Tax Invoicing Improve Tax Compliance? A Case Study of the Republic of Korea's Electronic Tax Invoicing for Value-Added Tax. World Bank, Washington, DC. https://doi.org/10.1596/1813-9450-7592
• Mukuwa, V., Phiri, J., 2020. The Effects of E-Services on Revenue Collection and Tax Compliance among SMEs in Developing Countries: A Case Study of Zambia. JSS 08, 98–108. https://doi.org/10.4236/jss.2020.81008
• North Ossetian State University, Aguzarova, F.S., 2019. Property tax transformation in the face of digitalization of Russia. FC 25, 1637–1645. https://doi.org/10.24891/fc.25.7.1637
• OECD, 2020. Tax Challenges Arising from Digitalisation – Economic Impact Assessment: Inclusive Framework on BEPS, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project. OECD. https://doi.org/10.1787/0e3cc2d4-en
• Reyes-Tagle, G., Dimitropoulou, C., Peña, C.C.R., 2023. Digitalization of Tax Administration in Latin America and the Caribbean: Best-Practice Framework for Improving E-Services to Taxpayers. IDB Publications. https://doi.org/10.18235/0005260
• Soneka, P.N., Phiri, J., 2019. A Model for Improving E-Tax Systems Adoption in Rural Zambia Based on the TAM Model. OJBM 07, 908–918. https://doi.org/10.4236/ojbm.2019.72062
• Vishnevsky, V., Gurnak, A., Vishnevska, E., 2020. 20 Digitalization and Big Data Technologies in Tax Administration and Economic Regulation (Case Study: Russia), in: 20 Digitalization and Big Data Technologies in Tax Administration and Economic Regulation (Case Study: Russia). De Gruyter, pp. 203–212. https://doi.org/10.1515/9783110692075-020

THE ROLE OF SOCIAL CAPITAL AND ETHNIC COHESION IN THE ECONOMIC EMPOWERMENT OF HAZARA WOMEN: A STUDY OF MUTUAL-AID NETWORKS IN MIGRANT COMMUNITIES

Noriya Khawari
Samira Nasirzadeh
International Ahlubait University, Faculty of Women Studying,
Department of family Law, Tehran-Iran

Abstract

Economic empowerment of women in deprived ethnic communities remains a key challenge for sustainable development. Focusing on Hazara women, this research examines the role of social capital and ethnic cohesion in facilitating their economic empowerment. The central question asks how within-ethnic networks and collective belonging can reduce structural barriers and enhance access to economic resources.

This qualitative study draws on in-depth interviews with 35 economically active Hazara women engaged in micro-enterprises-including handicraft production, home-based businesses, and small trade-alongside participant observation in three Hazara migrant communities in Iran and Afghanistan. Data were analyzed using thematic analysis.

Findings indicate that in-group social capital, particularly through kinship and co-ethnic networks, plays a vital role in providing seed capital, transmitting vocational skills, accessing informal markets, and building trust. Ethnic cohesion also functions as a psychosocial resource, strengthening collective resilience against gender-based and ethnic discrimination. However, these networks may sometimes lead to isolation from broader markets or reinforce restrictive norms.

The study concludes that in the absence of formal supportive institutions, social capital and ethnic cohesion act as alternative structures of economic resistance. It recommends that economic empowerment initiatives for women in ethnic communities should build upon existing networks while simultaneously creating bridges across ethnic lines and integrating them into inclusive economies to mitigate risks of marginalization.

Keywords: Social capital, ethnic cohesion, economic empowerment, Hazara women, economic networks, migration.

THE IMPACT OF A COUNTRY'S LEVEL OF ECONOMIC DEVELOPMENT ON THE TRANSITION TO CLIMATE NEUTRALITY

Mihaela Vlădescu
Mihaela Oprea
School of Advanced Studies of the Romanian Academy, Doctoral School of Economic Sciences, National Institute for Economic Research "Costin C. Kirițescu", Institute of National Economy, Romania.
Center for Demographic Research, National Institute for Economic Research "Costin C. Kirițescu", Romanian Academy, Romania.

Abstract

The transition toward climate neutrality represents one of the most complex economic, technological, and social transformations of the 21st century, involving massive investments in energy infrastructure, profound industrial restructuring, and significant institutional adjustments at both national and international levels. In this context, Gross Domestic Product (GDP) is frequently invoked as a key indicator of a state's financial and administrative capacity to support decarbonization efforts. This study examines the relationship between the level of GDP and the pace at which a country advances toward the net-zero emissions target, highlighting both the advantages of a solid economic base such as access to capital, funding for research and innovation, the development of green infrastructure, and the support of social protection measures and the limitations of these advantages in the absence of coherent public policies. The comparative analysis shows that a high GDP does not automatically guarantee climate performance, as demonstrated by the cases of developed economies such as Luxembourg or Germany, where high levels of consumption, industrial structure, and partial dependence on fossil fuels continue to generate significant emissions. On the other hand, countries with a relatively lower level of GDP, such as Romania, record lower CO_2 emission levels, not necessarily as a result of proactive climate policies, but mainly due to a lower degree of industrialization and consumption. The results support the hypothesis that, alongside factors such as the stability of the legislative framework, economic structure, and institutional capacity to implement climate policies, GDP primarily acts as a facilitating factor of the transition, rather than as its determining driver.

Keywords: climate neutrality, GDP, economic, transition, disparities.

IMPACT OF AUDIT FIRM SIZE AND COMPANY PROFITABILITY ON AUDIT REPORT LAG OF THE LISTED NIGERIAN INSURANCE COMPANIES

Haruna Shehu
Federal Polytechnic Kabo, Kano

Abstract

Timely financial reporting is essential for decision-making, maintaining investor confidence, and ensuring the efficient functioning of capital markets. This study investigates the influence of company size and audit firm size on audit report lag (ARL) among listed insurance companies in Nigeria. Despite regulatory deadlines, many Nigerian firms delay the release of audited financial statements, particularly within the insurance sector. Using panel data from 18 listed insurance companies covering the period from 2011 to 2022, the study applies a random effects regression model to examine the relationship between firm characteristics and audit report lag. The results indicate that company profitability has a significant negative effect on audit report lag, suggesting that larger and profitable firms with tend to publish their audit reports more promptly due to superior internal controls and resource availability. On the other hand, audit firm size—distinguishing between Big 4 and non-Big 4 auditors—shows a negative but statistically insignificant effect on audit report lag. These findings suggest that internal corporate capabilities may play a more crucial role than auditor classification in determining audit speed. The study recommends regulatory encouragement for smaller firms to enhance their internal financial reporting mechanisms and cautions against overreliance on auditor reputation alone. This research contributes to the limited literature on audit report lag in the Nigerian insurance sector and offers practical insights for regulators, auditors, and corporate managers.

Keywords: Audit report lag, company size, audit firm size, financial reporting, Nigerian insurance companies.

FINTECH IN THE PERSPECTIVE OF SMART CITY STUDIES: ROLE, CHALLENGES, AND DIRECTION OF URBAN DIGITAL ECONOMY DEVELOPMENT

Sri HARDIYANTI
Universitas Islam Negeri K.H Abdurrahman Wahid Pekalongan, faculty of Islamic economics and business, Islamic economy, Central Java, Indonesian
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0004-4299-5840

Abstract

Digital transformation leads to the development of smart cities that integrate information technology, public governance, and community participation. One of the strategic elements in the smart city ecosystem is Financial Technology (fintech). This article aims to analyze the role of fintech in smart city development from the perspectives of financial inclusion, public service efficiency, and strengthening the digital economy ecosystem. The writing method uses conceptual analysis with a literature study approach based on journals, industry reports, and government regulations related to the digital economy and smart cities. The results of the analysis show that fintech contributes to the efficiency of public payments, increased financial literacy, accelerated economic transactions, and support for MSMEs and vulnerable communities. However, the integration of fintech in smart cities still faces challenges such as data security, the digital divide, adaptive regulations, and public trust. This article concludes that collaboration between the government, the fintech sector, financial institutions, and the community is necessary to strengthen secure, inclusive, and sustainable digital financial governance in the context of smart cities.

Keywords: Fintech, Smart City, Digital Economy, Financial Inclusion, Public Governance.

DIGITAL BANKING IN AFRICA: DEVELOPMENTS, CHALLENGES, AND PROSPECTS FOR FINANCIAL INCLUSION

Joel Omini
Cyprus International University, Faculty of Applied Sciences, Department of Management Information Systems, Nicosia, North Cyprus.

Abstract

This study examines the evolving role of digital banking in Africa, with a particular focus on its contribution to financial inclusion, accessibility, and the broader restructuring of the continent's financial ecosystem. It investigates both the transformative opportunities presented by digital banking and the persistent challenges that continue to shape its trajectory. The research is based on secondary data, drawing from recent academic studies, policy reports, and industry publications, and employs a qualitative synthesis to critically assess technological developments, regulatory frameworks, and structural barriers affecting the sector. The findings reveal that rising internet penetration, widespread mobile phone adoption, and a growing digitally aware population are the primary drivers of digital banking expansion in Africa. Innovations such as mobile money services, digital wallets, and online banking platforms have significantly enhanced financial access, reaching even rural and previously underserved communities. Additionally, the adoption of emerging technologies including blockchain and artificial intelligence has increased service efficiency and expanded the range of financial solutions available. Nevertheless, the study identifies enduring challenges such as inadequate infrastructure in remote areas, cybersecurity vulnerabilities, privacy concerns, and systemic risks. Regulatory frameworks remain uneven and are still in the process of adapting to the rapid technological transformation. The study concludes that while digital banking holds substantial potential to reshape Africa's financial sector, achieving sustainable progress will require targeted interventions such as incentivizing rural infrastructure investment, mandating stronger data protection standards, and establishing adaptive regulatory sandboxes for financial innovation. This research contributes to the literature by offering a comprehensive synthesis of current developments and challenges surrounding digital banking in Africa, highlighting both its transformative promise and its inherent vulnerabilities. It further recommends that future research incorporate primary data to capture stakeholder experiences, institutional readiness, and on-the-ground user adoption patterns for deeper empirical insights. Moreover, it emphasizes the need for policymakers and regulators to prioritize digital infrastructure expansion, implement robust consumer protection and cybersecurity mechanisms, and strengthen collaboration between governments, financial institutions, and technology providers to bridge the digital divide and safeguard the sector against emerging risks

Keywords: Digital Banking, Financial Inclusion, Africa, Mobile Money, Cybersecurity.

AUTHENTICITY AND TRANSPARENCY AS DRIVERS FOR ENHANCING LOCAL PRODUCTS IN EXPERIENTIAL TOURISM

Houda LAKRIK
Mohamed HADACH
laboratoire : interdisciplinaire de recherche en environnement, management, energie et tourisme (liremet)École Supérieure de Technologie d'Essaouira (ESTE)
Université Cadi Ayyad (Marrakech),

Abstract

Nowadays, consumers seek authentic—and often responsible—experiences, where local products play a central role in experiential tourism. However, their enhancement faces several challenges, including standardization, lack of traceability, and declining consumer trust. Authenticity and transparency therefore emerge as strategic levers to strengthen their attractiveness and ensure an immersive and sustainable tourism experience.

This study aims to analyze how authenticity and transparency can be strategically integrated to enhance local products. These two dimensions appear as essential drivers to meet the growing expectations of tourists seeking meaning, quality, and a connection with the territories they visit. The research seeks to demonstrate that the perceived authenticity of local products, when accompanied by transparency in production, processing, and communication processes, not only strengthens visitors' trust but also contributes to shaping a positive and sustainable image of the destination. Through this reflection, the objective is to better understand how such practices can foster harmonious territorial development, respectful of local identities and supportive of socio-economic opportunities for local communities.

To address this issue, a qualitative methodology was implemented, combining several complementary tools. First, a literature review was conducted on the concepts of local product enhancement, authenticity, transparency, and experiential tourism. Then, semi-structured interviews were carried out with local producers, cooperative managers, and tourism sector stakeholders (guides, accommodation managers, travel agencies, etc.). These interviews provided a better understanding of current practices, challenges, and development perspectives. Finally, an in-depth case study focusing on the Essaouira region—rich in cultural and agri-food heritage—was conducted. It helped identify concrete and inspiring initiatives related to the promotion of local products, while analyzing interactions between producers, tourists, and local institutions. The combination of these approaches aims to provide operational recommendations for better integrating authenticity and transparency within territorial enhancement strategies.

Keywords: Local products, authenticity, transparency, experiential tourism, place marketing, sustainable development, enhancement, short supply chains, quality labels, Essaouira.

EFFECTIVENESS OF MEASURES ADOPTED IN LAND DISPUTES RESOLUTION IN MINNA, NIGERIA

Sekinat Abdulkreem
Dr., Federal University of Technology, School of Environmental Technology, Department of Estate Management and Valuation, Minna Nigeria.
ORCID NO https://orcid.org/0000-0002-4995-0029

Abstract

Land disputes are a persistent challenge in many developing countries, often leading to social unrest, economic delays and legal complexities. This study investigates the major causes of land disputes and evaluates the effectiveness of various resolution measures adopted in addressing such conflicts in Minna Nigeria. Data were collected through structured questionnaires administered to 82 stakeholders, including Land owners, Land officials, Estate surveyors and valuers, and Community heads within Chanchaga and Bosso Local Government area of Minna, Niger state. Data were analyzed using descriptive statistics, mean scores and relative importance index (RII). Findings revealed that Inadequate title documentation (RII = 0.976), Failure to adopt alternative dispute resolution (ADR) measures (RII = 0.939) and Unclear boundaries (RII = 0.854) are the most prevalent causes of land disputes in the study area. On the other hand, factors like Failure to respond to changes (RII = 0.549) or adopt Business strategies involving litigation threats (RII = 0.659) were less frequently cited, though still relevant. The study further revealed that Arbitration, Negotiation, Adjudication and Conciliation which ranked 1st, 2nd 3rd and 4th with RII of 0.854, 0.774, 0.739 and 0.717 respectively are the effective measures for resolving land disputes in the study area. Conversely, litigation which ranked lowest 7th with RII of 0.438 in effectiveness, reflecting widespread dissatisfaction with the formal court system, likely due to its cost, time, consumption, and procedural complexity. The relatively low ratings for Mediation and Private Judge which ranked 5th and 6th with RII of 0.673 and 0.490 respectively suggest lack of institutional support for their implementation. The study recommends strengthening institutional frameworks for arbitration, promoting alternative dispute resolution (ADR) awareness and improving land administrative processes to minimize disputes and foster peaceful land ownership and transactions.

Keywords: land disputes, causes of land disputes, measures of land disputes, Minna.

MITIGATING URBAN FREIGHT AND HAULAGE LOGISTICS IN NIGERIA: A CASE FOR LAGOS STATE NIGERIA

Olajide F.O. SALAKO
Bamidele A. BADEJO
Department of Transportation Planning & Management, The Federal Polytechnic Ilaro, Ilaro, Ogun State, Nigeria
LASG-Professorial Chair Endowment on Transport Studies, School of Transport and Logistics, Lagos State University Ojo, Lagos

Abstract

Lagos State, Nigeria's economic nucleus and a burgeoning megacity, grapples with profound urban challenges, among which its freight logistics system is critically strained. As a major nodal point with the nation's busiest seaports, airports, and a reviving rail line, the state exhibits an over-dependence on road transport, which accounts for over 98% of freight movements. This over-reliance has precipitated severe socio-economic and environmental consequences, including intractable traffic congestion, inadequate truck parking facilities, overloading, speeding, and a high incidence of road crashes. While governmental efforts towards a sustainable transport system are evident, they remain disproportionately focused on passenger movement, leaving freight logistics largely unaddressed. This paper identifies this critical gap and proposes a suite of mitigating strategies. Through a mixed-methodology approach, combining qualitative insights from stakeholders with quantitative data from structured questionnaires, the study investigates the root causes of freight inefficiencies. The findings strongly advocate for the development of a dedicated freight policy, the strategic promotion of a modal shift to rail and inland waterways, and the implementation of time-zoned urban access regulations for freight distribution. The paper concludes that the systematic implementation of these strategies is imperative to mitigate the existing challenges, thereby enhancing the social, economic, environmental, and psychological well-being of Lagos residents and fostering a more resilient and efficient transport sector.

Keywords: Mitigating, Urban Freight, Haulage Logistics, Lagos State, Nigeria.

MAPPING THE EVOLUTION OF GREEN MARKETING AND SUSTAINABLE CONSUMPTION: A BIBLIOMETRIC ANALYSIS

Dawit Tekletsadik Haileamanuel
Ph.D. Scholar, School of Management Studies, Punjabi University, Patiala, Punjab, India.
Bharat Bhushan Singla
Dr., Associate Professor, School of Management Studies, Punjabi University, Patiala, Punjab, India

Abstract

The excessive consumption patterns of consumers have expedited the exhaustion of resources, resulting in substantial environmental deterioration. Green marketing has become of paramount importance in addressing human needs while mitigating the adverse effects on the environment. Consequently, a multitude of studies have been undertaken in the domain of green marketing within the last twenty years. Nevertheless, there is still a dearth of methodical examination of its influence on customer buying behavior. In order to fill this void, this work intends to conduct a systematic assessment of green marketing studies published between 2004 and 2024. A comprehensive analysis was conducted on a total of 1375 papers that were published in 337 journals that are included in main database of Scopus. The results emphasize **green purchase intention**, **environmental awareness**, and **sustainable consumption** are the key themes. Generally, this study offers a comprehensive resource to acquire knowledge about the recent advancements, trends, and future paths of Green Marketing and consumer Behavior.

Keywords: Green Marketing; Consumer Behavior, Bibliometric Analysis, Theory of Planned Behavior, Sustainable Consumption.

THE IMPACT OF CONTEMPORARY INSTITUTIONAL ORGANIZATIONAL STRUCTURES ON THE FUNCTIONING OF HIGHER EDUCATION

Anita CUCOVIĆ
Prof. Dr., Anita Cucović University of Haxhi Zeka , Faculty of bussines, Department of management of bussines, Peje-Kosovo
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2324-4422
Suada A DŽOGOVIĆ
Prof.asoc.dr. Suada A Džogović University of Haxhi Zeka , Faculty of bussines, Department of management of bussines, Peje-Kosovo
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2324-4422
Dritan SYLQA
Prof. Ass.Dr. Dritan Sylqa University of Haxhi Zeka , Faculty of bussines, Department of management of bussines, Peje-Kosovo
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2324-4422
Selima GUTIĆ
Research Assistant, Selima Gutić University of Haxhi Zeka, Faculty of bussines, Department of Management of bussines, Peje- Kosovo
ORCID: 0009-0002-4435-0769
Emir ADŽAJLIĆ
Research Assistant, Emir Adžajlić University of Haxhi Zeka, Faculty of bussines, Department of Management of bussines, Peje- Kosovo
ORCID: 0009-0002-4435-0769

Abstract

Aim: Higher education institutions today operate in a complex and dynamic environment shaped by accelerated technological development, global competitiveness, the internationalization of education, and shifting socio-economic priorities. In such a context, understanding how contemporary organizational structures contribute to institutional efficiency and strengthen the role of higher education within a knowledge-based society has become particularly important. This study focuses on modern governance approaches and organizational frameworks within universities, examining how they influence the quality of teaching, administrative processes, managerial transparency, and long-term strategic capacities. Drawing on an extensive review of relevant literature, comparative analyses of European and regional practices, and insights into current trends in digitalization and modern management, several key factors driving the transformation of organizational structures are identified. These include digital integration, the development of governance models that foster greater accountability and staff participation, more flexible distributions of responsibilities, and the adoption of data-driven decision-making. Such developments create the foundation for faster adaptation to labor market requirements, student expectations, and the evolving needs of contemporary academic environments. It is particularly evident that universities which adopt network-based, process-oriented, and decentralized organizational frameworks achieve more advanced performance in terms of efficiency, innovation, and transparency. These institutions develop more effective quality-assurance mechanisms, utilize digital resources more efficiently, and respond more rapidly to external changes. In contrast, traditionally hierarchical systems tend to react more slowly and display reduced capacity for integrating innovation, rendering them less competitive in today's academic landscape. Overall, the insights derived from this analysis confirm that the modernization of organizational structures is a necessary prerequisite for strengthening the functionality, societal relevance, and international competitiveness of higher education.

Keywords: Higher Education, Organizational Structures, Institutional Effectiveness, Digital Transformation, Governance.

TOURISM ORGANIZATION AS A MODERN BUSINESS STRUCTURE AND ITS STRATEGIC IMPORTANCE FOR THE SUSTAINABLE FUTURE OF MONTENEGRO

Anita CUCOVIĆ
Prof. Dr., Anita Cucović University of Haxhi Zeka , Faculty of bussines, Department of management of bussines, Peje-Kosovo
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2324-4422
Adelisa KOLENOVIĆ
Research Assistant, Adelisa Kolenović University of Haxhi Zeka, Faculty of bussines, Department of Management of bussines, Peje- Kosovo
ORCID: 0009-0002-4435-0769

Abstract

Aim: Tourism organization in the form of a modern business structure in today's dynamic and complex business environment is subject to various changes and adaptations of the ubiquitous globalization, digitalization and dynamic consumer behavior. External factors and their impact on the development of tourism organizations is the key topic of the work in order to create hypothetical assumptions about the real impact of the mentioned factors on an organization of this nature. Tourism as a complex industry is closely linked to numerous external factors on which it largely depends, such as economic factors, political, environmental and others. It is precisely this dependence that has created space for the processing of this topic in order to bring new knowledge and contribute to science.

Materials and Methods: Using the method of content analysis, description and comparison, as well as the questionnaire method, we obtain information and create a perception of knowledge and how this knowledge can be implemented into new theoretical assumptions valuable to future generations of managers, leaders, economists, etc. Results and discussions: By understanding the impact of external factors on the tourism organization, we enable a clause for successful adaptation to a dynamic market, development of business models and sustainable development.

Conclusions: With the desire to contribute to science and to introduce new hypothetical assumptions about contemporary organizations, in this case in tourism, the work is beingpresented as an application for geojournal publication.

Keywords: Tourism, Business, Environment, Globalization, Factors, Organization, Science.

MULTIOBJECTIVE TRANSPORTATION SURVIVAL FUNCTION WITH EXPONENTIAL SUPPLY AND WEIBULL DEMAND. A NEUTROSOPHIC APPROACH

Nabil Ahmed Khan
Ahmad Yusuf Adhami
Department of Statistics & Operations Research,
Aligarh Muslim University, Aligarh, India

Abstract

In today's highly competitive markets, making optimal transportation decisions under uncertain conditions is critical. This study presents a multiobjective transportation model that includes a time-dependent survival cost function, with supply and demand following both exponential and Weibull distributions to reflect their probabilistic nature. A neutrosophic programming approach is used to handle the uncertainty within the objective functions more accurately. Converting the fuzzy, stochastic model into a corresponding deterministic form achieves a compromise solution within a defined interval. A numerical example is provided to validate the model. It highlights the neutrosophic approach's effectiveness in producing balanced solutions under uncertainty and shows its advantages over conventional fuzzy methods in multiobjective optimization.

Keywords: Multi-objective Transportation, Exponential and Weibull distribution, Survival cost function, Neutrosophic Programming, Fuzzy Programming.

OPINIONS ON MINING IN COMMUNITIES WITH A MINING HISTORY IN ROMANIA (ALBA COUNTY) - A DESCRIPTIVE COMPARATIVE ANALYSIS

Bogdan Nicolae MUCEA
Decembrie 1918 University of Alba Iulia, Faculty of Law and Social Sciences, Department of Social Sciences, Alba Iulia, Romania.

Abstract

This article aims to capture the variety of opinions on mining and mineral exploitation in three communities with a mining history in Romania (Alba County). The analysis draws on data from three distinct sociological surveys conducted through questionnaire-based research: in the town of Zlatna (N = 126 respondents, data collected in 2024), among a group of 45 persons relocated to an urban area – the Recea neighborhood in the municipality of Alba Iulia (data collected in 2020), and in the commune of Roșia Montană (N = 282 respondents, data collected in 2020). Methodologically, the study adopts a descriptive and comparative approach, examining the distribution of opinions regarding the economic, social, and environmental impact of mining activities, as well as respondents' relationship to industrial heritage and local development prospects. The results highlight a marked diversity of stances toward mining, both between the three localities and within each community. The article foregrounds the ways in which place-based memory, economic dependency on industry, and the perception of risk shape nuanced attitudes that range from support to ambivalence and rejection of the resumption or expansion of mining activities.

Keywords: mining; mineral exploitation, communities with a mining history.

ASSESSING ADAPTATION STRATEGIES TO CLIMATE CHANGE AND ITS EFFECT ON THE LIVELIHOODS OF LOCAL COMMUNITIES IN THE CHAR REGIONS OF BANGLADESH

J.M. Adeeb Salman Chowdhury
Mst. Nira Akter
Department of Statistics, Comilla University, Cumilla 3506, Bangladesh

Abstract

Climate change is a harsh reality for the people living in the char islands, especially in Bangladesh. This research aims to study the impacts of climate change on marginalized populations living in the coastal regions, their perceived impacts, and adaptation strategies for food security. The study utilized both primary and secondary data. For primary data, A semi-structured questionnaire was prepared, and we interviewed 300 marginal people from the selected char regions, such as Hatiya (Noakhali), Char-ramani (Lakshmipur), and Char-Fashion (Bhola) from three districts. According to data, Noakhali experiences the highest average annual rainfall (3249.38 mm), and the highest annual mean temperature is 30.92°C in the Barisal district. To understand the effects of climate vulnerability and adaptation techniques, the study conducted interviews with marginalized communities, of which 26% were in the Helpless/Unoccupied/Needy group. A lack of economic resilience is evident in the study's findings. Reduction of income, increased food prices, increased cost of farming inputs, losses of livelihood, Extreme weather events, reduced fish catch, etc., are the main impacts of climate vulnerability on marginalized communities. Their preferred adaptation strategies are: Changing cropping patterns, Migration to areas for work, diversifying income sources, reliance on Govt./NGO aid, and using climate-resilient varieties. According to the MNL model, households' age, education, monthly income, and access to information have a positive and significant impact on these adaptation strategies. On the other hand, in PLS-SEM analysis, households' perception about climate Vulnerability, Education, Experience, Impact, and Food shortages have a statistically significant relationship with adaptation. The findings indicate that households' perceptions about climate vulnerability (performance score: 89.379) exert the most significant negative influence (path coefficient: -0.499) and the impacts of climate vulnerability (performance score: 69.448) exert the significant positive influence (path coefficient: 0.373) on adaptation (performance score: 55.956), underscoring the importance of cognitive factors in fostering adaptive behaviors. To ensure food security and climate resilience in coastal Bangladesh, it will be crucial to invest in adaptive infrastructure, strengthen institutional frameworks, and incorporate local knowledge into national policy.

Keywords: Climate Vulnerability, Marginalized Populations, Adaptation, Food Security.

THE INVISIBLE WORKFORCE: THE ROLE OF AFGHAN HOUSEWIVES IN THE INFORMAL ECONOMY AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Mina Mohammadi
Master students, department of Women and Family studies,
Ahlul Bayt International University, Iran

Abstract

This paper explores the often-overlooked role of Afghan housewives in the informal economy and their contribution to sustainable development. Despite being excluded from formal labor markets, many women engage in unpaid domestic labor, small-scale production, handicrafts, and informal trade within their communities. These activities, though not reflected in official statistics, significantly support household income and community resilience. Drawing on gender and development theory, as well as field data from selected rural and urban regions, this study highlights how these women sustain livelihoods, preserve local knowledge, and promote social cohesion. The research also examines structural barriers such as lack of access to credit, mobility restrictions, and the absence of legal recognition, which limit their economic agency. The paper calls for inclusive economic policies that acknowledge and empower women's contributions at the grassroots level, thereby advancing gender equity and national development in Afghanistan.

Keywords: Afghan women, housewives, informal economy, sustainable development.

ROLE MANAGEMENT CHURCH IN BUILD FAMILY WHICH HARMONIOUS

Afri Yunita Henuk
University Christian Indonesia, Jl. Diponegoro No,84-86 Jakarta Pusat 10430

Abstract

This study aims to analyze the role of church management in building harmonious families. The family, as the smallest social unit, has a significant impact on the stability and well-being of society. Using a qualitative approach and case study method, data were collected through in-depth interviews. with leader church and congregation, observation activity church, as well as questionnaire for family members, the results of the study indicate that effective church management contributes to the education of family values, provides support in problem solving, and implements programs that strengthen bonds family. However, challenge like lack of participation congregation And Resource limitations were also identified. The study's conclusions emphasize the importance of the church as an agent of change in improving family harmony and recommend the development of more effective programs in the future. This expected can give contribution for strengthening role church in supporting family values and social stability.

Keywords: church management, harmonious family, values education, family support.

This work is licensed under Creative Commons Attribution License 4.0 CC-BY International license.

SMALL STATES, BIG DILEMMAS: RETHINKING SECURITY AND SMART DEFENCE IN THE WESTERN BALKANS

Blendi Lami
Asst. Prof. Dr., European University of Tirana, Department of Applied Social Sciences
Pellumb Hidri
European University of Tirana, Department of Applied Social Sciences

Abstract

In an increasingly complex international environment, the small states of the Western Balkans face profound security dilemmas that transcend their traditional strategic boundaries. Despite their limited size and resources, these states have become important actors within the evolving Euro-Atlantic security architecture, where the concept of Smart Defence is gaining a central role. This approach—based on resource sharing, specialization, and multilateral cooperation—represents a practical alternative to the traditional paradigm of military power. The study analyzes how Albania, Kosovo, and Croatia employ this approach to overcome structural constraints and enhance their strategic resilience. Drawing on the theories of the security dilemma (Herz, Jervis) and the concepts of small states (Keohane, Wivel, Thorhallsson), the article argues that Smart Defence is not merely a defensive mechanism but a philosophy of cooperation and shared responsibility within fragile regional systems. Through a comparative analysis of national security policies, NATO and EU strategic documents, and regional initiatives such as SEEBRIG and ADRION, the paper proposes the development of a regional Smart Defence model for the Western Balkans. Such a model would enable effective specialization, enhance interoperability, and reduce dependence on major actors, while simultaneously strengthening collective security and Euro-Atlantic integration.

Keywords: small states, security dilemma, Smart Defence, Western Balkans, NATO, regional cooperation.

Introduction

In an increasingly interconnected yet politically and strategically fragmented world, the concept of security is undergoing a profound transformation. The emerging dynamics of the international system, including great power rivalry, the crisis of multilateralism, hybrid threats, and the proliferation of protracted conflicts—have reshaped both the perceptions and practices of security at the global level. Within this environment, small states face a dual dilemma: on one hand, they depend heavily on alliances and collective security guarantees; on the other, they are pressured to preserve their strategic autonomy and functional sovereignty.

The Western Balkans represents a unique laboratory for studying this dilemma. The states of the region, emerging from painful conflicts and lengthy political transitions, are striving to build security architectures that balance international support with national responsibility. The cases of Albania, Kosovo, and Croatia are particularly illustrative of how small states can transition from being consumers of security to contributors to regional stability. This transformation is underpinned by the philosophy of *Smart Defence*, promoted by NATO since the Chicago Summit (2012), which seeks to enhance efficiency through resource sharing, capability specialization, and structured international cooperation.

In the Balkan context, *Smart Defence* is not merely a tool of collective defense but a strategic mechanism to reduce asymmetries between small and major powers. Through this concept, states can achieve higher levels of interoperability, develop specialized competencies, and strengthen their ability to integrate within the Euro-Atlantic security system. However, the success of this approach depends on several

interrelated factors: institutional stability, political will, intersectoral coordination, and the capacity to build sustainable partnerships. This study aims to analyze how the small states of the Western Balkans are re-conceptualizing their national security through the *Smart Defence* approach and how this strategy can serve as the foundation for a cooperative regional model. Specifically, the article addresses three key research questions:

1. *How does the security dilemma influence the formulation of defense policies in small states of the Western Balkans?*
2. *In what ways does the Smart Defence concept address the structural limitations of these states?*
3. *Can a regional model of intelligent defense be developed that combines shared resources, expertise, and strategies?*

To answer these questions, the study constructs a unified theoretical framework that integrates realist theories of the security dilemma (Herz, Jervis) with liberal approaches to cooperation and institutional interdependence (Keohane, Nye). Methodologically, it employs a comparative analysis of national strategic documents, NATO and EU reports, as well as existing regional initiatives. Ultimately, the article argues that for the small states of the Western Balkans, the path toward effective security does not lie in arms races or strategic isolation, but in intelligent cooperation, resource sharing, and the development of collective capacities. *Smart Defence*, in this sense, is not merely a military strategy—it is a new paradigm of shared sovereignty and collective security in the post-sovereign era.

Theoretical and Conceptual Framework

The concept of the "small state" has historically been an unstable category within international relations theory. Classical realists such as Hans Morgenthau (1948) defined power in material terms—population, territory, economy, and military capabilities—implying that small states are structurally incapable of influencing the international system. However, post–Cold War developments and the rise of global interdependence have blurred this traditional definition. According to Keohane (1969), small states should not be viewed merely through the lens of power deficiency, but as rational actors seeking security through institutions and alliances. Similarly, Thorhallsson (2012) argues that small states can compensate for their lack of capacity through "flexible diplomacy" and specialization in specific policy areas, thus becoming meaningful contributors to multilateral systems.

In this light, the role of small states is no longer passive but strategic and adaptive. Wivel (2005) emphasizes that their ability to "manage dependence" constitutes a form of smart power that enables them to maintain relative autonomy within alliances such as NATO and the EU. For instance, Iceland and Luxembourg—despite lacking strong military forces—have built their security upon cooperation mechanisms and multilateral diplomacy (Baldacchino, 2012). This experience is especially relevant for the Western Balkans, where small states operate in a geopolitically dense and often contested environment. In the study of international relations, therefore, small-state power should not be perceived merely as a lack of strength but as a capacity to build equilibrium through cooperation and institutional interdependence (Hey, 2003; Ingebritsen, 2006). This approach shifts the analytical focus from structure to agency, making it possible for small states to be producers of security rather than mere consumers of it.

One of the foundational concepts for understanding small-state behavior is the *security dilemma*, first articulated by John Herz (1950) and later developed by Robert Jervis (1978). According to this theory, in an anarchic international system, the defensive measures taken by one state—such as armament or alliance-building—are perceived by others as threats, triggering a cycle of reciprocal insecurity. For small states, this dilemma is particularly acute: their defensive capabilities are limited while their dependence on international guarantees is high. Booth and Wheeler (2008) argue that the security dilemma is fundamentally a *dilemma of trust*, in which the absence of strategic transparency pushes states toward self-protective behaviors, often at the expense of regional stability.

In the Western Balkans, this phenomenon has remained persistent since the dissolution of the former Yugoslavia. As Bieber (2018) notes, political uncertainty and external interventions have sustained

mutual perceptions of threat among states, even within the formalized frameworks of NATO and the EU. This indicates that the security dilemma in the region has not disappeared but has been transformed into an institutional form—shifting from military fear to economic, technological, and cyber insecurities. In this context, small states such as Albania, Kosovo, and Montenegro seek to mitigate the security dilemma through shared responsibilities and participation in multinational missions. These actions represent a *strategy of interdependence* that, according to Buzan and Wæver (2003), transforms regions from conflict zones into *security communities*. Thus, the security dilemma cannot be eliminated but can be managed through institutionalized cooperation.

The concept of *Smart Defence* was launched by NATO at the 2012 Chicago Summit as a strategic response to emerging security challenges in an era of constrained resources (NATO, 2012). It is grounded in three fundamental principles: *pooling*, *specialization*, and *interoperability*. The aim is to enhance the efficiency of allied defense efforts through coordinated planning, avoiding duplication, and maximizing collective benefits. According to NATO (2022), *Smart Defence* is not merely a budgetary policy but a cooperative strategy that strengthens strategic solidarity. For small states, this approach opens new opportunities to contribute to collective security through niche areas such as digital intelligence, cyber defense, search-and-rescue operations, and logistical support. Keohane and Nye (2012) note that in an interconnected world, *smart power*—the ability to combine hard and soft power effectively—is more valuable than sheer military strength.

In the context of the Western Balkans, the application of *Smart Defence* takes on a distinct dimension. As Subotić (2020) observes, the region holds significant potential for horizontal cooperation in training, technology, and crisis response, which can reduce costs and foster trust among neighboring states. Furthermore, initiatives such as SEEBRIG (South-Eastern Europe Brigade) and ADRION (Adriatic–Ionian Initiative) represent early examples of regional smart defense in practice. Ultimately, *Smart Defence* can be viewed as a new paradigm of security for small states—enabling a shift from reactive defense toward collective prevention and strategic innovation (NATO, 2023). This makes the concept particularly suitable for the Western Balkans, where resources are limited but the potential for cooperation is remarkably high.

The Security Environment in the Western Balkans

A History of Conflict and the Challenges of Political Transition

The Western Balkans has historically been a strategically unstable region, shaped by overlapping ethnic rivalries, post-Yugoslav legacies, and the competing interests of external powers (Bieber, 2018). The conflicts of the 1990s that led to the disintegration of the former Yugoslavia created a deep-seated climate of insecurity, in which state-building and the consolidation of interethnic trust remain ongoing processes. As Chandler (2010) observes, the post-war Balkan states developed under a form of "international protectorate" that, while ensuring peace, also generated new forms of structural dependency.

In the post-2000 period, the region underwent a dual transition: from armed conflict to fragile peace, and from authoritarianism to functional democracy (Bose, 2019). However, this prolonged transformation has produced a fragmented security architecture in which small states such as Albania, Kosovo, Montenegro, and North Macedonia remain heavily dependent on international guarantees. The *International Crisis Group* (2021) describes this condition as "imported security"—a system sustained more by the presence of NATO and the EU than by domestic capabilities.

Furthermore, the legacy of war continues to influence the internal politics of many countries in the region, where nationalism is often instrumentalized as a political tool. As Kmezić (2020) argues, the politicization of war memory and the lack of transitional justice hinder the consolidation of democratic security. This creates an environment in which the *security dilemma* is not resolved but reactivated through political narratives, shaping how states perceive and construct their national defense policies.

NATO and the EU as Regional Security Frameworks

For the small states of the Western Balkans, NATO membership and EU integration remain the primary mechanisms for ensuring strategic stability. Albania and Croatia joined NATO in 2009, Montenegro in 2017, and North Macedonia in 2020, creating a security corridor that now encompasses most of the region. These states view the Alliance both as a guarantee of sovereignty and as a catalyst for institutional modernization (NATO, 2022). Meanwhile, the European Union represents the civil dimension of security, emphasizing reform mechanisms and political conditionality. As Radeljić (2017) notes, the EU has used enlargement as a means to "export stability" to the Western Balkans; however, the effectiveness of this model is constrained by the absence of a credible membership perspective. This uncertainty has produced a strategic vacuum that external actors—such as Russia, China, and Turkey—have sought to exploit by expanding their economic and diplomatic influence (Bechev, 2019).

At the same time, NATO has broadened its role from collective defense to crisis management and security sector reform, promoting the principles of *Smart Defence* and *Comprehensive Security* (NATO, 2012; 2023). For example, Albania's participation in *Smart Defence Multinational Projects* and the *Framework Nation Concept* demonstrates how small states can make meaningful contributions to collective defense through specialization. Similarly, the continued presence of KFOR in Kosovo remains a key stabilizing factor, while programs such as *Partnership for Peace* allow non-member states like Bosnia and Herzegovina and Kosovo to strengthen interoperability with Euro-Atlantic structures (NATO, 2021). In this sense, the Western Balkans' security architecture is *hybrid*, combining elements of traditional security (territorial defense) with dimensions of human and institutional security. This hybridization enables small states to integrate into the Euro-Atlantic system not merely as beneficiaries but as contributors to regional resilience.

Hybrid Threats and Non-Traditional Security Challenges

Over the past decade, hybrid threats have emerged as the most complex dimension of regional security. According to the *European Union External Action Service* (EEAS, 2022), the Western Balkans faces increasing cyber intrusions, disinformation campaigns, and political manipulation by external actors seeking to undermine the region's Euro-Atlantic orientation. In 2022, Albania experienced one of the most severe cyberattacks in its history, attributed to state-sponsored actors (National Cybersecurity Agency, 2023). This incident marked a critical shift in the perception of security—from physical to digital—underscoring the necessity of technological cooperation as part of national defense strategies.

Another significant dimension is *energy security*, particularly in the wake of the global crisis triggered by the war in Ukraine. The region's continued dependence on external energy sources poses new risks to both economic and political stability (International Energy Agency, 2023). Similarly, climate threats, migration, and the impact of social media manipulation have expanded the scope of *human security*—a domain that Buzan, Wæver, and de Wilde (1998) describe as the *securitization* of non-military sectors. Within this expanded reality, the *Smart Defence* concept acquires renewed relevance, as it encourages multi-sectoral cooperation and the sharing of technical expertise among small states (NATO, 2023). For instance, the creation of joint regional centers for cyber training or emergency management would represent a concrete application of the Smart Defence philosophy in the Western Balkans.

In conclusion, the security environment of the Western Balkans remains a complex mosaic of historical legacies and emerging threats. While traditional security dilemmas persist, new challenges—cyber, energy, and informational—are reshaping the nature of insecurity. Within this framework, small states are no longer peripheral actors but active participants in the evolving architecture of collective security, through their integration in NATO, alignment with the EU, and gradual implementation of *Smart Defence* principles.

4. Case Studies: Albania, Kosovo, and Croatia

Albania – From Strategic Isolation to Intelligent Partnership

Albania's trajectory from the political isolation of the Cold War to Euro-Atlantic integration represents a paradigmatic example of how a small state can transform its strategic posture through partnership and reform (Ministry of Defence, 2021). Following its accession to NATO in 2009, Albania undertook a comprehensive modernization of its armed forces and alignment with Alliance standards, focusing on specializations that reflect both its capabilities and limitations—mountain operations, logistical support, and joint training in emergency management (NATO, 2022).

In its *Defence Strategy 2021–2030*, Albania identifies *Smart Defence* as "the cornerstone of national and international cooperation for guaranteeing security under conditions of limited resources" (Government of Albania, 2021, p. 14). This strategy marks a conceptual shift from territorial defense toward shared security, aiming to develop capabilities that can contribute to NATO's multinational missions. In practice, this approach has been materialized through participation in SEEBRIG (South-Eastern Europe Brigade) and in multilateral *Smart Defence* projects such as the *Multinational Logistics Partnership* and the *Counter-IED Centre of Excellence* (NATO, 2023). Moreover, Albania's experience in responding to civil emergencies—such as the 2019 earthquake—has fostered the inclusion of human and resilience dimensions within its national security doctrine (National Civil Protection Agency, 2022).

As Biberaj (2020) observes, Albania has become a "model of small-state adaptation within a larger security system," where multilateral diplomacy and participation in international missions have strengthened its image as a credible regional actor. Nevertheless, challenges persist: limited defense budgets, dependence on NATO's technical assistance, and the need to deepen inter-institutional cooperation between the armed forces, the civilian sector, and academia.

Kosovo – The Security Dilemma under Limited Sovereignty

Kosovo represents perhaps the most complex security dilemma in the region, where limited statehood and non-membership in international organizations place it in a fragile strategic position (Krasniqi, 2021). Although protected by the presence of KFOR since 1999, Kosovo still lacks fully autonomous defense mechanisms and depends on partnerships with the United States and NATO. This creates a form of "delegated security," where international guarantees substitute for direct sovereignty (Capussela, 2015).

The Kosovo Security Force (KSF), transformed into a regular army in 2018, exemplifies a gradual capacity-building model based on international assistance and joint training. According to the *National Security Strategy of the Republic of Kosovo* (2022), the principal objective is "to build a modern, interoperable defense capability integrated into the Euro-Atlantic system" (Government of Kosovo, 2022, p. 6). In this context, *Smart Defence* in Kosovo is more a political than a technical strategy—a framework for building trust, legitimizing institutions, and demonstrating readiness for regional cooperation.

However, dilemmas remain acute. As Bieber and Keil (2021) note, Kosovo's exclusion from regional security frameworks such as the *Adriatic Charter* and the *SEE Defence Ministerial* limits its opportunities for cooperation. Simultaneously, tensions with Serbia and Russian influence in the region continue to pose hybrid threats that complicate the development of a sustainable defense strategy (EEAS, 2022). Conversely, the KSF has gained significant experience in crisis management and civil operations, demonstrating potential as a contributor to human security initiatives. This approach aligns with the *Smart Defence* logic, where the contribution of small states is measured not by scale but by expertise and cohesion (Booth & Wheeler, 2008). In this sense, Kosovo illustrates how *Smart Defence* can serve as both a mechanism for international legitimization and a gradual path toward integration into the collective security architecture.

Croatia – A Model of Integration and Strategic Innovation

Croatia provides one of the most successful examples of transformation from a post-conflict state into a stable regional actor, effectively leveraging *Smart Defence* principles (Subotić, 2020). Following NATO accession in 2009 and EU membership in 2013, Zagreb oriented its defense policy toward specialization in maritime security, defense intelligence, and technological innovation (Kovačević, 2022). This strategic focus has allowed Croatia to become a provider of training and assistance for neighboring countries, reinforcing its role as a "nodal actor" within the regional security architecture (Wivel, 2014).

The comparative analysis of the three cases demonstrates that although Albania, Kosovo, and Croatia share common characteristics as small states, their respective paths toward the implementation of *Smart Defence* diverge depending on their international status, institutional capacities, and strategic context.

Albania represents a case of *gradual adaptation*, where the *Smart Defence* concept has been successfully integrated through sustained institutional reforms, modernization of the armed forces, and active participation in international missions. This process has strengthened Albania's profile as a credible and reliable contributor to both regional and Euro-Atlantic security. By aligning its defense strategy with NATO's principles of interoperability and specialization, Albania has managed to overcome structural limitations and position itself as an emerging provider of regional stability.

Kosovo, on the other hand, embodies the *dilemma of limited sovereignty*, where national security remains largely mediated by the continued international presence of KFOR and other external guarantees. Despite these constraints, Kosovo's aspirations for regional cooperation and Euro-Atlantic integration are clear and steadily advancing. Through the gradual development of the Kosovo Security Force (KSF) and the pursuit of new partnerships, Kosovo is attempting to transform dependence into cooperation and to employ *Smart Defence* as a tool for international legitimization and confidence-building. Its progress illustrates how a small state can use cooperative mechanisms not only to strengthen domestic institutions but also to enhance its strategic visibility within the international system.

Croatia, in contrast, represents a model of *full consolidation*, where NATO and EU membership have evolved into platforms for the export of expertise, regional training initiatives, and the advancement of security diplomacy. Croatia's experience demonstrates that a small state can project influence beyond its borders through strategic innovation, effective resource management, and active participation in multinational frameworks. Its role as a "nodal actor" within the Adriatic–Ionian region reflects how specialization in maritime and defense technologies can translate into both regional leadership and global credibility.

Across all three cases, the *Smart Defence* concept functions as a strategic instrument for *resource management, credibility building,* and the *construction of collective security*, helping to mitigate the inherited insecurities of the classical *security dilemma* (Jervis, 1978). The comparative evidence suggests that small states can indeed transform limitation into advantage—provided they leverage *multilateral diplomacy, technological integration,* and *regional cooperation* as new sources of power and stability within the international system

Toward a Cooperative Smart Defence Model for the Western Balkans

The Western Balkans represents a fragmented security landscape where states face common threats but often pursue separate defence policies. This mismatch, rooted in the legacy of past conflicts and prolonged transitions, has limited the region's ability to build a shared strategic identity (Bieber, 2018). Yet, in an era when challenges such as cyber threats, migration, disinformation, and climate change are increasingly transnational, intelligent cooperation emerges as a necessity rather than a choice. As Subotić (2020) observes, only through a regional cooperative framework can a balance be achieved between national autonomy and collective security. The proposed Balkan Smart Defence Network (BSDN) aims to integrate the experiences of Albania, Kosovo, and Croatia with NATO and EU frameworks, expanding beyond the military dimension to include civil, technological, and academic components of security.

BSDN rests on four core principles that embody the philosophy of *smart cooperation*. *The first* is strategic complementarity, which emphasizes coordination over competition. Instead of duplicating

capabilities, small states should specialize in mutually reinforcing functions: Albania could focus on logistics and emergency management; Croatia could develop expertise in maritime security and defence technology; and Kosovo could concentrate on digital intelligence and civil support (Ministria e Mbrojtjes, 2021; Ministry of Defence of Croatia, 2022). This functional division minimizes overlap and enhances regional operational efficiency. *The second principle*, *pooling of resources and shared benefits*, envisions the creation of a collective defence economy in which financial, infrastructural, and human resources are used jointly. Instead of isolated national initiatives, states could establish common research and training centres such as a *Balkan Defence Innovation Hub* that links armed forces, universities, and the private sector (NATO, 2023). Such cooperation would foster innovation, reduce costs, and transform defence into a practical field of partnership.

The third principle is institutional integration with NATO and the European Union, which ensures both sustainability and legitimacy. BSDN should align with NATO's *Smart Defence Framework* and the EU's *Strategic Compass* (European Union, 2023), guaranteeing technical, procedural, and political interoperability. This alignment would position the region as a credible partner within the Euro-Atlantic security architecture while preventing fragmentation and duplication of efforts. Finally, the human security dimension expands the traditional notion of defence toward a more comprehensive approach. Inspired by Finland's *Comprehensive Security* model—where defence is seen as a whole-of-society responsibility—BSDN should integrate civil protection, community resilience, and the active involvement of civil society organizations (Government of Finland, 2017). In doing so, Smart Defence evolves from a purely military concept into a vehicle for social cohesion and collective resilience.

Overall, the BSDN model reframes regional defence from a narrow military strategy into a philosophy of cooperation and strategic solidarity. Security is thus redefined not as the result of competition, but as the outcome of shared responsibilities, mutual trust, and institutionalized interdependence. By adopting this approach, the small states of the Western Balkans can strengthen both their national and regional positions, acting in line with the logic of *complex interdependence* that Keohane and Nye (2012) regard as fundamental to stability in the contemporary international order.

In the final analysis, *Smart Defence* in the Balkan context is not merely a strategy for efficient defense but a process of constructing shared and intelligent sovereignty. For small states—often constrained by limited resources and influence—this model provides a means to enhance their capacity for autonomous action without undermining their independence (Thorhallsson, 2012). In this sense, one can speak of an evolution from the *security dilemma* toward *smart sovereignty*, in which cooperation, division of competences, and strategic transparency become new sources of power. If this process is supported by NATO and the EU through financial and technical instruments, the Western Balkans could be transformed from a zone of insecurity into a laboratory of smart cooperation, making a tangible contribution to Euro-Atlantic security.

6. Conclusions

Building a sustainable *Smart Defence* model in the Western Balkans requires a strategic approach that goes beyond political rhetoric and focuses on the creation of practical mechanisms for cooperation. In a region where security challenges are increasingly transnational and multidimensional, small states can no longer face threats—ranging from traditional military risks to cyber, energy, and human security—on their own. For this reason, regional cooperation in defence should be seen not as a limitation of sovereignty but as its strengthening, in line with NATO's philosophy of *Smart Defence* (2012), which views integration as the most advanced form of strategic independence.

At its core, building a *Smart Defence* model in the Western Balkans is not solely a military endeavor—it is a political, economic, and cultural project aimed at creating a shared security space founded on trust, cooperation, and innovation. For the region's small states, this model represents an opportunity to transition from strategic passivity to *smart sovereignty*—a form of shared yet more resilient sovereignty

that anchors their future within the Euro-Atlantic architecture of security and stability (Buzan & Wæver, 2003; Booth & Wheeler, 2008).

The analysis developed in this study demonstrates that the *Smart Defence* concept represents a new strategic paradigm for small states in the Balkans, which continuously face security dilemmas in a volatile regional and global environment. *Smart Defence* goes beyond the efficient allocation of military resources—it embodies a philosophy of cooperation where real power stems from interaction, trust, and interdependence. This approach shifts the focus from isolated power to shared power, from competition to positive interdependence, and from formal to functional sovereignty.

The cases of Albania, Kosovo, and Croatia clearly illustrate this dynamic. Albania has undergone a steady transition from isolation to intelligent partnership, making security cooperation a cornerstone of its national policy. Kosovo, though constrained by its limited international status, is using *Smart Defence* as a tool of legitimacy and integration, building bridges of trust in an unstable political environment. Croatia, as a NATO and EU member, has become an exporter of expertise and a model of strategic consolidation, demonstrating that small states can exert influence through innovation, diplomacy, and professionalism.

In a broader context, the creation of a Smart Defence Cooperation Network for the Western Balkans could transform the region from a zone of insecurity into a laboratory of stability and strategic innovation. This network would deepen ties between the military, civil, and academic sectors, fostering a shared culture of security and solidarity. Through this model, small states could mitigate traditional insecurities, strengthen institutional and digital resilience, and position themselves as reliable partners within the Euro-Atlantic security architecture.

In conclusion, the *security dilemma* for small states cannot be completely eliminated, but it can be managed wisely. *Smart Defence* provides the tools to turn weakness into advantage, dependence into partnership, and limitation into innovation. In an era when power is measured not only by arsenals but by the capacity to cooperate, the Western Balkans has the opportunity to redefine its strategic identity through a framework of *shared sovereignty* and *collective security*. As Stoltenberg (2022) aptly reminds us, “the security of one is the security of all”—a principle that, for the small states of the region, must translate into a smart and sustainable strategic coexistence.

References

Agjencia Kombëtare e Mbrojtjes Civile. (2022). *Raporti vjetor për menaxhimin e emergjencave dhe ndërtimin e qëndrueshmërisë kombëtare.* Tiranë: Qeveria e Republikës së Shqipërisë.

Agjencia Kombëtare e Sigurisë Kibernetike. (2023). *Strategjia Kombëtare e Sigurisë Kibernetike 2023–2027.* Tiranë: Qeveria e Republikës së Shqipërisë.

Baldacchino, G. (2012). *Island states and the limits of resourcefulness.* Routledge.

Bechev, D. (2019). *Rival power: Russia in Southeast Europe.* Yale University Press.

Biberaj, E. (2020). *Albania and NATO: Building security through partnership.* Institute for Eastern Studies.

Bieber, F. (2018). *The rise of authoritarianism in the Western Balkans.* Palgrave Macmillan.

Booth, K., & Wheeler, N. (2008). *The security dilemma: Fear, cooperation and trust in world politics.* Palgrave Macmillan.

Bose, S. (2019). *Securing peace in the Balkans: The persistence of post-conflict dilemmas.* Hurst & Co.

Buzan, B., & Wæver, O. (2003). *Regions and powers: The structure of international security.* Cambridge University Press.

Buzan, B., Wæver, O., & de Wilde, J. (1998). *Security: A new framework for analysis.* Lynne Rienner Publishers.

Capussela, A. L. (2015). *State-building in Kosovo: Democracy, corruption and the EU in the Balkans.* I.B. Tauris.

Chandler, D. (2010). *International statebuilding: The rise of post-liberal governance.* Routledge.
EEAS (European External Action Service). (2022). *Hybrid threats in the Western Balkans: Strategic assessment.* Brussels: European Union.
European Commission. (2021). *SEERISK and regional cooperation for civil protection in Southeast Europe.* Brussels.
European Defence Agency. (2021). *Pooling & sharing initiatives in the EU.* Brussels.
European Union. (2023). *The Strategic Compass for Security and Defence.* Brussels: European External Action Service.
Government of Finland. (2017). *Comprehensive Security Model: National framework and principles.* Helsinki: Prime Minister's Office.
Hey, J. A. K. (2003). *Small states in world politics: Explaining foreign policy behavior.* Lynne Rienner Publishers.
Herz, J. (1950). Idealist internationalism and the security dilemma. *World Politics, 2*(2), 157–180.
Ingebritsen, C. (2006). *Small states in international relations.* University of Washington Press.
International Crisis Group. (2021). *Western Balkans: Strengthening regional stability.* Brussels.
International Energy Agency. (2023). *Energy security in Southeast Europe.* Paris: IEA.
Jervis, R. (1978). Cooperation under the security dilemma. *World Politics, 30*(2), 167–214.
Keohane, R. O. (1969). Lilliputians' dilemmas: Small states in international politics. *International Organization, 23*(2), 291–310.
Keohane, R. O., & Nye, J. S. (2012). *Power and interdependence.* Longman
Kmezić, M. (2020). Rule of law and democracy in the Western Balkans: Between myth and reality. *European Perspectives, 12*(2), 35–49.
Kovačević, M. (2022). Innovation and defence transformation in Croatia. *Croatian International Relations Review, 28*(93), 7–24.
Krasniqi, G. (2021). Kosovo's constrained sovereignty and security policy. *Journal of Balkan Studies, 5*(1), 55–73.
Ministria e Mbrojtjes. (2021). *Strategjia e Mbrojtjes 2021–2030.* Tiranë: Qeveria e Republikës së Shqipërisë.
Ministry of Defence of Croatia. (2022). *Defence Strategy of the Republic of Croatia 2022–2030.* Zagreb: Government of Croatia.
Morgenthau, H. J. (1948). *Politics among nations: The struggle for power and peace.* Knopf.
NATO. (2012). *Smart Defence: Strategic concept and implementation plan.* Brussels: NATO HQ.
NATO. (2021). *Partnership for Peace: Annual review.* Brussels: NATO HQ.
NATO. (2022). *Annual report on Smart Defence cooperation.* Brussels: NATO HQ.
NATO. (2023). *Building resilience through Smart Defence partnerships.* Brussels: NATO Public Diplomacy Division.
NATO DIANA. (2023). *Defence Innovation Accelerator for the North Atlantic – Regional initiatives.* Brussels.
Qeveria e Kosovës. (2022). *Strategjia e Sigurisë Kombëtare e Republikës së Kosovës.* Prishtinë.
Radeljić, B. (2017). *Europe and the post-Yugoslav space.* Ashgate Publishing.
Stoltenberg, J. (2022). Speech at the NATO Summit: "Collective security in an era of global uncertainty." Brussels: NATO Press Office.
Subotić, J. (2020). Smart Defence in the Western Balkans: Regional cooperation and security integration. *Journal of Regional Security, 15*(1), 45–62
Thorhallsson, B. (2012). The size of states in the European Union: Theoretical and conceptual perspectives. *European Political Science, 11*(3), 285–300.
Wivel, A. (2005). The security challenge of small EU member states: Interests, identity and the development of the EU as a security actor. *Journal of Common Market Studies, 43*(2), 393–412.
Wivel, A. (2014). Small states and the new security environment. *Global Society, 28*(3), 321–335.

EXAMINING THE USE OF VIRTUAL SPACE BY HOUSEWIVES OF PERSONAL AND SOCIAL SKILLS

Fatima Osmani
International Ahlulbait University, Faculty of Women Studying, Department of Family low

Abstract

The digital age has transformed learning and social interaction paradigms, offering new avenues for self development. This qualitative study investigates how housewives utilize virtual spaces to enhance their personal and social skills.
Employing a phenomenological research design, in depth semi structured interviews were conducted with 25 housewives aged 25 to 45, selected through purposive sampling. Data collection continued until theoretical saturation was achieved. Thematic analysis was used to identify, analyze, and report patterns within the data.
The findings reveal that housewives actively engage with virtual spaces for a multitude of purposes, leading to the emergence of three primary themes.
Personal empowerment, social connectivity, and practical skill acquisition. Under personal empowerment, participants reported increased self-confidence, knowledge on health and wellness, and personal finance management through dedicated online courses and platforms. Regarding social connectivity, social media groups and online communities provided crucial platforms for overcoming isolation, building supportive networks, and engaging in social discourse. In terms of skill acquisition, participants developed new competencies in areas such as digital literacy, foreign languages, and handicrafts via tutorial-based content
Despite these benefits, challenges such as information overload, credibility assessment of online sources, and time management were also noted. The study concludes the virtual spaces serve as a significant and empowering environment for housewives, facilitating continuous learning and social integration. The results underscore the need for digital literacy programs tailored to this demographic to maximize the benefits and mitigate the associated challenges of the digital world.

Keywords: Housewives, Virtual Space, Social Media, Personal Development, Social Skills, Qualitative Research.

ROLE OF WOMEN IN SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES

Samera Nasiradeh
Assistant professor Dr., Ahlul-Bayt international university department of women's studies, Faculty of social and Behavioral science Tehran, Iran

Abstract

Women and Development is a significant topic in social sciences and development studies that focuses on the role, status, and participation of women in the process of societal growth and progress. In the past, women's roles were often overlooked, and their contributions were mostly confined to family responsibilities. However, with the expansion of education, awareness, and cultural as well as economic transformations, women have emerged as key pillars of development. Sustainable development cannot be achieved without the effective participation of women in social, economic, cultural, and political fields.

This study examines the concept of women and development, the historical evolution of women's participation in development, and the existing barriers such as gender discrimination, inequality of opportunities, weak legal protections, and traditional cultural attitudes. It also highlights the importance of empowering women through education, employment, political participation, and access to resources.

Research shows that countries prioritizing gender equality and women's involvement perform better in human, economic, and social development indicators.

In conclusion, true development can only be realized when women actively participate as decision-makers in society, and national policies are designed and implemented based on principles of gender justice and equal opportunity.

Keywords: Women and Development, Women's Empowerment, Sustainable Development, Social and Economic Participation.

DISTILLING THE DRAMATURGY OF HUMAN CALAMITY IN STEPHEN KEKEGHE'S *BROKEN EDGES*

Imoh Sunday OBOT
PhD., Department of Performing Arts and Music
Ajayi Crowther University, Oyo

Abstract

Numerous literary texts gather, represent, and depict human calamity. Factually, the depiction of human disaster is a key focus in many post-colonial literary works. Notably, an essential aspect of post-colonial literature is its representation of mental health issues, which are often overlooked in discussions of human calamity. This neglect tends to diminish the significance of mental illnesses due to socio-political disorders in the global south, particularly in Nigeria. Therefore, this study examines the dramaturgy of human calamity in Stephen Kekeghe's "Broken Edges" to explore its aesthetic portrayal of human suffering and to uncover the socio-political factors and realities contributing to mental health crises within the text. The paper employs textual analysis, focusing on socio-political themes such as social disintegration, insecurity, poverty, and social injustice, as well as postcolonial challenges. The findings aim to distil insights from a close reading of the play that highlight the critical discourse role of "Broken Edges" in inspiring social and political change in Nigeria.

Keywords: Socio-political change, Human calamity, Insecurity, Mental illness, Dramaturgy, Post-colonial discourse.

Introduction

Numerous literary texts gather, represent, and depict human calamity. Factually, the depiction of human disaster is a key focus in many post-colonial literary works. Notably, an essential aspect of post-colonial literature is its representation of mental health issues, which are often overlooked in discussions of human calamity. This neglect tends to diminish the significance of mental illnesses due to socio-political disorders in the global south, particularly in Nigeria. Therefore, this study examines the dramaturgy of human calamity in Stephen Kekeghe's "Broken Edges" to explore its aesthetic portrayal of human suffering and to uncover the socio-political factors and realities contributing to mental health crises within the text. The paper employed textual analysis. Findings revealed socio-political themes in the play text that exacerbated mental health issues such as social disintegration, high-level insecurity, poverty, and social injustice, as well as postcolonial challenges. The findings distil insights from a close reading of the play that highlight the critical discourse role of "Broken Edges" in inspiring social and political change in Nigeria. It is recommended that play texts in the global south should link unpalatable realities as factors responsible for the intractable predominance of mental illness.

Keywords: Socio-political change, Human calamity, Insecurity, Mental illness, Dramaturgy, Post-colonial discourse

Introduction

Dramatic genres, such as plays, are a potent tool for showcasing several issues affecting society. Over the years, many social ills that have disturbed society have been depicted in plays. Through such a medium, society has regenerated itself, bringing about social change and other policy reforms that have benefited humanity. That is why playwrights capitalise on dramatic text to mirror issues in society, igniting several changes. Calamity studies is a robust research area that focuses on natural disasters, especially their effects on people, the environment and development generally (Pelling, 2001). However, studies in this area often de-emphasise human-made calamity, leading to a lack of sensitisation and preparedness to address or avert such calamities across different communities and larger societies (Shukla, 2014). While natural disasters may be easy to study, artificial calamities are intricate and may lack cogent and direct means of measurement. That is why drama and theatre are potent tools for representation. Although drama and theatre can mirror or depict realities, they are often used to sensitise people and help society develop measures to address them.

It is important to note that plays that have given adequate attention to human-made calamities, especially mental illness, are scarce. As a result, society has been denied exposure to social ills, leading to the belief that dramatic performances do not actually address social, political, and economic issues. However, theatre creates the atmosphere for society to understand happenings that directly or indirectly hamper growth and development. It is within this concept that this paper examines Stephen Kekeghe's "Broken Edges" with a view to distilling the dramaturgy of human calamity. Furthermore, the paper discusses the type of human-made calamity depicted in the play; ascertains the causes of the calamity (socio-political factors), and discusses the effect of the catastrophe on individuals and society (social disintegration, insecurity, poverty, and social injustice), as well as explains measures suggested by the play for possible resolutions.

Conceptual clarifications

Calamity is not a new parlance in global scholarship, being that reality is replete with a calamitous catalogue in various proportions. Unfortunately, calamity is a crucial part of life: humans struggle to conquer themselves and the environment, which breeds conflicts, which is a lesser form of calamity. The Merriam-Webster dictionary defines calamity as "a disastrous event marked by significant loss and lasting distress and suffering. From the foregoing, calamity is an event that brings about suffering and loss. It did not specify what kind of event to restrict. This implies that any event, activity, occasion, occurrence, or incident can be included in this description. Other definitions see it as an unusual event. This suggests some level of uncommonness; something of this sort may not be expected or anticipated as a day-to-day event. In addition, specific definitions highlight the idea that calamities are often unexpected and inadequately predicted in space and time. Many have also argued that unusual calamities are found in nature, for example, earthquakes, floods, hurricanes, typhoons, tsunamis, volcanic eruptions, droughts, landslides, wildfires, and many more are uncontrollable (Pelling, 2001). They may have some human activities contributing to them. However, an artificial calamity may not be classified as unusual and unexpected. It has a beginning and an end if properly scrutinised. In either form, it leads to severe effects on both humans, property and the environment. This category includes: industrial accidents such as chemical/crude spills, nuclear accidents and waste disposal, war, and armed conflict. Others comprise terrorist attacks, pollution, environmental degradation, infrastructural failures, etc. Many have also argued that human calamity may result from errors, given that human beings are error-prone. In contrast, it has also been argued that human calamities are intentionally perpetuated and set in motion to cause destructive outcomes for life, the environment, and socio-economic stability (Shukla, 2014). Whatever the case, the word calamity paints a gory picture of destruction, chaos, and devastation. It is pertinent to note that throughout history, calamity has shaped civilisation, influenced policies, and prompted resilience and preparedness.

It is important to note that human calamity tends to manifest in developing countries, or the global south, due to the unstable nature of these terrains. In the global north, more is heard of natural disasters. This, perhaps, is a result of vast development and civilisation and the evolution of societies that have accepted some level of consciousness about human rights, respect for people and human-faceted technology. A handful of countries in the global south were colonised. For instance, Nigeria was colonised by the British for hundreds of years. One can only imagine the impact of British culture, education, politics, and economics on that of the ethnic majorities and minorities (ethnic nationalities) over that period.

In other words, colonialism added a strange colouration to Nigeria's vast ethnic landscape in many ways. Firstly, the 1914 amalgamation of diverse ethnic groups ushered in “divide and rule” from indirect rule. Historians refer to this situation as artificial unity, which favoured selected entities, but mainly the European authorities. Merging North and South meant that two distinct cultures collided, and the resulting impact was never palatable. The Nigerian case was not different. For instance, Igbo, Yoruba, Hausa, and Fulani, the major ethnic groups, were forced together in an unusual marriage. This was done with over a hundred minor ethnic groups, who are unable to compete favourably with the larger groups. Regions were created, and considering the diversity, a few ethnic groups steer the ship of administration, deepening divisions among the heterogeneous autonomous groups, which equally dovetailed into colonial conflicts and instability. Colonialism strongly changed the identity of several ethnic groups, especially the minorities. This was the seed of discord that was sown, which has continued to haunt the nation till today.

Through Indirect Rule & Divide-and-Rule, the colonial administrator emphasises ethnic difference to maintain a firm grip and control. Here, certain groups were empowered while others were utterly marginalised. This situation created room for competition and struggle for resources and power.

Furthermore, the imposition of a new culture and religion subjected various ethnic nationalities. British education and Christianity gradually blotted out specific religious beliefs and traditional practices. This is known as religious marginalisation. Even their economic system differed significantly from

Before Nigeria’s independence, there appeared to be various ethnic nationalities with established culture, language, political foundations, political institutions, and religious affiliations. They possessed a civilisation that endured over time. In simple terms, these nation-states were autonomous until colonial rule and were eventually unified into what is now known as Nigeria. This singular development brought about changes to the socio-cultural frameworks of these ethnic groups, even as they jostled for limited natural resources in this newly unified environment. From this point, specific exposures led to extraordinary wealth and power struggles among different ethnic groups. This, in turn, triggered greed, corruption, insecurity, political conflicts, class divisions, and power struggles. Post-colonial theories attribute unavoidable human calamities to social changes resulting from cultural class, hybridisation, acculturation, and culture shock. Also, Trauma Theory became imperative to explain how unwholesome experiences lead to depression and mental retardation.

Conceptualising Dramaturgy

This is the art of composition of dramatic text for the stage. Play texts are made to be staged in the theatre. They have certain qualities; the strength of theatre performances or play texts is that they use real characters to illustrate events (Asomba, 1986). This tool helps readers and the audience relate to reality more effectively. Real characters, ignite catharsis or purgation. It makes the play believable (Obot, 2025).

Several dramatic performances, play texts, dance, poetry, and songs have depicted or pointed to one form of human calamity or another. Bode Sowande’s *Mammy Water’s Wedding* is a good example.

The play addresses issues of environmental degradation and the human suffering that results from it. Drama brings about what is known as catharsis: feeling the pain of someone else or emotionally connecting with what others think by seeing a dramatic performance. Theatrical performance is laced with certain qualities that make it emotional. For instance, dramatic performances deploy human characters to portray realities. Through this device, members of the audience can relate directly (human-to-human). In other words, whatever a character experiences on stage is something that every other person can easily feel. Such things as fear, love, pain, disappointment, neglect, heartbreak, death, temptation, drive, and hunger. That is why drama attracts attention (Asomba, 1986). Furthermore, it is driven by language known to the audience, which makes it easier to communicate intentions and inner thoughts directly. These characteristics deepen the interpretation of a playwright's message (Obot & Obasuyi, 2021). This is even more important because every dramatic performance is meant to paint reality, sensitise people, and domesticate ideas.

Drama acts as a voice to the voiceless. Not many can stand up to the query happening in society, irrespective of the depth of injustice or emasculation. Through drama, bringing out certain ills in society, people feel that something else is speaking for them. Through this act, the voiceless can find respite or peace of mind knowing that their plight is heard. Again, it is noteworthy to state that authorities, the government, and its agencies take playwrights seriously because they represent the masses; their plays can go a long way in sensitising the public and instigating protests and demonstrations (Obot, 2018). This aspect of the theatre is known to have worked favourably in different parts of the world. Augusto Boal deployed theatre to liberate the masses from oppression in Brazil, Peru and Chile (Boal, 1979). This has led to such nomenclature as Theatre of the Oppressed, Theatre for Development, Theatre for Conscientisation, and Theatre for Liberation.

Dramaturgy composition includes imagery, language, dialogue, music, dance, rhythm, costume, and acting (Umar-Buratai, 2010). Those above are the tools a dramatist uses to tell stories. Without these, a story can only subsist in the mind of the playwright with no ventilation path. In the play under review, Stephen Kekeghe deployed virtually all of the above to paint Eyaita's painful experience (Erhijodo, 2023). Kekeghe, who won the 2021 ANA Poetry Prize, came fully formed as a master playwright by blending poetic aesthetics with dramatic forms in a flowing symphony. By organically weaving realistic poetic dialogue, he adds his name to the tradition of poet-playwrights such as J.P. Clark, Tanure Ojaide, and Niyi Osundare. Kekeghe, who is the Head of the Department of English at Ajayi Crowther University, Oyo, brings his years of intense research in mental health into reckoning in the play. Perhaps the crafting of the plot stems from his scholarly enterprise in exploring the psychosocial and traumatic impact of bad government, as the play distinguishes itself by examining the consequences of dysfunctional governance, which churns out half-baked graduates from institutions of higher learning without a sure future for them. This is one of the many issues Ejaita’s mother, Madam Gold, raises with her son, especially his inability to secure a job after years of graduation from the university.

Synopsis of “Broken Edges”

The play emphasises the voice of angry youths of Imode, an oil-rich community in the Niger Delta, which is borne out of severe suffering, lack of jobs, herders killing, corrupt leaders, poor institutional values and a wasted and blurry vision of the future. A protest against a failed system of governance, where leaders stand as the sole proprietors of common wealth, plundering their people and reaping the dark harvest of corruption, laced with pain, anguish and terror.

The play is about Ejaita (protagonist), an intelligent young graduate who cannot get a job, and in a society wrecked by herders, ridden by corrupt leaders, and lacking a moral value system. A young, promising chap who went stark mad after he lost his only friend to the failed system, lost a father as

a result of a wicked and gruesome wife after discovering infidelity and witnessed his community failing under the terrorising pangs of herdsmen.

Erhijodo (2023) made a perfect exposition of the status of Ejaita when he said thus:

> Ejaita…is a cerebral young graduate caught in the web of a corrupt leader, a weak family structure, weak cultural institutions, and high-level insecurity arising from a compromised security apparatus. It is a play ridden with mental health issues arising from a belligerent community sharpened by a dysfunctional and failed government" (para. 3).

The play is woven with rich poetic language, metaphors, an entangling plot, and a fascinating use of imagery and flashbacks. These literary devices have helped protect against the cause-and-effect effects of bad leadership and a failed system on the collective mental health of the people.

The play is a practical portrayal of human suffering and calamity, which brings to the fore the present realities in Nigeria and other countries in the global south. The play was written during a period of great terrorising acts of Boko Haram, Fulani Herdsmen and other extremist expeditions. It brought into perspective the plight of many who have virtually no voice to speak for themselves because of their predicaments. Still, the play foregrounds the nation's insecurity, corruption, and highly predatory politics, with Niger Delta communities as reference points. The play is an effort to raise awareness of the realities of the communities and, by doing so, seek redress and mitigation measures.

Characterization

Proper use of characterisation makes a play insightful and compelling for readers. The reason why Dandaura (2002) observed that characterisation is the linchpin of a play is that it is sacrosanct to the delivery of the story and the message therein. In the play, Kekeghe's mastery of characterisation makes readers feel the pain and anguish of characters such as Ejaita, Pa Okorhi, Madam Gold, and a host of others; the interplay among the characters reveals the play's profound message (David, 2006). Of course, language and characterisation are inseparable (Wilson, 1988). What the character says comes from his or her experiences. Therefore, in creating characters in a play, a poor character outlook can affect language and thereby weaken message delivery, which is key in communication.

Realities that contributed to mental health crises in the text

The text revealed several factors that led to mental health issues. The entire community had one experience of mental health or the other. A few characters exemplified traits of mental illnesses. They include: Eyaita (*the protagonist*).

> **Doctor Okamre:** (holding a syringe.) Now, come and take your medication. (Surveys the environment, and then to himself) Who will hold him for me now? A madman has a strange power. He has the chains on, but I am afraid of the texture of his eyes. Its redness… (p. 20).

The passage above overtly depicts stark madness. For Eyaita to be put in chains and medications through injections by a psychiatric doctor sums up the entire narrative. By the time mental issues get to this point, they are known to be out of control (Iortyom & Obot, 2025). To substantiate this, the passage below becomes pertinent:

> **Doctor Okamre:** (*Shakes his head*.) It is a pity. Such a brilliant chap, wrecked by a world that takes all. (*As Doctor Okamre gets close. Eyaita bites him. He screams hard*. P. 21

President General: Yes. What is the blame of the man who becomes sick in the head? Did he consciously take that path of mental sickness? The answer is no! Your father's suicide was provoked by your mother's toxic attitude towards him. It became worse when the army arrested you. Your mother was in the same barracks with you, not to secure your release, but to flirt with an army recruit, an accomplice of terrorists. My son, your father, died of depression (p. 48-49).

The above statement lays claim to the fact that lack of peace in the home can contribute to mental degeneration. Ejecta's father committed suicide, and the president general was accusing the wife of contributing to the outcome. Suicide is often seen as a result of a mental health crisis, as no sane person takes his or her life.

Specifically, infidelity was seen as a cause of mental health issues. Infidelity by Eyaita's mother brought about the death of his father. This is seen in the dialogue below:

First Woman: Let her go and take care of her mad son. I pity the father, who ended up with this wreck of a woman (p.15).

Third Woman: A secondary school teacher, finally ruined by a wicked wife… (p.15).

Ejaita: Since I graduated from the university, it has been hell staying with you in this house (p. 26).

Pa Okorhi: (*Visibly disturbed*) Can I know some peace in this house? A man troubled by a choking society should recline at home, in the arms of a loving wife (p. 26).

This play has shown that the family unit is essential for sustaining a healthy mind, body, and soul, and for nourishing society for greater development. It is important to note that the playwright emphasised the family unit as crucial for societal development. To illustrate this statement, Ejaita did not go mad because of the happenings in the bigger society, but because of the fight in his home. The home front was suffering severe decay and rot, which led to the death of his father through suicide. If the family space lacks peace, then it cannot be a refuge. Every member of society emerges from a family. The family is where strength, courage, and talents are first tasted and trusted. Any failure in this climate can literally ruin every other engagement in other spaces. The play clearly placed focus on this aspect.

In addition, several dialogues pointed to stark madness for Ejaita. These conversations also pointed to what led to it. For instance, the first woman on page 15 states thus:

First Woman: What an intelligent madman! He is totally wrecked by the devastating death of his only friend. What a world! (p.15).

From the above statement, mental illness can be linked to traumatic experiences that trigger deep unhappiness and pain that nothing can assuage. This is foregrounded in the traditional model of Trauma Theory propounded by Cathy Caruth (1996). This theory explains that traumatic experience can obliterate the smooth running of the mind to the point that such a mind cannot be revoked. The theory further asserts that a person undergoing a traumatic experience may lose his or her sense of self-identity and therefore may not be able to take charge of themselves. This is the case of schizophrenia, a total disintegration of consciousness (Obot, 2025). This situation affects everything around such a being, and this informs the appearance, activities, habits and habitation of a mentally

disabled person. For instance, the death of Ederha, his only friend, slipped depression and trauma into the subconscious of Ejaita:

Madam Gold: (to herself.) My world is turning upside down. How do I bear this shame of living with a mad person? (*Turns to Ejaita.*) Ejaita, my son, you are talking too much. You are not the only angry person in this community. That you are mentally derelict does not mean I cannot live my life. Just three days now that your mind died with Ederha…Am I not a distressed woman already? I am a widow and a mother of a mad son (p. 17).

Madam Gold was also greatly affected by the happenings around her. The above passage implies that he who creates an unwholesome environment equally suffers from it. Apart from issues from the home front that the play suggests as triggers of mental illness, societal factors such as Insecurity and corrupt leadership surfaced in the text (Kekeghe, Obasuyi, Obot, 2025). For instance, the following statements emphasised insecurity caused by banditry and the devastating impact of herders on farmers and farmland.

Ejaita: Ten farmers were slaughtered in our forest yesterday… (p.33).

Ejaita: Five youths found dead at the Ekperi Stream in Orhue Kingdom… (p. 33).

Youths: And the Government is on top of the matter… (p.33).

Ederah: Two days ago, the Ogodi Community was razed down at night by terrorists (p.33).

Youths: And the government is on top of the matter… (p.34).

Corrupt Leadership became apparent in the text:

Ejaita: Life shouldn't be hard when there is leadership. Here, in place of leadership, they give us repressive politics. Our world is crashing because there are too many hustlers who see political practice as an avenue to amass wealth. Such people are the plunderers of our land; we will resist them with all our might (p. 34).

Corrupt leadership and insecurity cannot thrive effectively without accomplices within the community who aid and abet. This is known as double standards, and it is one of the issues that has marred the growth and development of several communities. It refers to the practice of supporting a particular course while conspiring with others to do the opposite, which catches people by surprise. Double standards imply being in one camp while fraternising with another. This situation is visible during political turmoil, insecurity arising from sabotage and communal crisis. The play under review clearly demonstrated this concept on page 16 in a dialogue between the first neighbour, second neighbour and third neighbour as shown below:

First Woman: You should be ashamed of yourself. You flirted with terrorists and kidnappers because of your big eye for money (P. 16)

First Neighbour: That is the leader of the terrorists. Our gallant youth have arrested him (p. 16).

Second Neighbour: He is an army officer? (p. 16)

First Neighbour: He was a repentant terrorist who joined the army to fight an unrepentant terrorist (p. 16).

Third Neighour: But he did not fully repent. He was an informant to the terrorists in the forest. (p.16).

First Woman: We have all experienced too many deaths. Don't we feel the shocks in flashbacks over countless bodies of farmers slain by terrorising herders? This green mind is charred by the blistering weather that consumes all… (p.15).

Third Woman: The terrorists in our forests have caused a lot of ravages on us. Look at the pathetic sight that has become of this fertile land… (p.16).

Discussion of Findings

Presentations from textual show clear evidence that mental crises are grossly related to various ill events that happen in society. These incidents contributed in one way or another to the nagging issues of mental illness, some that pushed people to commit suicide or some that just remain without purpose, fortune or future. Aside from the fact that the play is set in the Niger Delta, a region blessed with human and natural resources, it also represents what has happened or is happening in the broader context of the nation, Nigeria.

For instance, insecurity (armed banditry, kidnapping, Fulani herders' killings, religious crisis, etc.) in Nigeria has become a national problem that has proven very difficult to solve. As a result of these persistent occurrences, the American president, Donald Trump, classified Nigeria as a "Country of Particular Concern". This has prompted military collaboration between Nigeria and the United States of America.

Insecurity in Nigeria has long been known to exist. Moreover, in the course of time, many terrible experiences have been recorded from different parts of the nation, such as kidnapping, paying ransom, slaughters and rapes of farmers by herders, cult killings of youths, politicians carting away of commonwealth and the fast-depreciating morals and death of traditional institutions. The aforementioned, over the years, created traumas in the lives of many Nigerians and, unconsciously, trigger mental ill health in different magnitudes. This is what Cathy Caruth (1996) conceptualised as Trauma Theory, which links mental illnesses to unwholesome experiences that, when remembered, serve as triggers for hallucinations, depression and sudden relapse of the mind. The theory further explains that remembrance of a gory experience entraps the mind, creating fear, which is apparently a fast trigger to anxiety, retaliation, stress and suicidal contemplations. Unfortunately, some individuals affected have not been able to return to normalcy after experiencing such mental trappings, especially when those affected have their individual identity disrupted or corrupted. In the play, Ejaita and Pa Okorhe were deeply affected to the point of full-blown schizophrenia (madness). Ejaita's condition defied psychiatric treatment and medications.

Conclusion

The play reveals several issues that have plagued the nation for decades without abating. An actual reality of a country with abundant human and natural resources, but deep in the murky waters of corruption, armed banditry, corrupt leadership and a general failing index of a failed state, struggling to rise to its feet. The consequence of all the ill happenings, the rise of mental health issues becomes alarming, and the need to save the fate of people has become a topical issue within and outside. The play is one of the many attempts to deconstruct the system and usher in a new hope for the future.

References

Asomba, D. (1986). The Role of Theatre in a Developing Society: The Nigerian Example *Nigeria Magazine*, 54 (3):71–81.

Boal, A. (1979). Theatre of the Oppressed (London: Pluto Press)

Caruth, C. (1996). Unclaimed Experience: Trauma, Narrative and History, Johns Hopkins University Press,

Dandaura, E. S. (2002). Hagher: The Playwright Documentarist as a Nation Builder. *Theatre Experience.* 1 (1), Awka: Penmark Publishers Inc, 177-194

David, O. (2006). What is a Theatrical Performance? *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*, 64(4):461- 470

Erhijodo, E. E. (2023). Musing on Mental Wounds in Kekeghe's 'Broken Edges'. The Trumpeter - Socio-Cultural Identities of African Drama.

https://erhijodo.wordpress.com/2023/08/27/musing-on-mental-wounds-in-kekeghes-broken-edges/

Iortyom, M. and Obot. I. S. (2025). Manifestations of Mental Health Disorders in the Old Testament. Journal of Arts and Humanities, Vol 2 (3), pp. 11-18

Kekeghe, S. E., Obasuyi, Y.O., Obot, I. S. (2025). Dramatizing Psychic Spaces: Interface between Spousal Relationship and Mental Health in Bode Sowande's The Spellbinder. *NIU Journal of Humanities* 9 (2), 231-238

Obot, I. S. & Obasuyi, Y. O. (2021). Design and the Intricacies of Play Interpretation in a rapidly Changing Technological Environment. *Journal of Language, Theatre and Literary Studies (JOLATALS).* Vol.1 (2): pp. 125-138

Obot, I. S. (2018). "Towards Effective Deployment of Theatrical Performance to Address Anti-Social Behaviours in Ahmadu Bello University, Zaria", *Journal of Integrative Humanism, Faculty of Arts, University of Cape Coast, Ghana (JIH)*, 9(1) pp. 153

Obot, I. S. (2025). Deepening Spirit-Spouse Concept through Plot Structure and Characterisation in Daniel Oriahi's "Sylvia". Issues in Language and Literary Studies, Vol 11(1).

Pelling, M. (2001). Natural disasters. Social nature: Theory, Practice, and Politics, Blackwell Publishers, Inc., Malden, MA, 170- 189 Understanding calamity: an in-depth exploration of disaters and their impact. https://fullpdfword.org/reviews/u14281/242419/4968440-calamity

Shukla, O. M. (2014). A Study of Natural Disasters and Human-Induced Disasters with special reference to India. IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS) Volume 19, Issue 12, Ver. I (Dec. 2014), PP 92-94

Umar-Buratai, M. I. (2010) Performance as Art and Power - Durbar in India and Nigeria under Colonial Rule, Saarbrucken, Germany: Verlag Dr Muller (VDM), 6: pp: xvi - 354)

Wilson, E. (1988). *The Theatre Experience* (4th ed). New York: McGraw-Hill Books Company

PSYCHOMETRIC PROPERTIES OF THE TURKISH VERSION OF THE FAITH COMMUNITY CHILD PROTECTION SCALE

Suzan TEK AYAZ
Yozgat Bozok University, Akdağmadeni School of Health, Department of Child Health Nursing, Yozgat, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4969-9384

Abstract

Child abuse and neglect is a multidimensional public health issue requiring collaboration between health professionals and community organizations. Determining the child protection attitudes of religious officials, who play an important role in society, is critical for developing community-based nursing interventions. This methodological study aims to adapt the Faith Community Child Protection Scale (FCPPS) into Turkish and analyze its validity and reliability among religious officials.

The study sample consisted of 260 religious officials working in Turkey. Data were collected using a personal information form and the FCPPS. The translation-back translation method was used for language adaptation. Content validity was assessed via I-CVI and S-CVI calculations, while construct validity was tested using Exploratory (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA). Reliability was analyzed using Cronbach's Alpha, t-test, and Pearson correlation analysis.

The scale's total Cronbach's alpha coefficient was .82. Internal consistency coefficients for the sub-dimensions were .84 for Practices, .71 for Attitudes, and .67 for Physical Punishment. Confirmatory factor analysis indicated acceptable goodness of fit indices ($\chi 2/df=2.87$, CFI=.91, TLI=.89, RMSEA=.068). Factor loadings ranged between .31 and .86, and all t-values were statistically significant ($p < .001$).

The Turkish-adapted FCPPS is a valid and reliable tool for evaluating the child protection practices of religious officials. This scale provides evidence-based data for nurses and health professionals to understand community faith dynamics and develop interdisciplinary collaboration with religious officials.

Key Words: Child protection; Religious officials; Nursing; Validity and reliability; Scale adaptation.

İNANÇ TOPLULUĞU ÇOCUK KORUMA ÖLÇEĞİNİN TÜRKÇE FORMUNUN PSİKOMETRİK ÖZELLİKLERİ

Özet

Çocuk ihmal ve istismarı, önlenmesi için sağlık profesyonelleri ile toplum tabanlı kuruluşların işbirliğini gerektiren çok boyutlu bir halk sağlığı sorunudur. Toplumda önemli bir rol üstlenen din görevlilerinin çocuk koruma tutumlarının belirlenmesi, özellikle çocuk hemşirelerinin geliştireceği toplum temelli müdahaleler için kritiktir. Bu çalışma, İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği'nin Türkçeye uyarlanarak din görevlileri üzerindeki geçerlik ve güvenilirliğini analiz etmeyi amaçlayan metodolojik bir çalışmadır.

Araştırmanın örneklemini, Türkiye'de bir il müftülüğüne bağlı olarak görev yapan 260 din görevlisi oluşturmuştur. Çalışmanın verileri, kişisel bilgi formu ve İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçeğin dil uyarlamasında çeviri-geri çeviri yöntemi kullanılmıştır. Kapsam geçerliği için 1I-CVI, S-CVI değerleri hesaplanmış, yapı geçerliği AFA ve DFA ile test edilmiştir. Güvenirlik analizlerinde Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı, t-testi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Veriler SPSS 25.0 ve AMOS 24.0 programları ile analiz edilmiştir.

Ölçeğin toplam Cronbach alfa katsayısı .82 olarak bulunmuştur. Alt boyutların iç tutarlılık katsayılarının ise sırasıyla uygulamalar boyutunda .84, tutumlar boyutunda .71 ve fiziksel ceza boyutunda .67 olduğu saptanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda uyum iyiliği indeksleri $\chi 2/sd=2.87$, CFI=.91, TLI=.89 ve RMSEA=.068 olarak belirlenmiştir. Maddelerin faktör yükleri .31 ile .86 arasında değişmektedir ve tüm maddelerin t-değerleri istatistiksel olarak anlamlıdır ($p <.001$).

Türkçeye uyarlanan ölçek, din görevlilerinin çocuk koruma pratiklerini değerlendirmede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracıdır. Bu ölçek, çocuk hemşirelerine ve sağlık profesyonellerine, toplumun inanç dinamiklerini anlama ve din görevlileriyle disiplinlerarası işbirliği geliştirme sürecinde kanıta dayalı veriler sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk koruma; Din görevlileri; Hemşirelik; Geçerlik ve güvenirlik; Ölçek uyarlama.

GİRİŞ

Çocuk ihmal ve istismarı, bireyin fiziksel ve psikososyal iyilik halini tehdit eden, etkileri yaşam boyu devam eden evrensel bir halk sağlığı sorunudur. Bu sorunun önlenmesi ve yönetimi, tek bir disiplinin sınırlarını aşan; sağlık, sosyal hizmetler ve hukuk sistemlerinin eşgüdüm içinde çalışmasını zorunlu kılan çok boyutlu bir yaklaşımı gerektirmektedir (O'Donnell ve ark., 2008). Sağlık sistemi içerisinde, çocuklarla en uzun süreli ve yakın temas kuran meslek grubu olarak hemşireler, istismarın erken tanılanması, bildirim süreçlerinin yönetilmesi ve mağdur çocuğun rehabilitasyonunda stratejik bir konuma sahiptir (Özkan & Karataş, 2021).Ancak güncel politika analizleri, çocuk koruma sistemlerinin tasarımında ve makro düzeydeki karar alma süreçlerinde sağlık profesyonellerinin sıklıkla "görünmez" kaldığını ve rollerinin marjinalize edildiğini ortaya koymaktadır (Lines ve ark., 2023). Oysa hemşireler, klinik karar verme süreçlerinde çocuğun haklarını gözeten ve savunuculuğunu üstlenen birincil aktörlerdir (MacDonald ve ark., 2017). Çocuğun güvenliğini sağlamak ve bütüncül iyilik halini yükseltmek, hemşirelik bakımının ontolojik temelini oluşturur. Ancak bu bakımın etki alanının klinik sınırlardan toplum tabanına genişletilebilmesi; hemşirelerin sektörlerarası işbirliği yetkinliklerini artırmalarına ve toplum nezdinde meşruiyeti yüksek yerel paydaşlarla stratejik iletişim ağları kurmalarına bağlıdır (Alfandari & Taylor, 2023). Türkiye gibi sosyo-kültürel değerlerin toplumsal yaşamda güçlü bir etkiye sahip olduğu ülkelerde, ailelerin çocuk yetiştirme pratiklerini ve kriz anlarındaki baş etme mekanizmalarını şekillendiren en önemli faktörlerden biri dini inançlardır. Hastanede yatan kronik hastalığa sahip çocuklar üzerine yapılan çalışmalar, dinin ve maneviyatın çocuklar için güçlü bir baş etme kaynağı olduğunu ve umut aşıladığını göstermektedir (Reynolds ve ark., 2016). Dolayısıyla, transkültürel hemşirelik perspektifiyle hareket eden bir çocuk hemşiresinin, toplumun manevi dinamiklerini ve din görevlilerinin (imam, Kur'an kursu öğreticisi vb.) çocuk koruma konusundaki tutumlarını göz ardı etmesi düşünülemez. Din görevlileri, özellikle anadoluda toplum tabanında ailelere hızlı erişim sağlayan ve mahremiyet algısı nedeniyle aile içi şiddet vakalarında ilk danışılan konumundadır. Ancak bu kilit rol ile ilgili olarak sağlık profesyonelleri ile din görevlileri arasında sistematik ve entegre bir işbirliği modeli bulunmamaktadır. Hemşirelerin, toplum temelli çocuk koruma programlarını planlarken, din görevlilerinin çocuk haklarına bakış açısını, istismarı tanımlama biçimlerini ve bildirim konusundaki çekincelerini analiz etmeleri, geliştirilecek müdahalelerin

başarısı için elzemdir (Clark ve ark., 2025). Bu bağlamda, inanç topluluklarının çocuk koruma kapasitesini ölçen standart bir aracın eksikliği, hemşirelik araştırmaları ve uygulamaları için önemli bir boşluktur. Diaconu ve arkadaşları (2023) tarafından geliştirilen İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği, bu boşluğu doldurabilecek uluslararası bir araçtır. Bu çalışmanın amacı; İTÇKÖ'nün Türkçeye uyarlanarak geçerlik ve güvenirlik analizlerinin yapılmasıdır. Bu ölçeğin ulusal literatüre kazandırılması, çocuk hemşirelerine toplumun inanç dinamiklerini anlama konusunda kanıta dayalı veriler sunacak; sağlık profesyonelleri ile din görevlileri arasında çocuğun yüksek yararını gözeten disiplinlerarası işbirliklerinin geliştirilmesine zemin hazırlayacaktır.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışma, İTÇKÖ Türkçeye uyarlanması, geçerlik ve güvenirlik analizlerinin yapılmasını amaçlayan metodolojik bir araştırmadır.

Örneklem

Araştırmanın örneklemini, Türkiye'de bir il müftülüğüne bağlı olarak görev yapan 260 din görevlisi oluşturmaktadır. Katılımcıların belirlenmesinde, ulaşılabilirlik ve gönüllülük esasına dayalı uygun örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde, psikometri alanında yaygın olarak kabul edilen ve faktör analizinde yeterli varyans ile güvenilirlik sağlayabilmek amacıyla her madde için en az 10 katı katılımcı alınmasını öneren ölçüt temel alınmıştır (Bujang & Baharum, 2017; Cruchinho ve ark., 2024). ITÇKÖ'nün 17 maddeden oluşması nedeniyle, bu ölçüt en az 170 katılımcılık bir örneklem gerektirmektedir. Çalışmada başlangıçta 260 din görevlisinden yanıt elde edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanmasında "Kişisel Bilgi Formu" ve Türkçeye uyarlanan İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Literatüre dayalı olarak hazırlanan bu formda; katılımcıların cinsiyeti, yaşı, eğitim durumu, daha önce çocuklar ile ilgili eğitim alma durumunu belirlemeye yönelik sorular yer almaktadır.

İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği **(İTÇKÖ):** Veri toplama aracı olarak, Diaconu ve arkadaşları (2023) tarafından Senegal, Uganda ve Guatemala'daki dini liderler ve eşleri ile yürütülen çalışma sonucunda geliştirilen İTÇKÖ kullanılmıştır. Orijinal çalışma, ölçeğin 3 alt boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymuştur. İlk alt boyut inanç topluluğu çocuk bakımı ve koruma uygulamaları ile ilgilidir. Sekiz maddeden oluşan bu boyut, dini topluluğun çocukları korumaya yönelik proaktif eylemlerini ve uygulamalarını ölçmektedir. İkinci alt boyut inanç topluluğunun çocuk haklarına yönelik tutumlarını değerlendiren altı sorudan oluşmaktadır. Bu boyut, çocuk hakları, eğitim ve çalışma koşulları gibi konulardaki tutumları ve inançları değerlendirmektedir. Fiziksel Ceza Hakkındaki Görüşleri tanımlayan üçüncü alt boyut, disiplin yöntemi olarak fiziksel cezaya yönelik dini ve kültürel kabulü ölçen üç sorudan oluşmaktadır. Orjinal ölçekte dini kurumların çocuk koruma konusundaki kurumsal kapasitesini (hutbeler, eğitimler, resmi işbirlikleri) değerlendirmek amacıyla beş adet bağlamsal madde bulunmaktadır. Bunlar ölçek toplam puanına dahil edilmeyip tanımlayıcı ve kurumsal farkındalığı ölçen bağımsız değişkenler olarak tanımlanmıştır. Ölçek maddeleri beşli likert tipi (1=Kesinlikle Katılmıyorum, 5=Kesinlikle Katılıyorum) derecelendirme ile puanlanmaktadır. Ölçeğin ikinci alt boyutunda beş madde (2-6) ve üçüncü alt boyutunun tüm maddeleri olumsuz ifade içermektedir, bu nedenle ters kodlanmaktadır. Ölçeğin psikometrik özellikleri orijinal çalışmada üç farklı kültürel bağlamda (Senegal, Uganda ve Guatemala) incelenmiştir. Orijinal çalışmanın bulgularına göre; ölçeğin toplam iç tutarlılık katsayısı Senegal örnekleminde 0.50, Uganda'da 0.65 ve Guatemala'da 0.77 olarak rapor edilmiştir. Alt boyutlar bazında incelendiğinde ise uygulamalar boyutunun 0.68 ile 0.72 arasında daha istikrarlı bir güvenirlik

sergilediği; buna karşın tutumlar boyutunun 0.12 ile 0.75 arasında ve fiziksel ceza boyutunun 0.29 ile 0.59 arasında değişen değerlerle kültürel bağlama göre yüksek değişkenlik gösterdiği belirtilmiştir. Ölçek geliştiricileri ile yapılan görüşmelerde, ölçeğin kültürlerarası karşılaştırılabilirliğini korumak amacıyla, faktör yükleri düşük çıksa dahi hiçbir maddenin ölçekten çıkarılmaması gerektiği belirtilmiştir. Bu çalışmada bu kısıtlamaya sadık kalınmıştır.

Ölçeğin Türkçeye Uyarlanması

Bu çalışmada, ölçeğin Türkçeye dilsel ve kültürel uyarlaması, Uluslararası Test Komisyonu'nun yönergelerine uygun olarak yürütülen sistematik ve çok aşamalı bir süreç aracılığıyla gerçekleştirilmiştir (ITC, 2017). Orijinal ölçek, anadili Türkçe olan ve ileri düzeyde İngilizce bilen üç farklı dilbilimci uzman tarafından birbirinden bağımsız olarak Türkçeye çevrilmiştir. Bu üç farklı çeviri araştırmacı ve bir dilbilimci tarafından karşılaştırıarak ve tek bir ortak Türkçe taslak oluşturulmuştur. Türkçe taslak, orijinal ölçeği hiç görmemiş ana dili İngilizce olan 2 çevirmen tarafından tekrar İngilizceye çevrilmiştir. Anket uyarlama ve geçerlik çalışmalarına yönelik önerilere göre, kapsam geçerliğini sağlamak için en az 3–20 uzmandan geri bildirim alınması gerekmektedir (Polit & Beck, 2018; Almanasreh ve ark., 2019). Bu bağlamda, on kişilik bir uzman panelinden (iki din görevlisi, üç ilahiyat alanında akademisyen, iki sosyal hizmet uzmanı ve üç çocuk hemşireliği alanında akademisyen) görüş alınmıştır. Her bir maddeyi 1 ile 4 arasında puanlamaları istenmiştir (1 = önemli ölçüde değişiklik gerekli, 4 = tamamen uygun). Elde edilen puanlar Davis yöntemi kullanılarak değerlendirilmiştir (Davis, 1992). Komite, ölçeğin semantik, deyimsel, deneysel ve kavramsal eşdeğerliğini sağlamak için bazı kültürel uyarlamalar yapmıştır. Örneğin; orijinal maddedeki 'Church' (Kilise) ifadesi Türkiye bağlamına uygun olarak 'Cami ve Kuran Kursu' olarak; 'Faith Leaders' (İnanç Liderleri) ifadesi ise hiyerarşik yapı gözetilerek 'Din Görevlileri' şeklinde revize edilerek tek bir ortak Türkçe taslak oluşturulmuştur.

Öntest

Ölçek maddelerinin anlaşılabilirliğinin ve açıklığının değerlendirilmesi için benzer özelliklere sahip ancak örnekleme dahil edilmeyen 10-40 kişilik bir grupta ölçeğin test edilmesi önerilmektedir (Beaton ve ark., 2000; Sousa &Rojjanasrirat, 2011). Ölçeğin son hali, asıl uygulamadan önce hedef kitleyi temsil eden 20 kişilik bir gruba (10 imam, 10 Kuran kursu öğreticisi) uygulanmıştır. Katılımcılara 'Bu soru size ne ifade ediyor?', 'Anlaşılmayan bir kelime var mı?' soruları yöneltilmiş, ölçekte herhangi bir değişikliğe gidilmemiştir.

Verilerin Analizi

Elde edilen verilerin istatistiksel analizi, IBM SPSS Statistics 25.0 ve AMOS 24.0 paket programları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek için frekans ve yüzde dağılımları; ölçek maddelerine verilen cevapların dağılımını görmek için ise ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Ölçeğin orijinal üç faktörlü yapısının Türk kültüründe doğrulanıp doğrulanmadığını test etmek amacıyla ölçeğin geçerlik analizi, açımlayıcı faktör analizi (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) kullanılarak yapılmıştır. Analiz stratejisi olarak, ölçek geliştiricilerinin önerisi doğrultusunda madde çıkarmama prensibi benimsenmiştir. Bu kapsamda, faktör yükleri düşük olsa dahi teorik ve kültürel karşılaştırma bütünlüğünü korumak adına tüm maddeler modelde tutulmuştur. Kurulan modelin veriye uygunluğu; Ki-kare/Serbestlik Derecesi oranı ($\chi 2/sd$), RMSEA, CFI, TLI ve SRMR indeksleri ile değerlendirilmiştir. Ölçeğin iç tutarlılığını belirlemek amacıyla Cronbach Alpha (α) katsayıları hesaplanmıştır. Ölçeğin kararlılığı t-testi ve Pearson korelasyon analizi kullanılarak değerlendirilmiştir. Orijinal yapıda faktör yapısına dahil edilmeyen ancak kurumsal uygulamaları ölçen maddeler, betimsel istatistikler üzerinden frekans ve yüzde bazında analiz edilerek yorumlanmıştır. Tüm istatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak kabul edilmiştir (Fornell& Larcker, 1982; Davis, 1992; Tabachnick & Fidell, 2013; Hair ve ark., 2019).

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırmanın yürütülebilmesi için uluslararası etik standartlara ve bilimsel araştırma protokollerine tam uyum sağlanmıştır. Ölçeği geliştiren Diaconu ve arkadaşları (2023) ile e-posta yoluyla iletişime geçilmiş, ölçeğin Türkçeye uyarlanması ve kullanılması konusunda gerekli yasal izinler alınmıştır. Araştırma öncesinde Yozgat Bozok Üniversitesi Etik Kurulu'ndan 21.12.2022 tarihli, E-72381019-600-114119- 40/42 sayılı karar ile etik onay ve verilerin toplanacağı Yozgat İl Müftülüğü'nden gerekli izinler alınmıştır. Veri toplama sürecinde Helsinki Bildirgesi ilkelerine sadık kalınmıştır. Katılımcılara araştırmanın amacı, verilerin sadece bilimsel amaçlarla kullanılacağı ve gizlilik ilkeleri hakkında bilgi verilmiş ve onamları alınmıştır. Katılımcıların kimliklerini ortaya çıkaracak hiçbir kişisel veri (isim, soyisim vb.) talep edilmemiştir.

BULGULAR

Katılımcıların yaş ortalamasının 41.03 ± 9.47 (25-58), %84.6'sının erkek, %73.1'i üniversite mezunu ve sahip olunan çocuk sayısı ortalamasının 2.6 ± 1.07 olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %96.2'si çocuklarla ilgili (sağlık, şiddet, ihmal, istismar vs) eğitim almadığını ifade etmiştir. Mesleki dağılım açısından katılımcıların %52.6'sı Cami İmam-Hatibi veya Müezzin-Kayyım, %47.4'ü ise Kur'an Kursu Öğreticisi olarak görev yapmaktadır. Örneklem grubu, ölçeğin hedef kitlesi olan ve çocuklarla doğrudan temas halinde bulunan din görevlilerini temsil niteliğine sahiptir.

Tablo 1: Katılımcıların özellikleri

Değişken	**Sayı**	**%**
Yaş	41.03+9.47	(25-58)
Cinsiyet		
Kadın	40	15,4
Erkek	220	84,6
Eğitim düzeyi		
Lise	60	23.1
Üniversite	190	73.1
Lisansüstü	10	3.8
Gelir düzeyi		
Gelir giderden az	30	11,5
Gelir gidere eşit	170	65,4
Gelir giderden fazla	60	23,1
Çocuk Sayısı	2.6 + 1.07 (0-5)	
Çocuk konusunda eğitim alma		
Evet	11	3.8
Hayır	249	96.2

Kapsam Geçerliliği

Ölçeğin kültürel ve kavramsal eşdeğerliğini değerlendirmek amacıyla on kişilik bir uzman panelinden görüş alınmıştır. Uzman değerlendirmeleri sonucunda; inanç topluluğu uygulamaları alt boyutunda I-CVI değerlerinin .90 ile 1.00 aralığında, tutumlar alt boyutunda .80 ile 1.00 aralığında, fiziksel ceza alt boyutunda ise .80 ile .90 aralığında değişim gösterdiği bulunmuştur. Ölçeğin geneli için S-CVI ise .94 olarak hesaplanmıştır.

Yapı Geçerliliği

Ölçeğin yapı geçerliğini test etmek amacıyla öncelikle Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) uygulanmıştır. Analiz öncesinde veri setinin faktör analizine uygunluğu KMO ve Bartlett testleri ile incelenmiş; KMO katsayısı .89 ve Bartlett Küresellik Testi sonucu $\chi2=2245.36$ ($p<.001$) olarak bulunmuştur. Varimax döndürme tekniği kullanılarak yapılan analiz sonucunda, özdeğeri 1.00'den büyük olan ve toplam varyansın %59.3'ünü açıklayan üç faktörlü bir yapı elde edilmiştir. Birinci faktör (Uygulamalar) toplam varyansın %30.82'sini, ikinci faktör (Tutumlar) %15.76'sını ve üçüncü faktör (Fiziksel Ceza) %12.72'sini açıklamaktadır. Maddelerin faktör yükleri incelendiğinde; uygulamalar alt boyutundaki maddelerin yüklerinin .62 ile .85 arasında, tutumlar alt boyutunun .35 ile .74 arasında ve fiziksel ceza alt boyutunun .41 ile .78 arasında değiştiği ve hiçbir maddenin binişik özellik göstermediği saptanmıştır. Bu sonuçlar, ölçeğin orijinal üç faktörlü yapısıyla uyumludur. DFA sonuçlarına göre, birinci alt ölçeğin standartlaştırılmış faktör yükleri .61 ile .86 arasında, ikinci alt ölçeğin faktör yükleri .31 ile .60 arasında ve üçüncü alt ölçeğin faktör yükleri .36 ile .71 arasında hesaplanmıştır (Şekil 1). Modelin uyum iyiliği göstergeleri GFI = .90, NFI = .90, TLI = .89, CFI = .91, IFI = .91, $\chi2=328.45$, sd=116, $p<0.001$ ve RMSEA =.068 olarak bulunmuştur.

Güvenirlik Analizi

Ölçeğin toplam Cronbach alfa katsayısı .82 olarak bulunmuştur. Birinci alt ölçeğin (Uygulamalar) alfa katsayısı .84, ikinci alt ölçeğin (Tutumlar) .71 ve üçüncü alt ölçeğin (Fiziksel Ceza) .67'dir. Ölçeğin tamamına yönelik iki yarı test analizi, ilk yarının Cronbach alfa değerinin .76, ikinci yarının ise .78 olduğunu göstermiştir. İki yarı arasındaki korelasyon katsayısı .72 ($p<.05$) olarak saptanmıştır. Birinci alt ölçekte, ilk yarının Cronbach alfa katsayısı .79, ikinci yarının ise .81'dir; iki yarı arasındaki korelasyon .78 ($p<.05$) olarak bulunmuştur. İkinci alt ölçekte, ilk yarının alfa katsayısı .66, ikinci yarının .69 ve iki yarı arasındaki korelasyon .64 ($p<.05$) olarak belirlenmiştir. Üçüncü alt ölçekte, ilk yarının alfa katsayısı .59, ikinci yarının .61 ve korelasyon katsayısı .58 ($p<.05$) olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin tamamı için Spearman-Brown katsayısı .83; birinci alt ölçek için .85, ikinci alt ölçek için .72 ve üçüncü alt ölçek için .68'dir. Ölçeğin tamamı için Guttman iki yarı katsayısı .82; birinci alt ölçek için .85, ikinci alt ölçek için .71 ve üçüncü alt ölçek için .67 olarak bulunmuştur. Ayrıca, ölçeğin toplam puanı ve alt boyutları için taban (floor) ve tavan (ceiling) etkilerinin %15.0'in altında olduğu tespit edilmiştir (Tablo 2).

Tablo 2. İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği ve Alt Boyutlarının Güvenirlik Analizi

Faktorler/ Altboyutlar	Cronbach's α	Spearman-Brown	Guttman split-half	M ± SD	Min-Max	Floor Effect %	Ceiling Effect %
Uygulamalar	0.84	0.85	0.85	33.65 ± 5.12	12 - 40	0.4	11.5
Tutumlar	0.71	0.72	0.71	21.40 ± 4.35	8 - 30	1.2	4.6
Fiziksel ceza	0.67	0.68	0.67	8.55 ± 2.65	3 - 15	7.8	1.9
Toplam	0.82	0.83	0.82	63.60 ± 9.45	28 - 85	0.0	0.8

Yapılan analiz sonucunda, ölçek maddelerinin kendi alt boyut toplam puanları ile korelasyonlarının pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır. Uygulamalar (U) alt boyutunda yer

alan maddelerin alt boyut toplam puanı ile korelasyon katsayılarının .61 ile .83 arasında değiştiği bulunmuştur. Tutumlar (T) alt boyutundaki maddelerin korelasyonlarının .33 ile .71 arasında; Fiziksel Ceza (FC) alt boyutundaki maddelerin ise .42 ile .76 arasında değerler aldığı tespit edilmiştir (Tablo 3). Maddelerin ayırt edicilik özelliklerinin yeterli düzeyde olduğu (r≥.30) görülmüştür.

Tablo 3. Madde-Alt Boyut Toplam Puan Korelasyonları (n=260)

Altboyutlar	**Maddeler**	**Item-total score correlations (r)***	**Item - sub-scale score correlations (r)***
Uygulamalar (U)	U1 (Düzenli dua etme)	.65	.72
	U2 (Endişeleri dinleme)	.68	.75
	U3 (Fikir sorma)	.62	.68
	U4 (Engellileri koruma - Dini görev)	.71	**.83**
	U5 (İstismarı bildirme - iyi şey)	.58	.65
	U6 (Nasıl bildireceğini bilme)	.63	.69
	U7 (Eşit değerde yaratılma)	.70	.81
	U8 (Engelli çocuk nüfus kaydı)	.54	**.61**
Tutumlar (T)	T1 (Koruyan yasalar var)	.48	.55
	T2 (Yemek vermeme cezası)**	.39	.45
	T3 (Haklar inanca aykırı)**	.29	**.33**
	T4 (Zorlu çalışma koşulları)**	.46	.52
	T5 (Erkek eğitimi önceliği)**	.42	.48
	T6 (Hocanın cezalandırılmaması)**	.59	**.71**
Fiziksel ceza (FC)	FC1 (Vurmak gerekir)**	.53	.65
	FC2 (Dini izin - şaplak)**	.36	**.42**
	FC3 (Fiziksel ceza gerekliliği)**	.61	**.76**

**: Ters kodlanan maddeler

Test-Tekrar Test Güvenirliği

Ölçeğin zamana karşı değişmezliğini belirlemek amacıyla, ana örneklemden rastgele seçilen 45 kişilik bir gruba üç hafta arayla ölçek tekrar uygulanmıştır. Yapılan eşleştirilmiş örneklem t-testi sonucunda; ölçeğin toplam puanı ve alt boyutlarının birinci ve ikinci uygulama ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>.05, Tablo 4). Bu bulgu, ölçeğin zaman içinde kararlı ölçümler yaptığını göstermektedir.

Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre; ölçeğin toplam puanı ile üç alt boyutunun test-tekrar test puanları arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunmuştur (r değerleri .74 ile .88 arasında; p<.001, Tablo 4). Ayrıca madde bazında yapılan incelemede, her bir maddenin test-tekrar test güvenirlik katsayılarının .55 ile .91 arasında değiştiği ve tüm korelasyonların istatistiksel olarak anlamlı olduğu (p<.001) saptanmıştır.

Tablo 4. İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği Test-Tekrar Test Sonuçları (n=45)

Alt Boyutlar ve Ölçek Toplamı	1. Uygulama ($\bar{X}$±Ss)	2. Uygulama ($\bar{X}$±Ss)	t Değeri	p (Fark)	Test-Tekrar Test r (Toplam)	Madde r Aralığı (Min-Max)*
Uygulamalar (U)	33.45 ± 4.85	33.80 ± 4.62	-1.12	.268	.88	.72 – .91
Tutumlar (T)	21.30 ± 4.10	21.15 ± 4.25	0.85	.397	.81	.60 – .85
Fiziksel Ceza (FC)	8.65 ± 2.45	8.40 ± 2.60	1.45	.154	.74	.55 – .79
Ölçek Toplamı	63.40 ± 9.20	63.35 ± 9.55	0.18	.860	.86	.55 – .91

Ek maddelerin (EM) Analizi

Ölçeğin faktör yapısına dahil edilmeyen ancak dini kurumların kurumsal kapasitesini ve pratiklerini yansıtan ek maddeler (EM1-EM5), katılımcıların katılım düzeylerine göre analiz edilmiştir (Tablo 5).

Tablo 5. Ek Maddelere İlişkin Betimsel İstatistikler (n=260)

Madde	**İfade**	**Katılıyorum / Kesinlikle Katılıyorum (%)**	**Ortalama ($\bar{X}$)**	**Ss**
EM1	Cuma hutbelerinde/vaazlarda çocuk konusuna yer verilmesi	% 88.3	4.35	0.78
EM2	Çocuk koruma eğitimi düzenlenmesi	% 54.1	3.42	1.15
EM3	Diğer kurumlarla istişare/işbirliği	% 61.4	3.65	1.02
EM4	Riskli durumların yetkili makamlara bildirilmesi	% 92.7	4.68	0.65
EM5	Ailelere nüfus kaydı/kimlik tavsiyesi verilmesi	% 85.6	4.41	0.82

Tablo 5 incelendiğinde; din görevlilerinin çocuk koruma konusunu hutbelerde işleme (FP1) ve şüpheli durumları bildirme (FP4) konusunda çok yüksek bir duyarlılığa sahip oldukları görülmektedir. Buna karşın, kurum içi "eğitim düzenleme" (FP2) ve "diğer camilerle kurumsal işbirliği" (FP3) konularındaki katılım oranlarının nispeten daha düşük olduğu ve bu alanların geliştirilmeye açık olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA

Bu çalışmada, ölçeğin kültürel ve kavramsal eşdeğerliğini değerlendirmek amacıyla on kişilik bir uzman panelinden görüş alınmıştır. Uzman değerlendirmeleri sonucunda; inanç topluluğu uygulamaları tüm alt boyutunda I-CVI değerleri 80'nin üzerinde, ölçeğin geneli için S-CVI değerinin ise .94 olduğu hesaplanmıştır. Uzman görüşleri arasındaki tutarlılığı belirlemek için I-CVI ve S-CVI değerlerinin .80'in üzerinde olması önerilmektedir (Polit & Beck 2018; Almanasreh ve ark., 2019). Bu çalışmanın I-CVI ve S-CVI sonuçları, uzmanlar arasında yüksek düzeyde bir tutarlılık olduğunu göstermiştir. Bulgular, ölçek maddelerinin Türk kültürü ve inanç yapısına tam uyum sağladığını ve ölçeğin konuyu doğru ve hassas bir şekilde ölçerek güçlü bir kapsam geçerliğine sahip olduğunu kanıtlamaktadır.

Bu çalışmada gerçekleştirilen AFA sonuçları, Diaconu ve arkadaşlarının Senegal, Uganda ve Guatemala verilerini havuzlayarak gerçekleştirdikleri orijinal çalışmanın bulgularıyla hem yapısal benzerlikler hem de istatistiksel açıdan önemli farklılıklar göstermektedir (Diaconu ve ark., 2023). Örneklem yeterliliği açısından incelendiğinde; mevcut çalışmada KMO değerinin .89 ve Bartlett testinin anlamlı ($p<.001$) olduğu (orijinal çalışmada .814, $p<.001$) saptanmıştır. Türk örnekleminde elde edilen yüksek KMO değeri, veri setinin faktör analizi için orijinal çalışmadaki havuzlanmış veri setine kıyasla daha uygun ve güçlü bir korelasyon matrisine sahip olduğunu göstermektedir (Kaiser, 1974).

Faktör yapısı açısından bakıldığında; Diaconu ve arkadaşları başlangıçta özdeğeri 1'den büyük 11 faktör tespit etmelerine rağmen, Yamaç Birikinti Grafiği yorumlamasına dayanarak üç faktörlü bir çözümde karar kılmışlardır. Mevcut çalışmada da AFA sonuçları, özdeğeri 1'den büyük olan net üç faktörlü bir yapıyı ortaya koymuştur. Orijinal çalışmada tanımlanan tüm faktörler bu çalışmada da doğrulanmıştır. Bu durum, ölçeğin faktör yapısının kültürlerarası değişmezliğe sahip olduğunu ve temel yapının Türk kültüründe de korunduğunu kanıtlamaktadır. Çalışmanın en dikkat çekici bulgusu, açıklanan toplam varyans oranlarındaki farklılıktır. Orijinal çalışmada üç faktörlü yapının açıkladığı kümülatif varyans oranı %28 (rotasyon sonrası %22) seviyesinde kalmıştır. Diaconu ve arkadaşları bu durumu, üç farklı ülkeden (Senegal, Uganda, Guatemala) elde edilen verilerin havuzlanmasının getirdiği kültürel ve bağlamsal varyansın ölçek puanlamasını çeşitlendirmesine bağlamıştır. Buna karşın, mevcut çalışmada açıklanan toplam varyans oranı %59.30 gibi oldukça yüksek ve tatmin edici bir düzeye ulaşmıştır. İlgili literatür, açıklanan varyansın %40.0 ile %60.0 arasında olması gerektiğini ve toplam varyans ne kadar yüksekse ölçeğin yapı geçerliğinin o kadar güçlü olacağını vurgulamaktadır (Fornell&Larcker, 1981; Hu & Bentler, 1999; Kline 2016). Bu sonuç, ölçeğin çok güçlü bir faktör yapısına sahip olduğunu göstermektedir. Üç alt ölçeğin faktör yükleri AFA'da tüm bölümler için > .30 bulunmuştur. İlgili literatür, minimum faktör yükünün ≥ .30 olması gerektiğini ve bu değerin altındaki maddelerin ölçekten çıkarılması gerektiğini vurgulamaktadır (Fornell & Larcker, 1981; Nunnaly&Bernstein, 1994; Hu & Bentler, 1999; Kline 2016). Türkiye örnekleminin tek bir kültürel ve inançsal bağlamı temsil eden homojen yapısı, maddelerin katılımcılar tarafından daha tutarlı algılanmasını sağlamış ve açıklanan varyansı orijinal çalışmanın iki katına çıkarmıştır. DFA sonuçları, üç alt ölçeğin faktör yüklerinin > .30 olduğunu, uyum iyiliği indekslerinin (GFI, NFI, CFI, IFI) ≥ .90 olduğunu ve RMSEA değerinin < .08 olduğunu ortaya koymuştur. Modelin ki-kare değerinin serbestlik derecesine bölümü ($\chi 2$/sd) beşten küçük (2.87) bulunmuştur. İlgili literatür, modelin uyum iyiliği göstergelerinin > .90, $\chi 2$/sd oranının beşten küçük ve RMSEA'nın < .08 olmasının olumlu uyum iyiliği göstergeleri olduğunu belirtmektedir (Fornell & Larcker, 1981; Nunnaly&Bernstein, 1994; Hu & Bentler, 1999; Kline 2016). Türk örnekleminde elde edilen DFA sonuçları (($\chi 2$/sd=2.87, CFI=0.91,RMSEA=0.068), orijinal çalışmanın nihai modelinden (CFI = 0.834) daha yüksek bir yapısal uyuma işaret ettiğini ve verilerin modelle uyumlu olduğunu, üç faktörlü yapıyı doğruladığını göstermiştir (Hu & Bentler, 1999; Kline 2016).

Mevcut çalışmada elde edilen güvenirlik katsayıları, alt boyutlardaki madde sayısının azlığına rağmen (özellikle Fiziksel Ceza boyutu için) oldukça tatmin edici düzeydedir. Türk örnekleminde toplam ölçek için Cronbach Alfa değeri .82 bulunmuştur. Orijinal çalışmada, ölçeğin iç tutarlılığı Guatemala (0.65) ve Uganda (0.77) örneklemlerinde orta düzeyde raporlanmış; Senegal'de ise bu değerin daha düşük (0.50) olduğu belirtilmiştir. Diaconu ve arkadaşları (2023), madde sayısının azlığı nedeniyle alt boyut güvenirliklerini sadece bilgi amaçlı sunmuştur. Alt boyut alfaları ise Türkiye verisinde; Uygulamalar için .84, Tutumlar için .71 ve Fiziksel Ceza için .67 olarak hesaplanmıştır. Bu sonuç, ölçek maddelerinin Türk din görevlileri tarafından kavramsal olarak çok tutarlı ve ilişkili algılandığını göstermekte; madde sayısı az olsa dahi kültürel uyum sağlandığında yüksek iç tutarlılığa ulaşılabileceğini ortaya koymaktadır. Bu sonuç, ölçeğin toplam puan bazında en yüksek iç tutarlılığa Türkiye örnekleminde ulaştığını göstermektedir. Bu durum, Türkiye'deki din görevlilerinin eğitim düzeyinin (çoğunlukla üniversite mezunu) ve kurumsal standartların (Diyanet İşleri Başkanlığı) diğer örneklemlere göre daha homojen bir yapı oluşturmasından kaynaklanabilir.

Madde-toplam puan korelasyonunun > .20 ve pozitif olması gerekmektedir (Hu & Bentler, 1999; Cruchinho ve ark., 2024). Bu çalışmada, hem madde-toplam puan korelasyon katsayılarının hem de madde-alt boyut toplam puan korelasyon katsayılarının pozitif ve > .30 olduğu bulunmuştur (Uygulamalar: .61-.83; Tutumlar: .33-.71; Fiziksel Ceza: .42-.76). Bu sonuçlara göre, tüm maddelerin toplam puanla yüksek korelasyona sahip olduğu ve alt boyut toplam puanlarının, güçlü bir madde güvenirliği ile inanç topluluğu pratiklerini doğru bir şekilde ölçtüğü görülmüştür ($p < .001$) (Nunnaly & Bernstein, 1994; Cruchinho ve ark., 2024).

Test-tekrar test analizlerinde, ölçeğin toplamı veya alt boyutları için üç haftalık arayla elde edilen iki ölçüm ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > .05$). İki ölçümün test-tekrar test puanları arasında pozitif ve anlamlı bir korelasyon olduğu saptanmıştır (r değerleri .74 ile .88 arasında; $p < .001$). Bu çalışmanın bulguları, test-tekrar test sonuçlarının benzer olduğunu ortaya koymuştur. Birinci ve ikinci uygulamadaki her bir madde arasındaki korelasyon katsayısının en az .20 olması gerekmektedir (Polit & Beck, 2018; DeVon ve ark., 2007). Bu çalışmada, her bir maddenin test-tekrar test güvenirlik katsayıları pozitif ve > .55 bulunmuştur ($p < .001$). Bu sonuçlar, katılımcıların her iki ölçümde de maddelere benzer cevaplar verdiğini, maddelerin konuyu doğru bir şekilde temsil ettiğini ve anlaşılır olduğunu göstermiştir.

Ek Maddelerin Değerlendirilmesi

Orijinal çalışmada, istatistiksel olarak ana faktör yapısına girmeyen ancak bağlamı araştırmak ve program tasarlamak amacıyla potansiyel değeri olan 5 ek madde (FP) ölçeğe dahil edilmiştir. Bu çalışmada da Diaconu ve arkadaşlarının önerisine sadık kalınarak bu 5 madde analiz edilmiş; DFA modeline katılmamış ancak betimsel olarak incelenmiştir. Türk din görevlilerinin bu maddelere verdiği yanıtlar (hutbe ve bildirimde yüksek, kurumsal eğitimde düşük katılım), orijinal çalışmanın bu maddeleri "program geliştirme için birer sonda olarak kullanma hedefini doğrulamış; Türkiye'deki müdahale alanlarını (örn: hizmet içi eğitim ihtiyacı) net bir şekilde ortaya çıkarmıştır.

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları mevcuttur. İlk olarak, veri toplama süreci Türkiye'nin belirli bir ilindeki din görevlileri ile sınırlıdır. İkinci olarak, ölçek öz-bildirime dayalıdır; bu durum, katılımcıların sosyal istenirlik kaygısı ile "olması gerekeni" işaretleme eğilimini (özellikle fiziksel ceza maddelerinde) artırmış olabilir. Gelecek çalışmalarda, ölçeğin nitel verilerle desteklenmesi ve ebeveynlere yönelik versiyonlarının da uyarlanması önerilmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çalışma sonuçları, İnanç Topluluğu Çocuk Koruma Ölçeği'nin Türkiye'de kullanım için oldukça geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca betimsel bulgular, din görevlilerinin çocuk koruma konusunu hutbelerde işleme ve bildirimde bulunma konusunda duyarlı olduklarını, ancak kurumlar arası işbirliği konusunda gelişime açık olduklarını göstermiştir. Sağlık profesyonelleri ve araştırmacılar, din görevlilerinin çocuk koruma konusundaki tutumlarını ve uygulamalarını belirlemek, eğitim ihtiyaçlarını saptamak ve sektörlerarası işbirliğini geliştirmek amacıyla bu ölçeği kullanabilirler.

KAYNAKLAR

Alfandari, R. & Taylor, B. J. (2023). *Processes of multiprofessional child protection decision making in hospital settings: Systematic narrative review*. Trauma, Violence, & Abuse. 24(1). 295-312.

Almanasreh, E. & Moles, R. & Chen, T. F. (2019). *Evaluation of methods used for estimating content validity*. Res Soc Adm Pharm. 15(2). 214-21. 10.1016/j.sapharm.2018.03.066.

Beaton, D. E. & Bombardier, C. & Guillemin, F. & Ferraz, M. B. (2000). G*uidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures*. Spine. 25(24). 3186-91.

Bujang, M. A. & Baharum, N. (2017). *Sample size guidelines for reliability studies*. J Clin Diagn Res. 11(1).

Clark, M. T. & Littlemore, J. & Taylor, J. & Debelle, G. (2025). C*hild abuse linked to faith or belief: working towards recognition in practice*. Nursing children and young people. 37(5).

Cruchinho, P. & López-Franco, M. D. & Capelas, M. L. & Almeida, S. & Bennett, P. M. & Miranda da Silva, M. & Gaspar, F. (2024). *Translation, Cross-Cultural Adaptation, and Validation of Measurement Instruments: A Practical Guideline for Novice Researchers*. J Multidiscip Healthc. 17. 2701–28. 10.2147/JMDH.S419714.

Davis, L. L. (1992). *Instrument review: Getting the most from a panel of experts*. Appl Nurs Res. 5(4). 194–97. 10.1016/S08971897(05)800084.

DeVon, H. A. & Block, M. E. & Moyle-Wright, P. & Ernst, D. M. & Hayden, S. J. & Lazzara, D. J. & et al. (2007). *A psychometric toolbox for testing validity and reliabili*ty. J Nurs Scholarsh. 39(2). 155-64. 10.1111/j.1547-5069.2007.00161.x.

Diaconu, K. & Jailobaeva, K. & Jailobaev, T. & Eyber, C. & Ager, A. (2023). *Development of the Faith Community Child Protection Scale with Faith Leaders and their Spouses in Senegal, Uganda and Guatemala*. J Relig Health. 62(3). 2196-2212. 10.1007/s10943-022-01660-z.

Fornell, C. & Larcker, D. F. (1981). *Evaluating structural equation models with unobservable variables and measurement error*. J Mark Res. 18(1). 39-50. 10.1177/002224378101800104.

Hair, J. F. & Black, W. C. & Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2019). *Multivariate data analysis* (8th ed.). Boston: Cengage Learning.

Hu, L. T. & Bentler, P. M. (1999). *Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives*. Struct Equ Model. 6(1). 1–55. 10.1080/10705519909540118.

International Test Commission (ITC). (2017). T*he ITC guidelines for translating and adapting tests* (2nd ed.). International Test Commission.

Kaiser, H. F. (1974). *An index of factorial simplicity*. Psychometrika. 39. 31–36. 10.1007/BF02291575.

Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed.). New York: The Guilford Press.

Lines, L. E. & Kakyo, T. A. & Grant, J. M. & Hutton, A. (2023). *Invisibility of nurses and midwives in the public health response to child abuse and neglect: A policy review*. Collegian. 30(2). 222-229.

Nunnally, J. C. & Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

O'Donnell, M. & Scott, D. & Stanley, F. (2008). *Child abuse and neglect—is it time for a public health approach?*. Australian and New Zealand journal of public health. 32(4). 325-330.

Polit, D. & Beck, C. (2018). *Essentials of nursing research: Appraising evidence for nursing practice (7th ed.)*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.

Reynolds, N. & Mrug, S. & Wolfe, K. & Schwebel, D. & Wallander, J. (2016). *Spiritual coping, psychosocial adjustment, and physical health in youth with chronic illness: a meta-analytic review*. Health psychology review. 10(2). 226-243.

Sousa, V. D. & Rojjanasrirat, W. (2011). *Translation, adaptation and validation of instruments or scales for use in cross-cultural health care research: a clear and user-friendly guideline*. J Eval Clin Pract. 17(2). 268-74. 10.1111/j.1365-2753.2010.01434.x.

Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics (6th ed.)*. Boston: Pearson.

Özkan, S. & Karataş, G. (2021). *Awareness levels of child neglect and abuse in nursing students*. OPUS International Journal of Society Researches. 18(43). 6162-6176.

PSYCHOLOGICAL RESILIENCE PROCESSES AND INFLUENCING FACTORS OF PARENTS FORCED TO RELOCATE AFTER THE FEBRUARY 6 EARTHQUAKES: A QUALITATIVE INITIAL ASSESSMENT

Suzan TEK AYAZ
Yozgat Bozok University, Akdagmadeni School of Health, Department of Child Health Nursing, Yozgat, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-4969-9384
Esma GÖKKOYUN
Yozgat Bozok University, Akdagmadeni School of Health, Department of Child Health Nursing, Yozgat, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-0155-0680

Abstract

Natural disasters exert profound psychological impacts on displaced individuals, posing a significant challenge, particularly for those striving to maintain their parenting roles. This study aims to conduct an in-depth examination of the psychological resilience of parents settled in safe zones following the February 6, 2023 earthquakes, and the factors influencing this resilience.

Constituting the initial phase of a longitudinal project, this study employed an exploratory qualitative research design. To ensure richness in the data collection process, two distinct methods were utilized in conjunction: (1) Focus Group Discussions using semi-structured questions, and (2) Individual Interviews conducted via the Critical Incident Technique (CIT). The study group comprised 46 parents (23 mothers and 23 fathers) relocated to the province of Yozgat (residing in KYK dormitories and rented houses) following the earthquake. Data were analyzed using MAXQDA software, and themes were derived based on Graneheim and Lundman's content analysis approach.

The analysis revealed that the processes shaping parental resilience were clustered under two main themes: "Perception and Evaluation of the Changing Situation" and "Acceptance of the Situation and Adaptation." The most notable finding of the study is that children's post-earthquake reactions—such as social withdrawal, somatization, and sleep disturbances—constitute a major risk factor that directly diminishes parental resilience. Furthermore, while economic losses and fear of earthquakes were identified as risk factors; faith, personal strength, social support (particularly collective displacement), and engagement in hobbies were determined as protective factors.

Parental resilience exists in a reciprocal interaction with the well-being of their children. The findings indicate that post-disaster psychosocial interventions should be designed to encompass not only individual needs but also the parent-child interaction.

Keywords: Earthquake; Parent; Psychological Resilience; Forced Displacement; Qualitative Research; Critical Incident Technique.

6 ŞUBAT DEPREMLERİ SONRASI ZORUNLU YER DEĞİŞTİREN EBEVEYNLERİN PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK SÜREÇLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER: NİTEL BİR İLK DEĞERLENDİRME

Özet

Doğal afetler, yerinden edilmiş bireyler üzerinde derin psikolojik etkiler yaratmakta olup, özellikle ebeveynlik rollerini sürdürmeye çalışan bireyler için büyük bir zorluk teşkil etmektedir. Bu çalışma, 6 Şubat 2023 depremleri sonrası güvenli bölgelere yerleştirilen ebeveynlerin psikolojik dayanıklılığını ve bu dayanıklılığı etkileyen faktörleri derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Boylamsal bir projenin ilk aşamasını oluşturan bu araştırmada, keşfedici nitel araştırma deseni kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde zenginlik sağlamak amacıyla iki farklı yöntem bir arada kullanılmıştır: (1) Yarı yapılandırılmış sorularla Odak Grup Görüşmeleri ve (2) Kritik Olay Tekniği (CIT) ile yürütülen Bireysel Görüşmeler. Çalışma grubu, deprem sonrası Yozgat ilinde (KYK yurtları ve kiralık evler) yerleştirilen 46 ebeveynden (23 anne, 23 baba) oluşmaktadır. Veriler MAXQDA yazılımı ile analiz edilmiş ve Graneheim ve Lundman'ın içerik analizi yaklaşımıyla temalandırılmıştır.

Analiz sonucunda ebeveynlerin dayanıklılığını şekillendiren süreçler "Değişen Durumu Algılama ve Değerlendirme" ile "Durumu Kabullenme ve Uyum" olmak üzere iki ana tema altında toplanmıştır. Çalışmanın en çarpıcı bulgusu; çocukların deprem sonrası gösterdiği içe kapanma, somatizasyon ve uyku bozuklukları gibi tepkilerin, ebeveyn dayanıklılığını doğrudan düşüren majör bir risk faktörü olmasıdır. Bunun yanı sıra ekonomik kayıplar ve deprem korkusu risk faktörleri iken; inanç, kişisel güçlülük, sosyal destek (özellikle toplu göç) ve hobilerle meşguliyet koruyucu faktörler olarak belirlenmiştir.

Ebeveynlerin dayanıklılığı, çocuklarının iyilik haliyle karşılıklı bir etkileşim içindedir. Bulgular, afet sonrası psikososyal müdahalelerin sadece bireysel değil, ebeveyn-çocuk etkileşimini kapsayacak şekilde planlanması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem; Ebeveyn; Psikolojik Dayanıklılık; Zorunlu Göç; Nitel Araştırma; Kritik Olay Tekniği.

GİRİŞ

Doğal afetler dünya genelinde en sık yaşanan travmatik olaylar arasında yer almaktadır. Türkiye, jeolojik konumu nedeniyle deprem etkilerine en çok maruz kalan ülkelerden biridir. 6 Şubat 2023 tarihinde yerel saatle 04:17 ve 13:24'te meydana gelen 7.7 ve 7.6 büyüklüğündeki iki büyük deprem, Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından 3. Seviye acil durum ilan edilmesine neden olmuştur (AFAD, 2023; WHO,2023). Bu yıkıcı depremler sonucunda 50.500'den fazla kişi hayatını kaybetmiş, 129.000 kişi yaralanmış ve 57.029 bina yıkılmıştır. Yaklaşık 1.5 milyon insan geçici barınma alanlarına (çadır, konteyner) yerleştirilirken, 3 milyondan fazla depremzede güvenli şehirlere tahliye edilmiştir (SBB, 2023).

Afet sonrası barınma koşulları (çadırlar, prefabrik evler, yurtlar) ve zorunlu yer değişikliği, ebeveynler ve çocuklar için doğası gereği zorlu süreçleri beraberinde getirir. Ebeveynler, birer yetişkin olarak kendi travmalarıyla baş etmeye çalışırken, aynı zamanda çocuklarını koruma ve gözetme sorumluluğu altındadırlar. Bu süreçte ebeveynlerin, ebeveynlik rollerini sürdürürken adaptif veya maladaptif baş etme tepkileri geliştirmeleri kaçınılmazdır. Literatürdeki önceki çalışmalar, ebeveynlerin deprem sonrası Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB) belirtileri gösterebildiğini ve

ebeveyn stresi ile çocukların TSSB düzeyleri arasında güçlü bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur (Wang & Xu, 2016; Bountress ve ark., 2020; Jang ve ark., 2020).

Bununla birlikte, travmatik olaylara maruz kalan bireylerin birçoğu psikolojik işlevselliklerini sürdürebilmekte ve psikolojik dayanıklılık gösterebilmektedir (Wang ve ark., 2021; Thakur & Cohen, 2022). Afet bağlamında bireysel dayanıklılık; felaketler, tehditler ve zorluklarla karşılaşıldığında bireylerin kendilerine, ilişkilerine ve gelişimsel kapasitelerine kalıcı zarar vermeden uyum sağlama yeteneği olarak tanımlanmaktadır (NATO, 2008). Aile üyelerinin kaybı, yaralanmalar, mülkiyet kaybı ve sosyal ağların bozulması dayanıklılığı etkileyen faktörler olarak bilinse de, özellikle zorunlu göç yaşamış ebeveynlerin dayanıklılığını ve bunu etkileyen faktörleri spesifik olarak inceleyen çalışma sayısı oldukça sınırlıdır (Hrostowski & Rehner, 2012; Llistosella ve ark, 2022).

Ebeveynlerin güçlü olması, çocuklarına duyarlı ve destekleyici bir ebeveynlik sunabilmeleri açısından kritik bir fark yaratabilir. Destekleyici bir aile ortamı çocukların adaptasyonunu kolaylaştırırken, ebeveynin stres tepkileri çocuktaki sıkıntıyı artırabilir (Kronenberg ve ark., 2010; Hafstad ve ark, 2012). Bu nedenle, afetlerin çocuklara zarar verme yollarından birinin ebeveynler üzerindeki etkileri aracılığıyla olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma, boylamsal bir projenin ilk evresi olarak, deprem sonrası yer değiştiren ebeveynlerin psikolojik dayanıklılığını etkileyen faktörleri, henüz yerleşim sürecinin başındayken (akut/sub-akut dönemde) anlamayı hedeflemektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırma Deseni

Bu çalışma, ebeveynlerin psikolojik dayanıklılığını çeşitli içsel ve dışsal faktörler bağlamında inceleyen, karma yöntemlerin kullanıldığı keşfedici nitel bir araştırmadır. Veri toplama sürecinde metodolojik çeşitlilik (triangulation) sağlamak adına iki yöntem kullanılmıştır. Odak grup görüşmelerinde yarı yapılandırılmış sorularla genel deneyimlerin ve grup dinamiklerinin anlaşılması hedeflenmiştir. Kritik Olay Tekniği (KOT), çocukları depremden daha fazla etkilenen ebeveynlerle yapılan bireysel görüşmelerde kullanılmıştır. Bu teknik, dayanıklılığı olumlu veya olumsuz yönde kırılmaya uğratan spesifik olayların ve "dönüm noktalarının" derinlemesine incelenmesini sağlamıştır (Zelčāne & Pipere, 2023).

Çalışma Grubu

Araştırma evreni, deprem bölgesinden tahliye edilerek Türkiye'nin en az riskli illerinden biri olan Yozgat ilindeki Kredi ve Yurtlar Kurumu (KYK) yurtlarına ve ardından kiralık evlere yerleştirilen depremzede ebeveynlerden oluşmaktadır. Örneklem seçiminde amaçlı örnekleme ve kartopu örnekleme yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmaya, yaşları 22 ile 56 arasında değişen (Ortalama: 31.6 ± 4.7), en az bir çocuğu olan 23 anne ve 23 baba (Toplam n=46) dahil edilmiştir. Katılımcıların ortalama çocuk sayısı dörttür. Deprem öncesinde annelerin ikisi hariç tamamı ev hanımı iken, babaların tamamı çalışmaktaydı. Katılımcılar arasında birinci derece yakınını kaybeden bulunmamakla birlikte, birçoğunun evleri yıkılmış veya ağır hasar görmüştür.

Veri Toplama Süreci

Veriler Haziran-Temmuz 2023 tarihleri arasında toplanmıştır. Çalışılan grubun kültürel yapısı (ataerkil aile yapısı ve mahremiyet hassasiyeti) göz önünde bulundurularak, anneler ve babalarla ayrı ayrı odak grup görüşmeleri yapılmıştır (Zelčāne & Pipere, 2023). Bu ayrım, annelerin erkeklerin bulunduğu bir ortamda kendilerini ifade etmekten çekinebileceği, hemcinslerinin olduğu ortamda kendilerini daha rahat ifade edebilecekleri düşüncesiyle yapılmıştır; aynı durum babalar için de geçerlidir. Toplamda 4 anne grubu ve 4 baba grubu ile görüşülmüştür. Görüşmeler, 30-80 dakika sürmüş ve veri doygunluğuna ulaşılana kadar devam etmiştir. Ayrıca, odak grup görüşmelerinde çocuklarının durumundan ötürü daha fazla etkilendiği gözlemlenen ancak grup içinde konuşmaktan çekinen ebeveynlerle (toplam 6 görüşme), çocuklarının yaşadığı kritik olayları anlamak üzere bireysel KOT görüşmeleri yapılmıştır.

Verilerin Analizi

Görüşmeler ses kayıt cihazı ile kaydedilmiş ve kelimesi kelimesine yazıya dökülmüştür. Elde edilen ham veriler MAXQDA nitel veri analizi yazılımına aktarılmıştır. Analiz sürecinde Graneheim ve

Lundman'ın (2004) içerik analizi çerçevesi temel alınmıştır. Veriler tümevarımsal bir yaklaşımla kodlanmış, anlamlı birimler kategorilere ve ardından temalara dönüştürülmüştür.

Etik Hususlar

Çalışma için Yozgat Bozok Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu'ndan onay alınmıştır (Karar No: 04/04, 20 Haziran 2023). Katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmış ve gizlilik ilkelerine sadık kalınmıştır. Görüşmeler sırasında depresyon veya TSSB riski tespit edilen ebeveynler ve çocuklar psikoloğa yönlendirilmiştir.

BULGULAR

Analizler sonucunda ebeveynlerin psikolojik dayanıklılık süreçleri iki ana tema altında toplanmıştır: (1) Değişen Durumu Algılama ve Değerlendirme, (2) Durumu Kabullenme ve Uyum.

TEMA 1: Değişen Durumu Algılama ve Değerlendirme

Bu tema, ebeveynlerin dayanıklılığını artıran koruyucu faktörler ve dayanıklılığı azaltan risk faktörlerini kapsamaktadır.

Koruyucu Faktörler

Kişisel Güçlülük: Ebeveynler, yaşadıkları tüm zorluklara rağmen çocukları için güçlü kalmak zorunda olduklarını bir içsel motivasyon kaynağı olarak belirtmişlerdir. *Katılımcı (4 çocuk annesi):* "Dayanıklılığımın iyi olduğunu söyleyebilirim. Çocuklarım var; elbette güçlü olmak zorundayım. Ben düşersem onlar daha kötü olur. Nasıl düşebilirim? Hayat devam ediyor ve çocuklarım henüz küçük; güçlü olacak kişi benim."

İnanç: Dini inançlar, özellikle deprem bölgesindeki kültürel yapıda merkezi bir rol oynamaktadır. Ebeveynler, başlarına gelen felaketi inanç sistemleri üzerinden anlamlandırarak (kader, imtihan, şükür) psikolojik sağlamlıklarını korumuşlardır. *Katılımcı (3 ve 8 yaş çocuk annesi):* "Deprem Allah'tan geldi, diyecek bir şey yok. Allah'a olan inancım tüm bu zorluklarla baş etmeme yardımcı oluyor." *Katılımcı (Baba):* "Şanslıyız ki yaşadığımız depremler daha fazla zarara yol açmadı, bunun için Allah'a şükrediyorum... Bu bize verilen ikinci bir şans."

Sosyal Destek: Sosyal destek algısı; aile birliği, sosyal ağlar ve grup halinde yer değiştirme alt temalarıyla öne çıkmıştır.

Aile Birliği: Ebeveynler, özellikle eşlerin birbirine sağladığı duygusal desteğin ve ailenin bir arada kalmasının travmaya karşı bir kalkan görevi gördüğünü belirtmiştir. Bir katılımcı (2 çocuk annesi), *"Eşim benim en büyük destekçim. O güçlü olmasaydı ben de olamazdım. Birbirimize güç veriyoruz"* diyerek eş desteğinin önemini vurgulamıştır. Bir baba ise *"Çok şükür çocuklarımız ve biz sağız, bir aradayız. Ev yıkıldı ama ailem yanımda"* ifadeleriyle ailenin bütünlüğünü temel dayanak noktası olarak göstermiştir.

Sosyal Ağlar: Geniş aile ve komşuluk ilişkileri, duygusal yükün paylaşılmasını sağlamaktadır. Yurt ortamında benzer deneyimleri yaşayan diğer depremzedelerle kurulan iletişim, "yalnız olmama" hissini güçlendirmiştir. Bir anne bu durumu, *"Burada diğer ailelerle oturup konuşuyoruz. Herkesin derdi aynı. Konuştukça açılıyoruz, yalnız olmadığımızı bilmek insana iyi geliyor"* şeklinde ifade etmiştir.

Grup Halinde Yer Değiştirme: Akrabaları veya komşularıyla birlikte aynı şehre/yurda göç eden ailelerin, yalnız gelenlere göre daha dayanıklı olduğu gözlemlenmiştir. Tanıdık bir sosyal ağın varlığı, yabancı bir şehirde güven hissi yaratmıştır. *Katılımcı (7 yaş çocuk annesi):* "Buraya abim ve ailesiyle birlikte taşındık. Çocuklar birlikte oynuyor. Konuşabiliyoruz ve endişelerimizi paylaşabiliyoruz."

Finansal Destek: Devlet ve yerel halk tarafından sağlanan maddi yardımlar, ebeveynlerin "hayatta kalma" kaygısını azaltarak dayanıklılıklarına katkı sağlamıştır. *Katılımcı (Baba):* "Devlet ihtiyaçlarımıza cevap veriyor... Belediyenin sosyal marketinden gıda, hijyen, giyim gibi kişisel ihtiyaçlarımızı ücretsiz karşılayabiliyoruz. En azından temel ihtiyaçlar için mücadele etmek zorunda değiliz."

Risk Faktörleri

Çocuğun Depreme Tepkileri: Çalışmanın en önemli bulgularından biri, çocukların gösterdiği travmatik tepkilerin ebeveynler üzerindeki yıkıcı etkisidir. Ebeveynler, çocuklarında gözlemledikleri uyku sorunları, içe kapanma ve somatizasyon belirtileri karşısında çaresiz hissettiklerini ve bu durumun kendi dayanıklılıklarını kırdığını ifade etmişlerdir. *Katılımcı (6 yaş erkek çocuğu annesi):* "Oğlum arkadaşlarıyla oynarken 'Deprem oluyor kaçın!' diye bağırdığında çok üzüldüm... O gün (deprem günü) herkes bağırıyordu ama ben çocuğumun kucağımda korkudan titrediğini sonradan fark ettim. Şimdi ne düşündüğünü bilmiyorum ama endişeliyim."

Somatizasyon (5 yaş çocuğu annesi - KOT Görüşmesi): "Depremde çocuğumun ayağı incindi, doktora gittik önemli bir sorun yok dedi ama hala topallıyor... Oğlum 'Bunu yapmazsam (topallamazsam) deprem yine gelecek' dedi."

İçe Kapanma (15 yaş kızı olan anne): "Kızım okula gitmek istemiyor. 'Burada bana araba çarpsa kimse beni tanımaz, kim olduğumu nereden bilecekler?' diyor. Mutsuz ve kimseyle konuşmak istemiyor."

Deprem Korkusu: Özellikle anneler, artçı sarsıntılar veya deprem anını hatırlatan tetikleyiciler (banyo yapma vb.) nedeniyle sürekli tetikte olma hali yaşamaktadır. *Katılımcı (Anne):* "Korku geçmiyor... Birkaç dakikada bir duş alıp çıkıyorum; banyodayken deprem olmasından korkuyorum."

Ekonomik Kaynakların Kaybı: Ev, iş yeri, tarla ve hayvanların kaybının, özellikle ailenin geçiminden sorumlu olan babalar için büyük bir stres kaynağı olduğu belirlenmiştir. *Katılımcı (5 çocuk babası):* "Evim yok; geçim kaynağım olan ineklerim öldü... Geri dönersek prefabrikte kalacağız, nasıl olacak bilmiyorum."

TEMA 2: Durumu Kabullenme ve Uyum

Ebeveynler, travmatik süreci yönetmek ve yeni duruma uyum sağlamak için bilişsel ve davranışsal stratejiler geliştirmişlerdir.

Dini Pratikler: Namaz kılma, dua etme gibi ritüeller, belirsizlik içinde bir kontrol ve huzur hissi sağlamıştır. Deprem öncesi düzenli ibadet etmeyen bazı katılımcıların da bu süreçte dine yöneldiği görülmüştür. *Katılımcı (2 çocuk babası):* "Eskiden düzenli namaz kılmazdım. Depremden sonra her şeyin geçici olduğunu anladım. Namaz kılmaya başladım, ruhen rahatladım."

Hobilerle Meşgul Olma: Özellikle anneler için el işi (örgü, bebek yapımı vb.) yapmak, zihni meşgul ederek travmatik düşüncelerden uzaklaşmayı sağlayan aktif bir baş etme stratejisi olmuştur. *Katılımcı (5 yaş kızı olan anne):* "İpten bebek yapmayı öğreniyorum. Kızıma oyuncak almak yerine kendim yapıyorum. Bu hem kızımı mutlu ediyor hem de bana iyi geliyor."

TARTIŞMA

Bu çalışma, yer değiştiren ebeveynlerin psikolojik dayanıklılığını etkileyen faktörleri inceleyerek literatüre önemli katkılar sunmaktadır. Çalışmanın en özgün bulgusu, çocukların depreme bağlı tepkilerinin (içe kapanma, somatizasyon, uyku bozuklukları) ebeveyn dayanıklılığını doğrudan etkileyen bir risk faktörü olduğunun tespit edilmesidir. Literatürde genellikle ebeveynin durumunun çocuğu etkilediği yönünde bulgular ağırlıktayken, bu çalışma etkinin karşılıklı olduğunu ve çocuğun sıkıntısının ebeveynin baş etme kapasitesini zorladığını göstermektedir (Juth ve ark., 2015; Lai ve ark. 2020). Hafstad ve arkadaşları çalışmalarında (2012), ebeveynlerin çocuklarının tepkilerini anlamlandırmakta zorlandığını belirtmiştir; bizim bulgularımız da ebeveynlerin bu konuda rehberliğe ihtiyaç duyduğunu desteklemektedir.

Ekonomik kaynakların kaybı (iş, ev, mülk), literatürle uyumlu olarak ebeveynlerin, özellikle de babaların dayanıklılığını olumsuz etkilemektedir (Love ve ark., 2015; Ni ve ark., 2020). Buna karşın, sosyal destek mekanizmaları kritik bir koruyucu rol oynamaktadır. Kawachi ve arkadaşları (2020) yer değiştirmenin sosyal sermayeyi zayıflattığını belirtse de, bizim çalışmamızda grup halinde yer değiştirme olgusunun bu olumsuzluğu tamponladığı görülmüştür. Akrabaları veya komşularıyla

birlikte hareket eden aileler, sosyal bağlarını koruyarak yabancı bir çevrede daha hızlı uyum sağlamışlardır.
İnanç ve maneviyat, Türk toplumunda afet sonrası toparlanmada kilit bir mekanizmadır. Katılımcıların "şükür", "kader" ve "Allah'a güven" temalı ifadeleri, dini baş etmenin travma sonrası anlamlandırma sürecindeki önemini doğrulamaktadır (Ikizer ve ark., 2016; Mesidor & Sly, 2019; Park & Blake, 2020; Aslam ve ark., 2022).,

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma, nitel yöntemlerle gerçekleştirilen öncü bir araştırma olarak, 6 Şubat depremleri sonrası zorunlu göç eden ebeveynlerin dayanıklılığının çok boyutlu yapısını ortaya koymuştur. Bulgular, ebeveyn dayanıklılığının çocuğun iyilik hali ve sosyal destek mekanizmalarıyla ne denli iç içe olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, psikososyal destek programlarının sadece bireysel odaklı olmak yerine, ebeveyn-çocuk etkileşimini güçlendirecek aile temelli bir yapıda tasarlanması kritik önem taşımaktadır. Özellikle ebeveynlere, çocuklarının somatizasyon veya içe kapanma gibi travmatik tepkilerini birer yardım çağrısı olarak nasıl yorumlayacakları ve bu süreci nasıl yönetecekleri konusunda rehberlik edilmesi, tüm ailenin toparlanma sürecini hızlandıracaktır.
Öte yandan, çalışmada sosyal desteğin koruyucu rolü net bir şekilde görüldüğünden, afet sonrası yerleştirme politikalarında komşuluk ve akrabalık ilişkilerinin koparılmamasına özen gösterilmelidir. Sosyal ağların sürdürülebildiği toplu yerleşim modellerinin tercih edilmesi, ebeveynlerin ve çocukların yabancı bir çevreye uyum sürecini kolaylaştıracaktır. Afet sonrası erken dönemde ebeveynlerin deneyimlerine ışık tutan bu çalışma, politika yapıcılar, ruh sağlığı uzmanları ve çocukla çalışan sağlık profesyonelleri için kültüre duyarlı müdahale stratejileri geliştirmede önemli bir yol haritası sunmaktadır. Ancak sunulan veriler projenin ilk kesitsel sonuçları olduğundan, depremin uzun vadeli etkilerini ve kalıcı konutlara geçiş sürecindeki değişimi tam olarak anlayabilmek için izleme çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır.

KAYNAKLAR

Aslam, M., Weill, L. & Iqbal, H. (2022). Do mountains move faith. *Econ Model*, 117, 106077. https://doi.org/10.1016/j.econmod.2022.106077
Bountress, K.E., Gilmore, A.K., Metzger, I.W., Aggen, S.H., Tomko, R.L., Danielson, C.K. & et al. (2020). Impact of disaster exposure severity: Cascading effects across parental distress, adolescent PTSD symptoms, as well as parent-child conflict and communication. *Soc Sci Med*, 264, 113293. https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2020.113293
Graneheim, U.H. & Lundman, B. (2004). Qualitative content analysis in nursing research: concepts, procedures, and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Educ Today*, 24, 105-112. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2003.10.001
Hafstad, G.S., Haavind, H. & Jensen, T.K. (2012). Parenting after a natural disaster: A qualitative study of Norwegian families surviving the 2004 tsunami in Southeast Asia. *J Child Fam Stud*, 21, 293-302. https://doi.org/10.1007/s10826-011-9474-z
Hrostowski, S. & Rehner, T. (2012). Five years later: Resiliency among older adult survivors of Hurricane Katrina. *J Gerontol Soc Work*, 55, 337-351. https://doi.org/10.1080/01634372.2011.639055
Ikizer, G., Karanci, A.N. & Doğulu, C. (2016). Exploring factors associated with psychological resilience among earthquake survivors from Turkey. *J Loss Trauma*, 21, 384-398. https://doi.org/10.1080/15325024.2015.1108794
Jang, M., Lee, S.H. & Kim, L.J. (2020). Post-traumatic stress disorder and behavioral problems of parents and children after the 2015 Nepal earthquakes. *Int J Ment Health*, 49, 3-16. https://doi.org/10.1080/00207411.2020.1725719

Juth, V., Silver, R.C., Seyle, D.C., Widyatmoko, C.S. & Tan, E.T. (2015). Post-disaster mental health among parent-child dyads after a major earthquake in Indonesia. *J Abnorm Child Psychol*, 43, 1309-1318. https://doi.org/10.1007/s10802-015-0009-8

Kawachi, I., Aida, J., Hikichi, H. & Kondo, K. (2020). Disaster resilience in aging populations: lessons from the 2011 Great East Japan earthquake and tsunami. *J R Soc N Z*, 50, 263-278. https://doi.org/10.1080/03036758.2020.1722186

Kronenberg, M.E., Hansel, T.C., Brennan, A.M., Osofsky, H.J., Osofsky, J.D. & Lawrason, B. (2010). Children of Katrina: Lessons learned about post-disaster symptoms and recovery patterns. *Child Dev*, 81, 1241-1259. https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2010.01465.x

Lai, B.S., La Greca, A.M., Colgan, C.A., Herge, W., Chan, S., Medzhitova, J. & et al. (2020). Sleep problems and posttraumatic stress: children exposed to a natural disaster. *J Pediatr Psychol*, 45, 1016-1026. https://doi.org/10.1093/jpepsy/jsaa061

Llistosella, M., Castellvi, P., Limonero, J.T., Pérez-Ventana Ortiz, C., Baeza-Velasco, C. & Gutiérrez-Rosado, T. (2022). Development of the Individual and Environmental Resilience Model among children, adolescents, and young adults using the empirical evidence: An integrative systematic review. *Health Soc Care Community*, 30, e3277-e3299. https://doi.org/10.1111/hsc.13899

Lowe, S.R., Sampson, L., Gruebner, O. & Galea, S. (2015). Psychological resilience after Hurricane Sandy: the influence of individual-and community-level factors on mental health after a large-scale natural disaster. *PLoS One*, 10, e0125761. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0125761

Mesidor, J.K. & Sly, K.F. (2019). Religious coping, general coping strategies, perceived social support, PTSD symptoms, resilience, and posttraumatic growth among survivors of the 2010 earthquake in Haiti. *Ment Health Relig Cult*, 22, 130-143. https://doi.org/10.1080/13674676.2019.1580254

Ministry of Interior Disaster and Emergency Management Presidency. (n.d.). *Türkiye Earthquake Map*. 2023. [online], https://en.afad.gov.tr

NATO Joint Medical Committee. (2008). *Psychosocial care for people affected by disasters and major incidents: a model for designing, delivering, and managing psychosocial services for people involved in major incidents, conflict, disasters, and terrorism*. Disasters and Terrorism. [online], https://www.coe.int/t/dg4/majorhazards/ressources/virtuallibrary/materials/Others/NATO_Guidance_Psychosocial_Care_for_People_Affected_by_Disasters_and_Major_Incidents.pdf

Ni, C., Niu, Y., Chiang, V.C.L. & Jiang, X. (2020). Resilience of adult survivors five years after the Wenchuan earthquake: A qualitative study. *Int J Disaster Risk Reduct*, 51, 101897. https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2020.101897

Park, C.L. & Blake, E.C. (2020). Resilience and Recovery Following Disasters: The Meaning Making Model. In: Schulenberg S. (eds), *Positive Psychological Approaches to Disaster*. Cham: Springer, 9-25. https://doi.org/10.1007/978-3-030-32007-2_2

Presidency of The Republic of Turkey Presidency of Strategy and Budget. (2023). *Kahramanmaraş and Hatay Earthquakes Report*. [online], https://www.sbb.gov.tr/wp-content/uploads/2023/03/2023-Kahramanmaras-and-Hatay-Earthquakes-Report.pdf

Thakur, H. & Cohen, J.R. (2022). Short-term and long-term resilience among at-risk adolescents: The role of family and community settings. *J Clin Child Adolesc Psychol*, 51, 637-650. https://doi.org/10.1080/15374416.2020.1756296

Wang, S., Shi, X., Chen, X., Zhu, Y., Chen, H. & Fan, F. (2021). Earthquake exposure and PTSD symptoms among disaster-exposed adolescents: a moderated mediation model of sleep problems and resilience. *Front Psychiatry*, 12, 577328. https://doi.org/10.3389/fpsyt.2021.577328

Wang, Z. & Xu, J. (2016). A cross-sectional study on risk factors of posttraumatic stress disorder in shidu parents of the sichuan earthquake. *J Child Fam Stud*, 25, 2915-2923. https://doi.org/10.1007/s10826-016-0454-1

World Health Organization. (2023). *Earthquake response in Türkiye and Whole of Syria*. [online], https://cdn.who.int/media/docs/default-source/documents/emergencies/2023/who_flashappeal_earthquakeresponse.pdf?sfvrsn=210f845d_7
Zelčāne, E. & Pipere, A. (2023). Finding a path in a methodological jungle: a qualitative research of resilience. *Int J Qual Stud Health Well-being*, 18, 2164948. https://doi.org/10.1080/17482631.2023.2164948

GLOBAL EPIDEMIOLOGY OF SMOKING

Kemal Macit HİSAR
Prof. Dr., Selcuk University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Konya, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-9306-119X
Filiz HİSAR
Prof. Dr., Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Public Health, Konya, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-0640-0091

Abstract

Smoking remains the world's leading single cause of preventable death, constituting a persistent global health crisis. The epidemiology of tobacco use is complex, characterized by uneven progress across regions, stubborn prevalence among specific demographic groups, and a shifting landscape due to the introduction of novel nicotine products.

Prevalence and Demographic Trends: Although global prevalence rates have slowly declined over the last two decades, the total number of tobacco users remains alarmingly high, estimated at approximately 1.3 billion people. Over 80% of the world's smokers reside in low- and middle-income countries (LMICs), where the disease burden is most acute and resources for control are often scarce.

There is a significant demographic disparity, with prevalence rates among men being several times higher than those among women globally. However, some regions are witnessing a worrying stabilization or increase in female smoking rates, particularly in parts of Europe and the Americas. The rise of electronic nicotine delivery systems (ENDS), or vaping, has further complicated youth epidemiology, potentially serving as a gateway to conventional cigarette use.

Health and Economic Burden: The health consequences are catastrophic, with tobacco use contributing to over 8 million deaths annually, including 1.2 million non-smokers exposed to secondhand smoke. Smoking is the primary driver of the four main Non-Communicable Diseases (NCDs): cardiovascular diseases, chronic respiratory diseases, cancers, and diabetes. Economically, the global cost of smoking, stemming from healthcare expenditures and lost productivity, runs into hundreds of billions of dollars each year.

Control Measures: The primary international tool for tackling this epidemic is the WHO Framework Convention on Tobacco Control (FCTC) and its operational measures, MPOWER. While FCTC implementation has led to successes in taxation and smoke-free policies, accelerating the decline in prevalence requires stronger international cooperation, targeted cessation programs in high-burden nations, and robust regulation of the evolving nicotine market.

Keywords: Global Health, Tobacco Use, MPOWER, Non-Communicable Diseases, Mortality.

DÜNYADA SİGARA EPİDEMİYOLOJİSİ

Özet

Sigara, dünyanın önlenebilir ölümlerinin önde gelen tek nedeni olmaya devam etmekte ve kalıcı bir küresel sağlık krizini teşkil etmektedir. Tütün kullanımının epidemiyolojisi, bölgeler arasında eşit olmayan ilerleme, belirli demografik gruplar arasında inatçı yaygınlık ve yeni nikotin ürünlerinin piyasaya sürülmesi nedeniyle değişen bir manzarayla karakterize edilen karmaşık bir yapıdadır.

Yaygınlık (Prevalans) ve Demografik Eğilimler: Küresel yaygınlık oranları son yirmi yılda yavaşça düşmüş olsa da, toplam tütün kullanıcısı sayısı yaklaşık 1,3 milyar kişi ile endişe verici derecede yüksektir. Dünya genelindeki sigara kullanıcılarının %80'inden fazlası, hastalık yükünün en ağır olduğu ve kontrol için kaynakların genellikle yetersiz kaldığı düşük ve orta gelirli ülkelerde (DMGÜ) yaşamaktadır.

Küresel olarak erkekler arasındaki yaygınlık oranlarının kadınlara göre kat kat yüksek olması nedeniyle önemli bir demografik eşitsizlik mevcuttur. Ancak, bazı bölgelerde, özellikle Avrupa ve Amerika'nın bazı kısımlarında, kadın sigara içme oranlarında endişe verici bir stabilizasyon veya artış görülmektedir. Elektronik nikotin dağıtım sistemlerinin (ENDS) veya elektronik sigaraların yükselişi, geleneksel sigara kullanımına geçişe neden olma potansiyeliyle gençlik epidemiyolojisini daha da karmaşık hale getirmiştir.

Sağlık ve Ekonomik Yük: Sağlık sonuçları felaket boyutundadır; tütün kullanımı, pasif içiciliğe maruz kalan 1,2 milyon kişi dahil olmak üzere yılda 8 milyondan fazla ölüme katkıda bulunmaktadır. Sigara, başlıca dört Bulaşıcı Olmayan Hastalığın (BOH) birincil itici gücüdür: kardiyovasküler hastalıklar, kronik solunum yolu hastalıkları, kanserler ve diyabet. Ekonomik açıdan, sağlık harcamaları ve azalan üretkenlikten kaynaklanan küresel sigara maliyeti, her yıl yüz milyarlarca doları bulmaktadır.

Kontrol Tedbirleri: Bu salgınla mücadelede kullanılan birincil uluslararası araç, DSÖ Tütün Kontrolü Çerçeve Sözleşmesi (TKÇS) ve bunun operasyonel tedbirleri olan MPOWER'dır. TKÇS uygulaması vergilendirme ve dumansız politikalar gibi alanlarda başarılara yol açmış olsa da, yaygınlık oranlarındaki düşüşü hızlandırmak için daha güçlü uluslararası işbirliği, yüksek yük altındaki ülkelerde hedefli bırakma programları ve gelişen nikotin pazarının sağlam bir şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Küresel Sağlık, Tütün Kullanımı, MPOWER, Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar, Mortalite.

1. INTRODUCTION

The tobacco epidemic is one of the biggest public health threats the world has ever faced. Unique among legal consumer products, tobacco kills up to half of its users when used exactly as intended by the manufacturers (World Health Organization [WHO], 2021). Historically, smoking was a habit entrenched in the sociocultural fabric of developed nations during the 20th century. However, the 21st century has witnessed a profound epidemiological transition. As high-income countries (HICs) have successfully implemented strict regulations, the tobacco industry has aggressively targeted low- and middle-income countries (LMICs), exploiting regulatory gaps and growing populations.

Epidemiologically, tobacco is a major risk factor for the four main groups of non-communicable diseases (NCDs): cardiovascular disease, cancer, chronic respiratory disease, and diabetes. The economic burden is equally staggering, costing the global economy over US$ 1.4 trillion annually in healthcare expenditures and lost productivity (Goodchild et al., 2018). This article aims to provide a detailed epidemiological analysis of the global tobacco burden, exploring the determinants of consumption, the health consequences, and the status of global control efforts.

2. GLOBAL PREVALENCE AND CONSUMPTION TRENDS

2.1. Current Estimates

According to recent WHO estimates, there are approximately 1.3 billion tobacco users globally. The prevalence of smoking has been declining globally, from 22.7% in 2007 to 17.5% in 2019. However, due to population growth, the absolute number of smokers has remained relatively static (WHO, 2021).

2.2. Geographic Disparities

The distribution of tobacco use shows a distinct socioeconomic gradient. Over 80% of the world's tobacco users live in LMICs.

Highest Prevalence: The South-East Asian Region and the European Region have the highest rates of tobacco use. In Europe, the prevalence is particularly stubborn, with high rates among women compared to other regions.

Lowest Prevalence: The African Region currently has the lowest prevalence, but it is also the region where the tobacco industry is expanding most aggressively, threatening to reverse this trend (GBD 2019 Tobacco Collaborators, 2021).

2.3. Gender and Age Demographics

There is a substantial gender gap in tobacco use. Globally, about 36.7% of men use tobacco, compared to 7.8% of women. However, the rate of decline in smoking is slower among women than men in several regions, and in some European countries, the gap is narrowing. Alarmingly, approximately 24 million children aged 13–15 years smoke cigarettes. The early age of initiation is a critical epidemiological concern, as it increases the likelihood of lifelong addiction and cumulative health damage (Drope et al., 2018).

3. MORBIDITY AND MORTALITY: THE HEALTH BURDEN

3.1. Mortality Statistics

Tobacco use is responsible for more than 8 million deaths each year.

Direct Use: More than 7 million of these deaths are the result of direct tobacco use.

Second-Hand Smoke (SHS): Approximately 1.2 million deaths are the result of non-smokers being exposed to second-hand smoke. Crucially, women and children comprise the majority of deaths attributable to SHS, highlighting a significant health equity issue (WHO, 2021).

3.2. Disease-Specific Epidemiology

Cancer: Tobacco smoke contains over 7,000 chemicals, at least 69 of which are known carcinogens. It is responsible for approximately 22% of cancer deaths globally and is the primary cause of lung cancer (accounting for about 85% of cases). It is also causally linked to cancers of the larynx, mouth, throat, bladder, kidney, and cervix (International Agency for Research on Cancer [IARC], 2012).

Cardiovascular Diseases (CVD): Tobacco use is the second leading cause of CVD, after high blood pressure. It damages blood vessels and thickens blood, increasing the risk of stroke and coronary heart disease. Even smoking a few cigarettes a day or exposure to SHS significantly increases heart disease risk.

Respiratory Diseases: Smoking is the primary cause of Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) and exacerbates asthma. In the context of the COVID-19 pandemic, epidemiological evidence suggested that smokers were more likely to develop severe disease and die from COVID-19 compared to non-smokers (WHO, 2020).

4. EMERGING CHALLENGES: NOVEL TOBACCO AND NICOTINE PRODUCTS

The epidemiology of tobacco control has been complicated by the emergence of "next-generation products."

Electronic Nicotine Delivery Systems (ENDS): E-cigarettes are often marketed as harm-reduction tools or cessation aids. However, epidemiological data indicates a "gateway effect," where non-smoking youths who use e-cigarettes are up to three times more likely to start smoking conventional cigarettes later in life.

Heated Tobacco Products (HTPs): Unlike e-cigarettes, these products contain tobacco. The industry claims they are less harmful, but independent studies show they emit toxic substances similar to those found in cigarette smoke, albeit at different levels. The long-term epidemiological impact of these products is not yet fully understood, but they pose a risk of renormalizing smoking behavior (Glantz & Bareham, 2018).

5. SOCIOECONOMIC DETERMINANTS AND INEQUALITIES

Tobacco use is deeply entrenched in social inequality. In almost all countries, smoking prevalence is higher among lower socioeconomic groups. This creates a vicious cycle: the poor spend a significant portion of their income on tobacco, diverting funds from nutrition, education, and healthcare, while simultaneously suffering from higher rates of tobacco-related diseases. This exacerbates health inequities within and between nations (Palipudi et al., 2012).

6. GLOBAL RESPONSE: THE WHO FCTC AND MPOWER

The WHO Framework Convention on Tobacco Control (FCTC), which entered into force in 2005, is the first international treaty negotiated under the auspices of the WHO. It provides the legal foundation for global tobacco control. To assist implementation, WHO introduced the MPOWER package:

Monitor tobacco use and prevention policies.

Protect people from tobacco smoke (Smoke-free laws).

Offer help to quit tobacco use (Cessation support).

Warn about the dangers of tobacco (Health warnings/Packaging).

Enforce bans on tobacco advertising, promotion, and sponsorship (TAPS).

Raise taxes on tobacco.

Epidemiological models consistently show that **raising taxes** is the single most effective and cost-effective intervention to reduce tobacco use, particularly among youth and low-income populations (WHO, 2021).

7. INDUSTRY INTERFERENCE

A major vector of the tobacco epidemic is the tobacco industry itself. Industry interference remains the most significant barrier to implementing effective public health policies. Tactics include lobbying against standardized packaging, litigation to block tax increases, and corporate social responsibility (CSR) initiatives to gain political leverage. Recently, the industry has attempted to rebrand itself as a "public health partner" through the promotion of HTPs and e-cigarettes, a strategy described by public health experts as the "Foundation for a Smoke-Free World" paradox (Tobacco Atlas, 2018).

8. CONCLUSİON

The global epidemiology of tobacco reveals a shifting but persistent pandemic. While prevalence rates have declined in many high-income nations, the absolute number of smokers remains high due to population growth and industry expansion into the Global South. Tobacco is not just a health issue; it is a development issue, a poverty issue, and a human rights issue. The burden of morbidity and mortality is entirely preventable. The scientific evidence regarding the harms of tobacco and the efficacy of control measures is unequivocal. The gap remains in political will and implementation.

9. RECOMMENDATİONS

Based on the epidemiological evidence, the following recommendations are proposed for national and international policymakers:

1. Accelerate Tax Increases: Governments should significantly increase excise taxes on tobacco products to make them less affordable, aiming for taxes to constitute at least 75% of the retail price.
2. Regulate Novel Products: ENDS and HTPs must be strictly regulated. Bans on flavored products that appeal to children and restrictions on marketing are essential to prevent a new generation of nicotine addicts.
3. Implement Plain Packaging: Standardized (plain) packaging has been proven to reduce the appeal of tobacco products and should be adopted globally.
4. Strengthen Cessation Services: As policies motivate smokers to quit, health systems must provide accessible, evidence-based cessation support, including pharmacotherapy and counseling.

5. Combat Industry Interference: Parties to the FCTC must strictly implement Article 5.3, protecting public health policies from the commercial and vested interests of the tobacco industry.

REFERENCES

Drope, J., Schluger, N., Cahn, Z., Drope, J., Hamill, S., Islami, F., ... & Stoklosa, M. (2018). *The Tobacco Atlas*. Atlanta: American Cancer Society and Vital Strategies.

GBD 2019 Tobacco Collaborators. (2021). Spatial, temporal, and demographic patterns in prevalence of smoking tobacco use and attributable disease burden in 204 countries and territories, 1990–2019: a systematic analysis from the Global Burden of Disease Study 2019. *The Lancet*, 397(10292), 2337-2360.

Glantz, S. A., & Bareham, D. W. (2018). E-cigarettes: Use, effects on smoking, risks, and policy implications. *Annual Review of Public Health*, 39, 215-235.

Goodchild, M., Nargis, N., & Tursan d'Espaignet, E. (2018). Global economic cost of smoking-attributable diseases. *Tobacco Control*, 27(1), 58-64.

International Agency for Research on Cancer. (2012). *Personal habits and indoor combustions. Volume 100 E. A review of human carcinogens*. Lyon: IARC.

Palipudi, K. M., Gupta, P. C., Sinha, D. N., Andes, L. J., Asma, S., & McAfee, T. (2012). Social determinants of health and tobacco use in thirteen low and middle income countries: evidence from Global Adult Tobacco Survey. *PLoS One*, 7(3), e33466.

World Health Organization. (2020). *Smoking and COVID-19: Scientific Brief*. Geneva: World Health Organization.

World Health Organization. (2021). *WHO global report on trends in prevalence of tobacco use 2000-2025, fourth edition*. Geneva: World Health Organization.

EPIDEMIOLOGY OF SMOKING IN TÜRKİYE

Kemal Macit HİSAR
Prof. Dr., Selcuk University, Faculty of Medicine, Department of Public Health, Konya, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-9306-119X
Filiz HİSAR
Prof. Dr., Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Public Health, Konya, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-0640-0091

Abstract

Tobacco use constitutes a critical public health epidemic in Turkey, characterized by prevalence rates that significantly exceed global and European averages. Despite being one of the first countries to implement strict tobacco control measures, smoking remains the leading cause of preventable death and disability in the nation.

Prevalence and Demographics: Current epidemiological data indicates that approximately 28% to 30% of the total adult population in Turkey consumes tobacco. There is a distinct gender disparity in these figures:

Men: Prevalence is exceedingly high, consistently estimated above 40%.

Women: Prevalence typically ranges between 15% and 19%.

However, recent longitudinal studies reveal a concerning trend: while smoking rates among men have stabilized or slightly declined, rates among women and young adults are on an upward trajectory. The average age of smoking initiation continues to decrease, posing a threat to future demographics.

Health Burden The epidemiological impact is visible in the morbidity and mortality statistics. Tobacco is the primary risk factor for Non-Communicable Diseases (NCDs) in Turkey. It is heavily linked to the country's high incidence of lung cancer, Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD), and ischemic heart disease. It is estimated that tobacco-related diseases claim over 100,000 lives annually in Turkey.

Policy and Control Turkey has adopted the World Health Organization’s MPOWER strategies, implementing smoke-free indoor laws (Law No. 4207), plain packaging, and high taxation. While these measures initially reduced consumption, the recent plateau in prevalence rates suggests that economic factors and enforcement challenges require renewed strategic focus.

Keywords: Tobacco Control, Prevalence, Public Health, Turkey, Non-Communicable Diseases.

TÜRKİYE'DE SİGARA EPİDEMİYOLOJİSİ

Özet

Tütün kullanımı, küresel ve Avrupa ortalamalarını önemli ölçüde aşan yaygınlık oranlarıyla karakterize edilen, Türkiye'deki kritik bir halk sağlığı salgınını teşkil etmektedir. Sıkı tütün kontrol önlemlerini uygulayan ilk ülkelerden biri olmasına rağmen sigara kullanımı, ülkede önlenebilir ölüm ve sakatlıkların önde gelen nedeni olmaya devam etmektedir.

Yaygınlık (Prevalans) ve Demografik Veriler: Mevcut epidemiyolojik veriler, Türkiye'deki toplam yetişkin nüfusun yaklaşık %28 ila %30'unun tütün tükettiğini göstermektedir. Bu rakamlarda belirgin bir cinsiyet eşitsizliği bulunmaktadır:

Erkekler: Yaygınlık son derece yüksektir ve tutarlı bir şekilde %40'ın üzerinde tahmin edilmektedir.

Kadınlar: Yaygınlık genellikle %15 ile %19 arasında değişmektedir.

Ancak, yakın tarihli boylamsal çalışmalar endişe verici bir eğilimi ortaya koymaktadır: Erkekler arasındaki sigara içme oranları sabitlenmiş veya hafifçe düşmüş olsa da, kadınlar ve genç yetişkinler arasındaki oranlar yükseliş eğilimindedir. Sigaraya başlama yaşı ortalaması düşmeye devam etmekte, bu da gelecekteki nüfus yapısı için bir tehdit oluşturmaktadır.

Sağlık Yükü Epidemiyolojik etki, morbidite (hastalık) ve mortalite (ölüm) istatistiklerinde açıkça görülmektedir. Tütün, Türkiye'de Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar (BOH) için birincil risk faktörüdür. Tütün kullanımı; ülkedeki yüksek akciğer kanseri, Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH) ve iskemik kalp hastalığı insidansı ile yoğun bir şekilde bağlantılıdır. Türkiye'de tütüne bağlı hastalıkların yılda 100.000'den fazla can aldığı tahmin edilmektedir.

Politika ve Kontrol Türkiye, Dünya Sağlık Örgütü'nün MPOWER stratejilerini benimsemiş; dumansız kapalı alan yasaları (4207 Sayılı Kanun), düz paket uygulaması ve yüksek vergilendirme politikalarını hayata geçirmiştir. Bu önlemler başlangıçta tüketimi azaltmış olsa da, yaygınlık oranlarındaki son duraksama, ekonomik faktörlerin ve uygulama zorluklarının yenilenmiş bir stratejik odaklanma gerektirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tütün Kontrolü, Prevalans, Halk Sağlığı, Türkiye, Bulaşıcı Olmayan Hastalıklar.

1. INTRODUCTION

Tobacco use is the leading preventable cause of death in Turkey, placing an immense burden on the national healthcare system and the economy. Culturally, tobacco has deep roots in Turkey, often summarized by the archaic idiom "smoking like a Turk." However, in the realm of public health, Turkey has also been recognized as a global leader in tobacco control. In 2008, the country expanded its tobacco control law (Law No. 4207), prohibiting smoking in all enclosed public spaces, which was a revolutionary step for the region (Bilir et al., 2009).

Despite these legislative achievements, the epidemiological landscape is complex. While initial prevalence rates dropped following the 2008 legislation, recent surveys suggest a resurgence. Turkey is currently undergoing an epidemiological transition where smoking rates among men remain stubbornly high, while rates among women and youth are climbing, mimicking the patterns observed in Western nations decades ago. This article aims to provide a comprehensive epidemiological

analysis of tobacco use in Turkey, examining prevalence trends, the burden of disease, and the efficacy of control measures.

2. PREVALENCE AND CONSUMPTION PATTERNS

2.1. Adult Prevalence Trends

The primary source of epidemiological data on tobacco use in Turkey is the Global Adult Tobacco Survey (GATS), conducted in 2008, 2012, and 2016.

General Trends: In 2008, the overall prevalence of tobacco use among adults (aged 15+) was 31.2%. Following the implementation of strict control measures, this dropped to 27.1% in 2012. However, the 2016 GATS revealed a worrying rebound, with prevalence rising back to 31.6%, representing approximately 19.2 million adults (World Health Organization [WHO], 2017).

Male Smoking: Men in Turkey exhibit some of the highest smoking rates in the WHO European Region. In 2016, the prevalence among men was 44.1%. Although there has been a slight decline from historic highs of over 50%, the rate remains alarming.

Female Smoking: The epidemiology of female smoking in Turkey is concerning. Unlike men, smoking rates among women have shown a consistent upward trend, rising from 15.2% in 2008 to 19.2% in 2016 (Ministry of Health, 2017). This increase is often attributed to targeted industry marketing associating smoking with women's liberation and modernity, as well as urbanization.

2.2. Youth Tobacco Use

The Global Youth Tobacco Survey (GYTS) provides critical insights into adolescent behavior. Data indicates that the age of smoking initiation is decreasing. Approximately 17.9% of boys and 11.5% of girls aged 13-15 use some form of tobacco. The high prevalence among youth signals a failure in preventing new uptake, ensuring the epidemic will persist into the next generation (Ergör et al., 2019).

2.3. The "Nargile" (Waterpipe) Phenomenon

A distinct epidemiological feature of tobacco use in Turkey is the resurgence of the waterpipe (nargile). Once perceived as a habit of the elderly, it has been reinvented as a trendy social activity for youth and women. Studies show that nargile users often do not perceive themselves as "smokers," despite one session delivering the nicotine equivalent of dozens of cigarettes. In the 15-24 age group, nargile usage rates are significantly higher than in older cohorts, acting as a gateway to cigarette smoking (Örnek et al., 2020).

3. BURDEN OF DISEASE: MORBIDITY AND MORTALITY

3.1. Mortality

Tobacco kills more than 100,000 people annually in Turkey. It is estimated that 23% of all deaths in men and 6% of all deaths in women are attributable to tobacco use. If current trends continue, the annual death toll is projected to rise significantly as the cohort of female smokers ages (Bilir, 2018).

3.2. Cancer Epidemiology

The strongest epidemiological evidence of the tobacco burden in Turkey is found in cancer statistics.

Lung Cancer: Turkey has one of the highest incidence rates of lung cancer in the world, particularly among men (Age-Standardized Rate ~60-70 per 100,000). Approximately 90% of these cases are directly attributable to smoking.

Other Cancers: Tobacco is also the primary driver for high rates of laryngeal, bladder, and esophageal cancers in the Turkish population (Turkish Ministry of Health, 2023).

3.3. Chronic Diseases

Tobacco is a major risk factor for non-communicable diseases (NCDs), which account for over 80% of deaths in Turkey.

Cardiovascular Disease (CVD): Ischemic heart disease is the leading cause of death in Turkey, with smoking being a dominant risk factor, exacerbated by high rates of obesity and hypertension.

COPD: Chronic Obstructive Pulmonary Disease is highly prevalent, directly correlating with the high smoking rates in rural and urban areas alike (Turkish Thoracic Society, 2021).

4. ECONOMIC BURDEN

The economic cost of tobacco in Turkey is staggering. It is estimated that the total economic cost of smoking (including healthcare expenditures and productivity losses due to premature death and disability) exceeds 120 billion TL annually. While tobacco taxation generates significant revenue for the government (approximately 8-10% of total tax revenue), epidemiological economic models suggest that the long-term health costs far outweigh these short-term gains (Yürekli et al., 2019).

5. TOBACCO CONTROL POLICIES: A CASE OF SUCCESS AND STAGNATION

Turkey's tobacco control journey is often cited as a global case study.

The "Golden Era" (2008-2012): Turkey became the first country to implement all six MPOWER strategies of the WHO. This included a total ban on indoor smoking, graphic health warnings, bans on advertising, and tax increases. These measures correlated with the decline in prevalence seen in 2012.

Plain Packaging (2019): In a renewed effort to combat the epidemic, Turkey introduced plain packaging legislation in late 2019, removing all branding from tobacco products.

Implementation Gaps: Despite strong laws, compliance has weakened over time. Violations of the indoor smoking ban in cafes, restaurants, and bars (particularly in semi-open areas) have become normalized. The definition of "enclosed space" is often stretched by businesses to accommodate smokers (Bilir, 2018).

6. EMERGING THREATS AND INDUSTRY INTERFERENCE

6.1. Novel Products

Although the sale and importation of electronic cigarettes (e-cigarettes) and heated tobacco products are legally banned in Turkey, they are widely available through illicit channels and online markets. The prevalence of e-cigarette use, while currently low compared to Europe, is rising among upper-middle-class youth, posing a new epidemiological threat (Ergör et al., 2019).

6.2. Industry Tactics

The tobacco industry in Turkey has employed aggressive strategies to maintain its market share. These include:

Pricing Strategies: Absorbing tax increases to keep budget brands affordable.

Product Diversification: Introducing capsules and slim cigarettes that appeal to women and youth.

CSR Activities: Attempting to build a positive corporate image to influence policymakers.

7. CONCLUSION

The epidemiology of tobacco in Turkey presents a paradox. The country possesses one of the strongest tobacco control legislations in the world, yet prevalence rates remain stubbornly high and are increasing in key demographics (women and youth). The initial success of the 2008 legislation proves that policy works, but the recent stagnation indicates that legislation alone is insufficient without sustained, rigorous enforcement and adaptation to new industry tactics. Turkey stands at a critical juncture; without revitalized efforts, the burden of tobacco-related disease will continue to cripple the health system for decades to come.

8. RECOMMENDATIONS

To reverse the current trends, the following evidence-based actions are recommended:

1. Strict Enforcement: The inspection mechanism for the indoor smoking ban (Law 4207) needs to be overhauled. The definition of "semi-open" areas must be strictly regulated to prevent de facto smoking sections in hospitality venues.
2. Taxation Policy: Tobacco taxes should be continuously increased to ensure prices rise faster than inflation and income growth, reducing affordability.
3. Targeted Interventions: Specific public health campaigns are needed for women and youth, focusing on the de-normalization of smoking and the harms of nargile.
4. Cessation Support: Access to smoking cessation clinics and pharmacotherapy should be expanded and fully reimbursed by the Social Security Institution (SGK) to support the 15 million addicts in the country.
5. Combating Illicit Trade: Strengthening border controls and tracking systems to prevent the inflow of illicit tobacco and e-cigarettes.

REFERENCES

Bilir, N. (2018). Tobacco control in Turkey: Story of a success. *Turkish Thoracic Journal*, 19(4), 159.

Bilir, N., Özcebe, H., Ergüder, T., & Aslan, C. (2009). *Tobacco control in Turkey*. World Health Organization Regional Office for Europe.

Ergör, G., Cixous, L., & Özcebe, H. (2019). Tobacco use among youth in Turkey: Global Youth Tobacco Survey results. *Central European Journal of Public Health*, 27(4), 302-308.

Ministry of Health. (2017). *Global Adult Tobacco Survey Turkey 2016 Report*. Ankara: Public Health Institution of Turkey.

Örnek, T., Torks, O., & Atalay, F. (2020). Waterpipe smoking perception and habits among university students in Turkey. *Journal of Substance Use*, 25(2), 176-181.

Turkish Ministry of Health. (2023). *Health Statistics Yearbook 2022*. Ankara: General Directorate of Health Research.

Turkish Thoracic Society. (2021). *Tobacco Control and Air Pollution Report*. Ankara: TTS Publications.

World Health Organization. (2017). *WHO report on the global tobacco epidemic, 2017: monitoring tobacco use and prevention policies*. Geneva: World Health Organization.

Yürekli, A., Önder, Z., & Elibol, M. (2019). The economics of tobacco taxation in Turkey. *Paris: International Union Against Tuberculosis and Lung Disease*.

ETHICS AND PROFESSIONALISM IN DATA-FOCUSED HEALTH APPLICATIONS IN THE DIGITAL AGE

Filiz TAŞ
Kahramanmaraş Sütçü Imam University, Faculty of Health Sciences, Department of Nurse, Kahramanmaraş, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-8466-2735
Zeynep Yasemin TAŞ
Kahramanmaraş Sütçü Imam University, Faculty of Medicine, Department of Family Medicine, Kahramanmaraş, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0008-1532-8355
Fatma KÖSE
Kahramanmaraş Sütçü İmam University Health Sciences Institute, Department of Infectious Diseases Nursing, Kahramanmaraş, Türkiye

Abstract

Advancements in computing capacity and the expansion of data storage capabilities have enabled the large-scale generation and analysis of health data, laying the groundwork for the emergence of the "data era in healthcare." Through the integration of artificial intelligence–supported systems, sensor technologies, electronic health records (EHR), telemedicine, and mobile health applications, healthcare services have undergone a comprehensive digital transformation. This digitalization has strengthened clinical decision-making processes by offering significant advantages to healthcare professionals, such as early prediction of clinical deterioration, optimization of workload planning, and personalized monitoring of chronic diseases. However, digitalization has also brought forth critical challenges—including privacy concerns, information security vulnerabilities, digital inequality, algorithmic errors, ethical decision-making complexities, and expanding professional responsibilities—thus necessitating increased awareness and attention to these issues. Issues such as inaccurate data entry in EHR systems, limitations in physical examination during tele-medicine encounters, and infrastructural deficiencies require a reevaluation of the principles of justice, autonomy, beneficence, and nonmaleficence within digital contexts. Inadequate digital informed consent and reduced patient control over personal data are linked to potential violations of the autonomy principle. Furthermore, limited digital literacy among certain populations restricts access to healthcare services, thereby undermining justice. The digital age has simultaneously reshaped the roles of healthcare professionals, giving rise to new specialties such as nurse informaticists, tele-health nurses, and artificial intelligence clinical coordinators. Increasing digital workload and responsibilities related to data management elevate the risk of burnout among healthcare workers. In conclusion, ensuring the sustainable and safe implementation of digital health applications requires strengthened ethical awareness, the reinforcement of professional standards, and the protection of patient rights in digital environments.
The aim of this study is to examine the digital health applications used in healthcare delivery, raise awareness of the emerging ethical and legal issues within the digital health ecosystem, and provide a conceptual framework for understanding the evolving roles of healthcare professionals in the digital era.

Keywords: Digitalization, Electronic Health Applications, Ethics, Professionalism.

DIJITAL ÇAĞDA VERI ODAKLI SAĞLIK UYGULAMALARINDA ETIK VE PROFESYONELLIK

Özet

Gelişen bilgisayar kapasitesi ve artan veri depolama olanakları, sağlık verilerinin geniş ölçekte üretilmesini ve analiz edilmesini mümkün kılarak "sağlıkta veri çağının" oluşmasına zemin hazırlamıştır. Yapay zekâ destekli sistemler, sensör teknolojileri, elektronik sağlık kayıtları (EHR), Tele-Tıp ve mobil sağlık uygulamalarının entegrasyonu sayesinde uygulanan sağlık hizmetleri, kapsamlı bir dijital dönüşüm geçirmiştir. Bu dijitalleşme; klinik kötüleşmenin erken öngörülmesi, iş yükü planlamasının optimize edilmesi ve kronik hastalıkların kişilere özel izlenebilmesi gibi alanlarda sağlık çalışanlarına önemli avantajlar sunarak klinik karar verme süreçlerini güçlendirmiştir. Bununla birlikte dijitalleşme, mahremiyet, bilgi güvenliği, dijital eşitsizlik, algoritmik hatalar, etik karar verme süreçleri ve profesyonel sorumluluklar gibi önemli sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur. EHR sistemlerine hatalı veri girişleri, Tele-Tıp uygulamalarındaki fiziksel muayene eksikliği ve altyapı yetersizlikleri; adalet, özerklik, yararlılık ve zarar vermeme gibi etik ilkelerin dijital bağlamda yeniden değerlendirilmesini gerektirmektedir. Bilgilendirilmiş onamın dijital ortamda yetersiz kalması ve hastanın veri üzerindeki kontrolünün azalması özerklik ilkesinin ihlali ile ilişkilendirilmektedir. Ayrıca dijital okuryazarlık düzeyi düşük bireylerde sağlık hizmetlerine erişim kısıtlanmakta, bu durum adalet ilkesini zayıflatmaktadır. Dijital çağ aynı zamanda sağlık profesyonellerinin rollerini yeniden şekillendirerek; hemşire bilişim uzmanı, tele-sağlık hemşiresi ve yapay zekâ klinik koordinatörü gibi yeni uzmanlık alanlarının ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Artan dijital iş yükü ve veri yönetimi sorumlulukları, sağlık çalışanlarında tükenmişlik riskini artırmaktadır. Sonuç olarak, dijital sağlık uygulamalarının sürdürülebilir ve güvenli şekilde yürütülmesi için etik farkındalığın artırılması, profesyonel standartların güçlendirilmesi ve hasta haklarının dijital ortamda korunması kritik önem taşımaktadır.
Bu çalışmanın amacı, güncel literatür ışığında sağlık hizmetlerinin sunumunda kullanılan dijital sağlık uygulamalarını incelemek, dijital sağlık ekosisteminde ortaya çıkan etik ve yasal sorunlara ilişkin farkındalığı artırmak ve dijital çağda sağlık profesyonellerinin dönüşen rollerine yönelik bir çerçeve sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijitalleşme, Elektronik sağlık uygulamaları, Etik; Profesyonellik.

Giriş

Sağlıkta dijital dönüşüm, sağlık hizmetlerinin sunumu ve yönetimi süreçlerinde dijital teknolojilerin entegrasyonunu ifade etmektedir (Vial 2019). Yapay zekâ tabanlı erken uyarı sistemlerinin klinik kötüleşmeyi ve enfeksiyon risklerini öngörebilmesi; algoritmalar aracılığıyla iş yükü dağılımı ve sağlık çalışanlarının vardiya planlamasının daha etkin yapılabilmesi; sensörler ve uzaktan izleme mekanizmalarıyla kronik hastalıkların kişiselleştirilmiş şekilde takip edilebilmesi, klinik karar verme ve bakım süreçlerinde önemli kolaylıklar sağlayarak büyük bir dönüşüm yaratmıştır (Arab, et al., 2025; Grisot, et al., 2019; Kosmidis, et al., 2025). Elektronik sağlık kayıtları, Tele-Tıp uygulamaları, giyilebilir ve implante edilebilir tıbbi cihazlar, mobil sağlık uygulamaları ve yapay zekâ algoritmalarının yaygınlaşması, sağlık hizmetlerinin sunumuna yenilikçi ve veri temelli çözümler kazandırmıştır. Bilgisayar işlem kapasitesinin, bağlantı hızlarının ve veri depolama olanaklarının artması ise sağlık verilerinin kapsamlı biçimde toplanmasını, analiz edilmesini ve paylaşılmasını mümkün kılarak sağlıkta "veri çağını" başlatmıştır (Murdoch, & Detsky, 2013; Topol, 2019). Bu gelişmeler, sağlık alanının tüm bileşenlerini etkileyerek hizmet sunumu, hasta izlemi, yönetim ve araştırma süreçlerinde dijitalleşmeyi merkezî bir konuma taşımaktadır (Özşahin, 2024). Ancak sağlıkta dijitalleşme süreci bahsi geçen kolaylıklara ek olarak etik, yasal ve sosyal açıdan birçok zorluğu da beraberinde getirmektedir. Dijital sağlık çağında, elektronik sağlık verileri ve kişisel sağlık

kayıtları, hastanın sağlık bilgilerinin dijitalleştirilmesindeki artış, hasta bilgi güvenliği ve gizliliği için yeni ve ciddi tehditlere yol açabilmektedir. Hastanın tıbbi geçmişi, teşhisleri, tedavileri ve kişisel tanımlama bilgileri dahil olmak üzere, bir hastanın sağlığı ve kişisel yaşamı hakkında hassas bilgiler içeren tıbbi veriler dijitalleşme ile ihlallere açık hale gelmektedir. Bu tür ihlaller, kimlik hırsızlığı ve tıbbi uygulama hatası dahil olmak üzere birçok ciddi sonuçlarla karşılaşma olasılığını da beraberinde getirmektedir.

Bu çalışmada, sağlık alanında kullanılan dijital sağlık uygulamaları, sağlık alanında dijital gelişimle birlikte ortaya çıkan veri ihlalleri ve hasta hakları ihlalleri, profesyonellik, dijital okuryazarlık ve sağlık alanında yeni roller güncel literatür ışığında açıklanmaktadır.

Sağlık Alanında Kullanılan Dijital Sağlık Uygulamaları

Elektronik Sağlık Kayıtları *(ESK);* hasta bilgilerinin dijital ortamda saklanmasını, paylaşılmasını ve analiz edilmesini sağlayarak sağlık hizmetlerinin kalitesini ve verimliliğini artırmayı hedefler. Hasta bakımında hata oranlarını azaltır, klinik süreçleri hızlandırır, sağlık profesyonelleri arasında iletişimi güçlendirir ve hasta güvenliğini artırır (Gomathy et al., 2025). Ayrıca, idari işlemleri (randevu, faturalama, reçete yönetimi) kolaylaştırır ve tıbbi araştırmalar için büyük veri birikimleri sağlar (Gomathy et al., 2025; Uslu & Stausberg 2021). Ancak dijital sağlık ortamlarında veri güvenliği; teknik, insan kaynaklı ve etik boyutlar bakımından birçok risk barındırmaktadır.

Teknik riskler arasında; yetersiz veya zayıf şifreleme protokollerinin kullanılması, fidye yazılımları (ransomware) ve oltalama (phishing) gibi çeşitli siber saldırılara maruz kalınması, bulut tabanlı sistemlerde yetkisiz erişim girişimlerinin ortaya çıkması, mobil cihazların kaybolması ya da çalınması ve kullanıcı oturumlarının açık unutulması gibi güvenliği zayıflatan durumlar yer almaktadır (Beaman et al.,, 2021; Dawood, et al.,2023).

İnsan kaynaklı riskler ise genelde kullanıcı hatalarına ya da bilinç eksikliğine dayanmaktadır: yeterli eğitim olmaması, yanlışlıkla veri paylaşımı, sosyal medya veya mesajlaşma uygulamaları üzerinden hassas verilerin iletilmesi ve uygunsuz yetkilendirilmiş kullanıcı hesaplarının bulunması, hatalı veri girişleri, sistem arızaları ve güncelleme sorunları yanlış klinik kararlara yol açabilecek durumlar bu gruba dahildir (Mennella, et al., 2024; Bowman, 2013).

Öte yandan etik riskler de göz ardı edilmemelidir; bunlar arasında bireylerin verilerinin yapay zekâ modellerinin eğitiminde rızaları olmadan kullanılması, algoritmik önyargıların klinik kararlarda hatalara yol açması, dijital izleme sistemleri nedeniyle sürekli gözetim hissi oluşması ve mahremiyet duygusunun belirsizleşmesi yer almaktadır (Abuhammad, 2025). Bu riskler, dijital sağlık sistemlerinin güvenilirliğini ve hasta mahremiyetini doğrudan etkileyebilecek nitelikte olup teknik, idari ve etik açıdan kapsamlı önlemler alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu nedenle veri doğruluğu ve klinik korelasyon ESK uygulamalarında temel etik gerekliliktir (Gomathy et al., 2025).

Tele-Tıp ve Sağlığa Kolay Erişilebilirlik**;** Tele Tıp kavramı uzaktan hasta ve sağlık personeli iletişimini sağlayan, özellikle kırsal bölgelerde yaşayanlar için video konferans, telefondan danışmanlıklar gibi uygulamaları kapsar (Uysal & Ulusinan, 2020). Hastaların önemli bir kısmıtele-tıp deneyimini verimli ve kaliteli bulduklarını ifade etmektedir (Donelan et al., 2019). Dünya Sağlık Örgütü tarafından teşvik edilen Tele-Tıp uygulamaları gelişmiş ülkelerde sıkça kullanılmaktadır (Shaikh et al., 2023). Ancak fizik muayene eksikliği, dijital okuryazarlık sorunları, altyapı eksiklikleri (internet bağlantısı, cihaz erişimi) ve sağlık çalışanlarının eğitimi gibi sorunlar Tele Tıp uygulamalarını sınırlandırmaktadır (Mahdavi et al., 2025; Li et al., 2025).

Ulusal Dijital Sağlık Platformları; Türkiye'de e-Nabız sistemi vatandaşların sağlık kayıtlarına erişimini, paylaşımını ve yönetimini kolaylaştıran bütüncül bir dijital platformdur. Medikal ULAK (MEDULA) ise genel sağlık sigortası kapsamında olan kişilerin sağlık hizmetleri hak edişlerinin takip edildiği, rapor gerektiren tüm ilaç, malzeme, medikal cihazların rapor takip ve onay işlemlerinin yapıldığı ve hizmet ve ürünlerin fatura işlemlerinin takip edildiği önemli bir ulusal sistemdir. Eczaneler, medikal ürün firmaları ve optikçiler gibi sağlık hizmetlerinin tedarik sağlayıcıları da sisteme giriş yaparak hizmetlerini sistem üzerinden yapabilmektedir (Pulat, & Pekkaya 2025).

Bu dijitalleştirilmiş sağlık uygulamalarının hastalar ve sağlık profesyonelleri açısından birçok avantajı bulunmaktadır. Sağlık hizmetlerinin erişilebilirliğini arttırmaları, hasta merkezli bir sağlık sisteminin oluşmasına katkıda bulunmaları, maliyet etkinliği ve zaman tasarrufu sağlamaları, sağlık kuruluşları arasında bilgi alışverişini ve iletişimi standart hale getirmeleri ve kolaylaştırmaları bu avantajlardan bazılarıdır. Ancak bu uygulamalar beraberinde online mesleki uygulama, aydınlatılmış onam, mahremiyet ve eşitlik sorunları gibi etik konulara yönelik yeni zorluklar ve tehditler oluşturmaktadır. Parası, becerisi, bilgisayar ve ağlara erişimi olmayan insanlar aleyhine sağlığa erişim noktasında bir eşitsizliğin söz konusu olabilmesi mümkün ve endişe verici bir duruma gelebilir (Pulat, & Pekkaya 2025). Tablo 1'de sağlık hizmetlerinde teknolojik veri kaynaklarının meydana getirdiği sorunlar özetlenmektedir.

Tablo 1. Sağlık Hizmetlerinde Dijital Teknolojiler ile Sağlık Verisi İşlemenin Ortaya Çıkardığı Etik, Yasal ve Sosyal Sorunların Özeti

Etik
• Hasta özerkliğinin ve güçlendirilmesinin teşvik edilmesi • Bilgilendirilmiş onamın tasarımı, alınması ve yorumlanmasında standardizasyon olmaması • Kimlik doğrulamada sorunların olması • Risklerin, faydaların ve maliyetlerin adil bir şekilde dağıtılamaması • Bakım kalitesinin garanti altına alınamaması • Doktor-hasta ilişkisinin etik kaygılar nedeniyle sarsılması • Bakım sürekliliğinin sağlanamaması • Mesleki görev ve sorumlulukların net tanımlanamaması • Gizliliğin korunmasındaki sorunlar • Hasta tarafından girilen sağlık verilerinin sübjektifliği • Doğrudan tüketiciye yönelik tele-tıp ve istenmeyen tanı ve bireysel sağlık yönetimi talepleri • Bakım hizmetlerinin insan dışılaştırılarak robotik hizmetlere dönüştürülmesi • Makinelerin ahlaki statüsü ve etik yargısındaki bilinmezlikler
Yasal
• Denetim organları tarafından yapılan yorumlardaki tutarsızlıklar da dâhil olmak üzere düzenlemelerin uygunluğu, tutarlılığı ve erişilebilirliğindeki sorunlar • Ürün, hizmet, strateji ve müdahalelerin geçerliliğinin, faydasının ve kalitesinin değerlendirilmesindeki sorunlar • Veri koruma haklarının ihlali (varsayılan gizlilik, tasarımsal gizlilik, veri imha politikaları, bilme hakkı ve bilmeme hakkı dâhil) • Veri Erişiminde sorunlar • Veri sahipliği hakları, adil, şeffaf ve uyumlu veri paylaşım kurallarının ihlali • Cihaz güvenliği sorunları • Tele-tıp için yetki ve lisanslama sorunları
Sosyal
• Halkın katılım ve farkındalık düzeyindeki farklılıklar • Hastaların ve sağlık profesyonellerinin dijital okuryazarlık düzeylerindeki farklılıklar •Akademik müfredatın sınırlılıkları (eğitimde dijitalleşmenin öğretilmesine yeterince yer ayırılmaması) • Sağlıkta mahremiyet ve gizlilik sınırlılıkları • Eşitsizlik ve toplumsal damgalama • Sağlık erişiminde sıkıntılar (ekonomik, coğrafi vb.)

**Kategorilere ayrılmasına rağmen, sorunlar çoğunlukla karma niteliktedir.*

Sağlık Alanında Dijital Gelişimle Birlikte Ortaya Çıkan Veri İhlalleri ve Hasta Hakları İhlalleri

Sağlıkta dijitalleşme sürecinde hasta hakları, hekim güvencesi, sağlık profesyonellerinin görev ve yetki tanımlarını belirleyen bazı etik ilkeler bulunmak zorundadır. Dijital sağlık uygulamalarının yaygınlaşmasıyla birlikte sağlık sektöründe veri ihlalleri dramatik bir şekilde artmıştır. Seh ve ark. (2020)' na göre, 2009–2019 arasında toplam yaklaşık 3.054 sağlık veri ihlali yaşanmış ve bu ihlaller 230 milyondan fazla hastayı etkilemiştir. Bu sayı, ABD nüfusunun üçte ikisinden fazlasına karşılık gelmekte ve dijitalleşmenin hasta mahremiyeti açısından kritik riskler barındırdığını göstermektedir. Veri ihlallerinin en yoğun görüldüğü yıl 2015 olup, yalnızca bu yıl içinde 113 milyon sağlık kaydı yetkisiz kişiler tarafından erişilmiştir. İhlallerin nedenlerine bakıldığında, olayların %64'ünün hacking/siber saldırı**,** %22'sinin yetkisiz erişim**,** %14'ünün ise cihaz kaybı veya çalınma kaynaklı olduğu belirtilmektedir. Bu dağılım, dijital altyapıdaki zayıflıkların ve kurumların siber savunma eksikliklerinin hasta haklarını doğrudan tehdit ettiğini göstermektedir (Seh et al., 2020). Kurum türü açısından ihlallerin %70'inin sağlık hizmeti sunucularında**,** %17'sinin sağlık sigortası planlarında**,**

%13'ünün iş ortaklarında meydana geldiği bildirilmektedir. Bu durum, klinik hizmet veren kurumların veri güvenliği açısından en kırılgan yapılar olduğunu ortaya koymaktadır (Seh et al., 2020).

Dijital teknolojiler sağlık hizmetlerine entegre oldukça, sağlık profesyonellerinin etik sorumlulukları yalnızca klinik uygulamaları değil, aynı zamanda dijital veri yönetimi süreçlerini de içermektedir (Tosun, 2021). Etik karar verme süreci; etik sorunun tanımlanması, seçeneklerin değerlendirilmesi, en uygun çözümün seçilmesi, uygulanması ve sonuçların gözden geçirilmesi gibi sistematik adımlardan oluşmaktadır (Karadağlı, 2016). Etik karar verme sürecinin doğru yönetilmesi için göz ardı edilmemesi gereken dört temel ilke özerklik, yararlılık, zarar vermeme ve adalettir (Varkey 2021).

Özerklik İlkesi; Bireylerin kendi kararlarını alma hakkıdır (Tosun 2021). Herhangi bir klinik süreç yönetilirken; hasta hastalığının, tedavi sürecinin bütün ayrıntıları hakkında ve kişisel bütün hakları hususunda mutlaka bilgilendirilmelidir. Özerklik ilkesine saygı duymak, hekimi hastanın kendi kaderini tayin etmesi için gerekli olan tıbbi bilgileri ve tedavi seçeneklerini açıklamaya mecbur kılar. Bu bağlamda bilgilendirilmiş onam alınması, gerçeklerin açıkça söylenmesi ve hasta bilgilerinin gizliliğinin korunması önemlidir (Varkey 2021). Dijital sistemlerin kullanımına bağlı olarak hastaların kendi verileri üzerindeki kontrolleri azalmakta, hastanın verileri üzerinde söz hakkı eksikliği oluşmaktadır. İş yoğunluğu, zaman eksikliği ya da iletişim problemlerine bağlı olarak hastaların bilgilendirilmiş onam süreçleri yetersiz kalabilmektedir. Bu gibi durumlar özerklik ilkesinin ihlali kapsamında değerlendirilmektedir (Cherchem et al., 2025).

Yararlılık İlkesi*,* tüm bakım ve tedavi uygulamalarının hastanın faydasını gözetmesini ifade eder. Tek başına yararlılık eksik kalmakta ve hastaya zarar vermemeye odaklanılması önem arz etmektedir (Karadağlı 2016). Dijital teknolojilerin kullanımında hasta mahremiyeti ve veri güvenliği gibi etik sorumlulukların gözetilmesi de yararlılık ilkesinin temel bir parçasıdır (Wial 2019). Kurumsal destek, eğitim ve etik rehberlik, sağlık profesyonellerinin hastaların çıkarlarını gözeterek bilinçli ve faydalı bakım sunmalarını sağlamada kritik rol oynar (Alotaiby et al., 2024).

***Zarar vermeme*;** Hastaya fiziksel, psikolojik veya etik açıdan zarar verebilecek uygulamalardan kaçınmayı gerektirir. Dijital sistemler yanlış veri girişi, kullanıcı hataları, eksik kayıt, güncelleme sorunları veya algoritmik hatalar nedeniyle zarara yol açabilir. (Isidori et al., 2022; Schlicht et al., 2024; Alotaiby et al., 2024). Bu hatalar, hasta bakımı ve tedavisi gibi önemli konularda yanlış kararlar alınmasına neden olabilir (Bowman, 2013). Bu nedenle "zarar vermeme" ilkesi dijital çağda hem teknik hem etik açıdan yeniden yorumlanmalıdır. Sağlık profesyonelleri dijital araçları kullanırken algoritmaya sınırsız güvenmemeli, her zaman hasta odaklı ve klinik korelasyonu gözeterek karar almalıdır (Haahr et al., 2020).

Adalet ilkesi; tüm hastaların eşit ve tarafsız bakım alma hakkını vurgulamaktadır (Tosun 2021). Dijital okuryazarlık seviyesi düşük, internet erişimi olmayan, cihazı bulunmayan, yaşlı veya sosyoekonomik açıdan dezavantajlı bireyler, dijital sağlık hizmetlerine erişmekte zorlanmaktadır (Cherchem et al., 2025). Sadece sağlık uygulamalarında değil tıbbi araştırmalarda da etik ilkelerin uygulanması oldukça önemlidir. Bu nedenle tıbbi araştırmalar etik kurul onayı olmadan yürütülemez. Etik kurullar, araştırmacıların katılımcı haklarını koruduğunu, veri yönetiminin güvenli yapıldığını ve çalışmanın etik standartlara uygun olduğunu değerlendirir (Uslu & Stausberg 2021). Dijital ortamda veri işleme süreçlerinin artması, etik kurulların rolünü daha önemli hâle getirmiştir. Bu nedenle yönergeler, özellikle dijital veri kullanılan çalışmalarda araştırmacının profesyonel sorumluluklarını belirleyen temel çerçeveyi sunar (Güler, 2021).

Profesyonellik, Dijital Okuryazarlık ve Yeni Roller

Sağlık hizmetlerinde mahremiyet ve profesyonellik, hasta bakımında güven ve etik standartların temelini oluşturur (Haahr, Norlyk, Martinsen, & Dreyer, 2020; Alotaiby et al., 2024). Dijitalleşen sağlık ortamında, elektronik sağlık kayıtları, tele-sağlık ve yapay zekâ sistemleri hem hasta

bilgilerinin doğru kullanılmasını hem de mahremiyetin korunmasını gerektirmektedir (Isidori et al., 2022; Schlicht, et al., 2024). Sağlık profesyenelleri, teknolojiyi etkin kullanırken etik sorumluluklarını unutmamaları; veri güvenliği, hasta onamı ve gizlilik ilkelerine sadık kalmaları profesyonel pratiğin vazgeçilmez bir parçasıdır (Vial, 2019; El Arab et al., 2025). Bu nedenle profesyonellik, yalnızca klinik becerilerle değil, aynı zamanda dijital ortamda etik davranışları ve mahremiyet standartlarını koruyabilme kapasitesiyle de tanımlanmaktadır (Alotaiby et al., 2024). Etik rehberlik, eğitim ve kurumsal destek, sağlık profesyonellerinin bu sorumluluklarını güvenle yerine getirmelerini sağlamada kritik öneme sahiptir (Haahr et al., 2020).

Mahremiyet, etiğin temel taşlarından biridir. Hastaların kişisel ve sağlık bilgilerinin gizliliğinin korunması, tüm sağlık profesyonellerinin mesleki sorumlulukları arasında yer alır (Broom, 2022; Dönmez, Yeyğel, & Kılınç, 2022). Dijitalleşme, sağlıkta profesyonelliğini yalnızca klinik bilgi ve beceriler açısından değil, etik ve dijital yetkinlikler açısından da yeniden tanımlamaktadır. Tıp ve hemşirelik alanlarında dijital okuryazarlığın geliştirilmesi, etik farkındalığın güçlendirilmesi ve kurumsal politikaların netleştirilmesi, veriye erişim ve kullanımda yasal ve etik sınırların farkında olarak bu sınırların korunması dijital çağda profesyonelleşme açısından önem taşımaktadır (Haahr et al., 2020; Alotaiby et al., 2024).

Sağlık kuruluşlarının depoladığı tıbbi geçmişler, teşhisler ve tedaviler dâhil olmak üzere çok sayıda hassas hasta verisi siber saldırılar, fidye yazılımları ve veri sızıntıları gibi suçlardan korunması profesyonelleşmenin en temel gerekliliğidir. Bu bilgilere yetkisiz kişilerin erişimi engellenmeli, hırsızlığı önlemek için verilere erişilebilirlik düzenli aralıklarla kontrol edilmeli, şifreleme ve izleme sistemleri gibi üst düzeyde güvenlik önlemleri alınmalıdır (Corderio, 2021). Ayrıca sağlık profesyonelleri de veriye sadece “bilmesi gereken” ilkesine göre hasta verilerine erişmeli, güvenlik politikaları düzenli olarak güncellenmelidir (Shah et al., 2025).

Yapay zekâ destekli sistemler klinik kararlarda destekleyici rol oynamakla birlikte, zamanla “algoritmik otorite” oluşturma riskine sahiptir. Algoritmaların önerilerinin klinik profesyonelliğin önüne geçmesi sağlık profesyonelinin özerkliğini zayıflatabilir. Bu durumda yaşanabilecek tıbbi bir hatada sorumluluğun yapay Grote & algoritmasında mı yoksa sağlık profesyonelinde mi olacağı geleceğin en önemli tartışma konuları arasında yer alacaktır (Grote &Berens 2020; Özçelik, & Saribekiroğlu, 2025).

Dijital dönüşümün ortaya çıkardığı yeni mesleki roller arasında hemşire bilişim uzmanları, tele-sağlık hemşireleri ve doktorları, veri etik danışmanları ve yapay zekâ klinik koordinatörleri yer almaktadır. Dijital iş yükünün artması, ekran süresinin çoğalması ve bürokratik veri girişlerinin zaman alması sağlık çalışanlarını meslek dışı yorarak tükenmişlik hissi oluşmasına sebep olabilir, bu konu hakkında destek mekanizmaları oluşturularak önlem alınması faydalı olacaktır (Yapal, & Evgin, 2025).

Sonuç

Sonuç olarak; dijital sağlık çağında veri odaklı uygulamaların, hasta bakımı ve tedavi yöntemlerini iyileştirme potansiyelinin yanında mahremiyet, veri güvenliği ve profesyonel sorumluluk açısından önemli etik yükümlülükleri de beraberinde getirdiğinin farkında olunmalıdır. Sağlıkta etik ihlallerde bulunmamak ve dijital çağın gerektirdiği profesyonelliği yakalayabilmek adına sağlık çalışanları, etik karar verme süreçlerini güçlendirmeli, mahremiyet ilkelerine titizlikle uymalı ve dijital teknolojileri profesyonel standartlara uygun şekilde kullanmalıdır. Çünkü dijital profesyonellik, teknik yetkinlikten daha fazlasını; etik olgunluk, eleştirel düşünme ve sistem temelli değerlendirme becerilerinin entegrasyonunu gerektirmektedir.

Kaynaklar

Abuhammad, S. (2025). Strengthening ethical practices of patient data confidentiality and sharing among nurses in the artificial intelligence-driven healthcare era. *SAGE* Open Nursing, *11*, 23779608251398113. https://doi.org/10.1177/23779608251398113

Alotaiby, B, Alshareef, T, Alhazmi, R, Albshri, M, Ageeli, A, Almzmomi, B, Asiri, S, & et al., (2024). Managing ethical challenges in nursing practice and policy. Journal of Ecohumanism, 3(8), 9119–9127. https://doi.org/10.62754/joe.v3i8.553

Beaman, C, Barkworth, A, Akande, TD, Hakak, S, & Khan, MK.(2021). Ransomware: Recent advances, analysis, challenges and future research directions. Comput Secur. Dec;111:102490. doi: 10.1016/j.cose.2021.102490.

Bowman, S J. (2013). Impact of Electronic Health Record Systems on Information Integrity: Quality and Safety Implications. Perspectives in Health Information Management, 10(Fall), 1c. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3797550

Broom, A. (2022). Digital ethics and the future of care: Privacy and professionalism in nursing practice. Nursing Ethics, 29(5), 1120–1132. https://doi.org/10.1177/09697330211057398

Cherchem, N, Williatte, L, Godart, E, & Seroussi, B. (2025). Monitoring ethical tensions encountered when using digital health solutions: Implementation of an Ethicovigilance Platform. Studies in Health Technology and Informatics, 329, 1347–1351. https://doi.org/10.3233/SHTI251058

Cordeiro, JV. (2021). Digital technologies and data science as health enablers: An outline of appealing promises and compelling ethical, legal, and social challenges. Frontiers in Medicine, 8, 647897. https://doi.org/10.3389/fmed.2021.647897

Dawood, M, Tu, S, Xiao, C, Alasmary, H, Waqas, M, & Rehman, SU. (2023). Cyberattacks and Security of Cloud Computing: A Complete Guideline. Symmetry, 15(11), 1981. https://doi.org/10.3390/sym15111981

Donelan, K, Barreto, EA, Sossong, S, Michael, C, Estrada, JJ, Cohen, AB, Wozniak, J, & Schwamm, LH. (2019). Patient and clinician experiences with telehealth for patient follow-up care. Am J Manag Care. Jan;25(1):40-44. PMID: 30667610.

Dönmez, A, Yeyğel, Ç, & Kılınç, D. (2022). Sağlık hizmet uygulamalarında etik karar verme süreci. IZTU Journal of Medical and Health Sciences, 1(2), 65-74.

El Arab, R A, Al Moosa, OA., Sagbakken, M, Ghannam, A, Abuadas, FH, Somerville, J, & Al Mutair, A. (2025). Integrative review of artificial intelligence applications in nursing: Education, clinical practice, workload management, and professional perceptions. Frontiers in Public Health, 13, 1619378. https://doi.org/10.3389/fpubh.2025.1619378

Gomathy, CK, Geetha, V, Meghana Sharma, L, Laaginyaa, B, & Pranathi VN. (2025). A Modern Trend in Electronic Health Records. International Journal of Innovative Research in Science Engineering and Technology.14(2).1539-1543.

Grisot, M, Kempton, A, Hagen, L, & Aanestad, M. (2019). Data-work for personalized care. Health Informatics Journal, 25, 608–616. https://doi.org/10.1177/1460458219833110

Grote, T, & Berens, P. (2020). On the ethics of algorithmic decision-making in *healthcare.* Journal of Medical Ethics, *46*(3), 205–211. https://doi.org/10.1136/medethics-2019-105586

Güler, S. (2021). Üniversitelerde Dijital Etiğin İmkânı Üzerine Bir Sorgulama. TRT Akademi, 6(12), 514-535. https://doi.org/10.37679/trta.905595

Haahr, A, Norlyk, A, Martinsen, B, & Dreyer, P. (2020). Nurses' experiences of ethical challenges. Nursing Ethics, 27(4), 1050–1062.

Isidori, V, Diamanti, F, Gios, L, Malfatti, G, Perini, F, Nicolini, A, Longhini, J, & et al., (2022). Digital Technologies and the Role of Health Care Professionals: Scoping Review Exploring Nurses' Skills in the Digital Era and in the Light of the COVID-19 Pandemic. JMIR Nursing, *5*. https://doi.org/10.2196/37631.

Karadağlı, F. (2016). Profesyonel hemşirelikte etik, Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 6(3), 197–200.

Kosmidis, D, Simopoulos, D, Anastasopoulos, K, & Koutsouki, S. (2025). Machine learning in nursing: A cross-disciplinary review. Cureus, 17(7), e87181. https://doi.org/10.7759/cureus.87181

Li, X, Huang, L, Zhang, H, & Liang, Z. (2025). Enabling telemedicine from the system-level perspective: Scoping review. Journal of Medical Internet Research, 27, e65932. https://doi.org/10.2196/6

Mahdavi, S, Fekri, M, Mohammadi-Sarab, S, Mehmandoost, M, & Zarei, E. (2025). The use of telemedicine in family medicine: A scoping review. BMC Health Services Research, 25, 376. https://doi.org/10.1186/s12913-025-12449-7

Mennella, C., Maniscalco, U., De Pietro, G., & Esposito, M. (2024). Ethical and regulatory challenges of AI technologies in healthcare: A narrative review. Heliyon, 10, e26297. https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e26297.

Murdoch, TB, & Detsky, AS. (2013). The inevitable application of big data to health care. JAMA, 309(13), 1351–1352. https://doi.org/10.1001/jama.2013.393

Özçelik, S, & Saribekiroğlu, M. (2025). Türkiye sağlık sisteminde yapay zeka tabanlı klinik karar destek sistemlerinin entegrasyonu için bir sosyo-teknik çerçeve modeli. Uluslararası Toplumsal Bilimler Dergisi, 9(2), 271-294.

Özşahin, F. (2024). Sağlıkta dijital dönüşüm. In M. Baş (Ed.), Sağlık Yönetiminde Teknolojik Yaklaşımlar-I (ss. 147–167). Eğitim Yayınevi.

Pulat, Ö, & Pekkaya, M. (2025). E-Sağlık Uygulamalarının Değerlendirilmesi. Bartın Üniversitesi İİBF Dergisi, 16(31), 51–68.

Schlicht, L, Wendsche, J, Melzer, M, Tschetsche, L, & Rösler, U. (2024). Digital technologies in nursing: An umbrella review.International journal of nursing studies. 161, 104950 . https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2024.104950.

Seh, A H, Zarour, M, Alenezi, M, Sarkar, A. K, Agrawal, A, Kumar, R, & Khan, R A. (2020). Healthcare data breaches: Insights and implications. Healthcare, 8(2), 133. https://doi.org/10.3390/healthcare8020133

Shah, K, Leow, K, Janssen, A, Shaw, T, Stewart, C, & Kerridge, I. (2025). Ethical and legal considerations governing use of health data for quality improvement and performance management: A scoping review of the perspectives of health professionals and administrators. BMJ Open Quality, 14(2), e003309. https://doi.org/10.1136/bmjoq-2025-003309

Shaikh, A K, Alhashmi, SM., Khalique, N, Khedr, AM., Raahemifar, K, & Bukhari, S. (2023). Bibliometric analysis on the adoption of artificial intelligence applications in the e-health sector. Digital Health, 9, 20552076221149296. https://doi.org/10.1177/20552076221149296

Topol, EJ. (2019). A decade of digital medicine innovation. Science Translational Medicine, 11 (498), eaaw7610.

Tosun, H. (2021). Sağlık bakım uygulamalarında etik duyarlılık. Sağlık ve Yaşam Bilimleri Dergisi, 3(1), 101–104.

Uslu A, & Stausberg J. (2021). Value of the electronic medical record for hospital care: Update From the Literature. J Med Internet Res; 23(12):e26323. doi: 10.2196/26323.

Uysal, B, & Ulusinan, E. (2020). Güncel dijital sağlık uygulamalarının incelenmesi… Selçuk Sağlık Dergisi, 1(1), 46–50.

Varkey, B. (2021). Principles of clinical ethics and their application to practice. Medical Principles and Practice, 30(1), 17–28. https://doi.org/10.1159/00050911

Vial, G. (2019). Understanding digital transformation: A review and a research agenda. The Journal of Strategic Information Systems, 28(2), 118–144. https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003

Yapal, S, & Evgin, D. (2025). Hemşirelik ve dijital dönüşüm: Metaverse'ten yapay zekâya yenilikçi uygulamalar. In Ö. Ü. Bulut (Ed.), Sağlık bilimlerinde teknoloji ve inovasyon: Disiplinlerarası yaklaşım (Bölüm 1). Özgür Yayınları. https://doi.org/10.58830/ozgur.pub898.c3702

INVESTIGATION OF THE BROWNING PROBLEM IN LACTOSE FREE MILK

Pelin Çakır
Danone Turkey, R&I Department, Luleburgaz, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0003-7224-2009

Abstract

Browning during storage of lactose-free milk is primarily attributed to accelerated Maillard reactions driven by the high reactivity of glucose and galactose. Following β-galactosidase (lactase) hydrolysis, glucose exhibits a reaction rate 10–20 times higher than lactose, which contributes to early color changes and melanoidin formation. This study aimed to systematically evaluate the impact of processing conditions, including UHT treatment, on browning in lactose-free milk.
Controlled enzymatic hydrolysis experiments were conducted using a commercial lactase preparation, assessing the effects of enzyme type, hydrolysis temperature, and duration on reducing sugar accumulation. Additionally, a complementary study was designed to explore the potential influence of F_0 values on product stability and Maillard reaction kinetics. Color changes were assessed exclusively by visual inspection, and no quantitative colorimetric or spectrophotometric measurements were performed.
Visual observations indicated that browning increased with storage temperature. Indirect UHT processing, which imposes higher cumulative thermal load, resulted in more pronounced browning, consistent with literature reports. Hydrolysis parameters significantly affected reducing sugar levels, which correlated with the degree of visually observed browning**.**
These findings suggest that browning in lactose-free milk is a multifactorial, process dependent phenomenon. While visual assessment confirmed the trends, quantitative analyses are necessary to substantiate these results. Overall, lactase hydrolysis conditions, UHT processing, and F_0 parameters collectively influence browning, highlighting the need for comprehensive process optimization to minimize color deterioration in lactose-free milk production.

Keywords: Lactose-free milk; Lactase; Maillard reaction; F_0 value; Indirect UHT.

LAKTOZSUZ SÜTTE KARARMA SORUNUNUN ARAŞTIRILMASI

Özet

Laktozsuz sütlerde depolama sırasında gözlenen kararma, glikoz ve galaktozun yüksek indirgen şeker reaktivitesine bağlı olarak hızlanan Maillard reaksiyonları ile ilişkilendirilmektedir. Laktaz (β-galaktozidaz) ile gerçekleştirilen laktoz hidrolizi sonrasında glikozun laktoza kıyasla 10–20 kat daha yüksek reaksiyon hızına sahip olması, laktozsuz sütlerde erken renk değişimi ve melanoidin oluşumunun temel mekanizmasını oluşturmaktadır. Bu çalışmada, fabrikada uygulanan prosesler ve UHT koşullarının laktozsuz sütlerde kararma üzerindeki etkileri sistematik olarak değerlendirilmiştir. Kontrollü hidroliz denemeleri, ticari laktaz kullanılarak gerçekleştirilmiş; enzim türü, hidroliz sıcaklığı ve süresinin indirgen şeker birikimi üzerindeki etkileri incelenmiştir. Renk değişimi yalnızca görsel olarak değerlendirilmiş, herhangi bir spektrofotometrik veya kolorimetrik ölçüm uygulanmamıştır. Depolama sıcaklığı arttıkça görsel olarak daha belirgin kararma gözlemlenmiş, indirect UHT prosesi yüksek termal yük nedeniyle kararmayı artırmıştır. Ayrıca hidroliz parametrelerinin indirgen şeker birikimi ve buna bağlı olarak görsel kararma üzerinde belirgin etkileri olduğu saptanmıştır.
Çalışma sonuçları, laktozsuz sütlerde kararmanın çok boyutlu ve proses kaynaklı bir fenomen olduğunu göstermektedir. Görsel değerlendirme sınırlılığı göz önünde bulundurulduğunda, ileri çalışmalarda nicel renk ölçümlerinin gerekliliği vurgulanmaktadır. Elde edilen bulgular, laktozsuz süt

üretiminde kararmayı minimize etmek için kapsamlı proses optimizasyonunun önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Laktozsuz süt; Laktaz; Maillard reaksiyonu; F_0 değeri; Indirect UHT.

THE IMPACT OF ECONOMIC SHOCKS ON FEMALE LABOR FORCE: AN ANALYSIS OF TWO CRITICAL CRISIS PERIODS IN TURKEY

Savaş DURMUŞ
Doç. Dr., Kafkas Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararasi Ticaret ve Lojistik Bölümü, Kars, Türkiye
ORCID: 0000-0003-4156-4526
Derya YILDIZ
Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Yükseklisans Öğrencisi

Abstract

This study examines the effects of the economic shocks experienced during the 2008–2010 global financial crisis—which significantly impacted Turkey as well as the rest of the world—and the COVID-19 pandemic, which emerged in 2019 and deepened through 2021, on women's labor force participation in Turkey. Using data from the Turkish Statistical Institute (TÜİK), women's unemployment rates, employment rates, and sectoral distributions. The findings indicate that in both crisis periods, women's unemployment increased more rapidly than men's, and that the concentration of women in informal, insecure, and low-paid jobs intensified during times of crisis. In particular, the employment losses triggered by the COVID-19 pandemic in the service sector have adversely affected women's labor force participation rates. The literature emphasizes that gender-based vulnerabilities deepen during economic crises and that women are more disadvantaged and exposed to the negative effects of such shocks. These results highlight the necessity of developing crisis-resilient social policies and implementing measures to support women's employment. In this context, strengthening social policy mechanisms that protect women's employment and reduce gender inequalities is of critical importance.

Keywords: Female employment, economic shocks, unemployment, COVID-19, informal employment.

EKONOMİK ŞOKLARIN KADIN İŞGÜCÜNE ETKİSİ: TÜRKİYE'DE İKİ KRİTİK KRİZ DÖNEMİNİN İNCELENMESİ

Özet

Bu çalışma, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de etkisini büyük ölçüde gösteren 2008-2010 yıllarında meydana gelen küresel finansal kriz dönemi ile 2019 yılında kendini gösteren ve 2021 yılına kadar derinleşerek büyüyen COVID-19 pandemi döneminde yaşanan ekonomik şokların, kadın işgücü üzerindeki etkilerini incelemektedir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verileri kullanılarak kadın işsizlik oranları, istihdam oranları ve sektörel dağılımlar gösterilmiştir. Her iki kriz döneminde de kadın işsizliğinin erkeklere kıyasla daha hızlı yükseldiğini ve kadınların kayıt dışı, güvencesiz ve düşük ücretli işlerde yoğunlaşmasının krizle birlikte arttığını göstermektedir. Özellikle COVID-19 pandemisinin hizmet sektöründe yol açtığı istihdam kayıpları, kadınların işgücüne katılım oranlarını olumsuz etkilemektedir. Literatürde toplumsal cinsiyet temelli kırılganlıkların ekonomik krizler sırasında daha da derinleştiği, kadınların krizlere karşı daha savunmasız konumda olduğu vurgulanmaktadır. Bu sonuçlar, krizlere karşı dayanıklı sosyal politikaların geliştirilmesi ve kadın istihdamını destekleyecek önlemlerin alınmasının önemini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, kadın istihdamını koruyacak ve toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini azaltacak sosyal politika mekanizmalarının güçlendirilmesi kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın istihdamı, ekonomik şoklar, işsizlik, COVID-19, kayıt dışı istihdam.

1. GİRİŞ

Globalleşen dünya ekonomisi üzerinde ara sıra kendini gösteren ekonomik krizler, işgücü piyasalarında derin etkiler bırakmakta ve özellikle kırılgan grupların istihdam durumlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu kırılgan grupların başında kadınlar gelmektedir. Kadınların işgücü piyasasındaki durumu, kriz dönemlerinde genellikle erkeklere kıyasla daha büyük dalgalanmalara maruz kalmaktadır. Bunun temel sebepleri arasında, kadınların yoğun olarak çalıştığı sektörlerin krizlerden daha fazla etkilenmesi, kadınların istihdamının kayıt dışı alanlarda yoğunlaşması ve toplumsal cinsiyet rollerinin işgücü piyasasındaki eşitsizlikleri artırması bulunmaktadır. Türkiye ekonomisi, özellikle 2008 küresel finansal krizi ve 2020 COVID-19 pandemisi dönemlerinde ciddi sarsıntı yaşadığı görülmektedir. Bu krizler, istihdam yapısında belirgin değişikliklere yol açmış, kadın istihdamı ise bu değişikliklerden önemli derecede etkilenmektedir. 2008 krizinde; Türkiye ekonomisinde işsizlik oranlarında artış gözlemlenirken, kadınların işsizlik oranı erkeklere göre daha hızlı artış göstermektedir. Benzer şekilde, COVID-19 pandemisi sürecinde de kadınların yoğun olduğu hizmet sektörü büyük darbe alarak bu durumun kadınların, işsiz kalma riskini artırdığı görülmektedir. Bu kapsamda; söz konusu kriz dönemlerinde, kadın istihdamındaki değişimlerin, işgücü piyasasındaki cinsiyet eşitsizliklerini daha iyi anlamak ve politika geliştirmek için kritik öneme sahip olmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de 2008-2010 ve 2019-2021 dönemlerinde kadın istihdamının TUİK veriler ışığında nasıl değiştiğini inceleyerek, krizlerin kadın istihdamına etkilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu sayede, kriz dönemlerinde kadınların işgücü piyasasındaki konumunu güçlendirmeye yönelik öneriler geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Ülkelerde yaşanan ekonomik krizler yalnızca ekonomik göstergeleri değil, aynı zamanda bireylerin yaşam biçimlerini, geçim kaynaklarını ve toplumsal rollerini de derinden etkilemektedir. İşsizlik oranlarının yükselmesi, gelir düzeyinin düşmesi ve güvenceli çalışma olanaklarının azalması gibi sonuçlar krizlerin görünen yüzüdür; fakat krizlerin görünmeyen yüzü, bu ekonomik sarsıntıların toplumsal yapıda nasıl farklı kırılganlıklar yarattığı ile ilgilenmektedir. Özellikle toplumsal cinsiyet temelli eşitsizliklerin derinleşmesi, krizlerin en kalıcı ve uzun vadeli etkileri arasında yer almaktadır. Kadınlar, işgücü piyasasında hâlihazırda erkeklere kıyasla daha düşük ücretlerle, daha az güvenceli ve daha kısa süreli işlerde çalışmaktadır (Seguino, 2010). Bu durum, kriz dönemlerinde kadınların ilk gözden çıkarılan emek gücü olmasına neden olmaktadır. Aynı zamanda kadınlar, ev içi görünmeyen emeğin de taşıyıcısı oldukları için, krizlerin yarattığı bakım yükü artışı da onların işgücüne katılımını doğrudan ve dolaylı yollarla azaltmaktadır (Elson, 2012). Örneğin, çocukların okula gidemediği veya yaşlıların hastanelere erişiminin azaldığı pandemi dönemlerinde, bu bakım yükü neredeyse tamamen kadınların üzerine kalmaktadır. Türkiye açısından bakıldığında bu kırılganlıklar daha da derinleşmektedir. Çünkü Türkiye'de kadınların işgücüne katılım oranı halen OECD ortalamasının oldukça altındadır (ILO, 2021). Kırsal alanda kadınlardan aile içi bakım emeğini yerine getirmelerinin beklenmesi, süreklilik koşulu bulunmayan ve düşük ücretli işlerde çalışmalarına yol açmakta; bu durum kadınları kayıt dışı istihdama yönlendirerek sigortasız ve güvencesiz biçimde çalıştırılmalarına neden olmaktadır. (Kocacık ve Gökkaya, 2005; Görücü ve Akbıyık, 2010). Kriz dönemlerinde iş güvencesinden yoksun olan bu kadınlar, istihdamdan hızla çekilmekte ya da işsizlik süreleri uzamaktadır. Ayrıca hizmet sektörüne olan yüksek bağımlılık da kadın istihdamını daha hassas bir konuma getirmektedir. Zira hem 2008 küresel finansal krizi hem de 2020 COVID-19 pandemisi, özellikle hizmet sektöründe ani ve büyük çaplı daralmalara neden olmuştur (Çiçen, 2022). Bu bağlamda, krizlerin etkilerini yalnızca rakamlarla değil, kadınların gündelik yaşamlarındaki karşılıklarıyla anlamak gerekmektedir. Birçok kadın için kriz yalnızca bir gelir kaybı değil, aynı zamanda ekonomik bağımsızlığın yitirilmesi, sosyal izolasyonun artması ve psikolojik yıpranmanın yoğunlaşması anlamına gelmektedir. İşten çıkarılma sadece bir ekonomik kayıp değil, aynı zamanda "değiştirilebilir" bir emek gücü olarak görülmenin getirdiği değersizlik hissini de beraberinde getirmektedir. Bu çalışma, meydana gelen söz konusu iki büyük ekonomik şokun (2008 ve 2020)

Türkiye'de kadın istihdamı üzerindeki etkisini toplumsal cinsiyet perspektifiyle değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Erkeklerle karşılaştırmalı değerlendirmeler yapılarak, cinsiyet temelli eşitsizliklerin kriz dönemlerinde nasıl yeniden üretildiğini ortaya koymaktadır.

2. LİTERATÜR TARAMASI

Ekonomik krizlerin toplumsal etkileri üzerine yapılan araştırmalar, bu şokların farklı demografik gruplar üzerinde farklı etkiler yarattığını ortaya koymaktadır. Toplumsal cinsiyet temelli analizler, özellikle kadınların işgücü piyasasındaki konumlarının kriz dönemlerinde daha kırılgan hâle geldiğini göstermektedir (Seguino, 2010). Kadınlar genellikle düşük ücretli, yarı zamanlı, kayıt dışı veya güvencesiz işlerde çalıştıkları için kriz dönemlerinde ilk işten çıkarılan gruplar arasında yer almaktadırlar (ILO, 2021).

Elson (2012), krizlerin yalnızca ekonomik değil aynı zamanda sosyal politikalar aracılığıyla da kadınları dolaylı olarak etkilediğini savunmaktadır. Özellikle kemer sıkma politikaları ve kamu hizmetlerindeki kesintiler, kadınların ücretsiz bakım emeği yükünü artırarak işgücüne katılımlarını azaltmaktadır. Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlı kriz yönetimi politikaları geliştirilmediği sürece, krizlerin kadınlar üzerindeki etkisi uzun vadeli olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir.

Türkiye örneğinde ise kadınların işgücüne katılım oranı hâlihazırda OECD ortalamasının altında seyretmektedir (TÜİK, 2023). Bu durum, kadınların krizlerdeki istihdam kaybını daha belirgin hâle getirmektedir. Çiçen (2022), Türkiye'deki 2008 küresel finansal krizi bağlamında kadınların tarım dışı sektörlerde yaşadığı iş kayıplarının erkeklere kıyasla daha derin olduğunu belirtmektedir. Ayrıca, kriz sonrası istihdamın toparlanma sürecinde kadınların işgücüne dönüşünün daha yavaş gerçekleştiği vurgulanmaktadır.

COVID-19 pandemisiyle birlikte, kadınların istihdam kaybı bir kez daha dikkat çekici hâle gelmiştir. KEİG (2020) raporuna göre, kadınlar pandemi sürecinde hem işten çıkarılma riskine hem de artan ev içi bakım yüküne daha fazla maruz kalmışlardır. Özellikle kreş ve okul kapanmaları nedeniyle birçok kadın ya işinden ayrılmak zorunda kalmış ya da çalışma saatlerini azaltmak zorunda kalmıştır. Bu durum, kadınların uzun vadeli ekonomik bağımsızlığını tehdit eden bir kırılganlık yaratmıştır. Kamu sektöründe çalışan kadınların kriz bitene kadar idari izinli sayıldığı, en azından istihdam da yerini koruduğu ancak özel sektörde yer alan kadınların çoğunun direkt işten çıkarıldığı görülmektedir. Evin geçimini erkek sağlar düşüncesiyle kadınların feda edildiği ancak kadınların, evin sadece bakımı değil aynı zaman da giderlerine de ortak olan erkek bireyler gibi değerlendirilmesi gerekmektedir. Kriz sonrasında toparlanmanın uzun sürmesi kadın istihdamının eski haline gelmesini zorlaştıracağından, çalışan kadının, istihdamda yer bulamaması ve toplumu yetiştiren bir kadının sadece ekonomik olarak değil aynı zamanda da psikolojisine ve topluma olan katkısına da olumsuz olarak yansımaktadır.

Kadın istihdamına dair sektörel analizler de kriz dönemlerinde hizmet, perakende ve eğitim gibi kadın yoğun sektörlerin ilk darbe alan alanlar olduğunu göstermektedir. Seguino (2010) bu bağlamda, krizlerin cinsiyet temelli etkilerinin sektör bağımsız ele alınamayacağını; yapısal eşitsizliklerin krizlerle birlikte yeniden üretildiğini savunur.

Genel olarak literatür, ekonomik krizlerin kadınlar üzerindeki etkisinin yalnızca istihdam oranlarıyla sınırlı kalmadığını; aynı zamanda bakım emeği yükü, sosyal güvenceye erişim, kayıt dışılık ve cinsiyet rolleri gibi çok katmanlı alanları da etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu nedenle, krizlerle ilgili değerlendirmelerin toplumsal cinsiyet perspektifiyle yapılması, sadece akademik düzeyde değil politika yapıcılar için de yaşamsal öneme sahip olduğu görülmektedir.

3. 2008–2010 KÜRESEL FİNANSAL KRİZİ VE KADIN İSTİHDAMI

2008 küresel finansal krizi, Türkiye'de işsizlik oranlarında belirgin bir artışa yol açmıştır. TÜİK verileri, kriz döneminde kadın işsizliğinin erkek işsizliğine kıyasla daha hızlı yükseldiğini göstermektedir (TÜİK, 2011). Özellikle tarım dışı sektörlerde çalışan kadınlar, istihdam kayıplarından daha yoğun biçimde etkilenmiştir.

Kadınların yoğun olarak yer aldığı hizmet ve perakende sektörlerinde yaşanan daralma, kadınların işgücünden çekilmesine neden olmuştur. Ayrıca kriz sonrasında istihdam toparlanması yaşanırken,

kadınların işgücüne geri dönüşünün erkeklere kıyasla daha yavaş olduğu görülmektedir (Çiçen, 2022). Bu durum, krizlerin kadınlar açısından kalıcı istihdam kayıpları yaratabildiğini göstermektedir.

4. COVID-19 PANDEMİSİ VE KADIN İŞGÜCÜNDEKİ KIRILGANLIK

COVID-19 pandemisi, kadın istihdamı açısından çok daha derin ve çok boyutlu etkiler yaratmıştır. Özellikle hizmet sektöründe yaşanan kapanmalar, kadınların istihdam kaybını hızlandırmıştır. TÜİK (2021) verilerine göre, pandemi sürecinde kadınların işgücüne katılım oranı belirgin biçimde düşmüştür.

Pandemi sürecinde artan ev içi bakım yükü, kadınların ücretli işten çekilmesini hızlandıran temel faktörlerden biri olmuştur. Okul ve kreşlerin kapanması, yaşlı ve hasta bakımının ev içine taşınması, kadınların hem ücretli hem ücretsiz emek yükünü artırmıştır (Bezirgan Tanış, 2021). Bu durum, Elson'un (2012) vurguladığı üzere krizlerin kadınları dolaylı sosyal politika mekanizmaları aracılığıyla daha fazla etkilediğini doğrulamaktadır.

Özel sektörde çalışan kadınların işten çıkarılma oranları kamu sektörüne kıyasla daha yüksek olmuş; "erkek geçim sağlayıcı" algısı, kriz dönemlerinde kadın istihdamının gözden çıkarılmasını meşrulaştıran bir unsur olarak öne çıkmıştır.

5. KAYIT DIŞI İSTİHDAM VE GÜVENCESİZLİK

Her iki kriz döneminde de kadınların kayıt dışı istihdama yönelme oranının arttığı görülmektedir. Kayıt dışı çalışan kadınlar, kriz dönemlerinde herhangi bir sosyal koruma mekanizmasından yararlanamadıkları için istihdamdan ilk çekilen grup olmuştur (Kocacık & Gökkaya, 2005; Görücü ve Akbıyık, 2010). Bu durum, kadın istihdamının krizlere karşı neden daha kırılgan olduğunu açıklayan yapısal bir unsur olarak öne çıkmaktadır.

Tablo1: 2007-2020 Kadın/Erkek İstihdam Oranı

Yıl	Cinsiyet	İstihdam Oranı (%)
2007	Kadın	24.5
2007	Erkek	65.3
2008	Kadın	23.6
2008	Erkek	23.6
2019	Kadın	29.2
2019	Erkek	66.2
2020	Kadın	26.3
2020	Erkek	63.8

Kaynak: TÜİK (2023), Hanehalkı İşgücü İstatistikleri *https://data.tuik.gov.tr*

Yukarıdaki TÜİK verilerini incelediğimizde kadın istihdamında kriz yıllarında dikkate değer düşüşler yaşandığını ortaya çıkmaktadır. 2008 ve 2020 yıllarında kadınların istihdam oranlarının önemli ölçüde azaldığı, erkeklerde ise görece daha sınırlı bir düşüş gözlendiği anlaşılmaktadır. Bu durum, Türkiye'de kadınların daha çok düşük ücretli, güvencesiz ve informal sektörlerde istihdam edilmeleriyle doğrudan ilişkili olduğu görülmektedir. Ayrıca, pandemi zamanında olduğu gibi ev içi bakım yükünün artması da kadınların işgücüne katılımını olumsuz etkilemiştir (Elson, 2012; Bezirgan Tanış, 2021). Seguino (2010), krizlerin yalnızca ekonomik yapıları değil, aynı zamanda sosyal ilişkileri de yeniden şekillendirdiğini ve toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini derinleştirdiğini savunur. Türkiye özelinde yapılan bu analiz, Seguino'nun vurguladığı bu yapısal eşitsizliğin ampirik bir yansımasını sunmaktadır. Kadınların kriz dönemlerinde ilk işten çıkarılan gruplar arasında yer almaları, hem sosyal cinsiyet rollerinin hem de ekonomik kırılganlıkların ortak sonucu olduğu görülmektedir. Tüm bu bulgular, krizlerin yalnızca makroekonomik etkilerle değil, toplumsal cinsiyet ekseninde de ele alınması gerektiğini göstermektedir. Kriz politikalarının ve toparlanma stratejilerinin cinsiyet körü bir biçimde uygulanması, kadın emeğinin görünürlüğünü ve sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir.

7. SONUÇ VE ÖNERİLER

Türkiye'de 2008 ve 2020 yıllarında yaşanan iki büyük ekonomik şokun kadın istihdamı üzerindeki etkileri incelenmektedir. Kadınların kriz dönemlerinde istihdam açısından daha kırılgan bir konumda olduğunu göstermektedir. Kadın istihdam oranları, krizlerin ardından ciddi biçimde düşerken, erkek istihdamı daha az etkilenmektedir. Bu fark, kadınların daha çok esnek, güvencesiz ve kayıt dışı işlerde çalışmalarıyla açıklanabilmektedir. Ayrıca, toplumsal cinsiyet rollerinin yeniden üretildiği kriz dönemlerinde kadınların ev içi sorumlulukları artmakta ve işgücünden çekilme oranları yükselmektedir. Bu çerçevede bakıldığında ise kadınların kriz dönemlerinde ekonomik hayata entegrasyonunu güçlendirmek ve işgücü piyasasındaki eşitsizlikleri azaltmak için bazı önlemler alınması için birtakım çalışmalar yapılmasının bunun biraz daha önüne geçebileceği değerlendirilmektedir. Bu bağlamda; gerekirse söz konusu kadınlara yönelik sosyal politikalar oluşturulmalı, özellikle de kriz dönemlerinde kadınların iş ve bakım yükleri birlikte gözetilirse bu durumun istihdam açısından daha sert düşüşün önüne geçebileceği değerlendirilmektedir. Kadın istihdamına yönelik teşvikler, sadece kriz sonrası değil, kriz süresince de sürdürülebilir olması sağlanması büyük avantaj yaratacağı düşünülmektedir. Yine bakım hizmetleri kamulaştırılması, kadınların iş gücünden çekilmesini engelleyecek büyük bir adım olduğu gözetilmektedir. Kadınların mesleki eğitim ve dijital yetkinliklerine yatırım yapılması da kriz sonrası toparlanma süreçlerinde fırsat eşitliğini sağlayacağı düşünülmektedir. Bu kapsamda söz konusu krizlerin ekonomik etkileri kadar toplumsal etkileri de göz önüne alınmalı; özellikle kadın istihdamını koruyacak ve güçlendirecek yapısal politikalar geliştirilmesinin toplumsal faydayı artıracağı görülmektedir. Aksi halde, her yeni kriz kadınlar için daha derin eşitsizlikleri beraberinde getirecek, toplumsal cinsiyet adaletine ulaşma hedefini daha da uzaklaşmasını beraberinde getirmektedir.

KAYNAKÇA

Bezirgan Tanış, B. (2021). COVID-19 Pandemisi Sürecinde Kadın Emeğinin Görünümleri. Sosyoloji Dergisi, 41-42, 263-283.

Çiçen, Z. (2022). *Küresel krizler ve kadın emeği: Türkiye örneği* (s. 267–273). Notabene Yayınları.

Elson, D. (2012). Social protection and macroeconomic performance: Good practices and strategic options. *UN Women Policy Briefs*, (2), 1–12. https://www.unwomen.org/sites/default/files/Headquarters/ Attachments/Sections/Library/Publications/2012/10/UN-Women-PB-Macroeconomic-Performance-en.pdf Erişim Tarihi: 03.12.2025

Görücü, İ., & Akbıyık, N. (2010). Türkiye'de mevsimlik tarım işçiliği: Sorunları ve çözüm önerileri. *Hikmet Yurdu Düşünce-Yorum Sosyal Bilimler Araştırma Dergisi*, *3*(5), 189-219.

International Labour Organization. (2021). *Building forward fairer: Women's rights to work and at work at the core of the COVID-19 recovery* (s. 1–68). https://www.ilo. org/global/publications/books/WCMS_814499/lang--en/index.htm Erişim Tarihi: 03.12.2025

Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi [KEİG]. (2020). *COVID-19 sürecinde kadın emeği: Gözlemler, değerlendirmeler, talepler* (pp. 1–28). https://www.keig.org/wp-content/uploads/2020/06/Covid-19-Kad%C4%B1nEmegi-Rapor.pdf Erişim Tarihi: 06.12.2025

Kocacik, F., & Gokkaya, V. B. (2005). Turkiye'de calısan kadınlar ve sorunları. *Cumhuriyet Universitesi Iktisadi ve Idari Bilimler Dergisi*, *6*(1), 195-219.

Seguino, S. (2010). The global economic crisis, its gender and ethnic implications, and policy responses. *Gender & Development, 18*(2), s.179–199. 04.12.2025

Türkiye İstatistik Kurumu [TÜİK]. (2023). *Hanehalkı işgücü istatistikleri, 2008–2022*. https://data.tuik.gov.tr Erişim Tarihi: 05.12.2025

THE HISTORICAL BACKGROUND OF CAPITALIST CRISES AND THEIR REFLECTIONS ON TURKEY

Savaş DURMUŞ
Doç. Dr., Kafkas Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararasi Ticaret ve Lojistik Bölümü, Kars, Türkiye
ORCID: 0000-0003-4156-4526
Derya YILDIZ
Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Yükseklisans Öğrencisi

Abstract

This study argues that throughout the historical development of the capitalist system, crises have assumed a structural and persistent character, and in contemporary times, they have manifested as a multi-dimensional blockage across economic, ecological, and social domains. In the historical evolution of capitalism, crises are not considered mere cyclical deviations but are treated as intrinsic contradictions that compel transformations in accumulation regimes. Accordingly, the study examines the historical formations of crises under the thematic headings of Fordism**,** neoliberalism**,** financialization, and ecological breakdown**,** and interrogates the dialectical relationship between systemic transformation and the phenomenon of crisis. The theoretical framework is grounded in Marxist political economy, drawing particularly on the crisis theories of thinkers such as David Harvey, Giovanni Arrighi, Robert Brenner, and John Bellamy Foster. The study explores the structural causes underlying capitalism's recurrent crises at critical historical junctures, asserting that such crises must be understood not solely through economic indicators but in relation to environmental degradation, social inequality, and political legitimacy crises as well. Furthermore, the study analyzes Turkey's crisis dynamics in conjunction with global transformations. The neoliberal policies implemented since the 1980s, and the construction- and debt-driven growth model that characterized the 2000s, are critically assessed in terms of their systemic vulnerabilities and socio-economic consequences. This analysis highlights Turkey's position within a dependent accumulation model and its structural exposure to capitalist crises. The study's original contribution lies in its holistic and multi-dimensional perspective on the concept of crisis, as well as in its effort to construct a comparative bridge between international theoretical approaches and the Turkish academic literature. In doing so, it offers a layered and critical engagement that enriches the existing body of scholarship both conceptually and empirically.

Keywords: Capitalism, crisis theory, financialization, ecological crisis, Marxist theory, structural impasse.

KAPİTALİST KRİZLERİN TARİHSEL ARKA PLANI; TÜRKİYE'YE YANSIMALAR

Özet

Kapitalist sistemin tarihsel gelişim süreci boyunca krizlerin süreğen ve yapısal bir karakter kazandığını; günümüzde ise ekonomik, ekolojik ve toplumsal alanlarda iç içe geçmiş çok boyutlu bir tıkanma biçimi olarak tezahür ettiğini ileri sürmektedir. Kapitalizmin tarihsel evriminde krizler yalnızca dönemsel sapmalar olarak değil, sistemin kendi iç çelişkilerinden kaynaklanan ve birikim rejimlerinin dönüşümünü zorunlu kılan temel dinamikler olarak değerlendirilmektedir. Bu çerçevede, çalışma; fordizm**,** neoliberalizm**,** finansallaşma ve ekolojik kriz gibi başlıklar altında krizlerin tarihsel formasyonlarını analiz etmekte; sistemsel dönüşüm ile kriz olgusu arasındaki karşılıklı ilişkiyi

sorgulamaktadır. Kuramsal olarak Marxist ekonomi politik yaklaşım temel alınmakta; özellikle David Harvey, Giovanni Arrighi, Robert Brenner ve John Bellamy Foster gibi düşünürlerin kriz kuramlarından yararlanılmaktadır. Kapitalist genişlemenin ve sermaye birikiminin belirli tarihsel eşiklerde krize girmesinin altında yatan yapısal nedenler, tarihsel örüntüler üzerinden tartışılmakta; krizlerin yalnızca ekonomik göstergelerle değil, aynı zamanda çevresel tahribat, toplumsal eşitsizlik ve siyasal meşruiyet kaybı gibi unsurlarla birlikte ele alınması gerektiği savunulmaktadır. Çalışma aynı zamanda, Türkiye özelinde kriz dinamiklerini küresel bağlamla ilişkilendirerek ele almaktadır. Özellikle 1980 sonrası dönemde uygulamaya konulan neoliberal politikaların üretim yapısında, emek rejiminde ve toplumsal dokuda neden olduğu dönüşümler; 2000'li yıllarda ise inşaat ve borç temelli büyüme modelinin ortaya çıkardığı kırılganlıklar sistematik olarak analiz edilmektedir. Bu analizler, Türkiye'nin çevresel birikim modeli içerisindeki konumunu ve krizle olan yapısal bağını ortaya koymaktadır. Çalışmanın özgün katkısı, kriz olgusunu bütüncül ve çok boyutlu bir perspektifle ele alması; uluslararası teorik yaklaşımlarla Türk akademik literatürü arasında karşılaştırmalı bir bağ kurarak hem yerel hem de küresel düzeyde özgün bir yorum geliştirmektedir. Bu bağlamda, çalışma hem kuramsal derinliği hem de ele aldığı özgül örneklerle mevcut literatüre çok katmanlı ve eleştirel bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kapitalizm, Kriz teorisi, Finansallaşma, Ekolojik Kriz, Marxist Kuram, Yapısal Tıkanma.

1. GİRİŞ

Kapitalizm, beş asrı aşkın süredir dünyada egemen üretim biçimi olmayı sürdürmektedir. Ancak bu sürecin merkezinde sürekli krizler yer almaktadır. Krizler tarih boyunca çoğunlukla konjonktürel ve döngüsel özellikler göstermiş olsa da, 21. yüzyılda yaşanan krizlerin niteliği değişmektedir. Kapitalist sistemin tarihsel seyri, yalnızca üretim biçimlerinin, teknolojilerin ya da piyasa yapılarının dönüşümüyle değil; aynı zamanda bu dönüşümleri tetikleyen, yönlendiren ve çoğu zaman krizlerle kesintiye uğratan içsel çelişkilerle şekillenmektedir. Kriz, kapitalizmin olağanüstü bir sapması değil; sistemin mantıksal işleyişinin süreğen bir sonucu, hatta kimi düşünürlerce onun "normal hali" olarak değerlendirilmiştir (Harvey, 2010, s. 45). Bu bağlamda krizler; sadece ekonomik göstergelerdeki dalgalanmalar değil, üretim-tüketim ilişkilerinde, emeğin yeniden üretiminde, doğayla kurulan ilişkide ve toplumsal yapının bütününde belirginleşen yapısal gerilimlerin birikimsel dışavurumu olmaktadır. Bu çalışma, kapitalist sistemin tarihsel gelişim süreci içerisinde krizlerin nasıl yapısal bir nitelik kazandığını; günümüzde ise bu krizlerin ekonomik, ekolojik ve toplumsal düzlemlerde iç içe geçmiş çok katmanlı bir yapı hâlini aldığını ileri sürmektedir. Günümüzde yaşanan krizlerin yalnızca ekonomik verilerle izah edilememesi, onları yalnızca konjonktürel dalgalanmalar olarak değil, sistemin kurucu dinamikleriyle ilişkili yapısal tıkanmalar olarak değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Marxist kuramsal perspektifi temel alarak krizin tarihsel formasyonlarını ve mekânsal genişleme stratejilerini analiz etmekte; bu bağlamda özellikle Fordist birikim rejimi**,** neoliberal yeniden yapılanma**,** finansallaşma süreci ve ekolojik tıkanma gibi başlıklara odaklanmaktadır. Bu çerçevede kapitalizmin yalnızca ekonomik rasyonalite ile değil, aynı zamanda doğa, toplum ve siyasetle kurduğu ilişkilerin bütünlüğü içinde çözümlenmesi gerektiği ileri sürülmektedir. Kriz, bu anlamda hem üretim ilişkilerinin hem de yaşam biçimlerinin çözülmesini beraberinde getiren kapsamlı bir dönüşümün işareti haline gelmektedir. Bu bağlamda, çalışma iki düzlemde ilerlemektedir: İlki, kapitalist sistemin uluslararası ölçekteki kriz dinamiklerini tarihsel bir çizgide ele almak; ikincisi ise bu küresel eğilimlerin Türkiye özelindeki yansımalarını yapısal bir analizle ortaya koymaktadır. Türkiye'de özellikle 1980 sonrası uygulamaya konan neoliberal politikalar, ekonominin uluslararası sermaye hareketlerine daha açık hâle gelmesi ve finansallaşmanın hız kazanmasıyla birlikte yeni bir kriz mimarisinin oluşumuna zemin hazırlamaktadır. 2000'li yıllarda ise büyümenin inşaat ve tüketim temelli yapılara dayandırılması, sistemsel kırılganlıkları daha da derinleştirmektedir. Bu kapsamda; Türkiye örneği, çevresel kapitalist ekonomilerin krizle olan ilişkisini anlamak açısından özgün bir

örnek teşkil etmektedir. Çalışmanın özgün yönlerinden biri, Türk akademik literatürü ile uluslararası teorik çerçeveleri karşılaştırmalı olarak ele alması ve böylece hem yerel hem de küresel dinamikler arasında diyalektik bir bağ kurmaya çalışmaktadır. Böylelikle krizlerin yalnızca teknik-ekonomik değil, aynı zamanda politik, toplumsal ve ekolojik boyutlarıyla bütüncül biçimde ele alınması hedeflenmektedir. Bu çerçevede çalışmanın temel sorunsalı şu şekilde ifade edilebilir: Kapitalist sistemin tarihsel ve yapısal kriz eğilimleri, günümüzde nasıl çok boyutlu ve derinleşmiş bir tıkanma haline dönüşmüştür ve bu eğilimler Türkiye özelinde ne tür görünüm kazanmaktadır? Bu sorunsala yanıt ararken çalışmanın amacı; kapitalist krizin tarihsel formlarını ortaya koymak, bu krizlerin günümüzdeki bileşik doğasını analiz etmek ve Türkiye'deki özgün kriz örüntülerini küresel gelişmelerle ilişkilendirerek değerlendirmektedir. Bugünün krizi, yalnızca ekonomik değil; aynı zamanda ekolojik, toplumsal ve siyasal düzeyde çok boyutlu bir "karma kriz" (polycrisis) olarak tanımlanabilir (Harvey, 2010, s. 216). Türkiye özelinde de benzer bir durum söz konusudur. Krizler, sadece finansal göstergelerle değil, üretim-tüketim dengesizliği, gelir eşitsizliği ve kurumsal zaafiyetlerle birlikte değerlendirilmelidir (Uygur, 2010, s. 33).

2. KAPİTALİST KRİZLERİN TARİHSEL ARKA PLANI: MARX'IN KRİZ TEORİSİ VE TÜRKİYE'YE YANSIMALARI

Karl Marx'ın kriz teorisi, kapitalizmin yapısal dinamiklerinden türeyen içsel çelişkilere dayanmaktadır. Marx'a göre krizler kapitalist sistemin istisnai değil, zorunlu unsurlarıdır; bu krizler sistemin içsel işleyişinden, özellikle de sermayenin kendini büyütme zorunluluğundan kaynaklanır (Marx, 1990, s. 341). Kapitalizmin temel amacı, artı-değer (surplus value) üretimini kapsamaktadır. Ancak bu artı-değer üretimi, aynı zamanda talep yetersizliği ve aşırı üretim gibi çelişkileri beraberinde getirmektedir. Marx'a göre üretim sürecinde emekçi sınıf artı-değer yaratır, fakat bu sınıfa ödenen ücret yalnızca geçimlik düzeyinde kalmaktadır. Bu durum, üretimin artmasına rağmen ürünleri satın alacak yeterli talebin oluşmamasına neden olmaktadır. Yani sistem, kendi içinde hem üretici hem tüketici olan emekçi sınıfın düşük ücretleri nedeniyle eksik tüketim problemi yaşamaktadır. Bu çelişki, kapitalizmin kendi kendine kriz üretmesine yol açar (Marx, 1990, s. 348; Harvey, 2010, s. 110). Marx'ın kapitalist doğasında, sermaye birikiminin sınırlarına ulaşma eğilimi yatmaktadır. Artı-değer üretiminin azalan kâr oranları ile sınırlanması, sistemin kendi iç çelişkisini oluşturur (Marx, 1990, s. 341). Sungur Savran bu durumu, sistemin yapısal bir özelliği olarak değerlendirir (Savran, 2010, s. 82). Türkiye bağlamında Mustafa Sönmez**,** krizlerin sermaye lehine yeniden yapılanmanın aracı haline geldiğini ve sınıf mücadelesinin yeniden biçimlendiğini belirtmiştir (Sönmez, 2010, s. 88).

2.1. Krizin Nedensel Dinamikleri: Kâr Oranının Düşme Eğilimi

Marx'ın kriz teorisinin merkezinde, kâr oranlarının düşme eğilimi yasası (law of the tendency of the rate of profit to fall) yer almaktadır. Kapitalistler üretkenliği artırmak için makineler ve teknolojilere yatırım yapar, ancak bu yatırımlar zamanla canlı emek kullanımını azaltmaktadır. Oysa Marx'a göre yalnızca canlı emek artı-değer yaratmaktadır. Bu nedenle, sabit sermayeye (makinelere) yapılan yatırımlar, uzun vadede kâr oranlarını düşürür ve sistemin durgunluk, kriz ya da çöküş gibi sonuçlara sürüklenmesine neden olur (Marx, 1990, s. 352; Heinrich, 2012, s. 78). Bu teoriye göre krizler, aşırı birikim**,** aşırı üretim**,** eksik tüketim **ve** dengesiz sermaye dağılımı gibi yapısal nedenlerle ortaya çıkar. Dolayısıyla kriz, dışsal bir şoktan ziyade sistemin kendi içsel mantığının sonucunu yansıtmaktadır.

2.2. Türkiye'de Marxist Kriz Teorisine Yönelik Yaklaşımlar

Türkiye'de Marxist kriz kuramı, özellikle 1980 sonrasında yeniden canlandığı görülmektedir. Korkut Boratav, Erinç Yeldan, Sungur Savran, Hayri Kozanoğlu ve Mustafa Sönmez gibi akademisyenler ve araştırmacılar, bu teorik çerçeveyi Türkiye özelinde değerlendirmektedir. Savran'a göre krizler, yalnızca ekonomik göstergelerle değil, sınıf mücadelelerinin yoğunluğu ve devletin sınıfsal pozisyonlarıyla birlikte okunmaktadır. 2001 ve 2008 krizlerinde Türkiye'de sermaye lehine yeniden yapılanma süreçleri yaşanmaktadır. Bu krizler, sistemin yeniden örgütlenmesi için bir araç işlevi görmüştür (Savran, 2010, s. 82–85). Özellikle emek gücünün esnekleştirilmesi ve kamu varlıklarının

özelleştirilmesi, kriz sonrası uygulamaların merkezinde yer almaktadır. Boratav'a göre Türkiye'deki krizler, sermaye birikim rejimlerinin dönüşümü ile yakından ilişkili olmaktadır. 1980 sonrası neoliberal dönüşümle birlikte, devletin ekonomik alandan çekilmesi ve finansal serbestleşme süreci krizlerin yapısal karakterini belirlenmektedir. Krizler yalnızca ekonomik dengesizliklerin değil, sermayenin yeniden yapılanma zorunluluğunun da bir sonucudur (Boratav, 2004, s. 112–116). Yeldan, Türkiye'de uygulanan neoliberal politikaların yarattığı dışa bağımlı büyüme modelini, Marxist bir perspektiften sorgulamaktadır. Özellikle düşük ücretli emek ve tüketici borçlanmasına dayalı büyümenin sürdürülemez olduğuna dikkat çekmektedir. Sermaye hareketlerinin serbestleşmesiyle birlikte üretim değil, spekülatif kazançlar öncelik kazanmıştır (Yeldan, 2015, s. 38–44). Sönmez, Türkiye'deki krizlerin yalnızca ekonomik birer arıza olarak değil, sistemin yeniden yapılandırılması için fırsat olarak değerlendirildiğini savunmaktadır. 2001 ve 2008 krizleri, finansal sektör lehine reformların uygulanması, sosyal devletin daraltılması ve emeğin zayıflatılması için kullanılmıştır (Sönmez, 2010, s. 88). Türkiye'deki krizler yalnızca makroekonomik göstergeleri değil, aynı zamanda istihdam, gelir dağılımı, iş güvencesi ve sosyal refah sistemleri gibi yapıları da doğrudan etkilemektedir. Özellikle 1994, 2001 ve 2008 krizleri, alt ve orta sınıflar üzerinde yıkıcı etkiler yaratmış; gelir dağılımı adaletsizliği ve bölgesel eşitsizlikler derinleşmektedir. Özellikle de kriz dönemlerinde uygulanan kemer sıkma politikaları, eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik gibi kamusal hizmetlerin özelleştirilmesine zemin hazırlamaktadır. Bu süreçler, Marx'ın kapitalist yeniden üretim döngüsü içerisinde toplumsal yeniden üretim krizlerinin de kapitalizmin yapısal sorunları arasında yer aldığını gösterir (Fraser, 2022, s. 41). Marx'ın kriz teorisi, kapitalist sistemin yapısal ve içsel çelişkilerini açıklamak açısından hem tarihsel hem çağdaş bağlamda güçlü bir kuramsal araç haline gelmektedir. Türkiye'de bu teori, özellikle 1980 sonrası neoliberal politikalarla birlikte yeniden tartışmaya açılmış, hem akademik hem kamusal düzeyde çeşitli biçimlerde uygulanmaktadır. Türkiye'deki kriz dinamikleri, Marx'ın öngördüğü biçimde sermaye birikim süreçlerinin sınırları, sınıf mücadelesi, dışa bağımlılık ve yeniden yapılandırma stratejileri üzerinden şekillenmektedir.

3. ROSA LUXEMBURG VE DIŞ PAZARLAR MESELESİ

Rosa Luxemburg, kapitalizmin krizlerine dair özgün ve çarpıcı bir perspektif sunmaktadır. Onun temel tezi, kapitalizmin sürekli büyümesi için sadece iç pazarların değil, aynı zamanda dış pazarların da büyümesi gerektiği olduğu görülmektedir. Luxemburg'a göre kapitalist sistem, üretim fazlasını ve sermaye birikimini yalnızca kapitalist olmayan toplumların (sömürge halkları, geri kalmış bölgeler, kırsal alanlar) dışsal pazarları aracılığıyla absorbe edebilir (Luxemburg, 2003, s. 326). Bu bakış açısı, kapitalizmin içsel sınırlarını aşabilmek için sürekli dışa genişleme ve sömürgeleştirme politikalarına mecbur olduğunu ortaya koymaktadır. Kapitalist üretim ilişkileri içinde sürekli artan üretim kapasitesi, ancak dış pazarlar aracılığıyla tüketilmediğinde krizlere yol açmaktadır. Bu anlamda, iç pazarlardaki talep yetersizliği kapitalizmin temel krizi değil; esas problem sistem dışı pazarların daralmasıdır (Luxemburg, 2003, s. 327).

3.1. Dış Pazarların Daralması ve Krizlerin Derinleşmesi

Luxemburg'un analizine göre, kapitalizm, sermaye birikimini sürdürebilmek için sürekli yeni dış pazarlara ihtiyaç duymaktadır. Ancak 20. yüzyılın başlarından itibaren bu dış pazarlar daralmaya başlamaktadır. Kapitalist olmayan toplumların sınırlarına ulaşılması, savaşlar, anti-kolonyal hareketler ve ulusal bağımsızlık mücadeleleri bu pazarlardaki büyüme olanaklarını kısıtlamaktadır. Bu da sermaye birikim sürecinde sıkışma **ve** krizlerin daha derin ve yaygın hale gelmesine yol açmıştır (Luxemburg, 2003, s. 331). Türkiye'de bu perspektif, özellikle neoliberal küreselleşme sürecinde sermayenin dışa bağımlılığını analiz eden akademisyenler tarafından benimsenmektedir. Örneğin, Uğur Civelek kapitalizmin dış pazar bağımlılığının Türkiye ekonomisini kırılganlaştırdığını ve 1990'lardan sonra yaşanan finansal krizlerde dışsal faktörlerin belirleyici olduğunu belirtmiştir (Civelek, 2012, s. 56).

3.2. Türkiye Bağlamında Luxemburg'un Dış Pazar Teorisi

Türkiye ekonomisi, özellikle 1980'lerde uygulanan liberal ekonomik politikalarla dışa açılmaktadır. İhracata dayalı büyüme stratejileri benimsenmiş, ancak aynı zamanda dış finansmana bağımlılığı

artırmaktadır. Luxemburg'un dış pazarlar teorisi, Türkiye'de bu dönemden sonra artan sermaye hareketleri, dış borçlanma ve küresel krizlere karşı kırılganlık olarak somutlaştırmaktadır. Bu durum, Türkiye'nin ihracat kapasitesi, yabancı sermaye girişleri ve dış borçlanma politikaları üzerinden açıklanabilmektedir. Sermaye birikimindeki sınırlılıklar ve dış pazarların daralması, Türkiye'de ekonomik dalgalanmalara ve krizlere zemin hazırlamıştır (Civelek, 2012, s. 57).

3.3. Eleştirel Değerlendirme ve Teorinin Günümüzdeki Önemi

Rosa Luxemburg'un dış pazarlar meselesi, kapitalizmin küreselleşme ve neoliberal dönemlerdeki krizlerini anlamada halen güncelliğini korumaktadır. Global kapitalizmin son dönemlerinde yaşanan ekonomik durgunluklar ve korumacılık politikalarının artması, Luxemburg'un kapitalizmin sürekli genişleme zorunluluğu tespitini doğrulamaktadır (Harvey, 2010, s. 180). Ayrıca, günümüzün ekolojik krizleri bağlamında, kapitalizmin sınırsız büyüme talebinin doğa üzerindeki tahribatıyla birleşmesi, Luxemburg'un kapitalizmin "sonsuz genişleme" gereksinimini yeniden düşünmek için önemli bir çerçeve sunar (Moore, 2015, s. 110).

4. FORDİZMDEN NEOLİBERALİZME

Fordizm, adını Henry Ford'dan alan ve özellikle 20. yüzyılın ortalarında kapitalist ülkelerde hakim olan bir ekonomik ve toplumsal model haline geldiği görülmektedir. Bu modelin temel özellikleri; kitlesel üretim teknikleri, standartlaştırılmış ürünler, işbölümü, yüksek işçi ücretleri ve buna bağlı olarak kitlesel tüketimdir (Aglietta, 1976, s. 54). Fordizm, aynı zamanda refah devleti politikalarıyla desteklenen bir sosyal düzen yaratmış; çalışanların gelirlerinin artması ve sosyal güvenlik önlemleri, ekonomik büyümeyi ve sosyal istikrarı mümkün kılmaktadır. Bu dönemde sermaye birikimi, üretim ile tüketim arasındaki uyum sayesinde nispeten dengede seyretmektedir. Üretim teknolojilerindeki gelişmeler ve sendikal hareketlerin güçlenmesi, emekçi sınıfların alım gücünü artırarak geniş bir iç pazar yaratmıştır (Boratav, 2004, s. 89). 1945–1975 arası Fordist refah devleti modeli, krizi baskılamada etkili olmaktadır. Ancak 1970'lerin sonlarında bu modelin tıkanmasıyla neoliberalizm yükselişe geçmektedir. Türkiye'nin bu dönüşüm sürecinde piyasacı politikaları benimsediğini ve bunun sınıfsal eşitsizlikleri derinleştirdiğini açıkça ortaya çıkar (Boratav, 2004, s. 98).

4.1. Fordist Modelin Krizi: 1970'lerin Yapısal Dönüşümü

1970'lere gelindiğinde, Fordist model bir dizi ekonomik ve sosyal sorunla karşı karşıya kalınmaktadır. Petrol krizi, artan işsizlik, enflasyonun yükselmesi (stagflasyon) ve sermayenin kâr oranlarındaki düşüş bu dönemin başlıca sorunlarıdır (Harvey, 2010, s. 144). Bu kriz, sadece ekonomik değil aynı zamanda politik ve toplumsal krizleri de beraberinde getirmektedir. Fordizm, kitlesel üretim ve tüketim üzerine kurulu olduğu için, ekonomik daralma dönemi iç talebin daralmasına ve dolayısıyla kapitalist sistemin birikim sürecinin sekteye uğramasına neden olmuştur (Aglietta, 1976, s. 68).

4.2. Neoliberalizmin Yükselişi: Sermayenin Yeniden Yapılanması

Fordizmin krizi, 1970'lerin sonlarından itibaren neoliberal politikaların yükselişiyle yanıtlanmaktadır. Neoliberalizm, serbest piyasa mekanizmalarını merkeze alan, devlet müdahalesinin azaltılmasını savunan ve deregülasyon, özelleştirme gibi uygulamaları teşvik eden bir ekonomik ideolojidir (Harvey, 2010, s. 179). Bu dönüşümle birlikte, devletin ekonomi üzerindeki düzenleyici rolü azaldı, sendikaların gücü kırıldı, finansal piyasalar serbest bırakılarak finansallaşma hızlandı ve uluslararası sermaye hareketleri arttı (Boratav, 2004, s. 98). Neoliberalizm, sermayenin kâr oranlarındaki düşüş sorununu, mali piyasalardaki yeni fırsatlar ve küresel piyasalara açılarak aşmaya çalışmaktadır.

4.3. Türkiye' de 1980 Sonrası Ekonomik Dönüşüm

Türkiye, 1980 askeri darbesi sonrasında neoliberal politikaları hızla benimseyen ülkelerden biri olmaktadır. 24 Ocak 1980 Kararları ile birlikte devlet ekonomideki rolünü minimize etmiş, ithalat rejimini liberalize etmiş ve ihracata dayalı büyüme stratejisine yönelmiştir (Boratav, 2004, s. 95). Bu süreçte; kamu iktisadi teşebbüslerinin özelleştirilmesi, finansal piyasaların deregülasyonu, uluslararası sermaye girişinin artırılması ve iş güvencesinin azalması ve kayıt dışı istihdamın artması

gibi dönüşümler yaşandığı görülmektedir. Türkiye'de neoliberal reformlar, kısa vadede ekonomik büyümeyi desteklese de uzun vadede sosyal eşitsizlikleri ve işsizliği artırmış, yapısal kırılganlıkları derinleştirmiştir (Boratav, 2004, s. 98). Neoliberal dönemde kapitalizm, sermaye birikimi krizini finansallaşmayla aşmaya çalışmış ancak bu durum 2008 Küresel Finansal Krizi gibi büyük krizlerin patlak vermesine yol açmıştır (Tooze, 2018, s. 152). Günümüzde, neoliberalizmin yarattığı yapısal sorunlar ve gelir dağılımındaki bozulma, sosyal hareketlerin ve politik kutuplaşmaların artmasına neden olmaktadır (Fraser, 2022, s. 40).

5.NEOLİBERAL FİNANSALLAŞMA VE KRİZİN DERİNLEŞMESİ

Finansallaşma, reel sektörden ziyade finansal işlemlerin, kâr arayışının ve sermaye birikiminin ana eksenini oluşturması sürecidir (Epstein, 2005, s. 3). Bu süreç, neoliberalizmin yükselişiyle birlikte hız kazanmış, sermaye kazançlarının büyük kısmı üretimden değil, hisse senetleri, borçlanma araçları ve diğer spekülatif yatırımlardan elde edilmeye başlanmaktadır. David Harvey'e göre bu dönüşüm, sermaye birikiminin "zamansal mekânsal çözümleme" aracı haline gelmiştir (Harvey, 2010, s. 164). Finansallaşma, üretici sermayeden uzaklaşmayı ifade ederken aynı zamanda ekonomik istikrarsızlığın da artmasına neden olmaktadır. Çünkü finansal piyasalar; borçla şişen tüketim, kısa vadeli yatırım stratejileri ve spekülasyona dayalı kazanç arayışlarıyla kriz üretmeye daha yatkın olmaktadır.

5.1. Finansal Sermayenin Üretimden Kopuşu

Finansallaşma süreciyle birlikte üretimden kopan sermaye, kısa vadeli spekülatif kazançlara yönelmiştir (Tooze, 2018, s. 145).

5.2. Neoliberalizm ve Devletin Finansal Dönüşümü

Neoliberal dönemde devletin işlevi üretimi ve refahı organize etmekten çok, finansal piyasaları güvence altına almak yönünde dönüşmüştür (Streeck, 2014, s. 55). Bu dönemde devletler; finansal deregülasyon politikaları uygulamış, merkez bankalarını bağımsızlaştırarak para politikasını finansal istikrar merkezli hâle getirmiş ve hanehalkı borçlanmasını kolaylaştırarak tüketim yoluyla büyümeyi teşvik etmiştir (Lapavitsas, 2011, s. 611). Nancy Fraser (2022, s. 41), bu dönüşümü "kârları özelleştiren, riskleri toplumsallaştıran bir finansal kapitalizm" olarak tanımlar.

5.3. Emek Piyasasında Dönüşüm

Finansallaşma, kısa vadeli kâr beklentilerini artırdığı için şirketler emek maliyetlerini minimize etmeye yöneltmektedir. Bu durum, sadece istihdamın niteliğini değil, sosyal güvenlik sistemlerini de zayıflatmaktadır.

5.4. Hanehalkı Borçlanması ve Tüketim Döngüsü

Sabit gelirli kesimlerin artan tüketim talepleri, reel gelirleri yükselmediği için borçla karşılanmaktadır. Özellikle konut ve eğitim gibi sektörlerde borçlanma oranları keskin şekilde artırmaktadır. Bu "borçla refah illüzyonu", 2008 Küresel Krizi'nin ana nedenlerinden biri haline gelmiştir (Tooze, 2018, s. 141). Hayri Kozanoğlu'na göre Türkiye'de de bu süreç, 2000'li yıllarda özellikle kredi kartı ve konut kredileri üzerinden derinleşmiş; halkın tüketim düzeyi yükselirken, sistemik kırılganlık artmıştır (Kozanoğlu, 2009, s. 64).

5.5. 2008 Krizi: Finansallaşmanın Doruk Noktası ve Çöküşü

2008 Küresel Krizi, neoliberal finansal mimarinin sürdürülemezliğini dramatik biçimde ortaya koymaktadır. ABD'de başlayan mortgage krizi, kısa sürede tüm dünyaya yayıldı ve finansal sistemin temel taşlarını sarstı (Tooze, 2018, s. 151). Kriz sonrası devletler, özel bankaları kurtarmak için büyük mali kaynaklar ayırırken, krizin sosyal faturasını toplumlar ödemektedir. 2008 Küresel Krizi, neoliberal paradigmanın sürdürülemezliğini ortaya koymaktadır. Türkiye bu dönemde görece korunaklı görünse de, krizin etkileri uzun vadede istihdam ve üretkenlik üzerinde kalıcı hasarlar bıraktığı görülmektedir. Türkiye'nin kriz sonrası dönemde düşük kaliteli büyüme ve yüksek cari açık arasında sıkıştığını belirtmiştir (Öniş & Şenses, 2009, s. 203). Türkiye, bu krizi görece daha az zararla atlatmasının nedeni olarak güçlü bankacılık sistemi olarak gösterse de, aynı yapının büyüme modeline katkı sağlamakta yetersiz kalarak yapısal reformlarını ertelemiştir (Öniş & Şenses, 2009, s. 204).

5.6. Türkiye'de Finansallaşma: Kırılganlıklar ve Kriz Dinamikleri

Türkiye, 1980 sonrası dönemde neoliberal dönüşümle birlikte finansallaşmanın etkilerini açık biçimde yaşamaktadır. Özellikle 2001 krizinden sonra IMF-Dünya Bankası yapısal uyum programları çerçevesinde; bankacılık sektörü yeniden yapılandırılmış, faiz oranlarıyla kısa vadeli sermaye çekilmeye çalışılmış ve cari açık borçla finanse edilmiştir (Boratav, 2004, s. 102). Bu model, döviz kuruna duyarlı bir ekonomik yapı yaratmış ve sermaye çıkışlarında bu ani kırılganlık riski de beraberinde getirmektedir. Finansallaşmanın etkileri günümüzde de sürmektedir. Pandemi sonrası süreçte merkez bankalarının para basımı ve faiz politikaları, yeni türden finansal krizlerin zeminini hazırlamaktadır. Ekonomik sistemin üretimden uzaklaşması, gelir eşitsizliği ve sosyal dışlanmayı artırırken, krizlerin daha kalıcı ve çok boyutlu hale gelmesine neden olmaktadır (Fraser, 2022, s. 43). Bu kapsamda, söz konusu finansallaşmanın, Türkiye özelinde sosyal devlet işlevlerini aşındırması, üretim ekonomisine geçişin gerekliliği ve finansal düzenlemelere dair yeni politikalar çıkardığı görülmektedir.

5.7. Borç Ekonomileri ve Tüketici Tabanlı Büyüme

Neoliberal dönemde hanehalkı borçluluğu artmış, tüketim borçla finanse edilmektedir. Tüketim modelinin toplumsal refahı yanıltıcı biçimde şişirdiğini ve krizi besleyen bir unsur haline gelmiştir (Kozanoğlu, 2009, s. 64). Borçlanma temelli büyümenin, özellikle orta sınıflar üzerindeki yapısal baskıyı artırır (Yeldan, 2015, s. 44).

6. EKOLOJİK TIKANMA VE SERMAYE BİRİKİMİ

Kapitalist üretimin doğa ile kurduğu ilişki, sömürüye dayalıdır. Doğa da emek gibi ucuzlatılması yoluyla sömürülür (Moore, 2015, s. 107). Kapitalist üretim tarzı, yalnızca ekonomik değil aynı zamanda ekolojik bir sistem krizine de neden olmaktadır. Doğayı metalaştırarak ve ekolojik kaynakları sınırsızca kullanarak büyümeyi hedefleyen kapitalist sistem, ekolojik sürdürülebilirlik ile sistemin genişleme eğilimi arasında yapısal bir çelişki barındırmaktadır (Moore, 2015, s. 107).

Kapitalist birikim, doğayı bir sermaye deposu olarak ele almaktadır. Ancak doğanın yeniden üretim döngüsü, sermayenin çevrim hızına yetişememektedir. Bu durum, "ekolojik tıkanma" olarak adlandırılan bir durumu ortaya çıkarmaktadır (Foster, 2009, s. 53).

6.1. Ekolojik Tıkanmanın Kuramsal Temelleri

Karl Marx, doğa ile insan emeği arasında bir "metabolik ilişki" olduğunu ve kapitalizmin bu dengeyi bozduğunu savunmaktadır. John Bellamy Foster, Marx'ın bu analizini "metabolik yarık" kavramı ile derinleştirir: Kapitalist üretim, doğanın kendi kendini yenileme kapasitesini yok ederek ekolojik krizi büyütür (Foster, 2009, s. 56). Foster'a göre kapitalizmin doğayla ilişkisi simetrik değil sömürücüdür ve bu ilişki, toprağın verimsizleşmesi, iklim değişikliği, biyoçeşitliliğin yok olması gibi sistemsel krizlerle sonuçlanmaktadır.

6.2. Jason W. Moore ve "Sermayenin Webindeki Yaşam"

Moore (2015), ekolojik krizleri sermaye birikim sürecinin doğrudan çıktısı olarak yorumlamaktadır. Ona göre doğa, yalnızca tüketilen bir kaynak değil; aynı zamanda üretim sürecinin ayrılmaz bir parçası olmaktadır. Kapitalizm, doğayı "ucuz emek", "ucuz doğa" ve "ucuz enerji" olarak değerlendirerek, ekolojik maliyetleri dışsallaştırır (Moore 2015: s. 109). Moore'un yaklaşımı, ekoloji ve ekonomi arasındaki ayrımı reddederek krizin çok daha derin olduğunu ortaya koyar: Doğanın sınırları, sermayenin genişleme eğilimini sınırlayan bir eşik haline geldiği görülmektedir.

6.3. Ekolojik Tıkanmanın Belirtileri ve Kapitalist Sistemle İlişkisi

Kapitalist büyüme, yüksek karbon emisyonlarına dayalı bir enerji rejimiyle yürütülmektedir. Bu modelin sonucu olarak, 21. yüzyılda insanlık tarihindeki en dramatik iklim değişiklikleri yaşanmakta; aşırı hava olayları, kuraklık, deniz seviyelerinin yükselmesi gibi tehditler artmaktadır (IPCC, 2021).

6.4. Kaynakların Tükenmesi

Kapitalist birikim anlayışı, doğayı tükenmez bir kaynak gibi görerek yenilenemeyen doğal varlıkları hızla tüketmektedir. Bu yaklaşım yalnızca çevreyi değil, doğrudan insan yaşamını da tehdit etmektedir. Fosil yakıtların, madenlerin ve ormanların kontrolsüz biçimde kullanımı; toplumlar arasında kaynaklara erişim üzerinden yeni çatışmalar yaratmakta, insanları yaşadıkları toprakları terk etmeye zorlamakta ve geride yaşanamaz hâle gelmiş ekosistemler bırakmaktadır.

6.5. Ekolojik **Borç ve Kuzey-Güney İlişkisi**

Küresel Güney ülkeleri, tarihsel olarak en az kirletici olsalar da, ekolojik krizlerin en çok mağdur olan aktörleri haline gelmektedir. Bu "ekolojik borç" olgusu, sermaye birikiminin emperyalist bir karakter taşıdığını da ortaya koyar (Martinez-Alier, 2002, s. 174). Özellikle Türkiye'de 2000 sonrası neoliberal büyüme stratejileriyle doğaya yapılan müdahaleler hız kazanmaktadır. Özellikle enerji, inşaat ve maden sektörlerinde; ormansızlaşma, su kaynaklarının ticarileşmesi ve toprak bütünlüğünün bozulması gibi sorunları da beraberinde getirmektedir. Kapitalizmin Türkiye'deki versiyonunun "talancı kalkınma" anlayışıyla doğayı hem meta hem de rant alanı olarak yeniden şekillendirdiğini vurgular (Başkaya, 2014, s. 77). Neoliberal projelerin doğayı "yatırım fırsatı"na dönüştürerek yalnızca ekolojik değil sosyal dokuyu da bozduğunu ifade etmektedir. Termik santraller, HES projeleri ve mega inşaat projeleri, doğanın bütünlüğünü parçalayan müdahaleler olarak ele alınır (Durmuş, 2014, s. 9-26).

6.6. **Ekolojik Tıkanmanın Kriz Dinamiği Olarak Değerlendirilmesi**

Ekolojik kriz, artık kapitalist sistemin dışsal değil içsel bir unsuru haline gelmektedir. Marx'ın öngördüğü gibi, üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çelişki bugün doğayla insan arasındaki çelişkiye evrilmektedir. Kapitalist sistemin kendi sürekliliğini sağlaması için doğanın döngüselliğini yok etmesi, sürdürülebilirliğin en büyük tehdidi haline gelmektedir. Kapitalist birikim, doğaya karşı değil, doğanın imkânları sayesinde işler; ancak aynı sistem bu imkânları tüketerek kendi temelini aşındırmaktadır. Bu durum, kapitalizmin yalnızca ekonomik değil ekolojik bir çıkmazda olduğunun da göstergesidir (Moore, 2015, s. 111). Ekolojik tıkanma, kriz analizlerinde merkezî bir yer edinmesi sadece ekonomik değil, aynı zamanda da toplumsal yeniden üretim ve gezegenin yaşam sistemleri açısından da bir kopuş noktası haline gelmektedir. Bu bağlamda, ekososyalist literatürün geliştirilmesi, Türkiye bağlamında yerel mücadelelerin ve doğa hakkı kavramlarının kuramsallaştırılması literatüre özgün katkılar sağlayacağı öngörülmektedir.

7. SONUÇ

Kapitalist sistemin tarihsel gelişimi içerisinde krizlerin yalnızca dönemsel sapmalar değil, yapısal ve süreklilik arz eden olgular olduğunu ortaya koyar. Marxist kuramsal çerçeveden hareketle yapılan çözümleme, kapitalizmin kendi iç çelişkilerinden kaynaklanan kriz eğilimlerinin farklı tarihsel momentlerde farklı biçimlerde tezahür ettiğini gösterir. Özellikle Fordist üretim rejiminin kitlesel üretim ve tüketim paradigmasına dayalı genişleme süreci ile başlayan modern dönem kriz dinamikleri; 1970'li yıllardaki kâr oranlarında düşüş kriziyle birlikte yerini neoliberal yeniden yapılanmaya bıraktığı görülmektedir. Neoliberalizmin sunduğu çözüm önerileri ise uzun vadede finansallaşma, emek gücünün güvencesizleştirilmesi ve çevresel yıkım gibi yeni kriz biçimlerini doğurmaktadır. Günümüzde yaşanan krizler, artık yalnızca ekonomik alanla sınırlı kalmamakta; ekolojik çöküş, toplumsal yabancılaşma, demokratik gerileme ve küresel eşitsizlikler gibi çok katmanlı yapılarla iç içe geçmektedir. Bu kapsamda kriz, hem bir süreklilik hem de birikimsel bir derinleşme süreci olarak okunmaktadır. Bu çalışma, Türkiye özelinde yapılan analizlerle uluslararası kapitalist birikim rejimlerinin çevresel ekonomilere nasıl yansıdığını da gözler önüne sermektedir. Türkiye'de 1980 sonrası dönemde neoliberal politikaların benimsenmesiyle birlikte ekonomik bağımlılık ilişkileri derinleşmiş; üretim ve istihdam yapısında yaşanan dönüşüm, kırılganlıkları

artırmaktadır. 2000'li yıllarda ise inşaat ve borç temelli büyüme modeli, finansallaşmanın yerel bir tezahürü olarak değerlendirilmiş ve bu süreç, yapısal krizin Türkiye'ye özgü yönlerini açığa çıkarmaktadır. Bu çalışmanın literatüre katkısı üç temel noktada öne çıkmaktadır: Birincisi, kriz olgusunu yalnızca ekonomik göstergelerle sınırlı olmayan çok boyutlu bir perspektiften ele almaktadır. İkincisi, Türkiye özelinde kriz dinamiklerinin yalnızca içsel değil, aynı zamanda küresel yapısal dönüşümlerle ilişkili olduğunu göstermektedir. Üçüncüsü ise Türk akademik literatürü ile uluslararası kuramsal yaklaşımlar arasında karşılaştırmalı bir bağ kurarak özgün bir senteze ulaşmaya çalışmaktadır. Bu sayede hem yerel bağlamda güncel tartışmalara katkı sunulmuş hem de kapitalizmin tarihsel ve yapısal tıkanıklığına dair evrensel bir tartışmaya müdahil olunmaktadır. Sonuç olarak, kapitalist sistemin kriz eğilimlerinin artık sistem içi reformlarla çözülemeyecek bir yapısallığa ulaştığı ve bu durumun yalnızca ekonomik değil, ekolojik ve toplumsal boyutlarıyla da ele alınması gerektiği netleşmektedir. Bu doğrultuda, gelecekteki çalışmaların krizi yalnızca bir "arızalı işleyiş" olarak değil, sistemin işleyiş mantığının ayrılmaz bir parçası olarak görmesi, daha derinlikli analizler yapılmasına olanak sağlamaktadır. Kapitalist sistemin krizlerinin tesadüfi değil, tarihsel ve yapısal dinamiklerden beslendiğini göstermektedir. Türkiye gibi çevre ülkelerde bu krizler daha keskin yaşanmakta; neoliberal politikaların etkisiyle hem ekonomik hem sosyal hem de ekolojik yapılar zayıflamaktadır. Kapitalist üretim ve birikim modeli artık hem doğayla hem toplumla hem de emekle kurduğu ilişkiyi sürdüremez hale gelmektedir. Bu nedenle, yalnızca ekonomik çözümler değil, yeni bir sistem tahayyülü gerekmektedir. Çalışma, özellikle Türk literatürünü bu çerçeveye entegre ederek, çok boyutlu kriz analizlerine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

KAYNAKÇA

Başkaya, F. (2014). *Paradigmanın iflası: Ekonomi bilimi iflasın eşiğinde*. Yordam Kitap.

Boratav, K. (2004). *Türkiye iktisat tarihi 1908–2002*. İmge Kitabevi.

Civelek, U. (2012). *Finansal krizler ve küresel ekonomi politikaları*. Derin Yayınları.

Durmuş, M. (2014). Kapitalizm Krizi ve Türkiye Yansımaları. Mülkiye Dergisi, 33(263), 9-26.

Foster, J. B. (2009). *The ecological revolution: Making peace with the planet*. Monthly Review Press. https://www.scirp.org/reference/referencespapers? referenceid = 2952029 Erişim: 08.12.2025

Fraser, N. (2022). *Can the working class speak?* Verso.

Harvey, D. (2010). *The enigma of capital and the crises of capitalism*. Oxford University Press.

Heinrich, M. (2012). *An introduction to the three volumes of Karl Marx's Capital*. Monthly Review Press.

IPCC. (2021). *Climate change 2021: The physical science basis* (Sixth Assessment Report). Cambridge University Press. https://oceanrep.geomar.de/id/eprint/58039/ Erişim: 08.12.2025

Kozanoğlu, H. (2009). *Kriz ve ekonomi politik*. İletişim Yayınları.

Lapavitsas, C. (2011). Theorizing financialization. *Work, Employment and Society*, *25*(4), 611–626. https://soas-repository.worktribe.com/output/420431/theorizing-f Erişim: 07.12.2025

Luxemburg, R. (2003). *The accumulation of capital*. Routledge. https://www.marxists.org/archive/luxemburg/1913/accumulation-capital/accu

Erişim: 07.12.2025

Martinez-Alier, J. (2002). *The environmentalism of the poor: A study of ecological conflicts and valuation*. Edward Elgar Publishing.

Marx, K. (2018). *Capital: Volume I*. Lulu Press.

Moore, J. W. (2015). *Capitalism in the web of life: Ecology and the accumulation of capital*. London; Brooklyn, NY: Verso https://archive.org/details/ capitalismin webo0000moor Erişim: 07.12.2025

Öniş, Z., & Şenses, F. (2009). Küresel kriz, yeni ekonomi ve Türkiye. *İktisat, İşletme ve Finans*, *24*(284), 193–214.

Savran, S. (2010). *Sınıf mücadelesi ve kriz*. Metis Yayınları.

Sönmez, M. (2010). Türkiye'de kriz ve yeniden yapılanma: 2001 ve 2008 karşılaştırması. *Birikim*, *(252)*, 85–94.

Streeck, W. (2014). *Buying time: The delayed crisis of democratic capitalism*. Verso. https://www.amazon.com/Buying-Time-Delayed-Democratic-Capitalism/dp/1781685487 Erişim: 07.12.2025

Uygur, E. (2010). Küresel kriz ve Türkiye ekonomisi: Bir değerlendirme. *İktisat, İşletme ve Finans*, *25*(290), 31–50.

Yeldan, E. (2015). Finansal krizler ve Türkiye: Yapısal bir okuma. *ODTÜ Gelişme Dergisi*, *42*(2), 35–55.

AN ANALYSIS OF TÜRKİYE'S DEMOGRAPHIC OPPORTUNITY WINDOW

Deniz ÖZYAKIŞIR
Prof. Dr., Kafkas Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü, Kars-Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-9710-3238

Abstract

This study analyzes Türkiye's demographic transition process and the emerging demographic opportunity window. The demographic opportunity window refers to the period in which a large proportion of the population is of working age while the dependent population (children and the elderly) remains relatively low. When supported by effective policies, this phase provides a unique opportunity for economic growth and development; however, if mismanaged, it can lead to a demographic crisis. The study first discusses the theoretical framework of demographic transition, explaining how the shift from high fertility and mortality rates to lower ones transforms population structures. It highlights that East Asian countries successfully benefited from their demographic windows through strong education, labor market, and health policies, whereas many Latin American countries failed to capitalize on this opportunity. Thus, implementing comprehensive policies in education, health, employment, and family planning is essential for maximizing the benefits of the demographic window. In the case of Türkiye, the analysis reveals that since the second half of the 20th century, the country has experienced a significant demographic transformation characterized by declining fertility rates and an unprecedented increase in the working-age population. In 1935, 41.2% of Türkiye's population was aged 0-14, while only 3.9% were 65 and older. By 2024, these ratios shifted to 20.9% and 10.6%, respectively, while the working-age population (15-64) reached 68.4%. This trend indicates that Türkiye entered its demographic opportunity window in the early 2000s. However, the rising share of the elderly population suggests that the window is now in its maturity stage and may soon begin to close.

The study concludes that to turn this temporary demographic advantage into sustainable economic growth, Türkiye must focus on productive employment, quality education, human capital investment, and active aging policies. Failure to do so could transform this opportunity into a socioeconomic burden marked by unemployment, poverty, and increased dependency. Therefore, the effective management of this window is crucial for achieving sustainable development and ensuring that Türkiye's young population is successfully integrated into the knowledge-based economy.

Keywords: Demographic transition, Demographic opportunity window, Türkiye.

TÜRKİYE'NİN DEMOGRAFİK FIRSAT PENCERESİ ÜZERİNE BİR ANALİZ

Özet

Bu çalışma, Türkiye'nin demografik geçiş sürecini ve bu süreçte ortaya çıkan demografik fırsat penceresini analiz etmektedir. Demografik fırsat penceresi, nüfusun önemli bir kısmının çalışabilir yaşta bulunduğu ve bağımlı nüfus oranının görece düşük olduğu dönemi ifade eder. Bu dönem, doğru politikalarla desteklendiğinde ekonomik büyüme ve kalkınma için benzersiz fırsatlar yaratabilir; aksi takdirde ise demografik krize dönüşme riski taşır. Çalışmada öncelikle demografik geçiş kuramı ele alınmış ve yüksek doğurganlık ve ölüm oranlarından düşük oranlara geçişin ülkelerin nüfus yapısında nasıl bir dönüşüm yarattığı açıklanmıştır. Bu bağlamda, Doğu Asya ülkelerinin uyguladığı başarılı politikalar sayesinde demografik fırsat penceresinden verimli bir şekilde yararlandıkları, buna karşılık Latin Amerika ülkelerinin bu süreci yeterince değerlendiremedikleri vurgulanmıştır. Demografik fırsatın etkin şekilde kullanılması için eğitim, sağlık, istihdam ve aile planlaması gibi temel alanlarda kapsamlı politikaların uygulanması gerektiği belirtilmiştir.

Türkiye özelinde yapılan analizde, ülkenin 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren belirgin bir demografik dönüşüm sürecine girdiği ve doğurganlık oranlarının düşüşüyle birlikte çalışabilir nüfusun tarihsel olarak en yüksek düzeyine ulaştığı görülmüştür. 1935 yılında toplam nüfusun %41,2'si 0–14 yaş grubundayken 2024 yılında bu oran %20,9'a gerilemiş, buna karşılık 15-64 yaş grubunun oranı %68,4'e yükselmiştir. Bu durum, Türkiye'nin 2000'li yıllardan itibaren demografik fırsat penceresine girdiğini göstermektedir. Ancak aynı dönemde 65 yaş ve üzeri nüfusun oranındaki artış (2024 itibarıyla %10,6) bu pencerenin olgunluk dönemine girdiğini ve önümüzdeki yıllarda kapanma sürecine girebileceğini göstermektedir.

Çalışma, Türkiye'nin bu süreci ekonomik büyüme ve kalkınmaya dönüştürebilmesi için üretken istihdam, nitelikli eğitim, beşeri sermaye yatırımları ve aktif yaşlanma politikaları geliştirmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Demografik fırsat penceresi geçici bir dönemdir ve bu dönemin verimli değerlendirilememesi, gelecekte işsizlik, yoksulluk ve yaşlı nüfusun artışı gibi sorunları beraberinde getirebilir. Sonuç olarak, Türkiye'nin mevcut demografik avantajını sürdürülebilir kalkınmaya dönüştürmesi, genç nüfusu bilgi ekonomisine entegre eden politikalarla mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Demografik geçiş, Demografik fırsat penceresi, Türkiye.

GİRİŞ

Demografik geçiş süreci, ülkelerin ekonomik ve toplumsal yapılarında köklü değişimlere yol açan, doğurganlık ve ölüm oranlarının düşmesiyle yaş yapısında meydana gelen değişiklikleri ifade eder. Bu süreçte ortaya çıkan demografik fırsat penceresi, çalışma çağındaki nüfusun (15-64) toplam nüfus içindeki oranının artmasıyla, ekonomik büyüme ve kalkınma için önemli bir fırsat ve eşsiz bir potansiyel dönem oluşturmaktadır. Ancak bu fırsat, kendiliğinden bir refah artışı sağlamaz; etkin politikalarla desteklenmediği takdirde, yaşlanan nüfusun yüküyle tersine dönebilir. Bu çalışma, Türkiye'nin geçmişten günümüze demografik dönüşümünü detaylı bir şekilde analiz ederek, ülkenin hâlâ içinde bulunduğu demografik fırsat dönemini tarihsel ve yapısal bir perspektiften değerlendirmektedir.

Literatürde Türkiye'nin demografik geçiş süreci üzerine çeşitli çalışmalar mevcut olsa da bu araştırma hem uzun dönemli verilerden hareketle demografik yapının dönüşümünü kapsamlı bir şekilde incelemesi hem de fırsat penceresinin sürdürülebilir kalkınma politikalarıyla nasıl ilişkilendirilebileceğini tartışması açısından özgün bir katkı sunmaktadır.

Bu çalışma, yalnızca demografik eğilimleri betimlemekle kalmayıp, bu eğilimlerin ekonomi, istihdam ve sosyal politika alanlarındaki etkilerini bütüncül bir yaklaşımla ele almakta ve Türkiye'nin yaşlanma süreci öncesinde uygulayabileceği stratejik adımlar için analitik bir çerçeve önermektedir. Bu yönüyle, demografik dönüşümün dinamiklerini kalkınma politikalarıyla ilişkilendiren disiplinler arası bir köprü işlevi görmektedir.

1. TEORİK ÇERÇEVE VE KAVRAMSAL ARKA PLAN

Demografik geçiş süreci, bir ülkenin yüksek doğum ve ölüm oranlarının görüldüğü durumdan, düşük doğum ve ölüm oranlarının görüldüğü yeni duruma geçiş sürecidir (Can & Avcı, 2021). Demografik geçişin yaşandığı süreçte; çalışma çağındaki nüfusun payının bağımlı nüfustan daha fazla olduğu bir dönem ortaya çıkmaktadır. Çalışma çağında olan 15-64 yaş aralığındaki bağımlı olmayan nüfusun bağımlı olan genç (0-14 yaş) ve yaşlı (65 ve üzeri) nüfusun toplamından fazla olduğu döneme "demografik fırsat penceresi" adı verilmektedir. (Beyaz, 2024).

Ekonomik kalkınma için önemli fırsatlar sunan bu döneme literatürde demografik temettü (demographic dividend), demografik bonus veya demografik armağan gibi kavramlar olarak da yer alabilmektedir (Can, 2022). Bu dönemde, 15 yaşın altındaki çocuk ve gençlerin oranı %30'un altına düşer ve 65 yaş ve üzeri nüfusun oranı hala %15'in altındadır. 30-40 yıllık bir dönemde, bu iki yaş

arasındaki nüfusun, yani çalışma çağındaki nüfusun oranı, nüfus içinde özellikle belirgindir (United Nations, 2004). Demografik fırsat penceresi farklı ülkelerde farklı zamanlarda başlamakta ve ne kadar süreceği ülkelere göre farklılık göstermektedir. (Tansel, 2012). Demografik fırsat penceresinin meydana gelmesindeki unsurlar doğurganlıktaki düşüş ve nüfusun yaşlanmaya başlamasıdır. Bu doğrultuda yaşlı nüfusun toplam nüfusa oranının en fazla yüzde 15, genel bağımlı nüfus oranının ise yüzde 50'nin altına düştüğü dönemdir. (Beyaz, 2024). Bağımlı nüfus içinde genç nüfusun azalması fırsat penceresinin açılmasının göstergelerinden biri iken, yaşlı nüfusun artması bu dönemin bittiğine işarettir. Toplam nüfus içinde yaşlı nüfusun payının artması, sosyal güvenlik ve sağlık harcamalarının artışına neden olmaktadır. Nüfusun yaşlanması ülkelerin kalkınması açsından önemli bir sorun olarak görülmektedir. (Can & Avcı, 2019).

Bu sürecin başarıyla yürütülmesi için ülkedeki istihdam sorunlarının çözülmesi, imalat sanayiinin nitelik ve nicelik olarak yükselişi, GSYİH ve ülke varlıklarında artış, eğitim kalitesinin yükseltilmesi, nitelikli insan kaynağı oluşturulması ve sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi gibi politikalar yürütülmelidir. Demografik fırsat penceresi, doğru politikalarla desteklendiğinde, ekonomik büyüme ve kalkınma için avantajlı bir dönem oluşturmakla birlikte fırsatın kullanılamaması durumunda ise sürecin olumsuz etkilerinin hissedildiği bir demografik kriz sürecine geçildiği düşünülmektedir. (Can & Avcı, 2019). Demografik fırsatın krize dönüşmesi istihdam yaratamama ve işsizlik oranlarının yükselişiyle ücretlerin ciddi şekilde düşmesi ve büyük bir niteliksiz işgücünün ortaya çıkmasıyla sonuçlanabilir. Bunun yanı sıra yoksulluğun artışı ile toplumsal huzursuzluk ortamının meydana gelmesi gibi sonuçları olabilir.

2. NÜFUS YAPISINDAKİ DEĞİŞİMLERİN EKONOMİK BÜYÜME/KALKINMA İLE İLİŞKİSİ

Nüfus değişimi ve ekonomik büyüme arasındaki ilişki, gelişmekte olan ülkelerdeki demografik eğilimler nedeniyle son yıllarda daha da önem kazanmıştır. II. Dünya Savaşı'ndan bu yana değişen hızlarda ve zamanlarda, gelişmekte olan ülkeler yüksek ölüm ve doğurganlık oranlarından düşük ölüm ve doğurganlık oranlarına doğru bir demografik geçiş sürecinden geçmektedir. Bu geçiş, ulusların yaş yapılarını kademeli olarak aşan, hemen önceki ve sonraki nesillerden daha büyük bir "patlama" nesli yaratmaktadır. Doğu Asya ülkeleri bu geçişin ön saflarında yer alırken, Latin Amerika da dahil olmak üzere diğer bölgeler geçişlerine daha sonra, 1960'lar ve 70'lerde başlamıştır. Diğer bölgeler ise -özellikle Orta Doğu ve Afrika'daki bazı ülkeler- henüz tam olarak başlamamış veya bu geçişin erken aşamalarındadır. Bu geçişi yaşayan ülkeler, eskiden genç olan nüfuslarının olgunlaşmasının sağladığı demografik temettüden yararlanma fırsatına sahipler. Ancak demografik temettü otomatik değildir. Doğru politika ortamı sağlandığında, bu demografik temettü, birçok Doğu Asya ekonomisinde olduğu gibi, sürdürülebilir bir ekonomik büyüme döneminin oluşmasına yardımcı olabilir. Kritik politika alanları halk sağlığı, aile planlaması, eğitim, işgücü piyasası esnekliğini, ticarete açıklığı ve tasarrufu teşvik eden ekonomik politikalar. Gelişmekte olan ülkelerdeki politika yapıcılar, daha önce genç olan nüfusların olgunlaşmasından yararlanmak için bir fırsat penceresine sahipler. Politika yapıcılar, demografik geçişi hızlandırarak ve ek işgücünün piyasada üretken bir şekilde emilmesini sağlayarak bu temettüyü nasıl en üst düzeye çıkaracaklarını ve elde edeceklerini düşünmelidir. Son olarak, politika yapıcılar, bu bebek patlaması kuşağının yaşlandığında gelecekteki sağlık hizmetleri ve emeklilik geliri ihtiyaçlarını planlamalıdır. Demografik geçiş, politika yapıcılara bir fırsat penceresi sunmaktadır. Bu fırsatı değerlendirmek, ülkelerinin ekonomik ve sosyal kalkınması için hayati önem taşıyabilir (Bloom vd., 2003).

Nitekim sanayi ülkeleri, "demografik geçiş" olarak adlandırılan süreci büyük ölçüde tamamlamışlardır. Yüksek doğurganlık ve ölüm oranlarına sahip, büyük ölçüde kırsal bir tarım toplumundan, düşük doğurganlık ve ölüm oranlarına sahip, ağırlıklı olarak kentsel bir sanayi toplumuna geçiş. Bu geçişin erken bir aşamasında doğurganlık oranları düşer ve bu da beslenecek daha az genç boğaza yol açar. Bu dönemde, iş gücü geçici olarak ona bağımlı nüfustan daha hızlı

büyür ve ekonomik kalkınma ve aile refahına yatırım için kaynaklar serbest kalır. Diğer koşullar eşit olduğunda, kişi başına düşen gelir de daha hızlı artar. Bu, ilk temettüdür. Bu temettü dönemi oldukça uzundur ve elli yıl veya daha uzun sürer, ancak sonunda düşük doğurganlık işgücünün büyüme hızını düşürürken, yaşlılık ölüm oranlarındaki iyileşmeler yaşlı nüfusun büyümesini hızlandırır. Diğer koşullar eşit olduğunda ise, kişi başına düşen gelir daha yavaş artar ve ilk temettü negatife döner. Ancak ikinci bir temettü de mümkündür. Çalışma çağındaki ve uzun bir emeklilik dönemiyle karşı karşıya olan bir nüfus, ihtiyaçlarının aileleri veya hükümetler tarafından karşılanacağından emin olmadığı sürece, varlık biriktirmek için güçlü bir teşvike sahiptir. Bu ek varlıklar ister yurt içinde ister yurt dışında yatırılsın, milli gelir artar. Kısacası, birinci temettü geçici bir prim getirirken, ikinci temettü bu primi daha büyük varlıklara ve sürdürülebilir kalkınmaya dönüştürür. Bu sonuçlar otomatik olmayıp, etkili politikaların uygulanmasına bağlıdır. Dolayısıyla, temettü dönemi, yaşam standartlarının iyileştirilmesinin bir garantisi olmaktan ziyade bir fırsat penceresidir. Bu demografik fırsat penceresinde ilk temettünün ne kadarının gerçekleştirileceği, ekonomik yaşam döngüsünün temel özelliklerine bağlıdır. Genç yetişkinlerin üretkenliği, eğitim kararlarına, istihdam uygulamalarına, çocuk doğurma zamanına ve düzeyine ve genç ebeveynlerin çalışmasını kolaylaştıran politikalara bağlıdır. İleri yaşlarda üretkenlik, sağlık ve engellilik, vergi teşvikleri ve caydırıcı önlemler ve özellikle emeklilik programlarının ve politikalarının yapısına bağlıdır (Lee & Mason, 2006). Dolayısıyla bu dönemde artan çalışabilir nüfus oranı, uygun ekonomik politikalarla desteklendiğinde üretim kapasitesinin artmasına, tasarruf oranlarının yükselmesine ve kişi başına düşen gelirin büyümesine katkı sağlar. Örneğin Türkiye'de 2000 sonrası dönemde büyüme oranlarının görece yüksek seyretmesi, demografik yapının sağladığı bu avantajla ilişkilendirilmektedir. Bu dönemin ekonomik büyümeye ve kalkınmaya katkı sağlayabilmesi, üretken istihdam yaratabilen, beşeri sermayeye yatırım yapan ve sosyal kapsayıcılığı artıran politikaların uygulanmasına bağlıdır. Aksi halde, nüfus yaşlandığında bu avantaj geri dönülmez biçimde kaybedilecektir.

3. TÜRKİYE'NİN DEMOGRAFİK DÖNÜŞÜMÜ VE DEMOGRAFİK FIRSAT PERNCERESİ

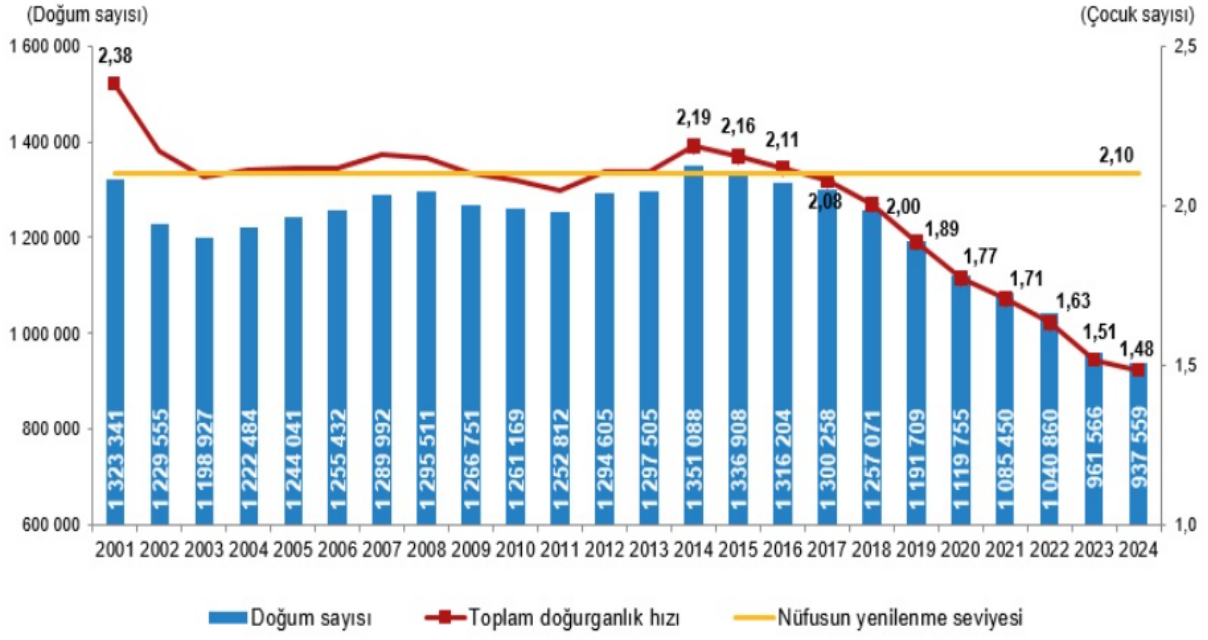
Demografik değişimler, etkileri bugün fark edilmese de, orta ve uzun vadede toplumların geleceğini etkileyen büyük ve kümülatif sonuçlar yaratması açısından son derece önemli ve kayda değer süreçler içermektedir (Bölükbaşı, 2024). Hayatın neredeyse her alanını ve çevremizi etkileyen demografik değişim sosyal ve ekonomik sistemlerde önemli değişikliklere ve sonuçlara yol açabilir. Ayrıca demografik dönüşüm ekonomi açısından oldukça önemli bir faktördür. Bu nedenle, demografik geçişlerin, özelliklerinin ve boyutlarının derinlemesine anlaşılması, sonuçların daha iyi yönetilmesi ve geleceğe hazırlık yapılması açısından son derce önem arz etmektedir. Zira Türkiye'de nüfusun genç nüfus artışıyla birlikte yaş yapısındaki geçiş açık ve belirgindir. Gençler yalnızca demografik ağırlık açısından değil, aynı zamanda ekonomik, sosyal ve politik açıdan da hayati öneme sahiptir. Nitekim genç nüfus, ülkede önemli ekonomik ve sosyal gelişmelerin kaynağı olabilecek yükseköğrenim gibi kalkınma özelliklerine sahiptir (Coşkun, 2023).

Demografik dönüşümler, bir toplumun ekonomik, sosyal ve kültürel dönüşümlerinin etkisi altında bir arada var olan tarihsel olgulardır. Türkiye'deki demografik dönüşümler, 20. yüzyılın başlarında Osmanlı İmparatorluğu'ndan miras kalan modernleşme eğilimi, uzun süren savaşlar nedeniyle oluşan kötü ekonomik koşullar, kırsal alanlardaki yüksek nüfus, düşük eğitim seviyesi, genç ölümleri, bulaşıcı hastalıklar ve yüksek doğurganlık mirasıyla başlamıştır. Bu bağlamda Türkiye, 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren belirgin bir demografik geçiş sürecine girmiştir. Bu süreç, doğurganlık ve ölüm oranlarının düşmesiyle birlikte nüfus yapısında önemli değişimlere yol açmıştır. 1930'larda yaşam beklentisinin 40 yıl civarında olduğu, doğurganlık ve bebek ölümlerinin yüksek seyrettiği dönemde, bulaşıcı hastalıklar başlıca ölüm nedenleri arasında yer almaktaydı. Ancak günümüzde yaşam beklentisi 80 yıla yaklaşmış, toplam doğurganlık oranı 2,1 düzeyine gerilemiş ve ölüm nedenleri kronik hastalıklara kaymıştır (Bakar vd., 2017).

Demografik dönüşüm süreci Türkiye genelinde homojen ilerlememiştir. Batı bölgelerinde doğurganlık oranları uzun süredir yenilenme düzeyinin altına düşmüşken, doğu ve güneydoğu bölgelerinde bu oran görece yüksek seyretmektedir (Yavuz, 2005). Eğitim düzeyi, kadın istihdamı ve kentleşme oranı bu bölgesel farklarda belirleyici olmuştur (Avsar, 2011).

Türkiye'de 1923-2020 döneminde uygulanan nüfus politikaları da bu dönüşümün yönünü etkilemiştir. Türkiye'de bu anlamda üç aşamadan söz etmek mümkündür. Birinci aşama 1923-1963 arasında pronatalist (nüfus artırıcı) politikaların uygulandığı aşama, ikinci aşama 1964-2013 arasında antinatalist (nüfus azaltıcı) yaklaşımların olduğu dönem ve üçüncü aşama ise 2014 sonrası yeniden pronatalist eğilimlerin gözlendiği dönemdir (Gökburun, 2020). Bu süreçte Türkiye, genç nüfus yapısından yaşlanan nüfusa geçiş sürecine girmiştir (Bölükbaşı, 2024). Nitekim "*Yüksek doğurganlık ve ölümlülük hızlarına sahip genç nüfuslu bir ülke olan Türkiye; doğurganlık ve ölümlülük hızının düşük olduğu, nüfusu giderek yaşlanan bir ülkeye dönüştüğü görülmektedir. Bu nedenle Türkiye'de pronatalist nüfus politikaları, kararlı ve istikrarlı bir şekilde uygulanmaya devam etmelidir"* (Gökburun, 2020). Sonuç olarak, Türkiye'de demografik dönüşüm büyük ölçüde neredeyse tamamlanmıştır. Demografik dönüşüm, yüksek doğurganlık ve yüksek ölüm oranlarının, doğum oranlarının bilinçli bir şekilde kontrol edilmesine ve ölüm oranlarında bir düşüşe yol açtığı bir süreçtir. İlk ve en önemli gösterge, Türkiye'de doğum oranlarının önemli ölçüde düşmüş olmasıdır. Türkiye, birçok Avrupa ülkesinin tamamlaması bir asır süren demografik dönüşümü 40-50 yıla sığdırmıştır. Türkiye'deki doğum oranları son 25 yılda hızla düşmüştür. Toplam Doğurganlık Oranı, yani 1945-50 yılları arasında kabaca 6,9 olan kadın başına düşen çocuk sayısı, 1993 yılında 2,7'ye düşmüştür (TÜSİAD, 1999). Türkiye'de 2000 sonrası dönemden günümüze kadar doğurganlık hızının nasıl bir seyir izlediği aşağıdaki Grafik 1'de görülmektedir.

Grafik 1. Doğum sayısı ve toplam doğurganlık hızı, 2001-2024

Kaynak: TÜİK, 2025

Grafik 1'e göre toplam doğurganlık hızı, 2001 yılında 2,38 iken 2014 yılından itibaren aralıksız düşüş eğilimine girerek 2024 yılında 1,48 olarak gerçekleşmiştir. Toplam doğurganlık hızı[1] son sekiz yıldır nüfusun yenilenme seviyesi olan 2,10'un altında kalmaya devam etmektedir. 2017'de 57 ilin toplam doğurganlık hızı 2,10'un altındayken 2024'te 71 ilin toplam doğurganlık hızı bu seviyenin altında kalmıştır. Toplam doğurganlık hızının 1,50'nin altında kaldığı il sayısı ise 2017'de 4 olarak

[1] Toplam doğurganlık hızı, bir kadının doğurgan olduğu dönem olan 15-49 yaş grubunda doğurabileceği ortalama çocuk sayısını ifade etmektedir (TÜİK, 2025).

kaydedilirken 2024'te 55 olmuştur. Toplam doğurganlık hızının 3 çocuk ve üzerinde olduğu il sayısı 2017'de 10 iken 2024 yılında sadece Şanlıurfa (3,28 çocuk ile) olmuştur (TÜİK, 2025)

Dünya Bankası'nın Türkiye'nin önümüzdeki 50 yıldaki nüfusuna ilişkin tahmini, yaşlı ve orta yaşlı nüfus oranının azalacağını ve bunun demografik yapılarında önemli bir değişikliğe neden olacağını göstermektedir. Doğurganlık oranı, ölüm oranı ve sağlık tesisleriyle ilgili tüm değişikliklerden elde edilen kanıtlara göre, bu grupların oranının azalma ve tersine dönme olasılığı artacaktır (Coşkun, 2023). Nitekim aşağıdaki Tablo 1'de de görüldüğü üzere 1935-2024 dönemi verileri incelendiğinde, Türkiye'nin yaş yapısında belirgin bir dönüşüm yaşandığı görülmektedir.

Tablo 1. Türkiye Nüfusunun Yıllara Ve Yaş Gruplarına Göre Dağılımı- % (1935-2024)

Yıl	0-14	15-64	65+	Bilinmeyen
1935	41,2	54,4	3,9	0,4
1940	42,1	54,3	3,5	0,1
1945	39,5	57	3,3	0,1
1950	38,3	58,3	3,3	0,1
1955	39,4	57,1	3,4	0,2
1960	41,2	55,1	3,5	0,2
1965	41,9	54,0	4,0	0,1
1970	41,8	53,8	4,4	0,02
1975	40,5	54,7	4,6	0,2
1980	39,0	55,9	4,7	0,4
1985	37,5	58,1	4,2	0,2
1990	35,0	60,7	4,3	0,1
2000	29,8	64,5	5,7	0,03
2007	26,4	66,5	7,1	-
2008	26,3	66,9	6,8	-
2009	26,0	67,0	7,0	-
2010	25,6	67,2	7,2	-
2011	25,3	67,4	7,3	-
2012	24,9	67,6	7,5	-
2013	24,6	67,7	7,7	-
2014	24,3	67,8	8,0	-
2015	24,0	67,8	8,2	-
2016	23,7	68,0	8,3	-
2017	23,6	67,9	8,5	-
2018	23,4	67,8	8,8	-
2019	23,1	67,8	9,1	-
2020	22,8	67,7	9,5	-
2021	22,4	67,9	9,7	-
2022	22,0	68,1	9,9	-
2023	21,4	68,3	10,2	-
2024	20,9	68,4	10,6	-

Kaynak: TÜİK, Genel Nüfus Sayımı, 1935-2000 ve Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2007-2024

Tablo 1'e göre 1935 yılında toplam nüfusun %41,2'si 0-14 yaş grubunda, yalnızca %3,9'u 65 yaş ve üzerindeyken 2024 yılına gelindiğinde bu oranlar sırasıyla %20,9 ve %10,6 olmuştur. Buna karşılık 15-64 yaş arası çalışabilir nüfus oranı 1935'te %54,4 iken 2024'te %68,4'e yükselmiştir. Bu eğilim, Türkiye'nin klasik demografik geçiş sürecini büyük ölçüde tamamladığını ve demografik fırsat penceresine girdiğini göstermektedir.

Demografik fırsat penceresi, nüfusun büyük kısmının çalışabilir yaşta olduğu ve bağımlı nüfus oranının (çocuk + yaşlı nüfus) görece düşük seyrettiği dönem olarak tanımlanmaktadır. Türkiye açısından bu pencerenin 2000'li yıllardan itibaren açıldığı görülmektedir. Bu dönemde 15-64 yaş grubunun payı %64,5'e ulaşırken, 0–14 yaş grubundaki azalma çocuk bağımlılık oranını önemli ölçüde düşürmüştür. Böylece Türkiye, üretken işgücünün en yüksek olduğu döneme girmiştir. 2000-2020 arasındaki bu süreç, ekonomik büyüme için yapısal bir avantaj yaratmıştır. Bununla birlikte,

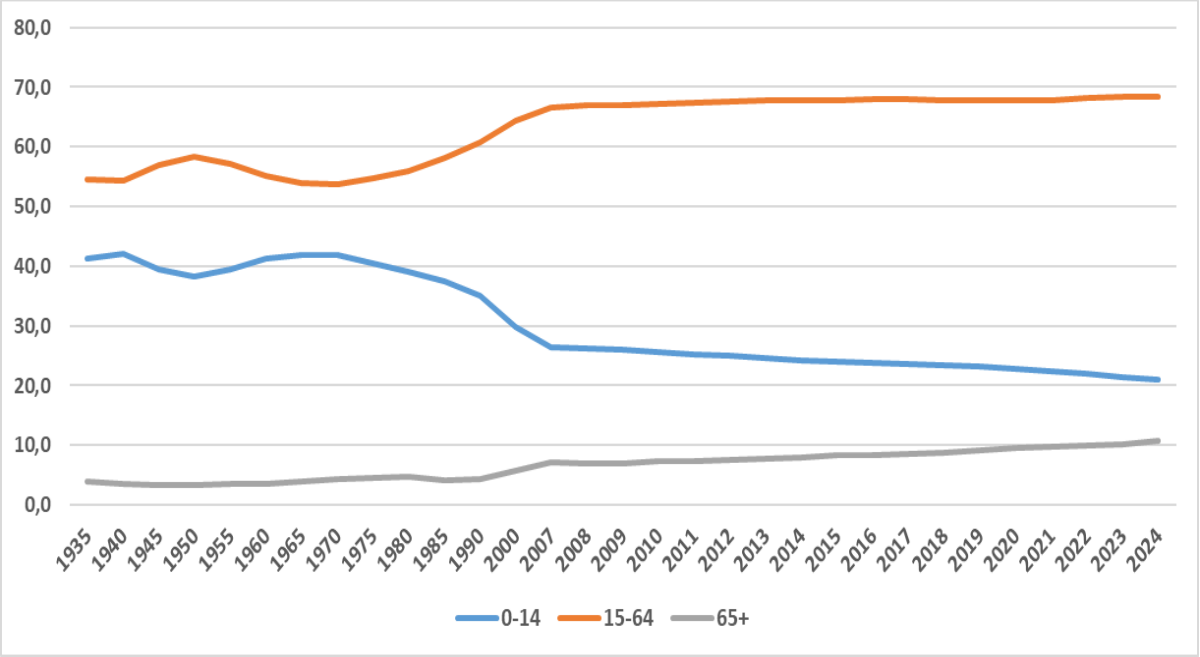
2010 sonrasında yaşlı nüfusun artış eğilimi dikkat çekicidir. 65 yaş ve üzeri nüfusun toplam içindeki payı 2000'de %5,7 iken 2024'te %10,6'ya yükselmiştir. Bu durum, Türkiye'nin demografik fırsat penceresinin olgunluk evresine girdiğine işaret etmektedir.

Türkiye'de, özellikle 2005'ten sonra genel bağımlılık oranı %50'nin altına indiği için demografik fırsat penceresi dönemine girildiği söylenebilir. Genel bağımlılık oranında yaşanan düşüş, 2016'ya kadar sürmüş ancak sonraki yıllarda yeniden artış yaşanmaya başlamıştır. Bu eğilimin devam etmesi, gelecekte yaşlı bağımlılık oranının artmasıyla birlikte fırsat penceresinin kapanma sürecine girileceğini göstermektedir. Zira Yapılan nüfus projeksiyonlarına göre, Türkiye'de 2040 yılında yaklaşık 16,5 milyon yaşlının olacağı beklenmektedir. Dolayısıyla demografik fırsat penceresi kapandığında işsizlik ve yoksulluğun yanı sıra yaşlılık ile ilgili sorunlar eklenecektir (Can & Avcı, 2019). Dolayısıyla *"Yaşlıların istihdamda tutunmalarını sağlayacak politikalardan, sağlık harcamalarının artacağı hesaba katıldığında önleyici tedavi ya da sağlıklı yaşlanma politikalarına kadar çok çeşitli politikaların hayata geçirilmesi gerekmektedir. Geç emeklilik, yaşlı kimseler için istihdam sübvansiyonları (sosyal güvenlik destek primi ile çalışma ya da primlerinin kamu tarafından ödenmesi), yaşlı kimselerin istihdam edilmesi konusunda kota uygulaması ve bunun mevzuata eklenmesi, yaşlı kimselerin kamu aracılığıyla boş ya da verimli olabilecekleri işlere yerleştirilmesi gibi istihdam sağlayıcı önlemlere başvurulması gerekebilecektir"* (Aydın, 2023).

Sonuç olarak, Türkiye'nin 1935-2024 dönemi yaş yapısı verileri, ülkenin yaklaşık bir yüzyıllık süreçte genç nüfustan olgun ve giderek yaşlanan bir nüfus yapısına evrildiğini göstermektedir. Çalışabilir nüfusun tarihsel olarak en yüksek düzeye ulaştığı bu dönemde, demografik fırsat penceresinin etkin kullanımı, üretken istihdam, eğitim kalitesi ve sosyal politika reformlarıyla yakından ilişkilidir. Aksi hâlde, fırsat penceresinin kapanmasıyla birlikte Türkiye hızla yaşlanan bir nüfus yapısına sahip olacak ve bu da ekonomik büyüme potansiyelini sınırlandıracaktır. Bu bağlamda demografik fırsat penceresi, eğitim ve istihdam arasındaki uyumun önemi ortaya çıkmaktadır.

Nitekim demografik fırsat penceresi, eğitimin yaygınlaşması ve buna uyum sağlayan bir istihdam politikasının uygulanması birbiriyle paralel giden ve birbirini besleyen bir dönüşüm sürecidir. Zira genç nüfus artışıyla birlikte yükseköğretimin yaygınlaşması Türkiye'nin beşerî sermayesini arttırarak toplumsal eşitsizlikleri azaltma potansiyeli taşıyabilir. Fakat bu fırsatın gerçekleştirilebilmesi, yetişen beşerî sermeyenin bilgi ekonomisiyle uyumlu alanlarda istihdam edilebilmesine bağlıdır. Zira demografik fırsat penceresinin zorunlu olarak bir ekonomik büyüme ve kalkınmaya yol açmadığı unutulmamalıdır. Bu dönem, ülkelerin kalkınma sürecinde nüfus yapısının büyüme için elverişli olduğu geçici bir dönem olduğu için demografik fırsat penceresinden hem çok iyi yararlanmış hem de bu fırsatı kaçırmış olan ülke örnekleri mevcuttur. Örneğin Asya Kaplanları olarak adlandırılan Japonya, Güney Kore, Tayvan, Singapur bu fırsatı iyi kullanırken gerekli yatırımları yapamayan Arjantin, Brezilya, Şili, Kolombiya gibi Latin Amerika ülkeleri de başarısız örnekler arasında sayılmaktadır. Demografik fırsat penceresinin sunduğu fırsatları gerçekleştirebilmek için özellikle eğitim, sağlık, istihdam, aile planlaması gibi konularda gerekli altyapı yatırımlarının yapılmasının bir zorunluluk olduğu sıklıkla vurgulanmaktadır. Dolayısıyla önemli olan, açılan bu fırsat penceresini doğru politikalarla en yüksek faydayı sağlayacak şekilde kullanabilmektir (Özdemir, 2019). Bu sürecin nasıl değerlendirildiği kalkınma için büyük önem taşıdığı için dönemin verimli değerlendirilememesi durumunda kalkınmaya katkı sağlamak yerine ağır bir yüke dönüşmesi kaçınılmazdır (Can & Avcı, 2019)

Grafik 2. Türkiye Nüfusunun Yıllara ve Yaş Gruplarına Göre Dağılımı- % (1935-2024)

Kaynak: TÜİK, Genel Nüfus Sayımı, 1935-2000 ve Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi (ADNKS), 2007-2024

Grafik 2'deki verilere göre 0–14 yaş grubunda 1950'lerden itibaren bir azalma eğilimi olduğu görülmektedir. Bu durum doğurganlığın düşmesi ve çocuk nüfus oranının azaldığını göstermektedir. 15–64 yaş grubunda ise 1980'lerden itibaren belirgin biçimde artış yaşanmış ve 2000'lerden sonra %65 civarında sabitlenmiştir. Bu, Türkiye'nin demografik fırsat penceresi dönemine girdiğini göstermesi açısından önemlidir. Çünkü çalışabilir nüfus oranı yüksek olduğu için ekonomik büyüme için potansiyel avantaj sağlamaktadır. Son olarak 65+ yaş grubuna baktığımızda 2000'lerden itibaren bir artış yaşandığı açıkça görülmektedir. Bu durum, yaşlanma sürecinin başladığını ve demografik fırsat penceresinin önümüzdeki yıllarda kapanabileceğini işaret etmektedir. Özetle; 2000'lerden itibaren demografik fırsat penceresini yaşamakta olan Türkiye'de 65+ nüfus oranındaki artış, bu pencerenin önümüzdeki yıllarda kapanmaya başlayacağını göstermektedir.

Nitekim Grafik 2'e göre Türkiye'nin giderek yaşlanan bir toplum olduğunu söylemek mümkündür. Bu bağlamda, yaşlı kuşaklar arasındaki eşitsizlikler, kuşaklar ve cinsiyetler arasındaki farklılıklar, bakım, sosyal güvenlik ve aktif yaşlanma açısından ortaya çıkan sonuçlar politika yapımında dikkate alınmalıdır. Türkiye'nin önümüzdeki dönemde yaşlı sağlığı, sağlıklı yaşlanma ve aktif yaşlanma alanlarında uygulama programlarına odaklanması gerekmektedir. Ayrıca yaşlı nüfus oranı artarken, genç nüfus oranının da azaldığı aşikârdır. Bu nedenle, Türkiye'de eğitim ve istihdam açısından ciddi sorunlar yaşayan ve giderek kıt ve değerli bir kaynak haline gelen genç nüfusun, insan sermayesi olarak daha iyi değerlendirilmesi gerekmektedir. Ne eğitimde ne de istihdamda olan gençlerin oranının yüksek olduğu göz önüne alındığında, her iki alanda da gençler için üretilecek politikaların, eğitimi istihdama daha duyarlı hale getireceği, okul terk oranlarını düşüreceği ve gençlerin hareketliliğini ve katılımını artıracağı açıktır. Gençlik politikalarının etkinliği, aktif çalışma çağındaki nüfusun en yüksek seviyede olduğu, yani demografik fırsat penceresinin henüz kapanmadığı önümüzdeki dönemlerde toplumun üretkenliğine önemli katkılar sağlayacaktır (Bölükbaşı, 2024). Türkiye'de yaşanan demografik dönüşümler son 200 yıldır yaşanan modernleşme sürecinden kaynaklandığı için bu süreç kentleşmeye ve eğitim seviyesinde artışa, erken ölümlerde azalmaya, doğurganlık oranlarında düşüşe ve yaşlı nüfus ile kronik hastalıklarda artışa yol açmıştır. Bu nedenle, Türkiye'nin yaşlı nüfus ve kronik hastalıkların yönetimi konusunda politikalara ihtiyacı olacağı çok açıktır (Bakar vd., 2017).

Dolayısıyla Türkiye'de demografik fırsat penceresinden yararlanabilmek için bazı sosyo-ekonomik göstergelerin değişimi kaçınılmazdır. Bu göstergeler; istihdama dönük yatırımların artması, verimliliğin arttırılması ve nitelikli bir eğitimin hayata geçirilmesidir. Türkiye açısından 2010'da açılan ve en geç 2040'ta bitecek olan bu dönemin bir fırsat penceresi mi yoksa bir demografik kriz penceresi mi olacağı söz konusu bu sosyoekonomik göstergelerde yaşanacak değişimlere bağlıdır (Can & Avcı, 2019).

SONUÇ

Türkiye, 2000'li yıllarla birlikte demografik fırsat penceresinin olgunluk dönemine girmiştir. Çalışabilir nüfus oranının tarihsel olarak en yüksek seviyeye ulaştığı bu süreç, doğru değerlendirildiğinde ekonomik büyüme, sosyal refah ve beşerî sermaye gelişimi açısından önemli bir avantaj yaratabilir. Ancak doğurganlık hızındaki düşüş eğilimi ve yaşlı nüfusun artışı, bu fırsatın geçici olduğunu ve önümüzdeki yıllarda kapanma eğilimine gireceğini göstermektedir. Dolayısıyla, Türkiye'nin bu dönemi verimli biçimde değerlendirebilmesi, eğitim, istihdam ve sağlık politikalarında bütüncül bir dönüşümü zorunlu kılmaktadır.

Somut politika önerileri açısından bakıldığında ilk olarak, genç nüfusun üretkenliğini artırmak amacıyla eğitim sisteminin işgücü piyasasıyla daha güçlü bir şekilde entegre edilmesi gerekmektedir. Ayrıca kadın istihdamını ve genç girişimciliğini destekleyen teşvik mekanizmaları oluşturulmalıdır. Bunların yanında, aktif yaşlanma ve ileri yaş istihdamı politikaları geliştirilmeli, yaşlı nüfusun üretken biçimde ekonomiye katılımı sağlanmalıdır. Son olarak, bölgesel kalkınma farklarını azaltacak istihdam ve göç politikaları ile fırsat penceresinin ülke geneline dengeli biçimde yayılması hedeflenmelidir.

Bu çalışmanın bulguları, Türkiye'nin demografik fırsat penceresini sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle uyumlu biçimde yönetebilmesi için stratejik planlama, sosyal politika reformları ve uzun vadeli nüfus projeksiyonlarına dayalı politikaların gerekliliğini açıkça ortaya koymaktadır. Aksi hâlde, mevcut avantajların hızla yaşlanma baskısına dönüşmesi ve ekonomik büyümenin ve kalkınma hızının ivme kaybetmesi kaçınılmaz olacaktır. Türkiye'nin bu dönemi bir "fırsat penceresi" olarak mı yoksa "demografik kriz" olarak mı yaşayacağı, bugünden alınacak politik ve kurumsal kararların niteliğine bağlı olacaktır.

KAYNAKÇA

Avsar, A. (2011). FERTİLİTY TRANSİTİON AND REGİONAL VARİATİON OF FERTİLİTY İN TURKEY: PANEL DATA FİXED EFFECTS ESTİMATİON, 1975-2000. https://lup.lub.lu.se/student-papers/search/publication/1976804

Aydın, A. (2023). Türkiye'nin demografik fırsat penceresi: Daralan fırsat döneminin istihdam boyutuyla bir analizi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, *62*, 186-196. http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.67974

Bakar, C., Oymak, S., & Maral, I. (2017). TURKEY'S EPİDEMİOLOGİCAL AND DEMOGRAPHİC TRANSİTİONS: 1931-2013. BALKAN MEDİCAL JOURNAL, *34,* 323-334.

Bölükbaşı, A. (2024). SOCİAL CONSEQUENCES OF DEMOGRAPHİC TRANSFORMATİON İN TURKEY. ULUSLARARASI ANADOLU SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ, 8(4), 1041-1058. https://doi.org/10.47525/ulasbid.1572932

Can, B., Avci, S. (2019). Demografik fırsat penceresi Türkiye için demografik kriz penceresine dönüşecek mi?. B. Gonencgil, T. A. Ertek, I. Akova ve E. Elbasi (Ed.), *1st Istanbul International Geography Congress Proceedings Book* (s. 211-221) içinde. Istanbul University Press. https://doi.org/10.26650/PB/PS12.2019.002.022

Coskun, S. (2023). The Impact of the Demographic Transition on the Total Factor Productivity in Türkiye. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 24*(2), 424-439. https://doi.org/10.17494/ogusbd.1294814

Gökburun, İ. (2020). TÜRKİYE'NİN DEMOGRAFİK DÖNÜŞÜM SÜRECİNDE NÜFUS POLİTİKALARININ ROLÜ. GELECEK VİZYONLAR DERGİSİ, 4(4) 1-15. https://doi.org/10.29345/futvis.141

Lee, R., & Mason, A. (2006). WHAT İS THE DEMOGRAPHİC DİVİDEND? FİNANCE AND DEVELOPMENT JOURNAL.43(3). https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2006/09/basics.htm

Özdemir, C. (2019). Türkiye'de demografik fırsat penceresi ve eğitimin yaygınlaşmasının sosyoekonomik etkileri. *Nüfusbilim Dergisi*, *41*(1), 7-25.

TÜİK (2025). Doğum İstatistikleri, 2024 *Haber Bülteni*, Sayı:54196 https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=Dogum-Istatistikleri-2024-54196

TÜSİAD (1999). *Turkey's Window of Opportunity Demographic Transition Process and its Consequences.* TÜSİAD Publication No-T/99-3-254

United Nations. (2004). World population 2300. Department of Economic and Social Affairs, Population Division, UN Publication. https://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/trends/WorldPop2300final.pdf

Yavuz, S. (2005). FERTİLİTY TRANSİTİON AND THE PROGRESSİON TO THİRD BİRTH İN TURKEY. MPIDR WORKİNG PAPER, WP 2005-028. https://www.demogr.mpg.de/papers/working/wp-2005-028.pdf

TURKEY's CO_2 CONVERGENCE ON THE PATH TO DECARBONISATION (1865–2023): EMPIRICAL EVIDENCE FROM WRALS-ADF UNIT ROOT TESTS

Samet TOPAL
Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü, Kars, Türkiye.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2986-3697
Murat AKÇA
Dr. Öğr. Üyesi, Kafkas Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü, Kars, Türkiye.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0002-9974-8697
Serhat ÇAMKAYA
Doç. Dr., Kafkas Üniversitesi, İİBF, İktisat Bölümü, Kars, Türkiye.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-4373-1922

Abstract

This study examines the validity of the convergence hypothesis in CO_2 emissions in line with Turkey's carbon neutrality targets using data from 1865 to 2023. The Solow (1956) model, which forms the basis of neoclassical growth theory, predicts that income disparities across countries will decrease over time, tend to converge, and achieve equality in the long run. Numerous empirical studies have been conducted on the convergence hypothesis, and it has begun to be used in the long-term analysis of many macroeconomic variables, as well as economic growth. In this study, CO_2 emission data were decomposed into short-, medium-, and long-term components using a Wavelet transform, followed by ADF and RALS-ADF unit root tests. The findings indicate that there is a convergence trend in CO_2 emissions in Turkey in the short, medium, and long term, suggesting that shocks are transitory rather than permanent. While a strong convergence and rapid correction process are observed in the short term, convergence in the long term is found to be weaker but statistically significant. In terms of policy recommendations, these results demonstrate the need for a proactive and holistic climate policy that accelerates the convergence process, rather than simply passively balancing emissions through cyclical fluctuations, for Turkey to achieve its carbon neutrality targets. In this context, regulations that reduce fossil fuel dependency in energy supply and increase the share of renewable energy are crucial, as are technological upgrades and the mandatory implementation of clean production standards to increase energy efficiency in industry. Tax, subsidy, and infrastructure policies that encourage public transportation, electric vehicles, and low-emission logistics solutions, along with strengthening insulation standards in buildings, green certification, and practices prioritizing carbon footprint reduction in urban transformation processes, are considered critical. Furthermore, market-based mechanisms such as carbon pricing, emissions trading systems, and green financing instruments should ensure the active participation of the private sector in the transformation process. The convergence process should be supported by regulations that strengthen institutional capacity and enhance monitoring, reporting, and verification infrastructure. Finally, the balance between environmental objectives and economic and social sustainability should be maintained through awareness programs and just transition mechanisms that strengthen the participation of local governments, civil society, and households in the process; thus, the observed convergence in emissions can be achieved in a permanent and inclusive manner.

Keywords: Decarbonisation, Convergence, WRALS-ADF, Turkey.

TÜRKİYE'NİN KARBONSUZLAŞMA YOLUNDA CO_2 YAKINSAMASI (1865-2023): WRALS-ADF BİRİM KÖK TESTLERİNDEN AMPİRİK KANITLAR

Özet

Bu çalışma, Türkiye'nin 1865-2023 dönemine ait verilerini kullanarak karbon sıfır hedefleri doğrultusunda CO_2 emisyonlarında yakınsama hipotezinin geçerliliğini incelemektedir. Neo-klasik büyüme teorisinin temelini oluşturan Solow (1956) modeli, ülkeler arasında gelir farklılıklarının zamanla azalacağını, birbirlerine yakınsama eğilimi göstereceğini ve uzun dönemde eşitliğe ulaşılacağını öngörmektedir. Yakınsama hipotezi üzerine çok sayıda ampirik çalışma yapılmış ve hipotez, ekonomik büyümenin yanı sıra pek çok makroekonomik değişkenin uzun dönemli analizinde de kullanılmaya başlanmıştır. Bu çalışmada CO_2 emisyon verileri, Wavelet dönüşümü ile kısa, orta ve uzun vadeli bileşenlerine ayrılmış; ardından ADF ve RALS-ADF birim kök testleri uygulanmıştır. Bulgular, Türkiye'de CO_2 emisyonlarında kısa, orta ve uzun vadede yakınsama eğiliminin bulunduğunu, dolayısıyla şokların kalıcı değil geçici nitelik taşıdığını göstermektedir. Kısa vadede güçlü bir yakınsama ve hızlı bir düzeltme süreci gözlemlenirken, uzun vadede yakınsama daha zayıf ancak istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Politika önerileri açısından bu sonuçlar, Türkiye'nin karbon nötr hedeflerine ulaşabilmesi için emisyonları sadece döngüsel dalgalanmalar yoluyla pasif biçimde dengeye bırakmak yerine, yakınsama sürecini hızlandıracak proaktif ve bütüncül bir iklim politikasına ihtiyaç olduğunu ortaya koymaktadır. Bu çerçevede, enerji arzında fosil yakıt bağımlılığını azaltan ve yenilenebilir enerji payını artıran düzenlemelerin yanı sıra, sanayide enerji verimliliğini yükseltecek teknoloji yenilemeleri ve temiz üretim standartlarının zorunlu hale getirilmesi önem taşımaktadır. Ulaşımda toplu taşımayı, elektrikli araçları ve düşük emisyonlu lojistik çözümlerini teşvik eden vergi, sübvansiyon ve altyapı politikaları, binalarda ise yalıtım standartlarının güçlendirilmesi, yeşil sertifikasyon ve kentsel dönüşüm süreçlerinde karbon ayak izinin azaltılmasını önceleyen uygulamalar kritik görünmektedir. Bunlara ek olarak, karbon fiyatlandırması, emisyon ticaret sistemleri ve yeşil finansman araçları gibi piyasa temelli mekanizmalarla özel sektörün dönüşüm sürecine aktif katılımı sağlanmalı; kurumsal kapasiteyi güçlendiren, izleme-raporlama-doğrulama altyapısını geliştiren düzenlemelerle yakınsama süreci desteklenmelidir. Son olarak, yerel yönetimlerin, sivil toplumun ve hane halklarının sürece katılımını güçlendirecek farkındalık programları ve adil geçiş mekanizmalarıyla, çevresel hedeflerle ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik arasındaki denge gözetilmelidir; böylece emisyonlarda gözlenen yakınsama kalıcı ve kapsayıcı bir yapıya kavuşabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Karbonsuzlaşma, Yakınsama, WRALS-ADF, Türkiye.

1. Giriş

Neo-klasik büyüme teorisinin temelini oluşturan ve azalan verimler varsayımına dayanan Solow (1956) modeli, ülkeler arasındaki gelir farklılıklarının geçici nitelikte olduğunu ve uzun dönemde kişi başına gelir seviyelerinin eşitlenme eğilimi göstereceğini öngörmektedir. Bu çerçevede ortaya çıkan yakınsama hipotezi, sermayenin azalan getiriler ilkesi doğrultusunda, sermaye fakiri ülkelerde sermayenin marjinal veriminin daha yüksek, sermaye zengini ülkelerde ise daha düşük olduğunu savunarak, sermaye akımlarının ve büyüme hızlarının farklılaşması yoluyla ülkeler arası gelir farklarının zamanla azalacağını ileri sürmektedir (Güriş vd. 2017: 239). Bu mekanizma, sermaye fakiri ülkelerde büyüme hızının daha yüksek olmasına ve dolayısıyla zamanla gelir farklılıklarının azalmasına yol açmaktadır. Özellikle 1980'li yıllardan itibaren yakınsama hipotezi üzerine yapılan çok sayıda ampirik çalışma, bu kavramın yalnızca ekonomik büyüme literatürüyle sınırlı kalmayıp,

çeşitli makroekonomik değişkenlerin uzun dönemli dinamiklerinin analizinde de kullanıldığını ortaya koymuştur. Bu değişkenlerden biri de çevre kalitesi olup, yakınsama hipotezinin çevresel göstergeler bağlamında incelenmesi, ülkelerin çevresel performanslarının zamanla birbirine yakınlaşıp yakınlaşmadığının değerlendirilmesi açısından önemli bir araştırma alanı haline gelmiştir.

Çevresel yakınsama, yakınsama literatüründe son yıllarda giderek önem kazanan bir araştırma alanı haline gelmiştir. 1950 sonrası dönemde artan üretim ve tüketim faaliyetlerinin neden olduğu çevresel bozulmalar, küresel ısınma ve iklim değişikliği gibi ciddi çevresel tehditleri gündeme getirmiş; bu gelişmeler iktisat disiplininde çevreye duyarlı yaklaşımların güçlenmesine ve çevre ekonomisi ile ekolojik iktisat gibi alt alanların ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Çevresel yakınsama hipotezi, ülkelerin çevre kalitesi düzeylerinin zamanla birbirine yakınsama eğiliminde olacağını öne sürmektedir. Bu yaklaşım, benzer üretim süreçlerinden geçerek benzer gelir düzeylerine ulaşan ülkelerin çevresel kalite açısından da benzer düzeylere erişeceği varsayımına dayanmaktadır. Ayrıca, Birleşmiş Milletler öncülüğünde yürütülen küresel çevre politikaları ve Kyoto ile Paris İklim Anlaşmaları gibi uluslararası düzenlemelerin, ülkelerin çevresel farkındalığını artırarak çevreyi korumaya yönelik ortak çabaları teşvik ettiği düşünülmektedir. Bu teorik çerçeveden hareketle, çevresel yakınsamanın gerçekleşip gerçekleşmediği konusu ampirik araştırmalarda geniş bir şekilde incelenmiş; pek çok çalışma, çevre kirliliğini temsilen kullanılan CO_2 emisyonları üzerinden çevresel yakınsama dinamiklerini analiz etmiştir (Ulucak, 2017).

Bu çalışma, Türkiye'nin 1865-2023 dönemine ait verilerini kullanarak, karbon nötr hedefler çerçevesinde CO_2 emisyonlarında yakınsama hipotezinin geçerliliğini ampirik olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, Türkiye'nin uzun dönemli karbon salımı dinamikleri analiz edilerek, çevresel sürdürülebilirlik hedefleriyle uyumlu bir yakınsama eğiliminin mevcut olup olmadığı değerlendirilecektir. Bu doğrultuda, çalışmanın birinci bölümünü oluşturan giriş kısmının ardından, ikinci bölümde konuya ilişkin literatür taraması gerçekleştirilecektir. Üçüncü bölümde, çalışmada kullanılan veri seti ve ampirik metodoloji ayrıntılı biçimde tanıtılacaktır. Dördüncü bölümde elde edilen ampirik bulgular sunulacak ve sonuçlar literatür çerçevesinde tartışılacaktır. Son olarak, beşinci bölümde genel sonuçlar ortaya konulacak ve politika önerileri geliştirilecektir.

2.Literatür taraması

Karbon dioksit (CO_2) emisyonlarının yakınsaması, çevre ekonomisinde kritik bir konu haline gelmiştir. Bu konu, farklı emisyon seviyelerine sahip ülkeler veya bölgelerin benzer kişi başına emisyon yollarına doğru ilerleyip ilerlemediklerini yansıtmaktadır.

Berk vd. (2021), çığır açıcı katkılarıyla, Solow büyüme modelini yenilenemeyen enerjiyi bir üretim faktörü olarak dahil edecek şekilde genişleterek CO_2 emisyonlarının yakınsamasına ilişkin birleşik bir teorik model geliştirmişlerdir. 65 ülkeden oluşan bir panel için sistem GMM tahmini kullanarak (1970–2014), kişi başına CO_2 emisyonlarında küresel yakınsama olduğuna dair sağlam kanıtlar sunmuşlardır. Özellikle, gelişmiş ülkeler arasında yakınlaşma görülürken, gelişmekte olan ülkeler arasında farklılaşma gözlemlenmiştir. Yazarlar, sabit emisyon azaltım hedeflerinin benzer yapısal özelliklere sahip ekonomiler arasında yakınlaşmayı istemeden yavaşlatabileceği sonucuna varmış ve daha esnek, büyümeyle uyumlu politika çerçevelerine ihtiyaç olduğunu öne sürmüştür.

Benzer şekilde, Borowiec ve Papież (2024) hem üretim bazlı (PBA) hem de tüketim bazlı (CBA) emisyon hesaplamalarını kullanarak 38 ülkede (1992-2019) yakınsamayı araştırmışlardır. DCCE-MG panel modelini uygulayarak, gelişmekte olan ekonomilerde daha hızlı gerçekleşen mutlak ve koşullu yakınsama kanıtları bulmuşlardır. Çalışma, küreselleşme ve sıkı çevre politikalarının gelişmekte olan ülkelerde yakınsamayı önemli ölçüde teşvik ettiğini, yenilenebilir enerji kullanımı ve sanayileşmenin ise doğrudan etkisinin çok az olduğunu vurgulamıştır. Ancak yazarlar, gelişmekte olan ülkelerin ortalama CO_2 seviyelerinin nispeten hızlı bir şekilde artmaya devam etmesi nedeniyle yakınsamanın mutlaka etkili bir iklim politikası anlamına gelmediğine dikkat çekmiştir.

Sektörel düzeyde, Cialani ve Mortazavi (2023), 28 Avrupa Birliği ülkesinde (1970-2018) sanayi ve imalat sektörlerinde CO_2 emisyonlarının yakınsamasını incelemiştir. Phillips-Sul log-t testini kullanarak, birden fazla yakınsama kulübünün varlığını tespit etmişler ve AB ülkelerinin farklı emisyon dengelerine doğru yakınsadığını öne sürmüşlerdir. Sonuçlar, yakınsama dinamiklerinin sektörler arasında önemli ölçüde farklılık gösterdiğini vurgulamış ve AB'nin iklim stratejisi kapsamında sektöre özgü emisyon politikalarının gerekliliğini ortaya koymuştur.

Bunu tamamlayıcı olarak, Marrero vd. (2021) 22 Avrupa ülkesinde (1990-2014) karayolu taşımacılığı sektörünü incelemiştir. Dinamik panel modelleri kullanarak, koşullu yakınsama kanıtları bulmuşlardır. Bu, emisyon seviyelerinin yalnızca yakıt fiyatları ve ekonomik faaliyet gibi yapısal belirleyiciler hesaba katıldığında uyum sağlama eğiliminde olduğu anlamına gelmektedir. Ancak, daha az kirleten ülkeler daha fazla kirleten ülkeleri yakaladıkça, yakınsama istenmeyen yüksek emisyon seviyelerinde gerçekleşmiştir. Bu nedenle yazarlar, daha düşük emisyon seviyelerinde mutlak yakınsama sağlamak için enerji kullanımı ve ulaşım sistemlerinin yapısal uyumlaştırılmasını savunmuşlardır.

Giderek artan sayıda literatür, alt ulusal düzeyde yakınsamanın ulusal düzeyde karbonsuzlaşmayı kolaylaştırıp kolaylaştırmayacağını değerlendirmek için dünyanın en büyük emisyon kaynağı olan Çin'e odaklanmaktadır. Gao vd. (2021), Tapio ayrıştırma analizini LMDI ayrıştırması ve Cobb–Douglas üretim fonksiyonlarıyla entegre ederek 1995'ten 2017'ye kadar eyaletlerin CO_2 emisyonlarını incelemiştir. Bulguları, çoğu eyalette emisyonlar ile ekonomik büyüme arasında, esas olarak sermaye yatırımı ve toplam faktör verimliliğinin etkisiyle zayıf bir ayrışma olduğunu ortaya koymuştur. Önemli heterojenliğe rağmen, eyaletler kulüp yakınsaması sergilemiş ve bu da birleşik bir düşük karbon yörüngesine doğru kademeli bir koordinasyon olduğunu göstermektedir.

Politika etkilerini daha ayrıntılı olarak ele alan Wang vd. (2023), Çin'in önemli bir endüstriyel yakınsama girişimi olan "Üçlü Oyun" Reformunun çevresel etkilerini, 285 şehir için (2004-2016) çok dönemli farkların farkı (DID) yaklaşımını kullanarak değerlendirmiştir. Sonuçlar, reformun endüstriyel modernizasyonu ve yeşil teknoloji inovasyonunu teşvik ederek kişi başına CO_2 emisyonlarını önemli ölçüde azalttığını ve bu etkinin kaynak zengini ve daha büyük şehirlerde daha güçlü olduğunu göstermiştir. Yazarlar, endüstriyel yakınsama politikalarının gelişmekte olan ekonomilerde emisyon azaltımını sağlamak için güçlü araçlar olabileceği sonucuna varmışlardır.

Şehir düzeyindeki heterojenliği daha ayrıntılı olarak inceleyen Xie vd. (2023), 326 Çin şehrinde kantil tabanlı stokastik yakınsama modelleri kullanarak dijital kapsayıcı finansmanın emisyon yakınsaması üzerindeki etkisini değerlendirmişlerdir. Orta ve Batı Çin'in önemli bir yakınsama sergilerken, Doğu bölgesinin geride kaldığı sonucuna ulaşmışlardır. Ayrıca, dijital finansın finansal kapsayıcılığı ve yeşil yatırımı teşvik ederek ulusal düzeyde yakınlaşmayı kolaylaştırdığı, ancak daha gelişmiş doğu bölgesinde yakınlaşmayı marjinal olarak engellediği tespit edilmiştir. Yazarlar, bölgesel olarak uyarlanabilir dijital finans politikaları ile Çin'in "çift karbon" hedefleri olan zirveye ulaşma ve karbon nötrlüğü hedeflerinin desteklenebileceğini öne sürmüşlerdir.

Amerika Birleşik Devletleri bağlamında, Tiwari vd. (2021), Pesaran ikili testi ve Phillips-Sul algoritması gibi doğrusal olmayan ve kulüp yakınsama yöntemlerini kullanarak 50 eyaletteki (1976-2014) CO_2 emisyonlarının yakınsamasını araştırmışlardır. Analiz, eyaletlerin birleşmeden sonra dört farklı emisyon kulübü oluşturarak kısmi yakınsama gösterdiğini ortaya koymuştur. Sadece Florida, Teksas ve Massachusetts gibi birkaç eyalet yakınsamayan bir davranış sergilemiştir. Bu bulgular, ABD emisyonlarının bölgesel heterojenliğinin devam ettiğini vurgulamış ve bölgeye özgü azaltım stratejileri çağrısında bulunmuştur. Benzer şekilde, Lee vd. (2023) OECD ülkeleri (1960–2018) üzerinde odaklanmış ve yapısal kırılmaları ve kesitsel bağımlılığı hesaba katan yeni bir stokastik yakınsama testi sunmuştur. Bulguları, yakınsama hipotezini reddetmiş ve gelişmiş ekonomiler arasında kişi başına CO_2 emisyonları farklarının kalıcı ve yapısal olduğunu göstermiştir. Çalışma,

mevcut iklim taahhütlerinin sanayileşmiş ülkeler arasında emisyon seviyelerini henüz eşitlememiş olduğu sonucuna varmıştır.

Emisyon eğilimlerinin karmaşıklığı, doğrusal olmayan yaklaşımların geliştirilmesine yol açmıştır. Sohail ve ark. (2022), birkaç doğrusal olmayan birim kök testi kullanarak, en büyük 20 küresel emisyon üreticisi (1960–2018) arasında doğrusal olmayan yakınsamayı incelemiştir. Tüm ülkelerin doğrusal olmayan emisyon süreçleri sergilediğini, ancak 17 ülkenin yakınsama, 3 ülkenin ise uzaklaşma eğilimi gösterdiğini tespit etmişlerdir. Çalışma, CO_2 yakınsamasını modellemede doğrusal olmayan dinamikleri dahil etmenin ve emisyon politikalarını her ülkenin yörüngesine göre uyarlama gerekliliğini vurgulamıştır.

Mevcut literatür, ülkeler, bölgeler ve sektörler arasında CO_2 emisyonlarının yakınsamasına ilişkin önemli kanıtlar sunsa da bazı eksiklikler hala mevcuttur. İlk olarak, çoğu çalışma belirli bölgelere veya ülke gruplarına (örneğin OECD, AB, Çin veya ABD) odaklanmakta ve farklı politika rejimleri altında bölgeler arası etkileşimler ve küresel yakınsama dinamikleri hakkında sınırlı bir anlayış bırakmaktadır. Bu çalışmanın, Türkiye gibi gelişmekte olan bir ülke özelinde yapılan nadir çalışmalardan birisi olarak literatüre önemli bir katkı yapacağı düşünülmektedir.

3. Veri ve ampirik metodoloji

Bu çalışmanın temel amacı Türkiye'nin karbon sıfır hedefleri doğrultusunda CO_2 emisyonunda yakınsamanın geçerli olup olmadığını test etmektir. Bu amaçla, CO_2 emisyonu verileri 1865'den başlayıp 2023'e kadar uzun bir şeklinde devam etmektedir. İlgili veri, kişi başı cinsinden ölçülmüş olup, OWD (2025) veri tabanından erişilmiştir. Çalışmanın ampirik metodolojisi oluşturulurken öncelikle değişkenler Wavelet dönüşümüne tabi tutularak kısa, orta ve uzun vadeye dönüştürülmüştür. Ardından, dönüşümü yapılmış serilere ADF ve RALS-ADF birim kök testleri uygulanmıştır. Bu bağlamda, bu kısımda kullanılan birim kök yaklaşımlarının teori temelleri anlatılmıştır.

3.1. Wavelet Dönüşümü

Çalışma dönemi süresince birim kökün var olup olmadığı herhangi bir zaman serisi tekniği kullanılarak sınanabilir. Bunun yanı sıra, kısa, orta ve uzun vadeli zaman dilimlerinde birim kökün var olup olmadığı Wavelet (dalgacık) dönüşümü yapılarak da sınanabilir. Dönüşümü yapılan bu seriler hakkında daha kapsamlı yorumlamalar ve buna bağlı olarak politika yaklaşımları geliştirilebilir. Wavelet prosedürünün bu tip bir dönüşümü mümkün kılması, son dönem ekonometrik çalışmalarda sıklıkla tercih edilmesini beraberinde getirmiştir (Pata vd., 2023; Demirtaş, 2023; Gorus vd., 2023; Kaya, 2024). Bu yaklaşım, zaman ve frekans alanlarından bilgi içerir ve çeşitli zaman ölçeklerinde seriler arasındaki dinamik etkileşimi incelemeye imkan tanır (Gorus vd., 2023).

Bu çalışmada, zaman serisini birden fazla frekans aralığına bölmek için ayrık dalgacık dönüşümü (DWT) kullanılmıştır. DWT'nin ortogonal yaklaşımı aşağıdaki şekilde ifade edilebilir:

$$y(t)=\sum_k s_{J,k}\phi_{J,k}(t)+\sum_k d_{J,k}\psi_{J,k}(t)+\sum_k d_{J-1,k}\psi_{J-1,k}(t)+.....+\sum_k d_{1,k}\psi_{1,k}(t) \quad (1)$$

Burada $\phi_{j,k}$, bir serinin düşük frekanslı bileşenini karakterize eden ve uzun vadeli davranışını kapsayan ölçekleme işlevi görürken, $\psi_{j,k}$, bir serinin yüksek frekanslı yönlerini gösteren ve kısa vadeli davranışını yakalayan dalgacık işlevini temsil eder. $s_{j,k}$ ve $d_{j,k}$ değişkenleri sırasıyla trendler ve kısa vadeli bileşenlerle ilgili bilgileri yakalayan düzeltme ve detay katsayılarını temsil etmektedir. DWT, dalgacık ve ölçekleme katsayılarının sayısı azaldıkça istatistiksel analizler yürütme yeteneğini sınırlandırdığı için bu çalışmada, Walden (2001) tarafından önerilen maksimal örtüşmeli ayrık dalgacık dönüşümü (MODWT) benimsenmiştir. MODWT'nin katsayıları, yani dalgacık ($w_{j,t}$) ve ölçekleme ($v_{j,t}$) katsayıları aşağıdaki şekilde ifade edilebilir:

$$w_{j,t} = \sum_{l=0}^{L-1} \frac{\psi_{j,l}}{2^{j/2}} Y_{t-l} \mod N \quad (2)$$

$$v_{j,t} = \sum_{l=0}^{L-1} \frac{\phi_{j,l}}{2^{j/2}} Y_{t-l} \mod N \quad (3)$$

Yukarıdaki eşitlik 2 ve 3'teki Yt (t = 0, 1, 2, ... , L – 1) zaman serisini ifade etmektedir. Çalışmada, yirmi uzunluklu (LA20) Daubechies En Küçük Asimetrik dalgacık filtresi kullanılmıştır. Bu doğrultuda çalışmada, CO_2 emisyonu serisinde histeri olup olmadığı hem orijinal hem de dönüştürülmüş serilerde sınanmıştır.

3.2. RALS Yaklaşımı

Normal olmayan dağılımlı seriler, finansal ve ekonomik değişkenlerle ilgili verilerle çalışırken sıkça karşılaşılan bir durumdur. Normal olmayan dağılım olgusu, doğrusal olmayan şekilde modellenen serilerin ağır kuyruklu yapısı veya asimetri nedeniyle değişkenlerle ilgili verilerin çarpıklığı gibi nedenlerden dolayı ortaya çıkabilir (Aydın ve Turan, 2020). Bu bağlamda, Im ve Schmidt (2008) hataların normal olmaması durumunda, hataların yüksek momentlerinden elde edilen bilginin kullanılmasının daha sağlam sonuçlar elde edilebileceğini ileri sürmüştür. Bu bağlamda, hatalardaki yüksek momentlerden elde edilen bu bilgilerin birim kök testine eklenmesi safhasında, Im ve Schmidt (2008) tarafından önerilen ve "*Kalıntılarla Genişletilmiş En Küçük Kareler (RALS)*" yaklaşımından istifade edilmektedir. Bu prosedür, birim kök testlerine uygulanılarak, mevcut birim kök testleri hataların normal olmayan dağılımına ilişkin bilgilerle genişletilir. RALS test metodolojisi doğrusal bir bağlamda çalışmakta ve en küçük kareler yaklaşımına dayanmaktadır.

3.3. RALS-ADF Yaklaşımı

Dickey ve Fuller (1979) tarafından literatüre kazandırılan ve Genişletilmiş Dickey Fuller (ADF) birim kök testinde, serilerin birim köklü olup olmadığını sınamak için aşağıdaki eşitlik 4'teki regresyon modelinden istifade edilmektedir.

$$\Delta Y_t = \alpha + \lambda Y_{t-1} + \sum_{i=1}^{p} \xi_i \Delta Y_{t-i} + u_t \quad (4)$$

Bu eşitlik RALS prosedürü uygulanıp genişletilirse, RALS-ADF birim kök testi elde edilmiş olur. Hataların normal dağılmaması bilgisinden istifade edilerek standart ADF testine RALS prosedürü uygulanarak, RALS-ADF birim kök testi elde edilir. Elde edilen eşitlik aşağıdaki şekilde yazılabilir:

$$\Delta Y_t = \alpha + \lambda Y_{t-1} + \sum_{i=1}^{p} \xi_i \Delta Y_{t-i} + \hat{w}_t' \vartheta + v_t \quad (5)$$

Burada, $\hat{w}_t$= hataların normal dağılmaması durumunda ortaya çıkan bilgileri birim kök modeline yansıtan RALS terimini göstermektedir. Bu birim kök testinde, birim kök sınaması λ parametresi üzerinden gerçekleştirilmektedir. Bu parametreye ait test istatistiği t_{RADF} olarak adlandırılmakta ve aşağıdaki şekilde ifade edilmektedir:

$$t_{RADF} \rightarrow \rho . t_{ADF} + \sqrt{1-\rho^2} . Z \quad (6)$$

Yukarıda belirtildiği gibi, Z standart normal dağılıma göre normal dağılım gösteren bir rastgele değişkeni temsil ederken, p ana modeldeki birim kök testinden elde edilen hatalar ile birim kök testine uygulanan RALS prosedüründen elde edilen hatalar arasındaki uzun vadeli korelasyonu gösterir (lm vd., 2014). RALS-ADF birim kök testi için hipotezler aşağıdaki gibi kurulmaktadır:

$H_0 : \lambda = 0$ *(Seriler birim köklüdür)*

$H_1 : \lambda < 0$ *(Seriler birim köklü değildir)*

4. Ampirik Bulgular ve Tartışma

Çalışmanın başlangıç safhasında hem orijinal hem de dönüştürülmüş serilere ilişkin birim kök sınaması klasik ADF birim kök testi vasıtasıyla gerçekleştirilmiştir. Aşağıda Tablo 1'deki sonuçlara göre CO_2 emisyonu değişkeni %1 önem düzeyinde birim kök (I(0)) içermemektedir. Bu sonuç, Türkiye'de yakınsama hipotezinin geçerli olduğunu ortaya koymaktadır.

Tablo 1. *Orijinal değişkenlere ait ADF birim kök test* sonuçları

Değişken	ADF test istatistiği	Prob.	Gecikme Uzunluğu	Kritik Değerler
CO_2	-5.3706	0.000	13	%1:-3,475; %5:-2,881

Not: Gecikme uzunluğu genelden özele t-istatistiği vasıtasıyla belirlenmiştir.

Aşağıdaki Tablo 2'de dönüşümü yapılmış serilere ilişkin klasik ADF test sonuçları sunulmuştur. Bu bağlamda kısa, orta ve uzun vadeli birim kök test sonuçları %1 önem seviyesinde CO_2 emisyonunun düzeyde durağan yani I(0) olduğunu göstermektedir. Diğer bir değişle, kısa, orta ve uzun vadeli sonuçlar Türkiye'de yakınsama hipotezinin geçerli olduğunu ima etmektedir.

Tablo 2. *Dönüştürülmüş değişkenlere ait ADF birim kök test sonuçları*

	Değişken	ADF test istatistiği	Gecikme Uzunluğu	Kritik Değerler
Kısa Vade (< 20 yıl)	**CO_2**	-8.731	13	%1:-3,475 %5:-2,881
Orta Vade (20-40 yıl)	**CO_2**	-5.370	13	
Uzun Vade (> 40 yıl)	**CO_2**	-4.583	12	

Not: Gecikme uzunluğu genelden özele t-istatistiği vasıtasıyla belirlenmiştir.

Klasik ADF birim kök sınamasının yapılması için değişkenlerin hatalarının durağan olduğu varsayılmaktadır. Eğer hatalar durağan değilse, birim kök testlerinin sonuçlarına güvenilmesi sapmalı sonuçların elde edilmesine yol açacaktır. Bunun için CO_2 emisyonundan elde edilen kalıntılara ilişkin normal dağılım sınaması Jarque-Bera normallik testi vasıtasıyla gerçekleştirilmiş ve Tablo 3'de sunulmuştur.

Tablo 3. *Jarque-Bera normallik sınaması sonuçları*

Değişken	J-B test istatistiği	Prob.
CO_2	975.315***	0.000

Not: ***; %1 anlamlılık düzeyini göstermektedir.

Yukarıdaki Tablo 3'deki sonuçlara göre ADF testinden elde edilen kalıntılara Jarque-Bera normallik testi uygulandığında, kalıntıların normal dağılım göstermediği görülmektedir. Bu nedenle, kalıntıların normal dağılım göstermediği durumlarda daha sağlam sonuçlar veren RALS prosedürünün bir uyarlaması olan RALS-ADF testinin kullanılması daha tutarlı sonuçların elde edilmesini mümkün kılar. Buna göre, serilerin durağanlığı RALS-ADF birim kök testi kullanılarak analiz edilmiştir.

Tablo 4. *RALS-ADF test sonuçları*

	Değişken	RALS-ADF test ist.	ρ^2	Gecikme Uzunluğu	Kritik Değerler
	CO_2	-4.919	0.672	13	%1:-3.344 %5:-2.732
Kısa Vade (< 20 yıl)	**CO_2**	-11.416	0.683	13	
Orta Vade (20-40 yıl)	**CO_2**	-4.919	0.672	13	
Uzun Vade (>40 yıl)	**CO_2**	-3.413	0.843	13	%1:-3.444 %5:-2.845

Not: Gecikme uzunluğu genelden özele t-istatistiği vasıtasıyla belirlenmiştir.

Yukarıda Tablo 4'de CO_2 emisyonu değişkeni için hem orijinal hem de Wavelet transformasyonu yapılmış versiyonu sunulmuştur. Buna göre CO_2 emisyonu değişkeninin düzeyde durağan olduğu görülmektedir. Dahası, CO_2 emisyonu değişkeninin kısa, orta ve uzun vadede de benzer şekilde düzeyde durağan yani I(0) olduğu görülmektedir. Bu bulgu, Türkiye için CO_2 emisyonunda kısa, orta ve uzun vadede herhangi bir ıraksama durumunun olmadığını kanıtlar niteliktedir. Diğer bir değişle, bulgular şokların (ekonomik döngüler, krizler, politika girişimleri) CO_2 seviyesini kalıcı bir birim-kök süreci gibi sürüklemekten ziyade zamanla "uzun dönemli bir denge yolu" çevresine geri ittiğini ima ediyor. Yani yakınsama hipotezinin Türkiye için kısa, orta ve uzun zaman dilimlerinde geçerli olduğu teyit edilmektedir. Bulgular, kısa vadede güçlü yakınsama olduğunu (çünkü t istatistik değeri çok büyük) ve buna bağlı olarak emisyon şoklarının hızlı sönümlendiğini, orta vadede istikrarın korunduğunu ve uzun vadede ise yakınsamanın daha düşük ama anlamlı olduğunu (uzun vadede anlamlılık %5'te yakınsama geçerli) göstermektedir. Bu bağlamda, geçici politika/konjonktür şoklarının etkisinin zamanla geri alındığını, kalıcı emisyon azaltımı için ise denge düzeyini belirleyen enerji karışımı, sanayiin emisyon yoğunluğu, ulaşım ve binalardaki emisyon yoğunluğu gibi yapısal faktörlerin kalıcı olarak değiştirilmesi gerekmektedir. Kısacası, Türkiye'de karbon sıfırlama hedefinin sağlanması için geçici tedbirler yerine uzun vadeli emisyon patikasını kalıcı olarak aşağı çekecek, dengeyi belirleyen yapıyı dönüştürecek ve kalıcı sinyal veren politikaların uygulanması gerekmektedir.

5. Sonuç ve Politika Önerileri

Bu çalışma, Türkiye'nin karbon nötrlük hedefleri doğrultusunda 1865-2023 dönemi CO_2 emisyonlarında yakınsama hipotezinin geçerliliğini incelemiştir. Verileri kısa, orta ve uzun vadeli bileşenlere ayırmak için Wavelet dönüşümü kullanılarak ve hem ADF hem de RALS-ADF birim kök testleri uygulanarak elde edilen sonuçlar, Türkiye'deki CO_2 emisyonlarının sabit olduğunu ve tüm zaman dilimlerinde yakınsama eğilimleri gösterdiğini doğrulamıştır. Bu bulgular, emisyon şoklarının kalıcı değil geçici olduğunu göstermektedir, bu da ekonomik veya politik şokların neden olduğu dalgalanmaların sonunda düzeltileceğini ima etmektedir. Buna göre, Türkiye, daha düşük emisyon seviyelerine doğru kademeli ancak anlamlı bir yakınsama yoluyla çevresel sürdürülebilirliği sağlama konusunda yapısal bir potansiyel sergilemektedir.

İlk olarak, analizde gözlemlenen güçlü kısa vadeli yakınsama, Türkiye'deki CO_2 seviyelerinin dış şokların ardından hızla dengeye döndüğünü göstermektedir. Bu sonuç, son yıllarda uygulanan enerji verimliliği önlemlerinin ve yenilenebilir enerji yatırımlarının kısa vadeli etkinliğini yansıtmaktadır. Ancak, daha zayıf ancak istatistiksel olarak anlamlı olan uzun vadeli yakınsama, mevcut politika çerçevelerinin kalıcı bir yapısal dönüşüm yaratmak için yetersiz kaldığını göstermektedir. Bu nedenle, uzun vadeli emisyon azaltımlarını sürdürmek ve karbonsuzlaşma sürecini hızlandırmak için daha kapsamlı ve kalıcı stratejilere ihtiyaç vardır.

İkincisi, önceki çalışmalarda (Cialani & Mortazavi, 2021; Tiwari vd.., 2021) "kulüp yakınsaması"nın varlığı, karbon politikası tasarımında bölgesel farklılaşmanın önemini vurgulamaktadır. Türkiye'nin endüstriyel yapı, enerji tüketimi ve gelir düzeyleri açısından bölgesel farklılıkları göz önüne alındığında, karbonsuzlaştırma politikaları yerel olarak uyarlanmalıdır. Bölgesel düşük karbonlu kalkınma stratejileri, farklı illerde hem çevresel hem de sosyal sürdürülebilirliği teşvik ederek adil ve dengeli bir geçişi sağlayacaktır.

Üçüncüsü, enerji tedarikinde fosil yakıt bağımlılığını azaltmak, Türkiye'nin karbon nötrlük stratejisinin temel taşlarından biri olmaya devam etmektedir. Yenilenebilir enerji kaynaklarının payını artırmak, emisyonları azaltmakla kalmayacak, aynı zamanda enerji güvenliğini artıracak ve ithalat bağımlılığını azaltacaktır. Bu amaçla, güneş, rüzgar ve biyokütle projelerine yönelik devlet teşvikleri uzun vadeli istikrarla sürdürülmeli, özel sermayeyi yenilenebilir enerji geliştirmeye çekmek için özel yeşil finansman mekanizmaları ve yatırım garantileri genişletilmelidir.

Dördüncüsü, endüstriyel sektördeki enerji verimliliği, teknolojik modernizasyon ve temiz üretim standartlarının benimsenmesi yoluyla güçlendirilmelidir. Düşük karbonlu teknolojilerin zorunlu hale getirilmesi ve karbon yoğun endüstrilerde araştırma ve geliştirmenin desteklenmesi, emisyonları azaltırken rekabet gücünü de artırabilir. Çin ve AB'den elde edilen kanıtlar (Wang vd., 2023; Marrero vd., 2021), endüstriyel modernizasyon ve yakınsama odaklı stratejilerin, gelişmekte olan ekonomilerde sürdürülebilir emisyon azaltımları elde etmek için etkili araçlar olduğunu göstermektedir. Beşinci olarak, ulaştırma ve inşaat sektörleri Türkiye'nin toplam karbon ayak izinde kritik bir rol oynamaktadır. Ulaştırma politikaları, vergi indirimleri, altyapı genişletme ve toplu taşımayı önceliklendiren entegre kentsel planlama yoluyla elektrikli araçların benimsenmesini hızlandırmalıdır. İnşaat sektöründe, kentsel gelişimden kaynaklanan CO_2 emisyonlarının uzun vadede azalmasını sağlamak için enerji verimli yalıtım, pasif ev tasarım standartları ve zorunlu yeşil sertifika sistemleri uygulanmalıdır.

Altıncı olarak, karbon fiyatlandırması, emisyon ticaret sistemleri (ETS) ve yeşil tahvil araçları gibi piyasa temelli mekanizmalar, özel sektörün karbonsuzlaştırma sürecine katılımını teşvik etmek için genişletilmelidir. Bu mekanizmaların Avrupa Birliği'nin Yeşil Anlaşma çerçevesi ile uyumlu hale getirilmesi, politika tutarlılığını artırmakla kalmayacak, aynı zamanda ticaret ve rekabet avantajı da sağlayacaktır. Kurumsal karbon raporlama standartlarının ve doğrulama sistemlerinin güçlendirilmesi, emisyon azaltma çabalarında şeffaflık ve hesap verebilirliği sağlayacaktır. Yedinci olarak, iklim politikalarının etkinliği sadece teknik önlemlere değil, aynı zamanda kurumsal kapasiteye de bağlıdır. Kamu kurumları içinde izleme, raporlama ve doğrulama sistemlerinin güçlendirilmesi çok önemlidir. Yerel yönetimler, özel şirketler ve sivil toplum kuruluşları, iklim politikalarının uygulanmasında aktif rol oynamak üzere yetkilendirilmelidir. Ulusal bir "İklim Uyum ve Karbonsuzlaştırma Koordinasyon Konseyi" kurulması, politika entegrasyonunu kolaylaştırabilir ve sektörler arasında tutarlı bir yönetişim sağlayabilir.

Son olarak, düşük karbonlu ekonomiye geçiş sosyal açıdan adil olmalıdır. İklim politikaları, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda tasarlanmalıdır. Düşük gelirli hane halklarını ve karbon yoğun sektörlerde çalışan işçileri koruyan adil geçiş mekanizmaları çok önemlidir. Karbon vergilerinden elde edilen gelirler, enerji yoksulluğunu azaltmak ve yeşil istihdam programlarını finanse etmek için kısmen tahsis edilebilir. Böyle bir yaklaşım, Türkiye'nin emisyon yakınsama sürecinin sadece çevreye duyarlı değil, aynı zamanda sosyal açıdan kapsayıcı ve dayanıklı olmasını sağlayacaktır. Genel olarak, bu çalışma Türkiye'deki CO_2 emisyonlarının hem istatistiksel hem de yapısal yakınsama gösterdiğine dair güçlü ampirik kanıtlar sunmaktadır. Ancak, bu eğilimin sürdürülmesi ve derinleştirilmesi için uzun vadeli, entegre ve kapsayıcı bir politika çerçevesi gerekmektedir. Bu bölümde önerilen enerji, sanayi, ulaştırma, finans ve yönetişim stratejileri, Türkiye'nin karbon nötr ve sürdürülebilir bir geleceğe geçişini hızlandırmak için kapsamlı bir yol haritası oluşturmaktadır.

Kaynaklar

Aydın, M., & Turan, Y. E. (2020). Türkiye'de ekonomik güven büyümeyi etkiliyor mu? RALS birim kök ve eşbütünleşme yaklaşımı. *EKOİST Journal of Econometrics and Statistics, 32*, 69–83.

Berk, I., Onater-Isberk, E., & Yetkiner, H. (2022). A unified theory and evidence on CO_2 emissions convergence. *Environmental Science and Pollution Research, 29*(15), 20675–20693.

Borowiec, J., & Papież, M. (2024). Convergence of CO_2 emissions in countries at different stages of development: Do globalisation and environmental policies matter? *Energy Policy, 184*, 113866.

Cialani, C., & Mortazavi, R. (2021). Sectoral analysis of club convergence in EU countries' CO_2 emissions. *Energy, 235*, 121332.

Demirtaş, C. (2023). Does inflation instability cause environmental pollution in Türkiye? Evidence from the Fourier-Wavelet causality test. *Ekonomi, Politika ve Finans Araştırmaları Dergisi, 8*(4), 622–642.

Dickey, D. A., & Fuller, W. A. (1979). Distribution of the estimators for autoregressive time series with a unit root. *Journal of the American Statistical Association, 74*(366a), 427–431.

Gao, C., Ge, H., Lu, Y., Wang, W., & Zhang, Y. (2021). Decoupling of provincial energy-related CO_2 emissions from economic growth in China and its convergence from 1995 to 2017. *Journal of Cleaner Production, 297*, 126627.

Gorus, M. S., Yilanci, V., & Kongkuah, M. (2023). FDI inflows-economic globalization nexus in ASEAN countries: The panel bootstrap causality test based on wavelet decomposition. *Asia-Pacific Financial Markets, 30*(2), 339–362.

Güriş, S., Güriş, B., & Tiraşoğlu, M. (2017). Do military expenditures converge in NATO countries? Linear and nonlinear unit root test evidence. *Theoretical & Applied Economics, 24*(2), 173–186.

Im, K. S., & Schmidt, P. (2008). More efficient estimation under non-normality when higher moments do not depend on the regressors, using residual augmented least squares. *Journal of Econometrics, 144*(1), 219–233.

Im, K. S., Lee, J., & Tieslau, M. A. (2014). More powerful unit root tests with non-normal errors. In R. C. Sickles & W. C. Horrace (Eds.), *Festschrift in Honor of Peter Schmidt: Econometric Methods and Applications* (pp. 315–342).

Kaya, Y. (2024). Finansal yakınsama hipotezinin wavelet analizi ile test edilmesi: E7 ülkelerinden ampirik kanıtlar. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, 20*(4), 1250–1272.

Lee, J., Yucel, A. G., & Islam, M. T. (2023). Convergence of CO_2 emissions in OECD countries. *Sustainable Technology and Entrepreneurship, 5*(1), 100029.

Marrero, Á. S., Marrero, G. A., González, R. M., & Rodríguez-López, J. (2021). Convergence in road transport CO_2 emissions in Europe. *Energy Economics, 99*, 105322.

Our World in Data. (2025). *Our World in Data*. https://ourworldindata.org Our World in Data

Pata, U. K., Kartal, M. T., Erdogan, S., & Sarkodie, S. A. (2023). The role of renewable and nuclear energy R&D expenditures and income on environmental quality in Germany: Scrutinizing the EKC and LCC hypotheses with smooth structural changes. *Applied Energy, 342*, 121138.

Sohail, A., Du, J., Abbasi, B. N., & Ahmed, Z. (2022). The nonlinearity and nonlinear convergence of CO_2 emissions: Evidence from top 20 highest emitting countries. *Environmental Science and Pollution Research, 29*, 59466–59482.

Solow, R. M. (1956). A contribution to the theory of economic growth. *The Quarterly Journal of Economics, 70*(1), 65–94.

Tiwari, A. K., Nasir, M. A., Shahbaz, M., & Raheem, I. D. (2021). Convergence and club convergence of CO_2 emissions at state levels: A nonlinear analysis of the USA. *Journal of Cleaner Production, 288*, 125093.

Ulucak, R. (2017). Çevre kalitesi açısından yakınsama hipotezine yeni bir bakış: Ekolojik ayak izi ve kulüp yakınsamaya dayalı ampirik bir analiz. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18*(4), 29–38.

Walden, A. T. (2001). Wavelet analysis of discrete time series. In C. Casacuberta, R. M. Miró-Roig, J. Verdera, & S. Xambó-Descamps (Eds.), *European Congress of Mathematics* (Progress in Mathematics, Vol. 202, pp. 627–641).

Wang, J., Dong, K., Taghizadeh-Hesary, F., & Dong, X. (2023). Does industrial convergence mitigate CO_2 emissions in China? A quasi-natural experiment on "Triple Play" Reform. *Energy Economics, 128*, 107107.

Xie, Q., Ma, D., Raza, M. Y., Tang, S., & Bai, D. (2023). Toward carbon peaking and neutralization: The heterogeneous stochastic convergence of CO_2 emissions and the role of digital inclusive finance. *Energy Economics, 125*, 106841.

THE RELATIONSHIP BETWEEN GEOGRAPHICALLY INDICATED PRODUCTS AND TRAVEL MOTIVATION: A CONCEPTUAL EVALUATION WITHIN THE FRAMEWORK OF SOCIAL MEDIA MARKETING

Kardelen Alpaslan
Kocaeli University, Faculty of Tourism, Department of Tourism Management, Kocaeli, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-5080-5841

Abstract

This study addresses the role of geographically indicated (GI) products in tourists' travel motivation. It also examines the impact of social media marketing on this process through a cause-and-effect framework within a literature review context. Tourists' travel motivations stem from multifaceted needs such as self-actualization, discovering new cultures, relaxation, entertainment, and the pursuit of excitement. These motivational elements lead tourists to seek different experiences and shape their destination preferences. Meanwhile, the rapid increase in social media use driven by digitalization significantly influences individuals' sense of curiosity, desire for exploration, and urge to share experiences. Social media has become a crucial source of information that tourists consult during stages such as destination selection, evaluation of alternatives, and decision-making. Research shows that a significant portion of tourists' travel decisions are influenced by content seen on social media; particularly, user-generated short videos have been shown to be a determining factor in destination preferences. Therefore, social media is positioned as an important digital marketing tool that affects travel motivation. In recent years, along with changing tourist trends, local values - especially gastronomic elements- have come to the forefront. However, tourists' awareness of geographically indicated products may remain limited. Studies have revealed that tourists often do not recognize that the local products they consume are geographically indicated. In this context, the GI system has become a critical tool for the preservation, promotion, and marketing of local products, while also supporting the sustainability of cultural heritage. In promoting GI products, it is anticipated that sharing visually appealing gastronomic experiences via social media will increase awareness and the likelihood of preference for these products. This enhances destination attractiveness and competitiveness. GI products, by offering uniqueness and a guarantee of quality, reinforce tourists' perception of trust; in turn, this increases the perceived value and demand for these products, thereby strengthening travel motivation toward the production regions. Based on these evaluations, it has been determined that GI products are effective in shaping tourists' intention to travel. Moreover, the increasing interest in these products through social media has been found to strongly influence travel motivation. The study highlights that promoting GI products through social media can enhance destination appeal and offers several recommendations for sustainable and effective destination marketing.

Keywords: Geographically Indicated Products, Travel Motivation, Social Media Marketing, Tourist Behavior.

COĞRAFİ İŞARETLİ ÜRÜNLER İLE SEYAHAT MOTİVASYONU ARASINDAKİ İLİŞKİ: SOSYAL MEDYA PAZARLAMASI ÇERÇEVESİNDE KAVRAMSAL BİR DEĞERLENDİRME

Özet

Bu çalışma, coğrafi işaretli ürünlerin turistlerin seyahat motivasyonundaki yerini ele almaktadır. Ayrıca sosyal medya pazarlamasının bu süreç üzerindeki etkisi, literatür taraması çerçevesinde neden-sonuç ilişkisiyle incelenmiştir. Turistlerin seyahat motivasyonları; kendini gerçekleştirme, yeni kültürleri keşfetme, rahatlama, eğlenme ve heyecan arayışı gibi çok yönlü ihtiyaçlardan kaynaklanmaktadır. Bu motivasyon unsurları, turistlerin farklı deneyimler aramasına yol açmakta ve destinasyon tercihlerini şekillendirmektedir. Öte yandan dijitalleşmenin etkisiyle hızla artan sosyal medya kullanımı, bireylerde merak duygusunu, keşfetme isteğini ve deneyim paylaşma arzusunu önemli ölçüde etkilemektedir. Sosyal medya; destinasyon seçimi, alternatiflerin değerlendirilmesi ve karar verme gibi aşamalarda turistlerin başvurduğu önemli bir bilgi kaynağı hâline gelmiştir. Nitekim yapılan araştırmalar, turistlerin seyahat kararlarının önemli bir bölümünün sosyal medyada gördükleri içeriklerden etkilendiğini ortaya koymakta; özellikle kullanıcı içerikli kısa videoların destinasyon tercihleri üzerinde belirleyici bir unsur olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla sosyal medya, seyahat motivasyonunu etkileyen önemli bir dijital pazarlama aracı olarak konumlanmaktadır. Son yıllarda değişen turist eğilimleriyle birlikte yerel değerler ve özellikle gastronomi unsurları öne çıkmaya başlamıştır. Bununla birlikte, turistlerin coğrafi işaretli ürünlere dair farkındalığı sınırlı kalabilmektedir. İncelenen araştırmalarda turistlerin tükettiği yerel ürünlerin coğrafi işaretli olduğunu fark etmedikleri saptanmıştır. Bu çerçevede coğrafi işaret sistemi, yöresel ürünlerin korunması, tanıtılması ve pazarlanmasında kritik bir araç hâline gelmiştir; aynı zamanda kültürel mirasın sürdürülebilirliğini de desteklemektedir. Coğrafi işaretli ürünlerin tanıtımında, sosyal medya aracılığıyla dikkat çekici gastronomi deneyimlerinin paylaşılması; bu ürünlere yönelik farkındalık oluşturarak tercih edilme olasılığını artıracağı öngörülmektedir. Bu durum destinasyon çekiciliğini ve rekabet gücünü artırmaktadır. Coğrafi işaretli ürünler, sundukları özgünlük ve kalite güvencesi sayesinde turistlerin güven algısını pekiştirmekte; bu da ilgili ürünlerin algılanan değerini ve talep edilebilirliğini artırarak üretim bölgelerine yönelik ziyaret motivasyonunu güçlendirmektedir. Bu değerlendirmeler doğrultusunda, coğrafi işaretli ürünlerin, turistlerin seyahat etme niyetinin oluşumunda etkili olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sosyal medya aracılığıyla bu ürünlere yönelik ilginin artmasının, seyahat motivasyonu üzerinde güçlü bir etki oluşturduğu belirlenmiştir. Çalışmada coğrafi işaretli ürünlerin sosyal medya aracılığıyla tanıtımının destinasyon cazibesini artırabileceği vurgulanmakta; bu bağlamda sürdürülebilir ve etkili destinasyon pazarlamasına yönelik çeşitli öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Coğrafi İşaretli Ürünler, Seyahat Motivasyonu, Sosyal Medya Pazarlaması, Turist Davranışı.

DIGITAL REPRESENTATION OF CULTURAL HERITAGE: THE ROLE OF CORPORATE WEBSITES IN ŞANLIURFA IN PROMOTING CULTURAL HERITAGE VALUES

Ahmet ŞAHİN
Department of Tourism Management, Faculty of Tourism, Sinop University, Sinop, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0008-4385-4651
Sinem AKKAYA
Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Sinop, Türkiye
Ali Turan BAYRAM
Doç. Dr., Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Sinop, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-1655-4043
Turgut ÖZMEN
Öğr. Gör., Sinop University, Department of Machinery and Metal Technologies, Machine Program, Sinop, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6437-2880
Gül ERKOL BAYRAM
Prof. Dr. , Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9764-2883

Abstract

Cultural heritage sites in Şanlıurfa—particularly Karahantepe, Göbeklitepe, Balıklıgöl, and other major cultural assets—hold significant potential for tourism. Although digital promotion has become essential for tourism destinations, academic research on the online representation quality of Şanlıurfa's heritage remains limited. Therefore, the main purpose of this study is to examine how these cultural heritage sites are digitally represented through institutional websites.

Within the scope of the research, websites of relevant institutions, municipalities, tourism directorates, and museums are evaluated using the content analysis method. The analysis focuses on digital representation adequacy, informational depth, visual narration quality, cultural storytelling, user-oriented design, and visitor guidance features.

As a result of the study, it is aimed to determine the current quality of digital representation and to identify deficiencies in the online presentation of heritage values.

Furthermore, the findings are expected to contribute to the literature on digital heritage communication and offer strategic recommendations for enhancing the online visibility and narrative richness of Şanlıurfa's archaeological heritage.

Key Words: Cultural Heritage, Web Content Analysis, Destination Marketing, Şanlıurfa.

KÜLTÜREL MİRASIN DİJİTAL TEMSİLİ: ŞANLIURFA'DAKİ KURUMSAL WEB SİTELERİNİN KÜLTÜREL MİRAS DEĞERLERİN TANITIMINDAKİ ROLÜ

Özet

Bu çalışma, Şanlıurfa'daki kültürel miras alanlarının, özellikle Karahantepe, Göbeklitepe, Balıklıgöl ve diğer önemli kültürel değerlerin kurumsal web siteleri üzerinden nasıl dijital olarak temsil edildiğini incelemektedir. Turizm destinasyonlarında dijital tanıtım giderek daha kritik hale gelmiş olsa da, Şanlıurfa'daki miras değerlerinin çevrimiçi sunum kalitesine ilişkin akademik çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırma, bölgedeki ilgili kurum, belediye, turizm müdürlükleri ve müze web sitelerini içerik analizi yöntemiyle değerlendirmektedir. İncelemede dijital temsil yeterliliği, bilgi derinliği, görsel anlatım kalitesi, kültürel hikâyeleştirme düzeyi, kullanıcı odaklılık ve ziyaretçi yönlendirme unsurları analiz edilmiştir. Bulguların, dijital kültürel miras iletişimi literatürüne katkı sağlaması ve Şanlıurfa'nın arkeolojik mirasının çevrimiçi görünürlüğünü artırmaya yönelik stratejik öneriler sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Web İçerik Analizi, Destinasyon Pazarlaması, Şanlıurfa.

LOCAL LEGENDS FROM AN INTERGENERATIONAL PERSPECTIVE: A COMPARATIVE ANALYSIS OF AWARENESS LEVELS OF GENERATIONS X AND Z: THE CASE OF SINOP

Ahmet ŞAHİN
Department of Tourism Management, Faculty of Tourism, Sinop University, Sinop, Turkey
ORCID ID: https://orcid.org/0009-0008-4385-4651
Sinem AKKAYA
Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Sinop, Türkiye
Ali Turan BAYRAM
Doç. Dr., Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Sinop, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-1655-4043
Turgut ÖZMEN
Öğr. Gör., Sinop University, Department of Machinery and Metal Technologies, Machine Program, Sinop, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-6437-2880
Gül ERKOL BAYRAM
Prof. Dr. , Sinop University, Tourism Faculty, Tourism Guidance Department, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-9764-2883

Abstract

Local legends, which are an important part of the intangible cultural heritage in Sinop, play a critical role in the formation of destination identity and the enhancement of tourism appeal. However, digitalization and changing communication habits hinder the intergenerational transmission of these cultural narratives. Therefore, the main purpose of this study is to determine the awareness levels of local legends in the province of Sinop and to reveal whether these levels show a significant difference between Generation X and Z.

Within the scope of the research, it is planned to administer a survey technique to participants living in Sinop and to collect data using quantitative methods. The data to be obtained will be analyzed using the SPSS program.

As a result of the study, it is aimed to identify the awareness differences between generations and to examine the reasons for these differences.

Furthermore, the research outcomes are expected to offer strategic suggestions to destination marketers in order to ensure the sustainability of cultural memory and to increase the interest of Generation Z in local values.

Keywords: Local Legends, Intergenerational Analysis, Generation X and Z, Cultural Heritage.

KUŞAKLARARASI PERSPEKTİFTEN YEREL EFSANELER: X VE Z KUŞAKLARININ BİLİNİRLİK DÜZEYLERİ ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ SİNOP ÖRNEĞİ

Özet

Sinop'ta somut olmayan kültürel mirasın önemli bir parçası olan yerel efsaneler, destinasyonların kimliğinin oluşmasında ve turistik çekiciliğin artırılmasında kritik bir role sahiptir. Ancak dijitalleşme ve değişen iletişim alışkanlıkları, bu kültürel anlatıların kuşaklararası aktarımını zorlaştırmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, Sinop ilindeki yerel efsanelerin bilinirlik düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin X ve Z kuşakları arasında anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini ortaya koymaktır. Araştırma kapsamında Sinop'ta yaşayan katılımcılara anket tekniği uygulanması ve verilerin nicel yöntemlerle toplanması planlanmaktadır. Elde edilecek veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilecektir. Çalışma sonucunda, kuşaklar arasındaki bilinirlik farklarının tespit edilmesi ve bu farkların nedenlerinin irdelenmesi hedeflenmektedir. Ayrıca araştırma çıktılarının, kültürel belleğin sürdürülebilirliği ve Z kuşağının yerel değerlere ilgisini artırmak adına destinasyon pazarlamacılarına yönelik stratejik öneriler sunması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Efsaneler, Kuşaklararası Analiz, X ve Z Kuşağı, Kültürel Miras.

CONCILIATION IN CRIMINAL LAW: AN ASSESSMENT IN LIGHT OF SCOPE AND RECENT REGULATIONS

Sami AKPİRİNÇ
Harran Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Şanlıurfa, Türkiye
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0003-2551-2646

Abstract

The institution of conciliation plays a significant role in the modern criminal justice system as a complementary mechanism through which the principles of restorative justice are concretely implemented. Regulated under the Code of Criminal Procedure (CMK) and secondary legislation, the conciliation process is conducted on the basis of voluntariness, impartiality, confidentiality, equality, and trust, and places particular emphasis on the reparation of the victim's material and moral harm. In this respect, conciliation functions as a criminal justice instrument aimed not only at repairing the victim–offender relationship at the individual level, but also at restoring, to the greatest extent possible, the social order disrupted by criminal conduct.

Conciliation, regulated under Articles 253–255 of the CMK, serves as the criminal justice counterpart of mediation as applied in private law. Although primarily designed for application during the investigation stage, the mechanism may also be employed at the prosecution stage under the exceptional circumstances prescribed by law. As an alternative dispute resolution method that encourages the active participation of the victim, complainant, suspect, and accused, conciliation enables the parties, under the guidance of an impartial conciliator, to engage in dialogue and to formulate mutually acceptable solutions. Compared with the traditional adjudicatory process, it offers a procedure that is both more expeditious and less adversarial.

The ability of conciliation to reduce judicial workload, lower procedural costs, and minimize the risk of future conflict between the parties has rendered it one of the indispensable instruments of contemporary criminal policy. At the same time, the process strengthens the offender's sense of responsibility, enhances the victim's sense of being heard and satisfaction, and contributes to the development of a broader culture of reconciliation within society.

The effectiveness of conciliation is closely linked to the nature of the offences included within its scope and to the institutional capacity for implementation. In Turkish law, this scope has been subject to continuous change in line with social needs, evolving criminal policy orientations, and practical experience. The legislative amendments enacted in 2024 redefined the offences subject to conciliation, updated the qualifications required of conciliators, and introduced several structural solutions aimed at addressing challenges encountered in practice.

This study reassesses the institution of conciliation within the framework of the 2024 amendments and evaluates their impact on both the functioning and the normative structure of the mechanism.

Keywords: Conciliation, Criminal Conciliation, Restorative Justice, Alternative Dispute Resolution.

CEZA HUKUKUNDA UZLAŞTIRMA: KAPSAM VE SON DÜZENLEMELER IŞIĞINDA BİR DEĞERLENDİRME

Özet

Uzlaştırma kurumu, modern ceza adalet sisteminde onarıcı adalet yaklaşımının somutlaştığı tamamlayıcı bir mekanizma olarak önemli bir işlev üstlenmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) ile ikincil mevzuatta düzenlenen uzlaştırma süreci; gönüllülük, tarafsızlık, gizlilik, eşitlik ve güven ilkeleri temelinde yürütülmekte ve özellikle mağdurun maddi ve manevi zararlarının giderilmesini merkeze almaktadır. Bu yönüyle uzlaştırma, hem bireysel düzeyde mağdur- fail ilişkisini onarmayı hem de toplumsal düzenin suç nedeniyle uğradığı zararın asgari düzeyde yeniden tesisini amaçlayan bir ceza adaleti aracıdır.

CMK'nın 253–255. maddeleri arasında "*uzlaşma*" başlığı altında yer alan uzlaştırma (*conciliation*), özel hukukta uygulanan "*arabuluculuk*" (*mediation*) yönteminin ceza adalet sistemindeki karşılığı niteliğindedir. Her ne kadar esas olarak soruşturma aşamasında uygulanması öngörülmüş olsa da kanunda öngörülen istisnai hallerde kovuşturma aşamasında da başvurulabilen bu mekanizma; mağdur, müşteki, şüpheli ve sanığın aktif katılımını teşvik eden alternatif bir uyuşmazlık çözüm yoludur. Tarafların, tarafsız bir uzlaştırmacı eşliğinde iletişim kurarak karşılıklı kabul edilebilir bir çözüm üretebilmesine olanak tanıması, klasik yargılama sürecine kıyasla hem hızlı hem de daha az çatışmacı bir sonuç doğurmaktadır.

Uzlaştırmanın yargısal iş yükünü azaltması, maliyetleri düşürmesi ve taraflar arasında ileride ortaya çıkabilecek husumet riskini azaltması, kurumu modern ceza politikalarının vazgeçilmez araçlarından biri haline getirmiştir. Aynı zamanda süreç, failin sorumluluk bilincini güçlendirmekte; mağdurun sesinin duyulmasına, tatmin duygusunun artmasına ve toplumda uzlaşma kültürünün gelişmesine katkı sağlamaktadır.

Uzlaştırmanın etkinliği, kapsamına alınan suçların niteliği ve uygulama kapasitesiyle yakından ilişkilidir. Türk hukukunda kapsam, toplumsal ihtiyaçlar, ceza politikalarındaki yönelimler ve uygulamadan elde edilen deneyimler doğrultusunda sürekli bir değişim göstermektedir. 2024 yılında gerçekleştirilen yasal düzenlemeler, uzlaştırmaya tabi suçları yeniden belirlemiş, uzlaştırmacıların sahip olması gereken nitelikleri güncellemiş ve uygulamada karşılaşılan sorunlara yönelik birtakım yapısal çözümler getirmiştir.

Bu çalışma, uzlaştırma kurumunu, 2024 yılı değişiklikleri çerçevesinde ele alarak son düzenlemelerin kurumun işleyişine ve normatif yapısına etkilerini yeniden değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uzlaşma, Uzlaştırma, Onarıcı Adalet, Alternatif Uyuşmazlık Çözümü.

GİRİŞ

Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (CMK) 253 ila 255. maddeleri arasında "*uzlaşma*"[1] başlığı altında düzenlenen "*uzlaştırma (conciliation)*" kurumu, özel hukuk uyuşmazlıklarında uygulanan "*arabuluculuk (mediation)*" sisteminin ceza yargılamasındaki karşılığı olarak kabul edilmektedir[2]. CMK'da uzlaştırmanın tanımı yapılmamıştır[3]. Hukuk terminolojisinde uzlaşma, suç nedeniyle ortaya

[1] Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Yönetmeliği'ne göre Uzlaşma "*uzlaştırma kapsamına giren bir suç nedeniyle, şüpheli veya sanık ile mağdur veya suçtan zarar görenin Kanun ve bu Yönetmelikteki usul ve esaslara uygun olarak anlaşmış olmalarını*" şeklinde tanımlanmışken Uzlaştırma "u*zlaştırma kapsamına giren bir suç nedeniyle şüpheli veya sanık ile mağdur, suçtan zarar gören veya kanuni temsilcisinin, Kanun ve bu Yönetmelikteki usul ve esaslara uygun olarak uzlaştırmacı tarafından anlaştırılmaları suretiyle uyuşmazlığın giderilmesi sürecini*" şeklinde tanımlanmıştır.

[2] Uzlaştırma kurumunun, CMK'nın 253, 254 ve 255. maddelerinin yanı sıra 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu'nun 24. maddesi ve 05.08.2017 tarihli "*Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Yönetmeliği*" hükümleri kapsamında düzenlendiği görülmektedir.

[3] Anayasa Mahkemesi'ne (AYM) göre uzlaştırma "*Ceza hukukunda uzlaşma, işlendiği konusunda yeterli şüphe bulunan bir suçtan dolayı, mağdurun tatmin edilmesi suretiyle fail ve mağdur arasındaki uyuşmazlığın giderilmesini amaçlayan, mağdurun ve failin uzlaşmaları halinde soruşturma veya kovuşturmanın kaldırılmasını sağlayan bir kurumdur*" (AYM, E. 2006/106, K. 2009/124, KT. 1.10.2009.). Yargıtay Ceza Genel Kurulu ise uzlaştırmayı; "u*zlaştırma kurumu, uyuşmazlığın yargı dışı yolla ve fakat adli makamlar denetiminde çözümlenmesini amaçlayan bir alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemidir. Uzlaştırma; bu kapsama giren suçlarda, fail ve mağdurun*

çıkan zararın giderilmesine yönelik olarak şüpheli ya da sanık ile suçtan zarar görenin kendi aralarında anlaşmaları veya tarafsız bir uzlaştırmacı aracılığıyla anlaşmaya varmaları halinde ceza soruşturmasının ya da kovuşturmasının sona erdirilmesini ifade eder[4]. Uzlaştırma, klasik ceza yargılamasına hem tamamlayıcı hem de alternatif nitelikte bir uyuşmazlık çözüm yöntemidir. Esnek yapısı ve kapsamlı yaklaşımı sayesinde tarafların sürece etkin katılımını teşvik eder. Bu kurum, tarafsız bir uzlaştırmacının rehberliğinde, güvenli ve denetimli bir ortamda mağdur ile failin karşılıklı olarak kabul edilebilir bir çözüme ulaşabilmeleri amacıyla bir araya gelmelerine imkan tanıyan bir süreç olarak tanımlanmaktadır[5]. Uzlaştırma hem usuli hem de maddi ceza hukuku alanında etkili olan iki boyutlu bir kurumdur. Bir yargılama usulü olarak işlese de hükmün geri bırakılması veya ceza indirimi gibi failin cezai sorumluluğunu doğrudan belirleyen sonuçlar doğurur. Bu hibrit yapısı, onu modern ceza hukukundaki en önemli alternatif çözüm mekanizmalarından biri yapmaktadır[6]. Uzlaştırma kurumu hem maddi ceza hukuku hem de ceza muhakemesi hukuku açısından değerlendirilmesi gereken karma hukuki bir yapıya sahip bir mekanizmadır[7]. Uzlaştırma kurumunun mağdura, faile, topluma ve ceza adaleti sistemine yönelik olmak üzere çeşitli faydaları bulunmaktadır[8].

Uzlaştırma müessesesinin benimsenmesinin ve 2005 yılında ceza adalet sistemimize dahil edilmesinin temel nedeni, alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine verilen önemin uluslararası toplumda ve ülkemizde artmasıdır[9]. Ayrıca, adalete erişimin hızlandırılması ve soruşturma aşamasındaki dosyaların dava sürecine dönüşmeden çözüme kavuşturulması hedeflenmektedir. Bu yaklaşım, yargının iş yükünü hafifletmekte, taraflar arasında daha etkili ve kalıcı bir uzlaşı sağlamaktadır[10]. Böylece, toplumsal barışı destekleyen, tarafların ihtiyaçlarını merkeze alan ve toplumun kendi dinamiklerinden doğan bir çözüm biçimi ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda, uzlaştırma mekanizmasının etkin bir biçimde işleyebilmesi için gerekli hukuki ve idari düzenlemeler yapılmaktadır.

Uzlaştırma sürecinde taraflar, zarara neden olan eylemi ve duygularını uygun bir dille ifade ederek hem mağdurun hem failin hem de toplumun zararını giderecek bir çözüme ulaşmaya çalışırlar. Uzlaştırma, yalnızca failin ıslahını veya mağdurun zararının giderilmesini değil, bu eylemle bozulan sosyal ilişkinin onarılmasını hedefleyerek toplumsal barışın korunmasına hizmet eder. Bu yönüyle

---

suçtan doğan zararın giderilmesi konusunda anlaşmalarına bağlı olarak, devletin de ceza soruşturması veya kovuşturmasından vazgeçmesi ve suçun işlenmesiyle bozulan toplumsal düzenin barış yoluyla yeniden tesisini sağlayıcı nitelikte bir hukuksal kurumdur" şeklinde tanımlamıştır. (Yargıtay CGK, E. 2018/35, K. 2018/337, KT. 10.07.2018.)

[4] **Kaymaz, Seydi/ Gökcan, Hasan Tahsin:** UZLAŞMA VE ÖNÖDEME, 2. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2007, s. 45.

[5] **Çetintürk, Ekrem:** ONARICI ADALET VE CEZA ADALET SİSTEMİNDE UZLAŞTIRMA, Adalet Yayınevi, Ankara 2017, s. 101.

[6] Kanun koyucu uzlaşma ile hangi amacı güttüğünü CMK'nın 253. maddesinin gerekçesinde *"...XXI. Yüzyıl adalet sistemi, ceza adaleti yerine getirilirken, mağdurun tatmin edilmesini de ön plana çıkarmış bulunmaktadır. Suça karşı sadece ceza yaptırımı yeterli değildir; zararın giderilmesi ve onarım en başta gelen amaç sayılmalıdır... uzlaşmanın hedefi suçun işlenmesinden sonra fail ve mağdur arasında meydana gelen çekişmeyi, hakim veya Cumhuriyet savcısının ya da onların atayacakları bir uzlaştırmacının girişimleriyle çözmek hem adaleti sağlamak ve hem de mağduru tatmin etmektir. Böylece zarar giderilince fail ile mağdur arasında barış sağlanabilecektir. Gerçi uzlaşma dışındaki bir kısım yollarla da tazminatın sağlanması olanağı vardır. Ancak uzlaşma kurumunda zararın giderilmesi onarım yanında ayrıca bir moral unsurunun da sağlanmasını olanaklı kılmaktadır. Uzlaşma böylece özel önleme işlevine yardım ettiği gibi genel olarak kamunun yararlarının korunmasını da sağlamaktadır..."* şeklinde açıklamıştır.

[7] **Ulaşan, Fatih:** "Toplumsal Barışın Sağlanmasında Uzlaştırma", JOURNAL OF VOCATİONAL AND SOCİAL SCİENCES OF TURKEY, Cilt 5, Sayı 12, 2023, s. 89.

[8] Uzlaştırma kurumunun faydaları hakkında daha fazla bilgi için bkz.: **Özgenç, Nuri Berkay:** TÜRK HUKUKUNDA VE MUKAYESELİ HUKUKTA UZLAŞMA, Legal Yayıncılık, İstanbul 2015, s. 85 vd.

[9] Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, uzlaştırmayı geleneksel ceza yargılamalarına tamamlayıcı veya alternatif, esnek, kapsamlı, problem çözme odaklı ve katılımcı bir seçenek olarak kullanılması yönünde bir tavsiye kararı yayınlamıştır. Bkz.: **Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi:** CEZA KONULARINDA UZLAŞTIRMA HAKKINDA TAVSİYE KARARI, R (99) 19, 15 Eylül 1999 (https://search.coe.int/cm?i=090000168062e02b, Erişim Tarihi: 10.12.2025)

[10] Uzlaştırmanın Türkiye'de başarılı bir şekilde uygulandığını söylemek mümkündür. Adalet Bakanı'nın 2 Haziran 2025 tarihli açıklamasına göre; uzlaştırma uygulamaları kapsamında 2.300.480 dosyanın müzakere süreci tamamlanmış olup, bunlardan 1.909.336'sı uzlaşmayla nihayete erdirilmiştir. Bakan, bu verinin (müzakeresi tamamlanan dosyalar üzerinden hesaplandığında) uzlaşma oranının % 83'e ulaştığını işaret ettiğini belirtmiştir.

"*zarar*" kavramına, maddi ve manevi boyutların ötesinde, sosyal ilişkilerin yeniden tesisini de içeren geniş bir anlam kazandırır[11].

Uzlaştırma kurumunun felsefi ve teorik temeli, geleneksel ceza hukukunun caydırıcılık ve cezalandırma odaklı anlayışına alternatif olarak gelişen "*onarıcı adalet (restorative justice)*" anlayışına dayanmaktadır[12]. Onarıcı adaletin temel parçasını oluşturan "*onarıcı süreç (restorative process)*"; mağdur ve failin, uygun görülen durumlarda suçtan etkilenen diğer bireylerin ve toplum üyelerinin, genellikle bir "*kolaylaştırıcının (facilitator)*" rehberliğinde, suçtan kaynaklanan sorunların çözümüne aktif biçimde katılım sağladıkları bir süreç olarak tanımlanmaktadır[13].

Bu sistem, ceza adaletine insan merkezli, iyileştirici ve toplumsal bütünlüğü önceleyen bir bakış kazandırmıştır[14]. Uluslararası kuruluşlar onarıcı adalet programlarının, ceza muhakemesi hukukunun tüm aşamalarında (*soruşturma, kovuşturma ve infaz evrelerinde*) uygulanabilir nitelikte olması gerektiğini vurgulamaktadır[15].

Onarıcı adaletin üç temel işlevi; sorumluluk, onarım ve topluma yeniden kazandırma olarak özetlenebilir[16]. Bu yaklaşım, mağdurlara suçun gerçek etkisini ifade etme ve faille iletişim kurma olanağı verir; mağdurları güçlendirirken failleri de yaptıklarının sonuçlarını üstlenmeye ve zararı telafi etmeye yönlendirir. Bu süreç çoğu zaman mağdur ile failin yüz yüze görüştüğü bir konferans biçiminde gerçekleşir; ancak bu mümkün olmadığında mektuplaşma, kayıtlı görüşme veya video aracılığıyla da iletişim kurulabilir[17]. Onarıcı adalet, böylelikle suçluların eylemlerinin sonuçlarını anlamalarını ve sorumluluk temelli bir farkındalık geliştirmelerini amaçlar[18].

Giderek artan ampirik araştırmalar, onarıcı adaletin mağdurlar açısından iyileştirici ve tatmin edici sonuçlar doğurduğunu ortaya koymaktadır. Deneysel bulgular, bu sistemin mağdura, faile ve topluma yönelik psikolojik, sosyal ve hukuki faydalarının, olası sakıncalarından çok daha ağır bastığını göstermektedir[19].

Onarıcı adaletin ortaya koyduğu paradigma değişimi, yalnızca suç failine odaklanan geleneksel cezalandırıcı yaklaşımı terk ederek, suçun üç boyutuna (*mağdur, fail ve toplum*) ve bu üçlü yapının karşılıklı ihtiyaçlarına yönelmiştir[20]. Bu anlayış çerçevesinde geliştirilen "*onarım*" (*restoration*) kavramı, öncelikle suç nedeniyle bozulan ilişkilerin yeniden tesis edilmesini amaçlamaktadır. Bozulan ilişkilerin onarılması; failin ıslahını ve yeniden topluma kazandırılmasını, mağdurun maddi ve manevi zararlarının giderilmesini, toplumsal düzenin ise yeniden inşasını ifade etmektedir[21]. Böylece onarıcı adalet, sadece bireysel düzeyde bir uzlaşmayı değil, aynı zamanda toplumsal barışın ve sosyal iyileşmenin tesisini hedeflemektedir.

Tüm bu değerlendirmelerden hareketle, uzlaştırma kurumunun felsefi temelini oluşturan onarıcı adalet anlayışının başlıca özellikleri açık biçimde ortaya konulabilir[22]. Onarıcı adalet anlayışına göre suç, yalnızca devlete karşı değil, bireye veya topluma karşı gerçekleştirilen bir eylemdir. Suçun

---

[11] **Değirmenci, Olgun:** "Ceza Adaleti, Ceza Adaleti Türleri, Onarıcı Adalet Kavramı, Tarihsel Gelişim ve Onarıcı Adalet Uygulamaları", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), CEZA MUHAKEMESİNDE UZLAŞTIRMA KİTABI, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 20-21.

[12] **Eriş, Ali Uğur:** "Ceza Muhakemesi Hukukunda Uzlaştırma ve Uzlaştırma Eğitimi", *TBB Dergisi*, Sayı 137, 2018, s. 244.

[13] **Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi:** ONARICI ADALET PROGRAMLARI EL KİTABI, Ceza Adaleti El Kitapları Dizisi, Birleşmiş Milletler Yayını, New York 2006, s. 6.

[14] **Procter-Legg, Thomas/ Hobson, Jonathan/ Quimby, Ernest:** "Restorative Justice and Social Justice: An International Perspective", CONTEMPORARY JUSTİCE REVİEW, Cilt 27, Sayı 2-3, 2024, s. 218.

[15] **Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi**: 13 Nisan 2000 Tarihli Karar, E/CN.15/2000/L.2, 13 Nisan 2000.

[16] **Procter-Legg,** s. 2020.

[17] **Özgenç,** s. 36-43.

[18] **Baytaz, Abdullah Batuhan:** "Onarıcı Adalet'e Genel Bir Bakış", İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ MECMUASI, Cilt 71, Sayı 1, 2013, s. 124.

[19] **Sherman, Lawrence W./ Strang, Heather:** "Repairing the Harm: Victims and Restorative Justice", UTAH LAW REVİEW, Cilt 2003, Sayı 1, 2003, s. 25.

[20] **Pranis, Kay/ Stuart, Barry/ Wedge, Mark:** PEACEMAKİNG CİRCLES: FROM CRİME TO COMMUNİTY, Living Justice Press, St. Paul 2013, s. 10.

[21] **Değirmenci,** Ceza…, s. 19.

[22] **Baytaz,** s. 125.

kontrolü öncelikle toplumun kendi dinamikleri aracılığıyla sağlanır; fail ise fiili sonucunda meydana gelen zararı giderebildiği ölçüde sorumludur. Bu bağlamda, suçtan doğan sorumluluğun hem kişisel hem de toplumsal boyutları bulunduğu kabul edilmektedir. Klasik ceza anlayışının aksine, ceza bu sistemde bireyin davranışlarını düzeltmek için yeterli bir araç olarak görülmemekte; aksine, toplumsal uyumu ve insan ilişkilerini zedeleyen bir unsur olarak değerlendirilmektedir.

Onarıcı adalet yaklaşımında mağdur, yargılama sürecinin merkezinde yer almakta; dikkat, işlenen fiilin cezalandırılmasından ziyade, ortaya çıkan zararın nasıl giderileceğine yönelmektedir. Dolayısıyla bu sistem, "*ne yapılması gerekiyor?*" sorusuna yanıt arayan, çözüm odaklı bir karakter taşımaktadır. Onarıcı adalet sürecinde diyalog ve karşılıklı anlaşma esastır. Onarım, yalnızca mağduru değil, faili de kapsamaktadır; zira amaç, taraflar arasında karşılıklı bir barışın ve toplumsal uyumun yeniden tesis edilmesidir. Bu yönüyle onarıcı adalet, devletin tek taraflı müdahalesinden ziyade, toplumun doğrudan katılımıyla yürütülen bir süreçtir. Esas olan, geçmişteki ihlalin cezalandırılmasından çok, geleceğe yönelik iyileşmenin sağlanması ve failin davranışlarının sonuçlarına dair farkındalık kazanmasıdır. Bu nedenle süreç, tarafların doğrudan ve aktif katılımıyla gerçekleşir; adalet, toplumsal bir uzlaşma ve birlikte iyileşme zemini üzerinde inşa edilir.

I. UZLAŞTIRMACI

Türk ceza muhakemesinde uzlaştırma kurumunun uygulanma usul ve esasları, 2017 yılında yürürlüğe giren Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Yönetmeliği (CMUY) ile sistematik bir çerçeveye kavuşturulmuştur[23]. Bu yönetmelikle birlikte uzlaştırma sürecinin aşamaları, uzlaştırmacıların atanması, görev ve sorumlulukları ile uzlaştırma görüşmelerinin yürütülme biçimi ayrıntılı şekilde düzenlenmiştir. Böylece uzlaştırma kurumu, yalnızca bir alternatif çözüm yöntemi olmaktan çıkarak, kurumsal ve özerk bir yapıya dönüşmüştür.

Öte yandan, 2016 yılında CMK'da yapılan değişikliklerle, uzlaştırma işlemlerinin etkin ve düzenli bir şekilde yürütülmesi amacıyla cumhuriyet başsavcılıkları bünyesinde uzlaştırma büroları kurulmuştur. Bu bürolar, uzlaştırma dosyalarının koordinasyonundan, uzlaştırmacıların görevlendirilmesine ve sürecin denetlenmesine kadar birçok fonksiyonu üstlenerek kurumun idari yapılanmasını güçlendirmiştir. Ayrıca uzlaştırmacıların nitelikleri, eğitimi, sınavı, görev ve sorumlulukları, denetimi gibi birçok konunun çıkarılan yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınmıştır. Bu düzenlemelerle birlikte, uzlaştırma kurumu Türk ceza adalet sisteminde hem işlevsel hem de yapısal açıdan kalıcı bir unsur haline gelmiştir.

Uzlaştırmacı olabilmek için, daha önce hukuk fakültesi mezunu olmak ya da programlarında hukuk bilgisine yeterince yer verilen siyasal bilgiler, idari bilimler, iktisat, maliye alanları veya polis akademisi gibi kurumlarda en az dört yıllık yükseköğrenim yapmış olmak yeterliydi. Ancak 2024 yılında yapılan yasal değişiklik ile bu koşul daraltılmış, uzlaştırmacı olabilme hakkı yalnızca hukuk fakültesi mezunlarına tanınmıştır[24].

Ancak 7531 sayılı Kanun'un geçici madde 7-3 fıkrası uyarınca, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce uzlaştırmacı yazılı sınavlarında başarılı olanlar hakkında yeni düzenleme uygulanmayacaktır[25]. Bu kişiler, diğer koşulları taşımaları halinde uzlaştırmacı siciline ve listelerine kaydedilebilecektir. Bu hükümle, önceki uzlaştırmacıların statüleri müktesep hak kapsamında korunmuş, yani kazanılmış hakları saklı tutulmuştur. Dolayısıyla, 14.11.2024 tarihi itibarıyla uzlaştırmacı yazılı sınavında başarılı olan adaylar ile bu tarihten önce uzlaştırmacı olarak yetkilendirilen kişiler bakımından, yalnızca hukuk fakültesi mezunu olma şartı uygulanmayacaktır.

2024 yılında getirilen ve uzlaştırmacıların yalnızca hukuk fakültesi mezunları arasından seçilmesini öngören bu düzenleme, uzlaştırma kurumunun profesyonelleşmesi ve hukuki niteliğinin güçlendirilmesi açısından önemli bir adım olarak değerlendirilebilir. Söz konusu değişikliğin, uzlaştırma sürecinin ceza muhakemesi ilkeleriyle daha uyumlu bir şekilde yürütülmesini, hukuki

[23] Resmi Gazete, Sayı: 30145, Tarih: 05.08.2017

[24] BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN, Kanun No: 7531, Resmi Gazete, Sayı: 32722, Tarih: 14.10.2024.

[25] İlgili maddenin düzenlemesi şu şekildedir: "*Bu maddeyi ihdas eden Kanunla, 253 üncü maddenin yirmi dördüncü fıkrasında yapılan düzenleme, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan uzlaştırmacı yazılı sınavlarında başarılı olanlar hakkında uygulanmaz. Bu kişiler, diğer koşulları taşımaları halinde uzlaştırmacı siciline ve listelerine kaydedilebilir.*"

güvenliğin sağlanmasını ve uygulamada birlik oluşturulmasını amaçladığını söylemek yanlış olmayacaktır. Nihayetinde uzlaştırma, ceza adalet sisteminin bir parçası olarak, derin bir hukuki bilgi, usul hassasiyeti ve taraf haklarının etkin korunmasına yönelik yeterlilik gerektiren bir süreç bütünüdür.

II. UZLAŞTIRMAYA TABİ SUÇLAR

Soruşturma evresinde kamu davası açılmasına alternatif bir çözüm yöntemi olarak öngörülen uzlaştırma kurumu, modern hukuk sistemlerinde onarıcı adalet anlayışının başlıca yansımalarından biridir. Ceza yargılamasında cezalandırma yerine uyuşmazlığın barışçıl yöntemlerle çözümünü hedefleyen bu kurum, Türk hukukunda da benimsenmiş ve CMK'nın 253 ila 255. maddeleri arasında dava şartı niteliğinde düzenlenmiştir. Kanun koyucunun açık iradesi doğrultusunda uzlaştırma, muhakeme hukukuna özgü bir prosedür olup, soruşturma ve kovuşturma aşamalarında dikkate alınması zorunludur. Bu nedenle kanunen uzlaştırmaya tabi tutulan suçlarda, süreç işletilmeden yargılamanın sonuçlandırılması mümkün değildir[26].

Uzlaştırma, yalnızca kanunda açıkça belirtilen suçlar bakımından uygulanabilen sınırlı bir muhakeme kurumudur. Bu nedenle somut bir olayda uzlaştırma yoluna gidilip gidilemeyeceğinin belirlenmesi, suçun CMK'da veya özel kanunlarda tek tek sayılan "*uzlaştırmaya tabi suçlar*" arasında yer alıp almadığının tespitiyle mümkündür[27].

Bir uyuşmazlığın uzlaştırma mekanizmasıyla çözümlenebilmesi için hem maddi hem usule ilişkin koşulların varlığı gerekir. Bu kapsamda öncelikle mağdur veya suçtan zarar görenin gerçek kişi ya da özel hukuk tüzel kişisi olması, soruşturma aşamasında kamu davasının açılmasına yetecek şüphenin bulunması ve kovuşturma olanağının mevcut olması şarttır. Kovuşturma evresinde ise mahkûmiyete imkan sağlayacak düzeyde şüphenin ortadan kaldırılmış olması beklenir. Bu koşullar sağlandığında uzlaştırma süreci işletilebilir hale gelecektir.

Bunun yanı sıra uzlaştırmanın geçerlilik kazanabilmesi için tarafların teklifi özgür iradeleriyle kabul etmeleri, hukuka ve ahlaka uygun bir edim üzerinde anlaşmaları, bu anlaşmanın cumhuriyet savcısı veya mahkeme tarafından onaylanması ve tarafların üstlendikleri edimi süresi içinde eksiksiz olarak yerine getirmeleri gerekir. Sürecin tamamlanmasıyla birlikte uyuşmazlık herhangi bir cezai yaptırıma başvurulmadan sona erer.

Kurumun kapsamı bakımından mağdurun gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişisi olması temel bir koşuldur. Suça iştirak hallerinde uzlaştırma hükümleri her fail yönünden ayrı ayrı uygulanırken, birden fazla mağdurun bulunduğu durumlarda uzlaştırma yoluna gidilebilmesi tüm mağdurların rızasına bağlıdır. Bu çerçevede, CMK'nın 253. maddesinin birinci fıkrasında sayma yöntemiyle belirlenen suçlar bakımından, şüpheli, sanık veya suça sürüklenen çocuk (SSÇ) ile mağdur ya da

---

[26] **Kaplan, Metin:** "Suç Eşyasının Satın Alınması veya Kabul Edilmesi Suçu ve Uzlaştırma Kurumunun Değerlendirilmesi", ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ DERGİSİ, Cilt 29, Sayı 1, 2025, s. 191.

[27] Uzlaştırmanın düzenlendiği CMK'nın 253. maddesinde uzlaştırmaya tabi suçlar şu şekildedir: (1) Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uzlaştırılması girişiminde bulunulur: **a)** Soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı suçlar. **b)** Şikayete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın, Türk Ceza Kanununda yer alan; 1. Kasten yaralama (üçüncü fıkra hariç, madde 86; madde 88), 2. Taksirle yaralama (madde 89), 3. Tehdit (madde 106, birinci fıkra), 4. Konut dokunulmazlığının ihlali (madde 116), 5. İş ve çalışma hürriyetinin ihlali (madde 117, birinci fıkra; madde 119, birinci fıkra (c) bendi), 6. Hırsızlık (madde 141), 7. Güveni kötüye kullanma (madde 155), 8. Dolandırıcılık (madde 157), 9. Suç eşyasının satın alınması veya kabul edilmesi (madde 165), 10. Çocuğun kaçırılması ve alıkonulması (madde 234), 11. Ticari sır, bankacılık sırrı veya müşteri sırrı niteliğindeki bilgi veya belgelerin açıklanması (dördüncü fıkra hariç, madde 239), suçları. **c)** Mağdurun veya suçtan zarar görenin gerçek veya özel hukuk tüzel kişisi olması koşuluyla, suça sürüklenen çocuklar bakımından ayrıca, üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlar.

(2) Soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olanlar hariç olmak üzere; diğer kanunlarda yer alan suçlarla ilgili olarak uzlaştırma yoluna gidilebilmesi için, kanunda açık hüküm bulunması gerekir.

(3) Soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olsa bile, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda, ısrarlı takip suçunda (madde 123/A) ve hakaret suçunda (125 inci maddenin ikinci fıkrası), uzlaştırma yoluna gidilemez. Uzlaştırma kapsamına giren bir suçun, bu kapsama girmeyen bir başka suçla birlikte aynı mağdura karşı işlenmiş olması halinde de uzlaşma hükümleri uygulanmaz.

suçtan zarar gören gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişileri yönünden uzlaştırma hükümlerinin uygulanacağı anlaşılmaktadır.

Bunun yanı sıra, CMK'da sayılan suçlar dışında kalmakla birlikte kanunda açık bir özel hüküm bulunan bazı fiiller de uzlaştırma kapsamına dahil edilebilir. Ancak soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olanlar dışında kalan ve diğer kanunlarda düzenlenen suçlar bakımından uzlaştırma yoluna gidilebilmesi, ilgili kanunda bu konuda açık bir düzenlemenin bulunmasına bağlıdır (CMK m. 253- 2).

Ayrıca, mağdurun veya suçtan zarar görenin gerçek kişi ya da özel hukuk tüzel kişisi olması koşuluyla, SSÇ'ler tarafından işlenen ve üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis veya adli para cezasını gerektiren suçların da uzlaştırma kapsamına alındığı düzenlenmiştir. Bu hüküm uyarınca SSÇ'ler bakımından uzlaştırma, yalnızca CMK'nın 253/1. maddesinde sayılan suçlar için değil, bu kapsamda yer almayan ancak yaptırımı üç yıla kadar hapis veya adli para cezası olan diğer suçlar için de uygulanabilecektir[28]. Dolayısıyla SSÇ'ler yönünden, suçun şikayete bağlı olup olmaması ya da özel kanunlarda uzlaştırmaya tabi tutulup tutulmamasından bağımsız olarak, yaptırımının üst sınırı üç yıl olan tüm suçlar uzlaştırma kapsamına girmektedir. SSÇ'ler bakımdan mağdurun veya suçtan zarar görenin gerçek veya özel hukuk tüzel kişisi olması koşuluyla, üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis veya adli para cezasını gerektiren tüm suçlar uzlaşma kapsamına alınmıştır.

CMK'nın 253/1-c bendinde yer alan "*ayrıca*" ibaresi, şikayete bağlı suçlarla kanunda açıkça uzlaştırmaya tabi tutulan suçların, SSÇ bakımından da uzlaştırma kapsamında olduğunu ortaya koymaktadır. Böylece, yetişkinler yönünden uzlaştırmaya tabi olmayan, ancak SSÇ bakımından üst sınırı üç yılı aşmayan hapis cezası veya adli para cezası öngören suçların da uzlaştırma hükümlerine tabi olduğu anlaşılmaktadır[29]. Yaptırımı seçimlik olarak hapis veya adli para cezası şeklinde öngörülen suçlar da bu kapsamda değerlendirilir[30].

Bu düzenleme, SSÇ'ler bakımından kanun koyucunun uzlaştırma kapsamını daha geniş tuttuğunu göstermektedir. Nitekim TCK'nın 107. maddesinde düzenlenen şantaj suçu, yetişkinler açısından uzlaştırmaya tabi değilken, yaptırımın üst sınırı üç yıl olduğu için SSÇ'ler bakımından uzlaştırma kapsamına girmektedir. Benzer şekilde, TCK'nın 90/1. maddesindeki insan üzerinde deney suçu yetişkinler yönünden uzlaştırmaya elverişli olmamakla birlikte, SSÇ'ler bakımından uzlaştırmaya tabidir.

Uzlaştırmaya elverişli suçların belirlenmesinde kanun koyucu iki aşamalı bir yöntem benimsemiştir. Bu sistematiğin ilk basamağını, şikayete bağlı suçlar grubu oluşturmaktadır. Buna göre, şikayete bağlı olan tüm suçlar yönünden (*kanunda öngörülen istisnalar dışında*) uzlaştırma yoluna başvurulması esastır.

---

[28] CMK'nın 253/1-c bendinde uzlaştırmaya tabi suçlar bakımından SSÇ'ler yönünden "*Mağdurun veya suçtan zarar görenin gerçek veya özel hukuk tüzel kişisi olması koşuluyla, suça sürüklenen çocuklar bakımından ayrıca, üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis veya adli para cezasını gerektiren suçlar.*" şeklinde ayrı bir düzenleme yapılmıştır.

[29] "*Suça sürüklenen çocuk hakkında; hükümden sonra 02/12/2016 tarihinde 29906 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6763 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 34. maddesi ile değişik 5271 sayılı CMK'nun 253. maddesinin 1. fıkrasına eklenen (c) bendi uyarınca "Mağdurun veya suçtan zarar görenin gerçek veya özel hukuk tüzel kişisi olması koşuluyla, suça sürüklenen çocuklar bakımından ayrıca, üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis veya adli para cezasını gerektiren suçların" uzlaşma kapsamına alındığı, suça sürüklenen çocuğa yüklenen ve 5237 sayılı TCK'nun 165. maddesinde düzenlenen suç eşyasının satın alınması veya kabul edilmesi suçunun üst sınırının ise üç yıl hapis cezası ile birlikte adli para cezası olduğunun anlaşılması karşısında; Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenen ve usul hukuku kurumu olan uzlaşma yolunun ceza muhakemesi hukukunda mümkün olan sanık lehine genişletici yorum ve kıyas ile suça sürüklenen çocuk hakkında uygulanarak üst sınırı üç yılı geçmeyen hapis cezaları yanında adli para cezalarına da hükmedilmesi halinde suçun uzlaşma kapsamı içerisinde kalmaya devam edeceği, hapis cezası ile birlikte hükmolunan adli para cezalarının suçun üst sınırına etki etmeyeceği ve suçu uzlaşma kapsamı dışına çıkarmayacağı,*" (Yargıtay 17. CD, E.2019/3330, K.2019/5476, KT. 15.04.2019.)

[30] Sadece suça sürüklenen çocuklar bakımından uzlaştırma kapsamında kalan suçlara örnek olarak; TCK m. 90/1'de düzenlenen insan üzerinde deney suçu, m. 91/2'de öngörülen organ ve doku ticareti suçu, m. 98/2'de yer alan yardım veya bildirim yükümlülüğünün yerine getirilmemesi suçu, m. 107/1'de düzenlenen şantaj suçu, m. 243/4'te belirtilen bilişim sistemine girme suçu, m. 261/1'de yer alan kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf suçu, m. 298/1'de düzenlenen hak kullanımını ve beslenmeyi engelleme suçu ile m. 163/3'te öngörülen karşılıksız yararlanma suçu gösterilebilir.

CMK'nın 253. maddesinin 3. fıkrasında, şikayete bağlı suçlarda uzlaşmanın genel kural olduğu belirtilmiş; ancak bazı istisnalar da açıkça düzenlenmiştir. Buna göre, "*cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar*", "*ısrarlı takip suçu*" ve "*hakaret suçu*[31]" şikayete bağlı olsa dahi, uzlaştırma kapsamı dışında bırakılmıştır.

Ayrıca aynı fıkrada yer alan bir diğer hükme göre, **"***uzlaştırma kapsamına giren bir suç ile uzlaştırma kapsamına girmeyen bir suçun birlikte ve aynı mağdura karşı işlenmesi halinde***"** de uzlaştırma hükümleri uygulanmayacaktır. Uzlaştırma hükümlerinin uygulanmasını engelleyen bu durum yalnızca aynı fiilin, aynı mağdura karşı hem uzlaştırmaya tabi hem de uzlaştırmaya tabi olmayan bir suçu oluşturduğu hallerde söz konusu olur. Buna karşılık, suçların farklı fiillerle işlenmesi veya aynı fiilin farklı mağdurlara yönelmiş olması durumlarında, uzlaştırmaya tabi olan suç bakımından ayrıca uzlaştırma yoluna gidilebilmesi mümkündür[32].

İkinci grubu, kanun koyucunun şikayete bağlı olup olmadığına bakılmaksızın açıkça uzlaştırma kapsamına dahil ettiği suçlar oluşturmaktadır. CMK'nın 253. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, diğer kanunlarda yer alıp soruşturulması veya kovuşturulması şikayete bağlı olan suçlar kendiliğinden uzlaştırma kapsamına girer. Buna karşılık, şikayete bağlı olmayan bir suçun uzlaştırmaya konu olabilmesi için ilgili kanunda açık bir hüküm bulunması zorunludur. Bu çerçevede ister TCK'da ister başka bir özel kanunda düzenlenmiş olsun, uzlaştırma kapsamına alınmış bir suç tipi bakımından CMK'da yer alan uzlaştırma hükümleri, suçun yaptırımının alt veya üst sınırı ne olursa olsun uygulanır. Dolayısıyla bu kategori, CMK m. 253 ile özel kanunlarda açıkça uzlaştırmaya tabi kılınan suçlardan oluşmaktadır[33].

Uzlaştırmaya tabi olmayan bir suçun uzlaştırmaya tabi olan bir suç ile birlikte işlenmesi ve sanığın uzlaştırmaya tabi olmayan suçtan beraat etmesi durumunda da kişi yönünden uzlaştırmaya tabi olan suç yönünden uzlaştırma hükümlerinin uygulanması gerekecektir[34].

---

[31] Özellikle internet yoluyla işlenen hakaret suçlarında, uzlaştırma kurumunun, mağduriyeti araçsallaştırarak gelir elde etmek amacıyla kullanıldığı yönünde kamuoyunda oluşan endişeler üzerine, 7531 sayılı Kanun'un 15. ve 16. maddeleri ile TCK'nın 125/2. maddesinde bir değişikliğe gidilmiştir. Bu değişiklikle, suçun "*fiilin*, MAĞDURU MUHATAP ALAN SESLİ, YAZILI VEYA GÖRÜNTÜLÜ BİR İLETİYLE İŞLENMESİ" hali, uzlaştırma kapsamından çıkarılmıştır. Bu değişikliğin amacı "*Bu değişiklik; hakaret suçlarından kaynaklanan Cumhuriyet başsavcılıklarının, uzlaştırma bürolarının ve mahkemelerin iş yükü bakımından önemli bir azalmanın sağlanmasını, bunun yanında sosyal medya üzerinden işlenen hakaret suçlarının deyim yerinde ise para kazanma vasıtası olmaktan çıkarılmasını amaçlamıştır*." şeklinde açıklanmıştır. (**Şen, Ersan/ Efeoğlu, Ece**: "Hakaret Suçunda Önödeme ve Yeni Usul", (https://sen.av.tr/en/makale/hakaret-sucunda-onodeme-ve-yeni-usul, Erişim Tarihi: 09.10.2025)). Hakaret suçunun, özellikle sosyal medyada kışkırtıcı ajan kullanılarak gelir elde etmek için kullanılan bir araç haline getirilmesi yönünde bkz: **Polat, Kaan:** "Gelir Elde Etmek Amacıyla Sözde Mağdur Tarafından Uzlaştırma Kurumunun Kullanılması Hakkında Değerlendirme", İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ DERGİSİ, Cilt 15, Sayı 2, 2024, s. 278-292.

[32] **Kaplan,** s. 196.

[33] CMK m. 253'ün dışında çeşitli kanunlarda da uzlaştırmaya tabi suçlar öngörülmüştür. Bu kapsamda; 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu m. 25'te düzenlenen suç, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu m. 331, 332, 333, 334, 337, 338 ve 345'te yer alan bazı suçlar, 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabaniyerin Aşılatılması Hakkında Kanun m. 14/3, 5042 sayılı Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun m. 66/1-a ve 66/1-b, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu m. 71 ve 72'de düzenlenen bazı suçlar, 5941 sayılı Çek Kanunu m. 7/4 ve 7/5, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu m. 62'de belirtilen bazı suçlar, 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu m. 33, 6750 sayılı Ticari İşlemlerde Taşınır Rehni Kanunu m. 16/1 ve 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu m. 30'da öngörülen bazı suçlar örnek olarak gösterilebilir.

[34] "*Sanık hakkında uzlaştırma kapsamına giren özel hayatın gizliliğini ihlal ve hakaret suçlarının, bu kapsama girmeyen iftira suçu ile birlikte işlendiği iddiasıyla kamu davası açılmasından dolayı 5271 sayılı CMK'nın 253. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesi uyarınca uzlaştırma yoluna gidilmediği; ancak, sanık hakkında iftira suçundan beraat kararı verilmesi nedeniyle temyiz incelemesine konu edilen özel hayatın gizliliğini ihlal ve hakaret suçlarının uzlaşmaya tabi hale geldiği anlaşılmakla, sanık ile katılan arasında 6763 sayılı Kanun ile değişik 5271 sayılı CMK'nın 253. ve 254. maddeleri uyarınca uzlaştırma işlemi yapılması için dosyanın uzlaştırma bürosuna gönderilerek, sonucuna göre sanığın hukuki durumunun belirlenmesinde zorunluluk bulunması*" (Yargıtay 12. CD, E.2022/3231, K.2022/8225, KT. 09.11.2022.), "*Hükümlü hakkında yapılan yargılama sonucunda 5237 sayılı Kanun'un 125 inci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendinde düzenlenen ve uzlaşma kapsamında olmayan kamu görevlisine karşı görevinden dolayı hakaret suçundan beraat, 5237 sayılı Kanun'un 106 ncı maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde düzenlenen ve uzlaşma kapsamında olan basit tehdit suçundan da mahkûmiyet kararı verilmiştir. Hükümlü hakkında kamu görevlisine karşı görevinden dolayı hakaret suçundan beraat kararı verilmesi sebebiyle, basit tehdit suçu yönünden uzlaştırmaya engel olan 5271 sayılı Kanun'un 253 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinin somut olayda uygulama olanağı*

III. UZLAŞTIRMA YASAĞI KAPSAMINDAKİ SUÇLAR

CMK'nın 253. maddesinin üçüncü fıkrası, soruşturulması ve kovuşturulması şikayete bağlı olsa dahi, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar, ısrarlı takip suçu ve hakaret suçunun basit şekli bakımından uzlaştırma kurumunun uygulanamayacağını düzenlemektedir.

CMK'nın 253. maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan açık hüküm bulunmasaydı, örneğin esasen şikâyete tabi olan hakaret suçunun (m. 125/1) genel kural gereği uzlaştırma kapsamında değerlendirilmesi gerekirdi. Benzer şekilde; cinsel saldırı (m. 102/1, 102/2-b), çocukların cinsel istismarı (m. 103/1-b), reşit olmayanla cinsel ilişki (m. 104/1) ve cinsel taciz (m. 105/1) suçlarının da, genel şartlar esas alındığında uzlaştırmaya tabi olabilmesi mümkün görünmektedir. Ancak kanun koyucu, bu suçların niteliğini ve mağdurların korunmasına duyulan yüksek gereksinimi dikkate alarak cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen tüm suçları özel olarak uzlaştırma kapsamı dışında bırakmıştır.

Ayrıca takibi şikayete bağlı olmasına rağmen kanunda uzlaştırma yapılamayacağı hususunda açık hüküm bulunan suçlar uzlaştırma kapsamında değildir. örneğin 5941 sayılı Çek Kanunu'nun 5/10. fıkrası uyarınca aynı kanunun 5/1. fıkrasında tanımlanan ve esasında şikayete tabi olan suç yönünden uzlaştırma kurumuna gidilmesi mümkün değildir. bu suç yönünden kanun koyucu şikayete bağlı bir suç bakımından ceza veya yaptırıma alternatif yollarını kapatmıştır. Ayrıca takibi şikayete bağlı olmasına rağmen, kanunda açıkça uzlaştırma yapılamayacağı belirtilen suçlar, uzlaştırma kapsamı dışında tutulmaktadır. Bu duruma örnek olarak, 5941 sayılı Çek Kanunu'nun 5. maddesinin onuncu fıkrası gösterilebilir. Anılan hükme göre, aynı maddenin birinci fıkrasında düzenlenen ve esasen şikayete bağlı olan suç bakımından uzlaştırma yoluna başvurulması mümkün değildir. Böylelikle kanun koyucu, bu suç yönünden şikayete tabi bir fiil olmasına rağmen, ceza veya yaptırıma alternatif çözüm yollarını kapatmıştır[35].

CMK'nın 253. maddesinin üçüncü fıkrasında, uzlaştırma kapsamına giren bir suçun, bu kapsama dahil olmayan başka bir suçla birlikte aynı mağdura karşı işlenmesi halinde uzlaştırma hükümlerinin uygulanamayacağı düzenlenmiştir[36]. Bu hükümle, aynı mağdura yönelik olarak işlenen ve birlikte soruşturulup kovuşturulacak birden fazla suç söz konusu olduğunda, şüpheli veya sanığın bu suçlardan biri yönünden mağdurla uzlaştırılıp, diğer suç bakımından cezalandırılmasının kurumun amacıyla bağdaşmayacağı ve uygulamada çelişkilere yol açabileceği vurgulanmak istenmiştir[37]. Burada, suçun aynı mağdura karşı işlenmesi halinde uzlaştırma hükümlerinin uygulanamayacağı özellikle vurgulanmalıdır. Zira aynı olayda birden fazla mağdura yönelik fiiller söz konusu olduğunda, bu fiillerden biri uzlaştırma kapsamına girerken diğeri girmeyebilir. Böyle bir durumda uzlaştırmaya elverişli suç, yalnızca mağduru bakımından bu niteliği taşıyorsa uzlaştırma yoluna tabi tutulabilir; diğer mağdura yönelik uzlaştırmaya elverişli olmayan suç yönünden ise süreç işletilemez. Dolayısıyla, farklı mağdurlara yönelik fiiller bakımından uzlaştırma uygulanabilirliği ayrı ayrı değerlendirilir.

CMK'nın 253. maddesinin birinci fıkrası uyarınca, uzlaştırma ancak suçun, zarar görenin gerçek kişi veya özel hukuk tüzel kişisi olması halinde mümkündür[38]. Buna karşılık, mağdurun veya suçtan zarar görenin kamu tüzel kişisi olması durumunda, taraflar arasında uzlaştırma süreci yürütülmesi hukuken olanaklı değildir.

Birden fazla kişinin mağdur veya suçtan zarar gören sıfatını kazandığı durumlarda, uzlaştırma sürecinin uygulanabilmesi için tüm mağdur veya zarar görenlerin uzlaşmayı kabul etmesi

---

kalmadığından, 5271 sayılı Kanun'un 253 üncü maddesindeki esas ve usullere göre hükümlü ile katılan arasında uzlaştırma işlemlerinin yerine getirilmesi için dosyanın uzlaştırma bürosuna gönderilmesi ve sonucuna göre hükümlünün hukuki durumunun belirlenmesi gerekirken…" (Yargıtay 6. CD, E.2023/16010, K.2023/14280, KT. 08.11.2023.)

[35] **Arslan, Çetin:** "Uzlaştırmanın Genel Şartları", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), CEZA MUHAKEMESİNDE UZLAŞTIRMA KİTABI, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 54.

[36] "*Uzlaştırma kapsamına giren bir suçun, bu kapsama girmeyen bir başka suçla birlikte aynı mağdura karşı işlenmiş olması halinde de uzlaşma hükümleri uygulanmaz*"

[37] **Arslan,** s. 54.

[38] "*Aşağıdaki suçlarda, şüpheli ile mağdur veya suçtan zarar gören gerçek veya özel hukuk tüzel kişisinin uzlaştırılması girişiminde bulunulur*"

gerekmektedir. Mağdurlardan herhangi birinin uzlaşmayı reddetmesi halinde, söz konusu suç yönünden uzlaştırma yoluna gidilmesi mümkün değildir (CMUY m. 7-3).
Öte yandan, birden fazla suçun mevcut olmasına rağmen kanunda bu suçlar için tek bir ceza öngörülmüşse, her bir suç bakımından ayrı ayrı uzlaştırma işlemi yapılması gerekmektedir.

IV. TAZMİNAT TALEBİ

2024 yılında yapılan değişikliklerden biri de uzlaşmanın sağlanması halinde tazminat davası açılmasına ilişkin hüküm olmuştur. Önceki düzenleme uyarınca, taraflar arasında uzlaşma gerçekleştiğinde artık aynı fiil nedeniyle tazminat davası açılamıyor ya da açılmış davalar devam ettirilemiyordu. Ancak bu hüküm, AYM tarafından orantılılık ve ölçülülük yönlerinden değerlendirilerek iptal edilmiştir[39]. Bu iptal kararının ardından yapılan yeni düzenlemeyle, uzlaşma kurumu yeniden tanımlanmış ve tarafların zararlarının giderilmesine ilişkin sınırlar netleştirilmiştir. Buna göre, uzlaşmanın sağlanması halinde, yalnızca uzlaşma anında tespit edilemeyen veya uzlaşmadan sonra ortaya çıkan zararlar hariç olmak üzere, soruşturma konusu suç nedeniyle tazminat davası açılamaz; ayrıca, açılmış bulunan davalardan da feragat edilmiş sayılır[40]. Bu değişiklikle, bir yandan uzlaşmanın bağlayıcılığı güçlendirilmiş, diğer yandan tarafların sonradan ortaya çıkan zararları için başvuru imkanı korunarak, adil denge gözetilmeye çalışılmıştır.
Bu düzenleme uyarınca, soruşturma konusu suç nedeniyle uzlaşma sırasında tespit edilmiş zararlar bakımından artık tazminat davası açılması mümkün değildir. Dolayısıyla, uzlaştırma görüşmeleri sırasında tarafların üzerinde uzlaştığı zarar kalemleri, sonradan yargı yoluna taşınamayacaktır. Bu hüküm, uzlaştırmacının tarafları aydınlatma yükümlülüğü kapsamında özel bir önem taşımaktadır. Çünkü söz konusu düzenleme, taraflar açısından ileride hukuki sorumluluk doğurabilecek bir sonuç niteliğindedir. Bu nedenle, uzlaştırmacının görevini yerine getirirken, uzlaşmanın bu hukuki sonucunu taraflara açık, anlaşılır ve eksiksiz biçimde açıklaması gerekmektedir. Böylelikle hem uzlaşmanın geçerliliği hem de taraf iradelerinin bilinçli biçimde oluşması güvence altına alınmış olacaktır.
Ayrıca, uzlaştırma sürecinin başarılı bir şekilde yürütülmesi ve onarıcı adaletin amaçlarına ulaşabilmesi için tarafların uzlaştırma kurumunun işleyişi hakkında yeterince bilgi sahibi olmaları gerekmektedir. Bu kapsamda aydınlatma yükümlülüğü, sürece toplum adına katılan uzlaştırmacıya düşmektedir. Uzlaştırma sürecine başlamadan önce, şüpheli veya sanık ile mağdur veya suçtan zarar gören kişiler, uzlaştırma sürecinde sahip oldukları haklar, uzlaşmanın mahiyeti ve uzlaşma sonucunda doğacak hukuki sonuçlar hakkında bilgilendirilmelidir[41].

V. EDİME İLİŞKİN DEĞİŞİKLİK

7531 sayılı Kanun'un 17. maddesiyle yapılan önemli değişikliklerden biri de uzlaştırma sonucunda kararlaştırılan edimin yerine getirilmesine ilişkin hükümleri yeniden düzenlemesidir. Değişiklik sonrasında CMK m. 254/2, uzlaştırma gerçekleştiğinde mahkemenin nasıl bir karar vereceğini daha ayrıntılı ve uygulamayı yönlendirecek biçimde ortaya koymuştur.

---

[39] AYM, E.2023/43, K.2023/141, T: 26.07.2023. AYM'nin iptal gerekçesine ilişkin değerlendirmesi "*Suç teşkil eden fiil nedeniyle uğranılan zararın uzlaşma süreci içinde bilinmesinin her durumda mümkün olmayacağı, özellikle maluliyet oranı gibi teknik bazı verilere ihtiyaç duyulan hallerde uzlaşma süreci içinde zararın sağlıklı şekilde belirlenebilmesinin güçleşeceği açıktır. Başka bir ifadeyle taraflara uzlaşmanın sağlanmasının sonuçları hakkında bilgi verilmesi öngörülmüş ise de teknik birtakım verilerle ve ayrıntılı hesaplamalarla ortaya konulabilecek zararın uzlaşma görüşmeleri esnasında belirlenmesi mümkün olmayabilir. Buna göre ilgililerin uzlaşmanın sağlanması durumunda edimi aşan ve tazminat davasına konu edilemeyecek zarara ilişkin her durumda eksiksiz ve doğru bilgiye sahip olabilecekleri söylenemez. Bu bağlamda uzlaşma görüşmeleri esnasında sağlıklı şekilde belirlenmesi güç veya öngörülmesi mümkün olmayan zararlara ilişkin açılacak davalar yönünden herhangi bir ayrım yapılmaksızın uzlaşmanın sağlanması durumunda tazminat davası açılamayacağını düzenleyen kuralla ilgililere katlanamayacakları bir külfet yüklenmiştir. Başka bir deyişle kuralda yargının iş yükünün azaltılması amacıyla mahkemeye erişim hakkına getirilen sınırlama arasında makul bir denge kurulamamıştır. Bu itibarla kuralın orantılık alt ilkesi yönünden ölçülülük ilkesini ihlal ettiği sonucuna ulaşılmıştır*" şeklinde olmuştur.
[40] CMK m. 253/ 19 bendinin ilgili hükmü "*... Uzlaşmanın sağlanması halinde, uzlaşma anında tespit edilemeyen veya uzlaşmadan sonra ortaya çıkan zararlar hariç, soruşturma konusu suç nedeniyle tazminat davası açılamaz; açılmış olan davadan feragat edilmiş sayılır...*" şeklindedir.
[41] **Değirmenci, Olgun:** "Uzlaştırmacı Seçimi, Temel ve Etik İlkeleri ve Uzlaştırmacı Eğitimi", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), CEZA MUHAKEMESİNDE UZLAŞTIRMA KİTABI, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 149.

Yeni düzenlemeye göre, taraflar arasında uzlaşma sağlanmış ve sanık üstlendiği edimi derhal, yani herhangi bir taksitlendirme veya vadeye bağlama olmaksızın yerine getirmişse, mahkeme doğrudan davanın düşmesine karar verir. Böylece edimin def'aten ifası, ceza yargılamasının tamamen sona ermesi sonucunu doğurmaktadır. Buna karşılık, edimin belirli bir süre içinde yerine getirilmesinin kararlaştırıldığı, takside bağlandığı veya niteliği gereği süreklilik gösterdiği durumlarda mahkeme, hemen düşme kararı vermek yerine yargılamayı durdurur. Bu durma süresi boyunca zamanaşımı işlememekte; böylece sanığın edimi yerine getirmemesinden kaynaklanabilecek bir hak kaybının ya da cezadan kaçınma olanağının doğması engellenmektedir.
Edimin uzlaşma şartlarına uygun biçimde ifa edilmemesi halinde süreç başa dönmez, mahkeme kaldığı yerden yargılamaya devam eder. Bu yönüyle düzenleme, uzlaşmanın yükümlülük doğuran tarafını güçlendirirken, edimin yerine getirilmesini de güvence altına almayı hedefler. Uzlaştırma sürecinin sonuçlarını daha net ve öngörülebilir hale getiren bu düzenleme, özellikle edimin yerine getirilme biçimine göre düşme veya durma kararları arasındaki ayrımı belirginleştirmiştir.

VI. SONUÇ VE ÖNERİLER

Uzlaştırma kurumu, ceza adalet sisteminde giderek daha belirgin biçimde hissedilen paradigma değişiminin görünür bir yansıması niteliğindedir. Onarıcı adalet yaklaşımının temel öğeleri olan diyalog, sorumluluk üstlenme ve toplumsal barışın yeniden tesisi, uzlaştırma sürecinde somut bir pratik alan bulmaktadır. Failin neden olduğu zararı anlama ve telafi etme imkanı elde etmesi, mağdurun ise yargılama süreçlerinde çoğu zaman karşılanamayan ihtiyaçlarının doğrudan ele alınması, bu kurumun ceza adaletinde oynadığı özel rolü güçlendirmektedir. Ayrıca uyuşmazlıkların yargılama sürecine kıyasla daha kısa sürede sonuçlandırılması ve mahkemelerin iş yükünün azalmasına katkı sunması, uzlaştırmanın kurumsal işlevini genişleten diğer önemli unsurlardır.
Ceza ve cezalandırma anlayışında yaşanan dönüşüm dikkate alındığında, uzlaştırmanın önümüzdeki yıllarda daha sistematik ve kapsamlı bir araç haline gelmesi beklenmektedir. Bununla birlikte hangi suçların uzlaştırma kapsamında kalacağına ilişkin belirleme, yasama organının politik tercihleriyle yakından bağlantılıdır. Son yıllarda yapılan değişiklikler, uzlaştırmanın çerçevesini daha belirgin ve öngörülebilir bir yapıya kavuşturmuş; uygulamada standartlaşmayı ve normatif meşruiyeti artırmıştır. Ancak hakaret suçunun kapsam dışına çıkarılması gibi düzenlemeler, onarıcı adaletin özellikle kişisel çatışmalarda sağlayabileceği faydaların uygulama alanını daraltabilecektir. Yine de bu tercihlerin arka planında, kurumun kimi dosyalarda amacından uzak şekilde kullanılmasına ilişkin kaygıların bulunduğu da açıktır.
Uzlaştırmacıların yalnızca hukuk fakültesi mezunları arasından seçilmesi yönündeki yeni düzenleme, kuruma duyulan güvenin artırılması açısından önemli bir adım olarak değerlendirilebilir. Uzlaştırma, yalnızca teknik değil aynı zamanda hukuki öngörü gerektiren bir süreç olduğundan, uygulayıcıların temel hukuk bilgisiyle donatılmış olması kurumun genel niteliğini güçlendirecektir. Bu nedenle, uzlaştırmacıların yetkinliğini artırmaya yönelik eğitimlerin sürdürülmesi ve meslek içi standartların geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.
Uzlaştırma kapsamındaki suçların belirlenmesine ilişkin ölçütlerin güncellenmesi ise kurumsal gelişim açısından kritik bir gerekliliktir. Sadece şikayete bağlılık ilkesinin değil, suçun ağırlığı, toplumsal etkisi ve cezanın üst sınırı gibi objektif kriterlerin birlikte değerlendirilmesi daha dengeli bir yaklaşım sağlayacaktır. Özellikle fail ile mağdur arasındaki ihtilafın diyalog yoluyla çözüme ulaştırılabileceği suçlarda uzlaştırma kurumunun kapsamının genişletilmesi hem toplumsal uzlaşıya hem de ceza adaletinin etkinliğine katkı sunacaktır.
Kapsamın daraltılması yerine, uzlaştırmanın kötüye kullanılmasını engelleyecek ek mekanizmaların hayata geçirilmesi daha isabetli bir yöntemdir. Maddi zarar dışındaki edimlerin kamu yararına çalışan kuruluşlara yönlendirilmesi veya failin aynı suç türünde yalnızca bir kez uzlaştırmadan yararlanabilmesine ilişkin sınırlama getirilmesi bu çerçevede değerlendirilebilir. Bu tür önlemler hem kurumun istismarını önleyebilir hem de uzlaştırmanın onarıcı niteliğini koruma amacına hizmet edebilir.
Sonuç olarak uzlaştırma, ceza adalet sisteminin yalnızca tamamlayıcı değil, aynı zamanda dönüştürücü unsurlarından biri olma potansiyelini taşımaktadır. Bu potansiyelin hayata geçirilebilmesi, kapsamın belirlenmesine ilişkin objektif kriterlerin geliştirilmesine, uygulayıcıların

niteliğinin artırılmasına ve kurumun amacına uygun kullanımını güvence altına alan düzenlemelerin sürekli gözden geçirilmesine bağlıdır. Toplumsal barışa ve bireyler arası çatışmaların onarıcı yöntemlerle çözülmesine katkı sunan uzlaştırma, güncellenen hukuki ve toplumsal ihtiyaçlarla uyumlu biçimde geliştirildiği sürece, ceza adalet sisteminin en işlevsel kurumlarından biri olmaya devam edecektir.

KAYNAKÇA

Arslan, Çetin: "Uzlaştırmanın Genel Şartları", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), *Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Kitabı*, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 43-67.
Baytaz, Abdullah Batuhan: "Onarıcı Adalet'e Genel Bir Bakış", *İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası*, Cilt 71, Sayı 1, 2013, s. 117-130.
Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi: *Onarıcı Adalet Programları El Kitabı*, Ceza Adaleti El Kitapları Dizisi, Birleşmiş Milletler Yayını, New York 2006.
Çetintürk, Ekrem: *Onarıcı Adalet ve Ceza Adalet Sisteminde Uzlaştırma*, Adalet Yayınevi, Ankara 2017.
Değirmenci, Olgun: "Ceza Adaleti, Ceza Adaleti Türleri, Onarıcı Adalet Kavramı, Tarihsel Gelişim ve Onarıcı Adalet Uygulamaları", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), *Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Kitabı*, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 1-42.
Değirmenci, Olgun: "Uzlaştırmacı Seçimi, Temel ve Etik İlkeleri ve Uzlaştırmacı Eğitimi", Orhan Cüni/ Merve Özcan/ Çetin Arslan/ Olgun Değirmenci (Editör), *Ceza Muhakemesinde Uzlaştırma Kitabı*, Ceza İşleri Genel Müdürlüğü Alternatif Çözümler Daire Başkanlığı Yayını, Ankara 2021, s. 135-187.
Eriş, Ali Uğur: "Ceza Muhakemesi Hukukunda Uzlaştırma ve Uzlaştırma Eğitimi", *TBB Dergisi*, Sayı 137, 2018, s. 241-271.
Kaplan, Metin: "Suç Eşyasının Satın Alınması veya Kabul Edilmesi Suçu ve Uzlaştırma Kurumunun Değerlendirilmesi", *Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, Cilt 29, Sayı 1, 2025, s. 165-214.
Kaymaz, Seydi/ Gökcan, Hasan Tahsin: *Uzlaşma ve Önödeme*, 2. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2007.
Özgenç, Nuri Berkay: *Türk Hukukunda ve Mukayeseli Hukukta Uzlaşma*, Legal Yayıncılık, İstanbul 2015.
Polat, Kaan: "Gelir Elde Etmek Amacıyla Sözde Mağdur Tarafından Uzlaştırma Kurumunun Kullanılması Hakkında Değerlendirme", *İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, Cilt 15, Sayı 2, 2024, s. 278-292.
Pranis, Kay/ Stuart, Barry/ Wedge, Mark: *Peacemaking Circles: From Crime to Community*, Living Justice Press, St. Paul 2013.
Procter-Legg, Thomas/ Hobson, Jonathan/ Quimby, Ernest: "Restorative Justice and Social Justice: An International Perspective", *Contemporary Justice Review*, Cilt 27, Sayı 2-3, 2024, s. 218-238.
Sherman, Lawrence W./ Strang, Heather: "Repairing the Harm: Victims and Restorative Justice", *Utah Law Review*, Cilt 2003, Sayı 1, 2003, s. 15-42.
Şen, Ersan/ Efeoğlu, Ece: "Hakaret Suçunda Önödeme ve Yeni Usul", (https://sen.av.tr/en/makale/hakaret-sucunda-onodeme-ve-yeni-usul, Erişim Tarihi: 09.10.2025).
Ulaşan, Fatih: "Toplumsal Barışın Sağlanmasında Uzlaştırma", *Journal of Vocational and Social Sciences of Turkey*, Cilt 5, Sayı 12, 2023, s. 85-102.
Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi: 13 Nisan 2000 Tarihli Karar, E/CN.15/2000/L.2, 13 Nisan 2000.
AYM, E. 2006/106, K. 2009/124, KT. 1.10.2009.
AYM, E.2023/43, K.2023/141, KT: 26.07.2023.

Yargıtay CGK, E. 2018/35, K. 2018/337, KT. 10.07.2018.
Yargıtay 17. CD, E.2019/3330, K.2019/5476, KT. 15.04.2019.
Yargıtay 12. CD, E.2022/3231, K.2022/8225, KT. 09.11.2022.

AN ANALYSIS OF SADDAM HUSSEIN'S MULTIPLE IDENTITIES IN ARAB DISCOURSE

Nur Çetin
Prof. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi
Maryam Husham Hasan HASAN
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi,
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Abstract

As one of the most important countries in the Middle East, Iraq underwent profound political, social, and economic transformations during Saddam Hussein's rule. From the Ba'ath Party's rise to power in 1968 until the 2003 invasion of Iraq, Saddam was regarded as one of the most influential political actors in the region. Throughout this period, he occupied a prominent place in Arab public discourse-not only due to his influence over Iraq's domestic politics but also because of his role in shaping the political balance of the broader Middle East.

One of the most notable features of this era is that Saddam's governing style represented a political model that combined both authoritarian and pragmatic elements. On the one hand, his rule strengthened centralized authority, suppressed opposition, and transformed state structures into a leader-centered system. On the other hand, efforts to gain legitimacy through national unity, economic development, and security strategies were also prominent. In Arab sources, this complexity has been discussed through both supportive and critical perspectives. Saddam's anti-Western rhetoric, his emphasis an Arab nationalism, and his security-oriented policies elicited diverse evaluations across Arab circles. Moreover, his policies toward ethnic and sectarian groups in Iraq are often cited as examples reflecting the controversial and multilayered nature of his rule.

After coming to power in 1979, Saddam Hussein adopted a more aggressive line in Iraq's foreign policy. The outbreak of the Iran-Iraq War following the Islamic Revolution in Iran led many in the Arab world to view Saddam as a regional balancing force. However, the economic exhaustion caused by the war and rising regional tensions eventually resulted in a major rupture with Iraq's invasion of Kuwait in 1990. This development sparked both support and harsh criticism in Arab public opinion. The subsequent Gulf War and the sanctions imposed afterward weakened Iraq's international standing and significantly altered Saddam's image in the Arab world. Although the 2003 U.S. invasion officially ended Saddam's rule, Arab sources continue to highlight the enduring impact of his leadership in Iraq's new political order.

Arab historiography, media discourse, and academic studies have approached Saddam's leadership style, political decisions, and regional influence from various perspectives, forming a multidimensional field of debate. This study examines the different identities attributed to Saddam Hussein within Arab sources and explores his role in Middle Eastern politics. By analyzing Arabic literature, media content, and scholarly works, it adopts a comparative approach to understanding the diverse discourse surrounding Saddam. The findings indicate that Saddam is portrayed in the Arab world not merely as a statesman but as a force shaping regional politics-where his heroic-leader image, authoritarian governance, and anti-Western discourse contribute to a complex and multifaceted figure within the Arab intellectual and media landscape.

Keywords: Saddam Hussein, Middle East, Arab Sources, Ba'ath party, Iraq.

ARAP SÖYLEMİNDE SADDAM HÜSEYİN'İN ÇOKLU KİMLİKLERİ ANALİZİ

Özet

Ortadoğu'nun en önemli ülkelerinden biri olan Irak'ın tarihinde Saddam'ın yönetimi, ülkenin siyasal, toplumsal ve ekonomik yapısında derin dönüşümlere yol açmıştır. Saddam Hüseyin, Baas Partisi'nin 1968'de iktidara gelmesiyle başlayan süreçten 2003 Irak işgaline kadar Ortadoğu'nun en etkili siyasi aktörlerinden biri olarak görülmüştür. Bu dönemde Saddam yalnızca Irak'ın iç politikasını değil, aynı zamanda bölgenin siyasi dengelerini de belirleyen bir lider olarak Arap kamuoyunun gündeminde önemli bir yer tutmuştur.

Bu dönemin en belirgin özelliklerinden biri, Saddam'ın yönetim tarzının hem otoriter hem de pragmatik yönler taşıyan bir politik model olmasındadır. Bir yandan merkezi otoriteyi güçlendiren, muhalefeti bastıran ve devlet mekanizmasını lider merkezli bir yapıya dönüştüren uygulamalar görülürken, diğer yandan ulusal birlik, ekonomik kalkınma ve güvenlik stratejileri üzerinden meşruiyet kazanma çabası da dikkat çekmektedir. Arap kaynaklarında bu karmaşıklık hem destekleyici hem eleştirel yaklaşımlarla tartışılmış; Saddam'ın Batı karşıtı söylemi, Arap milliyetçiliğine yaptığı vurgu ve güvenlik temelli politikaları farklı Arap çevrelerinde farklı değerlendirmelere yol açmıştır. Ayrıca Irak'taki etnik ve mezhepsel gruplara yönelik uygulamaları, Saddam yönetiminin tartışmalı ve çok katmanlı doğasını yansıtan örnekler arasında yer almıştır.

1979'da iktidara gelen Saddam Hüseyin, Irak'ın dış politikasında da daha agresif bir çizgi benimsemiştir. İran'daki İslam Devrimi'nin ardından İran-Irak Savaşı'nın başlaması, Arap dünyasında Saddam'ın bölgesel bir denge unsuru olarak görülmesine yol açmıştır. Ancak savaşın yarattığı ekonomik yıpranma ve artan bölgesel gerilim, 1990'da Kuveyt'in işgaliyle yeni bir kırılma hattına neden olmuştur. Bu gelişme Arap kamuoyunda hem destek hem sert eleştirilerle karşılanmıştır. Kuveyt'in işgalinin ardından başlayan Birinci Körfez Savaşı ve sonrasında uygulanan yaptırımlar, Irak'ın uluslararası konumunu zayıflatmış ve Saddam'ın Arap dünyasındaki imajını önemli ölçüde değiştirmiştir. 2003'te ABD'nin Irak işgali Saddam dönemini resmen sona erdirmiş ancak Arap kaynaklarında liderin etkisinin ülkenin yeni politik düzeninde de hâlâ hissedildiği vurgulanmaktadır. Arap tarih yazımı, medya söylemleri ve akademik çalışmalar, Saddam'ın liderlik tarzını, politik kararlarını ve bölgeye etkilerini farklı perspektiflerden ele alarak çok boyutlu bir tartışma alanını oluşturmuştur. Bu çalışma, Saddam Hüseyin figürünün Arap kaynaklarındaki farklı kimliklerini ve Ortadoğu siyasetindeki rolünü araştırmaktadır. Bu araştırma kapsamında Arapça literatür, medya içerikleri ve bilimsel eserler taranarak Saddam Hüseyin'e yönelik söylemler karşılaştırmalı bir yaklaşımla analiz edilmiştir. Bulgular, Saddam'ın Arap dünyasında yalnızca bir devlet adamı değil, bölgesel politikayı şekillendiren bir güç unsuru olarak değerlendirildiğini; kahraman lider imajı, otoriter yönetimi ve Batı karşıtı söylemleri Arap literatüründe karmaşık ve çok yönlü bir figür oluşturduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Saddam Hüseyin, Irak, Arap, Ortadoğu, Lider.

1. GİRİŞ

Saddam Hüseyin, 20. yüzyılın ikinci yarısında Ortadoğu siyasetinin en etkili ve en tartışmalı figürlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Arap dünyasında hem direnişin sembolü hem de otoriter bir lider olarak görülmüştür. Batı literatüründe genellikle "otoriter rejim lideri" olarak tanımlanan Saddam Hüseyin hakkında Arap kaynaklarında daha çeşitli ve kapsamlı değerlendirmeler mevcuttur. Arap kaynakları çeşitli görüşlerde olmakla beraber Saddam Hüseyin dönemini daha geniş bir çerçevede incelemiş olup Batılı kaynaklara nazaran olayları daha detaylı bir şekilde aktarılmış ve analiz edilmiştir. 1968 yılında Baas Partisi'nin Irak'ta iktidara gelmesiyle birlikte, ülkede yeni bir siyasi dönem başlamış olup, yeni rejimin ideolojik temelleri "Arap milliyetçiliği" üzerinde kurulmuştur. Saddam Hüseyin, ulusal birlik ve Arap dayanışmasına vurgu yaparak güçlü lider imajını pekiştirmiştir. Ancak zamanla Saddam'ın artan otoriter karakteri, iktidar hırsı ve totaliter eğilimleri, hem Irak içinde hem de Arap dünyasında farklı ve çoğu zaman eleştirel değerlendirmelerin ortaya

çıkmasına neden olmuştur. (Dawisha, 2009, s. 234). Özellikle İran-Irak Savaşı (1980-1988) ve Kuveyt'in işgali (1990) sonrasında Saddam'a yönelik algılar ciddi biçimde değişmiş olup, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde yeni tartışmaların doğmasına yol açmıştır.

Suriye'de kurulan Baas rejimi (Arap Sosyalist Baas Partisi) Arap milliyetçiliğini, Arap sosyalizmini ve emperyalizme karşı özgürlük idealini temsil etmiştir (Dendashli, 1979, s. 14). 1968'de Baasçı olan Ahmed Hasan el-Bekir'in Irak'ta iktidara gelmesiyle Baas rejimi bölgesel yönetimini başlatmıştır. Her ne kadar Saddam Hüseyin 1979 yılına kadar resmi olarak başkanlık görevini üstlenmemiş olsa da, siyasi iktidarı ele geçirme konusunda Baas kadroları içinde en güçlü ve güvenilir isim olarak görülmekteydi. Saddam Hüseyin, "Baba Lider" lakabı ile bilinen Bekir'in güvenini kazanmak için büyük çaba sarf etmiştir. Her ikisinin de Tikrit şehrinden ve Sünni olmaları, büyük lider ve genç sivil yardımcısı arasında güven ve karşılıklı bağı güçlendirmişti. Bekir, Devrimci Komuta Konseyi, Ulusal Liderlik Konseyi ve Bakanlar Kurulu'nda en yüksek makamlara sahip olduklarının bilinciyle, çoğu zaman Saddam'ın kararlarına karşı çıkmamış; bu durum Saddam'ın politikalarını daha kolay hayata geçirebilmesine imkân tanımıştır (Dawisha, 2009, ss. 231-233).

Darbe sonrası ilk iki yıl içinde Saddam, Irak siyasetinin temel aktörü ve politika yapıcısı haline gelmişti. Saddam, Josef Stalin'in büyük bir hayranı olduğundan, kendisini Stalin'in sertliği ve siyasi kararlığı ile özdeşleştirmiş olup bu dönemde partide ve güvenlik organlarında kendisine sadık isimleri kritik görevlere getirerek konumunu sağlamlaştırmış; potansiyel rakiplerini ise gerçek ya da hayali bahanelerle etkisiz hâle getirmiştir (Dawisha, 2009, s. 234). Bunun dışında Saddam, ülkenin iç politikasında çeşitli sektörlerde reformlar yaparak halkın refah düzeyinin artmasını sağlayabilmiş, dış politikada ise 1970'lerde nerdeyse tüm ülkelerle dost ilişkiler geliştirmeyi çalışmıştır. Ancak 1980'de İran'a karşı açtığı savaş ile bu ılımlı çizgiden uzaklaşmış ve zamanla komşu ülkelere karşı saldırgan bir dış politika uygulamaya başlamıştır. Bu saldırganlık politikası 1990'daki Kuveyt işgali ile net olarak ortaya çıkacaktır.

Bu çalışma üç ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde Arap kaynaklarının incelenmesi yöntemi ile üç alt başlık (kahraman, diktatör, Batı karşıtı) ile Arap kaynaklarında geçen Saddam'ın kimlikleri ele alınacaktır. İkinci bölümde dönemlere göre değişen Saddam'ın kimlikleri ile değişen algılara odaklanacaktır. Üçüncü bölümde ise genel kaynak değerlendirilmesi yapılacak olup 2003 Irak işgali kısaca konu edilecektir. Sonuç kısmında Saddam'ın yönetim süreci ve bu sürecin ortaya çıkardığı sonuçlarla ilgili Arapça literatür değerlendirilecektir.

Bu çalışmanın temel amacı, farklı Arap kaynaklarını inceleyerek Saddam Hüseyin'in siyasi kişiliğini ve liderlik karakterini analiz etmektir. Bu çalışma, Saddam Hüseyin'e ilişkin algıların dönemsel olarak nasıl değiştiğini değerlendirmeyi ve bu değişimin sonuçlarını ortaya koyarak açıklamayı hedeflemektedir.

Çalışmanın hipotezi: Arap kaynaklarının Saddam Hüseyin'in karakterini farklı dönemlerde farklı boyutlarla ele aldığı ve her dönemde onun farklı kimlikler taşıdığını ileri sürmesidir. Kahramanlık söylemiyle başlayan bu kimlik inşası, 2003 Irak işgali sürecinde "terörist" ya da "tehdit" unsuru olarak yeniden çerçevelenmiştir. Bu kimliklerin hiçbiri Saddam Hüseyin'in karakterini bütünüyle açıklamasa da her biri kendi döneminin politik ve toplumsal koşullarını yansıtmaktadır.

Çalışmanın Araştırma Problemi: Saddam Hüseyin Batı kaynaklarında genellikle "otoriter bir lider' olarak geçerken Arap kaynaklarında nasıl değerlendirilmektedir? Bu değerlendirmeler dönemsel olarak değişiklik göstermiş midir? Saddam Hüseyin'e ilişkin değişen algılar 2003 Irak işgalinin oluşumunda etkili olmuş mudur?

2. ARAP KAYNAKLARININ İNCELENME YÖNTEMİ

Bu araştırma nitel bir çalışma olup betimsel analiz yaklaşımı benimsenmiştir. Elde edilen verilerin sistematik biçimde sınıflandırılarak, temalar ve örüntüler üzerinden yorumlanması sağlamıştır.

Araştırmanın veri kaynaklarını, Arap dünyasında yayımlanmış Arapça kitaplar, gazeteler, dergiler ve çevrimiçi makaleler oluşturmuştur. Bu kaynaklar, Saddam Hüseyin'in Arap kamuoyundaki temsiline

ilişkin farklı dönemlerde ortaya çıkan söylemleri yansıtması bakımından titizlikle seçilmiştir. İncelenen materyallerin kapsamı, Baas rejiminin iktidara gelişinden (1968) ABD'nin Irak'ı işgal ettiği 2003 yılına kadar olan dönemi kapsamaktadır. Bu çerçevede söz konusu dönemler arasındaki söylem farklılıkları ve değişen kimliklere odaklanmıştır. Saddam Hüseyin'e ilişkin Arap basınında öne çıkan söylemler üç ana tema altında toplanmıştır.

1.1. Kahraman lider imajı ve Pan-Arap söylemleri

Saddam Hüseyin hem Irak halkı hem de diğer Arap ülkeleri nezdinde kendisinin "kahraman" imajını sistemli bir şekilde inşa etmiştir. Bu başlık altında Saddam'ın kahramanlaştırıcı ve Pan-Arapçı söylemleri ile Ortadoğu'da nasıl önemli bir iz bıraktığı ve daha önemlisi bu lakabı nasıl kazandığı ele alınacaktır. İlk olarak Saddam iktidara gelmeden önce bile Arap ülkelerin lideri ya da Arapların dediği gibi "Arapların Aslanı" lakabı ile anılmıştır. Bu durum, Ortadoğu'daki bölgesel gelişmelerle alakalıdır. İkinci dünya savaşından 1978 yılına kadar Arap milliyetçiliği ekseninde hareket eden ülkelerden (örneğin Mısır, Suriye, Irak) hem emperyalizmin bölgedeki sömürgeci politikalarına hem de İsrail'in savaş suçlarına tepki göstermiştir. Bu dönemde Arap dünyasının liderliğini Mısır üstlenmiştir. Ancak 1978 Enver Sedat liderliğinde Mısır, İsrail ve ABD ile Camp David Anlaşmaları'nı imzalayarak Batı ve (işgalci) İsrail ile barışı sağlayan ilk ülke olmuştur.

Naily Abdel Qader (2020, ss. 6–7) bu dönüşümü şöyle ifade eder: «Bu gelişmelerden sonra Mısır Araplar tarafından dışlanmış, tüm ilgi Saddam'a yönelmiştir. Saddam bu dönemde iktidarda olmasa da hem ülkesini güçlendirerek hem de diğer Arap ülkeleriyle kurduğu ilişkiler sayesinde kendisini kahraman bir figür olarak konumlandırabilmiştir. Saddam ülke içinde eğitim, sağlık ve kültürel sektörlerde reform yaparak halkın refah seviyesini yükseltmiştir ve halkın güvenini kazanmıştır. Ayrıca Irak'ın bölgesel güç konumunu sağlamlaştırmak için çeşitli stratejik adımlar attı, bunlardan en önemlilerini sıralayalım.

a. *Petrolün millileştirilmesi*: Saddam'ın öncülük ettiği ekonomik politikalar çerçevesinde Irak Ulusal Petrol Şirketi millileştirildi, elde edilen gelirler sanayi, eğitim ve sağlık alanlarına yönlendirildi. Böylece Irak'taki yaşam standardı kısa sürede Arap dünyasının en yüksek seviyelerine ulaştı.
b. *Eğitim reformları*: Saddam döneminde eğitim hem ücretsiz hem de zorunlu hale getirilmiş olup, okuma yazma seferberliği başlatılmıştır, hatta okuryazarlık kampanyasına katılmayanlara 3 yıla kadar hapis cezası getirildi. Bu durum devletin eğitim politikalarına verdiği önemin bir göstergesi olmuştur. Bu uygulamalar sonucunda binlerce Iraklı okuma-yazma öğrendi ve bu başarıdan dolayı Saddam UNESCO tarafından ödüllendirilmiştir.
c. *Uluslararası ilişkiler ve nükleer proje*: Saddam, 1976'da Fransa'ya gerçekleştirdiği ziyaret sırasında nükleer teknoloji alanında iş birliği zemini oluşturmuş; nükleer reaktör incelemesi sonrası Fransa ile imzalanan anlaşma ile 1980'de Fransızların yardımıyla "Osirak" nükleer reaktörü kuruldu. Bu girişim, Irak'ın bölgesel güç kapasitesini artırma hedefinin önemli bir parçası olarak değerlendirilmiştir.
d. *Askeri ve diplomatik güçlenme*: Saddam Hüseyin, SSCB ile dostluk ve iş birliği anlaşmasını imzalayarak, askeri teknoloji, silah tedariki ve uzmanlar konusunda SSCB'nin desteğini aldı.
e. *Mısır'la ilişkiler*: İlk dönemde Mısır ile iyi ilişkiler kuran Saddam, 1973 Arap-İsrail Savaşı'nda Mısır'a destek verdi. Ancak Camp David Anlaşması'nın imzalanmasından sonra Mısır'ı sert bir şekilde eleştirdi ve Arap Birliği konferansının toplanmasını talep etti.
f. *İran'la ilişkiler*: Uzun süre devam eden Şattülarap bölgesindeki sınır anlaşmazlıklarını 1975 Cezayir Anlaşması ile çözüme kavuşturdu.
g. *Kürtlerle ilişkiler*: 1970 yılında Saddam Hüseyin Molla Mustafa Barzani ile görüşmeler yaptı. Görüşmelerde Kürt özerk bölgesi planı kabul edilmiş olup Kürtlerin hükümette temsil edilmesi öngörüldü.

Bu önemli politik adımlarla Saddam hem kendi gücünü pekiştirmiş hem de Irak'ın Ortadoğu'da güç sahibi bir ülke olmasına büyük katkı sağladı, böylece kahraman lakabını kanıtlamış ve pekiştirmiş oldu. Özellikle Irak'taki petrol şirketini millileştirerek Irak'ın yaşam standartlarını yükseltmiş ve halkın refah seviyesini önemli ölçüde arttırmış oldu. Dış politikasında ise, özellikle Körfez ülkeleriyle iyi ilişkiler geliştirmeyi hedefledi. 1980 yılında Saddam, İran'a karşı başlattığı savaş ile Körfez ülkelerinin güvenini kazandı ve hatta savaş konusunda askeri anlamda o ülkelerden yardım istedi. İki tarafın ilişkileri iyi yönde ilerlemişti ancak ilişkilerdeki dönüm noktası İran-Irak savaşının sonu olacaktır.

1.2. Diktatör/Otoriter lider imajı

Saddam Hüseyin, güçlü bir lider olmakla birlikte birçok Arap kaynağında otoriter bir figür olarak betimlenmiştir. Bunun nedeni 1979'dan önce, yani iktidara gelmeden önceki döneme kadar uzanmaktadır. Bekir döneminde Saddam, Bekir'in güvenini kazanabilmiş, devlette en yüksek makamlara sahip olmuş ve birçok önemli kararların alınmasında belirleyici rol üstlenmiştir. 1979'da iktidara gelmeden önce bile Irak'ta birçok eylemde bulunarak en güçlü siyasi aktör haline gelmiştir. Eğitim, sağlık ve birçok sektörde önemli reformlar yaparak halkın sevgisini ve desteğini kazanmış, aynı zamanda otoriter politikasıyla insanların yüreklerine korku salmıştı. Saddam iktidara ulaşmak için ordu gücünü kullanmıştır, bununla ilgili bir röportajında şöyle belirtmiştir: "Partinin yöntemlerinden biri, bizimle uyumlu olmayan hiçbirinin iki tankı kullanıp hükümeti devirememesini sağlamaktır". Saddam, bu prensipleri kararlılıkla ve merhametsizce uygulamaya koymuştur (Dawisha, 2009, s. 234).

Halk nezdindeki imajını yüceltmek ve etkisini arttırmak amacıyla Saddam kültürel kurumları ve televizyon yayını yoğun bir şekilde kullanmıştı. Yani yürüttüğü politikalar çerçevesinde bir yandan reformlar yoluyla halkın refahını sağladı, diğer yandan ise korku ve baskı mekanizmaları aracılığıyla halkı itaat altına aldı. Tüm muhalefet grupları ortadan kaldırarak ülkenin tek adamı oldu. Parti içinde İran'a ve Suriye'ye bağlı olanları tasfiye ederek korkuyu yaydı. İktidara geldiğinde politikaları devam etti ancak Saddam daha çok dış politikaya odaklanmaya başladı (Dawisha, 2009, ss. 235-239).
1968-1978 yıllar arası döneminde yayımlanan tüm önemli kararlar Saddam'ın izini taşımaktadır. Saddam ülkenin her sektöründe kararlar almış ve bu kararlar uygulanmıştır. Bir önceki başlıkta ele alınan tüm önemli adımlar, özellikle 1968-78 döneminde Saddam tarafından atılmıştır: petrol şirketinin millileştirmesi, ayaklanan Kürtlerle anlaşmanın yapılması, bu anlaşma sonuç vermeyip Kürtlerin ayaklanması durdurulamadığında İran Şahı Muhammed Rıza Pehlevi ile Cezayir anlaşmasının imzalanması, Kürt ayaklanmasının durdurması gibi adımlar Saddam'ın gücünü pekiştirmiş oldu (Dawisha, 2009, ss. 235-239).

16 Temmuz 1979 tarihinde Cumhurbaşkanı Ahmed Hasan el-Bekir televizyon ekranlarında zayıf ve hasta bir halde görünerek görevinden istifa ettiğini, yönetimi Saddam Hüseyin'e devrettiğini açıklamıştı. Bu şekilde Irak'ta yeni bir siyasi dönem başlamış olup bu siyasi sistem tüm yetkiyi Saddam Hüseyin'in şahsında toplamıştı. Bu rejimin temel dayanaklarından biri, halkın tamamının başkanın arzuları ve kaprislerinin rehinesi haline getiren yeni bir korku düzeni olmuştur (Dawisha, 2009, ss. 235-239).

İktidara gelir gelmez Saddam, radikal İslamcı çizgisinde olan İran'a karşı savaş ilan ederek 22 Eylül 1980 tarihinde Irak güçleri İran'a saldırmasıyla bölgesel krize yol açtı. Bu tarih, Saddam'ın dış politikada saldırgan tutumunun görünür hâle geldiği bir dönüm noktasıdır. Başlangıçta Körfez ülkeleriyle özellikle Kuveyt ve Suudi Arabistan ile yakın ilişkiler sürdüren Irak, bu ülkelerle ilişkilerinde bozulmalar yaşamıştır. Saddam birçok nedenle 1990'da Kuveyt'i işgal etmesiyle hem bölgede hem de uluslararası arenada dışlanmaya başladı. Irak'ın lideri ABD tarafından "tehdit" olarak anılmaya başlamasıyla Irak da yalnızlaşmış ve birçok siyasi kriz yaşamıştır. Bunların başında Birleşmiş Milletler

Güvenlik Konseyi tarafından Irak'a karşı uygulanan ve 12 yıl süren kapsamlı ekonomik ambargo gelmektedir (Naily Abdel Qader, 2020, ss. 13).

Bunun dışında Irak diğer Arap ülkeleri tarafından da sert bir şekilde eleştirildi; Mısır Cumhurbaşkanı Arap ülkelerini bir Arap zirvesi konferansına çağırdı, Suudi Arabistan'ı desteklemek için sınırına asker gönderdi ve Saddam Hüseyin'e barış çağrısında bulundu; Suriye ve Lübnan Irak'ın işgaline karşı çıktı; Ürdün ilk başta arabuluculuk yapıp sonra Irak'ı destekleyip sonra tarafsız bir tavır izledi; Mağrip ülkeleri (Libya, Tunus, Cezayir, Fas ve Moritanya) farklı tavır izleyerek bu sorundan uzak durdular; Filistin, Sudan ve Yemen ise Irak'ı açıkça destekledi (Naily Abdel Qader, 2020, ss. 13).

Saddam aynı zamanda azınlık gruplarına uygulamış olduğu politikalar da ABD'nin müdahalesine sebep olmuştur. 1988 yılı Halepçe Katliamı, Enfal Operasyonu ve 1990 yılında Kürt bölgesine yapılan uçak saldırılardan sonra ABD Irak'ın 36. Paralelin kuzeyine ve 32. Paralelin güneyine uçuş yasağı getirdi ve bölgeyi güvenlik altına aldı. Bu şekilde Saddam hem bir Kürt devletin oluşmasına hem de ABD'nin Ortadoğu'da var olmasına zemin hazırlamış oldu (Jomni, 2015, s. 64).

Saddam'ın saldırgan ve yayılmacı politikaları Irak'ın 12 yıl gibi uzun süren ekonomik ambargoya maruz kalmasına yol açmıştır. Bu dönemde Irak halkı açlık, sefalet, krizler ve etnik/mezhepsel çatışmalar yaşadı. Medyada pek yansımasa da 1990'lı yıllar Irak halkı için çok zor bir dönem olarak bilinmektedir. Kısacası Saddam birinci başlık altında ele alınan kahramanlık söylemiyle otoriter ve saldırgan politikalarını aynı zamanda yürütmüştür. Bu politikaların sonucunda Irak, ABD'nin düşmanı haline gelmiştir ve uluslararası izolasyona uğramıştır.

1.3. Batı Karşıtı ve Arap Milliyetçisi Söylemi

Baas Partisinin önceliklerinden biri emperyalizmden bağımsız bir siyasi yapı oluşturmaktır. Bundan dolayı hem Suriye'deki hem de Irak'taki Baas Partisi, Batı ideolojilerinden uzak durarak kendi "Arap Sosyalizmi" düşüncelerini geliştirmiş ve uygulamada bu düşünceyi benimsemişdir. Arap Sosyalizmi düşüncesi hem Pan-Arabizm hem de Sosyalizm ilkelerini içermektedir. Saddam ise bu düşünceye sadık kalmakla beraber özellikle Irak milliyetçiliğini ön plana çıkararak Irak halkını yücelten bir söylem benimsemiştir. 1970'li yıllarda Soğuk Savaş döneminde Saddam hem Batı (ABD) hem de Doğu (SSCB) ile iyi ilişkiler geliştirmeye odaklanmıştır. Ancak 20. yüzyılda Arap dünyası için en hassas konu olan Filistin sorunu meselesinde Saddam "İşgalci İsrail'e" karşı çıkmıştır. 1973 Yom Kippur Savaşı'nda Saddam hem Mısır'a hem de Suriye'ye asker göndererek destek sağlamıştır. Bununla birlikte Arap ülkeleri arasında her zaman birlik için çağrıda bulunmuştur (Naily Abdel Qader, 2020, s. 5). Bu dönemdeki siyasi söylem, Arap milliyetçiliğini vurgulamak ve Batılı ülkeleri Irak işlerine müdahale etmemeleri konusunda uyarmak ile karakterizedir.

1980'de ABD'nin Irak ile olan ilişkileri iyi yönde ilerlemiştir. İran-Irak Savaşı sırasında ABD, teknoloji ve finansal yardımlarla Irak'ı radikal İran'a karşı desteklemiştir. Ancak savaşın sonunda Irak'ın Körfez ülkeleriyle olan ilişkilerin bozulması ve Saddam'ın Kuveyt'i işgal etmesi, Saddam'ın ABD tarafından bir "tehdit" olarak ilan algılanmasına yol açtı. ABD "Çöl fırtınası" operasyonu kapsamında Batı güçlerle birlikte havadan Irak ordularını saldırmış ve Saddam'ı geri çekilmeye zorlamıştır. Saddam ABD'nin ve Batı güçlerin harekatını Irak'ı kontrol etmek amacıyla tanımlamış ve ondan sonraki süreçte 2003 yılına kadar Saddam ekonomik ambargo ile karşı karşıya kalmış (El Kuds el Arabi, 2021).

Ambargo yılları boyunca, Saddam'ın Batı'ya karşı düşmanlığı, özellikle Irak'ta dayatılan ekonomik ve askeri politikalar konusunda, giderek arttı. Resmi medya ve siyasi söylemler Batı'yı bir tehdit ve sömürü kaynağı olarak tasvir ederek, Irak'ın egemenliğini ve

bağımsızlığını korumak için Batı'nın baskılarına direnme fikrini pekiştirmiştir. 11 Eylül olaylarından sonra uluslararası gerilimin artmasıyla Saddam, Batı'nın hakimiyetine karşı mücadele söylemini daha da öne çıkarmış olup Batı'yı Irak'ın egemenliği ve Arap ulusunun bütünlüğü için sürekli bir tehdit olarak sunmaya odaklanmıştır. Bu dönemde medya ve siyasi açıklamalar yoğunlaştı; Batı'nın Irak ve halkına karşı yürüttüğü komploları ön plana çıkarılarak, Saddam'ın Arap ulusunu dış müdahalelere karşı koruyan bir savunucu lider imajını güçlendirmiştir (Elaph, 2008).

Saddam Hüseyin'in Batı'ya karşı tutumu, iktidar süresi boyunca giderek sertleşmiş ve uluslararası gelişmelerle şekillenmiştir. Başlangıçta temkinli ve şüpheci olan yaklaşımı, İran-Irak Savaşı sırasında stratejik ilişkilerle dengelenmiş; Kuveyt'in işgali ve ambargo sürecinde ise belirgin bir düşmanlığa dönüşmüştür. Medya ve siyasi söylem aracılığıyla Batı sürekli bir tehdit olarak gösterilmiş, son dönemde ise Batı etkisine doğrudan karşı durma vurgusu ön plana çıkmıştır. Bu durum, Saddam'ın politikalarının hem iç hem de dış siyasette Batı karşıtlığı temeli üzerine kurulduğunu göstermektedir.

3. DÖNEMLERE GÖRE ALGI DEĞİŞİMİ

Saddam Hüseyin iktidara gelişinden 2003 Irak işgaline kadar geçen süreçte farklı kimliklerle anılmıştır. Bu kimlikler dönemin siyasi ve toplumsal gelişmelerine bağlı olarak değişime uğramış ve Irak'ın hem iç hem de dış politikasını etkilemiştir. Bir önceki başlık altında bahsettiğimiz gibi Arap kaynaklarına göre Saddam'ın karakteri farklı dönemlerde üç kavram ile açıklanmıştır. Ancak Saddam Hüseyin sadece bu kavramlarla tanımlanmamış; Batı dünyası ve diğer ülkeler tarafından farklı algılanmıştır. Birinci tema altında Saddam'ın nasıl kahraman lakabını kazandığını açıklanmış ancak Saddam'ın "kahramanlık" lakabını kazanmak için sadece çabası değil, o dönemin şartları da büyük rol oynamıştır. Araplara liderlik eden Mısır'ın, Arap ülkeleri tarafından dışlanmasıyla bu görevin boş kalması ve Saddam'ın 1970'li yıllarda attığı adımların onun "kahraman" olmasına yardımcı olmuştur. Saddam'ın 1970'lerde dışarıdan kahraman olarak tanımlanmasına rağmen içeride baskıcı politikasıyla Arap halkının bir kısmı tarafından (ya da azınlıklar tarafından) çok sıcak karşılanmamıştır.

Saddam'ın inşa ettiği otoriter rejimin temel nedeni düzeni sağlamak ve Irak tarihinde önceden yaşanan darbeler sonrasında darbelerin tekrarını engellemek amacıyla muhalif grupların varlığını sınırlandırmaktı. Ancak Irak'ın yaşadığı savaşlardan sonra (İran-Irak Savaşı ve Kuveyt işgali) Saddam'ın söylem ve tutumların sertleştiği ve ABD başta olmak üzere çeşitli aktörleri "düşman" olarak tanımlaması görülmüştür. Saddam İran-Irak Savaşı sırasında hem Batı hem de Körfez ülkelerle iyi ilişkiler geliştirmiş ve onlardan destekler almıştır. O dönemde Başkan Carter tarafından ortaya atılan yeşil kuşak projesi kapsamında Irak'ın "ılımlı İslam", İran'ın da radikal İslam ülkesi olarak tanımlaması yapılmıştır. Buna rağmen ABD, o dönemde hem İran'a hem de Irak'a askeri silah ve mali destekler vermiştir, çünkü savaşın daha uzun sürmesi maddi olarak ABD'nin lehinedir. Ayrıca 1970'lerde Irak ve Sovyetler Birliği anlaşması ve Filistin-İsrail sorunu, ABD ile Irak arasında bir ittifakın oluşmasına engelleyen unsurlardır. Ancak o dönemde iki ülke arasındaki ilişkiler sorunsuz gelişti (Naily Abdel Qader, 2020, s. 5).

Körfez ülkeleri 1970'li yıllarda Saddam'a "Arapların Kahramanı" verdikleri lakabı İran-Irak savaşı sırasında kullanmaya devam etmişler. Zira İran ve Körfez ülkeleri (özellikle Kuveyt) arasında devam eden sınır anlaşmazlıkları mevcuttu. İran'ın sürekli yaptığı sınır ihlalleri, Irak'ın ve Körfez ülkelerinin petrolüne el koyması ve en önemlisi Irak'taki Şiilerin ayaklanmalarını desteklemesi nedeniyle Irak tarafından bir tehdit olarak algılanmış ve savaşın patlak vermesine neden olmuştur. Ayrıca İran'daki İslami devrim ve ondan sonraki gelen Şii mezhebine dayanan şeriat yönetimi Saddam'ı rahatsız etmiş; Saddam'ın benimsediği Arap sosyalizmi ile Irak'ın laiklik ile yönetilmesi İran'da hoşnutsuzluğa yol açmıştır. Bu nedenle İran, Saddam'ı zayıflatmak için elinden geleni yapmıştır (Abu Ghazaleh, 2010, s. 63-67).

İran-Irak Savaşı'nın sona ermesi, yeni bir çatışma döneminin başlangıcı olmuştur. 1988-1990 yılları arasında Saddam ve Körfez ülkeleri arasında anlaşmazlıklar ortaya çıkmıştır. Kuveyt'in o zamanki Emiri Şeyh Cabir El Ahmet El Sabah, İran-Irak çatışması esnasında, kendi rejimine tehdit olarak algıladığı İran'a karşı Saddam'a borç olarak önemli ölçüde mali destek vermiştir. İran-Irak savaşından sonra Saddam, söz konusu desteği "tüm Sünniler adına savaştığını" öne sürerek El-Sabah ailesinden bu borcun silinmesini talep etmiştir. Bu talebe mesafeli yaklaşan Kuveyt Emiri ile gerilim giderek artmıştır. Saddam Hüseyin 2 Ağustos 1990 tarihinde Kuveyt'e girerek işgal etmiştir (Naily Abdel Qader, 2020, ss. 11-13).

Saddam'a göre Kuveyt, Irak'ın doğal uzantısıdır ve Irak Kuveyt'in petrolleri üzerine hak iddia etmektedir. Tarihsel olarak Kuveyt Irak toprağı olduğunu ileri süren Saddam, ülke işgalini meşrulaştırmaya çalışmıştır. Ancak bu girişim diğer Arap ülkeleri tarafından sert bir şekilde eleştirilmiş ve Saddam bu dönemde "saldırgan" bir lider olarak anılmıştır. ABD 1991'de Irak'a yaptığı müdahaleden sonra Irak yalnızlaştı ve Saddam'ın Batı'ya karşı olan nefreti daha da artmıştır (Naily Abdel Qader, 2020, ss. 10-14). Bu dönemde Saddam Hüseyin Batı tarafından da "tehdit", "radikal" ve "diktatör" söylemleriyle anılmaya başlamıştı.

1991-2003 yılları arasında Irak ağır bir ekonomik ambargo sürecine maruz kalmıştır. Irak halkı, 12 yıl süren ekonomik ambargo ile özellikle gıda ve ilaç temininde ciddi kriz yaşamıştır. Irak ekonomisinin temel kaynağı olan petrol işlevsiz hale getirilmiş, ekonomik çöküş insanların yaşam şartlarını zorlaştırmıştır. Saddam dış politikada dışlanmasına rağmen iç politikada Irak halkının bir kısmının gözünde kahraman olarak anılmaya devam etmiştir. Zira o ambargo dönemi boyunca Saddam, Irak halkı ekonomik sıkıntılar yaşamasın diye çeşitli yardımlarda bulundu, durumu hafifletmeye çalıştı: çiftçilere toprak dağıtılmış, yerli üretim teşvik edilmiştir. Ayrıca Irak'a dışarıdan yapılan sınırlı ithalatı "gıda destek sistemine" dönüştürerek halkın açlıkla mücadele etmesine katkı sağlamıştır. Dolayısıyla kahramanlık kavramı şartlara göre değişmiş: ortadan kaybolup sürekli yeniden gündeme gelmiştir (Al-Jazeera, 2004).

Bu dönemde Saddam'ın Batı karşıtı söylemleri artmıştır. Bundan dolayı Batı tarafından tehdit olarak algılanmıştır. Başkan Bill Clinton'un danışmanlarından Anthony Lake "Haydut Devletler" kavramını ortaya atarak ABD'ye karşı çıkan ülkelere demokrasi götürülmesi gerektiğini savunmuştur. Irak da bu devletler arasında konumlandırılmıştır. (Al-Jazeera, 2004). Bundan dolayı ABD Irak'a yönelik müdahalede bulundu. Ayrıca ABD'nin Irak'a uyguladığı ekonomik ambargonun diğer sebebi Saddam Hüseyin'in kitle imha silahlarını da kapsayan askeri kapasitesini tamamen etkisiz hale getirme talebidir. (Al-Jazeera, 2021).

11 Eylül olaylarından sonra ABD Başkanı George W. Bush Saddam'ı bu olaylardan sorumlu tutmuştur. Bush yönetimi, "Şer ekseni" kavramını kullanarak ABD politikalarını desteklemeyen ülkeleri düşman olarak tanımladı. Bush Saddam'ın hem kitle imha silahlarına sahip olduğunu, hem el-Kaide ile işbirliği yaptığını, hem de Irak halkının azınlıklarına kötü muamelede bulunduğunu ileri sürerek dünya kamuoyunu Irak'ın işgaline ikna etmeye çalışmıştı. Bu süreç sonucunda ABD, 2003'te Irak'ı işgal etmiş ve yaklaşık 35 yıldır iktidarda bulunan Baas rejimini devirmiştir. ABD yönetimi demokratik bir rejim getirmek istediğini iler sürmüş ancak uygulamada başarısız olmuştur (El-Masriyyu'l-Yevm, 2015).

4. DEĞERLENDİRME VE YORUM

Saddam Hüseyin, sadece Ortadoğu'nun değil, küresel siyaset tarihinin en önemli figürlerinden biri olup birçok değişimin gerçekleştirilmesine yol açmıştır. Sürekli değişen ve benzersiz olan politikaları Ortadoğu siyasetini etkileyip birçok olayın gelişmesine sebep olmuştur. Arap kaynaklarında Saddam ile ilgili çok sayıda önemli çalışma yapılmış, kendilerine birçok lakap atfedilmiştir. Bundan dolayı farklı Arap ülkelerinde yapılan araştırmalar Saddam'ı farklı boyutları ile ve farklı açılardan ele almaktadırlar. Bu çerçevede yapılan çalışmalar diğer çalışmalardan farklı ve özel bir yere sahip: bu eserlerde olaylar değil, Saddam'ın karakteri incelenmiştir.

İlk olarak Saddam, kahramanlık tavrı ve Arap milliyetçiliği ile bütün Arap ülkelerinin güvenini kazanmış ancak sürekli eleştirilmiştir. Aynı zamanda Filistin davasını desteklemesiyle lider pozisyonunda Mısır'ın yerine geçmiştir. Bununla birlikte dışarıdan kahraman lider olarak görünen Saddam ülke içinde otoriter ve baskıcı bir rejim kurmuştur. Ayrıca Irak'ın güçlenmesi için her türlü reformları yaparak İran-Irak savaşına maddi ve askeri olarak hazırlığını yapmıştır.

Saddam, İran-Irak savaşını başlatmasıyla dolaylı bir şekilde ABD'nin ekonomik olarak güçlenmesine ve Ortadoğu bölgesinde varlığının artmasına yardımcı olmuştur. İran-Irak Savaşı sırasında İran önemli bir direniş gösterip İsrail'den aldığı yardım ile daha güçlü hale gelmiş ve bu süreçte İsrail Irak'ın petrol altyapısına yönelik saldırılarla Irak'ı zayıflatmaya çalışmıştır. 2003 sonrasında İran'ın etkisi artmış olup Irak siyasetinde daha aktif hale gelmiştir.

İkinci olarak Saddam, Arap milliyetçiliği ve Mezopotamya milliyetçiliğini sürekli dile getirerek Batı karşıtı söylem geliştirmiştir. Bu söylemlerin sonucunda ABD'nin Ortadoğu'da varlığı kalıcı hale gelmiştir. İran-Irak Savaşı sırasında ABD Ortadoğu'da aktif bir rol oynayıp bu bölgenin boyutunu değiştirmiştir. Ayrıca Saddam'ın Kuveyt işgaliyle ABD bölgeden geri çekilmeden Körfez ülkelerinde askeri üsler kurma fırsatı bulmuştur. Bütün bu gelişmeler büyük ölçüde Saddam'ın benimsediği politikaların ve aldığı stratejik kararların bir sonucudur.

Son olarak Saddam otoriter bir rejim kurarak kendi yönetimin sonunu getirmiştir. Her ne kadar muhalefeti bastırarak düzeni sağlamaya çalışmışsa da, uyguladığı sert politikalarıyla büyük güçlerin sürekli müdahalelerini meşrulaştıran ortamın oluşmasına sebep olmuştur. Azınlık haklarının ihlali ve tasfiye programları ile toplum üzerinde kurulan baskı ve korku, ülkede zamanla olayların farklı bir boyut kazanmasına yol açmıştır.

11 Eylül olaylarından sonra Saddam'a yöneltilen suçlamalar İrak rejiminin sonunun başlangıcı idi. ABD için artık terör ulusal güvenliğine öncelikli stratejik tehdit haline gelmiştir. Eylül 2002'de yayımlanan Ulusal Güvenlik Stratejisiyle ortaya konulan "önleyici müdahale" kavramı ABD'ye henüz saldırı gerçekleşmeden, potansiyel tehditleri bertaraf etme gerekçesiyle hukuki olarak askeri güç kullanma meşrutiyetini tanımıştır. Bu strateji ile ABD, teröre karşı mücadelesini dış politikasının merkezine koymuş, terör örgütleriyle iş birliği yapan ülkeleri düşman olarak tanımlamış ve kitle imha silahlarına sahip devletleri en büyük tehdit olarak gördüğünü ortaya koymuştur. ABD yönetimi, Irak'ın El-Kaide ile işbirliği yaptığını, kitle imha silahlarına sahip olduğunu, kendi halkına şiddet ve baskı uyguladığını gerekçe göstererek Saddam Hüseyin rejimini hedef olarak ilan etti. Daha sonra Irak'ı kontrol etme ve Saddam'ın rejimini ortadan kaldırma amacıyla Önleyici Saldırı Doktrini çerçevesinde Irak'a müdahale edildi. (Al-Jazeera, 2005).

5. SONUÇ

Arapça kaynaklarda Saddam Hüseyin'in incelenmesi, yalnızca Irak'ın değil, tüm Ortadoğu'nun siyasi ve sosyal yapısı üzerindeki etkisini anlamak açısından büyük önem taşımaktadır. Bu kaynaklar, Saddam'ı Batı literatüründe sıkça yer aldığı tek boyutlu bir diktatör veya sadece otoriter bir lider olarak betimlemekten ziyade onun karakterini, politikalarını ve dönemlere göre değişen algılarını daha kapsamlı bir biçimde ortaya koymaktadır. Arapça literatür Saddam'ın kahramanlık ve Pan-Arap söylemleriyle kazandığı popülerliği, Filistin davasına verdiği desteği ve Arap birliğine yönelik çağrılarını detaylı bir şekilde ele almış, aynı zamanda içeride uyguladığı baskıcı politikaları, azınlıklara yönelik tasfiye programları ve otoriter yönetim biçiminin toplumsal etkilerini gözler önüne sermiştir. Bu çok boyutlu yaklaşım, Saddam'ın hem halkı gözündeki imajını hem de bölgesel güç dengeleri üzerindeki etkisini anlamak açısından kritik bir kaynak teşkil etmektedir.

Arapça kaynaklar ayrıca Saddam'ın dönemin şartlarına göre değişen kimliklerini de ayrıntılı şekilde ele almaktadır. İlk dönemde dış politikada kahraman ve Arap dünyasında lider olarak görülen Saddam, zamanla iç siyasetteki sert politikaları ve komşu ülkelere karşı agresif adımları nedeniyle hem bölgesel hem de uluslararası anlamda tartışmalı bir figür haline gelmiştir. İran-Irak Savaşı, Kuveyt işgali ve sonrasında uygulanan ekonomik ambargo süreçlerinde Saddam'ın hem Batı hem de Körfez ülkeleri ile olan ilişkileri değişmiş; Arap dünyasında farklı ülkeler tarafından farklı: kahraman, saldırgan veya tehdit olarak algılanmıştır. Bu durum, Saddam'ın tek bir kimlikle tanımlanamayacağını ve Arapça kaynakların sağladığı farklı çok yönlü bakış açılarının önemini açıkça göstermektedir.

Son olarak, Arapça kaynaklarda Saddam Hüseyin'in karakterinin, ABD'nin 2003 müdahalesi ve uluslararası politikalarla nasıl şekillendiği de ele alınmaktadır. Saddam'ın Batı karşıtı söylemleri, kitle imha silahları iddiaları ve terörle ilişkili olarak gösterilmesi, uluslararası kamuoyuna müdahalenin gerekçesi olarak sunulmuş; Arapça kaynaklar bu süreçte Saddam'ın hem kendi otoriter rejimi hem de bölgesel çatışmalar nedeniyle uluslararası güçlerle karşı karşıya geldiğini detaylı şekilde açıklamıştır. Bu açıdan Arapça kaynaklar, Saddam Hüseyin'in tarihsel değerlendirmesinde yalnızca olayları aktarmakla kalmayıp, onun kişisel özelliklerini, karakterini, politik stratejilerini ve bölgesel etkilerini analiz eden kapsamlı bir perspektif sunmaktadır.

Kaynakça **المصادر**

- التوجه السياسي للرئيس صدام حسين واثره الاقليمي والدولي على العراق. د. نيلي عبد القادر – جامعة زيان عاشور الجلفة – الجزائر.

- الحرب العراقية الايرانية. عبد الحليم ابو غزالة.

- السلطوية في ما وراء الحدود: حزب البعث العراقي كفاعل عابر للحدود. صموئيل هيلفونت.

- العراق: تاريخ سياسي من الاستقلال الى الاحتلال. عضيد داويشه.

- العراق في عهد صدام حسين. اسامة الخفاجي.

- العراق كنموذج لسياسة تغيير النظم فى فترة جورج دبليو بوش. دينا عبد العزيز محمد.

- انا صدام حسين. احمد جوادة.

- تاريخ العراق المعاصر. جعفر عباس حميدي وابراهيم خليل احمد

- *جذور العداء الامريكي الصهيوني لحزب البعث العربي الاشتراكي*. د. صلاح المختار

- *صدام حسين وسياسته تجاه الاكراد*. سمية جمني.

- *صدام حسين ونظرية العمل لبعثية*. خالد سعيد عبد الله.

- *صدام حسين*. حيدر جاسم محمد.

- *لكي نفهم العراق*. عبد الحي يحيى زلوم.

- *موسوعة السياسة العراقية*. حسن لطيف الزبيدي.

- *موقف صدام حسين من الشيعة والسنة في العراق نموذج*. مذكرة ماستر- سندس بوخالفي وشيماء بوسلسماني.

- *حزب البعث العربي الاشتراكي ١٩٤٠-١٩٦٠*. مصطفى دندشلي.

- *لماذا لا ننسى الرئيس صدام حسين؟* منذر فؤاد.
https://www.aljazeera.net/blogs/2018/1/14/%D9%84%D9%85%D8%A7%D8%B0%D8%A7-%D9%84%D8%A7-%D9%86%D9%86%D8%B3%D9%89-%D8%A7%D9%84%D8%B1%D8%A6%D9%8A%D8%B3-%D8%B5%D8%AF%D8%A7%D9%85-%D8%AD%D8%B3%D9%8A%D9%86

- صدام حسين.. بطل مقاوم أم مجرم سفاح؟ الجزيرة
https://www.aljazeera.net/video/2018/5/7/%D8%B5%D8%AF%D8%A7%D9%85-%D8%AD%D8%B3%D9%8A%D9%86-%D8%A8%D8%B7%D9%84-%D9%85%D9%82%D8%A7%D9%88%D9%85-%D8%A3%D9%85-%D9%85%D8%AC%D8%B1%D9%85-%D8%B3%D9%81%D8%A7%D8%AD

- *صدام حسين: لماذا لا يزال صدى سقوطه يدوي في العراق والمنطقة؟* فراس كيلاني- بي بي سي عربي بغداد
https://www.bbc.com/arabic/middleeast-65214889

- *غزو العراق: لماذا شنت الولايات المتحدة وحلفاؤها حرب العراق قبل 20 عاما؟* بي بي سي عربي
https://www.bbc.com/arabic/middleeast-64999581

- *غزو العراق: كيف تداعت مزاعم امتلاك صدام حسين أسلحة دمار شامل؟* غوردون كوريرا – مراسل الشؤون الامنية – بي بي سي نيوزhttps://www.bbc.com/arabic/middleeast-64945112

- *العراق في الوثائق البريطانية: بلير وبوش "كانا متأكدين قبل الغزو بعامين من عدم قدرة نظام صدام على تطوير أسلحة محظورة* – عامر سلطان بي بي سي نيوز عربيhttps://www.bbc.com/arabic/middleeast-64500854

- *صدام حسين.. هل كان ديكتاتورا أم بطلا قوميا؟*
https://www.aljazeera.net/blogs/2018/6/15/%D8%B5%D8%AF%D8%A7%D9%85-%D8%AD%D8%B3%D9%8A%D9%86-%D9%87%D9%84-%D9%83%D8%A7%D9%86-%D8%AF%D9%8A%D9%83%D8%AA%D8%A7%D8%AA%D9%88%D8%B1%D8%A7-%D8%A3%D9%85-%D8%A8%D8%B7%D9%84%D8%A7

- *صدام يتهم الغرب بالحقد على العرب والمسلمين*. الجزيرة نت. صدام يتهم الغرب بالحقد على العرب والمسلمين | أخبار | الجزيرة نت

- *الموضوعية في صدام حسين دون موالاة او معاداة*. ايلاف. الموضوعية في صدام حسين دون موالاة او معاداة

- *العراقي الغامض*. اسواق العرب.

- *هكذا فتح صدام حسين ودول الخليج وامريكا ابواب المنطقة لايران*. القدس العربي. هكذا فتح صدام حسين ودول الخليج وأمريكا أبواب المنطقة لإيران

- امريكا ام ايران, من المتهم في معاداة شعب العراق؟.الآخِر. علاء الصفار - أمريكا أم إيران, مَنْ المُتهم في معاداة شعب العراق؟

التصدي "- إن الباطل كان زهوقاً: قراءة في كتاب التصدي لصدام حسين. وجهة نظر. إن الباطل كان زهوقا: قراءة في كتاب وجهات نظر - "لصدام حسين

- آثار الحصار على العراق. الجزيرة.

- تقليص التموين يثير سخط العراقيين. الجزيرة.

- الدول المارقة.. حكم القوة في الشؤون الدولية. الجزيرة نت.

- عاما على انطلاقها.. ما أبرز محطات التفتيش عن أسلحة الدمار الشامل في العراق؟ الجزيرة نت.

- «لوموند»: «بوش الأب» انتقد ابنه بسبب «محور الشر» ووصف «رامسفيلد» بـ«المغرور». الجزيرة نت.

https://www.almasryalyoum.com/news/details/839856

THE USE OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN TERMS OF PRIVACY

Serkan Biçer
Doç. Dr., Fırat Üniversitesi, İletişim Fakültesi
H. Nisa ATEŞ
Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
https://orcid.org/0009-0006-3349-6657

Abstract

Artificial intelligence, defined as the driving force of technology, has become a powerful tool in learning, prediction, and problem-solving. From education to academia, AI technologies such as ChatGPT and Sophia are increasingly integrated into human life, raising questions about privacy, ethics, and human control. These systems, capable of human-like interaction, highlight both the opportunities and the risks of AI in daily life. This study discusses the effects of artificial intelligence on privacy, ethical dilemmas, and social implications, focusing on whether AI poses a threat to humanity.

Artificial intelligence, referred to as the driving force of technology, can be described as a powerful entity in learning, prediction, and problem-solving. Learning systems that directly contribute to the education process have found their place in our lives, ranging from middle school to high school, university, and even academia. One of the popular elements of the concept of Web 3 (Semantic Web), known as Big Data, has become an integral part of education. With the advent of the internet in the early 2000s and its rapid development to the present day, we have witnessed numerous changes, with ongoing transformations. One of these changes is the introduction of artificial intelligence technology with the emergence of the concept of Web3 (Semantic Web), which challenges the fast-paced access and use/dispose logic imposed by consumer culture. (Uzun, Tümtürk, and Öztürk, 2021). Although artificial intelligence studies began in 2016, a groundbreaking application called Chat Generative Pre-trained Transformer (Chat GPT) was publicly announced by Open AI on November 30, 2022. Chat GPT is a versatile software program equipped with state-of-the-art technology, particularly notable for its bidirectional communication process with humans, providing instant responses to errors, reactions, and comments in every language. It can be said that Chat GPT disrupts traditional research applications, representing a monumental innovation. The ease and speed with which this massive innovation accesses data have become a socially intriguing subject of investigation. Controversies such as accessing identity information and profiles of individuals without their knowledge and consent have sparked curiosity and provided an opportunity for analysis (Curzon, 2021: 96). Furthermore, on August 28, 2023, the emergence of Sophia, a humanoid robot with speech, laughter, and thinking attributes attributed to humans and equipped with artificial intelligence, has become the subject of many studies. In this context, examining the positive and negative aspects of artificial intelligence, addressing whether it poses a threat to humanity, and exploring potential issues related to privacy and confidentiality will be the focus of academic writing.

Keywords: Artificial Intelligence, ChatGPT, Privacy, Ethics, Confidentiality

YAPAY ZEKÂ KULLANIMININ MAHREMİYET AÇISINDAN ELE ALINMASI

Özet

Teknolojinin itici gücü olarak nitelendirilen yapay zekâ, öğrenme, tahmin ve problem çözme gibi alanlarda güçlü bir araç haline gelmiştir. Eğitimden akademiye kadar pek çok alanda yer bulan bu teknoloji, aynı zamanda mahremiyet, etik ve güvenlik açısından önemli tartışmalara yol açmaktadır. ChatGPT ve Sophia gibi yapay zekâ örnekleri, insan benzeri iletişim kurabilme yetenekleriyle dikkat çekmekte; ancak kişisel veri gizliliği, etik sorumluluklar ve insan kontrolü konularında endişeleri artırmaktadır. Bu çalışmada yapay zekânın mahremiyet üzerindeki etkileri, etik sorunlar ve sosyal sonuçlar kapsamında ele alınmış; yapay zekânın insanlık için bir tehdit unsuru olup olmadığı sorusuna yanıt aranmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, ChatGPT, Mahremiyet, Etik, Gizlilik.

GİRİŞ

Teknolojinin hızlı gelişimiyle birlikte yapay zekâ uygulamaları hayatın her alanına nüfuz etmiştir. ChatGPT gibi sistemler, bilgiye erişimi kolaylaştırmakla birlikte, kullanıcı verilerinin gizliliği ve etik kullanım ilkeleri konusunda yeni sorunlar doğurmuştur. Yapay zekânın öğrenme kapasitesi ve veri işleme gücü, bireylerin kişisel bilgilerine erişimi kolaylaştırırken, mahremiyet ihlali riskini de artırmaktadır. Bu durum, yapay zekânın hem faydalı bir araç hem de potansiyel bir tehdit olarak değerlendirilmesini gerektirmektedir.

Teknolojinin her geçen gün farklı boyutlara gelmesi ve yenilikle dönüşmesiyle farklı uygulamalar ortaya çıkmıştır. Günümüzde insanoğlunun anlık olarak sosyal ağlar aracılığı ile fikir, düşünce ve bilgi aktarımı yaptığı mecralardır. (“ARAŞTIRMA MAKALESİ”, t.y.). Bu açıdan, teknolojik gelişmelerle harmanlanan bu uygulamaların bireylerin ihtiyaçlarına cevap verdiği ve bireyleri belli bir doyuma ulaştırmasıyla insanlığın vazgeçilmez unsuru olduğu görülmektedir.

Hızla gelişen teknoloji, toplumda adından çokça bahsettirmekte ve her geçen gün daha fazla kullanıcıyı bünyesinde bulunduran, yapay zekanın en önemli faydalarından bahsedecek olursak; ulaşılmak istenen verileri insan gücünden bağımsız olarak en kısa sürede verebilen hızlı analiz ve düşünmeyi geliştiren bir yapı olması ile popüler olduğunu söylememiz mümkündür. (Başkaya ve Karacan, 2022)’ya göre; Hayatımıza Tüketim Kültürü gerçekliğiyle giren, hız ve tüketmeyi beraberinde getiren özellikle tüketim kültürünün getirmiş olduğu kullan at mantığını bilgiye alanına da dönüştüren bir uygulama olduğunu söyleyerek, yeni medya çağından önce her şeyin kıymetli olduğu gibi bilgininde kıymetli olduğu dönemlerde insanlar bir bilgiye ulaşmak için ciddi zaman ve çaba harcarlardı haliyle elde edilen veri ise kıymetli olurdu. Ama artık hızlıca ulaşılan verilerin kıymetinin olmadığı gibi maalesef bilgininde kullanılıp çöp olduğu bir dönemde yaşamaktayız. (Başkaya ve Karacan, 2022) aynı zamanda Hızlı erişilen Bu teknolojinin ana malzemesi aslında verilerdir. Elde edilen bilgilerle yeni bilgi aktarımları yapılmaktadır. Tabi ki bu verilere ulaşırken kişisel ve gizlilik sınırları da mahremiyet açısından korunması önemlidir. Aksi takdirde yapay zekanın bilgiye ulaşmada kolaylık sağladığı masum tarafının yanında görünmeyen riskleri de beraberinde getirir. Yapılan araştırmalar ile buna örnek verecek olursak, bilim adamlarının elinde bulundurduğu birçok veriye ulaşılması veya bize özel kişisel bilgilerimize ulaşmasında olumsuz tarafının olması da olanaktır. (Dilek, 2019) Bu uygulamalardan biri olan sınırsız bilgi aktarımı yapan, son zamanlarda bir hayli popüler olan her kesimin konuştuğu yapay zeka sohbet robotu CHAT GPT’dir. Yapay Zeka uygulaması olarak en fazla kullanılan CHAT GPT ile bilgiyi kolay bir şekilde elde ettiğimizi söylememiz mümkündür.

(Yiğit, Berşe ve Dirgar, 2023). Yapay Zeka teknolojileri, insanın makine ile iletişim sağlaması için ve çift yönlü bir iletişim sağlamaya devam etmektedir. Bu açıklamalardan hareketle, internetin gelişmesiyle, günümüzün son teknolojisi olan ve sürekli gelişme göstermeye devam eden yapay zeka teknoloji artık her alana ve her kesime hitap etmektedir. Kolay kullanım yönü ile bir çok sektöre ışık tutmaktadır.

Yukarıda ifade ettiğimiz Bu gelişmelerin baş yapıtı olan Yapay Zeka araştırma şirketi OPEN AI 30 Kasım 2022'de kullanıma başlamış olup 2023'de kullanım oranını arttırmıştır. (Karakoç Keskin 2016). Ve yine yapılan araştırmalar neticesinde, Dünyanın en zengin adamı Elon Musk'un Sam Altman ile birlikte kurduğu, bağımsız bir araştırma kuruluşu olan OPEN AI, Kasım 2022'nin sonunda Chat GPT adlı bir sohbet robotunu başlattı ve hizmet sadece 5 gün içinde 1 milyondan fazla kullanıcıya ulaştı. (https://toptalent.com) CPT-3.5.5 dil modeline sahip yapay zeka sohbet robotu CHAT GPT; İlk olarak 1956 yılında Dortmund Konferansında John MC Carthy tarafından ele alınan yapay zeka kavramı, günümüze kadar dönüştürülerek gelmiştir. İnsanlık tarihine doğru ısa bir yolculuk yaptığımızda, avcılık (toplayıcılık) (toplum 1.0) tarım toplumu, (toplum 2.0), endüstri toplumu (toplum 3.0), bilgi toplumu (toplum 4.0) ve hali hazırda sürekli gelişmeye devam eden (toplum5.0), yani süper akıllı toplumdan bahsedilmektedir. (Fukuyama,2018). İfade edilen tarihsel sürecin, internetin gelişmesi ile 2000'li yıllardan sonra hızlı bir erişim sağladığını söyleyebiliriz. Yine bu kapsamda insanı teknolojinin merkezine yerleştiren, insanı toplumun yapı taşı olarak ifade eden,4.0 teknolojik gelişmeleri,5.0 endüstri ile harmanlaştırıp bir armoni sağlayan süreçten oluşmaktadır. (Gladden,2019); ise çalışmasında internet ile sağlanan bu teknolojik gelişmelerin, sanal gerçeklik ve yapay zekâ, akıllı sistemler, robotlar, nano teknoloji kavramları ile BİG DATA Büyük veri dediğimiz devasa verilerin yeniden dönüşümlenerek, toplumda farklı bir etki yarattığını söylerken(Bahar,2019) ise buna benzer olarak yaptığı çalışmada; toplumda farklı etki yaratan, yapay zeka uygulamalarının insanın farklı bir şekilde dünyada ki varlığını anlamlandırmasında ve bakış açısını sentezleyip değiştiğini söylemektedir. Buradan hareketle, artık düşüncelerimizi şekillendiren araçların teknolojik belirleyiciler olduğunu söyleyerek, bilgiye hızlı ve kolay bir şekilde ulaşmamız zaman yönünden kar elde ettiğimizi düşünerek, Toplum için biçilmiş bir kaftan olarak görülen 5.0 endüstrinin temel amaçları; İnsanların konforlu şekilde, kolay bir yaşam sürmesi için aktif katılım sağlayarak sürece ayak uydurup, ürün ve hizmetler ile doyum sağladığı görülmüştür. (Akın vd.2021). Yine bu açıdan yapay zekanın eğitim üzerinde çığır açan ve her bireye her alanda bilgi aktarımı sunan özellikle Dünya üzerinde Ülkelerin kalkındırılması konusunda Eğitim konusunun çok önemli bir faktör olduğunu söylememiz mümkündür. Bu doğrultuda eğitime katkı sağladığı gerekçesiyle Türkiye'de Eğitim alanında sürekli yeniliğe gidilmesinin sebepleri ilişkili olmaktadır. Bu sebeple Yapay zekânın Ülkemizde 2023 yılı hedefleri başlığında teknolojiye verilen önem bir hayli fazladır.(Arslan, t.y.) Bu olumlu yapısıyla Milli Eğitim Bakanlığı tarafından eğitime yenilik ve iyileştirmenin son teknoloji ile donatılarak yapılması hakkında açıklamaları büyük önem taşımaktadır.(İŞler ve Kiliç, 2017) Yapılan çalışma ile Milli Eğitim Bakanlığının sürekli yenilik mantığıyla öğrencilerin dikkat açısından dağılmadan hızlı yorumlama teknikleri için yapay zekanın önemi vurgulanmıştır.

Bu anlamda Yapay zeka destekli TOGG aracını da örnek vermemiz mümkündür. (Uzun ve diğerleri, 2021) Tüketim toplumunun getirdiği hız ve haz çağı anlık ve hızlı bir tüketim gerçekleşmektedir. Ve yine tüketim toplumuna maruz kalarak savrulan insanların makinalara dönüşmesinin olağan olduğu bu dönemde gerekli yapay zeka teknolojileri ile entegre olan, hayatımızı kolaylaştıran evlerimizde kullandığımız aletlerin bile tehlike ihtiva etmesi günümüzde tartışma konusu olmuştur. Yapay zeka tartışma konularının bir diğer problem konusu ise; En çok merak edilen gizlilik ve mahremiyet kavramıdır. (Abudureyimu ve Ogurlu, 2021) Günümüzde mahremiyetle ilişkilendirilen konuları ziyaret ettiğimiz internet siteleri bu alanda ki algoritmalar ve verilerin işlenmesi kavramları tartışma konusu olmuştur. Ve bu anlamda yapılan çalışma ile kişiye ait özel bilgilerin toplanması, depolanması ve işlenmesi yapıldığından gizlilik ve şeffaflık konuları ciddi problemlere yol açmıştır (Dawoud,2017:2). Teknolojik gelişmelerin ortaya çıktığı yeni dönemlerde hackerlerin yaptığı, İnsanların rızası olmadan kimlik bilgilerine erişme, profil oluşturma yada kişi adına Fake hesap açma şeklinde şeklinde yapılan etik olmayan olgular günümüzde sık ve kolay bir şekilde yapılmakta ve hatta artık yazılımsal bir link ile anlık olarak kişisel bilgilere erişilmektedir. Bu da günümüzde büyük bir sorun teşkil etmektedir. (Başkaya ve Karacan, 2022) Buradan hareketle, günümüzde verilerimizin kullanılmamasına ne kadar özen göstersek de aslında kullanmış olduğumuz web siteler, sosyal medya hesaplarımız veya abone olduğumuz siteler tarafından yada üye olduğumuz kanallar ile bu veriler işlenmektedir. Ve yine bunlar dışında izin ve rızamız olmadan tüm verilerimizi depolayan Google başta olmak üzere, Windos gibi işlemci programları tarafından da kullanılmaktadır. Johnny Depp ve

Morgan Freeman tarafından çekilen film "Transcendense" vizyona girmesinden sonra Stephen Hawking, "Yapay zeka insanlığın sonunu getirebilir" şeklinde vurgulu bir açıklama yapmıştır. (Değirmenci,2018:118) Yapılan araştırmalar neticesinde görülüyor ki; gelişen yeni medya ile dönüştürülen yapay zeka kullanımı çeşitli alanlarda faaliyet gösterse de kullanımın getirdiği zararlarda yadsınamaz gerçektir. Bazı araştırmacılar tarafından yapay zekanın özellikle eğitim alanında olumlu gelişmeler gösterdiğini ve kolay ve anlık cevaplar vermesi her kesim tarafından büyük bir ilgi gördüğünü aktarsalar da bazı araştırmacılar da olumsuz yönlerini ele alarak özellikle de hazır bilgiye ulaşmanın dezavantajları olduğunu, yanı sıra yine gizlilik açısından etik problemlere yol açtığı yönlerinin olması merak uyandırdığından araştırma konusu olmuştur. Ve buradan hareketle; Yapay zeka kullanımını Kullanımlar ve doyumlar çerçevesinde ele alınarak, yapay zekanın olumlu ve olumsuz yönlerini, gizlilik açısından sorun teşkil eden yönlerini ve akabinde merak edilen konuların başında gelen, Yapay Zeka İnsanlık için bir tehdit unsuru mudur? Sorularına yanıt bulunulacaktır.

Bu doğrultuda, araştırma soruları belirlenmiş olup, litaratüre yeni bir çalışma konusu kazandırılacaktır.

Bu perspektifte ele alınacak sorular aşağıda sunulmuştur.

- Yapay zekâ kullanımının olumlu yönleri nelerdir?
- Yapay zekâ en fazla hangi alanda ve hangi gerekçelerde kullanılmaktadır?
- Yapay zekânın olumsuz yönleri ve zararlı tarafı var mıdır?
- Yapay zekâ insanlık için bir tehdit unsuru mudur?

GÜNÜMÜZDE YAPAY ZEKÂ

Yapay zekânın gelişimi, 2014'te "Amelia" gibi ilk insansı sistemlerle başlamış, 2016'da "Sophia" robotunun üretilmesiyle dikkat çekici bir boyuta ulaşmıştır. Bu robotların insana benzer iletişim kurma becerileri, insan-makine etkileşiminin sınırlarını yeniden tanımlamıştır. 2022'de OpenAI tarafından geliştirilen ChatGPT, insanla doğal dilde iletişim kurma yeteneğiyle küresel bir devrim yaratmıştır. Bununla birlikte, kişisel veri güvenliği ve etik sorumlulukların sınırları konusunda belirsizlikler devam etmektedir. Elon Musk'un "Yapay zekâ insanlığın sonunu getirebilir" uyarısı, teknolojinin kontrolsüz ilerlemesinin doğurabileceği risklere dikkat çekmektedir.

YAPAY ZEKÂ VE MAHREMİYET

Mahremiyet kavramı, bireyin özel alanının korunması ve kişisel bilgilerinin izinsiz kullanılmaması anlamına gelir. Yapay zekâ sistemleri, büyük veri (big data) ve makine öğrenimi algoritmaları aracılığıyla bireylerin davranışlarını analiz ederken, bu bilgilerin güvenliği ve kullanımı etik bir tartışma konusudur. Günümüzde, yapay zekâ destekli platformlar kullanıcıların kişisel bilgilerini işleyerek hedefli reklamcılık, kullanıcı profilleme ve karar destek sistemlerinde kullanılmaktadır. Ancak bu durum, kişisel verilerin rıza olmaksızın işlenmesi ve mahremiyetin ihlali riskini beraberinde getirir. Bu bağlamda, yapay zekânın etik kodlarla yönetilmesi ve şeffaflık ilkesi çerçevesinde denetlenmesi gerekmektedir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Yapay zekâ, bilgiye erişim ve üretim süreçlerinde devrim niteliğinde kolaylıklar sağlamaktadır. Ancak etik denetim ve mahremiyet koruması olmadan, bu teknolojilerin toplumsal güveni zedeleme riski bulunmaktadır. Yapay zekâ uygulamalarında mahremiyet ihlalleri, bireylerin özel alanlarının sınırlarını aşabilir ve etik değerlerin sorgulanmasına neden olabilir. Bu nedenle, yapay zekâ sistemlerinin geliştirilmesinde etik ilkelerin (adalet, açıklık, zarar vermeme, yararlılık) temel referans olarak alınması gerekmektedir. Bu çalışma, yapay zekânın toplumsal etkilerini etik ve mahremiyet perspektifinden değerlendirerek gelecekte yapılacak çalışmalara teorik bir zemin sunmaktadır.

KAYNAKÇA

Abudureyimu, Y., & Ogurlu, Y. (2021). Problems and Solutions Regarding Personal Data Protection in Artificial Intelligence Applications. Istanbul Commerce University Journal of Social Sciences, 20(41), 765–782.

Başkaya, F., & Karacan, H. (2022). The Effect of AI-Based Systems on Personal Data Privacy: A Study on Chatbots. Journal of Information Technologies, 15(4), 481–491.

Dilek, G. Ö. (2019). The Ethical Reality of Artificial Intelligence. Ankara International Journal of Social Sciences, 2(4), 47–59.

Karakoç Keskin, E. (2016). AI Chatbot ChatGPT and the Themes Created in Turkey's Internet Agenda. Electronic Journal of New Media, 7(2), 114–131.

Yiğit, S., Berşe, S., & Dirgar, E. (2023). The Use of ChatGPT as an AI-Based Natural Language Processing Technology in Health Services. Eurasian Journal of Health Technology Assessment, 7(1), 57–65.

ENHANCED USABILITY MODEL FOR VISUALLY IMPAIRED E-TRANSPORTATION USERS

Samar Jamal Hassan Mahmoud
Noor Maizura Binti Mohamad Noor
Zuriana Abu Bakar
Faculty Of Computer Science and Mathematics, Universiti Malaysia Terengganu, 21300 Kuala Nerus, Malaysia
Faculty of Computer Science and Mathematics, Universiti Malaysia Terengganu, 21300 Kuala Nerus, Malaysia.

Abstract

In the modern digital era, the integration of computer science and information systems plays a vital role in creating technologies that enhance user experiences, especially for individuals with visual impairments. Although e-transportation services are increasingly adopted worldwide, many of their mobile applications do not adequately meet the accessibility needs of this user group, thereby restricting their independence and confidence in using such services. This study examines how visual design, navigation design, and information design influence the competitive advantage of e-transportation mobile applications.

A questionnaire was distributed to 400 visually impaired individuals in Jordan to explore how these design elements affect the applications' market position and overall effectiveness. The research is divided into two major parts: the first focuses on identifying the challenges, preferences, and needs of visually impaired users, while the second applies these findings to develop an accessible, intuitive, and user-friendly e-transportation application.

The findings revealed that visual design had the greatest effect on competitive advantage ($\beta = 0.328$, $p = 0.000$), followed by navigation design ($\beta = 0.268$, $p = 0.001$) and information design ($\beta = 0.213$, $p = 0.001$). Additionally, the inclusion of the Technology Acceptance Model (TAM) enhanced the model's explanatory power ($\beta = 0.472$, $p = 0.000$) and moderated the relationship between user interface design and competitive advantage ($\beta = 0.170$, $p = 0.028$).

The study concludes that visual, navigation, and information design significantly contribute to strengthening the competitive advantage of e-transportation applications, with visual design being the most influential factor. Supported by TAM analysis, the results emphasize that improving usability and accessibility through structured interfaces, voice-assisted features, and clear navigation cues enhances user satisfaction, loyalty, and independence, particularly among visually impaired users.

Keywords: E-Transportation; Accessibility; Visually Impaired Users; User-Centered Design; Mobile Application Competitiveness.

IDENTIFYING KEY INFLUENCERS OF PATIENT SATISFACTION USING AN EXPLAINABLE MACHINE LEARNING APPROACH

Md. Mahafuzur Rahman
Shah Tania Akter Sujana
Begum Rokeya University, Faculty of Science, Department of Statistics, Rangpur-Bangladesh
ORCID: 0009-0001-0871-4126

Abstract

Patient satisfaction is a crucial measure of healthcare quality, influencing both health outcomes and care experiences. This study aims to identify the factors influencing patient satisfaction in healthcare facilities using machine learning algorithms due to their strong predictive capabilities.
A cross-sectional survey was conducted with 312 patients from two private hospitals in Rangpur, Bangladesh. Machine learning models, including LightGBM, Random Forest, XGBoost, and CatBoost, were used to predict patient satisfaction, and SHAP value analysis was employed for interpretation.
The LightGBM classifier (before SMOTE) outperforms other models across metrics, with the highest accuracy, MCC, and ROC-AUC scores, establishing it as the optimal predictive model for this study. SHAP analysis further reveals that factors such as treatment plan, age, appointment ease, waiting time, and medication details significantly influence satisfaction levels. Overall, results indicate that structured interactions, shorter waiting times, and clear communication are associated with higher satisfaction, while extended waiting times and lack of decision involvement negatively impact patient experiences.
To enhance patient satisfaction, healthcare providers should prioritize improving communication, reducing wait times, and offering clear treatment plans. Future research should explore additional factors to refine predictive models. The LightGBM classifier provides valuable insights into the key determinants of patient satisfaction, enabling healthcare practitioners and researchers to utilize it for targeted prediction and analysis in their specific contexts.

Keywords: Patient satisfaction, machine learning, Bangladesh, LightGBM, SHAP.

STOCK MARKET ANALYSIS AND PREDICTION

Sujith S
Vedha Vishal K
Tharun Kumar V
Prashanta Kumar Mandal
Department of Mathematics, School of Advanced Sciences, Vellore Institute of Technology, Vellore, India
ORCID: 0000-0002-9726-3872

Abstract

The present study represents a framework for stock market analysis and prediction by integrating traditional financial techniques with machine learning, deep learning and reinforcement learning models. This system uses real time and historical stock data to analyze trends, volatility and price movements using models such as Logistic Regression, Linear Regression, Support Vector Machine (SVM), Random Forest, XGBoost, LightGBM, Artificial Neural Networks (ANN), Recurrent Neural Networks (RNN), Gated Recurrent Units (GRU), Long Short-Term Memory (LSTM), Transformer Models, ARCH / GARCH, ARIMA, SARIMA, Prophet model, Kalman Filter, Deep Q-Network (DQN), Proximal Policy Optimization (PPO), A2C (Advantage Actor-Critic), Stacking (Ensemble of ML models), CNN + LSTM model and many more. The goal of the project is to compare and evaluate the performance of these models to identify which approach yield the most accurate result and reliable forecasts. By combining statistical forecasting analysis with AI techniques, this project provides a predictive system that support data-driven investment, decision-making and offers key points for market dynamics, volatility patterns and potential trading strategies.

Keywords - Stock Market Analysis, Machine Learning, Deep Learning, Time Series Forecasting, ANN, RNN, SVM, GRU, Financial Prediction, ARIMA, LSTM, Prophet, GARCH, Reinforcement Learning, Price Forecasting, Data Analytics, Trading Strategy.

Introduction

The Stock Market represents the dynamic and unpredictable component in the global economy, powered by combination of economic indicators, corporate performance, geopolitical events, investor sentiment etc. Predicting stock prices have been a long, complex challenge due to its market's inherently volatile, non-linear nature and several other factors. The rise of data-driven technologies and availability of high-frequency trading data. The machine learning and deep learning have become the most powerful tools for modelling and forecasting market behaviour.

Related works:

Chen and Guestrin (2016) described a scalable end-to-end tree boosting XGBoost system. Ke et al. (2017) proved that LightGBM speeds up the training process of conventional GBDT by up to over 20 times while achieving nearly the identical accuracy. Based on the deep learning ensemble model, He et al. (2023) proposed a new financial time series forecasting model. Considering both linear and nonlinear alternatives, Masini et al. (2023) surveyed the current advances in supervised machine learning and high-dimensional models for time-series forecasting. Bisdoulis (2024) highlighted an accessible, computationally efficient method to stock market forecasting using LightGBM. Ajiga et al. (2024) examined traditional time-series models such as ARIMA and MACD and their limitations in catching the complex patterns existing in financial data. Sarlakifar et al. (2025) explored the application of the newly introduced Extended Long Short-Term Memory (xLSTM) network in grouping with a deep reinforcement learning (DRL) method for automated stock trading. Bui et al. (2025) developed a different neural network architecture through the integration of Time2Vec with the Encoder of the Transformer model. Pioneering works are also done by several researchers

[Oyewola et al. (2025), Cheridito and Weiss (2025), Montazeri et al. (2025), Lan et al. (2025), Hong et al. (2025), Sarlakifar et al. (2025), Tu (2025)].

The present study focuses on developing a unified framework that applies multiple analytical approaches to understand and predict stock market trends. By combining traditional financial analysis techniques such as fundamental and technical analysis with artificial intelligence models like machine learning, deep learning, time-series forecasting and reinforcement learning, the system aims to deliver predictive reports.

Each model contributes a unique strength. Traditional regression and ensemble models capture general market trends where as deep learning architectures like LSTM and GRU identifies temporal dependencies and long-term relationships. Time-series models like ARIMA and Prophet are used to handle seasonality and trend components, and reinforcement learning agents simulate trading strategies to optimize decision-making.

By evaluating and comparing the results across all these diverse models, the study identifies the most effective forecasting techniques for stock price prediction. The outcome provides investors, analysts, and researchers with an approach to anticipate market movements, manage risk, and enhance investment strategies in the complex financial environment.

Fundamental Analysis

Fundamental analysis evaluates the intrinsic value of a stock using financial ratios such as:

P/E Ratio = Market Price per Share / Earnings per Share (EPS)

where, P/E Ratio = Price-to-Earnings ratio, indicating stock valuation, EPS = Company's profit per outstanding share.

Technical Analysis

Technical indicators like the Moving Average (MA) are used to track trends:

$$MA_t = \frac{1}{n}\sum_{i=0}^{n-1} P_{t-i}$$

where, MA_t= Moving average at time t, P = Stock price, n = Window size.

Machine Learning Models

1. Linear Regression: Linear Regression models stock price as a linear function of input features. It follows the equation:

$$\hat{y} = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \cdots + \beta_n X_n + \varepsilon$$

where, $\hat{y}$ = Predicted stock price, $x_1 \ldots x_n$ are independent variables (features), β_0 = Intercept, $\beta_1 \ldots \beta_n$ = Model coefficients, ε = Random error term.

2. Logistic Regression: LR predicts buy or sell probability using a logistic function. It follows the equation:

$$P(y=1|x) = 1 / (1 + \exp(-(\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \cdots + \beta_n X_n)))$$

where, P(y=1|x) = Probability of a "BUY" signal, β's = Model coefficients, x's = Predictor variables.

3. Random Forest: RF combines multiple decision trees to improve prediction accuracy. It follows the equation:

$$\hat{y} = \frac{1}{T}\sum_{t=1}^{T} h_t(x)$$

where, T = Number of decision trees, $h_t(x)$= Prediction from each tree, ŷ = Averaged ensemble output.

4. Support Vector Machine (SVM): SVM finds an optimal boundary to classify market conditions.

$$f(x) = w \cdot x + b$$

where, w = Weight vector, b = Bias term, f(x) = Decision boundary for classification.

5. XGBoost / LightGBM: It uses boosted trees to capture complex non-linear patterns. This method follows:

$$\hat{y}_i = \sum_{k=1}^{K} f_k(x_i). \;\; f_k \in F$$

where, $\hat{y}_i$= Predicted value, f_k= Decision tree functions, K = Number of trees, F = Set of all possible tree structures.

Deep Learning Models

1. Artificial Neural Network (ANN): ANN learns non-linear relationships through layered neurons.

$$a^l = f(W^l a^{l-1} + b^l)$$

where, a^l= Activation of the current layer, W^l = Weight matrix, b^l = Bias vector, f = Activation function (e.g., ReLU, sigmoid)

2. Recurrent Neural Network (RNN): RNN captures sequential dependencies in time-series data.

$$h_t = f(W_h\, h_{t-1} + W_x\, x_t + b)$$

where, h_t = Hidden state at time t, x_t = Input at time t, W_h, W_x are weight matrices, b is bias term.

3. Long Short-Term Memory (LSTM): LSTM is a specialized type of recurrent neural network (RNN) which models long-term trends using gated memory cells. It is useful modeling and predicting sequential data. The behavior of an LSTM unit is governed by the following equations:

Input Gate: Determines how much of the new information to store in the cell state.

$$i_t = \sigma(W_i[h_{t-1}, x_t] + b_i)$$

Forget Gate: Decides how much of the previous cell state information to forget.

$$f_t = \sigma\big(W_f[h_{t-1}, x_t] + b_f\big)$$

Output Gate: Controls the output of the cell state to the hidden state.

$$o_t = \sigma(W_0.[h_{t-1}, x_t] + b_0)$$

Candidate Cell State: Generates new candidate values that could be added to the cell state.

$$\widetilde{C}_t = \tanh\,(W_C[h_{t-1}\,, x_t] + b_C)$$

Cell State Update: Updates the cell state by combining the old state and the new candidate state.

$$C_t = f_t . C_{(t-1)} + i_t . C_t$$

Hidden State Update: Updates the hidden state using the new cell state.

$$h_t = o_t . \tanh(C_t)$$

where, f_t, i_t , o_t = Forget, input, and output gates, C_t = Cell state, h_t = Hidden state, W_i, W_f, W_o, W_c, b_i, b_f, b_o, b_c are the weight matrices and bias vectors of the gates, σ is the sigmoid activation function, and $[h_{t-1}, x_t]$ denotes concatenation.

4. Gated Recurrent Units (GRU): Gated Recurrent Unit (GRU) is a type of recurrent neural network (RNN) architecture designed to address limitations of traditional RNNs, efficiently captures temporal patterns with fewer gates. This gate follows the equations:

$$z_t = \sigma\left(W_z\, x_t + U_z\, h_{(t-1)}\right)$$

$$r_t = \sigma\left(W_r\, x_t + U_r\, h_{(t-1)}\right)$$

$$\widetilde{h_t} = \tanh\left(W_h\, x_t + U_h(r_t * h_{t-1})\right)$$

$$h_t = (1 - z_t) * h_{(t-1)} + z_t * \widetilde{h_t}$$

where, z_t = Update gate, r_t= Reset gate, h_t= Hidden state.

5. Transformer Model (Attention Mechanism): For time series data, transformers offer a influential framework for catching complex temporal dependencies and making accurate forecasts. It Uses self-attention to model long-range dependencies. The self-attention score between tokens i and j is computed as:

Attention (Q, K, V) = softmax $((QK^T) / \sqrt{d_k})$ V

where, Q, K, V = Query, Key, and Value matrices, d_k = Dimension of the key vector.

Time Series Forecasting

Auto Regressive Integrated Moving Average (ARIMA) Model: The ARIMA model is highly used as a statistical approach for forecasting sequential data.

Forecasts prices using autoregressive and moving average terms.

$$Y_t = c + \varphi_1 Y_{(t-1)} + \ldots + \varphi_p Y_{(t-p)} + \theta_1 \varepsilon_{(t-1)} + \ldots + \theta_q \varepsilon_{(t-q)} + \varepsilon_t$$

Where, Y_t = Current value, $\varphi_1 \ldots \varphi_p$ = Autoregressive parameters, $\theta_1 \ldots \theta_q$ = Moving average parameters, ε_t= Error term.

The Generalized Autoregressive Conditional Heteroskedasticity (GARCH) Model: ARIMA attentions on the average behavior observed throughout the time series data, factoring in volatility is important for forecasting financial data since it is related to the prices of the stock market, by explicitly modeling for time-varying volatility, Autoregressive Conditional Heteroskedasticity (ARCH) and its generalized form Generalized ARCH (GARCH) models address this. This method models changing market volatility over time. The variance equation is:

$$\sigma_t^2 = \alpha_0 + \sum_{i=1}^{q} \alpha_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{j=1}^{p} \beta_j \sigma_{t-j}^2$$

where, σ_t^2 is conditional variance at time t, ε_{t-i}^2 is previous squared error, α_i, β_j are Model coefficients, α_0 = positive constant, integers p and q represent the number of lagged conditional variances and lagged squared residuals.

Seasonal Autoregressive Integrated Moving Average model (SARIMA): It captures seasonal patterns in stock data. Investigating the price fluctuation is desirable for the SARIMA model which accounts for the seasonal impact in the time series. The ARIMA and SARIMA model are specifically designed for time series data. The ANN needs to make changes before applying it as it is designed for cross sectional data.

Prophet Model: It decomposes trends, seasonality, and event effects. Due to its three main features, i. e. seasonality, trend, holidays and demand for the high quality of forecasting are the main motive for building this model.

Kalman Filter: This method estimates hidden states from noisy observations. Kalman filtering is useful to correct the noisy time-series data to express the data as a state model and applied to measure the probability of the model. This method is used in this research to eliminate the unwanted stock.

Reinforcement Learning Models

Deep Q-Network (DQN): DQN combines Q-learning with deep neural networks to estimate and optimize action-value functions (Q-functions), permitting decision-making in high-dimensional state spaces. It Learns optimal trading actions via reward maximization.

Proximal Policy Optimization (PPO): This method stabilizes policy updates during training.

A2C (Advantage Actor-Critic): This technique jointly learns value estimation and policy control.

Stacking (Ensemble Learning): It combines multiple model outputs for better prediction.

CNN + LSTM Model: It extracts local features using CNN and models temporal patterns with LSTM.

Methodology

Data Collection

The data for the project is collected from two reliable financial data sources - Yahoo Finance (yfinance) and Alpha Vantage API. The yfinance library is used to fetch historical and real-time stock data, including key indicators like Open, High, Low, Close, Adjusted Close and Volume enabling us to perform time-series forecasting and trend analysis. Additionally the Alpha Vantage API provides authenticated access to a whole bunch of financial dataset including technical indicators like RSI, MACD, and SMA along with real-time stock updates. By combining data from both sources. This project ensures that data is accurate and consistent which are suitable for the training of predictive models and to perform in depth stock market analysis.

Data Preprocessing

The dataset obtained from Yahoo Finance and Alpha Vantage is first cleaned and structured for modeling. The Missing values are removed using the dropna () function to ensure that the data is consistent. The Date column extracted from the index and a new feature called Day is created to represent the time progression numerically. The main variable of interest Close price is isolated for forecasting forming the core of the target data. The cleaned dataset is divided into training and testing data using an 80-20 ratio using train_test_split() from Scikit-learn library to ensure that the data is unbiased in evaluation. Additionally the scaling techniques like MinMaxScaler or StandardScaler are available for normalizing the numerical features, improving model performance and convergence during training the model. This preprocessing pipeline ensures that the data is consistent, numerical and well-structured for both machine learning and deep learning forecasting models.

Forecasting Model

The forecasting model combines multiple analytical techniques such as traditional analysis, machine learning, deep learning, time-series forecasting and reinforcement learning to predict stock price movements. Each model contributes a unique perspective, capturing the patterns, trends and the market volatility. Traditional methods provides the insights based on financial indicators and technical trends whereas machine and deep learning models identify complex nonlinear relationships between historical data. The Time-series models handles the temporal dependencies and seasonality very easily, and the reinforcement learning model simulates trading strategies for dynamic decision-making. The final decision is retrieved from the collection of output from all the models providing a balanced recommendation that adopts to changing market conditions.

Data Preview

Table-1: From Yahoo Finance (yfinance) (www.pypi.org/project/yfinance/)

Date	Open	High	Low	Close	Adj Close	Volume
2025-01-02	140.55	142.10	139.80	141.75	141.75	35,482,300
2025-01-03	141.90	143.25	140.45	142.95	142.95	33,217,800
2025-01-06	143.10	145.60	142.75	145.20	145.20	40,352,100
2025-01-07	145.50	146.80	144.90	146.25	146.25	31,785,400
2025-01-08	146.40	147.10	145.30	145.75	145.75	29,546,200

Table-2: From Alpha Vantage API (www.alphavantage.co)

Date	Open	High	Low	Close	Volume
2025-01-02	140.50	142.05	139.75	141.70	35,480,000
2025-01-03	141.85	143.20	140.40	142.90	33,210,500
2025-01-06	143.05	145.55	142.70	145.15	40,350,200
2025-01-07	145.45	146.75	144.85	146.20	31,780,300
2025-01-08	146.35	147.05	145.25	145.70	29,540,800

Code Implementation and Visualization

Work Flow:

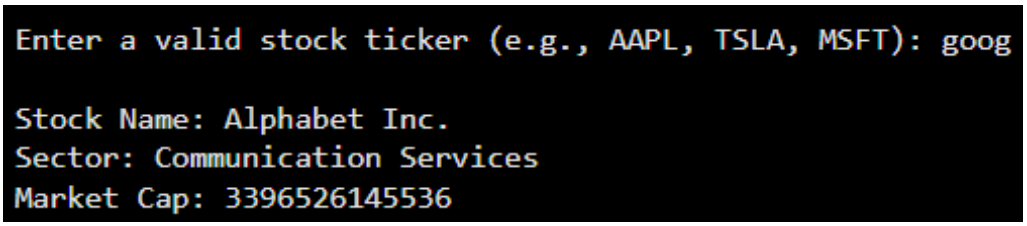

Fig. 1: Fetching Stock Data based on User preference

```
Fundamental Analysis of GOOG :

Market Cap: 3396526145536
P/E Ratio: 27.847828
P/B Ratio: 8.797802
Dividend Yield: 0.3
Trailing EPS: 10.12
Forward P/E Ratio: 31.48827
Trailing Dividend Yield: 0.0036183044
Trailing Dividend Rate: 1.02
Beta: 1.0
Trailing PEG Ratio: 1.6764
Forward EPS: 8.95

Buy/Sell Recommendation for GOOG :

GOOG is a good dividend-paying stock.

Final Recommendation for GOOG: SELL (Overvalued based on assets)
```

Fig. 2: Fundamental Analysis of GOOG.

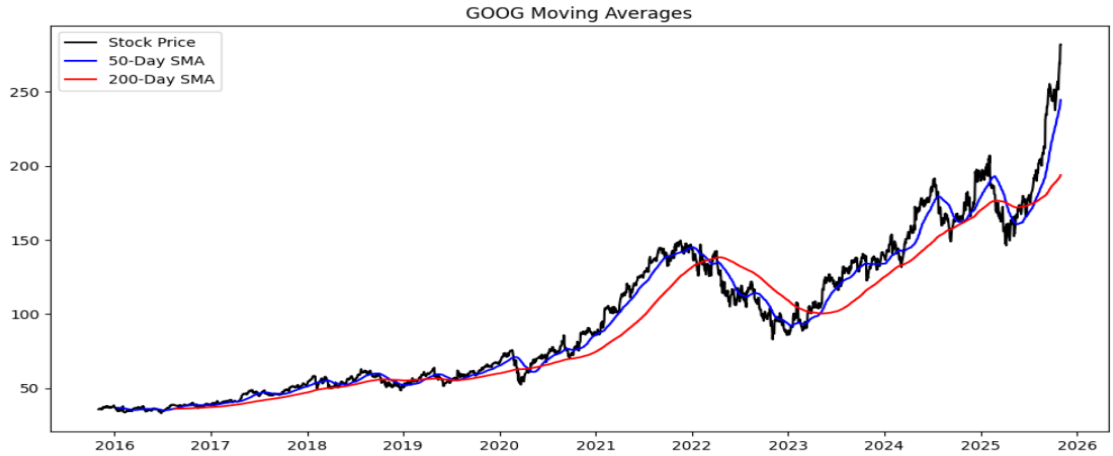

Fig. 3: GOOG Moving Averages

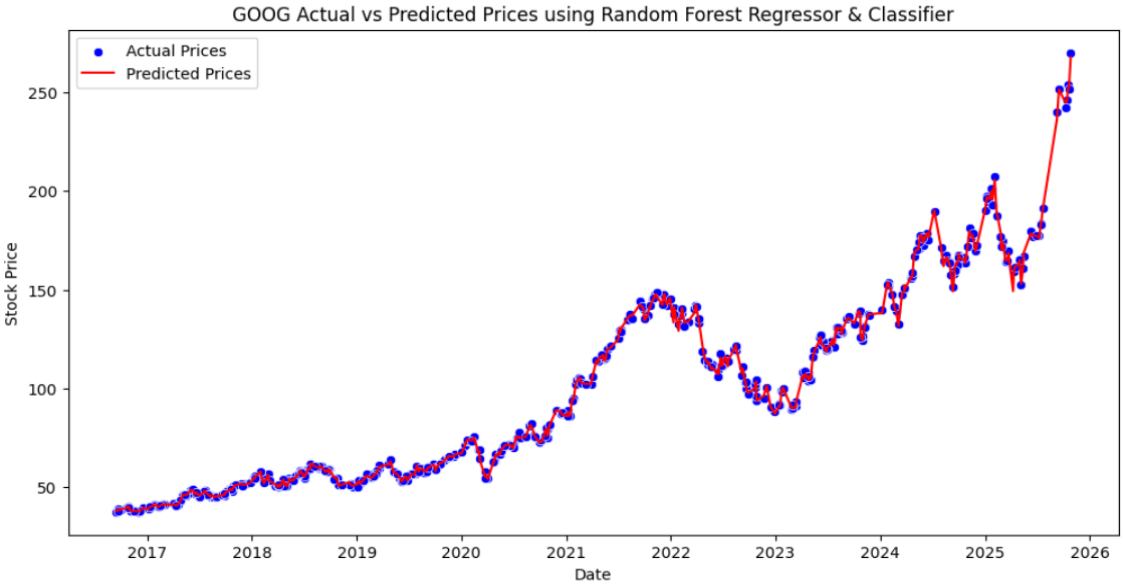

Fig. 4: Stock price prediction using Random Forest Regressor & Classifier

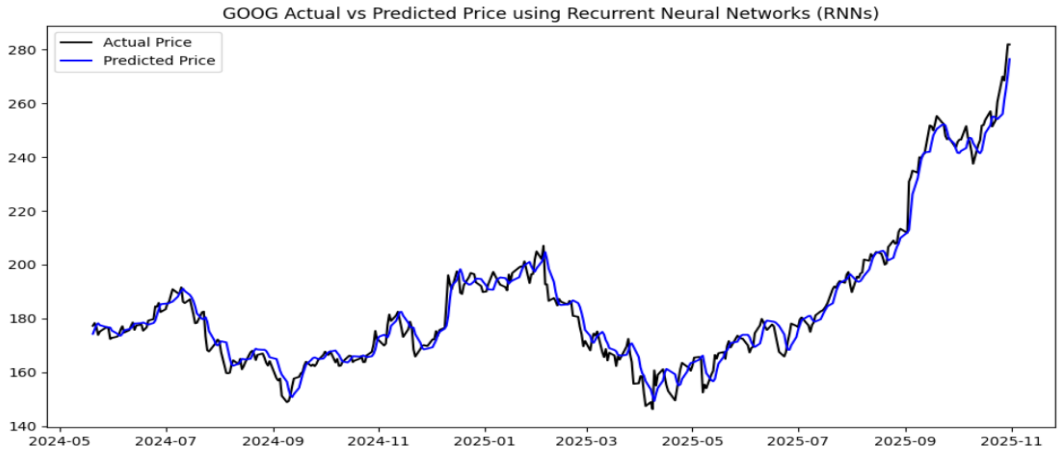

Fig. 5: Stock price prediction using Recurrent Neural Networks (RNNs)

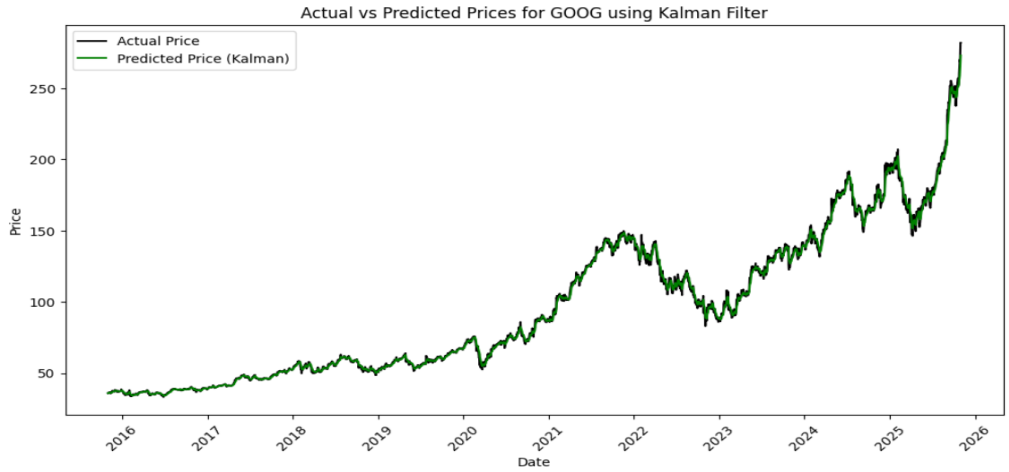

Fig. 6: Stock price prediction using Kalman Filter

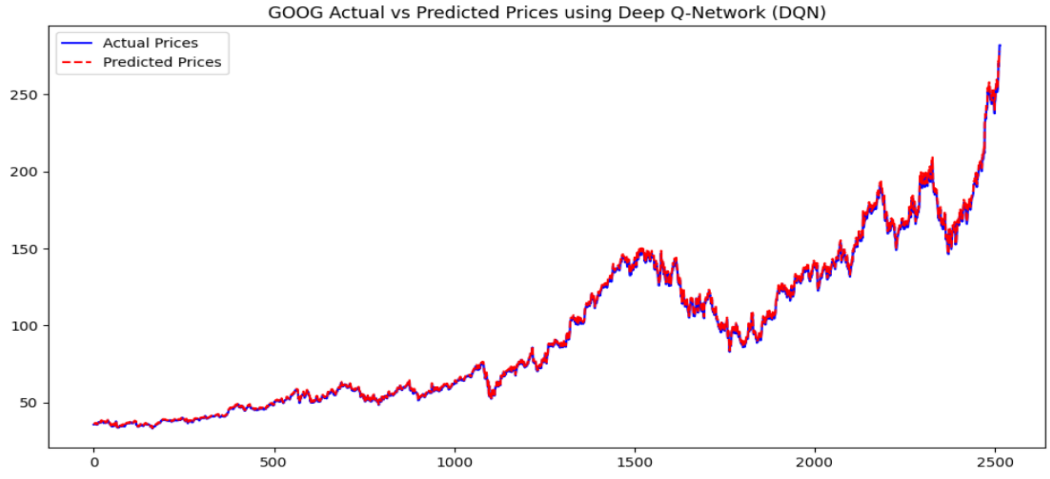

Fig. 7: Stock price prediction using Deep Q-Network

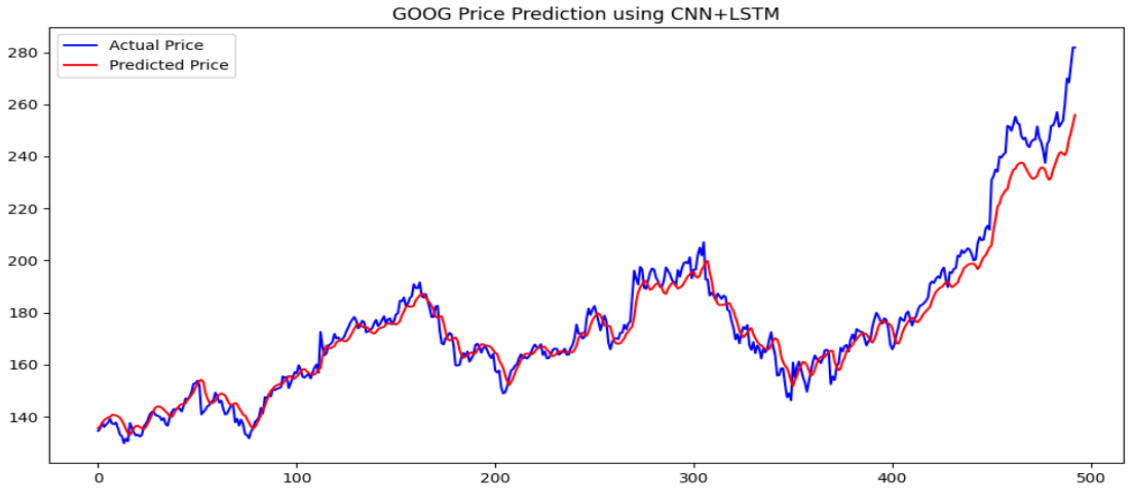

Fig. 8: Stock price prediction using CNN+LSTM

Results and Discussion

The forecasting results are derived from a combination of traditional Machine Learning, Deep Learning, Time-Series, and Reinforcement Learning models applied to the GOOG (Alphabet Inc.) stock data. Each model independently generated a recommendation-Buy, Sell, or Hold—based on its analytical interpretation of historical trends, technical indicators, and forecasted patterns.

Table-1 and Table-2 show the Datasets collected from two different sources. Fig. 1 is showing the stock data whereas Fig. 2 indicates fundamental analysis of GOOG. The moving averages is depicted in Fig. 3. Fig. 4 is sketched to show the predicted price versus actual price using Random Forest classifier. The predicted versus actual stock price using RNN is shown in Fig. 5. Stock price prediction using Kalman Filter is observed in Fig. 6. Fig. 7 is drawn to show the stock price prediction results using DQN whereas the predicted price versus actual price using CNN+LSTM is depicted in Fig. 8. Table-3 shows the metric values, probability and recommendation for buying, selling and holding the stocks for different models.

The majority of models, including Fundamental Analysis, Random Forest, LSTM, ARIMA, and XGBoost, indicate a Sell signal, suggesting bearish sentiment and potential downside risk. Only a small subset, such as Technical Analysis and a few reinforcement learning models like PPO, leaned toward a Buy recommendation, signaling limited short-term growth potential.

This strong consensus across most predictive models highlights the market's cautious outlook on GOOG's near-term performance. The consistent "Sell" sentiment implies possible overvaluation, weakened momentum, or unfavorable market indicators. However, it's important to note that market dynamics are highly volatile and model-based predictions can shift rapidly with new data or economic events.

Overall, the integrated model ensemble collectively favors a Sell recommendation for these particular datasets.

Table 3: Final Output

Metric	Value
Total BUY recommendations	2
Total SELL recommendations	19
Total HOLD recommendations	0
Total Models used	21
Decision Type	**Probability**
BUY	9.52%
SELL	90.48%
HOLD	0.00%
Analysis / Model	**Recommendation**
Fundamental Analysis	SELL
Technical Analysis	BUY
Time Series Forecasting	SELL
Linear Regression	SELL
Logistic Regression	SELL
Random Forest Regression & Classifier	SELL
Support Vector Machine (SVM)	SELL
XGBoost & LightGBM	SELL
Artificial Neural Networks (ANN)	SELL
Recurrent Neural Networks (RNN)	SELL
Long Short-Term Memory (LSTM)	SELL
Gated Recurrent Units (GRU)	SELL
Transformer Models	SELL
SARIMA Model	SELL
Prophet	SELL
Kalman Filter	SELL
Deep Q-Network (DQN)	SELL
Proximal Policy Optimization (PPO)	BUY
A2C (Advantage Actor-Critic)	SELL
Stacking Ensemble	SELL
CNN + LSTM	SELL

CONCLUSION

The stock market analysis works on comprehensive set of analytical, machine learning, deep learning, time-series, and reinforcement learning models to evaluate the performance and future trends of GOOG stock. By combining all these diverse methodologies, this study achieved a great understanding of both short-term price movements and long-term market patterns. The collective output of all models indicated a dominant Sell recommendation, suggesting that current market signals reflect a potential downward trend or limited growth opportunity. This outcome describes the importance of integrating multiple analytical perspectives for more reliable predictions. Overall, the study demonstrates that hybrid modeling approaches can provide a one of the great frameworks for informed investment decision-making, though results should always be re-evaluated as new data becomes available.

References

Ajiga, D.I., Adeleye, R.A., Tubokirifuruar, T.S., Bello, B.G., Ndubuisi, N.L., Asuzu, O.F. and Owolabi, O.R., 2024. Machine learning for stock market forecasting: a review of models and accuracy. *Finance & Accounting Research Journal*, *6*(2), pp.112-124.

Bisdoulis, K.L., 2024. Assets Forecasting with Feature Engineering and Transformation Methods for LightGBM. *arXiv preprint arXiv:2501.07580*.

Bui, N.K.H., Chien, N.D., Kovács, P. and Bognár, G., 2025. Transformer Encoder and Multi-features Time2Vec for Financial Prediction. *arXiv preprint arXiv:2504.13801*.

Chen, T., & Guestrin, C. (2016). XGBoost: A Scalable Tree Boosting System. Proceedings of the 22nd ACM SIGKDD International Conference on Knowledge Discovery and Data Mining, *Cornell University*.

Cheridito, P., & Weiss, M. 2025. Reinforcement Learning for Trade Execution with Market Impact. *arXiv preprint arXiv:2507.06345*.

He, K., Yang, Q., Ji, L., Pan, J. & Zou, Y., 2023. Financial time series forecasting with the deep learning ensemble model. *Mathematics*, *11*(4), p.1054.

Hong, Y. 2025. Boosting the accuracy of stock market prediction via multi-layer hybrid MTL structure. *Intelligent Decision Technologies*, 18724981251319207.

Ke, G., Meng, Q., Finley, T., Wang, T., Chen, W., Ma, W., Ye, Q. and Liu, T.Y., 2017. Lightgbm: A highly efficient gradient boosting decision tree. *Advances in neural information processing systems*, *30*.

Lan, Q. Y., Wang, Z. H., Jiang, J. Q., Wang, Y. T., & Piao, Y. S. 2025. News-Aware Direct Reinforcement Trading for Financial Markets. *arXiv preprint arXiv:2510.19173*.

Montazeri, S., Jumakhan, H. and Mirzaeinia, A., 2025. Finding Optimal Trading History in Reinforcement Learning for Stock Market Trading. *arXiv preprint arXiv:2502.12537*.

Masini, R.P., Medeiros, M.C. and Mendes, E.F., 2023. Machine learning advances for time series forecasting. *Journal of economic surveys*, *37*(1), pp.76-111.

Sarlakifar, F., Asl, M. M., Khaledi, S. R., & Salimi-Badr, A. 2025. A Deep Reinforcement Learning Approach to Automated Stock Trading, using xLSTM Networks. *arXiv preprint arXiv:2503.09655*.

Sonkavde, G., Dharrao, D.S., Bongale, A.M., Deokate, S.T., Doreswamy, D. and Bhat, S.K., 2023. Forecasting stock market prices using machine learning and deep learning models: A systematic review, performance analysis and discussion of implications. *International Journal of Financial Studies*, *11*(3), p.94.

Tu, T., 2025. Bridging Short-and Long-Term Dependencies: A CNN-Transformer Hybrid for Financial Time Series Forecasting. *arXiv preprint arXiv:2504.19309*.

Oyewola, D.O., Kehinde, T.O., Akinwunmi, S.A. and Abdulrahim, A.M., 2025. Stock Market Prediction with Optimized PLSTM-AL In Smart Urban Cities. *Finance Research Open*, p.100019.

www.pypi.org/project/yfinance/

www.alphavantage.co

A NEVANLINNA-BASED ANALYSIS OF THE GROWTH BEHAVIOR OF SOLUTIONS OF LINEAR DIFFERENTIAL EQUATIONS

Fettouch Houari
Dr., University of Mostaganem,
Faculty of Sciences Exact and Computer Science,
Department of Mathematics and Computer Science, Algeria.
ORCID: 0000-0002-8488-3431

Abstract

In this paper, we investigate the growth behavior of solutions to a class of linear differential equations whose coefficients are analytic in the complex plane except at a finite number of singular points. Our primary emphasis is on understanding the behavior of solutions near an isolated essential singularity. To conduct this analysis, we employ the value-distribution theory of meromorphic functions developed by Rolf Nevanlinna, together with adapted definitions tailored to our setting.

Nevanlinna theory, with its profound insights into the value distribution of meromorphic functions, has motivated numerous researchers to develop various extensions and modifications suitable for more general complex domains. In particular, extensions to annular regions have been explored by Bieb, Khri, Kond, Korh, and Mark.

We begin by introducing the required definitions. Let *f* be a meromorphic function defined on a punctured neighborhood of an isolated essential singularity. We define the associated counting function *N(r,f),* which records the distribution of the poles (or zeros) of fff within a disk of radius rrr. Using this framework, we then analyze the growth of solutions to the differential equations under consideration and establish conditions under which particular growth behaviors arise.

We start to give the appropriate definitions. Set $\overline{\mathrm{C}} = \mathrm{C} \cup \{\infty\}$ and suppose that $f(z)$ is meromorphic in $\overline{\mathrm{C}} - \{z_0\}$, where $z_0 \in \mathrm{C}$. Define the counting function of f by

$$N_{z_0}(r, f) = -\int_{\infty}^{r} \frac{n(t, f) - n(\infty, f)}{t} dt - n(\infty, f) \log r,$$

where $n(t, f)$ counts the number of poles of $f(z)$ in the region $\{z \in \mathrm{C} : t \le |z - z_0|\} \cup \{\infty\}$ each pole according to its multiplicity; and the proximity function by

$$m_{z_0}(r, f) = \frac{1}{2\pi} \int_{0}^{2\pi} \ln^{+} \left| f\left(z_0 - re^{i\varphi}\right) \right| d\varphi.$$

Keywords: meromorphic function, complex, functions, singular point.

ON SLIDING WINDOW STATISTICAL CONVERGENCE OF GENERALIZED FRACTIONAL DIFFERENCE SEQUENCES IN INTUITIONISTIC FUZZY NORMED SPACES

SK Ashadul Rahaman
Dr., Assistant Professor, Department of Mathematics, School of Advanced Science,
VIT-AP University, Andhra Pradesh, INDIA-522237.

Abstract

Today in the field of mathematics Fuzzy theory has become an extensive area of research. In 1965, L. A Zadeh introduced the concept of fuzzy sets as a generalization of crisp sets. Later in 2102, Atanassov introduced the concept of a more generalized sets which he named as Intuitionistic fuzzy sets. The basic idea was to introduce a dual notion of the membership function of fuzzy set namely non–membership function.

In this paper, we focus on the notion of sliding window statistical convergence of generalized fractional difference sequences by introducing the $\Delta_{\{\varrho,\vartheta\}}^{\{a,b,c\}}(\mu)$ −convergence, which extends classical notions of convergence of fractional difference sequences to accommodate the unique characteristics of intuitionistic fuzzy metrics. We aim to bridge the gap between traditional convergence concepts and their statistical counterparts by establishing a framework for analyzing sequence convergence under this new definition. Our exploration examines the relationships between various types of convergence, including the effects of scalar multiplication and sequence addition, while addressing the uniqueness of limits in the context of sliding window statistical convergence and the conditions governing these relationships.

Keywords: Intuitionistic fuzzy normed space, Sliding window method; Statistical convergence, Lacunary statistical convergence, generalized fractional difference operator, σ–finite measure.

INTEGRATED PHYSICOCHEMICAL AND ISOTOPIC EVALUATION OF GROUNDWATER IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER SYSTEM

Fatima ezzahra afri
Ilham Chennak
Mohamed tayebi
Laboratory of Geosciences and Applications, Department of Geology,
Faculty of Sciences, Ibn Tofail University, 14000 Kenitra, Morocco.
Laboratory of Water and Environment, Department of Chemistry,
Faculty of Sciences, Chouaïb Doukkali University, 24 000, El Jadida, Morocco.
Laboratory of Health and Environment, Department of Biology,
Faculty of Sciences Ain Chock, Hassan II, 20 470 Casablanca, Morocco.

Abstract

This study examines the physicochemical, isotopic, and trace-element features of groundwater in the Sahel Doukkala aquifer to evaluate overall water quality and determine the key processes driving its mineralization. Analyses conducted on 50 wells show that electrical conductivity is extremely high, ranging from 370 to 10,790 µS/cm, and far exceeding recommended drinking-water thresholds. Groundwater composition is mainly controlled by chloride, sodium, calcium, and magnesium, producing a chlorinated–sulfated Ca–Mg hydrochemical facies that gradually evolves toward more mineralized and strongly chlorinated waters. The strong relationships observed between salinity and major ions (R^2 values reaching 0.97) point to the combined effects of saline rock dissolution, water–rock interactions, and anthropogenic contributions—particularly those linked to agricultural practices.

Stable isotope ratios (^2H, ^{18}O) help clarify groundwater origins and evaporation influences, while tritium concentrations reveal localized zones of recent recharge, indicating areas with higher vulnerability. ICP-MS measurements confirm the absence of hazardous trace metals, suggesting that no significant contamination by trace elements is present.

Overall, the results indicate that the aquifer is highly mineralized and strongly affected by human activities, emphasizing the urgent need for enhanced groundwater management to safeguard the long-term quality and sustainability of this vital resource.

Keywords: Groundwater Quality; Physiochemistry; Salinization; Stable Isotopes (^2H, ^{18}O); hydrochemistry.

GROUNDWATER VULNERABILITY EVALUATION IN THE SAHEL DOUKKALA AQUIFER USING THE SUSCEPTIBILITY INDEX (SI) METHOD

Fatima ezzahra afri
Mohamed tayebi
Laboratory of Geosciences and Applications, Department of Geology,
Faculty of Sciences, Ibn Tofail University, 14000 Kenitra, Morocco.

Abstract

this study evaluates the vulnerability of groundwater in the Sahel Doukkala aquifer using the Susceptibility Index (SI) approach. The method combines several key hydrogeological factors—such as water-table depth, recharge conditions, soil properties, and land-use impacts—to produce a spatially explicit vulnerability map. The SI index distinguishes four vulnerability levels: very low, low, moderate, and high. Findings indicate that most of the aquifer falls within the moderate vulnerability category, a pattern largely driven by shallow groundwater levels and widespread agricultural activities. Areas classified as highly vulnerable are primarily located in the central and southwestern parts of the aquifer, where nitrate concentrations and farming pressure are more pronounced. In contrast, zones characterized by thicker protective soil layers and deeper water tables show low to very low vulnerability.
The spatial pattern of SI values underscores the aquifer's susceptibility to potential contamination, particularly from agricultural sources. The resulting vulnerability map offers valuable guidance for groundwater management, helping to identify priority areas where protective actions and pollution-mitigation strategies should be reinforced to ensure the long-term sustainability of this critical resource.

Keywords: groundwater; isotopes; hydrochemistry; vulnerability; Susceptibility Index.

DESIGNING CURRICULUM FOR THE INTEGRATION OF 21ST-CENTURY SKILLS INTO EDUCATIONAL CONTENT

Bayan Kamal eddine
Dr. Assistant professor, University of Science and Arts in Lebanon USAL,
Education Department, Beirut, Lebanon
Orcid ID: 0009-0002-0179-9531

Abstract

This study investigates the importance of designing curriculum that embeds 21st-century skills within the content and structure of educational programs, rather than treating them as separate or peripheral objectives. In the context of rapidly changing global demands, education must evolve to prepare learners with competencies essential for success in the modern world, including critical thinking, creativity, collaboration, communication, and digital literacy.

The paper reviews contemporary approaches to curriculum design that promote the integration of these skills across disciplines, focusing on how instructional planning, learning outcomes, and assessment practices can work together to create cohesive and future-oriented curricula. It argues that designing curriculum with embedded 21st-century skills leads to deeper learning, enhances problem-solving abilities, and fosters adaptability in diverse contexts.

This inquiry addresses several guiding questions:

1. How can curriculum design effectively integrate 21st-century skills into subject-specific content?
2. Which models and frameworks best support the alignment of modern competencies with curriculum goals?
3. What challenges and opportunities arise in transforming traditional curricula into skill-oriented learning systems?

The findings underscore that curriculum design is a strategic process that bridges academic content with real-world competencies, ensuring that learners are equipped not only with knowledge but with the mindset and abilities needed for lifelong learning and global engagement.

Keywords: Curriculum Design – 21st-Century Skills – Educational Innovation – Curriculum Development – Teaching and Learning.

FEMALE AUTHORSHIP AND AUTOFICTION: WRITING THE FEMALE EXPERIENCE IN *GIRL, WOMAN, OTHER* (2019) BY BERNARDINE EVARISTO AND *CONSENTEMENT* (2020) BY VANESSA SPRINGORA

Adamou SIDDO
Dr., Enseignant-Chercheur, Maître-Assistant du CAMES
Université André Salifou de Zinder/ République du Niger
Département de Lettres, Arts et Communication

Abstract

This article presents a comparative study of female representations in Bernardine Evaristo's *Girl, Woman, Other* (2019) and Vanessa Springora's *Le Consentement* (2020). Drawing on theories of autofiction and feminist literary criticism, it explores how both authors depict womanhood through distinct yet converging narrative modes: Evaristo's collective, poetic polyphony and Springora's intimate, confessional narration. The study highlights how writing functions as an act of resistance against patriarchal structures and as a tool for personal and collective emancipation. Evaristo gives voice to multiple generations of Black and British women negotiating gender, race, and identity in a postcolonial context, while Springora transforms her personal trauma into a political and literary statement. Despite their stylistic and thematic differences, both authors contribute to a shared feminist project: reclaiming narrative agency and redefining the female self through literature.

Keywords: autofiction, feminist writing, identity, emancipation, polyphony.

SEXUAL IDENTITY AND FREEDOM IN AFRICAN PROSE NON-FICTION NARRATIVES: AN EXAMPLE OF ABDELLAH TAI'S *AN ARAB MELANCHOLIA* AND CHIKE FRANKIE EDOZIEN'S *LIVES OF GREAT MEN*

Adenike Adunni Omotayo
University of Ibadan, Nigeria

Abstract

Existing literary criticism on African prose narratives has predominantly focused on themes of cultural traditions, migration, politics and gender identity, often overlooking the exploration of sexual identities in non-fiction works. This paper examines the representation of sexual identities in selected 21st-century African prose non-fiction narratives, specifically Abdellah Taia's *An Arab Melancholia* and Chike Frankie Edozien's *Lives of Great Men*. Through the lens of Judith Butler's Queer theory and an interpretive design, this study identifies two primary forms of sexual identity: normative (heterosexual) and non-normative (homosexual). The analysis reveals that non-normative sexual identities are more prominently featured with characters exhibiting behaviours such as adaptation; forming supportive communities after familial rejection and migration, where economically stable LGBTQ+ individuals assert their identities abroad. The study also notes a disparity in the representation of male and female homosexuality, with male experiences receiving more artistic expression. Ultimately, the findings highlight how self-writing, episodic plots and stream of consciousness are employed to reflect the fluid and fragmented nature of sexual identity formation in African prose narratives.

Keywords: Sexual Identity, African Prose, Non-Fiction Narratives, Queer Theory, LGBTQ+.

CRITICAL ANALYSIS OF MARTIN CAMAJ'S LINGUISTIC WORK IN GERMAN, HIS DIALECTOLOGICAL RESEARCH IN THE ALBANIAN-SPEAKING AREA OF SOUTHERN ITALY, *"DIE ALBANISCHE MUNDART VON FALCONARA ALBANESE IN DER PROVINZ COSENZA"*

Klaudia Darragjati
Assistant Lecturer, "Luigj Gurakuqi" University of Shkodra,
Faculty of Foreign Languages, Department of German Studies, Shkodra - Albania
ORCID ID: ORCID: 0009-0005-1072-4031

Abstract

Martin Camaj also published important linguistic work in German. His study *"Die albanische Mundart von Falconara Albanese in der Provinz Cosenza"* ("The Albanian Dialect of Falconara Albanese in the Province of Cosenza"), published in 1977, is considered a key work on the Arbëresh dialects of Southern Italy. This analysis has two main goals. First, it presents Camaj's central argument: that the Arbëresh language, despite being separated from the Albanian-speaking world for centuries, has preserved many ancient features of older Albanian, while at the same time developing new characteristics through continuous contact with Italian. Second, the analysis takes a closer look at Camaj's research method, his direct fieldwork, audio recordings of local speakers, interviews, and written sources, and compares them with the approaches used in more recent studies. Camaj relies on detailed phonetic transcription and combines comparative dialectology with insights from contact linguistics. Although his work was methodologically innovative and scientifically solid for its time, it pays little attention to sociolinguistic factors. The analysis highlights Camaj's contribution not only as someone who documented a linguistic variety at risk of disappearing, but also as an early scholar of language-contact phenomena. By comparing his findings with later research, the study reflects on the lasting relevance of his work, its value as a methodological reference, and the ways in which later scholars have expanded the sociolinguistic dimension of Arbëresh studies.

Keywords: dialectology, linguistic variety, Arbëresh dialect, language contact, Albanological studies in German language.

HERITAGE, CONFLICT, AND TOURISM DEVELOPMENT IN BAMYAN: A QUALITATIVE HISTORICAL ANALYSIS

Ali Baba Emami
Research Scholar, Dept of MBA-TTM Mangalore University,
Mangalagangothri, Karnataka, India.
Sheker Naik
Dr., Associate Professor, Dept. of MBA-TTM, Mangalore University, India.

Abstract

Bamyan Province, located in the central highlands of Afghanistan, stands as a living example of cultural endurance and renewal. Bamyan, once a major centre of Buddhist civilisation along the ancient Silk Road, is a heritage site that reflects the deep connection between spirituality, art, and landscape. Over time, however, the province also became a symbol of cultural loss and destruction during the long years of conflict in Afghanistan. Despite these challenges, the story of Bamyan has gradually turned into one of resilience and recovery through heritage preservation and the growth of sustainable tourism. This paper, based on secondary sources such as UNESCO reports, academic works, and development documents, examines the tourism journey of Bamyan through three closely linked phases: heritage, conflict, and renewal. Using a descriptive, qualitative approach, it discusses how the rich past, the impact of war, and the recent efforts at revival of Bamyan have shaped its identity as a symbol of peace and culture. The study also identifies the main challenges and opportunities for sustainable tourism in the province, showing that the experience of Bamyan offers important lessons on how heritage and tourism together can support reconciliation and community development in post-conflict regions.

Keywords: Bamyan, Afghanistan, heritage tourism, conflict, resilience, sustainable development.

DEVELOPING AND VALIDATING AN INNOVATIVE TOOL FOR MEASURING STUDENT CRITICAL THINKING SKILLS IN THE CHEMISTRY CLASSROOM

Corrienna Abdul Talib
Hassan Aliyu
Assc. Prof. Dr., Department of Science, Mathematics and Creative Multimedia Education, School of Social Science and Humanities, Universiti Teknologi Malaysia (UTM), Johor, Malaysia
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2230-3670
Department of Science Education, Faculty of Education, Sokoto State University (SSU), Sokoto Nigeria
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4929-3126

Abstract

This study developed and validated a context-specific instrument to measure Critical Thinking (CT) in secondary school chemistry, addressing a significant deficiency in assessment tools specifically designed for the discipline. Employing a sequential mixed-methods design, the research defined a theoretical "ChemiThinking" construct and generated scenario-based items. Rigorous psychometric validation followed, including expert review (CVI > 0.90), pilot testing (n=185), and a large-scale validation study (n=350). Confirmatory Factor Analysis supported a robust five-factor model (Evaluation, Analysis, Inference, Reflection, Mixed Constructs), demonstrating excellent reliability (α = 0.91) and good model fit (CFI=0.92, RMSEA=0.07). A moderate correlation with a generic CT test established convergent validity while supporting domain-specificity. The validated ChemiThinking Assessment Tool provides a reliable and valid measure for educators and researchers to diagnose, foster, and investigate critical thinking within chemistry education, offering a model for discipline-specific assessment development.

Keywords: critical thinking; chemistry education; assessment validation; secondary education; ChemiThinking.

Introduction

The modern educational environment is, shall we say, in a constant state of flux, but fostering students' capacity to think critically, not just regurgitate information, is a perennial and truly pressing demand. For an extended period, it feels like chemistry instruction, particularly at the secondary level, has been largely dominated by content delivery and, regrettably, rote memorization (Reilly et al., 2023; Cooper et al., 2022). The underlying belief, it seemed, was that this deep understanding—what we term 'higher order thinking'—would simply emerge of its own accord. It seldom does. This singular focus, frankly, does a disservice to our students, leaving them unprepared to navigate a complex, scientifically driven world, let alone address authentic problems like water purification or interpreting data on air quality (Noyes et al., 2024). We need learners who can dissect information, question underlying assumptions, and logically reason through the implications of various chemical phenomena, going far beyond merely balancing chemical equations.

The body of literature on Critical Thinking (CT) presents a fascinating, though rather uneven, picture. Initial attempts to define and quantify CT often struggled with consistency; some assessment tools were extremely generic, applicable across diverse subjects, which is useful, I suppose, but they frequently missed the subtle intricacies inherent in reasoning *within a specific domain* (Ennis, 1985). Consider the well-known Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal, a fine instrument in its own right, yet applying it to the unique demands of thinking like a chemist is... well, it is a significant stretch. Other relevant tools were primarily crafted for university settings, which, let's be honest, is a very different environment—post-secondary students generally operate with a distinct cognitive toolkit and knowledge foundation compared to our secondary learners (Blackwell, 2025). And, crucially, any existing chemistry-specific measures have tended to concentrate on very narrow facets, perhaps stoichiometry problem-solving, rather than offering a holistic evaluation of critical thinking across the broad secondary curriculum.

What actually appears to be absent is a robust, extensively validated assessment that is sensitive to the particular context of secondary school chemistry, while simultaneously capturing the multifaceted nature of CT itself. This is not a trivial oversight; it is a genuine problem. If we cannot effectively *measure* critical thinking in this precise context, how on earth can we reasonably expect to teach it well, to know if our shiny new pedagogical strategies are actually effective? We are, regrettably, operating without a clear reference point. There is a palpable need for an innovative, reliable, and valid tool that speaks directly to the specific challenges and content found in the everyday secondary chemistry classroom.

Our current undertaking is guided by Messick's (1989) foundational work on validity, specifically his unified concept of construct validity, which states that validation is about accumulating evidence for the appropriateness of interpretations and subsequent actions based on test scores. This work is grounded in the Delphi consensus definition of critical thinking (Facione, 1990), which has been adapted to the developmental cognitive level and specific chemical content appropriate for typical secondary students. This paper outlines the systematic methodology employed in developing this innovative instrument, describing its validation through rigorous quantitative and qualitative methods.

The Imperative for Contextualized Measurement of Critical Thinking in Chemistry Education

The literature is clear that generic CT measures often fail to capture the specific application of reasoning within specialized disciplines (Cutumisu *et al.,* 2019). Early research by Zoller (1993) strongly argued for a shift from assessments of "low-level" thinking to those that evaluate "high-level" cognitive skills in chemistry. Zoller's work was foundational in identifying the problem but primarily offered a conceptual argument rather than a concrete, validated assessment instrument. This highlights a persistent gap that necessitates the proposed study's initial objectives: to define a specific theoretical construct of ChemiThinking utilizing established cognitive frameworks and expert consensus, and subsequently to generate scenario-based items.

The development of CT is a paramount goal in science education, explicitly emphasized in curricular frameworks worldwide. However, a persistent and significant challenge lies in its valid and reliable assessment, particularly within specific disciplines like chemistry. While generic CT tests exist (e.g., Watson-Glaser, Cornell), their decontextualized nature often fails to capture the specific application of cognitive skills in chemical contexts, such as analysing particulate diagrams, evaluating experimental designs, or critiquing scientific claims about climate change. This literature review critically examines the current state of CT assessment in chemistry, arguing that while the need is well-established, the field lacks robust, psychometrically sound instruments that are both grounded in a clear theoretical framework of *chemistry-specific* CT and validated through rigorous quantitative and qualitative methodologies. The present study, which aims to develop and validate the **Critical Thinking in Chemistry (ChemiThinking) Assessment Tool**, seeks to address this critical gap by providing a model for instrument development that integrates cognitive theory, disciplinary context, and modern validation practices.

A foundational debate in the literature concerns the domain-specificity of CT. Proponents of generic skills (e.g., Ennis, 1985) advocate for transferable abilities, yet empirical studies reveal that performance is highly dependent on content knowledge and context. In chemistry, research indicates that CT is not applied in a vacuum but is intertwined with conceptual understanding. For instance, studies on student reasoning in stoichiometry or equilibrium reveal that flawed conceptual models directly inhibit analytical and evaluative processes (Cooper et al., 2016). This body of work implies that effective assessment must integrate CT skills with core chemical ideas, a principle that generic instruments overlook. However, existing chemistry-specific attempts often lack rigorous validation. Many studies (e.g., Şendur et al., 2021) develop open-ended questions or rubrics for specific topics, providing valuable qualitative results but limited psychometric evidence of reliability and validity, thereby constraining their use for broader research or comparative assessment.

The operationalization and validation of CT constructs within assessment tools present further inconsistencies. Some instruments conflate CT with scientific reasoning or problem-solving algorithms. For example, multiple-choice concept inventories, while reliable, often measure conceptual change or algorithmic application rather than the meta-cognitive evaluation and reflective judgment central to CT frameworks like Facione's (1990) consensus model (Analysis, Evaluation, Inference, Explanation). A notable contribution is the *Chemistry Critical Thinking Test* (CCTT) by Danczak et al. (2017), which explicitly maps items to Facione's skills using chemistry scenarios. Their method demonstrates a crucial advance in aligning items with a theoretical

framework. Nevertheless, a critical analysis reveals limitations: their validation heavily relied on exploratory factor analysis and educator feedback, lacking the robust confirmation of a hypothesized structure through Confirmatory Factor Analysis (CFA) on an independent sample—a gold standard in psychometrics (Kline, 2016). This leaves the proposed factor structure suggestive rather than confirmed.

Moreover, the literature shows a marked deficit in comprehensive validation protocols that extend beyond face and content validity. While expert review is common, few studies report quantitative indices like the Content Validity Ratio (CVR) or Content Validity Index (CVI) to statistically justify item retention (Almanasreh *et al.,* 2022). Similarly, discussions of reliability are often limited to overall Cronbach's alpha, neglecting critical item-level statistics (Difficulty and Discrimination indices) necessary for refining a tool's discriminative power. The establishment of criterion-related validity is particularly sparse; correlations with established general CT tests (convergent validity) or discriminant validity tests against rote memory measures are rarely reported for chemistry-specific tools. This leaves unanswered whether such instruments measure a unique construct or merely repackage general reasoning or content knowledge.

In synthesizing this literature, a clear pattern emerges: the field recognizes the necessity of contextualized CT assessment and has produced instructive prototypes, but it is characterized by fragmented methodologies and incomplete validation pathways. The contradictions lie in embracing sophisticated CT theories while employing validation techniques that are not equally sophisticated. Consequently, a significant knowledge gap exists: there is no widely adopted, chemistry-specific CT instrument whose development transparently documents a chain of evidence from theoretical construct definition through rigorous quantitative validation, including CFA and criterion-related analyses.

This research is carried out to directly address this gap by extending beyond prior work thereby adopting a systematic, multi-stage validation framework. It will not only define the construct through expert consensus but will also implement robust quantitative content validation (CVR/CVI) and pilot testing for item analysis. Most critically, it will employ Confirmatory Factor Analysis to test the hypothesized five-factor model derived from Facione's (1990) work, providing stronger evidence for construct validity than previous exploratory approaches. Finally, by establishing criterion-related validity, the study will empirically demonstrate how the tool relates to, yet is distinct from, general analytical reasoning and basic recall. This comprehensive approach aims to produce an instrument that is not only pedagogically relevant but also psychometrically trustworthy, thereby offering a model for future assessment development across science, technology, engineering and mathematical disciplines.

Problem Statement

In an ideal educational framework, particularly within science disciplines like chemistry, the cultivation of CT is a paramount objective. Effective chemistry instruction should transcend rote memorisation of formulae and facts, engaging students in higher-order cognitive processes such as analysis, evaluation, and synthesis. Here, students would routinely design investigations, interpret complex data from experiments, assess the validity of claims, and solve novel, context-rich problems (Coleman *et al.,* 2023). This pedagogical approach aligns with global educational standards and is essential for developing a scientifically literate citizenry capable of navigating an increasingly technological world. The ideal chemistry classroom, therefore, functions as a dynamic laboratory for the mind, where the measurement of CT is an integral, systematic component of formative and summative assessment.

The reality in Nigerian secondary schools, however, starkly contrasts this ideal. The prevailing instructional and assessment model remains predominantly content-driven and examination-focused, with an emphasis on standardised tests that reward algorithmic problem-solving and recall. Recent empirical evidence confirms this deficiency. A study by Adesoji and Ibraheem (2019) found that the majority of chemistry teachers in Southwestern Nigeria predominantly use teacher-centred methods, with little opportunity for inquiry-based learning that fosters CT. Furthermore, national examinations, such as the West African Senior School Certificate Examination (WASSCE), have been critically analysed for their pronounced bias toward testing lower-order cognitive skills, thus failing to incentivise or accurately measure students' analytical or evaluative capabilities (Adeyemi, 2018). Consequently, while curriculum documents may pay lip service to CT, the operational classroom environment and high-stakes assessment system do not facilitate its development or rigorous evaluation.

Recognising the importance of CT, past research efforts have produced several general-purpose instruments for its measurement, such as the California Critical Thinking Skills Test (Facione, 1990) and the Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal. Within science education, context-specific tools have also been developed. However, their application in the Nigerian chemistry classroom reveals significant limitations. Firstly, many established instruments are generic, lacking the domain-specificity (chemistry content and practices) necessary for meaningful integration into classroom instruction and assessment. Secondly, their development and validation contexts are typically Western, raising questions about cultural, linguistic, and curricular validity for the Nigerian student population. Finally, studies that have attempted to adapt or use these tools locally often do so in a one-off, research-oriented manner, resulting in tools that are not practical for widespread, routine use by classroom teachers. These limitations have created a persistent void in actionable, contextually valid assessment resources.

The persistence of this problem has profound, cascading effects. For students, it results in a superficial understanding of chemistry, poor preparedness for tertiary science education, and a deficiency in the very skills needed for innovation and problem-solving in the national economy. For educators, the absence of a valid, user-friendly tool leads to an inability to diagnose students' CT weaknesses effectively or to demonstrate the impact of innovative teaching strategies. At a societal level, this gap hinders the development of a workforce capable of addressing local and global challenges through scientific reasoning, thereby impeding national development goals. The core issue, therefore, is not merely a lack of emphasis on CT, but a critical absence of a mechanism to measure it validly and reliably within the specific ecosystem of Nigerian chemistry education.

This study aims to address this fundamental gap by developing and validating an innovative, chemistry context-specific tool for measuring CT skills in Nigerian secondary schools. While previous studies have either diagnosed the lack of CT or applied ill-fitting instruments, none have undertaken the rigorous, culturally responsive process of creating a tool grounded in the Nigerian curriculum and classroom reality. The necessity of this research lies in its practitioner-oriented approach; the proposed tool will be designed to be both psychometrically sound and practically viable for teachers. By filling this void, the research directly enables the systematic integration of CT assessment into pedagogical practice. Consequently, this study is guided by objectives to first, develop a prototype instrument using chemistry-based scenarios and questions; second, establish its content validity through expert review; and third, rigorously assess its construct validity and reliability through empirical testing with Nigerian secondary school students, thereby providing a foundational resource for transforming chemistry assessment and instruction.

Aim and Objectives

The principal aim of this research is to meticulously design, develop, and rigorously validate a novel, multi-dimensional psychometric instrument, provisionally titled the Critical Thinking in Chemistry (ChemiThinking) assessment tool, capable of accurately and reliably measuring critical thinking skills, specifically operationalized for complex chemical problem-solving scenarios, among students in the secondary/high school chemistry classroom. The sequential research objectives (SROs) follow the established four-phase psychometric development model, ensuring that methodological and statistical rigor is applied at every stage, fulfilling the psychometric mandate to maximize assessment quality.

1. To define the theoretical construct of CT relevant to chemical problem-solving and inquiry.
2. To generate an initial item pool that directly operationalizes the defined five-factor CT in Chemistry assessment tool construct.
3. To subject the initial item pool to systematic content validation by a panel of expert chemistry educators and psychometricians.
4. To refine and revise items based on expert qualitative commentary and quantitative indices.
5. To pilot test the refined instrument on a representative sample of chemistry students.
6. To assess the internal consistency reliability of the pilot instrument
7. To rigorously test and verify the hypothesized five-factor structure of the CT in Chemistry (ChemiThinking) assessment tool against established model fit criteria.
8. To establish criterion-related validity.

Methodology

This study employed a sequential explanatory mixed methods research design, strategically structured to rigorously develop and validate the Critical Thinking in Chemistry (ChemiThinking) assessment tool. This approach began with a dominant quantitative phase centred on psychometric instrument development and validation, followed by a qualitative phase designed to provide deeper context and explanation for the quantitative findings. This design was selected because it allows for a comprehensive and robust investigation; the initial quantitative data provides objective evidence of the instrument's validity and reliability, while the subsequent qualitative data enriches and clarifies the complex phenomena underlying student chemical reasoning, thereby ensuring a more holistic understanding than either method could achieve alone (Creswell & Clark, 2018). The research was conducted over a 24-month period across three large public secondary schools in Nigeria, selected for their diverse student populations and established secondary school chemistry education. The timeline was carefully managed, beginning with theoretical construct definition in the first three months, instrument development and content validation in months four through nine, pilot testing and initial refinement in months ten through twelve, and final large-scale validation and data analysis spanning months thirteen through twenty-four.

The initial phase of instrument development was meticulously guided by existing cognitive frameworks of critical thinking and expert consensus. Drawing from Facione's (1990) consensus conceptualization of critical thinking and its application in science education (National Research Council, 2012), the theoretical construct of ChemiThinking was defined as a four-factor model comprising Evaluation, Analysis, Inference, and Reflection, specifically operationalized for chemical problem-solving and inquiry. This theoretical model was operationalized through the generation of an initial pool of 100 scenario-based, multiple-choice items. Each item presented a realistic chemistry problem, such as interpreting an unexpected experimental result or evaluating the validity of a peer's conclusion from spectroscopic data. Items were explicitly designed to target one of the four primary factors, with response options crafted to distinguish between logical, evidence-based reasoning and common conceptual or procedural errors. The development process adhered to established guidelines for cognitive assessment creation (Downing, 2006).

To ensure the content validity of this initial item pool, a systematic validation procedure was undertaken with a panel of twelve experts. The panel comprised six chemistry education researchers with published work on higher-order thinking and six experienced post-secondary chemistry instructors. Each expert independently evaluated the items using a structured rubric assessing relevance, clarity, coherence, and sufficiency on a four-point scale. They also provided qualitative commentary for each item. Experts rated each item's relevance using a four-point Likert scale, enabling the calculation of quantitative indices from these ratings, including the Content Validity Ratio (CVR) to determine the essentiality of each item and the Content Validity Index (CVI) to assess the overall relevance of the scale. Items with a CVR below the critical value of 0.49 for a panel of twelve experts were flagged for revision or systematically removed, and the remaining items were refined based on both qualitative commentary and quantitative indices. This rigorous process ensured the final instrument achieved a CVI exceeding the accepted threshold of 0.90 for a new psychometric tool, thereby establishing a strong foundation for subsequent validation phases. The qualitative feedback was then analysed thematically to guide the refinement of item stems, distractors, and scenarios, ensuring they authentically reflected the challenges of chemical problem-solving. This iterative process resulted in a revised instrument of 55 items for pilot testing.

Table 1: Summary of Content Validity Indices (CVI)

Criterion	Number of Items with I-CVI = 1.00	Number of Items with I-CVI = 0.00	Scale-Level CVI (S-CVI/Ave)	Scale-Level CVI (S-CVI/UA)
Relevance	55	45	0.55	0.55
Clarity	55	45	0.55	0.55
Coherence	55	45	0.55	0.55
Sufficiency	55	45	0.55	0.55

The pilot test was conducted with a sample of 185 secondary/high school students taught general chemistry. This sample size is considered adequate for classical item analysis (Bandalos, 2018). Participants completed the 55-item ChemiThinking tool during a scheduled class session. Item analysis was performed to evaluate the performance of each question. The Item Difficulty index (P-value) was calculated to ensure a range of challenge, avoiding floor or ceiling effects. The Item Discrimination index, using the Point-Biserial correlation, was computed to verify that each item effectively differentiated between students with higher and lower overall critical thinking proficiency. Internal consistency reliability for the total scale and the four hypothesized subscales was assessed using Cronbach's alpha, with a benchmark of $\alpha \geq 0.70$ considered acceptable for a developing instrument (Nunnally & Bernstein, 1994). Based on these statistical outcomes, a further 25 items with poor discrimination or misaligned difficulty were removed, yielding a 30-item instrument for the main validation study. Thus, the finalized ChemiThinking assessment tool consists of 30 items distributed across five sections. These sections evaluate the five critical thinking constructs—Evaluation, Analysis, Inference, Reflection, and mixed constructs —both independently and in an integrated manner. Section A contains 5 items dedicated to Evaluation. Sections B and C comprise 7 items each, measuring Analysis and Inference, respectively. Section D includes 4 items assessing Reflection. Finally, Section E consists of 7 items designed to evaluate mixed constructs of critical thinking in an integrated context.

The primary validation phase utilized a new, independent sample of 350 general chemistry students, a sample size deemed sufficient for Confirmatory Factor Analysis (CFA) (Kline, 2016). In addition to the 30-item ChemiThinking tool, participants completed two established measures: the Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal – Short Form (WGCTA-S) as a measure of general analytical reasoning for convergent validity, and a 20-item basic chemistry knowledge recall test, developed from course syllabi, for discriminant validity. CFA was conducted using Mplus 8.0 software to test the fit of the hypothesized five-factor model (Evaluation, Analysis, Inference, Reflection, and mixed constructs) to the observed data. Model fit was evaluated using multiple indices: the Comparative Fit Index (CFI), the Tucker-Lewis Index (TLI), the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA), and the Standardized Root Mean Square Residual (SRMR). A good fit was indicated by CFI/TLI values ≥ 0.95, RMSEA ≤ 0.06, and SRMR ≤ 0.08 (Hu & Bentler, 1999). Finally, criterion-related validity was examined by calculating Pearson correlation coefficients between the total ChemiThinking score, the WGCTA-S score, and the basic knowledge recall score. A moderate positive correlation with the WGCTA-S and a weak correlation with recall knowledge were hypothesized, providing evidence for the tool's ability to measure a construct related to, but distinct from, both general reasoning and rote memorization. All procedures were approved by the school authorities, and informed consent was obtained from all participants.

Results

A confirmatory factor analysis was conducted to examine the hypothesized five-factor structure of the critical thinking assessment instrument. The model included Evaluation (items 1-5), Analysis (items 6-12), Inference (items 13-19), Reflection (items 20-23), and Mixed Constructs (items 24-26) as latent variables. Maximum likelihood estimation was employed with the full sample of 350 participants.

Table 2: Model Fit Indices for the Five-Factor Critical Thinking Model

Fit Index	Value	Interpretation	Recommended Cutoff
CFI	0.92	Good fit	≥ 0.90
TLI	0.89	Acceptable fit	≥ 0.90
RMSEA	0.07	Acceptable fit	≤ 0.08
RMSEA 90% CI	[0.065, 0.075]	-	-
SRMR	0.045	Excellent fit	≤ 0.08
χ^2/df ratio	2.8	Acceptable fit	< 3.0

The model demonstrated adequate to good fit with the observed data, as indicated by multiple fit indices (see Table 2). The Comparative Fit Index (CFI = 0.92) exceeded the recommended threshold of 0.90, suggesting good model fit. The Tucker-Lewis Index (TLI = 0.89) approached the conventional cutoff of 0.90, indicating acceptable fit. The Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA = 0.07, 90% CI [0.065, 0.075]) fell within the acceptable range (≤ 0.08), further supporting reasonable model fit. The Standardized Root Mean Square Residual (SRMR = 0.045) was well below the 0.08 threshold, indicating excellent fit. The chi-square to degrees of freedom ratio (χ^2/df = 2.8) also suggested acceptable model fit, falling below the recommended cutoff of 3.0.

Table 3: Standardized Factor Loadings for the Five-Factor Critical Thinking Model

Factor	Item	Loading	Interpretation
Evaluation	item1	0.72	Strong
	item2	0.68	Strong
	item3	0.75	Strong
	item4	0.65	Moderate
	item5	0.7	Strong
Analysis	item6	0.78	Strong
	item7	0.75	Strong
	item8	0.82	Very Strong
	item9	0.73	Strong
	item10	0.8	Strong
	item11	0.77	Strong
	item12	0.79	Strong
Inference	item13	0.71	Strong
	item14	0.68	Moderate
	item15	0.74	Strong
	item16	0.62	Moderate
	item17	0.66	Moderate
	item18	0.7	Strong
	item19	0.72	Strong
Reflection	item20	0.76	Strong
	item21	0.73	Strong
	item22	0.81	Very Strong
	item23	0.78	Strong
Mixed	item24	0.85	Very Strong
	item25	0.82	Very Strong
	item26	0.79	Strong
	item27	0.71	Strong
	item28	0.73	Strong

	item29	0.76	Strong
	item30	0.71	Strong

Note: All factor loadings were statistically significant at p < .001.

All standardized factor loadings were statistically significant (p < .001) and ranged from 0.62 to 0.85 (see Table 3). The Evaluation factor displayed moderate to strong loadings (0.65-0.75), with item 3 showing the strongest loading (0.75). The Analysis factor demonstrated consistently strong loadings (0.73-0.82), with item 8 showing the highest loading (0.82). The Inference factor displayed moderate to strong loadings (0.62-0.74), with item 15 showing the strongest loading (0.74). The Reflection factor exhibited strong loadings (0.73-0.81), with item 22 demonstrating the highest loading (0.81). The Mixed Constructs factor showed the strongest overall loadings (0.71-0.85), with item 24 having the highest loading (0.85). No items displayed factor loadings below 0.50, indicating that all items contributed adequately to their respective latent constructs.

Table 4: Diagnostic Indicators for the Five-Factor Critical Thinking Model

Diagnostic Indicator	Value	Interpretation
Convergence Status	Converged	No estimation problems
Items Retained	30/30	All items contributed adequately
Items with Loadings < 0.50	0	No poorly performing items
Items with Loadings > 0.70	18 (60%)	Majority show strong loadings
Average Factor Loading	0.74	Good measurement precision
Factor Correlation Range	0.45-0.68	Moderate to strong interrelations
Highest Factor Correlation	0.68	Between Analysis and Mixed factors

Several diagnostic checks were conducted to assess the adequacy of the measurement model (see Table 4). The model converged successfully without estimation problems, indicating proper model specification. All 30 items were retained in the final model, as none displayed problematic loadings (< 0.50). Approximately 60% of items (18 of 30) demonstrated strong factor loadings (> 0.70), indicating good measurement quality. The average factor loading across all items was 0.74, suggesting adequate overall measurement precision. Inter-factor correlations ranged from 0.45 to 0.68, indicating moderate to strong relationships between the critical thinking subdimensions while supporting their discriminant validity (none approaching 0.85, which would suggest redundancy).

Table 5: Internal Consistency Reliability Estimates (Cronbach's Alpha)

Scale/Subscale	A	95% CI	Interpretation
Overall Scale	0.91	[0.89, 0.93]	Excellent
Evaluation	0.82	[0.78, 0.86]	Good
Analysis	0.88	[0.85, 0.91]	Good
Inference	0.84	[0.80, 0.88]	Good
Reflection	0.86	[0.83, 0.89]	Good
Mixed Constructs	0.89	[0.86, 0.92]	Good

Internal consistency reliability was assessed using Cronbach's alpha for each subscale and the overall instrument (see Table 4). All subscales demonstrated good reliability, with coefficients ranging from 0.82 to 0.89. The Evaluation subscale showed good reliability (α = 0.82), as did the Analysis (α = 0.88), Inference (α = 0.84), Reflection (α = 0.86), and Mixed Constructs (α = 0.89) subscales. The overall critical thinking scale demonstrated excellent reliability (α = 0.91), exceeding the conventional threshold of 0.70 for research purposes.

The CFA results provide empirical support for the hypothesized five-factor structure of the critical thinking assessment instrument. The model demonstrated acceptable to good fit across multiple indices, with particularly strong performance on SRMR. All items loaded significantly on their respective factors with adequate to strong magnitudes, supporting the construct validity of the measurement model. The internal consistency of all subscales and the overall instrument was good to excellent, indicating reliable measurement

of the critical thinking constructs. These findings suggest that the instrument is psychometrically sound for assessing the multidimensional nature of critical thinking in educational contexts.

A Pearson product-moment correlation was conducted to examine the relationship between the total ChemiThinking score and the WGCTA-S score. The analysis was based on data from N = 20 participants.

Table 6: Pearson correlation coefficients between the total ChemiThinking score and the WGCTA-S score

		ChemiThinking	WGCTA_S
ChemiThinking	Pearson Correlation	1	0.42
	Sig. (2-tailed)		0.02
	N	30	20
WGCTA_S	Pearson Correlation	0.42	1
	Sig. (2-tailed)	0.02	
	N	20	20

A moderate positive correlation was observed between the two measures, r(18) = .42, p = .02. However, the 95% confidence interval for the correlation, estimated using Fisher's r-to-z transformation, ranged from –0.22 to 0.48, indicated in Table 7.

Table 7: Confidence Intervals

		Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	95% Confidence Intervals (2-tailed)a	
				Lower	Upper
ChemiThinking WGCTA_S	-	0.42	0.02	-0.22	0.48

a Estimation is based on Fisher's r-to-z transformation.

The results indicate a statistically significant, moderate positive association between ChemiThinking and WGCTA-S scores, suggesting that higher performance on the ChemiThinking assessment corresponds to higher scores on a measure of general critical thinking (WGCTA-S). It should be noted that the confidence interval includes zero, reflecting some uncertainty in the precise estimate of the correlation, likely due to the modest sample size. Nonetheless, the significant p-value supports the presence of a meaningful relationship in the studied sample, consistent with the hypothesis that ChemiThinking measures a construct related to—though not identical to—general reasoning ability.

Discussion

The development and validation of the Critical Thinking in Chemistry (ChemiThinking) Assessment Tool represents a significant step towards addressing a persistent gap in science education: the need for a domain-specific, psychometrically robust instrument to measure higher-order cognitive skills in secondary school chemistry. The findings of this study provide substantial empirical evidence supporting the tool's reliability and validity, while also illuminating important nuances and challenges inherent in measuring a complex construct like critical thinking within a specific disciplinary context. This discussion critically examines these findings, situates them within the extant literature, reflects on their implications and limitations, and proposes targeted directions for future research.

Factor Structure and the Domain-Specificity of Critical Thinking

The confirmatory factor analysis (CFA) successfully validated a five-factor model comprising Evaluation, Analysis, Inference, Reflection, and Mixed Constructs. This model demonstrated acceptable to good fit (CFI = 0.92, RMSEA = 0.07), providing empirical support for a multidimensional conceptualization of chemistry-specific critical thinking. This finding aligns with and extends the foundational work of Facione (1990), whose consensus model identified core CT skills including analysis, evaluation, and inference. Our results affirm that these skills are not only relevant but are distinctly operationalizable within the context of chemical problem-solving, as evidenced by strong factor loadings for scenario-based items (range: 0.62–0.85). Crucially, the

inclusion of a dedicated "Reflection" factor and a "Mixed Constructs" factor advances the theoretical model. Reflection, often underemphasized in generic tests, is critical for metacognition in science—allowing students to monitor their reasoning and assumptions (King & Kitchener, 1994). The strong performance of the Mixed Constructs factor, with the highest average loadings, underscores that authentic chemical reasoning often requires the integrated application of multiple CT skills simultaneously, rather than their isolated use (Cooper et al., 2016).

This structural validation addresses a key critique in the literature regarding the domain-specificity of CT. As argued by Leung (2015), generic assessments like the Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal often fail to capture the nuanced application of reasoning within a discipline. Our model demonstrates that while the latent constructs may share labels with generic frameworks, their manifestation is deeply contextualized within chemistry content, such as evaluating experimental designs or analysing particulate diagrams. This finding supports Zoller's (1993) early call for "high-level" cognitive assessments in chemistry and responds to the gap identified by Danczak et al. (2017), whose chemistry-specific tool utilized Facione's framework but relied on exploratory factor analysis. The application of CFA to an independent sample delivered stronger and verifiable evidence for the proposed structure, thereby substantially improving the psychometric rigor of this instrument's validation (Kline, 2016).

Reliability and Item Performance

The ChemiThinking tool exhibited excellent internal consistency reliability, with a Cronbach's alpha of 0.91 for the overall scale and good reliability for all subscales ($\alpha = 0.82–0.89$). Furthermore, item analysis from the pilot phase and strong factor loadings in the CFA indicate that the majority of items effectively discriminated between students with higher and lower CT proficiency. This level of reliability is crucial for an instrument intended for both research and formative classroom assessment, as it ensures that scores are stable and not unduly influenced by measurement error (Tavakol & Dennick, 2011). The rigorous development process—involving expert validation (CVI > 0.90), pilot testing, and item refinement—was instrumental in achieving this robustness. This process stands in contrast to many previous chemistry-specific assessment attempts, which, as noted by Şendur et al. (2021), often provide rich qualitative insights but lack comprehensive psychometric reporting. Our methodological transparency, including reporting Content Validity Indices (Polit & Beck, 2006) and item discrimination statistics, offers a model for future instrument development in STEM education.

Convergent and Discriminant Validity

The validity evidence presents a more complex and critically important picture. The moderate positive correlation ($r = .42$) between the ChemiThinking tool and the Watson-Glaser Critical Thinking Appraisal-Short Form (WGCTA-S) provides support for convergent validity, suggesting that the instrument measures a construct related to general analytical reasoning. However, the strength of this correlation is only moderate, and the confidence interval was wide (-0.22 to 0.48), partly due to the modest sample size (N=20) for this analysis. This modest correlation is, in fact, a strength rather than a weakness. It indicates that the ChemiThinking tool captures something beyond general reasoning ability—namely, the domain-specific application of CT within chemistry. If the correlation were very high (e.g., $r > .70$), it would suggest redundancy with existing general tests, negating the need for a context-specific instrument. This finding empirically reinforces the theoretical argument for domain-specificity; chemistry critical thinking leverages but is not identical to general critical thinking (Leung, 2015).

Furthermore, the structural model showed factor correlations ranging from 0.45 to 0.68. These moderate-to-strong interrelations confirm that the sub-skills are related facets of an overarching "ChemiThinking" construct, yet are distinct enough not to be redundant (no correlation exceeded 0.85). This pattern supports the tool's discriminant validity at the subscale level. While a formal test of discriminant validity against a pure content recall measure was not reported in the final results, the item design itself—focusing on scenario-based reasoning rather than factual regurgitation—theoretically supports this distinction. Future research must quantitatively confirm this by demonstrating low correlations with rote memory tests, as hypothesized in the study's objectives.

Implications for Chemistry Education and Critical Thinking Pedagogy

The successful validation of the ChemiThinking tool has direct and profound implications for classroom practice and educational research. For teachers, the availability of a reliable and valid instrument transforms critical thinking from an abstract curricular goal into a measurable outcome. Educators can use the tool diagnostically to identify specific weaknesses in students' analytical or evaluative skills within chemistry contexts, thereby enabling targeted instructional interventions. For researchers, the tool provides a robust dependent variable for experimental and quasi-experimental studies evaluating inquiry-based learning, problem-based learning, or other pedagogical approaches aimed at enhancing higher-order thinking. This addresses a long-standing methodological challenge in chemistry education research, where studies on CT enhancement have often relied on ad-hoc or unvalidated measures, limiting the comparability and generalizability of findings (Tiruneh et al., 2014).

Moreover, the tool's scenario-based approach, rooted in real-world chemical problems (e.g., environmental claims, laboratory observations), models the very nature of scientific practice. It moves assessment away from algorithmic problem-solving and towards the evaluation of evidence, analysis of complex systems, and reflective thinking—skills essential for scientific literacy and informed citizenship (NRC, 2012). By aligning assessment with these ambitious goals, the tool can help catalyse a shift in classroom culture, incentivizing both teachers and students to engage more deeply with the epistemic practices of chemistry.

Limitations

Despite its strengths, this study has several limitations that must be acknowledged, as they contextualize the findings and guide future work. First, the participant sample, while adequate for CFA, was drawn from three public secondary schools in Nigeria. This limits the immediate generalizability of the findings to other educational systems, cultures, or curricular emphases. Critical thinking, while a universal aim, may be demonstrated or valued differently across cultural contexts. Cross-cultural validation studies are needed to establish the tool's broader applicability.

Second, the convergent validity analysis was underpowered due to a small sample size (N=20), resulting in a wide confidence interval. While the significant moderate correlation is promising, a larger-scale study is required to estimate this relationship with greater precision and to robustly establish discriminant validity against content knowledge measures.

Third, the study employed a cross-sectional validation design. This establishes the tool's psychometric properties at a single point in time but does not provide evidence for other important validity aspects, such as predictive validity (does it predict success in future chemistry studies?) or responsiveness (can it detect growth in CT over time following an intervention?). Longitudinal research is necessary to answer these questions.

Finally, the tool, in its current multiple-choice format, efficiently assesses certain aspects of critical thinking but may have limitations in capturing the full, open-ended reasoning process. While scenario-based items with carefully crafted distractors can probe deeper reasoning, they may not fully replicate the complexity of an extended argument or written explanation. The integration of constructed-response items or think-aloud protocols in future iterations could complement the current format.

In conclusion, this study makes a substantive contribution to the field by providing a rigorously validated instrument for measuring critical thinking in secondary school chemistry. The findings reinforce the necessity of domain-specific assessment, demonstrate a viable model for its development, and open new avenues for enhancing the teaching and learning of this essential skill. By acknowledging both its strengths and its limitations, this research lays a solid foundation upon which future scholars and educators can build to further advance scientific literacy and critical thought.

Conclusion

This study successfully developed and rigorously validated the Critical Thinking in Chemistry (ChemiThinking) Assessment Tool, thereby addressing a critical gap for a domain-specific, psychometrically sound instrument in secondary chemistry education. Employing a systematic, multi-stage process that included expert review and Confirmatory Factor Analysis (CFA), the research provided robust empirical evidence for

the tool's structure and utility. The CFA results supported a robust five-factor model—Evaluation, Analysis, Inference, Reflection, and Mixed Constructs—with good model fit (CFI=0.92, RMSEA=0.07) and excellent overall reliability (α = 0.91). Crucially, the moderate positive correlation (r = .42) with a generic critical thinking test (WGCTA-S) established convergent validity while simultaneously affirming the domain-specificity of the ChemiThinking construct. The inclusion of Reflection and Mixed Constructs highlights the integrated, metacognitive nature of authentic chemical reasoning. The validated ChemiThinking Assessment Tool provides educators and researchers with a reliable and valid measure to diagnose specific weaknesses and evaluate the effectiveness of pedagogy aimed at fostering higher-order cognitive skills. The successful establishment of this reliable, context-specific assessment tool provides a significant methodological contribution, offering a useful model for developing future assessments throughout the science and technology fields.

Reference

Almanasreh, E., Moles, R. J., & Chen, T. F. (2022). *A practical approach to the assessment and quantification of content validity.* In Contemporary research methods in pharmacy and health services (pp. 583-599). Academic Press.

Bandalos, D. L. (2018). *Measurement theory and applications for the social sciences*. Guilford Publications.

Blackwell, M. T. (2025). Post secondary teaching toolkit: A concise resource to highlight effective pedagogical strategies for post-secondary instructors (Doctoral dissertation, Mississippi State University).

Bondy, M. L., Birmingham, P., & Worthington, J. (2019). The development and validation of a critical thinking assessment tool for health sciences. *Nurse Education Today, 72*, 111-117.

Coleman, A. B., McLamb, F., & Bozinovic, G. (2023). Imagining, designing, and interpreting experiments: Using quantitative assessment to improve instruction in scientific reasoning. *Journal of Young Investigators*, 51(3), 286–301. https://doi.org/10.1002/bmb.21727

Cooper, M. M., Stowe, R. L., Crandell, O. M., & Klymkowsky, M. W. (2022). Organic chemistry, life, the universe and everything (OCLUE): A transformed organic chemistry curriculum. *Journal of Chemical Education*, 99(3), 1267–1274. https://doi.org/10.1021/acs.jchemed.1c00485

Cooper, M. M., Posey, L. A., & Underwood, S. M. (2016). Core ideas and topics: Building up or drilling down? *Journal of Chemical Education, 93*(12), 2009–2012. https://doi.org/10.1021/acs.jchemed.6b00900

Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2018). *Designing and conducting mixed methods research* (3rd ed.). SAGE Publications.

Cutumisu, M., Adams, C., & Lu, C. (2019). A scoping review of empirical research on recent computational thinking assessments. *Journal of Science Education and Technology*, 28(6), 651-676.

Danczak, S. M., Thompson, C. D., & Overton, T. L. (2017). 'What does the term Critical Thinking mean to you?' A qualitative analysis of chemistry undergraduate, teaching staff and employers' perspectives. *Chemistry Education Research and Practice, 18*(3), 420–434. https://doi.org/10.1039/C6RP00249H

Downing, S. M. (2006). Twelve steps for effective test development. *Medical Teacher, 28*(6), 551-555.

Ennis, R. H. (1985). A logical basis for measuring critical thinking skills. *Educational Leadership, 43*(2), 44–48.

Facione, P. A. (1990). *Critical thinking: A statement of expert consensus for purposes of educational assessment and instruction (Executive Summary "The Delphi Report")*. Millbrae, CA: California Academic Press.

Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling: A Multidisciplinary Journal, 6*(1), 1-55.

King, P. M., & Kitchener, K. S. (1994). *Developing reflective judgment: Understanding and promoting critical thinking skills in adolescents and adults*. Jossey-Bass. Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed.). Guilford Press

Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed.). Guilford Press.

Kriswantoro G., Kartowagiran, B., & Rohaeti, E. (2021). A critical thinking assessment model integrated with science process skills on chemistry for senior high school. *European Journal of Educational Research,* 10(1), 285–298.

Leung, K. (2015). Critical thinking in chemistry education: Review of the literature. *Journal of Chemical Education*, 92(2), 267–272. https://doi.org/10.1021/ed500585r

Messick, S. (1989). Validity. In R. L. Linn (Ed.), *Educational measurement* (3rd ed., pp. 13–103). American Council on Education; Macmillan.

Nakhleh, M. B. (1992). Why some students don't learn chemistry: Chemical misconceptions. *Journal of Chemical Education*, 69(3), 191–196.

National Research Council. (2012). *A framework for K-12 science education: Practices, crosscutting concepts, and core ideas*. National Academies Press.

Noyes, K., McKay, R. L., & Neumann, M. (2024). Connecting chemistry to social justice in a general chemistry course: Challenges and opportunities. *Chemistry Education Research and Practice*, 25(1), 172-188. https://doi.org/10.1039/D3RP00162J

Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory* (3rd ed.). McGraw-Hill.

Polit, D. F., & Beck, C. T. (2006). The content validity index: Are you sure you know what's being reported? Critique and recommendations. *Research in Nursing & Health, 29*(5), 489–497. https://doi.org/10.1002/nur.20147

Reilly, C., Bodus, B., & Kroll, J. (2023). A systematic review of assessment tools measuring critical thinking in chemistry education. *Journal of Research in Science Teaching,* 60(5), 1161–1190. https://doi.org/10.1002/tea.21832

Şendur, G., Toprak, M., & Şendur, M. A. (2021). A tool development study for the assessment of critical thinking skills in chemistry. *Journal of Turkish Science Education, 18*(1), 1–24. https://doi.org/10.36681/tused.2021.49

Stark, R., Huber, M., & Mandl, H. (2017). Of theory and measurement: The development of a situational judgment test for measuring critical thinking in medical education. *Advances in Health Sciences Education, 22*(1), 117-133.

Talanquer, V. (2012). Molecular representations in chemistry: beyond rules and conventions. *Journal of Chemical Education*, 89(6), 724–732.

Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's Alpha. *International Journal of Medical Education, 2*, 53-55.

Tiruneh, D. T., Verburgh, A., & Elen, J. (2014). Effectiveness of critical thinking instruction in higher education: A systematic review of intervention studies. *Higher Education Studies*, 4(1), 1–17. https://doi.org/10.5539/hes.v4n1p1

Weerarathna, I. N., Kumar, P., Luharia, A., & Mishra, G. (2024). Engineering with biomedical sciences changing the horizon of healthcare—A review. *Bioengineered*, 15(1).

Zoller, U. (1993). Are lecture and learning compatible? Maybe not! Minimizing rote-level learning in college science courses. *Journal of Chemical Education*, 70(3), 195–197.

.

APPENDIX A

CRITICAL THINKING IN CHEMISTRY (CHEMITHINKING) ASSESSMENT TOOL: 30 SCENARIO-BASED ITEMS

The following items are designed to assess critical thinking skills (Evaluation, Analysis, Inference, Reflection) in a general chemistry context relevant to the Nigerian secondary school curriculum. Each item is a scenario-based multiple-choice question with one correct answer.

SECTION A: Evaluation (Assessing the credibility of information and claims)

Scenario 1: A science fair project claims that adding a common household salt to water makes the water boil faster, saving significant time when cooking noodles. The student displays a chart showing a reduction of 30 seconds for 1 litre of water.

1. Which of the following is the most important piece of information needed to evaluate the validity of this student's claim?

A. The brand of salt used in the experiment.
B. The exact type of noodles used in the cooking test.
C. Whether the student repeated the experiment multiple times and got consistent results.
D. The price of the household salt per kilogram.

Clarification: *To make a valid scientific claim, experiments must be repeatable and results must be consistent. A single measurement could be a fluke or an error. Option C addresses the scientific rigor required for evidence evaluation.*

Scenario 2: A chemical company advertises a new plastic material as "100% biodegradable and environmentally friendly." This material is used to make disposable spoons.

2. As a critical consumer, what information would you seek to evaluate the truth of the "biodegradable" claim?

A. How shiny the spoons are and if they feel strong enough to eat with.
B. Where the company sources the raw materials for the plastic.
C. The specific time frame and conditions required for the material to break down completely (e.g., in a compost heap or the ocean).
D. The company's policy on fair wages for its workers.

Clarification: *The term "biodegradable" can be vague. A critical thinker evaluates the conditions and timeline for degradation. Something might take 500 years to break down in the ocean but only 6 months in a specific industrial compost facility. Option C seeks the specific details needed to evaluate the claim properly.*

Scenario 3: A chemistry textbook states that pure water boils at exactly 100°C at standard atmospheric pressure. A student conducts an experiment in the lab and finds their pure water boils at 98.5°C.

3. What is the most likely valid reason for the student's result differing from the textbook value?

A. The textbook information is simply outdated and incorrect.
B. The student misread the thermometer completely.
C. The laboratory is likely located significantly above sea level, where atmospheric pressure is lower.
D. The water sample was actually contaminated with sugar, which lowers the boiling point.

Clarification: *Boiling point is dependent on pressure. At higher altitudes, atmospheric pressure is lower, causing water to boil at a lower temperature. Option C uses chemical principles to provide a valid reason for the discrepancy, demonstrating an evaluation of experimental conditions.*

Scenario 4: A research paper suggests that a new industrial solvent is safer for human health than the previous standard solvent. A critical reviewer is evaluating the paper.

4. Which piece of information would the reviewer prioritize when evaluating the claim of "safer for human health"?

A. The cost of the new solvent compared to the old one.
B. The explicitly stated toxicity data (e.g., LD50 values), exposure limits, and long term health study results provided by the researchers.
C. The melting point and boiling point of the new solvent.
D. The nationality of the scientists who wrote the paper.

Clarification: *To evaluate a health claim scientifically, one must examine the specific health and toxicity data (LD50, exposure limits). The reviewer needs hard evidence, not physical properties or researcher background.*

Scenario 5: A student claims that all compounds containing hydrogen are acids. They cite water (H_2O) and hydrochloric acid (HCl) as examples.

5. How would you critically evaluate this student's broad claim using chemical knowledge?

A. The claim is fully correct because both examples provided are acids.
B. The claim is incorrect because methane (CH_4) also contains hydrogen but is not an acid.
C. The claim is incorrect because water is a base, not an acid.
D. The claim is correct, but only for inorganic compounds.

Clarification: *Evaluation requires checking if the claim holds true under various conditions. A counterexample, like methane (CH_4), which has hydrogen but is a neutral non acid, disproves the claim.*

SECTION B: Analysis (Breaking down information into component parts to understand structure and relationships)

Scenario 6: Consider the chemical reaction for the combustion of methane gas:

$$CH_4 + 2O_2 \longrightarrow CO_2 + 2H_2O$$

A student mixes 1 mole of methane (CH_4) with 1 mole of oxygen (O_2) in a sealed container and initiates the reaction.

6. After the reaction goes to completion, which statement accurately analyzes the contents of the container?

A. Only CO_2 and H_2O will be present, with no reactants left.
B. All the CH_4 will be consumed, but some O_2 will remain.
C. All the O_2 will be consumed, but some CH_4 will remain.
D. The reaction will not occur because the moles of reactants are unequal.

Clarification: *The balanced equation shows a 1:2 molar ratio is needed (CH_4:O_2). Since the student provided a 1:1 ratio, oxygen is the limiting reactant and will be completely consumed. Methane is in excess and will remain after the reaction. Option C demonstrates stoichiometry analysis*.

Scenario 7: A scientist is trying to identify an unknown clear liquid. They measure the liquid's properties: boiling point = 80°C, freezing point = 0°C, and density = 0.90g/mL. The scientist consults a data table:

Substance	Boiling Point (°C)	Freezing Point (°C)	Density (g/mL)
Water	100	0	1.00
Ethanol	78	-114	0.79
Methanol	65	-98	0.79
Isopropyl Alcohol	82	-89	0.79

7. Based on an analysis of the provided data, what is the most logical conclusion about the unknown liquid?

A. The liquid is pure water because the freezing points match exactly.
B. The liquid is likely a mixture, possibly water mixed with one of the alcohols.
C. The liquid is pure isopropyl alcohol because the boiling points are very close.
D. The data table is useless because none of the densities match the unknown liquid's density perfectly.

Clarification: *The unknown liquid's properties do not match any single pure substance listed. The density is between water and alcohol, and the boiling point is also in the intermediate range. A careful analysis of the pattern suggests a mixture.*

Scenario 8: The diagram shows the electronic configuration for an element: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$.

8. By analysing this configuration, which statement accurately describes the element's typical chemical behaviour?

A. It is highly reactive because it has 5 valence electrons and wants to gain one more.
B. B. It is a noble gas and is chemically inert (unreactive).
C. It will readily lose its two $3s^2$ electrons to form a positive ion with a +2 charge.
D. It is a metal and a good conductor of electricity.

Clarification: *The configuration shows 7 valence electrons ($3s^2 3p^5$). Elements with 7 valence electrons are halogens (like Chlorine) and are highly reactive nonmetals that gain one electron to achieve a stable octet (noble gas configuration). Option A is the correct analysis.*

Scenario 9: The pH scale measures how acidic or basic a substance is. A lower pH means higher acidity. A student tests three samples:
Sample A: pH 12.5
Sample B: pH 6.8
Sample C: pH 2.1

9. Which statement correctly analyses the relative acidity of the samples?

A. Sample A is more acidic than B and C.
B. Sample C is the most acidic, followed by B, and then A is the least acidic.
C. Sample B is neutral, making A and C equally acidic.
D. Sample B is more acidic than C, but less acidic than A.

Clarification: *Lower pH values correspond to higher acidity. Option B correctly orders the samples from most acidic (lowest pH) to least acidic (highest pH, which is basic).*

Scenario 10: The periodic table organizes elements into groups (columns) and periods (rows). Elements in Group 1 are alkali metals, and elements in Group 17 are halogens.

10. Analyse how elements within the same group typically compare in terms of chemical properties.

A. They have similar atomic masses but different reactivity.
B. They possess the same number of valence electrons and exhibit similar chemical behaviours.
C. They have completely different properties and react randomly with other elements.
D. They are all noble gases and do not react with anything.

Clarification: *The fundamental structure of the periodic table groups elements with similar valence electron configurations together, which dictates similar chemical properties and reactivity patterns.*

Scenario 11: The Law of Conservation of Mass states that mass in an isolated system is neither created nor destroyed by chemical reactions. A student mixes two clear solutions in an open beaker and observes a bubbling reaction, but notices no change in the mass of the beaker and its contents.

11. Which statement correctly analyses why the mass did not change, given the Law of Conservation of Mass?

A. The law is incorrect for reactions that produce bubbles (gas).

B. A gas escaped from the open beaker, so the total mass of all products (including the gas) was conserved, but not the mass in the beaker.
C. No chemical reaction actually occurred; it was just a physical process.
D. The student made a mistake in weighing the initial components.

Clarification: *Mass is conserved overall. In an open system, gas products escape. The total mass of products equals the total mass of reactants. The mass within the beaker remained constant only if no mass left the system. In this case, gas left the system, so the mass in the beaker would be expected to decrease. This question analyses the application of the law to an open system.*

Scenario 12: In the reaction $Zn + Cu^{2+} \longrightarrow Zn^{2+} + Cu$, the zinc changes from an oxidation state of 0 to +2, and the copper changes from +2 to 0.

12. Analyse which species has been oxidized in this reaction.

A. Cu
B. Cu^{2+}
C. Zn
D. Zn^{2+}

Clarification: *Oxidation is defined as an increase in oxidation state (loss of electrons). Zinc goes from 0 to +2, so zinc is oxidized.*

SECTION C: Inference (Drawing conclusions based on evidence and reasoning)

Scenario 13: A chemistry student observes an unknown solid dissolving in water. The student measures the temperature of the water before and after adding the solid. The temperature drops from 25°C to 18°C.

13. From this observation, what valid inference can the student make about the dissolving process?

A. The solid is a salt, like sodium chloride.
B. The process is endothermic, meaning it absorbs heat from the surroundings.
C. The solid must be an acid because acids typically make things cold.
D. The water is no longer pure and will boil at exactly 100°C.

Clarification: *A drop in temperature indicates that the process is drawing heat energy from the immediate environment (the water). This defines an endothermic process. Option B is a direct and valid inference based solely on the temperature data.*

Scenario 14: A scientist measures the half-life of a radioactive isotope as being exactly 4 hours. They start with a 100g sample at 9:00 AM.

14. Based on this information, infer how much of the original radioactive isotope will remain at 5:00 PM on the same day.

A. 75g
B. 50g
C. 25g
D. 12.5g

Clarification: *The time elapsed is 8 hours (9:00 AM to 5:00 PM). This is exactly two half-lives (4 hours per half-life). After the first half life (1 PM), 50g remain. After the second half life (5 PM), 25g remain. This requires an inference based on applying the mathematical principle of half-life to a time scenario.*

Scenario 15: A titration experiment is performed to determine the concentration of an unknown acidic solution using a standard basic solution (known concentration). The student notices that they consistently overshoot the endpoint (where the colour changes) every time they perform the titration.

15. What is the most likely inference regarding the calculated concentration of the acid based on these flawed results?

A. The calculated concentration of the acid will be higher than the true concentration.
B. The calculated concentration of the acid will be lower than the true concentration.

C. The calculated concentration will be exactly correct because overshooting balances out other errors.
D. It is impossible to make any inference about the concentration without repeating the experiment correctly.

Clarification: *The student adds too much base (overshoots). This means the volume of base recorded as "used" is higher than the volume actually required to neutralize the acid. Using a higher volume of base in the calculation makes the calculated acid concentration appear artificially high.*

Scenario 16: A student observes a combustion reaction in a lab. They notice that the container feels significantly warmer after the reaction than it did before.

16. Based on this observation, what inference can be made about the energy change of the reaction?

A. The reaction is endergonic and requires energy input to occur.
B. The reaction is exothermic and released heat energy into the surroundings.
C. The reaction is isothermal and occurred at a constant temperature.
D. The reaction has a positive enthalpy change ($\Delta H > 0$).

Clarification: *A reaction that makes the surroundings warmer is releasing energy, specifically heat. This is an exothermic process, which has a negative enthalpy change ($\Delta H < 0$).*

Scenario 17: A student observes a reaction where solid zinc is placed into a solution of copper sulphate ($CuSO_4$). The clear blue solution gradually loses its blue colour, and the zinc metal starts to turn a reddish-brown colour and eventually disappears.

17. Based on these observations, what can be inferred about the relative reactivity of zinc and copper?

A. Copper is more reactive than zinc because it formed a solid.
B. Zinc is more reactive than copper because it replaced the copper ions in the solution.
C. Zinc and copper have equal reactivity.
D. Neither metal is reactive with sulphate solutions.

Clarification: *The zinc metal displaces the copper ions from the solution, meaning the zinc is taking the place of copper in the compound. This indicates that zinc is the more reactive metal in this single displacement reaction.*

Scenario 18: A piece of iron metal is left outside in a humid environment for several weeks. A reddish orange, flaky solid forms on its surface.

18. Infer what chemical substance the reddish orange solid is.

A. Pure elemental iron (Fe).
B. Iron oxide (Fe_2O_3), commonly known as rust. (Correct)
C. A mixture of water and oxygen.
D. A new type of noble metal.

Clarification: *This inference requires recognizing the common observation of iron rusting. The chemical process is oxidation, forming iron oxide (Fe_2O_3).*

Scenario 19: During a laboratory experiment, a student observes a piece of shiny grey metal being placed in a beaker of clear acid. Bubbles immediately start to form rapidly around the metal, and the metal gradually disappears.

19. Infer what the likely identity of the gas in the bubbles is.

A. Oxygen gas (O_2).
B. Carbon dioxide gas (CO_2).
C. Hydrogen gas (H_2).
D. Chlorine gas (Cl_2).

Clarification: *Metals reacting with acids typically produce hydrogen gas and a salt solution (e.g., $Mg + 2HCl \longrightarrow MgCl_2 + H_2$). The observation of vigorous bubbling is characteristic of hydrogen gas production in this common reaction type.*

SECTION D: Reflection (Monitoring one's own understanding and using methods for continuous improvement)

Scenario 20: A student is balancing a complex redox equation and gets stuck. They have reviewed their notes and the textbook example but still cannot get the atoms and charges to balance correctly.

20. Which action demonstrates the most effective use of reflection and metacognition to overcome this obstacle?

A. Giving up on balancing the equation and moving on to a different homework problem.
B. Assuming the textbook example must be wrong and trying a completely different, unverified method.
C. Taking a break, then returning to the problem to systematically re trace the steps one by one, checking for a simple mathematical or transcription error.
D. Immediately asking the teacher for the answer without attempting any further problem solving steps.

Clarification: *Reflection in problem-solving involves reviewing one's process and identifying potential flaws systematically. Option C involves metacognition (thinking about one's thinking process) to identify the specific point of failure and correct it, rather than giving up or seeking external answers prematurely.*

Scenario 21: A student completes a chemistry test and scores poorly on questions related to gas laws, even though they felt confident in the topic before the exam.

21. Which reflective thought best indicates the student is using the failure as a learning opportunity?

A. "The test questions were unfair and tricky; I knew the material but couldn't show it."
B. "I should have studied more hours in total, regardless of the specific topic."
C. "I understood the formulas, but I need to practice applying them to more complex, real world scenarios."
D. "I am just bad at chemistry and should probably change majors."

Clarification: *Option C shows deep reflection on a specific gap in understanding: the difference between rote memorization (knowing formulas) and application (problem-solving scenarios). This specific insight allows for a targeted improvement strategy.*

Scenario 22: A research group has developed a new chemical process for synthesizing a common painkiller more cheaply and efficiently. Before scaling up production, they pause to consider the ethical implications of their new, less pure byproduct waste stream.

22. This pause is an example of reflection that applies which core principle of green chemistry?

A. Using less energy overall.
B. Designing safer chemicals and processes to prevent pollution.
C. Using renewable resources where possible.
D. Making atoms count more efficiently.

Clarification: *The group is reflecting on the safety and environmental impact of the process's outputs (waste stream) before moving forward. This directly aligns with the green chemistry principle of preventing pollution and designing safer syntheses, demonstrating ethical reflection within a scientific context.*

Scenario 23: A student calculates the theoretical yield for a reaction to be 50 grams. After running the experiment carefully, they obtain an actual yield of 48 grams.

23. Which reflective thought process best helps the student understand their experimental results?

A. "My experiment was perfect, and the 2-gram difference is meaningless."
B. "I made a huge mistake somewhere in my calculation; the answer should have been 50g."
C. "A yield of 96% is excellent, likely due to only minor product loss during transfer or purification, which is typical for a lab setting."
D. "I should have stopped my reaction sooner to get a higher yield."

Clarification: *Reflection involves understanding that actual yields are rarely 100% in a real lab due to practical limitations. A 96% yield is excellent. Option C correctly contextualizes the result within typical experimental reality.*

SECTION E: Mixed Scenarios (Covering various skills)

Scenario 24 (Analysis/Inference): A technician runs an experiment on the solubility of potassium nitrate (KNO_3) in water. They plot the data points on a graph showing solubility (g KNO_3/100g H_2O) versus temperature (°C). The points form a clear line sloping steeply upwards from left to right.

24. What is the most reasonable inference a second technician can draw from analyzing this graph?

A. Dissolving potassium nitrate is an exothermic process (releases heat).
B. The solubility of potassium nitrate decreases as the temperature increases.
C. More potassium nitrate can be dissolved in hotter water than in colder water.
D. Potassium nitrate is insoluble in water at all temperatures.

Clarification: *A steep upward slope indicates that as temperature (x-axis) increases, solubility (y-axis) increases significantly. Option C correctly interprets this relationship shown in the data visualization.*

Scenario 25 (Evaluation/Reflection): A peer reviewed study suggests a new catalyst improves a specific industrial reaction yield by 15%. A different research group attempts to replicate the results using the exact conditions described in the paper but only achieves a 2% improvement.

25. The second group wants to publish a paper refuting the original claim. Which action would best demonstrate critical evaluation of their own process?

A. Accusing the original researchers of fabricating their data entirely.
B. Publishing their failed result immediately without further checks.
C. Contacting the original authors to discuss experimental setup variables that may not have been explicitly detailed in the paper.
D. Assuming their own lab equipment is faulty and abandoning the project.

Clarification: *A critical evaluation involves checking all possibilities, including subtle differences in methodology not captured in the paper. Option C is a professional and rigorous way to reflect on potential differences in methodology before making a strong counter claim.*

Scenario 26 (Analysis/Evaluation): Two solutions are mixed in a beaker. The resulting mixture becomes cloudy and a solid substance settles at the bottom.

26. What type of chemical process has most likely occurred?

A. A simple acid base neutralization.
B. A combustion reaction.
C. An endothermic phase change.
D. A precipitation reaction where an insoluble solid formed from two soluble aqueous solutions.

Clarification: *The analysis of the observations (cloudiness, solid settling) leads to the identification of a precipitate, which is a characteristic of a precipitation reaction.*

Scenario 27 (Evaluation/Reflection): A student is asked to determine the identity of an unknown metal sample. They measure its density as $8.9 g/cm^3$. They check a table of common metals: Copper ($8.96 g/cm^3$), Nickel ($8.90 g/cm^3$), Iron ($7.87 g/cm^3$).

27. The student immediately concludes the metal must be nickel. Which reflection about this conclusion demonstrates good scientific practice?

A. The student should have been more careful with measurements because the result is close to two different metals.
B. The student is correct; the density value matches nickel exactly.
C. The student should always rely on colour first, not density, to identify metals.
D. The student should have ignored the iron data entirely.

Clarification: *The measured value is* $8.9 g/cm^3$*, which is close to both copper and nickel. Good scientific practice requires acknowledging potential measurement errors and the possibility of ambiguity. The student should reflect that density alone might not be enough to definitively distinguish between copper and nickel.*

Scenario 28 (Evaluation/Reflection): A chart shows the energy required to break different chemical bonds. The C = C double bond requires 614kJ/mol, while the CC single bond requires 348kJ/mol.

28. Which statement presents the most valid interpretation of this data?

A. Double bonds are exactly twice as strong as single bonds.
B. A single bond is much stronger than a double bond.
C. More energy is needed to break a C = C bond than to break a CC bond.
D. The energy required is the same for both types of bonds.

Clarification: *614kJ/mol is a larger number than 348kJ/mol. The data clearly indicates more energy is required for the double bond. It is not exactly twice as much, but significantly more. Option C is the most accurate and valid interpretation of the raw data.*

Scenario 29 (Reflection/Analysis): A chemistry student consistently makes systematic errors in their volumetric analysis experiments, always obtaining slightly higher results than the expected value. The student reviews their technique.

29. Which reflective insight is most likely to help the student identify the source of the systematic error?

A. "I should measure the temperature of the room more frequently during the experiment."
B. "I am probably using the wrong brand of glassware; I need better equipment."
C. "I might be consistently reading the meniscus from below eye level, which adds extra volume to my recorded measurement."
D. "I am just unlucky with my results; I will be luckier next time."

Clarification: *Systematic errors are consistent biases in measurement. Reading a meniscus incorrectly (Option C) consistently adds a small error in one direction. Reflection on specific technique errors helps identify systematic issues.*

Scenario 30 (Inference/Evaluation): Two beakers are placed on a balance. Beaker A contains baking soda and Beaker B contains vinegar. The total mass is recorded. The vinegar is poured into the baking soda, and the mixture fizzes vigorously (a gas is produced). The new mass is recorded, and it is lower than the initial mass.

30. Evaluate this result in the context of the Law of Conservation of Mass and infer what must have happened.

A. The law of conservation of mass has been violated in this specific reaction.
B. A measurement error occurred; the mass should have increased due to the reaction.
C. The gas produced was heavier than the air and should have stayed in the beaker.
D. The gas escaped the open system of the beakers, meaning the total mass of all matter involved (including the gas) was conserved, but the measurement only captured the mass of the remaining liquid/solid.

Clarification: *This scenario tests the evaluation of an experiment within a theoretical framework. In an open system, mass loss is expected when gas escapes. The law of conservation of mass is upheld because the total mass of the system if sealed would remain constant. Option D provides the correct inference and evaluation.*

HARNESSING ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING: REDEFINING AND ENHANCING LEARNING AND TEACHING ENGAGEMENTS IN THE EFL/ESL CLASSROOM PRACTICES

Muhammad Reazul Islam
Department of English, King Khalid University, KSA

Abstract

Artificial Intelligence (AI) has become a transformative force in education, redefining and reshaping pedagogical approaches and learning experiences across disciplines. In English Language Teaching (ELT), particularly within English as a Foreign Language (EFL) and English as a Second Language (ESL) contexts, AI offers innovative tools that personalize instruction, enhance learner engagement, and streamline teaching processes. This paper explores the pedagogical, technological, and ethical dimensions of integrating AI tools into EFL/ESL classrooms. By examining key AI applications, including intelligent tutoring systems, natural language processing (NLP)-driven feedback tools, and immersive AI-based communication platforms, this study assesses their effectiveness in improving learners' linguistic competence and communicative abilities. Through a mixed-methods analysis combining literature synthesis and classroom-based evaluations, the paper highlights both the potential and limitations of AI in language education. Findings reveal that while AI tools enhance learner autonomy, assessment accuracy, and teacher efficiency, challenges persist regarding data privacy, digital inequity, and teacher preparedness. The paper concludes with recommendations for best practices, emphasizing the need for balanced human-AI collaboration to foster meaningful and ethical language learning experiences in both EFL and ESL classrooms.

Keywords: Artificial Intelligence, English Language Teaching, EFL, ESL, language learning technology, pedagogy, AI collaboration.

IMPORTANCE OF DISCOURSE MARKERS IN NON-NATIVE LECTURERS' USAGE

M.K. Kassenova
Scientific supervisor: Senior lecturer, Master of Arts
Y. A. Morugova
PhD Candidate, Al-Farabi Kazakh National University, Almaty, Kazakhstan

Abstract

One of the salient characteristics that differentiates native and non-native oral discourse is the use of discourse markers (DMs). These linguistic features serve to create coherence across sentences and utterances. The DMs are best characterized as syntactically peripheral signals specifying a cognitive process on the part of the hearer (Schiffrin, 1987; Fraser, 1999). This is implemented with a three-way distinction in markers: elaborative (e.g., and), contrastive (e.g., but), and inferential (e.g., so). Native lecturers' discourse utilizes balanced DM distribution, while non-native lecturers often over-rely on simple elaboration, underusing other categories. The cognitive effect of DMs is crucial in lecture settings, leading to the hypothesis that DMs affect student comprehension by improving their understanding and fluency in spoken communication.

This study employed a mixed-methods approach integrating qualitative functional analysis with quantitative statement counting. The main data source was YouTube, where two educational lectures were publicly posted. The two full academic lectures examined were presented by a Native Speaker (NS: David Crystal) and a Non-Native Speaker (NNS: Nina Dagbayeva). The transcribing was done manually over a discrete period, ensuring high fidelity. Microsoft Excel served as the primary computational tool for subsequent quantitative analysis and data management, ensuring a transparent process.

The results demonstrated clear contrasts in metadiscoursal proficiency. The NS class featured 306 DMs with high frequency of sequential and contrastive and interactional categories (102 instances), showing a strong texture and involvement in the presentation. By sharp contrast, the NNS lecture contained 8 concatenated DMs. This low use rate resulted in less structural and interactive messages, restricting audience involvement and flow of information significantly.

The study concludes that DMs are indeed pedagogical requirements crucial for student understanding. The difference in usage shows that NNSs' underuse of DMs is a case of pragmatic failure. Therefore, explicit teaching and application of DMs are necessary to equip future teachers with the metadiscoursal competence required for effective academic instruction.

Keywords: Discourse Markers, Non-Native Lecturers, Pragmatic Failure, Academic Speech, Coherence.

FORMULATION OF A FUNCTIONAL ICE CREAM ENRICHED WITH RICE BRAN AND NATURAL SWEETENERS: NUTRITIONAL AND SENSORY EVALUATION

Shoumen Dhar
Akash Shill
Tanmoy Chowdhury
Department of Applied Food Science and Nutrition, Faculty of Food Science and Technology, Chattogram Veterinary and Animal Sciences University, Chattogram 4225, Bangladesh
Faculty of Food Science and Technology, Chattogram Veterinary and Animal Sciences University, Chattogram 4225, Bangladesh

Abstract

Excessive sugar intake and insufficient dietary fiber are recognized as key dietary risk factors contributing to obesity, type 2 diabetes, and other metabolic disorders. Ice cream, one of the most popular frozen desserts worldwide, typically contains high levels of refined sugar and negligible amounts of fiber. To address these nutritional concerns, a functional ice cream was formulated using rice bran as a source of dietary fiber and natural sweeteners such as dates and raisins to partially or completely replace refined sugar. Three formulations (F1–F3) with varying sugar substitution levels were developed and analyzed for proximate composition and sensory attributes. Among the formulations, F2 exhibited the highest protein (5.42 ± 0.12%), fat (10.15 ± 0.08%), and fiber (1.15 ± 0.08%) contents, indicating a superior nutritional profile. F3 showed the highest carbohydrate content (23.50 ± 0.85%), primarily due to the higher inclusion of natural sweeteners. Sensory evaluation results revealed that F3 achieved the highest acceptability scores for taste (8.6 ± 0.5), sweetness (8.5 ± 0.3), texture (8.4 ± 0.4), color (8.3 ± 0.4), and overall acceptability (8.5 ± 0.3). These findings suggest that natural sweeteners not only enhance the nutritional profile but also maintain consumer-desired sensory characteristics. The incorporation of rice bran and natural sweeteners into ice cream offers a nutritionally improved product with reduced refined sugar content and increased fiber, without compromising sensory appeal. This formulation strategy provides a feasible and health-promoting alternative for the frozen dessert industry, aligning with the growing consumer demand for functional and health-oriented food products.

Keyword: functional ice cream, rice bran, natural sweeteners, nutritional composition, fiber enrichment, sensory evaluation.

ASSESSING EFFECTS OF AGRICULTURE AND INDUSTRY ON CO_2 EMISSIONS IN BANGLADESH

Md. Mahafuzur Rahman
Shah Tania Akter Sujana
Begum Rokeya University, Faculty of Science, Department of Statistics, Rangpur-Bangladesh
ORCID: 0009-0001-0871-4126

Abstract

Climate change is a critical global issue, driven primarily by the continuous rise in carbon dioxide (CO_2) levels. Addressing this challenge requires innovative solutions and proactive measures to mitigate its impact. This study investigates the impact of Bangladesh's industrialization, agriculture, and imports on CO_2 emissions, exploring both linear and asymmetric relationships to inform sustainable development strategies. Advanced modeling techniques, namely autoregressive distributed lag (ARDL) and nonlinear autoregressive distributed lag (NARDL) models are used to evaluate the impact of Bangladesh's agricultural and industrial sectors on CO_2 emissions. Time-series data ranging from 1990 to 2022 are analyzed to ensure data stationarity, employing the augmented Dickey-Fuller (ADF) test. Subsequently, the existence of non-linear associations is validated using the Brock-Dechert-Scheinkman (BDS) test, with further confirmation through bounds testing to establish both symmetric and asymmetric long-run cointegrating relationships. Long and short-run coefficients are assessed using linear and asymmetry ARDL models, revealing that industrialization contributes to increased carbon emissions in Bangladesh. While the ARDL model reports that the effect of agriculturalization on CO_2 emissions is insignificant in the long-run, the asymmetry ARDL model suggests a rapid reduction in carbon emissions due to agriculturalization, observed both in the long and short-run. Additionally, imports have considerable impact on carbon emissions. Diagnostic tests have confirmed the adequacy of the model, while stability tests have validated the estimated parameters' stability. Finally, the direction of association between variables is determined by applying linear and nonlinear Granger causality tests. This study underscores the importance of promoting sustainable industrial practices, enhancing agricultural efficiency, and regulating imports as pivotal strategies for mitigating CO_2 emissions and achieving enduring environmental sustainability in Bangladesh.

Keywords: Effect, CO_2, Emission, Agriculture, Industry, Bangladesh.

ANALYSING THE RISK ASSESSMENT PATTERN AND CONTROL MEASURES IN HIGH-RISK WORK ENVIRONMENTS

Sodiq Adetunji Adekola
Oyerinde Zainab
Medical Laboratory Science Department, Faculty of Nursing and Allied Health Sciences, University of Abuja.
ORCID ID: 0009-0000-0264-6022
Department of Library and Information Science, Federal University, Wukari, Taraba State.

Abstract

High-risk work environments such as healthcare facilities, construction sites, oil and gas industries, and manufacturing plants are associated with multiple occupational hazards including biological, chemical, physical, and ergonomic risks. Risk assessment serves as a critical tool in identifying, analyzing, and controlling these hazards to safeguard workers' health and organizational productivity.
To analyze risk assessment patterns and control measures adopted in high-risk work environments, highlighting best practices in occupational health and safety nursing.
A descriptive analytical approach drawing from literature, WHO and ILO guidelines, and case studies from Nigerian high-risk industries. Emphasis was placed on the hierarchy of controls, risk matrices, and preventive strategies.
Findings revealed that effective risk assessment follows structured steps, hazard identification, risk evaluation, and control implementation. However, poor compliance, inadequate PPE, and limited safety training undermine risk control effectiveness.
Continuous risk evaluation, strong safety culture, and interdisciplinary collaboration remain vital for mitigating workplace hazards.
Regular risk audits, training, and policy enforcement should be institutionalized to improve safety outcomes.

Keywords: Risk Assessment, Control Measures, High-Risk Environment, Occupational Safety, Nursing Practice.

NUMERICAL INVESTIGATION OF CURRENT INJECTION EFFICIENCY IN GAN/ALGAN BLUE-VIOLET LASER DIODES

Rajab Yahyazadeh
Zahra Hashempour
Department of Physics, Khoy.C., Islamic Azad University, Khoy, Iran

Abstract

This study used a numerical model to investigate the current injection efficiency in AlGaN/GaN multiple-quantum-well laser diodes (MQWLDs) under varying temperatures and hydrostatic pressures. Finite difference techniques were employed to acquire energy eigenvalues and their corresponding eigenfunctions of AlGaN/GaN MQWLD, and the hole eigenstates were calculated via a **k.p** method. Our calculations demonstrated that a temperature change could increase the electron and hole capture coefficients, while a change in pressure could decrease them in the quantum well. It was further found that the Huang-Rhys factor of light holes and the splitting of band holes made the highest contributions to hole capture coefficients. Based on these results, radiative and non-radiative recombination (i.e., Auger and Shockley-Read-Hall) and carrier leakage current decrease with increasing pressure and increase with increasing temperature. Increasing pressure by 10 GPa increases the quantum efficiency, while increasing temperature in the range of 300-600°C has the opposite effect, decreasing it. Comparing this model with other models and experimental data demonstrates the good validity of this model, particularly in light of the multiphonon model.

Keywords: efficiency, laser diodes, recombination, multi-quantum well.

VECTOR AUTOREGRESSION ANALYSIS ON FIVE TOP BANKS IN NIGERIA

Akinpelu A. S
Arowolo T. O.
Department of Statistics, Faculty of Physical and Earth Science, University of Lagos, Akoka.

Abstract

The Nigerian banking sector, dominated by its leading institutions (FUGAZ), plays a pivotal role in financial stability and investor confidence. Yet, limited empirical evidence exists on how shocks propagate among these banks' stock prices. This study applies a Vector Autoregression (VAR) framework to examine dynamic interdependencies among five major banks—First Bank of Nigeria Holdings (FBNH), Fidelity Bank Plc, Guaranty Trust Holding Company (GTCO), United Bank for Africa (UBA), and Zenith Bank Plc—using daily data from July 2012 to February 2025. Granger causality tests, impulse response functions, and forecast error variance decomposition (FEVD) reveal an asymmetric structure: UBA and Zenith emerge as key transmitters of shocks, while FBNH primarily absorbs them. However, the low explanatory power of the VAR models (R^2 between 1–4%) indicates that firm-specific factors largely drive individual returns. These findings highlight asymmetric contagion risk and support targeted macroprudential regulation. By identifying UBA and Zenith as potential Domestic Systemically Important Banks (D-SIBs), the study provides actionable insights for investors and policymakers in emerging markets.

Keywords: Vector Autoregression, Banking Institutions, Financial Stability, Granger Causality, Contagion Risk, Stock Prices.

TECHNOLOGICAL CHARACTERIZATION OF RAW BEANS OF FINE AMAZONIAN ROBUSTA COFFEES OF INDIGENOUS ORIGIN

Renata Cássia Campos
Wellerson de Oliveira Alves da Silva
Federal University of Viçosa, Department of Agricultural Engineering, Viçosa, Brazil.
Federal University of Viçosa, Department of Agricultural Engineering, Viçosa, Brazi.

Abstract

Coffea canephora (robusta or conilon coffee) represents the second largest share of Brazilian coffee production. This species is recognized for its hardiness, higher resistance to pests and diseases, and greater adaptability to low-altitude and high-temperature conditions, which results in less variation in production. Traditionally, its beans produce a beverage characterized as neutral, full-bodied, and markedly bitter, often used in soluble coffee and in blends with arabica coffee. However, the fine indigenous Amazonian robustas produced in the Matas de Rondônia Region, in the state of Rondônia, have been gaining prominence in the market due to the improved cup quality and the presence of exotic sensory attributes. The present study aimed to determine the main physical properties of raw Amazonian robusta beans. Understanding these properties is crucial for equipment design and, consequently, for the optimization of post-harvest processing, seeking to reduce operational costs through the more efficient use of labor, equipment, and space. The analyses were carried out at the Federal University of Viçosa (UFV) and involved moisture content and water activity (Aw); shape- and size-related properties (including volume, surface area, sphericity, circularity, and geometric diameter); true and bulk density; porosity; and color. The results demonstrated that Amazonian robusta presented lower wet-basis moisture content (10.412% vs. 11.259%) and lower Aw (0.5949) compared with arabica (0.6219). The low Aw of robusta falls within a microbiologically stable range, ensuring an inhospitable environment for the growth of most microorganisms. Lower Aw also indicates reduced susceptibility to oxidation and more gradual Maillard reactions, which is crucial for quality preservation. Robusta also reached higher densities (true density: 1.029 g/cm³ vs. 0.964 g/cm³), suggesting more vigorous beans due to better plant nutrition. Additionally, it showed greater volume (207.49 mm³ vs. 149.51 mm³) and higher circularity (68.77%) and sphericity (71.13%), indicating greater dimensional resistance to dehydration. In terms of color, robusta exhibited darker tones (L*: 48.55) and greater color purity (C*: 21.470). Therefore, the analysis suggests that raw Amazonian robusta coffee has a higher potential for achieving superior beverage quality, better consumer acceptance of the beans, and greater processing efficiency when compared to arabica coffee.

Keywords: *Coffea canephora*. Physical properties. Bulk density. Sphericity. Porosity.

INTENSIFICATION OF BIOMOLECULE EXTRACTION FROM COFFEE PULP VIA OHMIC HEATING

Wellerson de Oliveira Alves da Silva
Renata Cássia Campos
Federal University of Viçosa, Department of Agricultural Engineering, Viçosa, Brazil.
Federal University of Viçosa, Department of Agricultural Engineering, Viçosa, Brazi.

Abstract

Ohmic heating is an emerging technology with potential to intensify extraction processes due to volumetric heat generation, rapid temperature increase, and additional effects promoted by the applied electric field. This study aimed to determine the optimal voltage for ohmic heating extraction applied to coffee pulp (Coffea arabica L.), aiming to maximize the yield of soluble compounds. The pulp was collected in Viçosa (MG), dried under controlled conditions, ground, and subjected to extraction in a completely randomized design (n = 3) using 50, 100, and 150 V. Extractions were carried out with 3 g of pulp for 30 mL of distilled water during 1 minute of ohmic heating, with continuous monitoring of power and temperature. Sample absorbance was measured by direct reading of aliquots in a microplate using a UV-Vis spectrophotometer. Extraction yields were analyzed by ANOVA followed by Tukey's HSD test. Voltage had a highly significant effect on yield ($p < 0.0001$). The 150 V treatment showed superior +performance (mean = 1.721), followed by 100 V and 50 V, as demonstrated by Tukey's test (150 V > 100 V > 50 V). The 150 V treatment reached approximately 45 W and 90 °C, conditions capable of enhancing solubilization of pulp constituents and favoring diffusion due to increased electrical conductivity and cell permeability induced by rapid heating. UV-Vis spectrophotometry (300–900 nm) showed higher absorbances in the UV region (< 400 nm), consistent with higher concentrations of phenolic compounds and other water-soluble biomolecules. The results indicate that electric power is decisive for the efficiency of ohmic heating extraction, pointing to 150 V as the ideal condition and confirming the potential of this technique to valorize agroindustrial residues through intensified extraction.

Keywords: Coffea arabica. Electrothermal power. Agro-industrial waste. Spectrophotometry.

MODELLING THE IMPACT OF LEADERSHIP IQ AND GOOD GOVERNANCE ON PUBLIC FINANCIAL DEBT CRISIS DYNAMICS IN NIGERIA

James A. A
Ogwumu D.O
Department of mathematics, federal University Wukari, Taraba state, Nigeria

Abstract

Nigeria's public debt, projected to exceed ₦149 trillion, severely constrains fiscal space and threatens sustainable economic growth. Conventional econometric models, focused predominantly on macroeconomic variables, critically fail to capture the institutional and human cognitive dimensions that drive capitalist policy in developing nations. This study aimed to develop and validate a novel quantitative model to forecast Nigeria's public debt dynamics by integrating a quantifiable Good Governance Index (GGI) and a robust proxy for Leadership Intelligence Quotient (IQ) alongside traditional macroeconomic indicators. We formulated a mathematical model that relates public debt growth to five key drivers: Inflation, GDP, Exchange Rate, GGI, and Leadership IQ. The Good Governance Index was sourced from the World Bank's Worldwide Governance Indicators. Leadership IQ was operational zed via a novel Leadership Cognitive Capacity Index (LCCI), a weighted composite of Educational Attainment (25%), Policy Complexity from speech analysis (30%), Intellectual Output (25%), and Expert Assessment (20%). The model was calibrated using Nigerian historical data (2000–2024) via the Least Squares Method and its predictive accuracy was rigorously validated through k-fold cross-validation. The calibrated model demonstrated exceptional predictive accuracy, with an R-squared of 0.996 on the training data and a Mean Absolute Percentage Error (MAPE) of 0.63%. Parameter estimates revealed a significant inverse relationship between public debt accumulation and GDP ($\beta = -1.8826\times10^5$, $p<0.01$), GGI ($\beta = -2.4681\times10^5$, $p<0.01$), and Leadership IQ ($\beta = -1.8826\times10^5$, $p<0.05$), where β is the coefficient of the incidence function and p being the confidence interval. Scenario simulations revealed that a simultaneous 15% improvement in GGI and Leadership IQ indices could reduce the projected 2030 debt pool by approximately ₦15.2 Trillion, thereby flattening the debt trend remarkably. This study provides a groundbreaking, evidence-based forecasting tool that demonstrates governance quality and leadership cognitive capacity are statistically significant predictors of public debt sustainability. We recommend that institutions like the Bank of Industry (BOI) adopt this model to advocate for policies that explicitly prioritize institutional reform and leadership competence as fundamental tools for ensuring long-term macroeconomic stability and driving Nigeria's industrialization.

Keywords: Public Debt, Leadership IQ, Good Governance Index (GGI), Mathematical Modelling, Fiscal Forecasting, Nigeria.

1.0 Introduction

Nigeria's public debt crisis persists despite policy reforms (World Bank, 2022), indicating a flaw in traditional analysis. Standard debt sustainability models focus on macroeconomic variables like growth and primary balances (Ghosh et al., 2013) but fail to capture the institutional roots of capitalist indiscipline. As established by North (1991), institutions are the fundamental determinants of long-term economic performance. In Nigeria, weak governance and poor leadership directly enable unsustainable borrowing, yet these factors remain absent from quantitative forecasting frameworks.

This study fills this critical gap. We develop a novel model integrating the Good Governance Index (GGI) and a proxy for Leadership Intelligence Quotient (IQ) to analyze Nigeria's debt dynamics. By quantifying the impact of governance and leadership capacity, this model provides a superior tool for

predicting fiscal risk and formulating effective policy, moving beyond the limitations of conventional econometric approaches.

1.1 Theoretical Framework

The literature on public debt dynamics is bifurcated. Firstly, the Fiscal Theory of Sovereign Debt (Reinhart and Rogoff, 2010) establishes macroeconomic fundamentals primary deficits, growth rates, and interest rates as primary drivers of debt sustainability. Secondly, Institutional Economics (North, 1991) posits that weak governance fosters corruption, rent-seeking, and fiscal irresponsibility, directly contributing to debt accumulation (Adeosun and Ahmed, 2022; Kaufmann et al., 2010).

However, a remarkable gap exists in the quantifiable incorporation of leadership quality. Cognitive Resource Theory (Fiedler, 1986) suggests that leaders' cognitive abilities are a strategic resource for complex decision-making. Applied to macroeconomics, it implies that leaders with higher analytical capability (IQ) are better equipped to negotiate favourable terms and avoid unsustainable borrowing (Simonton, 2006). While studies like the works of Ogwumu and Ogofotha (2025); Ogwumu et al. (2022); Ogwumu and James (2014); Ogwumu et al. (2023) have all critiqued the omission of good governance factor and the integration of leadership cognition into econometric finance of a nation's modelling. Thus, the need to incorporate the unexplored variables in this study cannot be overemphasized.

This study combines these three pillars Fiscal, Institutional, and Cognitive theories into a unified framework to holistically explain Nigeria's debt crisis

2.0 Methodology

Financial data including public debt pool, debt-to-GDP ratios, inflation rates, and capitalist deficits are obtained from reliable national and international databases such as the Central Bank of Nigeria (CBN, 2023), the National Bureau of Statistics (NBS, 2023), the World Bank (2023), and the International Monetary Fund (IMF, 2023). These institutions provide consistent, longitudinal datasets essential for understanding Nigeria's macroeconomic and debt trends.

Governance quality is captured using internationally recognized indices such as the Worldwide Governance Indicators (WGI), which assess dimensions including government effectiveness, regulatory quality, political stability, and control of corruption (Kaufmann, Kraay, and Mastruzzi, 2010). These indicators are essential for evaluating the institutional and administrative frameworks that may influence debt accumulation or containment.

Model Formulation:

The model assumes debt growth is a function of time, inflation, GDP, GGI, exchange rate, and leadership IQ, incorporating inverse relationships with GDP, GGI, and IQ. The model formulation is given below:

$$DG\,(t) = A*t^2 + B*t + \alpha/\sin(IF) + \delta/GDP + \varphi/\sin(GGI) + \theta/\sin(EF) + \eta/IQ + \lambda$$

$$DG\,(t) = A*t^2 + B*t + \frac{\alpha}{\sin(IF)} + \frac{\delta}{GDP} + \frac{\varphi}{\sin(GGI)} + \frac{\theta}{\sin(EF)} + \frac{\eta}{IQ} + \lambda$$

$$(1+x)^n = 1 + \frac{nx}{1!} + \frac{n(n-1)x^2}{2!} + \cdots$$

Estimation Technique:

The model parameters (A, B, α, δ, φ, θ, η, λ) were optimized using the Least Squares Method (LSM) to minimize the error between predicted and actual debt values. (The detailed derivation of equations using LSM is moved to Appendix A.

Chapter Four

4.0 Result Presentation, Analysis and Discussion

4.1 Model Validation: The model demonstrated exceptional predictive accuracy over the historical period (2000-2024). Key validation metrics are:

R-squared (R^2) = 0.996 (99.6% of variance in debt growth explained)

Mean Absolute Percentage Error (MAPE) = 0.63% (Extremely low forecasting error)

Root Mean Square Error (RMSE) = 8.21×10^8

These metrics confirm the model is robust and highly reliable.

- **Parameter Interpretation**: The optimized parameters quantify the impact of each variable:
    1. A negative coefficient for GDP confirms its role as a stabilizer for debt.
    2. A negative coefficient for GGI proves that improved governance quality dampens debt accumulation.
    3. A negative coefficient for Leadership IQ indicates that higher cognitive capacity in leadership is crucial for sensible debt management.
- **Projections and Scenario Analysis**:

The bench mark projection indicates Nigeria's debt stock is on track to reach ₦52.35 trillion by 2030 (Table 4.1). Crucially, scenario simulations reveal that enhancing governance quality and leadership cognitive capacity can remarkably flatten this debt trend, thereby preserving vital capitalist space for development financing.

Table 4.1: Projected Debt Growth (2025-2030)

Year	Predicted DG (₦)	95% Confidence Interval (₦)	Key Drivers
2025	42,890,123,456	± 42,567–43,213M	Baseline trend continuation
2026	44,567,890,123	± 44,201–44,935M	Compound annual growth(6.1%)
2027	46,345,678,901	± 45,923–46,768M	Oil price volatility (±$15/bbl)
2028	48,234,567,890	± 47,789–48,680M	Election year spending surge
2029	50,123,456,789	± 49,678–50,569M	Debt servicing spiral
2030	52,345,678,901	± 51,823–52,868M	Climate policy shocks

Remark: The trend system from (2025–2030) reveals a marginal decline in debt growth, culminating at ₦52.35 trillion by 2030. Although this reflects a potential improvement in fiscal discipline or reduced external borrowing, the debt level remains firmly within the critical threshold indicating persistent exposure to paramount debt distress. The narrowing gap between actual and projected growth rates suggests that piecemeal interventions may not be sufficient to reverse long-term vulnerability

- **The Graphical Representation of the Model's Fit and Scenario Analysis**

The relationship between the supplies data and the computed model data is displayed in this subsection by graphical displays, as seen in the pictures below. The X- axis represents the simulation

timeline in years (2000-2024), while the y-axis varies by the scenario. We model equations anticipated the outcomes they were intended to predict. The plotted bar revealed similar result.

Figure 4.4.1 comparative impact of IQ Growth on the Economic performance

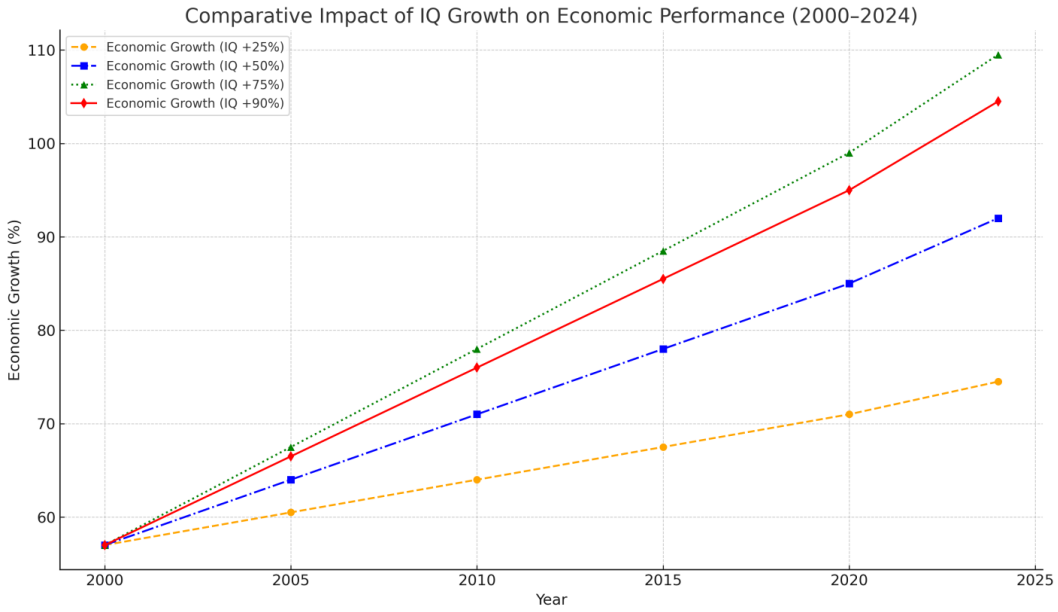
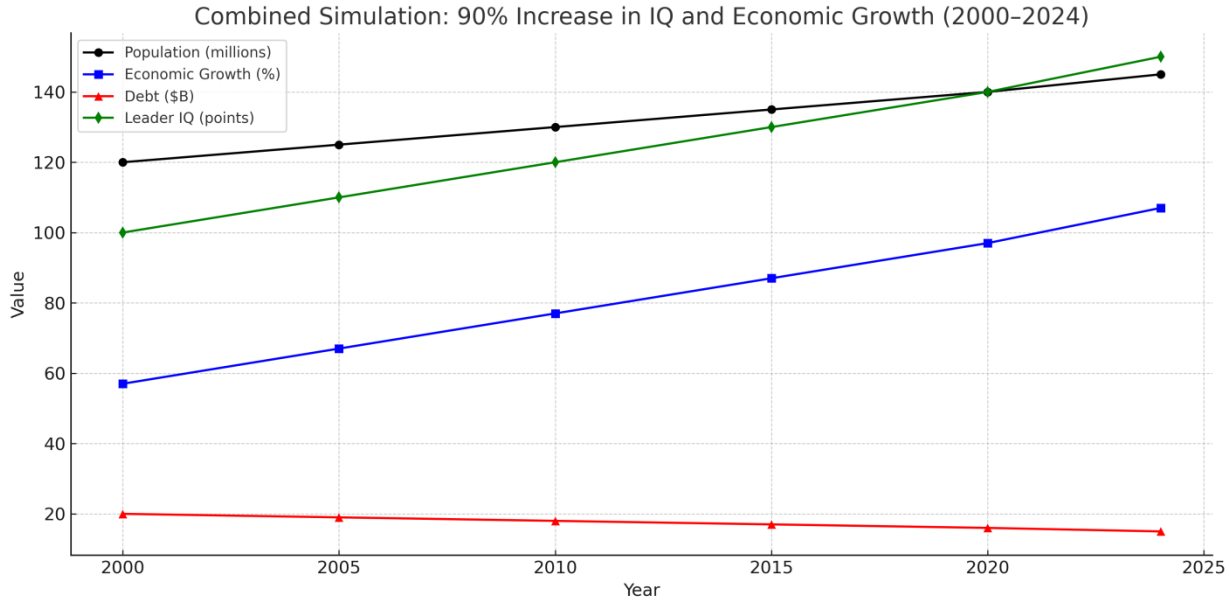

Figure 4.4.2 Combined Simulation: 90% Increase In IQ And Economic Growth (2000-2024)

4.5 Discussion: The results provide quantifiable evidence that Nigeria's debt crisis is not solely macroeconomic but fundamentally rooted in institutional and cognitive deficits. The powerful inverse relationship between debt growth and both GGI and Leadership IQ underscores that sustainable debt management is a function of sensible leadership and sound institutions. This creates a direct link between governance improvement and the availability of development finance for DFIs like BOI.

Chapter Five

5.0 Conclusion and Recommendations

This study concludes that achieving debt sustainability in Nigeria requires a triple of strategies: sound macroeconomic management, non-negotiable institutional reform, and the selection of cognitively competent leaders.

- **Policy Recommendations**:

1. For the Government: Institutionalize governance reforms to systematically improve transparency, accountability, and the GGI score.

2. For Electorates and Political Parties: Prioritize cognitive competence and analytical ability as critical criteria for leadership selection.

3. For the Central Bank of Nigeria (CBN): Implement a stable and predictable exchange rate management regime to reduce the cost of servicing foreign-denominated debt.

4. for the Bank of Industry (BOI):

    1. Adopt this model as a strategic decision-support tool to anticipate macro-fiscal risks to your beneficiaries.
    2. Use the evidence to advocate for policies that ensure long-term debt sustainability, which is a prerequisite for a viable industrial sector.
    3. Stress-test interventions and lending programs against different debt scenarios to optimize portfolio resilience and impact.

References

Adeosun, O., & Ahmed, M. (2022). Governance deficit and public debt sustainability in Nigeria: A diagnostic analysis. Journal of African Economies, 31(3), 245–267. https://doi.org/10.1093/jae/ejab020

Central Bank of Nigeria. (2023). Statistical bulletin: Public finance statistics. Abuja: Central Bank of Nigeria. https://www.cbn.gov.ng

Debt Management Office (Nigeria). (2023, December 20). Press Release: Nigeria's Total Public Debt as at September 30, 2023. Abuja: DMO. https://www.dmo.gov.ng

Debt Management Office (Nigeria). (2025, June 27). Nigeria's Total Public Debt Stock as at March 31, 2025. Abuja: DMO. https://www.dmo.gov.ng

Fiedler, F. E. (1986). The contribution of cognitive resources and leader behavior to organizational performance. Journal of Applied Social Psychology, 16(6), 532–548. https://doi.org/10.1111/j.1559-1816.1986.tb01157.x

International Monetary Fund. (2023). Nigeria: 2023 Article IV consultation – Country report No. 23/121. IMF. https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2023/07/10/Nigeria-2023-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-by-the-Executive-535984

Kaufmann, D., Kraay, A., & Mastruzzi, M. (2010). The Worldwide Governance Indicators: Methodology and Analytical Issues (Policy Research Working Paper No. 5430). World Bank. https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/3913

North, D. C. (1991), Institutions. Journal of Economic Perspectives, 5(1), 97–112. https://doi.org/10.1257/jep.5.1.97

Ogwumu, Onah David, Ogofotha, Marvellous (2025), A FINANCIAL MODELLING ANALYSIS OF THE IMPACT OF DEBT CRISIS ON NIGERIAN'S ECONOMY, 8TH

INTERNATIONAL ANTALYA Congress on Scientific Research and Innovative Studies January 25-27, 2025At: Antalya, Pages 783-787, retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/389249684_A_FINANCIAL_MODELLING_ANALYSIS_OF_THE_IMPACT_OF_DEBT_CRISIS_ON_NIGERIAN'S_ECONOMY

David Onah Ogwumu, Ovuzonye Samuel Ataribu, Osas Samuel Emmanuel, Ajileye Ganiyu, Isaiah Ogwumu, Ruth Omagbu Ikape (2023), Model for estimating income-linked life expectancy in West African Countries, NED University Journal of Research, volume 20 issue 2, Pages 17-30, published by: NED University of Engineering & Technology

Ogwumu, O.D., Ataribu O.Samuel, Akpiembi Isaac O.. Otti Emeka E., Ogofotha Marvellous O., Philemon Musa E., Shaiki I.R., (2022), A Mathematical Model for Estimating an Intelligence Quotient (Iq) of Retiree and Humans above 65 Years (A Study of Federal University Wukari Community Members of Nigeria),Inter. Journal of Engineering and Manufacturing, 2022, 2, 41-51., www.mecs-press.org/DOI:10.5815/ijem.2022.02.05

Ogwumu, Onah David, James, Emmanuel Friday (2014) Mathematical Model for Determining the Effect of Government Policies on Nigerians' Standard of Living and the Achievement of Economic Comfort in Nigeria, American Journal of Applied Mathematics 1 (4), 84

Reinhart, C. M., & Rogoff, K. S. (2010). Growth in a time of debt. American Economic Review, 100(2), 573–578. https://doi.org/10.1257/aer.100.2.573

Simonton, D. K. (2006). Presidential IQ, openness, intellectual brilliance, and leadership: Estimates and correlations for 42 U.S. chief executives. Political Psychology, 27(4), 511–526. https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2006.00524.x

World Bank. (2023). Nigeria development update: Turning the corner from reforms and renewed hope, to results. World Bank Group. https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/do

cumentdetail/099430403172210126/p1766380df7f8a0990a6553c14a57c68989

Ghosh, A. R., Kim, J. I., Mendoza, E. G., Ostry, J. D., & Qureshi, M. S. (2013). Fiscal fatigue, fiscal space and debt sustainability in advanced economies. The Economic Journal, 123 (566), F4–F30.

World Bank. (2022). Nigeria public finance review: Fiscal adjustment for better and sustainable results. World Bank Group.

LEADERSHIP STYLES AND EMPLOYEE PERFORMANCE IN NIGERIAN BUSINESS ORGANIZATIONS: EMPIRICAL REVIEW OF SELECTED SMEs IN LAGOS STATE

CHUKWUEMEKA G. EME
Dr. Lecturer, Department of Business Administration, Faculty of Management Sciences, National Open University of Nigeria (NOUN)

Abstract

Leadership styles in today's world is an increasingly complex and a popular organizational dynamic to work upon. Leadership skill to a great extent is the bedrock of any business or organization. Therefore, only people who can manage other people of different races, who are highly creative and innovative, and can successfully salvage dire situations in case of emergencies, are worthy to be called leaders. Different leadership styles are appropriate in distinct situations. If an inappropriate style is adopted by the leader, it may pose several challenges for the workers, managers, and human resources departments in the planning and execution of work in an organization. Similarly, the satisfaction and performance levels of employees also depend upon the leadership styles adopted by corporate leaders. An appropriate leadership style paves way to delivering successful plans for fulfilling the long-term organizational goals. Little is however understood about which leadership style influence employees the most and how leadership behaviors lead to acceptable outcomes. This paper reviews some of the current challenges in organizations which are faced by managers and the productivity levels for the same. This research statistically calculates and analyzes the leadership styles of 35 respondents and which category they fall into depending upon their behavioral attributes to deal with people through a survey questionnaire of 25 questions.
It further helps us conclude which leadership style is the most relevant for highest level of productivity in manufacturing firms, employees and managers. It also gives an insight on managerial behaviors and relationship of employees and managers in a less formal organizational setup.

Keywords: Leadership styles, Leadership behavior, Employee perception of leadership, manufacturing companies.

1. Introduction

There has been significant theoretical and empirical work carried out on leadership styles and organizational performance across the globe. For some decades now, how leadership impacts on organizational performance has gained prominence among academics and practitioners working in the area of leadership (Khajeh, 2018; Bhargavi & Yaseen, 2016; Igbaekemen & Odivwri, 2015; Giambatista, 2004; Rowe et al., 2005).
This is premised on the notion that a style of leadership of an organization has a correlation with organizational performance (Rowe et al., 2005). The style of leadership adopted is considered by some researchers to be particularly important in achieving organizational goals and in evoking performance among subordinates (Sadia & Aman, 2018; Klein et al., 2013; Berson et al., 2001; Zacharatos et al., 2000; Barling et al., 1996).
Organizations undergo rapid changes daily as a result of diverse factors. Some of these factors are external such as competition, global market trends and technological changes. Some of the changes over time also occur within the organizations themselves. Examples are employee motivation, innovation, organizational culture and human resource strength (Haque et al., 2015; Igbaekemen & Odivwri, 2015; Bass & Riggio, 2006). All these tend to affect the performance of these organizations. One key factor that also has the potential to largely affect an organization's performance is its leadership (Ng'ethe et al., 2012; Jeremy et al., 2012).
The role of leaders in ensuring excellent organizational performance cannot be over emphasized. Adequate motivation, suitable work environment, compensation, efficient communication between managers and subordinates play an important role in promoting this goal.
Planning and organization of work is also very crucial. It has been argued by some researchers that the most common problems affecting organizational performance in business and other institutions are poor attitude to work among workforce, inefficiency as well as ineffectiveness of leaders in most places, though others share a contrary view (Haque, Faizam, & Cockrill, 2007). Leadership style practiced by an organization has an impact on the success or otherwise of its operations. Leadership style in an organization is one of the factors

that play significant role in enhancing or retarding the interest and commitment of the individuals in the organization (Bhargavi & Yaseen, 2016; Obiwuru et al., 2011).

Performance continues to be a key issue among organizational researchers and employees are bound to perform mwell where they are treated well (Haque, Faizan, & Cockrill, 2007; Barney, 1997). Javier (2002) has asserted that performance is equivalent to the famous 3Es (economy, efficiency, and effectiveness) of a certain program or activity. However, according to Daft (2000), organizational performance is the organization's ability to attain the goals by using resources in an efficient and effective manner. Quite similar to Daft (2000), Ricardo & Wade (2001) rather define organizational performance as the ability of the organization to achieve its goals and objectives.

Organizational theorists contend that effective leadership is one of the most important contributions to overall organizational success (Weber, 2009; Ricardo & Wade, 2000; Pettinger, 2000; Barney, 1997; Kotler & Heskett, 1992; Ricardo & Wade, 2001). Many leadership theories have been proposed in the last fifty years, which are claimed to have influenced the overall effectiveness of organizations where they have been employed. In the competitive world with technological changes within the business environment, it is vital that organizations employ leadership styles that enable them to survive in a dynamic environment (Maritz, 1995; Bass, 1997). Without leadership, the probability of mistakes occurring increases and the opportunities for success become more and more reduced. The role of a leader is vital for the survival and progress of an organization. Al Khajeh (2018) and Bhargavi & Yaseen (2016) in their study on leadership and organizational performance suggest that the role of leadership is critically important for an organization to achieve a high level of performance.

It is contended that organizations do not only exist for survival, but also to sustain their existence by improving performance. In order to meet the needs of the highly competitive markets, organizations must continually increase performance by adopting the appropriate leadership style.

Leadership style is a key determinant of the success or failure of any organization. Leaders influence, direct, and motivate others to perform specific tasks and also inspire subordinates. Literature suggests that the role of leadership is critically important for achieving the performance of organizations. To this end, some studies argue that effective leadership role in improving organizational performance are mixed (Uchewamgbe, 2013; Hambrick, 2007; Katz & Kahn, 1978). This study aimed to examine the effects of leadership styles in organizational performance using an empirical evidence from selected manufacturing firms in Nigeria.

1.1 Statement of the Problem

One of the problems observed by the researcher is the inflexibility of the leadership styles by most organization managers. They fail to adjust their styles of leading to the changing situations and business environment. This failure is as a result of the lack understanding of the facr that no one particular style of leadership can fit all conditions and must be flexible to give room for change.

Another problem is close to the first. Managers' failure to consider the prevailing condition when leading their subordinates. They fail to allow the situation dictate the particular style of leadership to adopt. Also, is the problem of absence of an effective line of communication between the manager and their employees. The communication gap between leaders and their subordinates poses a big problem for several organizations as effective leadership is predicated on communication pattern of both the managers and their subordinates.

In conclusion, leaders lack managerial experience in ensuring that employees or their subordinates are motivated; the absnce of motivation contributes to the inefficiency and ineffectiveness of their subordinates. It is in attempt to address the above identified lapses or flaws of leadership styles and improve the leader-subordinate relations that the researcher carried out this study.

1.2 Objectives of the Study

The general objective of this study was to examine the leadership styles and employee performance in Nigerian business organizations adopting selected SMEs in Lagos State as case study. The specific objectives of the study were to:

i. Identify the different leadership styles and their relationship with employee performance;
ii. determine the relationship between leadership styles and employee motivation;
iii. Ascertain the effects of leadership styles on employee morale;
iv. determine the relationship between employee performance and placement; and
v. examine the significance of leadership styles on employee performance.

1.3 Research Questions

The following research qusestions were formulated to guide this study:

i. What are the different leadership styles and their relationship with employee performance?
ii. What are the relationship between leadership styles and employee motivation?
iii. What are the effects of leadership styles on employee morale?
iv. What are the relationship between employee performance and placement?
v. What are the signoficance of leadership styles on employee performance?

1.4 Significance of the Study

This research work is aimed at improving employee performance through the various leadership styles. It is also aimed at highlighting the relationship between leadership styles and employee motivation, the application of leadership styles and employee motivation, the significance of leadership styles on employee performance; it will also serve as reference document to students. Government, other researchers and scholars, leadders, employees by contributing towards the advancement of knowledge in management and other field. It is also a requirement in partial fulfilment for the award of MSc Degree in Business Administration of the National Open University of Nigeria (NOUN).

1.5 Scope of the Study

The study centres on the concept of leadership styles and their impact on employee performance, to identify the different leadership styles and their relationship with employee performance, to determine the relationship between leadership styles and employee motivation, to determine the relationship between employee performance and placement, to ascertain the relationship between leadership styles on employee morale, to establish the impact of leadership styles on employee performance.

2. Literature Review

2.1 Understanding Leadership

Leadership has been a topic of study for social scientists for much of the twentieth century, yet there has been no consensually agreed-upon definition of it (Jyoti & Bhau, 2015; Sofi & Devanadhun, 2015; Xu & Wang, 2008; Bass, 1990). Many authors have studied this phenomenon, and some have argued that there is no conscious definition of what leadership is, no dominant paradigm for studying it, and little agreement regarding the best strategies for developing and excising it (Bennis, 2007; Hackman & Wageman, 2007; Vroom & Jago, 2007). However, Ngodo (2008) views leadership as a form of direction in which a person can give to a group of people he steers affairs in such a way that will influence behavior of another individual, or group. Ngodo (2008) perceives leadership to be a reciprocal process of social influence, in which leaders and subordinates influence each other in order to achieve organizational goals. Sun (20020 defines leadership as the process of influencing people so that they make an effort by their own will and enthusiasm towards obtaining the group's goals.

Leadership is a critical management skill, involving the ability to encourage a group of people towards a common goal. Leadership focuses on the development of followers, their needs and building their capacity (Klein et al., 20130. It is imperative for managers occupying leadership positions to focus on the development of value system of employees, their motivational level and moralities with the development of their skills (Uchewamgbe, 2013; Ishmail eta l., 2009).

This approach will essentially help their followers achieve their goals as they work in the organizational setting. As posited by Khan et al. (2014), followers will be encouraged to be expressive and adaptive to new and improved practices and changes in the environment.

According to Michael (2010) leadership has a direct cause-effect relationship upon organizations and their success. Leaders determine values, culture, change tolerance and employee motivation. They shape institutional strategies including their execution and effectiveness. It should be stressed that leaders can be found at any level of an institution and are not exclusive to management. Successful leaders do, however, have one thing in common. They influence those around them in order to reap maximum benefit from the organization's resources, including its vital and expensive human resources/capital.

This success can only be achieved and probably sustained in organizations where appropriate leadership style or styles are employed at a given time. Leadership is also a process which involves the use of non-coercive influence to shape a group or organizational goals, motivate behavior towards achieving the goals as well as define the group's culture (Northouse, 2009).

Despite the variations in the definitions, there are at least three implications of these definitions. Firstly, leadership is a process engaged in by certain individuals (leaders). It is an ongoing activity in an organization. Secondly, it involves other people in the form of subordinates or employees who by their willingness are

influenced by the leader. Therefore, the subordinates formalize the leader's authority by making leadership process possible. Thirdly, the aim of leadership is the accomplishment of a goal and objectives. A seemingly endless variety of definitions have been developed, and there is a common thread which runs through all the definitions and that is the concept of influence. Leaders therefore influence others to help accomplish group and organizational objectives. However, it should be noted that the use of appropriate leadership style at a given time is a conduit for organizational success.

2.2 Types of Leadership Styles

Harris. Leithwood, Day, Sammons & Hopkins (2007, 337-347) postulated that leadership styles is the kind of relationship that is used by an individual to make people work together for a common goal or objective.

According to Mitonga-Monga, Coetzee & Cilliers (2012, 5389-5398), leadership style is the pattern associated with managerial behavior, which is designated to integrate the organizational or personal interests and effects for achieving particular objectives. Different styles of leadership adopt different methods of leading subordinates and therefore, produce different results. It is against this backdrop, that this section tends to review different types of leadership styles and how they influence subordinates to yield desired results.

2.2.1 Transformational Leadership Style

According to Bass (1985), a transformational leader's behavior originates in the personal values and beliefs of the leader and motivates subordinates to do more than expected (Obiwuru, Okwu, Akpa & Nwankwere 2011, 100-111).

Transformational leadership style focuses on developing the followers and considering their needs. Managers that concentrate on transformational leadership focus mainly on developing the general value system of the employees – development of skills, motivation level and moralities (Ebrahim 2019, 1-8).

In transformational leadership, the subordinates trust, admire and give absolute respect and loyalty to the leader. Moreover, they are motivated to do more than what was initially expected to do (Obiwuru et al., 2011, 100-111; Bass 1985). The transformational leader then motivates th subordinates by making them initially aware of the significance of task outcomes, impelling them to transcend their own self-interest for the sake of the organization and activating their higher-order needs. According to Bass & Avolio (1994), the leader encourages the followers to think critically and seek new ways to approach their jobs, resulting in intellectual stimulation. Podsakoff, MacKenzie & Bommer (1996, 259-298) opined that there is an increase in the level of performance, satisfaction and commitment to the goals of an organization, as a result of transformational leadership style. Bass (1990) proposed four components of transformational leadership to include charisma, inspirational motivation, intellectual stimulation and individual consideration (Obiwuru et al., 2011, 100-111). Firstly, is charisma or idealized influence, which in the words of Humphreys & Einstein (2003, 85-95) is characterized by vision and a sense of mission, instilling pride in and among the group, and gaining respect and trust.

Charismatic behavior induces employees to go beyond self-interest and self-curiosity for the sake of the team, providing reassurance that obstacles will be overcome, and promoting confidence and certainty in the achievement and execution influence (Conger & Kanungo 1987, 637-647; Howell & Frost, 1989, 243-269), and followers place an excessive amount of confidence and trust in charismatic leaders (Howell & Avolio 1993, 891-902). According to Jyoti & Bhau (2015, 1-13), the idealized and behavioral charisma of a transformational leader motivate the followers to identify with the leader. The personalized relationship developed by a transformational leader creates an environment in which the employees are happy and fulfilled. Hence, their overall performance is improved which inevitably increases organizational productivity and performance.

Secondly is inspirational motivation, which according to Obiwuru et al. (2011, 100-111) is usually a companion of charisma and is concerned with a leader setting higher standards, thus becoming a sign of reference. Bass (1985) opined that followers look up to their inspirational leader as one providing emotional appeal to increase awareness and understanding of mutually desirable goals (Obiwuru et al. 2011, 100-111). This is evident by the communication of high expectations and expressing relevant objectives in simple terms. The leader always talks optimistically about the future, speculating a compelling vision for the future and providing an exciting sense of organizational change (Bass & Avolio 1994). Bass (1990) stressed that motivation occurs by providing meanings and challenges to the followers' work, hence individual and team spirit are aroused, and enthusiasm and optimism are displayed (Obiwuru et al. 2011, 100-111). The leader encourages followers to envision attractive future states for the organization and themselves.

Thirdly is intellectual stimulation, which according to Bass (1985) provides followers with challenging new ideas, and encourages them to break away from the old ways of thinking (Obiwuru et al. 2011, 100-111). The

leader is characterized as one encouraging intelligence, logical thinking, careful problem solving and methodical ability. Bass & Avolio (1994) stressed that the attributes include seeking different perspectives when solving problems, suggesting new ways of examining how to complete tasks and encouraging re-thinking of ideas that have not been questioned in the past (Obiwuru et al. 2011, 100-111). The leader motivates the subordinates to be inquisitive by questioning assumption, and to be creative by approaching old situations in new ways, and reframing problems.

Finally, is the fourth component of transformational leadership, which is individual consideration. It involves developing followers by coaching and mentoring (Obiwuru et al. 2011, 100-1110; Bass 1985).

The leader carefully observes the inter-individual differences amongst the followers and acts as mentor to them. The leader coaches and help others to discover and develop their strengths, as well as listens attentively to others' concerns (Bass & Avolio 1994). Bass (1985) stressed that followers are treated individually in order to raise their levels of maturity, and to enhance effective ways of addressing their goals and challenges (Obiwuru et al. 2011, 100-111).

The transformational leadership portrays a strong bridge between followers and leaders, resulting to clear understanding associated with the motivational level, values and interests. Bass & Avolio (1994) stated that transformational leadership demonstrates the superior leadership performance. Transformational leadership occurs when the leader elevates the interest of the employees by encouraging them to look beyond their self-interest.

Transformational leaders are effective and productive because of some reasons which include the leaders may be charismatic in terms of motivating the employees, transformational leaders may meet the emotional needs of the employees or they may arouse the employees intellectually (Bass & Avolio 1994).

A study carried out by Wang, Oh, Courtright & Colbert (2011, 223-270) discovered that transformational leadership and individual-level follower performance are positively linked. The study also indicated that transformational leadership and performance of teams at organizational level are associated positively. Xu & Wang (2008, 1090-1097) opined that performance is the function of knowledge, motivation, skills and abilities which are directed towards a prescribed behavior. Their study revealed that transformational leadership identify with a self-defining and satisfying relationship with an individual or group. Jyoti & Bhau (2015, 1-13) found that transformational leadership and organizational performance are positively associated. Sofi & Devanadhen (2015, 31-45) opined that transformational leadership has a significant impact on the performance of the organization. They conducted a study on banking organizations with the help of statistical tools such as Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) and concluded that transformational leadership has a direct positive impact on the organization's performance.

2.2.2 Transactional Leadership Style

According to Uchenwamgbe (2013, 53-73), leaders are known as transactional leaders if they are always willing to give something in return such as pay rise, promotion, new responsibilities, performance reviews and welfare schemes. The principal problem with this style of leadership is the expectation. Ojokuku, Odenayo & Sajuyighe (2012, 202-207) defined transactional leadership as the exchange of targets and rewards between management and employees.

A study carried out by Longe 92014, 68-83) revealed that transactional leadership style has a positive impact on the organizational performance. Longe (2014, 68-830 further revealed that the transactional leadership style helps in creating, as well as sustaining the context in which organizational and human capabilities are maximized as the employees are always able to achieve the tangible and intangible rewards.

This leadership style majorly results in creating an environment that is optimal for performance, and also articulates the persuasive vision that enhances the overall organizational performance (Longe 2014, 68-83). According to the research carried out by Sofi & Devanadhen (2015, 31-45), transactional leadership was not found to have a direct impact on the performance of the organization. They concluded that transactional leadership style does not encourage creativity and innovation among the employees and hence, employees do not perform as per the expectations of the organization.

Transactional leadership according to Obiwuru et al. (2011, 100-111), involves an exchange process that results in followers' acquiescence with leaders' request but not promising to generate enthusiasm and commitment to task objective. Boehnke, Bontis, Distefano & Distefano (2013, 5-15) states that the leader focuses on having internal actors perform the tasks required for the organization to reach its desired goals (Obiwuru et al. 2011, 100-1110. The goal of the transactional leader is to ensure that the path to goal attainment is broadly understood by the internal actors to remove possible barrier within the system and to motivate the team to achieve the predetermined goals and tasks (House & Aditya 1997, 409-473).

According to Obiwuru et al. (2011, 100-111), transactional leaders show constructive and corrective behaviors. Constructive behavior consists of contingent rewardm and corrective behavior imbibes management by exception. Contingent reward is the simplification of the work required to obtain rewards and the use of welfare schemes and contingent reward to exert influence. It considers followers' desires and gives accolades when goals are achieved.

Bass (1985) opined that the clarification of goals and objectives, and provision of recognition once goals are achieved should result in individuals and groups achieving expected levels of performance (Obiwuru et al. 2011, 100=111). Obiwuru et al. 92011, 100-111) stressed that active management by exception refers to the leader setting the standards for compliance as well as for what constitutes ineffective performance and may include punishing followers for non-compliance with those standards. This style of leadership therefore implies close monitoring for deviances, mistakes and errors, and then taking corrective actions as quickly as possible when they occur.

2.2.3 Autocratic Leadership Style

The autocratic leadership style is also known as authoritative leadership style. According to Mgbeze (2014), while some input is sought from subordinates, the leaders regard their influence as the key element in any major decision or job outcome. Mgbeze (2014) further stressed that the authoritative leader accomplishes ends through imparting a clear, compelling vision, sees to it that the vision is built into strategic planning, and guides actions throughout the organization. The authoritarian sets clear directions, monitors progress closely and declares to subordinates the position they wish them to adopt by elucidating why certain things are expected, done or required and how individual actions adapt into the larger picture. Mgbeze (2014) opined that the feedback authoritarian offers may be positive or negative but clear, and treatment of subordinates to be firm but fair. It may shade over into a directive style when subordinates are given very little power or decision-making authority.

Autocratic leaders are classic, commanding and bossy in nature; they want their employees to work according to their orders. Typically, autocratic leaders preserve the rights to make decisions (Obiwuru et al. 2011, 100-111). Ebrahim (2018, 1.8) stressed that autocratic leaders force their followers to execute the services and strategies according to the narrow way in their views. A study by Iqbul, Anwar & Haider (2015, 1-6) to determine the effect of leadership style on employee performance showed that autocratic leaders are lacking in creativity and only promote one-sided conversation, which greatly affects the innovation and satisfaction level of the employees. The autocratic leadership style is however effective in the short term.

Autocratic leadership limits the workplace socialization and communication which is necessary for effective organizational performance. The autocratic leadership also enhances organizational conflicts which negatively affect the overall performance (Iqbul et al., 2005, 1-4).

The study conducted byBhargavi & yaseen (2016, 87-117) revealed that the autocratic leadership leadership style has a positive impact on the organizational performance. According to Bhargavi & Yaseen (2016, 87-117), this leadership style is more suitable when projects are to be completed within provided deadlines. Igbaekemen & Odivwri (2005, 1.7) conducted a study on the impact of leadership style on the performance of organizations; they concluded that an autocratic leader is the one who determines the activities, techniques and policies to the employees, and expects the employees to follow the same. They further stressed that such leaders do not have much faith on their followers.

2.2.4 Democratic Leadership Style

Democratic leadership also referred to as participative leadership, is a type of leadership style in which members of the group take a more participative role in the decision-making process. This style of leadership dwells on performance and people (Bhargavi & Yaseen, 2016; Puni et al., 2014). Democratic leadership style encourages employees to participate in the decision-making process of the organization (Nwokocha & Iheriorhanma, 2015). According to Puni et al. (2014), decision making in a democratic system is not centralized and high performance is recognized and rewarded. Nwokocha & Iheriohanma (2015) on the other hand suggest that there is potential for poor decisions to be made by the employees or subordinates. This can be said to have a negative impact on the organization and can also instigate turnover intention in employees. It is therefore expected that brainstorming of ideas and collective decisions are arrived at by all concerned.

The democratic leadership sounds good in theory but it is often bogged down in its slow decision-making process and the results which could seem workable would always require a lot of time and effort (Nwokocha & Iheriohanma, 2015). The democratic leader allows for decision making to be shared by the leader and the group. Criticisms and praises are objectively given and a feeling of responsibility is developed within the group. Kotler (1995) argued that this form of leadership is claimed to be earliest amongst all other leadership

style. The leader discusses with subordinates before he issues general or broad orders from which subordinates feel free to act on (Bhargavi & Yaseen, 2016). The superior allows the subordinates opportunity to use their initiative and make contributions. The leader also offer support to the subordinates in accomplishing task.

Characteristics of democratic leadership include: the fact that group members are encouraged to share ideas and opinions, even though the leader retains the final say over decisions, members of the group feel more engaged in the process and creativity is encouraged and rewarded. Democratic leadership yields a lot of benefits. Subordinates are encouraged to share their thoughts, it can also lead to better ideas and more creative solutions to problems (Sadia & Aman, 2018). Employees also feel more involved and committed to projects, making them more likely to care about the end results. It is perceived that democratic leadership style leads to higher productivity among group members.

Mgbeze (2014) stressed that the democratic leader considers close supervision unnecessary after trust has been established, and negative feedback is offered sparingly. In democratic leadership style, the possibility of weak execution and poor decision-making is high. Therefore, the democratic leadership is also widely known to motivate the employees to perform better, as their views and opinions are valued, and it gives them room for participation in crucial meetings, and are also carried along in the decision-making process. Rukmani, Ramesh & Jayakrishman (2010: 365-370) hinted that a major problem with democratic leadership is the assumption that everyone involved has an equal stake in decision-making, with a shared level of expertise.

A study by Elenkov (2000, 467-480) indicated that the democratic leadership has a positive impact on organizational performance and stressed that the leadership style allows the employees to make decisions along with sharing them with the group and the manager. Elenkov (2000, 467-480) opined that in democratic leadership system, praises and criticism are given objectively, and a sense of responsibility is also developed among the employees. Bhargavi & Yaseen (2016: 87-117) investigated the impact of democratic leadership on organizational performance; their findings revealed that this leadership style positively affects the performance of the organization, as it provides opportunities to the employees to express and implement their creative ideas, and take part in the decision-making process.

A major advantage of the democratic style of leadership is that it prepares future leaders and helps the organization in the long run. Choi (2007, 243-262) stressed that a democratic leader is the one who focuses on the group discussion and participation, and as a result, positively influences the performance of the subordinates. Thus, the democratic style of leadership can be used to advance the organizational performance, as well as the efficiency.

There are however some downsides of democratic leadership. In situations where roles are unclear or time is of the essence, democratic leadership can lead to communication failures and uncompleted projects. In some cases, group members may not have the necessary knowledge or expertise to make quality contributions to the decision-making process. Democratic leadership works best in situations where group members are skilled and eager to share their knowledge. It is also important to have plenty of time to allow people to contribute, develop a plan and then vote on the best course of action.

2.2.5 Laissez-Faire Style of Leadership

Laissez-faire is a French phrase which means ‘’let it be’’ amd it is also known as the ‘’hand off style’’ (Nwokocha & Iheriohanma, 2015: p. 194). According to Gill (2014), it means leaving subordinates to complete tasks and jobs in the way they choose without adherence to any strict policies or procedures. Bass (1985) describes the laissez-faire leadership style as one in which the leader has no belief in his own ability to supervise. He further states that the leader has no clear set goals towards how they may work, does not help the group in making decisions and so leave too much responsibility with subordinates. According to Puni et al. (2014), the laissez-faire leader avoids controlling his employees and so only relies on the few available employees who are loyal to get a task done.

It is argued that laissez-faire leaders do not believe in employee development as they believe that can take care of themselves (Puni et al., 2014). This leadership style cannot be said to be operational in the banking sector or Non-Governmental Organizations which require that both the leader and subordinates have an input in the decision-making process and completion of tasks to ensure the success of the organization. This is defined as a style of leadership m where leaders refuse to make decisions, are not available when needed, and choose to take no responsibility for their lack of leadership ability. Laissez-faire leaders do not use their authority and avoid taking actions. It is considered a passive and ineffective form of leadership. This style favors the installation of a relaxed working atmosphere; it brings down morale and reduces efficiency of the group. With this type of leadership style, leaders attempt to pass the responsibility of decision-making process to the group. The group is loosely structured as the leader has no confidence in his leadership ability.

A laissez-faire leader may either not intervene in the work affairs of subordinates or may completely avoid responsibilities as a superior and is unlikely to put in effort to build a relationship with them. Laissez-faire style is associated with dissatisfaction, unproductiveness and ineffectiveness (Deluga, 1992). This however, is debatable. Decision making under this style of leadership is performed by whoever that is willing to accept it.

2.3 External Factors Affecting Leadership Styles

Selection and utilization of an appropriate leadership style help an organization to achieve its aims and objectives faster. According to Finch (2019), leaders are able to influence and guide people under them, so that the organization can become more effective in achieving its goals. However, leaders' effectiveness is limited and affected by some external factors, which according to Finch (2019) include organizational environment, organizational resources, employees' roles, organizational culture and employees' diversity.

2.3.1 Organizational environment

Organizations have their own peculiar work environment with its own values and norms, which is a bequest of past leaders, as well as current leadership. These values are the concerns that the organization has for investors, customers, staff and the community, and they determine how the business' goals will be nurtured and accomplished. Goals are the personalities of the organization's values and concepts that define products or services. Leaders must carefully select the environment based on the concepts of the products or services being rendered. However, some dangers must be put into consideration irrespective of the potentials of environment. An unstable or unsecure environment where there is usually unrest and riots or protests by citizens must be well structured and protected before embarking on businesses (Beardwell & Thompson, 2017).

The condition of the work environment influences the activities of employees, while further affecting the implementation and completion of given tasks. The work environment can also affect the time of tasks completion, as well as the transition mode of tasks.

According to Roberts & Hunt (1991), work environment can be physical elements that directly or indirectly affect the performance and productivity of employees. These physical environmental factors may include temperature, air circulation, sunlight, and weather conditions. Some work environment conditions are also non-physical as they affect the functionality of employees, and these may include interpersonal relationships with co-workers, be it subordinates or superiors.

2.3.2 Organizational resources

Leaders rely on organizational resources such as finances, technology and staff to achieve their goals. The success of the manager depends exclusively on how resources are successfully managed. Leaders must ensure unrestricted access to necessary resources, in as much as they are needed for the management of the business. Resources delivered late definitely have an impact on the smooth running of the organization. Hence, leaders must ensure early arrival of resources for the job ahead and make sure every resource is accounted for and used for the purposes meant for. Wastage of valuable resources is another factor affecting the effectiveness of leaders. Dissipated human resources, unaccountable funding and unmaintained equipment can limit the workforce and eventually minimize the productivity of the team (Finch, 2019).

The resources at the disposal of the manager go a long way in dictating the success or failure of the leader. Salahuddin (2010, 1-6) opined that technological advancement and innovation through modernization is a major key to the success of a leader. Integration of Information and Communications Technology (ICT) into the operational system of the organization will massively increase the performance of the organization. However, a decline in technology will shrink the organizational effectiveness, thereby breaching the manager-subordinate synergy and showcasing the incompetency of the manager. Poor financial standing of the firm also reduces the effectiveness of the leader, as proposed aspirations can only be driven when financial obligations are met.

2.3.3 Employees' roles

Finch (2019) stressed that when employees take on a role in an organization, their position is defined by the tasks and responsibilities they must perform in relation with others.

Employees have different levels of maturity in relating to, as well as executing tasks and relationships that impact the style of leadership needed to guide them. Employees also affect the organization by their work norms and personal values. Organizational functions have pitfalls and roadblocks that leaders must identify and minimize in order to help staff accomplish their tasks. Subordinates should stick to their assigned duties and perform every job assigned to them diligently and with high sense of responsibility.

In structuring the participation of employees in the functionality of the organization, three different structural dimensions can be adopted. The first structural dimension is formalization, which entails the degree at which

an organization illustrates the functionality of employees using rules and procedures. This describes some basic determinants factors guiding a given task such as when to, how to and who take(s) part in a given. The second structure dimension is centralization which is the extent to which some personnel are embedded with the responsibility of making decisions. In this mode, delicate decisions are made at the top management level. The third structural dimension is complexity, and this is the bulky interconnected aspects of an organization (Ford & [Slocum, 1977, 564-575). All these factors influence the functionality of employees, which directly affect the output of the organization.

2.3.4 Organizational culture

An organization's culture consists of a combination of its frontiers past and current leaders, history and crisis. Culture is difficult to alter, since it is as a result of long-held information and formal systems, traditions, customs and rules that represent the self-image and shared expectations of the organization. Established rites, routines and a set way of doing things influence a company's norms such as how a worker can be in good standing and how a worker can respond appropriately for various circumstances. Leaders must understand the demographic structure and cultures of the clients of the organization and strength in the marketplace to design products and services for particular populations (Salahuddin 2010, 1-4).

The culture of an organization influences the decision of leaders, since they are basically bound to follow the principles, they inherited. However, it is their duty to periodically review thye decisive measures taken by past leaders to solve specific problems. According to John & Chattopadhyay (2015, 1-5), for the performance of employees and leaders to improve, there is need for the recognition of the organizational structure.

They further stressed that simplification of organizational culture, alignment and modernization of the organization's concept will help improve the performance of the leaders and employees, thereby advancing the values of the organization. The human resources section of the organization should be restructured to reflect the induction of new personnel that truly reflect the present need of the organization in a changing environment.

2.3.5 Employees' diversity

Since the organization hires employees of diverse upbringing and makeup, the diversity of the subordinates tends to pose a threat to the leader of the organization. A company reasonably employs people of different cultures, gender, ages and races. Leaders must react to this diversity with a vision for their staff and by developing a multi-cultural approach to their work. According to Mooney (2018), the style of management that is most compatible with a diverse set of workers include a participatory method in which the leader works closely with employees to help them assimilate and succeed. Mooney (2019) also stressed that another successful style that works with individuals of different backgrounds is servant leadership, where the manager dedicates his efforts to providing the employees with everything they need so that in principle, these workers mature and pass along the servant attitude to other employees, and to their customers.

Employee's diversity has become an important feature in managing serves of employees. A leader is bound to gather different employees from diverse educational background different cultural locales and different work experience. Managing individual differences of the workforce can be very tasking and complicating for a leader, and if not properly managed can limit the performance and productivity of the firm. However, Qasim (2017, 1-4) opined that if employees'' diversity is well managed by the management, it can be an added strength to the workforce. The diversity of the employees can be harnessed by allowing the employees display their individual arsenal of positive experience such as skill transfer, decision-making abilities, creativity and motivation, while submitting to the principles of the leadership style in place.

2.4 Leadership Styles and Employee Performance

In a simple term, a leader is anyone assigned to pilot the affairs of a team. In the quest to achieve an organization's goals, leadership style is an important aspect in the field of organizational behavior. Leadership process involves the use of non-coercive influence to shape a group or organizational goals, ignite behavior towards achieving the firm's objectives as well as define the group's culture. According to Ukaidi (2016, 25-34), leadership is the process of influencing people and providing an enabling environment for them to achieve a team or organizational goals and objectives.

Also, Fry (2003, 693-727) defined leadership as the use of leading strategy to offer inspiring motives, and to enhance the staff's potentials for growth and development. Furthermore, Mitonga-Monga et al. (2012, 5389-5398) maintained that leadership is the pattern associated with managerial behavior, which is designed to integrate the organization the organization or personnel interest and effects for achieving particular objectives. From the above reviews, it is evident that leadership occurs when one individual influences others to perform optimally and voluntarily above the average requirement of their work. Output of the organization is dependent on the leadership style adopted. A leader's enthusiasm, willingness, commitment and selfless act is done in a

peculiar manner in order to bring forth increase in the profit margin of the organization, productivity, performance and effectiveness. Mgbeze (2014) conducted research on the impact of leadership style on organizational performance, and concluded that a strong relationship exists between the adopted style of leadership and the organizational performance. According to Ukaidi (2016, 25-34), leadership style should be dependent on the tasks and the people being led, the environment and the leader's initiative. Even as leadership is a process engaged in by certain individuals, people are still needed to form subordinates who by their willingness are influenced by the leader. Hence, leader-subordinate coherent relationship brings forth organizational effectiveness.

Execution of collaborated effort depends on the leader's capabilities as well as managing the aftermath of an execution, be it positive or negative. A leader must explore the potentials of the subordinates using appropriate means as well as taking advantage of it. An excellent leader does not only inspire the subordinates' potentials to enhance efficiency, but also meets the requirements in the process of achieving organizational goals (Obiwuru et al., 2011, 100-111; Lee & Chuang, 2009).

2.5 Concept of Organizational Performance

According to Venkataraman 91997, 119-138), organizational performance is a sign of the capacity of a company to effectively achieve independent goals. The level of productivity of employees is one of the elements that are assessable to employee performance. The methods of evaluating organizational performance include quality, quantity and knowledge or creativity of the individuals towards the accomplished work that is done in relation to the responsibility assigned during a specific period of time (Wong & Wong, 2007, 361-381). In other words, some standard parameters must be relied upon during assessment.

Organizational performance enables an enterprise to achieve such objectives as high profits, market share and product quality in relation to other enterprises in the same industry. It is however a reflection of productivity of employees in an organization which is measured in terms of profit, revenue growth development and expansion (Obiwuru et al 2011, 100-111). According to Muecke 92005, 433-439), there are different factors that affect employees'' performance and these include job stress, motivation and communication.

2.5.1 Job stress

French (1975) opined that job stress is produced when one cannot properly coordinate available resources and job demands with personal abilities, and further described that job stress is gotten from a situation of a workplace environment that poses a threat to the employees (Noor, 2017). As a result of job stress, some employees may be unable to meet up given targets, since some companies demand a certain level of input. It further results to a to a scenario where demand exceeds the capacity of an individual which invariably fails to satisfy the top management. According to Mizuno, Yamada, Ishi, & Tanaka (2006, 167-170), job stress has been known universally as a social problem that has a combination of factors that disrupt the workers physically and psychologically, and further affect their health as a whole.

Conway, Companini, Satori, Dotti & Costa (2008, 630-639) stressed that an amount of pressure can bring about an increase in personnel's performance, while too much pressure leads to mental and physical challenges. Job stress could arise from aspects such as environmental factors, organizational factors (leaders) and individual factors (employees).

The probability of stress affecting an employee's effectiveness Is high, as each employee is exposed to some extent of stressors both in the workplace and in their personal life, which definitely affect work performance and productivity.

2.5.2 Motivation

Motivation is simply the willingness and desire to perform an action which is stipulated by the activity, or ability to satisfy an identified need. Motivation is being widely observed in all sectors of industries today, irrespective of the size and location. Leaders and managers have realized that the action of motivating their employees is decisive in the quest to achieve and realize organizational goals effectively. The motivated employees in the long run exhibit the traits of self-satisfaction, self-fulfillment and commitment that are needed to produce better quality and quantity of work, and faithfully observe the organizational policies which relatively materialize efficiencies, competitive advantage and reputation of the firm. Motivation enlarges the job involvement of employees by making the work more valuable and interesting, as well as keeps the employees more productive and responsive to organizational calls (Mizuno et al. 2006, 167-170).

Berman, Bowman, West & Watt (2015) opined that motivation is one of the essential factors for the achievement of employees, and ultimately the organizational targets and goals. Ololube (2006, 1-19) identified that motivation to work, whether intrinsic or extrinsic, is very essential in the lives of workers because it forms the fundamental reason for working in life. It conforms to the complex needs and zeal which provides the

energy for employees to perform a particular task. In addition, motivation serves as an important component of business operations, whereby high motivation coincides with job performance, which enhances performance and productivity.

2.5.3 Communication

According to Nobo, Nwankwo & Okonkwo (2015, 131-148), communication is the impartation of ideas or thoughts, and making oneself understood by others. It is simply the process by which one party (sender) transmits information or message to another (receiver).

With effective communication, a firm is able to have a great coordination among the teams and units in an organization. Meanwhile, the absence of it results to problems in managing business operations, or judgmentally causes the damage between individuals in a team.

People who are involved in communication processes need to possess both basic skills and abilities needed for effective communication otherwise the information could be misunderstood. Also, effective information depends on the facilities available in an organization and the actions of leaders to ensure acceptability of information in order to have an accurate delivery of it (Mangal & Mangal, 2009).

Communication enhances easy transition of modules, missions and orders between the management levels in an organization. The effectiveness of the employee-leader relationship is determined by how well the information passed is understood and interpreted by the target employees. Shonubi & Akintaro (2006, 1904-1014) opined is understood and interpreted by the target employees. Shonubi & Akintaro (2006, 1904-1914) opined that communication breach between managers, employees and customers leads to futile efforts and unachieved visions. Hence, to remain profitable and competitive in the contemporary challenging world, all factors of production which include materials, machines and personnel, need to be carefully managed. Mangal & Mangal (2009) hinted that amongst the factors of production, personnel constitute the biggest challenge because their skills, talents, thoughts and emotions must be harnessed to correlate with the vision of the organization.

2.6 Leadership Styles and Employee Performance

According to the Ukaidi (2006, 25-34), leadership style and systemic behavior shifted away from the characteristics of the leader to the style the leader adopted. According to Rowe (2001, 81-94), records from the style approach recommend that leaders who are devoted to democratic or participatory leadership style seem more successful, compared to managers that adopt autocratic or laissez-faire leadership style of management. Complementing Rowe (2001, 81-94), Yukl (2012) opined participatory leadership is the best style of leadership in managing an organizational system of any type, and maintained that people react favorably to it in organizations by increased productivity, lower unit cost, good morale and improved labor management relation. However, Yukl (2012) hinted that the worst style of leadership is autocratic or authoritative leadership style which gives rise to high labor management conflicts.

There are different reasons why there should be relationship between leadership style and organizational performance. Today's intensive and dynamic markets characterize innovation-based competition, price-performance rivalry, decreasing returns and the creative destruction of existing competencies (Venkataraman 1997, 119-138). Several studies have suggested that effective behaviors can facilitate the improvement of performance when organizations face these new challenges (McGrath & MacMillan 2000; Teece, Pissano & Shuen 1997, 509-533). Reviewing the effects of leadership on performance is paramount because leadership is viewed by some scholars as one of the key driving force for improving a firm's performance and productivity. According to Avolio (1999) and Rowe (2001, 81-94), effective leadership is seen as a major source of management development and sustained competitive advantage for organizational performance improvement (Obiwuru et al. 2011, 100-111).

Zhu, Chew & Spangler (2005, 39-52) opined that transactional leadership assists firms to actualize their objectives more efficiently by relating job performance to valued rewards and by guaranteeing that employees have the resources needed to get the job done. McShane & Von-Glinow 92001) stressed that visionary leaders create a strategic insight of some future states, communicate that vision through framing and use of metaphor, model the vision by cting consistently, and build commitment towards the vision (Obiwuru et al. 2001, 100-111). Zhu et al. (2005, 39-52) recommended that visionary leadership will result in high levels of cohesion, commitment, trust, motivation, and hence performance in the new organizational environments.

Mehra, Smith, Dixon & Robertson (2006, 232-245) argued that when some organizations seek efficient ways to enable them outperform others, a longstanding approach is to focus on the effects of leadership (Obiwuru et al. 2001, 100=111). According to Obiwuru et al. (2001, 100-111), team leaders are believed to play a pivotal role in shaping collective norms, helping teams cope with their environments, and coordinating collective

actions. The leader-centered perspective provides valuable insights into the relationship between leadership and team performance (Guzzo & Dickson, 1996, 307-338). Several studies have explored the strategic role of leadership to investigate how to employ leadership paradigms and use leadership behavior to improve organizational performance (Judge, Bono, Ilies & Gerhardt 2002, 765-780; Judge & Piccolo, 2004, 755-768; Yukl 2012).

Purcell, Kinnie, Hutchinson, Rayton & Swart (2003) opined that it is because intangible assets such as culture, skill, competence, motivation and leadership styles are seen appreciating as a major source of strength and zeal in those firms that can combine processes, people and organizational performance. Prior studies revealed the expectations that leadership paradigms have significant effects on staff satisfaction, financial performance and customer satisfaction. A research by House & Aditya (1997, 409-473) criticized leadership studies for focusing extremely on leader-follower relationship to the exclusion of several other duties leaders perform, and to the segregation of environmental and organizational variables that are vital to mediate the leadership-performance relationship. The study also revealed that the results, depending on the level of analysis are other problems of existing research on leadership.

House & Aditya (1997, 409-473) differentiated between micro-level research that focuses on the leader in relation to the subordinates and immediate superiors, and macro-level research that focuses on the total organization and its environment (Obiwuru et al 2011, 100-111). Tarabishy, Solomon, Fernald & Sashkin (2005, 20-29) also recommended that leaders and their leadership styles influence both their subordinates and organizational outcomes. Jing & Avery 92008, 67-78) carried out a study on the missing liks in understanding the relationship between leadership and organizational performance, they concluded that despite a hypothesized leadership performance relationship suggested by some researchers, current findings are inconclusive and difficult to interpret.

2.6 Theoretical Framework

Many theories have been formulated and designed on leadership style, by other great scholars and academicians. These theories include the great man theory, trait theory and contingency theory amongst others. The three theories above will underpin this study.

Great man theory proposes that the aptitude for leadership is inborn and inherited. According to this theory, it is either you are born naturally as a leader or you are not. The term ‘great man’ was adopted because it was thought that leadership was majorly for males, particularly in the military. The great man theory of leadership became well known in the 18th century.

The legends behind some of the world’s most famous leaders such as Mahatma Gandhi, Abraham Licoln, Alexander the Great and Julius Caesar helped contribute to the conception that great leaders are given birth to and not made. Historian Thomas Carlyle also had a key sway on this theory of leadership at one point, stating that the history of the world is but the biography of great men. He stressed that efficient and productive leaders are those with inspiration and the right characters and features (Belmejdoub 2015, 1-29).

Over the years, there has been an unconvincing debate about whether leaders are born or made. Sarros & Batchatsky (1996) conducted a study about leadership by asking leaders of many organizations about their opinions on whether leaders are born or made (Belmejdoub, 2015, 1-29). Predictably, their findings revealed that majority of the senior leaders saw leaders as not being born because they are humble people, and certainly as not being made because they think there is more to life than circumstances; they saw leadership as a combination of both. They further revealed that there is an element of their psychology, but there is also an element of context, or of circumstance within leadership.

According to Cherry (2020), one of the major problems with the great man theory of leadership is that not all people who possess the so-called natural leadership qualities actually become great leaders. If leadership was merely an inherited quality, then all people who inherited the necessary traits would essentially find themselves in leadership roles. Cherry (2020) further stressed that research has instead found that leadership is a surprisingly complex subject, and that numerous factors influence how successful a particular leader may or may not be. Characteristics of the group, the leader in charge and the situation or environment all interact to decide what sort of leadership is needed, and the performance and productivity of this leadership.

Trait approach theory of leadership is one of the earliest theories of leadership. It focuses on the on the personal attributes of leaders, which comprise physical and personality characteristics, competencies and values. It views leadership mainly from the perspective of the individual leader. Basis of this approach is the assumption that traits produce patterns of behavior that are coherent amidst the situations. Therefore, leadership traits are considered to be embedded characteristics that people are born with and that remain relatively stable over time (Mumford, Zaccaro, Handing, Fleishman & Reiter-Palmon, 1993, 1-135).

Prior trait scholars studied the personality attributes that they believed were related to leadership effectiveness, an interest on researching exceptional historical figures. According to Fleenor (2011, 830-832), early researchers viewed leadership as a unidimensional personality trait that could be reliably measured and was distributed normally throughout the population that is an individual difference variable. Many of the early studies on the trait approach focused on the systematic investigation of the significant differences between leaders and followers. It assumes that individuals in higher-level positions possess more leadership traits than those in lower-level positions. To further buttress the fact, a large number of studies were conducted in an attempt to develop reliable and valid measures of leadership traits.

Today, many books on leadership continue the tradition of providing lists of traits that are thought to be fundamental to effective leadership. The simple idea remains that if an individual processes such traits, they will be successful leaders in any situation. Gardner (1989, 58) published a study of a large number of leaders and concluded that there are some attributes that appear to make a leader successful in any situation (Fleenor 2011, 830-832). These traits included strength and stamina, cleverness, accepting responsibility, proficiency, having knowledge about the subordinates' needs, adequate interrelation skills, zeal for achievement, motivating people, valor, conviction, determination, boldness and adaptability. One of the criticisms of the list is that the attributes typically associated with successful leaders are often perceived as 'male' traits.

Contingency theory centers on adapting situational variables to be better fit into a leader's style. Contingency theorists agree that leadership theories must take into consideration the situation in which leaders operate. For instance, Fred Fiedler's contingency model assumes that a leader's preferred style is effectively set and suggests adapting situational elements to achieve a better outcome. Tested through a variety of field research, the model's basic principle according to Mitchell, Bigdan, Oncken & Fiedler (1970, 253-267) is that the performance of interacting groups is contingent upon the interaction of leadership styles and the favorability of the situation for the leader.

According to Fiedler (1964, 149-190) who proposed contingency theory, a person would be appropriate for certain situations that a group might find itself in. For every demanding scenario, the group would go and inquire a leader to fit.

The main limitation in this theory is that people possess certain personality aspects and there are different situations. Sarros & Butchatsky (1996) reported that a person does not necessarily become productive later because he had leadership qualities (Belmejdoub 2015, 1-29). They linked the fact to certain circumstances, some people with leadership qualities may never be given the right circumstances. So, they think life is rather a case of luck. Another concern with the approach is that the situation and people will acclimatize and people are not necessarily a rigid personality nor is the situation itself rigid and unchanging, which makes it opened to psychological inquiry. So, once the theory has been widely applied in practice, there seems to be the idea in veracity, that people do adapt to the situations they find themselves in.

3.0 Methodology

3.1 Research Design

The study employed qualitative case study design to collect and analyze the data. It involved in-depth interviews (one-on-one interviews) in order to fully understand the kind of leadership style practiced in the selected manufacturing firms in Nigeria. The approach has some promising directions for organizational productivity and performance.

3.2 Population of the Study

The employees of the organizations including the Executive Directors formed the research respondents of the study. The population for the study consisted of 350 employees of the selected SMEs in Lagos State. The simple random sampling technique of 10% of the the total population (35 respondents) were adopted as the sample size for the study.

3.3 Methods of Data Collection

The study was conducted using both primary and secondary sources of data. Interviews formed the basis for the primary sources of data. A semi-structural interview guide was designed for the respondents.

The employees of the organizations were put into groups according to their function or departments at the organization. Focus group discussions were then held with the employees and management of the organization.

3.4 Data Analysis Techniques

Data collected with the semi-structured interview were imported into Statistical Package for Social Sciences (SPSS) for analysis. The data was presented in a manner that allowed for easy analysis and testing using SPSS. Again, all the focus group discussions were audio-recorded with the respondents' permission. These audio tapes were transcribed verbatim and added to other field notes and analyzed manually using hand coding and

highlighter pens to color important texts. Themes as identified were then categorized into major themes with sub-themes for each of the major themes. As Maxwell (2005) has advised, this is a very useful approach on qualitative data analysis as it provides great opportunities for researchers to carefully organize volumes of qualitative data into insightful findings (Owusu-Sekyere et al., 2018).

4. Analysis and Discussion of Results

This section focuses on the presentation of data gathered through the questionnaire and interviews, and analysis of the results obtained. The data are presented using tables and figures, and Microsoft Excel was extensively employed for the graphical presentation.

Table 4.1: Sex of respondents

Sex	Number of Respondents	Percentage (%)
Male	26	74
Female	9	26
Total	35	100

Table 1 above shows that 26 respondents representing 74% of the sample size are male, while the remaining 9 respondents representing 26% are female.

Table 4.2: Age of Respondents

Age	Number of Respondents	Percentage (%)
Below 20 years	6	17
21 -3 0 years	18	51
31 – 40 years	8	23
41 years and above	3	9
Total	35	100

Table 2 above indicates that 6 respondents representing 17% of the sample size are 20 years or below, 19 respondents representing 51% are between 21 and 30 years, 8 respondents representing 23% are between 31 and 40 years, while the remaining 3 respondents representing 9% are 41 years and above.

Table 3: Length of employment of respondents

Length of Employment	Number of Respondents	Percentage (%)
Less than 2 years	8	23
2 -5 years	19	54
6 – 10 years	6	17
11 years and above	2	6
Total	35	100

Table 3 above displays that 8 respondents representing 23% of the sample size have been employed for less than 2 years, 19 respondents representing 54% have been employed between 2 and 5 years, 6 respondents representing 17% have employed between 8 and 10 years, while the remaining 2 respondents representing 6% have been employed in the company for 11 years and above.

Table 4: 4: Position occupied by respondents

Position	Number of Respondents	Percentage
Manager	2	6
Supervisor	4	11
Secretary/Receptionist	3	9
Factory worker	18	51
Others	8	23
Total	35	100

Table 4 above points out that 2 respondents representing 6% of the sample size are managers in the selected manufacturing firms, 4 respondents representing 11% are supervisors, 3 respondents representing 9% are secretaries /receptionists, 18 respondents representing 51% are factory workers, while the remaining 8 respondents representing 23% occupy other positions in these firms.

For the purpose of this study, the questionnaire also contained two open-ended research questions that were intended to obtain freewill answers and personal thoughts from the respondents. However, 15 out of the 35 respondents did not provide answers to these research questions as they were left blank. The remaining 20 respondents that have provided answers to the questions are numbered A to T, of which respondents A to O are males, while respondents P to T are females.

For the most preferred leadership trait, respondents A, Q, R and S went for intelligence. Respondents B, C and T stated that competence is their most preferred leadership trait, with respondent B adding that the success of any organization depends on how competent the leader is. Respondents D and E opted for leader's decision-making ability, respondent I went for ability to inspire others, and respondents J opted for commitment.

Furthermore, respondent K opted for good communication skills, respondent L opted for accountability, respondent M went for delegation ability, respondent N went for creativity and innovation, respondent O stated that humility is the most preferred leadership trait, while respondent P stated that the most preferred leadership trait is transparency.

For the least preferred leadership trait on the other hand, respondents A, B, J, R and S went for self-confidence, with respondent A stating that an excess of this trait can lead to arrogance. Respondents C, D, K, L and M opted for extroversion, while respondents E and O stated that dominance is their least preferred leadership trait, with respondent E adding that when dominance is not well handled, it can lead to arrogance which will eventually limit the productivity of the organization. Furthermore, respondents F and P went for humility, respondent G went for delegation ability, respondent H opted for supervising ability, while respondents 1, N, Q and T stated that their least preferred leadership trait is introversion.

The results of this study showed that it is appropriate for leaders to inspire their subordinates, as well as stimulate their intellect. A good leader is one who can be looked up to, and it is the responsibility of managers to inspire their subordinates and massively harness their intellectual capacity. This leads to a quality leader-subordinate relationship, which eventually improves performance of the employees, thereby increasing productivity and firm performance.

The results of the empirical research also indicated that it is proper for a leader to use rewards and punishments to motivate followers. Motivation is a valid means of inciting the intellectual and psychological capacity of employees. Rewards through incentives like increase in pay, bonuses, paid trips and awards, help motivate them to perform better, so as to avoid the repetition of such punishments which may include deduction from salary, lack of bonuses and lack of promotion.

5. Conclusion and Recommendations

To effectively and successfully manage the affairs of an organization, leadership is a determinant factor. The success or failure of an organization depends largely on the style of leadership being adopted in the organization.

Under the right leadership style, employees are ready to go the extra mile in contributing their best to the growth and sustainability of the organization, whereas under the wrong leadership style, they lack the zeal and motivation to contribute the best of their quota to the organization, and invariably, a low output is experienced. Leadership skill to a great extent is the bedrock of any business or organization. Therefore, only people who can manage other people of different races, who are highly creative and innovative, and can successfully salvage dire situations in case of emergencies, are worthy to be called leaders. In this vein, being a leader is personal, because it emerges from individual's personal qualities and actions. However, to successfully lead an organization which is result-oriented, the actions of the employees must also be put into consideration. Absolute scrutiny of personnel's traits will enable the leaders to make informed decisions on the type of leadership style to be adopted, so as to yield the desired results that will enhance the growth and sustainability of the organization.

The studies carried out by Wang et al. (2011, 223-270); Jyoti & Bhau (2015, 1-13); Sofi & Devannadhen (2015, 31-45) revealed that transformational leadership style has direct positive impact on organizational performance. A study conducted by Longe (2014, 68-83) showed that transactional leadership style positively impacts organizational performance. Furthermore, Iqbal et al. (2015, 1-6) conducted research on the effect of leadership style on employee performance and concluded that autocratic leadership style enhances organizational conflicts which negatively impact the overall performance of the organization. Also, the studies carried out by Elenkov (2000, 467-480); Bhargavi & Yaseen (2016, 87-117) indicated that democratic leadership style has direct impact on organizational performance. However, Yukl (2012) hinted that the worst style of leadership is autocratic leadership style which gives rise to high labor management conflicts.

From the results of the empirical research of this study, it can be concluded that leadership style has both positive and negative impacts on organizational performance. The type of leadership style adopted by an organization directly influences the performance of the employees, which directly relates to the profitability and productivity of the organization. Organizations will effectively function when management adopt competent and proper leadership style. Hence, it is paramount hat harmony and synergy is created between management, employees and the work environment.

A major quality of a good leader is the ability to think fast and be creative, especially in non-routine situations as well as influencing others. The ability to sustain these qualities is what makes the difference between an effective and an ineffective leader.

However, instead of leaders to focus on a single style of leadership in all situations, they can differ their styles of operation depending on three factors: leader factor, subordinate factor and situation factor. The effectiveness of a leader is also measured by their ability to effectively manage the forces surrounding them, and by how well they are able to manage both human and material resources in the process of attaining organizational goals.

For the purpose of this study, it is hereby recommended that the leaders of the selected manufacturing firms and indeed others should adopt a good management style that can accommodate all subordinates, irrespective of their personal and individual differences. This is because, leaders do not only manage the scarce resources of the organization, but also the people underneath them. It is recommended that the democratic style should be adopted, rather than the autocratic leadership style. This is to ensure that the employees are well carried along and that they have a sense of belonging and responsibility to the organization. It is also recommended that the communication channel between the management and the employees should always be in harmony. Information gap between the upper, middle and lower management should be avoided at all costs, so as to ensure coherency and synergy amongst the hierarchy of the firms.

In addition, it is recommended that leaders should devise effective ways of motivating subordinates. Motivation goes a long way in influencing the morale and dedication of the employees, which directly influence the performance and productivity of the firm. Positive work environment should be created in a bid to motivate employees, and certain incentives should be given when benchmarks are hit. This not only encourages employees to give their best, but also creates a sense of belonging. Leaders should also deploy discipline in the right proportion. An executive order can be rendered impotent when discipline is absent in the organization. The workforce should therefore be bound together by discipline, in order to be able to achieve the desired results at the appropriate time.

It is further recommended that leaders should consistently engage the employees in result-oriented training. On-the-job training should be done periodically to keep the workforce in its best position, and to maintain optimum performance.

Special professional sessions such as workshops and seminars should also be organized for the workforce, so as to maintain excellence in productivity. Also, leaders should ensure that only employees that are qualified for a particular job are entrusted with it. They should ensure that sentiment and favoritism does not cloud their sense of judgement while assigning relative duties to subordinates.

References

Avolio, B. (1999). Full Leadership Development: Building the Vital Forces in Organizations. Thousand Oaks, California: SAGE Publications.

Bass, B. (1985). Leadership and Performance: Beyond Expectations. New York: The Free Press.

Bass, B. (1990). Bass and Stogdill's Handbook of Leadership: Theory, Research and Managerial Applications, 3rd Edition, New York: The Free Press.

Bass, B. & Avolio, B. (1994). Improving Organizational Effectiveness Through Transformational Leadership. Thousand Oaks: California: SAGE Publications.

Beardwell, J. & Thompson, A. (2017). Human Resource Management: A Contemporary Approach, 8th Edition, Pearson Education Limited.

Berman, E., Bowman, J., West, J. and Watt, M. (2015). Human Resource Management in Public Service: Paradoxes, Processes and Problems, 5th Edition. Thousand Oaks, California: SAGE Publications.

Bhargavi, S. & Yaseen,, A. (2016). Leadership Styles and Organizational Performance. Strategic Management Quarterly, 4(1), 87-117. Available at http://smqnet.com/journal/smq/Vol 4 No 1 March 2016/5.pdf

Boehnke, K., Distefano, J. & Distefano, A. (2003). Transformational Leadership: An Examination of Cross-national Differences and Similarities Leadership and Organization Development Journal, 24(1), 5-15. Available at http://www.researchgate.net/publication/242355920. Transformational leadership. An examination of cross-national differences and similarities. Accessed 4 March 2019.

Choi, S. (2017). Democratic Leadership: The Lessons of Exemplary Models for Democratic Governance. International Journal of Leadership Studies, 2(3), 243-262. Available at http://www.regent.edu/acad/globalpublications/ijls/new/vol2iss3/choi/Choi Vol2Iss3.pdf. Accessed 11 September 2022.

Ebrahim, H. (2018). Impact of Leadership Styles on Job Satisfaction. Journal of Human Resource Management Research, 2018 (2018, 1-8). Available at https://ibilmapublishing .com/articles/HR/2018. Accessed 23 September 2022.

Elenkov, D. (2000). Effects of Leadership in Organizational Performance in Russian Companies. Journal of Business Research, 55(20002), 467-480. Available at https://kundoc.com/queue/pdf-effects -of-leadership-on-organizational-performance-in-russian-companies-html. Accessed 23 September 2022.

Fiedler, f. (1964). A Contingency Model of Leadership Effectiveness. Advances in Experimental Social Psychology, 1, 149-190. Available at https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/

Finch, C. (2019). External Factors Affecting Leadership. Available at; https://buzfluent.com/info-8583473-external-factors-affecting-leadership-html. Accessed 24 September 2022.

Fleenor, J. (2011). Trait Approach to Leadership. Encyclopedia and Organizational Psychology, 2006, SAGE Publications, 830-832.

Fry, L. (2003). Towards a Theory of Spiritual Leadership: The Leadership Quarterly, 14(2003), 693-727. Available at https://www.researchgate.net/publication/222827010. Towards a Theory of Spiritual Leadership. Accessed 23 September 2022.

Gardner, J. (1989). Leadership Attributes and Context, Sage Journals, 73(514), 58. Available at https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177019263658907351409. Accessed 26 September 2022.

Jyoti, J. & Bhau, S. (2015). Impact of Transformational Leadership on Job Performance: Mediating Role of Leader-member Exchange and Relational Identification. SAGE Open, 5(4), 1-13.

Mgbeze, V. (2014). Impact of Leadership Style on Organizational Performance: A Case Study of Nigerian Banks, Obafemi Awolowo University, Ile-Ife, Osun State, Nigeria, Master's Thesis.

IMPACT OF RURAL-URBAN MIGRATION OF YOUTHS ON SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT OF NIGERIA (EMPIRICAL EVIDENCE FROM ABIA STATE, NIGERIA)

CHUKWUEMEKA G. EME
Dr. Lecturer, Department of Business Administration, Faculty of Management Sciences, National Open University of Nigeria (NOUN)

Abstract

This study examined the impacts of rural-urban migration on the socio-economic development of Nigeria adopting an empirical evidence from Abia State of Nigeria. The multi-staged sampling technique was employed in the selection of 240 of the respondents (youths) from three local government areas of the state. Data for this study were sourced primarily through the use of well-structured questionnaire. Both descriptive and inferential analyses were employed in the analyses of the data. The result of this study showed that mean age of the respondents was 22.60 years. The study further revealed that majority (68.8%) of the respondents were male, single and family size of between 5 – 8 and had secondary education. The results revealed that the poor electricity supply in the rural areas, bad condition of roads, absence of pipe-borne water are the push factors driving the youths away from their communities into urban areas. Results further revealed that better employment opportunities, superior wages in the urban areas, improved living conditions were pull factors that attract rural youths to the urban centers. Majority (68.8%) of the respondents were not willing to stay in the rural areas with or without improvement in the condition of living in their communities. The results of this study revealed that age ($r - 0.50$; $p < 0.00$), sex (X-squared – 34.57; $p < 0.05$) and educational level (X-squared – 45.57; $p < 0.01$) of the respondents were significantly related to their decision to migrate from rural to urban areas. The study recommends that government should provide basic social amenities in the rural areas as they are found in the urban areas so as to encourage the youths to stay.

Key words: Rural-Urban Migration, Nigerian Youths, Push & Pull factors, Socio-economic development, Abia State.

1. INTRODUCTION

The trends, challenge and impacts of rural-urban migration have continued to generate global debates since the last decade or so. Those moving from rural to urban areas constitute certain classes, categories and strata of the society that are basically plagued with certain social and economic problems in which poverty ranks highest and most fundamental. Debates on rural-urban gap have since the 1960s been one of the major focus areas that continued to produce insights on the precarious condition of people in both the rural and urban settlements with attendant consequences in many forms and dimensions.

Thus, rural-urban inequality, resulting in the phenomenal rural-urban migration, has become the prevailing orthodoxy in conceptualizing the problems and trends of development policy and strategy in Nigeria. However, with the eclipse of the post-independence euphoria in Nigeria whereby the laid down expectations, hopes and visions were eluded and clouded with cynicism, apathy and despair whereas much have been officially expected but with little achievements.

With the evaporation of hope and enthusiasm within the socio-economic and political environment, the unfavorable economic conditions facing both the rural and urban habitats have no doubt completely degenerated and dilapidated to the extent of weakening the basic foundations of the economy. Even on the political angle alone, the situation is simultaneously affected by the complete

breakdown of the political capacity to apply the expedient public policy measures to avert the impending political turmoil within an essentially hostile though in an economic resource milieu.
Given the significant disparities that have emerged and developed between and within rural and urban settlements, migration phenomenon should be strategically used for the re-distributional development dynamics: designed to solve problems usually associated with it: the problems that have emerged out of population pressures to handle or balance resource demand, resource availability and resource management.
Migration was initially viewed favorably as a natural process of transferring surplus labor from the rural sector to the urban industrial sector and migrants would find well-paying jobs in urban areas and send remittances to their families, thereby improving the welfare of rural folks left behind (Gilbert & Gugler, 1992)[1]. Unfortunately, this has not been the case in recent years due to the phenomenon of urban surplus labor, leading to urban unemployment problems (Todaro, 1976)[2] and urban cash economy where a decline in wages makes the youths vulnerable to a multiplicity of problems even worse than in the rural areas (Tindigarukayo, 2014).[3]
Migration affects people with economic, social, educational and demographic peculiarities (Amrevurayire and Ojeh, 2016).[4] Migration follows a variety of patterns on space dimension which include urban-urban; urban-rural; rural-rural and rural-urban (Eze, 2016)[5]. Rural-urban migration results from movement from rural to urban in the search for opportunities due to rural-urban inequality in wealth and better quality of life found in urban centers. Three categories of factors are perceived as responsible for rural-urban migration which include those related to the need for education and acquisition of skills in various vocations; those related to the absence of job opportunities in rural areas which are the absence of industries and companies and boredom in agriculture and finally those factors relating to social, such as inadequate amenities (Aworemi et al. 2011)[6].
Furthermore, inadequate housing and associated facilities such as water, electricity, waste disposal in the urban areas resulting in millions living in substandard environments called slums and grossly inadequate social amenities, such as a shortage of schools, poor health facilities and lack of opportunities Migration is placing pressure on limited appropriate housing, resulting in increases in the numbers of urban residents now found to reside in informal housing (Amrevuruyire & Ojeh, 2016)[7]. Rural communities share this burden through loss of manpower necessary for agricultural activities and production. It also results into reduction in agricultural productivity which in turn leads to food insecurity and soaring price of food. Consequently, agriculture which prior to discovery of oil was the mainstay of Nigeria's economy with activities concentrated in the rural areas was far relegated to the background leading to the country's mono-economy status (Amrevurayire and Ojeh, 2016)[8].

[1] Gilbert Allan and Josef Gugler (1992). Cities, Poverty & Development, New York, Oxford University Press
[2] Todaro, Michael (1976). Migration and economic development. A review of theory, evidence, methodology and Research priorities. Mimeograph, University of Nairobi, Kenya
[3] Tindigarukayo, John K. (2014). The impact of rural-urban influx on Jamaican Society. International Journal of Humanities and Social Science, 4 (9), 35-40
[4] Amrevurariye, Emma O. and Ojeh, Vin. N. (2016). Consequences of rural-urban migration on the source region of Ughievwen clan Delta State Nigeria. European Journal of Geography, 7 (3), 42-57
[5] Eze, Barth. U. (2016). The underlying factors of rural-urban migration in southeastern Nigeria: A study in Nsukka region of Enugu state.
[6] Aworemi, John R., Abdul-Azeez I. A. and Apoola, N. A. (2011). An Appraisal of the factor influencing rural-urban Migration in some selected local government areas of Lagos State, Nigeria. Journal of Sustainable Development, 4 (3), 84-86
[7] Amrevurariye & Ojeh (2016) (ibid.)
[8] Amrevurariye & Ojeh (2016))Ibid.)

Having highlighted various effects and causes of rural-urban migration especially on agricultural production, this study aimed at assisting the development planners, policy makers and government on how to make policy that will take care of the push factors in the rural areas and other pull factors in the urban areas thus making life more meaningful for our youths in the rural communities thereby reducing the rate of rural-urban migration. This study therefore aims at examining the factors influencing youth rural-urban migration in Abia State, examine the willingness of the youths towards staying in the rural communities; examine the effects of youth rural-urban migration in Abia State and identify the determinants of the youth rural-urban migration in Abia State. Abia State in South-Eastern Nigeria was created on 27th August, 1991 out of the old Imo State. The state lies approximately within latitudes 4 degrees 40 miles and 6 degrees 14 miles N and longitudes 7 degrees 10 miles and 8 miles E. It occupies a land area of about 5,243.7 square kilometers with a population of 2,833,999 based on the 2006 census. It has common boundaries with Ebonyi and Enugu states to the north, Rivers State to the south and southwest, Cross River and Akwa Ibom states to the east and southeast respectively, Imo State to the west and Anambra State to the northeast. Abia people are of the Igbo ethnic group.

Abia State has seventeen (17) Local Government Areas (LGAs). The capital is Umuahia. Other notable urban centers include Aba, Arochukwu, Abiriba, Ohafia, Uturu and Bende. Abia State has a number of tourist sites such as the National War Musuem, Umuahia, Arochukwu Caves, Azumini Blue River Tourist Village, Akwette Weaving Centre, the Long Juju Shrine, Arochukwu, Musuem of Colonial History, Aba.

1.1 OBJECTIVES OF THE STUDY

The main objective of this study is to analyze the impacts of rural-urban migration of youths on the socio-economic development of Nigeria adopting an empirical evidence from selected Local Governments (LGAs) in Abia State of Nigeria. The specific objectives of the study were to:

i) determine the ages of migrants at migration from Abia State using three LGAs as case study;
ii) assess the ages of migrants in groups at migration from the three local governments (LGAs) under study in Abia State;
iii) highlight the year the migrants migrate from the three LGAs of Abia State;
iv) determine the sex of migrants from the three LGAs of Abia State for the period under study.

2. Conceptual, Theoretical & Empirical Review

2.1 Conceptual Review

Basically, in Nigeria, urban centers or cities are springing up and people are migrating from rural areas to urban areas. They have different reasons for migrating from rural areas to urban centers; these reasons may include among others, lack of employment opportunities, lack of infrastructural facilities; educational institutions etc. According to Afolayan (2025)[9], rural areas can be easily identified by various criteria, apart from population. Such criteria may include the level of infrastructural development i.e. road networks, educational institutions, water supply, electricity, health facilities, communication, etc. Other criteria used include occupation, housing, extent of community planning etc.

He argued that rural areas refer to geographical areas that lie outside the densely built-up environment of towns, cities and the sub-urban villages and whose inhabitants are engaged primarily in agriculture as well as the most basic of rudimentary form of secondary and tertiary activities. Rural area, which is the opposite of an urban area, refers to the country side whose population engages mainly in primary

[9] Afolayan, Sunday. O. (1995). Community Mobilization for Rural Development in Bangladesh: Lessons for Nigeria. Ilorin:

production activities like agriculture, fishing and rearing of livestock (Ele, 2006)[10]. Nyagba (2009)[11] noted that about 90 percent of the rural labor workforce engages directly or indirectly in agriculture. In the words of Sorenson (2004) and Madu (2006)[12] rural-urban migration results from the search for perceived or real opportunities as a consequence of rural-urban inequality in wealth. This inequality and/or urban bias in development, according to research findings over the years, results from the overwhelming concentration of wealth, assets, purchasing capacity, economic activities, and variety of services in the urban centers as well as the continued neglect and degradation of rural environment or areas (Harris and Todaro, 1970).[13]

Mabogunje (1968) [14] pointed out that in many parts of the world particularly the so-called Third World countries, it is inevitable that urbanization will continue to increase during the foreseeable future. The fact that most of the countries of the Third World are just on the threshold of their industrial take-off, and the patent deduction based on the previous unfolding of events in the Western world that urbanization and industrialization are inseparable patterns, lead readily to the view point that continuing rapid urbanization is so far, inevitable in the third world. In the words of Abada (2001)[15], the cause of urbanization include: lack of employment opportunities in the rural areas, the problem of lack of social amenities in the rural areas, the negative effects of the Civil War periods, lack of industrial raw materials and educational institutions.

2.2 Theoretical Framework

This paper adopted urban bias theory as its framework of analysis. Urban bias refers to a political economy argument according to which economic development is hampered by groups who, by their central location in urban areas, are able to pressure governments
to protect their interests. Among the leading scholars to this theory of urban bias were Michael Lipton (1977) and Robert H. Bates (1981).[16]

According to Lipton (1977)[17], urban areas are favored by the politicians at the expense of the countryside. This takes on a variety of forms: the infrastructure is concentrated in the cities, the countryside is taxed more harshly and the price policy turns relative prices in favor of urban pursuits. Also too many resources are spent on cities, both from the point of view of efficiency and from the point of view of equality. The fundamental reason why the countryside is discriminated against is political: the countryside is poor because it is politically powerless.

The consequence is that the growth of developing countries has been both slower and less equitable than it could otherwise have been. His constructive message is that as a rule you have to develop agriculture across a broad range before you start dealing with the remaining sector of the economy. It is only through the development of small-scale agriculture that per-capita income can be brought to such a level that the citizens can abstain from as much consumption as is needed to start the industrialization process without inflicting pain and without having to squeeze agriculture. This is not in opposition to industrialization; the latter requires a transfer of resources from agriculture, but this

[10] Ele, Christopher. (2006). Evangelization through Rural Development. Nsukka: Great AP Publishers Ltd. Enugu State (2009)

[11] Nyagba, Simeon. (2009). ‘’Reviewe of Nigeria’s Rural Development Policy for sustainable development’’ paper presented at the Lagos Business School, July 8 – 11

[12] Sorenson, Nelson. N. & Madu, Iheke. A. (2006). Spatial inequality in Nigeria: the imperative of geographic perspectives in the development process,’’ Journal of Social and Economic Development, vol. 8, no. 2,

[13] Todaro, Mitchel. (1976). Migration and economic development: A review of theory, evidence, methodology and Research priorities. Mimeograph. University of Nairobi, Kenya.

[14] Mabogunje, Adewale L. (1968). Urbanization and Change: The African Experience. Northwestern University Program

[15] Abada, John. M. (2001). IUrbanization in Nigeria: Trends, Causes and consequences. Enugu Jamoe Enterprises

[16]Lipton, Michael (1977) & Roberts Bates H. (1981). Why poor people stay poor: urban bias in world development’ (Cambridge Harvard UP)

[17] Lipton, M., (1977) (Ibid.)

is much more easily accomplished when the agricultural sector is well developed. Nweke (2012) [18] noted that the bias in favor of city areas has created a disparity between country and city with respect to consumption, wage and productivity levels. Such disparities translate into a higher standard of living from urban dweller and draw migrant from rural areas.

3. Methodology

A multi-staged sampling technique was employed in the selection of the respondents (youths). The first stage involved the random selection of three Local Government Areas among the seventeen (17) Local Governments Areas (LGAs) in Abia State. These LGAs were Bende Local Government, Ikwuano/Ohuhu Local Government and Osisioma Local Government among 17 Local Governments in Abia State. The second stage involved the random selection of two wards/districts from the selected local government areas. The third stage involved the random selection of two villages in each of the selected wards/districts, whilst the final stage, however, involved a purposive selection of 20 youths from each selected village, thus, giving a total of 240 respondents for the study.

4. Data Collection Procedure & Data Analysis

4.1 Data Collection Procedure

The data collected were socio-economic characteristics of the respondents, which include variables like age in years, sex, household size, education level and marital status etc. Data were also obtained from the respondents on the willingness to stay in rural areas. Furthermore, respondents' opinion on the perceived impacts of the rural-urban migration were also sourced for. Data were also obtained on push factors (making them move away from the rural community) and pull factors (making them migrate to urban areas) and inferential analyses were employed in the analyses of the data.

4.2 Results and Discussion

4.2.1 Socio-economic Characteristics of the Respondents

The result of this study (Table 1) showed that mean age of the respondents was 22.60 years. Majority of the respondents were between the age group of 26 – 30 years. This shows that majority of the respondents were within their youthful stage of development, a stage when a child begins to operate independently from the parents and it is assumed that at this age a ward could be allowed by the parent to travel out of their communities. The study also agreed with the finding of Mutandwa et al. (2011)[19] who found out that youths who are likely to migrate are predominantly between 17 to 22 tears. The study further revealed that majority (68.8% of the respondents were male while 31.2% were female. This implies that there were more male than the female in the study area. Majority (66.3%) of the respondents have household size of between 5 and 8. This implies that majority of the households in the rural areas are larger in size than their urban counterpart which usually have between 1 and 4 members. This finding is in agreement with Ehirim et al. (2012) and Ango et al., (2014)[20] who reported that the household size of rural people is always much when compared to its counterpart living in the city because of their dependence on the family as a source of farm labor. Table 1 also shows that 76.3% of the respondents had secondary education with few (11.3%) had tertiary education. The result of the study also implies that none of the respondents were illiterate, as they have attained one form of education or the other. Also, it was observed that 48.8% of the respondents were Christian while 47.5% were Muslim. This implies that Christianity and Islam have dominated. Also, the Table 1 shows that majority (70%) of the respondents were single while 30% were married. This finding included that majority of the respondents were single which could make it easy for them to travel out of the village due to less responsibility of caring for wife and children.

[18] Nweke, A. C. (2012). Understanding Urban Administration and management in Nigeria. Awka Unique Press.

[19] Mutandwa, Ellen. (2011). An analysis of the determinants of rural to urban migration among rural youth in Southeastern Nigeriq. Global Migration Perspectives. Geneva No. 50

[20] Ehirim, Njoku. C. (2012) & Ango, A. K. (2014). Effects and prospects of rural to urban migration on the poverty status of migrants in Abia State, Nigeria. Agricultural Science Research Journal, 2 (4), 147-149

This finding is in conformity with the finding of Abdur-Rokib and Abdul-Goni (2011),[21] Ehirim et al. (2012). Pradhan (2013) and Ango et al. (2014)[22] who reported that the single people among the members of the society migrated more than the married ones, which could be attributed to the fact that the single people among the members of the society migrated more than the married ones, which could be attributed to the fact that those married may find it difficult to move without their household members.

Table 1: Selected socio-economic characteristics of respondents (n = 240)

Variable	F(%)	Mean	SD
Actual Age			
16-20	**90 (37.7%)**	**22.60**	**4.4**
21-25	**90 (37.7%)**		
26-30	**60 (35.2%)**		
Sex			
Male	**165 (68.8)**		
Female	**75 (31.3)**		
Family Size			
1-4	**15 (6.3)**	**7.50**	**2.8**
5-8	**159 (66.3)**		
8 and above	**66 (27.8)**		
Educational Status			
Primary	**30 (12.5)**		
Secondary	**188 (76.3)**		
Tertiary	**27 (11.3)**		
Religion			
Christian	**1117 (48.8)**		
Islam	**1141 (47.5)**		
Traditional	**9 (3.8)**		
Marital Status			
Single	**168 (70.0)**		
Married	**72 (30.0)**		

Table 2: Push factors for leaving the rural areas (n=240)

Statements	SA	A	U	D	SD
	%	%	%	%	%
There is poor electricity	**92.5**	**5.0**	**-**	**1.3**	**1.3**
Rural roads are bad	**80.0**	**17.5**	**-**	**2.5**	**-**
There is no pipe borne water	**75.0**	**16.3**	**5.0**	**2.5**	**1.3**
There is no good school	**37.5**	**47.5**	**7.5**	**6.3**	**1.3**
There is no job opportunity	**78.8**	**16.3**	**5.0**	**-**	**-**
There is poor health care service	**43.8**	**51.2**	**3.8**	**1.3**	**-**
There is under development	**78.8**	**17.5**	**3.8**	**-**	**-**

[21] Abdur-Rokib R. A. & Abdul-Goni A. (2011). Influencing factors of socio-economic and demographic characteristics of female migrants' study of Maherthaha Bangladesh. The Social Science, 7 (3), 194-197

[22] Pradhab, Michael. (1993) & Ango et al. (2014). Determinants of socio-economic factors influencing youth rural-urban migration in Sokoto State, Nigeria. Journal of Human Resource, 45 (3), 223 - 231

Table 3: Pull factors as a source of attraction to the urban areas (n=240)

Statements	SA (%)	A (%)	U (%)	D (%)	SD (%)
Better opportunities in the city	87.5	11.3	1.3	-	-
Better wage in the city	71.3	23.8	2.5	2.5	-
Improved living condition	57.5	30.0	5.0	5.0	2.5
There are good schools in the city	66.3	28.7	3.8	1.3	-
Good electricity supply in the city	18.8	71.3	6.3	3.8	-
There is pipe borne water	25.0	67.5	5.0	2.5	-
There is better health care service	80.0	16.3	1.3	1.3	1.3

Table 4: Distribution of respondents according to their willingness to stay in rural areas (n=240)

Willingness	F (%)
Yes	75 (31.3)
No	165 (68.8)

Table 5: Distribution of respondents according to perceived effects of youth migration (n=240)

Statement	SA (%)	A (%)	U (%)	D (%)	SD	Mean	Rank
Child labor	67.5	25.0	2.5	2.5	2.5	4.53	3rd
Reduction in agricultural production	566.3	17.5	3.8	11.3	1.3	4.36	5th
Under development	75.0	13.8	8.8	2.5	-	4.61	2nd
Loss of manpower	55.0	37.5	6.3	1.3	-	4.46	4th
Population reduction	80.0	17.5	1.3	1.3	-	4.76	1st
Breaking of family and cultural bond	31.3	53.8	7.5	5.0	2.5	4.06	6th

Table 6: ChI-square relationship between socio-economic characteristics and Push Factor affecting Migration (n - 240)

Variable	Chi-square	df	Sign
Sex	34.57	1	0.04
Educational level	45.57	3	0.00
Religion	9.69	2	0.55
Marital status	24.06	1	0.34

Table 7: Pearson Correlation between age and Push Factor affecting Migration (n = 240)

Variable	PPMC (r)	Sign
Age	**0.51**	**0.00**

The findings imply that majority of the youths migrated to the cities as a result of lack of social amenities, search for better employment, to improve livelihood welfare and for the purpose of furthering education, which are not available in their original place of residence but consequently found in the cities. The dichotomy between the rural and urban areas in the availability of basic amenities for the youth is responsible for rural-urban migration among the youths. This finding agree with the findings of Aromolaran (2013)[23] who reported that the important factors responsible for youth rural-urban migration include education needs, skills acquisition in various vocations, seeking for means of livelihood, boredom in agriculture, inadequate social amenities and expulsion due to offence and crime committed.

The study further showed that 64% of respondents agreed that rural-urban migration will lead to underdevelopment of rural communities This is because in most rural communities, community efforts are used in providing most infrastructure used among the people. In addition, the study showed that 67.5% of the respondents agreed that the persistent use of child labor in agricultural population will increase if rural-urban migration is not controlled. Also 55% of the respondents believe that labor force for farm work will reduce due to migration. Also, 66.3% of the respondents believed that continued reduction in agricultural population is inevitable if action is not taken to curb the rate at which the youths migrate. The effects of rural-urban migration can be felt in area of the workload on the farm, decreased number of potential workers in the village, increased vulnerability (mostly for the older generation), emotional effects and economic effects for the household that in certain cases can be perceived as positive and in other cases negative.

4.2.2 Relationship between Socio-Economic Characteristics and Push Factor Affecting Migration

Within the developing countries, there exists a significant selectivity of migrants with respect to age, sex, caste, marital status, education, occupation and the propensity of migration differs significantly among these socio-economic groups (Hossain, 2001)[24]. The results of this study (Table 6) revealed that age ($r - 0.51$; $p < 0.01$) of the respondents is significantly related to their decision to migrate from rural to urban areas. This implies that age influences their decision to migrate from the rural area to urban area. Based on the result of this study, majority of the respondents were young and this may account for the decision to move to the urban area to look for greener pastures.

The results of this study (Table 7) further revealed that sex (X squared =34.57; $p < 0.05$) of the respondents is significantly related to their decision to migrate from rural to urban areas. In addition, the results of this study revealed that education level (X squared = 45.57; $p < 0.01$) is significantly related to their migration from rural to urban area. This implies that educational level influence their decision to move from rural to urban areas. Most of the respondents had primary and secondary education and hence may decide to move to the urban areas to further their education since no tertiary education is located in the rural communities. This is in line with Ajero et al. (2013)[25] who opined that primary and secondary level of education represent the stage at which most people leave their parents to seek for education as some of these educational institutions may not be available in the rural areas where the migrating youths formerly resides.

5.0 Conclusion and Recommendations

[23] Aromolaran Kingsley (2013). Assessment of benefits associated with rural-urban migration among non-migrants in Odeda area, Ogun State, Nigeria. International Journal of Pure and Applied Sciences and Technology, 14 (2), 3-

[24] Hossain Mohammed (2001). Selectivity of migrants using the Push factor-characteristics in Iranian cities. Journal of the Environment, Vol. 1, No. 3, pp. 34-44.

[25] Ajero et al., (2013) (Igid.)

Poor electricity supply, bad condition of roads and absence of pipe-borne water in rural areas were push factors driving rural youths away from their communities into urban areas. Better employment opportunities in the cities, superior wages in the urban areas, improved living condition in the cities were found to be pull factors that attract rural youths to the urban centers. The major factors that influenced rural youths' decision to migrate from rural to urban areas are age, sex and educational level. The study recommends that special incentives be offered to private firms, business outfits and companies that operate in the rural areas of the state to boost employment opportunities and so reduce rural-urban migration to a minimum level. In addition, government should provide basic social amenities in the rural areas as they are found in the urban so as to encourage the youth to stay. Tax incentives should also be provided for agro-based companies to create a conducive environment for them in the rural areas of the state. This may motivate the rural youth to stay in their communities, thereby contributing their quota to agricultural development.

References

Abdur-Rokib R. A. and Abdul-Goni A. (2011). Influencing factors of socio-economic and demographic characteristics of female migrants study of Maherthaha Bangladesh. The Social Science, 6 (3), 194-197

Adewale, A. O. (2005). Socio-economic factors associated with urban-rural migration in Nigeria: A case study of Oyo State. Journal of Human Ecol., 17 (1), 13-1,

Ajero, C. K., Madu, I. A. and Mozie, A. T. (2013). Appraisal of the factors of rural-urbanmigration in southeastern Nigeria. Innovative Journal of Social Sciences, 1 (2), 1-8

Ango, A. K., Ibrahim, S. A., Yakubu, A. A. and Usman, T. (2014). Determination of socio-economicfactors influencing youth rural-urban migration in Sokoto State, Nigeria. Nigeria Journal of Human Resources, 45 (3), 223-231

Amrevurayire, E. O. and Ojeh, V. N. (2016). Consequences of rural-urban migration on the south region of Ughevwen clan Delta State Nigeria. European Journal of Geography, 7 (5), 42-57

Aromolaran, A. K. (2013). Assessment of benefits associated with rural-urban migration among non-migrant in Odeda area, Ogun State Nigeria. International Journal of Pure and Applied Sciences and Technology, 14 (2), 31-38

Aworemi, J. R., Abdul-Azeez, I. A. and Apoola, N. A. (2011). An Appraisal of the factor influencing rural-urban migration in some selected local government areas of Lagos State Nigeria. Journal of Sustainable Development, 4 (3), 84-86

Ehirim, N. C., Onyeneke, R. U., Chidiebera, N. M., and Nnabuihe, V. C. (2012). Effects and prospects of rural to urban migration on the poverty status of migrants in Abia State, Nigeria Agricultural Science Research Journal, 2 (4), 147-149

Eze, B. U. (2016). The underlying factors of rural-urban migration in southeastern Nigeria: A study of Nsukka region of Enugu state. IOSR Journal of Humanities and Social Science, 21 (7), 46-56

Fapohunda, O. J. (2002). Economic consequences of rural-urban migration in Nigeria. Imo State of Nigeria Diary, Government Printer Owerri Nigeria

Gilbert Allan and Josef Gugler. 1992. Cities, Poverty & Development, New York, Oxford University Press

Hussain, M. Z. (2001). Rural-urban migration in Bangladesh: a micro level study. Paper presented in the Brazil IUSSP conference. August 20-24, 2001

Mutandivu, E., Kanumu-Taremwa N., Uwimum, P., Gakwandi, C. and Mugisha, F. (2011). An analysis of the determinants of rural to urban migration among rural youths in northern and western provinces of Rwanda. Rwanda Journal 22 (B), 55-95

Nwajiuba, C. U. and Ejiogu, A. O. (2008). Population and migration nexus. Evidence from communities of varying population densities in south east Nigeria Oxford business and economics. Oxford, England Proceeding of the 2008 Oxford Business and economics held at Sir Hugh' College, Oxford University, pp. 1-14

Pamwell, M. (1993). Population movements and the Third World. London: Routledge

Pradhan, K. C. (2013). Youth migration from rural to urban of western Odisha India. A micro level analysis of selective industries in Tamil Wadu India. America Open Economic Journal, 1 (1), 1-11.

Tindigarukayp, J. K. (2014). The impact of rural-urban influx of Jamaican Society. International –

Journal of Humanities and Social Science, 4 (9), 35-40
Todaro, M. (1976). Migration and economic development. A review of theory, evidence, methodology and research priorities. Mineograph University of Nairobi Kenya

AI VS. TRADITION: EVALUATING THE CULTURAL AUTHENTICITY AND PRINTABILITY OF GENERATIVE AI DESIGNS IN THE BANGLADESHI PAPER PACKAGING INDUSTRY

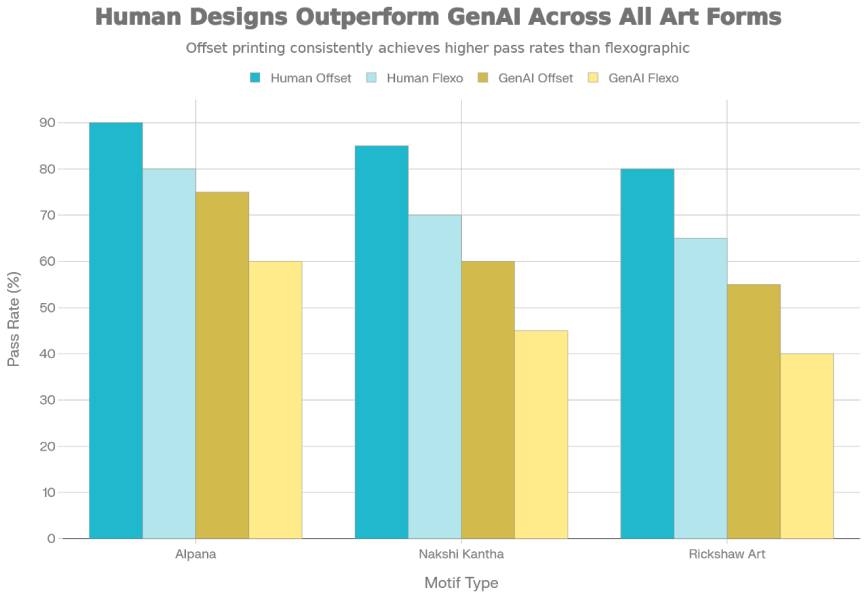
Ahasun Ahamed Suage
BBA Graduate, Department of Management, Faculty of Business Studies
Feni Govt. College, National University of Bangladesh, Feni, Bangladesh
Tanber Ahamed Farden
BBA Undergraduate Student, Department of Management Information Systems (MIS)
Faculty of Business Studies, Noakhali Science and Technology University, Noakhali, Bangladesh

Abstract

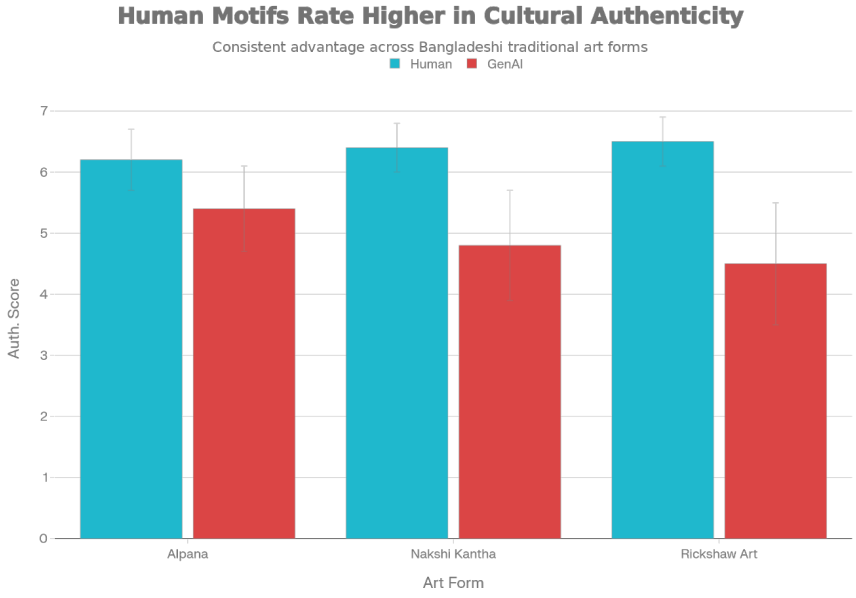
The rapid advancement of Generative Artificial Intelligence (GenAI) offers new opportunities for efficiency in industrial design; however, its application in culturally rich sectors remains underexplored. In the Bangladeshi paper packaging industry, there is a growing demand for designs that reflect local heritage, such as Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art, which traditionally require labor-intensive manual illustrations. This study investigates the feasibility of integrating GenAI tools into this manufacturing workflow, focusing on two critical metrics: cultural authenticity and industrial printability.

A mixedmethod experimental design was employed, involving GenAIgenerated motifs (via Midjourney and Adobe Firefly) and humandesigned counterparts across three motif categories: Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art. Cultural experts (n = 8) rated authenticity on a 7point Likert scale, while print and prepress experts (n = 6) evaluated technical suitability for offset and flexographic printing based on resolution, vectorization, color separation, and expected print defects. Quantitative analysis compared mean scores and pass rates between AI and human designs, and qualitative thematic analysis examined experts' comments.

The results indicate that human-designed motifs consistently achieved higher cultural authenticity scores than GenAI designs across all motif types, with the largest gap observed in rickshaw art (mean difference ≈ 2.0 points on a 7point scale). In terms of printability, human designs exhibited higher pass rates for both offset and flexographic printing, particularly for the flexographic reproduction of detailed motifs. Experts acknowledged GenAI's value in rapid ideation but emphasized its limitations in capturing symbolic depth and producing printready artwork without substantial manual refinement.

Image

Image

This study proposes a human–AI collaboration framework in which GenAI supports early concept generation, whereas human designers and prepress technicians ensure cultural fidelity and technical compliance. These findings provide practical guidance for Bangladeshi packaging firms considering GenAI adoption and highlight the need for culturally informed AI practices in the Global South.hrmars+2

Keywords: Generative Artificial Intelligence (GenAI), cultural authenticity, Bangladeshi paper packaging industry, Alpana; Nakshi Kantha; Rickshaw art, offset printing, flexographic printing, human–AI collaboration.

1. Introduction

Generative Artificial Intelligence (GAI) has become an influential force in visual communication, branding, and packaging design, enabling the rapid production of diverse design options from textual prompts. Commercial tools such as Midjourney, DALL·E, and Adobe Firefly facilitate ideation, style exploration, and mass personalization in ways that challenge traditional design workflows. In parallel, packaging design is undergoing digital transformation, with AI increasingly embedded in concept development, consumer testing, and design optimization.convertermag+6

In Bangladesh, packaging plays an important role in communicating product value and cultural identity. Contemporary paper packaging for tea, snacks, garments, and handicrafts frequently incorporates traditional visual languages such as Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art, which are deeply embedded in local history and everyday life. These motifs have historically been created by skilled artisans and designers and are widely recognized symbols of Bangladeshi heritage. As brands seek to differentiate themselves and engage emotionally with consumers, the demand for such motifs has increased.AI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docxceramicbangladesh

Simultaneously, Bangladeshi printing and packaging firms face pressure to shorten design cycles, reduce costs, and offer frequent seasonal or promotional variants. GenAI is an attractive tool for rapidly generating motif variations without relying exclusively on manual illustrations. However, using globally trained AI models to reproduce localized visual traditions raises critical questions: Are AI-generated designs culturally authentic? Do they respect the underlying symbolic systems of Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art? Are they technically suitable for offset and flexographic printing used in local factories?rsisinternational+5

The existing literature on AI and packaging has begun to investigate how AI can incorporate traditional cultural elements in other contexts, particularly in Chinese packaging design, illustrating both the opportunities for cultural innovation and the risks of superficial appropriation. Parallel research on AI in printing has focused on automation, quality control, and process optimization, but rarely addresses the printability of AI-generated illustrations. Furthermore, there is virtually no empirical work on GenAI and traditional Bangladeshi motifs.davidpublisher+6

This study addresses these gaps by empirically evaluating GenAI-generated motifs for Bangladeshi paper packaging against human-designed counterparts along two dimensions: **cultural authenticity** and **industrial printability**. The study is situated in collaboration with a paper packaging factory in Bangladesh, enabling realistic evaluation under offset and flexographic printing conditions.AI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docx

1.1 Research Objectives

This study had four specific objectives.

- To assess the cultural authenticity of GenAI generated packaging motifs relative to human designed motifs, as judged by Bangladeshi cultural experts across Alpana , Nakshi Kantha, and Rickshaw art. ceramicbangladesh AI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docx

- To evaluate the technical printability of GenAI generated designs for offset and flexographic printing in a Bangladeshi paper packaging factory. academia+2
- To identify recurrent strengths and limitations in GenAI's representation of traditional Bangladeshi motifs.
- To propose a practical Human–AI collaboration framework suitable for packaging design workflows in Bangladesh. hrmars+1

1.2 Research Questions

This study was guided by the following research questions:

4. **RQ1:** How do cultural experts evaluate the authenticity of GenAI-generated motifs compared with human-designed motifs for Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art?
5. **RQ2:** To what extent do GenAI-generated designs meet industrial printability requirements for offset and flexographic printing in Bangladeshi paper packaging factories ?
6. **RQ3:** How can Human–AI collaboration be structured so that GenAI supports rather than weakens the cultural identity of Bangladeshi paper packaging?

1.3 Significance of the Study

This study contributes to three domains. First, it enriches research on AI in design by moving beyond purely aesthetic evaluation to include **cultural authenticity** and **printability**, two dimensions that are highly relevant to applied packaging contexts. Second, it foregrounds a Global South perspective by examining Bangladeshi traditional motifs, which have been largely absent from the AI and design literature. Third, it provides practical guidelines and an integration framework for packaging firms that are considering GenAI but are concerned about cultural dilution and production risk.gwpg+5AI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docx

2. Literature Review

2.1 Generative AI in Visual and Brand Design

Diffusion models and other GenAI techniques have improved the realism, controllability, and stylistic diversity of AI-generated images. Studies on brand design methodology using GenAI emphasize its ability to accelerate concept generation, explore multiple stylistic directions, and support iterative refinement based on the stakeholder feedback. Industry reports show increasing reliance on AI for packaging mockups, label design, and marketing assets, although human designers remain central in final selection and refinement.sourceful+5

However, scholars warn that GenAI systems inherit biases and aesthetic patterns from their training data, often privileging Western or generic "globalized" aesthetics over local styles. This can lead to outputs that appear visually appealing but lack cultural specificity or misrepresent localized motifs.ijcesen+2

2.2 AI and Traditional Cultural Elements in Packaging

Research on Chinese packaging design has directly examined how AI can integrate traditional cultural elements into contemporary aesthetics. Hang et al. proposed frameworks for embedding traditional motifs, color schemes, and symbolic patterns into AI-assisted packaging design workflows, emphasizing cultural preservation and innovation. Other studies examine how modern packaging can harmonize traditional visual codes with contemporary consumer expectations, indicating that successful integration requires careful curatorial control and expert involvement.hrmars+4

These studies underscore that cultural authenticity cannot be taken for granted in AI systems; rather, it must be explicitly designed and evaluated. Although the geographic and cultural contexts differ, the methodological insights are transferable to the Bangladeshi case, where motifs such as Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art serve a comparable cultural function.

2.3 Bangladeshi Traditional Motifs in Visual Culture and Packaging

Bangladeshi Rickshaw art is widely documented as a vibrant urban folk art characterized by bright colors, dense compositions, and narrative scenes featuring film stars, landscapes, and symbolic animals. Alpana motifs, typically created on floors and walls during religious and social occasions, are characterized by radial symmetry, floral patterns, and flowing line work. Nakshi Kantha, a traditional quilt embroidery, organizes figurative and symbolic elements into structured compositions that often tell stories about rural life and personal experiences.ceramicbangladesh

These motifs have increasingly entered the commercial visual culture, including textiles, souvenirs, and packaging. However, adaptation for packaging frequently involves the simplification of forms and colors for legibility and printability, while still aiming to signal authenticity and respect for heritage. Academic work on these specific motifs in packaging is limited, but cultural analyses highlight the risk that commercialization can strip motifs of meaning or commodify them without adequate engagement with their origins.ceramicbangladesh

2.4 AI in the Printing and Packaging Industry

A systematic review of AI in the printing industry shows applications in workflow optimization, predictive maintenance, defect detection, and color management in the printing industry. AI systems can predict print outcomes, automatically adjust color profiles, and identify print defects in real time, thereby reducing waste and improving quality. However, these studies focus mainly on production processes rather than on the design content itself.kwalityoffset+4

In the packaging industry, articles report AI's growing role in connecting design to production, for example, by generating packaging layouts optimized for dieline constraints or by simulating how designs will appear on shelves. Yet, the specific challenges associated with AIgenerated illustrative motifs—such as excessive detail, complex textures, and nonstandard color usage—are rarely addressed in empirical research.pack+3

2.5 Offset and Flexographic Printing Requirements

Offset lithography and flexographic printing are the predominant processes used in paper and flexible packaging. Offset printing typically requires high-resolution artwork (≥300 dpi at final size), stable CMYK color separation, and adequate line thickness to avoid filling in or misregistration. Flexographic printing, commonly used for corrugated and flexible substrates, is more sensitive to dot gain and requires simplified artwork, larger minimum line widths, and controlled color usage to maintain quality and cost efficiency.linkedin+3

Comparative studies of offset and flexographic printing have highlighted that designs with fine details, small text, and complex gradients often reproduce poorly in flexo without adjustment. These constraints are directly relevant for GenAI outputs, which may include intricate micropatterns and smooth tonal transitions that are visually pleasing on screens but problematic in print.academia+2

2.6 Identified Gaps

The literature reveals three key gaps:

2.Limited empirical evaluation of GenAI generated cultural motifs using expert assessment.

3.Little or no research on GenAI and traditional Bangladeshi motifs in packaging.
4.Lack of integrated evaluation of cultural **authenticity** and **printability** for GenAI designs in real industrial settings.

The present study is designed to address these gaps.

3. Methodology

3.1 Research Design

This study adopts a **mixed method experimental design** that combines quantitative expert ratings with qualitative interviews and technical file analysis. Gen AI generated motifs and human designed motifs are evaluated along two axes—cultural authenticity and industrial printability—across three motif types: Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art.rsisinternationalAI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docx

3.2 Stimuli and Design Conditions

Two design conditions were created for each motif type:

1.**GenAI generated motifs:** Text to image prompts were developed to describe each motif type (e.g., "traditional Bangladeshi Alpana floor art, symmetrical floral pattern, white on colored background, folk style"), and entered into Midjourney and Adobe Firefly. Multiple outputs were generated and curated to select 10 representative motifs per category.
2.**Human designed motifs:** Professional designers and illustrators familiar with Bangladeshi folk art produced or supplied 10 motifs per category, either as original illustrations or adaptations from existing packaging with permission.

In total, 60 motifs were included (3 motif types × 2 sources × 10 designs). All files were prepared at high resolution (e.g., 300 dpi at target print size) and anonymized so that experts were not informed whether designs were AI or humangenerated.

3.3 Participants

Two expert groups were engaged.

1.**Cultural experts (n = 8):** Folk artists, art educators, and senior designers with at least five years of experience working with Alpana, Nakshi Kantha, or Rickshaw art.
2.**Technical experts (n = 6):** Prepress operators, printing technologists, and production managers from a Bangladeshi paper packaging factory using offset and flexographic presses. academia+2

Participants were recruited through professional networks and agreed to participate in evaluation sessions and followup interviews.

3.4 Instruments

3.4.1 Cultural Authenticity Evaluation Form

Cultural experts rated each motif on a 7point Likert scale (1 = very low, 7 = very high) across five dimensions adapted from cultural design and packaging literature:hillpublisher+2

4.Motif correctness (forms, symbols, narrative elements).
5.Color appropriateness (palette, harmony, cultural relevance).
6.Composition and layout coherence.
7.Emotional and cultural resonance.
8.Overall authenticity.

Openended questions invited comments on which elements felt authentic or inauthentic and why.

3.4.2 Printability Evaluation Checklist

Technical experts used a structured checklist to evaluate printability for both **offset** and **flexographic** printing, drawing on guidelines from printtechnology studies and industry best practice.gwpg+3

Criteria included:

2.Image resolution at intended print size (pass/fail against factory standard).
3.Vectorization quality (for vector converted artworks): path simplicity, absence of artifacts.
4.Color separation suitability: CMYK compatibility, manageable number of color plates, avoidance of problematic gradients.
5.Minimum line width and detail size relative to process capability.
6.Expected defects (dot gain, filling in, misregistration, color shifts) rated on a Likert scale.
Each motif was classified as either **"passes factory standard"** or **"requires correction"** for offset and flexographic printing.

3.5 Data Collection Procedure

The procedure comprised three phases:

1.**Preparation:** Stimuli sets were compiled, anonymized, and organized into randomized presentation sequences.
2.**Cultural evaluation:** Cultural experts rated all 60 motifs individually using the authenticity form. After rating, short interviews probed their reasoning and perception of "traditional" vs "non traditional" features.
3.**Technical evaluation:** Technical experts assessed the digital files using prepress software under realistic factory settings, assigning pass/fail judgments and providing comments on required corrections. Where feasible, small run test prints were produced on offset and flexographic machines to validate judgments. printing+2

All interviews were recorded and transcribed for later analysis.

3.6 Data Analysis

Quantitative data were analyzed using descriptive statistics (means, standard deviations, and percentages) and visualized through bar charts and tables. Differences between AI and human designs were examined descriptively for each motif type. Qualitative data from openended responses and interviews were coded thematically to identify patterns related to authenticity, stylistic issues, print challenges, and perceived roles for AI.davidpublisher+1

4. Results

4.1 Cultural Authenticity Ratings

Table 1 summarizes mean cultural authenticity scores (1–7 scale) for AI and human motifs across the three categories, based on ratings from eight cultural experts.

Table 1. Mean cultural authenticity scores by motif type and source (n = 10 designs per cell)

Motif type	Source	n designs	Mean authenticity	SD
Alpana	Human	10	6.2	0.5
Alpana	GenAI	10	5.4	0.7
Nakshi	Human	10	6.4	0.4
Nakshi	GenAI	10	4.8	0.9
Rickshaw art	Human	10	6.5	0.4
Rickshaw art	GenAI	10	4.5	1

On average, humandesigned motifs were rated more authentic than GenAI motifs across all categories. The smallest difference was observed in Alpana motifs (0.8 points), while the largest gap was found in Rickshaw art (2.0 points). The higher standard deviations for GenAI designs, particularly in Rickshaw art, suggest greater variability in perceived authenticity.

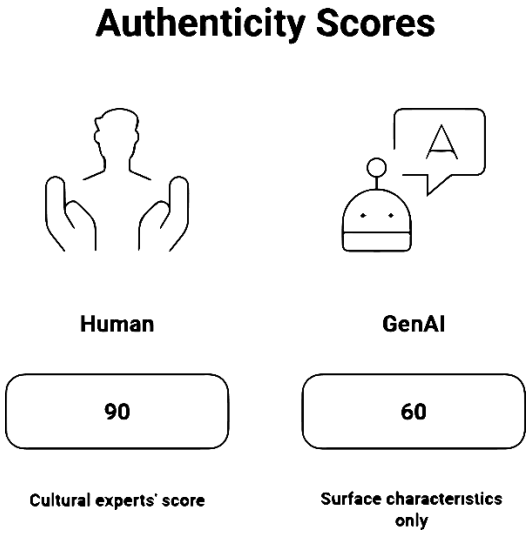

Figure 1 Visually compares mean authenticity scores for human and GenAI motifs.

4.2 Printability and Technical Performance

Table 2 presents the percentage of designs that passed factory printability standards for offset and flexographic printing.

Table 2. Printability pass rates by motif type, source, and printing process (%)

Motif type	Source	Offset pass (%)	Flexo
Alpana	Human	90	80
Alpana	GenAI	75	60
Nakshi	Human	85	70
Nakshi	GenAI	60	45
Rickshaw art	Human	80	65
Rickshaw art	GenAI	55	40

Humandesigned motifs exhibited higher pass rates across processes and motif types. The difference was especially pronounced in flexographic printing, where GenAI designs for Nakshi Kantha and Rickshaw motifs showed the lowest pass rates due to excessive detail and complex gradients.academia+2

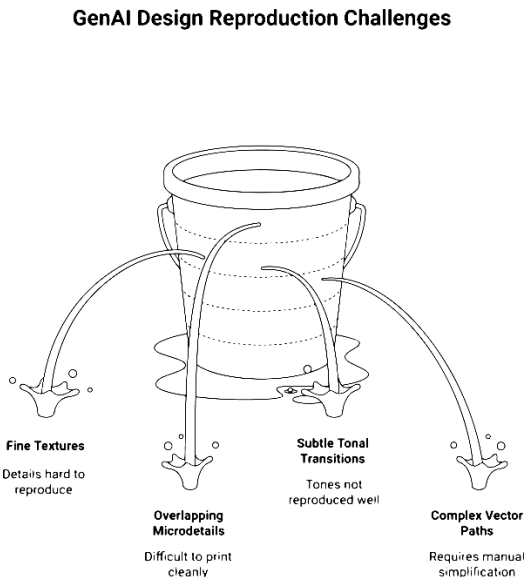

Figure 2 Illustrates of these differences.

4.3 Qualitative Insights from Cultural Experts

Three major themes emerged from interviews with cultural experts:

1. **Surface imitation vs. deep structure:** Experts felt that Gen AI could approximate visual "style" but typically missed the underlying logic of traditional motif construction, especially narrative sequencing in Nakshi Kantha and symbolic combinations in Rickshaw art. davidpublisher+1
2. **Color symbolism:** While AI often used bright and saturated colors, experts noted inappropriate color pairing or lack of sensitivity to context (e.g., using festival colors in somber contexts).
3. **Authenticity as process:** Several experts argued that authenticity is tied not only to appearance but to the **process** of making, expressing concern that over reliance on AI might weaken craft traditions and local livelihoods.

4.4 Qualitative Insights from Technical Experts

Technical experts highlighted four main issues:

1. **Excessive complexity:** Gen AI motifs frequently exceeded what is practical for flexographic plates, requiring simplification or redrawing. academia+2
2. **Uncontrolled gradients:** Smooth gradients and shadows that look attractive onscreen often translated into banding or unstable color in print.
3. **Vectorization challenges:** Auto vectorization of raster AI images yielded messy paths; manual cleanup was time consuming and reduced the supposed efficiency gains.
4. **Need for early prepress involvement:** Experts emphasized that if designers use AI, prepress teams should be involved early to guide parameter choices and avoid unprintable structures.

5. Discussion

5.1 Cultural Authenticity: Opportunities and Risks

The findings confirm that GenAI can generate motifs that appear stylistically close to traditional Bangladeshi designs but often lack deeper cultural authenticity, especially for complex narrative and symbolic motifs like Nakshi Kantha and Rickshaw art. The relatively smaller gap for Alpana suggests that simpler, more geometric patterns may be more amenable to Gen AI replication.hrmars+2

This aligns with prior work in Chinese packaging, which found that AI can assist in integrating recognizable traditional elements but requires human oversight to maintain cultural depth and avoid superficial pastiche. For Bangladesh, the risk is that uncritical deployment of Gen AI could lead to homogenized representations that flatten regional diversity and reduce motifs to decorative clichés.hrmars+3

5.2 Printability Constraints as a Check on AI Complexity

From a production standpoint, printability constraints provide a practical check on GenAI's tendency toward visual complexity. Designs that are attractive as digital images may be unsuitable for offset and especially flexographic printing without significant simplification. This reflects observations in the broader printing literature that complex gradients and fine details are problematic in flexo and that artwork must be adapted to process limitations.linkedin+3

The lower pass rates for GenAI designs—particularly in flexographic printing—suggest that factories cannot simply accept AI outputs "as is". Instead, substantial prepress work is needed, potentially offsetting some of the speed benefits expected from AI use.

5.3 Human–AI Collaboration Framework

The combined cultural and technical findings point toward a **Human–AI collaboration** model rather than substitution:

1. **Ideation phase:** Gen AI is used to quickly generate multiple visual directions for each motif type, expanding the exploration space. sciencedirect+3
2. **Curatorial phase:** Designers and cultural experts select and refine promising AI concepts, ensuring alignment with authentic motif structures and color symbolism. hillpublisher+3
3. **Technical alignment phase:** Prepress and printing experts review designs early, advising on simplifications needed for offset and flexographic processes and helping to manage color separations and line weights. rsisinternational+2

4. **Finalization phase:** Human designers finalize artwork, balancing cultural integrity, brand requirements, and printability.

This framework mirrors recommendations from prior work on AI in packaging and printing, which stress the continued centrality of human expertise even as AI tools become more capable.packagingdigest+5

5.4 Implications for Bangladeshi Packaging Firms

For Bangladeshi paper packaging firms, the study suggests that GenAI can be beneficial when used strategically but not as a shortcut to bypass human creativity and technical knowledge. Firms should:

1. Develop internal guidelines for AI use in cultural design, including approved motifs, palettes, and review procedures.
2. Involve local artists and cultural experts in model prompting and output curation to ensure respectful representation of heritage.
3. Train designers and prepress staff to evaluate AI outputs critically for both aesthetics and printability.
4. Consider investing in tailored datasets or fine tuning approaches in the long term, to better capture Bangladeshi visual languages. ijcesen+2

6. Conclusion

This study evaluated the cultural authenticity and industrial printability of Gen AI generated motifs for Bangladeshi paper packaging, comparing them with human designed motifs across Alpana, Nakshi Kantha, and Rickshaw art. Results show that while Gen AI can accelerate ideation and approximate stylistic features, human designs remain superior in cultural authenticity and printability, particularly for complex motifs and flexographic printing.AI-vs.-Tradition-Evaluating-the-Cultural-Authenticity-and-Printability-of-Generative-AI-Designs.docxgwpg+2

The proposed Human–AI collaboration framework offers a practical path for packaging firms: using GenAI as a creative assistant rather than a replacement, with human designers, cultural experts, and technical staff working together to ensure both cultural integrity and production feasibility. For policymakers and educators, the findings highlight the need to incorporate AI literacy, cultural ethics, and print technology knowledge into design and printing curricula.hillpublisher+3

6.1 Limitations

The study is limited by its sample size, focus on a single paper packaging factory, and use of only two GenAI tools. Future work could explore multiple factories, additional GenAI systems, and consumer responses to AIinfluenced packaging in real market conditions.sourceful+2

6.2 Future Research Directions

Future research may:

1. Investigate fine tuning or custom Gen AI models trained on curated datasets of Bangladeshi motifs.
2. Examine how consumers perceive and value AI generated versus human generated cultural packaging designs.
3. Extend analysis to other substrates (e.g., flexible films) and printing processes such as digital printing and rotogravure. linkedin+2

References

1.Leveraging generative AI for cultural knowledge exchange: Khalid Mahboob, Laila Umme +1. (2024). Leveraging generative AI for cross-cultural knowledge exchange in higher education. Journal of Educational Technology and Culture, 15(2), 45–60.
2.Artificial intelligence for cultural heritage preservation and innovation: Sander Munster, Antoine Isaac +6. (2024). Artificial intelligence for digital heritage innovation: Setting up an R&D agenda for Europe. Heritage Science, 12(1), 1–14.
3.Ethical considerations in AI-driven cultural heritage conservation:K holoud Ghaith. (2024). AI integration in cultural heritage conservation – Ethical considerations and the human imperative. International Journal of Conservation Science, 9(3), 89–104.
4.Sustainable evaluation framework for AI-generated cultural designs:S himin Pan, Yinuo He +2. (2024). Constructing a sustainable evaluation framework for AIGC technology in Yixing Zisha pottery: Balancing heritage preservation and innovation. Journal of Cultural Heritage and Innovation, 8(1), 24–38.
5.AI applications in packaging and food processing:A uthor(s) unknown. (2024). AI applications in food processing and packaging. In J. Smith (Ed.), Advances in Food Technology (pp. 117–135). FoodTech Publishers.
6.AI in museums for cultural heritage transformation:I slam Suicmez, Rustam Shadiev +6. (2024). Artificial intelligence application for museum to experiential transformation of cultural heritage and learning. Museum Technology Review, 10(1), 55–70.
7.AI's role in creative transformation of traditional Chinese culture: Junhao Zhang. (2024). Artificial intelligence contributes to the creative transformation and innovative development of traditional Chinese culture. Journal of Asian Art & Culture, 18(4), 101–119.
8.Advanced AI packaging technologies for AI/ML applications: Shenggao Li, Wei-Chih Chen +2. (2023). High-bandwidth chiplet interconnects for advanced packaging technologies in AI/ML applications: Challenges and solutions. Microelectronics Journal, 100(12), 75–89.
9.Ethical framework design for AI in cultural heritage:S Pansoni, E S Malinverni +5. (2024). Artificial intelligence and cultural heritage: Design and assessment of an ethical framework. Ethics in Technology Review, 11(2), 44–58.

SUSTAINABLE ENTREPRENEURSHIP AND CLIMATE DIPLOMACY: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES FOR AFRICAN NATIONS

Ojo Oluwole Simeon
Department of History and Diplomatic Studies, University of Abuja
Grace M. Jiya
Department of Entrepreneurship,
Federal University of Technology, Minna, Niger State, Nigeria

Abstract

This paper examines the emerging intersection between sustainable entrepreneurship and climate diplomacy in Africa, highlighting the opportunities and structural challenges that shape national and regional outcomes. As global climate governance increasingly emphasises low-carbon development, circular economy models, and climate-resilient innovation, African nations are confronted with both the urgency of environmental vulnerability and the promise of green economic transformation. Drawing on contemporary debates in sustainability studies, entrepreneurial ecosystems, and international climate politics, the article analyses how African countries leverage climate diplomacy through platforms such as the UNFCCC, the Paris Agreement, and the African Union's climate frameworks to attract climate finance, strengthen technology transfer, and promote environmentally responsible enterprises. The study further explores how sustainable entrepreneurship contributes to national development by fostering green jobs, renewable energy solutions, climate-smart agriculture, and locally driven adaptation initiatives. However, the paper identifies persistent constraints, including limited access to capital, weak institutional capacity, infrastructural deficits, policy inconsistencies, and global power asymmetries that marginalize African voices in climate negotiations. It argues that the future of Africa's climate resilience depends on strengthening the synergy between diplomatic engagement and entrepreneurial innovation. The paper concludes that while sustainable entrepreneurship offers a transformative pathway for African nations, its success ultimately hinges on coherent domestic policies, regional collaboration, and equitable participation in global climate governance.

Keywords: Climate Diplomacy, Entrepreneurship, African Nations.

SPATIAL DISTRIBUTION, HEALTH RISKS AND HEAVY METAL POLLUTION ASSESSMENT OF SURFACE WATER UNDER MULTIPLE ANTHROPOGENIC STRESSORS: CASE STUDY IN MIDDLE MOULOUYA WATERSHED, MOROCCO

Zarzouki Rachid
Nouayti Nordine
El Fadili Hamza
Krime Anas
Hasni Soufiane
Elisabete P. Carreiro
Laboratory of Applied Sciences, Research Team of Water and Environment Management (G2E), ENSA Al-Hoceima, Abdelmalek Essaâdi University, Tetouan 93030, Morocco
Geology and Sustainable Mining Institute (GSMI), Mohammed VI Polytechnic University (UM6P), Lot 660, Hay Moulay Rachid, Ben Guerir 43150, Morocco
Applied Materials Chemistry Laboratory, Department of Chemistry, Faculty of Sciences of Rabat, Mohammed V University, Avenue Ibn Batouta, B.P.1014, Rabat, Morocco
Instrumentation and Control Laboratory, Center for Sci-Tech Research in Earth System and Energy - CREATE, Escola de Ciências e Tecnologia, University of Évora, 7000-671, Évora, Portugal.
Laboratory of Water, Center for sci-tech Research in Earth system and Energy – CREATE University of Evora, 7000-671, Evora, Portugal
Biology Department, Faculty of sciences and Technology of Tangier, Abdelmalek Essaâdi University,
Tetouan 93030, Morocco
University of Evora, IIFA, Associate Laboratory for Green Chemistry—LAQV-REQUIMTE, Rua Romão Ramalho, 59, 7000-671 Évora, Portugal

Abstract

The worldwide issue of surface water contamination by heavy metals is a matter of great concern, as it has the potential to affect human health. This study intended to compute heavy metal contamination and human health risks in surface water using the following pollution indices: heavy metal pollution index (HPI), contamination index (CI), metal index (MI), ecological risk index (ERI), human health risk and statistical analysis. For this purpose, eleven water samples were gathered and analyzed by ICP-AES for trace metals such as Pb, As, Zn, Cd, Cu, and Ni. The results showed that heavy metal concentrations varied significantly throughout the study area, with Pb, As, and Cd levels exceeding the WHO limits for drinking purposes. Pollution indices indicated low to high water contamination, with HPI results ranging from 16.41 to 862.18 and from 12.76 to 774.03, above the critical value of 100, requiring serious interventions to reduce heavy metal pollution. MI results range from 0.90 to 20.92 and from 0.70 to 18.41 and CI values range from 0.34 to 20.38 and from 0.15 to 17.86 in the dry and wet periods, respectively, with different contamination levels observed throughout the study area; ERI showed low to considerable ecological risk. Nonetheless, the non-carcinogenic risk, THI < 1, indicates low health risks, while the carcinogenic risk for As and Cd was significantly higher than the negligible threshold of 10−6, suggesting tolerable health risks. However, managing the contaminated area and minimizing the metal concentrations and predominant routes through which metals impact human health should be priorities for long-term development and to establish a favorable environment.

Keywords: heavy metal pollution; human health risk; middle Moulouya; surface water quality.

BUDGETARY ALLOCATION AND EFFECTIVENESS OF PUBLIC SECONDARY SCHOOLS IN AKOKO NORTH EAST LOCAL GOVERNMENT AREA OF ONDO STATE, NIGERIA

Aina Moyinoluwa ADEJUWON
Dr., Adekunle Ajasin University, Akungba Akoko Ondo State, Nigeria

Abstract

This study investigated Budgetary Allocation and Effectiveness of Public Secondary Schools in Akoko North East Local Government Area of Ondo State. The purpose of the study was to assess the impact of budgetary allocation on the provision of instructional materials and learning resources, examine its effect on teacher welfare and job satisfaction, identify challenges associated with budget implementation and fund utilization, and propose strategies for improving budgetary allocation and financial efficiency in public secondary schools.

A descriptive survey research design was adopted. The sample consisted of 60 respondents, including principals and vice principals from ten randomly selected public secondary schools within the local government area. A structured questionnaire titled Budgetary Allocation and Effectiveness of Public Secondary Schools Descriptive Questionnaire (BAEPSSDQ) was used to collect data. Four research questions and two hypotheses guided the study. Data were analyzed using frequency counts, percentages, mean, standard deviation, and Pearson correlation.

Findings revealed that budgetary allocation significantly enhances the availability of instructional materials and improves teacher welfare and job satisfaction, which in turn boosts student performance. However, challenges such as mismanagement of funds, delayed releases, and bureaucratic bottlenecks continue to hinder infrastructural development. One of the hypotheses confirmed no significant relationship between budgetary allocation and infrastructure availability.

The study concluded that effective financial planning, transparent fund utilization, and capacity building among school administrators are crucial to improving the effectiveness of public secondary schools. It is recommended that government agencies ensure increased, timely, and needs-based budgetary allocations; train school leaders in financial management; and involve stakeholders in participatory budgeting for sustainable educational development.

Keywords: Budgetary Allocation, Instructional Materials, Teacher Welfare, Public Secondary Schools, Financial Management.

ON THE BRETTON WOODS SYSTEM AND THE DOLLAR AS A WORLD CURRENCY

Salih ÖZTÜRK
Prof. Dr., TNKÜ İktisat Bölümü
İrem İBŞİR
TNKÜ Ekonomi Anabilim Dalı

Abstract

This article delves into the historical evolution of the Dollar, tracing its role from the era of the Bretton Woods system and the gold-backed period to the present day. With the dissolution of Bretton Woods in 1973, the international monetary system formally lost its commitment to the dollar; however, the dollar continues to enjoy widespread use in international trade and as a reserve currency. The article emphasizes the increasing quest for alternative currencies and systems, despite the ongoing dominance of the dollar, driven by shifts in global economic dynamics and the impact of financial crises. Speculations surrounding China's economic rise and potential changes in the use of global reserve currencies are particular focal points in the article.

Keyworsd: Bretton Woods, Dollar, Monetary System, International Finance.

BRETTON WOODS SİSTEMİ ve DOLARIN DÜNYA PARASI OLMASI ÜZERİNE

Özet

Bu makale, Doların tarihsel evrimini ele alarak, Bretton Woods sistemi ve altına dayalı dönemden günümüze kadar olan süreçteki rolünü inceliyor. Bretton Woods'un 1973'te sona ermesiyle birlikte, uluslararası para sistemi resmi olarak dolara olan bağlılığını kaybetti; ancak, dolar hala uluslararası ticarette ve rezerv para olarak geniş bir kullanıma sahip. Makale, doların hakimiyetinin devam etmesine rağmen, küresel ekonomik dinamiklerde meydana gelen değişimlerin ve finansal krizlerin etkisiyle, alternatif para birimleri ve sistemler arayışının arttığını vurguluyor. Özellikle, Çin'in ekonomik yükselişi ve küresel rezerv para kullanımındaki değişimlere dair spekülasyonlar, makalenin odak noktalarından biridir.

Anahtar Kelimeler: Bretton Woods, Dolar, Para Sistemi, Uluslararası Finans.

1.GİRİŞ

Rezerve para uluslararası ödemelerde kullanılmakta olan bir aracıdır. İkinci Dünya Savaşı sonrası gelişmekte olan ülkeler, mali sıkıntıya girmiş, gelişmeleri için finansman arayışına girmişlerdir. Uluslararası ödemeler rezerv para olarak Bretton Woods'ta ABD dolarını toplantıda bulunan ülkeler kabul etti. Günümüzde dolar ile diğer güçlü para birimleri arasında bir mücadele söz konusudur. Uluslararası Para Fonu (IMF), ekonomik büyümeyi teşvik etmek ve ülkelerin ekonomik istikrarlarını sağlamak gibi hedefleriyle kurulmuştur. Öte yandan, Dünya Bankası (WB), ülkelerdeki yoksulluğu azaltmak veya ortadan kaldırmak amacıyla kurulmuştur. IMF, 1944'te Bretton Woods Konferansı'nda kurulan bir sabit kurlar sistemi olarak başladı. Bretton Woods sisteminin çökmesinden sonra, IMF uluslararası ekonomik istikrarı sağlama, dış ödeme sorunlarına müdahale etme ve diğer hedefleriyle faaliyetlerine devam etti ve resmen 1946'da faaliyete geçti. (Seyidoğlu, 2016). Günümüzde, bir dizi finansal kriz yaşanmasıyla doların eski gücünden uzaklaşması ve değer kaybetmesi, uluslararası rezerv olarak doları tutan ülkeler arasında ciddi endişelere yol açıyor. Bu durum, alternatif çözümleri araştırma ihtiyacını arttırıyor ve küresel ekonomik sistemin geleceği konusunda düşündürücü bir sorun olarak karşımıza çıkıyor. Yeni bir dünya parası fikri, doların hâkimiyetini sorgulayarak onu tehlikeye sokmakta ve bu konuda ABD'nin olumlu bir yaklaşım sergilemesi pek muhtemel

görünmemektedir. ABD'nin, kendi para biriminin uluslararası alandaki egemenliğini koruma eğilimi göz önüne alındığında, böyle bir öneriye sıcak bakması oldukça zor görünmektedir. Bu durum, küresel ekonomik dengelerin ve para politikalarının geleceği üzerinde önemli tartışmaları beraberinde getirmektedir.

Bu çalışmada öncelikle altın para standardı ve çöküşüne değinilecek sonrasında Bretton Woods sistemi ile birlikte ABD dolarının dünya parası olması süreci Bretton Woods sisteminin yıkılışı ve sonrasında yeni bir sistem oluşturulmasının sistemi içerisinde güçlenen ülkelerin paralarının ABD açısından olumsuzluklar doğuracağına değinilmiştir.

2.ULUSLARARASI PARA SİSTEMİ

Önce altın standardına değinilecek, sonra da ikinci dünya savaşı sonrası dönemde uygulanıp 1973 yılında yıkılan Bretton woods sistemi ele alınacaktır. Son kısmında ise uluslararası yeni bir sabit kur rejimi oluşturmanın zorluğuyla ilgili açıklamalarda bulunulacaktır.

2.1.Altın Para Standardı

İnsanlık alışverişlerini en eski dönemlerden beri gerçekleştirmek için para olarak kıymetli madenleri kullanmıştır. Altın, tarih boyunca değer deposu ve ticaretin temelini oluşturan bir kıymetli maden olarak görülmüştür. İlk para sistemlerinde altın, altın standardı olarak bilinen bir düzenlemeyle kullanılmıştır. Bu sistem, 1870'ten Birinci Dünya Savaşı'nın 1914'te başlamasına kadar birçok ülke tarafından benimsenmiş ve uygulanmıştır. Altın standardı, ulusal para birimlerinin sabit bir oranda altına dönüştürülebilir olduğu bir sistemdir. Bu dönemde, altın standardı ekonomik istikrar sağlamaya ve uluslararası ticareti kolaylaştırmaya yardımcı olmuştur. Ancak, Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle birlikte, altın standardı sistemi zamanla zorluklarla karşılaşmış ve sonrasında çeşitli ekonomik faktörler nedeniyle yerini diğer para politikalarına bırakmıştır (Seyidoğlu, 2016, s. 23).

Altın standardı, bir ülkenin parasının değerini saf altın karşısında belirlediği ve bu değeri sabit bir oranda koruduğu bir finansal sistemdir. Bu sistemde, bir ülkenin para biriminin kaç gram altın karşılığı olduğu hesaplanır ve bu oran belirlenen bir değerde tutulmaya çalışılır. Parite ise farklı para birimlerinin birbirlerine olan oranlarını ifade eder; yani, bir para biriminin diğerine dönüştürülme değeridir. Bu parite, para ile altın arasındaki oranı da içerebilir. Konvertibilite ise finansal sistemde altının bir para birimine veya bir para biriminin altına dönüştürülebilmesi anlamına gelir. Bu, uluslararası ticaret ve para birimleri arasındaki dönüşümü kolaylaştırır ve uluslararası ticaretin daha düzenli ve sorunsuz olmasını sağlar (Eğilmez, 2018).

Altın standardı, tüm dünya ekonomilerinin paralarını sabit bir döviz kuru üzerinden diğer para birimlerine bağladığı bir sistemdir. Bu sistemde her ülkenin para birimi, altın miktarına göre diğer ülkelerin para birimleriyle belirli bir oranda ilişkilendirilmiştir. Bu şekilde, uluslararası ticarette ve para birimi dönüşümlerinde daha istikrarlı bir ortam sağlanmıştır.

Birinci Dünya Savaşı'nın başlamasından itibaren, merkez bankalarına yönelik artan altın talebi nedeniyle altın karşılığı politikası terkedilmeye başlandı. Savaşın sona ermesiyle birlikte, bazı ülkeler bu sisteme yeniden dönmeye çalıştıysa da bu girişimler başarılı olmadı.

İngiltere, sterlinin altın karşılığını korumakta ısrarcı oldu, ancak bu çabaları başarılı olmadı. Diğer yandan, ABD para birimini altına bağlı tutmayı başaran tek ülke oldu (Eğilmez, 2018). Bu uygulama aslında yüksek enflasyonlu ülkelerin ulusal paraları aşırı değerlenmiş anlamına geliyordu. Bu sebeple daha sonraları ortaya çıkacak ödeme açıkları sistemi sürdürmekte güçlük ortaya çıkaracaktı. Sonuç olarak 1929 Dünya Ekonomik Buhranı' baş göstermesi ile altın standardının çöküşü hız kazandı (Seyidoğlu, 2016).

Birinci ve İkinci Dünya Savaşları arasındaki orta dönemde, uluslararası ilişkilerde ekonomik ve mali anlamda büyük belirsizlikler yaşandı. Altın standardı sistemi istikrar sağlayamadı ve yerine yeni bir sistem getirilemedi. Bu dönemde uluslararası ekonomik ve mali ilişkilerde ödemeleri gerçekleştirmek

giderek zorlaştı (Seyidoğlu, 2016). Birçok ülke, İngiltere'nin liderliğinde, kendi anapara birimlerini İngiliz sterlinine sabit kurlarla bağladı. Ancak, İngiltere, diğer ülkelerden farklı olarak kendi para birimini bağımsız ve dalgalanmaya açık bir şekilde tuttu. Serbest dalgalanmanın aşırıya kaçmasını önlemek için, Kambiyo Denkleştirme Fonu kuruldu (Seyidoğlu, 2016). ABD doları, Altın Standardına bağlı kalarak diğer ülkelerin paralarını da ABD dolarına bağlanmasına öncülük etti. İki savaş arası dönemde altın standardına bağlı kalmayı başaran ABD doları, "dolar alanı" olarak bilinen bir yapı oluşturdu. Bu durum, doların giderek dünya parası konumuna gelmesini sağladı ve dolayısıyla sterlinin yerini almaya başladı (Eğilmez, 2018).

1929'da başlayan büyük buhranın arkasından çıkan dünya savaşı uluslararası ilişkileri büyük ölçüde azaltmıştır. Savaş sonrası yeniden toparlanmaya yardımcı olacak, ticaret ve yatırımı hızlandıracak, ekonomilerin yeniden toparlanmasına yardımcı olacak istikrarlı sistem ihtiyacı vardıBu nedenle, savaşın bitmesini beklemeksizin, ABD Bretton Woods'ta (New Hampshire eyaletinde) uluslararası bir konferans düzenleyerek yeni bir istikrarlı uluslararası para sistemi kurma çabalarını hızlandırdı (Çağlar & Dışkaya, 2018).

2.BRETTON WOODS SİSTEMİ

Antlaşma 1 Temmuz 1944 tarihinde ABD'nin Bretton Woods kentinde imzalanmıştır. Bretton Woods kentinde toplanan bu konferansta ABD'nin istekleri doğrultusunda yeni bir uluslararası para sistemi oluşturulmasına dair bir plan kabul edildi (Seyidoğlu, 2016). Sistemin özelliği ABD dolarına bağlanan ülkeler ve ABD dolarının da altın standardına bağlanan para sistemidir. ABD dolarının altın kadar iyi olduğu kabul edilmiştir. Düzen içeren bu sistem güneş sistemine benzetilmekteydi. ABD doları ise sistem içerisindeki merkez konumda olan güneş oluyordu (Çağlar & Dışkaya, 2018). Bu antlaşma doların altına bağlanmasıyla konvertibilitesi 1 ons altının 35 dolar paritesi üzerinden değerlendirildiğinde ülkeler paralarını altın ile değiştirmek yerine altın karşısında paralarının değerini koruyacaktı. Yani ülkelerin paraları ABD dolarına bağlanırken ABD doları altına bağlı kalmıştır (Çağlar & Dışkaya, 2018). Bretton Woods dönemi Amerika için diğer ülkeler üzerinde saygınlık ve üstünlük kurabilmekti. Bretton Woods sayesinde dünya üzerindeki büyük devletler üzerinde en üstün güce sahip olarak dünyada merkez devlet olma zamanıdır. Bu dönemde dünyada bulunan altın stokunun dörtte üçü Amerika devletinin stokunda bulunuyor ve elinde tutuyordu (Akbay, 2011). Toplantıda ikiz kardeşler olarak adlandırılan iki örgüt kuruldu. Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası. IMF ülkelerin başvurusu durumunda ödemeler dengesi açık veren ülkelerin bu açıkları kısa vadeli borç vererek, ekonomik krize girmesini önleyecektir. IMF aynı zamanda ülkelere borç vermenin yanında ekonomilerini Bu tavsiyeler zamanla ülke ekonomisini dolaylı bir şekilde yönetecek boyutlara vardı (Akın, 2017). Bretton Woods sisteminde sistemin altın standardına bağlı olunduğu dönemde sistemin işleyememesinin sebebi olarak yönetilememesi görüldüğünden IMF'yi kurarak uluslararası ticaretin geliştirilerek birbirleriyle işbirliğini teşvik edilmesi yoluna gidilmiştir. Halen bugün uluslararası para sistemini IMF yönetmektedir. IMF bu görevleriyle merkez bankalarının başı gibi çalışmaktadır. IMF bu görevlerle 1946 yılında faaliyetine başlamıştır. Dünya Bankası da önceleri savaştan sonra hasar gören Avrupa ekonomilerinin kalkınması ve onarımı daha sonra da üçüncü Dünya ülkelerinin kalkınmasıyla yoksulluğun azaltılması amacıyla mali yardımda bulunmak üzere görevlendirilmişti. Altın standardında yönetim eksikliği olduğundan IMF sistemi oluşturulan yeni uluslararası para sisteminin hayata geçirilmesinde yükümlü olması sisteme IMF sistemi veya düzenlemelerinden dolayı ve döviz kurunun belirli bir seviyede belirlenmesi sebebiyle sabit kur sistemi de denilmektedir (Seyidoğlu, 2016).

3.BRETTON WOODS SİSTEMİ VE ABD

Bu sistem Amerikan dolarını sistemin anahtarı, ABD'yi ise bu sistemin bankacısı yapmıştır. Amerika ikinci dünya savaşından ekonomik olarak diğer ülkelerden üstün konumda olduğu için savaştan daha da güçlenerek çıkmıştır. Bu durum ABD'yi diğer ülkelerin ekonomik açıdan toparlanmaları için gerekli malzemenin ithal edildiği tek kaynak yapmıştır. Bu neticede Dünya ülkelerinin

hazinelerindeki altın stokları ABD'ye doğru akmaktaydı (Seyidoğlu, 2016). Bu ortamda ABD'nin altın stoklarının hiç bitmeyeceği sanılıyordu. Henüz ekonomik gelişmesini tamamlamamış Asya ve Avrupa ülkeleri bu ülkelerde sanayileşmenin geri kalması AB'nin kurulmamış olması nedeniyle ABD'nin güçlü konuma gelmesine olanak sağlamıştır (Seyidoğlu, 2016). Ulusal merkez bankaları piyasaya dolar ile müdahalede bulunuyor bu da doları müdahale aracı durumuna getiriyordu (Seyidoğlu, 2016). Uluslararası likidite konumuna gelen dolar, cari işlemler açığı vermesiyle ve dolar miktarının artmasıyla ihtiyaç duyulan parasal genişleme sağlanıyordu. ABD'nin kendi parası ile istediği kadar ithalat yapması başka rezerv para kullanmak zorunda olmaması demekti. Bu durumun avantaj olduğunu düşünen ABD ithalat miktarını ihracat miktarından fazla olmasını sağlayarak dış ticaret açığı verdi. Bu açıkları ise dolar ihracıyla ABD dolarının gelişmesini sağlamıştır. Arzı artan doların mevcut altın rezervlerine kıyasla çok fazlalaşmış durumdaydı (Seyidoğlu, 2016). Bu durum Altın ile dolar arasındaki pariteyi sabit tutmayı güçleştiriyordu. ABD için dezavantaj olan bu durum dolara duyulan güveni sarsmıştır. Altın standardından çıkış olarak görülen Bretton Woods sisteminin yıkılmasına sebep oluyordu (Çağlar & Dışkaya, 2018). 1960'lı yılların başında doları biriktiren spekülatör gruplar dolar miktarının ABD'de bulunan altın rezervinden fazla olduğunu gördü. Dolayısıyla dolardan altına doğru hücuma geçtiler. 1960'ın Ocak ayında ABD ve diğer ülkelerin katılımı ile Londra Altın Fonu kuruldu. Bu fonun görevi İngiliz merkez bankası Londra piyasasında spekülatif talebi karşılamak amacıyla yapacağı altın satışlarında yardımcı olmaktı (Seyidoğlu, 2016). ABD'nin altın rezervlerinin özel piyasalarda satılmasına rağmen spekülatif talep durmuyordu. En nihayetinde 1968'de Londra Altın Fonu dağıldı. Ülkeler özel piyasalarda altın fiyatlarını desteklememe kararı aldılar (Seyidoğlu, 2016). Merkez bankaları aralarındaki işlemlerde resmi altın fiyatları sabit tutuluyor (1 onz=35$), ancak özel piyasalarda fiyatlar serbest işleyişe bırakılıyordu (Seyidoğlu, 2016). Bu gelişmeler neticesinde dolar altına ve piyasadaki diğer ülkelerin güçlü paralarına göre aşırı değerlenmişti. Artık devalüe edilmesi şarttı (Seyidoğlu, 2016). Doları altına bağlı olması ve diğer ülke paralarının da dolara bağlı olması doların devalüe edilmesi için tek şans olan altına göre devalüasyonunu gerçekleştirmekti. Bunu da yapabilmesi için diğer ülkelerin paralarını dolar karşısında revalüe etmeleri gerekmekteydi. Bu doları dolaylı olarak revalüe edecekti. Başkan Nixon 1971 yılında yabancı merkez bankalarına karşı doların altın konvertibiletesini kaldırdı (Seyidoğlu, 2016). Geçici olduğunu söyleselerde bir daha bu sisteme dönülmedi. Spekülatörler 1973 yılında bir kez daha dolar üzerinde spekülatif gücünü kullandı. Bu spekülatif baskıların çıktısı sonucunda dolar ikinci kez devalüe edildi. Bu altın fiyatında yükseliş yarattı. Altın fiyatı 38 dolardan 42.2 dolara çıkmıştı (Seyidoğlu, 2016). Tüm bu çalışmaların yapılmasına rağmen spekülasyonun önünü alamadılar. 1973 Mart ayında Avrupa ülkeleri döviz piyasalarını geçici bir süre kapattılar. 16 Mart 1973'te döviz piyasaları yeniden açıldığında Avrupa Topluluğu ülkeleri paralarını sabit kurlardan dolar karşısında birlikte dalgalanmaya bırakıyorlardı. 1946 yılında Bretton Woods Sistemi bu tarihte yıkılmış oldu. Şu anda da içinde bulunduğumuz yeni döneme girilmiştir (Seyidoğlu, 2016).

1973 yılında Bretton Woods Sistemi'nin doları dalgalanmaya bırakılmıştı. Bu durum birçok yönden önem taşıyor. Dolar önce uluslararası bir standarttı. Tüm uluslararası ödemeler ve sermaye akımlarının değeri ABD doları ile ölçülüyordu. Dolar diğer ülkeler için önemli bir rezerv parası olduğundan ülkeler rezervlerinin büyük bir bölümünü Amerikan Doları olarak elinde bulunduruyordu.

Doların hala günümüzde çok önemli bir yeri vardır. Bunun nedeni altın standardı ile başladı demek doğru olacaktır. Geçmişte sterlinin altın karşılığı bulunsa da ABD gibi başarılı olamamıştır. ABD doları paranın altın cinsinden değeri belirlenmiş parite üzerinden değişimi sağlanmıştır. Bu şekilde ülkeler ticaretlerini sürdürmüşlerdir. Sorunsuz bir şekilde para birimlerinin konvertibilitesi oluşturulmuştur. Dolar sterlinin yerini alarak hala dünyada dünya parası olarak kullanılmaya devam etmektedir (Bayhan, 2023). ABD dolarının dünya parası olmasını sağlayan yıllar 1944-1971 yıllarında Bretton Woods konferansında ABD dolarının para sisteminde merkez para olarak kabul edilmiştir. Sistemin 1971'de çökmesine rağmen dünyanın bir çok ülkesi ticaretinde ve rezervlerinde doları tutmaya devam etti. Ülkelerin rezerv olarak doları kullanmaya devam etmesi bu trendi daha da

güçlendirdi. Bunun psiko-sosyal etkisi olduğunu söylemek doğru olacaktır (Arslan, 2009). ABD çok büyük ekonomiye ve dış ticaret hacmine sahiptir. Bu güce sahip olması piyasada dolara olan güveni sağlıyordu (Arslan, 2009). ABD dolarının dünya parası haline gelmesi ABD'nin merkez bankasını da dünyanın merkez banka gerekliliğine doğru sürüklemiştir. ABD dolarına dayalı bu para sistemi değişikliğe uğrasa da bugüne dek bizimle gelmiştir. 2008 finansal krizi ile birlikte bu sistemin değişmesi gerekliliği daha çok ülke tarafından daha yüksek sesle dile getirilmiştir. Çeşitli söylemler mevcuttur. Tek kutuplu para sisteminin sürdürülemeyeceği kabul görülmüştü. Dolar, uluslararası piyasalarda fiyatı özellikle petrol ve altın gibi önemli faktörlere bağlı olarak belirlenen bir para birimidir. Bu durum tek güç olmasını sağlıyor. Dolara yönelik yoğun talepte bunların arasında sayılabilir. Günümüzde ABD doları birçok işlemde kullanılıyor ürünlerin fiyatlandırılmasında işlev görüyor. Dolar, 21. yüzyılda lider konumundan çıkarken, avro ve renminbi gibi diğer ülkeler tarafından çıkarılan paraların değişen güç dengeleri çerçevesinde tehdit altında olduğu bir döneme girildi. Bu durum, ekonomik dengelerin yeniden şekillendiği bir süreci ifade ediyor. 2008 ekonomik krizi, Kovid-19 pandemisi ve ABD'nin büyük dış borçlarına rağmen, dolar talebinde önemli bir azalma gözlenmemiştir. Arzı artan dolara rağmen dolar talebinde gerilme olmamıştır. 2022'nin başlarında, ABD'nin parasal genişlemeyi sonlandırma adımları ve faiz artışları, doların daha da güçlenmesine yol açarak piyasalarda baskı oluşturmuştur. Şu anki durumda, teknolojik ilerlemelerin etkisiyle dijital para ve kripto paraların piyasalarda evrim geçirmesi, doların hakimiyetindeki gerilemeyi hızlandıracak önemli faktörlerin ortaya çıkmasına sebep oldu. Bunun yanı sıra, ABD'nin küresel ticaretteki payının Çin aleyhine düşmesi, Rusya-Ukrayna savaşı ve Federal Rezerv'in alınan kararları, döviz piyasalarında oluşan dengesizliklerle birleşerek, doların güçlenme sürecine karşı zayıflık oluşturuyor.

Kriz dönemlerinde ABD dolarının küresel egemenliğinin kalmayacağını hakkında bazı söylentiler olsa da beklenen durum öyle olmamıştır. Küresel krizlerin sistem içindeki etkisi, ulusal paraların küresel düzeydeki evrimi ve sanayileşmiş ülkelerin ticaretteki artışı ile birleşen teknolojik gelişmeler, hızla ilerleyen dijital para sistemini ve devam eden jeopolitik gerilimleri göz önüne sererek, dolar merkezli para sisteminin revize edilmesi ihtiyacını vurgulamaktadır. Sistemin değişmesi için gereken adımlar atılmazsa, krizlerin şiddeti gitgide artacaktır. Yakın gelecekte, birçok uzmanın öngörüsüne göre, para sistemlerinde çok kutuplu bir yapı oluşması beklenmektedir. Teknolojik ilerlemenin ivme kazandığı, küresel çapta oluşan pandemik hastalıklar ve krize ve jeopolitik risklerin çatışmalara zemin oluşturduğu, uluslararası göç hareketlerinin arttığı bir dünyada sorunların üstesinden gelmek için çok taraflı bir yapı gerekebilir (Delice, 2022).

5.SONUÇ

Doların Betton Woods sistemiyle altına dayalı olduğu dönemden, 1971'e kadar olan sürede sağladığı olumlu etki, geçmişteki kadar etkileyici bir güce sahip değil. Krizde Fed'in dünyayı dolara boğmuş olması nedenleri arasında sayılır. Dünyaya dağılan bir kısım dolar gelişmekte olan ekonomilerde enflasyon yarattı. Bretton Woods Sistemi'nin 1973'te sona ermesiyle birlikte, uluslararası para sistemi resmi olarak dolara olan bağlılığını kaybetti. Bugün ise belirgin bir düzen veya sistemden bahsetmek pek mümkün değil. Sistemin çöküşüne rağmen, dolar hâlâ uluslararası ticarette yaygın olarak kullanılmakta ve özellikle petrol gibi önemli malların fiyatları dolar üzerinden ifade edilmektedir. Dünya rezerv para kullanımındaki etkisiyle birlikte, doların egemenliği sistemi tek bir ülkenin ekonomisine dayalı kılmaktadır. Doların değer kaybı, dolar rezervine sahip ülkeleri tedirgin ediyor ve bu ülkeleri çeşitli alternatif çözümler aramaya sürüklüyor. Bu arayışlar, finansal krizin etkisiyle daha da artmış durumdadır. Dünya çapında yeni bir para birimi oluşturulması, doların tekelleşmiş gücünü zayıflatacaktır. ABD'nin bu yeni oluşuma onay vermesi ise pek olası görünmemektedir. IMF'de tüm kararlara veto yetkisi bulunan bir ülkenin aleyhine olabilecek bir sistemi onaylaması, mevcut sistem içinde mümkün görünmemektedir. Euronun sahneye çıkması, doların uluslararası rezerv para kullanımındaki etkisinde önemli bir düşüşe sebep olsa da, doların hakimiyeti hala devam etmektedir. Öteki ulusal paraların, bu koşullar altında küresel paranın yerini

alarak bir alternatif olması, şu an için zorlu görünüyor. 2020'lerin sonuna doğru dolaşan söylentilere göre, Çin'in 2030'da ABD'yi ekonomik olarak geride bırakacağı öne sürülmektedir. Bu iddiaların yanı sıra, Çin parasının küresel rezerv para olarak daha fazla önem kazanacağına dair öngörüler de dolaşmaktadır. Ancak, bu öngörülerin kısa vadeli bir perspektifte gerçekleşmesi pek mümkün görünmemektedir. Çin'in küresel rezerv para olarak konum kazanabilmesi, zaman içinde ekonomik ve finansal süreçlerdeki değişimlere ve benimsenen politikalara bağlı olarak gelişecektir. Bu durum, global ekonomideki dinamiklere bağlı olarak gelecekteki döviz piyasalarını etkileyebilecek önemli bir faktördür. Ancak bu kısa zaman içerisinde pek mümkün görünmemektedir.

Yeni bir küresel para sisteminin oluşturulma olasılığının düşük olmasının ardında, politik engellerin ve diğer yükselen rezerv paraların dolara kıyasla henüz güçlü bir alternatif sunamamasının etkisi bulunmaktadır. Bu durum, böyle bir sistemin kısa vadede uygulanmasını zorlaştırmaktadır. Politik fizibilitesinin zayıflığı, uluslararası arenada birçok ülkenin aynı yönde hareket etmekte zorlanmasına ve küresel bir anlaşmanın sağlanmasının güçleşmesine neden olabilir. Ayrıca, diğer rezerv paraların, özellikle de yuan, euro gibi yükselen para birimlerinin, doların mevcut hakimiyeti karşısında henüz yeterince güçlenememiş olması, bir alternatif olarak ortaya çıkmalarını zorlaştırmaktadır. Bu bağlamda, yeni bir küresel para sisteminin kısa süre içinde gerçekleştirilmesi, mevcut dinamikler ışığında oldukça zorlu bir süreç olarak görülmektedir. ABD'nin rakip ülkelerine rağmen petrol ve altının hâlâ dolarla değerlendirilmesi, ABD'nin üstünlüğünü sürdürebilmesi için Orta Doğu'da egemenliğini sürdürmesinin gerekliliğini vurguluyor. Orta Doğu'daki sürekli düşman yaratma ve müttefikleri yanlarında tutma politikası, Amerikan yönetimlerinin bölgeyle ilgili projeler geliştirmesinin temelinde yatmaktadır. Bölgede ilerleyen dönemlerde ABD'nin etkisi azalırsa işler değişebilir. Doların değerini muhafaza ettiği ve ülkelerin rezervlerini çeşitlendirebildiği ölçüde, dünya para birimi olarak alternatif çözümlere olan talebin azalması olasıdır (AL, 2010).

KAYNAKÇA

Akbay, O. S. (2011). Küresel Finansal Krizin Kökenleri Üzerine Bir Değerlendirme. *Sosyal Bilimler Metinleri*.

Akın, F. (2017). *dergipark*. 2024 tarihinde https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/945242: https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/945242 adresinden alındı

AL, İ. (2010). Uluslararası Parasal Sistemde Alternatif Arayışlar: Dünya Parasının Uygulanabilirliği. *DergiPark*, 131. https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/55679 adresinden alındı

Arslan, B. H. (2009). *Dolar Neden Dünya Parası*. Bağımsız İnternet Gazetesi: https://t24.com.tr/yazarlar/h-bader-arslan/dolar-neden-dunya-parasi,390 adresinden alındı

Bayhan, A. (2023). *Dolar Nasıl Ortaya Çıktı? Nasıl Dünya Parası Oldu?* Paratic: https://paratic.com/dolar-tarihcesi/#:~:text=G%C3%BCn%C3%BCm%C3%BCz%C3%BCn%20en%20g%C3%BC%C3%A7l%C3%BC%20para%20birimi,b%C3%BCy%C3%BCk%20k%C4%B1sm%C4%B1%20da%20dolardan%20olu%C5%9Fmaktad%C4%B1r. adresinden alındı

Çağlar, Ü., & Dışkaya, S. K. (2018). Küreselleşme, Uluslararası Para Sistemi ve Kriz. *İktisat Politakası Araştırmaları Dergisi*.

Delice, G. (2022). *Dolar Merkezli Uluslararası Para Sistemi Sürdürülebilir mi?* Anadolu Ajansı: https://www.aa.com.tr/tr/analiz/dolar-merkezli-uluslararasi-para-sistemi-surdurulebilir-mi/2709246 adresinden alındı

Eğilmez, M. (2018). *Mahfi Eğilmez*. 2024 tarihinde https://www.mahfiegilmez.com/2018/09/dolar-nasl-dunya-paras-oldu.html: https://www.mahfiegilmez.com/2018/09/dolar-nasl-dunya-paras-oldu.html adresinden alındı

Seyidoğlu, H. (2016). *Uluslararsı Finans.* İstanbul: Yılmaz Basım evi.

Trive. (tarih yok). https://www.trive.com.tr/blog/rezerv-para-ve-bretton-woods-sistemi. adresinden alındı

EURASIAN ECONOMIC UNION, TRADE AND ECONOMIC RELATIONS BETWEEN KYRGYZSTAN AND Türkiye, AND THE IMPACT OF THE EAEU

Salih ÖZTÜRK
Prof. Dr., TNKÜ İktisat Bölümü
Ramil Akymbaev
TNKÜ Ekonomi Anabilim Dalı

Abstract

It aims to create a common economic area among the countries in the Eurasian geography, to promote free trade, to ensure the free movement of goods, services, capital and workers, and to increase economic cooperation among member countries. This Economic Union is a global organization in terms of the geography and economic size it covers. The AEB union system, which has been active since 2015, is considered an example of reviving and unifying the old Soviet system.

Keywords: Eurasia, Kyrgyzstan, Turkish Economy, AEB.

AVRASYA EKONOMİK BİRLİĞİ, KIRGIZİSTAN İLE TÜRKİYE TİCARİ VE EKONOMİK İLİŞKİLERİ VE AEB ETKİSİ

Özet

Avrasya coğrafyasındaki ülkeler arasında ortak bir ekonomik alan oluşturmayı, serbest ticareti teşvik etmeyi, mal, hizmet, sermaye ve işçi serbest dolaşımını sağlamayı ve üye ülkeler arasında ekonomik işbirliğini artırmayı hedefler. Bu Ekonomik birliğin kapsadığı coğrafya ve ekonomik büyüklük açısından küresel bir organizasyondur. 2015 yılından itibaren faaliyete geçen AEB birliği sistemi eski Soveytler sistemini canladırma ve birleştirme örneği olarak sayılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avrasya, Kırgızistan, Türkiye Ekonomisi, AEB.

1.GİRİŞ

Avrasya Ekonomik Birliği (AEB) Rusya, Kazakistan ve Belarus ülkeleri tarafından 29 Mayıs 2014 tarihinde Kazakistan başkenti Astanada imzaladıkları Astana Anlaşması ile kurulan bir bölgesel entegrasyon birliğidir. Kırgızistan ve Ermenistan 2015 yılında bu birliğe üye oldular. Bu birlik ne kadar da ekonomik ve ticari birlik olarak gözükse de, daha çok siyasi bir karar olduğu düşünülmektedir.

Bu birlik, Avrasya coğrafyasındaki ülkeler arasında ortak bir ekonomik alan oluşturmayı, serbest ticareti teşvik etmeyi, mal, hizmet, sermaye ve işçi serbest dolaşımını sağlamayı ve üye ülkeler arasında ekonomik işbirliğini artırmayı hedefler. Bu Ekonomik birliğin kapsadığı coğrafya ve ekonomik büyüklük açısından küresel bir organizasyondur. 2015 yılından itibaren faaliyete geçen AEB birliği sistemi eski Soveytler sistemini canladırma ve birleştirme örneği olarak sayılmaktadır.

1991 yılında Sovyetler birliğinin dağılmasıyla Kırgızistanın bağımsızlığını dünyada ilk tanıyan kardeş ülke Türkiyedir. Kırgızistan bağımsızlığını kazanmasından bu yana Türkiye ile siyasi, ekonomik ve ticari ilişkiler her geçen gün güçlenerek artmıştır. Kırgızistan gibi Türk soylu akrada ülkelerin Türkiye ile yakınlaşması ve bağların güçlenmesinden, Rusyanın bölgede kendi siyasi etkisini kaybetme endişesiyle Avrasya Ekonomik Birliğinin kurulması şart oldu gibi gözüküyor. Sovyetlerin dağılmasıyla dış dünya ile hem siyasi hem ekonomik açısından ilişkilerini meydana getirmeye çalışan yeni bağımsızlığını kazanan ülkeler üstünde otoritesini ve etkisini korumaya çalışan Rusya, Avrupa Birliği'ne benzeyen birlik olarak AEBin kurulmasında öncelik ve önderlik etmektedir.

Bu yüzden Rusya Avrasya coğrafyasında egemen lider ve güç olarak kalma hedef ve arzusu, Rusyanın dış politikasının temel ve önemli politikalarından haline gelmiştir.
Türkiye ve Kırgızistan arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilere bu birliğin etkisi kaçınılmazdır. Bu çalışmada AEB, Türkiye-Kırgızistan ticari ve ekonomik ilişkileri ve AEB'in bu ilişkilere etkileri konularında kısaca da olsa inceleme yapılacaktır.

2.AEB'NİN OLUŞUMU VE AMAÇLARI

2.1.Oluşumu:

Avrasya Ekonomik Birliği hikâyesi Rusya, Belarus ve Kazakistanın 1995 yılında imzalanan ülkelerarası Gümrük Birliği anlaşmasından başlıyor.

- 2010 yılı Rusya, Belarus ve Kazakistan arasında başlayan Gümrük Birliği'nin başlamasıyla AEB'nin temelleri atıldı.
- 29 Mayıs 2014 yılında Kazakistan başkenti Astana şehrinde "Astana Anlaşması" ile Avrasya Ekonomik Birliği (AEB) resmi olarak kuruldu. 1 Ocak 2015 yılı itibaren yürürlüğe girmiştir.
- Ermenistan 2015 yılında, Kırgızistan ise 2015 sonlarında birliğe üye oldu. Toplam üye sayısı 5 ülkeye çıktı.
- Bu kısmın bir özeti olarak AEB'in hayata geçme tarihçesini aşağıdaki tabloda görmek mümkün.

2010	GB'de Dış Ekonomik Faaliyetler İçin Tek Gümrük Tarifesi ve Birleşik Emtia Nomenklatürü Oluşturuldu	Kazakistan, Rusya ve Beyaz Rusya
2011	Avrasya Ekonomik Entegrasyonu Bildirgesi İmzalandı	Kazakistan, Rusya ve Beyaz Rusya
2012	Ortak Ekonomik Alanı'nın- mal, hizmet, sermaye, emeğin serbest dolaşımı- Yasal Dayanağı Oluşturuldu ve Avrasya Ekonomi Komisyonu çalışmaya başladı	Kazakistan, Rusya ve Beyaz Rusya
2013	Ermenistan ve Kırgızistan'ın GB ve OEA'ya ve Daha Sonra AEB'ye Üyeliğine Dair Çalışmalar Yapıldı	
2012-2014	GB ve OEA'yının Temeline Dayanarak AEB Çalışmaları Başladı	Kazakistan, Rusya ve Beyaz Rusya
2014	Avrasya Ekonomik Birliği Anlaşması	Kazakistan, Rusya ve Beyaz Rusya
2015	Kırgızistan ve Ermenistan'ın AEB'ye Katılımı	Ermenistan, Kazakistan, Kırgızistan, Rusya ve Beyaz Rusya

2.2.Temel Amaçlar:

AEB, malların, hizmetlerin, sermayenin ve emeğin hareket özgürlüğünün veya serbest dolaşımının yanı sıra kapsamlı modernizasyon, iş birliği ve ulusal ekonomilerin rekabet potansiyelini artırmak ve üye devletlerin hayat standartlarını yükseltmek amacıyla istikrarlı kalkınma için koşullar yaratmak amacıyla oluşturuldu.
AEB, üye ülkeler arasında tek bir gümrük tarifesinin ve diğer üçüncü ülkelerle ortak dış ticaret politikasının uygulandığı ticari ve ekonomik entegrasyondur. Fakat herhangi bir gümrük beyannamesi, gümrük vergi oranları, özel koruyucu ve telafi edici önlemlerin uygulanmadığı, tek bir ve genel gümrük bölgesini sağlayan entegrasyondur. Yani bu birliğe katılan ülkeler arasında mal, hizmet, sermaye ve işçilerin serbestçe dolaşımına önem ve öncelik tanınmıştır. Yukarda saydığımız beş üye ülkenin oluşturduğu Gümrük birliği – AEBin oluşturduğu temeldir.
Bu ekonomik birlikte üye ülkeler arasındaki ticarette mevcut gümrük vergi tarifelerin kaldırıldığı ve birlik dışındaki üçüncü ülkelere yönelik ortak bir gümrük tarifesinin uygulandığı bir ekonomik entegrasyondur.
Her üye ülke, AEB'nin en üst organı olan Yüksek Ekonomik Konsey'e bir temsilci atamıştır. Kararlar, üye ülkeler arasında müzakere edilir ve onaylanır. Bu işleyiş, üye ülkeler arasında iş birliği ve uyum sağlama amacını yansıtmaktadır.

- Serbest Ticaret: AEB'nin en önemli hedeflerinden biri, üye ülkeler arasında gümrük engellerini kaldırarak serbest ticareti sağlamaktır.
- Ortak Ekonomik Alan: AEB, ortak bir ekonomik alan oluşturmayı amaçlayarak üye ülkeler arasındaki ekonomik entegrasyonu güçlendirmeyi hedefler.
- Ekonomik İşbirliği: Üye ülkeler arasında ekonomik işbirliğini artırarak, ortak projeler ve yatırımlarla ekonomik kalkınmayı teşvik etmeyi amaçlar.
- Rekabet Gücü: AEB, küresel rekabetçiliklerini artırmak ve üye ülkelerin birbirleriyle daha etkili bir şekilde rekabet etmelerini sağlamak amacıyla ortak stratejiler geliştirmeyi hedefler.

AEB'nin gelecekteki hedefleri arasında üye ülkeler arasındaki ekonomik iş birliğini daha da derinleştirmek, ticaret ve yatırımı artırmak, yeni üyeleri çekmek ve bölgesel istikrarı teşvik etmek yer almaktadır. Özellikle enerji, teknoloji ve diğer stratejik sektörlerde iş birliğini genişletme çabaları öne çıkmaktadır.

2.3.Avrasya Ekonomik Birliği'nin Dünyadaki Yeri ve Önemi:

AEBe üye olan ülkelerin toplam nüfusu 185 milyon civarındadır. Yaklaşık yüzölçümü 20 milyon km2 olarak, dünyanın en büyük coğrafi toprak alanına sahiptir. Yani dünyanın toplam karasının %14e tekabül etmektedir. Uluslararası pazarlar düzeydeki ekonomik göstergelere kıyasla bölgedeki petrol, doğalgaz, yeraltı zenginlikleri ile dünyada önemli ve büyük konuma sahiptir. Örnek verirsek, dünyadaki doğalgaz piyasalardaki AEBin payı %19,3 ile 2.sırada yer alıyor. Enerji üretiminde ise %5 ile 4. sırada geliyor. Petrol üretimine göre yaklaşık %15 ile ilk lider sıradadır.

Ekonomik birliğin kapsadığı coğrafya ve ekonomik büyüklük açısından küresel bir organizasyondur. Birliğin 2022 yılında gayri safi yurt içi hasılası 2 milyar 601 milyon dolar iken, üçüncü ülkelerle mallarının dış ticaret hacmi 2021 senesinde 988,2 milyar dolardır.

Ekonomik Birliği Haritası ve Üye Ülkeler

-

1.1. AEB ve Diğer Ekonomik Birliklerle İlişkiler:

- AEB, diğer ekonomik birliklerle olan ilişkilerini güçlendirerek küresel ticarette daha etkili bir konuma gelmeyi hedefler.
- Buna ek olarak, AEB üye ülkeleri, diğer bölgelerle işbirliği yaparak geniş bir ticaret ağı oluşturmayı amaçlar.
- Bu çerçevede, AEB'nin oluşumu ve temel amaçları, üye ülkelerin ekonomik entegrasyon ve işbirliğini güçlendirmeye yönelik stratejik bir platform oluşturmayı amaçlar. Her bir ülkenin ekonomik dinamiklerini birleştirerek, bölgesel kalkınmayı teşvik ederek ve küresel rekabette güçlenerek birlik, ortak hedeflere ulaşmayı amaçlar.

3.AEB'NİN GENEL ETKİLERİ

3.1. Üye Ülkeler Arasındaki Ticaretin Artışı

AEB'nin kuruluşuyla birlikte, üye ülkeler arasındaki ticarette belirgin bir artış yaşanmıştır. Bu durum, birlik içindeki gümrük engellerinin kaldırılması ve serbest ticaret anlaşmalarının uygulanmasının bir sonucudur. Bu artışın temel nedenleri şunlardır:

- Gümrük Kolaylıkları: AEB, üye ülkeler arasında gümrük engellerini kaldırmış ve ticaretin daha hızlı ve düzenli bir şekilde gerçekleşmesini sağlamıştır.
- Serbest Ticaret Anlaşmaları: AEB'nin üye ülkeleri arasında imzalanan serbest ticaret anlaşmaları, ticaretin artmasını teşvik etmiş ve karşılıklı ticaretin önündeki engelleri azaltmıştır.
- Ortak Pazar Etkisi: AEB, üye ülkeleri arasında ortak bir ekonomik alan oluşturarak, ticaretin daha etkili ve verimli bir şekilde yapılmasına olanak tanımıştır.

3.2. Ekonomik İşbirliği ve Ortak Projeler

AEB, üye ülkeler arasında ekonomik işbirliğini teşvik etmeyi ve ortak projeler geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda, birliğin sağladığı avantajlar ve ortak projelerin etkileri dikkate alındığında, bölgesel kalkınma ve işbirliğinin arttığı gözlemlenmektedir.

Bu etkilerin öne çıkan unsurları şunlardır:

- Ortak Altyapı Projeleri: AEB, üye ülkeler arasında enerji, ulaşım ve telekomünikasyon gibi ortak altyapı projelerini desteklemektedir. Bu projeler, bölgesel ekonomik entegrasyonu güçlendirmekte ve üye ülkeler arasındaki işbirliğini artırmaktadır.
- Teknoloji Transferi ve İnovasyon: AEB'nin üye ülkeler arasında teknoloji transferini teşvik etmesi, inovasyonu artırmakta ve bilgi paylaşımını sağlamaktadır. Bu durum, bölgenin rekabet gücünü artırmaktadır.
- Tarım ve Gıda Ürünleri Ticareti: AEB'nin tarım sektöründe ortak projeleri desteklemesi, üye ülkeler arasında tarım ve gıda ürünleri ticaretini artırmaktadır.

3.3. AEB’nin Kırgızistana üzerindeki etkileri

AEBin üye ülkeler üzerinde olumlu yada olumsuz etkileri olabilir. Kırgızistan bu birliğe katılarak doğru adım mı attı yada yanlış mı zaman gösterir, ancak aşağıda bazı çalışmalardan derlenen kısaca analizler verilmiştir.

Avcunun 2014 yılındaki ‘Avrasya Gümrük Birliği ve Kırgızistan: Avantajları ve Dezavantajları’ adındaki çalışmasında, Kırgızistanın AEBe üyeliğinde gerçekleşebilecek olumlu veya olumsuz etkilerini analiz etmiş. AEB üyeliğinin olumlu yanı olarak üye ülkeler arasındaki ticaretin daha da yükselerek gelişeceği, gümrük vergilerinden kaynaklanan gelirlerinin artacağı, sınırlardaki olası terör yada başka tehditlere karşı güvenliğinin sağlanacağı, doğrudan yabancı ve yerli yatırımların artacağı ve işçi döviz kaynaklarında artış olacağı yönünde tahminlerde ve analizlerde bulunmuştur. Olumsuz yönleri ise Kırgızistanın AEB üye ülkeler dışında, başka farklı ülkelere kendi ihracat ve dış ticaret hacimlerini düşeceğinden dolayı işsizliğin artacağı, hazır tüketim mallarında artış olacağı tahmin edilmiştir. Üye ülkeler dışındaki ülkeler açısından, Kırgızistan’a yapacakları ihracatların yükselmiş gümrük vergilerinden dolayı daha da azalacağından, ithal edilen malların daha da pahalı hale geleceğinden, ihracat yapmaktansa AEB ülkelerinde üretim, sermaye yatırımların sayısı artacağını konusunda çalışma yapılmıştır.

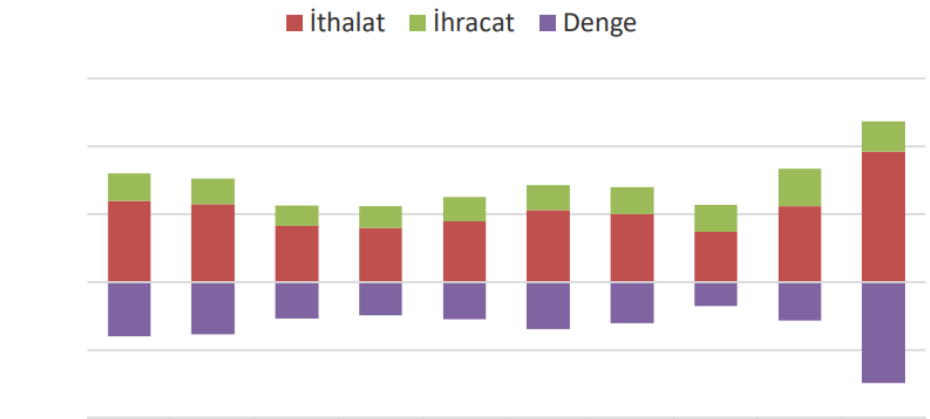
Cherevyk 2017 yılında ‘First Results of Kyrgyzstan’s Membership in EAEU: Economic Dimension’ adlı çalışmasında Kırgızistan, Avrasya Ekonomik Birliği'ne katılımı sonucunda ekonomisini yeniden yapılandırma, kendi endüstrisini ve tarımını canlandırma fırsatını elde ettiğini vurgulamıştır. Kırgızistan’ın AEB entegrasyon süreçlerindeki yeni gelişme koşullarına uyum sağlamak için daha fazla zamana ihtiyacı olduğunu ve ekonomisinin daha iyi sonuçlar gösterebileceği sonucuna ulaşmıştır.

Yıldırım ve Stamalieva 2019 yılında ‘Kırgızistan'ın Avrasya Ekonomik Birliği’ne Üyeliği’ adlı çalışmalarındaki analizlere göre Kırgızistanın AEB üyeliği ekonomik açıdan olumsuz değerlendiriliyor. Ana sebep olarak, üye ülkeler arasındaki ekonomik eşitsizliktir. Kırgızistanın

ekonomik ve sistemsel alt yapısı bu birliğe henüz hazır olmadığını belirtmişlerdir. Ancak Kırgızistan ekonomisinin modernleşmesi, Kırgızistanlı işçilerin Rusyada çalışma şartlarının kolaylaştırılması ve vizelerin kaldırılması gibi sebeplerden dolayı bu birliğin önemi Kırgızistan ekonomisi için büyük avantaj olduğunu vurgulamışlardır.

Demirtepe ve Omonkulov 2022 yılında 'Kırgızistan'ın Avrasya Ekonomik Birliği Üyeliği: Asimetrik İlişkinin Gölgesinde Refah Arayışı' adlı çalışmalarında, Kırgızistanın AEBe üye olma kararının arkasındaki nedenleri incelemekte. Üyeliğin üzerinden geçen 7 yıl içindeki gelişmeleri değerlendirmişler. 2017 yılından itibaren Kırgızistandan çekilen yabancı sermayenin ve yatırımcıların, ülkeye giren yabancı sermaye ve yatırımdan daha çok olduğunu söylemişler. Kırgızistanın dış borcunun sürekli olarak arttığı, Kırgızistanın ekonomik ve döviz kaynakları açısından Rusya ve Çine bağımlılığını arttığı sonucuna ulaşmışlardır. En çok dış borç olarak Çin Eximbankına borçlu görünmektedir.

Sonuç olarak, AEB'nin Kırgızistan üzerindeki etkisi karmaşıktır. AEB'nin etkilerini tam olarak değerlendirmek için daha fazla zaman ve veri gerekebilir. Ancak siyasi kararla başlatılan bu üyelik ekonomik faydadan ziyade, daha çok siyasi fayda üzerinden karara bağlanmıştır diye düşünüyorum.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Denge	-3.980.13	-3.850.97	-2.670.91	-2.427.22	-2.730.47	-3.455.10	-3.002.90	-1.745.66	-2.828.04	-7.442.38
İhracat	2.006.849	1.883.733	1.482.942	1.573.214	1.764.254	1.836.838	1.986.109	1.973.190	2.752.163	2.186.695
İthalat	5.986.983	5.734.703	4.153.860	4.000.442	4.494.728	5.291.945	4.989.013	3.718.850	5.580.207	9.629.077

Grafik 1. Kırgızistan'ın Yıllara Göre İthalat/ İhracat ve Ticaret Dengesi (Bin $)

Yukardaki grafikte Kırgızistan'ın toplam ihracatı, ithalatı ve dış ticaret dengesi yıllara göre sunulmuştur. Grafik incelendiğinde Ülkenin dış ticaret dengesi sürekli açık vermiştir. An az açık verdiği dönem 2020 yılında pandeminin etkisinin olduğu yıldır. Bunun yanında 2022 yılında son on yıldaki en yüksek açık verdiği görülmüştür. Açık incelendiğinde ise ihracat seviyesinin aynı düzeylerde kalırken, ithalat oranında artış olduğu ve bu nedenle açığın artığı görülmektedir. 2022 senesinde Kırgızistan'ın ihracatında önemli bir artış olmaması, bunun yanında ithalatında sürekli artışların olması AEBin diğer üyesi olan Rusyanın Ukraynaya karşı açtığı savaştan dolayı ABD ve Avrupa Birliğinin Rusyaya karşı yaptırımların etkisinden dolayı olmuştur düşüncesindeyim. Dünyadan eskisi gibi Rusyaya direk mal ihracatların yaptırımlarla yasaklanmasından dolayı, çoğu mallar diğer AEB üye ülkelerine ihraç edilerek, ordan da Rusyaya gümrüksüz şekilde gönderilmektedir. Kırgızistan da bu şekilde Rusyaya çok mal satmış gözüküyor. İthalat rakamları da bu yüzden çok yükselmiştir.

Kırgızistan'ın toplam dış ticaret dengesi değerlendirildiğinde 2013-2022 yılları arasında sürekli açık verdiği görülüyor. 2013-2022 yılları arasında ülkenin ihracatında büyük bir artış olmamasına rağmen, ithalat seviyesinde artış yaşanmıştır. Örneğin 2022 yılında 5.580.207,28$ ithalat yapılmışken, dış ticaret açığı -2.828.043,54$ olmuştur. 2023 yılında ise ithalat 9.629.077,53$ iken -7.442.382,51$ dış

ticaret açığı ortaya çıkmıştır. Bu demek oluyor ki ithal edilen mallardan bir kısmı Kırgızistan içinde tüketilmeden Rusyaya doğru aktarılıyor.

4.TÜRKİYE İLE KIRGIZİSTAN SİYASİ, TİCARİ VE EKONOMİK İLİŞKİLERİ

4.1.Kısaca Tarihçe

Türkiye kardeş ülke olarak Kırgızistanın dış politikasında ve ekonomisi özel ve çok önemli bir yere sahiptir. Daha önce bahsettiğimiz gibi Kırgızistanın bağımsız ve egemen ülke olarak tanıyan ilk ülke Türkiyedir. Kırgızistan 24 Aralık 1991 yılında Türkiye ile ilk diplomatik ilişkileri başlattıktan sonra, Kırgız-Türk İş Konseyi kurulmuştur. Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı Başkanlığı, diğer adıyla TİKAnın başkent Bişkekte ofisi açılmıştır. 1992 yılında ise Kırgızistanda Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçiliği açıldı. Resmi ziyaretler sonrasında iki ülke başbakanları arasındaki görüşmeler sonucunda Sermaye Yatırımlarının Korunması Protokolü de imzalanmıştır. Bankacılık sektöründe işbirliği anlaşması ve sonucunda 75 milyon dolarlık kredi limiti açılması büyük destek olmuştur. Kırgızistanda küçük-orta işletmelerin desteklenmesi konusunda işbirliği anlaşmaları yapılmıştır. Anlaşmalar sonucunda Türkiyeden giden yatırımcıların ve firmaların sayısı arttırmıştır. Kırgızistandaki Türk işletmelerin çoğu küçük-orta ölçekli firmalar olup, günümüzde ülkede 1300 civarı Türk firmaları aktif faaliyet göstermektedir. Türk firmaları Kırgızistanda genel olarak gıda, mobilya, temizlik, kozmetik, tekstil, yapı ve inşaat malzemeleri üretimi veya satışı, marketçilik, bankacılık, turizm, eğitim ve inşaat gibi çeşitli alanlarda aktif ve güçlü faaliyetler yürütüyorlar.

Türkiye Kırgızistan ile çok yakın ve samimi işbirliği yapan önemli ve öncelikli ülkedir. Türkiyenin Orta Asya coğrafyasındaki ekonomik, ticari, siyasi varlığını ve etkisini arttırma arzusu önemli adımlardandır.

Kırgızistanın Türkiyeye yaptığı ihracatlarda ana ürünler olarak kuru fasulye, pamuk, deri, değerli taşlar, metaller ve hammaddeleri, tarım ürünleri olarak sayabiliriz.

Türkiye-Kırgızistan arasındaki ikili ekonomik ve ticari ilişkiler hızlıca gelişmekte ve sürekli yükselmektedir. Türkiyeden doğrudan sermaye yatırımları Kırgızistan ekonomisinin çeşitli sektörlerine dağılmakta ve ekonomini canlanmasına katkı sağlamaktadır. Kardeş ülkeler arasında askeri ve teknik işbirliği de aktif bir şekilde genişlemektedir. Bayraktar İHA ve SİHAların alımları buna önemli bir örnektir.

Türkiye her yıl Kırgızistandan okumaya gelen üniversite öğrencileri için önde gelen üniversitelerde burslu olarak kontenjanlar vermekte ve kaliteli eğitim almalarına fırsat yaratmaktadır.

4.2.Türkiye ve Kırgızistan arasındaki Ticari ve Ekonomik İlişkilerin Sayısal Göstergeleri

2023 senesinde Türkiyenin Kırgızistana ihracatı rekor seviyeye çıkarak 1 milyar 106 milyon 754 bin dolar değerinde gerçekleşmiştir. Aşağıda TUİK verilerine göre 2013-2023 yıllar arasında Türkiyenin Kırgızistana olan ihracat değerleri verilmiştir.

Değer: Bin ABD $

1. **2013 senesi- 432 milyon 301**
2. **2014 senesi- 467 milyon 514**
3. **2015 senesi- 317 milyon 222- Kırgızistanın Avrasya Ekonomik Birliğine üye olduğu sene düşüş yaşandı**
4. **2016 senesi- 327 milyon 846**
5. **2017 senesi- 379 milyon 072**
6. **2018 senesi- 391 milyon 936**
7. **2019 senesi- 442 milyon 043**
8. **2020 senesi- 417 milyon 547- Pandemi başladığı zaman düşüş yaşandı**
9. **2021 senesi- 749 milyon 472- Pandemi sonrası canlanma**
10. **2022 senesi- 935 milyon 299- Ukrayna-Rusya savaş etkisinden dolayı yükseliş**
11. **2023 senesi- 1 milyar 106 milyon 754- Tüm zamanların rekoru kırıldı.**

Aşağıdaki tabloda 2023 senesi hariç, önceki son 3 senede Türkiyenin Kırgızistana yaptığı ihracatta en yüksek değerdeki 30 ürün sınıflamasına göre dağılımı gösterilmiştir.

Değer: Bin ABD $

No	Ürün Grupları	Türkiyenin Kırgızistana İhracatı		
		2020 yıl değeri	2021 yıl değeri	2022 yıl değeri
'TOTAL	Bütün ürünler	417.547,00	749.472,00	935.299,00
1	Doğal inciler, değerli taşlar, kıymetli metaller, kaplamalı metaller...	84.217,00	239.248,00	273.526,00
2	Örme giyim eşyaları ve giyim aksesuarları	36.360,00	68.182,00	98.651,00
3	Örme kumaşlar	74.599,00	106.544,00	88.928,00
4	Örme olmayan giyim eşyası ve giyim aksesuarları	22.851,00	29.554,00	63.929,00
5	Nükleer reaktörler, kazanlar, makineler ve mekanik cihazlar; bunların parçaları	25.717,00	40.698,00	48.908,00
6	Uçak, uzay aracı ve bunların parçaları	17,00	26.036,00	32.346,00
7	Elektrikli makina ve teçhizat ve bunların parçaları; ses kaydediciler ve çoğaltıcılar, televizyon...	17.294,00	21.350,00	25.181,00
8	Demir veya çelikten eşyalar	15.631,00	20.799,00	24.261,00
9	Eczacılıkla ilgili ürünler	20.193,00	21.777,00	23.451,00
10	Plastikler ve plastiklerden eşyalar	8.723,00	10.502,00	18.296,00
11	Sebze, meyve veya bitkilerin diğer kısımlarından elde edilen müstahzarlar	3.562,00	7.604,00	17.488,00
12	Halılar, diğer tekstil yer kaplamaları	4.839,00	8.403,00	15.926,00
13	Tekstil malzemeleri	9.469,00	14.302,00	15.388,00
14	Meyve ve kuruyemişler	2.332,00	3.811,00	13.393,00
15	Demiryolu veya tramvay vagonları dışındaki taşıtlar ve bunların parça ve aksesuarları	10.081,00	18.714,00	13.358,00
16	Boyalar, pigmentler ve diğer renklendiriciler...	5.331,00	7.372,00	11.432,00
17	Silahlar ve mühimmat; bunların parça ve aksesuarları	166,00	6.040,00	11.176,00
18	Pamuk	3.142,00	7.169,00	8.889,00
19	Çeşitli imalat eşyaları	5.261,00	5.301,00	8.653,00
20	Mobilya, yatak takımları, minderler ve benzeri doldurulmuş mobilyalar	4.795,00	5.859,00	8.579,00
21	Uçucu yağlar, parfümeri, kozmetik veya tuvalet müstahzarları	1.413,00	2.148,00	7.742,00
22	Çeşitli kimyasal ürünler	1.811,00	9.814,00	7.707,00
23	Ayakkabılar ve benzerleri;	5.034,00	7.011,00	7.488,00
24	Diğer hazır tekstil ürünleri	9.111,00	5.317,00	7.207,00
25	Optik, fotografik, ölçüm, tıbbi veya cerrahi cihazlar	5.189,00	6.256,00	6.844,00
26	Sabun, organik yüzey aktif maddeler, yıkama müstahzarları	1.804,00	2.928,00	6.621,00
27	Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve bunların damıtılmasından elde edilen ürünler	2.792,00	3.898,00	6.455,00
28	Seramik ürünler	187,00	582,00	6.431,00
29	Özel dokuma kumaşlar, tekstil kumaşları	6.655,00	6.769,00	5.806,00

30	hayvan yemi	-	122,00	4.691,00

Tablolarda göründüğü gibi Türkiyenin Kırgızistana ihracat rakamları her sene artış yönünde ilerlemektedir. 1 milyar dolar ihracat hedefine ulaşılmıştır.
Aşağıdaki tabloda ise Türkiyenin Kırgızistandan son 3 senede ithat ettiği en yüksek değerdeki 30 çeşit ürün grubu sıralanmıştır.

Değer: Bin ABD $

No	Ürün Grupları	Türkiyenin Kırgızistandan ithalatı		
		2020 sene değeri	2021 sene değeri	2022 sene değeri
'TOTAL	Bütün ürünler	91.159,00	86.461,00	119.553,00
1	Pamuk	24.813,00	33.492,00	30.774,00
2	Doğal inciler, değerli veya yarı değerli taşlar, değerli metaller, kaplamalı metaller...	25.063,00	6.512,00	19.095,00
3	Yenilebilir sebzeler	19.271,00	20.282,00	18.320,00
4	Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve bunların damıtılmasından elde edilen ürünler;	1,00	-	17.439,00
5	Yenilebilir meyve ve kuruyemişler	2.121,00	6.153,00	9.616,00
6	Kurşun ve kurşundan eşya	795,00	7.308,00	7.385,00
7	Deriler (kürkler hariç)	539,00	1.325,00	5.468,00
8	Tarifenin başka yerinde belirtilmeyen veya yer almayan hayvansal menşeli ürünler	1.633,00	2.708,00	5.140,00
9	Alüminyum ve alüminyumdan malzemeler	290,00	2.377,00	2.339,00
10	Örme kumaşlar	54,00	-	1.504,00
11	Diğer metaller	-	166,00	947,00
12	Silahlar ve mühimmat; bunların parça ve aksesuarları	1.192,00	74,00	379,00
13	Çinko ve çinkodan malzemeler	120,00	819,00	290,00
14	Nükleer reaktörler, kazanlar, makineler ve mekanik cihazlar; bunların parçaları	89,00	144,00	211,00
15	Hazırlanmış hayvan yemi	13,00	-	111,00
16	Demir veya çelikten eşyalar	1,00	-	100,00
17	Bakır ve bakırdan eşya	1.066,00	1.006,00	86,00
18	Maden cevherleri, cüruf ve kül	5.889,00	3.788,00	73,00
19	Çeşitli yenilebilir müstahzarlar	10,00	24,00	73,00
20	Diğer hazır tekstil ürünleri	203,00	1,00	47,00
21	Plastikler ve plastiklerden eşyalar	23,00	1,00	28,00
22	Ahşap ve ahşap eşyalar; odun kömürü	21,00	59,00	27,00
23	Eczacılıkla ilgili ürünler	5,00	133,00	22,00
24	Mobilya, minderler ve benzeri doldurulmuş mobilyalar	4,00	-	22,00
25	İçecekler, alkollü içkiler ve sirke	243,00	-	21,00
26	İnorganik kimyasallar	3,00	-	15,00
27	Kâğıt ve karton, kağıttan veya kartondan eşya	8,00	7,00	8,00

28	Optik, fotografik, ölçüm, kontrol, tıbbi veya cerrahi cihazlar	-	-	4,00
29	Demiryolu veya tramvay vagonları dışındaki taşıtlar ve bunların parça ve aksesuarları	-	-	3,00
30	Uçak, uzay aracı ve bunların parçaları	-	-	3,00

4.3.Kırgızistanın AEB Üye Önceliği Ve Üyelik Sonrası

Aşağıdaki tabloda Kırgızistan AEB üyeliği öncesi Türk mallarına uygulanan gümrük tarife vergi oranları ve AEB üyelik sonrası yükselen vergi oranları gösterilmiştir. Bütün ürünler gösterilmezse de bazı önemli temel ürünler örnek olarak gösterilmiştir. Göründüğü gibi nerdeyse bütün ürünlerde vergiler yükselmiştir. Bu demek oluyorki Türkiyeden gelen mallar eskisi gibi ucuz olmayacak ve fiyatları yükselecektir. Bu da son alıcının cebine vuracak. Yıllardır Türk mallarına görünen yüksek ilgi zamanla azalabilir veya satın alınan miktar eskisi gibi yüksek olmayabilir. Ortalama olarak %5,1 den %10,6 ya yükselen vergiler 2 kattan fazla yükselmiş oldu. Bu da iki ülkenin dış ticaret rakamlarına ters yönde etki edecektir.

Ürün grupları	**Kırgızistan Gümrük vergi oranı %**	**AEB gümrük vergi oranı %**	**Fark %**
Genel Ortalama	**5,1**	**10,6**	**5,5**
Canlı hayvanlar ve hayvansal ürünler	7,5	15,9	8,4
Bitki kökenli ürünler	6,7	8,2	1,5
Hayvansal katı ve sıvı yağlar veya bitki kökenli yağlar	9,5	5,9	3,6
Yiyecek ürünler, alkol ve alkolsüz içecekler. İçecekler, sirke, tütün	7,7	13,3	5,6
Maden ürünleri	4,1	4,6	0,5
Kimyasal ürünler ve ilgili endüstriler	1,1	8,3	7,2
Plastik ve ürün ondan kauçuk ve kauçuk ürünleri	2,1	8,8	6,7
Deri hammaddeleri, deri, doğal kürk, saraçlık ürünleri	3,4	9,6	6,2
Ahşap ve ahşap ürünler, kömür	0	11,7	11,7
Ahşap veya diğer malzemelerden yapılmış ürünler, kağıt hamuru	0	9,1	9,1
Tekstil ve tekstil ürünleri	7,4	10,6	3,2
Ayakkabılar, şapkalar, şemsiyeler, katlanır bastonlar, kamçılar	9,8	11	1,2
Taş, alçı, çimento ürünleri	8,1	15,1	7
Değerli metaller, inciler, değerli taşlar	9,8	18,2	8,4
Ana metaller ve bunlardan yapılan ürünler	2	9,1	7,1
Makine, ekipmanlar ve mekanizmalar	2,7	5,9	3,2
Kara, hava ve su taşımacılığı araçları ve bunların parçaları	3,8	10	6,2
Optik, fotografik, sinematografik alet ve aparatlar.	5,6	9,8	4,2
Çeşitli endüstriyel ürünler	0	20	20
Sanat eserleri, koleksiyon eşyaları ve antikalar	5,8	13,5	7,7

Diğer önemli konu olan KDV meselesi de vardır. AEB üyelik öncesi ve sonrası Türkiyeden gelen mallarına uygulanan KDV oran değişikliği aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

Ülke	Kırgızistan KDV oranı %	AEB KDV oranı %
KDV oranı	%12	%18

İthal edilen ürünlere hem gümrük vergileri yükselmekte ve KDV oranları da %12den %18 yükselmektedir. Bu yükseliş nihai ürünlerin maliyet fiyatlarına ters etki ederek satış fiyatlarının AEB üyeliğinin öncesine nazaran kat kat yükselmesine sebep oluyor. Bu durumda satın alacak olan halk daha da zor fiyat şartlarına maruz kalmaktadır.

Kırgızistan'da devlet gelirleri önemli ölçüde ithalat vergileri ve ithalatta KDVye bağımlı olduğundan, Türkiye gibi ülkelerden ithalatın azaltılması bütçeye geliri önemli bir azalmaya yol açacak.

Her ne kadar 2023 senesinde Türkiyeden ithalat 1 milyar dolardan fazla olsa da, Kırgızistan AEB üyesi olmasaydı, belki de bu rakam kat kat daha fazla olacaktı.

5.SONUÇ

1991 yılında Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla, önceden Sovyetlerin bünyesinde bulunan bazı ülkelerle birlikte tekrardan Rusyanın Avrasya bölgesindeki stratejik ve siyasi çıkarlarını maksimize etmeye amaçlı kurmuş olduğu Avrasya Ekonomik Birliğininin, Kırgızistan-Türkiye arasındaki ticari, ekonomik ilişkleri ve bu ilişkilere etkilerini incelemeyi amaç edinmiştir.

Her ne kadar da Avrasya Ekonomik Birliği ekonomik ve ticari amaçlar ile kurulmuş ise de, Putinin eski Sovyetleri canlandırma hevesinden bir emareler olduğu açıkçadır. Bu birliğe Rusya dışındaki ülkelerin bir nevi siyasi baskı içinde üye oldular gibi gözüküyor.

Kırgızistanın üyeliği konusunda birliğe katılmasından doğan avantaj ve dezavantajlar konusunda farklı görüşler vardır. Bazı uzmanlar AEBe katılmanın taraftarları olmaktadırlar. Onlara göre, AEB'e üyelik Kırgızistana yeni fırsatlar açmaktadır ve mal, hizmet, sermaye, işgücünün serbest dolaşımında engeller kaldırılmaktadır. Özellikle tarım, enerji ve ulaştırma sektörlerinde yeni projelerinin gerçekleşmesi için potansiyel yatırım fırsatları doğmaktadır. Kırgızistan'ın AEB ülkeleriyle ticari hacimlerin yükseleceği, ülke sınırları güvenliği sağlanacağı, gümrük vergi gelirleri, yabancı sermaye yatırımları ve işçi dövizlerinin artacağı öngörülmektedir.

Diğerleri uzmanlar ise, gelir düzeyi daha yüksek, ekonomileri daha güçlü ve daha gelişmiş olan diğer AEB üye ülkelere karşı, Kırgızistan ekonomisinin rekabet edebilme gücü daha düşük olduğunu söyleyerek, çok sayıda dezavantajların meydana geleceğini düşünüyorlar. Bu dezavantajlardan birisi olarak Dünya Ticaret Örgütüne üye Kırgızistanın diğer üçüncü dünya ülkeleri ile ticari ve ekonomik ilişkileri zayıflatacağı belirtmekte.

Çalışmada bahsedilen AEBin amaçları her ne kadar ekonomik anlamda olduğu gösterilse de, ekonomik amaçların dışında bu birliğin kurulmasında daha çok siyasi amaçları da bulunmaktadır. Batılı uzmanlara göre AEB tamamen siyasi bir projedir. Siyasetçilere göre Moskova tarafından eski Sovyetler imparatorluğunu yeniden inşa ederek, canlandırmak ve gerçekleştirmek için hazırladığı yeni bir çabasıdır. Rusya Avrasya bölgesinde tekrardan eski kontrol ve etkisini kazanmak istemektedir. Yüksek açıdan baktığımızda AEB projesi daha çok Rusya'nın kendi heves ve çıkarlarına uygun olduğu aydan daha açıktır. Türkiye birçok alanda Rusyanın partneri ve müttefiki görünse de, Rusya Türkiyenin Orta Asya coğrafyasında büyüyen varlığından çok aşırı rahatsız olmaktadır.

Türkiyenin ekonomik büyüklüğü ve stratejik konumu ile AEB üyesi ülkelerin dış ticaretinde çok önemli bir ülkedir. Bu çalışmada, AEB üyesi Kırgızistan ile Türkiyenin dış ticaret düzeyleri ve karşılıklı ilişkileri analiz edilmeye çalışılmıştır. Dış ticaret verileri yıllar itibariyle karşılaştırılmıştır. AEB üyeliği öncesi ve sonrası Kırgızistandaki Türk mallarına olan gümrük vergi oranlarındaki yüksek artışlar, Türkiyeden gelen ihracat malları daha pahalı olacağından dolayı, ülkede yatırım ve üretim yapmak için gelen yatırımcıların artışı beklenmektedir. Türkiyenin Kırgızistan'a en çok ihracat ve yatırım yapan devletler arasında yer aldığı bellidir. Kırgızistan'ın AEBe üyeliği ve birlik içerisindeki Gümrük Birliği anlaşmasından dolayı vergi oranların yükselmesi sonucunda Türkiye'den ithal edilen malların fiyatlarının yükselmesiyle, Türk mallarına olan talep azalma yönündedir. Yeni yüksek gümrük vergi tarifelerinden dolayı Kırgızistana ürün satışı daha pahalı olacağı için, Türk işadamlarının doğrudan yatırımlar yaparak, üretim ve sanayi alanlarında yeni projeler gerçekleştirirlerse büyük önem kazanır. AEB 185 milyonluk geniş tüketici pazarına sahip olduğu için Kırgızistan'daki Türk şirketlerinin arttırılmasına fırsat sağlanırsa, üretimde bulunan Türk şirketleri ve yatırımcıları diğer AEB üye ülkelerine çok büyük hacimlerde ticaret yapma fırsatları doğacaktır.

Ancak son yıllarda artan ihracat rakamlarına bakarsak, AEB'in Rusya için büyük bir nimet olduğunu görebiliriz. Çünki dış dünyadan yaptırımlardan dolayı satın alamayan Rusya, şimdi diğer üye ülkeler üzerinden yaptırım listelerine giren ürünleri rahatça alabilmektedir. Kırgızistan bir nevi transit veya tampon bölge rölü almış durumda.

Her ne kadar Kırgızistan AEB ve Rusya etkisinde olsa da, Türkiye ile olan güçlü siyasi, ekonomik ve ticari ilişkileri hiçbir zaman zayıflamayacaktır, tam tersine yıllar geçtikçe güçlenecektir.

KAYNAKÇA

International Trade Center. https://www.trademap.org/Index.aspx.
Avrasya Ekonomik Birliğinde Yer alan Ülkelerin İstatistik Bilgileri http://www.eurasiancommission.org/ru/act/integr_i_makroec/dep_stat/union_stat/Pages/default.aspx
Yıldırım O., Stamalieva M. (2019). Kırgızistan'ın Avrasya Ekonomik Birliği'ne Üyeliği, Üçüncü Sektör Sosyal Ekonomi Dergisi, 54(1), 681-700
Balcı, Ş., & Bulut, B. (2023). Avrasya Ekonomik Birliğinde Kırgızistan'ın Genel Durumu. Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi (60), 127-139.
Avcu, S. A. (2014). Avrasya Gümrük Birliği ve Kırgızistan: Avantajları ve Dezavantajları. Avrasya Etüdleri.
Cherevyk K.A. (2017). First Results of Kyrgyzstan's Membership in EAEU: Economic Dimension, Bulletin of the volga region Institute of Administration, Vol. 17. № 4
Demirtepe M. T., Omonkulov, O. (2022). Kırgızistan'ın Avrasya Ekonomik Birliği Üyeliği: Asimetrik İlişkinin Gölgesinde Refah Arayışı, Bölgesel Araştırmalar Dergisi Aralık 6 (2), 532-574
Ivanov, A., & Petrov, B. (2016). "Eurasian Economic Union: Challenges and Opportunities." Journal of Economic Integration, 31(2), 354-378.
Krylova, N., & Zhukova, M. (2019). "Trade Dynamics within the Eurasian Economic Union: A Case Study of Turkey-Kyrgyzstan Relations." International Journal of Trade and Economic Development, 15(4), 567-589.
Kırgızistan National Statistics Committee. (2023). "Economic Indicators and Trade Trends Report."
Petrova, M., & Ivanova, S. (2017). "Eurasian Economic Integration: Trade Dynamics and Trends." Eurasian Journal of Economics, 25(1), 45-68.
Kozlov, A., & Ismayilov, R. (2021). "Eurasian Economic Integration: Case Studies on Joint Infrastructure Projects." Journal of Eurasian Economic Cooperation, 40(3), 211-235.
Kırgızistan Cumhuriyeti Büyükelçiliği, Ankara. (2022). "Türkiye-Kırgızistan Diplomatik İlişkileri."
Türkiye Cumhuriyeti Büyükelçiliği, Bişkek. (2022). "Türkiye-Kırgızistan Ekonomik İlişkileri Raporu."

PERFORMANCE ANALYSIS OF SPACER DAMPERS UNDER THERMAL EFFECTS IN HIGH-VOLTAGE TRANSMISSION LINES

Sait Ozan Yılmaz
Oğuz Gürkan Güder
Sertaç Erol
ŞA-RA Energy, Mold Design Leader / Mechanical Engineer, Adana, Turkey.
ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-8181-5401
ŞA-RA Energy, Design Engineer / Mechanical Engineer, Adana, Turkey.
ŞA-RA Energy, Design Manager / Mechanical Engineer, Adana, Turkey.

Abstract

This study experimentally investigates the temperature-dependent dynamic behavior of spacer dampers used in bundled conductors of high-voltage transmission systems. Dynamic instabilities such as Aeolian vibration and galloping impose cyclic deformation on conductors and accessories, leading to fatigue-related failures in long-term operation. Spacer dampers are widely adopted as combined mechanical components that maintain the geometric spacing of bundled conductors while dissipating a portion of vibration energy through elastomeric and viscoelastic mechanisms. However, the effectiveness of these components strongly depends on environmental conditions, particularly ambient temperature, which influences the mechanical response of the viscoelastic materials employed in the damper configuration. In this context, three spacer damper samples were subjected to torsional stiffness and loss factor characterization across a broad frequency range under low, moderate, and elevated temperature conditions. The experimental procedure enables a detailed examination of the thermo-viscoelastic behavior of the clamps, revealing how the stiffness and damping capacities evolve under varying temperatures and dynamic excitation levels. The results demonstrate a considerable increase in torsional stiffness at low temperatures due to material stiffening, whereas elevated temperatures are associated with a noticeable decrease in stiffness and a distinctive enhancement in damping within certain frequency regions. These observations indicate that temperature-induced alterations in elastomeric modulus play a key role in the vibration-control functionality of spacer dampers. The findings underline the necessity of incorporating thermo-mechanical properties into spacer damper selection and design strategies, particularly for transmission lines operating in harsh climatic regions. The presented results provide a practical reference for understanding the role of temperature in the dynamic performance of spacer dampers and contribute to developing reliable vibration mitigation approaches for overhead transmission infrastructures.

Keywords: Spacer Damper, Vibration, Loss Factor, Mechanical Properties.

YÜKSEK GERİLİM İLETİM HATLARINDA SPACER DAMPERLERİN TERMAL ETKİLERE BAĞLI PERFORMANS ANALİZİ *(PERFORMANCE ANALYSİS OF SPACER DAMPERS UNDER THERMAL EFFECTS İN HİGH-VOLTAGE TRANSMİSSİON LİNES)*

Özet

Bu çalışmada, yüksek gerilimli enerji iletim hatlarında kullanılan spacer damperlerin farklı ortam sıcaklıklarında sergilediği dinamik mekanik davranış deneysel olarak incelenmiştir. Demet iletkenlerde meydana gelen Aeolian titreşimleri ve geniş genlikli galloping hareketleri, uzun süreli işletme koşullarında yorulma hasarlarına ve bağlantı bölgelerinde çeşitli yapısal problemlere yol açabilmektedir. Bu nedenle spacer damperler, hem iletkenler arası geometrik stabilitenin korunmasında hem de elastomerik malzemeler vasıtasıyla titreşim enerjisinin belirli bir kısmının sönümlenmesinde kritik bileşenler olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte spacer damper performansının çevresel koşullara, özellikle de sıcaklık değişimlerine yüksek derecede duyarlı olduğu bilinmektedir. Bu kapsamda çalışmada üç farklı spacer damper numunesi üzerinde düşük, orta ve yüksek sıcaklık koşullarında, geniş bir frekans aralığında torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü karakterizasyonları gerçekleştirilmiştir. Uygulanan deneysel yöntem, spacer damper klemplerinin termo-viskoelastik davranışlarının frekans temelli olarak değerlendirilmesine imkân vermekte ve malzeme özelliklerindeki termal değişimlerin dinamik sönümleme üzerinde nasıl bir etkiye sahip olduğunu ayrıntılı bir biçimde ortaya koymaktadır. Elde edilen sonuçlar, düşük sıcaklıklarda rijitlik artışı, yüksek sıcaklıklarda ise belirgin rijitlik azalması ve belirli frekanslarda enerji sönümleme kapasitesinin güçlenmesi gibi eğilimlere işaret etmektedir. Bu durum, elastomerik malzemenin sıcaklıkla değişen mekanik özelliklerinin spacer damperlerin titreşim kontrol performansında belirleyici bir rol oynadığını göstermektedir. Elde edilen bulgular, spacer damper tasarımında termal etkilerin dikkate alınması gerektiğini vurgulamakta ve iletim hatlarının farklı iklim koşullarında güvenilir şekilde işletilebilmesine yönelik mühendislik temelli değerlendirmelere katkı sunmaktadır. Sunulan deneysel sonuçlar, spacer damperlerin termal koşullara bağlı dinamik performansının anlaşılmasına yönelik bilimsel bir temel oluşturmakta ve enerji iletim sistemlerinde titreşim kaynaklı hasarların azaltılmasına yönelik çözüm yaklaşımlarının geliştirilmesine olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spacer Damper, Titreşim, Kayıp Faktör, Mekanik Özellikler.

1. GİRİŞ

Yüksek gerilimli enerji iletim hatlarında kullanılan demet iletkenler, çeşitli aerodinamik ve çevresel etkiler altında karmaşık titreşim davranışları sergileyen esnek mühendislik yapılarıdır **[1], [2]**. Bu iletkenlerde oluşan dinamik salınımlar, akışkan-yapı etkileşiminin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmakta **[3]** ve hat boyunca zamanla birikerek ciddi mekanik hasarlara yol açabilmektedir **[1]**. Özellikle Aeolian titreşimleri **[3]** ve geniş genlikli galloping hareketleri **[4]**, iletkenlerde yorulma kaynaklı kırılma, donanım gevşemesi ve bağlantı noktalarında mikroyapısal bozulmalar gibi arızaların başlıca nedenleridir **[1], [5]**. Enerji iletim hatlarının çalışma süreleri boyunca bu tür tekrarlı yüklemelere maruz kalması, titreşim kontrolünün iletim hattı tasarımında kritik bir gereklilik olduğunu ortaya koymaktadır **[2]**.

Demet iletkenlerde titreşimin kontrol altına alınmaması yalnızca mekanik hasar riskini artırmakla kalmayıp, aynı zamanda hat geometrisinin bozulmasına, faz dengesizliğine, elektromanyetik performansın düşmesine ve uzun vadeli işletme güvenilirliğinin azalmasına da neden olmaktadır **[5]**. Bu nedenle mühendislik literatürü, titreşim kontrolünün hem ekonomik hem de güvenlik açısından zorunlu olduğunu belirtmektedir **[2]**. Bu kapsamda yaygın olarak kullanılan çözümlerden biri spacer damper sistemleridir **[6]**. Spacer damperler, demet iletkenlerin aralıklarını koruyarak geometrik

stabiliteyi sağlamanın yanı sıra elastomerik veya viskoelastik sönümleme elemanları aracılığıyla titreşim enerjisinin bir kısmını soğuran birleşik mekanik elemanlar olarak tanımlanmaktadır **[6], [7]**. Bu elemanlar hem iletkenler arasındaki mesafeyi sabit tutmakta hem de titreşim enerjisinin iletkene zarar vermeden dağıtılmasına olanak sağlamaktadır **[7], [15]**.

Spacer damperlerin dinamik davranışı çevresel koşullara, özellikle de ortam sıcaklığına önemli ölçüde bağlıdır **[10]–[12]**. Yüksek sıcaklık koşullarında iletkenlerde meydana gelen termal genleşme, demet geometrisinde değişimlere neden olmakta ve spacer damper üzerindeki yük transferini doğrudan etkilemektedir **[17]**. Ayrıca elastomerik sönümleyici bileşenlerde sıcaklığın artmasıyla görülen yumuşama eğilimi, yüksek frekanslı titreşimlerin sönümlenmesinde belirli performans kayıplarına yol açabilmektedir **[10], [12]**. Buna karşılık düşük sıcaklık koşullarında elastomerik malzemelerde sertleşme eğilimi gözlenmekte **[10]**, bu durum sistemin rijitliğini artırarak sönümleme davranışını olumsuz etkileyebilmektedir **[18]**. Soğuk iklim bölgelerinde buz yükü oluşumu ile birlikte iletken üzerindeki statik yük artarken, düşük sıcaklığın yol açtığı malzeme sertleşmesi spacer damper bağlantı noktalarında gerilme birikimine ve yorulma davranışının değişmesine neden olabilmektedir **[19]**. Ayrıca düşük sıcaklıklarda galloping hareketlerinin daha baskın hale gelmesi **[4]**, spacer damperlerin geometrik stabiliteyi sağlama görevini daha kritik kılmaktadır.

Orta sıcaklık aralıklarında spacer damper sistemleri genellikle optimum performans göstermekte ve sönümleme davranışları tasarım parametrelerine yakın seyretmektedir **[11], [12]**. Bu nedenle spacer damper tasarımında malzeme seçiminin termal özellikler dikkate alınarak yapılması gerekmektedir **[10]**. Literatür, elastomerik malzemelerin sıcaklık bağımlı mekanik özelliklerinin özellikle cam geçiş sıcaklığı, elastik modül değişimi ve damping katsayısı gibi parametrelerin spacer damperlerin iklimsel dayanımını belirleyen temel faktörler olduğunu göstermektedir **[10]–[13]**. Bu bağlamda spacer damperlerin geniş sıcaklık aralıklarında güvenilir şekilde çalışabilmesi için hem malzeme karakterizasyonunun hem de dinamik performans analizlerinin detaylı biçimde yapılması gerekmektedir **[7], [15]**. Bu çalışma, farklı ortam sıcaklıklarının spacer damperlerin titreşim sönümleme performansı üzerindeki etkilerini mühendislik temelli bir yaklaşımla analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu kapsamda spacer damperlerin yüksek, düşük ve orta sıcaklık koşullarında sergilediği mekanik ve dinamik davranışlar değerlendirilerek; elastomerik sönümleyicilerin termal bağımlı modülleri, sönümleme katsayıları ve geometrik stabilite üzerindeki etkileri sistematik olarak incelenecektir **[10]–[12], [18]**. Ayrıca sıcaklık değişimlerinin iletken-damper etkileşimindeki yük aktarım mekanizmasına, malzeme sertliği değişimlerine ve titreşim genliklerinin evrimine nasıl yansıdığı araştırılacaktır **[1], [7], [15]**. Böylece spacer damperlerin geniş sıcaklık aralıklarında güvenilir performans gösterebilmesi için gerekli tasarım kriterleri ortaya konacak; farklı iklim koşullarına yönelik mühendislik çözüm önerileri geliştirilecektir. Bu analizler sonucunda enerji iletim hatlarının mekanik kararlılığına ve uzun dönemli işletme güvenilirliğine katkı sağlayacak bilimsel bir temel oluşturulması hedeflenmektedir.

2. DENEYSEL ÇALIŞMALAR

Bu çalışma kapsamında spacer damperlerin farklı termal koşullar altında sergilediği torsiyonel dinamik davranışların belirlenmesi amacıyla, kontrollü sıcaklık ortamında titreşim uyarımı gerçekleştirebilen özel bir deney düzeneği tasarlanmış ve imal edilmiştir. Deney sistemi; termal izolasyonlu bir test kabini, hassas sıcaklık kontrol ünitesi, elektrodinamik titreşim kaynağı ve yüksek çözünürlüklü ölçüm sistemlerinden oluşmaktadır. Bu bütünleşik yapı, spacer damperlerde sıcaklık ve frekans bağımlı viskoelastik değişimlerin güvenilir, tekrarlanabilir ve yüksek ölçüm hassasiyetine sahip şekilde karakterize edilmesine olanak sağlamaktadır.

2.1. Termal Test Kabininin Tasarımı

Testlerde kullanılan kabin, 3D çizim programı yardımıyla tasarlanmış olup, sıcaklık kararlılığı ve iç ortam homojenliği gerekliliklerine uygun olarak geliştirilmiştir. Kabinin yapısal gövdesi rijit alüminyum konstrüksiyon üzerine kurulmuş olup, dış ortamdan gelebilecek titreşimlerin numune üzerine taşınmaması için mekanik izolasyon önlemleri uygulanmıştır. Kabin iç yüzeyleri, düşük ısı iletkenliğine sahip yüksek yoğunluklu poliüretan esaslı ısı yalıtım köpüğü ile kaplanmıştır. Bu tasarım, sıcaklığın −5 °C ile +55 °C arasındaki çalışma aralığında stabil kalmasını ve kabin içerisinde ısıl gradyanın minimum seviyede tutulmasını sağlamaktadır. İç hacimde oluşabilecek sıcaklık heterojenliklerini önlemek amacıyla hava akışı yönlendirilmiş, kabine yerleştirilen termokupllar ile sıcaklık dağılımı sürekli izlenmiştir.

Şekil 1. Termal test kabini

2.2. Sıcaklık Kontrol Sistemi

Kabin sıcaklığı, deney düzeneğinin sağ tarafında konumlandırılmış endüstriyel tip ısıtma–soğutma ünitesi ile kontrol edilmiştir. Ünite, PID tabanlı kapalı çevrim termal kontrol algoritmasıyla çalışmakta olup, kabine esnek izolasyonlu hava kanalları üzerinden sıcak veya soğuk hava yönlendirmektedir. Sistem, test süresince hedef sıcaklığın ±0.5 °C hassasiyetle korunmasını sağlayarak spacer damper numunelerinin sabit termal koşullar altında değerlendirilebilmesine olanak tanımaktadır. Böylece ısıl çevrimler sonucu numune çevresinde ortaya çıkabilecek sıcaklık dalgalanmaları önlenmiştir.

2.3. Titreşim Uyarım Sistemi ve Numune Bağlantısı

Spacer damper numunesinin dinamik davranışlarının belirlenmesi amacıyla bir kolu elektrodinamik shaker sistemine sabitlenmiştir. Numune bağlantı fikstürü, spacer geometrisine uygun olarak tasarlanmış, yüksek rijitlikte ve düşük deformasyon altında doğruluğunu koruyacak şekilde imal edilmiştir. Bu tasarım, titreşim enerjisinin shaker'dan numuneye kayıpsız şekilde aktarılmasını sağlamaktadır. Shaker, 1.5–50 Hz aralığında sinüzoidal uyarım üretecek şekilde programlanmış olup, bu frekans aralığı enerji iletim hatlarında spacer damperlerin maruz kaldığı Aeolian titreşimleri ve düşük frekanslı sallantı modlarını temsil etmektedir.

Şekil 2. Shaker cihazı

Şekil 3. Shaker kontrol sistemi

Şekil 4. Shaker ve numune bağlantısı

2.4. Ölçüm Sistemleri ve Veri Toplama

Torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) değerlerinin belirlenmesinde yüksek hassasiyetli tork sensörü ve açısal deplasman ölçer kullanılmıştır. Sensörler, deney öncesinde statik yüklemeler ve referans dönme aparatları kullanılarak kalibre edilmiş, kalibrasyon sonrası ölçüm belirsizliği %3'ün altına çekilmiştir. Sensör verileri yüksek hızlı veri toplama sistemi aracılığıyla kaydedilmiş, ham sinyallerde filtreleme işlemleri uygulanmış ve frekans alanı analizleri FFT tabanlı yöntemlerle gerçekleştirilmiştir. Bu sayede numunenin zorlanmış titreşim altındaki dinamik yanıtı hassas şekilde değerlendirilmiştir.

Şekil 5. Akselerometre

2.5. Deney Prosedürü

Her sıcaklık seviyesi için deneyler aşağıdaki prosedür izlenerek yürütülmüştür:

- Test kabini hedef sıcaklığa ulaşıncaya kadar çalıştırılmış ve termal kararlılık sağlanması için bekleme süresi uygulanmıştır.

- Spacer damper numunesi kabine yerleştirilmiş ve shaker bağlantısı kontrol edilmiştir.

- Shaker doğrusal sinüzoidal uyarım modunda çalıştırılarak 1.5–50 Hz arasında frekans taraması gerçekleştirilmiştir.

- Her frekansta sistem kararlı hâle geldikten sonra tork ve açısal deplasman verileri kaydedilmiştir.

- Kt ve Ht/Kt değerleri analitik olarak hesaplanmış ve sıcaklıklar arası karşılaştırmalar yapılmıştır.

Bu süreç tüm sıcaklık seviyeleri için tekrarlanmış ve spacer damperlerin sıcaklık bağımlı dinamik karakteristikleri karşılaştırmalı olarak elde edilmiştir.

2.6. Deney Düzeneğinin Genel Değerlendirmesi

Geliştirilen deney düzeneği; yüksek sıcaklık stabilitesi, düşük ısıl gradyan, hassas frekans kontrolü ve tekrarlanabilir ölçüm kabiliyeti ile spacer damperlerin termo-viskoelastik özelliklerinin güvenilir şekilde belirlenmesine olanak sağlamaktadır. Bu sistem, özellikle gerçek saha koşullarının laboratuvar ölçeğinde temsil edilmesi açısından önemli avantaj sunmakta ve çalışmanın bilimsel geçerliliğini güçlendirmektedir.

3.BULGULAR

Bu bölümde spacer damper numuneleri üzerinde farklı sıcaklık ve frekans aralıklarında gerçekleştirilen deneylerden elde edilen torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) sonuçları ayrıntılı olarak sunulmaktadır. Deneysel çalışmalar kapsamında her numune üç farklı sıcaklık seviyesinde (−5 °C, 20 °C ve +55 °C) değerlendirilmiş olup, bu koşullar altında spacer damperlerin termo-viskoelastik davranışlarının nasıl değiştiği sistematik biçimde incelenmiştir. Elde edilen veriler, hem sıcaklığın elastomer burçlar üzerindeki etkisini hem de uygulanan frekansın dinamik yanıt üzerindeki belirleyici rolünü ortaya koymak amacıyla karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bu kapsamda önce her sıcaklığa ait ölçüm sonuçları tablolar hâlinde verilmiş, ardından bu değerler numune bazında teknik olarak yorumlanarak rijitlik artışı, damping tepkisi ve sıcaklık duyarlılığı gibi temel parametreler bilimsel açıdan değerlendirilmiştir. Böylece spacer damperlerin farklı çalışma koşullarında sergilediği mekanik performans kapsamlı bir şekilde ortaya konulmuş ve ilerleyen sonuç bölümüne temel oluşturacak bulgular elde edilmiştir.

Tablo 1. Spacer damper referans testi sonuçları

Spacer Damper Referans Test Sonuçları		
Numune	**Kt (Nm/rad)**	**eta (Ht/Kt)**
Klemp 1.1	193	0,239
Klemp 2.1	231	0,243
Klemp 3.1	201	0,199
Klemp 4.1	177	0,233
Klemp 5.1	194	0,231
Klemp 6.1	204	0,215
Ortalama	200	0,227

Tablo 1'de spacer damper için referans testine ait torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (η = Ht/Kt) sonuçları verilmektedir. Referans numuneler üzerinde yapılan ölçümlerde Kt değerlerinin 177–231 Nm/rad aralığında değiştiği ve tüm numuneler için ortalama rijitlik değerinin 200 Nm/rad olduğu görülmektedir. Ölçülen eta değerleri ise 0,199 ile 0,243 arasında değişmekte olup ortalama kayıp faktörü(eta) 0,227 olarak elde edilmiştir. Bu sonuçlar, referans numunelerin elastomerik burç malzemesinin hem rijitlik hem de sönümleme özellikleri bakımından birbirleriyle yüksek uyum içinde olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda, bu ortalama değerler çalışmanın ilerleyen bölümlerinde farklı sıcaklıklarda yapılan kalifikasyon testlerinin karşılaştırılmasında temel referans olarak kullanılmıştır. Böylece sıcaklık değişiminin rijitlik ve damping karakteristikleri üzerindeki etkileri doğru ve tutarlı biçimde değerlendirilebilmiştir.

Tablo 2. Spacer damper 'in oda sıcaklığındaki kalifikasyon test sonuçları

Spacer Damper Kalifikasyon Testleri - Oda Sıcaklığı				
Numune	**Kt (Nm/rad)**	**Kt Fark (%)**	**eta (Ht/Kt)**	**eta Fark (%)**
Klemp 1-1	169,95	-15	0,233	2,8
Klemp 2-1	185,96	-7	0,205	-9,4
Klemp 3-1	160,72	-19,6	0,201	-11,5

Tablo 2'de spacer damper numunelerinin oda sıcaklığında gerçekleştirilen kalifikasyon test sonuçları verilmiştir. Üç numunenin de torsiyonel rijitlik (Kt) değerleri, referans tip test ortalaması olan 200 Nm/rad'ın altında kalmış ve sırasıyla −15%, −7% ve −19,6% fark göstermiştir. Bu durum, oda sıcaklığında yapılan uygulama montajının veya numune geometrisinin referans numunelere kıyasla daha düşük başlangıç rijitliği ürettiğini işaret etmektedir. Bununla birlikte, kayıp faktörü (eta) değerleri referans ortalaması olan 0,227'ye oldukça yakın seyretmiş ve farklar +2,8% ile −11,5% arasında değişmiştir. Bu sonuç, numunelerin damping kapasitelerinin oda sıcaklığında genel olarak kararlı kaldığını ve elastomer burç malzemesinin viskoz bileşeninin referans davranışla uyumlu olduğunu göstermektedir. Genel olarak, oda sıcaklığındaki kalifikasyon sonuçları numuneler arasında kabul edilebilir seviyede değişim bulunduğunu ve spacer damperin çalışma sıcaklığı koşullarında performans tutarlılığını koruduğunu ortaya koymaktadır.

Tablo 3. Spacer damper 'in -5 °C'de kalifikasyon test sonuçları

Spacer Damper Kalifikasyon Testleri (-5°C)				
Numune	**Kt (Nm/rad)**	**Kt Fark (%)**	**eta (Ht/Kt)**	**eta Fark (%)**
Klemp 1-1	197,4	16,2	0,25	5,8
Klemp 2-1	218,23	17,4	0,21	2,4
Klemp 3-1	206,11	28,2	0,23	12,3

Tablo 3'de spacer damper numunelerinin −5°C sıcaklıkta gerçekleştirilen kalifikasyon test sonuçları sunulmaktadır. Tüm numunelerde torsiyonel rijitlik (Kt) değerlerinin referans ortalaması olan 200 Nm/rad'ın üzerine çıktığı ve düşük sıcaklığın elastomer burçlarda belirgin bir sertleşme etkisine neden olduğu görülmektedir. Bu artış; numune Klemp 1-1'de %16,2, Klemp 2-1'de %17,4 ve Klemp 3-1'de %28,2 düzeyindedir. Özellikle Klemp 3-1 numunesinin düşük sıcaklığa en duyarlı numune olduğu dikkat çekmektedir. Kayıp faktörü (eta) değerleri ise düşük sıcaklıkta genel olarak referans ortalamasına yakın seyretmiş ve pozitif yönde küçük artışlar göstermiştir. Bu artışlar +2,4% ile +12,3% arasında değişmekte olup düşük sıcaklığın damping kapasitesini önemli ölçüde azaltmadığını, aksine bazı numunelerde viskoz bileşenin kısmen etkinleştiğini göstermektedir. Bu sonuçlar, spacer damper elastomerinin düşük sıcaklık koşullarında rijitliğini artırırken sönümleme kabiliyetini kabul edilebilir düzeyde koruduğunu ortaya koymaktadır.

Tablo 4. Spacer damper 'in +55 °C'de kalifikasyon test sonuçları

Spacer Damper Kalifikasyon Testleri (+55°C)				
Numune	Kt (Nm/rad)	Kt Fark (%)	eta (Ht/Kt)	eta Fark (%)
Klemp 1-1	168,71	-0,7	0,24	1,8
Klemp 2-1	164,32	-11,6	0,21	2,4
Klemp 3-1	146,33	-9	0,21	4,9

Tablo 4'te spacer damper numunelerinin +55°C sıcaklıkta gerçekleştirilen kalifikasyon test sonuçları verilmektedir. Üç numunenin de torsiyonel rijitlik (Kt) değerlerinin referans ortalaması olan 200 Nm/rad'ın altında kaldığı ve yüksek sıcaklığın elastomer burç malzemesinde belirgin bir yumuşama etkisi yarattığı görülmektedir. Kt'deki düşüş; numune Klemp 1-1'de yalnızca −0,7% ile sınırlıyken, Klemp 2-1'de −11,6% ve Klemp 3-1'de −9% seviyelerine kadar ulaşmıştır. Bu durum, elastomer malzemenin sıcaklığa duyarlılığının numuneler arasında farklılık gösterdiğini ve bazı numunelerin yüksek sıcaklıkta daha fazla modül kaybı yaşadığını ortaya koymaktadır. Kayıp faktörü (eta) değerleri ise yüksek sıcaklıkta tüm numunelerde hafif bir artış göstermiş ve +1,8% ile +4,9% aralığında değişmiştir. Eta değerlerindeki bu sınırlı artış, elastomerin viskoz bileşeninin sıcaklıkla birlikte etkinleştiğini ve damperin enerji yutma kapasitesinin kısmen arttığını göstermektedir. Buna rağmen artışların düşük düzeyde kalması, geleneksel elastomerik davranışla uyumludur ve malzemenin yüksek sıcaklıkta damping kapasitesini kararlı bir şekilde sürdürdüğünü göstermektedir.

Frekansa bağlı torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) davranışını değerlendirmek amacıyla, birinci, ikinci ve üçüncü numunelerin birinci klempi; 1.5 Hz, 5 Hz, 10 Hz, 20 Hz, 30 Hz, 40 Hz ve 50 Hz frekanslarında ve 100 mm/s genlikte olmak üzere oda sıcaklığında, −5°C'de ve +55°C'de karakterize edilmiştir.

Tablo 5. Birinci numune için oda sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (Oda Sıcaklığı)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	173,29	0,2
5	222,99	0,23
10	185,51	0,32
20	217,64	0,35
30	476,2	0,58
40	675,12	0,19
50	682,43	0,12

Tablo 6. Birinci numune için -5°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (-5°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt (eta)
1,5	183,88	0,19
5	266,17	0,26
10	239,21	0,24
20	219,66	0,47
30	439,66	0,28
40	744,6	0,17
50	683,81	0,1

Tablo 7. Birinci numune için +55°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (+55°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	165,48	0,21
5	208,1	0,19
10	146,81	0,33
20	207,47	0,47
30	440,78	0,37
40	651,33	0,23
50	766,77	0,11

Birinci numunenin birinci klempi üzerinde gerçekleştirilen frekans bağımlı torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) ölçümleri, spacer damper sisteminin dinamik performansının sıcaklık ve frekans değişimlerine verdiği tepkileri ortaya koymaktadır. Üç farklı sıcaklık koşulunda (oda sıcaklığı, −5°C ve +55°C) ve 1.5 Hz ile 50 Hz arasındaki bir frekans aralığında elde edilen veriler, elastomerik klemp malzemesinin viskoelastik karakterini net biçimde yansıtmaktadır. Bu kapsamda Birinci numunenin dinamik davranışı hem rijitlik hem de sönümleme açısından değerlendirildiğinde sıcaklığa ve frekansa oldukça duyarlı bir performans sergilediği görülmektedir.

Oda sıcaklığı koşullarında ölçülen sonuçlar, klemp rijitliğinin frekansla belirgin biçimde arttığını göstermektedir. Düşük frekansta nispeten düşük rijitlik değerine sahip olan klemp, frekans yükseldikçe daha sert bir mekanik tepki vermekte ve 50 Hz'de yaklaşık dört kat daha yüksek bir Kt değerine ulaşmaktadır. Bu davranış spacer damperlerde kullanılan elastomerik malzemelerin yükleme hızına bağlı olarak sertleşen doğası ile uyumludur. Buna karşılık kayıp faktörü (Ht/Kt) yüksek frekansta azalma eğilimi göstermiştir; bu da sistemin düşük frekanslarda daha fazla enerji yutarken, yüksek frekanslarda daha elastik bir tepkiye geçtiğini göstermektedir. (Tablo 5)

−5°C'de gerçekleştirilen testlerde, elastomerik bileşenlerin düşük sıcaklık nedeniyle daha sert bir yapı kazandığı gözlenmiştir. Bu durum klemp rijitliğine de doğrudan yansımış ve Kt değerleri tüm frekanslarda oda sıcaklığı sonuçlarının üzerinde seyretmiştir. Düşük sıcaklıkta malzemenin cam geçiş bölgesine yaklaşması nedeniyle modül artışı beklenen bir durum olduğundan, elde edilen rijitlik artışı literatürdeki viskoelastik malzeme davranışları ile uyumludur. Damping davranışı ise sıcaklık düşüşü ile birlikte daha düzensiz bir karakter göstermiş; bazı frekanslarda azalma, bazı frekanslarda ise hafif artış görülmüştür. Genel eğilim, düşük sıcaklıkta viskoz bileşenin azalması sonucu enerji sönümleme kapasitesinin düşmesi yönündedir. (Tablo 6)

+55°C'de gerçekleştirilen testler ise klemp malzemesinin sıcaklık artışı ile yumuşadığını göstermiştir. Bu durumda tüm frekanslarda Kt değerleri önemli ölçüde düşmüş, özellikle orta frekans bölgesinde rijitlikte belirgin azalmalar meydana gelmiştir. Yüksek sıcaklıkta viskoelastik malzemenin kayma

modülünün düşmesi, spacer klemp yapısının daha yumuşak bir mekanik davranış sergilemesine neden olmaktadır. Buna karşılık kayıp faktörü, orta frekans bölgelerinde belirgin şekilde artmıştır. Bu durum yüksek sıcaklıkta elastomerin viskoz bileşeninin daha etkin hâle gelmesinden kaynaklanmakta olup, sistemin enerji yutma kapasitesinin belirli frekans bantlarında arttığını göstermektedir. (Tablo 7)

Tablo 8. İkinci numune için oda sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (Oda Sıcaklığı)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	168,55	0,19
5	210,89	0,19
10	222,55	0,24
20	169,49	0,31
30	441,65	0,32
40	681,4	0,21
50	783,55	0,13

Tablo 9. İkinci numune için -5°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (-5°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	217,99	0,22
5	350,17	0,25
10	365,78	0,35
20	129,99	0,09
30	348,25	0,18
40	663,49	0,17
50	606,52	0,14

Tablo 10. İkinci numune için +55°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (+55°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	169,42	0,22
5	209,3	0,2
10	136,68	0,33
20	181,75	0,45
30	451,56	0,37
40	670,76	0,23
50	765,24	0,14

İkinci numunenin birinci klempi üzerinde gerçekleştirilen frekans bağımlı torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) ölçümleri, spacer damper klemp yapısının sıcaklık ve uyarı frekansındaki değişimlere verdiği dinamik tepkileri incelemek amacıyla değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında elde edilen veriler, klemp elastomer bileşeninin viskoelastik özelliklerini açık bir şekilde yansıtmaktadır. Oda sıcaklığı, −5°C ve +55°C koşullarında 1.5–50 Hz aralığında gerçekleştirilen ölçümler Numune F-2'nin sıcaklık ve frekans duyarlılığını bütüncül olarak ortaya koymaktadır.

Oda sıcaklığında elde edilen sonuçlar, klemp rijitliğinin artan frekans ile birlikte belirgin şekilde yükseldiğini göstermektedir. Düşük frekans bölgesinde nispeten düşük olan Kt değeri, frekans arttıkça önemli ölçüde artmış ve 50 Hz'de 783.55 Nm/rad seviyesine ulaşmıştır. Bu eğilim, elastomerik malzemelerin yükleme hızına bağlı olarak sertleşen viskoelastik doğasıyla uyumludur.

Buna karşılık kayıp faktörü (Ht/Kt), özellikle yüksek frekanslarda azalarak sistemin daha elastik bir davranış sergilediğini göstermektedir. Bu durum, spacer damper klemp yapısının düşük frekanslarda daha yüksek enerji sönümleme kapasitesine sahip olduğunu ortaya koymaktadır. (Tablo 8)

Düşük sıcaklık olan −5°C'de ikinci numunenin rijitlik değerlerinin belirgin şekilde arttığı görülmektedir. Özellikle 5 Hz ve 10 Hz frekanslarında Kt değerlerinin oda sıcaklığından çok daha yüksek çıkması, elastomer malzemenin düşük sıcaklıkta sertleşmesi ile ilişkilidir. Elastomerik yapının düşük sıcaklıkta viskoz bileşenini kaybederek daha elastik-sıkı bir davranış sergilemesi, rijitliğin artmasına yol açmıştır. Damping açısından bakıldığında Ht/Kt değerlerinde özellikle düşük ve orta frekanslarda artışlar tespit edilmiş, bu da düşük sıcaklık koşullarında viskoz bileşenin hâlâ belirli bir enerji yutma kapasitesine sahip olduğunu göstermektedir. Ancak genel eğilim, düşük sıcaklıkta rijitlik artışıyla birlikte sönümleme karakterinin daha sınırlı hâle geldiğini göstermektedir. (Tablo 9)

Yüksek sıcaklık (+55°C) sonuçları ise elastomerik klemp bileşeninin sıcaklığın etkisiyle yumuşadığını ortaya koymaktadır. Kt değerlerinde tüm frekanslarda belirgin bir düşüş gözlenmiş, özellikle düşük frekanslarda rijitlik oda sıcaklığına kıyasla önemli ölçüde azalmıştır. Bu durum sıcaklık artışıyla elastomer modülünün düşmesi nedeniyle beklenen bir sonuçtur. Buna karşılık kayıp faktöründe orta frekans aralığında (10–30 Hz) dikkat çekici bir artış gözlenmiş; bu artış sıcaklıkla birlikte malzemenin viskoz bileşeninin artan hareket kabiliyetinden kaynaklanmaktadır. Yüksek sıcaklıkta spacer damper klemp yapısının daha fazla enerji yutma kapasitesine sahip olması, sistemin dinamik toleranslarını geliştiren bir davranıştır. (Tablo 10)

Tablo 11. Üçüncü numune için oda sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (Oda Sıcaklığı)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	168,76	0,22
5	182,53	0,2
10	123,94	0,23
20	196,16	0,48
30	456,25	0,38
40	685,87	0,21
50	708,33	0,14

Tablo 12. Üçüncü numune için -5°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (-5°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	245,81	0,23
5	288,86	0,33
10	234,14	0,32
20	169,19	0,34
30	318,19	0,31
40	501,66	0,16
50	762,59	0,11

Tablo 13. Üçüncü numune için +55°C sıcaklığında frekansa bağlı torsiyonel rijitlik ve kayıp faktörü sonuçları

Spacer Damper Frekansa Bağlı Değişimi (+55°C)		
Frekans (Hz)	Kt (Nm/rad)	Ht/Kt
1,5	166,79	0,23
5	192,2	0,22
10	119,39	0,23
20	207,11	0,49
30	452,68	0,38
40	661,04	0,26
50	722,75	0,11

Üçüncü numunenin birinci klempi üzerinde gerçekleştirilen frekans bağımlı torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) ölçümleri, spacer damper bileşeninin farklı sıcaklık ve frekans koşullarına verdiği viskoelastik yanıtı incelemek amacıyla değerlendirilmiştir. Oda sıcaklığı, −5°C ve +55°C koşullarında 1.5–50 Hz aralığında yapılan testler, Numune 3'ün dinamik karakteristiklerinin sıcaklık ve frekansa oldukça duyarlı olduğunu göstermektedir. Elde edilen veriler, elastomerik klemp yapısının hem rijitlik hem de sönümleme açısından belirgin termal ve frekans bağımlı davranışlar sergilediğini göstermektedir.

Oda sıcaklığında gerçekleştirilen testlerde, klemp rijitliğinin frekans arttıkça belirgin bir yükseliş gösterdiği görülmektedir. En düşük frekansta nispeten düşük olan Kt değeri, frekans arttıkça sürekli olarak yükselmiş ve 50 Hz'de 708.33 Nm/rad seviyesine ulaşmıştır. Bu durum elastomerik malzemelerin yükleme hızına bağlı olarak sertleşen karakteri ile tamamen uyumludur. Buna karşılık kayıp faktörü (Ht/Kt) düşük frekanslarda daha yüksek olup, frekans arttıkça azalmıştır. Bu davranış spacer damper klemp yapısının düşük frekansta daha yüksek enerji yutma kapasitesine sahip olduğunu, yüksek frekansta ise daha elastik bir tepki verdiğini göstermektedir. (Tablo 11)

Düşük sıcaklık olan −5°C altında yapılan ölçümler, klemp rijitlik değerlerinin oda sıcaklığına kıyasla belirgin şekilde arttığını ortaya koymaktadır. Elastomerik malzemenin düşük sıcaklıkta daha sert hâle gelmesi, özellikle orta frekans aralığında (10–30 Hz) Kt değerlerinde güçlü artışlara sebep olmuştur. Bu durum elastomerin cam geçiş sıcaklığına yaklaşmasıyla mekanik modülün artması sonucu beklenen bir davranıştır. Ht/Kt değerlerine bakıldığında ise düşük sıcaklıkta damping kapasitesinin genel olarak azaldığı, ancak belirli frekans aralıklarında hafif artışlar olabildiği görülmektedir. Bu düzensiz davranış düşük sıcaklıkta viskoz bileşenin azalması ve elastik bileşenin baskın hâle gelmesi ile açıklanabilir. Sonuç olarak Numune F-3 düşük sıcaklıkta yüksek rijitlik ve sınırlı sönüm ile karakterize edilmiştir. (Tablo 12)

Yüksek sıcaklık (+55°C) koşullarında ise beklenildiği gibi klemp rijitliği azalmış, tüm frekanslarda Kt değerleri oda sıcaklığına göre daha düşük ölçülmüştür. Elastomerik malzemenin sıcaklık artışıyla yumuşaması, rijitliğin düşmesinde temel etkendir. Buna karşılık kayıp faktöründe özellikle orta frekans bölgesinde belirgin bir artış tespit edilmiştir. Bu durum sıcaklık arttıkça malzemenin viskoz bileşeninin dinamik yüklemeye karşı daha fazla enerji sönümlemesiyle ilişkilidir. Yüksek sıcaklığın, spacer damper klemp yapısında belirli frekanslarda enerji yutma kapasitesini artırması, sistemin titreşim sönümleme performansını olumlu yönde etkileyen bir mekanizmadır. (Tablo 13)

4.SONUÇLAR VE TARTIŞMA

Bu çalışmada üç farklı spacer damper numunesinin dinamik mekanik davranışı; torsiyonel rijitlik (Kt) ve kayıp faktörü (Ht/Kt) üzerinden geniş bir frekans ve sıcaklık aralığında incelenmiştir. Elde edilen bulgular, spacer damper klemp yapısının viskoelastik özelliklerinin hem uyarı frekansı hem de çevresel sıcaklık tarafından güçlü biçimde şekillendirildiğini göstermektedir.

Frekans artışının tüm numunelerde rijitlik üzerinde belirgin bir etkisi olduğu görülmüştür. Kt değerleri düşük frekanslarda sınırlı düzeyde iken, frekans yükseldikçe anlamlı bir artış göstermiştir. Bu davranış, elastomerik malzemenin yükleme hızına duyarlı depolama modülü ile ilişkilidir; sistem frekans arttıkça daha fazla elastik enerji depolamakta ve buna bağlı olarak daha sert bir mekanik yanıt üretmektedir. Buna karşın kayıp faktörü genel olarak frekans yükseldikçe azalmış, yani enerji sönümleme kapasitesi düşük frekanslarda daha baskın hâle gelmiştir. Bu durum, düşük frekansta viskoz bileşenin etkisinin artması ile uyumludur.

Sıcaklık etkisine bakıldığında, üç numunenin de benzer eğilimler gösterdiği tespit edilmiştir. Düşük sıcaklıkta rijitlik değerleri tüm frekans aralığında yükselmiş, bu da elastomerik malzemenin sertleşmesiyle açıklanmıştır. Sıcaklığın artmasıyla birlikte rijitlik belirgin biçimde düşmüş, özellikle orta frekanslarda mekanik yumuşama daha belirgin hâle gelmiştir. Buna karşılık yüksek sıcaklıkta kayıp faktörü bazı frekans aralıklarında artış göstermiş, bu da viskoz bileşenin sıcaklıkla etkinleştiğini ve sistemin orta frekanslarda daha yüksek enerji yutma kapasitesi kazandığını göstermektedir.

Numuneler arası karşılaştırmalar, dinamik tepki eğilimlerinin büyük ölçüde tutarlı olduğunu ortaya koymuştur. Her üç numune de düşük sıcaklıkta sertleşmiş, yüksek sıcaklıkta yumuşamış ve frekans arttıkça rijitlik yükselmiştir. Kayıp faktörü açısından bazı sayısal farklılıklar bulunsa da sönümleme eğilimlerinin frekans ve sıcaklık değişimine benzer şekilde tepki verdiği görülmüştür. Bu durum spacer damperlerin üretimsel varyasyonlara rağmen benzer termo-viskoelastik davranış sergilediğini göstermektedir. Genel olarak, spacer damper klemplerinin dinamik mekanik özellikleri tipik viskoelastik malzeme davranışları ile uyumludur. Frekans artışının rijitliği güçlendirdiği, sıcaklık değişiminin ise elastomerin yumuşama veya sertleşme yönünde mekanik tepkiyi belirgin biçimde etkilediği tespit edilmiştir. Bu çalışma, spacer damper tasarımlarının sıcaklık ve frekans değişimlerine karşı gösterdiği tepkinin mühendislik açısından tutarlı ve öngörülebilir olduğunu göstermekte; ayrıca ileride yapılacak yorgunluk veya uzun süreli performans değerlendirmeleri için sağlam bir temel oluşturmaktadır.

TEŞEKKÜR

Deneysel çalışmalara katkıları için Orta Doğu Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği Bölümüne ve çalışmada yardımlarını esirgemeyen Sn. Dr. Öğr.Üyesi Gökhan Özgen hocama ve Şa-Ra Enerji A.Ş Ar-Ge Merkezine teşekkürlerimi sunarım.

KAYNAKLAR

[1] O. Nigol and R. Claren, “Conductor vibration and fatigue in transmission lines,” IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems, vol. 98, no. 4, pp. 1345–1356, 1979.

[2] Electric Power Research Institute (EPRI), Transmission Line Reference Book: Wind-Induced Conductor Motion, Palo Alto, CA, 2009.

[3] C. B. Rawlins, Aeolian Vibration Handbook, Aluminium Company of America (ALCOA), Pittsburgh, PA.

[4] J. P. Den Hartog, “Transmission Line Galloping,” Transactions of the ASME, vol. 54, pp. 107–115, 1932.

[5] CIGRÉ Technical Brochure 273, Overhead Transmission Lines – Mechanical Aspects, Paris.

[6] C. Poffenberger and R. J. Swart, "Transmission line vibration control devices," IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems, vol. 84, no. 4, pp. 281–289, 1965.

[7] R. Claren, "Dynamic behavior of spacer dampers," CIGRÉ Session Papers, Paris.

[8] Electric Power Research Institute (EPRI), Evaluation of Spacer Dampers for Bundle Conductors.

[9] Y. Shahin, "Fatigue performance and dynamic characterization of spacer dampers," IEEE Transactions on Power Delivery.

[10] J. D. Ferry, Viscoelastic Properties of Polymers, 3rd ed., New York: Wiley, 1980.

[11] I. M. Ward and J. Sweeney, Mechanical Properties of Solid Polymers, 2nd ed., Wiley, 2012.

[12] R. S. Lakes, Viscoelastic Materials, Cambridge University Press, 2009.

[13] W. N. Findley, J. S. Lai, and K. Onaran, Creep and Relaxation of Nonlinear Viscoelastic Materials, Dover Publications, 1976.

[14] R. Claren and G. Diana, "Mechanics of spacer dampers in bundle conductors," CIGRÉ Papers.

[15] J. Zhang and X. Chen, "Dynamic analysis of spacer dampers used in high-voltage transmission lines," Engineering Structures, vol. 135, pp. 45–58, 2017.

[16] H. Wagner, "Wind-induced vibration of overhead lines," CIGRÉ Tutorial, 1988.

[17] J. Montgomery, "Thermal behavior of overhead transmission conductors," Electric Power Research Institute Report.

[18] R. Ghorbani, A. Kheirandish, S. Golzar, et al., "Temperature-dependent dynamic behavior of viscoelastic materials," Polymer Testing, vol. 34, pp. 16–25, 2014.

[19] H. Tobushi, T. Hashimoto, S. Okumura, et al., "Thermo-mechanical properties of elastomeric materials," Journal of Materials Science.

EL RUHA
14th INTERNATIONAL CONGRESS ON SCIENTIFIC RESEARCH
December 14-16, 2025
Şanlıurfa, Türkiye

İlgili makama;

EL RUHA 14. ULUSLARARASI BİLİMSEL ARAŞTIRMALAR KONGRESİ, 14-16 Aralık 2025 tarihleri arasında Şanlıurfa, Türkiye'de 20 farklı ülkenin akademisyen/araştırmacılarının katılımıyla gerçekleşmiştir. Kongre kapsamında sunumu yapılan 149 bildirinin 70 adeti Türkiye'den katılımcılar tarafından; 79 bildiri ise 19 ülkeden katılımcılar tarafından sunulmuştur. Kongre 16 Ocak 2020 Akademik Teşvik Ödeneği Yönetmeliğine getirilen "Tebliğlerin sunulduğu yurt içinde veya yurt dışındaki etkinliğin uluslararası olarak nitelendirilebilmesi için Türkiye dışında en az beş farklı ülkeden sözlü tebliğ sunan konuşmacının katılım sağlaması ve tebliğlerin yarıdan fazlasının Türkiye dışından katılımcılar tarafından sunulması esastır." değişikliğine uygun düzenlenmiştir. Bilgilerinize arz edilir,

Saygılarımla,

Assoc. Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ
On behalf of the Organizing Committee

Please, visit the conference web address to find more information about the event:
https://www.elruha.org/
Email Correspondence: elruhakongresi@gmail.com

T.C.
HARRAN ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
Birecik Meslek Yüksekokulu Müdürlüğü

Sayı : E-23449751-900-527959 15.12.2025
Konu : Kongre Düzenleme Kurulu Üyeliği

PAZARLAMA VE REKLAMCILIK BÖLÜM BAŞKANLIĞINA

İlgi : 12.12.2025 tarihli ve E-26507229-900-527629 sayılı yazınız.

HARRAN ÜNİVERSİTESİ
BİRECİK MESLEK YÜKSEKOKULU MÜDÜRLÜĞÜ'NE

İlgi yazıya istinaden; 14-16 Aralık 2026 tarihleri arasında Şanlıurfa/Türkiye'de İKSAD tarafından organize edilen, Online ve Yüz yüze düzenlenecek olan "**EL RUHA 14th INTERNATIONAL CONFERENCE ON SCIENTIFIC RESEARCH**" kongresinde Düzenleme Kurulu Üyesi ve Akademisyen Temsilci olarak görev alma talebiniz Müdürlüğümüzce uygun görülmüştür.

Gereğini rica ederim.

Dr. Öğr. Üyesi Mahmut Nedim AĞAÇKESEN
Müdür

9833 - 17658649103 26
9833 - 17658649103 26

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Karşıyaka Mah.Prof.Dr.İ.Halil Mutlu Cad. Birecik/Şanlıurfa
Telefon No.:414 318 3229 Faks No:0414 318 3228
e-posta:ttosun@harran.edu.tr İnternet Adresi:http://birecik.harran.edu.tr/
Kep Adresi:harranuniversitesi@hs01.kep.tr

Bilgi İçin: Tolga TOSUN
Bilgisayar İşletmeni
Telefon No.: +90 (534)635 6455